

ਸਭ ਹੱਕ ਰਾਖਵੇਂ ਹਨ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰੁ ਸਿਖ ਮੀਤ
ਚਲਹੁ ਗੁਰੁ ਚਾਲੀ ॥

ਬਾਬਾਣੀਆ ਕਹਾਣੀਆ
ਪੁਤ ਸਪੁਤ ਕਰੇਨਿ ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥ

Guru Gobind Singh
Department of Religious Studies,
Punjabi University, Patiala.

ਭਾਗ ਚੌਥਾ

ਦਸਵੀਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ

ਦਾ

ਪੂਰਨ ਇਤਿਹਾਸ

ਕ੍ਰਿਤ—ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਬੰਸ ਵਿਚੋਂ

ਕਵਿ ਸੰਤ ਰੇਣ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ

ਸ਼ਬਦਰਥ ਗਿਆਨੀ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਸਲੂਜਾ

ਭੋਟਾ ੪੫)

ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਰੂਪੀ ਦਸਾਂ ਸਤਿਗੁਰਾਂ
ਦੇ ਪੁਰ (ਸ਼ੈਹਰ) ਵਿੱਚ ਦਸ
ਮਹੱਲੇ ਹਨ, ਹਰ ਮਹੱਲੇ
(ਹਿੱਸੇ) ਵਿੱਚ ਕਈ ਮੰਦਰ
(ਕਥਾ) ਹਨ ।

ਜੋ ਹਮ ਸਹਰੀ ਸੋ ਮੀਤੁ ਹਮਾਰਾ ॥

ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਪੜ੍ਹਨ ਸੁਣਨ
ਨਾਲ ਗੁਰਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰ ਪੁਰ
(ਸ਼ੈਹਰ) ਦੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਤੇ
ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ
ਹੁੰਦੇ ਹਨ ।

ਦਰਸਨ ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲ ॥

SOUL

Q-133w K7
153 K6.4
68120

ਇਹ ਗ੍ਰੰਥ ਸੁੰਦਰ ਰਸੀਲੀ ਤੇ ਸੁਖੈਨ ਕਵਿਤਾ ਵਿਖੇ
ਪੂਰਨ ਗੁਰਮਤ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮੂਹ ਇਤਿਹਾਸਾਂ
ਦਾ ਸਾਰ ਸਿੱਖ ਮਾਤ੍ਰ ਦੇ ਪੜ੍ਹਨ
ਸੁਣਨ ਯੋਗ ਹੈ ।

1794

ਪ੍ਰਿੰਟਰ - ਸ: ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ
ਗਿਆਨੀ ਪ੍ਰੈਸ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ -
ਸੰਤ ਰੇਣ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਥ ਤਤਕਰਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥ ਕਾ
ਲਿਖਯਤੇ ॥

ਮਹੱਲਾ ੧੦

ਗਿਣਤੀ ਮੰਦਰ

ਨਾਮ ਪ੍ਰਸੰਗ

ਅੰਕ ਪੰਨ

੧. ਸ੍ਰੀ ਦਸਮੇਸ ਜੀ ਗੁਰੁ ਸਿੰਘਾਸਨ ਪਰ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੋਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੪੭੭
੨. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਿੱਤ ਆਚਰਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੪੮੨
੩. ਗੀਛ ਐ ਗੁਲਾਬ ਰਾਇ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੪੮੬
੪. ਕਾਬਲ ਤੇ ਪਸ਼ਮੰਬਰ ਡੇਰਾ ਆਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੪੮੯
੫. ਰਾਜਾ ਰਤਨਰਾਇ ਅਸਾਮ ਤੇ ਆਗਮਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੪੯੩
੬. ਰਾਜਾ ਰਤਨ ਰਾਇ ਬਿਦਾ ਹੋਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੪੯੭
੭. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੁੰਦਭ ਬਨਵਾਨ ਐ ਭੀਮ ਚੰਦ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੇਜਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੫੦੨
੮. ਰਾਜਾ ਭੀਮ ਚੰਦ ਆਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੫੦੬
੯. ਵਕੀਲ ਹਸਤੀ ਮਾਂਗਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੫੧੧
੧੦. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਕੁਟਵਾਰ ਆਗਮਨ	੧੫੧੫
੧੧. ਕੇਸਰੀ ਚੰਦ ਪੰਮੇ ਆਗਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੫੧੯
੧੨. ਨਿਪ ਕੋ ਪਾਤੀ ਉਤ੍ਰ ਐ ਰਾਜੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਮੇਦਨੀ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੫੨੩

ਗਿਣਤੀ ਮੰਦਰ	ਨਾਮ ਪ੍ਰਸੰਗ	ਅੰਕ ਪੰਨਾ
੧੩.	ਨਾਹਨ ਪਤਿ ਬਿਨੈ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੫੨੭
੧੪.	ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਾਹਨ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਐ ਪਾਂਵਟਾ ਗੜ੍ਹ ਰਚਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੫੩੦
੧੫.	ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਰਾਇ ਮੇਲ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੫੩੩
੧੬.	ਜੁਗ ਨਿਪ ਮੇਲ ਐ ਕੇਹਰ ਹਤਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੫੩੮
੧੭.	ਪਠਾਣੀ ਸੈਨ ਰਾਖਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੫੪੩
੧੮.	ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ਰਚਨ ਐ ਕਵੀ ਰਾਖਨ	੧੫੪੭
੧੯.	ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਰਾਇ ਪ੍ਰਲੋਕ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੫੫੦
੨੦.	ਮਸੰਦਨ ਪਕਰਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੫੫੪
੨੧.	ਮਸੰਦਨ ਹਤਨ ਐ ਸ੍ਰੀ ਨਗਰ ਦਹੇਜ ਪਠਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੫੫੮
੨੨.	ਭੀਮ ਚੰਦ ਭੈ ਤੇ ਮਾਰਗ ਤਿਆਗਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੫੬੧
੨੩.	ਨਿਪਨ ਦਹੇਜ ਲੂਟਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੫੬੫
੨੪.	ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪ੍ਰਿਥਮ ਜੁਧ ਤਿਆਗੀ ਐ ਭੂਪਨ ਚਢਾਈ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੫੬੯
੨੫.	ਤੁਰਕਨ ਨਿਮਕ ਹਰਾਮ ਹੋਵਨ ਐ ਸਾਧੂ ਭਾਗਨ	੧੫੭੩
੨੬.	ਪ੍ਰਿਥਮ ਜੁਧ ਭੰਗਾਨੀ ਪ੍ਰਾਰੰਭ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੫੭੭
੨੭.	ਭੰਗਾਣੀ ਕੋ ਜੁਧ, ਉਮਰ ਖਾਂ ਐ ਹਯਾਤ ਖਾਂ ਬਦਹ	੧੫੮੧
੨੮.	ਭੰਗਾਣੀ ਜੁਧ, ਜੀਤ ਮੱਲ ਐ ਗਾਜ਼ੀ ਚੰਦ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੫੮੫
੨੯.	ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪ੍ਰਿਥਮ ਜੁਧ ਭੰਗਾਣੀ ਕੋ ਜੀਤਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੫੮੮
੩੦.	ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਂਵਟੇ ਤੇ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਆਗਵਨ	੧੫੯੩
੩੧.	ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੁਰਗ ਰਚਨ ਐ ਅਲਫ ਖਾਂ ਭੂਪਨ ਪੈ ਚਢਾਈ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੫੯੭

ਗਾਠਤੀ ਮੰਦਰ

ਨਾਮ ਪ੍ਰਸੰਗ

ਅੰਕ ਪੰਨਾ

੩੨. ਨਿਪ ਭੀਮ ਚੰਦ ਸ਼ਰਨ ਆਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੬੦੧
੩੩. ਨਦੋਣ ਜੁੱਧ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੬੦੫
੩੪. ਨਦੋਣ ਜੁੱਧ ਜੀਤਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੬੦੯
੩੫. ਸਾਹਿਬ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਜਨਮ ਐ ਬੰਚਕ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੬੧੩
੩੬. ਰੁਮਤਮ ਖਾਂ ਭਾਜਨ ਐ ਸਾਹਿਬ ਜੁਝਾਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਜਨਮ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੬੧੭
੩੭. ਹੁਸੈਨੀ ਚਢਾਈ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੬੨੦
੩੮. ਹੁਸੈਨੀ ਬਦਹ ਐ ਸਾਹਿਬ ਜੋਰਾਵਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਜਨਮ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੬੨੫
੩੯. ਅਹਿਦੀਏ ਐ ਸਾਹਿਬ ਫਤਹ ਸਿੰਘ ਜੀ ਜਨਮ	੧੬੨੮
੪੦. ਕਵਿਅਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੬੩੩
੪੧. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੁਤਿਜ ਬਿਆਹ ਐ ਮਸੰਦ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੬੩੮
੪੨. ਪੰਥ ਸਾਜਨ ਤਿਆਰੀ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੬੪੨
੪੩. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਿੱਖੀ ਪਰਖਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੬੪੭
੪੪. ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਰਚਨ ਐ ਪੰਚ ਪਯਾਰਨ ਅੰਮ੍ਰਤ ਛਕਾਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੬੫੧
੪੫. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੋ ਰਹਿਤ ਬਬੇਕ ਦੇਨ	੧੬੫੬
੪੬. ਪੰਥ ਬਿਧਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੬੬੦
੪੭. ਕੇਹਰ ਦਿਸ਼ਟਾਂਤ ਐ ਭਾਈ ਨੰਦ ਲਾਲ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੬੬੪
੪੮. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੋਲਾ ਖੇਲਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੬੬੮
੪੯. ਭਾਈ ਨੰਦ ਸਿੰਘ ਐ ਮਜਬੀ ਸਿੱਖਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੬੭੪

ਗਿਣਤੀ ਮੰਦਰ

ਨਾਂਮ ਪ੍ਰਸੰਗ

ਅੰਕ ਪੰਨਾ

੫੦. ਕਰਜੇ ਐ ਛਲ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੬੭੮
੫੧. ਲੰਗਰ ਪਰਖਨ ਐ ਨੰਦ ਚੰਦ ਸ੍ਰਾਪ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੬੮੨
੫੨. ਬਜਰੂੜ ਲੂਟਨ ਐ ਅਦਬ ਸਹਿਤ ਬਾਣੀ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੬੮੬
੫੩. ਇਕ ਮਾਈ ਐ ਪਾਹੁਲ ਗੁਣ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੬੮੯
੫੪. ਪੰਥ ਵਿਲੱਖਣਤਾ ਐ ਸਿੱਖਨ ਬਚਨ ਮਾਨਯੋਂ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੬੯੩
੫੫. ਸ਼ਹੀਦਨ, ਸੁਨਾਰ ਐ ਨਾਮ ਜਪਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੬੯੮
੫੬. ਪਹਾਰੀ ਰਾਜਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੋਂ ਜੰਗ ਤਿਆਰੀ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੭੦੨
੫੭. ਸਤਿਗੁਰੂ ਐ ਸੇਵਾ ਮਹਿਮਾ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੭੦੬
੫੮. ਤੁਰਕ ਐ ਪਹਾਰੀ ਜੀਤਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੭੧੧
੫੯. ਨਿਪ ਪਹਾੜੀ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਚਢ ਆਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੭੧੫
੬੦. ਜਮਤੁੱਲਾ ਬਦਹ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੭੧੬
੬੧. ਬਚਿਤ੍ਰ ਸਿੰਘ ਗਜ ਪ੍ਰਹਾਰਨ ਐ ਕੇਸਰੀ ਚੰਦ ਬਦਹ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੭੨੪
੬੨. ਪਹਾੜੀ ਪੁਕਾਰੂ ਹੋਵਨ ਐ ਐਰੰਗੇ ਸੂਬੇ ਸਿਰਹੰਦ ਪ੍ਰਤਿ ਹੁਕਮ ਭੇਜਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੭੨੮
੬੩. ਭਾਈ ਜੋਗਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੭੩੩
੬੪. ਬਜੀਦ ਖਾਂ ਜੁੱਧ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੭੩੬
੬੫. ਜੰਗ ਜੀਤਨ ਐ ਬਸਾਲੀ ਭੰਬੋਰ ਤੇ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਆਗਮਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੭੪੦
੧੧. ਨਾਰਦ ਮੁਨਿ ਆਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੭੪੪
੧੭. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਵਾਲਸਰ ਮੰਡੀ ਗਮਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੭੪੯
੧੮. ਭਾਈ ਗੱਜਾ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੭੫੨
੬੯. ਹਰਿ ਗੁਪਾਲ ਬਨੀਏ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੭੫੬

ਗਿਣਤੀ ਮੰਦਰ

ਨਾਮ ਪ੍ਰਸੰਗ

ਅੰਕ ਪੰਨਾ

੭੦. ਸਤਲੁਜ ਮਹਿ ਅਮਾਨਤ ਧਰਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੭੬੦
੭੧. ਸਿਰ ਮੁੰਡਨ ਐ ਤਮਾਕੂ ਕੁਚਾਲ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੭੬੪
੭੨. ਕੁਰਖੇਤ੍ਰ ਐ ਸੈਦ ਬੇਗ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੭੭੩
੭੩. ਬ੍ਰਾਹਮਨ ਤਿਆ ਲੈ ਦੇਨ, ਭੂਪਨ ਔਰੰਗ ਪੈ ਪੁਕਾਰ ਐ ਸੈਨਾਂ ਚਢਾਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੭੭੮
੭੪. ਨਿਹੰਗ ਸਿੰਘ ਅਕਾਲੀ ਪੰਥ ਐ ਗਜਾਨ ਪ੍ਰਬੋਧ	੧੭੮੪
੭੫. ਭਾਈ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕੋ ਗਜਾਨ ਪ੍ਰਬੋਧ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੭੮੮
੭੬. ਦੀਰਘ ਜੁੱਧ ਸੈਦੇ ਖਾਂ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੭੯੩
੭੭. ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਪੈ ਅਨਗਨ ਸੈਨਾਂ ਚਢਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੭੯੮
੭੮. ਦੀਰਘ ਜੰਗ ਪ੍ਰਿਥਮ ਹੱਲੇ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੮੦੩
੭੯. ਦੀਰਘ ਜੁੱਧ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੱਲਾ ਕਰਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੮੦੮
੮੦. ਸਤਿਗੁਰੂ ਪੈ ਤੋਪ ਚਲਨ ਐ ਸਿੰਘਨ ਹੱਲੇ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੮੧੪
੮੧. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੀਰ ਚਲਾਵਨ ਐ ਸ੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਛਾਪਾ ਮਾਰਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੮੧੯
੮੨. ਸ਼ੱਤ੍ਰੁ ਅਨੰਦ ਗੜ੍ਹ ਪੈ ਚਢਨ ਐ ਭਾਗਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੮੨੩
੮੩. ਸ਼ੱਤ੍ਰੁ ਕੋ ਬਜ਼ਾਰ ਲੂਟਨ ਐ ਪਤਿਤ ਸਿੱਖ ਕੋ ਸਿੰਘ ਸਜਾਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੮੨੭
੮੪. ਸਿੰਘਨ ਕਸ਼ਟ ਐ ਤੁਰਕ ਪਹਾਰੀਅਨ ਦਗਾ ਕਰ ਗੰਦ ਲੂਟਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੮੩੧
੮੫. ਦੀਰਘ ਜੁੱਥ ਐ ਪਾਰਸ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੮੩੬
੮੬. ਸ਼ਾਹੀ ਸਪਥ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੮੪੦

ਗਿਣਤੀ ਮੰਦਰ

ਨਾਮ ਪ੍ਰਸੰਗ

ਅੰਕ ਪੰਨਾ

੮੭. ਸ਼ਾਹ ਵਾਸਤਾ ਪਾਵਨ ਐ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਤਿਆਗਨ ਤਿਆਰੀ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੮੪੫
੮੮. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਤਜਨ ਐ ਚਮਕੌਰ ਗੜ੍ਹ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੮੪੮
੮੯. ਚਮਕੌਰ ਜੁੱਧ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੮੫੨
੯੦. ਚਮਕੌਰ ਜੁੱਧ ਐ ਸ੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸ੍ਰੀ ਜੁਝਾਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੮੫੬
੯੧. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਮਕੌਰ ਤਜਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੮੬੧
੯੨. ਮਾਛੀ ਵਾੜੇ ਜੁੱਧ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੮੬੫
੯੩. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਇ ਕੱਲ੍ਹੇ ਢਿਗ ਪਹੁੰਚਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੮੭੦
੯੪. ਬਿਧ ਮਾਣਾ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦਨ ਯੁਤ ਸਿਰਹੰਦ ਕੈਦ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੮੭੪
੯੫. ਸਿਰਹੰਦ ਮਹਿੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦਨ ਬਜੀਦੇ ਕੋ ਉਤਰ ਦੇਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੮੭੯
੯੬. ਸਾਹਿਬ ਜੋਰਾਵਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਐ ਫਤਹ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਰਹੰਦ ਮੇਂ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੮੮੫
੯੭. ਦੀਨੇ ਨਗਰ ਤੇ ਔਰੰਗ ਪੈ ਜ਼ਫਰ ਨਾਮਾ ਪਠਠ	੧੮੯੦
੯੮. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀਨੇ ਤੇ ਰਾਮੇ ਆਣੇ ਆਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੮੯੪
੯੯. ਚਾਲੀ ਮੁਕਤਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੮੯੮
੧੦੦. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੁਕਤਸਰ ਤੇ ਮਾਲਵੇ ਵਹੀਰ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੯੦੪
੧੦੧. ਸ੍ਰੀ ਦਮਦਮਾਂ ਸਾਹਿਬ ਰਚਨ ਐ ਦੇਹਲੀ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਹਿਲ ਆਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੯੦੯
੧੦੨. ਦਿਵਾਨੇ ਸੱਯਦ ਐ ਬੰਦੂਕ ਪਰਖਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੯੧੪

ਗਣਤੀ ਮੰਦਰ

ਨਾਮ ਪ੍ਰਸੰਗ

ਅੰਕ ਪੰਨਾ

੧੦੩. ਕਪੂਰੇ ਮ੍ਰਿਤੁ ਐ ਨਾਜ਼ਮ ਸਿਰਹੰਦ ਪ੍ਰਤਿ ਭਾਈ
ਡੱਲ ਸਿੰਘ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਸੰਗ ੧੯੨੦
੧੦੪. ਐਰੰਗੇ ਮ੍ਰਿਤੁ ਹੋਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ੧੯੨੪
੧੦੫. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਮਦਮੇਂ ਤੇ ਦੱਖਨ ਦਿਸ ਗਮਨ ਐ
ਨੋਹਰ ਪ੍ਰਸੰਗ ੧੯੩੩
੧੦੬. ਅਜਮੇਰ ਐ ਦਾਦੂ ਦ੍ਵਾਰੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ੧੯੩੭
੧੦੭. ਬਘੌਰ ਜੁੱਧ ਐ ਬਹਾਦਰ ਸ਼ਾਹ ਪ੍ਰਸੰਗ ੧੯੪੨
੧੦੮. ਤਾਰਾ ਆਜ਼ਮ ਐ ਬਹਾਦਰ ਸ਼ਾਹ ਜੁੱਧ ੧੯੪੬
੧੦੯. ਤਾਰਾ ਆਜ਼ਮ ਹਤਨ ਐ ਬਹਾਦਰ ਸ਼ਾਹ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ
ਦੇਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ੧੯੫੦
੧੧੦. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇਹਲੀ ਤੇ ਆਗਰੇ ਆਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ੧੯੫੪
੧੧੧. ਆਗਰੇ ਬਹਾਦਰ ਸ਼ਾਹ ਬਚਨ ਹਾਰਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ੧੯੫੯
੧੧੨. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਗਰੇ ਤੇ ਬੁਰਹਾਨ, ਨਾਦੇੜ ਆਵਨ ੧੯੬੪
੧੧੩. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੰਦੇ ਸੰਗ ਮੇਲ ਐ ਪੰਜਾਬ ਦਿਸ
ਪਠਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ੧੯੬੯
੧੧੪. ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਮਸਾਣਾ ਐ ਸਿਢੌਰਾ ਲੂਟਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ੧੯੭੪
੧੧੫. ਬੰਦੇ ਬਹਾਦਰ ਬਜੀਦ ਖਾਂ ਮਾਰਨ ਐ ਸਿਰੰਦ
ਉਜਾਰਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ੧੯੭੮
੧੧੬. ਬੰਦੇ ਪਹਾੜੀ ਭੂਪ, ਲੈ ਪੁਰ ਸੂਬਾ ਮਾਰਨ ਐ
ਗੁਰੂ ਬਚਨ ਤਿਆਗ ਤੇ ਖਾਰਜ ਹੋਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ੧੯੮੨
੧੧੭. ਬਾਬਾ ਬਿਨੋਦ ਸਿੰਘ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਅਹਿਵਾਲ ਪਠਨ
ਐ ਬਹਾਦਰ ਸ਼ਾਹ ਮੇਲ ਪ੍ਰਸੰਗ ੧੯੮੮

ਗਿਣਤੀ ਮੰਦਰ

ਨਾਂਮ ਪ੍ਰਸੰਗ

ਅੰਕ ਪੰਨਾ

੧੧੮. ਨਗੀਨੇ ਘਾਟ ਐ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਘਾਵ ਲੱਗਨ	੧੯੯੩
੧੧੯. ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੋ ਗੁਰਤਾ ਦੇਵਨ ਐ	
ਯੱਗ ਕਰਨ ਪ੍ਰਸੰਗ	੧੯੯੮
੧੨੦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪ੍ਰਲੋਕ ਤਿਆਰੀ ਪ੍ਰਸੰਗ	੨੦੦੧
੧੨੧. ਸ੍ਰੀ ਦਸਮੇਸ ਜੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾਵਨ ਐ ਗ੍ਰੰਥ	
ਸਮਾਪਤੀ ਪ੍ਰਸੰਗ	੨੦੧੭

* ਸਾਰੇ ਮਹੱਲਿਆਂ ਦੇ ਮੰਦਰਾਂ ਦਾ ਜੋੜ *

ਮਹਲਾ ੧ ਜੋੜ ੬੪
ਮਹਲਾ ੨ ਜੋੜ ੧੬
ਮਹਲਾ ੩ ਜੋੜ ੨੨
ਮਹਲਾ ੪ ਜੋੜ ੧੧
ਮਹਲਾ ੫ ਜੋੜ ੪੪

ਮਹਲਾ ੬ ਜੋੜ ੭੮
ਮਹਲਾ ੭ ਜੋੜ ੨੨
ਮਹਲਾ ੮ ਜੋੜ ੧੦
ਮਹਲਾ ੯ ਜੋੜ ੬੪
ਮਹਲਾ ੧੦ ਜੋੜ ੧੨੧

੪੫੨ ਕੁਲ ਜੋੜ

ॐ

ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਜੀ ਸਹਾਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥ

ਦਸਮ ਮਹੱਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ
ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੀ ਕਥਾ ਪ੍ਰਾਰੰਭਯਤੇ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਆਦ ਅੰਤ ਇਕ ਰਸ ਜੋਉ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਜੋਇ ॥
ਸਕਲ ਸ੍ਰਿਸਟ ਸਿਰਜੀ ਜਿਨੈ ਤਿਹ ਜੁਹਾਰ ਮਮ ਹੋਇ ॥੧॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਅਵਤਾਰ ॥
ਦਾਸਨ ਬਿੰਦ ਅਨੰਦ ਦੇ ਤਿਨ ਪਦ ਬੰਦਨ ਧਾਰ ॥ ੨ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਦੂਸਰ ਗੁਰੂ ਦਰਸਨ ਤੇ ਸੁਖ ਦੇਤ ॥
ਚਰਨ ਸਿਰੋਜਨ ਬੰਦਨਾ ਆਨੰਦ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਕੇਤ ॥ ੩ ॥
ਅਧਕ ਬਿੰਧ ਸੇਵਨ ਲਗੇ ਅਧਕ ਬਿੰਧ ਕਰ ਸੇਵ ॥
ਬੰਦਹੁ ਜੋ ਬਿੰਧ ਅਧਕ ਹੈ ਭਏ ਜਗਤ ਗੁਰ ਦੇਵ ॥ ੪ ॥
ਰਮਯੋਂ ਰਾਮ ਸਭ ਮੈਂ ਜੋਉ ਸੋਉ ਭਏ ਗੁਰ ਰਾਮ ॥
ਬੰਦਹੁ ਯਾਵਨ ਪਦਨ ਕੋ ਬਿਘਨ ਮਿਟਾਵਹੁ ਘਾਮ ॥ ੫ ॥
ਅਰਜਨ ਤਰ ਸਭ ਸੁਨਤ ਹੈਂ ਨਹਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ਪਾਨ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਪਰਤੱਖ ਤਰ ਬੰਦਨ ਤੇ ਸਭ ਪਾਨ ॥ ੬ ॥

ਮਹਾਂਬੀਰ ਅਗਨੀਅ ਤਨ ਅਰ ਬਨ ਜਾਰਤ ਬਿੰਦੁ ॥
 ਜੋਤ ਨਾਮ ਤੋ ਏਕ ਹੈ ਤਨ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥ ੭ ॥
 ਹਰੇ ਕਰਤ ਸਭ ਜਗਤ ਕੋ ਸੋ ਸਰੂਪ ਹਰਿਰਾਇ ॥
 ਜਗ ਗੁਰਤਾ ਇਹੁ ਅਧਕਤਾ ਬੰਦਹੁ ^੧ਪੰਕਜ ਪਾਇ ॥ ੮ ॥
 ਬਾਲ ਅਵਸਥਾ ਜੋਤ ਬਿਧ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥
 ਬੰਦਹੁ ਤਿਨ ^੨ਪਦ ਜਲਜ ਕੋ ਸਰਨੰ ਪਾਲ ਦਯਾਲ ॥ ੯ ॥
 ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਚਾਦਰ ਸਭ ਹਿੰਦਵਾਨ ॥
 ਬੰਦਹੁ ਤਿਨ ਪਦ ਪੰਕਜੋ ਰਖੀ ਧਰਮ ਜਿਨ ਆਨ ॥ ੧੦ ॥
 ਨਾਮ ਪਿਤਾਮੇ ਕੋ ਲਿਯੋ ਰਹਿ ਪਦ ^੩ਮ੍ਰਿਗ ਪਤ ਜਾਨ ॥
 ਆਗਲ ਪਦ ਪਾਛੇ ਕਹੈ ਤਿਨ ਪਦ ਬੰਦਨ ਠਾਨ ॥ ੧੧ ॥
 ਪ੍ਰੇਮ ਹਰੀ ਤਬ ਕਹਿਤ ਭਾ ਨਵ ਮਹਿਲੈ ਦਰਸਾਇ ॥
 ਅਬ ਦਸਵੇਂ ਦਰਸਾਈਯੋ ਜੋ ਸਭ ਬਿਧ ਸੁਖਦਾਇ ॥ ੧੨ ॥
 ਨਾਮ ਪ੍ਰੇਮ ਅਰ ਪ੍ਰੇਮ ਮਨ ਗੁਰ ਯਸ ਸੁਨਬੋ ਚਾਹਿ ॥
 ਦਰਸਹੁ ਦਸਮੇਂ ਮਹਿਲ ਅਬ ਮਨ ਆਨੰਦ ਬਢਾਹਿ ॥ ੧੩ ॥
 ਕਬੋਂ ਕਥਾ ਦਸਮੇਸ ਕੀ ਸੁਭ ਮਤ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇ ॥
 ਬਿਘਨਨ ਤੇ ਰੱਛਯਾ ਕਰੈਂ ਹੋਵਹਿ ਸਦਾ ਸਹਾਇ ॥ ੧੪ ॥
 ਯੱਗ ਸਮਾਪਤ ਜਬ ਭਯੋ ਲਾਗਯੋ ^੪ਸੰਝ ਦੀਵਾਨ ॥
 ਗੁਰ ਅੰਸਨ ਬਿਧ ਬੰਸ ਮਿਲ ਐਸ ਗੁਰਮਤੇ ਠਾਨ ॥ ੧੫ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਨਵਮੋ ਪਤਸ਼ਾਹਿ ਜੋ ਗਾਦੀ ਗੁਰੂ ਉਦਾਰ ॥
 ਅਰਪੀ ਤਹਿ ਤੇ ਪਠੀ ਇਤ ਨੰਦਨ ਹਿਤ ਸੁਖ ਸਾਰ ॥ ੧੬ ॥
^੫ਅਵਸਰ ਨਹਿੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿ ਥੇ ਬੀਚ ਰਹੀ ਵਹੁ ਬਾਤ ॥
 ਅਬ ਕਲ ਕੇ ਦੀਵਾਨ ਮਹਿੰ ਹੈ ^੬ਅਭਖੇਕ ^੭ਵਿਦਾਤ ॥ ੧੭ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸੁਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ^੧ਸਸ ਅਪਰ ਸਿਆਨੇ ॥ ਨੀਕ
 ਬਾਤ ਸਭ ਕੀਨ ਬਖਾਨੇ ॥ ਸਭ ਦਿਵਾਨ ਮਹਿ ਤਬਹਿ ਸੁਨਾਈ ॥
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾਲ ਦਿਵਾਨਹਿ ਮਾਈ ॥ ੧੮ ॥ ਦਸਮ ਗੁਰੂ ਅਭਏਕਨ
 ਹੋਇ ॥ ਲਹੈ ਦਰਸ ਆ ਕਰ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਸੁਨ ਸਭ ਕੇ ਮਨ ਬਹੁ
 ਹਰਖਾਇ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ^੨ਸਿਵਰ ^੩ਨਿਸਾ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ੧੯ ॥
^੪ਅਰਧ ਜਾਮਨੀ ਜਬਹਿ ਬਿਤਾਈ ॥ ਤਜ ^੫ਪ੍ਰਯੋਕ ਸ੍ਰੀ ਗੁਜਰੀ ਮਾਈ
 ॥ ਭ੍ਰਾਤਾ ਨਿਜ ਬੁਲਾਇ ਕਰ ਪ੍ਰੇਰਾ ॥ ਤਿਆਰੀ ਕਰਹੁ ਸਕਲ ਬਿਨ
 ਬੇਰਾ ॥ ੨੦ ॥ ਸੁਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਮਨ ਆਨੰਦ ਧਾਰਾ ॥ ਸਭ ਦਾਸਨ
 ਪ੍ਰਤ ਹੁਕਮ ਉਚਾਰਾ ॥ ਦੀਹੁ ਦਮਦਮਾ ਤੁੰਗ ਘਨੇਰਾ ॥ ਰਚਹੁ ^੬ਰੁਚਰ
 ਤਹਿ ਫਰਸ਼ ਬਡੇਰਾ ॥ ੨੧ ॥ ^੭ਸੁਨ ਸਿੰਘਾਸਨ ਰਚੀਅਹਿ ਗੁਰ ਕਾ ॥
 ਜਥਾ ਨੇਮ ਬਰਤੇ ਧੁਰ ਗੁਰ ਕਾ ॥ ਉਪਰ ਰੁਚਰ ਚੰਦੋਵਾ ਤਾਨਹੁ ॥
^੮ਚਮਰ ਦਾਰ ਬਿਤ ਹੈ ਸਵਧਾਨਹੁ ॥ ੨੨ ॥ ਪਠਹੁ ^੯ਮੇਵਰਾ ਸੰਗਤ
 ਮਾਹਿ ॥ ਪਹੁੰਚਹਿ ਸਕਲ ਦਮਦਮਾ ਜਾਹਿ ॥ ਇਤ ਆਦਕ ਕਾਰਜ
 ਜੇ ਐਰ ॥ ਸਵਾਧਾਨ ਕੀਨੇ ਸਭ ^{੧੦}ਠੌਰ ॥ ੨੩ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਰੋਬਿੰਦ
 ਸਿੰਘ ਸਨਾਨੇ ॥ ^{੧੧}ਸੂਖਮ ਬਸਤ੍ਰ ਦਾਸ ਗਨ ਆਨੇ ॥ ਪਹਿਰਤ ਭਏ
 ਅੰਗ ਬਡ ਸੋਭਾ ॥ ਦੇਖਤ ਸਭ ਕੇ ਮਨ ਬਹੁ ਲੋਭਾ ॥ ੨੪ ॥ ਸੁੰਦਰ
 ਸਿਰ ਦਸਤਾਰ ਸਜਾਈ ॥ ^{੧੨}ਮੁਕਤਾ ਮਾਲ ਬਿਸਾਲ ਸੁਹਾਈ ॥
 ਹੀਰਨ ਜਰੀ ^{੧੩}ਹੇਮ ਕੀ ^{੧੪}ਮੁਸ਼ਟ ॥ ਪਹਿਰਯੋ ^{੧੫}ਖੜਗ ਲੇਹ ਬਹੁ
^{੧੬}ਸੁਸ਼ਟ ॥ ੨੫ ॥ ਮੁਕਤਾ ਗੁੰਛੇ ਸੰਗ ^{੧੭}ਨਿਖੰਗ ॥ ਭਰ ਕਰ
 ਤੀਖਨ ਬਿੰਦ ^{੧੮}ਖਤੰਗ ॥ ਪਾਇ ਗਰੇ ਮਹਿ ਬਾਂਧੀ ਕਮਰ ॥ ਸੰਮਤ

੧ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਚੰਦ

੨ ਡੇਰੇ

੩ ਰਾਤ ਨੂੰ

੪ ਅਧੀ ਰਾਤ

੫ ਪਲੰਘ

੬ ਸੁੰਦਰ

੭ ਸੁੰਦਰ

੮ ਚੌਰ ਬਰਦਾਰ

੯ ਅਰਦਾਸੀਆ

੧੦ ਜਗਤ

੧੧ ਬਰੀਕ ਵਧੀਆ ਕਪੜੇ

੧੨ ਸੋਤੀਆ ਦੀ ਮਾਲਾ

੧੩ ਸੋਨੇ ਨਾਲ ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਮੁਠ ਮੜ੍ਹੀ ਹੋਈ

੧੪ ਮੁਠ

੧੫ ਤਲਵਾਰ

੧੬ ਸਿਸ਼ਟ

੧੭ ਭਤਾ

੧੮ ਤੀਰ

ਦਸਮੇਂ ਮਹਿ ਜਿਨ ਉਮਰ ॥ ੨੬ ॥ ਖੰਜਰ ਮਧਰੋ ਬਿਛੂਆ ਲੀਨ ॥
 ਕਮਰ ਕਸੈ ਮਹਿ ਧਾਰਨ ਕੀਨ ॥ ਪਾਨ ਕਮਾਨ ਲਹੌਰੀ ਧਰ ਕੈ ॥
 ਹੇਰਤ ਸਰ ਕਰ ਫੇਰਨ ਕਰਕੈ ॥ ੨੭ ॥ ਅਨਕ ^੧ਬਿਭੂਖਨ ^੨ਚਾਮੀ
 ਕਰਕੈ ॥ ਜਥਾ ਜੋਗ ਸਭ ਪਹਿਰਨ ਕਰਕੈ ॥ ਜਥਾ ਜੋਗ ਸਭ ਪਹਿ-
 ਰਨ ਕਰਕੈ ॥ ਜੁਗ ਮਾਤਨ ਕੇ ਕਰ ^੩ਪਦ ^੪ਵੰਦਨ ॥ ਭੀ ਅਨੰਦ ਦੀ
 ਆਸਿਖ ^੫ਨੰਦਨ ॥ ੨੮ ॥ ਨਿਕਸੇ ^੬ਸਦਨ ^੭ਪੈਰ ਗੁਰ ਜਬੈ ॥
 ਹਾਜ਼ਰ ਕਰਯੋ ਦਾਸ ਹੈ ਤਬੈ ॥ ^੮ਕੰਚਨ ਜੀਨ ਸਿੰਗਾਰ ਅਪਾਰਾ ॥
 ਬਲੀ ^੯ਚਪਲ ਪੈ ਭੇ ਅਸਵਾਰਾ ॥ ੨੯ ॥ ਦਰਸ ਹੇਤ ਸਿਖ ਖਰੇ
 ਹਜਾਰੇ ॥ ^{੧੦}ਉਮਰੇ ਜਨ ਨਹਿ ਪਾਰਾ ਵਾਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਲ ^{੧੧}ਰਵੀ
 ਸਮ ਦੇਖਾ ॥ ਸਿਰ ਨਮੀ ਇਕ ਬਾਰ ਵਿਸੇਖਾ ॥ ੩੦ ॥ ^{੧੨}ਹੇਮ
^{੧੩}ਲਸ਼ਟਕਾ ਗਹੇ ਅਗਾਰੀ ॥ ਉਚ ਅਵਾਜ ^{੧੪}ਨਕੀਬ ਉਚਾਰੀ ॥
 ਬੋਲਤ ^{੧੫}ਭਾਟ ਕਬਿੱਤਨ ਚਾਲੇ ॥ ਲਖ ਕੈ ਆਵਹਿ ਸਿੱਖ ਸਮਾਲੇ ॥
 ੩੧ ॥ ਆਨ ਆਨ ਗਨ ਮਿਲਹਿ ਅਗਾਰੀ ॥ ਸੀਸ ਨਮ੍ਹ ਪੁਨ
 ਚਲਹਿ ਪਛਾਰੀ ॥ ਸਨੈ ਸਨੈ ਗੁਰ ਕਰਹਿ ਪਯਾਨੇ ॥ ਸਭ ਦਿਸ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕੋ ਠਾਨੇ ॥ ੩੨ ॥ ਇਸ ਬਿਧ ਗਏ ਦਮਦਮੇ ਥਾਨ
 ॥ ਅਹੈ ਉਤੰਗ ਸੁ ^{੧੬}ਚਾਰੁ ਮਹਾਨ ॥ ਉਤਰ ਤੁਰੰਗ ਤੇ ਤਹਿ ਚਢ
 ਗਏ ॥ ^{੧੭}ਮਾਤਲ ਨਿਕਟ ਸੰਗ ਨਿਜ ਲਏ ॥ ੩੩ ॥ ਬਿਤੇ ਜੁ ਆਗੇ
 ਸਿਖ ਸਭ ਠਾਂਢੇ ॥ ਬੰਦਨ ਕਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਉਰ ਬਾਢੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਬਿੰਦ
 ਸਿੰਘ ਤਖਤ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ^{੧੮}ਜੋਰਤ ਕਰ ਪ੍ਰਣਾਮ ਕੋ ਧਾਰਾ ॥ ੩੪ ॥
 ਬੇਦੀ ਤੇਹਣ ਭੱਲੇ ਬੰਸ ॥ ਤਿਨ ਦਿਸ ਪਿਖ ਸੋਢੀ ਅਵਤੰਸ ॥

੧ ਗਹਿਣੇ

੨ ਸੋਨਾ

੩ ਚਰਨਾਂ ਪਰ

੪ ਪੁਤਰਾਂ ਨੂੰ

੫ ਘਰ

੬ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿਚੋਂ

੭ ਸੋਨੇ ਦੀ

੮ ਚੌਰਲ

੯ ਉਤਸ਼ਾਹ

੧੦ ਸਵੇਰ ਦਾ ਸੂਰਜ

੧੧ ਸੋਨੇ ਦੀ ਸੋਟੀ ਭ ਵ ਚੋਬ

੧੨ ਸੋਟੀ

੧੩ ਰਾਜੇ ਦੇ ਅਗੇ ਤੁਰਨ ਵਾਲੇ

੧੪ ਕਵੀ ਗਾਉਣ ਵਾਲੇ

੧੫ ਸੁੰਦਰ

੧੬ ਮਾਮਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਚੰਦ

੧੭ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ

ਸਭਹਨ ਕੀ ਆਇਸ ਕੇ ਪਾਇ ॥ ਭਏ ਅਰੂਢਨ ਗੁਰਨ ਮਨਾਇ ॥
 ੩੫ ॥ ਬਾਜ ਉਠੇ ਤਬ ਬਡ ਸ਼ਦਿਆਨੇ ॥ ਜੈ ਜੈ ਸਤਿ-
 ਗੁਰੂ ਉਚ ਬਖਾਨੇ ॥ ਚਤਰ ਏਸ ਗੁਰ ਦੀ ਦਸਤਾਰਾ ॥
 ਸੀਸ ਧਰੀਤਬ ਦੀਨ 'ਦਯਾਰਾ ॥ ੩੬ ॥ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਭਾਈ ਮੁਦ
 ਪਾਇ ॥ ਸੋਨਲੇਰ ਐ ਪੈਸੇ ਲਿਆਇ ॥ ਸੋਧਰਦਾਸਾ ਅਗੁ ਟਿਕਾਇ
 ॥ 'ਕੁੰਕਮ ਤਿਲਕ ਪ੍ਰਦੱਛਨ ਦਾਇ ॥ ੩੭ ॥ ਪੁਨ ਨਿਜ ਨੰਦਨ ਕਰ
 ਤੇ ਤਬੈ ॥ ਦੀਨ ਭੇਟ ਮਰਯਾਦਾ ਸਬੈ ॥ 'ਜ਼ਬਰ 'ਜ਼ੇਬ ਜੁਤ ਜਗ ਮਗ
 ਕਾਰੀ ॥ ਜਿਗਾ ਦਈ ਸਿਰ ਬੰਦ ਉਦਾਰੀ ॥ ੩੮ ॥ ਜਰੇ ਜਵਾਹਿਰ
 ਜਾਗਤ ਜੋਤੀ ॥ ਉੱਜਲ ਗੋਲ ਪ੍ਰੇਇ ਬਿਚ ਮੋਤੀ ॥ ਕਲਗੀ ਚਾਰ
 ਉਤੰਗਹਿ ਕਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੀਸ ਧਰੀ ਬਿਧ ਖਰੀ ॥ ੩੯ ॥ ਬਹੁ
 ਮੋਲਾ ਇਕ ਦੀਨਸ ਬਾਜ ॥ ਕਰ ਬਠਾਇ ਦੇਖਯੋ ਮਹਾਰਾਜ ॥ ਪੁਨ
 ਮਸੰਦ ਸਿਖ ਮੰਜਿਨ ਕੇਰੇ ॥ ਧਰਤੇ ਨਿਜ ਨਿਜ ਭੇਟ ਅਗੇਰੇ ॥ ੪੦ ॥
 ਕਰਤ 'ਮੇਵਰੇ ਬਿਨੋ ਉਚਾਰੀ ॥ ਲਗਯੋ ਅੰਬਾਰ ਨਾਹਿ ਕਛ ਪਾਰੀ ॥
 ਪੰਚਾਮ੍ਰਤ ਹਜ਼ਾਰ ਕੇ ਆਯੋ ॥ ਲੇ ਗੁਰ ਨਾਮ ਸਕਲ ਬਰਤਾਯੋ ॥ ੪੧ ॥
 ਰਾਗੀ ਸਬਦ ਸੁ ਗਾਵਤ ਤਹਾਂ ॥ ਬਸਤ੍ਰ ਸਹਿਤ ਧਨ ਦੀਨੋ ਮਹਾਂ ॥
 ਇਕ ਪੌੜੀ ਢਾਢੀ ਜਬ ਲਾਈ ॥ ਮਨ ਭਾਵਤ ਬਖਸ਼ਸ਼ ਤਿਨ ਪਾਈ
 ॥ ੪੨ ॥ ਭਾਟ ਕਲਾਵਤ ਆਦਕ ਜਾਚੇ ॥ ਦਰਬ ਸਰਬ ਕੇ ਦੇ ਗੁਰ
 ਸਾਚੇ ॥ 'ਬਿੱਪ੍ਰਨ ਦਾਨ ਅਧਕ ਹੀ ਥਾਯੋ ॥ ਸਭਨ 'ਆਸਾਖ ਬਾਦ
 ਅਲਾਯੋ ॥ ੪੩ ॥ ਜਹਿ ਕਹਿ ਜਾਚਕ ਸੁਜਸ ਉਚਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨ
 ਕੇ ਕਰ ਹੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ॥ ਸਾਧਨ ਕੇਰ ਜਮਾਤ ਜੁ ਆਈ ॥ ਰਣ ਸਿੰਘੇ
 ਤੁਰਰੀਸੁਬਜਾਈ ॥ ੪੪ ॥ ਉਤਲਵਭਯੋਸਭਨ ਮਹਿਭਾਰੀ ॥ ਪੁਨ ਅਨੰਦਹਰ-
 ਖਤਨਰਨਾਰੀ ॥ ਕਲਗੀਰਹੀ ਬਿਰਾਜ ਉਤੰਗਾ ॥ 'ਦਮਕਤ 'ਮੁਕਤਾਹੀਰਨ

ਸੰਗਾ ॥ ੪੫ ॥ ^੧ਚਮਰ ਢੁਰਤ ^੨ਸੁਠ ਬਾਰੈ ਬਾਰਾ ॥ ਉੱਜਲ ਹੰਸ
ਮਨਿੰਦ ਉਦਾਰਾ ॥ ਦਰਸਹਿ ਸੋਭਾ ਪਿਖਹਿ ਕਿਤੇਕ ॥ ਬੈਠ ਬਿਲੇ-
ਕਤ ਸਿੱਖ ਅਨੇਕ ॥ ੪੬ ॥ ਸਭ ਦਿਸ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟ ਗੁਰ ਹੋਰੈ ॥
ਜਿਸ ਜਿਸ ਜੋ ਭਾਵਨ ਤਿਸ ਬੇਰੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸਭ ਕੀ ਪੂਰ
ਕਰਾਈ ॥ ਏਕ ਜਾਮ ਲੈ ਬਿਰੇ ਤਿਥਾਈ ॥ ੪੭ ॥ ਜਥਾ
ਜੋਗ ਜੋ ਬੇਦੀ ਆਦ ॥ ਸਨਮਾਨੇ ਦੀਨੋ ^੩ਅਹਿਲਾਦ ॥ ਸੰਤ ਮਹੰਤ
ਮਸੰਦ ਜਿ ਬਿੰਦ ॥ ਦੀਨ ਅਨੰਦ ਬਿਲੰਦ ਮੁਕੰਦ ॥ ੪੮ ॥ ਉਠੇ
ਪੁਨਹਿ ਮਹਿਲਨ ਮਹਿ ਆਏ ॥ ਜੁਗ ਮਾਤਨ ਪਗ ਸੀਸ ਨਿਵਾਏ ॥
ਪਿਖ ਜੁਗ ਮਾਤਨ ਹਰਖ ਬਢਾਯੋ ॥ ਦੇ ਆਸਿਖ ਬਹੁ ਧਨ ਮੰਗਵਾਯੋ
॥ ੪੯ ॥ ਸਿਰੋਂ ਬਾਰਨਾ ਕਰ ਬਰਤਾਯੋ ॥ ਲੇ ਮੰਗਤ ਜਨ ਸੁਜਸ
ਅਲਾਯੋ ॥ ਅਸ ਕਲਗੀਧਰ ਗੁਰਤਾ ਬਿਰੇ ॥ ਸ਼ੋਕ ਮਿਟੇ ਸਭ ਆਨੰਦ
ਕਰੇ ॥ ੫੦ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ
ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸਿੰਘਾਸਨ ਪੈ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੋਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ
ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਗੁਰ ਸਿੰਘਾਸਨ ਪਾਇ ॥

ਮਰਯਾਦਾ ਨਿਤ ਜੋ ਗਹੀ ਸੋਊ ਸੁਨਹੁ ਮਨ ਲਾਇ ॥੧॥

ਚੌਧਈ ॥ ^੪ਢਰੀ ਰੈਨ ^੫ਪਰਯੋਕ ਤਿਆਗਹਿ ॥ ਸੋਚ ਸਨਾਨ
ਧਯਾਨ ਨਿਜ ਲਾਗਹਿ ॥ ਏਕ ਜਾਮ ਲੈ ਬਿਤ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ॥ ਬਸਤ੍ਰ
ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਪੁਨ ਨੀਕ ਸਜਾਵਹਿ ॥ ੨ ॥ ^੬ਪਹਿ ਫੁਟਤੀ ਆਵਹਿ ਦੀਵਾਨ
॥ ਸੁਨਹਿ ਸੁ ਆਸਾਵਾਰ ਸੁਜਾਨ ॥ ਭੋਗ ਪਢੇ ਉਪਦੇਸ ਦ੍ਰਿੜਾਵਹਿ
॥ ਨਏ ਸਿੱਖ ਸਿਖਨੀ ਜੋ ਆਵਹਿ ॥ ੩ ॥ ਤਿਨ ਚਰਨਾਮ੍ਰਿਤ ਦੇਵਹਿ
ਫੇਰਾ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਨਹਿ ਪੁਨ ਫੇਰਾ ॥ ਪੁਨਾ ^੭ਤਿਹਾਵਲ

੧ ਚੌਰ ਬੁਲ ਰਹੇ

੫ ਪਲੰਘ ਨੂੰ

੨ ਸੁੰਦਰ

੬ ਚਾਛਣ ਨਿਕਲਦਿਆਂ

੩ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਕੇ

੭ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦ

੪ ਰਾਤ ਗੁਜਰੀ

ਆਨੰਦ ਗਾਇ ॥ ਬਟੈ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤ ਮੁਖ ਪਾਇ । ੪ ॥ ਦੇਗ
 ਤਿਆਰ ਲੇ ਸੰਗਤ ਸਾਰੀ ॥ ^੧ਬਿੰਜਨ ਅਨਕ ਅਚਹਿ ^੨ਮੁਦ ਧਾਰੀ
 ॥ ^੩ਮੱਧਯ ਕਾਲ ਜੁਗ ਘਰੀ ਬਿਰਾਜਹਿ ॥ ਤਿਤੀ ਪਹਿਰ ਸੁਭ ਸਾਜਨ
 ਸਾਜਹਿ ॥ ੫ ॥ ਹੈ ਅਰੋਹਿ ਕਰ ਬਾਜ ਬਠਾਵਹਿ ॥ ਲੇ ਸੰਗ ਸਿਖ
 ਵਹਿਰ ਕੋ ਜਾਵਹਿ ॥ ਸਸਤ੍ਰ ਭਿਆਸ ਐ ਬਿੱਤ ^੪ਅਖੇਰਾ ॥ ਕਰਹਿ
 ਕਰਾਵਹਿ ਗੁਰੂ ਦਲੇਰਾ ॥ ੬ ॥ ਕਬ ਕਬ ^੫ਸਤਦਵ ਅੰਭ ਨਹਾਵਹਿ
^੬॥ ਸਾਯੰਕਾਲ ਦੀਵਾਨ ਲਗਾਵਹਿ ॥ ਰਾਗੀ ਕੀਰਤਨ ਸੋਦਰ ਹੋਇ ॥
 ਪੂਨਾ ਆਰਤੀ ਆਨੰਦ ਭੋਇ ॥ ੭ ॥ ਬਰਤਹਿ ਦੇਗ ਕਥਾ ਨਿਤ
 ਹੋਵੈ ॥ ਸੁਹਿਲਾ ਪਠੈ ^੭ਰੈਨ ਸੁਖ ਸੋਵੈ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਨਿਤ ਅਚਰਨ
 ਗੁਰ ਕੇਰਾ ॥ ਪਿਖ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ^੮ਮੋਦ ਘਨੇਰਾ ॥ ੮ ॥ ਬਡ ਮਾਤਾ
 ਨਿਜ ਪਤ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥ ਪਿਖੈਂ ਪੈਤ੍ਰ ਚਿਤ ਹਰਖ ਮਹਾਨੀ ॥ ਪੈਤ੍ਰ
 ਹੋਇ ਬਿਸਾਲ ਪ੍ਰਤਾਪੀ ॥ ਪਾਪੀ ਨਰਨ ^੯ਕਲਾਪਨ ਖਾਪੀ ॥ ੯ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਕੋ ਉਜਲ ਨਾਮੂ ॥ ਕਰਹਿ ਅਧਕਤਾ ਜਗ ਅਭਿਰਾਮੂ ॥
 ਸੋ ਅਬ ਫਲੇ ਜੋਊ ਫੁਰਮਾਏ ॥ ਹੋਵਹਿ ਪੈਤ੍ਰ ਗੁਰੂ ਸਹਾਏ ॥ ੧੦ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਬੰਸ ਗੁਰੂ ਸਿਖ ਸੰਤ ਜੋ ਆਇ ਮਸੰਦ ਅਪਾਰ ॥
 ਦਿਵਸ ਬਿਤਾਏ ਅਧਕ ਇਤ ਇਕ ਦਿਨ ਬਿਚ ਦਰਬਾਰ ॥ ੧੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਗੁਰ ਅੰਸਨ ਕਰ ਜੋਰਤ ਕਹਯੋ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸ
 ਲਾਭਬਡਲਹਯੋ ॥ ਅਬਜੇਆਇਸ ਹੋਇ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਤਬ ਨਿਜ ਨਿਜ
 ਥਲ ਕਰਹਿ ਪਧਾਰੀ ॥ ੧੨ ॥ ਸੁਨ ਪ੍ਰਭ ਤਿਨ ਮਰਜੀ ਕੋ
 ਪਾਇ ॥ ਕਹਯੋ ਜਥਾ ਹੂੰ ਆਪ ਰਜਾਇ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਨਿਜ
^{੧੦}ਮਾਤਲ ਕੋ ਪ੍ਰੇਰਾ ॥ ਸਿਰੋ ਪਾਇ ਅਰ ਦਰਬ ਘਨੇਰਾ ॥ ੧੩ ॥ ਲੀਨ

੧ ਸਲੂਣੇ

੨ ਪ੍ਰਸਨਤਾ

੩ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ

੪ ਸ਼ਿਕਾਰ

੫ ਸਤਲੁਜ ਦਰਿਆਂ

੬ ਸੰਧਿਆ ਸਮੇਂ

੭ ਰਾਤ ਨੂੰ

੮ ਖੁਸ਼ੀ

੯ ਕਲਪਣਾਂ

੧੦ ਮਾਮਾ ਜੀ ਨੂੰ

ਮੰਗਾਇ ਦਸਮ ਪਤਸ਼ਾਇ ॥ ਗੁਰ ਬੰਸਨ ਕੀ ਪੂਜ ਕਰਾਇ ॥ ਬਡੇ
 ਪੁਸ਼ਾਕੇ ਧਨ ਹੈ ਦੀਨ ॥ ਮਾਨ ਕਰਯੋ ਜਸ ਯੋਗ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ੧੪ ॥
 ਤਿਸ ਦਿਨ ਤੇ ਪ੍ਰਣ ਐਸ ਨਭਾਯੋ ॥ ਤੈ ਗੁਰ ਬੰਸਨ ਮਹਿ ਜੋ
 ਆਯੋ ॥ ਪੰਚ ਸ਼ਤ ਰੋਪਯਾ ਇਕ ਘੋਰਾ ॥ ਇਹੈ ਭੇਟ ਕਰ ਮਾਨ ਨ
 ਥੇਰਾ ॥ ੧੫ ॥ ਪੁਨ ਮਸੰਦ ਸਿਖ ਮੁਖੀ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਭਹਨ ਕੋ
 ਸੁਭ ਦੇ ਦਸਤਾਰਾ ॥ ਸੰਤ ਮਹੰਤਨ ਦੀਨੋ ਦਾਨ ॥ ਕੀਨ ਬਿਸਰਜਨ
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਨ ਖਾਨ ॥ ੧੬ ॥ ਦੇਤ ਆਸਖਾ ਸੁਜਸ ਉਚਾਰੇ ॥ ਸਭ ਨਿਜ
 ਨਿਜ ਅਸਥਾਨ ਪਧਾਰੇ ॥ ਬਿਥਰਯੋ ਸੁਜਸ ਸਤਗੁਰੂ ਕੇਰਾ ॥ ਜਿਨ
 ਸਿੱਖਨ ਅਭਖੇਕਹਿ ਹੇਰਾ ॥ ੧੭ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਸੁਨ ਜਸ ਚਿਤ
 ਹੁਲਸਾਵੈ ॥ ਬਾਂਧਹਿ ਟੋਲੇ ਗੁਰ ਢਿਗ ਆਵੈ ॥ ਦਰਸਨ ਕਰ ਮਨ
 ਕਾਮਨ ਪਾਵੈ ॥ ਅਸਬਿਧ ਨਿਤ ਆਵੈ ਇਕ ਜਾਵੈ ॥ ਭੀਰ ਅਧਕ
 ਗੁਰ ਨਿਤ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ਬਡ ਅਨੰਦ ਹੈ ਅੰਤ ਨ ਪਾਰਾ ॥ ਓਜ
 ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਰੀਰ ਅਨੰਦ ॥ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤ ਚਾਰਹੁ ਬਧੈਂ ਬਿਲੰਦ ॥ ੧੮ ॥
 ਜਿਤਕਸਬੰਧੀ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰੰਤੇ ॥ ਸੋ ਸਭ ਆਵਹਿ ਹਰਖ ਧਰੰਤੇ ॥ ਗੁਰ ਹਰਿ
 ਗੋਵਿੰਦਦੋਤੇ ਪੰਚ ॥ ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਗਨ ਗੁਨ ਜਿਨ ਸੰਚ ॥ ੨੦ ॥ ਜਬ ਦਸ-
 ਤਾਰ ਗੁਰੂ ਬੰਧਵਾਈ ॥ ਤਬ ਕੇ ਆਨ ਬਿਰੇ ਪ੍ਰਭ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰੂ ਕ੍ਰਿਪਾਲ
 ਹੋਇ ਢਿਗ ਰਾਖੇ ॥ ਸਸਤ੍ਰਨ ਬਿੰਦ੍ਰਜਾਂ ਮਹਿ ਅਭਲਾਖੇ ॥ ੨੧ ॥ ਪਰਾਇ
 ਗੁਲਾਬ ਸਿਆਮ ਜੋ ਰਾਇ ॥ ਜੁਗਲ ਭ੍ਰਾਤ ਰਹਿ ਸਤਗੁਰ ਪਾਇ ॥
 ਬਿਪ੍ਰ ਮਲਕ ਜਾਤੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਧਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸੰਗੀ
 ਜੋਧਾ ॥ ੨੨ ॥ ਦਯਾਰਾਮ ਨੰਦਨ ਤਿਸ ਕੇਰਾ ॥ ਆਯੁਧ ਬਿੰਦ੍ਰਜਾ
 ਕਰਹਿ ਬਡੇਰਾ ॥ ਗੁਰ ਅਭਖੇਕ ਹੇਤ ਬੋ ਆਯੋ ॥ ਸਾਦਰ ਤਿਸ ਕੋ

੧ ਤਿਲਕ ਹੁੰਦਾ ਦੇਖਿਆ

੨ ਪ੍ਰਸੰਨ

੩ ਬਲ

੪ ਇਕੱਤ੍ਰ

੫ ਅਸਾਮ ਦੇ ਰਾਜਾ ਗੁਲਾਬ ਚਾਇ

੬ ਦੋ

੭ ਬ੍ਰਹਮਣ

੮ ਪੁਤਰ

੯ ਸਸਤ੍ਰ

੧੦ ਤਿਲਕ

ਨਿਕਟ ਟਿਕਾਯੋ ॥ ੨੩ ॥ ਨਿਕਟ ਪਿਤਾਮੇ ਕੇ ਭਟ ਜੋਈ ॥ ਤਿਨਕੇ
 ਸੁਤ ਨਾਤੀ ਹੋਇ ਕੋਈ ॥ ਦੇਖਹਿ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਉਚੈਰਾ ॥ ਸਸਤ੍ਰਨ
 ਸੋਂ ਅਭਯਾਸ ਬਡੈਰਾ ॥ ੨੪ ॥ ਆਇ ਸਮੀਪ ਨਮ੍ਹ ਸਿਰ ਹੋਇ ॥
 ਪ੍ਰਿਥਮ ਬਾਰਤਾ ਭਾਖਹਿ ਸੋਇ ॥ ਸੁਨ ਸਭ ਕੋ ਗੁਰ ਧੀਰਜ ਦੇਤ ॥
 ਕਰ ਦਰਮਾਹਾ ਢਿਗ ਰਖ ਲੇਤ ॥ ੨੫ ॥ 'ਲਘ ਦੀਰਘ ਜੋ ਗੁਰ
 ਢਿਗ ਰਹੇ ॥ ਸਭ ਕੇ ਰੋਜ 'ਰਜਤਪਨ ਕਹੇ ॥ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤਿ ਭੀਰ ਹੋਤ
 ਅਧਕਾਈ ॥ ਹੇਤ ਜੀਵਕਾ ਨਰ ਸਮਦਾਈ ॥ ੨੬ ॥ ਹੁਤੇ ਪੁਰਾਨਨ
 ਅੰਸ ਬਹਾਦਰ ॥ ਅਹੁਦੇ ਦਾਰ ਕੀਨ ਗੁਰ ਸਾਦਰ ॥ ਸਸਤ੍ਰਨ ਕੋ ਦੀਰਘ
 ਅਭਯਾਸਾ ॥ ਕਰਹਿ ਕਰਾਵਹਿ ਪਿਖਹਿ ਤਮਾਸਾ ॥ ੨੭ ॥ ਬੰਦੂਕਨ
 ਤੇ 'ਲੱਛ ਗਿਰਾਵਹਿ ॥ ਕਰਹਿ ਸਰਾਹਨ ਪੁਨ ਚਲਵਾਵਹਿ ॥ ਬਾਨ
 ਕਮਾਨ ਗਹੈਂ ਸਭ ਹਾਥਾ ॥ ਤਾਨ ਤਾਨ ਛੋਰਹਿ ਬਲ ਸਾਥਾ ॥ ੨੮ ॥
 ਹੈ ਅਰੂਢ ਕਬ ਵਹਿਰ ਸਿਧਾਰਹਿ ॥ 'ਤੋਮਰ ਗਹੈਂ ਭ੍ਰਮਾਇ ਪ੍ਰਹਾ-
 ਰਹਿ ॥ ਕਰਹਿ 'ਪਲਾਵਨ ਦੇਖ ਮਦਾਨ ॥ ਧਰਹਿ 'ਕਵਾਇਦ 'ਤੁਪਕ
 ਕ੍ਰਿਪਾਨ ॥ ੨੯ ॥ ਉਤਰਹਿ ਜਾਇ ਬਿਲੋਕਹਿ
 ਛਾਯਾ ॥ ਕਬਹੂ 'ਅਖੇਰ ਕਰਹਿ ਮਨ ਭਾਯਾ ॥ ਜਥਾ ਪਿਤਾਮੇ ਸੈਨ
 ਬਨਾਈ ॥ ਤਥਾ ਸੁਭਟ ਰਾਖੇ ਸਮਦਾਈ ॥ ੩੦ ॥ ਤਿਮ ਹੀ ਸਕਲ
 ਸਮਾਜ ਬਨਾਯੋ ॥ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤਿਪੁਰਅਨੰਦਬਿਧਾਯੋ ॥ ਕੇਤਕ ਸਿਖ ਸੇਵਕ
 ਢਿਗ ਰਹੈਂ ॥ ਜਨਮ ਸਫਲ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਲਹੈਂ ॥ ੩੧ ॥ ਭਾਈ
 ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਗੁਰ ਪਿਆਰਾ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਰ ਜਨਮ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ਖੁਸ਼ੀ
 ਪਾਇ ਗੁਰ ਪੁਰਹਿ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ਅਪਨੇ ਬਾਨ ਸੁਤਹਿ ਠਹਿਰਾਯੋ ॥
 ੩੨ ॥ ਭਾਈ ਰਾਮ ਕੁਇਰ ਗੁਰ ਤੀਰ ॥ ਬ੍ਰਿਧ ਤੇ ਪਦਮੀ ਜਿਨਹੁ
 ਬੁਜੀਰ ॥ ਅਸ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸੁਖ ਸਾਜੇ ॥ ਆਨੰਦ ਪੁਰ

ਆਨੰਦ ਯੁਤ ਰਾਜੇ ॥ ੩੩ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ
ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਿਤ ਆਚਰਨ ਰਾਜ ਸਾਜ
ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਦੁਤੀਓ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੨ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਦਸਮੇਸ ਜੀ ਬੈਠੇ ਬੀਚ ਦਿਵਾਨ ॥
ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਦਰਸਨ ਕਰੈਂ ਸੁਖ ਲਹਿ ਜੁਗਲ ਜਹਾਨ ॥੧॥
ਚੋਪਈ ॥ ਤਬ ਇਕ ਗੀਛ ਕਲੰਦਰ ਲਿਆਯੋ ॥ ਸਮੁਖ
ਦੀਵਾਨ ਖੇਲ ਦਿਖਰਾਯੋ ॥ ਸਭ ਸਿੱਖਨ ਪਿਖ ਹਰਖ ਉਪਾਵਾ ॥
ਕਹੈਂ ਕਿ ਇਹੁ ਬਡ ਗੀਛ ਦਿਖਾਵਾ ॥ ੨ ॥ ^੧ਚਮਰਦਾਰ ਕੀਰਤੀਆ
ਨਾਮ ॥ ^੨ਠਾਂਢੇ ਚੌਰ ਕਰਤ ^੩ਅਭਰਾਮ ॥ ^੪ਖੌੜਸ ਬਰਖ ਆਰਬਲਾ
ਜਾਇ ॥ ਭਾਲਕ ਪਿਖਤ ਹਰਖ ਉਰ ਮਾਇ ॥ ੩ ॥ ਕਹਿਤ ਭਯੋ
ਦੀਰਘ ਇਸ ਦੇਹ ॥ ਕਿਮ ਗਹਿ ਲੀਨਸ ਇਹ ਦੁਖ ਦੇਹ ॥ ਕੋ
^੫ਅਘ ਕਰ ਐਸੀ ^੬ਗਤ ਹੋਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਗੁਰ ਬਿਨ ਲਖਹਿ ਨ ਕੋਈ
॥ ੪ ॥ ਸਭ ਸਿੱਖਨ ਮਹਿੰ ਕਰਨਾ ਸਾਗਰ ॥ ਤਬ ਮੁਸਕਾਵਤ ਕਹਯੋ
^੭ਉਜਾਗਰ ॥ ਭੋ ਕੀਰਤੀਆ ਉਰ ਲਖ ਆਪ ॥ ਸੋਭਾ ਰਾਮ ਹੁਤੋ
ਤੁਹਿ ਬਾਪ ॥ ੫ ॥ ਅਘ ਬਡ ਭਾਲਕ ਦੇਹ ਲਯੋ ਹੈ ॥ ਗਹਯੋ
ਇਨਹੁ ਕੇ ਬਸੀ ਬਿਯੋ ਹੈ ॥ ਕੀਰਤੀਏ ਸਮੇਤ ਸਿਖ ਤਹਾਂ ॥ ਮਾਨਯੋ
ਸੁਨਤ ਅਚੰਭਾ ਮਹਾਂ ॥ ੬ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਕਰ ਬਿਨੈ ਸੁਨਾਈ ॥ ਸ੍ਰੀ
ਸਤਿਗੁਰ ਇਹ ਕਹਾਂ ਅਲਾਈ ॥ ਪਿਤਾ ਆਪ ਕੇ ਪਾਸ ਸਦੀਵ ॥
ਮਮ ਪਿਤ ਰਹਯੋ ਸੇਵ ਬਹੁ ਕੀਵ ॥ ੭ ॥ ਸੰਗਤ ਕੀ ਅਰਦਾਸ
ਕਰੇਤਾ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹੋਇ ਸੁ ਬਰਤੰਤਾ ॥ ਜੇ ਤਿਸ ਕੋ ਐਸੇ ਫਲ
ਭਯੋ ॥ ਮਾਨੁਖ ਤਨ ^੮ਭਾਲੂ ਕਾ ਲਯੋ ॥ ੮ ॥ ਮੈਂ ਸੇਵਾ ਤੁਮਰੀ ਅਬ
ਕਰੋਂ ॥ ਨਿਸਚੇ ਬੰਦਰ ਕਾ ਤਨ ਧਰੋਂ ॥ ਉੱਤਮ ਪਦ ਮੁਕਤੀ ਲੋ

ਜੋਇ ॥ ਚਾਹਤ ਰਹਿ ਸੇਵਤ ਗੁਰ ਸੋਇ ॥ ੯ ॥ ਜੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਫਲ
 'ਬਿਪ੍ਰੀਤ ॥ ਕੋ ਸੇਵਹਿ ਤੁਮ ਕੋ ਇਹੁ ਨੀਤ ॥ ਕਹਯੋ ਗੁਰੁ ਇਸ ਕੀਤਾ
 ਪਾਯੋ ॥ ਤੂੰ ਕਰ ਹੈਂ ਤੈ ਭੀ ਲਹਿ ਪਾਯੋ ॥ ੧੦ ॥ ਕੀਰਤੀਏ ਕਰ ਜੋਰ
 ਉਚਾਰਾ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨ ਪਾਪ ਕੋ ਭਾਰਾ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਦੇਹ ਭਾਲੂ ਕੀ
 ਪਾਈ ॥ ਦੇਹੁ ਸੁਨਾਇ ਮਮ ਭ੍ਰਮ ਮਿਟ ਜਾਈ ॥ ੧੧ ॥ ਪੁਨ ਇਸਕੋ
 ਨਿਜ ਦਾਸ ਜਨੀਜਹਿ ॥ 'ਬਿਰਦ ਪਾਲ ਕਰ ਮੁਕਤੀ ਦੀਜਹਿ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਨ ਸਰਬ ਸੁਨਾਈ ॥ ਤੋਹਿ ਪਿਤਾ ਇਸ ਜੂਨੀ ਪਾਈ
 ॥ ੧੨ ॥ ਇਕ ਸਿਖ ਧੰਨਾ ਗੁਰ ਕੋ ਪਿਆਰਾ ॥ ਗੁੜ ਗਡ ਲਾਦਿਓ
 ਕਿਤਹਿ ਸਿਧਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਦਿਵਾਨ ਢਿਗ ਆਯੋ ਜਬੈ ॥ ਸ਼ਬਦ ਧੁਨੀ
 ਸੁਨਿ ਸ਼੍ਰੋਨ ਸੁ ਤਬੈ ॥ ੧੩ ॥ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਲਾਲਸ ਉਰ ਜਾਗੀ ॥
 ਇਕ ਭੇਲੀ ਲੇ ਗੱਡਾ ਤਿਆਗੀ ॥ ਆਯੋ ਭੇਲੀ ਗੁਰ ਧਰ ਆਗੇ ॥
 ਬੰਦੇ ਚਰਨ ਅਧਕ ਅਨਰਾਗੇ ॥ ੧੪ ॥ ਪੁਨ ਉਠ ਚਲਯੋ ਸੰਭਾਰਨ
 ਗਾਡੇ ॥ ਮਾਰਗ ਮਾਹਿ ਜੋ ਏਕਲ ਛਾਡੇ ॥ ਤਬ ਪਿਤ ਤਬ ਪ੍ਰਸਾਦ
 ਬਰਤਾਵੈ ॥ ਸੋ ਸਿਖ ਤਹਿ 'ਢਿਗ ਗਾ ਉਤਲਾਵੈ ॥ ੧੫ ॥ ਧੂਰ ਪੰਥ
 ਤਿਸ ਪਰ ਬਹੁ ਪਰੀ ॥ ਬਦਨ 'ਸਮਸ 'ਧੂਸਰ ਸਭ ਭਰੀ ॥ ਤੋਹਿ
 ਪਿਤਾ ਤੇ 'ਜਾਚਨ ਕਰਯੋ ॥ ਨਹੀਂ ਕਛੂ ਤਿਸ ਕੇ ਕਰ ਧਰਯੋ ॥ ੧੬ ॥
 ਪੁਨਹਿ ਨਿਕਟ ਹੁਇਮਾਂਗਯੋਕੁਨਕਾ ॥ ਜਿਸਕੇ ਗਾਢੇ ਸਿਦਕ ਸੁਮਨ ਕਾ ॥
 ਮੁਖ ਪਾਵਨ ਤੇ ਪਾਵਨ ਹੋਇ ॥ ਉਤਕੰਠਤ ਯਾਂਤੇ ਬਹੁ ਹੋਇ ॥ ੧੭ ॥
 ਤਵ ਪਿਤ ਨੇ ਕਰ ਕ੍ਰੋਧ ਘਨੇਰਾ ॥ ਝਿਰਕਨ ਕੀਨ ਸਿੱਖ ਤਿਸ ਬੇਰਾ
 ॥ ਗੀਛ ਬੇਸ ਕਰਕੈ ਮਤ ਮੂੜਾ ॥ ਚੜ੍ਹਯੋ ਸਭਨ ਪਰ ਹੋਤ ਅਰੂੜਾ ॥
 ੧੮ ॥ ਪਰੇ 'ਠਾਂਢੇ ਕਯੋ ਆਵਹਿ ॥ ਦੇਹ ਦੇਹ ਕਰ 'ਰੋਰੋ ਪਾਵਹਿ
 ॥ ਇਮ ਸੁਨ ਕੈ ਸਿਖ ਹੋਇ ਮਨ ਭੰਗ ॥ 'ਅਵਨੀ ਹੋਰਤ ਭੀੜਾ ਸੰਗ

॥ ੧੯ ॥ ^੧ਲਘਕਨ ਪਰਯੋ ਉਠਾਯੋ ਛਿਤ ਤੇ ॥ ^੨ਆਨਨ ਮਹਿ
 ਪਾਯੋ ਗੁਰ ਹਿਤ ਤੇ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕੋ ਸਿਮਰਨ ਕਰਕੈ ॥ ਤਵ ਪਿਤ ਕੋ
 ਦਿਯ ਸ੍ਰਾਪ ਉਚਰ ਕੈ ॥ ੨੦ ॥ ਗੁਰ ਸਿੱਖੀ ਕੋ ^੩ਲੇਸ ਨ ਤੋਇ ॥
 ਅਬਹਿ ਸਰੀਰ ਗੀਛ ਕੇ ਹੋਇ ॥ ਗਯੋ ਉਤਾਇਲ ^੪ਸਕਟੇ ਮਿਲਯੋ ॥
 ਜਿਤ ਜਾਨੋ ਏ ਤਿਤ ਕੋ ਚਲਯੋ ॥ ੨੧ ॥ ਤਵ ਪਿਤ ਦੇਹ ਤਿਆਗ
 ਭਾ ਭਾਲੂ ॥ ^੫ਲਘ ਬਯ ਮਹਿ ਇਨ ਗਹਯੋ ਸੁਖਾਲੂ ॥ ਉੱਤਰ ਕਾਂਸ਼ੀ
 ਤੇ ਇਹ ਲਿਆਇ ॥ ਸੁਨਤ ਕਲੰਦਰ ਕਹਿ ਸਤ ਆਇ ॥ ੨੨ ॥
 ਪੁਨ ਗੁਰਮੁਖ ਮਾਗਯੋ ਧਨ ਦਯੋ ॥ ਕਾਲੰਦਰ ਤੇ ਭਾਲੂ ਲਯੋ ॥ ਉਠ
 ਪ੍ਰਭ ਭਾਲੂ ਕੇ ^੬ਨਿਯਰਾਯੋ ॥ ਤਬ ਨਿਜ ਦਹਿਨੋ ਚਰਨ ਉਠਾਯੋ
 ॥ ੨੩ ॥ ^੭ਭਾਲੂ ਭਾਲ ਅੰਗੁਸ਼ਟ ਛੁਹਾਯੋ ॥ ਦੇਹ ਤਿਆਗ ਦਿਬ
 ਦੇਹੀ ਪਾਯੋ ॥ ਚਢ ਬਿਬਾਨ ਬਹੁ ਸਤੁਤ ਉਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰ ਗਾ
 ਬਡ ਆਨੰਦ ਧਾਰੀ ॥ ੨੪ ॥ ਪਿਖ ਸਿਖ ਕੀਰਤੀਏ ਯੁਤ ਸਾਰੇ ॥
 ਧੰਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੁਖਹੁ ਉਚਾਰੇ ॥ ਅਸ ਗੁਰ ਕਰਤੇ ਅਨਕ ^੮ਬਿਲਾਸੀ
 ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਸਿਖ ਕਾਟਹਿ ਫਾਸੀ ॥ ੨੫ ॥ ਬਿਤਯੋ ਸਯਾਲ ^੯ਗ੍ਰੀਖਮ
 ਪ੍ਰਵਸਾਈ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰ ^{੧੦}ਸ਼ਤਦ੍ਰਵ ਤਟ ਜਾਈ ॥ ਹਿਤ
 ਜਲ ^{੧੧}ਕੇਲ ਉਤਾਰੇ ਚੀਰ ॥ ਹੋਏ ਪ੍ਰਵੇਸਨ ਨੀਰ ਗਹੀਰ ॥ ੨੬ ॥
 ਇਕ ਦਿਸ ਕੀਨ ਗੁਲਾਬ ਸੁ ਰਾਇ ॥ ਦੂਸਰ ਦਿਸ ਨਿਜ ਕੋ ਠਹਿ-
 ਰਾਇ ॥ ਅਪਰ ਸਰਬ ਜੁਗ ਭਾਗ ਕਰਾਇ ॥ ਅਰਧੋ ਅਰਧ ਲੀਨ
 ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ੨੭ ॥ ਪ੍ਰਿਥਕ ਪ੍ਰਿਥਕ ਹੈ ਸਨਮੁਖ ਕਰੇ ॥ ਬਲ ਕਰ
 ਸਭ ਛੀਟਨ ਤੇ ਭਿਰੇ ॥ ਹਾਥਨ ਤੇ ਨੈਨਨ ਮਹਿ ਡਾਰਹਿ ॥ ਪੁਨਹਿ
 ਧਕੇਲਹਿ ਹਾਥ ਉਬਾਰਹਿ ॥ ੨੮ ॥ ਕੋ ਬਯਾਕੁਲ ਹੈ ਭਾਜ

੧ ਥੋੜਾ ਕਿੱਠਕਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦਾ ਧਰਛੀ ਤੇ ਪਿਆ ਹੋਇਆ ਚੁਕਿਆ

੨ ਮੁਖ ਵਿਰ

੩ ਰੰਚਕ ਭਰ

੪ ਗਡੇ ਮਗਰ

੫ ਛੋਟੀ ਉਮਰਾ

੬ ਨੇੜੇ

੭ ਰਿਛ ਦਾ ਮੱਥਾ

੮ ਕੋਤਕ

੯ ਜੇਠ ਹਾਥ ਦਾ ਮਹੀਨਾ

੧੦ ਸਤਲੁਜ

੧੧ ਕਿਨਾਰੇ

ਸਿਧਾਵਹਿੰ ॥ ਕਿਹ ਰੋਕਹਿੰ ਸੋ ਜਾਨ ਨ ਪਾਵਹਿੰ ॥ ਦੈ ਘਟਕਾ ਲਗ
 ਕਰ ਕਰ ਜੋਰ ॥ ਛੀਟਨ ਸੰਗ ਭਿਰੇ ਜੁਗ ਓਰ ॥ ੨੯ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਬਿੰਦ
 ਸਿੰਘ ਬਲ ਕਰ ਫੇਰਾ ॥ ਲਿਯੋ ਗੁਲਾਬ ਰਾਇ ਕੋ ਘੇਰਾ ॥ ਨੇਤ੍ਰ ਨਹੀਂ
 ਉਘਰਨ ਕੋ ਛੋਰੇ ॥ ਅਵਸਰ ਪਾਇ ਗਯੋ ਸੋ ਦੋਰੇ ॥ ੩੦ ॥ ਜਾਂ
 ਧਰ ਪਰ ਸਭ ਬਸਨ ਉਤਾਰੇ ॥ ਗਯੋ ਗੁਲਾਬ ਰਾਇ ਬਲਹਾਰੇ ॥
 ਨੈਨਨ ਤੇ ਕਛੁ ਪਿਖਯੋ ਨ ਜਾਈ ॥ ਲੀਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਾਗ ਉਠਾਈ
 ॥ ੩੧ ॥ ਤਬ ਸੰਗੋ ਨੇ ਤਿਸੇ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਕਹਯੋ ਗੁਰੂ ਕੋ ਇਹੁ ਦਸ-
 ਤਾਰਾ ॥ ਮਤ ਬਿਤ ਰਹੀ ਨ ਜਲ ਬਿਚਲਾਇ ॥ ਸੁਨਤ ਡਰਯੋ ਚਹਿ
 ਤਬ ਉਤਰਾਇ ॥ ੩੨ ॥ ਪਿਖ ਕਲਗੀਧਰ ਤਬਹਿ ਉਚਾਰਾ ॥
 ਰਹਿਨ ਦੇਹੁ ਅਬ ਨਾਹਿੰ ਉਤਾਰਾ ॥ ਇਸ ਕੋ ਫਲ ਕਿਸ ਕਾਲਹਿੰ
 ਪਾਈ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਅਪਰ ਮੰਗਾਇ ਬੰਧਾਈ ॥ ੩੩ ॥ ਬਚ ਬਿਲਾਸ
 ਬਹੁ ਹਾਸ ਬਿਲਾਸੇ ॥ ਆਇ ਪੁਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖਰਾਸੇ ॥ ਅਹੁ ਸੋਤਾ ਗੁਰ
 ਬਚ ਸਫਲਾਯੋ ॥ ਜਬ ਗੁਰ ਦੱਖਨ ਓਰ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ੩੪ ॥ ਰਾਇ
 ਗੁਲਾਬ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਰਏ ॥ ਸਿੱਖ ਸਭੀ ਇਸ ਪੂਜਤ ਭਏ ॥ ਚਾਰ
 ਪੁੱਤ੍ਰ ਥੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਭਏ ॥ ਆਪ ਗੁਲਾਬ ਗੁਰ ਪੁਰੀ ਗਏ ॥ ੩੫ ॥ ਬੰਸ
 ਪ੍ਰਚਲਤ ਨ ਆਗੇ ਭਈ ॥ ਨਹੀਂ ਅਪਰ ਕਿਹ ਪਾਗ ਸੁ ਦਈ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰ ਲੀਲ੍ਹਾ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ॥ ਕੋ ਨਹਿੰ ਸਕਹਿੰ ਪਾਇ ਤਿਹ ਪਾਰਾ
 ॥ ੩੬ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮਮਹਿਲੇ ਗੋਛ ਅੰ
 ਗੁਲਾਬ ਰਾਇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਤ੍ਰਿਤਿਯੋ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੩ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਦਸਮੇਸ ਜੀ ਨਿਤ ਸ਼ਸਤ੍ਰਨ ਅਭਯਾਸ ॥

ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਨਿਤ ਨਈ ਬਹੁ ਆਵੈ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸ ॥ ੧ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਤੁਰੰਗਮ ਜੋ ਸਿਖ ਲਿਆਵੈ ॥ ਅਰਪਹਿ
 ਆਗੈ ਸੀਸ ਨਿਵਾਵੈ ॥ ਹੁਇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਦੇਂ ਖੁਸ਼ੀ ਘਨੇਰੀ ॥ ਪੁਰਵਹਿੰ

ਤਿਸ ^੧ਅਭਲਾਖ ਬਡੇਰੀ ॥ ੨ ॥ ਦੂਰ ਦੂਰ ਤੇ ਨਿਤ ਸਿੱਖ ਆਵਹਿ
 ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਸਭ ਮਹਿ ਫੁਰਮਾਵਹਿ ॥ ਜੇ ਸਿੱਖ ਹਮ ਹਿਤ ^੨ਆਯੁਧ
 ਲਿਆਵੈ ॥ ਸੋ ਸਿੱਖ ਖੁਸ਼ੀ ਗੁਰੂ ਕੀ ਪਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ਦੇਸ ਬਿਦੇਸ ਬਿਖੇ
 ਬਿਦਤਾਈ ॥ ਧਨ ਖਰਚਹਿ ਸਿੱਖ ਜਿਤ ਕਿਤ ਆਈ ॥ ਹੈ ਆਯੁਧ
 ਖੋਜਹਿ ਫਿਰ ਘਨੇ ॥ ਅਰਪਹਿ ਆਨ ਪ੍ਰੇਮ ਪਗ ਸਨੇ ॥ ੪ ॥ ਦਿਨ
 ਪ੍ਰਤਿ ਹੁਇ ਉਤਸ਼ਾਹੁ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਨਿਕਟ ਰਹਿਨ ਲਾਗੇ ਸਿੱਖ ਜਾਲਾ
 ॥ ਆਯੁਧ ਬਿੱਦਯਾ ਕੇ ਅਭਿਯਾਸੰ ॥ ਕਰਤ ਕਰਾਵਤ ਸ੍ਰੀ ਸੁਖ ਰਾਸੰ
 ॥ ੫ ॥ ਵਹਿਰ ਜਾਇ ਧਰਵਾਇੰ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ॥ ਕਰਹਿ ਚਲਾਵਨ ਧਨ
 ਤੇ ਬਾਨਾ ॥ ਕਬਹੂ ^੩ਕਵਾਦਾ ^੪ਐਂਚਨ ਕਰੈਂ ॥ ਜਿਮ ^੫ਭੁਜ ^੬ਦੰਡ
 ਅਧਕ ਬਲ ਧਰੈਂ ॥ ੬ ॥ ਸੁਨਹਿ ਪਿਤਾਮੇਂ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਪਰੇ
 ਜੰਗ ਬਡ ^੭ਭਟ ਸਮਦਾਈ ॥ ਦੀਹ ਕਠੋਰ ਸਰਾਸਨ ਧਾਰਹਿ ॥ ਸ਼ਤ੍ਰੁ
 ਅਨੇਕਨ ਤੇ ਕਰ ਡਾਰਹਿ ॥ ੭ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਆਗੇ ਅਰਯੋ ਨ
 ਕੋਈ ॥ ਕਈ ਬੇਰ ਬਡ ਸੰਘਰ ਹੋਈ ॥ ਸੁਨਹਿ ^੮ਚੋਪ ਚਿਤ
 ਅਧਕ ਬਧਾਵਹਿ ॥ ਕਾਰੀਗਰਨ ਹਜ਼ੂਰ ਬੁਲਾਵਹਿ ॥ ੮ ॥ ਦੇ ਦੇ
 ਸੀਖ ਘਰਾਵਹਿ ਖਪਰੇ ॥ ਇਸ ਰੀਤ ਗਨ ਆਯੁਧ ਅਪਰੇ ॥ ਸੇਲੇ
^੯ਸਾਗਨ ^{੧੦}ਆਯੁਧ ਭਲੇ ॥ ਕਾਰੀਗਰ ਲੇ ਲੇ ਗਨ ਮਿਲੇ ॥ ੯ ॥
 ਹੇਰ ਹੇਰ ਸ਼ਸਤ੍ਰਨ ਹਰਖਾਵੈਂ ॥ ਬਖਸ਼ਸ਼ ਧਨ ਕੀ ਅਧਕ ਦਿਵਾਵੈਂ ॥
 ਸੁਨ ਸੁਨ ਜਸ ਆਵਹਿ ਸਿੱਖ ਘਨੇ ॥ ਆਯੁਧ ਅਰਪਤ ਹੈਂ ਅਨਗਨੇ
 ॥ ੧੦ ॥ ਬੀਰ ਸਮੀਪੀ ਬਖਸ਼ਨ ਕਰੈਂ ॥ ਗਹੈਂ ਸੁ ਹਰਖ ਰਿਦੇ ਬਹੁ
 ਧਰੈਂ ॥ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤਿ ਅਧਕ ਸਮਾਜ ਵਧਾਵੈਂ ॥ ਰਾਖਹਿ ਚਾਕਰ ਜੇ
 ਢਿਗ ਆਵੈਂ ॥ ੧੧ ॥ ਕਿਤਕ ਦੇਗ ਤੇ ਅਚਹਿ ਅਹਾਰਾ ॥ ਕਿਤਕ

੧ ਇਛਾ

੨ ਸ਼ਸਤ੍ਰ

੩ ਕਰੜਾ

੪ ਖਿਜਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ

੫ ਬਾਣਾ

੬ ਡੰਡੇ ਵਤ

੭ ਸੂਰਮੇ

੮ ਖੁਸ਼ ਹੋਕੇ

੯ ਬੁਢੀਆਂ

੧੦ ਸ਼ਸਤ੍ਰ

ਰਸਤ ਲੇਵਹਿ ਸਿਰਕਾਰਾ ॥ ਧਨ ਕੀ ਦੇਤ ਨੌਕਰੀ ਤਿਨੈ ॥ ਜੇ ਨਿਤ
 ਰਹਿਤ ਬੀਰ ਰਸ ਸਨੈ ॥੧੨॥ ^੧ਹਜਨ ਅਰੂਢਹਿ ਵਹਿਰ ਸਿਧਾਰਹਿ॥
 ਬਿੱਤ ^੨ਅਖੇਰ ਕਰਹਿ ^੩ਮੁਦ ਧਾਰਹਿ ॥ ਸਿੰਘ ਰੀਛ ^੪ਝੰਖਾਰ ਪ੍ਰਹਾਰਹਿ
 ॥ ^੫ਮ੍ਰਿਗ ਬਰਾਹ ਚਿੱਤਰੇ ਬਹੁ ਮਾਰਹਿ ॥ ੧੩ ॥ ਕੋ ^੬ਤੁਫੰਗ ਕੋ
 ਛੋਰਤ ਹਨੈ ॥ ਕੋ ਧਨ ਬਾਨ ਮਾਰ ਲੇਹਿ ਘਨੈ ॥ ਕੋ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਤੇ
 ਕਰਹਿ ਸਿੰਘਾਰਨ ॥ ਕੋ ^੭ਤੋਮਰ ਭ੍ਰਮਾਏ ਪ੍ਰਹਾਰਨ ॥ ੧੪ ॥ ^੮ਸਿਕਰੇ
 ਜੁੱਰੇ ਬਾਜ ਰੁ ਸ੍ਰਾਨ ॥ ਇਨ ਤੇ ਕਰਹਿ ਅਖੇਰ ਮਹਾਨ ॥ ਹੈ ਅਰੂਢਬੇ
 ਆਯੁਧ ਬਿਧਯਾ ॥ ਸਿਖਲਾਵਹਿ ਸਭ ਬਿਧ ਕਰ ਸਿਧਯਾ ॥ ੧੫ ॥
 ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਿਲਾਸ ਬਿਲਾਸੇ ॥ ਕਾਟਹਿ ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਿਜ
 ਦਾਸੇ ॥ ਅਬ ਸੁਨੀਅਹਿ ਇਕ ਰੁਚਰ ਪ੍ਰਸੰਗਾ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਹੈ ਮਨ
 ਅਧਕ ਉਮੰਗਾ ॥ ੧੬ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਦਯਾਲ ਦਾਸ ਮਾਸੰਦ ਇਕ ਕਾਬਲ ਬਿਖੈ ਰਹਾਇ ॥

ਕਾਰ ਬਟੋਰੈ ਗੁਰੂ ਕੀ ਪਹੁੰਚਾਵੈ ਮਨ ਲਾਇ ॥ ੧੭ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸੂਬੇ ਕਾਬਲ ਨੈ ਇਕ ਬੇਰਾ ॥ ਹਿਤ ਦਿਲੀਸ
 ਪਸ਼ਮੰਬਰ ਡੇਰਾ ॥ ਬਨਵਾਯੋ ਜੁਗ ਲਾਖ ਲਗਾਯੋ ॥ ਦਿਹਲੀ ਪਤ
 ਕੇ ਨਿਕਟ ਪਠਾਯੋ ॥ ੧੮ ॥ ਪਿਖ ਸੇ ਦਿਆਲ ਦਾਸ ਮਨ ਆਈ ॥
 ਅਸ ਬਿਧ ਡੇਰਾ ਗੁਰ ਹਿਤ ਚਾਈ ॥ ਸਾਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥
 ਚਯੇ ਸਮਾਜ ਤਿਨੋਂ ਢਿਗ ਰੂਰੇ ॥ ੧੯ ॥ ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਇਕ ਗੁਰ ਸਿੱਖ
 ਭਾਰਾ ॥ ਕਾਬਲ ਮਹਿ ਲਾਖਨ ਬਿਵਹਾਰਾ ॥ ਸੁਖਨਾ ਸੁਖੀ ਪੁੱਤ੍ਰ
 ਹਿਤ ਗੁਰ ਕੀ ॥ ਲਈ ਮੁਰਾਦ ਗੁਰੂ ਤੇ ਉਰ ਕੀ ॥ ੨੦ ॥ ਅਰ ਪੁਨ
 ਥਾ ਦਸਵੰਧ ਅਪਾਰਾ ॥ ਏਕ ਲਾਖ ਭਾ ਟੋਟਰ ਸਾਰਾ ॥
 ਦਯਾਲ ਦਾਸ ਜੀ ਤਿਸ ਢਿਗ ਗਯੋ ॥ ਗੁਰ ਹਿਤ ਡੇਰੇ ਕੋ ਬਚ ਕਹਯੋ

॥ ੨੧ ॥ ਸੁਨ ਸਿਖ ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਹਰਖਾਨਾ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ ਦਯਾਲ
 ਦਾਸ ਬੁਧਵਾਨਾ ॥ ਧੰਨ ਅਹੋ ਅਸ ਤੁਹਿ ਮਨ ਆਯੋ ॥ ਚਹੀਅਹਿ
 ਤਿਹ ਤੇ ਅਧਕ ਬਨਾਯੋ ॥ ੨੨ ॥ ਇਕ ਲਖ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਢਿਗ
 ਮੇਰੇ ॥ ਪਰ ਦਿਹੁ ਸਵਾ ਲਾਖ ਬਿਨ ਦੇਰੇ ॥ ਅਪਰ ਸਿਖਨ ਤੇ ਗੁਰ
 ਹਿਤ ਲੇਵੈ ॥ ਜੋ ਦਸਵੰਧ ਕਾਰ ਸਭ ਦੇਵੈ ॥ ੨੩ ॥ ਕਰਵਾਵਹੁ
 ਡੇਰਾ ਸੁਭ ਤਿਆਰ ॥ ਭਾਈ ਦਿਆਲਾ ਬਿਨਾ ਅਵਾਰ ॥ ਸੁਨਤ
 ਦਿਆਲ ਮਨ ਹਰਖ ਬਢਾਯੋ ॥ ਦੁਨੀ ਸੁ ਚੰਦ ਸਹਾਇਕ ਪਾਯੋ ॥
 ੨੪ ॥ ਕਾਰੀਗਰ ਸੋ ਲੀਨ ਬੁਲਾਇ ॥ ਜਿਨ ਸੁਭ ਡੇਰਾ ਹਿਤ ਕਿਯ
 ਸ਼ਾਇ ॥ ਜੋ ਚਹੀਅਤ ਸਭ ਵਸਤ ਪੁਚਾਹੀ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ ਨਿਕਟ
 ਗਯੋ ਜਸ ਸ਼ਾਹੀ ॥ ੨੫ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਆਛੇ ਦੇਹੁ ਬਨਾਇ ॥ ਗੁਰ
 ਘਰ ਧਨ ਕੀ ਤੋਟ ਨ ਕਾਇ ॥ ਸਭ ਸਿੱਖੀ ਤੇ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ॥
 ਸਵਾ ਲਾਖ ਤਬ ਕੀਨ ਤਿਆਰ ॥ ੨੬ ॥ ਕਿਤਕ ਕਾਲ ਮਹਿ ਭਯੋ
 ਤਿਆਰਾ ॥ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਸਭ ਬਿਧ ਛੋਬ ਵਾਰਾ ॥ ਢਾਈ ਲਾਖ
 ਸਭ ਖਰਚਨ ਕੀਨ ॥ ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਜੁਤ ਆਨੰਦ ਭੀਨ ॥ ੨੭ ॥ ਸਭ
 ਸੰਗਤ ਕੋ ਕੀਨ ਤਿਆਰ ॥ ਚਲੇ ਤਹਾਂ ਤੇ ਭਲੇ ਸੰਭਾਰ ॥ ਮਿਲੇ
 ਆਨ ਸਤਿਗੁਰ ਪਗ ਪਰੇ ॥ ਡੇਰਾ ਤਯਾਰ ਨਵੇਦਨ ਕਰੇ ॥ ੨੮ ॥
 ਅਪਰ ਵਸਤ ਬਹੁ ਭੇਟ ਚਢਾਈ ॥ ਮਨੋ ਕਾਮਨਾ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ॥
 ਹੁਕਮ ਦੀਨ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਸ ਬੇਰਾ ॥ ਲਗਵਾਵਹੁ ਮਦਾਨ ਮਹਿ ਡੇਰਾ
 ॥ ੨੯ ॥ ਸਾਯੋਕਾਲ ਦਿਵਾਨ ਲਗਾਵਹਿ ॥ ਸਭ ਸੰਗਤ ਹਿਤ
 ਦਰਸਨ ਆਵਹਿ ॥ ਸੁਨ ਆਇਸ ਤਬ ਬੀਚ ਮਦਾਨ ॥ ਕਾਰੀਗਰ
 ਸੋ ਲਗੇ ਲਗਾਨ ॥ ੩੦ ॥ ਤਨੀ ਕਨਾਤ ਚੁਫੇਰੇ ਜੋਈ ॥ ਕਾਰਚੋਬ
 ਬਹੁ ਬਿਧ ਕੀ ਹੋਈ ॥ ਬੂਟੇ ਨਿਕਸੇ ਬਾਗ ਮਨਿੰਦ ॥ ਫਲ ਫੂਲਨ
 ਦਲਕਤ ਅਰਬਿੰਦ ॥ ੩੧ ॥ ਪੁਨ ਤੰਬੂ ਤਾਨਯੋ ਤਿਸ ਮਾਹੀ ॥

ਕੰਚਨ ਕਲਸ ^੧ਤੰਗ ਇਕ ਜਾਹੀ ॥ ਚਾਰ ਕੋਨ ਮਹਿ ਕਲਸ ਸੁ
 ਚਾਰ ॥ ਦਿਪਹਿ ਭਾਨ ਸਮ ਦਿਹੈ ਬਹਾਰ ॥ ੩੨ ॥ ਚੋਬ ਸੁ ਚਾਂਦੀ
 ਚਾਮੀਕਰ ਕੀ ॥ ਕਰੀ ਅਜਾਇਬ ਕਾਰੀਗਰ ਕੀ ॥ ^੨ਚਾਰੁ ਚਾਂਦਨੀ
 ਚਮਕ ਚੁਕੋਨੀ ॥ ਤਨੀ ਤਾਨ ਕਰ ਦਾਪਤ ^੩ਲੋਨੀ ॥ ੩੩ ॥ ਫਰਸ਼
 ਕਲੀਨੀ ਅਧਕ ਡਸਾਇ ॥ ਗੁਰ ਹਿਤ ^੪ਮਸਨਦ ਉਚ ਸੁਹਾਇ ॥
 ਬਡ ^੫ਉਪਧਾਨ ਟਿਕਾਵਨ ਕਰਯੋ ॥ ਸੋਭਾ ਕੋ ਕਵਿ ਸਕਹਿ ਨ
 ਰਰਯੋ ॥ ੩੪ ॥ ਤੀਸਰ ਪਹਿਰ ਭਯੋ ਜਬ ਆਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ
 ਢਿਗ ਅਰਜ ਕਰਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤਿਆਰ ਸੁ ਡੇਰਾ ਭਯੋ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਧਾਰ ਨਿਜ ਦਰਸ ਦਿਖਯੋ ॥ ੩੫ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਸਤਰਨ ਸ਼ਸਤ੍ਰ
 ਸਜਾਇ ॥ ^੬ਮਾਤਲ ਸੰਗ ਚਲੇ ਮੁਦ ਪਾਇ ॥ ਭਏ ਪ੍ਰਸੰਨ ਜਬਹਿ
^੭ਪ੍ਰਵਸਾਏ ॥ ਮਾਤਲ ਨੇ ਤਬ ਅਧਕ ਸਰਾਏ ॥ ੩੬ ॥ ਸਰਬ
 ਸਿਰੋਮਣ ਤੁਮ ਜਿਮਅਹੋ ॥ ਤਿਮ ਇਹੁ ਜਗ ਤੇ ਉੱਤਮ ਲਹੋ ॥ ਸੁਨਯੋ
 ਦਿਲੇਸਰ ਢਿਗ ਅਸ ਗਯੋ ॥ ਇਸ ਕੇ ਸਮ ਸੋ ਬਨਤ ਨ ਭਯੋ ॥
 ੩੭ ॥ ਬੈਠੇ ਸੋਭਾ ਗੁਰੂ ਉਦਾਰ ॥ ਆਇ ਸਿੱਖ ਲਾਗਯੋ ਦਰਬਾਰ
 ॥ ਰਾਗੀ ਸ਼ਬਦ ਗਾਇੰ ਮੁਦ ਪਾਇ ॥ ਢੁਰੈ ^੮ਚਮਰ ਗੁਰ ਸੀਸ
 ਸੁਹਾਇ ॥ ੩੮ ॥ ਸਭਹਨ ਹੇਰ ਅਨੰਦ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸੰਧਯਾ ਲਗ
 ਲਾਗਯੋ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ਪਠਰਹਿਰਾਸ ਭੋਗ ਕੋਪਾਇ ॥ ਦਯਾਲ ਦੁਨੀਸਸਿ
 ਇੱਛ ਪੁਰਾਇ ॥ ੩੯ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ
 ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਕਾਬਲ ਤੇ ਪਸ਼ਮੰਬਰ ਡੇਰਾ ਆਵਨ
 ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਚਤ੍ਰਬੇ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੪ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਅਬ ਤਿਸ ਭੂਪਤ ਸੁਤ ਕਥਾ ਕਹੈ ਸੁਨੈ ਮਨ ਲਾਇ ॥
 ਨਵਮ ਗੁਰੂ ਆਸਾਮ ਗੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਬਰ ਦਾਇ ॥ ੧ ॥

੧ ਉਚਾ

੨ ਸੁੰਦਰ ਚਾਂਦਨੀ ਚਾਰ ਨੁਕਰਾਂ ਵਾਲੀ

੩ ਸੁੰਦਰ

੪ ਚੋਕੀ

੫ ਤਕੀਆ

੬ ਮਾਮਾ

੭ ਪ੍ਰਵੇਸ਼

੮ ਚੌਰ

ਚੌਪਈ ॥ ਗੁਰ ਬਰ ਤੇ ਤਿਹ ਸੁਤ ਉਪਜਯੋ ॥ ਬਹੁ ਉਤ-
 ਸਾਹਿ ਕਰਤ ਸੋ ਭਯੋ ॥ ਰਤਨ ਰਾਇ ਤਿਸ ਨਾਮ ਰਖਾਵਾ ॥ ਸਾਤ
 ਬਰਸ ਕਾ ਜਬ ਹੂੰ ਆਵਾ ॥ ੨ ॥ ਬੈਸ ਅੰਤ ਤੇ ਨਰਪਤ ਮਰਯੋ ॥
 ਮਾਤਾ ਪੁਨ ਸੁਤ ਕੇ ^੧ਪ੍ਰਤਪਰਯੋ ॥ ^੨ਦ੍ਵਾਦਸ ਸੰਮਤ ਕੇ ਜਬ ਹੋਵਾ ॥
 ਇਕ ਦਿਨ ^੩ਮੁਕਰ ਭਲੀ ਬਿਧ ਜੋਵਾ ॥ ੩ ॥ ਕੰਘਾ ਕਰਹਿ ਸੁ
 ਕੇਸਨ ਮਾਹਿ ॥ ਪੁਨ ^੪ਜੂਰੋਂ ਬੰਧਨ ਕਿਯ ਤਾਹਿ ॥ ਦੇਖਤ ਮੁਕਰ
 ਬਿਖੈ ਨਿਜ ਸਿਰ ਕੋ ॥ ਤਿਸ ਪਰ ਹੋਰਯੋ ਚਿਹਨ ਮੁਹਿਰਕੋ ॥ ੪ ॥
 ਅੰਗਰੀ ਸੰਗ ਕੇਸ ਕੋ ਟਾਰੈ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਸੋ ਥਾਨ ਨਿਹਾਰੈ ॥ ਨਹੀਂ
 ਕੇਸ ਜਾਮੇ ਕਯਾ ਹੇਤ ॥ ਲਗੀ ਚੋਟ ਜਬ ਬੈਸ ਅਚੇਤ ॥ ੫ ॥ ਕੈ
^੫ਬਿਸਫੋਟਕ ਨਿਕਸਯੋ ਹੋਇ ॥ ਅਸ ਸੰਸੈ ^੬ਨਿਪ ਨੰਦਨ ਕੋਇ ॥
 ਪਗਿਯਾ ਬਾਂਧਤ ਕਰਤ ਬਿਚਾਰਨ ॥ ਜਨਨੀ ਜਾਨਤ ਹੁਇ ਇਸ
 ਕਾਰਨ ॥ ੬ ॥ ਇਮ ਮਨ ਠਾਨ ਪਯਾਨੋ ਕੀਨ ॥ ਜਿਹ ਠਾਂ ਅੰਤਹਿ
 ਪੂਰ ^੭ਆਸੀਨ ॥ ਨਿਕਟ ਬੈਠ ਕਰ ਬੂਝੀ ਤਹਾਂ ॥ ਸਿਰ ਮਹਿ ਚਿੰਨ੍ਹ
 ਹੇਤ ਇਸ ਕਹਾਂ ॥ ੭ ॥ ਲਗੀ ਚੋਟ ਕੈ ਭਾ ਬਿਸਫੋਟ ॥ ਕੇਸ ਨ
 ਜਾਮੇ ਕੌਨੇ ਖੋਟ ॥ ਸੁਨ ਰਾਨੀ ਸਭ ਕਹਯੋ ਬਿਤੰਤ ॥ ਇਤਿ ਆਏ
 ਸਤਿਗੁਰ ਭਗਵੰਤ ॥ ੮ ॥ ਤੋਰ ਪਿਤਾ ਗਮਨਯੋ ਤਿਸ ਪਾਸ ॥ ਸੁਤ
 ਬਾਂਛਤ ਕੀਨਸ ਅਰਦਾਸ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਮੁਹਿਰ ਹਾਥ ਤੇ ਲਾਈ ॥
 ਚਿੰਨ੍ਹਤ ਸੁਤ ਹੁਇ ਸਿਰ ਉਪਜਾਈ ॥ ੯ ॥ ਮਹਿਪਾਲਕ ਸਿਰ ਲਾਗੀ
 ਜੋਈ ॥ ਤੋਹਿ ਸੀਸ ਪਰ ਜਾਨਹੁ ਸੋਈ ॥ ਤੂੰ ਜਨਮਯੋ ਗੁਰ ਸਿੱਖ
 ਮਹਾਨਾ ॥ ਸਿਰ ਪਰਮੁਹਿਰ ਲਗੇ ਤੇ ਜਾਨਾ ॥ ੧੦ ॥ ਨਿਪ ਸੁਤ ਸੁਨ
 ਕੈ ਮਨ ਬਿਸਮਾਯੋ ॥ ਇਹ ਤੋ ਅਦਭੁਤ ਹੇਤੁ ਬਤਾਯੋ ॥ ਪੁਨ ਕਹਿ
 ਜਨਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹਾਂ ॥ ਜਿਨ ਮਹਿ ਸ਼ਕਤੀ ਪਹੀਅਤ ਮਹਾਂ ॥ ੧੧ ॥

ਦਰਸਨ ਕਰਬੇ ਮਨ ਉਮਗਾਯੋ ॥ ਜਿਨਕੇ ਬਰ ਤੇ ਮੁਹਿ ਉਪਜਾਯੋ
 ॥ ਰਾਨੀ ਕਹਯੋ ਬੈਕੁੰਠ ਸੁ ਗਏ ॥ ਸਿੰਘਾਸਨ ਪਰ ਤਿਨ ਸੁਤ ਭਏ
 ॥ ੧੨ ॥ ਜਨਮੇ ਪਟਨੇ ਨਗਰ ਮਝਾਰੀ ॥ ਅਬ ਪੁਰ ਅਨਦ ਪੰਜਾਬ
 ਮਝਾਰੀ ॥ ਨਿਪ ਸੁਤ ਸੁਨਤ ਰਿਦੇ ਆਨੰਦਾ ॥ ਜਗੀ ਦੇਖਬੇ ਚਾਹ
 ਬਿਲੰਦਾ ॥ ੧੩ ॥ ਤਿਸ ਦਿਨ ਤੇ ਤਿਆਰੀ ਕਰਵਾਵੈ ॥ ਵਸਤ
^੧ਅਜਾਇਬ ਕੋ ^੨ਖੁਜਵਾਵੈ ॥ ^੩ਮਸਲਤ ਕਰਤ ਮੰਤ੍ਰੀਅਨ ਸੰਗਾ ॥
 ਹਿਤ ^੪ਅਕੋਰ ਲਿਯੇ ^੫ਪੰਚ ਤੁਰੰਗਾ ॥ ੧੪ ॥ ^੬ਚਪਲ ਬਲੀ ਜਿਨ
 ਬੇਗ ਬਿਸਾਲੇ ॥ ਜਰੀ ਜੀਨ ਕੰਚਨ ਬਨਵਾਲੇ ॥ ਅਧਭੁਤ ਲੀਨਸ
 ਏਕ ^੭ਮੰਤ੍ਰਗਾ ॥ ਕਦ ਛੋਟੇ ਨਹਿੰ ^੮ਦੀਰਘ ਅੰਗਾ ॥ ੧੫ ॥ ਜਿਤੇ
^੯ਰੋਟਕਾ ਕੇਰ ਅਕਾਰਾ ॥ ਸੁੰਦਰ ਹੁਤੇ ਸੁਪੈਦ ਲਿਲਾਰਾ ॥ ਤਿਸੀ
 ਸੁਪੈਦੀ ਕੀ ਸੁਭ ਧਾਰੀ ॥ ਉਤਰੀ ਤਰੇ ਸੂਡ ਲਗ ਸਾਰੀ ॥
 ੧੬ ॥ ਸਿਰ ਪਰ ਹੁਇ ਕਰ ਗਈ ਪਿਛਾਰੇ ॥ ^{੧੦}ਲਾਂਗਲ ਮੂਲ
 ਤੀਕ ਇਕ ਸਾਰੇ ॥ ਅਪਰ ਅਕਾਰ ਸੁ ਕਾਰਾ ਸਾਰੇ ॥ ਸਕਲ ਅੰਗ
 ਸੁੰਦਰ ਦੁਤ ਵਾਰੇ ॥ ੧੭ ॥ ਪੁਨ ਸਿੱਖਯਾ ਦੇ ਭਲੇ ਸਿਖਾਯੋ ॥ ਕਰੈ
 ਸੁ ਨਰ ਜਿਮ ਚਹੈ ਕਰਾਯੋ ॥ ਸੂਡ ਬਿਖੈ ਗਹਿ ਲੇਤ ਮਸਾਲ ॥
 ਠਾਂਢੇ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਕਾਸ ਬਿਲਾਸ ॥ ੧੮ ॥ ਕਰਤ ਰਹਿਤ ਨਿਪ ਕੇ
 ਸਿਰ ਚੈਰ ॥ ਚਿਰ ਲੈ ਬਿਰੰ ਪਾਛਲੀ ਔਰ ॥ ਜੇਤਕ ਤੀਰ ਚਲਾਵਨ
 ਕਰੈ ॥ ^{੧੧}ਬੀਨ ਬੀਨ ਲਿਆ ਆਗੇ ਧਰੈ ॥ ੧੯ ॥ ਗੰਗਾ ਸਾਗਰ
 ਸੂਡ ਗਹਾਇ ॥ ਨਿਪ ਤਹਿ ਪੰਜ ਸਨਾਨ ਕਰਾਇ ॥ ਇਤ ਆਦਕ
 ਗੁਨ ਬਹੁ ਸਿਖਰਾਇ ॥ ਨਿਤਹਿ ^{੧੨}ਤਿਹਾਵਲ ਖਾਨਾ ਖਾਇ ॥ ੨੦ ॥
 ਪੰਚ ਕਲਾ ਇਕ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ^{੧੩}ਅਜਾਇਬ ॥ ਤਿਆਰ ਕਰਾਯੋ ਅਰਪਨ

੧ ਅਸਚਰਜ

੨ ਲਭਦੇ ਹਨ

੩ ਸਲਾਹ

੪ ਭੇਟਾ

੫ ਪੰਜ ਘੋੜੇ

੬ ਚੰਚਲ

੭ ਹਾਥੀ

੮ ਵਡੇ

੯ ਰੋਟੀ

੧੦ ਪੂਛ

੧੧ ਚੁਣ ਚੁਣ ਕੇ

੧੨ ਕੜਾਹ

੧੩ ਅਸਚਰਜ

ਸਾਹਿਬ ॥ ਰਹੇ ਗਾਤਰੇ ਬਨਯੋਂ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ॥ ਤੀਖਨ ਧਾਰ ਕਰੈ ^੧ਰਿਪ
 ਹਾਨ ॥ ੨੧ ॥ ਕਲ ਦਾਬੇ ਬਰਛੀ ਹੁਇ ਜਾਇ ॥ ਸਨ ਮੁਖ ਅਰਿ
 ਕੋ ਹਤਹਿ ਬਨਾਇ ॥ ਪੁਨ ਕਲ ਦਾਬੇ ਬਨਹਿ ਤਮਾਚਾ ॥ ^੨ਗੁਲਕਾ
 ਡਾਰ ਹਤਹਿ ਰਣ ਮਾਚਾ ॥ ੨੨ ॥ ਤੀਖਨ ਪੁਨ ਕਟਾਰ ਬਨ ਜਾਇ
 ॥ ਰਿਪ ਢਿਗ ਪਹੁੰਚੇ ਉਦਰ ਧਸਾਇ ॥ ਗੁਰਜ ਬਨਹਿ ਕਲ ਦਾਬੇ
 ਸੋਇ ॥ ਲਗਹਿ ਰਿਪੂ ਸਿਰ ਚੂਰਨ ਹੋਇ ॥ ੨੩ ॥ ਪੁਨ ਇਕ
 ਚੌਕੀ ਲਈ ਅਜਾਇਬ ॥ ਕਰਨ ਪ੍ਰਸੰਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ॥ ਜਬ
 ਇਸ ਕੀ ਕਲ ਦਾਬਨ ਕਰੈ ॥ ਪੁਤਰੀ ਚਾਰ ਨਿਕਸ ਤਬ ਥਿਰੈ ॥
 ੨੪ ॥ ਚੌਪਰ ਖੇਲਨ ਲਾਗਹਿ ਸੋਏ ॥ ਕਲ ਦਾਬੇ ਪੁਨ ਲੋਪ ਸੁ
 ਹੋਏ ॥ ਇਤ ਆਦਕ ਵਸਤੂ ਸਮਦਾਈ ॥ ਚਤਰ ^੩ਬਿਭੂਖਨ ਚਤਰ
 ਘਰਾਈ ॥ ੨੫ ॥ ਬਹੁ ਅੰਬਰ ਬਹੁ ਬਿਧ ਕੇ ਲੀਨ ॥ ਚਲਬੇ ਹਿਤ
 ਤਿਆਰੀ ਨਿਜ ਕੀਨ ॥ ਨਿਜ ਜਨਨੀ ਮਹਿਲਾ ਸੰਗ ਲੀਨ ॥
^੪ਮੰਤ੍ਰੀ ^੫ਅਨੀ ਸੰਗ ਕਛ ਕੀਨ ॥ ੨੬ ॥ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਹਿਤ
 ਮਾਰਗ ਪਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨ ਸਿਮਰਤ ਭਯੋ ॥ ਐਸੀ ^੬ਚੌਪ
 ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਜਾਗੀ ॥ ਕਬ ਦਰਸੋਂ ਗੁਰ ਜਾਗੈ ਭਾਗੀ ॥ ੨੭ ॥
 ਬੰਦਨ ਕਰ ਬੈਠੋਂ ਪਗ ਪਾਸ ॥ ਸੁਨਹੁ ਕਬੈ ਗੁਰ ਬਾਕ ਬਿਲਾਸ ॥
 ਸਾਦਰ ਚੰਦ ਬਦਨ ਕੀ ^੭ਓਰਾ ॥ ਲੋਚਨ ਕਰੋਂ ਚਕੋਰਨ ਜੋਰਾ ॥
 ੨੮ ॥ ਸ੍ਰਵਨ ^੮ਪੁਟਨ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਤ ਬਾਨੀ ॥ ਪਾਨ ਕਰੋਂ ਮੈਂ ਅਤਿ
 ਸੁਖਦਾਨੀ ॥ ਚਿਤਵੈ ਬੈਠਤ ਉਠਤ ਚਲੰਤਾ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਮਹਿਮਾ
 ਉਰ ਹਰਖੰਤਾ ॥ ੨੯ ॥ ਸਨੈ ਸਨੈ ਗਮਨਤ ਲਖ ਦੂਰ ॥ ਨਿਜ
 ਦਲ ਨਰਨ ਦੇਤ ਸੁਖ ਭੂਰ ॥ ਕੋ ਜਨ ^੯ਮਗ ਪੰਜਾਬ ਕੇ ਮਿਲੇ ॥

੧ ਵੈਰੀਆਂ

੨ ਗੋਲੀਆਂ ਪਾਕੇ

੩ ਗਹਿਣੇ

੪ ਵਜ਼ੀਰ

੫ ਫੌਜ

੬ ਉਤਸ਼ਾਹ

੭ ਤਰਫ

੮ ਡੋਨੇ

੯ ਰਸਤੇ ਵਿਚ

ਗੁਰ ਸੁਧ ਤਿਸ ਤੇ ਬੂਝਤਭਲੇ॥੩੦॥ ਬਿਤਅਨੰਦਪੁਰ ਨਗਰਸੁਨਾਵੈਂ
 ॥ ਸੰਗਤਦਰਸਹਜਾਰਹੁਆਵੈਂ ॥ ਸਨਹੁ ਕਾਮਨਾ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵੈਂ ॥
 ਸੁਨ ਸੁਨ ਸੁਤ ਭੂਪਤ ਹਰਖਾਵੈਂ ॥ ੩੧ ॥ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤਿ ਕੂਚ ਕਰਤ
 ਮਗ ਜਾਵਤ ॥ ^੧ਮਲਤਾ ^੨ਬਿੰਦ ਉਲਘ ^੩ਉਤਲਾਵਤ ॥ ਚਲਤ
 ਅਨੰਦ ਪੁਰਾ ਨਿਯਰਾਯੋ ॥ ਪੁੱਤ੍ਰ ਮਹੀ ਪਤ ਕੋ ਹਰਖਾਯੋ ॥ ੩੨ ॥
^੪ਸਤਦ੍ਰਵ ਤੀਰ ਆਨ ਕਰ ਹੇਰਾ ॥ ਆਇ ਗੁਰੂ ਪੁਰ ਵਾਹਿਰ ਡੇਰਾ॥
 ਕਰਵਾਯੋ ਤੰਬੂ ਲਗਵਾਇ ॥ ਸੁਧ ਬਿਨਤੀ ਗੁਰ ਢਿਗ ਪਹੁੰਚਾਇ ॥
 ੩੩ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਹੁਕਮ ਮਸੰਦਨ ਦਯੋ ॥ ਰਸਦ ਦੇਗ ਤੇ ਦਿਹੁ
 ਪਹੁੰਚਯੋ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਹੁਕਮ ਗਏ ^੫ਗਨ ਦਾਸ ॥ ਰਸਤ ਪੁਚਾਈ
 ਨਿਪ ਸੁਤ ਪਾਸ ॥ ੩੪ ॥ ਜਥਾ ਜੋਗ ਸੁਖ ਦੀਨ ਘਨੇਰਾ ॥ ਗੁਰਨ
 ਸਰਾਹੇ ਸਗਰੋ ਡੇਰਾ ॥ ਛਕ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰੈਨੰ ^੬ਸੁਪਤਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕੇ
 ਚਿਤ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਚਾਇ ॥ ੩੫ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼
 ਗੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਰਾਜਾਰਤਨ ਰਾਇ ਆਸਾਮ ਤੇ ਆਗਮਨਪ੍ਰਸੰਗ
 ਬਾਨੰ ਨਾਮ ਪੰਚਮੇਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੫ ॥ ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਪ੍ਰਾਤਕਾਲ ਸ੍ਰੀ
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਲਾਗਯੋ ਅਧਕ ਦਿਵਾਨ ॥ ਰਤਨ ਰਾਇ ਉਠਹਰਖਯੋਕਰ
 ਕੈ ਸੰਚਸਨਾਨ॥੧॥ ਚੋਪਈ॥ ਬਸਤ੍ਰਸਤ੍ਰਨਿਜਭਲੇਸਜਾਇ॥ ਮੰਤ੍ਰੀਫੌਜੀ
 ਮੁੱਖਯ ਬੁਲਾਇ ॥ ਮਾਤਾ ਰਾਨੀ ਸਭ ਨਿਜ ਸੰਗਾ ॥ ਨਾਨਾ ਭੇਟਾ
 ਧਾਰ ਉਮੰਗਾ॥ ੨ ॥ ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਤੇ ਜੋ ਸੰਚਾਈ ॥ ਲੀਨ ਸੰਗ ਕਰ
 ਨਗਨੇ ਪਾਈ ॥ ਗਮਨੇ ਮਾਨਵ ਹੈ ਸਮਦਾਇ ॥ ਪੈਰ ਸਭਾ ਕੇ ਤਹਿ
 ਚਲ ਆਇ ॥ ੩ ॥ ਅੰਤਰ ਪ੍ਰਵਸੇ ਸਿਰ ਕਰ ਨੀਵਾ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ
 ਕਹਿ ਭਾਵ ^੭ਅਤੀਵਾ ॥ ਪਿਖੀ ਦੂਰ ਤੇ ਗੁਰ ਕੀ ਮੂਰਤ ॥ ਬੈਠੇ ਮਨੈ
 ਚੰਦ ਕੀ ਸੂਰਤ ॥ ੪ ॥ ਬੁਲਤ ਕਲਗੀ ਦਮਕਤ ਮੋਤੀ ॥ ਜਿਗਾ

ਬਧੀ ਹੀਰਨ 'ਦੁਤ ਹੋਤੀ ॥ 'ਚਮਰ ਦੁਰਤ ਹੈ ਬਾਰੰ ਬਾਰੀ ॥ ਬਿਰੇ
 ਸੁਹਾਵਤ ਸਭਾ ਮਝਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਜਨ ਦੇਵਨ ਮਹਿੰ ਬਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ
 ॥ ਗਯਾਨ ਨਿਧਾਨ ਮਹਾਨ 'ਉਜਾਲਾ ॥ ਤੂਰਨ ਕਰਤ ਪਰਯੋ ਪਗ
 ਜਾਈ ॥ ਸਕੈ ਨਹੀਂ ਪੁਨ ਸੀਸ ਉਠਾਈ ॥ ੬ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ
 ਤੇ ਗੁਰੂ ਬਿਲੋਕਾ ॥ ਉਠਹੁ ਭੂਪ ਸੁਧਰੇ ਜੁਗ ਲੋਕਾ ॥ ਮਾਨ ਬਾਕ
 ਕੋ ਸੀਸ ਉਠਾਯੋ ॥ ਠਾਂਢੇ ਸਨਮੁਖ ਪ੍ਰੇਮ ਵਧਾਯੋ ॥ ੭ ॥ 'ਸਚਵ
 ਨ੍ਰਿਪਤ ਰਾਨੀ ਅਰ ਮਾਤਾ ॥ ਅਪਰ ਸਭਨ ਬੰਦੇ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ॥
 ਸਕਲ ਭੇਟ ਅਰਦਾਸ ਕਰਾਈ ॥ ਆਇਸ ਪਾਇ ਸਮੁਖ ਥਿਤ
 ਰਾਈ ॥ ੮ ॥ ਕੁਸਲ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀਨੋ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਤਿਸ
 ਸਭ ਕਹਿ ਦੀਨੋ ॥ ਤਬ 'ਮੰਤ੍ਰੀ ਕਰ ਜੋਰ ਬਖਾਨਾ ॥ ਬਡੇ ਗੁਰੂ
 ਪਹੁੰਚੇ ਤਿਸ ਥਾਨਾ ॥ ੯ ॥ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਮਿਲਯੋ 'ਮਹਿਪਾਲਾ ॥
 ਕੀਨ ਬੇਨਤੀ ਇਮ ਤਿਮ ਕਾਲਾ ॥ ਜਤਨ ਕਰਯੋ ਉਪਜਯੋ ਨਹਿੰ
 ਬਾਲਕ ॥ ਬਖਸ਼ਹੁ ਆਪ ਰਾਜ ਕੋ ਮਾਲਕ ॥ ੧੦ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ
 ਗੁਰ ਮੁਹਰ ਲਗਾਈ ॥ ਦਯੋ ਪੁੱਤ੍ਰ ਇਹ ਬਜੀ ਵਧਾਈ ॥ ਤਿਸ ਤੇ
 ਚਿੰਨ੍ਹਤ ਸਿਰ ਇਸ ਕੇਰਾ ॥ 'ਦਰਪਨ ਮਹਿੰ ਦੇਖਯੋ ਜਿਸ ਬੇਰਾ ॥
 ੧੧ ॥ ਸਭ ਪ੍ਰਸੰਗ ਜਨਨੀ ਤੇ ਸੁਨਯੋ ॥ ਅਨਦ ਉਪਾ ਆਵਨ ਉਰ
 ਭਨਯੋ ॥ ਪੁਨਹਿੰ 'ਉਪਾਇਨ ਕੀਨ ਜਨਾਵਨ ॥ ਬਾਰ ਅਸ਼ਰਫੀ
 ਬਸਤਰ ਪਾਵਨ ॥ ੧੨ ॥ 'ਸੁਠ ਚੌਕੀ ਕੀ ਕਲਾ ਦਬਾਈ ॥ ਨਿਕਸੀ
 ਪੁਤਰੀ ਚਾਰਹੁ ਘਾਈ ॥ ਚੌਪਰ ਕੋ ਬਿਛਾਇ ਕਰ ਦੀਨ ॥ ਡਲ
 ਗੇਰਤ ਖੇਲਤ ਲਖ ਲੀਨ ॥ ੧੩ ॥ ਪੰਚ ਕਲਾ ਪੁਨ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਦਿਖਾਯੋ
 ॥ ਕਸਯੋ ਤਮਾਚਾ ਪ੍ਰਥਮ ਚਲਾਯੋ ॥ ਪੁਨ ਕਲ ਦਾਬੇ ਭਯੋ ਕ੍ਰਿਪਾਨ
 ॥ ਤੀਖਨ ਧਾਰਾ ਦਯੋ ਮਹਾਨ ॥ ੧੪ ॥ ਗਹਿ ਕਬਜਾ ਕਰ ਮੈਂ ਪ੍ਰਭ

ਤੈ ॥ ਇਤ ਉਤ ਕਰ ਦੇਖਯੋ ਸਭ ਸਬੈ ॥ ਪੁਨ ਬਰਛੀ ਕਰ ਕੈ
 ਦਿਖਰਾਈ ॥ ਤੀਛਨ ਅਨੀ ਘਨੀ ^੧ਰਿਪ ਘਾਈ ॥ ੧੫ ॥ ਪੁਨ
^੨ਜਮਧਰ ਕੋ ਤਿਸ ਤੇ ਕਰਯੋ ॥ ਸੁੰਦਰ ਪਰੇ ਹਾਥਮਹਿ ਧਰਯੋ ॥ ਪਟੇ
 ਦਾਰ ਪੁਨ ਗੁਰਜ ਬਨਾਈ ॥ ਲਗੇ ਸੀਸ ਰਿਪੁ ਬਚਨ ਨ ਪਾਈ ॥
 ੧੬ ॥ ਸਭ ਕਲ ਪਰਖਤ ਹਰਖਤ ਨਾਥ ॥ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਅਜਾਇਬ ਧਰ
 ਕਰ ਹਾਥ ॥ ਬਹੁਰ ^੩ਤੁਰੰਗਮ ਸਭ ਫਿਰਵਾਇ ॥ ^੪ਮਿਗਨ ਸਮਾਨ
 ਧਵਾਇ ਕੁਦਾਇ ॥ ੧੭ ॥ ਜਰੇ ਜੀਨ ^੫ਜਾਂਬੂਨਦ ਕੇਰੇ ॥ ਰਤਨ
 ਰਾਇ ਕੋ ਪ੍ਰੇਮ ਬਡੇਰੇ ॥ ਪੁਨ ਮਤੰਗ ਦਿਖਰਾਵਨ ਕੀਨੋ ॥ ਸੁੰਦਰ
 ਸਰਬ ਸਿੰਗਾਰ ਨਵੀਨੋ ॥ ੧੮ ॥ ਸ੍ਰੀ ਕਲਗੀ ਧਰ ਨਿਕਟ ਹਕਾਰਾ
 ॥ ਝੁਲਤ ਪਹੁੰਚਯੋ ਭਲੇ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਕਦ ਮਹਿਖੇ ਸਮ ਸਦਨ ਅਨੰਦ
 ॥ ਗੁਰ ਦਿਸ ਪ੍ਰੇਰਤ ਸੁੰਡ ਬਿਲੰਦ ॥ ੧੯ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਪੇਖ ਤਿਹ ਹਾਥ
 ਲਗਾਯੋ ॥ ^੬ਮ੍ਰਿਦਲ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇ ਠਹਿਰਾਯੋ ॥ ਹਟ ਪੁਨ ਗੁਰ
 ਪਨਹੀ ਜਹਿ ਪਰੀ ॥ ਸੁੰਡ ਬਿਖੈ ਗਹਿ ਝਾਰਨ ਕਰੀ ॥ ੨੦ ॥ ਭਲੇ
 ਬਨਾਇ ਟਿਕਾਇ ਅਗਾਰੀ ॥ ਬਿਸਮਤ ਸਭਾ ਬਿਲੋਕਤ ਸਾਰੀ ॥
 ਗਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਧਨ ਬਾਨ ਚਲਾਏ ॥ ਪ੍ਰੇਰਯੋ ^੭ਗਜ ਬੀਨਤ ਤਹਿ
 ਜਾਏ ॥ ੨੧ ॥ ਸਭ ਇਕਠੇ ਕਰ ਸੁੰਡ ਮਝਾਰੀ ॥ ਧਰੇ ਆਨ ਕਰ
 ਗੁਰੂ ਅਗਾਰੀ ॥ ਚਲਤ ਚਾਲ ਚੰਚਲਤਾ ਚਾਰੂ ॥ ਇਤ ਉਤ ਫਿਰਤ
 ਤੁਰਤ ^੮ਦੁਤ ਵਾਰੂ ॥ ੨੨ ॥ ਲਘ ਲਘ ^੯ਕਿੰਕਨ ਗਰ ਮਹਿ ਬਾਜਹਿ
 ॥ ਕੰਚਨ ਕਾਮ ਝੂਲ ਪਰ ਛਾਜਹਿ ॥ ਜਲ ਕੋ ਲੇ ਪੁਨ ਸੁੰਡ ਧੁਵਾਯੋ
 ॥ ਗੰਗਾ ਸਾਗਰ ਕੋ ਗਹਿਵਾਯੋ ॥ ੨੩ ॥ ਜਥਾ ਦਾਸ ਕਰ ਚਰਨ
 ਧੁਵਾਵਹਿ ॥ ਤਥਾ ਨੀਰ ਸਾਗਰ ਤੇ ਪਾਵਹਿ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਪਾਇ ਪਖਾ-

੧ ਵੰਗੀ

੨ ਬਰਛਾ

੩ ਘੋੜੇ

੪ ਹਰਨਾਂ

੫ ਸੋਨੇ ਨਾਲ ਕਾਠੀ ਨੂੰ ਜੜਿਆ ਹੋਇਆ

੬ ਰੋਮਲ

੭ ਹਾਥੀ

੮ ਸੋਭਾ

੯ ਛੋਟੇ ਛੋਟੇ ਘੁੰਗਰੂ

ਰਨ ਕਰੇ ॥ ਪਟ ਕੋ ਗਹਿ ਪੋਛੇ ਬਿਧ ਖਰੇ ॥ ੨੪ ॥ ਚਮਰ ਚਾਰ ਕੋ
 ਤਬ ਗਹਿਵਾਯੋ ॥ ਬਿਰ ਹੁਇ ਗੁਰ ਪਰ ਭਲੇ ਝੁਲਾਯੋ ॥ ਜਥਾ ਦਾਸ
 ਲੇ ਮਤ ਕਰ ਫੇਰਹਿ ॥ ਤਥਾ ਦੁਰਾਵਤ ਚਾਮਰ ਪ੍ਰੇਰਹਿ ॥ ੨੫ ॥
 ਇਤਿ ਆਦਿਕ ਬਿੱਦਯਾ ਦਿਖਰਾਈ ॥ ਹਰਖਤ ਗੁਰੂ ਸਭਾ ਬਿਸ-
 ਮਾਈ ॥ ਹੁਇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਮੁਖ ਬਾਕ ਉਚਰਯੋ ॥ ਨਾਮ ^੧ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਗਜ
 ਕੋ ਧਰਯੋ ॥ ੨੬ ॥ ਸੌਂਪਯੋ ਦਾਸਨ ਕੋ ਬਚ ਗਾਏ ॥ ਸਦਾ ^੨ਤਿਹਾ-
 ਵਲ ਇਸਹਿ ਅਚਾਏ ॥ ਰਤਨ ਰਾਇ ਕਰ ਜੋਰ ਉਚਾਰਾ ॥ ਸੁਨਹੁ
 ਜਗਤ ਗੁਰ ਰਾਤ ਮਝਾਰਾ ॥ ੨੭ ॥ ^੩ਜੂਲਤ ਮਸਾਲ ਦੇਂਹ ਗਹਿ-
 ਵਾਈ ॥ ਕਰਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚਲਯੋ ਮਗ ਜਾਈ ॥ ਸੁਮਤ ਵੰਤ ਜੋ ਚਹੇ
 ਕਰਾਵਹਿ ॥ ^੪ਅਵਲੋਕਤ ਲੋਕਨ ਬਿਸਮਾਵਹਿ ॥ ੨੮ ॥ ਸਰਬ
 ਸਰੋਮਨ ਰਾਵਰ ਜੈਸੇ ॥ ਵਸਤ ਅਮੋਲ ਪਰਾਪਤ ਭੈਸੇ ॥ ਇਸ ਕੇ
 ਸਮ ਗਜ ਲਹੀਅਹਿ ਆਨ ਨ ॥ ਸੁਨਯੋ ਨ ਪੇਖਯੋ ਨਗਰ ਕਿ
 ਕਾਨ ਨ ॥ ੨੯ ॥ ਜਾਨੀ ਪਰੇ ਕਰੇ ਅਨਮਾਨ ॥ ਰਚਯੋ ਬਿਰੰਚਹਿ
 ਤੁਮਹਿ ਰਿਝਾਨ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦਾਸ ਬਨਾਵਹੁ ॥ ਨਿਜ ਚਰ-
 ਨਨ ਕੋ ^੫ਅਮੀ ਪਿਲਾਵਹੁ ॥ ੩੦ ॥ ਸਫਲੋ ਜਨਮ ਹਮਾਰੋ ਹੋਇ ॥
 ਸੰਕਟ ਜਨਮ ਮਰਨ ਜਹਿ ਖੋਇ ॥ ਰਤਨ ਰਾਇ ਕੇ ਸੁਨ ਸੁਨ ਬੈਨ
 ॥ ਖੁਲੀ ਕੀਨ ਗੁਰ ^੬ਕਰਨਾ ਨੈਨ ॥ ੩੧ ॥ ਬਸਤ ਮਤੰਗ ਆਦ
 ਵੈ ਜੇਈ ॥ ਲਿਆਇ ਅਜਾਇਬ ਹਮ ਹਿਤ ਤੇਈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਸਾਲ
 ਅਹੈ ਜਸ ਤੇਰੇ ॥ ਤਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਫਲ ਅਨਦ ਬਡੇਰੇ ॥ ੩੨ ॥ ਪੂਰਬ
 ਜਨਮ ਹੁਤੋ ਤੁਹਿ ਸਿੱਖ ॥ ਨਿਪ ਕੋ ਦਿਯ ਸੁਖ ਭੋਗ ਭਵਿੱਖ ॥ ਇਮ
 ਕਹਿ ਪਦ ^੭ਅਰਬਿੰਦ ^੮ਪਖਾਰੇ ॥ ਪਾਹੁਲ ਦਈ ਭਾਗ ਜਿਸ ਭਾਰੇ ॥

੧ ਪ੍ਰਸਾਦੀਹਾਥੀ

੨ ਕਛਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

੩ ਜਗਦੀ ਮਸਾਲ

੪ ਦੇਖਣਾ ਕੀਤਾ

੫ ਅੰਮ੍ਰਿਤ

੬ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਘਰ

੭ ਹਾਥੀ

੮ ਚਰਨਕਮਲ

੯ ਧੋਤੇ

॥ ੩੩ ॥ ਵਹਿਗੁਰੂ ਨਿਜ ਮੰਤ੍ਰ ਦ੍ਰਿੜਾਯੋ ॥ ਭੋਗ ਮੋਖ ਦਾ ਭਲੇ
 ਬਤਾਯੋ ॥ ਰਾਨੀ ^੧ਸਚਵ ਚਮੂ ਨਰ ਬਿੰਦ ॥ ਲੇ ਪਗ ਪਾਹੁਲ ਅਤੀ
 ਅਨੰਦ ॥ ੩੪ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਸਾਲ ਸਿੱਖ ਹੁਇ ਰਾਜਾ ॥ ਕ੍ਰਿਤ ਕ੍ਰਿਤ
 ਰੋਯੋ ਸਹਿਤ ਸਮਾਜਾ ॥ ਬਟਯੋ ਤਿਹਾਵਲ ਮੁਖ ਮਹਿ ਪਾਯੋ ॥ ਲੇ
 ਆਇਸ ਨਿਜ ^੨ਸਿਵਰ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ੩੫ ॥ ਪੰਚ ਮਾਸ ਪੁਰ ਆਨੰਦ
 ਰਹਯੋ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤ ਬਹੁ ਅਨੰਦ ਸੁ ਲਹਯੋ ॥ ਬ੍ਰਿਤਿ ^੩ਅਖੇਰ ਗੁਰੂ
 ਸੰਗ ਕੀਨ ॥ ^੪ਨਾਹਰ ਆਦ ਹਤੇ ਬਲ ^੫ਪੀਨ ॥ ੩੬ ॥ ਚਿਤ
 ਨਹਿ ਚਾਹਿ ਦੇਸ ਨਿਜ ਜਾਨੋ ॥ ਗੁਰ ਚਰਨਨ ਸੰਗ ਮਨ
 ਲਪਟਾਨੋ ॥ ਤਿਮ ਮਾਤਨ ਸੰਗ ^੬ਨਿਪ ਕੀ ਮਾਤਾ ॥ ਅਰ ਰਾਨੀ
 ਕੇ ਹਿਤ ਬਹੁ ਭਾਤਾ ॥ ੩੭ ॥ ^੭ਮੰਤ੍ਰਿਨ ਗਮਨ ਹੇਤ ਬਹੁ ਬਾਰੀ ॥
 ਪ੍ਰੇਰਯੋ ਕਰੈਂ ਜਬੈ ਨਿਪ ਤਿਆਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹਿ ਕਹਿ ਬਹੁਤ
 ਟਿਕਾਯੋ ॥ ਪੁਨ ^੮ਓਰਕ ਚਲਬੇ ਬਨ ਆਯੋ ॥ ੩੮ ॥ ਜਰੀ ਦੁਸਾਲੇ
 ਕੇ ਸਿਰ ਪਾਉ ॥ ਬਖਸ਼ਯੋ ਗੁਰੂ ਲੀਨ ਚਿਤ ਚਾਉ ॥ ਪੁਨ ਜਨਨੀ
 ਨਿਪ ਰਾਨੀ ਤਾਈਂ ॥ ^੯ਸਚਵ ^{੧੦}ਅਨੀ ਕੇ ਨਰ ਸਮਦਾਈ ॥ ੩੯ ॥
 ਦੀਨ ਸਿਰੋ ਪਾ ਭਲੇ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਯਥਾ ਯੋਗ ਸਭ ਕੇ ਸਤਿਕਾਰਾ ॥
 ਕਹੈਭੂਪਜਿਮਸੁਨਯੋਸੁਜਸਕੋ ॥ ਕਰਯੋਆਇਮੈਂਤਬਾਦਰਸਕੋ ॥ ੪੦ ॥ ਸਭ
 ਬਿਧ ਤੇ ਮੁਝ ਕਰਯੋ ਨਿਹਾਲ ॥ ਹਲਤ ਭਲੇ ਲਿਹੁ ਪਲਤ ਸਮਾਲ
 ॥ ਕਹਯੋ ਨ ਜਾਇ ^{੧੧}ਗਰੇ ਭਰ ਗਯੋ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪਰ ਸਿਰ
 ਧਰ ਦਯੋ ॥ ੪੧ ॥ ^{੧੨}ਦ੍ਰਿਗ ਜਲ ਸੰਗ ਪਖਾਰਨ ਕਰੇ ॥ ਗੁਰ
 ਧੀਰਜ ਦੀਨਸ ਮੁਦ ਧਰੇ ॥ ਭਗਤ ਗਯਾਨ ਗੁਰ ਸਿੱਖੀ ਸਾਬ ॥
 ਬਖਸ਼ਸ ਕਰੀ ਤਬਹਿ ਗੁਰ ਨਾਬ ॥ ੪੨ ॥ ਜਨਨੀ ਸਹਿਤ ਸਚਵ

੧ ਵਜ਼ੀਰ

੨ ਫੌਜ

੩ ਭੋਗ

੪ ਸ਼ਿਕਾਰ

੫ ਸ਼ੇਰ

੬ ਕਾਝੇ ਵਾ ਕਰੜੇ

੭ ਰਾਜੇ

੮ ਵਜ਼ੀਰ

੯ ਉੜਕ

੧੦ ਵਜ਼ੀਰ

੧੧ ਫੌਜ

੧੨ ਗਲਾ

੧੩ ਮੱਖਾਂ

ਗਨ ਸਬੈ ॥ ਕਰ ਕਰ ਨਮੋਂ ਪਯਾਨੇ ਤਬੈ ॥ ਨੀਠ ਨੀਠ ਨਿਜ ਰਾਜ
ਪੁਚਾਏ ॥ ਭੋਗਹਿ ਸੁਖ ਸਤਿਗੁਰੂ ਧਿਆਏ ॥ ੪੩ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ
ਰਾਜਾ ਰਤਨ ਰਾਇ ਬਿਦਾ ਹੋਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਖਸ਼ਟਮੋਂ
ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੬ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਪੁਰ ਅਨੰਦ ਕੇ ਬੀਚ ਗੁਰ ਬਿਲਸਤ ਅਨਕ ਬਿਲਾਸ ॥

ਨਿਤ ਪ੍ਰਤ ਸੰਗਤ ਨਈ ਹੀ ਆਵੈ ਧਾਰ ਹੁਲਾਸ ॥ ੧ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਅਨਕ 'ਅਕੋਰਨ ਕੇ ਅਰਪਾਵੈ' ॥ ਮਨ ਬੰਛਤ

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵੈ ॥ ਅਨਕ ਪ੍ਰੇਮ ਧਰ ਰਹਿ ਗੁਰ ਪਾਸ ॥ 'ਆਯੁਧ

ਵਿੱਦਿਆ ਕਰ ਅਭਯਾਸ ॥ ੨ ॥ ਸਭ ਜਾਨਤ ਕੇ ਬਨਹਿ ਸਿਪਾਹੀ

॥ ਬਧੈ ਬੀਰ ਰਸ ਬਹੁ ਉਰਮਾਹੀ ॥ ਦਿਹਲੀ ਜੇਹਲ ਦਰੋਗਾ ਜੋਇ

॥ ਨਵਮ ਗੁਰੂ ਪਗ ਪ੍ਰੇਮੀ ਸੋਇ ॥ ੩ ॥ ਨਿਜ ਮਰਜੀ ਕੇ ਸੰਗ

ਸਿਪਾਹੀ ॥ 'ਅਵਸਰ ਪਾਇ ਨਿਕਸਯੋ ਆਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੇ

ਨਿਜ ਬ੍ਰਿਥਾ ਸੁਨਾਈ ॥ ਸਿਦਕ ਜਾਨ ਗੁਰ ਰਾਖਯੋ ਪਾਈ ॥ ੪ ॥

ਕਹ ਸਨਮਾਨ ਸ੍ਰਦਾਰ ਬਨਾਯੋ ॥ ਤੁਰਕੀ ਦਲ ਮਹਿ ਭਲੇ ਟਿਕਾਯੋ

॥ ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰ ਪਿਤ ਭਗਨੀ ਤਾਤ ॥ ਸੰਗੋ ਨਾਮ ਬੀਰ ਬਖ-

ਜਾਤ ॥ ੫ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਢਿਗ ਅਰਜ ਗੁਜਾਰੀ ॥ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿ-

ਗੁਰ ਬਿਨੋ ਹਮਾਰੀ ॥ ਫੌਜ ਭਈ ਸਭ ਬਿਧ ਕੀ ਤਿਆਰੇ ॥ ਪਰ

ਨਹਿ ਸੋਭੈ ਬਿਨੈ ਨਗਾਰੇ ॥ ੬ ॥ ਜਥਾ ਸਰਬ ਰਸ ਬਿਨਾ ਰਸੋਈ ॥

'ਦੁੰਦਭ ਬਿਨਾ' 'ਅਨੀ ਅਸ ਜੋਈ ॥ ਬਜੈ ਬੀਰ ਰਸ ਹੋਇ ਘਨੇਰਾ ॥

ਬਨਵਾਵਹੁ ਬਾਚ ਮਾਨੋ ਮੇਰਾ ॥ ੭ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਫੁੱਫੀ ਸੁਤ ਕੇ ਬੈਨਾ ॥

ਅਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੁਇ ਕਰਨਾ ਨੈਨ ॥ ਕਹਯੋ ਧੰਨ ਤੁਹਿ ਬੁੱਧੀ ਭ੍ਰਾਤਾ ॥

ਰਾਜ

ਹਿਲੇ
ਵਸੇ

ਸ ॥

ਤ

ਧ

ਹੀ

ਏ

ਗ

ਕ

ਰਸੰ ਬੀਰ ਕੇ ਹੋ ਬਡ ਗਯਾਤਾ ॥ ੮ ॥ ਧਰਮ ਵਿਰੋਧਿਨ ਹੇਤ
 ਖਪਾਵਨ ॥ ਚਹੀਅਹਿ ਦੁੰਦਭ ਦੀਹ ਬਜਾਵਨ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਨੰਦ
 ਚੰਦ ਦਿਸ ਹੇਰਾ ॥ ਹੁਕਮ ਕੀਨ ਅਸ ਬਿਧ ਤਿਸ ਬੇਰਾ ॥ ੯ ॥ ਨੀਕੇ
 ਕਾਰੀਗਰ ਮੰਗਵਾਵਹੁ ॥ ਸਾਰ ਸਾਰ ਲਖ ਕੈ ਅਨਵਾਦਹੁ ॥ ਦੁੰਦਭ
 ਆਛੇ ਕਹਿ ਘਰਵਾਵਹੁ ॥ ਮੜ੍ਹ ਚਢਵਾਵਹੁ ਬਿਲਮ ਬਿਹਾਵਹੁ ॥
 ੧੦ ॥ ਸੁਨਤ ਹੁਕਮ ਕੋ ਸਾਰ ਮੰਗਾਯੋ ॥ ਕਾਰੀਗਰਹਨ ਤੇ ਘਰਵਾਯੋ
 ॥ ਬੋਰ ਦਿਨਨ ਮਹਿ ਦੋਨਹੁ ਦੋਰ ॥ ਤਿਆਰ ਪਿਖੇ ਸੋਢੀ ਸਿਰਮੌਰ
 ॥ ੧੧ ॥ ਕਰਹਲ ਤੂਕ ਤਹਿ ਭਲੇ ਚਢਾਯੋ ॥ ਕਸ ਹੈ ਬਲੀ ਗੁਰੂ
 ਮੰਗਵਾਯੋ ॥ ਇਕ ਸ਼ਤ ਬੀਸ ਰੁ ਪੰਚ ਕਰਾਹੁ ॥ ਕਰਵਾਯਹੁ ਸਤਿ-
 ਗੁਰ ਉਤਸ਼ਾਹੁ ॥ ੧੨ ॥ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਗੁਰਨ ਲੇ ਨਾਮਾ ॥ ਡੰਕ
 ਬਜਾਈ ਸ਼ਬਦ ਅਗਾਮਾ ॥ ਸ੍ਰਾਵਨ ਅਬਰ ਮਨੋ ਗਰਜਾਯੋ ॥ ਸਭ-
 ਹਨ ਕੋ ਮਨ ਬਡ ਉਤਸ਼ਾਯੋ ॥ ੧੩ ॥ ਕਲਗੀਧਰ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਸ
 ਬੇਰਾ ॥ ਨਾਮ ਰਖਯੋ ਰਣਜੀਤ ਅਛੇਰਾ ॥ ਤਿਸ ਦਿਨ ਤੇ ਜਬ
 ਚਢੈਂ ਸ਼ਿਕਾਰ ॥ ਸੰਗ ਚਢਾਇੰ ਬਜਾਇੰ ਉਦਾਰ ॥ ੧੪ ॥ ਏਕ
 ਦਿਵਸ ਗੁਰ ਚਢੇ ਸ਼ਿਕਾਰ ॥ ਮਾਰੇ ਰੋਝ ਰੀਛ ਝੰਖਾਰ ॥ ਤਾਹਿ
 ਕਾਲ ਕਹਿਲੂਰੀ ਰਾਜਾ ॥ ਭੀਮ ਚੰਦ ਜਿਸ ਬਡੋ ਸਮਾਜਾ ॥ ੧੫ ॥
 ਦੀਪ ਚੰਦ ਕਾ ਜੋ ਬੋ ਤਾਤ ॥ ਪਿਤ ਪਾਛੇ ਗਾਦੀ ਬਖਯਾਤ ॥ ਦੋਰੇ
 ਪਰ ਇਕ ਪੁਰ ਉਤਰਾਯੋ ॥ ਦੁੰਦਭ ਧੁਨੀ ਸ਼੍ਰੋਨ ਸੁਨ ਪਾਯੋ ॥ ੧੬ ॥
 ਮਹਿ ਪਾਲਕ ਢਿਗ ਸਚਵ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਹਿਤ ਬੂਝਨ ਕੇ ਤਬਹਿ
 ਉਚਾਰਾ ॥ ਧੁਨ ਗੰਭੀਰ ਦੱਮਾਮੇ ਕੇਰੀ ॥ ਅਸ ਨਹਿ ਸ਼੍ਰੋਨ ਸੁਨੀ
 ਕਿਸ ਬੇਰੀ ॥ ੧੭ ॥ ਕਿਸੀ ਗਿਰੇਸਰ ਕੋ ਅਸ ਨਾਹੀ ॥ ਨਾਦਤ
 ਨਵੇਂ ਲਖਯੋ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਸੁਨ ਪਰਮਾਨੰਦ ਸਚਵ ਬ੍ਰਿਤਾਂਤ ॥

ਭਨਤ ਭਯੋ ਸਭ ਮਹਿ 'ਬਖਯਾਤ ॥ ੧੮ ॥ ਮਹਾਰਾਜ ਮੈਂ ਸੁਨੀ ਸੁ
 ਗਾਥਾ ॥ ਕਰੋਂ ਉਚਾਰਨ ਰਾਵਰ ਸਾਥਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਜਗ
 ਬਿਦਤੇ ॥ ਜਿਨ ਕੋ ਜਸ ਸੁਨੀਅਤ ਜਿਤ ਕਿਤ
 ਤੇ ॥ ੧੯ ॥ ਤਿਸ ਗੁਰ ਕੇ ਭੇ ਛਟਮ ਸਥਾਨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
 ਹਰਿ ਗੁਵਿੰਦ ਬਲਵਾਨ ॥ ਤਵ ਦਾਦਾ ਕੇ ਜਿਨ ਛੁਟਵਾਯੋ ॥
 ਗੁਆਲਯੋਰ ਸੰਗ ਬਾਵਨ ਰਾਯੋ ॥ ੨੦ ॥ ਰਾਖੀ ਸੈਨ ਸਸਤੀ ਭਾਰੇ ॥
 ਸ਼ਾਹ ਜਹਾਂ ਸੰਗ ਪਰੇ ਅਖਾਰੇ ॥ ਕੇਤਕ ਸੂਬੇ ਸੈਨ ਸਮੇਤ ॥ ਸਸਤ੍ਰ
 ਸੰਗ ਰਾਖੇ ਰਣ ਖੇਤ ॥ ੨੧ ॥ ਤੇਗਬਹਾਦਰ ਤਿਨ ਸੁਤ ਭਏ ॥
 ਜ਼ਰ ਖਰੀਦ ਇਤ ਪੁਰੇ ਬਸਏ ॥ ਹਿੰਦ ਧਰਮ ਹਿਤ ਜਿਨ ਸਿਰ
 ਦੀਨ ॥ 'ਤੱਗ ਰੁ ਤਿਲਕ ਰਾਖਬੋ ਕੀਨ ॥ ੨੨ ॥ ਅਬ ਗਾਦੀ ਤਿਨ
 ਕੇ ਸੁਤ ਭਏ ॥ 'ਬਯ ਕਿਸੋਰ ਸੁੰਦਰ ਤਨ ਅਏ ॥ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ
 ਸਿੰਘ ਨਾਮ ਧਰਾਯੋ ॥ ਮਨੋਂ ਬੀਰ ਰਸ ਤਨ ਧਰ ਆਯੋ ॥ ੨੩ ॥
 ਅਤ ਉਤਸ਼ਾਹ ਸਸਤ੍ਰ ਅਭਯਾਸਨ ॥ 'ਨਿਪੁਨ ਬਿੰਦਿਆ ਬਾਨ
 'ਸਰਾਸਨ ॥ ਰਾਖੀ ਫੌਜ ਨਿਕਟ ਬਲਵਾਨ ॥ ਦੁੰਦਭ ਤਿਨ ਬਨ-
 ਵਾਈ ਮਹਾਨ ॥ ੨੪ ॥ ਚਢੇ ਹੋਹਿੰਗੇ ਹਿਤਹਿ 'ਅਖੇਰਾ ॥ ਸੁਨੀਅਤ
 ਧਨ ਦੁੰਦਭ ਇਸ ਬੇਰਾ ॥ ਰਹੈਂ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਸਿਖ ਦਿਸ ਚਾਰੋਂ ॥
 ਆਵਹਿੰ ਅਰਪਹਿੰ ਦਰਬ ਹਜ਼ਾਰੋਂ ॥ ੨੫ ॥ ਬਡੇ 'ਨਰੇਸ ਸਿੱਖ
 ਜਿਨ ਕੇਰੇ ॥ ਆਵਹਿੰ ਦਰਸਹਿੰਪ੍ਰੇਮ ਬਡੇਰੇ ॥ ਅਬ ਅਸਾਮਤੇ ਇਕ ਨਿਪ
 ਆਯੋ ॥ ਭੇਟਾ ਬਸਤ੍ਰ ਅਸਾਇਬ ਲਿਆਯੋ ॥ ੨੬ ॥ ਦੁਲਭ ਵਸਤ
 ਇਨ ਕੇ ਢਿਗ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਦਿਲੀਸ ਨਹਿੰ ਦੇਖਨ ਪਾਵੈ ॥ ਹਮਰੇ
 ਨਿਕਟ ਬਾਸ ਇਨ ਕੇਰਾ ॥ ਮੇਲਾ ਇਨਹੁ ਸੰਗ ਅਹੈ ਭਲੇਰਾ ॥ ੨੭ ॥
 ॥ ਇਕ ਤੋ ਗੁਰੂ ਪੂਜਬੇ ਥਾਨ ॥ ਦੁਤਿਯੇ ਦਲ ਜੁਤ ਬਲੀ ਮਹਾਨ ॥

ਸਰਹਿ ਕਾਜ ਜਬ ਕੋ ਪਰ ਜਾਇ ॥ ਭੀਮ ਚੰਦ ਸੁਨ ਉਪਜੀ ਚਾਇ
 ॥ ੨੮ ॥ ਕਹਯੋ ਸਚਵ ਸੰਗ ਹੇ ਬੁਧਿ ਮਾਨ ॥ ਤਹਿ ਕੀਨੋ ਸੁਭ
 ਬਚਨ ਬਖਾਨ ॥ ਮੈਂ ਜਾਵਹੁ ਤਿਨ ਦਰਸਨ ਹੇਤਾ ॥ ਪਰ ਪ੍ਰਿਥਮਹਿ
 ਤੁਮ ਲੇਵਹੁ ਭੇਤਾ ॥ ੨੯ ॥ ਜਾਹੁ ਅਬੈ ਕਰ 'ਸੰਧ' ਬਤਯਾ ॥ ਹਮ
 ਲੀਜਹਿ ਪੁਨ ਤਹਾਂ ਬੁਲਯਾ ॥ ਸੁਨ ਬਜੀਰ ਕਹੀ ਆਛਾ ਬਾਤਾ ॥
 ਲੀਨ ਭੰਤ ਹਿਤ 'ਸੁਨ' ਸੋਗਾਤਾ ॥ ੩੦ ॥ ਆਇ ਅਨੰਦ ਪੁਰ
 ਕੀਨਸ ਡੇਰਾ ॥ ਲਗਯੋ ਦਿਵਾਨ ਜਬੈ ਗੁਰ ਕੇਰਾ ॥ ਲੇ ਭੇਟਾ ਮੰਤੀ
 ਤਬ ਆਯੋ ॥ ਗੁਰ ਚਰਨਨ ਪਰ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ ॥ ੩੧ ॥ ਕਰ ਤੇ
 ਅਰਪ 'ਅਕੋਰ' ਅਗਾਰੀ ॥ ਨਮੋ ਨਿਪਤ ਕਰ ਜੋਰ ਉਚਾਰੀ ॥ ਸਤਿ-
 ਗੁਰ 'ਕੁਸਲ' ਬੂਝੰਨਾ ਕੀਨ ॥ ਨਿਮ੍ਹ ਹੋਇ ਤਿਸ ਸਭ ਕਹਿ ਦੀਨ ॥
 ੩੨ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੁਮਰੇ ਸੁਨਯੋਂ ਨਗਾਰਾ ॥ 'ਮਹਿ' ਪਾਲਕ ਸੰਸੈ ਮਨ
 ਧਾਰਾ ॥ ਮੇ ਕਹੁ ਸੁਧ ਰਾਵਰ ਕੀ ਹੁਤੀ ॥ ਕਹਿ ਕਰ ਸਮਝਾਯੋ ਗਿਰ
 ਪਤੀ ॥ ੩੩ ॥ ਸੁਨਤ ਸੁਜਸ ਚਹਯੋ ਦਰਸ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਮੋਹਿ
 ਪਠਾਵਨ ਹੇਤ ਉਚਾਰਾ ॥ ਉਤ ਗੁਰ ਕੋ ਘਰ ਇਤ ਹਮ ਰਾਜੇ ॥
 ਨਿਕਟ ਬਸਨ ਤੇ ਪੁਰਵਹਿ ਕਾਜੇ ॥ ੩੪ ॥ ਹਮਰੇ ਕਿਧੈ ਗੁਰੂ ਕੋ
 ਹੋਇ ॥ ਕਰਹਿ ਸੁਧਾਰਨ ਮਿਲ ਦਿਸ ਦੋਇ ॥ ਇਤ ਆਦਕ ਲਖ
 ਲਾਭ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਚਹਿਤ ਮੇਲ ਨਿਤ ਕੋ ਮਹਿ ਪਾਲਾ ॥ ੩੫ ॥
 ਆਵਤ ਕੈ ਸਨਮਾਨ ਬਖਾਨਹੁ ॥ ਬਧਹਿ ਪ੍ਰੇਮ ਤਿਮ ਕਰਨਾ ਠਾਨਹੁ
 ॥ ਸ੍ਰੀ ਕਲਗੀਧਰ ਕੋ ਰੁਖ ਪਾਇ ॥ 'ਮਾਤਲ' ਉਤਰ ਦੀਓ ਬਨਾਇ
 ॥ ੩੬ ॥ ਜੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਗੁਰ ਘਰ ਕੋ ਹੋਏ ॥ ਆਦਰ ਕਯੋਂ ਨ ਪਾਇ
 ਢਿਗ ਸੋਏ ॥ ਇਹ ਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਕਲ ਪਰ ਕਰੈਂ ॥ 'ਰੈਕ' 'ਰਾਵ' ਕੀ
 ਕਾਮਨ ਪੁਰੈਂ ॥ ੩੭ ॥ ਭੀਮ ਚੰਦ ਕਹਿਲੂਰੀ ਰਾਜਾ ॥ ਦੁਤੀਓ

ਗੁਰੂ ਪ੍ਰੇਮ ਉਪ ਰਾਜਾ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਏ ਬਾਸ ਸਮੀਪ ਸਦੀਵਾ ॥ ਮਿਲਨ
ਸਹਿਤ ਪੁਨ ਕਰ ਮਨ ਨੀਵਾ ॥ ੩੮ ॥ ਇਤ ਆਦਕ ਗੁਨ ਭਲੇ
ਬਿਚਾਰਹੁ ॥ ਆਵਹੁ ਭਲੀ ਬਾਤ ਨਿਰਧਾਰਹੁ ॥ ਮੁਸਕਾਵਤ ਸਤਿ-
ਗੁਰੂ ਅਲਾਯੋ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਘਰ 'ਮੁਕਰ ਲਖਾਯੋ ॥ ੩੯ ॥
ਲਿਆਉ ਨਿਪਤ ਨਿਜ 'ਸੰਧ ਕਰਾਵੇ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਦੀਨੋ 'ਸੁਨ
ਸਿਰ ਪਾਵੇ ॥ ਕਰ ਬੰਦਨ ਕੋ ਰੁਖਸਦ ਹੋਯੋ ॥ ਹਰਖਤ ਬਹੁ
ਸੁਸੀਲ ਤਨ ਜੋਯੋ ॥ ੪੦ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੁੰਦਭ ਬਨਵਾਨ ਐ ਭੀਮ ਚੰਦ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੋਜਨ ਪ੍ਰਸੰਗ
ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਸਪਤਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਬਿਦਾ ਹੋਇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤੇ ਪਰਮਾਨੰਦ ਬਜੀਰ ॥

ਪਹੁਚਤ ਭਾ ਕਹਿਲੂਰ ਮਹਿ ਭੀਮ ਚੰਦ ਕੇ 'ਤੀਰ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਨਮੋ ਠਾਨ ਬੈਠਯੋ ਨਿਪ ਪਾਸੀ ॥ ਗੁਰਨ
ਬਾਰਤਾ ਸਕਲ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥ ਬਡ ਉਤਸ਼ਾਹ ਵੰਤ ਗੁਰ ਭਾਰੀ ॥

'ਅਜਮਤ ਜਾਗਤ ਜੋਤ ਉਦਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਮੋਰੀ ਬਿਨੇ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨ
ਆਛੇ ॥ ਜਥਾ ਜੋਗ ਉੱਤਰ ਦੇ ਪਾਛੇ ॥ ਸਾਦਰ ਮੁਲਾਕਾਤ ਠਹਰਾਈ

॥ ਮਿਲਹੁ ਅਬੈ ਲਿਹੁ ਕਾਜ ਬਨਾਈ ॥ ੩ ॥ 'ਗਿਰ ਪਤ ਸੁਨ
ਅਨੰਦ ਕੋ ਪਾਯੋ ॥ ਮਿਲਨ ਹੇਤ ਸਭ ਸਾਜ ਬਨਾਯੋ ॥ ਸੈਨਾ ਸਕਲ

'ਬਟੋਰਨ ਕੀਨ ॥ ਬਿੰਦ 'ਮੁਸਾਹਿਬ ਕਰ ਸੰਗ ਲੀਨ ॥ ੪ ॥ ਦੁਰਦ
ਅਰੂਢ ਪੰਥ ਚਲ ਆਯੋ ॥ ਆਨੰਦ ਪੁਰੇ ਜਬੈ ਨਿਯਰਾਯੋ ॥ ਸਚਵ

ਗੁਰੂ ਢਿਗ ਸੁਧ ਪਹੁੰਚਾਈ ॥ ਨੰਦ ਚੰਦ ਕੇ ਕਹਯੋ ਗੁਸਾਈ ॥ ੫ ॥
ਆਗਤ ਭਾਗਤ ਕਰ ਨਿਪ ਲਿਆਵੇ ॥ ਸੁਭ ਸਥਾਨ ਮਹਿ

੧ ਸਿਵਰ ਕਰਾਵੇ ॥ ਰਾਸਨ ਗੁਰ ਘਰ ਤੇ ਸਭ ਦੀਜਹਿ ॥ ਦਰਸਨ
 ਸੁਬਹਿ ਠਰਾਵਨ ਕੀਜਹਿ ॥ ੬ ॥ ਨੰਦ ਚੰਦ ਗੁਰ ਆਇਸ ਪਾਏ ॥
 ਲੇ ਭਟ ਕੁਛਕ ਮਿਲਯੋ ਅਗਵਾਏ ॥ ਖੁਲੀ ਗੁਰੂ ਕੀ ਕਰੀ ਸੁਨਾਇ
 ॥ ਭੀਮ ਚੰਦ ਹਰਖਯੋ ਬਹੁ ਭਾਇ ॥ ੭ ॥ ਕਰਤੇ ਬਾਤ ਅਨੰਦ ਪੁਰ
 ਆਯੋ ॥ ਸੁਭ ਸਥਾਨ ਦੇ ਸਿਵਰ ਲਗਾਯੋ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਪਸੁ
 ਪੁਰਸ਼ਨ ਦਯੋ ॥ ਹੂ ਅਨੰਦ ਨਿਪੁ ਨਿਸ ਸੁਪਤਯੋ ॥ ੮ ॥ ਅੰਮ੍ਰਤ
 ਕਾਲ ਉਠੇ ਦਿਸ ਦੋਏ ॥ ਸੈਚ ਸ਼ਨਾਨ ਦੁਹਨ ਦਿਸ ਹੋਏ ॥ ਸਭਾ
 ਥਾਨ ਕੇ ਗੁਰ ਚਲ ਆਏ ॥ ਅਨਕ ਬਰਨ ਕੇ ਫਰਸ਼ ਬਿਛਾਏ ॥ ੯ ॥
 ਚਾਰ ਸਿੰਘਾਸਨ ਪਰ ਚਢਬਿਰੇ ॥ ਚਮਰ ਸੀਸ ਪਰ ਸੁੰਦਰ ਢਰੇ ॥ ਸੰਮੁ-
 ਖਹਿ ਰਾਗੀ ਰਾਗ ਅਲਾਵਹਿ ॥ ਇਕ ਦਿਸ ਭਟ ਬਹੁ ਸੋਭਾ
 ਪਾਵਹਿ ॥ ੧੦ ॥ ਦੁਤਿਯੇ ਦਿਸ ਸੰਗਤ ਸੁਭ ਬਾਜੇ ॥ ਸਭਾ ਸੱਦ
 ਗੁਰ ਨਿਕਟ ਬਿਰਾਜੇ ॥ ੧੧ ॥ ਕੰਚਨ ਦੰਡ ਨਕੀਬ ਖਰੇ ਹੈਂ ॥ ਭਾਟ
 ਕਲਾਵਤ ਉਪਮ ਕਰੇ ਹੈਂ ॥ ੧੨ ॥ ਅਦਭੁਤ ਸਜਯੋ ਦਿਵਾਨ
 ਮਹਾਨਾ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਸਭਾ ਜਿਹ ਨਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਮਾ ਨੰਦ ਸੁਭ
 ਕਾਲ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਤਿਆਰ ਕਰਯੋ ਨਿਪੁ ਕੋ ਬਿਨ ਬਾਰਾ ॥ ੧੩ ॥
 ਭੀਮ ਚੰਦ ਸੁਭ ਬਸਤ੍ਰ ਸਜਾਇ ॥ ਭੂਖਨ ਸਸਤ੍ਰਨ ਅੰਗ ਲਗਾਇ
 ॥ ਲੇ ਕਰ ਭੇਟ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ੧੪ ॥ ਸਚਵ ਸੈਨ ਸੰਗ ਸਜ ਭਟ
 ਜਾਰਾ ॥ ੧੫ ॥ ਤਜਯੋ ਸਿਵਰ ਚਲਯੋ ਹਰਖਾਇ ॥ ਪ੍ਰਵਸਯੋ ਸਿੰਘ
 ਪੈਰ ਮਹਿ ਆਇ ॥ ਪਿਖ ਦਿਵਾਨ ਕੀ ਛਬ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥ ਕਰੀ
 ਬੰਦਨਾ ਪਗਨ ਅਗਾਰੀ ॥ ੧੬ ॥ ਗੁਰ ਆਇਸ ਕੋ ਲੇ ਕਰ ਬੈਸਾ
 ॥ ਪਿਖ ਸਰੂਪ ਸੁੰਦਰ ਸਸ ਜੈਸਾ ॥ ੧੭ ॥ ਚਮੂ ਸਰਬ ਅਰ ੧੮ ਪੁੰਜ

੧ ਡੇਰਾ

੨ ਸੂਰਮੇ

੩ ਸੌਂ ਗਏ

੪ ਸੌਨ ਦੀਆਂ ਚੋਬਾ

੫ ਗਹਿਣੇ

੬ ਵਜ਼ੀਰ

੭ ਡੇਰਾ

੮ ਸੋਭਾ

੯ ਚੰਦ੍ਰਮਾਂ

੧੦ ਵੇਜ

੧੧ ਸੰਮੁਹ

ਮੁਸਾਹਿਬ ॥ ਧਨ ਧਰ ਨਮੋ ਕਰਹਿ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ॥ ੧੫ ॥ ਜਥਾ
 ਜੋਗ ਬਿਤ ਹੈ ਕਰ ਸਾਰੇ ॥ ਕੇਤਕ ਠਾਂਢੇ ਦਰਸ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਕੁਸਲ
 ਪ੍ਰਸਨ ਕਲਗੀਧਰ ਕੀਨਾ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਭੂਪਤ ਕਹਿ ਦੀਨਾ
 ॥ ੧੬ ॥ ਗਿਰ ਰਾਜਨ ਕੇ ਅਨਕ ਪ੍ਰਸੰਗ ॥ ਪੁਨ
 ਪ੍ਰਭ ਬੂਝੇ ਜਿਸ ਜਿਸ ਵੰਗ ॥ ਕਿਤਕ ਰਾਜ ਦੂਹਣ
 ਕਹਿਲੂਰੰ ॥ ਭੂਪ ਕਟੋਚਨ ਕੋ ਕਿਤ ਭੂਰੰ ॥ ੧੭ ॥ ਜਸੋਵਾਲੀਆ
 ਅਰ ਗੋਲੇਰੂ ॥ ਬਿਝਤ ਵਾਲੀਆ ਅਰ ਚੰਦੇਰੂ ॥ ਇਸ ਤੇ ਆਦਕ
 ਰਾਜ ਪਹਾਰੀ ॥ ਗੁਰੂ ਬੂਝ ਨਿਪ ਸਕਲ ਉਚਾਰੀ ॥ ੧੮ ॥ ਪੁਨ
 ਬੋਲਯੋ ਜੇ ਵਸਤ ਅਜਾਇਬ ॥ ਸੁਨੀ ਅਨੇਕ ਅਹੈਂ ਢਿਗ ਸਾਹਿਬ
 ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੋ ਸੋ ਹਮੇ ਦਿਖਾਵਹੁ ॥ ਬਾਂਛਤ ਹੁਤੇ ਸੁ ਅਬਹਿ ਅਨਾ-
 ਵਹੁ ॥ ੧੯ ॥ ਸ੍ਰੀ ਕਲਗੀਧਰ ਹੁਕਮ ਬਖਾਨਾ ॥ ਆਨਹੁ ਚੌਕੀ
 ਅਬ ਇਸ ਥਾਨਾ ॥ ਪੰਚ ਕਲਾ ਸ਼ਸਤਰ ਭੀ ਲਿਆਵਹੁ ॥ ਪੁਰਹੁ
 ਆਸ ਇਨ ਦਰਸ ਦਿਖਾਵਹੁ ॥ ੨੦ ॥ ^੧ਕੋਸ਼ ਪਤੀ ਸੁਨ ਕੈ ਤਿਸ
 ਕਾਲਾ ॥ ਆਨ ਧਰੇ ਗੁਰ ਅਗ੍ਰ ਸੰਭਾਲਾ ॥ ਚੌਕੀ ਕਲ ਦਾਬੀ ਜਬ
 ਪੂਰਬ ॥ ਨਿਕਸੀ ਪੁਤਰੀ ਪਿਖ ਅਪੂਰਬ ॥ ੨੧ ॥ ਗਹਿ ਕਰ ਮਹਿੰ
 ਡਲ ਦੇਤ ਰੁੜਾਈ ॥ ਚਲਹਿ ਚਾਲ ਸੇਵਕ ਦਿਖਰਾਈ ॥
 ਭੀਮ ਚੰਦ ਆਨੰਦ ਬਿਲੰਦਾ ॥ ^੨ਅਦਤਭੁ ਦੇਖਤ ਮਤ
 ਬਿਸਮੰਦਾ ॥ ੨੨ ॥ ਪੁਨ ਕਲ ਦਾਬਤ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਦਿਖਾਯੋ ॥ ਸ਼ਕਤ
 ਤਮਾਚਾ ਖੜਗ ਬਨਾਯੋ ॥ ^੩ਆਯੁਧ ਪੰਚ ਬਨਾਇ ਦਿਖਾਏ ॥
 ਗੁਲਕਾ ਡਾਲ ਬਰੂਦ ਚਲਾਏ ॥ ੨੩ ॥ ਜਿਤਕ ਸੰਗ ਮੈਂ ^੪ਚਮੂ
 ਪਹਾਰੀ ॥ ਹੇਰ ਹੇਰ ਹੈਰਾਨਤ ਭਾਰੀ ॥ ਚਾਰ ਘੜੀ ਲਗ ਬੈਠ
 ਦਿਖਾਏ ॥ ਬੂਝਤ ਭੂਪ ਕਿਤਹੁ ਤੇ ਆਏ ॥ ੨੪ ॥ ਤਬ ਕ੍ਰਿਪਾਲ
 ਸਸ ਸਕਲ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਜਸ ਅਸਾਮ ਤੇ ਨਿਪਤ ਲਿਆਯੋ ॥ ਭੀਮ

ਚੰਦ ਸੁਨ ਹਰਖਤ ਬੋਲਾ ॥ ਇਕ ਮੈਂ ਸੁਨਯੋ ਮਤੰਗ ਅਮੋਲਾ ॥
 ੨੫ ॥ ਬਹੁਤ ਦਰਸਬ ਲਾਗਯੋ ਜਿਸ ਡੇਰੇ ॥ ਇਹ ਦੋਨਹੁ ਹਮ
 ਚਾਹਤ ਹੋਰੇ ॥ ਤਬ ਕਲਗੀ ਧਰ ਬਚਨ 'ਬਿਗੋਯੋ ॥ ਤੀਸਰ ਜਾਮ
 ਦਿਖੈ ਹੈਂ ਸੋਯੋ ॥ ੨੬ ॥ ਇਮਨ ਸਤਗੁਰ ਕੇ ਰੁਖ ਕੋ ਜਾਨਾ ॥ ਉਠਨ
 ਹੇਤ ਜੋਰੇ ਜੁਗ ਪਾਨਾ ॥ ਕਰੀ ਖੁਸ਼ੀ 'ਗਿਰ ਪਤ ਉਠ ਗਯੋ ॥ ਰਿਦੇ
 ਅਧਕ ਹੀ ਹਰਖਤ ਭਯੋ ॥ ੨੭ ॥ ਨਿਜ ਲੋਕਨ ਸੰਗ ਜਾਤ ਸਰਾ-
 ਹਤ ॥ ਜਿਮ ਜਸ ਸੁਨਯੋਂ ਪਿਖਯੋ ਦੁਖ ਦਾਹਤ ॥ ਇਤ ਗੁਰ ਉਠੇ
 ਹੁਕਮ ਕੋ ਦਯੋ ॥ ਡੇਰਾ ਤੀਸਰ ਪਹਿਰ ਸਜਯੋ ॥ ੨੮ ॥ ਲਗਹਿ
 ਦਿਵਾਨ ਨਿਪਹਿ ਦਿਖਰਾਵਹਿ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਗਿਰ ਪਤ ਮਤ 'ਵਿਚ-
 ਲਾਵਹਿ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਅੰਤਰਿ ਪੁਰ ਕੋ ਗਏ ॥ ਡੇਰਾ ਦਾਸ ਸਜਾਵਤ
 ਭਏ ॥ ੨੯ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਓ ਜਾਮ ਭਯੋ ਜਬ ਆਇ ॥ ਪੰਜ ਸ਼ਨਾਨਾ
 ਗੁਰੂ ਕਰਾਇ ॥ ਬਸਤ੍ਰ ਸੁ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਸਜਾਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਆਇ
 ਸਿੰਘਾਸਨ ਕਿਯੋ ਉਜਾਲਾ ॥ ੩੦ ॥ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਭੀ ਤਤ ਛਿਨ
 ਆਈ ॥ ਸਭਾ ਸਜੀ ਛਬ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ॥ ਭੀਮ ਚੰਦ ਆਗੇ ਬੋ
 ਤਿਆਰਾ ॥ ਜਬ ਜਾਨਯੋਂ ਗੁਰ ਬਿਤ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ੩੧ ॥ ਆਯੋ
 ਨਿਜ ਨਰ ਲੇ ਸੰਗ ਜਾਲਾ ॥ ਡੇਰਾ ਦੂਰਹੁ ਪਿਖ 'ਦੁਤ ਵਾਲਾ ॥
 ਸੋਭਤ ਕੰਚਨ ਕਲਸ ਉਤੰਗੇ ॥ ਤੰਬੂ ਰੁਚਰ ਮਹਾਂ ਦੁਤ ਸੰਗੇ ॥ ੩੨
 ॥ ਜਬ ਹੀ ਪਹੁੰਚਯੋ ਆਇ ਸਮੀਪ ॥ ਸਭ ਦਿਸ ਤੇ ਦਿਖ ਕੈ ਅਵ-
 ਨੀਪ ॥ ਜਹਾਂ ਪੈਰ ਪਰ ਬਿਰੇ ਸਪਾਈ ॥ ਆਨ ਪ੍ਰਵੇਸਯੋ ਤਿਸ ਕੇ
 ਮਾਈ ॥ ੩੩ ॥ ਸੁਭਤ ਸੁਭਾ ਇਮ ਗੁਰੂ 'ਨਿਹਾਰੀ ॥ 'ਉਤਗ
 ਪ੍ਰਵਾਰਯੋ ਚੰਦ ਮਝਾਰੀ ॥ ਕੈਧੈ ਤਿਆਗ ਸੁਰਗ ਕੋ ਉਪਰ ॥ ਇੰਦ੍ਰ
 ਸੁਰਨ ਜੁਤ ਬਾਸਯੋ ਭੂਪਰ ॥ ੩੪ ॥ ਹਾਬ ਬੰਦ ਬੰਦਨ ਕੋ ਠਾਨ ॥

ਬੈਠਯੋਗੁਰਕੇਨਿਕਟਹਰਾਨ॥^੧ਸਚਵ ਮੁਸਾਹਿਬ ਸਭ ਕਰ ਨਮੋਦਰਸਨ
 ਕਰ ਬੈਠੇ ਤਿਹ ਸਮੇ॥ ੩੫॥ ਉਪਰ ਸਭਨ ਬਿਲੋਚਨ ਲਾਏ॥
 ਕਾਰ ਅਜਾਇਬ ਤੇ ਬਿਸਮਾਏ॥ ਕਿਤਕ ਸਮੇਂ ਲਗ ਧਰ ਕਰ ਮੰਨ
 ॥ ਮੁਦਤ ਹੇਤ ਦੇਖਯੋ ਚਹੁ ਕੌਨ॥ ੩੬॥ ਨਹਿੰ ਸਤਿਗੁਰ ਭੀ ਕੁਛ
 ਫੁਰਮਾਯੋ॥ਚਿਤਬਿਰ ਨਹਿੰ ਇਨ ਇਮ ਲਖ ਪਾਯੋ॥ਭੀਮ ਵੰਦ ਪਿਖ
 ਨੰਦ ਚੰਦ ਕੋ॥ ਬੂਝੀ ਲਾਗਤ ਦਰਬ ਬਿੰਦ ਕੋ॥ ੩੭॥ ਕੌਨ ਦੇਸ
 ਮਹਿੰ ਭਯੋ ਤਿਆਰੋ॥ ਇਸ ਸਮ ਦੂਸਰ ਨਹੀਂ ਨਿਹਾਰੋ॥ ਸੁਨ
 ਕੈ ਸਰਬ ਪ੍ਰਸੰਗ ਉਚਾਰਾ॥ ਹਰਖਤ ਭਾ ਸੁਨ ਕੈ ਭੂਪਾਰਾ॥ ੩੮॥
 ਇਤਨੇ ਮਹਿੰ ਪਰਸਾਦੀ ਆਯੋ॥ ਸਭ ਬਿਧ ਸੁੰਦਰ ਸਜਯੋ ਸਜਾਯੋ॥
 ਖਰੋ ਹੋਇ ਪਗ ਬੰਦਨ ਧਾਰੀ॥ ਚਮਰ ਦੁਰਾਯੋ ਥਿਤੋ ਪਿਛਾਰੀ॥
 ੩੯॥ ਲੇ ਕਰ ਸਾਗਰ ਚਰਨ ਧੁਲਾਏ॥ ਪੋਛ ਬਸਤ੍ਰ ਸੋਂ ਬਿਰ
 ਅਗਵਾਏ॥ ਧਨੁਖ ਬਾਨ ਤਬ ਗੁਰ ਕਰ ਧਾਰੇ॥ ਪੰਚ ਤੀਰ ਪੂਰਬ
 ਦਿਸ ਮਾਰੇ॥ ੪੦॥ ਦੇਖਤ ਰਹਯੋ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਸੋਏ॥ ਹੁਕਮ ਪਾਇ
 ਗਯੋ ਤਤ ਛਿਨ ^੨ਟੋਏ॥ ਬੀਨ ^੩ਪੰਚ ^੪ਬੀਨੀ ਮਹਿੰ ਗਹਿ ਕਰ॥
 ਲਿਆਇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਚਰਨਨ ਮਹਿੰ ਧਰ॥ ੪੧॥ ਪੁਨ ਸਤਿਗੁਰ
 ਕੀ ^੫ਪਨਹੀ ਝਾਰੀ॥ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਖੀ ਮਤ ਨਾਰੀ॥ ਹੇਰ ਗਿਰੇ-
 ਸਰ ਜੁਤ ਗਿਰ ਬਾਸੀ॥ ਵਿਸਮਹਿੰ ਹਰਖ ਹੋਇ ਮਨ ਰਾਸੀ॥ ੪੨
 ॥ ਕਹੈਂ ਕਿ ਜਨਮ ਲਾਭ ਅਬ ਪਾਯੋ॥ ਅਸ ਗੁਰ ^੬ਐਸ੍ਵਰ ਜੁਤ
 ਦਰਸਾਯੋ॥ ਨਿਪ ਗੁਰ ਬਹੁ ਕਰ ਬਚਨ ਬਿਲਾਸੇ॥ ਪਠ ਰਹਿਰਾਸ
 ਦਿਵਾਨ ^੭ਬ੍ਰਖਾਸੇ॥ ੪੩॥ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਰਹਯੋ ਨਿਪ ਗੁਰ
 ਪਾਸਾ॥ ਅਨਕ ਬਿਧਨ ਕੋ ਪਿਖੇ ਬਿਲਾਸਾ॥ ਬਿਰਤ ^੮ਅਖੇਰ
 ਪਿਖੀ ਗੁਰ ਕੇਰੀ॥ ਅਰ ਸੈਨਾ ਬਹੁ ਬਲ ਜੁਤ ਹੇਰੀ॥ ੪੪॥

ਭਜਨ ਅਖੰਡ ਸਰਬਦਾ ਹੋਰਾ ॥ ਆਇ ਪਦਾਰਥ ਚਹੁ ਦਿਸ ਕੇਰਾ
 ॥ ਨਈ ਸੰਗਤਾਂ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤ ਆਵੈਂ ॥ ਜਗ ਅਤੰਟ ਚਲੈ ਸਭ ਖਾਵੈਂ ॥
 ੪੫ ॥ ਚਿਤ ਨਹਿ ਚਹੈ ਦੇਸ ਨਿਜ ਜਾਨੇ ॥ ਪਰ ਜਾਨੇ ਦਿਨ ਬਹੁਤ
 ਬਿਤਾਨੇ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਬਿਨੋ ਕੀਨ ਗੁਰ ਪਾਸੀ ॥ ਦਿਹੁ ਆਇਸ
 ਜਾਵੈਂ ਸੁਖ ਰਾਸੀ ॥ ੪੬ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਕਰ ਤਿਸ ਕਾਲੇ ॥
 ਦੀਨੇ ਸਿਰੋ ਪਾਵ ਸੁ ਬਿਸਾਲੇ ॥ ਬਿਦਾ ਕੀਨ ਨਿਪ ਹਰਖਤ ਗਯੋ ॥
 ਪਰ 'ਅੰਕਰ' 'ਹਿਯ' ਦੁਰ ਨਿਰਮਯੋ ॥ ੪੭ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ
 ਰਾਜਾ ਭੀਮ ਚੰਦ ਆਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਅਸ਼ਟਮੇਂ ਮੰਦਰਹਿ
 ॥ ੮ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜਬ ਬਿਦਾ ਭਾ ਭੀਮ ਚੰਦ ਚਲ ਜਾਇ ॥

ਮੰਦ ਭਾਗ ਭੇ ਉਦੇ ਤਬ ਚਿਤਵਹਿ ਅਸ ਚਿਤ ਮਾਇ ॥੧॥

ਚੌਪਈ ॥ ਗੁਰ ਢਿਗ ਵਸਤੂ ਅਜਬ ਬਡੇਰੀ ॥ ਜੋ ਕਿਤ
 ਸੁਨੀ ਨ ਨੈਨਹੁ ਹੋਰੀ ॥ ਮੋ ਕਹੁ ਕਿਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਇਹੁ ਹੋਏ ॥ ਜਿਸ ਤੇ
 ਜਸ ਜਗ ਮਹਿ ਬਡ ਹੋਏ ॥ ੨ ॥ ਗਿਰ ਪਤ ਹੋਰਹਿ ਨਿਕਟ ਜਿ
 ਮੇਰੇ ॥ ਬਿਸਮਹਿ ਕਹਿ ਬਡਿਆਇ ਬਡੇਰੇ ॥ ਰਿਦੇ ਸਰਾਹਿ ਨ
 ਹੋਇ ਤਿਨ ਪਾਹੀ ॥ ਆਵਹਿ ਕਿਤਕ ਬਿਲੋਕਨ ਜਾਹੀ ॥ ੩ ॥ ਜੇ
 ਕਰ ਸਭ ਵਸਤੂ ਨਹਿ ਪਾਵੈਂ ॥ ਜਯੋਂ ਕਯੋਂ ਕਰ 'ਕੁੰਚਰ' ਅਨਵਾਵੈਂ
 ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਕਰੋ ਛਲ ਬੁਧ ਬਲ ਪਾਏ ॥ ਬਿਨਾਂ 'ਬਖੇਰੇ' ਪਹੁੰਚਹਿ
 ਆਏ ॥ ੪ ॥ ਜਯੋਂ ਕਯੋਂ ਏਕ ਵਾਰ ਗਜ ਪਾਵੈਂ ॥ ਫੇਰਨ ਦੈ ਹੋਂ
 ਰਖ ਅਪਨਾਵੈਂ ॥ ਇਤ ਆਦਕ ਮਤ ਕੁਟਲ ਕਠੋਰਾ ॥ ਗਿਨਤ
 ਗਟੀ ਪਹੁੰਚਯੋ ਘਰ 'ਓਰਾ' ॥੫॥ ਚਿਤਵਤ ਕੇਤਕ ਮਾਸ ਬਿਤਾਏ ॥

ਲੇਨ 'ਮੰਤ੍ਰਿਗ ਸੁ ਰਚਹਿ ਉਪਾਏ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਬੈਠ ਸਭਾ ਕੇ
 ਮਾਹੀਂ ॥ ਸੁਭ ਨਰ ਕਰੇ ਹਕਾਰਨ ਪਾਹੀਂ ॥੬॥ ਸਭ ਢਿਗ ਭਨਯੋਂ
 ਮਨੋਰਥ ਆਪਠ ॥ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਚਿਤਵਤ ਚਿਤ ਪਾਪਨ ॥ ਮੈਂ
 ਚਾਹਤ ਗੁਰ ਤੇ 'ਗਜ ਲੀਨੋ ॥ ਅਚਰਜ ਮਹਾਂ ਬਿਲੋਕਨ ਕੀਨੋ ॥੭॥
 ਲਾਇਕ ਹਮਰੇ ਸੇ ਪਹਿਚਾਨੋ ॥ ਰਚਹੁ ਬਿਵਤ ਸਭ ਚਤਰ ਸਿਆਨੋ
 ॥ ਬਿਨਾਂ ਬਖੇਰੇ ਗਜ ਕਰ ਆਏ ॥ ਪੁਨ ਨਹਿੰ ਦੈਹੋਂ ਰਖ ਹੋਂ ਪਾਏ
 ॥ ੮ ॥ ਭੀਮ ਚੰਦ ਕੋ ਸੁਨ ਕਰ ਆਸੈ ॥ ਨਰ ਖੁਸ਼ਾਮਤਨ ਬਚਨ
 ਪ੍ਰਕਾਸੈ ॥ ਇਹ ਤੋ ਨਹੀਂ ਕਠਨ ਕਛ ਬਾਤ ॥ ਗਜ ਲੈਬੇ ਕੀ
 ਪ੍ਰਾਪਤ ਘਾਤ ॥ ੯ ॥ ਜੋ 'ਰਾਵਰ ਕੋ 'ਨੰਦਨ ਟੀਕਾ ॥ ਤਿਸ ਆਯੋ
 ਚਾਹੈ ਅਬ ਟੀਕਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਗਰ ਨਿਪ ਫਤੇ ਜੁ ਸਾਹੇ ॥ ਸ਼ਗਨ ਸਪੁੱਤ੍ਰੀ
 ਭੇਜੇ ਚਾਹੇ ॥ ੧੦ ॥ ਯਾਂਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਰ ਜਾਏ ॥ ਸਹਿਤ
 ਬੇਨਤੀ ਬਾਕ ਅਲਾਏ ॥ ਸਿਰੀ ਨਗਰ ਤੇ ਸਾਕ ਹਮਾਰੇ ॥ ਲਾਗੀ
 ਪਠੈ ਆਏ ਇਸ ਬਾਰੇ ॥ ੧੧ ॥ ਅਪਰ ਮੇਲ ਗਨ ਭੂਪਤ ਆਯੋ ॥
 ਆਡੰਬਰ ਤਿਨ ਚਹਯੋ ਦਿਖਾਯੋ ॥ ਤੁਮ ਢਿਗ ਗਜ ਅਜਬਾ ਸੇ
 ਦੇਵੇ ॥ ਤਿਨ ਦਰਸੈ ਹੈਂ ਪੁਨਹਿੰ ਸੁ ਲੇਵੇ ॥ ੧੨ ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ
 ਸੁਨ ਗੁਰ ਗਜ ਦੈਵੇਂ ॥ ਪੁਨ ਤੁਮ ਤੇ ਸੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਲੇਵੇਂ ॥ ਜਬ
 ਤਿਨ 'ਮੰਤ੍ਰ ਸੁ ਐਸ ਬਤਾਯੋ ॥ ਭੀਮ 'ਸਸੀ ਸ੍ਰਵਨੰ ਹਰਖਾਯੋ ॥੧੩॥
 ਤਬ ਵਕੀਲ ਲੱਖੁ ਕੁ ਹਕਾਰਾ ॥ ਸਕਲ ਭੇਤ ਤਿਸ ਪਾਸ ਉਚਾਰਾ ॥
 ਗੁਰ ਢਿਗ ਜਾਇ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਲਿਆਏ ॥ ਬਡ ਇਨਾਮ ਤਬ ਮੋਹ ਤੇ
 ਪਾਏ ॥੧੪॥ ਸੁਨ ਵਕੀਲ ਕਰ ਗਰਬ ਅਲਾਯੋ ॥ ਜਾਨਹੁ ਨਿਕਟ
 ਮੰਤ੍ਰਿਗ ਸੁ ਆਯੋ ॥ ਅਬ ਜਾਨਹੁ ਮੈਂ ਦੇਰ ਨ ਲਾਵੇਂ ॥ ਕਪਟ ਬਾਤ
 ਰਚ ਗੁਰ ਤੇ ਲਿਆਵੇਂ ॥ ੧੫ ॥ ਨਮੋਂ ਕਰਤ ਹੈ ਤਬਹਿ ਅਰੂਢਾ ॥

ਗਮਨਯੋਂ ਪੰਥ ਚਿਤਹਿ ਛਲ ^੧ਗੂਢਾ ॥ ਪਹੁੰਚਯੋ ਆਨ ਅਨੰਦ ਪੁਰ
 ਬਾਨਾ ॥ ਕੀਨਸ ਡੇਰਾ ਹੇਰ ਮਕਾਨਾ ॥ ੧੬ ॥ ਧਰ ਕਰ ^੨ਚੀਰ
 ਸਰੀਰ ਅਛੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ^੩ਪੈਰ ਪਹੁੰਚ ਤਿਸ ਬੇਰੇ ॥ ਪੈਰ ਦਾਰ
 ਕੇ ਭਨਤ ਜਨਾਈ ॥ ਪਠਯੋ ਮੋਹਿ ਗੁਰ ਢਿਗ ਗਿਰ ਰਾਈ ॥ ੧੭ ॥
 ਅੰਤਰ ਜਾਇ ਬਿਨੋਂ ਕਹਿ ਦੀਜਹਿ ॥ ਦਰਸ ਭਿਲਾਖੀ ਦਰਸਨ
 ਦੀਜਹਿ ॥ ^੪ਦੁਰਪਾਲ ਸੁਨ ਅੰਤਰ ਗਯੋ ॥ ਦਿਸ ਵਕੀਲ ਤੇ
 ਅਰਜੀ ਕਯੋ ॥ ੧੮ ॥ ਕਹਯੋ ਗੁਰੂ ਤਿਸ ਆਵਨ ਦੀਜਹਿ ॥ ਆਯੋ
 ਕਹਯੋ ਜਾਇ ਦਰਸੀਜਹਿ ॥ ਸੁਨ ਵਕੀਲ ਸੋ ਤਤ ਛਿਨ ਆਯੋ ॥
 ਧਰ ^੫ਅਕੋਰ ਪਗ ਗੀਵ ਸੁਨਿਵਾਯੋ ॥ ੧੯ ॥ ਪਾ ਆਇਸ ਇਕ
 ਦਿਸ ਬਿਤ ਹੋਵਾ ॥ ਅੰਤਰਯਾਮੀ ਤਿਸਦਿਸ ^੬ਜੋਵਾ ॥ ਫੁਰਮਾਯੋ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ
 ਅਰਬਿੰਦੇ ॥ ਭੀਮ ਚੰਦ ਨਿਪ ਅਹੈ ^੭ਅਨੰਦੇ ॥ ੨੦ ॥ ਕਹੁ ਕਾਰਨ ਤੂ
 ਨਿਜ ਆਗਵਨੂ ॥ ਪਠਯੋ ਨਿਪਤ ਤੁਹਿ ਕਾਰਜ ਕਵਨੂ ॥ ਸੁਨਤ
 ਦੂਤ ਨੇ ਕੁਸਲ ਜਨਾਈ ॥ ਜਬ ਕੋ ਦਰਸ ਕੀਨ ਗਿਰ ਰਾਈ ॥ ੨੧
 ॥ ਤਬ ਕੇ ਗੁਨ ਗਨ ਰਾਵਰ ਕੇਰੇ ॥ ਬਰਨਤ ਹੈ ਸਭ ਨਿਕਟ
 ਬਡੇਰੇ ॥ ਮਮ ਆਗਵਨ ਸੁਨਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾਰਨ ॥ ਤੁਹਿ ਕੰਨੈ ^੮ਭੇਜਯੋ
 ਹਿਤ ਧਾਰਨ ॥ ੨੨ ॥ ਰਾਜੇ ਹਾਥ ਜੋੜ ਇਮ ਭਾਖਾ ॥ ਚਰਨ
 ਕਮਲ ਮਹਿ ਪ੍ਰੀਤ ਭਿਲਾਖਾ ॥ ਜੇਤਕ ਦੇਸ ਰਾਜ ਮਮ ਸੈਲ ॥
 ਅਪਨੇ ਜਾਨ ਕਰੈਂ ਗੁਰ ਸੈਲ ॥ ੨੩ ॥ ਜਿਮ ਅਪਨਯੋਂ ਪਰ ਹੁਕਮ
 ਬਖਾਨਹਿ ॥ ਤਿਮ ਹੀ ਮੋ ਪਰ ਕਰਨਾ ਠਾਨਹਿ ॥ ਅਪਰ ਜੁ ਵਸਤ
 ਅਹੈ ਘਰ ਮੋਈ ॥ ਗੁਰ ਉਰ ਅਭਲਾਖਾ ਜਿਸ ਹੋਈ ॥ ੨੪ ॥
 ਬਿਨਾਂ ਅੰਤਰੇ ਅਪਨੀ ਜਾਨਹਿ ॥ ਨਿਜ ਘਰ ਸਮ ਅਨਵਾਵਨ
 ਠਾਨਹਿ ॥ ਹਰਖਤ ਹੋਇ ਤਬਹਿ ਮਨ ਮੇਰਾ ॥ ਇਮ ਕਹਿ ਪਠਯੋ

ਸੁ ਪ੍ਰੇਮ ਬਡੇਰਾ ॥ ੨੫ ॥ ਬਾਈ ਧਾਰ ਕੇ ਜਿਤਕ ਨਰੇਸਾ ॥ ਭੀਮ
 ਚੰਦ ਹੈ ਸਭ ਕੋ ਏਸਾ ॥ ਫਤੇ ਸ਼ਾਹਿ ਸ੍ਰੀ ਨਗਰੰ ਵਾਰਾ ॥ ਨਿਜ
 'ਤਨਜਾ ਸਗਨੰ ਇਸ ਬਾਰਾ ॥ ੨੬ ॥ ਪਠਯੋ ਚਹੈ ਸਸਿ ਹਿਤ
 'ਅਜਮੇਰੰ ॥ ਇਤ ਨਿਪ ਆਇ ਧਾਰ ਸਬ ਕੇਰੰ ॥ ਸਭ ਕੇ ਦਿਖਰਾ-
 ਵਨ ਹਿਤ ਰਾਇ ॥ ਪਰਸਾਦੀ ਹਿਤ ਮੋਹਿ ਪਠਾਇ ॥ ੨੭ ॥ ਕਹਯੋ
 ਜਾਇ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਲਿਆਵਹੁ ॥ ਸਭ ਦਰਸੈ ਪੁਨ ਤਹਾਂ ਪੁਚਾਵਹੁ
 ॥ ਇਸ ਕਾਰਨ ਤੇ ਮਮ ਆਗਵਨੂ ॥ ਪਠਯੋ ਨਰਿੰਦ ਨਿਕਟ ਸੁਖ
 ਭਵਨੂ ॥ ੨੮ ॥ ਕਪਟ ਸਨੈ ਸੁਨ ਬੈਨ ਵਕੀਲੰ ॥ ਅੰਤਰਯਾਮੀ ਗੁਨੀ
 ਗਹੀਲੰ ॥ ਲਖੈ ਪਹਾਰੀ ਮਤ ਕੇ ਕਾਚੇ ॥ ਛਲ ਕੋ ਠਾਨ ਕਹਾਵਤ
 ਸਾਚੇ ॥ ੨੯ ॥ ਜੇ ਅਬ ਇਨਕੋ ਦੇਹਿ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ॥ ਤਊ ਬਾਦ ਕਰ
 ਹੈਂ 'ਅਪਵਾਦੀ ॥ ਬਹੁਰ ਬਹੋਰਹਿਨਹਿੰ ਮਤ ਮੰਦੇ ॥ ਨਿਜ ਚਤਰਾਈ
 ਲਖਹਿੰ ਬਿਲੰਦੇ ॥ ੩੦ ॥ ਤਾਂਤੇ ਨਹਿੰ ਦੇਨੋ ਅਬ ਬਨੈ ॥ ਜਸ
 ਬਰਤਹਿੰ ਬਰਤਹਿੰ ਤਿਹ ਸਨੈ ॥ ਇਮ ਬਿਚਾਰਕਰ ਜਗ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ॥
 ਇਹੁ ਭੇਟਾ ਸਿਖ ਪ੍ਰੇਮੀ ਲਹਯੋ ॥ ੩੧ ॥ ਜਬ ਅਰਪਯੋ ਤਬ ਐਸੇ
 ਕਹਯੋ ॥ ਰਾਖਹੁ ਨਿਕਟ ਨ ਕਿਸ ਕਹੁ ਦਹਯੋ ॥ ਸਿਖ ਪ੍ਰੇਮਨ ਕੇ
 ਅਹੈਂ ਅਧੀਨ ॥ ਇਹੁ ਨਹਿੰ ਬਨੈ ਦੇਨ ਚਿਤ ਚੀਨ ॥ ੩੨ ॥ ਯਾਂਤੇ
 ਕਹੁ ਨਰਪਤ ਸੰਗ ਜਾਈ ॥ ਸਿੱਖਨ ਬਸਤ ਨ ਦਿਹੈਂ ਸਕਾਈ ॥ ਗੁਰ
 ਘਰ ਸਦਾ ਨੈਮ ਇਹੁ ਰਹਯੋ ॥ ਰਚਹਿੰ ਸੁ ਇਮ ਜਿਮ ਪ੍ਰੇਮਿਨ
 ਲਹਯੋ ॥ ੩੩ ॥ ਸੁਨ ਕਰ 'ਤੂਸਨ ਦੂਤ ਕਰੀ ਹੈ ॥ ਜਾਨੀ ਗੁਰ
 ਨਹਿੰ ਦੇਤ ਕਰੀ ਹੈ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਗੁਰ ਕੋ ਜਾਨਾ ॥ ਗਿਰ ਪਤ
 ਕਪਟ ਲੀਨ ਪਹਿਰਾਨਾ ॥ ੩੪ ॥ ਲਾਜ ਮਾਨਹੈ ਨੈਨ 'ਨਿਚਾਯੋ ॥
 ਪਗ ਬੰਦਨ ਕਰ ਉਠ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ਰਿਦੇ 'ਬਿਸੁਰਤ ਮੁਖ ਮੁਰਝਾਵਤ ॥

ਬਨਯੋਂ ਨ ਕਾਰਜ ਜਾਤ ਲਜਾਵਤ ॥ ੩੫ ॥ ਜਾਇ ਪ੍ਰਵੇਸਯੋ ਪੁਰ
ਨਿਜ ਮਾਹੀ ॥ ਮਿਲਯੋ ਨਿਪਤ ਕੇ ਸਕਲ ਸੁਨਾਹੀ ॥ ਸੁਨ ਕਰ
ਜਬ ਬਲ ਸਮ ਭਾ ਛਾਰਾ ॥ ਨਹਿ ਜਾਨਹਿ ਮੂਰਖ ਗੁਰ ਸਾਰਾ ॥
੩੬ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ
ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਵਕੀਲ ਹਸਤੀ ਮਾਂਗਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ
ਨਵਮੇ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੯ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਭੀਮ ਚੰਦ ਮਨ 'ਖੁਨਸਯੋ ਕਰ ਮਹਿ ਕਰੀ ਨ ਆਇ ॥
ਮਾਂਗਯੋ ਦਯੋ ਨ ਤਿਨਹੁ ਨੇ ਕਰੋਂ ਜੰਗ ਲੇਹੁ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥
ਚੋਪਈ ॥ ਕੈ ਤਿਨ ਤੇ ਨਿਜ ਈਨ ਮਨਾਵੇਂ ॥ ਕੱਰਾ ਦਿਹੈਂ
ਤਬ ਬਸਨ ਦਿਵਾਵੇਂ ॥ ਨਾਹਿ ਤ ਤਿਨਹਿ ਦੇਸ ਨਿਕਸਾਵੇਂ ॥
ਬਸਤ ਅਜਾਇਬ ਸਭੀ ਖੁਸਾਵੇਂ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਅਬ ਛਿਮਾ ਧਾਰ ਕਰ
ਰਹੇਂ ॥ ਹੈ ਬਲਵਾਨ ਤੁ ਕਯਾ ਕਰ ਲਹੇਂ ॥ 'ਅਲਪ ਅਨੀ ਅਬ
ਤਿਨ ਕੇ ਪਾਸਾ ॥ ਕਰੋਂ ਜਥਾ ਮਮ ਉਰ ਕੀ ਆਸਾ ॥ ੩ ॥ ਫੌਜ
ਸਭੈ ਅਬ ਕੀਜਹਿ ਤਿਆਰੀ ॥ ਚਢ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਲੂਟਹੁ ਭਾਰੀ ॥
ਭੀਮ ਚੰਦ ਕੇ ਕਰਨ ਕੁਢਾਲਾ ॥ ਸੁਨਯੋਂ ਮੁਸਾਹਿਬ ਸਭ ਤਿਸ
ਕਾਲਾ ॥ ੪ ॥ ਰਾਜੇ ਤੀਰ ਵਜੀਰ ਸਧੀਰੇ ॥ ਪਰਮਾ ਨੰਦ ਕਹਯੋ
ਬੁਧ ਬੀਰੇ ॥ ਅਹੁ ਨਿਪ ਉਚਤ ਨਹੀਂ ਅਸ ਬਾਤੀ ॥ ਗੁਰ ਸੰਗ
ਬੈਰ ਕਰਨ ਬਖਯਾਤੀ ॥ ੫ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਕੀ ਇਹੁ ਗਾਦੀ ॥
ਨਿੰਦਾ 'ਖੇਦ ਲਹੈਂ ਬਨਬਾਦੀ ॥ ਕਰਾਮਾਤ ਸਾਹਿਬ ਅਵਤਾਰਾ ॥
ਸ਼ਾਹ ਜਹਾਂ ਜਿਨ ਆਗੈ ਹਾਰਾ ॥ ੬ ॥ ਬਿਨ ਸੋਚੇ ਚਹੁ ਫੌਜ ਚਢਾਈ
॥ ਆਗੈ ਉਨ ਨਹਿ ਬੰਗਹਿ ਪਾਈ ॥ ਸਰਲ ਚਿੱਤ ਕਰ ਜਾਚਤ ਕਰੀ
॥ ਤੇ ਕਰ ਆਵਤ ਨਿਸਚੇ ਕਰੀ ॥ ੭ ॥ ਕਪਟ ਜਾਨ ਨਹਿ ਤਿਸ

ਨੇ ਦਯੋ ॥ ਅੰਤਰਯਾਮੀ ਗੁਰ ਜਗ ਲਯੋ ॥ ਤਿਨ ਸੰਗ ਯੋਗ ਸੰਧ
 ਨਿਰਬਾਹੀ ॥ ਨਹਿ ਬਿਰੋਧ ਕਿਸ ਬਿਧ ਬਨ ਆਹੀ ॥ ੮ ॥ ਸੁਨ
 ਮੰਤ੍ਰੀ ਤੇ ਪ੍ਰੋਹਤ ਸੁ ਪੰਮਾ ॥ ਰਾਜ ਨੀਤ ਤੇ ਜੋਊ ਨਿਕੰਮਾ ॥ ਬੋਲਯੋ
 ਹੇ ਬਜ਼ੀਰ ਹਮ ਜਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਗਯੋ ਤੁਮ ਗੁਰ ਕੇ ਥਾਨਾ ॥ ੯ ॥
 ਛਕਯੋ ਕਰਾਹੁ ਭੇਟ ਕੁਛ ਪਾਈ ॥ ਜਿਹ ਤੇ ਤਿਹ ਦਿਸ ਕਰੇ ਬਡਾਈ
 ॥ ਕਯਾ ਮਮ ਨਿਪ ਤਿਸ ਤੇ ਬਲ ਬੋਰਾ ॥ ਕਰਯੋ ਪੁਮਾਨ ਨ ਜਿਨ
 ਕਛ ਬੋਰਾ ॥ ੧੦ ॥ ਮਾਂਗਯੋ ਮਾਤੰਗੀ ਨਹਿ ਦਯੋ ॥ ਤੋ ਅਬ ਤਿਨ
 ਸੰਗ ਕਯਾ ਸੰਧ ਚਯੋ ॥ ਚਹੀਅਹਿ ਤਿਸ ਕੇ ਦੇਸ ਨਿਕਾਰਾ ॥
 ਪੁਨ ਨ ਕਰੈ ਕੋ ਅਸ ਬਿਧ ਕਾਰਾ ॥ ੧੧ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਪਰਮਾ ਨੰਦ
 ਉਚਾਰਾ ॥ ਪੰਮਾ ਤੁਝ ਨਹਿ ਨੀਤੀ ਸਾਰਾ ॥ ਤੋਰ ਸਰੀਖਨ ਕੈਰਵ
 ਪਾਂਡਵ ॥ ਨਸ਼ਟ ਕਰਾਇ ਜੁਧ ਮਹਿ ਮਾਡਵ ॥ ੧੨ ॥ ਯਾਦਵ
 ਬੰਸ ਨਿਰਮੂਲ ਕਰਾਯੋ ॥ ਅਬ ਚਾਹੈ ਇਤ ਝਗਰੇ ਪਾਯੋ ॥ ਕਬੀ
 ਨ ਭੂਪਨ ਸਿੱਖਯਾ ਦੀਜਹਿ ॥ ਗੁਰ ਪੀਰਨ ਸੰਗ ਜੰਗ ਕਰੀਜਹਿ ॥
 ੧੩ ॥ ਜੰਗ ਮਾਹਿ ਕਯਾ ਲਾਭ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਦੇਸ ਕੋਸ਼ ਤਿਨ ਤੇ
 ਕਯਾ ਖੋਇ ॥ ਇਕ ਹਸਤੀ ਕਾਰਨ ਅਸ ਕਰੈ ॥ ਮਰੈ ਅਨੇਕ ਨ
 ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਡਰੈ ॥ ੧੪ ॥ ਸੁਨ ਨਿਪ ਮੰਤਰੀ ਕੀ ਅਸ ਬਾਨੀ ॥ ਜੋ
 ਅਤ ਸਾਚੀ ਨੀਤ ਬਖਾਨੀ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ ਅਬ ਕੁਤਵਾਲ ਪਠਾਵੈ ॥
 ਦਿਹੈ ਮਤੰਗ ਤੁ ਸਭ ਬਨ ਆਵੈ ॥ ੧੫ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਚਤ੍ਰ ਇਕ
 ਕੁਟਵਾਰਾ ॥ ਕਪਟ ਗਿਰਾ ਮਹਿ ਅਤਿ ਮਤਿਵਾਰਾ ॥ ਤਿਸ ਦਿਸ
 ਪਿਖ ਕਰ ਐਸ ਅਲਾਯੋ ॥ ਅਬ ਤੁਮ ਪੁਰ ਅਨੰਦ ਮਹਿ ਜਾਯੋ ॥
 ੧੬ ॥ ਜਿਮ ਮੈਂ ਕਹੈ ਗੁਰੂ ਸਮਝਾਵਹੁ ॥ ਬਿਨੈ ਭਨੋ ਬਲ ਅਧਕ
 ਜਨਾਵਹੁ ॥ ਸੁਨ ਕੁਟਵਾਰ ਜੋਰ ਕਰ ਕਹਯੋ ॥ ਮੈਂ ਆਨਹੁ ਗਜ

ਜੋ ਤੁਮ ਚਹਯੋ ॥ ੧੭ ॥ ਭੀਮ ਚੰਦ ਕੋ ਬੰਦਨ ਕੀਨ ॥ ਨਿਕਸਯੋ
 ਪੈਰ ਚਲਨ ਚਿਤ ਦੀਨ ॥ 'ਤੁਰੰਗ ਮੰਗਾਇ' ਅਰੂਢ ਸਿਧਾਰਾ ॥
 ਪਹੁਚਯੋ ਆਨੰਦ ਪੁਰੀ ਮਝਾਰਾ ॥ ੧੮ ॥ ਉਤਰਨ ਸਦਨ ਕੀਨ
 ਤਬ ਡੇਰਾ ॥ ਬਸਤ੍ਰ ਨਵੀਨ ਪਹਿਰ ਤਿਸ ਬੇਰਾ ॥ ਜਾਨੇ ਗੁਰੂ
 ਦਿਵਾਨ ਮਝਾਰੀ ॥ ਤੀਸਰ ਪਹਿਰ ਲਗਯੋ ਜੋ ਭਾਰੀ ॥ ੧੯ ॥ ਆਇ
 ਗੁਰੂ ਢਿਗ ਸੁਧ ਪਹੁਚਾਈ ॥ ਪਾ ਆਇਸ ਗਾ ਪਗ ਸਿਰ ਨਾਈ ॥
 ਨਿਪ ਦਿਸ ਤੇ ਬਹੁ ਬੰਦਨ ਕਰੀ ॥ ਦਰਸਨ ਭੇਟ ਅਗਾਰੀ ਧਰੀ ॥
 ੨੦ ॥ ਤਬਹਿ 'ਮੇਵਰੇ ਕਹਿ ਬਠਲਾਯੋ ॥ ਅੰਤਰਯਾਮੀ ਕਪਟ ਸੁ
 ਪਾਯੋ ॥ ਤਬ ਤਿਸ ਕੇ ਸੰਗ ਵਾਕ ਉਚਰਯੋ ॥ ਕਹੁ ਕਿਮ ਰਾਜੇ
 ਭੋਜਨ ਕਰਯੋ ॥ ੨੧ ॥ ਸੁਨ ਕੁਟਵਾਰ ਭਨੀ ਮੁਖ ਬਾਨੀ ॥ ਅਗੂ
 ਆਪ ਕੇ ਬਿਨੈ ਬਖਾਨੀ ॥ ਨਿਪਨ ਮੇਲ ਭਾ ਲਾਗੀ ਆਵਹਿੰ ॥
 ਚਹਿਯੋ ਅਜਾਇਬ ਵਸਤ ਦਿਖਾਵਹਿੰ ॥ ੨੨ ॥ ਗੁਰ ਘਰ ਬਿਨਾਂ
 ਅਪਰ ਬਲ ਨਾਹੀਂ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਯਾਂਤੇ ਪਠ ਪਾਹੀਂ ॥ ਬਨਹਿੰ
 ਆਪ ਕੋ ਦਯੋ ਮਭੰਗਾ ॥ ਰਹੈ ਨਿਪਤ ਸਨ ਜਿਹ ਤੇ ਰੰਗਾ ॥ ੨੩ ॥
 ਜੇ ਬਾਈਸ ਧਾਰਨ ਕੇ ਈਸ ॥ ਸਸ ਕੇ 'ਸੀਸ ਨਿਪਤ' ਆਧੀਸ ॥
 ਪਰਬਤ ਪਤ ਸਮਸਰ ਨਹਿੰ ਕੋਈ ॥ ਸਕਲ ਰੀਤ ਤੇ ਦੀਰਘ ਸੋਈ
 ॥ ੨੪ ॥ ਉਚਤ ਆਪ ਕੋ ਰਸ ਹੀ ਰਾਖਨ ॥ ਪੂਰਹੁ ਸਭ ਹੀ ਕੀ
 'ਅਭਿਲਾਖਨ ॥ ਦੁਹਿ ਦਿਸ ਸੰਧ ਰਹੈ ਸੁਭ ਬਾਤੀ ॥ ਡਰਹਿੰ ਜਾਹਿੰ
 ਤੇ ਬਿੰਦ ਅਰਾਤੀ ॥ ੨੫ ॥ ਕਾਰਜ ਪਰਹਿੰ 'ਪਰਸਪਰ ਘਨੇ ॥ ਹੋ
 ਸੁਖੇਨ ਹੀ ਤਤ ਛਿਨ ਬਨੇ ॥ ਏ ਸਭ 'ਰਾਵਰ ਕੇ ਵਸ ਅਹੈ ॥
 ਰਾਖਨ ਰਸ ਕੇ ਬੇਰਸ ਚਹੈ ॥ ੨੬ ॥ ਕਹਾਂ ਬਾਤ ਏਹ ਬਡੀ ਨ
 ਕੋਈ ॥ ਜਾਚੀ ਦੇਹੁ ਲੇਹੁ ਨਿਜ ਸੋਈ ॥ ਭੀਮ ਚੰਦ 'ਸੈਲਿੰਦ

ਬਿਲੰਦ ॥ ਤੁਮਰੇ ਕਾਜ ਸੁਧਾਰਹਿ ਬਿੰਦ ॥ ੨੭ ॥
ਦੋਹਿਰਾ ॥

ਨਿਕਟ ਕਪਟ ਕੇ ਕੂੜ ਬਚ ਸੁਨ ਕਲਗੀਧਰ ਧੀਰ ॥
ਬਲੇ ਬਚ ਕੁਟਵਾਲ ਪ੍ਰਤਿ ਜਾਇ ਕਹੈ 'ਨਿਪ ਤੀਰ ॥ ੨੮ ॥
ਚੌਪਈ ॥ ਕਪਟ ਨ ਚਾਲੈ ਗੁਰ ਘਰ ਸੰਗਾ ॥ ਨਹਿ ਪਾਹੋ
ਕਹਿ ਬਿਧਹਿ ਮਤੰਗਾ ॥ ਜਹਾਂ ਕਪਟ ਤਹਿ ਪ੍ਰੀਤ ਨ ਹੋਈ ॥ ਬੂਝ
ਲੇਹੁ ਅਪਨੇ ਚਿਤ ਮੋਈ ॥ ੨੯ ॥ ਹਮ ਆਏ ਜਗ ਮਹਿ ਇਸ
ਕਾਰਨ ॥ ਸੰਤ ਉਬਾਰਨ ਦੁਸ਼ਟ ਪ੍ਰਹਾਰਨ ॥ ਸੀਸ ਪਿਤਾ ਜੀ ਇਸ
ਹਿਤ ਦਯੋ ॥ ਭਾਰਤ ਭਾਰ ਨਿਵਾਰਯੋ ਚਯੋ ॥ ੩੦ ॥ ਬਨਹੁ ਸੰਤ
ਨਹਿ ਬੈਰ ਕਮਾਵੇ ॥ ਬਿਰੰ 'ਧਾਮ ਨਿਜ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਵੇ ॥ ਜੇ ਨਾਹਕ
ਚਹੁ ਕਰੋ ਲਰਾਈ ॥ ਇਤ ਕੋ ਆਵਹੁ ਸੈਨ ਚਢਾਈ ॥ ੩੧ ॥ ਤਉ
ਹਮ 'ਹੋੜਤ ਤੋਹਿ ਨ ਕੈਸੇ ॥ ਬਰਤਹੁ ਤਬਾ ਹੋਇ ਮਨ ਜੈਸੇ ॥
ਜਾਇ ਕਹੈ ਨਿਪ ਅਪਨੇ ਪਾਇ ॥ ਸੁਨ ਕੁਟਵਾਰ ਬਿਸਮਤਾ ਪਾਇ
॥ ੩੨ ॥ ਅੰਤਰਯਾਮੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਜਾਨਾ ॥ ਹਾਥ ਬੰਦ ਤਬ ਕੀਨ
ਬਖਾਨਾ ॥ ਛਿਮਹੁ ਅਵੱਗਯਾ ਜੇਤਕ ਮੇਰੀ ॥ ਕਹੀ ਕੁਟਲਤਾ ਰੂਰ
ਕੁ ਫੇਰੀ ॥ ੩੩ ॥ ਪਰਾਧੀਨ ਹਮ ਨਿਤਨਿਜਜੀਵਾ ॥ ਅਨਸਾਰੀਨਿਪ
ਰਹੈ 'ਸਦੀਵਾ ॥ ਭੀਮ ਚੰਦ ਨਿਜ ਹਾਥ 'ਕੁਠਾਰਯੋ ॥ ਚਹੈ ਪਾਵ
ਅਪਨੇ ਮੈਂ ਮਾਰਯੋ ॥ ੩੪ ॥ ਮੁਝ ਕੋ ਦਾਸ ਜਾਨ ਬਖਸ਼ਯੋ ॥ ਅਸ
ਕਹਿ ਬੰਦਨ ਕੀਨ ਸਿਧਯੋ ॥ ਜਾਇ ਭੀਮ ਸੋਂ ਸਕਲ ਸੁਨਾਹੀ ॥
ਅਹੋ ਨਿਪਤ ਗੁਰ ਹਰਿ 'ਬਪ ਆਹੀ ॥ ੩੫ ॥ ਤਜੋ ਕਪਟ ਤਿਨ
ਪਗ ਜਾ ਪਰੇ ॥ ਦੂ ਲੋਕਨ ਸੁਖ ਚਿਤਹਿ ਬਿਚਰੇ ॥ ਸੁਨ ਬਿਤ
ਪੰਮੇਂ ਪਾਸ ਉਚਾਰੀ ॥ ਭਟ ਸਮ ਉਪਮਾ ਕਰੇ ਉਚਾਰੀ ॥ ੩੬ ॥

ਪੂਰਯੋ ਉਦਰ ਤੋਹਿ ਗੁਰ ਹੋਗ ॥ ਸਮ ਬਿਸ਼ਨੂ ਭਾਖਨ ਨਹਿ ਜੋਗ ॥
 ਅਸ ਕਹਿ ਪੁਨ ਨਿਪ ਸੰਗ ਬਖਾਨਾ ॥ ਅਹੁ ਰਾਜਨ ਸੁਨੀਅਹਿ
 ਬੁਧਮਾਨਾ ॥ ੩੭ ॥ ਤੁਮਰੇ ਸਾਰਾ ਨਿਪ ਜਸਵਾਰਾ ॥ ਚੰਦ ਕੇਸਰੀ
 ਸੁਭ ਮਤ ਵਾਰਾ ॥ ਆਯੋ ਆਜ ਹੇਤ ਉਤਸ਼ਾਹਾ ॥ ਭਾਨਜ ਪ੍ਰੇਮ
 ਅਧਕ ਜਿਸ ਆਹਾ ॥ ੩੮ ॥ ਤਿਸ ਸੰਗ ਮੁਹਿ ਗੁਰ ਨਿਕਟ
 ਪਠਾਵਹੁ ॥ ਤਬ ਮਤੰਗ ਬਿਨ ਬੇਰੀ ਪਾਵਹੁ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਕੁਟਲ
 ਬਾਤ ਕੁਟਲਾਈ ॥ ਸਹੀ ਜਾਨ ਕਰ ਮਨ ਠਹਿਰਾਈ ॥ ੩੯ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ
 ਮਹੱਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਕੁਟਵਾਰ ਆਗਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ
 ਨਾਮ ਦਸਮੇਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੦ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਭੀਮ ਚੰਦ ਸਾਰੇ ਨਿਜੇ ਚੰਦ ਕੇਸਰੀ ਜੋਇ ॥

ਬੁਲਵਾਏ ਬਠਲਾਇ ਢਿਗ ਅਸ ਬਿਧ ਤਿਸਹਿ ਬਰੋਇ ॥੧॥

ਚੋਪਈ ॥ ਤੁਮਰੇ ਭਾਨਜ ਕੇਰ ਉਛਾਇ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਤਿਸ
 ਹਿਤ ਗਜ ਮੰਗਵਾਇ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਵਕੀਲ ਗਯੋ ਨਹਿ ਦਯੋ ॥ ਪੁਨ
 ਕੁਟਵਾਰ ਸੁ ਛੂਛੋ ਅਯੋ ॥ ੨ ॥ ਨਹਿ ਜਾਨਹਿ ਕਯਾ ਤਹਾਂ ਬਨਾ-
 ਵਹਿ ॥ ਆਵੈ ਗੁਰ ਬਲ ਅਧਕ ਜਨਾਵਹਿ ॥ ਅਬ ਤੁਮ ਤਿਸ ਕੇ
 ਢਿਗ ਚਲ ਜਾਵੋ ॥ ਪੰਮਾ ਪ੍ਰੇਤ ਸੰਗ ਲਿਜਾਵੋ ॥ ੩ ॥ ਇਕੇ ਤ
 ਗਜ ਉਸ ਤੇ ਤੁਮ ਲਿਆਵੋ ॥ ਰਾਜ ਨੀਤ ਕੇ ਫੰਧ ਚਲਾਵੋ ॥ ਨਹਿ
 ਦੈ ਹੈ ਤਬ ਬਲਦਿਖਰਾਵੋ ॥ ਸੈਨ ਚਢਾਵੈ ਪੁਨ ਖੁਹਿਲਿਆਵੋ ॥ ੪ ॥
 ਸੁਨਤ ਕੇਸਰੀ ਚੰਦ ਅਲਾਯੋ ॥ ਮੈਂ ਜਾਵਹੁ ਗੁਰ ਕੇ ਅਬ ਪਾਯੋ ॥
 ਮੈਂ ਏਨੀ ਸਮੀਰ ਹੈ ਪੰਮਾ ॥ ਅਸ ਜਗ ਕਯਾ ਜੋ ਨਹਿ ਹੈ ਕੰਮਾ ॥
 ੫ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਤਿਆਰ ਕੇਸਰੀ ਪ੍ਰੇਤਾ ॥ ਠਾਨ ਬਾਨ ਕੀਨੋ ਸੁਭ
 ਜੇਤਾ ॥ ਚਲ ਕਰ ਪੁਰ ਅਨੰਦ ਮਹਿ ਆਇ ॥ ਖਾਨੋ ਮਹਿਮਾਨਾ

ਜਿਸ ਥਾਇ ॥ ੬ ॥ ^੧ਸਿਵਰ ਕਰਯੋ ਗੁਰ ਢਿਗ ਸੁਧ ਆਈ ॥
 ਰਸਤ ਆਦ ਸਭ ਦੀਨ ਪੁਚਾਈ ॥ ^੨ਆਗਲ ਦਿਵਸ ਦਿਵਾਨ
 ਮਝਾਰੀ ॥ ਆਇਸਪਾਇ ਆਇ ਤਿਸ ਬਾਰੀ ॥ ੭ ॥ ਬੰਦਨ ਕਰਕੈ ਥਿਤ
 ਭੇ ਪਾਸੰ ॥ ਭੇਟਾ ਧਰੀ ਸਤੁਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸੰ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਨ ਸਹਿਤ ਬਠ-
 ਲਾਏ ॥ ਕੁਸਲਾ ਨੰਦ ਬੂਝਤ ਹਰਖਾਏ ॥ ੮ ॥ ਚੰਦ ਕੇਸਰੀ ਤਬ
 ਤਿਸ ਬੇਰੀ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਕਹਿ ਬਿਨਤੀ ਟੇਰੀ ॥ ਗੁਰੂ ਗਰੀਬ
 ਨਿਵਾਜ ਮਹਾਨੇ ॥ ਸਭ ਬਿਧ ਸਮਰਥ ਸੁਜਸ ਜਹਾਨੇ ॥ ੯ ॥ ਰਾਵਰ
 ਕੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਪਿਤਾਮਾ ॥ ਹਮਰ ਪਿਤਾਮੇ ਨਿਪਤ ਤਮਾਮਾ ॥
 ਜਹਾਂਗੀਰ ਕੀ ਕੈਦ ਛੁਟਾਏ ॥ ਦੁਤਰ ਨ ਕੋ ਅਸ ਸਕਹਿ ਕਰਾਏ ॥
 ੧੦ ॥ ਪੁਨ ਨਵਮੇ ਗੁਰ ਹਮਰੇ ਕਾਰਨ ॥ ਦੀਨ ਸੀਸ ਦਿਹਲੀ
 ਮਹਿੰ ^੩ਜ਼ਾਰਨ ॥ ਕੋ ਅਸ ਕ੍ਰਿਤਘਨ ਜੋ ਨਹਿੰ ਮਾਨੇ ॥ ਪਰਉਪਕਾਰ
 ਜੁ ਰਾਵਰ ਠਾਨੇ ॥ ੧੧ ॥ ਹਮ ਸਭ ਬਿਧ ਤੇ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਜਸ
 ਬਿਧ ਹੁਕਮ ਕਰੈਂ ਨਿਪ ਸਾਰੇ ॥ ਅਬ ਮਮ ਭਾਨਜ ਕੇਰ ਉਛਾਹਾ ॥
 ਜਿਸ ਤੇ ਪ੍ਰਥਮ ਮੰਤਰ ਮੰਗਾਹਾ ॥ ੧੨ ॥ ਭੀਮ ਚੰਦ ਨਰ ਇਤਹਿ
 ਪਠਾਏ ॥ ਨਹਿੰ ਜਾਨਹਿ ਇਤ ^੪ਅਟ ਪਟ ਗਾਏ ॥ ਰਾਵਰ ਨੇ
 ਮੰਤਰ ਨਹਿੰ ਦਯੋ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਨਿਪ ਬਹੁ ਸੁਬਕ ਸੁ ਥਯੋ ॥ ੧੩ ॥
 ਜਿਸ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਸੁਭ ਵਸਤੂ ਹੋਵੇ ॥ ਲੋੜ ਵੰਦ ਆ ਤਹਾਂ ਖਰੋਵੇ ॥
 ਤੁਮ ਰਾਜਨ ਪਤ ਅਤ ਮਹਾਰਾਜ ॥ ਅਰਜੀ ਹਮਰੀ ਪੂਰਹੁ ਕਾਜ ॥
 ੧੪ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਚੂਪ ਕੇਸਰੀ ਭਯੋ ॥ ਗੁਰ ਉੱਤਰ ਨਹਿੰ ਕੋ ਥੋ
 ਦਯੋ ॥ ਕਲਹਾ ਕੀ ਜੜ੍ਹ ਪੰਮਾ ਬੋਲਾ ॥ ਮਨਹੁ ਬਿੱਖਯ ਕਾ ਘਟ
 ਮੁਖ ਖੋਲ੍ਹਾ ॥ ੧੫ ॥ ਕਹਯੋ ਸਤਿਗੁਰੋ ਸੁਨ ਮਮ ਬਾਨੀ ॥ ਨਫੇ ਵੰਤ
 ਹੋਂ ਕਰੋਂ ਬਖਾਨੀ ॥ ਇਕ ਗਜ ਦੁਤਿਯ ਬਡੇਰਾ ਡੇਰਾ ॥ ਚੌਕੀ ਪੰਜ
 ਕਲ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਚੰਗੇਰਾ ॥ ੧੬ ॥ ਚਾਰੋ ਚੀਜ ਹਮਹੁ ਕਹੁ ਦੀਜਹਿ ॥

ਬਿਆਹ ਬਿਤੀਤੇ ਨਿਜ ਸਭ ਲੀਜਹਿ ॥ ਚਤ੍ਰ ਸਹੰਸ੍ਰ ਸੰਗ ਧਨ ਦੇ
 ਹੈਂ ॥ ਹਮਰੇ ਤੁਮਰੇ ਕਾਰਜ ਥੈ ਹੈ ॥ ੧੭ ॥ ਇਸ ਮਹਿ ਨਹਿ ਕਛੁ
 ਤੁਮ ਘਟ ਜਾਇ ॥ ਰਸ ਆਪਸ ਮਹਿਹੁਇ ॥ ਅਧਿਕਾਇਸੁਨ ਅਸ ਮੂੜੁ
 ਮਤੀ ਕੀਬਾਤਾ ॥ ਰਿਸੇ ਗੁਰੂ ਤਬ ਕਹਿ ਬਖਯਾਤਾ ॥ ੧੮ ॥ ਅਹੋ ਮੂਢ
 ਸਿਖ ਸੁਭ ਵਥ ਲਿਆਵਹਿ ॥ ਅਰਪਹਿ ਹਮ ਕੋ ਚਿਤ ਹਰਖਾਵਹਿ
 ॥ ਸੋ ਹਮ ਦੇਕਰ ਭਾਰੋ ਲੇਵੈਂ ॥ ਜਾਉ ਅਬੈ ਹਮ ਕਛੁ ਨਹਿ ਦੇਵੈਂ ॥
 ੧੯ ॥ ਸੁਨਤਕੇਸਰੀ ਮਨਹਿ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਕੀਨਾ ਪੰਮੇ ਅਧਕਬਿਗਾਰਾ ॥
 ਤਉ ਕਹਯੋ ਗੁਰ ਰਿਸ ਨਹਿ ਧਾਰੋ ॥ ਇਕ ਮਤੰਗ ਦਿਹੁ ਹੈ ਹੈ ਟਾਰੋ
 ॥ ੨੦ ॥ ਨਤ ਸੋ ਭੀਮ ਚੰਦ ਬਲਕਾਰਾ ॥ ਜਿਹ ਤਾਬਯਾ ਨਿਪ
 ਇੱਕੀ ਧਾਰਾ ॥ ਹੂ ਕ੍ਰੋਧਤ ਤਬ ਲੇਹਿ ਖਸੋਟਾ ॥ ਪਰਹਿ ਤੁਮਹਿ
 ਫਿਰ ਬਹੁ ਬਿਧ ਤੋਟਾ ॥ ੨੧ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਨ ਬਲ ਦਿਖਰਾਵੇ ॥
 ਜੇ ਨੁਰੰਗ ਲੋ ਚਢ ਕਰ ਆਵੇ ॥ ਤੋ ਭੀ ਮਾਤੰਗੀ ਨਹਿ ਪਾਵੇ ॥
 ਜਾਹੁ ਅਬੈ ਨਤ ਪੁਨ ਪਛਤਾਵੇ ॥ ੨੨ ॥ ਪਿਖਯੋ ਕੇਸਰੀ ਗੁਰ ਰਿਸ
 ਹੋਏ ॥ ਸੰਗੋ ਆਦ ਆਰਨ ਦਿਗ ਜੋਏ ॥ ਕਛੁ ਭਾਖੋਂ ਤੇ ਇਜਤ
 ਉਤਾਰਹਿ ॥ ਬਨੈ ਚੁਪ ਜਾਹੈਂ ਬਿਨ ਵਾਰਹਿ ॥ ੨੩ ॥ ਅਸ ਬਿਚਾਰ
 ਕਰ ਮੂਰਖ ਨਿਕਸੇ ॥ ਲੇ ਸਭ ਸੰਗ ਬੇਰ ਬਿਨ ਖਿਸਕੇ ॥ ਝੂਰਤ
 ਝੂਰਤ ਪਹੁੰਚੇ ਜਾਇ ॥ ਭੀਮ ਚੰਦ ਕੋ ਕਹਯੋ ਸੁਨਾਇ ॥ ੨੪ ॥ ਗੁਰ
 ਨਹਿ ਡਰੈ ਨ ਹਸਤੀ ਦੇ ਹੈ ॥ ਬਿਨਾ ਜੁਧ ਨਹਿ ਕਾਰਜ ਥੈ ਹੈ ॥
 ਭਈ ਬਿਇਜਤੀ ਹਮ ਤੁਮ ਸਾਰੇ ॥ ਜੁਧ ਕਰੈਂ ਲਹੈਂ ਤੋਹਫੇ ਸਾਰੇ ॥
 ੨੫ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਭੀਮ ਚੰਦ ਭਭਕਾਯੋ ॥ ਮਨਹੁ ਮਸ਼ਕ ਚਹਿ ਸੈਲ
 ਤੁਰਾਯੋ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਬਤੀਆ ਚਾਹੈਂ ॥ ਗੁਰ ਲੂਟੈਂ ਸਭ
 ਤੋਹਫੇ ਪ੍ਰਾਹੋ ॥ ੨੬ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਤਤ ਛਿਨ ਲਿਖ ਪਰਵਾਨੇ ॥

ਭੂਪ ਪਹਾਰੀ ਲੀਨ ਬੁਲਾਨੇ ॥ ਜਾਨ ਉਛਾਹ ਟਿੱਕੇ ਸਭ ਆਇ ॥
 ਲਾਇ ਕਚਹਿਰੀ ਭੀਮ ਅਲਾਇ ॥ ੨੭ ॥ ਹੇ ਭਾਈਓ ਸਭ ਸੁਨੋ
 ਕਹਾਨੀ ॥ ਗੁਰੂ ਗੁਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਭਾ ਬਲਵਾਨੀ ॥ ਤਾਬਯਾ ਹਮਰੀ ਸੋ
 ਨਹਿ ਮਾਨੈ ॥ ਧੌਂਸ ਧੁੰਕਾਰੈ ਚਹਿ ਰਣ ਠਾਨੈ ॥ ੨੮ ॥ ਮਾਂਗਯੋ
 ਮਾਤੰਗ ਨਹਿ ਦਯੋ ॥ ਕਲ 'ਉਤਪਾਤਕ ਅਪਰ ਉਠਯੋ ॥ ਯਾਂਤੇ
 ਇਸ ਸੰਗ ਸੰਗਰ ਠਾਨੈ ॥ ਲੂਟਹਿ ਮਾਨ ਕਰੈ ਇਸ ਹਾਨੈ ॥ ੨੯ ॥
 ਕਹਯੋ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕਟੋਚ ਵਾਲੇ ॥ ਚਹੀਅਹਿ ਅਬ ਗੁਰ ਹਾਥ ਦਿਖਾਲੇ
 ॥ ਨਾਹਿ ਤ ਜਬ ਪੂਰਨ ਬਲ ਪਾਏ ॥ ਸਭ ਨਿਪਹਨ ਤੇ ਨਹਿ
 ਸੰਭਲਾਏ ॥ ੩੦ ॥ ਇਨ ਕੋ ਬਡੋ ਸੰਗ ਸਾ ਜਾਨ ॥ ਕਰੈ ਜੰਗ
 ਸੋ ਕੀਨ ਹਰਾਨ ॥ ਹਮ ਤੁਮ ਕਹਾਂ ਸੁ ਤਿਨਹਿ ਅਗਾਰੀ ॥ ਚਹੀ-
 ਅਹਿ ਬਿਨ 'ਬਿਲੰਬ 'ਉਪਚਾਰੀ ॥ ੩੧ ॥ ਤਬ ਮਸਲਤ ਕਰ
 ਪੱਤ੍ਰ ਲਖਾਈ ॥ ਅਹੋ ਗੁਰੂ ਸੁਨਹੋ ਮਨ ਲਾਈ ॥ ਹਮ ਤੁਮਰੇ ਬਹੁ
 ਕਰੈ ਲਿਹਾਜਾ ॥ ਤੁਮ ਨੈ ਕੀਨ ਬਹੁਤ 'ਕੋਕਾਜਾ ॥ ੩੨ ॥ ਮਾਂਗਯੋ
 ਹਸਤੀ ਸੋ ਨਹਿ ਦਯੋ ॥ ਹੁਕਮ ਅਦੂਲੀ ਫਲ ਇਹੁ ਅਯੋ ॥ ਮਾਫੀ
 ਮਾਂਗ ਮਤੰਗ ਪਠਾਵੇ ॥ ਨਾਹਿ ਤ ਕਿਸ ਦਿਸ ਜਾਇ ਸਿਧਾਵੇ ॥
 ੩੩ ॥ ਆਨੰਦ ਪੁਰ ਹਮ ਆਨੰਦ ਪਾਵੈ ॥ ਜੇ ਦੋਨਹੁ ਮਹਿ ਏਕ
 ਨ ਭਾਵੈ ॥ ਤੋ ਹੂ ਤਿਆਰ ਸੈਨ ਲਖ ਆਈ ॥ ਲੂਟਹਿ ਵਸਤ ਸਭੈ
 ਮਨ ਭਾਈ ॥ ੩੪ ॥ ਕਾਲ ਗਯੋ ਪੁਨ ਕਰ ਨਹਿ ਆਵਹਿ ॥ ਬਾਈ
 ਧਾਰ ਹਮ ਸਭ ਇਕ ਥਾਵਹਿ ॥ ਦੂਤ ਪੱਤ੍ਰਕਾ ਲੇ ਕਰ ਆਯੋ ॥
 ਸਤਿਗੁਰਸੁਨਕਰਉਤਰਦਾਯੋ ॥ ੩੫ ॥ ਦੈ ਹੋ 'ਗਜ ਨਹਿਮਾਫੀ ਚੋਹੋ ॥
 ਨਹਿ ਪੁਰ ਤਜ ਕਿਤ 'ਅਨਤ 'ਸਿਧੈ ਹੋ ॥ ਬਿਨ ਅਕਾਲ ਨਹਿ ਕਾਨ
 ਔਰ ਕੀ ॥ ਧਰ ਹੋ ਆਨ ਨ ਔਰ ਠੌਰ ਕੀ ॥ ੩੬ ॥ ਜੰਗ ਨਿ 'ਗ

ਸੰਗ ਤੁਮ ਲੈਹੋ ॥ ਦੇਰ ਨ ਕਰੋ ਜਿ ਸ਼ਕਤ ਰਖੈ ਹੋ ॥ ਇਹੁ 'ਪਾਤੀ
ਦੇ ਮਾਨਖ ਹਾਥੈ ॥ ਕਹਯੋ ਭੀਮ 'ਸਿਸ ਕੇ ਦਿਹੁ ਹਾਥੈ ॥ ੩੭ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ
ਮਹਿਲੇ ਕੇਸਰੀ ਚੰਦ ਪੰਮੇ ਆਗਮਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਠਨ ਨਾਮ
ਇਕਾਦਸਮੇਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੧ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਲੇ ਪੱਤ੍ਰਕਾ ਦੂਤ ਗਯੋ ਨਿਪ ਪਾਸ ॥
ਦੀਨ ਪੱਤ੍ਰਕਾ ਪਠੀ ਤਬ ਸੁਨ 'ਰਿਸ ਭੇ ਨਿਪ ਰਾਸ ॥ ੧ ॥
ਚੋਪਈ ॥ ਲਗੇ ਕਰਨ ਬਹੁ ਭਾਂਤ ਸਲਾਹਾ ॥ ਤਬ ਬਜੀਰ
ਪਰਮਾਨੰਦ ਤਾਹਾ ॥ ਕਹਯੋ ਏਹੁ ਗੁਰ ਹੈ ਬਡ ਜੋਧਾ ॥ ਨਿਰ ਭੈ
ਧੀਰ ਬੀਰ ਸਾਬੋਧਾ ॥ ੨ ॥ ਆਯੂ ਲਘ ਪਰ ਬਡ ਦਾਨਾਈ ॥
ਸਿੱਧ ਅਠੋ ਦਸ ਦੂਰ ਰਹਾਈ ॥ ਧਨ ਅਨਗਨ ਬਿਨ ਜਤਨਹਿ
ਆਵਤ ॥ ਇਤੇ ਹੋਸਲਾ ਤਬੇ ਰਖਾਵਤ ॥ ੩ ॥ ਸੂਰ ਬੀਰ ਢਿਗ
ਰਹਿਤ ਅਪਾਰੇ ॥ ਜੋ ਇਕ ਇਕ ਦਹਿ ਦਹਿ ਪਰ ਭਾਰੇ ॥ ਸੇ ਤੇ
ਲਰੇ ਬਿਨਾ ਨਹਿ ਟਰ ਹੈਂ ॥ ਹਾਰ ਜੀਤ ਸਭ ਹਰਿ ਕੇ ਕਰ ਹੈਂ ॥
੪ ॥ ਅਬ ਤੁਮ ਅਪਨੀ ਓਰ ਨਿਹਾਰੋ ॥ ਜੋਗ ਅਜੋਗ ਲਰਨ
ਬੀਚਾਰੋ ॥ ਏਕ ਬਿਵਤ ਹਮਰੇ ਮਨ ਐ ਹੈ ॥ ਸ਼ਾਦੀ ਪਾਛੇ ਜੰਗ ਕਰੇ
ਹੈ ॥ ੫ ॥ ਕਹਯੋ ਗੁਲੇਰੀ ਨਿਰਪ ਗੁਪਾਲੈ ॥ ਹੈ ਗੁਰ ਸਭ ਬਿਧ
ਬਲੀ ਬਿਸਾਲੈ ॥ ਦਹਿ ਦਿਸ ਕੇ ਨਰ ਮਰਹਿ ਅਪਾਰੇ ॥ ਕੇ
ਜਾਨਹਿ ਕੇ ਜੀਤਹਿ ਹਾਰੇ ॥ ੬ ॥ ਤੁਮਰੇ ਸੁਤ ਕਾ ਟਿੱਕਾ ਐ ਹੈ ॥
ਉਤਸ਼ਵ ਮਾਹਿ ਸੋਗ ਬਡ ਥੈ ਹੈ ॥ ਹਮਰੇ ਕਹਯੋ ਜਿਹ ਮਾਨਹੁ
ਭੱਯਾ ॥ ਉਤਸ਼ਵ ਪ੍ਰਥਮਹਿ ਲੇਹੁ ਮਨੱਯਾ ॥ ੭ ॥ ਸ਼ਾਦੀ ਵੀਚ
ਭੰਗ ਨਹਿ ਪਾਵਹੁ ॥ ਪਾਛੇ ਜੰਗ ਨਿਸੰਗ ਮਚਾਵਹੁ ॥ ਚੋਰ ਅੰਧੇਰ

ਨਹੀਂ ਕਿਤ ਜੈ ਹੈ ॥ ਹਮ ਤੁਮ ਗੁਰ ਸਭ ਈਹਾਂ ਐ ਹੈਂ ॥ ੮ ॥ ਸੁਨ
 ਸਭ ਕਹਯੋ ਨੀਕ ਹੈ ਏਹੀ ॥ ਮਾਨ ਲੀਨ ਭੀਮੇ ਚੰਦ ਏਹੀ ॥ ਰਹੀ
 'ਸਰਾਹੁ ਲਰਨ ਕੀ ਅਬੈ ॥ ਡਰ ਕਰ ਉਤਸ਼ਵ ਮਹਿ ਲਗ ਸਬੈ ॥
 ੯ ॥ ਇਤ ਦਿਸ ਗੁਰ ਕੇ ਹਰਖ ਨ ਸੋਗੈ ॥ ਇਕ ਰਸ ਬਿਰਤ ਰਹੈ
 ਸਦ ਜੋਗੈ ॥ ਛਕਨ 'ਤਿਹਾਵਲ ਵਾਲ ਮਸੰਦੰ ॥ ਜੰਗ ਮਿਟਯੋ ਸੁਨ
 ਭਏ ਅਨੰਦੰ ॥ ੧੦ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਤ ਸ਼ਿਕਾਰ ਕੋ ਜਾਵੈਂ ॥ ਨਿਰ
 ਭੈ ਬਚਰਹਿ ਧੌਂਸ ਧੁੰਕਾਵੈਂ ॥ ਦੁਖਦਾਈ ਜੀ ਹਤ ਮੁਕਤਾਵੈਂ ॥ ਸਿੱਖ
 ਸ਼ਬਦ ਅਤ ਧੁਨ ਜੁਤ ਗਾਵੈਂ ॥ ੧੧ ॥ ਲਸਤਨ ਬਿੱਦਿਆ ਸਭ
 ਬਿਧ ਕੇਰੀ ॥ ਸੀਖ ਸਿਖਾਵਤ ਰਹਿਤ ਵਧੇਰੀ ॥ ਜੁਗਲ ਕਾਲ ਗੁਰ ਸਭਾ
 ਮਝਾਰੀ ॥ ਸੰਗਤ ਦਰਸਹਿ ਲਹਿ ਫਲ ਚਾਰੀ ॥ ੧੨ ॥ ਯਾ ਬਿਧ
 ਗੁਰ ਪੁਰ ਆਨੰਦ ਮਾਹੀ ॥ ਦੇਤ ਲੇਤ ਆਨੰਦ ਰਹਾ ਹੀ ॥ 'ਰੁੱਤ
 ਬਸੰਤ ਜਗ ਮਹਿ ਤਬ ਆਈ ॥ ਜਿਤ ਕਿਤ ਫੁਲੇ ਫੂਲ ਮਹਿਕਾਈ
 ॥ ੧੩ ॥ ਉਤਸ਼ਵ 'ਸਿਲੀ ਮੁਖਨ ਮਨ ਧਾਰਾ ॥ ਬਰਨ ਬਰਨ ਕੀ
 ਲਹਿ ਮਹਿਕਾਰਾ ॥ ਤਿਮ ਗੁਰ ਸਿੱਖਨ ਕੇ ਮਨ ਭੈਰੇ ॥ ਪਗ ਗੁਰ
 'ਮਕਰੰਦੰ ਹਿਤ ਦੌਰੇ ॥ ੧੪ ॥ ਜਿਤ ਕਿਤ ਤੇ ਪੁਰ ਆਨੰਦ
 ਆਵਹਿ ॥ ਦਰਸ ਕਰਹਿ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਪਾਵਹਿ ॥ ਮਾਨਸ
 ਜਨਮ ਸਫਲ ਕਰ ਲੇਤ ॥ ਲਹਿ ਗੁਰ ਸਿੱਖੀ ਜਾਹਿ 'ਨਿਕੇਤ
 ॥ ੧੫ ॥

ਦੋਹਰਿ ॥ ਬਡ ਮਾਤਾ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕੀ ਪੈਤ੍ਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ਨਿਹਾਰ ॥
 ਤਨ ਤਜਾਗਯੋ ਗਜ ਮਾਲ ਸਮ ਗਏ ਬਕੁੰਨ ਮਝਾਰ ॥ ੧੬ ॥
 ਚੌਪਈ ॥ ਸੁਨਹੁ ਕਥਾ ਗੁਰ ਕੀ ਅਬ 'ਰੂਰੀ ॥ ਗੜ੍ਹ

੧ ਸਲਾਹ

੨ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

੩ ਚੇਤਰ ਵਸਾਖ ਦਾ ਮਹੀਨਾ

੪ ਭੋਰੇ

੫ ਕਵਲ ਦੇ ਪਤੇ ਪਹ ਧੂੜੀ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ

੬ ਘਰ

੭ ਸੁੰਦਰ

ਪਾਂਵਟ ਜਸ ਠਟਯੋ ਹਜੂਰੀ ॥ ਸਿਰਮੋਰੰ ਕੀ ਦੂਣ ਮਝਾਰੀ॥ ਨਾਹਣ
ਨਗਰ ^੧ਤੁੰਗ ^੨ਸੁਠ ਭਾਰੀ ॥ ੧੭ ॥ ^੩ਅਧਭੁਤ ਜਮਨਾ ਇਕ ਦਿਸ
ਚਾਲੈ ॥ ਅਤ ਅਨੰਦ ਕੀ ਠੌਰ ਬਿਸਾਲੇ ॥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਮੇਦਮੀ ਨਿਪ
ਤਹਿ ਬਾਸੇ ॥ ਰਜਧਾਨੀ ਜਿਹ ਕੀ ਬਲ ਰਾਸੇ ॥ ੧੮ ॥ ਉਤਹਿ
ਦੂਨ ਗੜ੍ਹ ਵਾਲ ਮਝਾਰਾ ॥ ਸਿਰੀ ਨਗਰ ਕਲਮੀਰ ਅਪਾਰਾ ॥ ਫਤੇ
ਸ਼ਾਹਿ ਨਿਪ ਰਾਜ ਕਰੰਤਾ ॥ ਰਾਮ ਰਾਇ ਜਿਹ ਦੇਸ ਬਸੰਤਾ ॥ ੧੯ ॥
ਜਬ ਗੁਰ ਨਵਮੇ ਦਿਹਲੀ ਮਾਹਿ ॥ ਬਰਤਾਯੋ ਭਾਨੋ ਕਠਨਾਹਿ ॥
ਮਤੀ ਦਾਸ ਸ਼ਾਹੀਦ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਦੇਹ ਸ਼ਾਹਿ ਭੈ ਅਧਕ ਨਿਕਾਲਾ
॥ ੨੦ ॥ ਤਬ ਤੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਇਤ ਆਯੋ ॥ ਦੂਨ ਮਾਹਿ ਨਿਜ ਡੇਰਾ
ਪਾਯੋ ॥ ਫਤੇ ਸ਼ਾਹਿ ਸੰਗ ਮਿਲਤ ਸੁ ਭਈ ॥ ਸੁਖ ਸਨ ਬਸੈ ਤਹਾਂ
ਤੇ ਤਈ ॥ ੨੧ ॥ ਨਾਹਨ ਪਤ ਸ੍ਰੀ ਨਗਰੰ ਵਾਰੇ ॥ ^੪ਸੀਵ ਬੰਦੀ
ਪਰ ਭਯੋ ਬਿਗਾਰੇ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧ ਡਏ ਸੁ ਜੰਗ ^੫ਅਖਾਰੇ ॥ ਜੋ ਕਿਸ
ਤੇ ਨਹਿੰ ਗੇ ਕਿਮ ਟਾਰੇ ॥ ੨੨ ॥ ਰਾਮ ਰਾਇ ਕੀ ਬਰਕਤ ਪਾਇ
॥ ਫਤੇ ਲਈ ਤਬ ਫਤੇ ਸੁ ਸ਼ਾਹਿ ॥ ਬਹੁਤ ਗ੍ਰਾਮ ^੬ਨਹਿਣੇਸਹਿ
ਜੇਈ ॥ ਫਤੇ ਸ਼ਾਹਿ ਲੀਨੇ ਖੋਇ ਸੇਈ ॥ ੨੩ ॥ ਦਬਕ ਰਹਯੋ
ਨਹਿਣੇਸ ਅਪਾਰਾ ॥ ਚਲਯੋ ਨਾਹਿ ਕਿਸ ਬਿਧ ਕੋ ਚਾਰਾ ॥ ਪੁਨ
ਜਬ ਫਤੇ ਸ਼ਾਹਿ ਜੋ ਨਾਤਾ ॥ ਭੇਜਯੋ ਭੀਮ ਚੰਦ ^੭ਬਖਸ਼ਾਤਾ ॥ ੨੪ ॥
ਨਾਹਣ ਪਤ ਬਹੁ ਚਿੰਤ ਉਪਾਈ ॥ ਜਾਨਯੋ ਭੀਮ ਭੀ ਭਯੋ ਸਹਾਈ
॥ ਜੁਗ ਜਬ ਮਿਲਹਿ ^੮ਖਸੇਟਹਿ ਰਾਜੰ ॥ ਜਾਨੋ ਬਨੈ ਕਿਤਹਿ ਤਬ
ਭਾਜੰ ॥ ੨੫ ॥ ਅਸ ਚਿੰਤਾ ਦਿਨ ਰੈਨ ਕਰੰਤਾ ॥ ^੯ਜੁਗ ਮੰਤ੍ਰੀ
ਤਿਸ ਥੇ ਮਤਵੰਤਾ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਤਿਨ ਢਿਗ ਬੈਠ ਅਲਾਯੋ ॥ ਅਹੁ

੧ ਉਚਾ

੨ ਸੁੰਦਰ

੩ ਅਸਚਰਜ

੪ ਹੋਂਦ ਬੰਦੀ

੫ ਸ਼ਿਕਾਰ

੬ ਨਾਹਨ ਦਾ ਰਾਜਾ

੭ ਪ੍ਰਗਟ

੮ ਲੁਟ ਲੈਣਾ

੯ ਵੋ ਵਜ਼ੀਰ

ਰਾਜਨ ਸੁਨੀਅਹਿ ਮਨ ਲਾਯੋ ॥ ੨੬ ॥ ਆਨੰਦ ਪੁਰ ਗੁਰ ਦਸਮ
 ਬਿਰਾਜੇ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਗਾਦੀ ਪਰ ਛਾਜੇ ॥ ਜਿਨੋ ਪਿਤਾਮੇ ਜੰਗ
 ੨ ਅਖਾਰੇ ॥ ਕੀਨੇ ਅਨ ਗਨ ਤੁਰਕ ਸੰਘਾਰੇ ॥ ੨੭ ॥ ਅਬ ਇਹੁ ਭੀ
 ਬਹੁ ਜੰਗ ਸਮਾਨਾ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤ ਕਰਹਿ ਚਹੈ ਰਨ ਠਾਨਾ ॥ ਭੀਮ
 ਚੰਦ ਨਹਿ ਮਹਿਮਾ ਜਾਨੀ ॥ ਕੀਨ ਬਿਰੋਧ ਦਬਕ ਰਯੋ ਮਾਨੀ ॥
 ੨੮ ॥ ਸੋ ਤੁਮਰੇ ਜਬ ਪੱਖੀ ਹੋਏ ॥ ਸੁਧਰਹਿ ਕਾਰਜ ਲੋਗਨ ਦੋਏ
 ॥ ਰਾਮ ਰਾਇ ਕੇ ਭੀ ਵਹੁ ਪੂਜਯ ॥ ਬਧੈ ਪ੍ਰਤਾਪ ੩ ਸਸੀ ਜਿਮ
 ਦੂਜਯ ॥ ੨੯ ॥ ਸੁਨ ਨਾਹਨ ਪਤ ਬਹੁ ਹਰਖਾਯੋ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ
 ਇਹੁ ਤੁਮ ਨੀਕ ਬਤਾਯੋ ॥ ਅਬ ਗੁਰ ਜਿਹ ਬਿਧ ਬਨਹਿ ਸਹਾਇ
 ॥ ਸੋ ਤੁਮ ਸਯਾਨੇ ਦੇਹੁ ਬਤਾਇ ॥ ੩੦ ॥ ਸੁਨ ਮੰਤ੍ਰੀ ਕਹਿ
 ਸੁਨਿਅਹੁ ਰਾਇ ॥ ਗੁਰ ਘਰ ਕੋ ਇਹੁ ਸੁਨਯੋ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਰਨ
 ਪਰੇ ਕੋ ਕੰਠ ਲਗਾਵੈ ॥ ਲੋਕ ਪੁਲੋਕ ਕਾਜ ਸੁਧਰਾਵੈ ॥ ੩੧ ॥
 ਸੁਨ ਕਰ ਨਿਪਤ ਕਹਯੋ ਸੁਨ ਪਿਆਰੇ ॥ ਫਤੇ ਸ਼ਾਹਿ ਸੰਗ ਅਧਕ
 ਬਿਗਾਰੇ ॥ ਜੇ ਮੈਂ ਜਾਉਂ ਗੁਰੂ ਦਿਸ ਆਪੀ ॥ ਦਾਬਹਿ ਨਾਹਨ
 ਲਗ ੪ ਰਿਪ ਪਾਪੀ ॥ ੩੨ ॥ ਤਾਂਤੇ ਮੋਰ ਜਾਨ ਨਹਿ ਹੋਇ ॥ ਤੁਮ
 ਜਾਵਹੁ ਮਮ ਦਿਸ ਤੇ ਦੋਇ ॥ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰਨ ਭੇਟ ਲਿਜਾਵਹੁ ॥
 ਬਿਨਤੀ ਕਚਕੈ ਅਧਕ ਰਿਝਾਵਹੁ ॥ ੩੩ ॥ ਜੇ ਅੰਤਰਯਾਮੀ ਗੁਰ
 ਪੂਰੇ ॥ ਜਾਨਹਿ ਪ੍ਰੇਮ ਤੁ ਆਹਿ ਜਰੂਰੇ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਕੀਨਸ ਸਭ
 ਬਿਧ ਤਿਆਰੀ ॥ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਕੀ ਭੇਟ ਅਪਾਰੀ ॥ ੩੪ ॥ ਕਰੀ
 ਤਿਆਰ ਨਿਜ ਸਚਵਰ ਦੀਨ ॥ ਬਿਨੈ ਪੱਤ੍ਰ ਇਕ ਲਿਖਵਨ ਕੀਨ ॥
 ਦਈ ੫ ਸਚਵ ਕਛ ਸੈਨਾ ਸੰਗਾ ॥ ਕੀਨ ਰਵਾਂ ਮਨ ਧਾਰ ਉਮੰਗਾ ॥
 ॥ ੩੫ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ

ਮਹਿਲੇ ਨਿਪ ਕੇ ਪਾਤੀ ਉੱਤਰ ਐ ਰਾਜੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ
ਦ੍ਵਾਦਸਮੇਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੨ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਚਲੇ ਦੂਣ ਸਿਰਮੌਰ ਤੇ ਸਚਵ ਸੰਗ ਲੇ ਸੈਨ ॥
ਪੁਰ ਅਨੰਦ ਦਿਸ ਆਤ ਹੈਂ ਗੁਰ ਦਰਸੈਂ ਮਨ ਚੈਨ ॥ ੧ ॥
ਹਾਕਲ ਛੰਦ ॥ ਕਰ ਮਜਲ ਬਿਸਾਲ ਉਤਾਲਾ ॥ ਸਭ
ਉਲਘੇ ਮਾਰਗ ਜਾਲਾ ॥ ਪੁਨ ਪਹੁਚੇ ਆਨੰਦ ਪੁਰ ਮੈਂ ॥ ਪਿਖ
ਰਵਨਕ ਆਨੰਦ ਪੁਰ ਮੈਂ ॥ ੨ ॥ ਕਰ ਡੇਰਾ ਸੁਧ ਪਹੁਚਾਈ ॥ ਸੁਨ
ਨੰਦ ਚੰਦ ਅਗਵਾਈ ॥ ਸਭ ਕਲਗੀਧਰ ਸੈਂ ਭਾਖੀ ॥ ਨਿਪ ਨਾਹਨ
ਕੇ ਅਭਲਾਖੀ ॥ ੩ ॥ ਤਿਨ ਪਠੇ ਵਕੀਲ ਸੁ ਆਏ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ
ਬਚ ਫੁਰਮਾਏ ॥ ਸਭ ਬਿਧ ਕਰਹੇ ਪੌਨਾਹੀ ॥ ਗਨ ਰਸਤ ਦੇਹੁ
ਪਹੁਚਾਈ ॥ ੪ ॥ ਸੁਭ ਸਭਾ ਲਗਹਿ ਜਬ ਕਾਲੀ ॥ ਤਬ
ਨਿਕਟ ਆਨ ਦਰ ਹਾਲੀ ॥ ਸੁਨ ਆਇਸ ਗੁਰੁ ਦਿਵਾਨੰ ॥
ਪਹੁਚਾਇ ਖਾਨ ਅਰ ਪਾਨੰ ॥ ੫ ॥ ਸਭ ਬਿਧ ਕੀ ਸੁਧ ਤਿਹ ਲੀਨੀ
॥ ਪੁਨ ਰਾਤ ਬਿਤਾਵਨ ਕੀਨੀ ॥ ਨਰ ਸਗਰੇ ਸੌਚ ਸਨਾਨੇ ॥ ਮੁਖ
ਗੁਰ ਗੁਰ ਜਾਪ ਬਖਾਨੇ ॥ ੬ ॥ ਬਡ ਰਾਗੀ ਸ਼ਬਦ ਗਾਵੈਂ ॥ ਗਨ
ਬਾਜਤ ਸੰਗ ਬਜਾਵੈਂ ॥ ਤਬ ਕਲਗੀਧਰ ਚਲ ਆਏ ॥ ਸਿੰਘਾਸਨ
ਬੈਠ ਸੁਹਾਏ ॥ ੭ ॥ ਧੁਨ ਨੌਬਤ ਜਨ ਘਨ ਗਾਜਾ ॥ ਰਣਜੀਤ
ਨਗਾਰਾ ਬਾਜਾ ॥ ਪੁਨ ਭੱਟ ਨਕੀਬ ਪੁਕਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੀਰਤ ਉਚ
ਉਚਾਰੇ ॥ ੮ ॥ ਬਡ ਚਾਮਰ ਦੰਡ ਜਰਾਊ ॥ ਜਨ ਹੀਰੇ ਦੁਤ ਦਮ-
ਕਾਊ ॥ ਸਿਰ ਢੁਰਤ ਫਿਰਤ ਬਹੁ ਬਾਰੀ ॥ ਜਨ ਲੇਤ ਮਰਾਲ
ਉਡਾਰੀ ॥ ੯ ॥ ਗਨ ਥਿਰੈਂ ਮਸੰਦ ਬਿਲੰਦੰ ॥ ਧਰ ਆਯੁਧ
ਜੋਧਾ ਬਿੰਦੰ ॥ ਬਹੁ ਸਜਯੋ ਦਿਵਾਨ ਅਪਾਰੇ ॥ ਤਬ ਨਾਹਨ ਦੂਤ

੧ ਪੁਣ-ਚਾਰੀ

੨ ਮਾਨੋ ਬਦਲ ਗਜਦੇ ਹਨ

੩ ਜਸ ਦੇ ਉਚਾਰਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ

੪ ਚੋਰ

੫ ਹੰਸ

੬ ਸਸਤ੍ਰ

ਹਕਾਰੇ ॥੧੦॥ ਸੁਨ ਆਇਸ ਅਤ ਹਰਖਾਏ ॥ ਲੇ ਭੇਟ ਸਭਾ ਬਲ
 ਆਏ ॥ ਕਰ ਬੰਦਨ ਬਾਰੰ ਬਾਰੀ ॥ ਲੈ ਆਇਸ ਵੈਠ ਉਦਾਰੀ ॥
 ੧੧ ॥ ਕਰ ਜੋਰੇ ਨਿਮ੍ਹ ਨਰਿੰਦਾ ॥ ਕੀਯ ਬੰਦਨ ਪਦ ਅਰਬਿੰਦਾ ॥
 ਸੁਨ ਰਾਵਰ ਕੋ ਜਸ ਭਾਰੀ ॥ ਉਰ ਦੀਰਘ ਆਨੰਦ ਧਾਰੀ ॥ ੧੨ ॥
 ਜਿਹ ਲਗੀ ਦਰਸ ਕੀ ਪਯਾਸਾ ॥ ਮੁਹਿ ਭੇਜਯੋ ਰਾਵਰ ਪਾਸਾ ॥
 ਇਮ ਕਹਿ ਕਰਕੇ ਧਰ ਪਾਤੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸੁਨਹੁ ਲਿਖੀ ਜਿਸ ਭਾਤੀ ॥
 ੧੩ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਨੇ ਪਠਵਾਈ ॥ ਸਭ ਸਭਾ ਸੁਨਤ ਚਿਤ-
 ਲਾਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ ਇਕ ਸੈ ਅਠ ਵਾਰੀ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧ ਲਿਖ ਉਪਮ
 ਅਪਾਰੀ ॥ ੧੪ ॥ ਮੁਹਿ ਜਾਨਹੁ ਆਪਨ ਦਾਸਾ ॥ ਧਰ ਰਾਵਰ ਪਗ
 ਧਰਵਾਸਾ ॥ ਲਖ ਪ੍ਰਭ ਬਡ ਕਹਿ ਨ ਸਕੰਤਾ ॥ ਤੁਮ ਜਗਤ ਗੁਰੂ
 ਭਗਵੰਤਾ ॥ ੧੫ ॥ ਨਿਜ ਬਿਰਦ ਰਾਵਰੰ ਏਹੀ ॥ ਪੁਰਹੋ ਮਨ ਇਛ
 ਸਨੇਹੀ ॥ ਇਹੁ ਧਾਰ ਭਰੋਸਾ ਭਾਰੀ ॥ ਅਰਜੀ ਤਵ ਚਰਨ ਗੁਜਾਰੀ
 ॥ ੧੬ ॥ ਕਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦਰਸ ਇਤ ਦੀਜਹਿ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਸੰਗ
 ਅਨੀਜਹਿ ॥ ਨਿਜ ਮਹਿਲਨ ਭੀ ਸੰਗ ਲਿਆਵੋ
 ॥ ਮਮ ਭਵਨ ਪੁਨੀਤ ਕਰਾਵਹੁ ॥ ੧੭ ॥ ਜਿਹ
 ਚਰਨ ਆਪ ਕੇ ਜਾਵੈ ॥ ਸੋ ਪਾਵਨ ਦੇਸ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਇਤ
 ਕੋ ਬਡ ਸੈਲੰ ॥ ਸਿਰਮੌਰ ਸੁੰਦਰੀ ਸੈਲੰ ॥ ੧੮ ॥ ਬਨ ਸੇਵਤ
 ਤਰਵਰ ਨਾਨਾ ॥ ਫਲ ਫੂਲਨ ਸਹਿਤ ਮਹਾਨਾ ॥ ਜਲ ਜਮਨਾ
 ਅਧਕ ਪ੍ਰਵਾਹਾ ॥ ਇਤ ਕਰਹੁ ਅਖੇਰ ਉਮਾਹਾ ॥ ੧੯ ॥ ਇਹੁ
 ਦੇਸ ਆਪਨੋ ਜਾਨੋ ॥ ਮੈਂਚਹੋਂ ਇਤੈ ਤੁਮ ਥਾਨੋ ॥ ਬਸ ਕਰ ਇਤ ਕੇਤਕ
 ਕਾਲਾ ॥ ਕਰਹੋ ਮੈਂ ਦਾਸ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ੨੦ ॥ ਮਮ ਹਿਰਦੇ ਕੀ
 ਸਭ ਜਾਨੋ ॥ ਵਾਲੀ ਹੋ ਜੁਗਲ ਜਰਾਨੋ ॥ ਨਹਿ ਆਪ ਸਕੋਂ ਢਿਗ
 ਆਈ ॥ ਨਿਜ ਦੇਹੁ ਦਰਸ ਰਿਪ ਘਾਈ ॥ ੨੧ ॥ ਪਰਕਾਸ ਮੇਦਨੀ

ਰੇਨਾ ॥ ਚਰਨਨ ਕੀ ਦਰਸਨ ਦੇਨਾ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਸੁਨ ਸਭ ਹਰ-
ਖਾਏ ॥ ਨਿਪ ਬੁਧ ਕੋ ਸਭੀ ਸਰਾਏ ॥ ੨੨ ॥ ਪੁਨ ਚਤ੍ਰ ਮੰਤਰੀ
ਜੋਏ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਪਗ ਪਕਰੇ ਦੋਏ ॥ ਕਰ ਪ੍ਰੇਮ ਐਸ ਪਰਕਾਰਾ ॥
ਗੁਰ ਤੇ ਬਚ ਲੀਨੰ ਸਾਰਾ ॥ ੨੩ ॥ ਕਹਿ ਪ੍ਰਭ ਹਮ ਪ੍ਰੇਮ ਅਧੀਨਾ ॥
ਚਲ ਹੈਂ ਲਿਹੁ ਜਾਨ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥ ਸੁਨ ਮੰਤ੍ਰੀ ਬਹੁ ਹਰਖਾਏ ॥ ਜਿਨ
ਪੂਰ ਮਨੋਰਥ ਥਾਏ ॥ ੨੪ ॥

ਦੇਹਿਰਾ ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾਸਨ ਬਾਂਛਤ ਦਾਇ ॥
ਨੰਦ ਚੰਦ ਦੀਵਾਨ ਕੋ ਦੀ ਆਇਸ ਅਸ ਭਾਇ ॥ ੨੫ ॥
ਚੋਪਈ ॥ ਕਰਹੁ ਤਿਆਰੀ ਸਭੀ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ॥ ਚਲ ਹੈਂ
ਨਾਹਨ ਸੁਬਹਿ ਪਧਾਰੀ ॥ ਪੰਜ ਭ੍ਰਾਤ ਪੰਜ ਸ਼ਤਹਿ ਸਵਾਰੇ ॥
ਚਲਹਿੰ ਸੰਗ ਧਰ ਆਧੁਧ ਭਾਰੇ ॥ ੨੬ ॥ ਮਾਤਾ ਮਹਿਲ ਸੰਗ
ਸਭ ਜਾਵਹਿੰ ॥ ਕਿਤਕ ਕਾਲ ਤਹਿ ਠਹਰ ਬਿਤਾਵਹਿੰ ॥ ਤੇਬੁ
ਸਮਯਾਨੇ ਗਜ ਬਾਜੀ ॥ ਸਭ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਾਜਹੁ ਸੁਭ ਸਾਜੀ ॥ ੨੭ ॥
ਸੱਤ ਬਚਨ ਕਹਿ ਕਰੀ ਤਿਆਰੀ ॥ ਪੁਨ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਨਾ
ਧਾਰੀ ॥ ਕੋਸ਼ਧ ਤੇ ਸਿਰਪਾਉ ਮੰਗਾਏ ॥ ਮੰਤ੍ਰਨ ਕੋ ਦੈ ਬਿਦਾ
ਕਰਾਏ ॥ ੨੮ ॥ ਹਾਕਲਛੇਦਾ ਹਮ ਆਏ ਦਿਹੁ ਸੁਧ ਜਾਈ ॥ ਤਵ ਪੀਛੇ
ਰੋਹੁ ਚਢਾਈ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਤੇ ਲੇ ਸਿਰਪਾਉ ॥ ਕਰ ਬੰਦਨ ਭਏ
ਬਿਦਾਉ ॥ ੨੯ ॥ ਕਰ ਦੀਰਘ ਮਜਲ ਪਯਾਨੇ ॥ ਮਿਲਨਿ ਜਨਿਪ
ਸਾਥ ਬਖਾਨੇ ॥ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਆਨੰਦਯੋ ॥ ਤਵ ਦਿਸ ਤੇ
ਹਮ ਜਬ ਬੰਦਯੋ ॥ ੩੦ ॥ ਚਢ ਪਰੇ ਆਇੰ ਮਗ ਮਾਹੀ ॥ ਹਮ
ਸੁਧ ਹਿਤ ਚਲ ਸਹਿਸਾਹੀ ॥ ਸੁਨ ਨਾਹਨ ਪਤ ਹਰਖਾਯੋ ॥ ਸਭ
ਮਿਲਬੇ ਬਿਵਤ ਬਨਾਯੋ ॥ ੩੧ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਨਾਹਨ
 ਪਤ ਬਿਨੈ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਤੋਦਸਮੇ ਮੰਦਰਹਿ ॥੧੩॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੁਖ ਸੋ ਨਿਸਾ ਬਿਤਾਇਕੈ ਉਠੈ ਪ੍ਰਾਤ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥
 ਨਿਤ 'ਕ੍ਰੀੜਾ' ਕਰ ਬਿਧੀ ਸੇ ਦਾਸਨ ਸਦਾ ਸਹਾਇ ॥੧॥
 ਬਸਤ੍ਰ ਪਹਿਰ 'ਭੂਖਨ' ਪਹਿਰ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਪਹਿਰ ਤਨ ਲੀਨ ॥
 ਆਰੂਦੇ ਅਸ ਸਿਆਮ ਪਰ ਰਨਜੀਤ ਹਨ ਦੀਨ ॥ ੨ ॥
 ਚੋਪਈ ॥ ਪੰਜ ਭ੍ਰਾਤ ਪੰਜ ਸ਼ਤ ਸੰਗ ਲੀਨੇ ॥ ਆਫੂਢੇ
 ਢਿਗ ਆਏ 'ਪ੍ਰਬੀਨੇ' ॥ ਮਹਿਲ ਮਾਤ ਸੰਗ ਚੰਦ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਡੋਰੇ
 ਉਚਵਾ ਪਾਏ ਚਾਲ ॥ ੩ ॥ ਸੰਗ ਉਦਾਸੀ ਸੰਤ ਬਿਅੰਤੇ ॥ ਚਲੇ
 ਪ੍ਰਭੂ ਸੰਗ ਹਰਖ ਧਰੰਤੇ ॥ ਅਪਰ 'ਮੁਸਾਹਿਬ' ਕੇਤਕ ਚਾਲੇ ॥ 'ਗਜ'
 'ਬਾਜੀ' 'ਕਰਹਲ' ਲਦ ਭਾਲੇ ॥ ੪ ॥ ਰਾਇ ਗੁਲਾਬ ਸਿਆਮ ਰਾ
 ਜੋਏ ॥ ਤਿਨ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ 'ਬਗੋਏ' ॥ ਪਾਛੈ ਰਹੋ, ਕਾਰ
 ਸੰਭਾਰੋ ॥ ਪੁਰ ਸੈਨਾ ਕੀ ਸਭੀ ਪ੍ਰਕਾਰੋ ॥ ੫ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਰਵੇਂ
 ਬਾਜ ਬਜਵਾਏ ॥ ਪੁਰ ਕੀਰਤ ਨਿਸ ਆਇ ਥਿਰਾਏ ॥ ਉਠੈ ਪ੍ਰਾਤ
 ਬਹੁ ਕ੍ਰਾਹ ਕਰਾਯੋ ॥ ਸਭ ਗੁਰ ਬਲ ਦਰਸੇ ਬਰਤਾਯੋ ॥ ੬ ॥ ਤਹਿ
 ਤੇ ਪਾਇ ਵਹੀਠ ਕ੍ਰਿਪਾਲੇ ॥ ਨਿਸਾ ਪਰੀ 'ਸਿਵਰੰ' ਕੋ ਘਾਲੇ ॥
 ਮਗ ਮਹਿ ਪੁਰ ਗ੍ਰਾਮਨ ਨਰ ਜੇਈ ॥ ਧਾਇ ਆਇੰ ਸੁਧ ਪਾਵਹਿੰ
 ਸੇਈ ॥ ੭ ॥ ਦਰਸ ਕਰੈਂ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਪਾਵੈਂ ॥ ਸਭ ਬਿਧ ਸੇਵ
 ਕਰੈਂ ਹਰਖਾਵੈਂ ॥ ਅਨਕ ਨਰਨ ਕੈ ਮਗ ਮਹਿ ਤਾਰਾ ॥ ਸਿਰਮੋਰੇ
 ਦੂਨ ਪਗ ਧਾਰਾ ॥ ੮ ॥ ਨਾਹਨ ਨਗਰ ਜਬੈ ਨਿਜਰਾਯੋ ॥ ਸੁਧ
 ਪਹੁਚੀ ਤਬ ਢਿਗ ਤਿਹ ਰਾਯੋ ॥ ਆਗੇ ਹੁਤੇ 'ਪ੍ਰਤੀਖਤ' ਜੋਇ ॥
 ਆਇ ਗੁਰੂ ਸੁਨ ਆਨੰਦ ਹੋਇ ॥ ੯ ॥

੧ ਕਿਰਿਆ

੨ ਗਹਿਣੇ

੩ ਚਤਰ

੪ ਅਹਿਲ ਕਾਰ

੫ ਹਾਥੀ

੬ ਘੋੜੇ

੭ ਉਠ

੮ ਕਹਿ

੯ ਡੋਰਾ

੧੦ ਉਡੀਕ

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਚਲਯੋ ਸਮਾਜ ਸੰਗ ਲੀਨ ਸੈਨ ਕੇ
 ਬਨਾਇਕੈ ॥ ਸੁ ਮੇਦਨੀ ਪ੍ਰਕਾਸ ਭੂਪ ਦੂਤ ਕੇ ਮਿਲਾਇ ਕੈ ॥ ਤਰੇ
 ਪਹਾਰ ਤੀਰ ਕੇ ਨਿਵੇਸ ਜਾਨ ਦਯਾਲ ਕੇ ॥ ਪਯਾਨ
 ਕੀਨ ਆਗਯੋ ਸਮੀਪ ਤਾਤ ਕਾਲ ਕੇ ॥ ੧੦ ॥ ਅਕੋਰ ਲੈ ਤੁਰੰਗ
 ਪੰਜ ਚੀਰ ਬਿੰਦੁ ਬਿੱਤ ਕੇ ॥ ਮਿਲਯੋ ਸੁ ਹਾਥ ਜੋਰ ਕੈ ਅਨੰਦ
 ਕੀਨ ਚਿੱਤ ਕੇ ॥ ਪਦਾਰ ਬਿੰਦ ਬੰਦਨਾ ਕਰੀ ਸਰੂਪ ਦੇਖਯੋ ॥
 ਪ੍ਰਭੂ ਮੁਕੰਦ ਬੂਝਯੋ ਅਨੰਦ ਹੈ ਅਸੇਖਯੋ ॥ ੧੧ ॥ ਖੁਸ਼ੀ ਸੁ ਗੁਰੂ
 ਰਾਵਰੀ ਪ੍ਰਮੋਦ ਮੋਹਿ ਦੀਨਯੋ ॥ ਬਸੀ ਰਹੋ ਸਨੇਹ ਕੇ ਅਛੇਹ ਏਹ
 ਕੀਨਯੋ ॥ ਦਯੋ ਦਿਦਾਰ ਆਨ ਕੈ ਨਿਹਾਲ ਕੈ ਸੰਭਾਲਯੋ ॥ ਮਨੋਰ-
 ਥਾਨ ਪੂਰਯੋ ਚਰੰਨ ਦੇਸ ਘਾਲਯੋ ॥ ੧੨ ॥ ਪੁਨੀਤ ਭਵਨ ਕੀਜੀਯੋ
 ਲਖੋ ਸੁ ਦਾਸ ਮੋਹਿ ਕਾ ॥ ਅਖੇਰ ਖੇਲ ਭਾਵਤੇ ਬਿਲੋਕ ਬਿੰਦੁ ਕੋਹਕੋ ॥
 ਬਿਨੈ ਬਖਾਨ ਏਵ ਭੂਪ ਮੇਦਨੀ ਪ੍ਰਕਾਸਯਾ ॥ ਮੁਕੰਦ ਕੀਨ ਤਿਆਰ
 ਕੇ ਸੁ ਲੈ ਚਲਯੋ ਅਵਾਸਯਾ ॥ ੧੩ ॥ ਤੁਰੰਗ ਪੈ ਅਰੂਢ ਹੈ ਪਯਾਨ
 ਆਪ ਕੀਨਯੋ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੰਗ ਮਾਤਲੰ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪਾਛ ਚੀਨਯੋ ॥
 ਗਏ ਬਿਖੰਮ ਪੰਥ ਬੇਗ ਉਚ ਪਾਵ ਡਾਲਤੇ ॥ ਸੁ ਮੇਦਨੀ ਪ੍ਰਕਾਸ
 ਸੰਗ ਬੂਝਤੇ ਦਿਖਲਾਤੇ ॥ ੧੪ ॥ ਪੁਰੀ ਮਨੋਗ ਨਾਹਣੰ ਬਿਲੋਕ
 ਲੋਕ ਆਵਈ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਪਦਾਰ ਬਿੰਦੁ ਕੇ ਸਮੀਪ ਸੀਸ ਨਿਆਵਈ ॥
 ਅਖਲ ਡਗਰ ਲੰਘ ਕੈ ਸੁ ਉਚ ਥਲ ਆਥਿਰੇ ॥ ਸਮੀਰ ਸੁਠ
 ਜਹ ਝੁਰੇ ਸੁ ਡੀਠ ਦੂਰ ਲਗ ਧਰੇ ॥ ੧੫ ॥

ਤੋਟਕ ਛੰਦ ॥ ਕਰ ਜੋਰ ਨਿਰੇਸੁਰ ਬਾਕ ਕਹੈ ॥ ਬਿਸਰਾਮ
 ਕਰੋ ਇਸ ਥਾਨ ਅਹੈ ॥ ਉਤਰੇ ਸੁਨ ਛੋਰ ਤੁਰੰਗਬਲੀ ॥ ਪਰਯੰਕ

੧ ਡੇਰਾ	੨ ਡੋਟਾ	੩ ਬਸਤੁ	੪ ਧੰਨ
੫ ਚਰਨ ਕਮਲ	੬ ਇਕ ਰਸ	੭ ਸੰਮੂਹ	੮ ਰਸਤਾ
੧੦ ਮੁੰਦਰ	੧੧ ਰਾਜੇ ਲੀ	੧੨ ਘੋੜੇ	੧੩ ਪਲੰਘ

ਥਿਰੇ ਤਿਹ ਭਾਂਤ ਭਲੀ ॥ ੧੬ ॥ ਮਹਿਲਾਨਨ ਮਹਿ ਮਹਿਲਾ
ਉਤਰੇ ॥ ਸਭ ਭਾਂਤ ਕੀ ਸੇਵ ਸੁ ਭਾਉ ਭਰੇ ॥ ਥਿਰਯੋ ਨਿਪ ਪਾਸ ਰਯੋ
ਤਬ ਲੈ ॥ ਨਹਿ ਕੀਨ ਅਹਾਰ ਗੁਰੂ ਜਬ ਲੈ ॥ ੧੭ ॥
ਭਈ ਤਿਆਰ ਸੁ ਦੇਗ ਅਚਾਇ ਗੁਰੰ ॥ ਫਲ 'ਮਧੁ ਅਚਾਇ
ਬਿਸਾਲ ਭੁਰੰ ॥ ਸਭ ਸਾਧ 'ਰੁ ਸੈਨ ਅਚਾਇ ਭਲੈ ॥ 'ਤਿਣ ਅੰਨ
ਦੇ ਆਇਸ ਲੇ ਸੁ ਚਲੈ ॥ ੧੮ ॥ 'ਸੁਪਤੇ ਸੁਖ ਰੈਨ ਬਿਤੀਤ ਕਰੀ
॥ ਉਠ ਪ੍ਰਾਤ ਜੁ ਪਾਵਨ ਰੂਪ ਹਰੀ ॥ ਬਡ ਸੋਭ ਦਿਵਾਨ ਅਪਾਰ
ਭਯੋ ॥ ਵਾਰ ਆਸ ਪੁਰਾਵਨ ਰਾਗ ਥਯੋ ॥ ੧੯ ॥ ਨਿਪ ਆਇ
ਗੁਰੁ ਪਗ ਬੰਦਤ ਭਾ ॥ ਸੁਠ ਦਰਸਨ ਪਾਇ ਅਨੰਦਤ ਭਾ ॥ ਕਰ
ਜੇਰਤ ਬੇਨਤੀ ਏਵ 'ਰਗੀ ॥ ਦਯੋ ਦਰਸ ਸੁ ਇੱਛਿਆ ਮੋਹਿ ਭਰੀ
॥ ੨੦ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਗੁਰ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਜੀ ਅਬੈ ਬਿਨੋ ਇਕ ਮੋਰ, ॥

ਪੁਰਹੁ ਕਾਮਨਾ ਸੋਇ ਅਬ ਭਾਖਤ ਹੋਂ ਕਰ ਜੇਰ ॥ ੨੧ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਜਸ ਗੁਰ ਨਵਮ 'ਕਲੂਰ ਮਝਾਰਾ ॥ ਆਨੰਦ

ਪੁਰਾ ਬਸਾਯੋ ਸਾਰਾ ॥ ਤਸ ਸਿਰਮੌਰ ਦੇਸ ਇਸ ਮਾਹਿ ॥ ਰਚੇ ਥਾਨ

ਇਹੁ ਇੱਛ ਪੁਰਾਹਿ ॥ ੨੨ ॥ ਸੁਨ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੇਮ ਨਿਪਤ ਬਹੁ ਹੋਰਾ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਕਹਿ ਬਾਕ ਅਛੇਰਾ ॥ ਤੋਹਿ ਪ੍ਰੇਮ

ਲਖ ਇਤ ਹਮ ਆਇ ॥ ਨਗਰ ਬਸਾਵਹਿ ਜੇ ਤੁਹਿ

ਚਾਇ ॥ ੨੩ ॥ ਸੁਨ ਹਰਖਯੋ ਨਿਪ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ ॥ ਬਿਨਤੀ

ਕਰ ਗੁਰ ਅਸੁ ਚਵਾਯੋ ॥ 'ਪਾਸਿੰਦਗੀ ਹਿਤ ਬਲਬਹੁ ਹੋਰੇ ॥ 'ਜਮਨਾ

ਤਟ ਆਏ ਜਿਹ ਬੇਰੇ ॥ ੨੪ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤਬ ਪਾਵ ਟਿਕਾਯੋ

ਭੂਪ ਸੰਗ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਹੁ ਅਲਾਯੋ ॥ ਇਹੁ ਬਲ ਹਮ ਕੋ ਅਹੈ ਪਸੰਦਾ ॥

ਰਚ ਹੈਂ ਗੜ੍ਹ ਇਤ ਧਾਰ ਅਨੰਦਾ ॥ ੨੫ ॥ ਸੁਨ ਨਿਪੁ ਹਰਖਤ
 ਬਾਕ ਬਖਾਨੀ ॥ ਧੰਨ ਅਹੋ ਅੰਤਰ ਗਤ ਜਾਨੀ ॥ ਇਹੀ ਸੀਵ
 ਸੰਗ ਫਤੇ ਸੁ ਸ਼ਾਹਿ ॥ ਗੜ੍ਹ ਬਨ ਹੈ ਜਬ ਇਸ ਬਲ ਮਾਹਿ ॥ ੨੬ ॥
 ਦਬਕ ਜਾਇਗੋ ਸੇ ਸੰਤਾਪੀ ॥ ਨਹਿੰ ਪੁਨ ਉਕਸੈ ਸ਼ੱਤ੍ਰੁ ਕਦਾਪੀ ॥
 ਸੁਨ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਚਿੰਤ ਚਿਤ ਤਯਾਗੋ ॥ ਸ਼ੱਤ੍ਰੁ ਲਹੈ ਨ ਤੁਮਰੋ ਆਗੋ
 ॥ ੨੭ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਕੀ ਕਿਰਪਾ ਪਾਇ ॥ ਫਤੇ ਸ਼ਾਹਿ ਕਯਾ
 ਲਘ ਨਿਪੁ ਆਇ ॥ ਔਰੰਗਾ ਜੇ ਆਇ ਭਜਾਵੈ ॥ ਹਿਤਕਾਰਨ ਦੇ
 ਜੈ ਹਰਖਾਵੈ ॥ ੨੮ ॥ ਸੁਨ ਨਿਪੁ ਮਨ ਬਹੁ ਹਰਖ ਬਢਾਇ ॥
 ਕਹਯੋ ਗੁਰੁ ਅਬ ਨੀਵ ਰਖਾਇ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਕਹਿ ਕਰਾਹੁ ਅਨ-
 ਵਾਯੋ ॥ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਭਲੇ ਬਰਤਾਯੋ ॥ ੨੯ ॥ ਪਾਥਰ ਨੀਵ
 ਹਾਥ ਨਿਜ ਧਰਾ ॥ ਗੜ੍ਹ ਸੁ ਪਾਂਵਟਾ ਨਾਮ ਉਚਰਾ ॥ ਭਾ ਅਨੰਦ
 ਸੁਨ ਸਭ ਕੇ ਮਾਈ ॥ ਕਾਤਕ ਪੁੰਨਿਆਂ ਸੁਭ ਦਿਨ ਆਈ ॥ ੩੦ ॥
 ਸੰਮਤ ਜੁਗ ਸ਼ਤ ਸਤਰਾਂ ਆਹਿ ॥ ਰਚਨ ਗੀਤ ਸਭ ਬਿਧ ਸਮਝਾਹਿ
 ॥ ਆਇ ਸਿਵਰ ਗੁਰਪੁਰਬ ਮਨਾਯੋ ॥ ਨਾਹਣ ਪਤ ਗੜ੍ਹ ਸੇਵ
 ਲਗਾਯੋ ॥ ੩੧ ॥ ਕਾਰੀਗਰ ਨਿਸ ਦੇਸ ਮਝਾਰੀ ॥ ਮਾਜੂਰ ਸਭ
 ਦੇਸ ਹਕਾਰੀ ॥ ਨਿਜ ਸੈਨਾ ਨਰ ਸੰਗ ਮਿਲਾਇ ॥ ਬੋਰਨ ਦਿਨ
 ਸੁਭ ਤਿਆਰ ਸੁ ਥਾਇ ॥ ੩੨ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ
 ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਾਹਣ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਐ
 ਪਾਂਵਟਾ ਗੜ੍ਹ ਰਚਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਚਤ੍ਰ ਦਸਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ
 ॥ ੧੪ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਗੜ੍ਹ ਪਾਉਂਟਾ ਜਬ ਤਿਆਰ ਭਾ ਨਿਪੁ ਮਨ ਹਰਖ ਬਡਾਇ ॥
 ਆਇ ਗੁਰੂ ਚਰਨਨ ਪਰਯੋ ਹਾਥ ਜੋੜ ਅਸ ਗਾਇ ॥ ੧ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਰਾਵਰ ਗੜ੍ਹ ਭਾ ਤਿਆਰੂ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੋ
 ਚਲ ਲੇਹੁ ਨਿਹਾਰੂ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਬਹੁ ਪ੍ਰਸੰਨ ਮਨ ਭਏ ॥ ਅਸੂ
 ਅਨਾਇ ਅਰੂਢਤ ਭਏ ॥ ੨ ॥ ਪੰਚ ਭ੍ਰਾਤ 'ਮਾਤੁਲ ਸੰਗ ਲੀਨਾ ॥
 ਜਾਇ ਨਿਹਾਰਯੋ 'ਦੁਰਗ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥ ਸੰਗ 'ਰਾਉ ਸਭ ਥਲ ਦਿਖਾ-
 ਰਾਇ ॥ ਮਹਿਲ ਗੁਰੂ ਦੀਵਾਨ ਸੁ ਥਾਇ ॥ ੩ ॥ ਸੈਨ ਹੇਤ ਸੁਨ
 ਚਾਰਹੁ ਓਰੇ ॥ ਲੱਛ ਹੇਤ ਬਹੁ ਦੂਰੀ ਛੋਰੇ ॥ ਪਿਖ ਗੁਰ ਅਤ ਅਨੰਦ
 ਮਨ ਭਏ ॥ ਪੰਚਨ ਕੋ ਅਸ ਆਇਸ ਦਏ ॥ ੪ ॥ ਗਵਨਹੁ ਅਬ
 ਸਭ ਸੈਨ ਲਿਆਵਹੁ ॥ ਮਿਸਲ ਮਿਸਲ ਡੇਰੇ ਕਰਵਾਵਹੁ ॥ ਪੁਨ
 ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੰਗ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਨਿਜ 'ਭਗਨੀ ਸਾਰੇ ॥
 ੫ ॥ ਲਿਆਇ ਸਿਵਰ ਇਸ ਥਲ ਕਰਵਾਯੋ ॥ ਬਸੈਂ ਇਹਾਂ ਸੁਭ
 ਆਨੰਦ ਥਾਯੋ ॥ ਸੁਨ ਆਇਸ ਗੇ ਸਭ ਤਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਨਿਪ
 ਗੇ ਅਖੇਰ ਹਿਤ ਨਾਲਾ ॥ ੬ ॥ ਮਹਿਲ ਮਾਤ ਸੈਨਾਂ ਯੁਤ ਆਏ ॥
 ਗੜ੍ਹ ਮਹਿੰ ਬਿਤ ਹੈ ਸਿਵਰ ਲਗਾਏ ॥ 'ਸਯੋਕਾਲ ਗੁਰ ਨਿਪ ਭੀ
 ਆਇ ॥ ਭਾ ਜੰਗਲ ਮੰਗਲ ਅਧਕਾਇ ॥ ੭ ॥ ਲਗਯੋ ਦਿਵਾਨ
 ਸੁ ਕੀਰਤ ਹੋਏ ॥ ਦਰਸ ਹੇਤ ਆਏ ਸਭ ਢੋਏ ॥ ਨਿਪ 'ਸਰਵਰੀ
 ਗੁਰੂ ਢਿਗ ਰਹਯੋ ॥ ਉਠੇ ਪ੍ਰਾਤ ਗੁਰ ਸਭਾ ਲਗਯੋ ॥ ੮ ॥ ਬਸਨ
 ਲਗੇ ਗੁਰ ਗੜ੍ਹ ਕੇ ਮਾਹਿ ॥ ਜਿਤ ਕਿਤ ਕੀ ਸੰਗਤ ਤਿਤ ਆਹਿ ॥
 ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰ 'ਅਕੋਰ ਚਢਾਵਹਿ ॥ ਮਨੋ ਇੱਛ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵਹਿ
 ੯ ॥ ਗੁਰ ਯਸ ਸਭ ਥਲ ਮਹਿੰ ਬਿਦਤਯੋ ॥ ਰਾਮਰਾਇ ਨੇ ਸਭ
 ਸੁਨ ਲਯੋ ॥ ਚਿਤ ਮਹਿੰ ਅਤਿ ਚਿੰਤਾ ਉਪਜਾਈ ॥ ਮਤ ਗੁਰ ਹਮ
 ਸੰਗ ਬਿਗਰ ਸੁ ਜਾਈ ॥ ੧੦ ॥ ਜਾਨਹਿ ਗੁਰ ਘਰ ਤੇ 'ਪ੍ਰਤਕੂਲ ॥

੧ ਮਾਮੇ ਦੇ ਸੰਗ

੨ ਝਿੱਲੂ

੩ ਰਾਜੇ

੪ ਨਿਸਾਨਾ

੫ ਭੈਣ

੬ ਸੰਧਿਆ ਸਮੇਂ

੭ ਰਿਆਸਤ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ

੮ ਭੋਟਾ

੯ ਅਨੁਸਾਰ

ਬੈਰ ਸੰਭਾਰ ਦਹੈ ਮਮ ^੧ਸੂਲਾ॥ ਅਸ ਮਨ ਮਹਿ ਬਹੁ ਗਟੀ ਗਨਾਇ॥
 ਪੁਨ ਬਿਚਾਰ ਅਸ ਮਹਿ ਲਿਆਇ ॥ ੧੧ ॥ ਸੰਗ ਕਰਨ ਆਛੇ
 ਤਿਨ ਸੰਗਾ ॥ ਰਹੈ ਇਸੀ ਮਹਿ ਹਮਰੇ ਰੰਗਾ ॥ ਫਤੇ ਸਾਹਿ ਢਿਗ
 ਕਹਯੋ ਪਠਾਇ ॥ ਨਾਹਣ ਪਤ ਨਿਜ ਦੇਸਹਿ ਮਾਇ ॥ ੧੨ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਸਤਿਗੁਰ ਮਮ ਚਚਾ ਲਿਆਯੋ॥ ਜਿਨ ਗੜ੍ਹ ਦੀਰਘ ਬਾਸ ਬਸਾਯੋ
 ॥ ਪੂਜਨੀਯ ਸੋ ਹਮ ਤੁਮ ਸਾਰੇ ॥ ਨਹਿ ਬਨ ਹੈ ਸੰਗ ਤਿਨਹੁ
 ਬਿਗਾਰੇ ॥ ੧੩ ॥ ^੨ਸੀਮ ਤਿਆਗਹੁ ਨਾਹਣ ਪਤ ਕੀ ॥ ਰੀਤ
 ਸਮਾਰਹੁ ਤਿਹ ਸੰਗ ਰਤ ਕੀ ॥ ਜੇ ਨਹਿ ਐਸ ਕਰੋਗੇ ਭੂਪਾ ॥ ਰਿਸੈ
 ਗੁਰੂ ਮਮ ਘਾਟਹਿ ^੩ਊਪਾ ॥ ੧੪ ॥ ਰਾਮ ਰਾਇ ਤੇ ਅਸ ਸੰਦੇਸਾ ॥
 ਪਹੁੰਚਯੋ ਨਗਰੰ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰੇਸਾ ॥ ਜਾਨਯੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਧਕ ਪ੍ਰਤਾਪੀ ॥
 ਨਾਹਣ ਪਤ ਹਦ ਛੇਡੀ ਆਪੀ ॥ ੧੫ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਨਾਹਣੇਸ
 ਹਰਖਾਯੋ ॥ ਆਇ ਗੁਰੂ ਪਗ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ ਪ੍ਰਭ
 ਚਰਨਨ ਪਰਤਾਪੂ ॥ ਦਬਕਯੋ ਦੁਸ਼ਮਨ ਆਪਨ ਆਪੂ ॥ ੧੬ ॥
 ਸੁਨ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਗੁਰੂ ਕਰਤਾਰ ॥ ਡਲੀ ਕਰੈ ਗੋ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥
 ਅੰਤਰਯਾਮੀ ਸਭ ਬਿਧ ਜਾਨੀ ॥ ਰਾਮ ਰਾਇ ਭਾ ਸਰਲ ਸੁ ਆਨੀ
 ॥ ੧੭ ॥ ਪੁਨ ਇਕ ਦਿਵਸ ਰਾਮ ਸੋ ਰਾਇ ॥ ਢਿਗ ਵਰਤਨ ਸੋ
 ਕਹਿ ਇਸ ਭਾਇ ॥ ਚਿਤ ਮਮ ਚਾਹਿ ਚਚਾ ਢਿਗ ਜਾਵੈ ॥ ^੪ਸੰਧ
 ਕਰੈ ਆਪਨ ਬਖਸ਼ਾਵੈ ॥ ੧੮ ॥ ਸਪਤਮ ਗੁਰ ਸਰਾਪ ਮਿਟ
 ਜਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪਿਤ ਗਾਦੀ ਚਚਾ ਸੁ ਆਇ ॥ ਸੁਨ ਬਹਿਲੋ ਕੇ ਕਹਿ
 ਗੁਰ ਦਾਸਾ ॥ ਇਹੁ ਨੀਕੋ ਨਹਿ ਤੁਮਰੇ ਆਸਾ ॥ ੧੯ ॥ ਗੁਰ
 ਸਮਾਨ ਪੂਜੈ ਜਗ ਤੋਹਿ ॥ ਜਾਹੁ ਨਿਕਟ ਤੋ ਲਘਤਾ ਹੋਹਿ ॥ ਰਾਮ
 ਰਾਇ ਸੁਨ ਤਿਸੇ ਖੁਟਾਈ ॥ ਜਾਨਯੋ ਨਹਿ ਇਨ ਸੰਧ ਸੁਹਾਈ ॥
 ੨੦ ॥ ਜਾਦੋ ਰਾਇ ਹੁਤੋ ਢਿਗ ਐਰਾ ॥ ਕਹਯੋ ਤਾਹਿ ਕਾਲੰ ਇਸ

ਤੌਰਾ ॥ ਮਿਲਬੇ ਮਹਿੰਮਾ ਪਰੇ ^੧ਪਰੀਲਾ ॥ ਚਾਚੇ ਅਰ ਭਤੀਜ ਕੀ
 ਲੀਲਾ ॥ ੨੧ ॥ ^੨ਨਿਮਨ ਬਨੈ ਇਨ ਕੋ ਤਿਨ ਅਗੰ ॥ ਘਟੈ ਨ
 ਉਪਮਾ ਸੁਨਹੁ ^੩ਉਜਗੰ ॥ ਸੁਨ ਹਰਖਯੋ ਤਬ ਰਾਮ ਸੁ ਰਾਇ ॥ ਭੇਟ
 ਹੇਤ ਵਥ ਭਲੰ ਮੰਗਾਇ ॥ ੨੨ ॥ ਰਾਇ ਸੁ ਜਾਦਵ ਕੋ ਸਮਝਾਈ
 ॥ ਜਾਇ ਗੁਰੂ ਢਿਗ ਤੂੰ ਮਨ ਭਾਈ ॥ ਭੇਟ ਦੇਹੁ ਮੁਹਿ ਦਿਸ ਤੇ ਬੰਦਹੁ
 ॥ ਜਿਮ ਕਿਮ ਤਿਨ ਮਨ ਕਰਹੁ ਅਨੰਦਹੁ ॥ ੨੩ ॥ ਮਿਲਨ ਹੇਤ
 ਪੁਨ ਅਰਜ ਗੁਜਰੀਅਹਿ ॥ ਆਇਸ ਲੇ ਆਵਨ ਇਤ ਕਰੀਅਹਿ ॥
 ਸੁਨ ਕਰ ਜਾਦੋ ਰਾਇ ਪ੍ਰਬੀਨੰ ॥ ਸਤਿ ਬਚ ਕਹਿ ਭੇਟਾ ਸੁਭ ਲੀਨੰ
 ॥ ੨੪ ॥ ^੪ਦੂਣ ਸੁ ਡੇਰੇ ਤੇ ਗਮਨਯੋ ॥ ਉਲਘ ਪੰਥ ਪਾਂਵਟ ਗੜ
 ਅਯੋ ॥ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰ ਪਹੁੰਚਯੋ ਆਇ ॥ ਗੁਰ ਸਰੂਪ ਪਿਖ ਅਤ
 ਹਰਖਾਇ ॥ ੨੫ ॥ ਰਾਜ ਜੋਗ ਜੁਗ ਬਿਧ ਕੇ ਠਾਟਾ ॥ ਪਗ ਬੰਦੇ
 ਮੁਖ ਤੇ ਯਸ ਰਾਟਾ ॥ ਭੇਟ ਸੁ ਅਗ੍ਰ ਧਰੀ ਮੁਦ ਸਾਥਾ ॥ ਰਾਮ ਰਾਇ
 ਦਿਸ ਤੇ ਟਿਕ ਮਾਥਾ ॥ ੨੬ ॥ ਚਤਰਾਈ ਸਨ ਅਰਜ ਗੁਜਾਰੀ ॥
 ਰਾਮ ਰਾਇ ਦਿਸ ਤੇ ਤਿਸ ਬਾਰੀ ॥ ਮੇਲ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੋ ਜਾਨੇ ॥
 ਅੰਤਰਯਾਮੀ ਸੁਨ ਹਰਖਾਨੇ ॥ ੨੭ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਕਹਿ ਜਾਦੋ
 ਰਾਇ ॥ ਰਾਮ ਰਾਇ ਚਹਿ ^੫ਸੰਧਿ ਕਰਾਇ ॥ ਤੇ ਨਿਸੰਗ ਹਮ ਢਿਗ
 ਚਲ ਆਵੈ ॥ ਲਹੈਂ ਮੇਲ ਤਿਸ ਮਾਨ ਤਜਾਵੈ ॥ ੨੮ ॥ ਸੁਨ ਜਾਦੋ
 ਬਹੁ ਹਰਖਤ ਭਯੋ ॥ ਤਿਸ ਨਿਸ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਢਿਗ ਰਹਯੋ ॥
 ਬਾਸਰ ਦੂਸਰ ਬਿਦ ਹੁੰ ਚਾਲਾ ॥ ਸਿਰੇ ਪਾਇ ਗੁਰ ਦੀਨ ਬਿਸਾਲਾ
 ॥ ੨੯ ॥ ਸੁਜਸ ਅਲਾਤੇ ਡੇਹਰੇ ਗਯੋ ॥ ਰਾਮ ਰਾਇ ਸਮ ਮਿਲ
 ਸਭ ਕਹਯੋ ॥ ਹਰਖਯੋ ਰਾਮ ਰਾਇ ਸੁਨ ਸਾਰੋ ॥ ਮਿਲਨ ਹੇਤ ਤਬ
 ਕੀਨਸ ਤਿਆਰੋ ॥ ੩੦ ॥ ਜਿਗਾ ਸੁ ਕਲਗੀ ^੬ਮੋਤਨ ਮਾਲਾ ॥

੧ ਵਡੀ ਤੋਂ ਵਡੀ

੨ ਨਿਵਣਾ

੩ ਪ੍ਰਗਟ

੪ ਦੋ ਪਹਾੜ ਦੇ ਵਿਚਲੇ

ਅਸਥਾਨ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ

੫ ਮਲੋਵਣੀ

ਭੇਟ ਹੇਤ ਅਸ ਬਸਤ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਕਛਕੁ ਮੁਸਾਹਿਬ ਜਾਦੇ ਰਾਇ
 ॥ ਲੀਨ ਸੰਗ ਦਿਸ ਪਾਉਂਟੇ ਆਇ ॥ ੩੧ ॥ ਇਤ ਗੁਰ ਨਿਜ
 ਮੁਸਾਹਿਬਨ ਸੰਗਾ ॥ ^੧ਤਰੀ ਬੀਚ ਜਮਨਾ ਕਿ ਤਰੰਗਾ ॥ ਸੈਰ ਕਰਨ
 ਹਿਤ ਬਿਚਰੇ ਜਾਇ ॥ ਪਹੁੰਚੇ ਰਾਮਰਾਇ ਉਤ ਆਇ ॥ ੩੨ ॥
 ਤੀਰ ਪਾਰ ਹੇਰਯੋ ਨਿਜਰਾਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਚਚੇ ਦਰਸ ਮਨ ਚਾਯੋ ॥
 ਜਾਨਯੋ ਸਤਿਗੁਰ ਤਰੀ ਭ੍ਰਮਾਈ ॥ ਉਤ ਸੋ ਆਇ ਇਤੇ ਗੁਰ ਜਾਈ
 ॥ ੩੩ ॥ ਹੈ ਤਜ ਤਰੀ ਨਿਕਟ ਸੋ ਆਯੋ ॥ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕਿਰਪਾਲ
 ਚਢਾਯੋ ॥ ਆਇ ਗੁਰੂ ਪਗ ਬੰਦਨ ਕੀਨ ॥ ਕਲਗੀ ਆਦ ਭੇਟ
 ਧਰ ਦੀਨ ॥ ੩੪ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ^੨ਅਨਰਾਗਤ ਭੁਜ ਗਈ ॥ ਬਠ-
 ਲਾਯੋ ਨਿਜ ਢਿਗ ਮੁਦ ਮਈ ॥ ਏਕੋ ਜਾਦੇ ਰਾ ਸੰਗ ਆਯੋ ॥
 ਅਪਰ ਬਿਰੇ ਤਟ ਪਰ ਪਿਠ ਦਾਯੋ ॥ ੩੫ ॥ ਪਿਖ ਗੁਰ ਤਿਨ ਕੀ
^੩ਦੁਬਿਧਾ ਰਰਿਓ ॥ ਰਾਮ ਰਾਇ ਮਨ ਲੇਹੁ ਬਿਚਰਿਓ ॥ ਤੋ ਭਾ ਮੇਲ
 ਗੁਰੂ ਘਰ ਸਹੀ ॥ ^੪ਭੂਤਨੀ ਸੰਗਤ ਪਰ ਤੁਮ ਰਹੀ ॥ ੩੬ ॥ ਜਿਨ
 ਮਨ ^੫ਮਤਸਰ ਐਸ ਬਿਰੋਧਾ ॥ ਪਿਖਹਿੰ ਨ ਇਤ ਦਿਸ ਦੇ ਪਿਠ
 ਕ੍ਰੋਧਾ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਰਾਇ ਕਹਿ ਸਾਚੀ ॥ ਆਪ ਕਹੀ ਇਨ ਮਤ
 ਪਿਖ ਕਾਚੀ ॥ ੩੭ ॥ ਕਰ ਜੋਰਤ ਨਿਜ ਕੋ ਬਖਸ਼ਾਯੋ ॥ ^੬ਬਚ
 ਬਿਲਾਸ ਬਹੁ ਭਾਂਤ ਅਲਾਯੋ ॥ ਮਾਸੰਦਨ ਕੀ ਅਧਕ ਖੁਟਾਈ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਢਿਗ ਅਖਲ ਜਨਾਈ ॥ ੩੮ ॥ ਕਹਯੋ ਗੁਰੂ ਨਹਿੰ
 ਚਿੰਤਾ ਧਾਰੋ ॥ ਕਰ ਲੇ ਹੈਂ ਇਨ ਭਲੇ ਸੁਧਾਰੋ ॥ ਅਪਰ ਮੇਲ ਕੀ
 ਬਹੁ ਬਿਧ ਬਤੀਆ ॥ ਰਾਮ ਰਾਇ ਕਰ ਸੀਤਲ ਛਤੀਆ ॥ ੩੯ ॥
 ਪੁਨ ਗੁਰ ਸੰਗ ^੭ਸਿਵਰ ਮਹਿੰ ਲਿਆਯੋ ॥ ਸਨਮਾਨਤ ਨਿਸ

੧ ਬੇੜੀ

੨ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਬਾਵਾ ਤੋਂ ਫੜਿਆ

੩ ਦਵੈਤ ਨੂੰ ਉਚਰਿਆ

੪ ਰਾਮਰਾਇ ਦੀ ਸੰਗਤਜਾ ਨਾਮ ਭੂਤਨੀ ਸੰਗਤ

੫ ਬਾਰਖਾ

੬ ਕੌਤਕ ਵਾਲੇ ਬਚਨ

੭ ਸੰਮੂਹ

੮ ਡੇਰੇ ਵਿਚ

ਨਿਕਟ ਬਸਾਯੋ ॥ ਮਾਤਨ ਸੋਂ ਮਿਲ ਅਨਦ ਬਢਾਇ ॥ ਸਭ
 ਬਿਧ ਵੈਰ ਵਿਰੋਧ ਗਵਾਇ ॥ ੪੦ ॥ ^੧ਆਗਲ ਦਿਵਸ ਚਹਯੋ
 ਜਬ ਜਾਨਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤਬ ਬਹੁ ਸਨਮਾਨਾ ॥ ^੨ਸੁਠ ਪੁਸ਼ਾਕ
^੩ਕੰਚਨ ਕਟ ਜੋੜੀ ॥ ਦੀਨ ਪਨ੍ਹਾਇ ਪ੍ਰੀਤ ਨਹਿੰ ਥੋੜੀ ॥ ੪੧ ॥
 ਪਗ ਬੰਦੇ ਭਾ ਬਿਦਾ ਤਦਾਇ ॥ ਤਿਨ ਸੰਗਿਨ ਜਹਿੰ ਡੇਰਾ ਲਾਇ ॥
 ਕਹਯੋ ਤਿਨ੍ਹੋਂ ਸੁਨ ਗੁਰ ਕੋ ਸ੍ਰਾਪਾ ॥ ਪਦ ^੪ਭੂਤਨ ਤੁਮ ਲੀਨਸ
 ਆਪਾ ॥ ੪੨ ॥ ^੫ਝਿਣਕ ਦੀਨ ਨਿਜ ਸੰਗ ਲਵਾਇ ॥ ਨਿਜ ਡੇਰੇ
 ਮਹਿੰ ਪਹੁੰਚਯੋ ਜਾਇ ॥ ਕਿਤਕ ਬੇਰ ਪੁਨ ਮਿਲਤੇ ਰਹੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਗੜ੍ਹ ਪਾਉਂਟੇ ਸੁਖ ਲਹੇ ॥ ੪੩ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ
 ਮੇਲ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਪੰਚ ਦਸਮੇਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੫ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਰਾਮ ਰਾਇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੋ ਮੇਲ ਫਤੇ ਸ਼ਾਹ ਪਾਇ ॥

ਉਪਮਾਂ ਸਭ ਬਿਧ ਕੀ ਸੁਨੀ ਦਰਸਨ ਕੋ ਚਿਤ ਚਾਇ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਰਾਮ ਰਾਇ ਨਿਜ ਨਰ ਪਠ ਦਹਯੋ ॥ ਫਤੇ ਸ਼ਾਹਿ
 ਯਾ ਬਿਧ ਕਹਯੋ ॥ ਮੈਂ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਦਰਸਨ ਪਾਯੋ ॥ ਤੁਮੇ ਉਚਤ
 ਹੈ ਤਿਨ ਦਰਸਾਯੋ ॥ ੨ ॥ ਫਤੇ ਸ਼ਾਹਿ ਸੁਨ ਚੌਪ ਬਢਾਈ ॥ ਪ੍ਰਥ-
 ਮਹਿੰ ਜਿਹ ਦਰਸਨ ਰੁਚ ਆਈ ॥ ਖਾਸੀ ^੧ਸੈਨ ਬਟੋਰਨ ਕੀਨ ॥
^੨ਅਧਕ ਅਕੋਰਨ ਸੰਗਹਿ ਲੀਨ ॥ ੩ ॥ ਫਤੇ ਸ਼ਾਹੁ ਹੁਇ ਤਿਆਰ
 ਮਹੀਪਾ ॥ ਆਯੋ ਮਿਲਬੇ ਹੇਤ ਸਮੀਪਾ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਦਈ ਸੁਧ ਪਠਯੋ
 ਵਕੀਲਾ ॥ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰ ਲਗਾਇ ਛਬੀਲਾ ॥ ੪ ॥ ਨਰਨ ਹਜਾਰਨ
 ਕੋ ਸੰਗ ਲਿਆਯੋ ॥ ਮਿਲਯੋ ਗੁਰੁ ਪਗ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ ॥ ਬਸਤ੍ਰ
 ਦਰਬ ਅਰ ਏਕ ਤੁਰੰਗਾ ॥ ਅਰਪਨ ਕੀਨ ਭਾਉ ਕੇ ਸੰਗਾ ॥ ੫ ॥

੧ ਅਗਲੇ ਦਿਨ

੫ ਝਾੜ ਪਾਈ

੨ ਸੁੰਦਰ ਪੁਸ਼ਾਕ

੬ ਵੇਸ਼ ਇਕਠੀ ਕੀਤੀ

੩ ਸੋਨੇ ਦੇ ਕੜੇ

੭ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਭੇਟਾ

੪ ਭੁੱਤਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ

ਬਿਰਯੋ ਭੂਪ ਕਰ ਜੋਰ ਅਗਾਰਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਸਨਮਾਨਤੈਠਾਰਾ॥ ਬੁਝਯੋ
 ੧ ਕੁਸਲ ਸਰੀਰ ਸੁ ਦੇਸ ॥ ਸੁਨ ਨਿਪ ਕਹਿ ਤਵ ਕ੍ਰਿਪਾ ੨ ਵਸੇਸ ॥
 ॥ ੬ ॥ ਸਭ ਪ੍ਰਕਾਰ ਤੇ ਕੁਸਲ ਸੁ ਅਹੇ ॥ ਜਨਮ ਸੁਫਲ ਭਾ ਦਰ-
 ਸਨ ਲਹੇ ॥ ਕਿਤਕ ਕਾਲ ਬਿਤ ਬਚਨ ਬਿਲਾਸੇ ॥ ਭਾ ਅਨੰਦ
 ਨਿਪ ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਸੇ ॥ ੭ ॥ ਚਿਤ ਨਹਿ ਚਹਯੋ ਦਰਸ ਕੋ ਛੇਰਾ
 ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪਿਖ ਤਿਸ ਮਨ ਕੀ ਓਰਾ॥ ਕਹਿ ਨਿਜ ਨਿਕਟ ਸਿਵਰ
 ਕਰਵਾਯੋ ॥ ਦੇਗ ਦੇਗ ਤੇ ਸਭਨ ਦਿਵਾਯੋ ॥ ੮ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਭ ਚਿਤ
 ਚਹੇ ੪ ਸੰਧ ਕਰਾਈ ॥ ਫਤੇ ਸ਼ਾਹਿ ਨਹਿਣੇਸਹਿ ਰਾਈ ॥ ਨਿਸਾ
 ਪਰੀ ਤਬ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥ ਸਿੱਖਯਾ ਦੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪਠ ਦੀਨਾ ॥ ੯ ॥
 ਗੁਰ ਮਾਤੁਲ ਜਾਨਯੋ ਜਬ ਆਯੋ ॥ ਕਰ ਸਨਮਾਨ ਸਮੀਪ ਬਿਠਾਯੋ
 ਮਿਦਲ ੧ ਵਾਕ ਭਾਖੇ ਅਰ ਸੁਨੇ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਹੋਏ
 ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਸਨੇ ॥ ੧੦ ॥ ਸੁਨਹੁ ਭੂਪ ਮੁਹਿ ਪ੍ਰਭੂ ਪਠਾਵਾ ॥
 ॥ ਅਭਲਾਖਤ ਚਿਤ ਵੈਰ ਮਿਟਾਵਾ॥ ਕਰੇ ਵੈਰ ਕੁਛ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾਹੀਂ
 ॥ ਤੈ ਜਾਨਹੁ ਨਿਸਫਲ ਨਿਜ ਮਾਹੀਂ ॥ ੧੧ ॥ ਨਾਹਣੇਸ ਮਹਿ ਜੋ
 ਵਟ ਹੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹੈ ਸਕਲ ਦੇ ਖੋਇ ॥ ਇਤ ਮਾਨਹੁ ਤੁਮ
 ਮਿਲਬੇ ਬਾਤੀ ॥ ਤਿਸੇ ਹਕਾਰ ਲੇਤ ਹਮ ਪ੍ਰਾਤੀ ॥ ੧੨ ॥ ਸੋ ਨਹਿ
 ਮੋਰੇ ਗੁਰ ਕੇ ਕਹਯ ॥ ਤਿਮ ਹੀ ਤੁਮ ਮਾਨਹੁ ਹਿਤ ਲਹਯੋ ॥ ਸੁਨ
 ਕਰ ਫਤੇ ਸ਼ਾਹਿ ਕਹਿ ਬਾਨੀ ॥ ਭਨਹਿ ਪ੍ਰਭੂ ਹਮ ਸਾਦਰ ਮਾਨੀ ॥
 ਦੋਨਹੁ ਕੇ ਉਗਾਹ ਗੁਰ ਹੋਇ ॥ ਬਹੁਰ ਬਖੇਰਾ ਕਰੇ ਨ ਕੋਇ ॥
 ਇਤ ਆਦਕ ਸੁਨ ਭਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਆਨ ਬਤਾਯੋ ਨਿਕਟ ਕ੍ਰਿਪਾਲ
 ॥ ੧੪ ॥ ਤਬ ਪ੍ਰਭ ਨੰਦ ਚੰਦ ਸੋ ਭਾਖਾ ॥ ਪ੍ਰਾਤ ਜਾਹੁ ਨਾਹਣ

੧ ਘੋੜਾ

੨ ਸੁਖ

੩ ਬਹੁਤ

੪ ਤਰਫ

੫ ਮਲੇਵਣੀ

੬ ਨਾਹਣ ਦਾ ਰਾਜਾ

੭ ਕੋਮਲ ਬਚਨ

੮ ਇਛਾ

੯ ਨਾਮ ਹੈ

੧੦ ਇਛਾ

੯ਕਰਕਾਖਾ ॥ ਸੰਗ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਮੇਦਨੀ ਲਿਆਓ ॥ ਜੁਗਮ ਮਹੀਪ
ਸਮੀਪ ਮਿਲਾਓ ॥ ੧੫ ॥

ਦੇਹਿਰਾ ॥ ਬਡੀ ਪ੍ਰਾਤ ਉਠ ਕਰ ਗਯੋ ਨੰਦ ਚੰਦ ਨਿਪ ਪਾਸ ॥

ਸਮਝਾਯੋ ਬਹੁ ਬਿਧ ਕਯੋ ਕੀਜੈ ਵੈਰ ਬਿਨਾਸ ॥ ੧੬ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਫਤੇ ਸ਼ਾਹਿ ਨਿਪ ਨਿਕਟ ਰਹਾਯੋ ॥ ਤੁਝ ਲੈਬੇ
ਹਿਤ ਮੋਹਿ ਪਠਾਯੋ ॥ ਸਭ ਗਿਨਤੀ ਤਜ ਹੂਜਹਿ ਸਾਬ ॥ ਕਰਹਿ
੧ਪ੍ਰਤੀਖਨ ਤੋ ਕੈ ਨਾਬ ॥ ੧੭ ॥ ਗੁਰ ਦਿਸ ਤੇ ਇਮ ਬਹੁ ਸਮ-
ਝਾਯੋ ॥ ਜਯੋਂ ਕਯੋਂ ਕਰ ਨਿਪ ਸੰਗ ਚਢਾਯੋ ॥ ਸੰਗ ਸੈਨ ਲੇ ਮਗ
ਉਲਘਾਯੋ ॥ ਨਗਰ ਪਾਉਂਟੇ ਡੇਰਾ ਪਾਯੋ ॥ ੧੮ ॥ ਤਬ ਪ੍ਰਭ ਕੈ
ਮਿਲਬੇ ਹਿਤ ਚਾਹਯੋ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਬੂਝ ਆਵਤ ਭਾ ਪਾਹਯੋ ॥ ੨ਪਗ
ਪੰਕਜ ਕੋ ਕੀਨ ਪ੍ਰਨਾਮੂ ॥ ਹਰਖਯੋ ਦਰਸ ਪਾਇ ੩ਅਭਰਾਮੂ ॥
੧੯ ॥ ਸ੍ਰੀ ਕਲਗੀਧਰ ਨਿਪ ਸਨਮਾਨਾ ॥ ਫਤੇ ਸੁਸ਼ਾਹਿ ਹਕਾ-
ਰਨ ਠਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਆਇਸ ਤੇ ਤਤ ਛਿਨ ਆਯੋ ॥ ੪ਚਰਨਾਂਬੁਜ
ਪਰ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ ॥ ੨੦ ॥ ਢਿਗ ਬਠਾਇ ਕਰ ਆਦਰ ਦੀਨ ॥
ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਚੰਦਹਿ ਸੁਧ ਬਚ ਕੀਨ ॥ ਉਠਹੁ ਭੂਪ ਜੁਗ ਪ੍ਰਭ ਚਿਤ
ਲਿਆਇ ॥ ਭਰ ਕਰ ੫ਭੁਜਾ ਮਿਲਹੁ ਮੁਦ ਪਾਇ ॥ ੨੧ ॥ ਵਧਯੋ
ਵਿਰੋਧ ਛੋਰ ਸਭ ਦੀਜੈ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਬਾਰਤਾ ਨਹਿ ਸਿਮਰੀਜੈ ॥ ਮਾਨ
ਹੁਕਮ ਦੇਨਹੁ ਉਠ ਕਰਕੈ ॥ ਮਿਲ ਆਪਸ ਮਹਿ ਵੈਰ ਵਿਸਰਕੈ ॥
੨੨ ॥ ਬੰਦਨ ਕਰ ਬੈਠੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ॥ ਭੇਦ ਮਿਟਾਇ ਅਨਦ ਧਰ
ਉਰ ਕੋ ॥ ਕਰੇਂ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਬਾਤ ਬਹੋਰੀ ॥ ਹੇਰ ਹੇਰ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਭ ਜੀ
ਓਰੀ ॥ ੨੩ ॥ ਕਰਨ ੬ਅਖੇਰ ੭ਨਾਹਰੰ ਮਾਰਨ ॥ ੮ਦੂਣ ਸੁੰਦਰੀ
ਕਹਿ ਉਚਾਰਨ ॥ ਇਤ ਆਦਕ ਹੋਈ ਬਹੁ ਗਾਥਾ ॥ ਦੇਨਹੁ

ਭੁਪਤ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਸਾਥਾ ॥ ੨੪ ॥ ਦੌਰ ਕੋਹੀਆ ਇਕ ਤਬ ਆਯੋ ॥
 ਉਕ ਪੁਕਾਰਤ ਬਾਕ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਬਡੋ 'ਕੋਹਰੀ ਜੋਇ ॥
 ਸਗਰੀ ਦੂਣ ਜਾਨਤੀ ਸੋਇ ॥ ੨੫ ॥ ਕੋਇ ਨ ਮਾਰ ਸਕਯੋ ਬਡ
 ਦਾਰਨ ॥ 'ਗੋ ਮਹਿਖੀ ਸੋ ਕਰਤ 'ਸੰਘਾਰਨ ॥ ਕਿਤਕ
 ਦਿਵਸ ਨਹਿੰ ਇਹ ਦਿਸਟਾਯੋ ॥ ਗਯੋ ਹੁਤੋ ਕਿਤ ਅਬ ਚਲ ਆਯੋ
 ॥ ੨੬ ॥ ਸੁਨ ਪ੍ਰਭ ਹਰਖੇ ਹੁਕਮ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਚਢੈ ਅਬੈ ਰਨਜੀਤ
 ਬਜਾਯੋ ॥ 'ਅਸੂ ਅਨਾਇ ਭਯੋ ਅਸਵਾਰਾ ॥ ਸੰਗ ਲੀਨ ਭਟ ਸਹਿ
 ਹਥਯਾਰਾ ॥ ੨੭ ॥ ਜੁਗਲ ਨਿਪਤ ਭਟ ਲੇ ਨਿਜ ਸੰਗਾ ॥ ਚਢੈ
 ਗੁਰੂ ਸੰਗ ਧਾਰ ਉਮੰਗਾ ॥ ਸੋ ਕੋਹੀਆ ਕੀਨਸ ਅਗਵਾਇ ॥ ਗਹਿ-
 ਬਨ ਮਹਿੰ ਪਹੁੰਚੇ ਜਾਇ ॥ ੨੮ ॥ ਕੇਤਕ ਪਾਝੇ ਰੀਛ ਸੁ ਮਾਰੇ ॥
 ਹੋਤ 'ਕੁਲਾਹਲ 'ਬਿਪਨ ਮਝਾਰੇ ॥ ਇਤ ਉਤ ਖੋਜਤ ਕੋਹੀਏ
 ਕਹਯੋ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਖੋਜ 'ਪੰਚਾਨਨ ਲਹਯੋ ॥ ੨੯ ॥ ਅਬ ਹੀ ਗਯੋ
 ਰਹੇ ਸਵਧਾਨਾ ॥ ਨਿਕਸਹਿ ਕਰਹਿ ਚੋਟ ਬਲਵਾਨਾ ॥ ਦੋਨਹੁ ਨਿਪ
 ਬਹੁ ਸੰਗ ਸੁ ਬੀਰਾ ॥ ਗਮਨਤ ਜਾਤ ਅਗੁ ਗੁਰ ਧੀਰਾ ॥ ੩੦ ॥
 ਸੰਘਨੈ ਬਿੱਛ ਉਲੰਘਤ ਭਏ ॥ ਪੁਨ ਆਛੇ ਬਲ ਮਹਿੰ ਚਲ ਗਏ ॥
 ਤਿਸ ਕੇ ਨਿਕਟ ਬਿਖਮ ਇਕ ਥਾਇ ॥ 'ਕੰਟਕ ਸਹਿਤ ਬਿੱਖ ਕੀ
 ਛਾਇ ॥ ੩੧ ॥ 'ਸੁਪਤ ਰਹਯੋ ਨਿਜ ਪਾਹਿ ਪਸਾਰੇ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਯੋ
 'ਆਮਿਖ ਕੀਨ 'ਅਹਾਰੇ ॥ ਜਬਹਿ ਹਰੇਖਾ ਹੈ ਕੀ ਹੋਈ ॥ ਸੁਨਯੋ
 ਸਬਦ 'ਔਚਕ ਤਿਨ ਸੋਈ ॥ ੩੨ ॥ ਤਯਾਗ ਨੀਂਦ ਬਲ ਤੇ
 ਗੁਰਝਾਯੋ ॥ ਖਰੇ ਹੋਇ ਬੈਠਯੋ 'ਦਿਗ ਲਾਯੋ ॥ ਬੋਲਯੋ ਸੁਨਯੋ
 ਜਾਨ ਤਿਨ ਲੀਨਾ ॥ 'ਠਾਂਢੇ ਭਏ 'ਬਿਲੋਕਨ ਕੀਨਾ ॥ ੩੩ ॥

੧ ਗਉਆਂ ਮਝਾਂ

੨ ਮਾਰਨਾ

੩ ਘੋੜਾ

੪ ਰੋਲਾ ਗੋਲਾ ੫ ਬ੍ਰਾਹਮਣ

੬ ਸ਼ੇਰ

੭ ਕੰਡਿਆਂ

੮ ਸੁਤਾ ਹੋਇਆ

੯ ਪਾਸ

੧੦ ਭੋਜਨ

੧੧ ਅਚਾਨਕ

੧੨ ਅੱਖਾਂ

੧੩ ਖੜਾ ਹੋਇਆ

੧੪ ਦੇਖਣਾ ਕੀਤਾ

'ਦਾਰਨ ਪੰਚਾਨਨ ਕੋ ਆਨਨ ॥ ਜਿਹ ਸਮਾਨ ਕੋ ਨਾਹਿ ਨ ਆਨਨ
 ॥ ਪਿਖ ਕਲਗੀਧਰ ਸਭਨ ਸੁਨਾਯੋ ॥ 'ਜ਼ਾਲਾ ਬਮਨੀ ਨਹਿ ਕੋ
 ਘਾਯੋ ॥ ੩੪ ॥ ਏਕ ਸੁਭਟ ਲੇ ਖੜਗ ਸੁ ਢਾਲ ॥ ਲਲਕਾਰਹਿ
 ਸਭ ਆਗੇ ਢਾਲ ॥ ਢਾਰ ਸਹਾਰ ਵਾਰ ਕਰ ਵਾਰ ॥ ਕਰਹਿ ਜੁੱਧ
 ਲੇ 'ਕੋਹਰ ਮਾਰ ॥ ੩੫ ॥ ਮੁਖ ਮਾਂਗੈ ਹਮ ਬਖਸ਼ੈਂ ਸੋਇ ॥ ਨਿਕਸੈ
 ਧੀਰ ਧਾਰ ਉਰ ਜੋਇ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਫਤੇ ਸ਼ਾਹਿ ਬਚ ਬੋਲਾ ॥ ਪ੍ਰਭ
 ਜੀ ਕੋਹਰ 'ਓਜ ਅਤੇਲਾ ॥ ੩੬ ॥ ਚਿਰੰਕਾਲ ਕੋ ਇਹੁ ਪ੍ਰਗਟਯੋ ॥
 ਨਹਿ ਕੋ ਘਾਵ ਸਕਯੋ ਸਮ ਹਯੋ ॥ ਤਬ ਕਲਗੀਧਰ ਦੇਖੇ ਸਬੈ ॥
 ਨਿਕਸਯੋ ਨਹਿ ਕੋ ਜੋਧਾ ਜਬੈ ॥ ੩੭ ॥ ਹੈ ਤੇ ਉਤਰੇ ਸ੍ਰੀ ਬਰਬੀਰਾ
 ਖੜਗ 'ਸਿਪਰ ਕਰ ਧਾਰੇ ਧੀਰਾ ॥ ਸਮੁਖ ਕੋਹਰੀ ਕੋਹਰਨ ਨਾਥਾ ॥
 ਗਰਜ ਕਹਯੋ ਤਕ ਕੋਹਰ ਮਾਥਾ ॥ ੩੮ ॥ ਅਹੁ 'ਬਿੜਾਲ ਹੋ ਉਠ
 ਸਵਧਾਨਾ ॥ ਹਤਹੁ ਅਬੈ ਤੁਹਿ ਨਾਸਹੁ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਇਮ ਸੁਨ ਕੈ
 ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬੈਨ ॥ ਉਠਯੋ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰ 'ਅਰਨ ਸੁ ਨੈਨ ॥ ੩੯ ॥
 ਭਬਕਯੋ ਜਨ 'ਨਭ ' ਘਨ ਗਰਜਾਯੋ ॥ ਉਜਰਯੋ ਛਾਲ ਸੀਸ ਗੁਰ
 ਆਯੋ ॥ ਬਾਇੰ ਦਸਤ ਗੁਰ 'ਸਿਪਰ ਉਠਾਯੋ ॥ ੪੦ ॥ ਆਇ ਸੁ
 ਸਿਪਰਹਿ ਪਹੁੰਚਾ ਮਾਰਾ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਭ ਖੜਗ ਪ੍ਰਧਾਰਾ ॥
 ਬਹਯੋ ਉਦਰ ਜਿਮ ਸਾਬਨ ਤਾਰਾ ॥ ਜੁਗਲ ਖੰਡ ਕਰਕੈ ਕਟ ਡਾਰਾ
 ॥ ੪੧ ॥ ਪਿਖ ਨਿਪੁ ਭਟ ਯੁਤ ਧੰਨ ਅਲਾਇ ॥ ਉਪਮਾ ਕਰਤ
 ਨਿਕਟ ਸਭਆਇ।ਕੋਹਰ ਦਿੱਬਯ ਦੇਹ ਕੋ ਪਾਇ ॥ ਉਪਮ ਉਚਾਰਤ
 ਕਹਯੋ ਸੁਨਾਇ ॥ ੪੨ ॥ ਗੁਰ ਕਰ ਤੇ ਮੈਂ ਮੁਕਤੀ ਪਾਈ ॥ ਅਬ
 ਜਾਵੈਂ ਗੁਰ ਪੁਰਹਿ ਸਿਧਾਈ ॥ ਪਿਖ ਸੁਨ ਭੇ ਨਿਪੁ ਭਟ ਵਿਸਮਾਦਾ

੧ ਭਿਆਨਕ ਸ਼ੇਰ

੨ ਏਦੂਕ

੩ ਸ਼ੇਰ

੪ ਬਹੁਤਬਲੀ

੫ ਮਾਰ ਨਹੀਂ ਸਕੇ

੬ ਢਾਲ

੭ ਬਿਲਾ

੮ ਲਾਲ ਅਖਾਂ

੯ ਅਕਾਸ਼

੧੦ ਬਦਲ

੧੧ ਢਾਲ

॥ ਲੀਲੁ ਜਾਨੀ ਗੁਰੂ ਅਗਾਦਾ ॥ ੪੩ ॥ ਅਸ ਅਖੈਰ ਕਰ ਗੜ੍ਹ
ਮਹਿ ਆਇ ॥ ਨਿਪ ਜੁਗ ਮੁਦਤ ਸਮੀਪ ਰਹਾਇ ॥ ਆਗਲ
ਦਿਵਸ ਜਾਚ ਬਿਦਾਈ ॥ ਬਿਦਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਦੇ ਸਿਰੁ ਪਾਈ ॥ ੪੪ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਜੁਗ
ਨਿਪ ਮੇਲ ਐ ਕੇਹਰ ਹਤਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਖੋੜਸਮੇਂ
ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੬ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਪਾਂਵਟ ਗੜ੍ਹ ਤੇ ਦੂਰ ਕਛ ਸਾਢੇਰਾ ਪੁਰ ਗ੍ਰਾਮ ॥

ਸੱਯਦ ਬੁੱਧੁ ਸ਼ਾਹ ਬਸੇ ਸੰਤ ਰੂਪ ਗੁਨ ਧਾਮ ॥ ੧ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਆਏ ਨਿਕਟ ਗੁਰੂ ਤਿਨ ਸੁਨੇ ॥ ਜਿਨ ਕੀ
ਉਪਮਾ ਨਰ ਗਨ ਭਨੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਗਾਦੀ ਕੋ ਮਾਲਕ ॥ ਦੀਨ
ਦੂਨੀ ਸਭ ਜਿਸ ਕੇ ਤਾਲਕ ॥ ੨ ॥ ਜਿਸ ਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈਂ ਅਧ-
ਕਾਏ ॥ ਮਗ ਖੁਦਾਇ ਕੋ ਦੇਤ ਬਤਾਏ ॥ ਇਤ ਆਦਕ ਮਹਿਮਾ
ਸੁਨ ਸੁਨ ॥ ਤਿਆਰੀ ਕਰੀ ਚਲਨ ਕੀ ਡੋਨ ॥ ੩ ॥ ਬਿੰਦ ਮੁਰੀਦ
ਦੇਸ ਮਹਿ ਜਿਸ ਕੇ ॥ ਨਿਤ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰੇ ਮਹਿ ਤਿਸ ਕੇ ॥ ਕੇਤਕ
ਇਕਤ ਕਰੇ ਬੁਲਵਾਏ ॥ ਦਰਸਨ ਹਿਤ ਗਮਨੇ ਉਤਲਾਏ ॥ ੪ ॥
ਆਨ ਪਾਂਵਟੇ ਡੇਰਾ ਕਹਯੋ ॥ ਮਿਲਨ ਮਨੋਰਥ ਕੋ ਉਰ ਧਰਯੋ ॥
ਬੈਠੇ ਗੁਰ ਲਾਗਯੋ ਦਰਬਾਰ ॥ ਆਨ ਕਰਯੋ ਦਰਸਨ ਸੁਖ ਸਾਰ ॥
੫ ॥ ਧਰ ਅਕੋਰ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ ॥ ਪਿਖ ਸਰੂਪ ਕੋ ਨਹਿ ਤ੍ਰਿਪ-
ਤਾਯੋ ॥ ਲਖ ਦਰਵੇਸ ਗੁਰਨ ਸਨਮਾਨਾ ॥ ਸਹਿਤ ਮੁਰੀਦ ਬਠਾਵਨ
ਠਾਨਾ ॥ ੬ ॥ ਬੂਝਨ ਕਰੇ ਬਸਤ ਹੋ ਕਹਾਂ ॥ ਕਿਸ ਕਾਰਨ ਤੇ
ਆਵਨ ਇਹਾਂ ॥ ਅਹੇ ਕੌਨ ਕਯਾ ਨਾਮ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਕਹੈ ਪ੍ਰਸੰਗ
ਆਪਨੋ ਸਾਰਾ ॥ ੭ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਜੋਰਤ ਬਾਕ ਬਖਾਨੋ ॥ ਸੱਯਦ ਜਾਤ
ਦੇਹ ਕੀ ਜਾਨੋ ॥ ਸ਼ਹਿਰ ਸਢੇਰੇ ਮਹਿ ਘਰ ਅਹੈ ॥ ਬੁੱਧੁ ਸ਼ਾਹ ਨਾਮ
ਜਗ ਕਹੈ ॥ ੮ ॥ ਮਹਿਮਾ ਸੁਨੀ ਘਨੀ ਬਹੁ ਦਿਨ ਤੇ ॥ ਚਹਿਤ

ਮਿਲਨ ਕੋਪੀਤੀ ਮਨ ਤੇ ॥ ਅਬ ਹਜ਼ੂਰ ਨੇ ਮੇਲਨਕੀਨ ॥ ਨਾਹਿਨ
 ਬਿਛਰਨ ਮੈਂ ਲਖ ਲੀਨ ॥੯॥ ਐਸੀ ਮਿਲਨੀ ਅਬ ਮਿਲਗਯੋ ॥ ਲੇ
 ਦਰਸਨ ਕੋ ਮਨ ਦੇ ਦਯੋ ॥ ਅਸ ਬਿਵਹਾਰ ਬਿਨਾਂ ਮੁਖ ਬੋਲੇ ॥
 ਹੋਇ ਚੁਕਯੋ ਤੂਰਨ ਬਿਨ ਤੋਲੇ ॥ ੧੦ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਫੇਰ ਨ ਫਿਰਨਾ
 ਹੋਏ ॥ ਬਹੁ ਦਿਨ ਕੇ ਦਾਰਦ ਦੁਖ ਖੋਏ ॥ ਉਕਤ ਜੁਗਤ ਸਤਿਗੁਰ
 ਜਬ ਸੁਨੀ ॥ ਗੀਝ ਮੰਜ ਕਰਨਾ ਕੀਅ ਘਨੀ ॥ ੧੧ ॥ ਗੁਰ ਦਰ-
 ਬਾਰ ਰਹਯੋ ਲਗ ਜਾਵਤ ॥ ਲੇਤ ਰਹਯੋ ਦਰਸਨ ਕੋ ਤਾਵਤ ॥
 ਪੁਨ ਉਨਕੈ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਇਕੰਤੇ ॥ ਗੇ ਨਿਜ ਬਾਨ ਅਖਲ ਹਰਖੰਤੇ ॥
 ੧੨ ॥ ਨੰਦ ਚੰਦ ਕੋ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹਯੋ ॥ ਸੱਯਦ ਸ਼ਾਹਿ ਬੁਧ ਸੁਧ
 ਲਯੋ ॥ ਬਿੰਦ ਮੁਰੀਦ ਸੰਗ ਜਿਸ ਅਹੈਂ ॥ ਗੁਰ ਘਰ ਮੈਂ ਸ਼ਰਧਾ
 ਉਰ ਲਹੈਂ ॥ ੧੩ ॥ ਆਛੈ ਥਾਨ ਕਰਾਇ ਨਿਵੇਸ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ
 ਪਹੁਚਾਇ ਅਸੇਸ ॥ ਸੁਨ ਦਿਵਾਨ ਸਭ ਵਸਤ ਪੁਚਾਈ ॥ ਸੁਖ
 ਸਮੇਤ ਨਿਸ ਤਿਨਹੁ ਬਿਤਾਈ ॥ ੧੪ ॥ ਕੇਤਕ ਦਿਨ ਸਤਿਗੁਰ
 ਢਿਗ ਰਹਯੋ ॥ ਮਗ ਖੁਦਾਇ ਕੋ ਤਿਸ ਨੇ ਲਹਯੋ ॥ ਭਯੋ ਨਿਹਾਲ
 ਬਿਦਾ ਪੁਨ ਚਾਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਭ ਸਿਰੋਪਾਇ ਦਯੋ ਤਾਈ ॥
 ੧੫ ॥ ਪਗ ਛੁਵਾਇ ਲੇ ਸੀਸ ਚਢਯੋ ॥ ਗੁਰ ਸਰੂਪ ਰਿਦ ਧਾਰਨ
 ਕਯੋ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਕਹਿ ਗੁਰੂ ਪਿਆਰੇ ॥ ਅਪਨੇ ਜਾਨ ਨ ਮਨੋ
 ਬਿਸਾਰੇ ॥ ੧੬ ॥ ਇਮ ਬਹੁ ਬਿਨਤੀ ਕਰ ਘਰ ਚਾਲਾ ॥ ਸੰਗ
 ਮੁਰੀਦ ਲੀਨ ਨਿਜ ਜਾਲਾ ॥ ਸਹਿਰ ਸਢੇਰੇ ਕੇ ਚਲ ਗਯੋ ॥ ਜਹਿ
 ਕਹਿ ਸੁਜਸ ਉਚਾਰਤ ਭਯੋ ॥ ੧੭ ॥ ਨਗਰ ਦਾਮਲਾ ਏਕ ਸੁ
 ਜਾਨੈ ॥ ਤਹਾਂ ਹੁਤੇ ਕੁਛ ਖਾਨਹਿ ਖਾਨੈ ॥ ਸਦਾ ਰਹਿਤ ਨੌਕਰ
 ਪਤਸ਼ਾਹੀ ॥ ਕਰਤ ਜੀਵਕਾ ਨਿਜ ਨਿਰਬਾਹੀ ॥ ੧੮ ॥ ਕੁਛ
 ਕਾਰਜ ਤਿਨ ਦੀਨ ਬਿਗਾਰੇ ॥ ਰਿਸ ਨੌਰੰਗ ਸੇ ਵਹਿਰ ਨਿਕਾਰੇ ॥
 ਸਭ ਮਹਿ ਹੁਕਮ ਬਿਦਤ ਅਸ ਭਾਖੇ ॥ ਇਨ ਕੇ ਚਾਕਰ ਨਹਿੰ ਕੋ

ਰਾਖੇ ॥ ੧੯ ॥ ਖਤਾਵੰਦ ਪਤਸ਼ਾਹੀ ਅਹੇ ॥ ਰਾਖਹਿ ਜੋ ਸਜਾਇ
 ਸੋ ਲਹੇ ॥ ਭਏ ਬਿਨੈ ਕਰ ਰੋਜ਼ੀ ਹੀਨੇ ॥ ਫਿਰੇ ਬਹੁਤ ਕਿਨ ਰਖਨ
 ਨ ਕੀਨੇ ॥ ੨੦ ॥ ਹੁਤੇ ਪੰਚ ਸੈ ਗਿਨਤੀ ਬਿਖੈ ॥ ਭਏ ਦੀਨ ਜਿਨ
 ਨਹਿ ਕੋ ਰਖੈ ॥ ਬਿਚਰਤ ਪਹੁੰਚੇ ਸ਼ਹਿਰ ਸਦੌਰੇ ॥ ਡੇਰਾ ਕਰਯੋ
 ਵਹਿਰ ਇਕ ਠੌਰੇ ॥ ੨੧ ॥ ਜਾਨ ਪੀਰ ਨਿਜ ਬੁਧੁ ਸ਼ਾਹਾ ॥ ਜ਼ਜ਼ਾ-
 ਰਤ ਹੇਤ ਗਏ ਤਿਨ ਪਾਹਾ ॥ ਕੁਛ ਅਕੌਰ ਧਰ ਕੀਨ ਸਲਾਮੂ ॥
 ਬੈਠੇ ਜਾਇ ਸਮੀਪ ਤਮਾਮੂ ॥ ੨੨ ॥ ਬੂਝਨ ਕਰਯੋ ਕਹਾਂ ਤੇ ਆਏ
 ॥ ਤਿਨ ਬ੍ਰਿਤੰਤ ਸਭ ਦੀਨ ਸੁਨਾਏ ॥ ਭਰਮੇ ਰੋਜ਼ੀ ਹੇਤ ਲਚਾਰੇ ॥
 ਕੇ ਨ ਰਖੇ ਸ਼ਾਹ ਤੇ ਡਰ ਧਾਰੇ ॥ ੨੩ ॥ ਜੇਕਰ ਤੁਮ ਤੇ ਹੋਇ ਉਪ-
 ਕਾਰ ॥ ਕਰੋ ਪੀਰ ਜੀ ਮਿਹਰ ਉਦਾਰ ॥ ਅਰਜੀ ਸੁਨੀ ਭਨੀ ਹੁਇ
 ਦੀਨ ॥ ਬੁਧੁ ਸ਼ਾਹਿ ਬਿਚਾਰਨ ਕੀਨ ॥ ੨੪ ॥ ਇਕ ਸ੍ਰੀ ਕਲਗੀ-
 ਧਰ ਤੇ ਬਿਨੈ ॥ ਅਪਰ ਨ ਰਾਖਨ ਸਮਰੱਥ ਇਨੈ ॥ ਅਸ ਬਿਚਾਰ
 ਕਰ ਸਭ ਸਮਝਾਇ ॥ ਬਿਨ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਕੋ ਨਾਇ ॥ ੨੫ ॥
 ਜੋ ਨੁੰਗ ਤੇ ਨਹਿੰ ਡਰ ਪਾਵੈਂ ॥ ਰਹਿਨ ਚਹੋ ਚਲ ਤਹਾਂ ਰਖਾਵੈਂ ॥
 ਸੁਨ ਸਰਦਾਰਨ ਪੰਚ ਉਚਾਰੀ ॥ ਇਹ ਉਪਕਾਰ ਕਰੋ ਨਿਜ ਭਾਰੀ
 ॥ ੨੬ ॥ ਨਤ ਹੈ ਸਸਤੁ ਬੇਚ ਕਰ ਖਾਇ ॥ ਫੇਰ ਨ ਬਾਨਾ ਬਨਹਿ
 ਸਿਪਾਇ ॥ ਖਾਨ ਪੰਚ ਸੈ ਰੋਜ਼ੀ ਲਾਵੇ ॥ ਗੁਰ ਢਿਗ ਚਲੇ ਰਖਵਾਵੇ
 ॥ ੨੭ ॥ ਸੁਨਤ ਸ਼ਾਹੁ ਲਾਚਾਰ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਕਹਯੋ ਥਿਰੋ ਹੈ ਪ੍ਰਾਤ
 ਸਿਧਾਰੇ ॥ ਦੇ ਧੀਰਜ ਨਿਸ ਨਿਕਟ ਬਸਾਏ ॥ ਪ੍ਰਾਤ ਚਲੇ ਪਾਂਵਟ
 ਗੜ੍ਹ ਆਏ ॥ ੨੮ ॥ ਜਬ ਲਾਗਯੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਿਵਾਨਾ ॥ ਬੁਧੁ
 ਸ਼ਾਹਿ ਖਾਨ ਸਵਧਾਨਾ ॥ ਆਇ ਸਮੁਖ ਕਰ ਠਾਂਢ ਸਲਾਮਾ ॥
 ਸ਼ਾਹਿ ਗਯੋ ਚਰਨਨ ਗੁਰ ਸ਼ਾਮਾ ॥ ੨੯ ॥ ਗੁਰ ਸਨਮਾਨਯੋ ਬੂਝਯੋ
 ਸ਼ਾਇ ॥ ਕਹੁ ਕਾਰਨ ਕਿਤ ਏ ਸਭ ਆਇ ॥ ਸੁਨ ਕਹਿ ਹੇਤ ਚਾਕਰੀ
 ਆਏ ॥ ਰਹਿਨ ਹੇਤ ਮੋਕੋ ਸੰਗ ਲਿਆਏ ॥ ੩੦ ॥ ਲਰਬੇ ਕੋ ਪਠਾਨ

ਇਹੁ ਗਾਢੇ ॥ ਰਣ ਮਹਿ ਰਿਪ ਆਗੇ ਰਹਿ ਠਾਢੇ ॥ ਹਥਯਾਰਨ ਕੇ
 ਬਹੁ ਅਭਯਾਸਹਿ ॥ ਪੁਸ਼ਤਨ ਲਗ ਇਨ ਸੰਘਰ ਆਸਹਿ ॥ ੩੧ ॥
 ਸੁਨ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਸਨਦ ਬਧ ਹੋਇ ॥ ਹਯਨ ਅਰੂਢ ਆਹਿ ਹਮ
 ਜੋਇ ॥ ਹੁਕਮ ਪਾਇ ਸਭ ਭਏ ਸਵਾਰ ॥ ਆਏ ਪੰਚ ਸੈ ਬੰਨ੍ਹ ਹਥ-
 ਯਾਰ ॥ ੩੨ ॥ ਜਿਨ ਮਹਿ ਪੰਚ ਸੁਦਾਰ ਮਹਾਨਾ ॥ ਭੀਖਨ ਖਾਨ
 ਸੁ ਕਾਲੇ ਖਾਨਾ ॥ ਖਾਨ ਹਯਾਤ ਨਿਜਾਬਤ ਖਾਨ ॥ ਉਮਰਾ ਖਾਨ
 ਪੰਚ ਸਵਧਾਨ ॥ ੩੩ ॥ ਹਯਨ ਸਮੇਤ ਸੈਨ ਲਖ ਬਨੀ ॥ ਪੁਨ
 ਬੁਧੁ ਫੁਰਮਾਇਸ ਭਨੀ ॥ ਨੰਦ ਚੰਦ ਸੰਗ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਖਾ ॥ ਚਿਹਰੇ
 ਲਿਖਹੁ ਲੇਹੁ ਏਹੁ ਰਾਖਾ ॥ ੩੪ ॥ ਏਕ ਰਜਤਪਨ ਇਕ ਅਸਵਾਰਾ
 ॥ ਪੰਚ ਪੰਚ ਸਿਰਦਾਰਨ ਸਾਰਾ ॥ ਭਯੋ ਹੁਕਮ ਹਰਖੇ ਉਰ ਖਾਨ ॥
 ਧੰਨਯ ਧੰਨਯ ਗੁਰ ਕਰੇ ਬਖਾਨ ॥ ੩੫ ॥ ਨੰਦ ਚੰਦ ਹੁਇ ਖਰੋ
 ਕਿਨਾਰੇ ॥ ਲਿਖਨ ਹੇਤ ਸਭ ਨਿਕਟ ਹਕਾਰੇ ॥ ਚਿਹਰੇ ਨਾਮ
 ਸਰਬ ਲਿਖਵਾਏ ॥ ਜਿਤ ਪ੍ਰਵਾਹਿ ਜਮਨਾ ਜਲ ਆਏ ॥
 ੩੬ ॥ ਤਿਤ ਦਿਸ ਡੇਰਾ ਦੀਨ ਕਰਾਇ ॥ ਤੰਬੂ ਲਗੇ ਤੀਰ
 ਸਮਦਾਇ ॥ ਬੁਧੁ ਸਾਹਿ ਅਧਕ ਸਨਮਾਨਾ ॥ ਗੁਰ ਸੁਸੀਲ ਤੇ
 ਉਰ ਹਰਖਾਨਾ ॥ ੩੭ ॥ ਰਹਯੋ ਨਿਕਟ ਜੇਤਕ ਮਨ ਭਾਯੋ ॥
 ਬਹੁਰ ਸਢੈਰੇ ਗਾ ਜਸ ਗਾਯੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਚਢਹਿ ਅਖੇਰ ਸਿਧਾਰੈ
 ॥ ਬੀਨ ਬੀਨ ਸ਼ੇਰਨ ਕੈ ਮਾਰੈ ॥ ੩੮ ॥ ਦੁਸ਼ਟ ਜੀਵ ਬਨ
 ਰਹਯੋ ਨ ਕੋਈ ॥ ਚਰੈ ਮਹਿਖ ਗੋ ਚਿੰਤ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜਿਤ
 ਕਿਤ ਸੁਖੀ ਭਏ ਨਰ ਨਾਰੀ ॥ ਬਿਚਰਹਿ ਸਗਰੀ ਦੂਨ ਮਝਾਰੀ
 ॥ ੩੯ ॥ ਕਹੈ ਸਕਲ ਗੁਰ ਰੋਣਕ ਕੀਨੀ ॥ ਜਗੇ ਭਾਗ ਅਵਨੀ
 ਇਸ ਚੀਨੀ ॥ ਦੇਸ ਵਿਦੇਸ ਗੁਰੂ ਯਸ ਹੋਏ ॥ ਹੇਤ ਚਾਕਰੀ
 ਆਇ ਜਿ ਕੋਏ ॥ ੪੦ ॥ ਤੁਰਕ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਕੋ ਰਖ ਲੇਵੈ ॥
 ਸੁਸਤ੍ਰ ਗਹਾਇ ਰੁਜ਼ੀਨਾ ਦੇਵੈ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਕਰਵਾਵਹਿ

ਅਭਯਾਸਾ ॥ ਦਿਰੈਂ ਇਨਾਮ ਬਢਾਹਿੰ ਹੁਲਾਸਾ ॥ ੪੦ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਪਠਾਣੀ
ਸੈਨ ਰਾਖਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਸਪਤ ਦਸਮੇਂ ਮੰਦਰਹਿ
॥ ੧੭ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਬੰਦਨ ਪੂਜਨ ਜੋਗ ॥

ਸ਼ਰਨਾਗਤ ਜੋ ਆਇ ਹੈਂ ਸੁਖ ਲੈ ਹੈਂ 'ਜੁਗ ਲੋਗ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਪਾਂਵਟ ਗੜ੍ਹ ਬਸ ਹੈਂ ਸੁਖ ਸਨੇ ॥ ਦੇਸ ਵਿਦੇਸ
ਸੰਗਤਾਂ ਘਨੇ ॥ ਆਵੈਂ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸਨ ਪਾਵੈਂ ॥ ਦੇ 'ਅਕੋਰ
ਮਨ ਇੱਛ ਪੁਰਾਵੈਂ ॥ ੨ ॥ ਸੁਭ ਉਪਦੇਸ਼ ਸਭਨ ਕੋ ਦੇ ਹੈਂ ॥
ਜਨਮ ਸਫਲ ਤਤ ਛਿਨ ਕਰ ਲੈ ਹੈਂ ॥ 'ਅਰਧ ਨਿਸਾ ਪਰਯੰਕ
ਤਿਆਗੇ ॥ ਜਮਨਾ ਤਟ 'ਮੱਜਹਿ ਅਨਰਾਗੇ ॥ ੩ ॥ ਦੀਰਘ ਏਕ
'ਸਿਲਾ ਤਹਿ 'ਕੂਲਾ ॥ ਤਾਂ ਪਰ ਥਿਤ ਹੈ ਸਿੱਖਨ ਮੂਲਾ ॥ ਨਿਜ
ਸੂਰੂਪ ਮਹਿ ਥਿਰਤਾ ਪਾਵਹਿ ॥ ਪੁਨ ਉਥਾਨ ਹੈ ਪ੍ਰਭ ਜਸ ਗਾਵਹਿ
॥ ੪ ॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਪ੍ਰਭ ਧਯਾਨ ਮਝਾਰੇ ॥ ਉਚਰੀ 'ਗਿਰਾ ਨਵੀਨ
ਅਪਾਰੇ ॥ 'ਬਿਤ ਇਕ ਸ਼ਤ ਇਕ ਕਮ ਸ਼ਤ ਔਰਾ ॥ ਜਾਪੁ ਨਾਮ
ਰਾਖਯੋ ਤਿਹ ਠੈਰਾ ॥ ੫ ॥ ਆ ਦੀਵਾਨ ਮਹਿ ਪੁਨਹਿ ਬਿਰਾਜੇ ॥
ਲੇਖਾਰੀ ਤੇ ਤਬ ਸੁਖ ਸਾਜੇ ॥ ਲਿਖਵਾਈ ਸੋ ਗਿਰਾ ਅਮੋਲੀ ॥ ਹੁਕਮ
ਸੁਨਾਯੋ ਸਭ ਮਹਿ ਬੋਲੀ ॥ ੬ ॥ ਸ੍ਰੀ ਜਪੁਜੀ ਗੁਰ ਆਦਿ ਉਚਾਰਾ
॥ ਸਿੱਖ ਨਿਯਮ ਪਠ ਪ੍ਰਾਤਹਿ ਕਾਰਾ ॥ ਅਬ ਤਿਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਾਪੁ ਭੀ
ਭਯੋ ॥ ਪਠੈਂ ਸਿੱਖ ਇਤ ਉਤ ਸੁਖ ਲਯੋ ॥ ੭ ॥ ਸੁਨ ਸਿਖ ਭਏ
ਅਨੰਦ ਅਪਾਰਾ ॥ ਪਾਠ ਕਰਨ ਮਹਿ ਪ੍ਰਨ ਕੋ ਧਾਰਾ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ
ਪੁਨ ਸਭ ਤਿਹ ਬੇਰੀ ॥ ਕਲਗੀ ਧਰ ਢਿਗ 'ਅਰਜੀ ਟੇਰੀ ॥ ੮ ॥

੧ ਦੋਵੇਂ ਲੋਕ ੨ ਭੇਟਾ ੩ ਅਸੀਂ ਰਾਤ ਨੂੰ ਮੰਜਾ ਛਡਕੇ ੪ ਇਸ਼ਨਾਨ ੫ ਪਥਰ
੬ ਕਿਨਾਰੇ ੭ ਬਾਣੀ ੮ ਸ੍ਰੀ ਜਾਪ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ੧੮੮ ਸਲੋਕ ੯ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ

ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਜਸ ਸ੍ਰੀ ਜਾਪੁ ਉਚਾਰਾ ॥ ਅਪਰ ਗਿਰਾ ਭੀ ਤਿਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥
 ॥ ਰਚਹੁ ਜਬਾ ਗੁਰ ਰਚਤੇ ਰਹੇ ॥ ਜਿਹ ਪਠ ਸੁਨ ਸਿਖ ਸੁਖ ਕੋ
 ਲਹੇ ॥ ੯ ॥ ਸੁਨ ਪ੍ਰਭ ਕਹਯੋ ਜਬਾ ਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਕਾਰਯ ਤਬਾ
 ਹੋਇ ਹੈ ਆਇ ॥ ਤਿਹ ਦਿਨ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਜਮਨਾ ਤੀਰ ॥ ਪ੍ਰਾਤਕਾਲ
 ਮਜ ਥਿਤ ਹੈ ਧੀਰ ॥ ੧੦ ॥ ਗਿਰਾ ਉਚਾਰਹਿ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥
 ਆਇ ਲਿਖਾਵਹਿ ਪੁਨਹਿ ਦਯਾਰ ॥ ਛੰਦ ਬੰਦ ਰਚ ਅਨਕ
 ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਸੁਨਹਿ ਗਯਾਤ ਜੋ ਕਾਵਯ ਅਪਾਰਾ ॥ ੧੧ ॥ ਚਕ੍ਰਤ
 ਹੈ ਕਰ ਸਤੁਤ ਉਚਾਰੈ ॥ ਧੰਨ ਗੁਰੁ ਸਮਰਥ ਸਭ ਕਾਰੈ ॥ ਸੁਜਸ
 ਫੈਲ ਸਭ ਦੇਸ਼ਨ ਗਯੋ ॥ ਕਵੀ ਹੂ ਗੁਣੀ ਜਿਤਹਿ ਕਿਤ ਲਯੋ ॥
 ੧੨ ॥ ਆਨ ਲਗੇ ਸਤਿਗੁਰ ਢਿਗ ਸੋਇ ॥ ਗੁਣ ਦਿਖਲਾਵਹਿ
 ਨਿਜ ਨਿਜ ਜੋਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਭੀ ਤਿਨ ਬਹੁ ਸਤਿਕਾਰੈ ॥ ਦੈ ਹੈ
 ਬਖਸ਼ਸ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰੈ ॥ ੧੩ ॥ ਨਿਕਟ ਠਰਾਵਹਿ ਦੇ ਦਰਮਾਹਿ
 ॥ ਅਧਕ ਕਵੀ ਥਿਤ ਭੇ ਗੁਰ ਪਾਹਿ ॥ ਜਿਨ ਹਿਤ ਉਪਕਾਰਨ ਤਨ
 ਧਾਰਾ ॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਚਿਤ ਮਾਹਿ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੧੪ ॥ ਅਹਿ ਇਤ-
 ਹਾਸ ਪੁਰਾਤਨ ਜੇਤੇ ॥ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਮਹਿ ਲਖੀਅਤ ਤੇਤੇ ॥ ਤਿਨ ਕੋ
 ਪਠਰ ਲਖਨ ਜੋ ਚਹੈ ॥ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਮਹਿ ਕਠਨ ਸੁ ਲਹੈ ॥ ੧੫ ॥
 ਤਾਂਤੇ ਜਸ ਗੁਰ ਆਦਨ ਬਾਨੀ ॥ ਭਾਖਾ ਮਹਿ ਸੁਭ ਰਚੀ ਮਹਾਨੀ ॥
 ਜਿਹ ਤੇ ਨਰ ਗਨ ਲਹਿ ਕਲਯਾਨਾ ॥ ਤਸ ਚਹੀਅਤ ਇਤਹਾਸ
 ਲੁਟਾਨਾ ॥ ੧੬ ॥ ਅਸ ਬਿਚਾਰ ਹਿਤ ਜਗ ਉਪਕਾਰਾ ॥ ਕਵੀਅਨ
 ਪ੍ਰਤਿ ਗੁਰ ਹੁਕਮ ਉਚਾਰਾ ॥ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਅਖਲੰ ਇਤਹਾਸੁ ॥ ਭਾਖਾ
 ਮਾਹਿ ਰਚਹੁ ਸੋ ਰਾਸੁ ॥ ੧੭ ॥ ਤਬ ਕਵੀਅਨ ਕਰ ਅਰਜ ਗੁਜਾਰੀ
 ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਹਿਤ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥ ਕਰਨਾ ਕਰ ਇਹੁ ਹੁਕਮ
 ਅਲਾਯੋ ॥ ਪ੍ਰੰਤੂ ਬਿਨੋ ਇਕ ਸੁਨ ਸੁਖ ਦਾਯੋ ॥ ੧੮ ॥ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤਿ

ਹਮ ਗਿਆਤ ਨ ਕੋਈ ॥ ਉਲਥਾ ਭਾਖਾ ਕਿਹ ਬਿਧ ਹੋਈ ॥ ਸੁਨ
 ਸਤਿਗੁਰ ਤਬ ਰਿਦੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਯਥਾ ਯੋਗ ਇਨ ਕੀਨ ਉਚਾਰਾ ॥
 ੧੯ ॥ ਤਬ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਖ ਪੰਚ ਹਕਾਰੇ ॥ ਸੁਨਹੁ ਨਾਮ ਤਿਨ ਕੇ
 ਹਿਤ ਧਾਰੇ ॥ ^੧ਕਰਮ ਸਸੀ ਅਰ ਗੰਭੂ ਰਾਮ ॥ ਵੀਰੂ ਮੈਣਾਂ ਰਾਮ ਸੁ
 ਨਾਮ ॥ ੨੦ ॥ ਤਿਨ ਪ੍ਰਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਹੁਕਮ ਅਲਾਯੋ ॥ ਤੁਮ ਪੰਚਹੁ
 ਅਬ ਐਸ ਕਰਾਯੋ ॥ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤਿ ਆਗਮ ਪੈਰਾਨਾ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਆਸ਼੍ਰਯ
 ਨੀਕ ਪਛਾਨਾ ॥ ੨੧ ॥ ਕਵੀਅਨ ਕੋ ਸਭ ਭੇਤ ਜਨਾਵਹੁ ॥ ਭਾਸ਼ਾ
 ਮਹੁ ਉਲਥਾ ਕਰਵਾਵਹੁ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਪੰਚਹੁ ਭੇ ਵਿਸਮਾਦਾ ॥ ਹਮ
 ਨਹਿੰ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤਿ ਕੋ ਸਾਧਾ ॥ ੨੨ ॥ ਕਿਹ ਪ੍ਰਕਾਰ ਆਗਮ ਪੈਰਾਨ
 ॥ ਆਸ਼੍ਰਯ ਜਾਨ ਕਰੈਂ ਵਖਯਾਨ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਕਰ ਅਰਜ਼ ਗੁਜਾਰੀ ॥
 ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰ ਉਪਕਾਰੀ ॥ ੨੩ ॥ ^੨ਅਲਪ ਜੀਵ ਹਮ ਬੁੱਧ
 ਅਜਾਨ ॥ ਨਹਿੰ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਨ ਕੋ ਬੋਧ ਸੁਜਾਨ ॥ ਜਸ ਅਸ਼ਟਮ ਗੁਰ
 ਕਰਨਾ ਧਾਰ ॥ ਛੱਜੂ ਧੀਵਰ ਕਰ ਬਾਚਾਰ ॥ ੨੪ ॥ ਤਸ ^੩ਕਰਨਾ
 ਰਾਵਰ ਕੀ ਪਾਵਹਿ ॥ ^੪ਨਿਗਮਾਗਮ ਤਬ ਭੇਦਹਿ ਪਾਵਹਿ ॥ ਸੁਨ
 ਕਰ ਬਿਗਸੇ ਗੁਰੂ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਹੁਤੇ ਹਸਤ ਮਹੁ ਸਰ ਸੁਭ ਢਾਲ ॥
 ੨੫ ॥ ਪੰਚਨ ਸੀਸ ਛੁਹਾਵਨ ਕੀਨ ॥ ਰਿਦੈ ਵਿਮਲ ਸਭ ਕੇ ਕਰ
 ਦੀਨ ॥ ਅਗਮ ਨਿਗਮ ਸੋਝੀ ਹੈ ਆਈ ॥ ਨਿਜ ਪਰ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ
 ਬਹੁ ਪਾਈ ॥ ੨੬ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪਰ ਬੰਧਨ ਧਾਰੀ ॥ ਬਹੁ
 ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀ ਸਤੁਤ ਉਚਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਰਜਾਇ ਕੋ ਪਾਇ ॥
 ਕਵੀਅਨ ਕੇ ਉਪਯੋਗੀ ਥਾਇ ॥ ੨੭ ॥ ਜਿਹ ਤੇ ਕਵਿ ਗਨ ਬੁੱਧ
 ਉਦਾਰੇ ॥ ਭਾਖਾ ਬਿਖੈ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰੇ ॥ ਰਚਨ ਲਗੇ ਆਗਮ
 ਪੈਰਾਨ ॥ ਤੀਸਰ ਪਹਿਰ ਬੀਚ ਦੀਵਾਨ ॥ ੨੮ ॥ ਆਇ ਸੁਨਾਵਹਿ
 ਕਵਿਤਾ ਸਾਰ ॥ ਹੈ ਪ੍ਰਸੰਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਉਦਾਰ ॥ ਦੈਰੈਂ ਬਖਸ਼ਸ਼

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਅਸ ਠਾਨਹਿ ਨਿਤ ਪਰਉਪਕਾਰਾ ॥ ੨੯ ॥
 ਰਹੈ ਪਾਂਵਟੇ ਗੜ੍ਹ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ਜਿਨ ਚਰਤਨ ਕਛੁ ਅੰਤ ਨ ਆਇ
 ॥ ਆਇ ਸਿੱਖ ਜੋ ਦਰਸਨ ਪਾਵਹਿ ॥ ਚਤ੍ਰ ਪਦਾਰਥ ਤਿਹ ਕਰ
 ਆਵਹਿ ॥ ੩੦ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼
 ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ਰਚਨ ਅੰ ਕਵੀ ਰਾਖਨ ਪ੍ਰਸੰਗ
 ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਅਸ਼ਟ ਦਸਮੇਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੮ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਬਸੇ ਪਾਂਵਟੇ ਦਸਮ ਗੁਰ ਸਿੱਖ ਸੈਨ ਸਮਦਾਇ ॥

ਮੰਗਲ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤ ਗਨ ਸੁਖਦਾਇ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਜਿਤ ਕਿਤ ਤੇ ਗਨ ਸੰਗਤ ਆਵੈ ॥ ਬਸਤ੍ਰ
 ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਬਹੁ ਬਿਧ ਅਰਪਾਵੈ ॥ ਬਹੁ ਮੋਲੇ ਹੈ 'ਤੁਰਕੀ ਤਾਜੀ ॥
 ਲਿਆਵਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਬੇ ਰਾਜੀ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤਿਨ ਕਾਮਨ
 ਪੂਰੇ ॥ ਰਹੈ ਭੀਰ ਨਿਤ ਪ੍ਰਭੂ ਹਜੂਰੇ ॥ ਅਬ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਰਾਇ ਕੀ
 ਕਥਾ ॥ ਸੁਨੀਅਹਿ ਸ੍ਰੋਤਾ ਬੀਤੀ ਜਥਾ ॥ ੩ ॥ ਬਿਰਹਿ ਸੁ ਡੇਹਰਾ
 ਦੂਨ ਮਝਾਰੇ ॥ ਥੇ ਮਸੰਦ ਜਿਹ ਨਿਕਟ ਹਜਾਰੇ ॥
 ਦੇਸ ਵਿਦੇਸਨ ਕਾਰ ਲਿਆਵਹਿ ॥ ਕਛਕ ਸੁ ਰਾਮ ਰਾਇ
 ਅਰਪਾਵਹਿ ॥ ੪ ॥ ^੨ਸੇਸ ^੩ਅਖਲ ਬਰਤਹਿ ਸਭ ਆਪੀ ॥ ਲਹੈ
 ਸਿਖਨ ਤੇ ਦੇ ਸੰਤਾਪੀ ॥ ਕਿਤਕ ਮਸੰਦ ਮੁਖੀ ਤਿਸ ਕੇਰੇ ॥ ਕਾਰ-
 ਦਾਰ ਰਹਿ ਸਦ ਹੀ ਡੇਰੇ ॥ ੫ ॥ ਦਸਕੁ ਤਿਨੋਂ ਮਹਿ ਅਤ ਮਤ
 ਮੰਦੇ ॥ ਗੁਰ ਸੁਤ ਤੇ ^੬ਪ੍ਰਤਕੂਲ ਬਿਲੰਦੇ ॥ ਨਿਜ ਮਹਿ ਕਹੈ ਜੁ
 ਰਾਮ ਸੁ ਰਾਇ ॥ ਐਤ ਅਹੈ ਆਗੈ ਕਛ ਨਾਹਿ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰ ਗਾਦੀ
 ਸੰਗ ਇਨਹੁੰ ਬਿਗਾਰਾ ॥ ਮ੍ਰਿਤਕ ਹੋਇ ਜਬ ਸਭੇ ਹਮਾਰਾ ॥ ਚੈਹੈ
 ਗੁਰ ਸੁਤ ਕਰਨ ਤਮਾਮੀ ॥ ੭ ॥ ਰੈਨ ਦਿਵਸ ਅਸ ਬਿਵਤ ਬਨਾਇ
 ॥ ^੮ਅਵਸਰ ਨਹਿ ਮੂਢਨ ਕਰ ਆਇ ॥ ਇਕ ਬਾਸਰ ਅਸ ਕਾਰਨ

ਜਿਹ ਛੋਰੇ ਹੁਤੇ ਮਸੰਦ ॥ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਤੇ ਲੇ ਧਨ ਬਿੰਦ ॥ ਹੁਤੇ
 ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੀ 'ਤ੍ਰਾਸ ਨ ਮਾਨਤ ॥ ਹਮਰੇ ਕਰਯੋ ਗੁਰੂ ਯਹ ਜਾਨਤ ॥
 ੧੯ ॥ ਗਰਬਤ ਰਿਦੇ ਸੁਨੀ ਪੁਨ ਐਸੇ ॥ ਅਬ ਹਮ ਕੇ ਡਰ ਰਹਯੋ
 ਨ ਕੈਸੇ ॥ ਜਹਿ ਕਹਿ ਤੇ ਗਨ ਦਰਬ ਸੰਭਾਰਾ ॥ ਮਿਲ ਆਪਸ
 ਮਹਿ ਬਾਟਯੋ ਸਾਰਾ ॥ ੨੦ ॥ ਕਹਿ ਸ੍ਰੀ ਪੰਜਾਬੇ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥ ਹਤਹਿ
 ਨ ਮਾਨਹਿ ਦੁਸ਼ਟ ਬਡੇਰੇ ॥ ਕਛੁ ਬਸ ਚਲੈ ਨ ਭਈ ਲਚਾਰੀ ॥
 ਨਹਿ ਮਾਨਹਿ ਬਿਨ ਦੰਡ ਕੁਚਾਰੀ ॥ ੨੧ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਤਰਫ ਲਿਖੀ
 ਤਬ ਅਰਜੀ ॥ ਘਰ ਰਾਵਰ ਕੋ ਹਮਇਹਅਰਜੀ ॥ ਹੁਤੇ ਭਤੀਜਾ ਆਪ
 ਬਡੇਰੇ ॥ ਤੁਮ ਮਾਲਕ ਸਾਂਭਹੁ ਇਸ ਬੇਰੇ ॥ ੨੨ ॥ ਦੁਸ਼ਟ ਮਸੰਦਨ
 ਕੀਨ ਬਿਗਾਰਾ ॥ ਤਨਕ ਤ੍ਰਾਸ ਕਿਸ ਤ ਨਹਿ ਧਾਰਾ ॥ ਅਬ ਨਚਿੰਤ
 ਧਰ ਗਰਬ ਬਿਸਾਲੇ ॥ ਜਿਤ ਕਿਤ ਦਰਬ ਦੁਰਾਇ ਸੰਭਾਲੇ ॥ ੨੩ ॥
 ਮੁਝ ਕੋ ਭਨੈ ਤ੍ਰਿਯਾ ਤਨ ਤੋਹੀ ॥ ਰਹੁ ਅਨਸਾਰ ਨਾਤ ਦੁਖ ਹੋਹੀ ॥
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰ ਆਵਹੁ ਜੇ ਆਪ ॥ ਦਿਹੁ ਫਲ ਇਨਹੁ ਕੀਓ ਜਹਿ
 ਪਾਪ ॥ ੨੪ ॥ ਦੰਡ ਉਚਤ ਜੇ ਦੰਡ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥ ਉਲਟੇ ਮਿਲ
 ਸਭ ਗਰਬ ਬਢਾਵਹਿ ॥ ਮਨ ਭਾਵਤ ਕ੍ਰਿਤ ਕੋ ਸਭ ਕਰੈ ॥ ਵਸਤ
 ਦੁਰਾਵਹਿ ਲੈ ਲੈ ਧਰੈ ॥ ੨੫ ॥ ਅਬ ਤੁਮ ਬਿਨ ਨਹਿ ਕੋਇ
 ਹਮਾਰਾ ॥ ਡੁਬਤ 'ਚਿੰਤ ਨਦ ਕਰੋ ਉਧਾਰਾ ॥ ਜਾਦੋ ਰਾਇ ਜਾਨ
 ਅਨਸਾਰੀ ॥ ਕਹੀ ਹਕੀਕਤ ਨਿਕਟ ਹਕਾਰੀ ॥ ੨੬ ॥ ਗੁਪਤ
 ਦੂਤ ਗੁਰ ਨਿਕਟ ਪਠਾਯੋ ॥ ਪੱਤ੍ਰ ਲਿਯੋ ਸੋ ਗੁਰ ਢਿਗ ਆਯੋ ॥
 ਚਰਨ ਬੰਦ ਕਰ 'ਪੱਤ੍ਰੀ ਦਈ ॥ ਬਾਚੀ ਗੁਰੂ 'ਹਕੀਕਤ ਲਈ ॥
 ੨੭ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਕੀਨਸ ਪੁਨਹਿ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਬਿੰਦ ਮਸੰਦ ਬਿਲੰਦ
 ਬਿਗਾਰੇ ॥ ਡਰਤ ਨ ਰਾਮਰਾਇ ਤੇ ਜੇਈ ॥ ਕਯੋ ਨ ਬੁਰਾ ਠਾਨਹਿ
 ਅਬ ਤੇਈ ॥ ੨੮ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਕੇ ਘਰ ਸਾਰੇ ॥ ਧਨ ਕਰ

ਬਯੋ ॥ ਰਾਮ ਰਾਇ ਸਿਖ ਇਕ ਬਡ ਹਯੋ ॥ ੮ ॥ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਤਿਹ ਨਾਮ
 ਉਜਾਗਰ ॥ ਬਨਜ ਕਰੈ ਟਾਪੂ ਮਧ ਸਾਗਰ ॥ ਪੋਤ ਅਰੂਢ ਕਿਤੈ
 ਗਮਨਯੋ ॥ 'ਬਾਯੂ ਬੇਗ ਤਬ ਆਵਤ ਭਯੋ ॥ ੯ ॥ ਡਾਵਾਂ ਡੋਲ
 ਜਹਾਜ ਸੁ ਬਯੋ ॥ ਸਿਖ ਨਿਜ ਗੁਰ ਗੁਰ ਸੁਤ ਸਿਮਰਯੋ ॥ ਰਾਮ
 ਰਾਇ ਬ੍ਰਿਥਾ ਸੁ ਜਾਨੀ ॥ ਪੰਜਾਬੋ ਨਿਜ ਪਤਨੀ ਸਿਆਨੀ ॥ ੧੦ ॥
 ਕਹਯੋ ਤਾਂਹਿ ਮਮ ਦੇਹ ਸੰਭਾਰੋ ॥ ਜਾਵਹੁ ਮੈਂ ਸਿਖ ਕਾਜ ਸੁਧਾਰੋ ॥
 ਪੁਨ ਆਵੇਂ ਨਹਿ ਚਿੰਤ ਉਪਾਇ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਧਯਾਨ ਸੁ ਅੰਤਰ
 ਥਾਇ ॥ ੧੧ ॥ ਸਿੱਖ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਬੇ ਗਏ ॥ ਇਤ ਮਸੰਦ ਜੋ
 ਮੁਖੀਏ ਅਏ ॥ ਨਿਭ ਪ੍ਰਤ ਜੋ ਚੈ ਹੈਂ ਬੁਰਿਆਈ ॥ ਪਿਖੇ ਸੁ ਰਾਮ
 ਰਾਇ ਬਿਨਸਾਈ ॥ ੧੨ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਸਭ ਮਹਿ ਪ੍ਰਗਟ ਸੁ ਕੀਨਾ
 ॥ ਰਾਮ ਰਾਇ ਨੇ ਤਨ ਤਜ ਦੀਨਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪੰਜਾਬੋ ਬਹੁ ਸਮਝਾਇ ॥
 ਸਿਖ ਕਾਰਜ ਹਿਤ ਗੇ ਪੁਨ ਆਇੰ ॥ ੧੩ ॥ ਪਰ ਦੁਸ਼ਟਨ ਨੇ ਏਕ
 ਮਾਨੀ ॥ ਦਾਹ ਕਰਨ ਕੀ ਤਿਆਰੀ ਠਾਨੀ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਲੇ ਤਨ
 ਚਿਤਾ ਚਢਾਯੋ ॥ ਉਤ ਤੇ ਗੁਰ ਸੁਤ ਜਬ ਲੋਟਾਯੋ ॥ ੧੪ ॥ ਚਿਤਾ
 ਚਢਯੋ ਤਨ ਦਾਹ ਸੁ ਲਯੋ ॥ ਜਾਨਯੋ ਭ੍ਰਾਤ ਬਾਕ ਸੁਫਲਯੋ ॥ ਐਤ
 ਹੋਨ ਜੀਵਤ ਸਸਕਾਰਨ ॥ ਭਯੋ ਅਬੈ ਜਾਨਯੋ ਮਨ ਕਾਰਨ ॥ ੧੫ ॥
 ਗਿਰਾ ਅਕਾਸ ਮੱਧ ਥਿਤ ਕੀਨ ॥ ਭ੍ਰਾਤ ਸ੍ਰਾਪ ਮੈਂ ਅਸ ਗਤ ਲੀਨ
 ॥ ਪਰ ਜਿਨ ਦੁਸ਼ਟਨ ਕੀਨ ਖੁਟਾਈ ॥ ਤਿਨ ਫਲ ਤਿਨਕੋ ਦਿਹਿ
 ਗੁਰ ਰਾਈ ॥ ੧੬ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਸੋ ਪ੍ਰਲੋਕ ਕੋ ਗਯੋ ॥ ਸੁਨਤ
 ਸਭਨ ਕਛੁ ਚਿੰਤਾ ਲਯੋ ॥ ਰਾਮ ਰਾਇ ਕੀ ਪਤਨਿ ਮਹਾਨੀ ॥
 ਅਤਿ ਦੁਖ ਪਾਇ ਬਿਲਾਪਹਿ ਠਾਨੀ ॥ ੧੭ ॥ ਕਰ ਸਸਕਾਰ ਪੁਰੀ
 ਸਭ ਆਇ ॥ ਦੁਸ਼ਟ ਮਸੰਦਨ ਲੂਟ ਮਚਾਇ ॥ ਦਰਬ ਆਦ
 ਵਸਤਨ ਸੰਭਾਰੋ ॥ ਲਗੇ ਦੁਰਾਵਨ ਜਿਨ ਅਨਸਾਰੋ ॥ ੧੮ ॥ ਜਿਹ

ਅਧਕ ਮਸੰਦ ਹੰਕਾਰੇ ॥ ਅਦਬ ਠ ਕਰੈਂ ਨ ਸਰਧਾ ਧਰੈਂ ॥ ਅਪਰ
 ਨਰਨ ਸਮ ਗੁਰੂ ਬਿਚਰੈਂ ॥ ੨੯ ॥ ਗਨ ਸਿੱਖਨ ਕੇ 'ਮਹਿਦ
 ਸੰਤਾਪੀ ॥ ਧਨ ਲੇ ਬਨਹਿ ਸ਼ਰਾਬੀ ਪਾਪੀ ॥ ਬੇਸਯਾ ਭੋਗਨ ਆਦ
 ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਫਸਹਿ ਪੁਨਹਿ ਹੰਕਾਰਾ ॥ ੩੦ ॥ ਜਬ ਕਬ
 ਸਿੱਖੀ ਰੀਤ ਬਿਗਾਰੈਂ ॥ ਕਰੈਂ ਅਨਾਦਰ ਸਿੱਖਨ ਤਾਰੈਂ ॥ ਇਨ ਕੇ
 ਦੰਡ ਦੇਨ ਅਬ ਯੋਗ ॥ ਸੁਖ ਹੂ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਕੇ ਲੋਗ ॥ ੩੧ ॥
 ਇਤ ਆਦਕ ਗੁਰ ਰਿਦੈ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਪੱਤ੍ਰੀ ਪੁਨ ਲਿਖ ਭਲੀ
 ਪ੍ਰਕਾਰੀ ॥ ਅਹੋ 'ਨੁਖੇ ਤੁਹਿ ਪੱਤ੍ਰੀ ਅਈ ॥ ਪਾਇ 'ਬਿਥਾ ਹਮ ਸਭ
 ਬਿਧ ਲਈ ॥ ੩੨ ॥ ਅਬ ਤੁਮਰੇ ਜਿਤ ਕਿਤਹਿ ਮਸੰਦ ॥ ਕਰਹੁ
 ਹਕਾਰਨ ਨਿਜ ਢਿਗ ਬਿੰਦ ॥ ਜਬ ਆਵਹਿ ਮਮ ਢਿਗ ਸੁਧ ਦੇਹੁ
 ॥ ਮੈਂ ਆਵਹੁ ਤਬ ਸੁਭ ਮਤ ਦੇਹੁ ॥ ੩੩ ॥ ਇਤ ਆਦਕ ਲਿਖ
 ਧੀਰਜ ਹੇਤ ॥ ਪਠੀ ਪੱਤ੍ਰਕਾ ਛਿਪ੍ਰ ਸਮੇਤ ॥ ਗਯੋ ਪੰਜਾਬੋ ਜੀ ਕੇ
 ਪਾਸ ॥ ਪਠੀ ਤਬੈ ਕੁਛ ਭਯੋ 'ਧਿਰਾਸ ॥ ੩੪ ॥ ਰਾਇ ਸੁ ਜਾਦਵ
 ਨਿਕਟ ਹਕਾਰਾ ॥ ਭੇਵ ਕਹਯੋ ਤਬ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਕਰ 'ਮਸਲਤ
 ਪੁਨ ਅਪਰ ਮਸੰਦ ॥ ਕਰੇ ਹਕਾਰਨ ਤ੍ਰਿਯ ਗੁਰ ਨੰਦ ॥ ੩੫ ॥ ਤੁ
 ਗੁਰਦਾਸ ਸਭਨ ਸੋਂ ਭਾਖਾ ॥ ਚਹੀਅਹਿ ਰੀਤ ਕਰੀ ਇਮ 'ਕਾਖਾ ॥
 ਜਿਤਕ ਮਸੰਦ ਗੁਰੂ ਘਰ ਕੇਰੇ ॥ ਪਹੁਚਹਿ ਸਕਲ ਇਹਾਂ ਇਸ ਬੇਰੇ
 ॥ ੩੬ ॥ ਨਏ ਸਭਨ ਦੇ ਕਰ ਸਿਰੁ ਪਾਇ ॥ ਪੁਨ ਤਿਸ ਦੇਸਨ
 ਦੇਹੁ ਪਠਾਇ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਰੀਤ ਇਮ ਹੀ ਚਲ ਆਇ ॥ ਤੁਮ ਸਯਾਨੇ
 ਸਮਝਹੁ ਸਮਦਾਈ ॥ ੩੭ ॥ ਲਿਖਹੁ 'ਮਾਸ ਕੀ ਬਿਤ ਇਕ ਸਾਰੇ
 ॥ ਮਿਲਹਿ ਆਨ ਤਿਸ ਦਿਵਸ ਹਕਾਰੇ ॥ ਸੁਨ ਮਸਲਤ ਸਭਹਨ
 ਮਨ ਮਾਨੀ ॥ ਰੀਤ ਆਦ ਗੁਰ ਕੀ ਘਰ ਜਾਨੀ ॥ ੩੮ ॥ ਜਹਿ

ਕਹਿੰ ਲਿਖ ਕਰ ਤੁਰਤ ਪਠਾਇ ॥ ਪਠ ਪਠ ਹੁਕਮ ਸਕਲ ਚਲ
ਆਇ ॥ ਹਰਖ ਉਪਾਇ ਅਧਕ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਹਮ ਬਿਨ ਗੁਰੂ ਬਨੈ
ਕਿਮ ਨਾਹੀ ॥ ੩੯ ॥ ਯਾਂਤੇ ਖਾਤਰ ਕਰਹਿ ਹਮਾਰੀ ॥ ਕਯੋਂ ਨ
ਲੇਹੁ ਸਿਰੁ ਪਾਇ ਉਦਾਰੀ ॥ ਦੇਸ ਬਿਦੇਸਨ ਤੇ ਸਮਦਾਇ ॥ ਰਨ
ਮਸੰਦ 'ਲਖ ਦੀਰਘ ਆਇ ॥ ੪੦ ॥ ਭਈ ਆਨ ਕਰ ਭੀਰ
ਘਨੇਰੀ ॥ ਮਿਲਹਿ 'ਪਰਸਪਰ ਪ੍ਰੀਤ ਬਡੇਰੀ ॥ ਦਿਵਸ ਉਡੀਕਹਿ
ਖਿਲਤਾਂ ਲੇਨੇ ॥ ਨਹਿ ਜਾਨਹਿ ਹਮ ਲੇਖੇ ਦੇਨੇ ॥ ੪੧ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
ਰਾਮਰਾਇ ਪ੍ਰਲੋਕ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਉਨੀਸਮੇਂ ਮੰਦਰਹਿ
॥ ੧੯ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਦਸਮੇਂ ਪਤਸ਼ਾਹਿ ਕੋ ਸੋ ਪਤਨੀ ਰਾਮਰਾਇ ॥

ਲਿਖੀ ਪੱਤ੍ਰਕਾ ਬਿਨੋਂ ਯੁਤ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖਦਾਇ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਮਿਲੇ ਆਨ ਸਭ ਦੁਸ਼ਟ ਮਸੰਦ ॥ ਖਿਲਤ ਚਹੈਂ
ਮਨ ਧਾਰ ਅਨੰਦ ॥ ਬਿਨਾਂ 'ਬਿਲੰਦ ਆਪ ਅਬ ਆਵੇ ॥ ਬੁਧ
ਬਲ ਤੇ ਸਭ ਜਤਨ ਬਨਾਵੇ ॥ ੨ ॥ ਏਕ ਆਸਰਾ 'ਰਾਵਰ ਕੇਰਾ ॥
ਨਹਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਅਪਰ ਕੇ ਮੇਰਾ ॥ ਇਤ ਆਦਕ ਲਿਖ ਬਿਨੈ
ਪਠਾਈ ॥ ਪਹੁੰਚਯੋ ਦਸਮੇਸਹਿ ਢਿਗ ਆਈ ॥ ੩ ॥ ਪਠ ਪ੍ਰਭ
ਨੰਦ ਚੰਦ ਸੋਂ ਕਹਯੋ ॥ ਸਮਾਂ ਚਹਿਤ ਸੋ ਅਬ ਹਮ ਲਹਯੋ ॥ ਬਿਨ
ਬਿਲੰਬ ਅਬ ਕੀਜਹਿ ਤਿਆਰੀ ॥ ਭ੍ਰਾਤ ਪੰਚ ਸੈ ਪੰਚ ਸਵਾਰੀ ॥
੪ ॥ ਸੁਨ ਦੀਵਾਨ 'ਦੁੰਦਭ ਬਜਵਾਈ ॥ ਤਿਆਰ ਭਏ ਪੰਚ ਸੈ ਪੰਜ
ਭਾਈ ॥ ਆਪ 'ਅਰੋਹੇ ਗੁਰੂ 'ਮਤੰਗੀ ॥ 'ਮਾਤਲ ਬਠਲਾਯੋ ਨਿਜ
ਸੰਗੀ ॥ ੫ ॥ ਹੈ ਪਰ ਨੰਦ ਚੰਦ ਸੰਗ ਭਯੋ ॥ ਕੂਚ ਦਮਾਮਾ ਬਜ

ਮਗ ਲਯੋ ॥ ਚਲਤੇ ^੧ਛਿਪ੍ ਉਲਘ ਮਗ ਸਾਰਾ ॥ ਦੇਹਰਾ ਰਾਮ ਸੁ
 ਰਾਇ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ੬ ॥ ਅਗ੍ ਪੰਜਾਬੇ ਜੀ ਸਭ ਤਿਆਰੀ ॥ ਕਰਤ
 ਰਹੀ ਲਖ ਕਰ ਦਲ ਭਾਰੀ ॥ ^੨ਤ੍ਰਿਣ ਦਾਨਾ ਗਨ ਕੀਨ ਬਟੋਰਨ ॥
 ਕਰੇ ਸੁਚੇਤ ਦਾਸ ਸਭ ^੩ਠੌਰਨ ॥ ੭ ॥ ਸਕਲ ਮਸੰਦ ਰਿਦੇ ਧਰ
 ਗਮ ਕੋ ॥ ਇਨ ਕੋ ਮੇਲ ਭਲੋ ਨਹਿੰ ਹਮ ਕੋ ॥ ਇਕ ਦੁਇ ਦਿਵਸ
 ਇਹਾਂ ਠਹਿਰਾਵੇ ॥ ਪੁਨ ਕੁਛ ਭੇਟਾ ਦੇ ^੪ਲੋਟਾਵੇ ॥ ੮ ॥ ਅਸ ਮਸ-
 ਲਤ ਕਰ ਕਿਤਕ ਮਸੰਦੇ ॥ ਅਗ੍ ਆਇ ਗੁਰ ਚਰਨਨ ਬੰਦੇ ॥ ਨੀਕੇ
 ਬਲ ਮਹਿੰ ^੫ਸਿਵਰ ਕਰਾਯੋ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਸੁਤ ਪਤਨੀ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ॥
 ੯ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਇਨਸਾਨ ਹਵਾਨਾ ॥ ਪਠਯੋ ਭਾਵ ਯੁਤ ਬਿਧ ਜੋ
 ਨਾਨਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੰਚ ਭ੍ਰਾਤ ਕਿਰਪਾਲੇ ॥ ਨੰਦ ਚੰਦ ਸੰਗ ਲੇਕਰ
 ਚਾਲੇ ॥ ੧੦ ॥ ਰਾਮ ਰਾਇ ਕੇ ਮਹਿਲ ਪ੍ਰਵੇਸੇ ॥ ਕੀਨੇ ਹੁਤੇ ਸੁ
 ਫਰਸ਼ ^੬ਵਸੇਸੇ ॥ ਬਿਤ ਜਹਿੰ ਪੰਜਾਬੇ ਓਡੀਕੇ ॥ ਪਹੁੰਚੇ ਬੰਦਨ
 ਕੀਨਸ ਨੀਕੇ ॥ ੧੧ ॥ ਸੁਠ ਆਸਨ ਪਰ ਗੁਰ ਬੈਠਾਇ ॥ ਬਿਰਯੋ
 ਸਲਾਹੀ ਜਾਦੋ ਰਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹੁਕਮ ਸੱਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਯੋ ॥ ਰੁਦਨ
 ਪੰਜਾਬੇ ਜੀ ਬਹੁ ਆਯੋ ॥ ੧੨ ॥ ਬੇ ਮ੍ਰਯਾਦ ਥੀ ਗੁਰ ਸੰਗ ^੭ਰਰਨੋ
 ॥ ਅਧਕ ਬਧੀਕੀ ਨਹਿੰ ਕਿਯ ਜਰਨੋ ॥ ਕਹਯੋ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਮ ਸਭ ਬਿਧ
 ਜਾਨੋ ॥ ਕੀਨ ਮਸੰਦਨ ਪਾਪ ਮਹਾਨੋ ॥ ੧੩ ॥ ^੮ਬਰਜ ਰਹੀ ਮਮ
 ਪਤੀ ਜਰਾਯੋ ॥ ਸਿਖ ਕਾਰਜ ਹਿਤ ਗਾਯੋ ਨ ਆਯੋ ॥ ਪੁਨ ਸਭ ^੯ਕੋਸ਼
 ਸਮਾਜ ਅਪਾਰਾ ॥ ਜਿਹਿ ਜੋ ਕਰ ਬੇ ਲੂਟਯੋ ਸਾਰਾ ॥ ੧੪ ॥ ਮਹਾਂ
 ਪਾਪ ਫਲ ਇਨ ਅਬ ਦੀਜਹਿ ॥ ਵਿਧਵਾ ਨਿਜ ਗ੍ਰਿਹ ਬਧੂ ਲਖੀ-
 ਜਹਿ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਨ ਚਿੰਤਾ ਠਾਨੋ ॥ ਜਸ ਤੁਹਿ ਤਥਾ ਦਿਹੁ

੧ ਛੋਤੀ

੨ ਘਾਸ ਦਾਣਾ ਬਹੁਤ ਇਕਠਾ ਕੀਤਾ

੩ ਜਗ੍ਹਾ

੪ ਮੋੜ ਦੇਉ

੫ ਤੋਰਾ

੬ ਬਹੁਤ

੭ ਉਚਾਰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ

੮ ਰੋਕਦੀ ਰਹੀ

੯ ਖਜ਼ਾਨਾ

ਠਾਨੇ ॥ ੧੫ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਜਾਦੋ ਕੋ ਸੰਗ ਲਯੋ ॥ ਉਠੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨਿਜ
 'ਸਿਵਰਹਿ ਅਯੋ ॥ ਬਿਤ ਹੂ ਜਾਦੋ ਰਾ ਸਮਝਾਯੋ ॥ ਕਹਯੋ ਸੁਬਹਿ
 ਦੀਵਾਨ ਲਗਾਯੋ ॥ ੧੬ ॥ ^੨ਅਖਲ ਮਸੰਦਨ ਲੇਹੁ ਬੁਲਾਇ ॥
 ਤਾਹਿ ਕਾਲ ਹਮ ਭੀ ਚਲ ਆਇ ॥ ਗੁਰ ਸੁਤ ਪਤਨੀ ਦਿਹੈ
 ਦੁਸਾਲਾ ॥ ਪੁਨ ਕਹੀਅਹਿ ਤੁਮ ਐਸੀ ਢਾਲਾ ॥ ੧੭ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ
 ਜੀ ਐਸ ਅਲਾਯੋ ॥ ਮੁਖ ਮਸੰਦ ਅਰ ਗੁਰ ਸੁਖਦਾਯੋ ॥ ਬੈਠਹਿ
 ਤੋਸੇ ਖਾਨੇ ਮਾਹਿ ॥ ਇਕ ਇਕ ਮਾਸੰਦੇ ਤਹਿ ਆਹਿ ॥ ੧੮ ॥
 ਯਥਾ ਯੋਗ ਦਿਹੁ ਸਭ ਸਿਰੁ ਪਾਇ ॥ ਬਿਦਾ ਹੋਹਿ ਪੁਨ ਨਿਜ ਥਲ
 ਜਾਹਿ ॥ ਇਤਕ ਕਰੋ ਪੁਨ ਹਮ ਸਭ ਕਰੈਂ ॥ ਕੀਏ ਕਰਮ ਕਾ ਲੇਖਾ
 ਭਰੈਂ ॥ ੧੯ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਸੱਤਿ ਬਚਨ ਕਹਿ ਗਯੋ ॥ ਮਾਤਾ ਕੋ
 ਸਮਝਾਵਤ ਭਯੋ ॥ ਬੀਤੀ ਰੈਨ ਦਿਵਸ ਤਬ ਆਇ ॥ ਲਾਗਯੋ ਬਡ
 ਦੀਵਾਨ ਤਦਾਇ ॥ ੨੦ ॥ ^੩ਬਸਨ ^੪ਬਿਭੂਖਨ ਧਾਰ ਮਸੰਦਾ ॥
 ਗਰਬ ਗਰਬ ਧਰ ਆਇੰ ਅਨੰਦਾ ॥ ਸਸਤ੍ਰ ਬਸਤ੍ਰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਜਾਇ
 ॥ ਸਭ ^੫ਸੁਭਟਨ ਕੋ ਹੁਕਮ ਸੁਨਾਇ ॥ ੨੧ ॥ ਹੂਜਹਿ ਤਿਆਰ
 ਬਰੰ ਸਭ ਤਿਆਰਾ ॥ ਕਰਨੋ ਕਾਜ ਸੁ ਬਿਨਾ ^੬ਅਵਾਰਾ ॥ ਪੰਚ ਭ੍ਰਾਤ
 ਕੋ ਭੇਵ ਜਨਾਇ ॥ ਚਲੈ ਦੀਵਾਨ ਮੱਧੇ ਤਬ ਮਾਇ ॥ ੨੨ ॥ ਗੁਰ
 ਪ੍ਰਤਾਪ ਪਿਖ ਉਠ ਕਰ ਸਾਰੇ ॥ ਸਤਿਕਾਰਤ ਗੁਰ ਉਚ ਬੈਠਾਰੇ ॥
 ਤਬ ਗੁਰ ਬਡ ਮੋਲਾ ਵੇਸ਼ਾਲਾ ॥ ^੭ਕਨਕ ਸੁਚੂੜਾ ^੮ਰੁਚਰ ਬਿਸਾਲਾ
 ॥ ੨੩ ॥ ਦਯਾ ਰਾਮ ਪੋਹਤ ਕਰ ਦੀਨਾ ॥ ਪਤਨੀ ਰਾਮ ਰਾਇ
 ਡਿਹ ਦੀਨਾ ॥ ਪਰਦੇ ਮਾਹਿੰ ਬਿਰੀ ਥੀ ਜੋਇ ॥ ਦੋਸ਼ਾਲਾ ਸਿਰ
 ਧਾਰਯੋ ਸੋਇ ॥ ੨੪ ॥ ਪੁਨ ਸਭ ਮਾਸੰਦਨ ਤਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ਭੇਟ ਸੁ
 ਦੀਨ ਲਗੇ ^੯ਅੰਬਾਲਾ ॥ ਜਾਦੋ ਰਾਇ ਉਠਯੋ ਤਿਹ ਕਾਲਾ ॥ ਕਹਿਤ

ਭਯੋ ਸੁਨਿਅਹੁ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ੨੫ ॥ ਭਾਤੀਜੋ ਰਾਵਰ ਰਾਮ ਰਾਇ ॥
 ਤਿਨ ਪਤਨੀ ਮਮ ਮਾਤਾ ਆਇ ॥ ਬਚਨ ਕਹਯੋ ਇਕ ਆਪ ਹੁਵੀਜੈ
 ॥ ਮੁਖੀ ਮਸੰਦ ਕਿਤਕ ਸੰਗ ਲੀਜੈ ॥ ੨੬ ॥ ਤੋਸੇ ਖਾਨੇ
 ਮਹਿੰ ਥਿਤ ਹੋਵੇ ॥ ਇਕ ਇਕ ਆਇ ਮਸੰਦ ਸੁ ਜੋਵੇ
 ॥ ਜਥਾ ਜੋਗ ਸਭ ਦੇ ਸਿਰੁ ਪਾਇ ॥ ਬਿਦਾ ਕਹੋ ਨਿਜ ਨਿਜ ਥਲ
 ਜਾਇ ॥ ੨੭ ॥ ਸੁਨ ਸਭ ਨੇ ਤਬ ਆਛੀ ਮਾਨੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ
 ਸੰਗ ਕੀਨ ਬਖਾਨੀ ॥ ਚਲਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਅਗ੍ਰ ਹੁਵੀਜਹਿ ॥ ਜਸ
 ਮਾਤਾ ਕਹਿ ਸੋਈ ਕੀਜਹਿ ॥ ੨੮ ॥ ਸੁਨ ਪ੍ਰਭ ਉਠੇ ਦਸ ਕੁ ਸੰਗ
 ਭਏ ॥ ਤੋਸੇ ਖਾਨੇ ਮਹਿੰ ਚਲ ਗਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਤਹਿੰ ਕਨਾਤ ਤਨ-
 ਵਾਈ ॥ ਇਕ ਮਗ ਐਬੇ ਇਕ ਮਗ ਜਾਈ ॥ ੨੯ ॥ ^੧ਸੁਭਟਨ ਕੋ
 ਤਬ ਕੀਨ ਇਸ਼ਾਰਾ ॥ ਹੁਤੇ ਮਸੰਦ ਦਸ ਕੁ ਤਿਹ ਬਾਰਾ ॥ ਇਕ ਇਕ
 ਕੋ ਛੇ ਪਰ ਗਏ ॥ ^੨ਕੋਸ਼ਟ ਮਹਿੰ ਤਤ ਛਿਨ ਲੇ ਗਏ ॥ ੩੦ ॥
^੩ਪਗੀਆ ਤਿਨਕੀ ਲੀਨ ਉਤਾਰੇ ॥ ^੪ਕਰ ਪਗ ਮੁਖ ਕਸ ਕਸ
 ਕੇ ਡਾਰੇ ॥ ^੫ਪਹਿਰੂ ਨਗਨ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਥਿਤ ਕੀਨ ॥ ਕੁਸਕਹਿੰ ਨਹਿੰ ਭੈ
 ਅਧਕ ਸੁ ਦੀਨ ॥ ੩੧ ॥ ਜਾਦੇ ਰਾਇ ਸੁ ਪੁਨਹਿ ਪਠਾਯੋ ॥
 ਕਹਯੋ ਕਿ ਏਕ ਏਕ ਅਬ ਆਯੋ ॥ ਇਕ ਮਗ ਪ੍ਰਵਸ ਦੁਤੀ
 ਚਲ ਜਾਵੇ ॥ ਖਿਲਤ ਸੁ ਗੁਰ ਘਰ ਤੇ ਅਬ ਪਾਵੇ ॥ ੩੨ ॥ ਇਤ
 ਗੁਰ ਸੁਭਟ ਇਤੋ ਉਤ ਫੇਰੇ ॥ ਸਕੈ ਨ ਜਾਇ ਕੋਊ ਮਧ ਘੇਰੇ ॥
 ਹਰਖਤ ਹੋਇ ਏਕ ਜਬ ਆਵੇ ॥ ਪ੍ਰਵਸਨ ਬੇਰ ਸੁ ਬਾਂਧਯੋ ਜਾਵੇ ॥
 ੩੩ ॥ ਹਰਖ ਹਰਖ ਆਏਂ ਤਤ ਕਾਲਾ ॥ ਆਗੇ ਫਸੈਂ ਬੀਚ ਗੁਰ
 ਜਾਲਾ ॥ ਦੁਸ਼ਟਨ ਕਹਿ ਲਗ ਕਥਾ ਸੁਨਾਊਂ ॥ ਗੰਥ ਬਢਨ ਤੇ
 ਅਤ ਡਰ ਪਾਊਂ ॥ ੩੪ ॥ ^੬ਅਖਲ ਦੁਸ਼ਟ ਅਸ ਬੰਧ ਸੁ ਡਾਰੇ ॥

ਤਿਹ ਕੋ ਫਲ ਦੈ ਹੈਂ ਤੁਹਿ ਕਾਲੀ ॥ ੩੫ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਸਤਿਗੁਰ
ਹੁਕਮ ਸੁਨਾਯੋ ਸਭਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਅਹੋ ਦੁਸ਼ਟ ਮਤ ਕਰੀ 'ਕੁਚਾਲੀ ॥
ਸਿਵਰ ਸੁ ਆਇ॥ਤਿਨ ਪਰ ਪਹਿਰੂ ਅਧਕ ਲਗਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪੰਜਾਬੋ
ਜੀ ਹਰਖਾਨੀ ॥ ਪਛਤਾਵਹਿੰ ਦੁਸ਼ਟੁ ਪਿਖ ਹਾਨੀ ॥ ੩੬ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਮਸੰਦਨ
ਪਕਰਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਬੀਸਮੇਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੨੦ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੁਖ ਸੇਂ ਰੈਨ ਬਿਤਾਇ ਗੁਰ ਲਾਯੋ ਅਧਕ ਦਿਵਾਨ ॥

ਭੋਗ ਪਯੋ ਜਬ ਵਾਰ ਕਾ ਚਹੀ ਮਸੰਦਨ ਹਾਨ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਇਕ ਥਲ ਥਿਰੇ ਤਦਾਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪੰਜਾਬੋ
ਪਟਲ ਬਠਾਈ ॥ ਟਟਰ ਸਨੇਹਿ ਅਧਕ ਤਪਵਾਇ ॥ ਹੁਕਮ
ਦਯੋ ਸੁਭਟਨ ਇਸ ਭਾਇ ॥ ੨ ॥ ਇਕ ਇਕ ਦੁਸ਼ਟ ਪਕੜ ਲੇ
ਆਵੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪੰਜਾਬੋ ਜੀ ਦਿਖਰਾਵਹੁ ॥ ਜੈਸ ਕਸੂਰ ਵੰਦ ਪਹਿਚਾਨੇ
॥ ਦਿਹੈਂ ਦੰਡ ਤਸ ਮਢਨ ਹਾਨੇ ॥ ੩ ॥ ਕਵਿ ਕੇ ਮਨ ਇਹੁ ਉਪਮਾ
ਆਈ ॥ ਭਏ ਗੁਰੂ ਤਬ ਧਰਮ ਸੁ ਰਾਈ ॥ ਚਿਤ ਗੁਪਤਨ ਸਭ
ਭਈ ਪੰਜਾਬ ॥ ਦੂਤ ਪਕਰ ਭਟ ਲਿਆਹਿੰ 'ਸ਼ਿਤਾਬ ॥ ੪ ॥ ਕਰ-
ਮਨ ਬਹੀ ਖੁਲੀ ਦੁਸ਼ਟਾਨੇ ॥ ਇਕ ਇਕ ਕੋ ਗਹਿ ਪੀਟਤ ਲਿਆਨੇ
॥ ਕਹੇ ਪੰਜਾਬੋ ਜੀ ਜਿਸ 'ਭਾਤਾ ॥ ਤਸ ਸਜਾਇ ਗੁਰ ਦਿਹਿ
'ਬਖਸ਼ਾਤਾ ॥ ੫ ॥ ਤਲ ਕੜਾਹਿਨ ਨਿਕਟ ਬਠਾਵੈਂ ॥ ਭਰ ਭਰ
ਕਰਛੇ ਸਿਰ ਮਹਿੰ ਪਾਵੈਂ ॥ ਸੰਕਟ ਪਰੇ ਅਧਕ ਬਿਲਲਾਵੈਂ ॥ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰ ਤਬ ਮੁਖ ਐਸ ਅਲਾਵੈਂ ॥ ੬ ॥

ਯਥਾ ॥ ਦਰਿ ਲਏ ਲੇਖਾ ਪੀੜਿ ਛੁਟੈ ਨਾਨਕਾ ਜਿਉ ਤੇਲੁ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਕਿਸਹੂੰ ਪਰ ਹੁਇ ਬੈਂਤਨ ਮਾਰ ॥ ਕਰਹੈਂ ਦੁਸ਼ਟ

ਸੁ ਹਾਰਾ ਕਾਰ ॥ ਜੋ ਥੇ ਬਡ ਅਪਰਾਧੀ ਭਾਰੇ ॥ ਰਾਮ ਰਾਇ ਤਨ
 ਜਿਹ ਸਸਕਾਰੇ ॥ ੭ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਤਲਯੋ ਕੜਾਹਨ ਮਾਹਿ ॥ ਕਿਯੋ
 ਕਰਮ ਕਾ ਸੁਠ ਫਲ ਦਾਹਿ ॥ ਕੇਤੇ 'ਤਸਕਰ ਗੁਰ ਕੇ ਭਾਰੇ ॥
 'ਪਾਵਨ ਤੇ ਲਟਕਾਇ ਸੁ ਡਾਰੇ ॥ ੮ ॥ ਤਨ ਕਰ ਨਗਨ ਚਾਬਕਨ
 ਮਾਰਾ ॥ ਦੈਹੈ ਛੀਟੇ ਤੇਲ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪੂਜਾ ਕੋ ਲੇ ਧਨ ਪਾਪੀ
 ॥ ਭੋਗਹਿ ਬਾਰ 'ਬਧੂਨ 'ਸੁਰਾ ਪੀ ॥ ੯ ॥ ਸਿਖ ਕੋ ਕਰਹਿ ਅਨਾ-
 ਦਰ ਭਾਰੀ ॥ ਜਯੋਂ ਕਯੋਂ ਲੇਤ ਦਰਬ ਦੇ ਗਾਰੀ ॥ ਬਹੁਰ ਗੁਰਨ ਕੀ
 ਸਮਤਾ ਚਹੈ ॥ ਹਮ ਬਡਿਆਇ ਤ ਪੂਜਾ ਲਹੈ ॥ ੧੦ ॥ ਕਰਯੋ
 ਹਮਾਰਾ ਹੀ ਗੁਰ ਹੋਇ ॥ ਹਮਰੇ ਬਿਨ ਧਨ ਦੇਹਿ ਨ ਕੋਇ ॥ ਇਤ
 ਆਦਿਕ ਹੰਕਾਰ ਅਫਾਰੇ ॥ ਅਸ ਕਰ ਮਨ ਫਲ ਦੀਨ ਕਰਾਰੇ ॥
 ੧੧ ॥ ਜੋ ਪੰਜਾਬੇ ਜੀ ਅਨਸਾਰੀ ॥ ਤਿਨਹੁ ਮਸੰਦੀ ਦੇ ਤਿਸ ਬਾਰੀ
 ॥ ਸਭ ਉੱਪਰ ਕਿਯ ਯਾਦਵ ਰਾਇ ॥ ਜਿਤ ਕਿਤ ਦੇਸਨ ਦੇ
 ਪਠਾਇ ॥ ੧੨ ॥ ਇਮ ਸਭ ਰੀਤ ਸੁਧਾਰਨ ਕੀਨ ॥ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ
 ਸਿੰਘ ਨੀਤੀ ਪੀਨ ॥ ਬੰਦ ਬਸਤ ਸਭ ਘਰ ਕੋ ਕਰਯੋ ॥ ਹਰਖ ਪੰਜਾਬੇ
 ਜੀ ਮਨ ਧਰਯੋ ॥ ੧੩ ॥ ਪੁਨ ਗੇ ਨਿਕਟ ਧੀਰ ਤਿਹ ਦੀਨਾ ॥
 ਹਮ ਅਬਗਵੈਂ ਲੇਹੁ ਮਨ ਚੀਨਾ ॥ ਮਨ ਭਾਵਤਤ ਵਕਾਰ ਜਭਯੋ ॥ ਆਗੇ ਗਿਹ
 ਕਾਰਜ ਨਿਰਬਯੋ ॥ ੧੪ ॥ ਨਹਿੰ ਕੋ ਬਿਘਨ ਕਰੈ ਲਖ ਲੇਹੁ ॥ ਹੁ
 ਕਛੁ ਕਾਰ ਤ ਸੁਧ ਪਠ ਦੇਹੁ ॥ ਹਮ ਪਹੁੰਚਹਿ ਸਭ ਲੇਹਿ ਸੁਧਾਰ ॥
 ਚਿੰਤ ਸ਼ੋਕ ਸਭ ਦੀਜਹਿ ਟਾਰ ॥ ੧੫ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਸਿਰ ਚਰਨਨ
 ਪਰ ਧਾਰਾ ॥ ਤੇ ਬਿਨ ਕੋ ਹਮ ਮੁਖੋਂ ਉਚਾਰਾ ॥ ਸਤਿਕਾਰੀ ਬਹੁ
 ਧੀਰਜ ਦੇ ॥ ਭਏ ਤਿਆਰ ਪਉਂਟੇ ਗੜ੍ਹ ਅਏ ॥ ੧੬ ॥ ਗੁਰ
 ਘਰ ਕੇ ਮਸੰਦ ਥੇ ਜਿਤੇ ॥ ਪਿਖ ਤਿਨ ਤਾੜਨ ਸੁਧ ਭੇ ਇਤੇ ॥ ਦੇਸ
 ਵਿਦੇਸ ਸਿੱਖ ਹਰਖਾਇ ॥ ਸੁਨੇ ਮਸੰਦਨ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਇ ॥ ੧੭ ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗੜ੍ਹ ਪਾਉਂਏ ਮਹਿ ਰਹੈ ॥ ਚਤ੍ਰ ਦਿਸਾ ਸਿਖ ਆ
ਦਰਸਹੈ ॥ ਮਨੋ ਕਾਮਨਾ ਗੁਰ ਤੇ ਲੇਵੈ ॥ ਸਿੱਖਯਾ ਸੁਨ ਨਰ ਤਨ
ਸੁਫਲੇਵੈ ॥ ੧੮ ॥

ਦੇਹਿਰਾ ॥ ਸੁਨਹੁ ਕਥਾ ਅਬ ਅਪਰ ਬਿਧ ਜਸ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗ ॥

‘ਖਾਮ ਪਹਾਰਨਿ ਕੋ ਭਯੋ ਆਨ ਅਕਾਰਨ ਜੰਗ ॥ ੧੯ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਫਤੇ ਸਾਹਿ ਸ੍ਰੀ ਨਗਰ ਭੁਪਾਲਾ ॥ ਲਾਗੀ ਪਠੇ
ਆਏ ‘ਗੁਰ ਸ਼ਾਲਾ ॥ ਕਰ ਬੰਦਨ ਕੋ ਦੀਨਸ ‘ਪਾਤੀ ॥ ਨਿਪ ਕੀ
ਨਮੋਂ ਕੀਨ ਬਖਯਾਤੀ ॥ ੨੦ ॥ ਆਨ ‘ਕਾਵਰਾ ਅਨਕ ਹਕਾਰਨ ॥
ਗੁਰ ਆਗੇ ਸਭ ਕੀਨ ਉਤਾਰਨ ॥ ਹਾਬ ਬੰਧ ਮਾਨਵ ਕਹਿ ਬਾਨੀ ॥
‘ਮਹਿਪਾਲਕ ਬਹੁ ਬਿਨੋ ਬਖਾਨੀ ॥ ੨੧ ॥ ਗੰਠ ‘ਪ੍ਰੰਗ ਫਲ ਆਨ
ਪਠਾਈ ॥ ਨਿਜ ਕੰਨਯਾਂ ਕੋ ਬਿਆਹ ਰਚਾਈ ॥ ਸਦਨ ਅਵਾਹਨ
ਰਾਵਰ ਚਾਹਾ ॥ ਹਿਤ ਬਡਿਆਈ ਅਧਕ ਉਮਾਹਾ ॥ ੨੨ ॥ ਚਰਨ
ਆਪ ਕੇ ਜਬ ਤਹਿ ਪਰੈ ॥ ਸਭ ਭ੍ਰਾਤਨ ਤੇ ਬਢਤਾ ਧਰੈ ॥ ਸੁਨ
ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਬੰਗਯ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ‘ਭੀਮ ਸਸੀ ਇਸ ਕੁੜਮ
ਹੰਕਾਰੀ ॥ ੨੩ ॥ ਗੁਰ ਘਰ ਸੋਂ ਜਿਹ ਬੈਰ ਰਚਾਯੋ ॥ ਤਿਹ ਹਮ
ਭੇਟ ਸ਼ਸਤ ਸੋਂ ਥਾਯੋ ॥ ਗਵਨ ਹਮਾਰੇ ਤਹਿ ਨਹਿ ਬਨੈ ॥ ਭੂਪ
ਹਕਾਰਯੋ ਪ੍ਰੀਤੀ ਸਨੈ ॥ ੨੪ ॥ ਕੰਨਯਾਂ ਬਿਆਹਿ ਖਰਚ ਕੀ ਜਾਹੁ
॥ ਨਹਿ ਜੈ ਹੈਂ ਮਨ ਕਹਿ ਫਤ ਸ਼ਾਹੁ ॥ ਖਰਚ ਹੁਤੇ ਤਬ ਗੁਰ ਨਹਿ
ਆਯੋ ॥ ਪੁਨ ਸੁਨ ਹੈਂ ਜਬ ਅਪ੍ਰ ਨਿਪਾਯੋ ॥ ੨੫ ॥ ਭੀਮ ਸਸੀ
ਆਦਕ ਤਬ ਭਾਖੈ ॥ ਗੁਰ ਡਰ ਰਹਯੋ ਨ ਆਵਨ ‘ਕਾਖੈ ॥ ਤਾਂਤੋ
ਅਬ ਤੰਬੋਲ ਪਠਾਵਹਿ ॥ ਸੰਗ ਦਿਵਾਨ ਪਰੋਹਤ ਜਾਵਹਿ ॥ ੨੬ ॥
ਹੈ ਹੈਂ ਝੂਠੇ ਸਭ ਬਿਧ ਜਬੈ ॥ ਹਨੈ ‘ਬਿਲਮ ਬਿਨ ਕਾਚਨ ਤਬੈ ॥

ਅਸ ਬਿਚਾਰ ਤਿਨ ਸੰਗ ਅਲਾਯੋ ॥ ਬਸੋ ਆਜ ਕਲ ਨਿਪੁ ਪੈ
 ਜਾਯੋ ॥ ੨੭ ॥ ਹਮ ਦਿਸ ਤੇ ਕਹੀਅਹਿ ਇਸ ਭਾਇ ॥ ਕਾਰਨ
 ਅਨਕ ਨ ਆਇ ਸਕਾਇ ॥ ਨਿਜ ਦੀਵਾਨ ਪ੍ਰੋਹਤ ਪਠ ਦੈ ਹੈਂ ॥
 ਭੂਪ ਮਾਨ ਰਾਖਯੋ ਚਿਤ ਚੈ ਹੈਂ ॥ ੨੮ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਨਿਸ ਤਿਨ
 ਨਿਕਟ ਟਿਕਾਇ ॥ ਬਿਦਾ ਭਏ ਨਿਜ ਨਿਪੁ ਪਹਿ ਆਇ ॥ ਸਤਿ-
 ਗੁਰ ਦਿਸ ਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਜਨਾਈ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਹਰਖਯੋ ਫਤੇ ਸੁ ਸ਼ਾਹੀ ॥
 ੨੯ ॥ ਇਤ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਹਿਜ ਕਰ ਤਿਆਰੀ ॥ ^੧ਅਸੂ ਪੰਚ ਕੰਚਨ
 ਸਿੰਗਾਰੀ ॥ ਬਸਨ ਬਿਭੂਖਨ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਸਵਾ ਲਾਖ ਦਾਹਿਜ
 ਅਤਿ ਸਾਰਾ ॥ ੩੦ ॥ ਨੰਦ ਚੰਦ ਕੋ ਹੁਕਮ ਬਖਾਨਾ ॥ ਦਯਾ ਰਾਮ
 ਪ੍ਰੋਹਤ ਮਤ ਵਾਨਾ ॥ ^੨ਅਰਧ ਸਹੰਸ੍ਰ ਸਉਰਨ ਸੰਗੇ ॥ ਦਾਹਿਜ
 ਲਿਜਾਹੁ ਰਖੇ ਨਿਜ ^੩ਢੰਗੇ ॥ ੩੧ ॥ ਦੇਹੁ ਜਾਇ ਕਛ ਲਖੇ ਬਿਗਾਰਾ
 ॥ ਤੈ ਨਹਿ ਟਰੇ ਜਥਾ ਚਿਤ ਬਾਰਾ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਚਤ੍ਰ ਜਾਨ ^੪ਬਿਪ੍ਰਾਇ
 ॥ ਸੱਤਿ ਬਚਨ ਕਹਿ ਚਢਯੋ ਤਦਾਇ ॥ ੩੨ ॥ ਸੰਗ ਪੰਚ ਸੈ ਭਟ
 ਅਸਵਾਰਾ ॥ ਬਜੈ ਦਮਾਮਾ ਹੂ ਜੈਕਾਰਾ ॥ ਦਯਾ ਰਾਮ ਪ੍ਰੋਹਤ ਜਿਹ
 ਸੰਗਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਗਰੰ ਪਹੁੰਚੇ ਸੁਭ ਢੰਗਾ ॥ ੩੩ ॥ ਸਿਵਰ ਕਰਯੋ
 ਪਹੁੰਟੇ ਕੇ ਰਾਇ ॥ ਪਹੁੰਚੀ ਸੁਧ ਢਿਗ ਫਤੇ ਸੁ ਸ਼ਾਇ ॥ ਮਿਲਯੋ
 ਦਿਵਾਨ ਪ੍ਰੋਤ ਮੁਦ ਧਾਰੀ ॥ ਕੀ ਪਹੁਨਾਈ ਭਲੀ ਪਰਕਾਰੀ ॥ ੩੪ ॥
 ਅਪਰ ਮੇਲ ਭੂਪਨ ਗਨ ਆਯੋ ॥ ਦਿਵਸ ਬਰਾਤ ਉਡੀਕ ਸਬਾਯੋ ॥
 ਅਨਕ ਭਾਂਤ ਨਿਤ ਹੋਵਹਿ ਤਿਆਰੀ ॥ ਆਇ ਬਰਾਤੀ ਭੂਪਤ ਭਾਰੀ
 ॥ ੩੫ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ
 ਮਸੰਦਨ ਹਤਨ ਐ ਸ੍ਰੀ ਨਗਰ ਦਹੇਜ ਪਠਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ
 ਇਕੀਸਮੇਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੨੧ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਕਹਿਲੂਰੀ ਭੂਪਾਲ ਜਸ ਪੁੱਤਰ ਬਿਆਹਿ ਰਚਾਇ ॥

ਸੁਨਹੁ ਕਥਾ ਸ੍ਰੋਤਾ ਅਬੈ ਜਥਾ ਬਰਾਤ ਲਿਆਇ ॥ ੧ ॥
 ਚੈਪਈ ॥ ਮਿਲਯੋ ਮੇਲ ਜਹਿ ਕਹਿ ਤੇ ਭਾਰੀ ॥ ਦਲ ਯੁਤ
 ਆਏ ਸੁ ਨਿਪਤ ਪਹਾਰੀ ॥ ਬਸਤ੍ਰ ਸਸਤ੍ਰ ਤੇ ਬਨ ਠਨ ਭਲੇ ॥
 ਆਨ ਆਨ ਚਹੁ ਦਿਸ ਤੇ ਮਿਲੇ ॥ ੨ ॥ ਅਧਕ 'ਕੁਲਾਹਲ ਸਕਨ
 ਮਨਾਇ ॥ ਗਨ ਨਾਰਨ ਤੇ ਗੀਤ ਗਵਾਇ ॥ ਬਡੀ ਬਰਾਤ ਜੋਰ ਕਰ
 ਚਢਯੋ ॥ ਬਾਜੇ ਬਹੁ ਬਜਾਇ ਮੁਦ ਬਢਯੋ ॥ ੩ ॥ ਮੰਗਲ ਕਰਤੇ
 ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਉਲਘੇ ਪੰਥ 'ਬਿਖਮ ਸਮ ਸਾਰਾ ॥ ਨਿਕਟ
 ਪਾਂਵਟੇ ਕੇ ਚਲ ਅਏ ॥ ਤੀਨ ਸੁ ਕੋਸ ਉਹੇ ਉਤਰਏ ॥ ੪ ॥ ਸੰਧਯਾ
 ਸਮੈਂ ਟਿਕਯੋ ਜਬ ਡੇਰਾ ॥ ਬਾਤ ਸੁਨੀ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਤਿਸ ਬੇਰਾ ॥ ਪੰਥ
 ਪ੍ਰਾਤ ਕੋ ਜਿਸ ਬਲ ਗਵਨੂ ॥ ਉਤਰੇ ਤਹਾਂ 'ਸਦਲ ਬਲ ਭਵਨੂ ॥
 ੫ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਚਿਤ ਉਪਜੀ 'ਦੁਚਤਾਈ ॥ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਮ
 ਉਲਘਹਿ ਜਾਈ ॥ ਹੇਤ 'ਮੰਤ੍ਰ ਕੇ ਸਕਲ ਬੁਲਾਇ ॥ ਭੀਮ ਚੰਦ
 ਢਿਗ 'ਗਿਰਪਤ ਆਇ ॥ ੬ ॥ ਇਕ ਗੁਲੇਰੀਆ ਨਾਮ ਗੁਪਾਲ ॥
 ਮੰਡੀ ਪਤ ਸੁਕੇਤ ਜਸਵਾਲ ॥ ਆਦ ਹੰਡੂਰੀ ਜੇਤਕ 'ਸਾਸ ॥ ਕਰ
 ਦਰਬਾਰ ਚਲਾਈ ਗਾਥ ॥ ੭ ॥ ਕਹੇ ਭੀਮ ਕਲ ਕਿਮ ਮਗ
 ਲੰਘਹਿ ॥ ਸੀ ਗੁਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਤੇ ਚਿਤ ਸੰਗਹਿ ॥ ਬੈਰ ਚਿਤਾਰਹਿ
 ਹੂਭਟਭੇਰਾ ॥ ਉਤਸਵਮੈਂ ਹੂਸ਼ੋਕਬਡੇਰਾ ॥ ੮ ॥ ਕਹਿ ਜਸਵਾਲ ਕੇਸਰੀ ਚੰਦਾ
 ॥ ਬਿਮਨਭਏ ਕਜੋਂ ਤਯਾਰ ਅਨੰਦਾ ॥ ਸੂਧੇ ਮਗਚਲ ਪਰੋਸੁਬਾਇ ॥ ਕਰੈ
 ਛੋਰ ਗੁਰ ਲੁਟੈਂ ਬਨਾਇ ॥ ੯ ॥ ਕਹਿ ਗੁਲੇਰੀਆ ਸੁਨ ਲੇ ਭਾਊ ॥
 ਗੁਰੁ ਕੰਨੈ ਭਟ ਕੇ ਸਮਦਾਊ ॥ ਜਿਸ ਪੱਤਨ ਤੇ ਹਮ ਨੇ ਤਰਨਾ ॥
 ਗੜ੍ਹ ਤਿਸ ਉਪਰ ਗੁਰੂ ਬਿਚਰਨਾ ॥ ੧੦ ॥ ਏਕ ਨ ਜੀਵਤ ਲੰਘਨ
 ਦੈ ਹੈ ॥ ਜਸ ਚੈ ਹੈ ਤਸ ਹੀ ਕਰ ਲੈ ਹੈ ॥ ਮਾਰਗ ਛੋਰ ਦੁਤੀਯ ਚਲ

ਜਾਵੈਂ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਆਛੀ ਹਮ ਮਨ ਭਾਵੈ ॥ ੧੧ ॥ ਕਹਯੋ ਪਰੋ-
 ਹਤ ਪੰਮੇਂ ਤਬੈ ॥ ਸਾਹੇ ਦਿਵਸ ਨ ਪਹੁੰਚਹਿ ਕਬੈ ॥ ਟਰ ਜਹਿ ਸਾਹਾ
 ਬਨਹਿ ਨ ਕੈਸੇ ॥ ਕਰੋ ਬਿਚਾਰਨ ਸੁਖ ਹੈ ਜੈਸੇ ॥ ੧੨ ॥ ਮਾਨਹੁ
 ਬਾਕ ਤੁ ਐਸ ਕਰੀਜਹਿ ॥ ਗੁਰ ਕੰਨੇ ਇਕ ਦੂਤ ਪਠੀਜਹਿ ॥ ਕਹੈ
 ਜਾਇ ਮਾਰਗ ਤਜ ਦੀਜਹਿ ॥ ਨਤ ਜਨੇਤ ਸੈ ਸੈਨ ਲਖੀਜੈ ॥ ੧੩
 ॥ ਬਿਗਰ ਬਰਾਤੀ ਇਕ ਸੋ ਭੂਤ ॥ ਲੂਟਹਿ ਡੇਰਾ ਹੂਵੈ ਰੁਸੂਤ ॥ ਭੈ
 ਕੋ ਪਾਇ ਤਜੈ ਮਗ ਜਬੈ ॥ ਉਲਘੈਂ ਸੁਖ ਸੋਂ ਹਮ ਤਬ ਸਬੈ ॥
 ੧੪ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਸਭ ਨੇ ਨੀਕੀ ਮਾਨੀ ॥ ਦੂਤ ਭੇਜਯੋ ਢਿਗ ਸੁਖ
 ਦਾਨੀ ॥ ਆਯੋ ਗੁਰ ਪਗ ਬੰਦ ਅਲਾਯੋ ॥ ਪੁਨ ਸਭ ਭੂਪਨ ਦਿਸ
 ਤੇ ਗਾਯੋ ॥ ੧੫ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਹਮ ਬਰਾਤ ਕਲ ਆਵੈ ॥ ਇਸ ਮਗ
 ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਨਗਰੰ ਜਾਵੈ ॥ ਅਹੈ ਜਨੇਤ 'ਸਿਪਾਹੰ ਭਾਰੇ ॥ ਨਹਿ ਜਾਨੈ
 ਕਛ ਕਰੈਂ ਬਿਗਾਰੇ ॥ ੧੬ ॥ ਡੇਰਾ ਲੂਟਯੋ ਨਹਿ ਤਵ ਜਾਇ ॥
 ਇਸ ਹਿਤ ਕਿਤ ਕੋ ਜਾਹੁ ਸਿਧਾਇ ॥ ਉਲਘ ਜਾਇੰ ਹਮ ਜਬ ਤਬ
 ਆਵਹੁ ॥ ਇਸ ਮਹਿੰ ਨੀਕੇ ਅਪਨ ਲਖਾਵਹੁ ॥ ੧੭ ॥ ਸੁਨ ਸੰਦੇਸ
 ਦੁਸ਼ਮਨ ਜਸ ਕਯੋ ॥ ਅਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਗੁਰ ਉੱਤਰ ਦਯੋ ॥ ਜਾਇ
 ਨ੍ਰਿਪਨ ਸੋਂ ਕਰੇ ਉਚਾਰੋ ॥ ਹਮ ਲੂਟਬੇ ਹਿਤ ਚਿੰਤ ਨ ਧਾਰੋ ॥ ੧੮ ॥
 ਅਪਨ ਖੁਟਾਈ ਤੇ ਡਰ ਧਾਰੋ ॥ ਮਤ ਮਾਰੈ ਗੁਰ ਬੈਰ ਚਿਤਾਰੋ ॥ ਸੋ
 ਮੈਂ ਨਹਿ ਮਾਰੋਂ ਤੁਮ ਅਬੈ ॥ ਫਤੇ ਸੁ ਸ਼ਾਹਿ ਬਰਾਤੀ ਸਬੈ ॥ ੧੯ ॥
 ਹਮ ਭੀ ਤਹਾਂ ਤੰਬੋਲ ਪਠਾਯੋ ॥ ਇਸ ਹਿਤ ਨਹਿ ਚਹਿ ਹੈਂ ਤੁਮ
 ਘਾਯੋ ॥ ਉਲਘਨ ਚਹੋ ਤੇ ਜਾਹੁ 'ਨਿਸੰਗਾ ॥ 'ਸਿਵਰ ਉਠਾਇ ਨ
 ਹਮ ਕਿਸ ਢੰਗਾ ॥ ੨੦ ॥ ਬਲ ਤੇ ਜੇਕਰ ਸਕੇ ਉਠਾਇ ॥ ਆਉ
 ਤਿਆਰ ਹੈ 'ਬਿਲਮ ਬਿਹਾਇ ॥ ਅਹੋਂ ਤਿਆਰ ਮੈਂ ਕਰੋ ਲਰਾਈ ॥
 ਜੀਅਤਏਕਨਹਿੰਜਾਨੋ ਪਾਈ ॥ ੨੧ ॥ ਸੁਨਕਰਦੂਤਬੰਦਕਰਆਯੋ ॥ ਨ੍ਰਿਪ-

ਤਨ ਪ੍ਰਤਿ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਮਨ ਬਹੁ ਚਿੰਤ ਉਪਾਈ
 ॥ ਕਰੈਂ ਕਹਾਂ ਅਬ ਬਸ ਨ ਬਸਾਈ ॥ ੨੨ ॥ ਪਰਮਾਂ ਨੰਦ ਤਬ
 ਸੁਘਰ ਬਜੀਰ ॥ ਕਹਿਤ ਭਯੋ ਸਭ ਸੋਂ ਧਰ ਧੀਰ ॥ ਆਗੇ ਕਈ ਬੇਰ
 ਅਜਮਾਯੋ ॥ ਕਪਟ ਨ ਤਿਨ ਸੰਗ ਚਲੈ ਕਦਾਯੋ ॥ ੨੩ ॥ ਕਪਟ
 ਤਿਆਗ ਇਹ ਮਗ ਸਭ ਜੱਯੋ ॥ ਗੁਰ ਕਛੁ ਕਹੈ ਨ ਭੈ ਤਜ ਦੱਯੋ ॥
 ਨਤਰ ਉਪਾਇ ਏਕ ਮਹਿ ਜਾਨਾ ॥ ਦੂਲਹੁ ਇਸ ਮਗ ਕਰਹੁ ਪਯਾਨਾ
 ॥ ੨੪ ॥ ਇਕ ਦੋਇ ਸੇਵਕ ਲੇਕਰ ਸੰਗ ॥ ਸਨਮੁਖ ਗਮਨਯੋਂ
 ਜਾਇ ਨਿਸੰਗ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਹ ਕੋ ਨਹਿੰ ਕਛੁ ਕਹੈ ॥ ਦਿਢ ਵਿਸ-
 ਵਾਸ ਸਹੀ ਮਮ ਅਹੈ ॥ ੨੫ ॥ ਗੁਰ ਗੰਭੀਰ ਧੀਰ ਬੁਧਵੰਤੇ ॥ ਮਹਾਂ
 ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਰੂਪ ਭਗਵੰਤੇ ॥ ਉਲਘ ਪੰਥ ਪਹੁਚਹਿ ਸਸੁਰਾਰੇ ॥ ਸਾਹਿ
 ਸਮੈਂ ਲੇ ਕਾਜ ਸੁਧਾਰੇ ॥ ੨੬ ॥ ਅਪਰ ਜਾਹਿ ਸਭ ਮਾਰਗ ਦੂਜੈ ॥
 ਸਨੇ ਸਨੇ ਚਲਕੇ ਤਹਿ ਪੂਜੈ ॥ ਆਛੇ ਜਤਨ ਅਹੈ ਇਕ ਏਹੀ ॥
 ਅਪਰ ਬਿਧੀ ਉਰ ਆਇ ਨ ਕੇਹੀ ॥ ੨੭ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਭੀਮ ਚੰਦ
 ਇਹ ਮਾਨੀ ॥ ਕਹਯੋ ਨੀਕ ਤੁਮ ਕੀਨ ਬਖਾਨੀ ॥ ਪਰ ਇਕ
 ਦੂਲਹੁ ਇਕ ਤੁਮ ਜਾਵਹੁ ॥ ਗਹੈ ਜਿ ਗੁਰੂ ਦੀਨ ਬਚ ਗਾਵਹੁ ॥
 ੨੮ ॥ ਹਮ ਦਿਸ ਤੇ ਬਹੁ ਬੰਦਨ ਕੀਜੈ ॥ ਆਪ ਛੁਟਾਇ ਤਹਾਂ
 ਪਹੁਚੀਜਹਿ ॥ ਤੁਮਰੇਕਹੇ ਕਰੋਂ ਅਸ ਕਾਜਾ ॥ ਜੇ ਹੂ ਸੂਰਾ ਗੁਰ ਮਹਾਰਾਜਾ
 ॥ ੨੯ ॥ ਤੈ ਨਿਜ ਬਚਨ ਸਮਾਰੈ ਸੋਇ ॥ ਗਹੈ ਨ ਤੁਮੈਂ ਨੀਕ ਸਭ
 ਹੋਇ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਸੁਤ 'ਬੜਵਾ ਚਢਵਾਯੋ ॥ ਪਰਮਾ ਨੰਦ ਸੰਗ
 ਕਰਵਾਯੋ ॥ ੩੦ ॥ ਦੋ ਇਕ ਦਾਸ ਸੰਗ ਤਬ ਦੀਨੇ ॥ ਪਾਂਵਟ ਕੇ
 ਮਗ ਵਿਦਾ ਸੁ ਕੀਨੇ ॥ ਮਨਜ ਏਕ ਸੁਧ ਹਿਤ ਕਿਯ ਨਾਲੀ ॥
 ਅਪਰ ਬਰਾਤ ਅਪਰ ਮਗ ਚਾਲੀ ॥ ੩੧ ॥ ਤਾਹਿ ਕਾਲ ਭੀਮਾਂ
 ਪਛਤਾਯੋ ॥ ਮਨਮਹਿੰ ਕਰ ਬਿਚਾਰ ਇਹ ਭਾਯੋ ॥ ਯਦਿ ਮੈਂ ਗੁਰ ਸੰਗ

'ਦੈਸ ਨ ਧਰਤਾ ॥ ਤੈ ਇਹ ਕਾਲ ਕਾਹਿ ਦੁਖ ਭਰਤਾ ॥ ੩੨ ॥
 ਪ੍ਰੰਤੁ ਸਮਾਂ ਅਬ ਹਾਥ ਨ ਆਵੇ ॥ ਅਸ ਪਛਤਾਵਤ ਮਗ ਮਹਿ ਜਾਵੇ
 ॥ ਉਤ ਵਜੀਰ ਦੂਲੇ ਜਬ ਗਏ ॥ ਪਾਂਵਟ ਗੜ੍ਹ ਪੱਟਣ ਨਿਯਰਏ ॥
 ੩੩ ॥ ਗੁਰ ਸਿੱਖ ਸੁਭਟਨ ਤਬ ਪਿਖ ਲਏ ॥ ਕਰ ਚਿਨਾਰ ਗਹਿ
 ਗੁਰ ਢਿਗ ਅਏ ॥ ਸਨਮੁਖ ਹੂੰ ਦੁਲਹੂ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਚਰਨ ਗਹੇ
 ਧਰ ਕੈ ਨਜ਼ਰਾਨਾ ॥ ੩੪ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧ ਬਿਨੈ ਉਸਤਤੀ ਕੀਨ ॥
 ਪਿਖ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚ ਕਹੇ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ਨਹਿ ਚਿੰਤਾ ਕਿਸ ਬਿਧ ਕੀ
 ਕੀਜਹਿ ॥ ਜਾਹੁ ਨਿਸੰਗ ਬਿਆਹ ਕਰ ਲੀਜਹਿ ॥ ੩੫ ॥ ਗੁਰ
 ਗ੍ਰਿਹ ਮੁਕਰ ਮਨਿੰਦ ਪਛਾਨੋ ॥ ਜਸ ਮੁਖ ਕਰੇ ਪਿਖੇ ਤਸ ਜਾਨੋ ॥
 ਤੁਮ ਚਾਹਿਤ ਥੇ ਬਲ ਦਿਖਰਾਯੋ ॥ ਨਹਿ ਮਾਨਯੋ ਹਮ ਲਰਬੇ ਚਾਯੋ
 ॥ ੩੬ ॥ ਅਬ ਭੈ ਧਾਰ ਸੁ ਉਤ ਕੇ ਗਏ ॥ ਤੁਮ ਅਧੀਨ ਹੂੰ ਇਤ
 ਕੇ ਅਏ ॥ ਜਾਹੁ ਅਬੈ ਕਹਿ ਸਿਰੁ ਪਾ ਦਯੋ ॥ ਵਿਦਾ ਕੀਨ ਹਰਖਤ
 ਹੂੰ ਗਯੋ ॥ ੩੭ ॥ ਧੰਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਚਰਤ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਕਰ ਸਤੁ ਅਏ
 ਅਏ ਨਹਿ ਸਿੰਘਾਰੇ ॥ ਮਾਰਗ ਉਲਘ ਨਗਰ ਸ੍ਰੀ ਗਏ ॥ ਹੁਤੇ ਪ੍ਰਤੀ-
 ਖਤ ਜੋ ਜਨ ਅਏ ॥ ੩੮ ॥ ਨਹਿ ਆਈ ਸਭ ਭੇਤਹਿ
 ਪਾਯੋ ॥ ਬਿਮਨ ਹੋਇ ਸਭ ਬਿਆਹਿ ਕਰਾਯੋ ॥ ਰਹਯੋ ਦਮਾਤ
 ਸੁਸਰ ਗ੍ਰਿਹ ਮਾਹਿ ॥ ਆਏ ਬਰਾਤ ਉਡੀਕ ਸਬਾਹਿ ॥ ੩੯ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ
 ਭੀਮਚੰਦ ਭੈ ਤੇ ਮਾਰਗ ਤਿਆਗਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਬਾਈਸਮੇ
 ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੨੨ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਕਲਗੀਧਰ ਨਿਪੁ ਸੁਤ ਤਜਯੋ ਭੀਮ ਚੰਦ ਸੁਧ ਪਾਇ ॥

ਹਰਖਯੋ ਚਿੰਤ ਤਿਆਗ ਕੈ ਗਮਨਯੋ ਮਾਰਗ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਕਰਕੈ ਉਲਘਤ ਆਯੋ ॥ ਪਾਇਕਸ਼ਟ ਕਛ

ਬਸ ਨ ਬਸਾਯੋ ॥ ਸਿਰੀਨਗਰ ਕੇ ਜਬ ਨਿਯਰਾਯੋ ॥ ਫਤੇ ਸ਼ਾਹਿ ਸੁਨਕੈ
 ਹਰਖਾਯੋ ॥ ੨ ॥ ਅਪਨ ਮੇਲ ਕੇਨ੍ਹਿਪਸਮਦਾਇ ॥ ਲੇਪਰਧਾਨਗਯੋਸਸ
 ਹਾਇ ॥ ^੧ਸਮਧੀ ਮੇਲ ਭਯੋ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਕਰਯੋ ਢੁਕਾਵ ਦਰਬ
 ਬਰਖਾਯੋ ॥ ੩ ॥ ਬਾਜੇ ਬਜੇ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰੇ ॥ ਜਨ ਵਾਸੇ ਬਲ
 ਸਿਵਰ ਉਤਾਰੇ ॥ ਨਿਜ ਕੁਲ ਰੀਤ ਸੁ ਲਾਗਿਨ ਲਾਗ ॥ ਕਰੀ ਜੁਗਨ
 ਧਰ ਮਨ ^੨ਅਨਰਾਗ ॥ ੪ ॥ ^੩ਬਿੰਜਨ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ^੪ਅਚਾਇ ॥
 ਇਸ ਬਿਧ ਕੇਤਕ ਦਿਵਸ ਬਿਤਾਇ ॥ ਪੁਨ ਦਾਇਜ ਕੋ ਕੀਨ
 ਦਿਖਾਵਨ ॥ ਬਸਤ੍ਰ ਬਿਭੂਖਨ ਬਹੁ ਮਨ ਭਾਵਨ ॥ ੫ ॥ ਹਾਥੀ
^੫ਹਯਨ ਸਾਜ ਸਿੰਗਾਰੇ ॥ ਭਾਜਨ ਧਰੇ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰੇ ॥ ਦਯਾਰਾਮ
 ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਿਵਾਨ ॥ ਤਿਹ ਛਿਨ ਤਿਹ ਪਹੁੰਚੇ ਬੁਧਵਾਨ ॥ ੬ ॥
 ਗੁਰ ਤੰਬੋਲ ਧਰਯੋ ਤਹਿ ਆਇ ॥ ਜਾਂਜੀ ਮਾਂਜੀ ਨ੍ਹਿਪ ਸਮਦਾਇ ॥
 ਬਿਰੇ ਆਨ ਤਬ ਭਾਟ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਗਿਨ ਗਿਨ ਵਸਤੂ ਸਭ ਦਿਖਰਾਯੋ
 ॥ ੭ ॥ ਜਬ ਤੰਬੋਲ ਗੁਰ ਵਾਰੀ ਆਈ ॥ ਭਾਟ ਉਚਾਰਤ ਏਵ
 ਸੁਨਾਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜਗ ਗੁਰ ਕੀ ਗਾਦੀ ॥ ਤਿਹ ਪਰ ਬੈਠਯੋ
 ਜਨ ^੬ਅਹਿਲਾਦੀ ॥ ੮ ॥ ਫਤੇ ਸ਼ਾਹਿ ^੭ਗਿਰ ਪਤ ^੮ਭੁਜ ਭਾਰੀ ॥
 ਤਿਹ ਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦਿਸ਼ਟ ਜਿਨ ਭਾਰੀ ॥ ਸਵਾ ਲਾਖ ਕੋ ਪਠਯੋ
 ਤੰਬੋਲ ॥ ਸਭ ਤੇ ਅਧਕ ਵਸਤ ਅਨਮੋਲ ॥ ੯ ॥ ਭੀਮ ਚੰਦ ਜੁਨ
 ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਉ ॥ ਜਹ ਬਰ ਗਯੋ ਦੁਸ਼ਟ ਬਿਨ ਭਾਉ ॥ ਖੁਨਸਯੋ
 ਸੰਗਿਨ ਸੰਗ ਉਚਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਗੁਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸ਼ੱਤ੍ਰੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ੧੦ ॥
 ਫਤੇ ਸ਼ਾਹਿ ਤਿਹ ਸੇਂ ਰਸ ਰਾਖੇ ॥ ਲੇਨ ਤੰਬੋਲ ਬਡੋ ਅਭਲਾਖੇ ॥
 ਤੈ ਹਮ ਇਨ ਸੰਗ ਮੇਲ ਨ ਹੋਇ ॥ ਡੇਰਾ ਤਿਆਗ ਜਹੈਂ ਲਿਹੁ ਜੋਇ
 ॥ ੧੧ ॥ ਜਾਇ ਤਾਹਿ ਕੋ ਭਾਖ ਸੁਨਾਵੇ ॥ ਲੇਹੁ ਬੁਲਾਇ ਦੇਰ ਨਹਿ

ਲਾਵੇ ॥ ਪੱਮੇ ^੧ਬਿਪੁ ਘਾਤ ਤਬ ਪਾਯੋ ॥ ਗਯੋ ^੨ਛਿਪੂ ਫਤ ਸ਼ਾਹਿ
 ਸੁਨਾਯੋ ॥ ੧੨ ॥ ਖਰੋ ਕੁੜਮ ਤੂੰ ਨਿਪਤ ਹਮਾਰੇ ॥ ਲਿਹਿੰ ਤੰਬੋਲ
 ਸ਼ੱਤ ਨ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਜੇ ਤੰਬੋਲ ਲੇਨੋ ਅਭਲਾਖੇ ॥ ਤੈ ਕੰਨਯਾਨਿਜ ਜਿਸ
 ਗ੍ਰਿਹੈ ਰਾਖੇ ॥ ੧੩ ॥ ਅਸ ਸੁਨ ਫਤੇ ਸ਼ਾਹਿ ਤਿਹਕਾਲਾ ॥ ਭਈ
 ਚਿੰਤ ਮਨ ਮਾਹਿ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਆਯੋ ਜਹਿ ਭੀਮਾ ^੩ਸਸ ਬਿਰਯੋ ॥
 ਹਾਥ ਬੰਦ ਕਰ ਐਸ ਉਚਰਯੋ ॥ ੧੪ ॥ ਅਹੋ ਭੂਪ ਨਿਪ ਕ੍ਰੋਧ
 ਉਪਾਵਾ ॥ ਗੁਰ ਸੰਗ ਕਾਹੇ ਬਿਰੋਧ ਵਧਾਵਾ ॥ ਅਜਮਤ ਵਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਅਬ ਕੀਨ ॥ ਗਹਯੋ ਤਾਤ ਤੁਹਿ ਤਜ ਕਰ ਦੀਨ ॥ ੧੫ ॥ ਨਾਹਿ
 ਤ ਕਰਤੇ ਜੋ ਮਨ ਭਾਯੋ ॥ ਹਮ ਤੁਮਰੋ ਕੁਛ ਬਸ ਨ ਬਸਾਯੋ ॥ ਤਿਨ
 ਕੋ ਦਿਆਲੂ ਅਹੈ ਸੁਭਾਵਾ ॥ ਹਮ ਚਾਹੈਂ ਤੁਮ ਕੋ ਬਖਸ਼ਾਵਾ ॥ ੧੬ ॥
 ਕਰੈਂ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੇ ਬਖਸ਼ਹਿ ਤੇਹਿ ॥ ਇਸ ਮਹਿੰ ਅਧਕ ਲਾਭ ਲਿਹੁ
 ਜੇਹਿ ॥ ਤਬੈ ਕੇਸਰੀ ਚੰਦ ਅਲਾਯੋ ॥ ਸਮਧੀ ਤੇਹਿ ਭਲੇ ਲਖ ਪਾਯੋ
 ॥ ੧੭ ॥ ਤੁਮ ਕੋ ਚਹਿ ਤਿਹ ਪਾਹਿਨ ਪਾਯੋ ॥ ਲਗੀਅਤ ਗੁਰ
 ਕਰਾਹੁ ਕਛ ਖਾਯੋ ॥ ਕਰਾਮਾਤ ਸਾਹਿਬ ਤਿਸ ਜਾਨੈ ॥ ਤੁਮਰੋ ਕ੍ਰੋਧ
 ਨ ਮਨ ਮਹਿੰ ਆਨੈ ॥ ੧੮ ॥ ਨਹਿੰ ਟਰਯੋ ਮਾਰਗ ਤੇ ਜੋਏ ॥ ਆਇ
 ਦੁਤਿਯ ਮਗ ਦੁਖ ਅਤ ਹੋਏ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਭੀਮ ਚੰਦ ^੪ਰਿਸ ਛਾਈ
 ॥ ਜੂਲਤ ਅਗਨ ^੫ਆਹੁਤ ਜਨ ਪਾਈ ॥ ੧੯ ॥ ਕਹਯੋ ਕਕ ਕਰ
 ਦੇਹੁ ਨਗਾਰਾ ॥ ਮੈਂ ਨ ਕਰੈਂ ਕਛ ਅੰਗੀਕਾਰਾ ॥ ਆਨ ਥਾਨ ਨਿਜ
 ਨੰਦਨ ਬਿਆਹੈਂ ॥ ਇਸ ਕੰਨਯਾ ਇਸ ਗ੍ਰਿਹ ਤਜ ਜਾਹੈਂ ॥ ੨੦ ॥
 ਸੁਨ ਕਰ ਫਤੇ ਸ਼ਾਹਿ ਘਬਰਾਯੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਿਸ ਤੇ ਸਿਦਕ
 ਭੁਲਾਯੋ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਕਰ ਤਤ ਛਿਨ ਕਹਯੋ ॥ ਨਹਿੰ ਰੋਸਹੁ ਜਿਹ
 ਬਿਧ ਤੁਮ ਚਹਯੋ ॥ ੨੧ ॥ ਕਰੈਂ ਤਬਾ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਨਹਿ

ਤੰਬੋਲ ਗੁਰ ਅੰਗੀ ਕਾਰੇ ॥ ਭੀਮੇ ਜਬ ਜਾਨਯੋਂ ਅਨੁਸਾਰੀ ॥ ਏਕਲ
 ਕਰ ਇਸ ਭਾਂਤ ਉਚਾਰੀ ॥ ੨੨ ॥ ਗੁਰ ਤੰਬੋਲ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦੇਵੇ ॥
 ਜਬ ਨਿਕਸਹਿੰ ਤਬ ਲੂਟ ਸੁ ਲੇਵੇ ॥ ਕਾਚੇ ਡਰਤ ਮਾਨ ਤਬ ਲੀਨਾ
 ॥ ਆਇ ਨੰਦ ਚੰਦ ਸੋਂ ਕਹਿ ਦੀਨਾ ॥ ੨੩ ॥ ਨਿਜ ਤੰਬੋਲ
 ਉਠਾਇ ਲਿਜਾਵੇ ॥ ਨਹਿੰ ਲੇ ਹੈਂ ਜਾ ਗੁਰਹਿੰ ਸੁਨਾਵੇ ॥ ਸੁਨ ਕਰ
 ਨੰਦ ਚੰਦ ਬੁਧਵਾਨਾ ॥ ਬਨਯੋਂ ਕੁਸੂਤ ਅਬਹਿ ਇਤ ਆਨਾ ॥ ੨੪ ॥
 ਦਯਾ ਰਾਮ ਕੋ ਜੁਦਾ ਕਰਾਯੋ ॥ ਦੁਸ਼ਟੀ 'ਸੈਲਿੰਦਨ ਸਮਝਾਯੋ ॥ ਹਮ
 ਸਮਾਜ ਜਬ ਲੇ ਨਿਕਸਾਹੈਂ ॥ ਖਾਮ ਪਹਾਰੀ ਲੂਟਯੋ ਚੈਹੈਂ ॥ ੨੫ ॥
 ਤਾਂਤੇ ਅਬ ਤੁਮ ਸਿਵਰ ਸਿਧਾਵੇ ॥ ਅਰਧ 'ਅਨੀ ਤਤਕਾਲ ਪਠਾਵੇ
 ॥ 'ਸੇਸ ਤਿਆਰ ਹੂੈ ਰਹੁ ਸਵਧਾਨੇ ॥ ਹਮਸਭਵਸਤ 'ਬਟੋਰਨ ਠਾਨੇ
 ॥ ੨੬ ॥ 'ਕੁਮਕ ਆਇ ਜਬ ਲੂਟ ਮਚਾਵੇ ॥ ਹਮਕੋ ਚਹਿ ਇਨ ਕਰ
 ਦਿਖਰਾਵੇ ॥ ਜਬਇਹੁ ਸੁੱਧ ਸੰਭਾਰਹਿੰ ਮੂੜੇ ॥ ਹਮ ਨਿਕਸੈਂ ਹੂੈ
 'ਹਯਨ ਅਰੂੜੇ ॥ ੨੭ ॥ ਅਰੈ ਸੁ ਮਾਰੈਂ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰੇ ॥ ਜਾਉ
 ਅਬੈ ਤੁਮ ਬਿਲਮ ਬਿਸਾਰੇ ॥ ਸੁਨ ਪ੍ਰੇਹਿਤ ਤਤਕਾਲ ਲਿਧਾਯੋ ॥ ਸੈਨ
 ਹਬਯਾਰ ਅਰਧ ਪਠ ਦਾਯੋ ॥ ੨੮ ॥ ਅਰਧ ਤਿਆਰ ਭੇ ਹਯਨ
 ਸਵਾਰੇ ॥ ਆਵਹਿੰ ਸੰਗੀ ਚਹੈਂ ਪਧਾਰੇ ॥ ਇਤ ਦਿਵਾਨ ਨਿਜ
 ਦਹਿਜ ਸੰਭਾਰਯੋ ॥ ਭੂਪ ਤਬੈ ਨਿਜ ਨਰਨ ਉਚਾਰਯੋ ॥ ੨੯ ॥
 ਨਿਕਸਹਿੰ ਗ੍ਰਿਹ ਤੇ ਤਬ ਲੂਟ ਲੇਵੇ ॥ ਏਕ ਬਸਤ ਨਹਿੰ ਜੈਬੇ ਦੇਵੇ
 ॥ ਤਿਆਰ ਲੂਟ ਹਿਤ ਭੇ ਸਮਦਾਇ ॥ ਨੰਦ ਚੰਦ ਸਭ ਵਸਤ ਚੁਕਾਇ
 ॥ ੩੦ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਫੌਜ ਗੁਰੂ ਕੀ ਆਈ ॥ ਪਾਇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਲੂਟ
 ਮਚਾਈ ॥ ਰੈਰਾ ਪਰਯੋ ਅਰਯੋ ਸੋ ਮਾਰਾ ॥ ਨਿਕਸੇ ਤਤ ਛਿਨ
 ਬਿਲਮ ਬਿਸਾਰਾ ॥ ੩੧ ॥ ਸਭ ਨਿਪੁ ਪਿਖ ਦਿਵਾਨ ਚਤਰਾਈ ॥

੧ ਰਿਸੇ ਅਧਕ ਕਛ ਬਸ ਨ ਬਸਾਈ ॥ ਹੁਕਮ ਦਯੋ ਫੋਜਨ ਕੈ ਤਬੈ
 ॥ ਗਹਿ ਲੀਜੈ ਬਿਨ ਬੇਰੀ ਅਬੈ ॥ ੩੨ ॥ ਅਰੈ ਤੁ ਮਾਰੈ ਜਾਨ ਨ
 ਦੇਵੇ ॥ ਕਹਯੋ ਨਾਕ ਹਮਰੇ ਰਖ ਲੇਵੇ ॥ ਸੁਨਤ ਫੋਜ ਮਹਿ ਨੈਬਤ
 ਬਾਜੀ ॥ ਧਾਰੇ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਸਜਾਏ ਤਾਜੀ ॥ ੩੩ ॥ ਨਿਕਸੇ ਢਾਕਾ
 ਰੋਕਨ ਜਬੈ ॥ ਉਪਰ ਚਢੀ ਸੈਨ ਗੁਰ ਤਬੈ ॥ ਪਿਖੀ ਸੈਨ ਅਨਗਨ
 ਚਢ ਆਏ ॥ ਪਰ ਗਹਿ ਸਕਹਿ ਨ ਮੁੜੁ ਕਦਾਏ ॥ ੩੪ ॥ ਉਚ
 ਬਲ ਤੇ ਬਹੁ ਸ਼ਲਖ ਚਲਾਈ ॥ ਹੁਤੇ ਨਜੀਕ ਦਏ ਸੋਘਾਈ ॥
 ੧ ਠਟਕੇ ਸੈਲੀ ਮਨ ਘਬਰਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸੈਨਾਂ ਨਿਕਸੀ ਹਰਖਾਇ ॥
 ੩੫ ॥ ਜੈ ਜੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਤ ਉਚਾਰੇ ॥ ਆਏ ਪਾਂਵਟ ਪੁਰ ਬਿਨ
 ਬਾਰੇ ॥ ਪਗ ਬੰਦਨ ਕਰ ਸਕਲ ਸੁਨਾਈ ॥ ਹਰਖੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿੱਖਨ
 ਰਾਈ ॥ ੩੬ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ
 ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਨਿਪਨ ਦਹੇਜ ਲੂਟਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਤੇਈ-
 ਸਮੇਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੨੩ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਜਾਨਯੋ ਸਭ ਮਨ ਮਾਇ ॥

ਕੋਹੀਅਨ ਨਕਟੂ ਕਟ ਅਯੋ ਨੰਦ ਚੰਦ ਭਲ ਭਾਇ ॥੧॥

ਚੌਪਈ ॥ ਯੱਦਪਿ ਤਿਨ ਕਰ ਮਨ ਫਲ ਦਯੋ ॥ ਆਪ
 ਬੁਲਾਇ ਨਰਾਦਰ ਕਯੋ ॥ ਤੱਦਪਿ ਭੇ ਲੱਜਤ ਰਣ ਠਾਨੈ ॥ ਯੋਗ ਸੁ
 ਦੁਸ਼ਟਨ ਕਰਨੋ ਹਾਨੈ ॥ ੨ ॥ ਇਮ ਬਿਚਾਰ ਗੁਰ ਸਭਾ ਮਝਾਰਾ ॥
 ਸੈਨ ਪਤਿਨ ਸੋਂ ਹੁਕਮ ਉਚਾਰਾ ॥ ਤਿਆਰੀ ਅਧਕ ਜੰਗ ਕੀ ਕਰੀ-
 ਅਹਿ ॥ ਆਇ ਸ਼ੱਤ੍ਰੁ ਨਹਿ ਬਿਲਮ ਬਿਚਰੀਅਹਿ ॥ ੩ ॥ ਸੁਨ ਪ੍ਰੇਹਤ
 ਤਬ ਐਸੇ ਬੋਲਾ ॥ ਸੁਨੋ ਪ੍ਰਭੂ ਗਨ ਰਾਜਨ ਟੋਲਾ ॥ ਨਗਰ ਪਾਂਵਟੇ
 ਕੇ ਚਢ ਆਵੈ ॥ ਇਹੁ ਆਛੀ ਮੁਜ ਬਾਤ ਨ ਭਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ਹਮਰੇ

ਨਿਕਟ ਪਰੈ ਰਣ ਖੇਤ ॥ ਆਪ ਚਲੋ ਆਗੇ ਇਸ ਹੇਤ ॥ ਸੁਨ ਕਰ
 ਸਤਿਗੁਰ ^੧ਬਿਪ੍ਰ ਸਰਾਹਾ ॥ ^੨ਨਿਪੁਨ ਬੁੱਧ ਸੰਗ੍ਰਾਮ ਲਖਾਹਾ ॥ ੫ ॥
 ਕਰਯੋ ਜਥਾ ਭਾ ^੩ਦੋਣ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥ ਹਤੇ ਅਨੇਕ ਸ਼ਤ੍ਰੁ ਜਸ ਲੀਨਾ
 ॥ ਤਥਾ ਗਿਰਿੰਦਨ ਅਬੈ ਹਨੀਜਹਿ ॥ ਲੋਕ ਪੁਲੋਕ ਅਧਕ ਜਸ
 ਲੀਜਹਿ ॥ ੬ ॥ ਤਬ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਮਾਤੁਲ ਗੁਰ ਕੇਰਾ ॥ ਕਰ ਜੋਰਤ
 ਬੋਲਯੋ ਤਿਹ ਬੇਰਾ ॥ ਬਲ ਭੰਗਾਣੀ ਕੋ ਜਹਿ ਨੀਕਾ ॥ ਖਸ਼ਟ ਕੋਸ
 ਇਤ ਤੇ ਸੋ ਠੀਕਾ ॥ ੭ ॥ ਆਇ ਸ਼ਤ੍ਰੁ ਭੀ ਤਿਹ ਮਗ ਸਾਰਾ ॥ ਕਰੋ ਜੰਗ
 ਤਹਿ ਪਾਇ ਅਖਾਰਾ ॥ ਸੁਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਤੇ ਕਹਯੋ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਪਿਖਯੋ
 ਹਮੈ ਸੋ ਨੀਕ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ੮ ॥ ਛੀਨੇ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਭਟ ਤਾਤ ॥
 ਲਾਲ ਚੰਦ ਸੂਰਾ ਬਖਯਾਤ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਸਕੋ ਹੁਕਮ ਸੁ ਦਯੋ ॥
 ਇਕ ^੯ਸਹੰਸੁ ਨਿਜ ਸੈਨ ਸੁ ਲਯੋ ॥ ੯ ॥ ਪ੍ਰਾਤਹਿ ਚਢ ਭੰਗਾਣੀ
 ਜਾਵਹੁ ॥ ਸਿਵਰ ਘਾਲ ਸਭ ਭੇਦਹਿ ਪਾਵਹੁ ॥ ਸੁਨਹੁ ਸ਼ਤ੍ਰੁ ਜਬ
 ਹੀ ਨਿਜਰਾਯੋ ॥ ਤਾਤ ਕਾਲ ਹਮ ਕੋ ਸੁਧ ਦਾਯੋ ॥ ੧੦ ॥ ਛੱਤ੍ਰੀ
 ਧਰਮ ਜੁੱਧ ਕੋ ਕਰਨਾ ॥ ^{੧੧}ਖਟ ਪਰ ਨੀਕੋ ਸੁਭਟ ਨ ਮਰਨਾ ॥
 ਸੂਰਨ ਜੁਗ ਕਰ ^{੧੨}ਮੇਦਕ ਧਰੇ ॥ ਜੀਤ ਜੀਐ ਇਸ ਜਗ ਜਸ ਧਰੇ ॥
 ੧੧ ॥ ਧਰੈਂ ਕਾਮਨਾ ਸਨਮੁਖ ਲਰੈਂ ॥ ਹੁਵੈਂ ਸ਼ਹੀਦ ਰਾਜ ^{੧੩}ਭੂ
 ਕਰੈਂ ॥ ਨਿਸਕਾਮੀ ਗੁਰ ਪੁਰਹਿ ਸਿਧਾਵੈਂ ॥ ਪਦਵੀ ਅਟਲ ਅਮਰ
 ਸੋ ਪਾਵੈਂ ॥ ੧੨ ॥ ਸੁਨ ਸੂਰਨ ਮਨ ਹੂ ਉਤਸਾਹਾ ॥ ਚਹੈਂ ^{੧੪}ਗਿਰੀ-
 ਸਨ ਕੋ ਰਣ ਘਾਹਾ ॥ ਗੁਰ ਸਰਦਾਰਨ ਨਿਸਾ ਮਝਾਰੇ ॥ ਬਟੇ
 ਬਰੂਦ ਗੁਲਕ ਹਥਯਾਰੇ ॥ ੧੩ ॥ ਪ੍ਰਾਤ ^{੧੫}ਅਰਨ ਸਸ ਸਹੰਸੁ ਸਪਾਇ ॥
 ਲੇ ਕਿਯ ਸਿਵਰ ਭੰਗਾਣੀ ਜਾਇ ॥ ਹੁਈ ਜੰਗ ਗੁਰ ਦਿਸ ਸਭ

੧ ਬ੍ਰਹਮਣ
 ੫ ਅੰਜੋ ਪਰ
 ੮ ਲਾਲ ਚੰਦ

੨ ਚਤਰ
 ੬ ਖੁਸ਼ੀ

੩ ਦੋਣਾ ਚਾਰਜ
 ੭ ਪ੍ਰਿਥਵੀ

੪ ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ
 ੮ ਪਹਾੜੀ ਰਾਜੇ

ਤਿਆਰੀ ॥ ਆਵੈਂ ਸ਼ੱਤ੍ਰੁ ਉਡੀਕ ਸੰਘਾਰੀ ॥ ੧੪ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਅਬ ਸੁਨੀਅਹਿ ਭੂਪਨ ਕਥਾ ਜਬ ਦੀਵਾਨ ਬਨਾਇ ॥

ਲੂਟੀ ਥੀ ਖਟ ਕੋਹੀਅਨ ਨਿਕਸਯੋ ਆਪ ਬਚਾਇ ॥੧੫॥

ਚੋਪਈ ॥ ਭੀਮ ਚੰਦ ਅਰ ਫਤੇ ਸੁ ਸ਼ਾਹਿ ॥ ਸੈਨ ਚਢਾਈ

ਥੀ ਪਿਛਵਾਹਿ ॥ ਗਹਿਨੋ ਗੁਰ ਸੈਨਾ ਕੋ ਕਹਾਂ ॥ ਲੋਟ ਆਏ ਮੁਰਦੇ
ਲੇ ਤਹਾਂ ॥ ੧੬ ॥ ਭੀਮ ਚੰਦ ਸੁਨਯੋ ਜਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ਖਿੜਯੋ ਦੁਸ਼ਟ
ਮਨ ਮਾਹਿ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਦੇ ਸਿਪਾਹ ਕੋ ਗਾਰੀ ਮਹਾਂ ॥ ਕਜੋਂ ਆਏ
ਤੁਮ ਜੀਵਤ ਇਹਾਂ ॥ ੧੭ ॥ ਤਾਤ ਕਾਲ ਸਭ ਭੂਪ ਬੁਲਾਏ ॥ ਕਹਯੋ
ਸਭਨ ਕੋ ਤਬ ਇਸ ਭਾਏ ॥ ਖਟ ਨਹਿ ਲੂਟੀ ਜਾਨ ਸਭ ਲੇਵੇ ॥
ਭੂਪਨ ਮੂਛ ਕਟੀ ਗੀ ਏਵੇ ॥ ੧੮ ॥ ਜੇ ਅਬ ਭੀ ਨਹਿ ਕਰੇ ਚਢਾਈ
॥ ਤੋ ਹਮ ਲਾੜੀ ਸਿਖ ਲੇ ਜਾਈ ॥ ਇਸ ਤੇ ਅਬ ਸਭ ਹੋ ਇਸ
ਥਾਇ ॥ ਕਰੋ ਚਢਾਈ ਬਿਲਮ ਬਿਸਰਾਇ ॥ ੧੯ ॥ ਸੁਨ ਸਭ ਭੂਪ
ਕਹਯੋ ਤਿਹ ਬਾਰੀ ॥ ਹਮ ਸਭ ਭ੍ਰਾਤਾ ਅਹੈਂ ਪਿਛਾਰੀ ॥ ਆਗਾ ਫਤੇ
ਸ਼ਾਹਿ ਅਰ ਤੇਰਾ ॥ ਚਲੋ ਗੁਰੂ ਸੰਗ ਘਾਲਹਿ ਝੇਰਾ ॥ ੨੦ ॥ ਸ਼ੋਕ
ਸ਼ੋਕ ਦੁਸ਼ਟਨ ਮਤ ਪਰ ਹੈ ॥ ਰਖੀ ਲਾਜ ਹਿੰਦਨ ਕੀ ਗੁਰ ਹੈ ॥ ਸੀਸ
ਪਿਤਾ ਜਿਨ ਦਿਹਲੀ ਲਾਯੋ ॥ ਤਿਲਕ ਜਨੇਊ ਰਖ ਦਿਖਰਾਯੋ ॥
੨੧ ॥ ਅਰ ਖਸ਼ਟਮ ਗੁਰ ਬੰਦ ਛੁਡਾਏ ॥ ਚਹੈਂ ਪੰਤ੍ਰ ਅਬ ਤਿਨੋਂ
ਗਹਾਏ ॥ ਤਬ ਨਿਜ ਨਿਜ ਸਭ ਸੈਨ 'ਸਕੇਲੀ' ॥ ਛੇਰਗਰਾ ਮਨ ਕੀ
ਸਭ ਮੇਲੀ ॥ ੨੨ ॥ ਗੁਲਕ ਬਰੂਦ ਅਧਕ ਬਰਤਾਯੋ ॥ ਸਿਰੀ
ਨਗਰ ਤੇ ਡੰਕ ਬਜਾਯੋ ॥ ਚਢੇ ਸੁਨਹੁ ਤਿਨ ਨਾਮ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ਸ੍ਰੋਤਾ
ਜਨ ਸੰਦੇਹ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ੨੩ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਫਤੇ ਸੁ ਸ਼ਾਹਿ ਹਜ਼ੂਰੀ ॥
ਦੁਤਿਯੇ ਭੀਮ ਚੰਦ ਕਹਿਲੂਰੀ ॥ ਚੰਦ ਗੁਪਾਲ ਪੁਰੀ ਗੋਲੇਰੀ ॥ ਸਸ
ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕਾਂਗੜ ਕੋ ਹੇਰੀ ॥ ੨੪ ॥ ਬੀਰ ਸੈਨ ਮੰਡੀ ਕੋ ਜਾਣੈ ॥

ਕੇਸਰਿ ਸਸ ਜਸਵਾਲ ਪਛਾਣੈ ॥ ਦਿਆਲ ਸੁ ਚੰਦ ਕਾਠ ਗੜ੍ਹ
 ਵਾਰਾ ॥ ਹਰੀ ਚੰਦ ਹੰਡੂਰੀ ਭਾਰਾ ॥ ੨੫ ॥ ਕਰਮ ਚੰਦ ਭੂਪਤ
 'ਭੰਬੋਰੀ ॥ ਸਿੰਗ ਉਮੈਦ ਜਸਵਾ ਠੋਰੀ ॥ ਚੰਦ ਅਨੰਤ ਪ੍ਰਿਥੀ ਸੋ
 ਪੁਰੀਆ ॥ ਝਗੜ ਚੰਦ ਮਨਸਵਾ ਲੁਰੀਆ ॥ ੨੬ ॥ ਭਾਉ ਸਿੰਗ
 ਸੀਬੇ ਪੁਰ ਵਾਲਾ ॥ ਧਰਮ ਪਾਲ ਕੁਟਲੈੜ ਨਿਪਾਲਾ ॥ ਪੁਰੇ ਸੁ
 ਨੂਰ ਦਯਾ ਸਿੰਗ ਜਾਨ ॥ ਪੁਰੀ ਤਿਲੋਕ ਭਾਗ ਸਿੰਗ ਮਾਨ ॥ ੨੭ ॥
 ਕਸਤ ਵਾਰੀਆ ਸਿੰਗ ਸੁ ਟੇਕ ॥ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਮੰਡੀ ਨਿਪ ਏਕ ॥
 ਗੁਰ ਭਜ ਇੰਦੋਰੀ ਪਹਿਚਾਨੈ ॥ 'ਜੈ ਸਸ ਬੇਝੇ ਵਾਲਾ ਮਾਨੈ ॥ ੨੮ ॥
 ਠੋਡੀ ਸਿੰਗ ਸਿੰਘਾਰੀ ਕੇਰਾ ॥ 'ਸਸ ਸੰਸਾਰ ਨਦੋਣੀ ਹੇਰਾ ॥ ਕੋਟੀ
 ਵਾਲਾ ਹਰੀ ਸੁ ਚੰਦ ॥ ਕਾਸ਼ੋਲੀ ਪਰ ਲੱਛੂ ਨੰਦ ॥ ੨੯ ॥ ਭੂਪ
 ਸਿੰਗ ਬਯੋਗ ਪੁਰ ਕੇਰਾ ॥ ਭਏ ਪਚੀਸ ਭੂਪ ਇਸ ਬੇਰਾ ॥ ਚਢੇ
 ਗੁਰੂ ਪਰ ਧਾਰ 'ਗੁਰੂਰ ॥ ਪਿਖ 'ਮੇਘਨ ਸਮ ਦਲ ਨਿਜ ਮੂਰ ॥
 ੩੦ ॥ ਇਕ ਪਰਕਾਸ਼ ਮੇਦਨੀ ਰਹਯੋ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਿਸ 'ਓਰ ਨ
 ਭਯੋ ॥ ਅੰਤਰ ਮੁਖ ਗੁਰ ਸੇਵ ਕਮਾਈ ॥ ਰਸਤ ਬਹੁਦ ਗੁਲਕ
 ਪਠਵਾਈ ॥ ੩੧ ॥

ਦੋਹਿਰਾ॥ ਫਤੇ ਸ਼ਾਹਿ ਅਰ ਭੀਮ ਸਸ ਕੀਨੀ ਐਸ ਸਲਾਹਿ ॥
 ਪਾਠਾਨੀ ਦਲ ਗੁਰੂ ਫਿਗ ਜੇ ਹਮਰੀ ਦਿਸ ਬਾਇ ॥ ੩੨ ॥
 ਤੋ ਬਿਨ ਸੰਘਰ ਗੁਰੂ ਕੋ ਗਹਿ ਲੈਹੈ ਬਿਧ ਨੀਕ ॥
 ਪਠੈ ਦੂਤ ਤਹਿ ਏਕ ਅਬ ਦੇਹਿ ਲਾਲਚ ਤਿਨਠੀਕ ॥ ੩੩ ॥
 ਚੋਪਈ ॥ ਕਰ ਮਸਲਤ ਪੰਮਾ ਬੁਲਵਾਯੋ ॥ ਨਿਕਟ ਬਠਾਇ
 ਭਲੇ ਸਮਝਾਯੋ ॥ ਜੋ ਕੁਛ ਕਹਿ ਪਠਾਨ ਸੋ ਕੀਜੈ ॥ ਜਿਮ ਕਿਮ ਤਿਨ
 ਅਪਨੇ ਕਰ ਲੀਜੈ ॥ ੩੪ ॥ ਸੁਨ ਪੰਮਾ ਕਹਿ ਚਿੰਤ ਨ ਕਰੋ ॥ ਬਿਦਾ

ਭਯੋ ਤਿਨ ਤੇ ਚਲ ਪਰੋ ॥ ਨਿਸਾ ਮਾਹਿ ਪਹੁੰਟੇ ਪਹੁੰਚਾਯੋ ॥ ਬੇਖ
 ਤੁਰਕ ਤੁਰਕਨ ਢਿਗ ਆਯੋ ॥ ੩੫ ॥ ਪੰਚ ਸ੍ਰਦਾਰ ਕਰੇ ਇਕ ਥਾਏ
 ॥ ਭਾਖਯੋ ਤਿਨ ਕੋ ਅਸ ਸਮਝਾਏ ॥ ਭੂਪਨ ਦਿਸ ਤੇ ਮੈਂ ਚਲ ਆਯੋ
 ॥ ਹੁਵ ਹਮ ਦਿਸ ਲਿਹੁ ਜੋ ਮਨ ਭਾਯੋ ॥ ੩੬ ॥ ਸੁਨ ਕਾਲੇ ਖਾਂ
 ਅਸ ਬਿਧ ਕਹਯੋ ॥ ਅਸ ਬਚ ਪੁਨ ਨਹਿ ਮੁਖਹੁ ਅਲਹਯੋ ॥ ਸ਼ਾਹ
 ਜਬੈ ਹਮ ਕੋ ਨਿਕਸਾਵਾ ॥ ਕਿਸ ਭੂਪਤ ਨਹਿ ਨਿਕਟ ਟਿਕਾਵਾ ॥
 ੩੭ ॥ ਬੁੱਧੁ ਸ਼ਾਹ ਢਿਗ ਹਮ ਘਿਘਿਆਏ ॥ ਮੇਹਰ ਕੀਨ ਗੁਰ
 ਢਿਗ ਰਖਵਾਏ ॥ ਨਿਮਕ ਹਰਾਮੀ ਹੋਹਿ ਨ ਅਬੈ ॥ ਨਿਕਸ ਜਾਉ
 'ਨਤ ਸਮਾਂ ਨ ਲਭੈ ॥ ੩੮ ॥ ਅਸ ਸੁਨ ਦੂਤ ਵਹਿਰ ਨਿਕਸਾਯੋ ॥
 ਉਠ ਕਾਲੇ ਖਾਂ ਸਿਵਰ ਸੁ ਆਯੋ ॥ ਅਪਰ ਚਾਰ ਤਿਨ ਮਨ
 ਬਿਰਮਾਯੋ ॥ ਨਿਮਕ ਹਰਾਮੀਬਨਬੋ ਚਾਯੋ ॥ ੩੯ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪ੍ਰਿਥਮ ਜੁੱਧ ਤਿਆਰੀ ਐ ਭੂਪਨ ਚਢਾਈ ਪ੍ਰਸੰਗ
 ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਚੌਬੀਸਮੇ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੨੪ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਕਾਲੇ ਖਾਂ ਜਦ ਉਠ ਗਯੋ ਦੂਤ ਗਯੋ ਨਿਕਸਾਇ ॥

ਚਾਰੋਂ ਨੇ ਮਸਲਤ ਕਰੀ ਸੁਨ ਸੋਤਾ ਇਸ ਭਾਇ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਗੁਰ ਢਿਗ ਸੈਨ ਅਪਰ ਕਛ ਬੋਰੀ ॥ ਪਰ ਹੈ ਸਭ

ਰਣ ਹਮ ਪਰਜੋਰੀ ॥ ਬਚਨੋ ਕਠਨ ਜੰਗ ਤੇ ਅਹੈ ॥ ਨਾਹਕ ਕਯੋਂ ਨਿਜ

ਪ੍ਰਾਨ ਗਵਹੈਂ ॥ ੨ ॥ ਕਯੋਂ ਨ ਕਰੋ ਅਬ ਸੋਊ ਕਾਰਾ ॥ ਜਿਸ ਤੇ

ਮਿਲੈ ਪਦਾਰਥ ਸਾਰਾ ॥ ਤਬ ਹਯਾਤ ਖਾਂ ਕਹਿ ਸੁਨ ਲੀਜੈ ॥ ਮਾਨੋ

ਬਚ ਮਮ ਸਭ ਕਛ ਲੀਜੈ ॥ ੩ ॥ ਕਾਲੇ ਖਾਂ ਕਹੁ ਭੇਦ ਨ ਦੇਵੈ ॥

ਪਠ ਨਰ ਦੂਤ ਹਕਾਰ ਸੁ ਲੇਵੈ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਇਹੁ ਇਕਗਾਰ ਲਿਖੱਯੈ

॥ ਲੂਟੈਂ ਜਿਤਕ ਮਾਫ ਕਰ ਦੱਯੈ ॥ ੪ ॥ ਤੈ ਹਮ ਅਬ ਤੁਮ ਸੰਗ

ਸਿਧਾਵੈਂ ॥ ਗੁਰ ਸੰਗ ਲਰੈਂ ਦਾਵ ਬਡਲਾਵੈਂ ॥ ਮਾਨਹਿ ਜਬ ਤਬ
 ਹੈ ਮਨ ਭਾਈ ॥ ਲੁਟੈਂ 'ਕੋਸ਼ ਗੁਰ ਕੇ ਸਮਦਾਈ ॥ ੫ ॥ ਜਿਤਕ
 ਉਠਾਵਹਿ ਹੈ ਤਿਤ ਲੂਟਹਿ ॥ ਪੁਸ਼ਤਨ ਲਗ ਜੋ ਨਾਹਿਨ
 ਖੂਟਹਿ ॥ ਸੁਨ ਤੀਨਹੁ ਇਹੁ ਨੀਕੀ ਮਾਨ ॥ ਨਰ ਪਠ ਦੂਤ ਹਕਾਰਨ
 ਠਾਨ ॥ ੬ ॥ ਕਹਯੋ ਜਿ ਪਟਾ ਮਾਫ ਲੁਟ ਦੇਵੇ ॥ ਤੈ ਹਮ ਕੇ ਲੇ ਸੰਗ
 ਸਿਧੇਵੇ ॥ ਸੁਨ ਪੰਮੇ ਮਾਨੀ ਲਿਖ ਦੀਨ ॥ ਹਰਖਤ ਨਿਮਕ ਹਰਾ-
 ਮਿਨ ਲੀਨ ॥ ੭ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਜੱਥੇ ਕੇ ਸਮਝਾਏ ॥ ਤਤ ਛਿਨ
 ਜ਼ੀਨ 'ਤੁਰੰਗਮ ਪਾਏ ॥ ਅਰਧ ਨਿਸਾ ਲਖ ਗੀਦੀ ਭਾਗੇ ॥ ਜਾਇ
 ਮਿਲੇ ਆਵਤ ਨਿਪ ਆਗੇ ॥ ੮ ॥ ਝੁਕ ਸਲਾਮ ਕੀਨੀ ਤਿਸ ਕਾਲਾ
 ॥ ਫਤੇ ਭੀਮ ਮਨ ਹਰਖ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਸਨਮਾਨੇ ਦੀਨੇ ਸਿਰੁਪਾਏ ॥
 ਫਤੇ ਸ਼ਾਹਿ ਪੁਨ ਐਸ ਅਲਾਏ ॥ ੯ ॥ ਕਹੋ ਗੁਰੂ ਸੁੱਧ ਸੈਨਾ ਕੈਸੇ ॥
 ਤਬ ਹਯਾਤ ਖਾਂ ਬੋਲਯੋ ਐਸੇ ॥ ਗੁਰ ਢਿਗ ਅਪਰ ਸੈਨ ਹੈ ਕਹਾਂ ॥
 ਪਿਖ ਹਮ ਕੇ ਸੇ ਲਰਬੇ ਚਹਾਂ ॥ ੧੦ ॥ ਹਮ ਆਏ ਸਭ ਤੁਮਰੇ ਪਾਉ
 ॥ ਬਾਕੀ ਰਯੋ ਖੁਦਾ ਕੇ ਨਾਉ ॥ ਮਿਲੇ ਗਵਾਰ ਕਛਕ ਸੁਨ ਲੀਜੈ ॥
 ਹਸਬੇ ਜੋਗ ਭੂਪ ਲਖ ਲੀਜੈ ॥ ੧੧ ॥ ਜੱਟ ਕ੍ਰਿਖੀ ਕੇ ਕਰਬੇ ਹਾਰੇ
 ॥ ਨਾਈ ਬਾਮੁਨ ਸੂਦ ਸੁਨਾਰੇ ॥ ਬਨੀਏਂ ਰੋੜੇ ਔਰ ਲੁਹਾਰ ॥
 ਝੀਵਰ ਜਾਤ ਕਲਾਲ ਨਿਹਾਰ ॥ ਖਾਤੀ ਛੀਂਬੇ ਔਰ ਲੁਬਾਣੇ ॥ ਛੱਤੀ
 ਜਾਤ ਸਨਾਤ ਪਛਾਣੇ ॥ ਕਹ ਲਗ ਕਹੇਂ ਜੁ ਭਏ ਇਕੱਤਾ ॥ ਸੁਨ
 ਬੰਦੂਕ ਹੈਂ 'ਤਿੱਤਾ ਬਿੱਤਰਾ ॥ ੧੨ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਮੂਢ ਹਸੈਂ ਨਹਿ
 ਜਾਨੈਂ ॥ ਗੁਰ ਬਲ ਪਾ ਇਹਿ ਹੀ ਰਦ ਭਾਨੈਂ ॥ ਚਲੇ ਆਏ ਜੀਤਨ
 ਇਛ ਧਾਰੇ ॥ ਗਰਬਤ ਕਰ ਹੈਂ ਮਾਰ ਬਕਾਰੇ ॥ ੧੩ ॥
 ਦੇਹਿਰਾ ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਲਾਗਯੋ ਸੁਬਹਿ ਦਿਵਾਨ ॥
 ਬਡ ਭਾਗੀ ਸਿਖ ਦਰਸ ਹੈਂ ਲਹੈਂ ਗਿਆਨ ਵਿਗਿਆਨ ॥ ੧੪ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਤਬ ਕਾਲੇ ਖਾਂ ਗੁਰ ਢਿਗ ਆਯੋ ॥ ਝੁਕ ਸਲਾਮ
 ਕਰ ਅਸ ਬਿਧ ਗਾਯੋ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਮ ਸੰਗੀ ਚਾਰੇ ॥ ਨਿਮਕ ਹਰਾਮੀ
 ਗਏ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ੧੬ ॥ ਸੈਨ ਨਿਜੋ ਨਿਜ ਸੰਗ ਸੁ ਲੀਨ ॥ ਗਏ
 ਨਿਪਨ ਢਿਗ ਸੁਨੋ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਖਹੁ ਉਚਾਰਾ ॥
 ਨਹਿ ਪ੍ਰਵਾਹਿ ਕਛ ਲੇਹੁ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੧੭ ॥ ਜਹਿ ਮ੍ਰਿਤ ਤੇ ਭੈ ਧਰ
 ਕਰ ਗਏ ॥ ਸੇ ਤਿਨ ਅਗੂ ਸੁ ਠਾਂਢੀ ਅਏ ॥ ਧਾਰੀ ਮਮਤਾ ਲੂਟ
 ਖਜਾਨੇ ॥ ਗਯੋ ਇਮਾਨ ਨਾਹਿ ਮਨ ਆਨੇ ॥ ੧੮ ॥ ਨਿਮਕ
 ਖਾਇ ਕਰ ਕੀਨਬੁਰਾਈ ॥ ਗੀਦੀ ਇਸ ਤੇ ਨਰਕ ਸਿਧਾਈ
 ॥ ਤੂੰ ਕਯੋ ਨ ਭ੍ਰਾਤਨ ਸੰਗ ॥ ਚਹੁ ਗਵਨੋ ਤੋ ਗਮੈਂ ਨਿਸੰਗ ॥
 ੧੯ ॥ ਹਮ ਤੇ ਓਟ ਅਕਾਲੀ ਧਰਹੈਂ ॥ ਹਨੈ ਸ਼ੱਤ੍ਰੁ ਜਬ ਸੰਘਰ ਪਰ
 ਹੈਂ ॥ ਸੁਨ ਕਾਲੇ ਕਰ ਜੋਰ ਬਖਾਨੀ ॥ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਬਲ
 ਖਾਨੀ ॥ ੨੦ ॥ ਦਾਸ ਜਾਨ ਨਿਜ ਨਿਜ ਢਿਗ ਰਾਖੇ ॥ ਅਪਰ ਓਟ
 ਨਹਿ ਮਨ ਮਹਿ ਕਾਖੇ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਸਾਧ ਉਚਾਰਾ ॥ ਕੰਚਨ
 ਕਟਕ ਦੀਨ ਤਿਸ ਬਾਰਾ ॥ ੨੧ ॥ ਵੇਹਿਰਾ ॥ ਗੁਰਢਿਗਰਹਿਤ ਸਦੀਵ
 ਹੀ ਸੰਤ ਉਦਾਸਿਨ ਭੀਰ ॥ ਦਾਸ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਮਹੰਤ ਬੇ ਮੰਡਲੀ ਪੰਜ
 ਸ਼ਤ ਤੀਗ ॥ ੨੨ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਜਬ ਸਾਧਨ ਸੁਨਯੋ ਇਸ ਭਾਏ ॥ ਬਾਈ ਧਾਰ
 ਕੇਨ੍ਰਿਪ ਚਢ ਆਏ ॥ ਅਰ ਪਠਾਨ ਗੇ ਸਭ ਅਬ ਭਾਗੇ ॥ ਸਭ ਸਾਧਨ
 ਤਬ ਧੀਰਜ ਤਿਆਗੇ ॥ ੨੩ ॥ ਕੇਤਕ ਭੇਖੀ ਸਰਧਾ ਹਾਨੇ ॥ ਆਪਸ
 ਮਹਿ ਇਮ ਭਾਂਤ ਬਖਾਨੇ ॥ ਗੁਰ ਢਿਗ ਸੈਨ ਰਹੀ ਕਛ ਥੋਰੀ ॥ ਮਤ
 ਸ਼ਾਮਤ ਆ ਜੈ ਹੈ ਮੋਰੀ ॥ ੨੪ ॥ ਕਹੈਂ ਕਿ ਇਹ ਨਿਤ ਛਕੈਂ
 ਕਰਾਹਾ ॥ ਜੁਧ ਮਹਿ ਪਠੈਂ ਦੇਹਿ ਮਰਵਾਹਾ ॥ ਯਾਂਤੇ ਅਬ ਭਾਗੈਂ ਤੈ
 ਆਛੀ ॥ ਨਹਿ ਬਨ ਹੈ ਪਛਤਾਵਨ ਪਾਛੀ ॥ ੨੫ ॥ ਅਸ ਮਸਲਤ

ਜੰਗਲ 'ਮਿਸ ਗਏ ॥ ਮੁਰ ਕਰ ਸੋ ਆਵਤ ਨਹਿੰ ਭਏ ॥ ਤਿਨ ਕੇ
 ਵੇਖ ਅਪਰ ਘਬਰਾਏ ॥ ਗਏ ਦਿਸ਼ਾ ਪੁਨ ਲੋਟ ਨ ਆਏ ॥ ੨੬ ॥
 ਪਰੀ ਰੈਨ ਥੀ ਪਸਰ ਅੰਧੇਰਾ ॥ ਲਗੀ ਸਮਾਧ ਮਹੰਤ ਸੁ ਹੇਰਾ ॥
 ਭਾਗ ਗਏ ਸਭ ਇਕ ਨਹਿੰ ਰਹਯੋ ॥ ਪ੍ਰਾਤ ਸਿੱਖ ਲਖ ਗੁਰਦਿਗ ਕਹਯੋ
 ॥ ੨੭ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਸੰਤ ਗਏ ਸਭ ਭਾਗੇ ॥ ਬਿਰਯੋ ਮਹੰਤ ਏਕ ਤਿਹ
 ਜਾਗੇ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਹਸੇ ਕਹਯੋ ਤੁਮ ਜਾਵੇ ॥ ਬੁਲਾਇ ਮਹੰਤਹਿ ਇਤੇ
 ਲਿਆਵੇ ॥ ੨੮ ॥ ਹੁਕਮ ਸੁਨਤ ਗੁਰ ਕੋ ਸਿਖ ਗਯੋ ॥ ਧਯਾਨ
 ਬਿਖੈ ਬਿਤ ਦੇਖਤ ਭਯ ॥ ਅੰਗ ਹਲਾਇ ਸਮਾਧ ਛੁਟਾਈ ॥ ਬਿਕਸੇ
 ਲੋਚਨ ਜੁਤ 'ਅਰਨਾਈ ॥ ੨੯ ॥ ਮਸਤਕ ਟੇਕ ਕਹਯੋ ਸਿਖ ਤਬੈ
 ॥ ਤੁਮ ਕੋ ਪ੍ਰਭੂ ਹਕਾਰਤ ਅਬੈ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਉਠਯੋ ਇਤੈ ਉਤ ਹੇਰਾ
 ॥ ਨਹਿੰ ਕੋ ਸਾਧ ਲਖਯੋ ਤਬ ਟੇਰਾ ॥ ੩੦ ॥ ਕਹਾਂ ਗਏ ਕੋ ਦੀਖਤ
 ਨਾਹੀਂ ॥ ਭਾਗੇ ਭੈ ਤੇ ਸਿੱਖ ਸੁ ਨਾਹੀਂ ॥ ਸੁਨ ਵਿਸਮਾਦ ਮਹੰਤ
 ਅਲਾਯੋ ॥ ਇਹੁ ਨਹਿੰ ਸੰਤਨ ਕਰਮ ਲਖਾਯੋ ॥ ੩੧ ॥ ਕਰਮ ਹੀਨ
 ਤਜ ਸਤਿਗੁਰ ਗਏ ॥ ਲੋਕ ਪ੍ਰਲੋਕਹਿ ਅਪਜਸ ਲਏ ॥ ਅਸ ਕਹਿਤੇ
 ਗੁਰ ਢਿਗ ਚਲ ਆਯੋ ॥ ਤਪ ਕੋ ਤੇਜ 'ਦਿਪਤ ਅਧਕਾਯੋ ॥ ੩੨ ॥
 ਰੋਕ 'ਰਿਖੀਕਹਿ ਮਨ ਜਿਹ ਸਾਧਾ ॥ 'ਦੀਰਘ ਜਟਾ ਜੂਟ ਸਿਰ
 ਬਾਧਾ ॥ 'ਸਰਬੰਗਨ ਮਹਿੰ ਲਗੀ ਬਿਭੂਤਾ ॥ 'ਕਟ ਕਪੀਨ ਕਸ
 ਬਡ ਅਵਧੂਤਾ ॥ ੩੩ ॥ ਇਕ ਤੂੰਬਾ ਕਰ ਪੀਵਨ ਬਾਰੀ ॥ 'ਕੁਤਕਾ
 ਗਹਯੋ ਦੁਤਿਜ ਕਰ ਭਾਰੀ ॥ ਦੀਰਘ ਡੀਲ 'ਓਜ ਜਿਹ ਭਾਰੀ ॥
 ਆਇ ਗੁਰੂ ਢਿਗ ਬੰਦਨ ਧਾਰੀ ॥ ੩੪ ॥ ਮਨਹੁ ਬਿਸਨ ਢਿਗ
 'ਸੰਭੂਆਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪਿਖ ਬਿਗਸ ਅਲਾਯੋ ॥ ਕਹੋ ਮਹੰਤ

੧ ਬਹਾਨੇ

੨ ਲਾਲੀ ਦੇ ਸਹਿਤ

੩ ਪ੍ਰਕਾਸ਼

੪ ਇੰਦਰੀਆਂ

੫ ਲੰਬੀਆਂ ਜੜਾਵਾਂ

੬ ਸਾਢੇ ਅੰਗਾਂ ਵਿਚ ਧੂੜੀ ਲਗੀ ਹੈ

੭ ਲਕ ਨਾਲ ਧੋਤੀ

੮ ਸੋਟਾ

੯ ਬਲ

੧੦ ਸ਼ਿਵ ਜੀ

ਚੇਲਕਾ ਕਹਾਂ ॥ ਨਹਿੰ ਦੀਖਤ ਕੋਊ ਅਬ ਇਹਾਂ ॥ ੩੫ ॥ ਭਾਗੇ
 ਰਣ ਤੇ ਭੈ ਕੋ ਪਾਇ ॥ 'ਖਾਮ ਖਜਾਲ ਤਿਨ ਭੇਖਿਨ ਆਇ ॥ ਤਿਨ
 ਕੋ ਬੋ ਨਹਿੰ ਹਮੇਂ ਲਰਾਨਾ ॥ ਸੁਨ ਮਹੰਤ ਕਹਿ ਜੋਰੇ 'ਪਾਨਾ ॥ ੩੬ ॥
 ਖੇਲ ਅਨੇਕ ਚਹੇ ਮਨ ਭਾਏ ॥ ਨਰ ਲੀਲਾ ਅਨੁਸਾਰ ਬਨਾਏ ॥
 ਸਤਿਯੁਗ ਹਰਨਾਕਸ਼ ਸੰਘਾਰਾ ॥ ਤੇਤਾ ਮਹਿੰ ਰਾਵਨ ਕੋ ਮਾਰਾ ॥
 ੩੭ ॥ ਦ੍ਵਾਪੁਰ ਜਰਾਸਿੰਧ ਤੇ ਆਦ ॥ 'ਧ੍ਰੁਸੇ ਰਖੀ ਜਗਤ ਮਰਯਾਦ
 ॥ ਅਬ ਕਲ ਮੇਂ ਭੇ ਗੁਰ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਲੇਹੁ ਸੁ ਦੁਸ਼ਟਨ ਕੀ ਅਬ
 ਸਾਰਾ ॥ ੩੮ ॥ ਸਾਧ ਅਭਾਗੇ ਭੇਖੀ ਡਰੇ ॥ ਬਖਸ਼ਹੁ ਪ੍ਰਭ ਨਿਜ
 'ਬਿਰਦ ਸੰਭਰੇ ॥ ਸੁਨ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹਯੋ ॥ ਬੀਜ ਮਹੰਤ
 ਰਾਖ ਤੇਂ ਲਹਯੋ ॥ ੩੯ ॥ ਬਖਸ਼ੇ ਗੇ ਤਵ ਪਾਛੇ ਸਾਰੇ ॥ ਨਤ ਖਾਰਜ
 ਬੇ ਸੋ ਇਸ ਕਾਰੇ ॥ ਸੁਨ ਮਹੰਤ ਬਹੁ ਹਰਖ ਬਢਾਯੋ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ
 ਮਹਿੰ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ ॥ ੪੦ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੂਰ

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਤੁਰਕਨ ਨਿਮਕ ਹਰਾਮ ਹੋਵਨ ਐ ਸਾਧੂ
 ਭਾਗਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਪੱਚੀਸਮੇਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੨੫ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੰਮਤ 'ਦੈ ਸ਼ਤ ਬਿੰਸ ਪੁਨ 'ਅਠ ਦਸ ਮਿਤੀ ਬਿਸਾਖ ॥

ਪਾਂਉਟ ਗੜ੍ਹ ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਰੇ ਸਿੱਖ ਆਇ ਅਸ ਭਾਖ ॥੧॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਧ ਹਿਤ ਮੈਂ ਚਲ ਆਯੋ ॥ ਲਾਲ
 ਚੰਦ ਨੇ ਮੋਹਿ ਪਠਾਯੋ ॥ ਅਨ ਗਨ ਸ਼ੱਤ ਡੰਕ ਬਜਾਵਤ ॥ ਭੰਗਾਨੀ
 ਕੇ ਸਨਮੁਖ ਆਵਤ ॥ ੨ ॥ ਬੋਰ ਕਾਲ ਮਹਿੰ ਪਹੁਚੇ ਜਾਨਹੁ ॥ ਆਗੇ
 ਜਿਮ ਰਾਵਰ ਮਨ ਭਾਨਹੁ ॥ ਇਮ ਸੁਨ ਕਰ ਸਾਹਿਬ ਸਵਧਾਨਾ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਤਬ ਹੁਕਮ ਬਖਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ਦਿਹੁ ਬਜਾਇ ਰਨਜੀਤ
 ਨਗਾਰਾ ॥ ਤਿਆਰ ਹੋਇ ਜਿਸ ਤੇ ਦਲ ਸਾਰਾ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਅਪਨੇ

ਸਸਤ੍ਰ ਮੰਗਾਏ ॥ ਭਲੀ ਭਾਂਤ ਨਿਜ ਅੰਗ ਸਜਾਏ ॥ ੪ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ
 'ਭਗੋਤੀ ਗਾਤੇ ਡਾਰੀ ॥ ਮੁਸ਼ਟ ਜਰਾਉ ਤੀਛਨ ਧਾਰੀ ॥ ਪੁਨ 'ਖਤੰਗ
 ਪੁਰ 'ਭਾਬਾ ਕਸਯੋ ॥ ਪੇਟੀ ਬੰਨ੍ਹ ਕਟਾਰ ਵਿਚ ਧਸਿਯੋ ॥ ਹਾਥ
 ਸਰਾਸਨ ਗਹਿ ਰਿਪ ਘਾਯੋ ॥ 'ਅਸਵ ਸੁ ਨੀਲਾ ਤਬ ਮੰਗਵਾਯੋ ॥
 ਤਤ ਛਿਨ ਦਾਸ ਸਿੰਗਾਰ ਲਿਆਯੋ ॥ ੬ ॥ ਤਬ ਗੁਰ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ
 ਧਿਆਯੋ ॥ ਨਵ ਗੁਰ ਨਾਮ ਸਿਮਰ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਹੋਹੁ ਸਹਾਇ 'ਬਿਜੈ
 ਕੇ ਦੀਜੈ ॥ ਇਹੁ ਕਾਮਨ ਅਬ ਪੂਰ ਕਰੀਜੈ ॥ ੭ ॥ ਕਰ ਅਰਦਾਸ
 'ਤੁਰੰਗ ਅਰੋਹੇ ॥ ਕੋ ਉਪਮਾ ਕਹੈ ਜਸ ਗੁਰ ਸੋਹੇ ॥ ਭ੍ਰਾਤਾ ਪੰਚਹੁ
 ਤਬ ਚਲ ਆਏ ॥ ਜਨ ਪਾਂਡਵ ਮੈ ਸਸਤ੍ਰ ਸੁਹਾਏ ॥ ੮ ॥ ਸੰਗੋ
 ਸ਼ਾਹਿ ਬਿਸਾਲ ਜਿਨ੍ਹੋਂ ਮਹਿੰ ॥ 'ਆਯੁਧ ਬਿੰਦਯਾ 'ਨਿਪੁਨ ਤਿਨ੍ਹੋਂ
 ਮਹਿੰ ॥ ਜੀਤ ਮੱਲ ਦੂਜੇ ਬਡ ਜੋਧਾ ॥ ਰਿਪ ਗਨ 'ਮ੍ਰਿਗਨ ਸ਼ੇਰ ਜਿਮ
 ਕ੍ਰੋਧਾ ॥ ੯ ॥ ਨਾਮ ਗੁਪਾਲ ਚੰਦ ਹੈ ਤੀਜੇ ॥ ਜਿਹ ਸਮ ਤੁਪਕ ਹੜੇ
 ਨਹਿੰ ਬੀਜੇ ॥ ਚਤੁਰ ਗੰਗਾ ਰਾਮ ਸੁਹਾਯੋ ॥ ਸਸਤ੍ਰ ਸਜਾਇ ਜੰਗ
 ਹਿਤ ਲਿਆਯੋ ॥ ੧੦ ॥ ਪੰਥਮ ਚਢਯੋ ਮਾਹਰੀ ਚੰਦ ॥ ਚਹਿਤ
 ਉਤਾਇਲ ਸ਼ੱਤ੍ਰੁ ਨਿਕੰਦ ॥ ਨੰਦ ਚੰਦ ਪ੍ਰੋਹਤ ਤੇ ਆਇ ॥ ਸਭ ਕੀ
 ਦਿਸ ਗੁਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਲਗਾਇ ॥ ੧੧ ॥ ਪਿਖ ਕਰ ਬੰਕੇ ਬੀਰ ਮਹਾਨਾ
 ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤਬ ਹੁਕਮ ਬਖਾਨਾ ॥ ਬਿਨਾ 'ਬਿਲੰਬ ਚਲੋ ਅਬ
 ਜਾਇ ॥ ਬਜਯੋ ਕੂਚ ਰਨਜੀਤ ਤਦਾਇ ॥ ੧੨ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ
 ਛੰਦ ॥ ਰਿਦੈ ਉਤਸਾਹ ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਹੋਹੇ ॥ ਗੁਰੂ ਸੰਗ ਚਾਲੇ ਮਹਾਂ
 ਬੀਰ ਸੋਹੇ ॥ ਬਕੇ ਸੂਰ ਉਚੇ ਸੁ ਮਾਰਾ ਬਕਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਸੁਨਾਵੈ
 ਪਹਾਰੀ ਸਿੰਘਾਰਾ ॥ ੧੩ ॥ ਭਏ ਸੌਨ ਆਛੇ ਬਿਜੇ ਦੇਨ ਵਾਰੇ ॥

੧ ਭਲਵਾਰ

੨ ਭੀਰ

੩ ਤਬਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਤੀਰ ਪਾਇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ

੪ ਘੋੜਾ

੫ ਵੱਡੇ

੬ ਘੋੜੇ ਤੇ ਸਵਾਰ

੭ ਸਸਤ੍ਰ

੮ ਚਤੁਰ

੯ ਹਰਨ

੧੫ ਵੇਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ

ਤਹਾਂ ਸ਼ੀਘ੍ਰ ਪਹੁੰਚੇ ਜਹਾਂ ਸਸ ਲਾਰੇ ॥ ਉਤੈ ਸ਼ੱਤ੍ਰੁ ਸੈਨਾ ਘਟਾ ਬਾਂਧ
ਆਈ ॥ ਦਯਾ ਰਾਮ ਹੈ ਨੇਰ ਗੁਰ ਸੇਂ ਅਲਾਈ ॥ ੧੪ ॥ ਪਿਥੈ
ਸ਼ੱਤ੍ਰੁ ਸੈਨਾ ਸੁ ਲੇਹੇ ਪਛਾਨੰ ॥ ਸੁ ਲੂਨੰ ਹਰਾਮੀ ਦਿਸਾ ਦਾਹਿ ਖਾਨੰ
॥ १੫ ॥ ਹਰੀ ਚੰਦ ਰਾਜਾ ਹੰਡੂਰੀ ਸੁ ਜੋਧਾ ॥ ਧਨਰ ਬਾਨ ਬਿੰਦਯਾ ਮਹਾਂ
ਧਾਰ ਬੋਧਾ ॥ ੧੫ ॥ ਦਿਸਾ ਬਾਹਿ ਭੀਮੰ ਫਤੇ ਹੈਂ ਖਰੋਏ ॥ ਚਹੈਂ ਜੁੱਧ
ਛੇਰਯੋ ਅਬੈ ਨੇਰੁ ਹੋਏ ॥ ਕਹਾਂ ਰੈਨ ਅੰਧੇਰ ਜੈਸੇ ਪਹਾਰੀ ॥ ਤਰਨ
ਰਵਾਰੇ ਤੇਜ ਤੇ ਤੁਰਤ ਮਾਰੀ ॥ ੧੬ ॥ ਦਿਹੋ ਆਇਸੰ ਅਬੈ ਛੇਰੈਂ
ਲਰਾਈ ॥ ਸੰਗੋ ਸ਼ਾਹ ਸੰਗੰ ਗੁਰੂ ਐਸ ਗਾਈ ॥ ਗਢੇ ਰਨੰ ਖੰਭਾ ਸੁ
ਜੰਗੰ ਮਚਾਵੇ ॥ ਅਕਾਰੰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਪਹਾਰੀਨ ਘਾਵੇ ॥ ੧੭ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੁਨ ਸੰਗੋ ਸੈਨਾ ਪਤੀ ਰਣ ਬੰਭਾ ਗਡ ਦੀਨ ॥
ਸਭ ਸੈਨਾ ਪ੍ਰਤ ਐਸ ਬਿਧ ਹੁਕਮ ਸੁ ਭਾਖਨ ਕੀਨ ॥ ੧੮ ॥
ਚੋਪਈ ॥ ਇਸ ਤੇ ਅਗ੍ਰ ਲਰੇ ਜਿਤ ਚਾਹੇ ॥ ਇਸ ਪਾਛੇ
ਨਹਿੰ ਪਾਵ ਚਲਾਹੇ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਅਰਧ ਸੈਨ ਸੰਗ ਲੀਨ ॥ ਅਰਧ
ਗੁਰੂ ਢਗ ਤਿਜ ਤਬ ਦੀਨ ॥ ੧੯ ॥ ਅਗ੍ਰ ਹੋਇ ਨੀਵਾਹਨ ਜੋਵਾ
॥ ਹੈ ਨਾਂਢੋ ਸ਼ੱਤ੍ਰੁ ਦਿਸ ਜੋਵਾ ॥ ਉਤ ਤੇ ਹਰੀ ਚੰਦ ਭੂਪਾਲਾ ॥ ਲੇ ਸੈਨਾ
ਆਯੋ ਬਲ ਨਾਲਾ ॥ ੨੦ ॥ ਸੰਗੋ ਦਿਸਾ ਬਾੜੁ ਕਰ ਦਈ ॥ ਥੇ
ਨੀਚੇ ਸਭ ਨਿਫਲੀ ਗਈ ॥ ਇਤ ਤੇ ਸੰਗੋ ਸ਼ਲਖ ਕਰਾਈ ॥ ਲਗੀ
ਅਚੂਕ ਸੂਰ ਹੈ ਘਾਈ ॥ ੨੧ ॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਭਯੋ ਨਾਦ ਭਾਰੀ ਇਕੰ ਬਾਰ ਐਸੇ ॥
ਤਪੇ ਰੇਤ ਤੇ ਧਾਨ ਭੁਜੰਤ ਜੈਸੇ ॥ ਹਰੀ ਚੰਦ ਸੈਨੰ ਬਦਾਈ ਸੁ
ਲਿਆਵੇ ॥ ਦੁਗਾੜੇ ਗੁਰੂ ਸੈਨ ਦੀਹੰ ਚਲਾਵੇ ॥ ੨੨ ॥ ਫਤੇ ਸ਼ਾਹ
ਪਾਛੇ ਬਿਲੋਕੀ ਲਰਾਈ ॥ ਹਰੀ ਚੰਦ ਕੇ ਭੱਟ ਗੇ ਬਹੁਤ ਘਾਈ ॥
ਤਬੈ ਭੀਖਨੰ ਖਾਨ ਤੀਹੰ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਅਗਾਰੀ ਖਰੋ ਦੇਖ ਐਸੇ ਅਲਾਯੋ

॥ ੨੩ ॥ ਸੁ ਲੂਟੇ ਤੁਮੈ ਮਾਫ ਸਗਰੀ ਕਰਾਈ ॥ ਜਟੇ ਨਾਈ ਸੈਨਾ
 ਗੁਰੂ ਕੀ ਸੁਨਾਈ ॥ ਹੁਵੇ ਅਗੁ ਕਯੋ ਨਾ ਹਤੋ ਦੇ ਪਲਾਵੇ ॥ ਲੂਟੇ
 ਜਹਿ ਕੋਸ਼ ਮਹਾਂ ਦਰਬ ਪਾਵੇ ॥ ੨੪ ॥ ਸੁਨੀ ਭੀਖਨ ਖਾਨ ਸੈਨਾਂ
 ਪਠਾਨੀ ॥ ਲਈ ਸੰਗ ਗਰਬੇ ਕਹੈ ਮੂਢ ਬਾਨੀ ॥ ਹੱਲਾ ਸੁ ਘਾਲੇ
 ਇਕਬਾਰ ਐਸੇ ॥ ਸੁ ਪਹੁਟੇ ਪਹੁਚੇ ਲੂਟੇ ਕੋਸ਼ ਜੈਸੇ ॥ ੨੫ ॥ ਸੁਨਯੋ
 ਸੈਨ ਪੱਠਾਨ ਹੇਲਾ ਸੁ ਕੀਨਾ ॥ ਗੁਰੂ ਪੇਖ ਦੀਵਾਨਸੋਂ ਭਾਖ ਦੀਨਾ ॥
 ਦਯਾ ਰਾਮ ਕੋ ਸੰਗ ਲੀਜੈ ਬੁਲਾਈ ॥ ਦੋਊ ਬੀਰ ਸੈਨਾ ਲੇਹੁ ਸਾਮੁ-
 ਹਾਈ ॥ ੨੬ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਆਇਸ ਪਾਇ ਅਗੁ ਸਿਧਾਏ ॥ ਸੁ ਲੂਣੇ
 ਹਰਾਮ ਪੈ ਬਾਨ ਤਜਾਏ ॥ ਲਯੋ ਰੋਕ ਹੇਲਾ ਮਚਯੋ ਜੁਧ ਘੋਰਾ ॥
 ਲਗੈ ਤੀਰ ਏਕ ਅੰਗਾਨ ਫੋਰਾ ॥ ੨੭ ॥ ਇਤੇ ਕਾਲ ਮੈਂ ਟੋਲ
 ਬਡ ਏਕ ਆਯੋ ॥ ਗੁਰੂ ਪੱਖ ਹੂ ਕੈ ਤੁਫੰਗ ਚਲਾਯੋ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਡੀਠ
 ਡਾਰੀ ਬਿਲੋਕੇ ਸਪਾਹੀ ॥ ਤਬੈ ਏਕ ਧਾਯੋ ਚਲਾਯੋ ਆਇ ਪਾਹੀ ॥
 ੨੮ ॥ ਗੁਰੂ ਤੀਰ ਹੂ ਕੈ ਕਰੀ ਤਾ ਸਲਾਮੰ ॥ ਕਹਯੋ ਸ਼ਾਹ ਬੁੱਧੁ ਸੁ
 ਜੋਧਾ ਤਮਾਮੰ ॥ ਮੁਰੀਦ ਸਕੇਲੇ ਸਭੈ ਸਾਤ ਸੱਯਾ ॥ ਅਹੈਂ ਚਾਰ ਪੁਤ੍ਰ
 ਜੁਗੰ ਸੰਗ ਭੱਯਾ ॥ ੨੯ ॥ ਗੁਰੂ ਸੇਵ ਮੈਂ ਹਾਜ਼ਰਾ ਆਨ ਹੋਯੋ ॥ ਪਰਾ
 ਬੰਧ ਠਾਂਢੇ ਚਹੈ ਜੰਗ ਢੋਯੋ ॥ ਭਏ ਲੋਨ ਖੈ ਕੈ ਹਰਾਮੀ ਪਠਾਨੰ ॥
 ਸੁਨੀ ਬਾਤ ਸਾਰੀ ਸੁ ਹੈਫੰ ਬਖਾਨੰ ॥ ੩੦ ॥ ਇਸੀ ਹੇਤ ਆਨ
 ਮੋਜੂਦ ਹੋਵਾ ॥ ਉਪਾਲੰਬ ਰਖਵਾਨ ਕੋ ਚਾਹਿ ਧੋਵਾ ॥ ਸੁਨਯੋ
 ਭੇਤ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਪ੍ਰਸੰਨੇ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਪਿਖਯੋ ਖਾਨ ਕਾਲਾ ਜੁ ਨਿਮਕੰ
 ਹਲਾਲਾ ॥ ੩੧ ॥ ਕਹਯੋ ਸੰਗ ਤਾਹੰ ਨਿਜੰ ਸੈਨ ਲੀਜੈ ॥ ਬੁਧੁ
 ਸ਼ਾਹਿ ਕੀ ਕੁੰਮਕੰ ਜਾਇ ਕੀਜੈ ॥ ਆਇਸ ਕੋ ਪਾਯੋ ਤਬੈ ਸ਼ੀਘ੍ਰ
 ਧਾਯੋ ॥ ਮਿਲਯੋ ਸ਼ਾਹਿ ਸੰਗੰ ਸਲਾਮੰ ਅਲਾਯੋ ॥ ੩੨ ॥ ਕਹਯੋ

ਸ਼ਾਹਿ ਸ਼ਾਬਾਸ ਪੂਤ ਪਠਾਨਾ ॥ ਇਕੰ ਤੋਹਿ ਰਾਖੀ ਹਮਾਰੀ ਸੁ ਆਨਾ
 ॥ ਦੀਨੋ ਬਿਦੀਨੰ ਭਏ ਅਪ੍ਰ ਸਾਰੇ ॥ ਮਰੈਂ ਕਾਫਰੰ ਹੈ ਕੈ ਦੋਸ਼ਕ
 ਪਧਾਰੈਂ ॥ ੩੩ ॥ ਕਹਯੋ ਐਸ ਪੁਨ ਅਗੂ ਹੈ ਜੰਗ ਛੇਰਾ ॥ ਹਤੇ ਤੀਰ
 ਬੰਦੂਕ ਕੁਹੀਆਨ ਝੇਰਾ ॥ ਗੋਪਾਲ ਚੰਦ ਨਿਪੰਹੇਰ ਸ਼ਾਹੰ ॥ ਪਰੀ ਛੇਰ
 'ਕੋਹੀ ਸੁਢੇਲੰ ਬਜਾਹੰ ॥ ੩੪ ॥ ਅਰੇ 'ਸਾਮੁਹੈ ਆਇ ਮਾਚੀ ਲਰਾਈ
 ॥ ਨਿਪਾਨੰ ਕੀ ਤਾਕਤ ਗੁਨੰ ਥਾਨ ਥਾਈ ॥ ਹੁਵੈ ਮਾਰ ਮਾਰੀ ਮਚਯੋ
 ਜੁੱਧ ਭਾਰੀ ॥ ਬਿਜੈ ਦਿੱਸ ਦੋਹਾਨ ਕੇ ਇੱਛ ਧਾਰੀ ॥ ੩੫ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਪ੍ਰਬਮ
 ਜੁੱਧ ਭੰਗਾਣੀ ਪ੍ਰਾਰੰਭ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਛੱਬੀਸਮੇਂ ਮੰਦਰਹਿ
 ॥ ੨੬ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਉਚ ਸਥਾਨ ਸੁਹਾਇ ॥

ਪਿਖੈਂ ਜੁੱਧ ਤੀਨਹੁੰ ਦਿਸਾ ਲਹੈਂ ਸੂਰ 'ਹੁਲਸਾਇ ॥ ੧ ॥

ਇਕ ਦਿਸ ਸੰਗੋ ਸ਼ਾਹਿ ਭਟ ਹਰੀ ਚੰਦ ਅਗਵਾਇ ॥

ਨੰਦ ਚੰਦ ਦਿਸ ਦੂਸਰੇ ਸੰਗ ਹਯਾਤ ਲਰਾਇ ॥ ੨ ॥

ਪਾਧੜੀ ਛੰਦ ॥ ਇਕ ਦਿਸਾ ਬਿਖੈ ਲੈ 'ਸੁਭਟ ਬਿੰਦ ॥

ਰੁਪ ਰਹਯੋ ਸ਼ਾਹਿ ਬੁੱਧੁ ਬਿਲੰਦ ॥ ਜੋ ਹੁਤੀ ਛੇਰ 'ਗਿਰਪਤਨ ਕੇਰ ॥

ਛੇਰਤ 'ਤੁਛੰਗ ਰਾਖੇ ਸੁ ਘੇਰ ॥ ੩ ॥ ਬਹੁ ਮਚਯੋ 'ਰੋਰ ਬਕ ਮਾਰ

ਮਾਰ ॥ ਹਥਯਾਰ ਸਮੂਹ ਪ੍ਰਹਾਰ ਡਾਰਾ ॥ ਬਹੁ ਬਜਤ 'ਦੁੰਦਭੀ ਦਿਸਨ

ਦੋਇ ॥ ਘਨ ਭੇਰ ਭੁੰਕਾਰਨ ਸਬਦ ਹੋਇ ॥ ੪ ॥ ਭਟ ਛੇਰਨ ਅਗੂ

ਬਜੰਤ ਦੋਲ ॥ ਸਭ ਪਰੇ ਧਾਇ ਬਡ ਬੋਲ ਬੋਲ ॥ ਇਕਵਾਰ ਪਰੇਗਨ

ਗਿਰਨਲੋਕ ॥ ਗਨਗਿਰਨਲਾਗਕਰਦੂਵਢੋਕ ॥ ਪਾ 'ਗੁਲਕਾਨਕੇਰ ਬਰਖਾ

ਹੁਵੰਤ ॥ ਘਨ ਦੋਇ ਮਨੇ ^੧ਕਰਕਾ ਪਰੰਤ ॥ ^੨ਛਿਤ ^੩ਸ੍ਰੋਣਤ ਬਿਬਰਜੇ
 ਰੰਗ ਲਾਲ ॥ ਬਹੁ ਮਰੇ ਹੋਰ ਗਿੱਝੈਂ ਬਿਸਾਲ ॥ ੬ ॥ ^੪ਭਰਮੀ
 ਅਨੇਕ ^੫ਨਭ ਆਇਆਇ ॥ ਗਨ ਰਹੈਂ ਨਾਦ ਪਲਖਾਇਖਾਇ ॥ ਗਿਰ
 ਲੋਕਨ ਕਿਜ ^੬ਟੇਲਾ ^੭ਕਰਾਲ ॥ ਰੁਪ ਰਹਯੋ ਸ਼ਾਹਿ ਬੁੱਧੁ ਬਿਸਾਲ ॥
 ੭ ॥ ਸਭ ਲੀਨ ਚਾਲ ਪਗ ਨਾਹਿ ਹਾਲ ॥ ਸਭ ਲੇ ਮੁਰੀਦ ਪਰਹਾਰ
 ਡਾਲ ॥ ਬਹੁ ਹਤੇ ਸ਼ਤ੍ਰੁ ਲੀਯ ਜੰਗ ਤੋਲ ॥ ਕਰ ਹਲਾ ਹੂਲ ਬਹੁ
 ਰੋਲ ਝੋਲ ॥ ੮ ॥ ਸੁਤ ਚਤ੍ਰ ਪੀਰ ਲੇ ਧਾਇ ਜਾਇ ॥ ਗੁਲਕਾਨ ਬਿੰਦ
 ਬਰਖਾ ਕਰਾਇ ॥ ਤਬ ਝਟਾ ਵੱਟ ਗਿਰ ਪਰੇ ਸੂਰ ॥ ਬਹੁ ਮਰੇ
 ਪਹਾਰੀ ਮਿਲੇ ਧੂਰ ॥ ੯ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਿਖਾਵਨ ਕੇਰ ਹੇਤ ॥ ਬਹੁ
 ਪਰਯੋ ^{੧੦}ਓਜ ਰੁਪ ਜੰਗ ਖੇਤ ॥ ਪੁਨ ਧਾਇ ਕੀਨ ਹੇਲਾ ਕਰਾਲ ॥
 ਲਰ ਮਰੇ ਮਾਰ ਕਰ ਭਟਨ ^{੧੧}ਜਾਲ ॥ ੧੦ ॥ ਕਰ ਵਾਰ ਨਿਕਾਰਯ
 ਏਕ ਵਾਰ ॥ ਗਿਰ ਨਰਨ ^{੧੨}ਨਿਕੰਦਤ ਵਾਰ ਵਾਰ ॥ ਨਹਿ ^{੧੩}ਜਮੇ
 ਪਾਇ ਚਾਲੇ ਪਲਾਇ ॥ ^{੧੪}ਗਿਰ ^{੧੫}ਤਰਨ ਓਟ ਆਪਾ ਬਚਾਇ ॥
 ੧੧ ॥ ਤਬ ਪਿਖ ਗੁਲੇਰੀਆ ਨਿਪ ਗੁਪਾਲ ॥ ਹਿਤ ਗਯੋ ਧਾਇ ਲੇ
 ਭਟਨ ਜਾਲ ॥ ਗੁਲਕਾਨ ਬਿੰਦ ਬਰਖਾ ਸੁ ਕੀਨ ॥ ਬਕ ਮਾਰ ਮਾਰ
 ਬਡ ਓਜ ਦੀਨ ॥ ੧੨ ॥ ਸੁਤ ਚਤ੍ਰ ਭਾਈ ਜੁਗ ਬਲ ਬਿਸਾਲ ॥
 ਹੁਇ ਖਰੇ ਅਗ੍ਰ ਪਿਖ ਕੇ ਗੁਪਾਲ ॥ ਸਲਖੈਂ ਤੁਫੰਗ ਗੁਲਕਾਨ ਕੇਰ
 ॥ ਗਿਰ ਨਰਨ ਮਾਰ ਦਿਢ ਹੂ ਦਲੇਰ ॥ ੧੩ ॥ ਟੋਲਾ ਮੁਰੀਦ ਕਾਲੇ
 ਸੁ ਖਾਨ ॥ ਸਭ ^{੧੪}ਕੁਪੇ ਕੀਨ ਨੰਗੇ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ॥ ^{੧੫}ਰਿਸ ਕਰ ਗੁਪਾਲ
 ਉਚੇ ਕਹੰਤ ॥ ਕਿਮ ਭਾਜ ਪਾਏ ਚਾਲੇ ਡਰੰਤ ॥ ੧੪ ॥ ਅਬ ਹਟੋ
 ਬੀਰ ਮੈਂ ਹੋਂ ਸਹਾਇ ॥ ਜੋ ਅਰੇ ਅਗ੍ਰ ਤਿਨ ਲੇਹਿ ਘਾਇ ॥ ਬਚ ਸੁਨੇ

੧ ਕੜਕ ਕੇ ੨ ਥਰਤੀ ੩ ਲਹੂ ੪ ਚਕਰ ੫ ਅਕਾਸ਼
 ੬ ਹਲਾ ੭ ਭਿਆਨਕ ੮ ਬਲ ੯ ਸੰਮੂਹ ੧੦ ਫਟਦੇ ਹਨ
 ੧੧ ਪੈਰ ਨਹੀਂ ਟਿਕੇ ੧੨ ਪਹਾੜ ੧੩ ਦਰਖਤਾਂ ਦੀ ੧੪ ਗੁਸੇ ਵਿਚ ੧੫ ਕ੍ਰੋਧਵਾਨ

ਨ੍ਰਿਪਤ ਕੇ ਹਟੇ ਬੀਰ ॥ ਛੋਰਤ ਤੁਫੰਗ ਗੁਲਕਾਨ ਤੀਰ ॥ ੧੫ ॥
 ਜਬ ਹੇਲ ਕੀਨ ਤਰ ਧੂਮ ਧਾਮ ॥ ਢੋਲਨ ਬਜਾਇ ਡੰਕਤ ਤਮਾਮ ॥
 ਮਿਲ ਪਰੇ ^੧ਪਰਸਪਰ ਘਾਲ ਡਾਲ ॥ ਗਿਰ ਪਰੇ ਬੀਰ ਹੂ ਕੈ ^੨ਕਰਾਲ
 ॥ ੧੬ ॥ ਰਣ ਜੋਰ ਸਹਯੋ ਨਹਿੰ ਭੇ ਪਲਾਇ ॥ ਪਿਖ ਪੀਰ ਪੁਤ੍ਰ
 ਰਿਸ ਉਰ ਵਧਾਇ ॥ ਸਮਸ਼ੇਰ ਕਾਢ ਸਮ ਸ਼ੇਰ ਹੋਏ ॥ ਸੱਤਨ ਮਾਰ
 ਰਨ ਮੈਂ ਖਰੋਏ ॥ ੧੭ ॥ ਜਹਿੰ ਨ੍ਰਿਪ ਗੁਪਾਲ ਤਹਿੰ ਤੀਰੈ ਜਾਇ ॥
 ਬਹੁ ਉਛਰ ਉਛਰ ਕਰਯੰਤ ਘਾਇ ॥ ਇਤ ਉਤ ਫਿਰੰਤ ਕਰ ਖੜਗ
 ਢਾਲ ॥ ਕਰ ਪਟੇ ਬਾਜ ਬਿੱਦਯਾ ਬਿਸਾਲ ॥ ੧੮ ॥ ਰਿਪ ਮਾਰ
 ਬਚਾਵਤ ਆਪ ਤਾਹਿ ॥ ਬਹੁ ਗਿਰੀ ਲੋਥ ਰਣ ਖੇਤ ਮਾਹਿ ॥
 ਗਿਰ ਨਰ ਅਚੰਭ ਕੇ ਧਾਰ ਧਾਰ ॥ ਬਹੁ ਉਮਡ
 ਉਮਡ ਘੇਰੇ ਸੁ ਡਾਰ ॥ ੧੯ ॥ ਬਹੁ ਪਠਯੋ ਰੋਰ ^੩ਸਸਿ ਗੁਰ ਨਿਹਾਰ
 ॥ ਢਿਗ ਹੁਤੇ ਠਾਂਢ ਮਾਤੁਲ ਨਿਹਾਰ ॥ ਕਹਯੋ ਜਾਹੁ ਸਾਹੁ ^੪ਕੁੰਮਕ
 ਕਰੇਹੁ ॥ ਗੋਪਾਲ ਭੂਪ ਆਗਾ ਸੁ ਲੇਹੁ ॥ ੨੦ ॥ ਸੁਨ ਕੈ ਕ੍ਰਿਪਾਲ
 ਮਨ ਛੋਭ ਧਾਰ ॥ ਹੈ ਕੈ ਕੁਦਾਇ ਢਾਲਯੋ ਉਦਾਰ ॥ ਕਰ ਮੈਂ ^੫ਕੁੰਦੰਡ
 ਐਂਚਯੋ ਕਠੋਰ ॥ ਭੀਖਨ ^੬ਖਤੰਗ ਗੁਨ ਬੀਚ ਜੋਰ ॥ ੨੧ ॥ ਪਹੁੰਚਯੋ
 ਤੁਰੰਗ ਕਹਿ ਮਾਰ ਮਾਰ ॥ ਲਲਕਾਰ ਸਭਨ ਹੇਲਾ ਸੁ ਡਾਰ ॥ ਜੇ
 ਹੁਤੇ ਤੁਰਕ ਲੇ ਕਰ ਸਹਾਇ ॥ ਸਭ ਪਰੇ ਦੌਰ ਕਰ ਅਨਕ ਘਾਇ ॥
 ੨੨ ॥ ਤੜ ਭੜ ਤੁਫੰਗ ਇਕ ਬਾਰ ਚਾਲ ॥ ਜੁਟ ਗਏ ਕ੍ਰਿਪਾਨਨ
 ਓਟ ਢਾਲ ॥ ਜਹਿੰ ਪੁਤ੍ਰ ਪੀਰ ਕੇ ਘਿਰੇ ਦੋਇ ॥ ਪਹੁੰਚਯੋ ਕ੍ਰਿਪਾਲ
 ਤਿਹ ਨਿਕਟ ਹੋਇ ॥ ੨੩ ॥ ਘੇਰਾ ^੭ਮੁਚਾਇ ਨਿਜ ਸੋਂ ਰਲਾਇ ॥
 ਬਾਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਗਨ ਸੂਰ ਘਾਇ ॥ ਪ੍ਰੋਹਤ ਦਿਵਾਨ ਉਤ ਲਰੈਂ ਢੇਰ
 ॥ ਸਰ ਹਤ ਪਠਾਨ ਦੈ ਹੈਂ ਸੁ ਗੇਰ ॥ ੨੪ ॥ ਭੁਯੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦਾ ॥

ਤਹਾਂ ਲਾਲ ਚੰਦ ਗੁਰੂ ਤੀਰ ਠਾਂਢੇ ॥ ਬਿਧੀ ਭੱਟ ਕੋ ਤਾਤ ਰੋਸੰ ਸੁ
 ਬਾਢੇ ॥ ਬਡੋ ਜੋਰ ਜਾਂਮੈਂ ਕਰੰ ਜੋਰ ਭਾਖਾ ॥ ਦਿਜੈ ਨਾਥ ਆਗਯਾ
 ਮਹਾਂ ਮੋ ਭਿਲਾਖਾ ॥ ੨੫ ॥ ਜਹਾਂ ਪ੍ਰੋਹਤ ਦੀਵਾਨ ਨੇ ਜੰਗ ਘਾਲਾ
 ॥ ਤਹਾਂ ਜਾਇ ਕੈ ਮੈਂ ਹਤੋਂ ਖਾਨ ਜਾਲਾ ॥ ਹਸੇ ਦੀਨ ਬੰਧੂ ਕਹਯੋ
 ਧਾਇ ਜਾਵੇ ॥ ਹਤੋ ਤੀਰ ਤੀਖੇ ਪਠਾਨੰ ਪਲਾਵੇ ॥ ੨੬ ॥ ਸੁਨੇ ਬੈਨ
 ਸੋਨੰ ਚਲਯੋ ^੧ਚੌਪ ਸੰਗਾ ॥ ਸੰਭਾਰੇ ^੨ਕੁਦੰਡ ਕੁਦਾਯੋ ^੩ਤੁਰੰਗਾ ॥
^੪ਕੁਪਯੋ ਲਾਲ ਚੰਦ ਕਿਯੋ ਲਾਲ ਰੂਪੰ ॥ ਜਿਨੈਂ ^੫ਗੱਜਯੰ ਗਰਬ
 ਸਿੰਘੰ ਅਨੂਪੰ ॥ ੨੭ ॥ ਜਹਾਂ ਨੰਦ ਚੰਦ ਖਰੋ ਤੀਰ ਮਾਰੇ ॥ ਤਹਾਂ
 ਅਗਾ ਹੂ ਕੈ ਪਠਾਨਨ ਪ੍ਰਹਾਰੇ ॥ ਭਯੋ ਕੋਪ ਤੇ ਲਾਲ ਰੰਗੰ ਸਰੀਰੰ ॥
 ਕੁਦੰਡ ਕਠੋਰੰ ਖਿਚੈ ਛੋਰ ਤੀਰੰ ॥ ੨੮ ॥ ਗਿਰੇ ਖਾਨ ਕੇਤੇ ^੬ਹਯੰ
^੭ਛੂਛ ਛੋਰੇ ॥ ਦੁਹੂੰ ^੮ਓਰ ਕੇ ਬੀਰ ^੯ਅਗਾਨ ਫੋਰੇ ॥ ਚਲੀ ਲੋਹ ਧਾਰਾ
 ਕਰੈ ਮਾਰ ਮਾਰੰ ॥ ਰਿਦੇ ਬੀਰ ਕੇਤੇ ਚਲੇ ^{੧੦}ਤ੍ਰਾਸ ਧਾਰੰ ॥ ੨੯ ॥
 ਵਧਯੋ ਲਾਲ ਚੰਦ ਉਮਰ ਖਾਨ ਹੋਰਾ ॥ ਉਭਾਰਯੋ ਖੜੱਗੰ ਕਹਯੋ
 ਐਸ ਟੇਰਾ ॥ ਤੂ ਲੂਨੰ ਹਰਾਮੀ ਕਹਾਂ ਜਾਹੁ ਭਾਗੇ ॥ ਹਤੋਂ ਨਾਹਿ ਛੋਰੋਂ
 ਖਰੋ ਹੋਹੁ ਆਗੇ ॥ ੩੦ ॥ ਸੁਨਤ ਕ੍ਰੋਧ ਉਮਰੇ ਖਤੰਗੰ ^{੧੧}ਚਲਾਯੋ ॥
 ਲਗਯੋ ਲਾਲ ਚੰਦ ਭੁਜਾ ਕਛਕੁ ਘਾਯੋ ॥ ਤਬੈ ਕੋਪ ਹੂ ^{੧੨}ਖੱਗ ਐਸੇ
 ਪ੍ਰਹਾਰਾ ॥ ਲਗਯੋ ਸੀਸਕਟ ਗਾ ਗਿਰਾ ਜਯੋਂ ਮੁਨਾਰਾ ॥ ੩੧ ॥
 ਉਮਰ ਖਾਨ ਮਾਰਾ ਹਯਾਤੰ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਭਰਯੋ ਕ੍ਰੋਧ ਹਾਥੰ ਕੁਦੰਡੰ
 ਸੰਭਾਰਾ ॥ ਕਰਯੋ ਤੇਜ ਹੈ ਕੇ ਸਰੰ ਤੇਜ ਮਾਰੇ ॥ ਅਧਕ ਸੂਰ ਗੁਰ ਕੇ
 ਪਲੰ ਮੈਂ ਸੰਘਾਰੇ ॥ ੩੨ ॥ ਪਾਧੜੀ ਛੰਦ ॥ ਗੁਰ ਪਾਸ ਮਹੰਤ
 ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਰਹਯੋ ॥ ਅਵਲੋਕਤ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਸਾਲ ਭਯੋ ॥ ^{੧੩}ਕੁਤਕਾ ਇਕ

੧ ਉਤਸ਼ਾਹ

੨ ਧਨਖ

੩ ਘੋੜੇ ਕੁਦਾਵਣੇ ਕੀਤੇ

੪ ਕ੍ਰੋਧਵਾਨ ਹੋਇਆ

੫ ਹਾਥੀ

੬ ਕਰੜੇ

੭ ਘੋੜੇ

੮ ਖਾਲੀ

੯ ਤਰਫ

੧੦ ਸਰੀਰ ਹੈ

੧੧ ਡਰ

੧੨ ਤੀਜ

੧੩ ਏਡਾ

੧੪ ਡੰਡਾ

ਹਾਥ ਮੈਂ ਦੀਹ ਲਯੋ ॥ ਹੈ ਲੇ ਸਿਖ ਤੇ ਤਿਹ ਸਾਰ ਭਯੋ ॥ ੩੩ ॥
 ਤਬ ਛੇਰ ਪਠਾਨਨ ਅਗ੍ਰ ਭਯੋ ॥ ਤਤ ਕਾਲ ਹਯਾਤ ਬੰਗਾਰ ਲਯੋ
 ॥ ਕਿਤ ਜਾਤ ਭਜਯੋ ਇਤ ਹੋਹ ਖਰੋ ॥ ਮਮ ਸਾਥ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਨਿਕਾਰ
 ਲਰੋ ॥ ੩੪ ॥ ਸੁਨ ਖਾਨ ਮੁਰਯੋ ਲਲਕਾਰਤ ਹੀ ॥ ਵਿਸਮਾਦ ਭਾ
 ਰੂਪ ਨਿਹਾਰਤ ਹੀ ॥ ਹੁਇ ਸਨਮੁਖ ਦੋਨਹੁ ਬੀਰ ਖਰੋ ॥ ਤਰਵਾਰ
 ਨਿਕਾਰਯੋ ਕੋਪ ਭਰੋ ॥ ੩੫ ॥ ਕੁਤਕਾ ਬਡ ਮੋਟ ਸੰਭਾਰ ਤਬੈ ॥
 ਦਲ ਦੋਇ ਬਿਲੋਕਤ ਬੀਰ ਸਬੈ ॥ ਤਬ ਖਾਨ ਹਯਾਤ ਸਮੀਪ ਅਯੋ
 ॥ ਤਰਵਾਰ ਧਰੋ ਕਰ ਵਾਰ ਕਯੋ ॥ ੩੬ ॥ ਕੁਤਕਾ ਕਰ ਅਗ੍ਰ ਬਚਾਇ
 ਭਲੇ ॥ 'ਅਸ ਟੂਟ ਤਬੈ ਗਿਰ ਗਾ ਸੁ ਤਲੇ ॥ ਭਭਕਯੋ ਸਮ ਕੇਹਰ
 ਸਾਧ ਤਬੈ ॥ ਉਭਰਯੋ ਕੁਤਕਾ ਸੁਭ ਹਾਥ ਫਬੈ ॥ ੩੭ ॥ ਸਿਰ ਖਾਨ
 ਹਯਾਤ ਕੈ ਝਾਰ ਦਯੋ ॥ ਨਿਕਸੀ ਮਿਝ ਸੇਤ ਸੁ ਮਿੱਤ ਭਯੋ ॥ ਗੁਰ ਸ੍ਰੀ
 ਮੁਖ ਤੇ ਉਪਮਾ ਸੁ ਭਨੀ ॥ ਨਵ ਨੀਤ ਮਟੀ ਜਿਨਸਯਾਮ ਹਨੀ ॥ ੩੮ ॥
 ਜੈ ਜੈ ਕਲਗੀਧਰ ਹੋਤ ਭਈ ॥ ਭਏ 'ਲਜਤ ਕੋਹੀ ਸੁ ਮੁੰਦ ਪਈ ॥
 ਸਿਖ ਆਨੰਦ ਭੇ ਜਨ ਜੀਤ ਭਈ ॥ ਮਨ ਹਾਰ ਪਹਾਰਿਨ ਜਾਨ ਲਈ
 ॥ ੩੯ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ
 ਮਹਿਲੇ ਭੰਗਾਣੀ ਕੇ ਜੁੱਧ ਉਮਰ ਖਾਂ ਹਯਾਤ ਖਾਂ ਬਦਹ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰ-
 ਨਨੰ ਨਾਮ ਸਤਾਈਸਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੨੭ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਜਬ 'ਕਪਾਲ ਕਿਰਯਾ ਕਰੀ ਹਾਨ ਹਯਾਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥

ਭੀਖਨ ਖਾਂ ਬਹੁ ਤਮਕਯੋ ਤੁਰਕੀ ਦਲ ਲੇ ਨਾਲ ॥ ੧ ॥

ਹਰਬੋਲਮਨਾ ਛੰਦ ॥ 'ਰਿਸ ਧਾਰ ਅਰੇ ॥ ਹਬਯਾਰ ਕਰੇ ॥

ਗਨ ਬਾਨ ਚਲੇ ॥ ਕਹਿ ਮਾਰ ਭਲੇ ॥ ੨ ॥ ਸਿਖ ਆਗ ਅਰੇ ॥

ਨਹਿ ਪਾਵ ਟਰੇ ॥ ਹਬ ਭਾਲਨ ਤੇ ॥ ਰੁਕ ਢਾਲਨ ਤੇ ॥ ੩ ॥

ਗਹਿ 'ਤੋਮਰ ਕੈ ॥ ਹਨ ਤੇ ਅਰ ਕੈ ॥ ਕਿਹ ਬਾਹ ਕਟੀ ॥ ਕਿਸ
ਜਗ ਟੁਟੀ ॥ ੪ ॥ ਕਟ 'ਮੁੰਡ ਲਏ ॥ ਬਹੁ ਰੁੰਡ ਭਏ ॥ ਕਰ ਵਾਰ
ਨਚੀ ॥ 'ਰਜ ਸ੍ਰੋਣ ਰਚੀ ॥ ੫ ॥ ਬਹੁ ਘਾਇ ਲਗੇ ॥ ਤਰਫੈਂ ਗਿਰ
ਗੇ ॥ 'ਹਯ ਧਾਵਤ ਹੈ' ॥ 'ਭਟ ਘਾਵਤ ਹੈ' ॥ ੬ ॥ ਮਿਲ ਬੀਰ ਗਏ
'ਅਸ ਢਾਲ ਲਏ ॥ ਕਰ 'ਹੇਲ ਘਨੇ ॥ ਮੁਖ ਮਾਰ ਭਨੇ ॥ ੭ ॥
ਕਟ ਲੋਥ ਪਰੀ ॥ ਗਨ 'ਧੂਲ ਭਰੀ ॥ ਨਿਜ ਸ੍ਰਾਮਨ ਕੋ ॥ ਕਰ
ਕਾਮਨ ਕੋ ॥ ੮ ॥ ਨਿਜ ਪ੍ਰਾਨ ਦਿਹੈ ॥ ਸੁਰ ਲੋਕ ਜਹੈ ॥ ਤਨ
ਜਾਹ ਕਟੇ ॥ ਨਹਿ ਪਾਛ ਹਟੇ ॥ ੯ ॥

ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਛੰਦ ॥ ਬਰਖਾ ਗੁਲਕਨ ਸਰਨ ਕੀ ਦਿਸ ਦੇਨਹੁ
ਹੋਈ ॥ ਮਚਯੋ ਸ਼ੋਰ ਰਣ ਘੋਰ ਭਾ ਜੂਟੇ ਸਭ ਕੋਈ ॥ ਸੰਗੋ ਭ੍ਰਾਤਾ ਪੰਚ
ਲੇ ਕਰ ਹੈ ਬਡ ਜੰਗਾ ॥ ਹਰੀ ਚੰਦ ਗਨ ਨਿਪ ਲਿਯੇ ਅਰਯੇ ਤਿਨ
ਸੰਗਾ ॥ ੧੦ ॥ ਪਰਯੋ ਦੂਰ ਲਗ ਖੇਤ ਬਡ ਜਨ ਧੁਖਹਿ ਪਲੀਤੇ ॥
ਛਣ ਕਾਰ ਹੁਇ 'ਗਜਨ ਕੇ ਚਾਹਿਤ ਰਿਪ ਜੀਤੇ ॥ 'ਦਸਤ ਰਵਾਂ
ਕਰ ਸ਼ੀਘ੍ਰਤਾ ਛੇਰਹਿ ਰਿਪ ਮਾਰਹਿ ॥ 'ਐਂਚ ਐਂਚ ਤੀਰਨ ਹਤਹਿ
ਆਗੇ ਪਗ ਡਾਰਹਿ ॥ ੧੧ ॥ ਫਤੇ ਸ਼ਾਹਿ ਉਤ ਦੂਰ ਹੀ ਬਿਤ ਜੰਗ
ਬਿਲੋਕੇ ॥ ਭਾਜਹਿ ਜਬੇ ਪਹਾਰੀਏ ਪਠ ਮਾਨਵ ਰੋਕੇ ॥ ਪਿਖੈਂ ਤਮਾਸ਼ਾ
ਗੁਰੂ ਇਤ ਜਿਹ ਬਧਯੋ ਬਿਚਾਰੈਂ ॥ ਤਾਤ ਕਾਲ ਸਰ ਤੀਖਨ ਮਾਰੈਂ
ਕਟ ਡਾਰੈਂ ॥ ੧੨ ॥ ਦੁਇ ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤਿਕ ਹਤ ਭਏ ਬਿਤ ਬੁਧੁ ਸ਼ਾਹ
॥ ਰਨ ਮੈਂ ਤਨ ਦੇ ਲਰਤ ਹੈਂ ਗੁਰ ਹਿਤ ਉਤਸ਼ਾਹ ॥ ਵਧੈਂ ਅਗ੍ਰ
ਮਾਰਤ 'ਅਰਨ 'ਰੁਲਕਾ ਮੁਚਕੰਝੇ ॥ ਮਾਰੇ ਅਨਗਨ ਕੋ ਹੀਏ ਸਰਖਿਚ
ਖਿਚ ਹੰਤੇ ॥ ੧੩ ॥

੧ ਬੁਛਾ	੨ ਸਿਰ	੩ ਧੂੜੀ ਵਿਚ ਲਹੂ ਮਿਲ ਗਿਆ	੪ ਘੋੜੇ ਵਿਚ ਦੋ ਹਨ
੫ ਸੂਰਮੇ	੬ ਤਲਵਾਰ	੭ ਹਲਾ	੮ ਮਿਟੀ
ਬਹੁਦ ਭਰਕੇ ਫਸਾਂ ਨਾਲ ਠੋਕਦੇ ਹਨ ।	੧੦ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬੰਨਕੇ	੧੧ ਖਿਚ ਖਿਚ ਕੇ	
੧੨ ਵੇਰੀਆਂ ਨੂੰ	੧੩ ਗੋਲੀਆਂ		

ਦੋਹਿਰਾ । ਸ੍ਰੀ ਕਲਗੀ ਧਰ ਜਿਹ ਥਿਰੇ ਹਲਵਾਈ ਸਿਖ ਏਕੇ ॥

ਲਾਲ ਚੰਦ ਕਰ ਜੋਰ ਕਹਿ ਸੁਨੀਅਹੁ ^੧ਜਲਧ ਬਿਬੇਕ ॥੧੪॥

ਸ੍ਰੈਯਾ ਛੰਦ ॥ ਅਧਕ ਲਾਲਸਾ ਮੋਹਿ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ
ਕਾਮ ਅਰੁੰ ਰਨ ਥਾਨ ॥ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਹਾਥ ਮਹਿ ਗਹਯੋ ਨ ਕਬਹੂੰ ^੨ਤੋਮਰ
^੩ਤੁਪਕ ਨ ਬਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ॥ ਤਉ ਹੋਤ ਉਤਸ਼ਾਹ ਬਡੋ ਉਰ ਹਤੋਂ
^੪ਰਿਪਨ ਕੇ ਕਰੋ ਬਖਾਨ ॥ ਦੇਹੁ ^੫ਤੁਰੰਗਮ ਤੇ ਅਰੂਢ ਹੁਇ ਸ਼ਸਤ੍ਰ
ਦਿਹੋ ਕਰਹੋਂ ਘਮਸਾਨ ॥ ੧੫ ॥ ਸ੍ਰੀ ਕਲਗੀ ਧਰ ਸੁਨ ਮੁਸਕਾਨੇ
^੬ਕੋਤਲ ਖਰੇ ਤੁਰੰਗਮ ਹੇਰ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਬਿਰਦ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਨ
ਲਿਹੁ ^੭ਕੁਮੈਦ ਚਢੀਅਹਿ ਬਿਨ ਦੇਰ ॥ ਹੁਕਮ ਪਾਇ ਗਹਿ ਬਾਗ
ਅਰੂਢਯੋ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਦੀਜਹਿ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਬਡੇਰ ॥ ^੮ਤੋਮਰ ਕਿਧੋ ਤੁਪਕ
ਧਨ ਤੀਰ ਕਿ ਜੋ ਮੈਂ ਹਤੋਂ ਕਿ ਦਿਹੁ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ॥ ੧੬ ॥ ਬਿਗਸਤ
ਖੜਗ ^੯ਸਿਪਰ ਤਬ ਬਖਸ਼ੇ ਬੂਝਤ ਭਯੋ ਹਤਨ ਕੇ ਦਾਇ ॥ ਕਿਸ
ਕਰ ਸਿਪਰ ਗਹੋਂ ਕਿਮ ਮੈਂ ^{੧੦}ਅਸ ਕਿਮ ਮਾਰਹੁ ਮੁਹਿ ਦੇਹੁ ਬਤਾਇ
॥ ਦੇਖਤ ਸੁਨਤ ਦੁਹਨ ਦਿਸ ਕੇ ^{੧੧}ਭਟ ਹਸਹਿ ^{੧੨}ਪਰਸਪਰ ਪੁਨ
ਬਿਸਮਾਇ ॥ ਅਜਬ ਚਰਿਤ੍ਰ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਲਖੀਅਤ ਜਿਮ ^{੧੩}ਚਿਰੀਅਨ
ਤੇ ਬਾਜ ਤੁਰਾਇ ॥ ੧੭ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹਯੋ ਸਿਪਰ ਗਹੁ ਬਾਮੇਂ
ਦਾਏਂ ਬਿਖੈਂ ਗਹੋਂ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ॥ ਹਯ ਧਵਾਇ ਸਨਮੁਖ ਹੁਇ ਰਿਪ ਕੇ
ਰੋਕਹੁ ਵਾਰ ਜਿ ਕਰੇ ਅਗੇਰ ॥ ਬਲ ਤੇ ਖੜਗ ਮਾਰ ਨਿਜ ਕਰ ਤੇ
ਕਰੋ ਫਤੇ ਬਨ ਕੈ ਸਮ ਸ਼ੇਰ ॥ ਹੁਕਮ ਪਾਇ ਕਰ ਗਹਿ ਸੁਚੇਤ ਭਾ
ਰਣ ਸਨਮੁਖ ਹੁਇ ਚਲਯੋ ਦਲੇਰ ॥ ੧੮ ॥ ਖਰੇ ਪਠਾਨ ਬੰਧ
ਜਹਿ ਟੋਲਾ ਤਿਨ ਪਰ ਪਾਇ ਪਰਯੋ ਬਲ ਧਾਰ ॥ ਨਿਮਕ ਹਰਾਮੀ

੧ ਵੀਚਾਰ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰ ਗੁਰੂ ਜੀ

੨ ਝੰਡਾ

੩ ਬੰਦੂਕ

੪ ਵੈਰੀਆਂ

੫ ਘੋੜਿਆਂ ਤੇ

੬ ਬਲੀ

੭ ਘੋੜੇ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ

੮ ਬਰਛਾ

੯ ਢਾਲ

੧੦ ਭਲਵਾਰ

੧੧ ਸੂਰਮੇ

੧੨ ਆਪਸ ਵਿਚ ੧੩ ਚਿੜੀਆਂ ਕੋਲੋਂ ਬਾਜ

ਹੋਹੁ ਖਰੇ ਅਬ ਗਰਜਯੋ 'ਕੇਹਰ ਜਿਮ ਭਭਕਾਰ ॥ ਉਤ ਭੀਖਨ ਖਾਂ
ਦੇਖ ਪੁਕਾਰਯੋ ਹਲਵਾਈ ਤਕੜੀ ਇਸ ਸਾਰ ॥ ਅਬ ਦੀਨੇ ਇਸ
ਖੜਗ ਸਿਪਰ ਗੁਰ ਛੀਨਹੁ ਤੁਰਗ ਲੇਹੁ ਇਸ ਮਾਰ ॥ ੧੯ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਬਿਨ ਖਟਕੇ ਤਬ ਲਾਲ 'ਸਸ ਪਰਯੋ 'ਅਰਨ ਪਰ ਐਸ ॥
'ਕਿਹਰ ਛੁਧਾਤਰ ਮ੍ਰਿਗਨ ਪਰ ਝਪਟ ਲੇਤ ਹੈ ਜੈਸ ॥ ੨੦ ॥
ਝਟ ਪਟ ਕਟ ਭਟ ਬੀਸ ਇਕ ਕਰੀ ਲਬੇਰ ਪਬੇਰ ॥
ਹੈਰਤ ਗੀ ਤੁਰਕਾਨ ਕੀ ਉਂਗਰੀ ਮੁਖ ਮਹਿੰ ਗਰ ॥ ੨੧ ॥
ਸੈਯਾ ਛੰਦ ॥ ਗੁਰ ਦਲ ਹਸਯੋ ਅਧਕ ਹੀ ਨਾਦਤ 'ਲਾਜ
ਸਿੰਧ ਮਹਿੰ ਡੁਬ ਪਠਾਨ ॥ ਤਕਰੀ ਤੇਲਨ ਹਾਰ ਹਾਥ ਤੇ ਮਰੇ ਖਾਨ
ਬਲਬੀਰ ਮਹਾਨ ॥ ਭੀਖਨ ਖਾਨ ਨਿਜਾਬਤ ਖਾਨਹਿੰ ਸਭ ਖਾਨਨ
ਸੋਂ ਕੀਨ ਬਖਾਨ ॥ ਕਯੋਂ ਬਲ ਤਜਹੁ ਮਰਹੁ ਰਨ ਮਹੀਆ ਸਮੁਖ
'ਹੇਲ ਘਾਲੋ ਘਮਸਾਨ ॥ ੨੨ ॥ 'ਕਾਤਰ ਸਸਤ੍ਰ ਨ ਜਾਨੈ ਪਕਰਨ
ਤਿਨ ਤੇ ਮਰੇ ਨ ਬਨ ਸਵਧਾਨ ॥ ਇਮ ਇਕਠੇ ਕਰਹਰੀ ਚੰਦ ਜੁਤ
ਅਧਕ ਰਸਾਇ ਚੰਦੇਲ ਸੁਜਾਨ ॥ ਓਰੜ ਪਰੇ ਗੁਰੂ ਦਲ ਉਪਰ
ਛੋਰਤ ਗੁਲਕਾ ਤੀਖਨ ਬਾਨ ॥ ਕੋ ਬਰਛੀ ਤੇਮਰ ਕਿਨ ਮਾਰਯੋ ਹੇਲਾ
ਕਰਯੋ ਅਧਕ ਭਟ ਹਾਨ ॥ ੨੩ ॥ ਨੰਦ ਚੰਦ ਅਰ ਸਾਹਿਬ ਚੰਦਹਿ
ਦਯਾ ਰਾਮ ਪ੍ਰੇਹਤ ਬਲਵੰਤ ॥ ਸੰਗੋ ਸਾਹਿ ਜੀਤ ਮੱਲ ਮਿਲਕੇ ਸਾਧ
ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਬਿਸਾਲ ਮਹੰਤ ॥ ਗੰਗਾਰਾਮ ਮਾਹਰੀਚੰਦਹਿਬਹੁਰ ਗੁਲਾਬ
ਚੰਦ ਮਤਵੰਤ ॥ ਲੇਕਰ ਦਲ ਕੋ ਅਰੇ 'ਅਰਨ ਸੋਂ ਗਨ 'ਗੁਲਕਾ
ਅਰ ਬਾਨ ਚਲੰਤ ॥ ੨੪ ॥ 'ਮਾਤੁਲ ਬਲੀ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸਮੁਖ ਹੈ

੧ ਸ਼ੇਰ ਦੀ ਨਿਆਈਂ

੨ ਚੰਦ

੩ ਵੈਰੀਆਂ ਪਰ

੪ ਸ਼ੇਰ

੫ ਹਰਨਾਂ ਪਰ

੬ ਸ਼ਰਮ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚ ਡੁਬਦੇ ਗਏ

੭ ਹਲਾ

੮ ਕਾਇਰ ਵਾ ਬੁਜ ਦਿਲ

੯ ਵੈਰੀਆਂ ਨਾਲ

੧੦ ਗੋਲੀਆਂ

੧੧ ਮਾਮਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਚੰਦ

ਤੀਰਨ ਤੇ ਗਨ ਬੀਰ ਪਰੋਇ ॥ ਗਿਰੇ ਦੜਾ ਦੜਾ ਅਵਨੀ ਉਪਰ
ਸਮ ਰਣ ਬੰਭੇ ਰਹਯੋ ਖਰੋਇ ॥ ਜੁਟਯੋ ਜੀਤ ਮੱਲ ਹਰੀ ਚੰਦ ਸੋ
ਸਨਮੁਖ ਪਿਖਰਿ ਪਰਸਪਰ ਦੋਇ ॥ ਘਾਤ ਕਰਨ ਹਿਤ ਘਾਤ ਬਿਚਾਰ
ਰਤ ਚਪਲ ਚਲਾਕ ਤੁਰੰਗਮ ਹੋਇ ॥ ੨੫ ॥ ਸੰਗੋ ਗਾਜ਼ੀ ਚੰਦਹਿ
ਸੰਗੋ ਅਰੇ ਪਰਸਪਰ ਬੀਰ ਜੁਝਾਰ ॥ ਲਾਲ ਬਿਲੋਚਨ ਕ੍ਰੋਧ ਭਰੇ ਚਿਤ
ਚਰੈ ਆਪ ਮਹਿ ਕਰਨ ਪ੍ਰਹਾਰ ॥ ਜੀਤ ਮੱਲ ਖਰ ਤੀਰ ਨਿਕਾਰਯੋ
ਧਨ ਮੈਂ ਜੋਰ ਖੈਂਚ ਕੈ ਮਾਰ ॥ ਹਰੀ ਚੰਦ ਅਵਲੋਕਯੋ ਆਵਤ ਟਰਤ
ਭਯੋ ਲਿਯੋ ਆਪ ਉਬਾਰ ॥ ੨੬ ॥ ਪੁਨ ਝਟ ਤੀਖਨ ਤੀਰ ਨਿਕਾਸਯੋ
ਉਤ ਤੇ ਹਰੀ ਚੰਦ ਲਿਯ ਬਾਨ ॥ ਦੋਨਹੁ ਕੇ ਧਨ ਤੇ ਛੁਟ ਚਾਲੇ ਬਹੇ
ਬੇਗ ਤੇ ਸਰਪ ਸਮਾਨ ॥ ਸਨਮੁਖ ਖਰੇ ਤੁਰੰਗਨ ਦੋਨਹੁ ਲਗੇ ਭਾਲ
ਮਹਿ ਇਕ ਬਿਰ ਤਾਨ ॥ ਦੋਨਹੁ ਗਿਰੇ ਧਰਾ ਪਰ ਬਿਤ ਹੈ ਤਜੇ
ਹਯਨ ਕੇ ਪੁਨ ਸਵਧਾਨ ॥ ੨੭ ॥ ਬਹੁਰ ਜੀਤ ਮੱਲ ਤੀਰ ਨਿਕਾ-
ਸਯੋ ਹਰੀ ਚੰਦ ਪਿਖ ਕੋਪ ਮਹਾਨ ॥ ਤੂਰਨ ਕਰਤ ਕਰਯੋ ਸਰ
ਸੰਧਨ ਕਰ ਦੋਨਹੁ ਕੇ ਨਿਠਰ ਕਮਾਨ ॥ ਐਂਚ ਐਂਚ ਜੁਗ ਕਰੇ
ਚਲਾਵਨ ਹਰੀ ਚੰਦ ਕੋ ਆਯੋ ਤੀਰ ॥ ਰਿਦਾ ਬੇਧ ਕਰ ਜੀਤ ਮੱਲ
ਕੋ ਪਠਯੋ ਪਾਰ ਤਜ ਗਯੋ ਸਗਰ ॥ ੨੮ ॥ ਜੀਤ ਮੱਲ ਕੋ ਛੁਟਯੋ
ਬਾਣ ਜੋ ਹਰੀ ਚੰਦ ਕੋ ਲਾਗਯੋ ਸੋਇ ॥ ਘਾਇਲ ਭਾ ਦੜ ਗਿਰਾ
ਧਰਨ ਪੈ ਕਛਕ ਪ੍ਰਾਨ ਬਾਕੀ ਤਿਹ ਜੋਇ ॥ ਲੀਨ ਉਠਾਇ ਸੈਨ ਮੈਂ
ਘੁਸ ਗੇ ਮਾਰਯੋ ਸਰ ਸੰਗੋ ਰਿਸ ਸੰਗੋ ਰਿਸ ਹੋਇ ॥ ਹਨਯੋ ਚੰਦੇਲੀ
ਗਾਜ਼ੀ ਸਸ ਕੋ ਗਿਰਯੋ ਭੂਮ ਪੈ ਪ੍ਰਾਨਨ ਖੋਇ ॥ ੨੯ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਭੰਗਾਣੀ
ਜੁੱਧ ਜੀਤ ਮੱਲ ਐ ਗਾਜ਼ੀ ਚੰਦ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ

ਨਾਮ ਅਠਾਈਸਮੇਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੨੮ ॥

ਦੋਹਿਰਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਕਲਗੀ ਧਰ ਦਿਸਾ ਤੇ ਜੀਤ ਮੱਲ ਜੂਝਾਇ ॥

ਉਤ ਚੰਦੇਲੀਆ ਨਿਪ ਬਡੋ ਗਾਜੀ ਚੰਦ ਮਰਾਇ ॥ ੧ ॥

ਕੋਪ ਭਰੇ ਜੁਗ ਓਰ ਤੇ ਕਾਢ ਖੜਗ ਹਥ ਧਾਰ ॥

ਬੱਗ ਮੇਲ ਭਾ ਪਰਸਪਰ ਚੀਰ ਸਰੀਰ ਅਪਾਰ ॥ ੨ ॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਨਿਜਾਮ ਪਠਾਨਾ ॥ ਸੰਗੋ ਸ਼ਾਹ ਜਵਾਨਾ

॥ ਅਰੇ ਆਪ ਮਾਹੀ ॥ ਹਟੈਂ ਪੈਰ ਨਾਹੀਂ ॥ ੩ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਨੈ ਨਿਕਾਰੀ

॥ ਭਯੋ ਭੇਰ ਭਾਰੀ ॥ ਧਰੀ ਢਾਲ ਆਗੇ ॥ ਤਕੈਂ ਦਾਵ ਲਾਗੇ ॥ ੪ ॥

ਉਭਾਰੈਂ ਚਲਾਵੈਂ ॥ ਸਰੀਰ ਬਚਾਵੈਂ ॥ ਖਰੰ ਖੱਗ ਧਾਰੈਂ ॥ ਸੁ ਉਚੈ

ਉਸਾਰੈਂ ॥ ੫ ॥ ਲਗੇ ਘਾਵ ਅੰਗਾ ॥ ਭਏ ਲਾਲ ਰੰਗਾ ॥ ਬਹਯੋ

ਸੋਨ ਜਾਈ ॥ ਤਜੈ ਪੈ ਨ ਥਾਈ ॥ ੬ ॥ ਮਨੋ ਢਾਕ ਫੂਲੇ ॥ ਦੋਊ

ਬੀਰ ਝੁਲੇ ॥ ਰਨੰ ਰੰਗ ਸੋਹਾ ॥ ਗੁਰੂ ਕੀਨ ਦੋਹਾ ॥ ੭ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ॥ ਦੋਹਿਰਾ ॥

ਮਾਰ ਨਿਜਾਬਤ ਖਾਨ ਕੋ ਸੰਗੋ 'ਜੁਝੇ' 'ਜੁਝਾਰ' ॥

ਹਾ ਹਾ ਇਸ ਲੋਕੈ ਭਯੋ ਸੁਰਗ ਲੋਕ ਜੈਕਾਰ ॥ ੧ ॥

ਦੋਹਿਰਾ॥ ਪਿਖ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਬੀਰ ਕੋ ਕਰਯੋ ਜੰਗ ਬਡ ਕਾਮ ॥

ਸੰਗੋ ਕਾ ਸਤਗੁਰ ਧਰਯੋ ਨਾਮ ਸ਼ਾਹ ਸੰਗ੍ਰਾਮ ॥ ੮ ॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਪੁਨਾ ਆਪ ਆਗੇ ॥ ਰਿਦੈ ਕੋਪ ਜਾਗੇ ॥

ਸੰਭਾਰੈ 'ਕੁਦੰਡਾ' ॥ 'ਖਤੰਗੈ ਪ੍ਰਦੰਡਾ' ॥ ੯ ॥ ਭਿਖਨ ਖਾਨ ਹੇਰਾ ॥

ਬੰਗਾਰਯੋ ਉਚੇਰਾ ॥ ਮਥਾ ਤਾਕ ਮਾਰਾ ॥ ਮਨੋ 'ਨਾਗ ਕਾਰਾ' ॥ ੧੦ ॥

ਗਿਰਯੋ ਜੰਗ ਖੇਤਾ ॥ ਨਹੀਂ ਫੇਰ ਚੇਤਾ ॥ ਡਸਯੋ ਮਾਰ ਮਾਨੋਂ ॥ ਕਰੇ

ਪ੍ਰਾਨ ਹਾਨੋਂ ॥ ੧੧ ॥ ਗੁਰੂ ਬਾਨ ਆਨਾ ॥ ਤਜੈ ਹਾਨ ਖਾਨਾ ॥

ਨੰਦ ਚੰਦ ਛਿਪ੍ਰੰ ॥ ਦਯਾ ਰਾਮ 'ਬਿਪ੍ਰੰ ॥ ੧੨ ॥ ਗੁਲਾਬੰ ਸੁ ਨਾਮੰ ॥
 ਕੁਪਯੋ ਗੰਗ ਰਾਮੰ ॥ ਸਭੈ ਕੋਪ ਧਾਏ ॥ ਸੁ 'ਸ਼ਤ੍ਰੁ ਪਲਾਏ ॥ ੧੩ ॥
 ਪਰਯੋ ਸ਼ੋਰ ਉਚਾ ॥ ਸੁ ਦੂਰੇ ਪਹੂਚਾ ॥ ਹਰੀ ਚੰਦ ਰਾਜਾ ॥ ਹੁਤੇ
 ਮੂਰ ਛਾਜਾ ॥ ੧੪ ॥ ਭਯੋ ਸਾਵਧਾਨਾ ॥ ਸੁਨਯੋ ਸ਼ੋਰ ਕਾਨਾ ॥ ਸੰਭਾ-
 ਰਯੋ ਕੁਦੰਡਾ ॥ ਸਰੰ ਸੰਧ ਛੰਡਾ ॥ ੧੫ ॥ ਗੁਰੂ ਬੀਰ ਮਾਰੇ ॥ ਜੁ
 ਆਗੇ ਪਧਾਰੇ ॥ ਭਗੈਲਾਨ ਰੋਕਾ ॥ ਪੁਨੰ ਜੰਗ ਢੋਕਾ ॥ ੧੬ ॥ ਭਯੋ
 ਭੇਰ ਭਾਰਾ ॥ ਚਲੀ ਸੋਨ ਧਾਰਾ ॥ ਮਿਲੇ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤੰ ॥ ਭਖੇ ਮਾਸ ਖੇਤੰ
 ॥ ੧੭ ॥ ਬਡੀ ਗਿੱਝ ਬੇਲੈ ॥ ਬਿਸਾਲੀ ਕਲੇਲੈ ॥ ਫਿਰੈ ਆਨ
 'ਸਯਾਰੰ ॥ ਪੁਕਾਰੈ ਪੁਕਾਰੰ ॥ ੧੮ ॥ ਮਿਲੀ ਜੋਗਨੀਆ ॥ ਮਹਾਂ
 'ਸ਼ੋਨ ਪੀਆ ॥ 'ਡਕੀ ਡਾਕਣਾਈ ॥ ਡਕਾਰੈ ਅਘਾਈ ॥ ੧੯ ॥
 ਭਯੋ ਭੀਮ ਥਾਨਾ ॥ ਨ ਜਾਈ ਬਖਾਨਾ ॥ ਪਰੀ ਲੋਥ ਬਿੰਦਾ ॥
 ਬਿਲੰਦੈ ਨਿਕੰਦਾ ॥ ੨੦ ॥ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਛੰਦ ॥ ਗੜ੍ਹ ਚਿਲਾਸ ਇਕ
 ਥਾਨ ਹੈ ਕਾਸੀ ਜਿਸ ਦੇਸੂ ॥ ਤਿਸ ਥਲ ਕੋ ਸਿਖ ਰਾਮ ਜੀ ਤਿਰ-
 ਖਾਨ ਵਿਸੇਸੂ ॥ ਪਾਂਵਟ ਪੁਰ ਗੁਰ ਦਰਸ ਹਿਤ ਆਯੋ ਥੋ ਸੋਏ ॥
 ਆਗੇ ਸਤਿਗੁਰ ਚਢੇ ਥੇ ਰਣ ਜੰਗਹਿ ਢੋਏ ॥ ੨੧ ॥ ਤਾਤ ਕਾਲ
 ਤਬ ਰਾਮ ਜੀ ਇਕ ਨਿਮਤ ਰ ਕਾਟਾ ॥ ਤੋਪ ਬਨਾਈ ਤਾਹਿੰ ਕੀ
 ਨੀਕੇ ਕਰ ਠਾਟਾ ॥ ਉਚਵਾਈ ਬਹੁ ਨਰਨ ਤੇ ਭੰਗਾਣੀ ਆਯੋ ॥ ਰਣ
 ਭੂਮੀ ਪਿਖ ਉਚ ਥਲ ਚਢ ਤਿਸੇ ਟਿਕਾਯੋ ॥ ਘਤ ਬਰੂਦ 'ਬੈਲੀ
 ਕਸੀ ਕੁਤਕੇ ਕੇ ਸੰਗਾ ॥ 'ਪਾਹਨ ਗੋਰੇ ਥਾਨ ਲੇ ਠੋਕੇ ਸੁ ਉਮੰਗਾ ॥
 ਤਯਾਰ ਭਰੀ ਸਭ ਭਾਂਤ ਕਰ 'ਲਛ ਹੋਰਨ ਲਾਗਾ ॥ ਇਤ ਕਲਗੀ-
 ਧਰ ਹਰੀ ਚੰਦ ਨਿਪ ਲੀਨਸ ਆਗਾ ॥ ੨੩ ॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਹਰੀ ਚੰਦ ਦੇਖੈ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਪਰੇਖੈ ॥

ਤਬੈ ਤਾਨ ਬਾਨੰ ॥ ਬਲੀ ਬੀਰ ਜਾਨੰ ॥ ੨੪ ॥ ਗੁਰੂ ਓਰ ਮਾਰਾ ॥
 ਮਨੋ ਆਇ ਮਾਰਾ ॥ ਗਯੋ 'ਨਾਥ ਨਾਗਾ ॥ 'ਹਯੰ ਅੰਗ ਲਾਗਾ ॥ ੨੫
 ॥ ਕਛੂ ਘਾਵ ਬੋਰਾ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇਰ ਘੋਰਾ ॥ ਗੁਰੂ ਐਂਚ ਡਾਰਾ ॥ ਦੁਤੀ
 ਭੂਪ ਮਾਰਾ ॥ ੨੬ ॥ ਛੁਯੋ ਸ੍ਰੇਨ ਸੰਗਾ ॥ ਸੁ ਨਿਫਲੋ 'ਖਤੰਗਾ ॥
 ਤਿਤੋ ਭੂਪ ਮਾਰਾ ॥ ਸੁ ਪੇਟੀ ਮਝਾਰਾ ॥ ੨੭ ॥

ਯਥਾ ॥ ਜਬੈ ਬਾਨ ਲਾਗਯੋ ॥ ਤਬੈ ਰੋਸ ਜਾਗਯੋ ॥ ਸੁ
 ਐਂਚੇ ਨਿਕਾਰਾ ॥ ਬਹੀ ਸ੍ਰੇਨ ਧਾਰਾ ॥ ੨੮ ॥ 'ਕੁਦੰਤੰ ਸੰਭਾਰਾ ॥
 ਕਹਯੋ ਭੱਭਕਾਰਾ ॥ ਬੀਓ ਸਾਵ ਧਾਨਾ ॥ ਹਨੋ ਤੋਹਿ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ੨੯ ॥
 ਭਲੋ ਧਨਖ ਧਾਰੀ ॥ 'ਰੁਧਰ ਨੈਨ ਮਾਰੀ ॥ ਸਰਯੋ ਨਾਹਿੰ ਕਾਜਾ ॥
 ਤੁਹੇ ਨਾਹਿੰ ਲਾਜਾ ॥ ੩੦ ॥ ਝਟੰ ਤੀਰ ਤੀਖਾ ॥ ਜੁ ਸਰਪੰ 'ਸਰੀਖਾ
 ॥ ਗੁਨੰ ਜੋਰ ਤਾਨਾ ॥ ਲਗਯੋ ਪਾਨ ਕਾਨਾ ॥ ੩੧ ॥ ਹਰੀ ਹੇਰ
 ਮਾਰਾ ॥ ਰਿਦਾ ਫੋਰ ਡਾਰਾ ॥ ਗਿਰਯੋ ਭੂਮ ਜਾਈ ॥ ਮੁਨਾਰਾ ਜਥਾਈ
 ॥ ੩੨ ॥ ਉਤੈ ਰਾਮ ਜੀਅੰ ॥ ਸੁਤੋ ਪੰਚ ਲੀਅੰ ॥ ਭਯੋ 'ਨਾਦ ਭਾਰੀ
 ॥ ਮਰੇ ਬਹੁ ਪਹਾਰੀ ॥ ੩੩ ॥ ਰਿਦੇ ਧੀਰ ਤਿਆਗੇ ॥ ਰਣੰ ਤਿਆਗ
 ਭਾਗ ॥ ਗੁਰੂ ਸੈਨ ਸਾਰੀ ॥ ਹਲਾ ਏਕ ਬਾਰੀ ॥ ੩੪ ॥ ਭਗੈ ਸੱਤ੍ਰ
 ਕਾਟੇ ॥ ਗੁਰੂ ਜੈ ਉਬਾਟੇ ॥ ਕਹਾਂ ਲੋ ਉਚਾਰੈ ॥ ਪਰੀਲੋਹੁ ਮਾਰੈ ॥ ੩੫ ॥

ਤੋਮਰ ਛੰਦ ॥ 'ਸਰਤਾ ਗਿਰੀ ਜਿਸ ਨਾਇ ॥ ਤਿਸ ਮੈਂ
 ਗਿਰੇ ਬਹੁ ਜਾਇ ॥ ਜਮਨਾ ਨਦੀ ਦਿਸ ਹੋਇ ॥ ਡਰ ਭਾਗ ਗੇ ਤਰ
 ਕੋਇ ॥ ੩੬ ॥ ਨਹਿੰ ਆਪ ਮੈਂ ਸੰਭਾਰ ॥ ਜਾ ਧਸੇ ਬੀਚ ਪਹਾਰ ॥
 ਬਹੁ ਸ਼ੋਕ ਭਾ ਬਿਸਤਾਰ ॥ ਜਿਤ ਕਿਤਹਿ ਪੀਟਤ ਨਾਰ ॥ ੩੭ ॥
 ਗਿਰ ਦੇਸ ਬਾਇਸ ਧਾਰ ॥ ਰੁਹਿੰ ਧਾਮ ਧਾਮ ਮਝਾਰ ॥ ਇਮ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰੂ ਰਣਜੀਤ ॥ ਬਜ ਦੰਦਭੈ ਰਣਜੀਤ ॥ ੩੮ ॥ ਜੁਗ ਭ੍ਰਾਤ ਲੋਥ

ਉਠਾਇ ॥ ਪੁਰ ਪਾਂਵਟੇ ਪਹੁਚਾਇ ॥ ਸਸਕਾਰ ਕੀਨ ਬਨਾਇ ॥ ਸੁਰ
ਲੋਕ ਬਾਸਾ ਪਾਇ ॥ ੩੯ ॥ ਭਟ ਘਾਇਲੰ ਰਣ ਥਾਨ ॥ ਉਚਵਾ-
ਇਕੈ ਪੁਰ ਆਨ ॥ ਸ਼ਾਹੀਦ ਜਮਨਾ ਬਾਹਿ ॥ ^੧ਕੋਹਿਯੋ ਮ੍ਰਿਤਕ ਰਨ
ਮਾਹਿ ॥ ੪੦ ॥ ਕੋਈ ਬੂਝਤੇ ਨਹਿੰ ^੨ਸਾਰ ॥ ਸਸ ^੩ਹਰੀ ਜੈਸ
ਭੁਪਾਰ ॥ ਗ੍ਰਿਝ ^੪ਜੰਬਕਾ ਤਿਨ ਖਾਇ ॥ ਨਚ ਜੋਗਣੀ ਹੜੜਾਇ ॥
੪੧ ॥ ਗਨ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਬਤਾਲ ॥ ਭਖ ^੫ਅਮਿਖ ਘੱਤ ਧਮਾਲ ॥
ਤ੍ਰਿਪਤਾਇ ਖਾਇ ਅਹਾਰ ॥ ਗੁਰ ਸੁਜਸ ਬਦਨ ਉਚਾਰ ॥ ੪੨ ॥
ਪ੍ਰਭ ਮੰਗ ਲੇ ਭਟ ਬੰਦ ॥ ਰਣਜੀਤ ਸਭ ਆਨੰਦ ॥ ਕਰ ਸ਼ਲਖ
ਬਾਜ ਬਜਾਇ ॥ ਪੁਰ ਪਾਹੁਟੇ ਮਹਿੰ ਆਇ ॥ ੪੩ ॥ ਬਡ ਮਾਤ ਜੀ
ਤਿਸ ਕਾਲ ॥ ਧਨ ਵਾਰਯੋ ਸਿਰ ਲਾਲ ॥ ਗਨ ^੬ਰੰਕਨਾ ਕੋ ਦੀਨ ॥
ਪੰਚਾਮ੍ਰਤੰ ਬਹੁ ਕੀਨ ॥ ੪੪ ॥ ਸਭ ^੭ਭਟਨ ਗੱਫੇ ਲਾਇ ॥ ^੮ਸ੍ਰਮ
ਗਯੋ ਦੂਰ ^੯ਪਲਾਇ ॥ ਰਣ ਪ੍ਰਥਮ ਜੀਤ ਸੁ ਲੀਨ ॥ ਨਿਸਚਿੰਤ
ਸੋਏ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ੪੫ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼
ਗੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪ੍ਰਿਥਮ ਜੁਧ ਭੰਗਾਣੀ ਕੋ ਜੀਤਨ
ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਉਨਤੀਸਮੇਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੨੯ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਪ੍ਰਾਤ ਉਠੇ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਰਕੈ ਸੈਚ ਸਨਾਨ ॥
ਧਯਾਨ ਪਰਾਇਨ ਹੋਇ ਪੁਨ ਲਾਯੋ ਅਧਕ ਦਿਵਾਨ ॥ ੧ ॥
ਚੈਪਈ ॥ ਯੋਧਾ ਗਨ ਆਵਤ ਬਿਤ ਭਏ ॥ ਜੰਗ ਪ੍ਰਸੰਗ
^{੧੦}ਪਰਸਪਰ ਕਏ ॥ ਪੰਚ ਮਾਹਿੰ ਜੋ ਤੀਨਹੁ ਭਾਈ ॥ ਬਿਰੇ ਨਿਕਟ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ੨ ॥ ਮਾਹਰੀ ਚੰਦ ਗੁਲਾਬ ਸੁ ਰਾਇ ॥
ਤਿਤਿਯੋ ਗੰਗਾ ਰਾਮ ਸੁਹਾਇ ॥ ਪਿਖ ਤਿਨ ਦਿਸ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਹ

੧ ਪਹਾੜੀਏ

੨ ਸਾਰ ਸੰਭਾਲ

੩ ਹਰੀ ਚੰਦ

੪ ਗਿਦੜ

੫ ਮਾਸ

੬ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ

੭ ਸੂਰਮਿਆ ਨੇ ਛਕਿਆ

੮ ਬਕੇਵਾਂ

੯ ਦੋੜ ਗਿਆ

੧੦ ਆਪਸ ਵਿਚ

ਕਾਲਾ ॥ ਕੀਨ ਬਚਨ ਅਤ ਸ਼ੇਕਹਿ ਨਾਲਾ ॥ ੩ ॥ ਅਹੁ ਮਮ
 ਪਿਆਰੇ ਸ਼ਾਹੁ ਸੰਗਾਮ ॥ ਜੀਤ ਮੱਲ ਜੀਤੇ 'ਰਿਪ ਆਮ ॥ ਭਏ
 ਸ਼ਹੀਦ ਦੋਊ ਰਣ ਮਾਹਿ ॥ ਸਦਾ ਰਹਿਤ ਸੰਗ ਕੋ ਨਿਰਬਾਹਿ ॥ ੪ ॥
 ਤਾਹਿ ਕਾਲ ਸ਼ਾਹ ਬੁੱਧੁ ਆਯੋ ॥ ਸੰਗ ਮੁਰੀਦ ਪੁੱਤ੍ਰ ਜੁਗ ਲਿਆਯੋ ॥
 ਪਗ ਬੰਦਨ ਕਰ ਹਰਖਤ ਭਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸਨਮਾਨਤ ਬਠਲਯੋ ॥
 ਪ॥ ਸ਼ੇਕਕੀਨ ਜੁਗ ਪੁਤ੍ਰਿਕ ਭਾਈ ॥ ਕਹਿਤ ਭਯੋ ਬੁੱਧੁ ਇਸਭਈ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਮਰਨ
 ਸਭਨ ਸਿਰ ਅਹੇ ॥ ਧੰਨ ਭਾਗ ਮੈਂ ਇਨ ਕੇ ਲਹੇ ॥ ੬ ॥ ਰਾਵਰਕਾਮਾ ਅਇ
 ਤਨ ਤਿਆਗੇ ॥ ਭਏ ਭਿਸਤ ਬਾਸੀ ਬਡ ਭਾਗੇ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ
 ਪਸੰਨ ਬਡ ਭਏ ॥ ਨਿਜ ਦਸਤਾਰ ਬਖਸ਼ਤੇ ਭਏ ॥ ੭ ॥ ਹੁਕਮ
 ਪੁੱਤ੍ਰ ਇਕ ਲਿਖ ਤਿਹ ਦਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਅਸ ਬਚ ਫੁਰਮਯੋ ॥
 ਰਹਿ ਦਸਤਾਰ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਮੋਰੀ ॥ ਪੁਸ਼ਤਨ ਲਗ ਹੂ ਜੀਵਾ ਤੋਰੀ ॥
 ੮ ॥ 'ਪੰਚ ਸਹੰਸ੍ਰ ਧਨ ਪੁਨ ਮੰਗਵਾਯੋ ॥ ਸ਼ਾਹੁ ਮੁਰੀਦਨ ਕੋ ਦੇਵਾਯੋ
 ॥ ਲੇ ਬੁੱਧੁ ਸ਼ਾਹੁ ਹਰਖ ਬਡਾਇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪਰ ਸੀਸ
 ਨਿਵਾਇ ॥ ੯ ॥ ਲੇ ਆਇਸ ਗ੍ਰਿਹ ਕੋ ਤਬ ਗਯੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਜਸ
 ਉਚਾਰਤ ਭਯੋ ॥ ਅਬ ਲਗ 'ਸੰਤਤ ਤਿਸ ਕੇ ਪਾਸ ॥ ਗੁਰ ਦਸਤਾਰ
 ਹੁਕਮ 'ਨਾਮਾਸ ॥ ੧੦ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਦਰਸਹਿ ਭੇਟਾ ਦੇਵੈ ॥ ਜਿਹ
 ਤੇ 'ਸੁਠ ਉਪਜੀਵਾ ਲੇਵੈ ॥ ਪੁਨ ਮਹੰਤ ਕਿਰਪਾਲ ਜੁ ਦਾਸਾ ॥ ਦੇ
 ਸਿਰੁਪਾਇ ਤਾਹਿ ਸੁਖ ਰਾਸਾ ॥ ੧੧ ॥ ਅਪਰ ਭਟਨ ਕੋ ਧਨ ਸਿਰੁ
 ਪਾਇ ॥ ਦੇ ਦੇ ਭਲੀ ਭਾਂਤ ਹਰਖਾਇ ॥ ਜੇ ਸ਼ਹੀਦ ਭੇ ਰਣ ਕੇ ਮਾਹਿ
 ॥ ਤਿਨ ਆਤਮ ਕੀ ਕਰੀ ਸਹਾਹਿ ॥ ੧੨ ॥ 'ਨਿਸ਼ਕਾਮਨ ਮੁਕਤੀ
 ਪਦਦੀਨ ॥ 'ਸਹਿਕਾਮਨ ਭੂਪਤ ਭੂ ਕੀਨ ॥ ਬਸਨ ਲਗੇ ਪਹੁਟੇ ਸੁਖ

੧ ਵੈਰੀਆਂ ਨੂੰ

੨ ਆਪਦੇ ਕੰਮ

੩ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ

੪ ਔਲਾਦ

੫ ਹੁਕਮ ਨਾਮਾਂ

੬ ਸੁੰਦਰ ਗੁਜਾਰਾ

੭ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਕਰਮ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਨੂੰ

ਕੇਵਲ ਮੁਕਤੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਕੋਈ ਇਛਾ ਨਹੀਂ ਹੈ । ੮ ਸੁਕਾਮੀ ਕਰਮ ਕਰਨੇ
 ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਦਾ ਰਾਜ ਭਾਗ ਦੇ ਦਿਤਾ ਇਸ ਲੋਕ ਦਾ ਸੁਖ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸੁਕਾਮੀ ਆਖਦੇ ਹਨ

ਸਾਥਾ ॥ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਜਗਤ ਕੇ ਨਾਥਾ ॥ ੧੩ ॥ ਨਾਹਣੈਸ ਨਿਪੁ
 ਪ੍ਰਭ ਢਿਗ ਆਯੋ ॥ ਫਤੇ ਜੰਗ ਭੀ ਬਹੁ ਹਰਖਾਯੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਨਹਿ
 ਜੰਗ ਕਰ ਤਿਆਰੀ ॥ ਚਹੈ ਜਿ ਆਵਹਿ ਫੇਰ ਪਹਾਰੀ ॥ ੧੪ ॥
 ਪਰ ਤਿਨ ਖਾਈ ਮਾਰ ਥੀ ਐਸੇ ॥ ਉਕਸਯੋ ਨਹਿ ਨਿਪੁ ਕੋ ਪੁਨ
 ਕੈਸੇ ॥ ^੧ਖਸ਼ਟ ਮਾਸ ਇਸ ਭਾਤ ਬਿਤਾਇ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰ ਸੰਗ
^੨ਮਾਤ ਅਲਾਇ ॥ ੧੫ ॥ ਅਹੋ ਪੁੱਤ੍ਰ ਸੁਨੀਅਹਿ ਮਮ ਪਿਆਰੇ ॥
 ਆਨੰਦ ਪੁਰ ਅਹਿ ਯਾਦ ਹਮਾਰੇ ॥ ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਬੀਤਯੋ ਇਤ
 ਆਇ ॥ ਅਬ ਚਹੀਅਹਿ ਨਿਜ ਪੁਰਹਿ ਸਿਧਾਇ ॥ ੧੬ ॥ ਸੁਨ
 ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਬਾਕ ਬਖਾਨਾ ॥ ਤਵ ਬਚ ਮਾਤ ਸੀਸ ਪਰ ਮਾਨਾ ॥
 ਅਸ ਕਹਿ ਨੰਦ ਚੰਦ ਬੁਲਵਾਯੋ ॥ ਐ ਮਾਤਲ ਕੇ ਸੰਗ ਅਲਾਯੋ ॥
 ੧੭ ॥ ਕਰੋ ਤਿਆਰੀ ਸਭ ਬਿਧ ਕੇਰੀ ॥ ਪੁਰ ਅਨੰਦ ਜੈ ਹੈਂ ਬਿਨ
 ਬੇਰੀ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਹੁਕਮ ਕੀਨ ਸਭ ਤਯਾਰੀ ॥ ^੩ਨਾਹਣੈਸ ਸੁਨ ਕੈ
 ਤਿਹ ਬਾਰੀ ॥ ੧੮ ॥ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰਨ ਭੇਟ ਲਿਆਯੋ ॥ ਚਰਨ
 ਕਮਲ ਮਹਿ ਦੀਨ ਚਢਾਯੋ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧ ਬਿਨਤੀ ਕੀਨ ਉਚਾਰੇ ॥
 ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਸੁਖ ਕਾਰੇ ॥ ੧੯ ॥ ਦਯਾ ਠਾਨ ਮੁਹਿ ਇਤ
 ਦਿਸ ਆਏ ॥ ਨਾਹਕ ਕੋਹੀ ਭੂਪ ਦੁਖ ਦਾਏ ॥ ਰਾਵਰ ਸੰਗ ਜੰਗ ਕੈ
 ਠਾਨਾ ॥ ਪਰ ਗੇ ਭਾਗ ਲਾਜ ਕਰ ਹਾਨਾ ॥ ੨੦ ॥ ਰਾਵਰ ਕੀ
 ਸੰਮਤਾ ਜੋ ਚਹੈ ॥ ਕਿਯੋਂ ਨ ਸੋਇ ਇਤ ਉਤ ਦੁਖ ਲਹੈ ॥ ਦਾਸ
 ਜਾਨ ਮੁਹਿ ਚਰਨਨ ਕੇਰਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਠਾਨੀਅਹੁ ਪ੍ਰਭ ਹਰ ਬੇਰਾ ॥
 ੨੧ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਗਸ ਅਲਾਯੋ ॥ ਅਹੋ ਭੂਪ ਤੁਹਿ
 ਪ੍ਰੇਮਹਿ ਪਾਯੋ ॥ ਇਤਹਿ ਆਇ ਕਛੁ ਕਾਲ ਬਿਤਾਯੋ ॥ ਗਰਬਤ
 ਭੀਮ ਫਤੇ ਚਢ ਆਯੋ ॥ ੨੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਨੇ ਫਤੇ ਸੁ ਦੀਨ ॥
 ਅਬ ਜੈ ਹੈਂ ਨਿਜ ਪੁਰਹਿ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ਤੁਮ ਮਮ ਪਿਆਰੇ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰੀ-

ਜਹਿ ॥ ਓਟ ਅਕਾਲ ਏਕ ਕੀ ਲੀਜਹਿ ॥ ੨੩ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਬਹੁ
 ਕਰ ਬਚਨ ਬਿਲਾਸਾ ॥ ਭਏ ਤਿਆਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖ ਰਾਸਾ ॥
 ਪਾਂਵਟ ਗੜ੍ਹ ਤੇ ਕੂਚ ਕਰਾਯੋ ॥ ਲਾਹੜ ਗੜ੍ਹ ਆ 'ਸਿਵਰ ਲਗਾਯੋ
 ॥ ੨੪ ॥ ਨਾਹਣੇਸ ਭੀ ਸੰਗਹਿ ਰਹਯੋ ॥ ਦਸ ਬਾਸਰ ਤਹਿ ਪ੍ਰਭੁ
 ਨਿਰਬਹਯੋ ॥ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰ 'ਅਖੇਰਨ ਖੇਲੇ ॥ ਗੁਰ ਇਤ ਆ
 ਆਇਸ ਨਿਪ ਨੇ ਲੇ ॥ ੨੫ ॥ ਨਿਜ ਰਜਧਾਨੀ ਮਹਿੰ ਤਬ ਗਯੋ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸੁਜਸ ਉਚਾਰਤ ਭਯੋ ॥ ਜਹਿ ਲਾਹੜ ਗੜ੍ਹ ਗੁਰ ਬਿਰੁ
 ਥਹੇ ॥ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਤਹਿ ਅਬ ਲਗ ਅਹੇ ॥ ੨੬ ॥ ਟੋਕਾ ਸਾਹਿਬ
 ਨਾਮ ਕਹਾਵੈ ॥ ਦਰਸਹਿ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗ੍ਰਾਮ
 ਟਾਬਰੇ ਆਏ ॥ ਰਾਮ ਗੜ੍ਹੀ ਨਿਪ ਸੇਵ ਕਮਾਏ ॥ ੨੭ ॥ ਪੰਚ ਸ਼ਤ
 ਨਕਟ ਗੂਟ ਇਕ ਨੀਕਾ ॥ ਭੇਟਾ ਕੀਨਸ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਕਾ ॥ ਭੇ
 ਪ੍ਰਸੰਨ ਗੁਰ ਦਈ ਕਟਾਰ ॥ ਅਬ ਲਗ ਤਿਨ ਕੀ ਪੂਜ ਮਝਾਰ ॥
 ੨੮ ॥ ਤਹਿ ਤੇ ਰਾਇ ਪੁਰੇ ਗੁਰ ਆਇ ॥ ਤਿਹ ਰਾਨੀ ਗੁਰ ਸੁਜਸ
 ਸੁਨਾਇ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਆਈ ਗੁਰੂ ਪਗ ਬੰਦੇ ॥ ਬਿਨਤੀ ਕਰ ਉਤ-
 ਰਾਇ ਮੁਕੰਦੇ ॥ ੨੯ ॥ ਸੁਠ 'ਉਪਬਨ ਮਹਿੰ 'ਸਿਵਰ ਕਰਾਯੋ ॥
 ਤਨ ਮਨ ਤੇ ਅਤ ਸੇਵ ਕਮਾਯੋ ॥ ਇੱਛਾ ਰਾਨੀ ਨੇ ਅਸ ਧਾਰੀ ॥
 ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਨ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ੩੦ ॥ ਤੈ ਮੁਹਿ 'ਬਿਸ਼ਨ ਰੂਪ
 ਦਿਖਰਾਵਹਿੰ ॥ ਮਨੋ ਕਾਮਨਾ ਇਹੀ ਪੁਰਾਵਹਿੰ ॥ ਜਾਨ ਪ੍ਰੀਤ ਰਾਨੀ
 ਤਿਹ ਬੇਰੀ ॥ ਭਏ ਚਤ੍ਰ ਭੁਜ ਗੁਰ ਬਿਨ ਬੇਰੀ ॥ ੩੧ ॥ ਦਰਸਨ
 ਕਰ ਰਾਨੀ ਹਰਖਾਈ ॥ ਚਰਨਾਮ੍ਰਤ ਲੇ ਮਨ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥ ਤਤ
 ਛਿਨ ਮਨ ਅਗਯਾਨ ਮਿਟਾਵਾ ॥ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰ 'ਅਕੋਰ ਚਢਾਵਾ
 ॥ ੩੨ ॥ ਗੁਰ ਇਕ ਪੁਸਤਕ ਖੰਡਾ ਢਾਲਾ ॥ ਦੇ ਰਾਨੀ ਕੋ ਕੀਨ

ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਹੁਤੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਲਘ ਰਾਨੀ ਕੇ ਜੁਗ ॥ ਲਗੇ ਚਰਨ ਗੁਰ
 ਦੀਨ ਮੋਖ ਭੁਗ ॥ ੩੩ ॥ ਬਿਦਾ ਡਏ ਗੁਰ ਅਗ੍ਰ ਸਿਧਾਇ ॥ ਅਬ
 ਰਾਨੀ ਕੁਲ ਰਾਜ ਕਰਾਇ ॥ ਪੂਜਾ ਲਸਤ੍ਰ ਗੰਥ ਕੀ ਕਰੇ ॥ ਮਨੋ
 ਕਾਮਨਾ ਤਿਸ ਤੇ ਪੂਰੇ ॥ ੩੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਗ ਨਰ ਅਨਕ ਉਧਾਰੇ
 ॥ ਲੇ ਲੇ ਭੇਟ ਮਿਲਹਿ ਨਰ ਸਾਰੇ ॥ ਢਾਕੌਲੀ ਪਿੰਡ ਉਤਰੇ ਆਏ ॥
 ਜਲ ਨਹਿ ਹੁਤੇ 'ਬਾਪਕਾ ਲਾਏ ॥ ੩੫ ॥ ਆਏ ਕੋਟਲੇ ਹੁਤੇ ਪਠਾਨ
 ॥ ਸੇਵਾ ਕੀਨ ਗੁਰੂ ਗੁਨ ਖਾਨ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਖੰਜਰ ਬਖਸ਼ ਕੀਨ ॥
 ਅਦਬ ਸਹਿਤ ਅਬ ਲਗ ਲਿਹੁ ਚੀਨ ॥ ੩੬ ॥ ਤਹਿ ਤੇ ਚਲ
 ਕੀਰਤ ਪੁਰ ਆਏ ॥ ਸਿਰੀ ਪਿਤਾਮੇ ਬਲ ਦਰਸਾਏ ॥ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾ-
 ਰਨ ਭੇਟ ਚਢਾਈ ॥ ਦੇਗ ਤਿਹਾਵਲ ਕਰ ਬਰਤਾਈ ॥ ੩੭ ॥
 ਰੰਕਨ ਕੋ ਗਨ ਦੀਨਸ ਦਾਨ ॥ ਨਿਸ ਬਿਸਰਾਮੇ ਪ੍ਰਾਤ ਪਯਾਨ ॥
 ਪੁਰ ਅਨੰਦ ਕੇ ਜਬ 'ਨਿਯਰਾਏ ॥ ਧੌਂਸੇ ਗਰਜ ਉਠੀ 'ਮੁਦਦਾਏ ॥
 ੩੮ ॥ ਪੁਰ ਜਨ ਸੁਧ ਲੇ ਅਗ੍ਰ ਸਿਧਾਇ ॥ ਮਿਲੇ ਹਰਖ ਜੁਤ ਸੀਸ
 ਨਿਵਾਇ ॥ 'ਕੁਸਲ ਪ੍ਰਸਨ ਬੂਝਯੋ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਪ੍ਰਵਸੇ ਪੁਰ ਅਨੰਦ
 ਗੁਨ ਰੂਰੇ ॥ ੩੯ ॥ ਸੀਸ ਗੰਜ ਪਰਸਾਦਿ ਚਢਾਯੋ ॥ ਨਿਜ ਮਹਿਲਨ
 ਮਹਿ ਸਿਵਰ ਟਿਕਾਯੋ ॥ ਸੈਨਾਂ ਨਿਜ ਨਿਜ ਸਿਵਰ ਬਿਰਾਈ ॥ ਸਭ
 ਮਨ ਭਯੋ ਅਨੰਦ ਮਹਾਈ ॥ ੪੦ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਵਟੇ ਤੇ ਆਨੰਦ ਪੁਰ ਆਗਮਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ
 ਨਾਮ ਤੀਸਰੇ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੩੦ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘਜੀ ਤੀਨ ਬਰਖਕੇ ਬਾਦ ॥
 ਪੁਨ ਆਏ ਆਨੰਦ ਪੁਰ ਦੇ ਸਿੱਖਯਨ ਅਹਿਲਾਦ ॥ ੧ ॥
 ਚੌਪਈ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਆਗਮ ਪੁਰ ਆਨੰਦੇ ॥ ਜਿਤ ਕਿਤ

ਸਿਖ ਮਨ ਭੇ ਆਨੰਦੇ ॥ ਹੁਮ ਹੁਮਾਇ ਪੂਰ ਆਇ ਅਨੰਦੇ ॥ ਦਰਸ
 ਪਾਇ ਤਗ ਪੰਦ ਅਨੰਦੇ ॥ ੨ ॥ ਦੈ ਸਿੱਖਯਾ ਗੁਰ ਰੂਪ ਅਨੰਦੇ ॥
 ਲੇ ਸਿਖ ਧਾਰਤ ਭੇ ਆਨੰਦੇ ॥ ਭੂਪ ਪਰਬਤੀ ਬਿਨ ਆਨੰਦੇ ॥
 ਸੁਨਤ ਸੁਜਸ ਗੁਰ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦੇ ॥ ੩ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ 'ਨਿਪੁਨ' ਨੀਤ
 ਮਹਿ ਪੂਰੇ ॥ 'ਦੁਰਗਵੇਦ' ਰਚਵਾਇ ਸੁ ਰੂਰੇ ॥ ਸਭ ਤੇ ਉਰਧਸਥਲਇਕ
 ਭਯੋ ॥ ਪ੍ਰਵਸੇ ਗੁਰ ਮਨ ਆਨੰਦ ਲਯੋ ॥ ੪ ॥ ਆਨੰਦ ਗੜ੍ਹ ਤਿਹ
 ਨਾਮ ਉਚਾਰਾ ॥ ਬਿੰਦ ਮੋਰਚੇ ਦਿੜ੍ਹ ਅਤਿ ਭਾਰਾ ॥ ਦੁਤਿਯ ਮਾਹਿ
 ਪ੍ਰਭ ਕਰ ਪਰਵੇਸਾ ॥ ਨਾਮ ਲੋਹ ਗੜ੍ਹ ਧਰਯੋ ਵਸੇਸਾ ॥ ੫ ॥ ਨਾਮ ਫਤੇ
 ਗੜ੍ਹ ਤ੍ਰਿਤੀਯੇ ਰਾਖਾ ॥ ਚਤੁਰ੍ਥ ਪਿਖ ਪ੍ਰਭ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਭਾਖਾ ॥ ਗੜ੍ਹ
 ਦੀਵਾਨ ਨਾਮ ਇਸ ਕੇਰਾ ॥ ਸੰਗਤ ਮੇਲ ਜੇ ਹੋਇ ਘਨਰਾ ॥ ੬ ॥
 ਬੈਸਾਖੀ ਪੁਰਬਨ ਲਗ ਜਾਨ ॥ ਲਗ ਹੈ ਇੰਹਾ ਰੁਚਰ ਦੀਵਾਨ ॥
 ਸੁਨ ਗੁਰ ਸਿਖ 'ਸੁਭੱਟ' ਮੁਦ ਪਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸਭ ਮਹਿ ਸੁਭੱਟ
 ਟਿਕਾਇ ॥ ੭ ॥ ਥਿਰੇ ਦੁਰਗ ਮਾਰਤ ਲਲਕਾਰੇ ॥ ਕਹੈ ਕਿ ਜੇ
 ਗੁਰ ਹੁਕਮ ਉਚਾਰੇ ॥ ਅਬ ਦਿਹਲੀ ਕਾ ਤਖਤ ਸੁ ਲੇਵਹਿ ॥
 ਅਰਹਿ ਜੋਉ ਤਿਹ ਮਾਰ ਮੁਕੇਵਹਿ ॥ ੮ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਮਾਰ ਬਕਾਰਾ
 ਰਹੈ ॥ 'ਗੁਰੂ' ਗਿਰਾ ਜਪ ਪਾਠਹਿ ਕਰੈ ॥ ਤਾਹਿ ਕਾਲ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
 ਗੁਨ ਖਾਨਾ ॥ ਜਿਤ ਕਿਤ ਤੇ ਕਾਰੀਗਰ ਨਾਨਾ ॥ ੯ ॥ ਦੇ ਆਦਰ
 ਅਰ ਧਨ ਮੰਗਵਾਇ ॥ ਖਾਨੇ ਕਰ ਸਸਤ੍ਰ ਚਲਵਾਇ ॥ ਰਚੈ 'ਭਗੰਤੀ'
 ਰੁਚਰ ਟਿਆਰੀ ॥ 'ਜ਼ਾਲਾ' ਬਮਣੀ ਬਨੈ ਅਪਾਰੀ ॥ ੧੦ ॥ ਤੋਪ
 ਢਲਹਿ ਸੱਤ ਦਲ ਹਰਨੀ ॥ ਬਨਹਿ ਜੰਬੂਰੈ 'ਰਹਿਕਲ' ਢਰਨੀ ॥
 ਬਾਣ 'ਕੁਦੰਤ' ਅਧਕ ਹੈ ਤਿਆਰੇ ॥ 'ਬਿਛੂਏ' ਬਰਛੀ ਭਾਲੇ ਭਾਰੇ

੧ ਚਤੁਰ   ੨ ਨੀਤੀ ਵਿਚ   ੩ ਕਿਲੇ   ੪ ਸੂਰਮੇ   ੫ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਾ

੬ ਸਿੰਦਰ ਤਲਵਾਰਾਂ   ੭ ਬੰਦੂਕ   ੮ ਸਸਤ੍ਰ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ   ੯ ਧੰਨਖ
 ੧੦ ਸਸਤ੍ਰ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ

॥ ੧੧ ॥ ਗੁਲਕ ਬਰੂਦ ਤੋਪ ਕੇ ਗੋਰੇ ॥ ਹੁਵੈਂ ਤਿਆਰ ਸੰਗਹਿ
ਨਹਿੰ ਥੋਰੇ ॥ ਆਨੰਦ ਪੁਰ ਬਹੁ ਭਈ ਬਹਾਰੂ ॥ ਹੋਵੈ ਬਨਜ ਬੀਚ
ਬਾਜਾਰੂ ॥ ੧੨ ॥ ਅੰਬਰ 'ਪਸ਼ਮੰਬਰ' 'ਪਾਟੰਬਰ' ॥ 'ਹਾਟਕਰਜਤ ਰਤਨ
ਸਭਰੰਬਰ' ॥ ਅੰਨ ਘਿੰਤ 'ਮਿਸਟਾਨ' ਅਪਾਰਾ ॥ ਹੈ ਹੈ ਲਾਭਵੰਤ
ਬਿਵਹਾਰਾ ॥ ੧੩ ॥ ਆਠੋ ਜਾਮ ਭੀਰ ਬਹੁ ਰਹੈ ॥ ਕੈ ਕਵਿ ਉਪਮਾ
ਇਕ ਮੁਖ ਕਹੈ ॥ ਦੂਨ ਚਉਨੀ ਹੈ ਨਿਤ ਪ੍ਰਭਤਾ ॥ ਸਭ ਸੁਖ ਗੁਰ
ਪਾਵਨ ਤੇ ਲਭਤਾ ॥ ੧੪ ॥ ਭੂਪ ਪਹਾਰੀ ਭੀਮੇ ਆਦ ॥ ਸੁਨ
ਪ੍ਰਤਾਪ ਗੁਰ ਬੇ ਅਹਿਲਾਦ ॥ ਪਰ ਬਸ ਨਾਹਿ ਚਲਹਿ ਕਰ ਦੇਖੇ ॥
ਦਬਕ ਰਹੇ ਨਿਜ ਗੁਰ ਬਲ ਦੇਖੇ ॥ ੧੫ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੁਨਹੁ ਕਥਾ ਸੋਊ ਅਬੈ 'ਔਰੰਗਾ' ਜਿਸ ਭਾਇ ॥
ਕੁਹੀ ਨ੍ਰਿਪਨ ਪਰ ਕੋਪਯੋ ਦੀਨੀ ਸੈਨ ਚਢਾਇ ॥ ੧੬ ॥
ਚੋਪਈ ॥ ਨਵਮ ਗੁਰੂ ਦਿਹਲੀ ਜਬ ਗਏ ॥ ਤਹਿ ਭਾਣਾ
ਬਰਤਾਵਤ ਭਏ ॥ ਮਤੀ ਦਾਸ ਸ਼ਹੀਦ ਬਲਕਾਰਾ ॥ ਭੈ ਦੇ ਔਰੰਗ
ਪੁਰੋ ਨਿਕਾਰਾ ॥ ੧੭ ॥ ਤਿਹ ਦਿਨ ਤੇ ਪੁਨ ਪੁਰ ਨਹਿੰ ਆਯੋ ॥
ਦੱਖਣ ਦਿਸ ਨਿਜ ਕਾਲ ਬਿਤਾਯੋ ॥ ਸੰਮਤ ਜੁਗ ਸ਼ਤ ਬਿੰਸਤ ਮਾਇ
॥ ਪੂਨੇ ਕੋ ਸੇਵਾ ਜੀ ਰਾਇ ॥ ੧੮ ॥ ਕੌਮ ਮ੍ਰਹਟਾ ਬਿਗਰਤ ਭਯੋ ॥
ਤਿਹ ਮੁਹਿੰਮ ਪਰ ਔਰੰਗ ਗਯੋ ॥ ਲਵ ਪੁਰ ਸੂਬਾ ਬੇ ਤਿਸ ਕਾਲਾ ॥
ਖਾਨ ਦਿਲਾਵਰ ਬਲੀ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ੧੯ ॥ ਕਿਸੀ ਕਾਜ 'ਗਿਰ
ਪਤੀਅਨ ਸੰਗਾ ॥ ਬਿਗਰ ਪਰਯੋ ਨਹਿੰ ਰਾਖਯੋ ਰੰਗਾ ॥ ਲੇਤ
'ਖਿਰਾਜ ਤਿਨੇ' ਤੇ ਰਯੋ ॥ ਨਹਿੰ ਪਠਯੋ ਨਿਜ ਖਾਵਤ ਭਯੋ ॥ ੨੦
॥ ਜੁਗਲ ਬਰਖ ਇਸ ਭਾਂਤ ਬਿਤਾਇ ॥ ਹੁਤੋ ਉਰੰਗ 'ਮੁਹਿੰਮ ਕੇ

੧ ਰੋਸ਼ਮ ਨਾਲ ਕਢੇ ਹੋਏ ਕਪੜੇ

੨ ਚੋਰ ਬਸਤ੍ਰ

੩ ਹਟੀਆਂ ਤੋਂ

੪ ਰੁਪੈ

੫ ਮਿਠਾ

੬ ਔਰੰਗ ਜੇਬ ਦੀ

੭ ਪਹਾੜੀ ਰਾਜਿਆਂ ਨਾਲ

੮ ਮਾਮਲਾ ਟੈਕਸ

੯ ਜੁਧ ਲਈ

॥ ਇ ॥ ਦਿਹਲੀ ਤੇ ਰਪੋਟ ਤਬ ਗਈ ॥ ੧ ਗਿਰੀਨ ਖਿਰਾਜ ਸੁ
 ਮਾਯੋ ਨਈ ॥ ੨੧ ॥ ਤਬ ਨੁਰੰਗ ਲਿਖਯੋ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਨਾਜ਼ਮ
 ਲਵ ਪੁਰ ਕੋ ਪਠਵਾਨਾ ॥ ਕਯੋਂ ਨਹਿ ਗਿਰਿਨ ਮਾਮਲਾ ਪੱਠਾ ॥
 ਫਿਰਨ ਪਠਹੋ ਕਰਕੈ ਕੱਠਾ ॥ ੨੨ ॥ ਜਬ ਨਾਜ਼ਮ ਪੈ ਹੁਕਮ ਸੁ
 ਆਯੋ ॥ ਉੱਤਰ ਲਿਖ ਇਸ ਭਾਂਤ ਪਠਾਯੋ ॥ ਮੋ ਤੇ ਬਿਗਰੇ ਭੂਪਤ
 ਸਾਰੇ ॥ ਬਡੋ ਭੀਮ ਪਤ ਬਾਈਨ ਧਾਰੇ ॥ ੨੩ ॥ ਨਹਿ ਦੈ ਹੈਂ ਸੁਖ
 ਰਾਜ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਪਠਹੁ ਸੈਨ ਤੈ ਲਹੈਂ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ਅਸ ਅਰਜੀ ਨੁਰੰਗ
 ਢਿਗ ਆਈ ॥ ਬਡੋ ਕ੍ਰੋਧ ਮਨ ਮਾਹਿ ਉਪਾਈ ॥ ੨੪ ॥ ਅਲਫ
 ਖਾਨ ਇਕ ਬਡ ਫੁਜਦਾਰਾ ॥ ਸਨਮੁਖ ਖਰਯੋ ਨੁਰੰਗ ਨਿਹਾਰਾ ॥
 ਹੁਕਮ ਦਯੋ ਤਿਹ ਕੋ ਤਤ ਕਾਲਾ ॥ ਲੇਹੁ ਸੈਨ ਨਿਜ ਸੰਗ ਬਿਸਾਲਾ
 ॥ ੨੫ ॥ ਬਿਨ ਬਿਲੰਬ ਪੰਜਾਬ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ਲਿਹੁ ੨ ਕੁਮਕ ਸੰਗ
 ਖਾਨ ਦਿਲਾਰੇ ॥ ਕੋਹੀਅਨ ਕੋ ਸਰ ਭਲੇ ਕਰੀਜਹਿ ॥ ੩ ਅਖਲ
 ੪ ਖਿਰਾਜ ਤਿਨ੍ਹੋਂ ਤੇ ਲੀਜਹਿ ॥ ੨੬ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਸਿਰੋ ਪਾਇ ਬਡ
 ਦੀਨਾ ॥ ਦਿਸ ੫ ਗਿਰ ਪਤਨ ਚਢਾਵਨ ਕੀਨਾ ॥ ੬ ਬੰਬ ਬਜਾਵਤ
 ਗਰਬਤ ਆਯੋ ॥ ਨਦ ੭ ਸ਼ਤਦਵ ਕੇ ਜਬ ਨਿਯਰਾਯੋ ॥ ੨੭ ॥
 ਕੋਹੀਅਨ ਸੁਨ ਬਹੁ ਚਿੰਤ ਉਪਾਈ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਭੇ ਇਕਠੇ ਇਕ
 ਬਾਈ ॥ ਆਪਸ ਮੈਂ ਬਹੁ ਕਰਤ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਨਾਜ਼ਮ ਲਵ ਪੁਰ
 ਕਰਯੋ ਬਿਗਾਰਾ ॥ ੨੮ ॥ ਨਾਹਕ ਹਮ ਪਰ ਸੈਨ ਚਢਾਈ ॥ ਕਰੈਂ
 ਕੈਨ ਅਬ ਐਸ ਉਪਾਈ ॥ ਜਿਹ ਤੇ ਹਮ ਸਭ ਹੀ ਬਚ ਜਾਵੈਂ ॥
 ਦੁੱਤਿਜ ਬੇਰਨ ਖਿਰਾਜ ਚੁਕਾਵੈਂ ॥ ੨੯ ॥ ਦਿਹਲੀ ਲਗ ਅਰਜੀ
 ਜਬ ਜਾਇ ॥ ਤਬ ਲਗ ਸੂਬਾ ਕਰੈਂ ਫਨਾਇ ॥ ੩ ਬੰਦੁਬਸਤ ਅਪਨੋ

੧ ਇਕਠਾ ਨਹੀਂ

੨ ਫੌਜ

੩ ਸੰਮੁਹ

੪ ਮਾਮਲਾ

੫ ਪਹਾੜੀ ਰਾਜਿਆਂ ਲਈ

੬ ਨਗਾਰਾ

੭ ਸਤਲੁਜ ਦਰਿਆ

੮ ਤਿਆਰੀ

ਕਛੁ ਕੀਜਹਿ ॥ ਨਾਹਿ ਤ ਦੁਤਿਯ ਬੇਰ ਭਰ ਦੀਜਹਿ ॥ ੩੦ ॥ ਇਮ
ਸੁਨ ਕਰ ਸਭ ਤੂਸਨ ਧਾਰੀ ॥ ਨਹਿੰ ਮਨ ਆਇਸ ਕੋ ਉਪਚਾਰੀ ॥
ਭੀਮ 'ਮਸੀ ਤਬ ਮੰਤ੍ਰੀ ਬੋਲਾ ॥ ਚਿੰਤ ਨ ਕਰੋ ਸੁਨਹੁ ਮਮ ਬੋਲਾ
॥ ੩੧ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ
ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੁਰਗ ਰਚਨ ਐ ਅਲਫ ਖਾਨ ਭੂਪਨ ਪੈ
ਚਢਾਈ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਇਕੱਤੀਸਮੇਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੩੧ ॥
ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਪਰਮਾ ਨੰਦ ਬਜੀਰ ਕੀ ਸੁਨ 'ਨਰੇਸ ਸਭ ਬਾਤ ॥

ਇਤ ਰੁਖ ਕਰ ਸਭ ਕਹਿਤ ਭੇ ਕਹੋ 'ਮੰਤ੍ਰ ਬਖਸ਼ਾਤ ॥ ੧ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਜਿਹ ਤੇ ਹਮ ਸਭ ਕੀ ਰਹਿ ਆਵੈ ॥ ਕਰਨੈ
ਦੁਲਮ ਹਾਰ ਪਛਤਾਵੈ ॥ ਨਾਹਕ ਨਾਜ਼ਮ ਲਵ ਪੁਰ ਵਾਰੇ ॥ ਹਮ
ਪਰ ਏਤੋ ਗਜ਼ਬ ਗੁਜਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਨਹਿੰ ਤਾਕਤ ਹਮ ਜੰਗ ਮਚਾਵੈ ॥
ਦੁਤ੍ਰ ਬੇਰ ਨਹਿੰ ਦੇਹ ਸਕਾਵੈ ॥ ਹੁਤੇ 'ਓਜ ਲਰਬੇ ਇਸ ਬੇਰਾ ॥
ਤੈ ਹਮ ਕਰਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਵੇਰਾ ॥ ੩ ॥ ਦਿਤੇ ਖਿਰਾਜ ਧਾਰ ਤਲਵਾਰ
॥ ਜਾਨੈ ਸੋਪਿ ਲੀਨ ਜੁਗ ਵਾਰ ॥ ਪਰ ਹਮ ਤਾਕਤ ਇਤੀ ਨ ਧਰੈ
॥ ਇਸ ਹਿਤ ਅਧਕ ਚਿੰਤ ਉਰ ਕਰੈ ॥ ੪ ॥ ਸੁਨ ਪਰਮਾ ਨੰਦ
ਸਭ ਸਨ ਭਾਖਾ ॥ ਜੇ ਤੁਮ ਇਜ਼ਤ ਰਾਖਬੇ 'ਕਾਖਾ ॥ ਪਲਟ ਖਿਰਾਜ
ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਦਿਖਰਾਵਨ ॥ ਸੈਨ ਚਢਾਨ ਸਾਦ ਦਿਖਰਾਵਨ ॥ ੫ ॥ ਤੈ
ਜਸ ਕਹੈ ਮਾਨ ਸਭ ਲੀਜਹਿ ॥ 'ਬਿਜੈ ਸ਼ਤ੍ਰੁ ਤੇ ਨਿਸਚੇ ਲੀਜਹਿ ॥
ਸੁਨ ਨਰਿੰਦ ਸਭ ਹਰਖ ਬਢਾਇ ॥ ਕਹੈ ਕਿ ਜੇ ਅਸ ਬਿਧ ਹੂ ਜਾਇ
॥ ੬ ॥ ਕਜੋਂ ਨ ਮਾਨ ਹੈਂ ਬਾਕ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਬਿਨ ਸੰਦੇਹ ਕਹੁ ਅਸ
'ਉਪਚਾਰਾ ॥ ਸੁਨ ਪਰਮਾ ਨੰਦ ਕੀਨ ਬਖਾਨੀ ॥ ਕਹੈ ਹੇਤ ਤੁਹਿ
ਨਿਸਚੇ ਜਾਨੀ ॥ ੭ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਬਲਕਾਰੇ ॥ ਨਿਕਟ

ਬਸੈ ਤੁਮਰੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ॥ ਲੇਹੁ ਸ਼ਾਮ ਇਨਕੀ ਅਬ ਜਾਇ ॥ ਬਿਰਦ
 ਤਿਨਹੂੰ ਦਿਹਿ ਬਖਸ਼ ਗੁਨਾਇ ॥ ੮ ॥ ਸ਼ਰਨ ਪਰੇ ਕੀ ਲਾਜ
 ਨਿਬਾਹੈ ॥ ਸ਼ੱਤ ਤੇ ਤੁਹਿ ਵਿਜੈ ਦਿਵਾ ਹੈ ॥ ਇਨ ਬਿਨ ਅਪ੍ਰ ਜਗਤ
 ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ ਜ^੧ ਤੁਰਕੇਸਨ ਅਸ ਦਿਖਰਾਹੀ ॥ ੯ ॥ ਸੁਨ ਭੂਪਨ ਸਭ
 ਹੀਏ ਬਿਚਾਰਾ ॥ 'ਸਚਵ ਭਨਯੋ ਸੁਭ ਬਚ^੨ ਨਿਰਧਾਰਾ ॥ ਪਰ ਨਿਜ
 ਭੀਮ ਚੰਦ ਖੁਟਿਆਈ ॥ ਜਾਨਹਿ ਮਨ ਸੰਕੋਚ ਧਰਾਈ ॥ ੧੦ ॥
 ਕਹਯੋ ਬਾਕ ਤੁਮ ਠੀਕ ਅਲਾਯੋ ॥ ਨਿਸਚੇ ਬਲੀ ਗੁਰੂ ਦਿਖਰਾਯੋ ॥
^੩ਪ੍ਰੰਚ ਬੀਤਯੋ ਅਧਕ ਬਿਗਾਰਾ ॥ ਕਠਨ ਮਾਨ ਹੈ ਕਹਯੋ ਹਮਾਰਾ ॥
 ੧੧ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਸਚਵ ਕਹਯੋ ਸਮਝਾਇ ॥ ਅਹੋ ਭੂਪ ਦਿਹੁ ਚਿੰਤ
 ਮਿਟਾਇ ॥ ਕਿਹ ਸੰਗ ਗੁਰ ਬਿਰੋਧ ਨਹਿ ਧਾਰੇ ॥ ਸਮ^੪ਦਰਪਨ
 ਲਿਹੁ ਮਨ ਨਿਰਧਾਰੇ ॥ ੧੨ ॥ ਗਹਿ ਸ਼ਸਤ੍ਰਨ ਤਿਨ ਪਰ ਤੁਮ ਗਏ
 ॥ ਆਗੇ ਸੋਊ ਉਠਾਵਤ ਭਏ ॥ ਅਬ ਸਰਨਾਗਤ ਜੇਕਰ ਜਾਵਹੁ ॥
 ਨਿਸਚੇ ਜੀਤ ਸ਼ੱਤ ਤੇ ਪਾਵਹੁ ॥ ੧੩ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਕੋ ਕਿਯ ਸੁਭ
 ਉਪਵੇਸ਼ਾ ॥ ਰੁਖ ਗੁਰ ਦਿਸ ਕਿਯ ਤਬਹਿ ਨਰੇਸ਼ਾ ॥ ਕਹਯੋ ਜਾਹੁ
 ਤੁਮ ਅਬ ਗੁਰ ਪਾਸਾ ॥ ਮੁਰ ਦਿਸ ਤੇ ਭਾਖਹੁ ਅਰਦਾਸਾ ॥ ੧੪ ॥
 ਕਹੋ ਨਿਪਤ ਆਵਹਿ ਬਖਸ਼ਾਵਨ ॥ ਪਰਸਹਿ ਰਾਵਰ ਚਰਨਨ
 ਪਾਵਨ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਤੋਹਫੇ ਅਧਕ ਮੰਗਾਏ ॥ ਕੁਛਕ^੫ਸਊਰ ਸੰਗ
 ਤਿਹ ਦਾਏ ॥ ੧੫ ॥ ਪੁਰ ਅਨੰਦ ਗੁਰ^੬ਢਿਗ ਪਠ ਦੀਨ ॥ ਮਗ
 ਉਲੰਘ ਆਯੋ ਪਰਬੀਨ ॥ ਪਹੁਚਯੋ ਗੁਰ ਪੁਰ ਮਹਿ ਤਬ ਆਇ ॥
 ਲਗਯੋ ਦੀਵਾਨ ਸੋਨ ਸੁਨ ਪਾਇ ॥ ੧੬ ॥ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰਨ ਭੇਟਾ
 ਲੀਨ ॥ ਆਇ ਚਰਨ ਗੁਰ ਬੰਦਨ ਕੀਨ ॥ ਕਰ ਬਿਨਤੀ^੭ਆਕੋਰ
 ਚਵਾਈ ॥ ਸਨਮਾਨਤ ਗੁਰ ਲੀਨ ਬਠਾਈ ॥ ੧੭ ॥ ਬੁਝਯੋ

੧ ਵਜ਼ੀਰ

੨ ਨਿਰਨੇ ਕਰਕੇ

੩ ਪੁਨਾ

੪ ਸੀਸੇ ਦੀ ਨਿਆਈਂ

੫ ਸੂਰਮੇ

੬ ਪਾਸ

੭ ਭੇਟਾ

੧ ਕੁਸਲ ਅਨੰਦ ਸਵਾਮੀ ॥ ਬਹੁ ਦਿਨ ਬਾਦ ਆਏ ਕਹੁ ਕਾਮੀ ॥ ਹਾਥ
 ਜੋਰ ਕਰ ੨ ਸਚਵ ਉਚਾਰੀ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਸਭ ਬਿਧ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ੧੮ ॥
 ਧਰਮ ਧਰਾ ਬਿਤ ਹਿਤ ਅਵਤਾਰੇ ॥ ਕਰੈ ਕੋਊ ਸੰਗ ਸ਼ੱਤ੍ਰੁ ਤੁਮਾਰੇ ॥
 ਪਛਤਾਹੈ ਜੁਗ ਲੋਗ ਗਵਾ ਹੈ ॥ ਸ਼ਰਨ ਆਏ ੩ ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਪਾਹੈ ॥
 ੧੯ ॥ ਅਬ ਮੁਹਿ ਭੀਮ ਸਸੀ ਪਠਵਾਯੋ ॥ ਸ਼ਰਨ ਆਪ ਕੀ ਚੈ ਹੈ
 ਆਯੋ ॥ ਖਤਾ ਜੁ ਕੀਨ ਚਹੈ ਬਖਸ਼ਾਯੋ ॥ ਦਿਹੁ ਆਇਸ ਲਜਾਵੈਂ
 ਸੁਖ ਦਾਯੋ ॥ ੨੦ ॥ ਸੁਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਤਬ ਅਸਬਿਧ ਭਾਖਾ ॥ ਜਸ ਤੁਹਿ
 ਨਿਪ ਕੀ ਅਭਲਾਖਾ ॥ ਤਸਕਰੀ ਅਹਿਨਹਿ ਸੰਕਾ ਕਰੀ ਅਹਿ ॥ ਨਹਿ ਕੋ ਬੈਰੀ
 ਮੋਹਿ ਬਿਚਰੀ ਅਹਿ ॥ ੨੧ ॥ ਗੁਰ ਘਰ ਕੀ ਮਰਯਾਦਸੁ ਏਹੀ ॥ ਜਬਾ
 ਭਾਵਨਾ ਤਸ ਫਲ ਦੇਹੀ ॥ ਆਇਸ ਲੋ ਕਹਿਲੂਰ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ਭੂਪਤ
 ਕੋ ਸਭ ਭੇਦ ਬਤਾਯੋ ॥ ੨੨ ॥ ਮਨ ਤੇ ਗੁਰ ਕਿਹ ਸੰਗ ਨ ਬੈਰ ॥
 ਚਲਹੁ ੪ ਸ਼ਾਮ ਲੇਵਹੁ ਸਭ ਖੈਰ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਭੂਪਤ ਹਰਖਤ ਭਯੋ ॥
 ਕਰ ਤਿਆਰੀ ਸੰਗ ਭੂਪਨ ਲਯੋ ॥ ੨੩ ॥ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰਨ ਭੇਟ
 ੫ ਸਕੇਲੀ ॥ ਸਚੁ ਸੈਨ ਗਨ ਸੰਗਹਿ ਮੇਲੀ ॥ ਮਨ
 ਉਤਸ਼ਾਹਤ ਮਗ ਪ੍ਰਸਥਾਨਾ ॥ ਉਲਘ ਪੰਥ ਗੁਰ ਪੁਰ ਨਿਜਰਾਨਾ
 ॥ ੨੪ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਨ ਨੀਤ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਨੰਦ ਚੰਦ
 ਭੇਜਯੋ ਅਗਵਾਰੀ ॥ ਮਿਲਯੋ ਜਾਇ ਕੋਹ ਪਤ ਹਰਖਾਯੋ ॥ ਸੁਨ
 ਸਥਾਨ ਡੇਰੋ ਕਰਵਾਯੋ ॥ ੨੫ ॥

ਕਬਿੱਤ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਦਾਨਾ ਤਿਨ ਦੀਨਸ ਬਿਸਾਲ
 ਪਦ ਪਾਛਲੇ ਪਹਿਰ ਠਹਿਰਾਯੋ ਮੇਲ ਆਵਨੋ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾਲ
 ਕੋ ਬਿਚਾਰ ਕਰ ਸੈਚ ਐ ਸਨਾਨ ਧਰ ਪੋਸ਼ਸ ਮੰਗਾਇ ਕਰ ਤਨ ਮੈਂ
 ਸਜਾਵਨੋ ॥ ਸੁੰਦਰ ਪਹਿਰ ਕਰ ੬ ਭੁਖਨ ਰਤਨ ਜਰ ਗਰ ਸਮਸ਼ੇ

ਸਮ ਸ਼ੇਰ ਹੂ ਦਿਖਾਵਨੇ ॥ ^੧ਨਿਠਰ ^੨ਕੁੰਦੰਡ ^੩ਭੁਜ ਦੰਡ ਕੇ ^੪ਸਿਕੰਦ
ਧਰ ਤੀਖਨ ^੫ਖਤੰਗ ਕੀਨ ਪਾਨ ਮੈਂ ਫਿਰਾਵਨੇ ॥ ੨੬ ॥ ਕੇਹਰੀ
ਗਵੰਨ ਪਗ ਪੰਕਜ ਰਵੰਨ ਚਲ ਸਭਾ ਕੇ ਸਥਾਨ ਮੈਂ ਪਯਾਨ ਆਪ
ਕੀਨਯੋ ॥ ਕੰਚਨ ਸਿੰਘਾਸਨ ਪੈ ਬੈਠੇ ਸੁਖਆਸਨਸੈਨਿਕਟ ^੬ਸਰਾਸਨ
ਟਿਕਾਇਦਿਤ੍ਰੁ ਲੀਨਯੋ ॥ ਚੌਰ ਦਾਰਚੌਰ ^੭ਚਾਰ ਚਾਰਦਿਸਠੈਰਕਰਸੋਭਾ
ਕੇ ਬਢਾਵੈ ਸਮ ਕਿਰਨੋਂ ਕੀਚੀਨਯੋ ॥ ਫਰਸ਼ਅਨੇਕਰੰਗਰਾਗੀਕਰੈਂਰਾਗ
ਰੰਗ ਸਭਾ ਮੈਂ ਸੁਗੰਧਤਾ ਕੀ ਗੰਧ ਛੋਰ ਦੀਨਯੋ ॥ ੨੭ ॥ ਆਨਯੋ
ਨੰਦ ਚੰਦ ਕਰ ਬੰਦਨਾ ਕੇ ਦਯਾ ਰਾਮ ਪ੍ਰਧਾ ਮਹਾ ਬੀਰ ਤੀਨ ਭ੍ਰਾਤ
ਬਿਰੋਥਾਨ ਮੈਂ ॥ ਬਿੰਦ ਜੇ ਮਸੰਦ ਧਨ ਸੰਚਤ ਬਿਲੰਦ ਡੀਲ ਬੈਠੇ
ਜਥਾ ਜੋਗ ਸਭ ਆਨ ਕੈ ਦੀਵਾਨ ਮੈਂ ॥ ^੮ਐਂਠ ਦਾਰ ਬੀਰਬਰ ਧਾਰ
ਕੈ ਸਰੀਰ ਚੀਰ ਆਏ ਸੁੱਧ ਸੁਨ ਧਾਰ ^੯ਆਯੁਧ ਕੇ ਪਾਨ ਮੈਂ ॥
ਮਾਤੁਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਬਹੁ ਜੋਧਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਆਇ ਧੀਰਜ ਬਿਸਾਲ
ਉਰ ਬਕਾਨ ਬਖਾਨ ਮੈਂ ॥ ੨੮ ॥ ਭੇਜਯੋ ਚੌਪਦਾਰ ਲਿਆਓ ਭੂਪ
ਕੇ ਹਕਾਰ ਗਯੋ ਆਇਸ ਉਚਾਰ ਸੁਨ ਭੂਪ ਹਰਖਾਨਯੋ ॥ ਭੂਪ ਬੀਰ
^{੧੦}ਸਚ੍ਰਨ ਕੇ ਸੰਗ ਲੈ ਬਹੀਰ ਬਹੁ ਆਇਕੈ ਹਜ਼ੂਰ ਮੈਂ ਪ੍ਰਣਾਮ ਪਗ
ਠਾਨਯੋ ॥ ਅਰਪ ^{੧੧}ਅਕੋਰਨ ਕੇ ਹਾਥ ਜੋਰ ਠਾਂਢ ਰਹੇ ਬਠਲਾਏ
ਪ੍ਰਭ ^{੧੨}ਕੁਸਲਾਨਦ ਬਖਾਨਯੋ ॥ ਆਪ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਮੋਹਿ ਕੁਸਲ
ਕਲਯਾਨ ਸਭ ਦੁਲਭ ਦਰਸ ਤੇ ਹਰਖ ਉਰ ਮਾਨਯੋ ॥ ੨੯ ॥
ਕਰਾਮਾਤਸਾਹਿਬਅਜਾਇਬਚਰਿਤ੍ਰਤ੍ਰਮਫੇਰਮਨਦੇਤਹੋਕਿ ਫੇਰਮਨ ਲੇਤ
ਹੋ ॥ ਮੋਤੇਅਪਰਾਧ ਭਯੋਭੁੱਲਕੈਅਸਾਧਬਯੋਅਧਕਉਪਾਧਕਿਯੋਦੈਸ਼ ਬਿਨ
ਹੇਤ ਹੋ ॥ ਰਾਵਰੋ ਬਰਿੰਦ ਬਖਸ਼ਿੰਦ ਸੁਨਯੋ ਬਿੰਦ ਹੂੰ ਤੇ ਬਖਸ਼ੇ ਖਿਮਾ

੧ ਸਖਤ ਜਾਂ ਕੋਠਰ

੨ ਧਨਖ

੩ ਬਾਵਾ ਦੇ ਬਲ ਨਾਲ

੪ ਮੋਢੇ ਤੇ

੫ ਤੀਰ

੬ ਧੰਨਖ

੭ ਸੁੰਦਰ

੮ ਆਜ

੯ ਸ਼ਬਤ

੧੦ ਵਜ਼ੀਰ

੧੧ ਭਟਾ

੧੨ ਸੁਖ ਅਨੰਦ

ਨਿਧਾਨ ਕਰਨਾ ਨਿਕੇਤ ਹੋ ॥ ਰਾਖੀਏ ਸਰਨ ਤੁਮ ਤਾਰਨ ਤਰਨ
ਰਖ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਬਡੇ ਬੀਰ ਰਨ ਖੇਤ ਹੋ ॥ ੩੦ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਭੂਲ ਬਖਸ਼ਾਹੁ ਇਹ ਪੁਨਹਿ ਬੇਨਤੀ ਲੇਹੁ ॥

ਤੁਰਕੇਸਰ ਚਢਵਾਇਓ ਅਲਫ ਖਾਨ ਲਖ ਭੇਹੁ ॥ ੩੧ ॥

ਕਰੈਂ ਜੋਰ ਬਸ ਨਹਿੰ ਚਲੈ ਆਏ ਓਟ ਨਿਹਾਰ ॥

ਧਰਮ ਹੇਤ ਹੋ ਅਵਤਰੇ ਗਹੈ ਭੁਜਾ ਇਸ ਬਾਰ ॥ ੩੨ ॥

ਧਰਮ ਹੇਤ ਨਵਮੇਸ ਜੀ ਸਾਕਾ ਕੀਨ ਮਹਾਨ ॥

ਸ਼ਰਨ ਆਏ ਅਬ ਤਿਸੀ ਬਿਧ ਰੱਛਹੁ ਬਿਰਦ ਪਛਾਨ ॥ ੩੩ ॥

ਸੁਨਤ ਬਿਨੈ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਕੀਨ ਉਚਾਰ ॥

ਅਹੋ ਭੂਪ ਸੁਨ ਲੀਜੀਏ ਗੁਰ ਘਰ ਮੁਕਰ ਨਿਹਾਰ ॥ ੩੪ ॥

ਰਾਖਯੋ ਰਸ ਤਬ ਰਸ ਰਹਯੋ ਪੁਨਹਿ ਕਪਟ ਕਿਯ ਤੋਹਿ ॥

ਜੁੱਧ ਹੇਤ ਚਢਕੈ ਅਏ ਲਹਿਯੋ ਤੈਸ ਫਰ ਤੋਹਿ ॥ ੩੫ ॥

ਅਬ ਆਏ ਸ਼ਰਨਾਗਤੀ ਗੁਰ ਘਰ ਕੀ ਯਹ ਬਾਨ ॥

ਬਖਸ਼ਯੋ ਪਾਛਲ ਭੂਲ ਕੈ ਨਹਿੰ ਸੰਕਾ ਉਰ ਆਨ ॥ ੩੬ ॥

ਅਲਫ ਖਾਨ ਸੰਗ ਲਹੈਂਗੇ ਫਤਹ ਦਿਹੈ ਕਰਤਾਰ ॥

ਪ੍ਰਿਥਮ ਜੰਗ ਜਾ ਛੇਰਹੋ ਐਹੈਂ ਹਮ ਨਿਰਧਾਰ ॥ ੩੭ ॥

ਸੁਨ ਬਰ ਭੂਪਤ ਹਰਖ ਭਾ ਚਰਨ ਬੰਦਨਾ ਕੀਨ ॥

ਸਿਰੇ ਪਾਉ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਭ ਦੀਯੋ ਬਿਦਾ ਭਯੋ ਮੁਦ ਭੀਨ ॥ ੩੮ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ

ਨਿਪ ਭੀਮ ਚੰਦ ਸ਼ਰਨ ਆਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਬੱਤੀਸਮੇਂ
ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੩੨ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਇਤ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਕੋਹੀ ਨਿਪ ਗਮੇ ਦਲੇਹਰੀ ਪਾਇ ॥

ਅਲਫ ਖਾਨ ਉਤ ਆਇਓ ਕਾਂਗੜ ਪਤੀ ਦਬਾਇ ॥ ੧ ॥
 ਚੌਪਈ ॥ ਨਾਮ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਚੰਦ ਜਿਹ ਕੇਰਾ ॥ ਕਰੀ ਸੰਧ ਖਾਂ
 ਸੋਂ ਬਿਨ ਬੇਰਾ ॥ ਹੁਤੋ ਸਰੀਕ ਭੀਮ ^੧ਬਖਸ਼ਾਤਾ ॥ ਅਲਫ ਖਾਨ ਕੋ
 ਕਹਿ ਅਸ ਭਾਤਾ ॥ ੨ ॥ ^੨ਅਖਲ ਭੂਪ ਸਰ ਕਰਬੇ ਚਾਹੋ ॥ ਤੈ ਹਮ
 ਤੇ ਸੁਨ ਲੇਹੁ ਉਪਾਹੋ ॥ ਭੀਮ ਸਸੀ ਕਹਿਲੂਰਹਿ ਵਾਰੋ ॥ ਜੁਗ ਬਿੰਸਤ
 ਧਾਰਨ ਸਰਦਾਰੋ ॥ ੩ ॥ ਜਬ ਲਗ ਸਰ ਨਹਿ ਤਿਸੇ ਕਰੀਜਹਿ ॥
 ਤਬ ਲਗ ^੩ਟਕੇ ਆਸ ਨਹਿ ਕੀਜਹਿ ॥ ਜਹਿ ਜਾਹੋ ਤਹਿ ਪਰੈ
 ਲਰਾਈ ॥ ਇਸ ਤੇ ਪ੍ਰਿਥਮ ਲੇਹੁ ਤਿਹ ਪਾਈ ॥ ੪ ॥ ਜੇ ਲਰਹੈਂ
 ਹਮ ਸੰਗ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਬਿਝੜ ਵਾਲ ਨਿਪ ਸੰਗ ਹਮਾਰੇ ॥ ਸੁਨਤ
 ਅਲਫ ਖਾਂ ਨੀਕੇ ਮਾਨੀ ॥ ਚਢਯੋ ਸੰਗ ਲੇ ਦਲ ਤੁਰਕਾਨੀ ॥ ੫ ॥
 ਆਇ ਨਦੋਣ ਨਦੀ ਕੇ ਤੀਰ ॥ ਸਿਵਰ ਕਰਾਇ ਪਠਯੋ ਬਾਕੀਰ ॥
 ਆਇ ਭੀਮ ਕੋ ਕਹਯੋ ਸੁਨਾਇ ॥ ਐਰੰਗ ਜੇਬ ਜਗਤ ਪਤਸਾਇ ॥
 ੬ ॥ ਕੋਪ ਹੋਇ ਖਾਂ ਅਲਫ ਪਠਾਯੋ ॥ ਪੁਰ ਨਦੋਣ ਕੇ ਢਿਗ ਸੋ
 ਆਯੋ ॥ ਸੰਬਤ ਤੀਨ ਸਾਹੀ ਕਰ ਦੀਜਹਿ ॥ ਨਹਿ ਤੇ ਜੁੱਧ ਕਰੈ ਖਲ
 ਲੀਜਹਿ ॥ ੭ ॥ ਗਹਿ ਕਰ ਤਹਿ ਲਵ ਪੁਰੀ ਪਠਾਵੈ ॥ ਆਗੇ ਜਿਮ
 ਕਰਹੋ ਤੁਹਿ ਭਾਵੈ ॥ ਸੁਨਤ ਭੀਮ ਸਸ ਆਗ ਲਗਾਈ ॥ ਕਹਯੋ
 ਤਾਹਿ ਸੋਂ ਤਬ ਇਸ ਭਾਈ ॥ ੮ ॥ ਟਕੇ ਸੁ ਏਕ ਬੇਰ ਹਮ ਦਏ ॥
 ਦੁਤੀਯ ਬੇਰ ਦੈਬੋ ਨਹਿ ਚਏ ॥ ਲਵ ਪੁਰ ਨਾਜਮ ਕੀਨ ਖੁਟਾਈ ॥
 ਖਾਇ ਟਕੇ ਪੁਨ ^੪ਦੁਤੀ ਲਾਈ ॥ ੯ ॥ ਕਰੋ ਅਦਾਲਤ ਨਹਿ ਜਬ
 ਰਾਈ ॥ ਝੂਠ ਸਾਚ ਨਿਰਨੋਂ ਲਿਹੁ ਪਾਈ ॥ ਜੇਕਰ ਝੂਠ ਹੋਇ ਪੁਨ
 ਲੀਜਹਿ ॥ ਨਹਿ ਦੈਹੈਂ ਤਬ ਯੁੱਧ ਕਰੀਜਹਿ ॥ ੧੦ ॥ ਸੁਨ ਕਰ
 ਦੂਤ ਅਯੋਢਿਗਖਾਨ ॥ ਭੀਮ ਸਸੀ ਕੋ ਕਹਯੋ ਬਖਾਨ ॥ ਅਲਫ ਪਾਨ ਨਹੀਂ
 ਨੀਸਬਿਚਾਰੀ ॥ ਕਰੀ ਜੁੱਧ ਕੀ ਤਤ ਛਿਨ ਤਿਆਰੀ ॥ ੧੧ ॥ ਸਤ

ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕੋ ਲੀਨ ਬੁਲਾਇ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਿਥਮਹਿ ਇਸ ਵਿਧ ਚਿਤ ਚਾਇ
 ॥ ਬਿਝਰ ਵਾਲੀਆ ਸਸ ਜੋ ਦਿਆਲੰ ॥ ਲਿਆਯੋ ਸੰਗ ਚਵਾਇ
 ਭੁਪਾਲੰ ॥ ੧੨ ॥ ਕਰ ਤਿਆਰੀ ਸਭ ਬਿਧ ਜੁੱਧ ਕੇਰੀ ॥ ਚਹੈਂ
 ਚਵਾਈ ਕਰੈਂ ਬਿਨ ਬੇਰੀ ॥ ਇਤ ਨਿਪ ਤੇ ਜਬ ਗਯੋ ਬਕੀਲਾ ॥
 ਤਬ ਚਿਤ ਮਹਿ ਅਸ 'ਠਟੀ ਦਲੀਲਾ ॥ ੧੩ ॥ ਸਭ ਨਿਜ ਪੱਖੀ
 ਭੂਪ ਬੁਲਾਇ ॥ ਅਖਲਨ^੧ ਸੋਂ ਅਸਭਾਖ ਸੁਨਾਇ ॥ ਪਠਯੋ ਬਕੀਲ ਅਲਫ
 ਖਾਂ ਆਯੋ ॥ ਮੈਂ ਉੱਤਰ ਤਿਹ ਐਸ ਅਲਾਯੋ ॥ ੧੪ ॥ ਨਿਆਉਂ
 ਕਰੋ ਨਹਿ ਕਰੋ ਲਰਾਈ ॥ ਤੈ ਭੀ ਲਖੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਖੁਟਾਈ ॥ ਕਰਵਾਵੈ
 ਜੰਗ ਜਾਨਜੋਂ ਜਾਵੈ ॥ ਆਗੈ ਜੋ ਕਰਹੋ ਮਨ ਭਾਵੈ ॥ ੧੫ ॥ ਸੁਨਤ
 ਕੇਸਰੀ ਚੰਦ ਉਚਾਰਾ ॥ ਯੋਗ ਹਮਨ ਕੋ ਐਸ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਸਭ ਮਿਲ
 ਸੈਨਾਂ ਜੁਕਤ ਸਿਧਾਵਹਿ ॥ 'ਨਾਦੋਨੰ ਢਿਗ ਡੇਰਾ ਲਾਵਹਿ ॥ ੧੬ ॥
 ਹੁਵੈ ਨਿਆਇ ਤੋ ਕਹਿੰ ਇਸ ਭਾਇ ॥ ਮਿਲਬੇ ਹੇਤ ਅਖਲ ਤੁਹਿ
 ਆਇ ॥ ਕਰੇ ਅਨਯਾਇ ਠਟੈ ਲਾਰਾਈ ॥ ਕਰੈਂ ਤਬੈ ਹਮ ਗੁਰੂ
 ਸਹਾਈ ॥ ੧੭ ॥ ਯਹ ਮਸਲਤ ਸੁਨ ਸਭ ਸਨਮਾਨੀ ॥ ਭਏ ਤਿਆਰ
 ਜੇਤਕ ਰਜਧਾਨੀ ॥ ਚਲਤ ਨਦੋਣ ਜਬੈ ਨਿਯਰਾਯੋ ॥ ਚਹਿਤ ਨਦੀ
 'ਤਟ ਸਿਵਰ ਲਗਾਯੋ ॥ ੧੮ ॥ ਅਲਫ ਖਾਨ ਉਤ ਜਬ ਸੁਧ ਪਾਈ
 ॥ ਅਖਲ ਭੂਪ ਇਤ ਕੋ ਚਲ ਆਈ ॥ ਦਿਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲਹਿ ਆਇਸ
 ਦੀਨ ॥ ਛੇਰਹੁ ਜੁੱਧ ਸ਼ੱਤ ਢਿਗ ਚੀਨ ॥ ੧੯ ॥ ਸੁਨਤ 'ਦਿਆਲ
 ਸਸ ਕਹਿ ਇਸ ਭਾਈ ॥ 'ਹਤੈਂ ਅਬੈ 'ਸਠ ਦੀਨ ਖੁਟਾਈ ॥ ਅਸ
 ਕਹਿ 'ਢਿਗ ਇਕ ਤੁੰਗ ਜੁ ਠੇਹਰੀ ॥ ਲੇ ਸੈਨਾਂ ਤਿਹ ਪਰ ਬਿਨ ਬੇਰੀ
 ॥ ੨੦ ॥ ਬਡ ਦੀਰਘ 'ਤਰ ਗਨ ਕਟਵਾਇ ਲੀਨ ਮੋਰਚੇ ਭਲੇ
 ਬਨਾਇ ॥ ਮਾਨਹੁ ਗੜ੍ਹ ਸੁ ਕਾਠ ਕੋ ਭਯੋ ॥ ਭੀਮ ਸਸੀ ਜਬ ਲਖ

੧ ਸਲਾਹ ਬਣਾਈ   ੨ ਸੰਮੂਹ ੩ ਨਗਰ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ੪ ਨਦੀ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਛੇਰਾ ਲਾਇਆ
 ੫ ਦਿਆਲ ਚੰਦ   ੬ ਮੂਰਖ   ੭ ਪਾਸ   ੮ ਵਡੇ ਦਰਖਤ

ਨਿਯਰਯੋ ॥ ੨੧ ॥ 'ਜ਼ਾਲਾ ਬੰਮਣੀ' ਡੰਭ ਸੁ ਦੀਨ ॥ ਇਤ ਤੇ
ਇਨ ਭੀ ਤਜਬੇ ਕੀਨ ॥ ਸੜਾ ਸਾੜ 'ਗੋਰੀ' ਬਰਖਾਈ ॥ ਜੁਗਲ
ਦਿਸਾ ਤੇ ਮਚੀ ਲਰਾਈ ॥ ੨੨ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥

ਅਲਫ ਆਦਿ ਗੁਲਕਾਨ ਜੋ ਤਜਹਿ ਆਇ ਇਨ ਘਾਇ ॥
ਇਤ ਤੇ ਜਾਵਹਿ ਛੂਛ ਸਭ ਧਸਹਿ ਕਾਠ ਮਹਿ ਜਾਇ ॥ ੨੩ ॥
ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਭਨਯੋ ਭੀਮ ਚੰਦ ॥ ਮਿਲੋ ਬੀਰ ਬਿੰਦ ॥
ਕਰੋ ਹੇਲ ਧਾਯੰ ॥ ਚਢੇ ਊਚ ਥਾਯੰ ॥ ੨੪ ॥ ਲਿਜੈ ਮਾਰ ਬਾਰਾ ॥
ਹਥਯਾਰੇ ਸੰਭਾਰਾ ॥ ਸੁਨਯੋ ਬਿੰਦ ਬੀਰੰ ॥ ਤੁਫੰਗਾਨ ਤੀਰੰ ॥ ੨੫ ॥
ਪ੍ਰਹਾਰੇ ਸਮੂਹੰ ॥ ਦਈ ਦੀਹ ਹੂਹੰ ॥ ਚਲੇ ਬਾਰ ਨੇਰੇ ॥ ਚਹੂੰ ਓਹ
ਘੇਰੇ ॥ ੨੬ ॥ ਕੜਾ ਕਾੜ ਗੋਰੀ ॥ ਛੁਟੀ 'ਦੋਨ ਓਰੀ' ॥ ਬਿਲੋਕੈ
ਕ੍ਰਿਪਾਲੰ ॥ ਭਨੈ ਸੰਗ ਦਯਾਲੰ ॥ ੨੭ ॥ ਭਏ ਨੇਰ ਆਈ ॥ ਸੁ
ਮਾਰੈ ਮੁਕਾਈ ॥ ਸੁਕੁਪਯੋ ਦਯਾਲੰ ॥ ਬੰਦੂਕ ਬਿਸਾਲੰ ॥ ੨੮ ॥ ਇਕੰ
ਬੇਰ ਦਾਗੀ ॥ 'ਰਿਪੂ' ਜਾਇ ਲਾਗੀ ॥ ਦੜਾ ਦਾੜਾ ਗੇਰੇ ॥ ਹਤੇ
'ਤੁੰਡ ਫੇਰੇ' ॥ ੨੯ ॥ ਪਿਛਾਰੀ ਲੁਟਾਏ ॥ ਭਈ ਰੈਨ ਆਏ ॥ ਬਿਰੇ
ਸਿਵਰ ਘਾਲੇ ॥ ਅੰਧੇਰਾ ਬਿਸਾਲੇ ॥ ੩੦ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਭੀਮ ਸਸੀ ਨਿਜ ਨਿਪਨ ਸੋਂ ਕਹਯੋ ਕਠਨ ਭੀ ਬਾਤ ॥

ਅਹੈ ਊਚ ਬਲ ਸੱਤ ਅਤ ਅਤ ਔਖੇ ਤਿਹ ਘਾਤ ॥ ੩੧ ॥

ਰਾਮ ਸਿੰਗ ਜਸੇਵਾਰੀਏ ਕਹਯੋ ਤਬੈ ਇਸ ਢਾਰ ॥

ਆਇ ਦਸਮ ਗੁਰ ਜੰਗ ਜੇ ਹੁਵੈ ਵਿਜੈ ਬਿਨ ਬਾਰ ॥ ੩੨ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸੁਨ ਯਹ ਮੰਤ੍ਰ ਸਭਨ ਸਤਕਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਮਾ ਨੰਦ

'ਮੰਤ੍ਰੀ' ਕਰ ਤਿਆਰਾ ॥ 'ਨਿਸੈ' ਨਿਸਾ ਨਿਸਾ 'ਗੁਰ' ਢਿਗ ਚਲ

੧ ਬਦੂਕ ੨ ਛੱਡ ਦਿਤਾ ੩ ਗੋਲੀਆਂ ੪ ਖਾਲੀ ੫ ਦੋਵੇਂ ਤਰਵਾਂ ਤੋਂ ੬ ਵੇਰੀ

੭ ਮੂੰਹ ੮ ਵਜ਼ੀਰ ੯ ਰਾਤੋ ਰਾਤ ੧੦ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ

ਆਯੋ ॥ ਭੂਪਨ ਦਿਸ ਤੇ ਬਿਨੋ ਅਲਾਯੋ ॥ ੩੩ ॥ ਤਵ ਚਰਨਨ
ਆਸਰ ਲਖ ਸਾਰੇ ॥ ਅਲਫ ਖਾਨ ਸੋ ਜੰਗ ਪਸਾਰੇ ॥ ਬਿਨ ਰਾਵਰ
ਨਹਿ ^੧ਵਿਜੈ ਕਦਾਈ ॥ ਦੇਹੁ ਸੁਜਸ ਨਿਜ ਹੋਹੁ ਸਹਾਈ ॥ ੩੪ ॥
ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ^੨ਬਿਰਦ ਸੰਭਾਰਾ ॥ ਨੰਦ ਚੰਦ ਕੋ ਕਹਿ ਤਿਸ
ਬਾਰਾ ॥ ^੩ਪੰਜ ਸਤ ਸਾਊਰੰ ਕਰ ਤਿਆਰੇ ॥ ਜਹੈਂ ਜੁੱਧ ਮਹਿ ਹਮ
ਬਿਨ ਬਾਰੇ ॥ ੩੫ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ^੪ਦੁੰਦਭ ਦੀਨ ਬਜਾਇ ॥ ਸ਼ਸਤ੍ਰ
ਬਸਤ੍ਰ ਲਿਯੋ ਅੰਗ ਸਜਾਇ ॥ ਭੇ ਅਰੂਢ ਕਰਨਾ ਨਿਧ ਤਬੈ ॥ ਭਾ
^੫ਅਰਣੋਦਹਿ ਕਾਲ ਸੁ ਜਬੈ ॥ ੩੬ ॥ ਨਾਦੋਣੰ ਢਿਗ ਭੂਪਨ ਤੀਰ ॥
ਜਾਇ ਪਹੁਚੇ ਗੁਰ ਬਰ ਬੀਰ ॥ ਸੁਨਤ ਭੂਪ ਮਨ ਹਰਖ ਨ ਮਾਇ ॥
ਧਾਇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਗ ਲਪਟਾਇ ॥ ੩੭ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ
ਨਦੋਣ ਜੁੱਧ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਤੇਤੀਸਮੇਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੩੩ ॥
ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਭੀਮ ਸਸੀ ਤੇ ਆਦ ਲੇ ਅਖਲ ਭੂਪ ਬਰ ਬੀਰ ॥
ਹਰਖਤ ਬਿਨਤੀ ਪ੍ਰਾਹੀ ਅਸ ਸ੍ਰੀ ਕਲਗੀਧਰ ਤੀਰ ॥ ੧ ॥
ਚੌਪਈ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰ ਅਬ ਆਇ ॥ ਨਿਸਚੈ ਵਿਜੈ
ਹਮਨ ਅਬ ਥਾਇ ॥ ਅਗ੍ਰ ਹੋਇ ਅਬ ^੧ਠਟੇ ਲਰਾਈ ॥ ਹਨੈਂ ਸੁ
ਸ਼ੱਤ੍ਰ ਬੇਰ ਬਿਨ ਜਾਈ ॥ ੨ ॥ ਬਿਨੋ ਸ਼੍ਰਵਨ ਤਬ ਦੀਨ ਦਯਾਲਾ ॥
ਸਰ ^੨ਕੁੰਦੰਡ ਨਿਜ ਹਾਥ ਸੰਭਾਲਾ ॥ ਨਿਜ ਸੈਨਾਂ ਪ੍ਰਤਿ ਹੁਕਮ
ਅਲਾਯੋ ॥ ਸਮੁਖ ਸ਼ੱਤ੍ਰ ਕੇ ਚਢ ਲਿਹੁ ਘਾਯੋ ॥ ੩ ॥ ਅਸ ਆਇਸ
ਦੇ ਅਗ੍ਰ ਸੁ ^੩ਢੁੰਕੇ ॥ ਰਣਜੀਤਿ ਧੌਂਸਾ ਬਡ ^੪ਧੁੰਕੇ ॥ ਅਗ੍ਰ ਚਢੇ ਪਿਖ
ਗੁਰੂ ਪਹਾਰੀ ॥ ਚਢੇ ਮੱਗ੍ਰ ਮਨ ਉਤਸ਼ਵ ਧਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਸ਼ੱਤ੍ਰ ਜੁ

੧ ਫਤੇ ਕਦੇ ਭੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ

੨ ਧਰਮ

੩ ਪੰਜ ਸੌ ਸੂਰਮੇ

੪ ਨਕਾਰਾ

੫ ਸੂਰਜ ਚੜਨ ਸਮੇਂ

੬ ਅਗੇ ਹੋਕੇ ਲੜਾਈ ਨੂੰ ਬਣਾਉ ਭਾਵ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੇ

੭ ਧਨਖ

੮ ਢੁਕੇ

੯ ਬਹੁਤ ਅਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਵਜਿਆ

ਕਾਠ ਗੜ੍ਹੇ ਮਹਿ ਆਕੀ ॥ ਘੇਰ ਲੀਨ ਦਿਸ ਚਾਰ ਸੁ ਤਾਕੀ ॥
ਅਧਕ ਤੁਫੰਗੈ ਜਬੈ ਚਲਾਈ ॥ ਉਠਯੋ 'ਨਾਦ ਤਬ ਕਹਯੋ ਨ
ਜਾਈ ॥ ੫ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਹੁਤੇ ਜੋਊ ਬਿਚ ਬਾਰ ਕੇ ਆਪਸ ਮਹਿ ਅਸ ਪ੍ਰਾਹਿ ॥
ਆਇ ਗੁਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸੰਗ ਇਨ ਬਨੀ ਕਠਨ ਅਬ ਆਹਿ ॥੬॥
ਜੇ 'ਬੰਨੀ ਦਿਹਿ ਬਾਰ 'ਅਬ ਹਮ ਬਰ ਜਾਵੈ ਰਾਸ ॥
ਨਿਕਸੇ ਅਬੈ 'ਅਵਾਰ ਬਿਨ ਕਰੋ ਜੰਗ ਬਿਨ ਤ੍ਰਾਸ ॥ ੭ ॥

ਭੁਜੰਗ ਛੰਦ ॥ ਦਯਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਅਸੰ ਮੰਤ੍ਰ ਰੀਨਾ ॥ ਅਲੱਫੰ
ਸੁ ਖਾਨੰ ਨਿਜੰ ਸੰਗ ਲੀਨਾ ॥ ਧਰੇ 'ਚਾਪ ਆਪੀ ਨਿਕਾਸੇ 'ਖਤੰਗਾ ॥
ਹਕਾਰੇ ਮਹਾ ਬੀਰ ਲੇ ਆਪ ਸੰਗਾ ॥ ੮ ॥ ਚਲੇ ਬਾਰ ਛੋਰੇ ਸੁ ਬਾਜੰ
ਭਮਾਏ ॥ ਬਕੈਂ ਮਾਰ ਮਾਰੇ ਖਤੰਗੈ ਚਲਾਏ ॥ ਲਗੇ ਢੋਲ ਡੰਕੇ ਸੁ
ਧੰਸੇ ਧੁੰਕਾਰੇ ॥ ਮਿਲੇ ਆਪ ਮਾਹੀ ਬਕੈ ਮਾਰ ਮਾਰੇ ॥੯॥ 'ਕਰਾਚੋਲ
ਕਾਢੇ ਚਮੰਕੇ 'ਕਰਾਲੇ ॥ ਕਟੇ ਅੰਗ ਬੀਰੰ ਘਨੇ 'ਘਾਵ ਡਾਲੇ ॥ ਜਬਾ
ਭਾੜ ਮੈ ਦਾਨ ਭੁੰਜੰਤ ਕੋਈ ॥ ਤੁਫੰਗੈ ਛੁਟੀ ਕੋ ਤਬਾ ਨਾਦ ਹੋਈ ॥
੧੦ ॥ ਚਲੇ ਤੀਰ ਤੀਖੇ ਕਮਾਨੈ ਕੜੱਕੀ ॥ ਭਏ ਹੱਥ 'ਵੱਥ ਕ੍ਰਿਪਾਨੈਂ
ਸੜੱਕੀ ॥ ਛੁਟਯੋ ਸੋਨ ਘਾਵੰ ਭਏ ਲਾਲ ਬਾਗੇ ॥ 'ਅਪਾਤੰ 'ਪਲਾਸੀ
ਮਨੋ ਫੂਲ ਲਾਗੇ ॥ ੧੧ ॥ ਕਟੋਚੀ ਕ੍ਰਿਪਾਲੰ ਸੁ ਕੁੱਪਯੋ ਦਯਾਲੰ ॥
ਸੁ ਖਾਨੰ ਅਲੱਫੰ ਮਹਾਂ ਜੁੱਧ ਘਾਲੰ ॥ ਇਤੈ ਭੀਮ ਚੰਦੰ ਪ੍ਰਿਥੀ ਚੰਦ
ਔਰਾ ॥ ਮਹਾਂ ਭੀਮ ਜੁੱਧ ਕਿਯੋ ਰੋਪ ਠੋਰਾ ॥ ੧੨ ॥ ਕਟੇ ਬੀਰ ਬੰਕੇ
ਸੁ ਪਾਵੰ ਪਸਾਰੇ ॥ ਬਹੇ 'ਸੋਨ ਝਰਨੇ ਸੁ ਲੋਥੰ ਅਪਾਰੇ ॥ ਇਸੀ ਭਾਂਤ
ਬੀਤਯੋ ਦਿਵਸ ਤੀਨ ਪੈਰਾ ॥ ਕੁਪਯੋ 'ਬਿਝਰ ਵਾਰੋ ਹਲਾ ਦੀਨ

੧ ਸ਼ਬਦ ੨ ਅਗਨੀ ਬਾਲ ਦੇਣਾ ੩ ਹੁਣੇ ਹੀ ਬਲ ਕਰਕੇ ਸੜ ਕਰਕੇ ਸਵਾਹ ਦੀ ਢੋਰੀ ਹੋ
ਜਾਏਗੀ ੪ ਦੋਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ੫ ਧਨਸ਼ ੬ ਤੀਰ ੭ ਤਲਵਾਰ
੮ ਭਿਆਨਕ ੯ ਜ਼ਖਮ ੧੦ ਹਥੋਂ ਹਥ ੧੧ ਪਤਿਆਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ੧੨ ਵਿਛੜਾਂ
੧੩ ਲਹੂ ਦਾ ਝਰਨਾ ਚਲ ਪਿਆ ੧੪ ਬਿਜੜ ਵਾਰ ਰਿਆਸਤ

ਪੈਰਾ ॥ ੧੩ ॥ ਪਿਖਯੋ ਭੀਮ ਚੰਦ ਅਰਯੋ ਸੂਰ ਦਯਾਲੰ ॥ ਗੁਰੂ
 ਪਾਸ ਆਯੋ ਕਹਯੋ ਤਾਹਿ ਕਾਲੰ ॥ ਫਤੇ ਕਯੋ ਨ ਲੇਤੇ ਕਰੋ ਆਪ
 ਟਾਰਾ ॥ ਅਰਯੋ ਏਕ ਬੀਰੰ ਇਸੇ ਲੇਹੁ ਮਾਰਾ ॥ ੧੪ ॥ ਰਖੋ ਲਾਜ
 ਮੋਰੀ ਲਖੋ ਆਪਨੋਈ ॥ ਅਹੋ ਬੀਚ 'ਠਾਂਢੇ ਤੁਮੈ ਨਾਮ ਹੋਈ ॥ ਸੁਨੀ
 ਬੇਨਤੀ ਜਬ ਗੁਰੂ ਬੀਰ ਭਾਰੀ ॥ ਲਈ ਦਾਸ ਤੇ ਸੁ 'ਤੁਫੇਗੇ ਸੰਭਾਰੀ
 ॥ ੧੫ ॥ ਕਰਯੋ ਨੇਰ ਜਾਈ ਫਿਰੇ ਜੰਗ ਮਾਹੀ ॥ ਚਲੈ ਬਾਨ 'ਗੋਰੀ
 ਰਿਸੇ ਬੀਰ ਜਾਹੀ ॥ ਪਿਖਯੋ ਦਯਾਲ ਕੋ ਦਯਾਲ ਐਸੇ ਬੰਗਾਰਯੋ ॥
 ਘਨੇ ਬੀਰ ਬੰਕੇ ਤੁਮ 'ਖੇਤ ਮਾਰਯੋ ॥ ੧੬ ॥ ਸਵਾਧਨ ਹੂਜੈ ਅਬੋ
 ਪ੍ਰਾਨ ਜਾਹੀ ॥ ਕਰੋ ਵਾਰ ਪ੍ਰਿਥਮ ਰਹੈ ਹੋਸ ਨਾਹੀ ॥ ਸੁਨੀ ਦਯਾਲ
 ਕੁਪਯੋ 'ਕੁਦੰਡ ਸੰਭਾਰਾ ॥ ਗੁਰੂ 'ਲੱਛ ਲੈਕੇ ਤਿਖੇ ਤੀਰ ਮਾਰਾ ॥ ੧੭ ॥
 ਸੁ ਆਪਾ ਬਚਾਯੋ 'ਹਯੰ ਕੋ ਫੰਦਾਯੋ ॥ ॥ 'ਪਲੀਤਾ ਜਮਾਯੋ ਨਿਸ਼ਾਨੰ
 ਚਲਾਯੋ ॥ ਗਈ ਸੂਕ ਗੋਰੀ ਲਗੀ ਦਯਾਲ 'ਭਾਲਾ ॥ ਗਿਰਯੋ ਭੂਮ
 ਪੈ ਘੂਮ ਕੈ ਤਾਹਿ ਕਾਲਾ ॥ ੧੮ ॥ ਭਯੋ ਸ਼ੋਕ ਸੱਤ੍ਰਾਨ ਕੇ ਬੀਰ ਸਾਰੇ
 ॥ ਹੁਤੀ 'ਕੋਟਕੀ ਓਟਮਾਨੋਬਿਦਾਰੇ ॥ ਮਨੋਜੰਗਕੇ ਤੇਰ ਡਾਰੇ ਕਪਾਟੇ ॥
 'ਕਿਧੋ ਬੰਭ ਗਾਢਯੋ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਉਪਾਟੰ ॥ ੧੯ ॥ ਕਟੋਚੀ ਕ੍ਰਿਪਾਲੰ
 ਬਿਲੋਕਯੋ ਦਯਾਲਾ ॥ ਗੁਰਹਿ ਤਾਕ ਮਾਰਯੋ ਸੁ ਤੀਰੰ ਬਿਸਾਲਾ ॥
 ਗੁਰੂ ਦੇਖਕੈ ਲੀਨ ਆਪਾ ਬਚਾਏ ॥ ਸਰੰ ਤਾਕ ਮਾਰਯੋ ਗਯੋ ਬੇਗ
 ਧਾਏ ॥ ੨੦ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਲੰ ਗਿਰਾਯੋ ਬਿੱਸੁਧੰ ਕਰਾਯੋ ॥ ਅਲਫ ਖਾਨ
 ਹੈਰਾ ਸੁ ਧੀਰਹਿ ਤਜਾਯੋ ॥ ਉਤਹਿ ਸੂਰ ਲੋਪਯੋ ਭਯੋ ਅੰਧਕਾਰਾ ॥
 ਅਲਫ ਖਾਨ ਭਾਜਯੋ ਸੁ ਲਾਜੰ ਬਿਸਾਰਾ ॥ ੨੧ ॥ ਸਸੀ ਭੀਮ ਆਦੰ
 ਗੁਰੂ ਸੈਨ ਸਾਰੀ ॥ ਪਰੈ ਸੱਤ੍ਰ ਪਾਛੈ ਬਕੈਂ ਮਾਰ ਮਾਰੀ ॥ 'ਭਗੋਲੰ

੧ ਖੜੇ

੨ ਬੰਦੂਕਾ

੩ ਗੋਲੀ

੪ ਸੁੰਦਰ

੫ ਮੈਦਾਨੇ ਜੰਗ ਵਿਚ

੬ ਧੰਨਖ

੭ ਨਿਸ਼ਾਨਾ

੮ ਘੋੜ

੯ ਬਾਰੂਦ ਨੂੰ ਅਗ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਤੋੜਾ

੧੦ ਮਥੇ ਵਿਚ

੧੧ ਜਾਣੇ ਜਗ ਦੇ ਤਖਤ ਤੋੜ ਦਿਤੇ

੧੨ ਕਿਲੇ ਦੀ ਉਟ

ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨਾਸ਼ ਕਰ ਦਿਤੇ

੧੩ ਭਭਜਦਿਆ ਦੇ ਪਿਛੇ

ਪਿਖੇ ਪ੍ਰਭ ਸਭਨ ਕੇ ਹਟਾਏ ॥ ਹਰੱਖੇ ਅਪਾਰੰ ਸੁ ਡੇਰੇ ਲਗਾਏ ॥ ੨੨ ॥
 ਅਹੈ ਥਾਨ ਦਸਮੇਸ ਜੀ ਕੇ ਸੁਹਾਯੇ ॥ ਨਦੋਨ ਕੇ ਜੁੱਧ ਜਹਾਂ ਸਿਵਰ
 ਲਾਯ ॥ ਬਿਰਾਜੇ ਨਚਿੰਤੰ ਬਿਤੀ ਰੈਨ ਸਾਰੀ ॥ ਜਗੇ ਪ੍ਰਾਤ ਮੱਜੇ ਸੁ
 ਦੀਨੰ ਦਯਾਰੀ ॥ ੨੩ ॥ ਦੁਬਾਰੰ ਸਜਾਯੋ ਸਭੈ ਭੂਪ ਆਏ ॥ ਪ੍ਰਿਥੀ
 ਭੀਮ ਸਸ ਸਸ ਸਤੁਤ ਬਹੁ ਅਲਾਏ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰ ਵਿਜੈ
 ਆਜ ਭਾਰੀ ॥ ਲਜਾ ਦਾਸ ਰਾਖੀ ਸੁ ਸੈਯੰ ਮਝਾਰੀ ॥ ੨੪ ॥ ਅਨਕ
 ਭਾਂਤ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਭੀਮ ਚੰਦੇ ॥ ਰਹੇ ਦਿਵਸ ਤੀਨ ਗੁਰੂ ਹੈ ਅਨੰਦੇ ॥
 ਪੁਨਹਿ ਧੀਰ ਦੈ ਕੈ ਪ੍ਰਭ ਤਿਆਰ ਥਾਏ ॥ ਸਸੀ ਭੀਮ ਭੇਟਾ ਅਨਕ
 ਭਾਂਤ ਦਾਏ ॥ ੨੫ ॥ ਅਰੋਹੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੰ ਲਈ ਸੈਨ ਸੰਗਾ ॥ ਨਿਜੰ
 ਸ਼ਹਿਰ ਆਵੈਂ ਸੁ ਧਾਰੇ ਉਮੰਗਾ ॥ ਹੁਤੇ ਪੱਥ ਮਹਿ ਆਲ ਸੂਨੰ ਗਰਾਮੰ
 ॥ ਅਧਕ ਰਾਜ ਪ੍ਰਤਾਨ ਕੇ ਤਾਹਿ ਧਾਮੰ ॥ ੨੬ ॥ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਪਾਈ
 ਪ੍ਰਵੇਸੇ ਸੁ ਜਾਈ ॥ ਚਹਯੋ ਘਾਸ ਦਾਨਾ ਦਯੋ ਦਾਮ ਚਾਈ ॥ ਦਯੋ
 ਨਾਹਿ ਕਾਹੂ ਬਦੰ ਘਾਟ ਬੋਲੇ ॥ ਹੁਤੇ ਏਕ ਮੂਢੰ ਦਈ ਦਾਗ ਗੋਲੇ ॥
 ੨੭ ॥ ਰਿਸੇ ਸਿੱਖ ਸਾਰੇ ਸੁ ਸਸਤੰ ਚਲਾਏ ॥ ਘਨੇ ਰਾਜ ਪੂਤੰ ਪਲੰ
 ਬੀਚ ਘਾਏ ॥ ਕਿਤੇ ਪ੍ਰਾਨ ਲੈਕੇ ਗੁਰੂ ਸ਼ਾਮ ਆਏ ॥ ਕਰੀ ਅਰਜ
 ਸੁਨ ਕੈ ਪ੍ਰਭ ਨੇ ਛੁਟਾਸੇ ॥ ੨੮ ॥ ਪੁਨਾ ਤਾਹਿ ਤੇ ਚਾਲ ਦੁੰਦਭ
 ਬਜਾਏ ॥ ਹੁਤੇ ਪੱਥ ਮਹਿ ਜੋਊ ਨਗਰੰ ਸਬਾਏ ॥ ਦਿਸਾ ਆਲਸੂਨੰ
 ਸੁਨੀ ਐਸ ਭਾਏ ॥ ਲਹੈਂ ਭੇਟ ਅਗੰ ਗੁਰੂ ਸ਼ਾਮ ਆਏ ॥ ੨੯ ॥
 ਪ੍ਰਭ ਦੈਂ ਖੁਸ਼ੀ ਜਾਹਿ ਆਗੈ ਸੁਹਾਏ ॥ ਅਨਕ ਭਾਂਤ ਆਖੇਰ ਬਿੱਤੰ
 ਕਰਾਏ ॥ ਪੁਰੀ ਨਿਜ ਅਨੰਦੰ ਪ੍ਰਵੇਸੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੰ ॥ ਦਿਹੈਂ ਦਾਸ
 ਆਨੰਦ ਜੋਤੰ ਅਕਾਲੰ ॥ ੩੦ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ

੧ ਭੀਮ ਚੰਦ ਤੇ ਹੋਰ ਰਾਜਿਆ ਨੇ ਉਸਤਿਤ

੨ ਸਾਮਣੇ

੩ ਵਤੇ

੪ ਪਹਾੜਾ ਵਿਚ

੫ ਪਲ ਵਿਚ

੬ ਬਰਨ ੭ ਸੰਮੂਹ ਸੁੰਨ ਪਾਸਾ ਹੋ ਗਿਆ

੮ ਸ਼ਿਕਾਰੀ

੯ ਬ੍ਰਿਤੀ

ਪੂਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਨਦੋਣ ਜੁਧ ਜੀਤਨ ਪ੍ਰਸੰਗ
ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਚੈਤੀਸਮੇ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੩੪ ॥

ਦੇਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਦਸਮੇਂ ਪਤਸ਼ਾਹਿ ਜੀ ਆਨੰਦ ਪੁਰੇ ਸੁਹਾਇ ॥

ਦੇਸ਼ ਵਿਦੇਸ਼ਨ ਸੰਗਤਾਂ ਦਰਸੈਂ ਬਾਂਛਤ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥

ਸ਼ਾਹੀ ਸੰਮਤ 'ਜੁਗ ਸ਼ਤੰ ਇਕ ਬਿੰਸਤ ਪਹਿਚਾਨ ॥

ਜੁਗ ਬਿੰਸਤ ਅਹਿ 'ਮੇਖ ਕੇ ਸੁਦੀ ਸੁ ਏਕਮ ਜਾਨ ॥ ੨ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਗੁਰ ਦਯਾ ਸੁ ਕੀਨ ॥ ਜਨਮ

ਸਜਾਦੇ ਪ੍ਰਾਤਹਿ ਲੀਨ ॥ ਮਾਤਨ ਮਨ ਆਨੰਦ ਨ ਮਏ ॥ ਅਨਕ

ਬਿਧਨ ਕੇ ਮੰਗਲ ਭਏ ॥ ੩ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਭ ਬਹੁ ਕਰਾਹੁ ਕਰਵਾਯੋ ॥

ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਤਬੈ ਬਰਤਾਯੋ ॥ ਰਾਮ ਕੁਇਰ ਕੋ ਅਸ ਫੁਰਮਾਯੋ ॥

ਅੰਭ ਕਟੋਰੇ ਮਹਿੰ ਮੰਗਵਾਯੋ ॥ ੪ ॥ ਸਿਰੀ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਨੋਕ

ਧੁਲਾਈ ॥ ਕਛ ਮਿਸਟਾਨ ਬੀਚ ਤਬ ਪਾਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਜਪੁ ਪੈੜੀ ਪੰਚ

ਉਚਾਰੀ ॥ ਗੁੜ੍ਹਤੀ ਦੀਨ ਸਜਾਦੇ ਭਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਹਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਕਹਿ

ਐਸ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ॥ ਕਿਹ ਕਾਰਨ ਇਹੁ ਰੀਤੀ ਧਾਰੀ ॥ ਸੰਤ ਰਨ ਸੁਨ

ਹਰਖ ਉਚਾਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਦਸਮੇਸ ਗੁਰੂ ਬਲ ਕਾਰਾ ॥ ੬ ॥ ਮਰਯਾਦਾ

^੩ਪਰਬਿਰਤਨ ਹੇਤਾ ॥ ਗੁੜ੍ਹਤੀ ਦੀਨ ਸੁਤਹਿ ਇਸ ਹੇਤਾ ॥ ਸ਼ਾਂਤੀ

ਬੀਰ ਰਸੰ ਇਸ ਮਾਹਿ ॥ ਜਾਨਹੁ ਹਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਚਿਤ ਮਾਹਿ ॥ ੭ ॥

^੪ਮੰਗਲ ਮਹਿੰ ਦਿਨ ਦ੍ਰਾਦਸ ਬਿਤੇ ॥ ਤ੍ਰੈਦਸਮੇਂ ਆਯੋ ਲਖ ਚਿਤੇ ॥

ਸੁਠ ਦਿਵਾਨ ਗੁਰ ਲਾਗਤ ਭਯੋ ॥ ਆਸਾ ਵਾਰ ਭੋਗ ਜਸ ਪਯੋ

॥ ੮ ॥ ^੫ਰਾਮ ਕੁਇਰ ਗੁਰ ਆਇਸ ਪਾਇ ॥ ਪੋਥੀ ਖੋਲ੍ਹੁ ਸ਼ਬਦ

ਨਿਕਸਾਇ ॥

੧ ਨਾਨਕ ਸ਼ਾਹੀ ਸੰਮਤ ੨੨੧ ਪਹਿਚਾਨ

੨ ਵੈਸਾਖ

੩ ਫੈਲਾਣ ਲਈ

੪ ਖੁਸ਼ੀਆਂ

੫ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੀ ਦਾਤ ਦੇ ਕਰ ਬਾਬਾ ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਨਾਮ ਰਖਿਆ

ਅਤੇ ਬਾਬਾ ਬੁਢਾ ਜੀ ਦੀ ਬੰਸ ਵਿਚ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਸਲੋਕ ਮ: ੫ ॥

ਆਤਮ ਰਸ ਜਿਹ ਜਾਨਿਆ ਹਰਿ ਰੰਗ ਸਹਿਜੇ ਮਾਣੁ ॥
 ਨਾਨਕ ਧਨਿ ਧਨਿ ਧਨਿ ਜਨ ਆਏ ਤੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ੧ ॥
 ਚੋਪਈ ॥ ਬਰਨ ਅਕਾਰ ਪਰਾਪਤ ਭਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਤਬ
 ਗੁਰੂ ਅਲਯੋ ॥ ੯ ॥ ਜੰਗ ਨਦੈਣ ਜੀਤ ਕਰ ਆਏ ॥ ਨਾਮ ਅਜੀਤ
 ਪੰਚਾਨਨ ਥਾਏ ॥ ਨਹਿ ਸ਼ੱਤ ਤੇ ਜੀਤਯੋ ਜਾਇ ॥ ਲਾਜ ਏਸ ਕੀ
 ਰਖ ਦਿਖਰਾਇ ॥ ੧੦ ॥ ਸੁਨ ਸਭ ਹਰਖੇ ਆਨੰਦ ਧਾਰਾ ॥ ਗੁੜ੍ਹਤੀ
 ਸੁਧਾ ਦੀਨ ਤਿਹ ਬਾਰਾ ॥ ਪਟ ਕੇ ਪਾਟੇਬਰ ਪਹਿਰਾਇ ॥ ਭੂਖਨ
 ਕਨਕ ਅਨਕ ਸਜਵਾਇ ॥ ੧੧ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਭਈ ਵਧਾਈ
 ਵਧਾਈ ॥ ਬਟਯੋ ਤਿਹਾਵਲ ਸਭ ਮੁਖ ਪਾਈ ॥ ਅਸ ਬਿਧ
 ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦਾ ਪ੍ਰਗਟਯੋ ॥ ਨਿਤ ਮੰਗਲ ਗੁਰ ਗ੍ਰਿਹੁ ਚੈ ਨਯੋ ॥ ੧੨ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਪੁਰ ਅਨੰਦ ਸਤਿਗੁਰ ਬਸੈ ਮਨ ਮਹਿ ਆਨੰਦ ਧਾਰ ॥
 ਲਹੈ ਸੂਰਮੇ ਸੰਗ ਨਿਤ ਖੇਲਹਿ ਅਧਕ ਸ਼ਿਕਾਰ ॥ ੧੩ ॥
 ਸ਼ਸਤ੍ਰਨ ਕੇ ਅਭਯਾਸ ਹੈ ਐ ਘਰਵਾਵਹਿ ਬਿੰਦ ॥
 ਮੁਕਤ ਭੁਕਤ ਦਾਸਨ ਦਿਹੈ ਬਿਰਦ ਜਿਨ੍ਹੋ ਬਖਸ਼ਿੰਦ ॥ ੧੪ ॥
 ਸਵੈਯਾ ਛੰਦ ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇਤਕਦਿਨ ਬੀਤੇ ਸੰਗਤ ਕਾਤਕ
 ਪੁਨਯਾਂ ਜਾਨ ॥ ਚਹੁ ਦਿਸ ਤੇ ਉਮਡੀ ਹਿਤ ਦਰਸਨ ਲਏ ਅਕੋਰਨ
 ਪਹੁੰਚੇ ਆਨ ॥ ਪੁਰਬ ਮਨਾਯੋ ਗੁਰ ਸੁਖਦਾਯੋ ਕੀਰਤਨ ਭਏ ਅਖੰਡ
 ਮਹਾਨ ॥ ਮਨ ਇਛਤ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਸਭ ਕੇ ਜੈ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਖ ਕਰੈ
 ਬਖਾਨ ॥ ੧੫ ॥ ਮੇਲਾ ਭਯੋ ਸਕੇਲਨ ਦੀਰਘ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਕੀ
 ਭੀਰ ਅਪਾਰ ॥ ਤਾਂ ਮਹਿ ਇਕ ਬੰਚਕ ਚਲ ਆਯੋ ਏਕ ਸਿੱਖ ਖੀਸੇ

੧ ਅਖਰਾਂ ਦਾ ਅਕਾਰ

੨ ਸਿੰਘ

੩ ਰੇਸ਼ਮ ਨਾਲ ਕਢੇ ਹੋਏ ਕਪੜੇ

੪ ਗਹਿਣੇ

੫ ਨਵੇਂ ਬਣਾਵਏ ਹਨ

੬ ਭੇਟ

੭ ਇਕ ਰਸ

੮ ਇਕਠਾ ਕੀਤਾ

੯ ਠਗ

ਕਟ ਡਾਰ ॥ ਸਿਖ ਜਬ ਦੇਖ ਦੁਖੀ ਹੁਇ ਚਿੰਤਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਢਿਗ
 ਕੀਨ ਉਚਾਰ ॥ ਮਹਾਰਾਜ ਮੇਲੇ ਮਹਿ ਪਾਪੀ ਭੀਰ ਬਿਖੈ ਇਮ
 ਠਾਨਤ ਕਾਰ ॥ ੧੬ ॥ ਕਹਯੋ 'ਮੇਵਰੇ ਕੋ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਭ ਇਕ ਬਲ
 ਇਸ ਕੋ ਦੇਹ ਬਠਾਰ ॥ ਹੁਕਮ ਪਾਇ ਕਰ ਬਿਰਯੋ 'ਸਚਿੰਤਤ ਧਨ
 ਮੈਂ ਪਾਵੈਂ ਕੌਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ ਸੋ 'ਬੰਚਕ ਮੇਲੇ ਮਹਿ ਬਿਚਰਤ ਕਾਟਯੋ
 ਦੁਤੀਏ ਸਿੱਖ ਸੁਧਾਰ ॥ ਨਹਿ ਕਿਨ ਜਾਨਯੋ
 ਮਿਲਯੋ ਨਰਨ ਮਹਿ ਦੇਖ ਸਿੱਖ ਭਾ ਦੁਖੀ ਅਪਾਰ ॥ ੧੭ ॥ ਪੂਰਬ
 ਸਮ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਢਿਗ ਆਯੋ ਉਚੇ ਕਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਤਿਸ ਬੇਰ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ
 ਤਿਸ ਕੇ ਨਿਕਟ ਬਠਾਯੋ ਕਹਯੋ ਦਰਬ ਲੈ ਦੇਵੈਂ ਫੇਰ ॥ ਲਯੋ ਜੁਗਮ
 ਤੇ ਧਨ ਤਿਸ ਬੰਚਕ ਪੁਨ ਤੀਸਰ ਕਟ ਲੀਨ ਦਲੇਰ ॥ ਆਇ ਗੁਰੂ
 ਢਿਗ ਅਰਜ ਗੁਜਾਰੀ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲੇ ਮਹਿ ਠੱਗ 'ਬਡੇਰ ॥ ੧੮ ॥ ਤਬ
 ਸਤਿਗੁਰ ਦੂ 'ਸੁਭਟ ਪਠਾਏ ਮੇਲੇ ਮਹਿ ਬੰਚਕ ਇਕ ਜਾਨ ॥
 ਪਗੀਆ ਲਾਲ ਕਸੀ 'ਕਟ ਧੋਤੀ ਇਕ ਮਾਲਾ ਧਾਰੈ ਨਿਜ ਪਾਨ ॥
 ਚੰਦਨ ਤਿਲਕ 'ਭਾਲ ਮਹਿ ਦੇਖਹੁ ਗਹਿ ਆਨਹੁ ਡਰ ਦੇਹੁ ਮਹਾਨ
 ॥ ਸੁਨਤ ਚਿਹਨ ਭਟ ਪਾਇ ਹੁਕਮ ਕੋ ਪਿਖ ਮੇਲੇ ਕਹੁ ਬਨ ਸਵ-
 ਧਾਨ ॥ ੧੯ ॥ ਬਿਚਰਤ ਸੋ ਠਗ ਗਹਯੋ ਜਾਇ ਕਰ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਨਿਕਟ
 ਆਨ 'ਤਤ ਕਾਲ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਕਹਿ ਇਸ 'ਪਟ ਦੇਖਹੁ ਕਰੋ
 ਉਤਾਇਲ ਹੋਰਤ ਜਾਲ ॥ ਗੀਤਾ ਪੁਸਤਕ ਸਾਲਗ੍ਰਾਮ ਢਿਗ ਨਿਕ-
 ਸਯੋ ਤਾ ਮਹਿ ਧਨ ਤਿਸ ਕਾਲ ॥ ਤੀਨ ਸਿਖਨ ਕਾ ਗਯੋ ਜਿਤਕ
 ਥੇ ਸਗਵੈਂ ਪਾਯੋ ਹਰਖਬਿਸਾਲ ॥ ੨੦ ॥ ਸਭਨ ਬਿਲੋਕਯੋ ਬਿਸਮਤ ਹੋਕਰ
 ਧੰਨ ਧੰਨ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਖ ਗਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਕਹਿ ਕੈਦ ਕਰਾਯੋ
 ਜਿਹ ਤੇ ਪੁਨ ਕੋ ਅਸ ਨ ਕਰਾਇ ॥ ਕੇਤਕ ਦਿਵਸ ਬਿਤੈ ਇਸ

ਭਾਤੀ ਸੰਗਤ ਜਿਤ ਕਿਤ ਭਈ ਬਿਦਾਇ ॥ ਜਿਤ ਕਿਤ ਕੀਰਤ ਗੁਰੂ
 ਰਹੈ ਸਿਖ ਅੰਤਰਯਾਮੀ ਲਖ ਸੁਖਦਾਇ ॥ ੨੧ ॥ ਪੁਨ ਗੁਰ ਤਿਸ
 ਬੰਚਕਕੈ ਨਿਜਵਿਗ ਲੀਨ ਟੁਲਾਇ ਕਹਯੋ ਸਮਝਾਇ ॥ ਅਹੁ ^੧ਨਿਲਾਜ
 ਤਹਿ ਲਾਜ ਨ ਆਈ ਕਸ ਸੁਨ ਬੇਖ ਧਰਯੋ ਦਿਖਰਾਇ ॥ ਯੋਗ
 ਸਜਾਇ ਅਧਕ ਤੂੰ ਪਾਪੀ ਪਰ ਛੋਰਹਿ ਤੁਹਿ ਜਾਹੁ ^੨ਪਲਾਇ ॥ ਅਸ
 ਕਹਿ ^੩ਮੁਚਵਾਯੋ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਜਗੇ ਭਾਗ ਬੰਚਕ ਤਬ ਆਇ ॥ ੨੨ ॥
 ਸਰਨ ਪਯੋ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇ ਤਤ ਛਿਨ ਕਹਯੋ ਪ੍ਰਭੂ ਮੁਹਿ ਪਾਪੀ ਜਾਨ ॥
 ਪਾਵਨ ਪਤਤ ਬਿਰਦ ਨਿਜ ਜਾਨਹੁ ਕਰੋ ਦਯਾ ਦਿਹੁ ਸਿੱਖੀ ਦਾਨ ॥
 ਅਸ ਬਿਨਤੀ ਕਰ ਸੇਵਾ ਲਾਗਯੋ ^੪ਬਾਸਨ ਦੇਗ ਮਲੈ ਹਿਤ ਠਾਨ ॥
 ਕਿਤਕ ਕਾਲ ਅਸ ਭਾਂਤ ਬਿਤਾਯੋ ਜਾਨਯੋ ਪ੍ਰਭ ਅਬ ਸੁਧ ਭਾ ਆਨ
 ॥ ੨੩ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਆਯੋ ਇਕ ਦਿਨ ਨਿਕਟ ਗੁਰ ਚਰਨ ਬੰਦਨਾਂ ਧਾਰ ॥
 ਸੱਤਿਨਾਮ ਉਪਦੇਸ਼ ਲਿਖ ਜਪਿਯੋ ਜਨਮ ਸੁਧਾਰ ॥ ੨੪ ॥
 ਅਸ ਬਿਧ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਤ ਨਏ ਚਰਤ ਕਰਹਿ ਜਗ ਮਾਹਿ ॥
 ਚੋਰ ^੫ਲਵਾਰ ਅਪਾਰ ਭਵ ਸੂਧੇ ਮਾਰਗ ਪਾਹਿ ॥ ੨੫ ॥
 ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ
 ਸਾਹਿਬ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਜਨਮ ਐ ਬੰਚਕ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ
 ਪੈਂਤੀਸਮੇਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੨੫ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਪੁਰ ਆਨੰਦ ਅਨੰਦ ਯੁਤ ਨੰਦਨ ਨਵਮੇ ਰਾਇ ॥
 ਦਿਹਿ ਸਿੱਖਨ ਆਨੰਦ ਅਤਿ ਜੋ ਸਾਚੇ ਪਤਸ਼ਾਇ ॥ ੧ ॥
 ਚੁਪਈ ॥ ਅਲਫ ਖਾਨ ਕੈ ਜਬੈ ਭਜਾਯੋ ॥ ਸਭ ਭੂਪਨ
 ਮਹਿ ਯਸ ਬਹੁ ਪਾਯੋ ॥ ਉਕਸ ਸਕੈ ਕੋ ਨਹਿ ਤਹਿ ਕਾਲਾ ॥ ਸ੍ਰੀ

੧ ਬੇਸ਼ਰਮ ਤੈਨੂੰ ਸ਼ਰਮ ਨਾ ਆਈ

੨ ਦੇੜ ਜਾ

੩ ਛੁਡਵਾ ਦਿਤਾ

੪ ਭਾਡੇ ਮਾਂਜਣ ਦੀ ਸੇਵਾ

੫ ਯਾਰ

ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ਅਲਫ ਖਾਨ ਜਬ ਪ੍ਰਾਜੈ ਪਾਯੋ॥
ਗਯੋ ਸੁ ਲਵ ਪੁਰ ਮੁਖ ਦਿਖਰਾਯੋ ॥ ਸੂਬਾ ਹੁਤੇ ਦਿਲਾਵਰ ਖਾਨ ॥
ਕਹਯੋ ਤਾਹਿ ਸੰਗ ਐਸ ਬਖਾਨ ॥ ੩ ॥ ਤੁਮਰੀ ਅਰਜੀ ਪਰ ਪਤ-
ਸ਼ਾਹਿ॥ ਮੋਹਿਪਠਾਯੋ ਸੈਲ ਬਢਾਇ॥ ਕਿਤਕਨਿ ਪਨ ਕੌਸਰ ਲਯੋ॥ ਭੀਮ ਚੰਦ
ਕੋ ਪੁਨਹਿ ਦਬਯੋ॥ ੪॥ ਕੁੰਮਕ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਲੀਨ॥ ਜੁਧ ਆਇ
ਹਮ ਸੇਂ ਤਿਨ ਕੀਨ ॥ ਭਈ ਪਰਾਜੈ ਗੁਰ ਕੇ ਹਾਥਾ ॥ ਅਬ ਜਸ
ਚਾਹੁ ਕਰੇ ਤਿਹ ਸਾਥਾ ॥ ੫ ॥ ਸੁਨ ਅਲਫ ਤੇ ਜਰ ਬਰ ਗਯੋ ॥
ਪਠੈ ਬਾਹਿਨੀ ਮੈਂ ਤਬ ਕਹਯੋ ॥ ਨਿਜ ਬੇਟਾ ਰੁਸਤਮ ਖਾਂ ਹੇਰਾ
॥ ਗਰਬਤ ਹੈ ਕਰ ਤਿਹ ਸੰਗ ਟੇਰਾ ॥ ੬ ॥ ਏਕ ਸਹੰਸ ਸਊਰਹਿ
ਲੀਜਹਿ ॥ ਬਿਨ ਬਿਲੰਦ ਅਬ ਪਯਾਨੋ ਕੀਜਹਿ ॥ ਕਿਸ ਸੇਂ ਲਰੋ
ਨ ਕਿਸੇ ਜਨਾਵੇ ॥ ਰਵਾਂ ਰਵੀਂ ਪੁਰ ਅਨੰਦ ਸਿਧਾਵੇ ॥ ੭ ॥ ਲੂਟਹੁ
ਪੁਰ ਗੁਰ ਕੇ ਗਹਿ ਲਿਆਵਹੁ ॥ ਕੁਮਕ ਦਈ ਕਾ ਫਲ ਦਿਖਰਾਵਹੁ
॥ ਸੁਨ ਕਰ ਪਿਤ ਬਚ ਰੁਸਤਮ ਖਾਨ ॥ ਤਾਤ ਕਾਲ ਭਾ ਤਬ ਸਵ-
ਧਾਨ ॥ ੮ ॥ ਨਿਜ ਦੁੰਦਭ ਤਬ ਦੀਠ ਬਜਾਇ ॥ ਮੇਗਜ਼ੀਨ ਸਭ
ਮਹਿੰ ਬਰਤਾਇ ॥ ਕਾਠੀ ਅਸੂਨ ਪਰ ਤਬ ਡਾਰੀ ॥ ਚਢੇ ਗੁਰੂ ਪਰ
ਗਰਬ ਅਪਾਰੀ ॥ ੯ ॥ ਨਿਸ ਬਾਸਰ ਕਰਕੈ ਪ੍ਰਸਥਾਨ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀ
ਨਿਸਾ ਮਹਿੰ ਪਹੁੰਚਯੋ ਆਨ ॥ ਸਿਵਰ ਸਤੰਦ੍ਰਵ ਤਟ ਇਤ ਪਾਯੋ ॥
ਚਹਯੋ ਅੰਧੇਰੇ ਲੂਟ ਮਚਾਯੋ ॥ ੧੦ ॥ ਸੀਤ ਕਾਲ ਬੋ ਪਾਰਾ ਪਰਯੋ ॥
ਸਭ ਦਲ ਰੁਸਤਮ ਖਾਂ ਕੋ ਠਰਯੋ ॥ ਭੂਖ ਸਤਾਯੋ ਪੁਨਹਿ ਅਪਾਰਾ ॥
ਜਿਹ ਤੇ ਭੇ ਅਖਲੰ ਲਾਚਾਰਾ ॥ ੧੧ ॥ ਸੂਹਾ ਹੇਰ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਆਯੋ
॥ ਪਹੁੰਚਯੋ ਗੁਰ ਗੁਰ ਪੈਰ ਸੁਹਾਯੋ ॥ ਦੁਾਰ ਪਾਲ ਆਲਮ ਤਿਹ

੧ ਮੱਦਤੀ ਫੌਜ

੨ ਭਾਜ

੩ ਫੌਜ

੪ ਕਿਹਾ

੫ ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ਸੂਰਮੇ

੬ ਬਰੂਦ ਅਤੇ ਬੰਦੂਕ ਸ਼ਸਤਰ ਆਦਿ

੭ ਘੋੜੇ

੮ ਰਾਤ ਦਿਨੇ

੯ ਪਹਿਰੇ ਦਾਰ

ਖਰਯੋ ॥ ਤਿਹ ਸੰਗੋ ਜਾਸੂਸ ਉਚਰਯੋ ॥ ੧੨ ॥ ਕਹਾਂ ਪਰੇ ਹੋ
 ਸੁਪਤ ਸੁਖਾਰੇ ॥ ਆਯੋ ਤੁਰਕਨ ਦਲ ਬਲ ਭਾਰੇ ॥ ਸੁਧ ਹਜੂਰ ਕੇ ਦੇ
 ਇਸ ਕਾਲਾ ॥ ਬਨੈਂ ਸੁਚੇਤ ਸਮੈਂ ਨ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ੧੩ ॥ ਸੁਨ
 ਆਲਮ ^੧ਦਲ ਕੋ ਆ ਗਵਨੂ ॥ ਤੂਰਨ ਪ੍ਰਵਸਯੋ ਅੰਤਰ ^੨ਭਵਨੂ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗਹਿ ਚਰਨ ਝਸਾਇ ॥ ਪਿਖ ਆਲਮ ਬੂਝਯੋ ਸੁਖਦਾਇ
 ॥ ੧੪ ॥ ਹੈ ^੩ਠਾਂਢੇ ^੪ਕਰ ਜੋਰ ਅਲਾਯੋ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੁਰਕਨ ਕੇ ਦਲ
 ਆਯੋ ॥ ਚਹਿਤ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਬਿਖੈ ਪ੍ਰਵੇਸਾ ॥ ਠਾਂਢੇ ^੫ਸਰਤਾ ਪਾਰ
^੬ਅਸੇਸਾ ॥ ੧੫ ॥ ਹੁਕਮ ਆਪਨੇ ^੭ਸੁਭਟਨ ਦੀਜਹਿ ॥ ਬਨਹਿ
 ਸੁਚੇਤ ਹੇਤ ^੮ਰਣ ਕੀਜਹਿ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ^੯ਰਨਜੀਤ ਬਜਵਾਯੋ ॥ ਭਏ
 ਸੁਚੇਤ ਸੁਭਟ ਸਮਦਾਯੋ ॥ ੧੬ ॥ ਨੰਦ ਚੰਦ ਤੇ ਆਦਿਕ ਯੋਧਾ ॥
 ਤਤ ਛਿਨ ਸਾਜੇ ਹੋਇ ਧਰ ਕ੍ਰੋਧਾ ॥ ਦਯਾ ਰਾਮ ਪ੍ਰੇਹਤ ਯੁਤ ਆਯੋ ॥
 ਕਲੀਗ ਧਰ ਢਿਗ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ ॥ ੧੭ ॥ ਦੇਖਤ ਹੁਕਮ ਕੀਨ
 ਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਰਾਮਨਹੁ ਅਗੁ ਸੁ ਲੈ ਕਰ ਸੂਰੇ ॥ ਦੁਹਤੇ ਹਰਿ ਗੁਬਿੰਦ
 ਗੁਣ ਨਾਲੇ ॥ ਬਾਜੇ ^{੧੦}ਦੁੰਦਭ ਨਾਦ ਬਿਸਾਲੇ ॥ ੧੮ ॥ ਬੀਰ ਬਿੰਦ
 ਕੇ ਬੋਲ ਬੰਕਾਰਾ ॥ ਉਠੇ ^{੧੧}ਤੁਰੰਗਨ ਕੇ ਹਿਨਕਾਰਾ ॥ ^{੧੨}ਤੁਪਕ ਤੜਾਕ
 ਉਠੇ ਇਕ ਵਾਰਾ ॥ ਉਨਯੋ ^{੧੩}ਨਾਦ ਸਰਤਾ ਗਾ ਪਾਰਾ ॥ ੧੯ ॥
 ਸੁੱਤ ^{੧੪}ਛੁਧਾ ਤੇ ਭਏ ਲਚਾਰਾ ॥ ਦੁਤੀਏ ^{੧੫}ਸੀਤ ਕਾਲ ਬਡ ਪਾਰਾ ॥
 ਹਾਥ ਪਾਵ ਜੜ੍ਹ ਸਨ ਹੈ ਗਏ ॥ ਸੁਸਤ੍ਰ ਉਠਾਇ ਨ ਸਕਤੇ ਭਏ ॥
 ੨੦ ॥ ਤਿਤੀਏ ਗੁਰ ਦਲ ਕੋ ਬਡ ਸੋਰ ॥ ਏਕੈ ਬਾਰ ਭਯੋ ਬਡ ਜੋਰ
 ॥ ਹੁਇ ਭੈ ਭੀਤ ਜੀਤ ਨਹਿ ਜਾਨੀ ॥ ਨਾਹਕ ਹੋਇ ਸਭਨ ਕੀ ਹਾਨੀ
 ॥ ੨੧ ॥ ਖਾਨ ਦਿਲਵਾਰ ਸੁਤ ਕੇ ਪਾਸ ॥ ਸਰਦਾਰੰ ਬੋਲੇ ਧਰ

੧ ਫੌਜ	੨ ਘਰ	੩ ਖੜਾ ਹੋਕੇ	੪ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ	੫ ਨਦੀ
੬ ਬਹੁਤ	੭ ਸੂਰਮਿਆਸਮਾਂ	੮ ਜੁੱਧ	੯ ਨਗਾਰਾ	੧੦ ਭਾਰੀ
੧੧ ਘੋੜਿਆਂ ਦੀ	੧੨ ਬੰਦੂਕ ਦੀ ਅਵਾਜ਼	੧੩ ਸ਼ਬਦ	੧੪ ਭੁਖ	
੧੫ ਸਰਦੀ ਦਾ				

ਤ੍ਰਾਸ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸੰਗ ਜੰਗ ਕੋ ਕਰਨੋ ॥ ਨਹਿ ਆਛੀ ਗਲ ਹੁਇ
ਅਬ ਮਰਨੋ ॥ ੨੨ ॥ ਛੁਧਾ ਸੀਤ ਤੇ ਸੂਨੇ ਪਰੇ ॥ ਸਸਤ੍ਰ ਨ ਉਠਹਿ
ਉਚ ਕਰ ਕਰੇ ॥ ਸਰਤਾ ਬਿਖੈ ਬਰਹਿ ਜਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ਬਿਨ ਹੀ ਮਾਰੇ
ਹੁਇ ਭਟ ਕਾਲਾ ॥ ੨੩ ॥ ਕਿਯੋਂ ਨਾਹਕ ਦੇਤੇ ਹੋ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਉਤ ਤੇ
ਪਹੁੰਚੀ ਸੈਨ ਮਹਾਨ ॥ ਜਿਸ ਮਹਿ ਉਚੀ ਪਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥ ਕੋ ਜਾਨਹਿ
ਹੁਇ ਕਿਤਕ ਹਜ਼ਾਰ ॥ ੨੪ ॥ ਛੀਨ ਲੇਹਿੰਗੇ ਹੈ ਹਥਿਆਰ ॥ ਕਰੇ
ਸਮੁਖ ਸੋ ਲੇਹੈਂ ਮਾਰ ॥ ਤੁਝ ਕੋ ਭਾਖਹਿ ਸਭ ਅਨਜਾਨ ॥ ਨਾਹਕ
ਦਏ ਜਾਇ ਜਿਸ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ੨੫ ॥ ਮਿਲ ਖਾਨਨ ਸਮਝਾਵਨ ਕਰਯੋ
॥ ਲਖ ਗੁਰ ਬੀਰ ਬਲੀ ਉਰ ਡਰਯੋ ॥ ਰਹਯੋ ਠਿਨਕ 'ਤਬ ਨਦੀ
ਕਿਨਾਰੇ ॥ ਨਹੀਂ ਪਾਵ ਕੋ ਜਲ ਮਹਿ ਡਾਰੇ ॥ ੨੬ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਦਿਲਾਵਰ ਖਾਨ ਕੋ ਬਨ 'ਕਾਤਰ ਭੈ ਭੀਤ ॥
ਗੁਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ਦੀਰਘ ਲਖਯੋ ਤਜੀ ਆਸ ਨਿਜ ਜੀਤ ॥ ੨੭ ॥
ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਪਰਯੋ ਭੂਰ ਪਾਰੋਸੁ 'ਪਿੰਗੰਸਮਾਨੰ ॥
ਸੁਨਯ ਸ਼ੇਰ ਦੂਜੇ 'ਚਮੂ ਕੋ ਮਹਾਨੰ ॥ ਬਿਨਾਂ ਜੰਗ ਤੇ ਤ੍ਰਾਸ ਕੋ ਭੂਰ
ਧਾਰੇ ॥ ਮਿਲੇ ਸੂਮ ਕਾਇਰ ਸਪਾਹੀ ਡਰਾਰੇ ॥ ੨੮ ॥ ਬਿਨਾਂ ਸਸਤ੍ਰ
ਝਾਰੇ ਭਏ 'ਏਣ ਜੈਸੇ ॥ ਮਹਾਂ ਮੂੜੁ ਗੀਦੀ ਚਲੇ ਭਾਜ ਤੈਸੇ ॥ ਗੁਰੂ
ਜੰਗ ਬੀਚੰ ਜਬੈ ਆਪ ਆਵੈ ॥ ਕਹੇ ਕੌਨ ਜੋਧਾ ਸੁ ਬੀਰੰ ਬਿਰਾਵੈ ॥
੨੯ ॥ ਪਰਾਜੈ ਕਰੇ ਛੋਰ ਤੀਛੇ ਸੁ ਤੀਰੰ ॥ ਇਮੰ ਬੋਲਤੇ ਜਾਇ ਭਾਜੇ
ਸੁ ਬੀਰੰ ॥ ਜਥਾ ਸ਼ੇਰ ਸੂਤੇ ਉਠਹਿ ਜਾਗ ਸੋਈ ॥ ਕਰੀ ਬਿੰਦ ਭਾਗੈਂ
ਬਿਨਾ ਲਾਜ ਹੋਈ ॥ ੩੦ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ਬਿਨ ਜੰਗ ਤੇ ਫਤਹ ਭਈ ਸੁਖਦਾਇ ॥

ਭਗੇ ਸ਼ੱਤ੍ਰੁ ਪਿਖ ਸੂਰ ਗੁਰ ਜੀਤੰ ਰਣੰ ਬਜਾਇ ॥ ੩੧ ॥

ਚਹਯੋ ਜਾਇ ਅਬ ਮਗਰ ਤਿਨ ਹਨੈਂ ਨੀਕ ਪਰਕਾਰ ॥
 ਪੁਨ ਕੋ ਚਢ ਨਹਿ ਆਇ ਅਸ ਲੂਟਹਿ ਹੈ ਹਥਿਆਰ ॥੩੨॥
 ਪਿਖ ਸਤਿਗੁਰ ਫੁਰਮਾਇਯੋ ਭਏ 'ਭਗੇਲ ਅਧੀਰ ॥
 ਪਾਛੇ ਆਛੇ ਜਾਨ ਨਹਿ ਚਲੋ ਸਿਵਰ ਸਭ ਬੀਰ ॥ ੩੩ ॥
 ਸੁਨ ਆਇਸ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਲੋਟੇ ਸਭ ਤਿਹ ਕਾਲ ॥
 ਪੁਰ ਅਨੰਦ ਆ ਹਰਖ ਯੁਤ ਬਸੇ ਸੁ ਦੀਨ ਦਯਾਲ ॥੩੪॥
 ਸੁਭ ਸੰਮਤ ਜੁਗ ਸੁਤ ਤੇਈ ਮਾਸ ਅਸੂ ਦਸ ਚਾਰ ॥
 ਸੁਦੀ ਦੂਜ ਪਹਿਚਾਨੀਅਹਿ ਪ੍ਰਾਤਹਿ 'ਆਦਤ ਵਾਰ ॥੩੫॥
 ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਗ੍ਰਿਹ ਸੁਤ ਭਯੋ ਗ੍ਰਿਹ ਨਿਛੱਤ੍ਰ ਸੁਖ ਸਾਰ ॥
 ਬਜੀ ਬਧਾਈ ਦੁਾਰ ਗੁਰ ਮੰਗਲ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ ੩੬ ॥
 ਆਨੰਦ ਪੁਰ ਆਨੰਦ ਅਤ ਬਡ ਮਾਤਾ ਢਿਗ ਆਇ ॥
 ਦਿਹੈਂ ਬਧਾਈ ਨਾਰ ਪੁਰ ਆਸਿਖ ਅਧਕ ਅਲਾਇ ॥੩੭॥
 ਜਾਚਕ ਗੁਰ ਢਿਗ ਆਹਿ ਬਹੁ ਆਸਿਖ ਦਿਹੈਂ ਬਧਾਈ ॥
 ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਧਨ ਲਹੈਂ ਸਭ ਉਪਮ ਗੁਰੂ ਮੁਖਗਾਈ ॥੩੮॥
 ਗੁਰ ਗ੍ਰਿਹ ਕੀ ਮਰਯਾਦ ਜੋ ਨੀਕੇ ਕੀਨ ਸੁਧਾਰ ॥
 ਦਿਵਸ ਤੋਦਸੇ ਆਇਓ ਲਾਗਯੋ ਬਡ ਦਰਬਾਰ ॥ ੩੯ ॥
 ਪੁਸਤਕ ਪਰਕਾਸ਼ਯੋ ਜਬੇ 'ਬਰਨ ਜਕਾਰਹਿ ਪਾਇ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਮੁਖਹੁ ਅਲਾਇਓ ਨਾਮ ਜੁਝਾਰ ਹਰਿਥਾਇ ॥੪੦॥
 'ਜੂਝੈ ਗੋਰਨ ਕੇ ਬਿਖੇ ਹਟੈ ਨ ਪਾਵ ਟਿਕਾਇ ॥
 ਲਾਜ ਬੰਸ ਕੀ ਰਾਖ ਹੈ ਸਹਿਜਾਦਾ ਜਗ ਮਾਇ ॥ ੪੧ ॥
 ਸੁਨ ਕਰ ਹਰਖਤ ਭਏ ਸਭ 'ਤੇਹਾਵਲ ਸਭ ਲੀਨ ॥
 'ਬਸਨ 'ਬਿਭੂਖਨ ਸਤਿਗੁਰਹਿ ਸੁਠ ਪਹਿਨਾਇਨਵੀਨ ॥੪੨॥

ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦੇ ਗੁਰ ਦੂਸਰੇ ਭਯੋ ਜਨਮ ਇਸ ਭਾਇ ॥

ਹੈ ਹੈਂ ਮੰਗਲ ਨਿਤ ਨਏ ਕਵਿ ਚਰਨਨ ਬਲ ਜਾਇ ॥੪੩॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ
ਰੁਸਤਮ ਖਾਂ ਭਾਜਨ ਐ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ ਜੁਝਾਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਜਨਮ ਪ੍ਰਸੰਗ
ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਛੱਤੀਆਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੩੬ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਜਬ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਗੁਰੂ ਤੇ ਭਾਗਯੋ ਰੁਸਤਮ ਖਾਨ ॥

ਲਵ ਪੁਰ ਮਾਹਿ ਪ੍ਰਵੇਸਯੋ ਪਿਤ ਸੇਂ ਕੀਨ ਬਖਾਨ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਖਾਜ ਖਿਜਰ ਗੁਰ ਭਯੋ ਸਹਾਇ ॥ ਜਿਹ ਤੇ ਸੈਨ
ਠਰੀ ਹਮ ਆਇ ॥ ਭੇਦ ਪਾਇ ਉਤ ਗੁਰ ਚਢ ਆਯੋ ॥ ਲਰਬੇ
ਯੋਗ ਨਾਹਿੰ ਹਮ ਭਾਯੋ ॥੨॥ ਬਿਨਾਂ ਲਰੇ ਹਮ ਫਿਰ ਕਰ ਆਇ ॥
ਗੁਰੂ ਅਜਮਤੀ ਜਾਨਯੋ ਜਾਇ ॥ ਸੁਨ ਸੁਤ ਬੈਨ ਦਿਲਾਵਰ ਖਾਨ ॥
੧ਰਿਸਯੋ ਅਧਕ ਬਹੁ ਭਾ ਪਰਿਲਾਨ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ ਅਲਫ ਖਾਨ ਚਢ
ਗਯੋ ॥ ਮਗ ਮਹਿੰ ਹਾਰ ਖਾਇ ਮੁਰ ਅਯੋ ॥ ਤੋਹਿ ਪਠਯੋ ਲੂਟਨ
ਗੁਰ ਪੁਰਾ ॥ ੨ਗੀਦੀ ਹੈ ਆਯੋ ਇਤ ੩ਟੁਰਾ ॥ ੪ ॥ ਅਬ ਸੂਰਾ ਹੈ
ਕੋ ਉਤ ਜਾਵੈ ॥ ਨਿਪ ਪਹਾਰੀਅਨ ਕਰ ਦਿਖਰਾਵੈ ॥ ਐ ਗੁਰ ਕੋ
੪ਗਹਿ ਕੈ ਇਤ ਆਨੈ ॥ ਕੈ ਪੁਰ ਲੂਟ ਨਿਕਾਸਨ ਠਾਨੈ ॥ ੫ ॥
ਸੂਬੇ ਹੁਤੇ ਏਕ ੫ਪੁਤੇਲਾ ॥ ਖਾਨ ਹੁਸੈਨ ਦਲੇਰ ਹਠੇਲਾ ॥ ਕਾਨੀਜ਼ਾ
ਤੇ ਥੋ ਜਨਮਾਯੋ ॥ ਸੇ ਢਿਗ ਸੂਬੇ ਐਸ ਅਲਾਯੋ ॥ ੬ ॥

ਨਿਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਗੁਰੂ ਗੁਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਪੈ ਪੁਰੇ ਅਨੰਦ ਜਾਇ
ਹੈਂ ॥ ਬਰੈਂ ਸੁ ਦੂਣ ਤਾਹਿ ਮਾਰ ਦੂਣ ਦੁਬ ਲਿਆਇ ਹੈਂ ॥ ਕਰੈਂ ਸੁ
ਜੀਤ ਜੋਰ ਮੈਂ ਬਿਲੰਦ ਦੰਡ ਦੇਇ ਹੈਂ ॥ ਨਹੀਂ ਤੇ ਲੇਹ ਕ੍ਰੋਹ ਕੋ ਸੁ
ਸੀਸ ਆਪ ਲੇਇ ਹੈਂ ॥ ੭ ॥ ਸੁ ਦੇਹੁ ਮੋਹਿ ਆਗਿਆ ਸਮੇਤ ਬਿੰਦ

੧ ਬਾਹਿਨੀ ॥ ਸਿਧਾਇ ਸੀਘ੍ਰ ਜੀਤ ਹੋਂ ੨ ਫਰੰਕ ਬਾਹਿ ਦਾਹਿਨੀ ॥
 ਦਿਲਾਵਰਾ ਪਠਾਨ ਸਾਧ ਸਾਧ ਤਾਹਿ ਭਾਖਯੋ ॥ ਉਛਾਹਿ ਕੋ ਬਿਸਾਲ
 ਧਾਰ ਜੰਗ ਕੋ ਭਲਾਖਯੋ ॥ ੮ ॥ ਸਮੂਹ ਸੈਨ ਤਿਆਰ ਦੂ ਹਜਾਰ
 ਸੰਗ ਦੀਨਯਾ ॥ ਬਰੂਦ ਬਿੰਦ ਗੋਰੀਆ ੩ ਖਤੰਗ ਬਾਟ ਕੀਨਯਾ ॥
 ਗਰੂਰ ਭੂਰ ਸੂਰਮਾ ਸਊਰ ਬੀਨ ਲੀਨਯੋ ॥ ਸੁ ਦੰਦਭੀ ਬਜਾਇਕੈ
 ਪਯਾਨ ਮੂਢ ਕੀਨਯੋ ॥ ੯ ॥ ਪੁਰਾ ਪਯਾਨ ਆਇਕੈ ੪ ਅਵਾਨ ਗ੍ਰਾਮ
 ਲੂਟਯੋ ॥ ਭਯੋ ਜੁ ਕੋਇ ਸਾਮੁਹਿ ਸੁ ਠਾਨ ਜੰਗ ਕੂਟਯੋ ॥ ਸਮਾਜ
 ਗ੍ਰਾਮ ਧਾਮ ਕੋ ਸੁ ਛੀਨ ਛੀਨ ਲੀਨਯੋ ॥ ਜਨਾਇ ਜੇਰ ਆਪਨੋ
 ਹੰਕਾਰ ੫ ਪੀਨ ਕੀਨ ਕੀਨਯੋ ॥ ੧੦ ॥ ਬਹੋਰ ਡਢਵਾਰ ਆ ਮੰਗ੍ਰਾਮ
 ਘਾਲ ਜੀਤਿਓ ॥ ਸੁ ੬ ਦੰਡ ਲੀਨ ਦਰਬ ਕੋ ਕੁਨੀਤ ਮੈਂ ਪੁਤੀਤਿਓ ॥
 ਕਿਤੇਕ ਸੈਲ ਰਾਜ ਮੇਲ ਹੇਤ ਪਾਸ ਆਵਹੀ ॥ ਸਮੂਹ ਤੇ ਸੁ ਲੇਤ
 ੭ ਦਾਮ ਦੰਡ ਕੋ ਚੁਕਾਵਹੀ ॥ ੧੧ ॥ ਕਿਤੇਕ ਸੈਲ ਪਾਲਕੇ ਸੁ ਨੰਦ
 ਬੰਦ ਮੈਂ ਕੀਏ ॥ ਬਿਲੰਦ ਦਰਬ ਦੇਹਿੰਗੇ ਸੁ ਛੋਰ ਹੈਂ ਸੁਨੈ ਦੀਏ ॥
 ਕਟੋਚੀਆ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਮਿਲ ਮਿੱਤ੍ਰਤਾ ਜਨਾਯੋ ॥ ਡਰਯੋ ਸੁ ਭੀਮ ਚੰਦ
 ਕਹਿਲੂਰ ਕੋ ਜੁ ਰਾਯੋ ॥ ੧੨ ॥ ਮਿਲਯੋ ਸੁ ਦੰਡ ਦੇਹਿਕੈ ਕ੍ਰਿਪਾਲ
 ਜੋਦਿਵਾਯੋ ॥ ਗੁਰੂ ਲਰੇ ਥੇ ਹੇਤ ਇਸ ਅਬੈ ਸੁਯੋ ਠਰਾਯੋ ॥ ਅਬੈ ਲਰੋਗੇ
 ਸੰਗ ਹੈ ਗੁਰੂ ਪੈ ਚਢ ਜਾਇਕੈ ॥ ਸੁ ੮ ਖਾਮ ੯ ਸੈਲਪਤੀ ਭਮਮਾਨ ਲਾਜ
 ਖਾਇਕੈ ॥ ੧੩ ॥ ਬਿਸਾਲ ਦੂਨ ਮੈਂ ਪ੍ਰਵੇਸ ਲੂਟ ਲੂਟ ਲੀਨਿਓ ॥
 ਸਤ੍ਰਾਸ ਭੀਰ ਭੂਰ ਹੈ ਕਿਸੂ ਨ ਸੰਗ ਕੀਨਿਓ ॥ ਮਹਾਨ ਅੰਨ ਛੀਨ
 ਛੀਨ ਸੈਨ ਬਾਟ ਦੀਨਯੋ ॥ ਸੁ ਬੇਟੀਆਂ ਹਿੰਦਾਨ ਛੀਨ ਧਰਮ ਹੀਨ
 ਕੀਨਯੋ ॥ ੧੪ ॥ ਕਰੰਤ ਕਾਜ ਖੋਟ ਕੋ ਬਿਚਾਰ ਕੋ ਨ ਠਾਨਯੋ ॥

੧ ਬਹੁਤ ਫੌਜ

੫ ਭਾਰੇ

੮ ਪਹਾੜੀ ਰਾਜੇ

੨ ਸਜੀ ਬਾਂਹ ਫੜਕ ਉਠੀ

੬ ਛੰਡ

੭ ਦਮੜੇ ਵਾ ਰੁਪੈ

੩ ਤੀਰ

੪ ਅਵਾਨ ਪਿੰਡ ਹੈ

੮ ਕਚੇ

ਬਿਸਾਲ ਮੂਢ ਆਤਮਾਗੁਲਾਮਬੁੱਧ^੧ ਵਾਨਯੰ॥^੨ ਨਿਵੇਸ ਘਾਲ ਦੂਨ ਮੈਂ
ਜਨਾਇ ਜੋਰ ਆਪਨੇ ॥^੩ ਖਸੋਟ ਲੇਤ ਕਾਹੁ ਕੈ ਮਹਾਨ ਦੇ ਸੰਤਾਪਨੇ
॥ ੧੫ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਭ ਦੂਨ ਮੈਂ ਘਾਲਜੇ ਜੋਰ ਸੁ ਜੋਰ ॥
ਅਭਲਾਖਤ ਮੂਰਖ ਰਿਦੈ ਚਲਜੇ ਅਨੰਦ ਪੁਰ^੪ ਓਰ ॥੧੬॥
ਭੂਪ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕਟੋਚੀਆ ਭੀਮ ਚੰਦ ਤੇ ਆਦ ॥
ਮਿਲੇ ਸੁ ਰਾਖਹਿ ਨਿਕਟ ਤਿਨ ਕਹਿ ਸਾਦਰਸੰਬਾਦ॥੧੭॥
ਚੌਪਈ ॥ ਇਕਠੀ ਸੈਨ ਕਰੀ ਸਮਦਾਯਾ ॥ ਚਹੈ ਅਨੰਦ ਪੁਰ

ਗੁਰ ਢਿਗ ਆਯਾ ॥^੫ ਸੰਘਰ ਘਾਲ ਘਨੇ ਘਮਸਾਨ ॥ ਕਰੋਂ ਪਰਾਜੈ
ਕੋ ਹੁਇ ਹਾਨ ॥ ੧੮ ॥ ਦੇਉਂ^੬ ਚਮੂ ਜੋ ਜੋਰ ਬਡੇਰਾ ॥ ਮਿਲੈ ਤ
ਲੈਹੋਂ ਦਰਬ ਘਨੇਰਾ ॥ ਭੇਜਯੋ ਪੁੱਤ੍ਰ ਦਿਲਾਵਰ ਖਾਨ ॥ ਜਿਨ ਤੇ ਡਰ
ਹਟ ਗਯੋ ਨਿਦਾਨ ॥ ੧੯ ॥ ਤਿਸ ਕਾਰਨ ਤੇ ਮੈਂ ਚਢ ਆਯੋ ॥ ਸੰਚ
ਘਨੇ ਦਲ ਸੰਗ ਪਠਾਯੋ ॥ ਨਹੀਂ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਮਾਰੋਂ^੭ ਜਾਵਦ ॥
ਬਨੈ ਨ ਹਟ ਕਰ ਜੈਬੋ^੮ ਤਾਵਦ ॥ ੨੦ ॥ ਲਰਬੇ ਕੋ ਬਲ ਕੇਤਕ
ਧਰੈ ॥ ਦੇਖੋਂ ਅਬ ਰਣ ਕੇਤਕ ਕਰੈ ॥ ਇਮ ਗਿਨ ਗਿਨ ਮਨ
ਠਾਨਹਿ ਤਿਆਰੀ ॥ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤ ਮੇਲ ਕਿਯੋ^੯ ਦਲ ਭਾਰੀ ॥ ੨੧ ॥
ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਗੁਰ ਆਨੰਦ ਪੁਰੇ ਸੁਹਾਇ ॥

ਆਇ ਸੂਹੇ ਤਬ ਸੁਧ ਦਈ ਹੇ ਗੁਰ ਸ਼ੱਤ੍ਰੂਨ ਘਾਇ ॥ ੨੨ ॥
ਚੌਪਈ ॥ ਖਾਨ ਹੁਸੈਨ ਸੈਨ ਬਡ ਲਿਆਯੋ ॥ ਸਭ ਸੈਲਨ
ਫਾਤੂਰ ਮਚਾਯੋ ॥ ਦਲ ਬਹੁ ਜੋਰ ਚਹੈ ਇਤ ਆਯੋ ॥ ਕਹੈ ਗੁਰੂ ਪੁਰ
ਲੁਟਹਿੰ ਸਬਾਯੋ ॥ ੨੩ ॥ ਸੁਨ ਸੂਹੇ ਤੇ ਸੁੱਧ ਹੁਸੈਨਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿ-

੧ ਬੰਦੀ ਵਾਨ

੨ ਡੇਰਾ

੩ ਓ ਲੈਂਦੇ ਹਨ

੪ ਤਰਫ

੫ ਜੁਧ

੬ ਫੌਜ

੭ ਜਦ ਤਕ

੮ ਡੰਦ ਤਕ

੯ ਫੌਜ

ਗੁਰ ਅਸ ਪ੍ਰਾਹੇ ਬੈਨਾ ॥ ਖਪੈ ਉਹਾਂ ਇਤ ਆਨ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਜੇ
 ਆਵਹਿ ਇਤ ਹਮ ਤਿਹ ਘਾਵੈ ॥ ੨੪ ॥ ਪੁਨਹਿ ਕਹਯੋ ਨੰਦ
 ਸਸਨਿ ਦੀਵਾਨ ॥ ਰਨ ਸਮਾਜ ਕਰ ਬਨ ਸਵਧਾਨ ॥ ਗੁਲਕਾ ਬਹੁ
 ਬਰੂਦ ਬਰਤਾਵਹੁ ॥ ਸੁਧ ਕੋ ਐਰ ਜਸੂਸ ਪਠਾਵਹੁ ॥ ੨੫ ॥ ਸਰਬ
 ਪ੍ਰਕਾਰ ਧਾਰ ਤਕਰਾਈ ॥ ਆਵੈ ਰਣ ਕਰਹੈ ਅਗਵਾਈ ॥ ਇਸ
 ਬਿਧ ਕਥਾ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਕੇਰੀ ॥ ਦਿੜ੍ਹਤਾ ਕਰਹਿ ਦਿਵਾਨ ਬਡੇਰੀ ॥
 ੨੬ ॥ ਚਮੂ ਬਿੰਦ ਕੋ ਕੀਨ ਤਿਆਰਾ ॥ ਆਵੈ ਸ਼ੱਤ੍ਰੁ ਹਨੈ ਬਿਨ
 ਬਾਰਾ ॥ ਉਤੈ ਹੁਸੈਨ ਖਾਨ ਹੰਕਾਰੀ ॥ ਕਰੇ ਬਟੋਰਨ ਭਾ ਦਲ ਭਾਰੀ
 ॥ ੨੭ ॥ ਭਯੋ ਸੁ ਤਿਆਰ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਆਵਨ ॥ ਕੀਯ ਕਰਤਾ
 ਅਸ ਬਿਵਤ ਖਪਾਵਨ ॥ ਹੁਤੇ ਗੁਪਾਲ ਗੁਲੇਰ ਭੁਪਾਲਾ ॥ ਖਾਂ
 ਹੁਸੈਨ ਤੇ ਸੇ ਤਿਹ ਕਾਲਾ ॥ ੨੮ ॥ ਤ੍ਰਾਸ ਪਾਇ ਨਰ ਕੀਨ ਪਠਾ-
 ਵਨ ॥ ਕਛ ਧਨ ਦੇ ਨਿਜ ਕੋ ਬਖਸ਼ਾਵਨ ॥ ਖਾਂ ਹੁਸੈਨ ਢਿਗ ਜਬ
 ਸੁਧ ਆਈ ॥ ਕਹਯੋ ਦੂਤ ਸੋ ਅਸ ਸਮਝਾਈ ॥ ੨੯ ॥ ਮਿਲੇ
 ਆਇ ਭੇਟਾ ਦੇ ਦਰਬਾ ॥ ਜਥਾ ਦੀਨ ਭੂਪਨ ਅਨ ਸਰਬਾ ॥ ਪੁਨਹ
 ਸੰਗ ਹਮ ਹੋ ਚਢ ਚਾਲੈ ॥ ਲੂਟਹਿ ਆਨੰਦ ਪੁਰੋ ਬਿਸਾਲੈ ॥ ੩੦ ॥
 ਇਮ ਸੁਨ ਦੂਤ ਗਯੋ ਨਿਪ ਤੀਰ ॥ ਕਹੀ ਹੁਸੈਨ ਕੀ ਕਈ ਸਧੀਰ ॥
 ਸੁਨ ਗੁਪਾਲ ਧਨ ਲੇ ਕਰ ਤਿਆਰਾ ॥ ਰਾਮ ਸਿੰਗ ਇਕ ਅਪ੍ਰ
 ਭੂਪਾਰਾ ॥ ੩੧ ॥ ਤਿਹ ਕੋ ਭੀ ਨਿਜ ਸੰਗ ਲਵਾਇ ॥ ਚਲਯੋ ਹੁਸੈਨ
 ਖਾਨ ਢਿਗ ਆਇ ॥ ਭੀਮ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਖਾਨ ਭੜਕਾਯੋ ॥ ਨਿਪ
 ਸਰੀਕ ਪਰ ਅਪਦਾ ਪਾਯੋ ॥ ੩੨ ॥ ਜਥਾ ਸ੍ਵਾਨ ਕੇ ਬੈਰੀ ਸ੍ਵਾਨ ॥
 ਤਿਮ ਆਪਸ ਮਹਿ ਕਰਤੇ ਹਾਨ ॥ ਜਾਨ ਹੁਸੈਨ ਮੂਢ ਬਸ ਆਏ ॥
 ਚਹੋ ਜੋਇ ਇਨ ਸਕੋ ਮਨਾਏ ॥ ੩੩ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ

ਹੁਸੈਨੀ ਚਢਾਈ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਸੈਂਤੀਸਮੇਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥੩੭॥
ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮਾਯਾ ਅਸ ਬਿਧ ਭਈ ਨਿਪ ਗੁਪਾਲ ਜਬ ਆਇ ॥

ਖਾਂ ਹੁਸੈਨ ਕੇ ਅਗ੍ਰ ਧਨ ਰਾਖਯੋ ਬਿਨੋ ਅਲਾਇ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਹੁਤੇ ਸੁ ਭੂਪਨ ਕੇ ਤਪਤਾਵਾ ॥ ਕਹਿਤ ਭਯੋ ਇਹੁ
ਬੋਰੇ ਲਿਆਵਾ ॥ ਇਸ ਤੇ ਦੁਗਨ ਆਨ ਜਬ ਦੀਜਹਿ ॥ ਪਾਛੇ ਮੇਲ
ਮੋਹਿ ਸੰਗ ਕੀਜਹਿ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਨਹਿੰ ਦੇਹੁ ਤੋਹਿ ਰਜਧਾਨੀ ॥ ਛੀਨੋਂ
ਜਾਨ ਕਰੋਂ ਸਭ ਹਾਨੀ ॥ ਸੁਨ ਗੁਪਾਲ ਨਿਪ ਰਿਸ ਮਨ ਠਾਨੀ ॥
ਕਪਟ ਧਾਰ ਕਰ 'ਗਿਰਾ ਬਖਾਨੀ ॥੩॥ ਖਾਨ ਸਾਹਿਬ ਮਨ ਰੋਸ ਨ
ਕੀਜਹਿ ॥ ਜਿਤਕ ਚਹੇ ਮੋ ਤੇ ਤਿਤ ਲੀਜਹਿ ॥ ਜਾਹੁ ਅਬੈ ਧਨ
ਲੇਕਰ ਆਵੇਂ ॥ ਇਸ ਤੇ ਦੁਗਨੋ ਕਰ ਪਹੁੰਚਾਵੇਂ ॥ ੪ ॥ ਅਸ ਕਹਿ
ਲੇ ਧਨ ਨਿਕਸਤ ਭਯੋ ॥ ਰਾਮ ਸਿੰਗ ਭੂਪਤ ਸੰਗ ਲਯੋ ॥ ਪਹੁੰਚਯੋ
ਨਿਜ ਪੁਰ ਜਾਇ ਗੁਲੇਰਾ ॥ 'ਆਕੀ ਭਾ ਖਾਂ ਤੇ ਬਿਨ ਬੇਰਾ ॥ ੫ ॥
ਲਖਯੋ ਹੁਸੈਨ ਖਾਨ ਜਬ ਐਸੇ ॥ ਜਗਯੋ ਕ੍ਰੋਧ ਮਨ ਪਾਵਕ ਜੈਸੇ ॥
ਲੋਚਨ ਬਦਨ ਲਾਲ ਹੁਇ ਗਯੋ ॥ ਭਲਾ ਬੁਰਾ ਕਿਛ ਲਖਤ ਨ ਭਯੋ
॥ ੬ ॥ ਕਹਯੋ ਤੁਰਤ 'ਦੁੰਦਭ ਬਜਵਾਏ ॥ ਸਕਲ 'ਅਰੂਢਹੁ 'ਬਿਲਮ
ਬਿਹਾਏ ॥ ਚਢਯੋ 'ਚਮੂ ਲੇ ਬਜਯੋ ਨਗਾਰਾ ॥ ਜਾਇ ਤਹਾਂ ਢਿਗ
ਡੇਰਾ ਡਾਰਾ ॥ ੭ ॥ ਪਿਖ ਕਰ ਸੈਨ ਘਨੀ ਜਬ ਆਈ ॥ ਤਬ
ਗੁਪਾਲ ਮਨ ਗਾ ਘਬਰਾਈ ॥ ਨਿਜ 'ਮੰਤ੍ਰੀ ਸੰਗ 'ਮੰਤ੍ਰ ਪਕਾਯੋ ॥
ਗੁਰ ਢਿਗ ਪਠਯੋ 'ਸਚਵ ਤਬ ਆਯੋ ॥ ੮ ॥ ਨਿਪ ਦਿਸ ਤੇ ਬਹੁ
ਬਿਨੈ ਅਲਾਈ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਅਬ ਤੁਮ ਕਰੋ ਸਹਾਈ ॥ ਨਤ ਹੁਸੈਨ
ਖਾਂ ਮਾਰ ਮੁਕਾਇ ॥ ਓਟ 'ਕੇਹਰੀ ਤਕ ਕਰ ਆਇ ॥ ੯ ॥ ਅਬ

੧ ਬਾਣੀ

੨ ਆਕੀ

੩ ਨਗਾਰੇ

੪ ਸਵਾਰ ਹੋਕੇ

੫ ਦੇਰ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਕੇ

੬ ਫੌਜ

੭ ਵਜ਼ੀਰ

੮ ਸਲਾਹ ਪਕੀ ਕੀਤੀ

੯ ਵਜ਼ੀਰ

੧੦ ਸ਼ੇਰ ਦੀ

ਜੇ ਬੁਝੈ ਹੁਸੈਣੀ ਮਾਰੇ ॥ ਤੈ ਹਮ ਕਿਹੁ ਪੈ ਕਰੈ ਪੁਕਾਰੇ ॥ ਸੁਨਤ
 ਬਿਨੋ ਪੁਭ ਦਯਾ ਸੁ ਆਈ ॥ ^੧ਤਿਨ ਸਹਸ ਤਬ ਦੀਨ ਸਪਾਈ ॥
 ੧੦ ॥ ਸੰਗਤ ਸਿੰਗ ਸਿਪਹਿ ਸਾਲਾਰ ॥ ਦੀਨ ^੨ਸਚੁ ਸੰਗ ^੩ਕੁਮਰ
 ਸੁਧਾਰ ॥ ਲੇ ਹਰਖਤ ਜਬ ਮੰਤ੍ਰੀ ਆਯੋ ॥ ਭੂਪਤ ਪਿਖ ਮਨ ਧੀਰ
 ਧਰਾਯੋ ॥ ੧੧ ॥ ਗੁਰੂ ਕੁਮਕ ਪਿਖ ਸਾਕ ਸਬੰਧਾ ॥ ਆਇ ਮਿਲੇ
 ਦਿਲ ਧਾਰ ਅਨੰਦਾ ॥ ਭੇਵ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁ ਭੀਮੇ ਜਾਨਾ ॥ ਦਈ ਕੁਮਕ
 ਇਸ ਗੁਰ ਭਗਵਾਨਾ ॥ ੧੨ ॥ ਜੀਤ ਹਮਾਰੀ ਕਠਨ ਸੁ ਭਈ ॥
 ਅਬ ਚਹੀਅਹਿ ਕਛ ਦਾਵ ਚਲਈ ॥ ਨਿਪ ਗੁਪਾਲ ਹਿਤ ਸੰਧ
 ਅਨਾਵਹਿ ॥ ਗਹਿ ਲੈ ਹੈਂ ਅਸ ਜੈ ਕੋ ਪਾਵਹਿ ॥ ੧੩ ॥ ਅਸ
^੪ਮਸਲਤ ਕਰ ਦੂਤ ਪਠਾਯੋ ॥ ਸੰਗਤ ਸਿੰਗ ਪੈ ਸੋ ਚਲ ਆਯੋ ॥
 ਭੀਮ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਵਿਸਾ ਤੇ ਕਹਯੋ ॥ ਰਿਸਯੋ ਖਾਨ ਅਬ ਲਰਬੇ ਚਹਯੋ
 ॥ ੧੪ ॥ ਹਮਰੀ ਮਰਜੀ ਨਿਪਤ ਬਚਾਵਨ ॥ ਕਰੋ ਆਪ ਨਿਜ ਬਲ
 ਕੋ ਲਾਵਨ ॥ ਹੁਵੈ ^੫ਸੰਧ ਤੋ ਮਿਟੈ ਬਖੇਰਾ ॥ ਹਮਰੇ ਧਰਮ ਭਯੋ ਇਸ
 ਬੇਰਾ ॥ ੧੫ ॥ ਨਿਪ ਗੁਪਾਲ ਢਿਗ ਖਾਨ ਲਿਆਵਹੁ ॥ ਕਛ
 ਦਿਵਾਇ ਧਨ ^੬ਗਰ ਮਿਟਾਵਹੁ ॥ ਦੂਤ ਆਇ ਅਸ ਬਾਤ ਸੁਨਾਈ
 ॥ ਸੰਗਤ ਸਿੰਗ ਭੂਪ ਢਿਗ ਜਾਈ ॥ ੧੬ ॥ ਕਹਿਵਤ ਤਿਨ ਕੀ
 ਸਕਲ ਸੁਨਾਈ ॥ ਕਹਯੋ ਗੁਪਾਲ ਜਿ ਹੂ ਇਸ ਭਾਈ ॥ ਤਬ ਹਮ
 ਜਾਇ ਸੰਧ ਕਰ ਲੇਵਹਿ ॥ ਦੇਤੇ ਬੇ ਸੋਈ ਅਬ ਦੇਵਹਿ ॥ ੧੭ ॥
^੭ਪ੍ਰੰਚ ਕਪਟ ਜੇ ਕਿਸ ਬਿਧ ਕਰੈ ॥ ਤੈ ਹਮ ਜਾਮਨ ਤੋ ਕਹੁ ਧਰੈ ॥
 ਕਹਿ ਸੰਗਤ ਸਿੰਗ ਚਿੰਤ ਨ ਠਾਨੋ ॥ ਜੇਕਰ ਹੈ ਇਹੁ ਕਪਟ ਮਹਾਨੋ
 ॥ ੧੮ ॥ ਧਰਮ ਤਿਆਗਹਿ ਹੂ ਅਨਜਾਨੋ ॥ ਤੈ ਗੁਰ ਕਲਗੀਧਰ
 ਬਲਵਾਨੋ ॥ ਕਰੈ ਸਹਾਇ ਤੋਹੈ ਜੈ ਹੂ ਹੈ ॥ ਸੋ ਮੂਰਖ ਨਿਜ ਪ੍ਰਾਨਨ ਖੈ

ਹੈ ॥੧੯॥ ਇਤ ਆਟਕ ਨਿਪ ਕੋ ਸਮਝਾਯੋ ॥ ਗੁਰ ਕੋ ਨਾਮ ਸੁਨਤ
ਹੁਲਸਾਯੋ ॥ ਸੰਗਤੀਆ ਸਿੰਗ ਕੇ ਸੰਗ ਭਯੋ ॥ ਵਹਿਰ ਨਿਕਸ ਸਿਖ
ਦਲ ਜੁਤ ਅਯੋ ॥ ੨੦ ॥ ਭੀਮ ਚੰਦ ਅਰ ਜਹਾਂ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਤਹਾਂ
ਆਨ ਕਰ ਮਿਲਯੋ ਗੁਪਾਲ ॥ ਏਠੇ ਸਭ ਮਸਲਤ ਕੋ ਕੀਨ ॥ ਪੁਨਹਿ
ਹੁਸੈਨ ਖਾਨ ਤੇ ਲੀਨ ॥ ੨੧ ॥ ਸੈਨਤ ਕਰੀ ਗਹਿਨ ਗੋਪਾਲ ॥
ਪਿਖ ਸੰਗਤ 'ਹਰਿ ਤਬ ਤਤ ਕਾਲ ॥ 'ਐਂਚ ਕ੍ਰਿਪਾਨ 'ਤੀਨ ਸ਼ਤ
ਲੀਨ ॥ ਲੀਨ ਛੁਟਾਇ ਗੁਪਾਲ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ੨੨ ॥ ਨਿਜ ਦਲ
ਬਿਖੈ ਪ੍ਰਵੇਸਯੋ ਆਇ ॥ ਸ਼ੱਤ੍ਰੁ ਸਭੈਂ 'ਨਦ ਲਾਜ ਭੁਬਾਇ ॥ ਹੈ ਕ੍ਰੋਧਤ
ਦੁੰਦਭ ਬਜਵਾਏ ॥ ਇਤ ਗੁਪਾਲ ਨ੍ਰਪਭੀਹਨਵਾਏ ॥ ੨੩ ॥ ਦੁਹਾਂ
'ਕੰਧਾਰਾਂ ਮੁਖ ਤਬ ਜੋੜੇ ॥ ਮਚੇ ਬੰਦੂਕਨ ਕੇ ਜਬ ਤੋੜੇ ॥ ਤੜਾ ਤੜੀ
ਹੈ ਸੂਰ ਗਿਰਾਨੇ ॥ ਚਲੇ ਬਾਨ ਜਸ 'ਨਾਗ ਸੂਕਾਨੇ ॥ ੨੪ ॥ ਭਯੋ
ਸੁ 'ਦਾਰਨ ਜੰਗ ਬਡੇਰਾ ॥ ਕਰ 'ਚੋਲ ਚਮਕੇ ਤਿਸ ਬੇਰਾ ॥ ਹਥਾ ਵੱਥ
ਮਿਲ ਗੇ ਇਕ ਵਾਰੀ ॥ ਮਰੇ ਛਿਨਕ ਮਹਿੰ ਗਨ 'ਭਟ ਭਾਰੀ ॥
੨੫ ॥ ਸੰਗਤ ਸਿੰਗ ਹੁਸੈਨ ਖਾਂ ਮਾਰਾ ॥ ਨਿਪ ਗੁਪਾਲ ਕਿਰਪਾਲ
ਪ੍ਰਹਾਰਾ ॥ ਮਾਰੇ ਸਰਦਾਰਨ ਸਰਦਾਰਾ ॥ ਰੁੰਡ 'ਮੁੰਡ ਜਿਤ ਕਿਤਹਿ
ਬਿਥਾਰਾ ॥ ੨੬ ॥ 'ਕੀਚ ਭਯੋ ਮਿਝ 'ਸੋਨ ਅਪਾਰਾ ॥ ਹਿੰਮਤ
ਸਿੰਗ ਕੀਨ ਯੁੱਧ ਭਾਰਾ ॥ ਲੀਨ ਸ਼ਹੀਦੀ ਮਹਿਲ ਅਪਾਰਾ ॥ ਭੀਮ
ਆਦ ਸ਼ੱਤ੍ਰੁ ਗੇ ਹਾਰਾ ॥ ੨੭ ॥ ਪਰੇ ਭਾਜ ਨਹਿ ਆਪ ਸੰਭਾਰਾ ॥
ਪਾਛੇ ਪਰੈ ਕੈ ਮਾਰ ਨਿਕਾਰਾ ॥ ਫਤਹ ਦਈ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਤਾਰਾ ॥
ਨਿਪ ਗੁਪਾਲਹਨ ਜੀਤ ਨਗਾਰਾ ॥ ੨੮ ॥ ਦੁਸ਼ਟ ਚਹਯੋ ਗੁਰ ਪੁਰੋ
ਬਿਦਾਰਾ ॥ ਕੀਨੋ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਜੂ ਛਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਓਰ ਕੁਦ੍ਰਿਸ਼ਟ

੧ ਸੰਗਤ ਸਿੰਘ ੨ ਬਿਚਕੇ ੩ ਤਿਨ ਸੋ ੪ ਸਾਰੇ ਸ਼ਤ੍ਰੁ ਸਰਮ ਰੂਪ ਨਦੀ ਵਿਚ ਡੁਬ
ਗਏ ੫ ਦੋ ਤਰਫਾ ੬ ਮਾਨੇ ਸੱਪ ਸੁੰਕਾਰੇ ਮਰਦੇ ਹਨ ੭ ਭਿਆਨਕ
੮ ਤਲਵਾਰ ੯ ਸੂਰਮੇ ੧੦ ਧੂੜ ਨਾਲੋਂ ਸਿਰ ਵਖਰਾ ਕਰ ਦਿਤਾ
੧੧ ਚਿਕੜ ੧੨ ਲਹੂ

ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਹਲਤਹਿ ਪਲਤ ਕੀਨ ਮੁਖ ਕਾਰਾ ॥ ੨੯ ॥ ਅਸ ਬਿਧ
ਜੁੱਧ ਹੁਸੈਨੀ ਭਾਰਾ ॥ ^੧ਧਮਨੀ ^੨ਚਿਤ੍ਰਬ ਗੁਰੂ ਉਚਾਰਾ ॥ ਅਸ ਬਿਧ
ਵਿਜਹਿ ਪਾਇ ਗੋਪਾਰਾ ॥ ਹਰਖਤ ਆਯੋ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ੩੦ ॥
ਦੀਨਸ ਭੇਟਾ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰਾ ॥ ਚਰਨ ਪਰਯੋ ^੩ਗਰ ਅੰਚਰ ਡਾਰਾ ॥
ਬਹੁ ਬਿਧ ਉਪਮਾ ਕੀਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਜੀਤਯੋ ਸ਼ੱਤ੍ਰੁ ਤਵ ਬਲ ਧਾਰਾ ॥
੩੧ ॥ ਸੰਗਤ ਸਿੰਗ ਸ਼ਹੀਦ ਭਾ ਬਾਰਾ ॥ ਬਖਸ਼ਹੁ ਮੁਹਿ ਸਤਿਗੁਰ
ਸੁਖ ਸਾਰਾ ॥ ਸੁਨ ਪ੍ਰਭ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ਉਚਾਰਾ ॥ ਭਾ ਸ਼ਹੀਦ ਪਦ
ਲੀਨਸ ਭਾਰਾ ॥ ੩੨ ॥ ਚਿੰਤ ਨ ਠਾਨਹੁ ਕਿਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ^੪ਜੁਵਾਂ
ਮਰਦ ਕੀ ਅਹਿ ਯਹ ਕਾਰਾ ॥ ਹਨਹੁ ਸੈਨ ਪੁਨ ਆਪ ^੫ਜੁਝਾਰਾ ॥
ਸੈ ਆਦਰ ਨਿਪ ਨਿਕਟ ਬਠਾਰਾ ॥ ੩੩ ॥ ਦੀਨਸ ਸਿਰੋ ਪਾਇ
ਤਿਸ ਕਾਰਾ ॥ ਪਾ ਆਇਸ ਨਿਤ ਤਬੈ ਸਧਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਾਹੈ ਸਤਿਗੁਰ
ਕਾ ਜੈਕਾਰਾ ॥ ਆਇ ਥਿਰਯੋ ਨਿਜ ਰਾਜ ਮਝਾਰਾ ॥ ੩੪ ॥
ਦੋਹਿਰਾ ॥ ^੬ਸੰਮਤ ਜੁਗ ਸ਼ਤ ਬਿੰਸ ਖਟ ਸਾਵਨ ਬਾਰਸ ਜਾਨ ॥

ਵਦੀ ਦੁਵਾਦਸ ਤਿਥੀ ਸੁਭ ਗ੍ਰਿਹ ਨਿਛੱਤ੍ਰੁ ਸੁਭ ਮਾਨ ॥ ੩੫ ॥

ਦਸਮ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰਿਹ ਸੁਤ ਭਯੋ ਜਾਨਹੁ ਅੰਮ੍ਰਤ ਕਾਲ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਗ੍ਰਿਹ ਅਹਿਲਾਦ ਭਾ ਬਜੀ ਬਧਾਈ ਬਿਸਾਲ ॥ ੩੬ ॥

ਰੀਤ ਗੁਰੂ ਕੁਲ ਜਬਾ ਵਤ ਬਿਧ ਮਾਤਾ ਜੀ ਕੀਨ ॥

ਦਿਵਸ ਤ੍ਰੈਦਸੇ ਨਾਮ ^੭ਸਿਸ ਸ੍ਰੀ ਪੋਥੀ ਤੇ ਲੀਨ ॥ ੩੭ ॥

^੮ਬਰਨ ਜਕਾਰ ਪਰਾਪਤੇ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਕੀਣ ਉਚਾਰ ॥

ਹਰਿ ਜੋਰਾ ਵਰ ਨਾਮ ਭਾ ਲਖੇ ਸਿੱਖ ਇਸ ਢਾਰ ॥ ੩੮ ॥

ਆਯੋ ਸ਼ੱਤ੍ਰੁ ਜੋਰ ਦੇ ਹਰਿਯੋ ਜੋਰ ਗਾ ਹਾਰ ॥

ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦਾ ਹੈ ਜੋਰ ਯੁਤ ਲੀਜਹਿ ਨੀਕ ਨਿਹਾਰ ॥ ੩੯ ॥

ਸੁਨ ਸਭ ਹਰਖਤ ਭੀ ਸਭਾ ਬਟਯੋ ਤਿਹਾਹਲ ਲੀਨ ॥

^੧ਬਸਨ ^੨ਬਿਭੂਖਨ ^੩ਸੁਨ ਤਬੈ ^੪ਸਿਸਹਿ ਪਨਾਵਨ ਕੀਨ ॥੪੦॥

ਅਸ ਬਿਧ ਸਹਿਜਾਦਾ ਤਿਤੇ ਭਯੋ ਗੁਰੂ ਰਿਹੁ ਆਇ ॥

ਐਸੇ ਗੁਰ ^੫ਚਰਨਾਰ ਬਿੰਦ ਕਵੀ ਸੁ ਬਲ ਬਲ ਜਾਇ ॥੪੧॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ
ਹੁਸੈਨੀ ਬਦਨ ਐ ਸਹਿਜਾਦੇ ਜੋਰਾਵਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਜਨਮ ਪ੍ਰਸੰਗ
ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਅਠਤੀਸਮੇਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੩੮ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਗੁਰ ਦੋਹੀ ਹੋਸੈਨੀਆ ਖਪਯੋ ਬੀਚ ^੬ਪਹਾਰ ॥

ਲੈ ਪੁਰ ਸੂਬੇ ਜਾਨਯੋ ^੭ਅਖਲੰ ਯਹ ਅਹਿਵਾਰ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਕ੍ਰੋਪ ਅਗਨ ਮਹਿ ਜਲ ਬਲ ਗਯੋ ॥ ਨਾਜਮ

ਨਾਇਬ ਤਬ ਬੁਲਵਯੋ ॥ ਨਾਮ ਦਲੇਲ ਖਾਂ ਭਟ ਭਾਰਾ ॥ ^੮ਦੁਇ
ਸਹੰਸੁ ਦੀਨੇ ਅਸਵਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਕਹਯੋ ਜਾਇ ਗੁਰ ਪੁਰ ਲੂਟਾਵਹੁ ॥

ਸਿੱਖਨ ਕੋ ਗੁਰ ਗਹਿ ਇਤਿ ਲਿਆਵਹੁ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਹੁਕਮ ਚਢਯੋ
ਤਤ ਕਾਲਾ ॥ ਦੁੰਦਭ ਬਾਜੇ ਗਰਬ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ੩ ॥ ਮਾਰ ਬਕਾਰਾ

ਕਰਤੇ ਆਯੋ ॥ ਉਲਘ ਪੰਥ ਗੁਰਪੁਰ ^੯ਨਿਯਰਾਯੋ ॥ ^{੧੦}ਅਰਧ ਨਿਸਾ
ਜਬ ਪਸਰੀ ਆਇ ॥ ਆਨੰਦ ਪੁਰ ਮਹਿ ਜਾ ਪ੍ਰਵਸਾਇ ॥ ੪ ॥

ਦੁਇ ਤ੍ਰੈ ਧਾਮ ਦੁਕਾਨ ਲੁਟਾਈ ॥ ਸੈਨ ਗੁਰੂ ਕੀ ਤਤ ਛਿਨ ਆਈ
॥ ਮਾਰ ਨਿਕਾਰੇ ਗੀਦਨ ਤਬੈ ॥ ਜੀਤ ਨਗਾਰੇ ਵਾਏ ਸਬੈ ॥ ੫ ॥

ਸੁਨ ਸਿੱਖਨ ਮਨ ਤਪਯੋ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਦੁਤਿਯ ਨਿਸਾ ਆਈ ਜਿਸ
ਕਾਲਾ ॥ ਨੰਦ ਚੰਦ ਅਰ ਦਯਾ ਸੁ ਰਾਮ ॥ ਭ੍ਰਾਤਾ ਤੀਨ ਜੋਊ ਬਲ

ਧਾਮ ॥ ੬ ॥ ਲੀਨਸ ^{੧੨}ਪੰਜ ਸ਼ਤ ਮੰਗ ਸਵਾਰ ॥ ਪਾਛਾ ਲੀਨ ਸ਼ੱਤ

੧ ਕਪੜੇ

੨ ਗਹਿਣੇ

੩ ਸੁੰਦਰ

੪ ਬਚੇ ਨੂੰ

੫ ਚੜਨ ਕਮਲ

੬ ਪਹਾੜ ਵਿਚ

੭ ਸੰਮੂਹ

੮ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ

੯ ਨਜ਼ਦੀਕ

੧੦ ਅਧੀ ਰਾਤ

੧੧ ਬੁਜ਼ਦਿਲ

੧੨ ਪੰਜ ਸੌ

ਬਿਨ ਬਾਰ ॥ ਹੁਤੇ ਭਲਾਨ ਪਿੰਡ ਮਹਿ ਡੇਰਾ ॥ ਪਿਖੇ ਸੁ ਗਾਫਲ
 ਤਬ ਬਿਨ ਬੇਰਾ ॥ ੭ ॥ ਐਚ ਭਰੋਤੇ ਪ੍ਰਵਸੇ ਜਾਏ ॥ ਕੇਤਕ ਹੁਤੇ
 ਲੂਟ ਬਹੁ ਪਾਏ ॥ ਪੁਨ ਇਕ ਦਿਸ ਹੈ ਪਿਖਨੇ ਲਾਗੇ ॥ ਹੜ ਬੜਾਇ
 ਕਰ ਤੁਰਕੂ ਜਾਗੇ ॥ ੮ ॥ ਆਪਸ ਮਹਿ ਕਟ ਕਟ ਮਿਤ ਭਏ ॥
 ਬਚੇ ਸੁ ਭਾਗੇ ਤ੍ਰਾਸ ਉਪਏ ॥ ਸਿਖਨ ਬਜਾਏ ਜੀਤ ਨਗਾਰੇ ॥
 ਹਰਖਤ ਆ ਗੁਰ ਪਗ ਸਿਰ ਧਾਰੇ ॥ ੯ ॥ ਉਤ ਭਗੋਲ ਲਵ ਪੁਰ
 ਪ੍ਰਵੇਸੇ ॥ ਸੁਨ ਨਾਜਮ ਮਨ ਕ੍ਰੋਧ ਵਸੇਸੇ ॥ ਬਿਵਤ ਚਿਤਾਰੈ ਨਿਸ
 ਦਿਨ ਏਹੀ ॥ ਕਿਮ ਗੁਰ ਜੀਤਹਿ ਬਸ ਨ ਚਲੇਹੀ ॥ ੧੦ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਜਸ ਬਿਦਤਿਓ ਦੇਸ ਵਿਦੇਸਨ ਮਾਹਿ ॥
 ਸੂਰਾ ਇਨ ਸਮ ਨਹਿ ਹੁਯੋ ਨਹਿ ਅਬ ਆਗੇ ਥਾਹਿ ॥ ੧੧ ॥
 ਚੌਪਈ ॥ ਸ਼ੱਤ ਮਿਤ੍ਰ ਜਸ ਕਰਤ ਉਚਾਰਾ ॥ ਸ਼ਰਨ ਪਰੇ ਜੋ
 ਗੁਰ ਸੁਖ ਸਾਰਾ ॥ ਹੈ ਪੱਖੀ ਤਿਸ ਕਾਜ ਸੁਧਾਰੈ ॥ ਐਗਨ ਪਾਛਲ
 ਨਾਹਿ ਚਿਤਾਰੈ ॥ ੧੨ ॥ ਏਕ ਬੇਰ ਸਭ ਗਿਰਹਨ ਰਾਇ ॥ ਭੇ
 ਇਕਠੇ ਅਸ ਮੰਤ੍ਰ ਪਕਾਇ ॥ ਨਾਜਮ ਲਵ ਪੁਰ ਸ਼ੱਤ੍ਰੁ ਹਮਾਰਾ ॥
 ਕਰੈ ਬੈਰ ਨਿਤ ਹਮ ਸੋ ਭਾਰਾ ॥ ੧੩ ॥ ਪ੍ਰਥਮਹਿ ਅਲਫ ਖਾਨ
 ਚਢਵਾਯੋ ॥ ਜਿਹ ਤੇ ਹਮ ਆਪਸ ਮਹਿ ਘਾਯੋ ॥ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ
 ਜੇ ਨ ਪ੍ਰਹਾਰਤ ॥ ਤੈ ਹਮ ਦੁਗਨ ਮਾਮਲਾ ਤਾਰਤ ॥ ੧੪ ॥ ਪੁਨਹਿ
 ਹੁਸੈਨ ਖਾਨ ਚਢਵਾਯੋ ॥ ਜਿਹ ਫਤੂਰ ਸਭ ਗਿਰ ਮਹਿ ਪਾਯੋ ॥ ਅਤ
 ਦੁਰਦਿਸ਼ਾ ਹਮਾਰੀ ਕੀਨਾ ॥ ਸੋ ਭੀ ਗੁਰ ਨੇ ਕੀਨਸ ਹੀਨਾ ॥ ੧੫ ॥
 ਅਬ ਤੁਮ ਅਪਨਾ ਆਪ ਸੰਭਾਰੋ ॥ ਨਾਹਕ ਕਯੋ ਆਪਸ ਮਹਿ ਮਾਰੋ
 ॥ ਅਰਜੀ ਇਕ ਢਿਗ ਸਾਹਿ ਪਠਾਵੋ ॥ ਬਾਖੇਰਾ ਨਿਤ ਕੋ ਮਿਟਵਾਵੋ
 ॥ ੧੬ ॥ ਅਸ ਮਸਲਤ ਜਬ ਸਭਹਨ ਮਾਨੀ ॥ ਅਰਜੀ ਲਿਖ

ਢਿਗ ਸਾਹਿ ਪਠਾਨੀ ॥ ਨਾਜ਼ਮ ਜੁਲਮ ਨਹਕ ਜਿਤਲਾਇ ॥ ^੧ਨੌਰੰਗ
 ਢਿਗ ਪਹੁਚੀ ਤਬ ਆਇ ॥੧੭॥ ਸੁਨ ਨੁਰੰਗ ਮਨ ਕੀਨ ਬਿਚਾਰਾ
 ॥ ਮਿਰਜਾ ਜਾਫਰ ਬੇਗ ਹਕਾਰਾ ॥ ਜੋ ਦਨਾਹਿ ਅਹਿਦੀ ਬੋਭਾਰਾ ॥
 ਢਿਗ ਬਠਾਇ ਸਮਝਾਇ ਉਚਾਰਾ ॥ ੧੮ ॥ ^੨ਜੁਗ ਸਹੰਸੂ ਲਿਹੁ
 ਸੰਗ ਸਵਾਰ ॥ ਜਾਹੋ ਦਿਸ ਪੰਜਾਬ ਬਿਨ ਬਾਰ ॥ ਸੂਬਾ ਅਰ ਨਿਪ
 ਜੋਊ ਪਹਾਰੀ ॥ ਜਿਹ ਮਹਿੰ ਪੇਖਹੁ ਕਛੂ ਬਿਗਾਰੀ ॥ ੧੯ ॥ ਸੋਧਹੁ
 ਤਾਹਿ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਪੁਨ ਨਹਿੰ ਉਠਹਿ ਐਸ ਬਿਧ ^੩ਰਾਰਾ ॥
 ਸੁਨ ਕਰ ਹੁਕਮ ਸਲਾਮ ਉਚਾਰੀ ॥ ਤਾਤਕਾਲ ਭਾ ਮਿਰਜਾ ਤਿਆਰੀ
 ॥ ੨੦ ॥ ^੪ਰਵਾਂ ਰਵੀ ਪੰਜਾਬਹਿ ਆਯੋ ॥ ਜਾਸੂਸਨ ਤੇ ਭੇਦਹਿ ਪਾਯੋ
 ॥ ਜਾਨਯੋ ਨਾਜ਼ਮ ਕੇਰ ਬਿਗਾਰਾ ॥ ਭਾਂਟਯੋ ਤਿਹ ਕੋ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰਾ
 ॥ ੨੧ ॥ ਅਧਕ ਦਰਬ ਦੇ ਆਪ ਬਚਾਯੋ ॥ ਪੁਨ ਪਹਾਰ ਦਿਸ ਚਢ
 ਕਰ ਆਯੋ ॥ ਗੁਰ ਯੱਸ ਸੁਨਯੋ ਸੁ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰਾ ॥ ਆਯੋ ^੫ਅਹਿਦੀ
 ਹੇਤ ਦਿਦਾਰਾ ॥ ੨੨ ॥ ਕੀਨ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਗੁਰੂ ਪੁਰ ਮਾਹਿ ॥ ਨੰਦ ਚੰਦ
 ਮਿਲਯੋ ਤਬ ਆਹਿ ॥ ਭਲੀ ਸੁ ਭਾਂਤ ਸਿਵਰ ਕਰਵਾਯੋ ॥ ਗੁਰੂ ਦੇਗ
 ਤੇ ਦੇਗ ਪੁਚਾਯੋ ॥ ੨੩ ॥ ਪੁਨ ਜਬ ਲਾਗਯੋ ਗੁਰੂ ਦੀਵਾਨ ॥ ਜਿਹ
 ਸ਼ੋਭਾ ਕਵਿ ਸਕੈ ਨ ਭਾਨ ॥ ਤਬ ਮਿਰਜਾ ਦਰਸਨ ਹਿਤ ਆਯੋ ॥
 ਕਰ ਸਲਾਮ ਚਿੱਤ ਮਹਿੰ ਹਰਖਾਯੋ ॥ ੨੪ ॥ ਸਹਿ ਆਦਰ ਗੁਰ
 ਨਿਕਟ ਬਠਾਰਾ ॥ ਸੁਖ ਆਨੰਦ ਬੂਝ ਸੁਖ ਸਾਰਾ ॥ ਪਿਖ ਅਹਿਦੀ
 ਗੁਰ ਛਬ ਤਿਸ ਬੇਰਾ ॥ ਦੁਰੈ ^੬ਚਮਰ ਸੁਠ ਸੀਸ ਉਚੇਰਾ ॥ ੨੫ ॥
 ਆਗੈ ਰਾਗੀ ਰਾਗ ਅਲਾਇ ॥ ਮਨਹੁ ^੭ਗੰਧਰਬ ਜਨਾਤਹੁ ਆਏ ॥
 ਇਕ ਦਿਸ ਥਿਰੇ ਦਿਵਾਨ ਮਸੰਦ ॥ ਸਿੱਖ ਪ੍ਰੇਮੀ ਜਿਨ ਭਾਵ ਬਿਲੰਦ
 ॥ ੨੬ ॥ ਦੁਤਿਯ ਦਿਸਾ ਭਟ ਸ਼ਸਤ੍ਰਨ ਧਾਰੇ ॥ ਭ੍ਰਾਤਾ ਤੀਨ ਪ੍ਰੋਹਤ

੧ ਔਰੰਗ ਜੇਬ

੨ ਦੇ ਹਜ਼ਾਰ

੩ ਬਗੜਾ

੪ ਤੁਰੇ ਤੁਰੀ ਰਸਤੇ ਵਿਚ

੫ ਅਹਿਲਕਾਰ

੬ ਸੁੰਦਰ ਚੌਰ ਲਦਾ ਹੈ

੭ ਦੇਵਤਿਆ ਦੇ ਗਵੀਏ ਮਾਨੋ ਛਾ ਰਹੇ ਹਨ

ਸਰਦਾਰੇ ॥ ਖਰੋ ^੧ਮੇਵਰੋ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ॥ ਲੱਗੇ ਅੰਬਾਰ ਪਦਾਰਥ
 ਰਾਸ ॥ ੨੭ ॥ ^੨ਕੰਚਨ ਦੰਡ ਲੀਏ ਸਿਖ ਥਿਰੇ ॥ ਭਾਟ ਕਲਾਵਤ
 ਉਪਮ ਉਚਰੇ ॥ ਪਿਖ ਅਸ ^੩ਛਬ ਮਿਰਜੋ ਮਨ ਮੋਹਯੋ ॥ ਮਨ ਤੇ
 ਤਬ ਮੁਰੀਦ ਗੁਰ ਹੋਯੋ ॥ ੨੮ ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਰਹਿ ਸਤਿਸੰਗ
 ਕੀਨ ॥ ਦੇਗ ਅਤੁੱਟ ਪਿਖੀ ਮੁਦ ^੪ਪੀਨ ॥ ਜਾਨਯੋ ਗੁਰ ਕੋ ਰੂਪ
 ਖੁਦਾਇ ॥ ਚਹਯੋ ਗਵਨ ਗੁਰ ਕੇ ਢਿਗ ਆਇ ॥ ੨੯ ॥ ਚਰਨ
 ਬੰਦ ਕਰ ਬਿਨਤੀ ਪ੍ਰਾਹੀ ॥ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਜਗ ਸੁਖ ਦਾਹੀ ॥
 ਦਿਹੁ ਨਿਜ ਸਿੱਖੀ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਹੋਵਹੁ ਹਲਤ ਪਲਤ ਰਖਵਾਰਾ
 ॥ ੩੦ ॥ ਜਤਿਗੁਰ ਤਿਹ ਮਨ ਸ਼ਰਧਾ ਜਾਨ ॥ ਸੱਤਿਨਾਮ ਕਾ
 ਦੀਨਸ ਦਾਨ ॥ ਸਿਰੋ ਪਾਉ ਦੇ ਬਿਦਾ ਸੁ ਕੀਨਾ ॥ ਲੇ ਆਇਸ
 ਰਵਨਯੋ ਪਰਬੀਨਾ ॥ ੩੧ ॥ ਪ੍ਰਵਸਯੋ ^੫ਦੂਣ ਮਾਹਿੰ ਤਬ ਜਾਇ ॥
 ਜੋ ਨ੍ਰਿਪ ਸਤਿਗੁਰ ਦੋਖੀ ਪਾਇ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਦੀਨ ਸੁ ਦੰਡ ਕਰਾਰਾ ॥
 ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗ ਕੀਨ ਬਿਗਾਰਾ ॥ ੩੨ ॥ ਤਿਨਕੇ ^੬ਬੀਨ ਬੀਨ
 ਸੇਧਾਰਾ ॥ ਦੌਰਾ ਅਖਲ ਨ੍ਰਿਪਨ ਪਰ ਡਾਰਾ ॥ ਲੇ ਨਜਰਾਨੇ ^੭ਦੰਡ
 ਬਡੇਰੇ ॥ ਗਯੋ ਸ਼ਾਹਿ ਢਿਗ ਸੇ ਬਿਨ ਬੇਰੇ ॥ ੩੩ ॥ ^੮ਕੁਸਲਾਨੰ ਦ
 ਸਭ ਬਿਧ ਸਮਝਾਈ ॥ ਮਿਟੀ ^੯ਰਾਰ ਸਭ ਬਿਧ ਦਿਖਰਾਈ ॥ ਪੁਰ
 ਅਨੰਦ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਿਰਾਜੇ ॥ ਜੋ ਸਭ ਜਗ ਰਾਜਨ ਕੇ ਰਾਜੇ ॥ ੩੪ ॥
 ਸੁਨੀ ਅਹਿਦੀਏ ਸਕਲ ਕਹਾਨੀ ॥ ਗੁਰ ਦੋਖਿਨ ਦੀ ਦੰਡ ਮਹਾਨੀ
 ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਤਬ ਬਾਕ ਉਚਾਰਾ ॥ ਲਿਖੋ ਸੋਇ ਸੁਨਹੋ ^{੧੦}ਨਿਰਧਾਰਾ
 ॥ ੩੫ ॥ ਯਥਾ ॥ ਬਾਬਰ ਕੇ ਬਾਬੇ ਕੇ ਵੋਊ ॥ ਆਪ ਕਰੇ ਪਰਮੇਸਰ
 ਸੋਊ ॥ ਜੋ ਬਾਬੇ ਕੇ ਦਾਮ ਨ ਦੈ ਹੈ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਗਹਿ ਬਾਬਰ ਕੇ

੧ ਅਰਦਾਸੀਆ

੨ ਸੋਨੇ ਦੇ ਡੰਡੇ ਲੈਕੇ

੩ ਸੋਭਾ

੪ ਵਡੀ

੫ ਦੋ ਪਹਾੜੀ ਵਿਰਲੈ ਇਲਾਕੇ ਨੂੰ ਦੂਣ ਆਖਦੇ ਹਨ ੬ ਚੁਣ ਚੁਣ ਕੇ ੭ ਡੰਡ ੮ ਸੁਖ ਅਨੰਦ
 ੯ ਬਗੜਾ ੧੦ ਨਿਰਨੇ ਕਰਕੇ

ਲੈ ਹੈਂ ॥ ੧ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਅਸ ਬਚ ਗੁਰੂ ਉਚਾਰਿਓ ਦਿਖਰਾਯੋ ਅਸ ਭਾਇ ॥

ਗੁਰ ਦੋਖੀ ਜੋ ਹੋਇ ਹੈ ਦਿਹੈਂ ਦੰਡ ਪਤਸਾਹਿ ॥ ੨੬ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਸਤਗੁਰ ਦੀਨ ਦਯਾਲ ॥ ਬਸਹਿ
ਆਨੰਦ ਪੁਰਆਨੰਦਨਾਲ ॥ ਸੰਮਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨਾਨਕਸਾਹੀ ॥ ਜੁਗ ਸ਼ਤ
ਅਠ ਬਿੰਸਤ ਪ੍ਰਵਸਾਈ ॥ ੩੭ ॥ ਮਾਸ ਅਸਾੜ ਪ੍ਰਥਮ ਦਿਨ ਭਯੋ
॥ ਸੁਦੀ ਜੇਸਟ ਤਿਥ ਤੋਦਸ ਲਯੋ ॥ ਸੁਭ ਨਿਛੱਤ੍ਰ ਗ੍ਰਿਹ ਅੰਮ੍ਰਤ
ਕਾਲ ॥ ਗੁਰ ਗ੍ਰਿਹ ਜਨਮਯੋ ਸੁੰਦਰ ਬਾਲ ॥ ੩੮ ॥ ਜਨਮ
ਲੀਨ ਬਹੁ ਬਜੀ ਬਧਾਈ ॥ ਪੁਰ ਆਨੰਦ ਪੁਰ ਆਨੰਦ
ਥਾਈ ॥ ਰੰਕਨ ਕੋ ਗਨ ਦੀਨਸ ਦਾਨ ॥ ਦੇਹੈ ਅਸਿਖ ਅਤਿ ਮੁਦ
ਠਾਨ ॥ ੩੯ ॥ ਬਡ ਮਾਤਾ ਗੁਰ ਘਰ ਮਰਯਾਦ ॥ ਕੀਨੀ ਸਭ ਬਿਧ
ਧਰ ਅਹਿਲਾਦ ॥ ਦਿਵਸ ਤੋਦਸੇ ਬੀਚ ਦਿਵਾਨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪੋਥੀ ਪਰ-
ਕਾਸ਼ਨ ਠਾਨ ॥ ੪੦ ॥ ਬਰਨ ਫਕਾਰ ਪਰਾਪਤ ਥਾਵਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿ-
ਗੁਰ ਤਬ ਮੁਖਹੁ ਅਲਾਵਾ ॥ ਫਤਹ ਮ੍ਰਿਗਿੰਦ ਨਾਮ ਇਨ ਭਯੋ ॥
ਨਹਿ ਸ਼ੱਤ ਇਸ ਫਤੇ ਸਕਯੋ ॥ ੪੧ ॥ ਕਰ ਹੈ ਫਤੇ ਧਰਮ ਕੀ ਏਹੁ ॥
ਜਗ ਮਹਿ ਬਿਦਤਹਿ ਨਾਮ ਇਸੇਹੁ ॥ ਸੁਨ ਸਭ ਹਰਖੇ ਲੀਨ
ਕਰਾਹੇ ॥ ਅੰਬਰ ਭੂਖਨ ਸੁਠ ਪੈਨਾਹੇ ॥ ੪੨ ॥ ਚਾਰ ਸਜਾਦੇ ਗੁਰ
ਦਰਬਾਰ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਜੁਝਾਰ ॥ ਜੋਰਾਵਰ ਸਿੰਘ ਰੂਪ
ਅਪਾਰ ॥ ਬਾਲਕ ਕ੍ਰੀੜਾ ਕਰੈਂ ਸੁਧਾਰ ॥ ੪੩ ॥ ਸਿਖ ਸੰਗਤ
ਪਿਖ ਬਲ ਬਲ ਜਾਵਹਿ ॥ ਅਧਕ ਹੇਤ ਧਰ ਲੇ ਦੁਲਰਾਵਹਿ ॥
ਜਸ ਇੱਛਾ ਗੁਰ ਤੇ ਤਸ ਪਾਵਹਿ ॥ ਸੰਤ ਰੇਨ ਗੁਰ ਪਗ ਬਲ
ਜਾਵਹਿ ॥ ੪੪ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ

ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਅਹਿਦੀਏ ਐ ਸ੍ਰੀ ਫਤਹ ਸਿੰਘ ਜੀ ਜਨਮ ਪ੍ਰਸੰਗ
ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਉਨਤਾਲੀਸਮੇਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੩੯ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਚੈਨ ਭਾ ਦੇਸ਼ ਅਖਲ ਕੇ ਮਾਹਿ ॥

ਨਿਜ ਪੁਰ ਗੁਰ ਸੁਖ ਸੇਂ ਬਸਹਿ ਸ਼ਰਨਾਗਤ ਗਤਿ ਦਾਹਿ ॥੧॥

ਚੌਪਈ॥ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨਿਕਟ ਕਵੀ ਬਹੁਰਹੈ॥ਮਨ ਭਾਵਤ ਤਿਨ
ਕੋ ਗੁਰ ਦਹੈ ॥ ਤਿਨ ਹਿਤ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਗੁਨ ਖਾਨੀ ॥ ਬਾਨ
ਬਨਾਯੋ ਸਠ ਸੁਖ ਦਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ਤਾ ਮਹਿ ਸਭ ਮਿਲ ਕਵਤਾ ਠਾਨੈਂ
॥ ਆਪ ਰਚੇਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸੁਖ ਦਾਨੈ ॥ ਸਿੱਖਨ ਕੇ ਮਨ ਜੋਸ਼ ਦਿਵਾਵਨ
॥ ਚੰਡੀ ਚਰਤ ਰਚੇ ਅਤ ਪਾਵਨ ॥ ੩ ॥ ਜਾ ਮਹਿ ਅਤ ਸੁਠ ਭਾਵ
ਦਿਖਾਰਾ ॥ ਦੁਰਗਾ ਭਈ ਰੂਪ ਸੇ 'ਨਾਰਾ ॥ 'ਗਹਿ ਕਰ ਖੰਡਾ ਸ਼ੱਤ
ਮਾਰੇ ॥ ਹੈ ਕਰ ਮਰਦ ਜੁ ਧਰਮਹਿ ਹਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ਸੋ 'ਤਿਰੀਆ ਤੇ
ਅਧਕ 'ਨਕਾਰੇ ॥ ਤਾਂਤੇ ਗੁਰੁ ਅਬ ਖੜਗ ਕਰਾਰੇ ॥ ਧਰਮ ਬਿਰੋਧੀ
ਜੇ ਲਖ ਪਾਵਹੁ ॥ ਗਹਿ ਗਹਿ ਤਿਨ ਕੋ ਮਾਰ ਮੁਕਾਵਹੁ ॥ ੫ ॥
ਕਾਇਰ 'ਕੇਹਰ ਕਰਬੇ ਹੇਤਾ ॥ ਚੰਡੀ ਚਰਤ ਰਚੇ ਸੁਖ ਕੇਤਾ ॥ ਤਿਯਾ
ਜਾਲ ਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਛੁੜਾਵਨ ॥ ਲਿਖਵਾਏ ਚਰਿਤ੍ਰ ਸੁਖ ਦਾਵਨ ॥ ੬ ॥
ਸੁਜਸ ਫੈਲਯੋ ਗੁਨੀਅਨ ਮਾਹਿ ॥ 'ਚਹੁ ਕੁੰਟਨ ਤੇ ਚਲ ਚਲ ਆਹਿ
॥ ਪਾਵਹਿ 'ਸੈਜ ਪਸਾਰਹਿ ਜਸ ਕੋ ॥ ਤਿਉਂ ਤਿਉਂ ਆਇ ਸੁਨਾ-
ਵਹਿ ਰਸ ਕੋ ॥ ੭ ॥ ਪੂਰਬ ਦਛਨ ਪੱਛਮ ਉੱਤਰ ॥ ਪੰਡਤ ਕਰਤ
ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੈ ਉੱਤਰ ॥ ਕਵਤਾ ਕਾਵ ਬਨਾਵਹਿ ਜੋਈ ॥ ਨਵ ਰਸ
ਸਹਿਤ ਬਿਭੂਖਨ ਹੋਈ ॥ ੮ ॥ ਸੋ ਆਏ ਚਲ ਸਤਿਗੁਰ ਦੁਆਰੇ ॥
ਰੁਚਰ ਕਵਿੱਤ ਬਨਾਇ ਉਚਾਰੇ ॥ ਸੁਨ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੈ ਦੈ ਧਨ ਰਾਸ ॥
ਸਾਦਰ ਨਿਤ ਰਾਖਤ ਗੁਰ ਪਾਸ ॥੯॥ ਕੇਸ਼ਵ ਦਾਸ ਏਕ ਕਵਿ ਭਯੋ॥

ਉਗ੍ਰ ਬੰਦੇਲ ਖੰਡ ਮਹਿੰ ਠਯੋ ॥ ਤਿਹ ਕੋ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਮ ^੧ਕਵਰੇਸਾ ॥
 ਨਿਸਚ ਕਵਿਅਨ ਕੋ ਥੋ ਏਸਾ ॥ ੧੦ ॥ ਤੁਰਕ ਕਰਨ ਨਵਰੰਗ
 ਚਿਤ ਚਹਯੋ ॥ ਗੁਨੀ ਅਧਕ ਹਿੰਦਨ ਮਹਿੰ ਲਹਯੋ ॥ ਜਬੈ ਕੁਵਰ
 ਸੁਧ ਇਸ ਬਿਧ ਪਾਈ ॥ ਤਯਾਗ ਦੇਸ ਘਰ ਗਯੋ ^੨ਪਲਾਈ ॥ ੧੧ ॥
 ਰਿਦੇ ਬਿਚਾਰਯੋ ਬਸਨ ਸਥਾਨ ॥ ਨਹਿੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਾ ਬੀਚ ਜਹਾਨ ॥
 ਸੁਨੀ ਹੁਤੀ ਸੁਧ ਸ੍ਰੀ ਰੁਰ ਕੇਰੀ ॥ ਇਕ ਸਮ ਨਿਬਹੈ ਸਕਤ ਘਨੇਰੀ
 ॥ ੧੨ ॥ ਦੁਰ ਕਰ ਦੂਰ ਦੂਰ ਨਿਤ ਚਲਕਰਾ ॥ ਪਹੁੰਚਯੋ ਆਨ ਅਨੰਦ
 ਪੁਰ ਮਹਿ ਬਰ ॥ ^੩ਰੁਚਰ ਕਵਿਤ ਕਿਤੂ ਕੇ ਕਰਕੈ ॥ ਮਿਲਯੋ ਗੁਰੂ
 ਸਨ ਤਬੈ ਉਚਰਕੈ ॥ ੧੩ ॥ ਬਿਨਾਂ ਆਸਰੇ ਗਹਯੋ ^੪ਅਲੰਬ ॥
 ਜਗਤ ਗੁਰੂ ਗੁਨ ਧਰਹੁ ^੫ਕਦੰਬ ॥ ਸੁਨਾ ਨਿਥਾਵਨ ਕੇ ਤੁਮ ਥਾਨ ॥
 ਸਦਾ ਨਿਮਾਨਨ ਕੇ ਬਡ ਮਾਨ ॥ ੧੪ ॥ ਅਹੋ ਨਿਤਾਣਨ ਕੇ ਤੁਮ
^੬ਤ੍ਰਾਨ ॥ ਅਸ ਸੋਭਾ ਕੇ ਕਬਹਿ ਜਹਾਨ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਭ ਸਾਦਰ
 ਬੈਠਾਯੋ ॥ ਨਿਜ ਪ੍ਰਸੰਗ ਤਬ ^੭ਬਿਪ੍ਰ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ੧੫ ॥ ਤੁਰਕ ਤੇਜ
 ਤੇ ਬਿਨ ਬਲ ਹਿੰਦੂ ॥ ਧਰਮ ਬਿਨਾਸਤ ਮੇਲਤ ਬਿੰਦੂ ॥ ਮਹਾਂ
^੮ਤ੍ਰਾਸ ਤੇ ਮੈਂ ਚਲ ਆਯੋ ॥ ਚਹਿਤ ਆਪਨੋ ਧਰਮ ਬਚਾਯੋ ॥ ੧੬ ॥
 ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਧੀਰਜ ਦੀਨ ॥ ਰੋਜ ^੯ਰਜਤਪਣ ਪੰਚ ਸੁ ਕੀਨ
 ॥ ਕਹਯੋ ਤੋਹਿ ਪਿਤ ਕਵੀ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਰਚੀ ਆਦਿ ਕਵਿ ਪ੍ਰਿਯਾ
 ਬਿਸਾਲਾ ॥ ੧੭ ॥ ਗੰਥ ਮਹਾਂ ਭਾਰਥ ਮਨ ਭਾਵੈ ॥
 ਕਵ ਗਨ ਤੇ ਭਾਖਾ ਬਨਵਾਵੈ ॥ ਹੂ ਕਰ ਉਪਯੋਗੀ ਸਭ ਕੇਰੋ ॥ ਬੁਧ
 ਬਲ ਤੇ ਸੁਠ ਰਚਹੁ ਘਨੇਰੋ ॥ ੧੮ ॥ ਅਸ ਧੀਰਜ ਦੇ ਰਾਖਯੋ ਤਾਸ
 ॥ ਕਵਿਤਾ ਰਚਵਾਵਹਿ ਸੁਖ ਰਾਸ ॥ ਰਚਹਿ ਆਪ ਬਹੁ ਗਿਰਾ

੧ ਕਵੀਆ ਦੇ ਵਡੇ ਨਾਮ ਹੈ

੨ ਦੋੜ ਗਏ

੩ ਸੁੰਦਰ

੪ ਆਸਰਾ

੫ ਸੰਮੂਹ

੬ ਬਲ ਵਾਲੇ

੭ ਬ੍ਰਹਮਣ

੮ ਡਰ ਕਰਕੇ

੯ ਰੁਪੈ

ਅਮੋਲੀ ॥ ਕਵਿ ਅਸ ਗੁਰ ਚਰਨਨ ਪਰ ਘੋਲੀ ॥ ੧੯ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਹਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਤਬ ਕਹਿਤ ਭਾ ਸੰਤ ਰੇਨ ਕੇ ਪਾਸ ॥
 ਕਿਤਕ ਕਵੀ ਬੇ ਗੁਰ ਢਿਗ ਨਾਮ ਸੁਨਾਵਹੁ ਤਾਸ ॥ ੨੦ ॥
 ਪ੍ਰਸੰਨ ਸੁਨਯੋ ਨਿਜ ਸਜਨ ਕੇ ਸੰਤ ਰੇਨ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥
 ਨਾਮ ਸੁਨਾਵਨ ਲਾਗ ਭਾ ਸੁਨਹੁ ਸੰਤ ਮਨ ਲਾਇ ॥ ੨੧ ॥
 ਚੋਪਈ ॥ ਸਰਬ ਸਿਰੋਮਣ ਭਾ ਕੁਵਰੇਸਾ ॥ ਦੁਤਿਯੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਰਾਇ ਲਖੇਸਾ ॥ ਸੈਨਾ ਪਤ ਪੁਨ ਮੰਗਲ ਨਾਮਾ ॥ ਸੁਖ ਦੇਵੇ ਚੰਦਨ
 ਅਭਿਰਾਮਾ ॥ ੨੨ ॥ ਈਸਰ ਆਲਮ ਉਦੋ ਸੁ ਰਾਇ ॥ ਹੰਸ ਰਾਜ
 ਪੁਨ ਰਾਵਲ ਥਾਇ ਅੱਲੂ ॥ ਮੱਧੂ ਰਾਮਾ ਝੱਲੂ ॥ ਬਿਧੀਆਨੰਦ ਲਾਲ
 ਚੰਦ ਭੱਲੂ ॥ ੨੩ ॥ ਬਿਰਜ ਲਾਲ ਪੁਨ ਖਾਨ ਸੁ ਖਾਨਾ ॥ ਪਿੰਡੀ
 ਲਾਲ ਹੁਸੈਨੀ ਜਾਨਾ ॥ ਅਪਰ ਨਿਹਾਲਾ ਰਾਮ ਸੁ ਦਾਸ ॥ ਮੱਦਨ
 ਗਿਰੀ ਧਯਾਨ ਸਿੰਗ ਰਾਸ ॥ ੨੪ ॥ ਦਯਾ ਧਰਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਹਿ-
 ਚਾਨੋ ॥ ਰਸਨ ਹਰਿ ਮਾਲਾ ਸਿੰਗ ਜਾਨੋ ॥ ਆਸਾ ਸਿੰਗ ਨੰਦ ਸਿੰਗ
 ਭਏ ॥ ਸੁੱਖਾ ਸਿੰਗ ਧੰਨਾ ਸਿੰਗ ਥਏ ॥ ੨੫ ॥ ਟਹਿਕਨ ਨੰਦ ਰਾਮ
 ਪੁਨ ਨਾਨੂ ॥ ਅਚਲ ਦਾਸ ਗੁਰਦਾਸ ਪਛਾਨੂ ॥ ਅਣੀ ਰਾਇ ਸਯਾਮੰ
 ਪੁਨ ਸੈਨ ॥ ਸੇਖਾ ਰਾਮ ਚੰਦਬੁਧ ਐਨਾ ॥ ੨੬ ॥ ਬੱਲੂ ਮਾਨੀ ਸੁੰਦਰ
 ਜਾਨੋ ॥ ਮੋਹਨ ਹੀਰ ਜਾਨ ਪਹਿਚਾਨੋ ॥ ਠਾਕਰ ਯੁਤ
 ਸਭ ਬਾਵਨ ਭਏ ॥ ਕਵਿ ਸਮਦਾਇ ਗੁਰੂ ਢਿਗ ਰਏ ॥ ੨੭ ॥
 ਅਨਕ ਭਾਂਤ ਕੀ ਕਵਤਾ ਠਾਨੇ ॥ ਪਿਖ ਸਤਿਗੁਰ ਹੈ ਅਨਦ ਮਹਾਨੇ
 ॥ ਬੀਸ ਚਾਰ ਅਵਤਾਰਨ ਗਾਥਾ ॥ ਰਚੀ ਸੁ ਰਚਵਾਈ ਗੁਰ ਨਾਥਾ
 ॥ ੨੮ ॥ ਜਗ ਉਪਕਾਰ ਦੇਤ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਸਹਿਸ ਕ੍ਰਿਤੀ ਕਿਯ ਭਾਖਾ
 ਰੂਰੇ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਿਥਮਹਿ ਕਹੀ ਬਰਖਨ ਮਾਹਿ ॥ ਬਿੰਦਯਾ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਨ
 ਪਢਨ ਲਗਾਹਿ ॥ ੨੯ ॥ ਇਤੋ ਭੇਵ ਨਹਿ ਤੋ ਭੀ ਪਾਏ ॥ ਭਾਖਾ

੧ ਸੁੰਦਰ ੨ ਜੋਗੀ ਵਾ ਨਾਮ ਹੈ ੩ ਬੁਧੀ ਦੇ ਘਰ ੪ ਚੌਵੀ ਅਵਤਾਰ ਦੀ ਕਥਾ ੫ ਸੁੰਦਰ

ਮਹਿੰ ਪ੍ਰਭ ਸੁਗਮ ਬਤਾਏ ॥ ਅਸ ਗੁਰ ਕੇ ਉਪਕਾਰ ਜੁ ਭੂਲੇ ॥ ਕ੍ਰਿਤ-
ਘਨ ਹੈ ਨਹਿੰ ਕਯੋਂ ਸੇ ^੧ਰੂਲੇ ॥ ੩੦ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਜਿਹ ਮੰਦਰ ਅਖਲੰ ਕਵੀ ਕਵਤਾ ਰਚਹਿ ਅਪਾਰ ॥

ਆਇਸ ਥੀ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਹਿੰ ਲਜਾਇ ਕੋ ਬਾਰ ॥੩੧॥

ਚੋਪਈ ॥ ਜੋ ਕਛ ਰਚੈ ਤਹਾਂ ਤਜ ਜਾਇ ॥ ਹੁਵੈ ਤਲਾਸੀ
ਨਿਤ ਇਸ ਭਾਇ ॥ ਕਵਿ ਸੁ ਰਾਜ ਹੰਸ ਇਕ ਬੇਰੇ ॥ ਰਚੇ ਕਬਿੱਤ
ਅਧਕ ਚੰਗੇਰੇ ॥ ੩੨ ॥ ਮਨ ਮਹਿੰ ਅਸ ਬਿਚਾਰ ਤਬ ਆਯੋ ॥
ਗੁਰ ਤੇ ਜੋ ^੨ਦਰਮਾਹਾ ਪਾਯੋ ॥ ਤਿਹ ਤੇ ਅਧਕ ਨ ਦੇ ਹੈ ਕੋਇ ॥
ਹਮ ਕੋ ਇਸ ਬਿਧ ਨੀਕੋ ਹੋਇ ॥ ੩੩ ॥ ਜਬ ਗੁਰ ਤੇ ਨਿਜ ਗ੍ਰਿਹ
ਕੋ ਜਾਵਹਿ ॥ ਕਿਸੀ ਭੂਪ ਕੋ ਜਾਇ ਸੁਨਾਵਹਿ ॥ ਲਹੈਂ ਇਨਾਮ
ਅਧਕ ਤਬ ਪਾਇ ॥ ਅਸ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰ ਨਿਜ ਪਟਨ ਲਿਖਾਇ ॥੩੪॥
ਸਹਿਜ ਸ੍ਰਭਾਵ ਗੁਰੂ ਤਹਿ ਆਏ ॥ ਕਪਟ ਕਵੀ ਕੋ ਤਬ ਲਖ ਪਾਏ ॥
^੩ਸੂਪਕਾਰਨ ਗੁਰ ਆਇਸ ਦੀਨ ॥ ^੪ਦਧੀ ਨੀਰ ਮੰਗਵਾਵਨ ਕੀਨ
॥ ੩੫ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ ਸਭ ਕਵਿਅਨ ^੫ਨਵਲਾਵਹੁ ॥ ਭੀ ਖੁਸ਼ਕੀ
ਇਨ ਸਭੈ ਗਵਾਵਹੁ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਅਖਲ ਕਵੀ ਹਰਖਾਇ ॥ ਹੰਸ
ਰਾਜ ਮਨ ਗਾ ਘਬਰਾਇ ॥ ੩੬ ॥ ਸਭ ^੬ਮੱਜੇ ਆਈ ਤਿਹ ਬਾਰੀ ॥
ਭਾ ਲਚਾਰ ਪਟ ਕੀਨ ਉਤਾਰੀ ॥ ਲਿਖੇ ਕਬਿੱਤ ਪਟਨ ਪਰ ਹੇਰੇ ॥
ਭਾ ਲੱਜਤ ਬਹੁ ਕਵਿ ਤਿਹ ਬੇਰੇ ॥ ੩੭ ॥ ਮੰਤਰਯਾਮੀ ਗੁਰ ਸਭ
ਜਾਨਯੋ ॥ ਧੰਨਯ ਧੰਨਯ ਮੁਖ ਕੀਨ ਬਖਾਨਯੋ ॥ ਕਹਯੋ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਿਅ
ਹੰਸਹਿ ਰਾਜ ॥ ਯਹ ਕਯਾ ਕੀਨਸ ਤੁਮੈ ਕੁਕਾਜ ॥ ੩੮ ॥ ਜਿਹ
ਕਵਤਾ ਕਾ ਤੁਹਿ ਭਾ ਮਾਨੇ ॥ ਸੋ ਗੁਰ ਘਰ ਕੇ ਘਾਈ ਜਾਨੇ ॥ ਹੁਤੋ
ਘਾਈ ਤਿਹ ਤੇ ਸੁਨਵਾਏ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਅਧਕ ਸੁਨੇ ਪਛਤਾਏ ॥੩੯॥

ਗਯੋ ਮਾਨ ਚਰਨਨ ਸਿਰ ਨਾਯੋ ॥ ਪੁਨ ਅਸ ਕਰਮ ਨ ਕਿਨ ਮਨ
ਲਿਆਯੋ ॥ ਐਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰੈ 'ਬਿਲਾਸੀ ॥ ਜਿਹ ਪਦ ਮਿਟੈ
ਦੰਡ ਜਮ ਫਾਸੀ ॥ ੪੦ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ
ਮਹਿਲੇ ਕਵਿਅਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਚਾਲੀਸਮੇਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੪੦ ॥
ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਕਲਗੀਧਰ ਸਤਿਗੁਰੁ 'ਬਿਲਸਤ ਅਨਕ 'ਬਿਲਾਸ ॥

ਬਾਸੈਹੇ ਕੇ ਪੁਰਬ ਲਖ ਬਹੁ ਸੰਗਤ ਗੁਰ ਪਾਸ ॥ ੧ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਚਤ੍ਰ ਦਿਸਾ ਤੇ ਚਲ ਕਰ ਆਈ ॥ ਪਾਵਨ ਦਰ-
ਸਨ ਸਤਿਗੁਰ ਤਾਈ ॥ ਪੁਰ ਰਵਤਾਸ ਸਿੱਖ ਤਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ਗੁਰ
ਢਿਗ ਆਇ ਅਧਕ ਹਿਤ ਨਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ਤਾ ਮਹਿ ਇਕ 'ਬਾਹਿਜ
ਕੁਮਰਾਵਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਮੀ ਹਰਜੱਸਯ ਕਹਾਵਾ ॥ ਹੁਤੀ ਕੰਨਯਾ ਤਿਹ
ਗ੍ਰਿਹ ਮਾਹਿ ॥ ਸਾਹਿਬ ਦੇਵੀ ਨਾਮ ਕਹਾਹਿ ॥ ੩ ॥ ਡੋਰੇ ਪਾ ਸੰਗਤ
ਸਨ ਲਿਆਯੋ ॥ ਪੁਰ ਆਨੰਦ 'ਸਿਵਰ ਕੇ ਪਾਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ
ਦਰਸਨ ਪਰਨੀਕੇ ॥ ਪੁਰੇ ਮਨੋਰਥ 'ਅਖਲਨ ਜੀ ਕੇ ॥ ੪ ॥ ਤਬ ਹਰ-
ਜੱਸਯ ਮਾਤ ਢਿਗ ਗਯੋ ॥ 'ਪਗ ਪੰਕਜ ਪਰ ਸੀਸ ਨਵਯੋ ॥ ਪੁਨ
ਬਿਨਤੀ ਕੀਨਸ ਅਸ ਭਾਏ ॥ ਹੇ ਮਾਤਾ ਜੀ ਸਭ ਸੁਖ ਦਾਏ ॥ ੫ ॥
ਨਿਜ ਕੰਨਯਾ ਮੈਂ ਲੇਕਰ ਆਯੋ ॥ ਗੁਰ ਦਾਸੀ ਕਰਬੇ ਲਲਚਾਯੋ ॥
ਇਸ ਜਨਮਤ ਮੈਂ ਪ੍ਰਣ ਕੈਂ ਧਾਰਾ ॥ ਮਾਤਾ ਕਹਿਤਦੇਸਇਸ ਸਾਰਾ ॥
੬ ॥ ਸੁਨ ਮਾਤਾ ਮਨ ਕੀਨ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਅਧਕ ਬਨੀ ਅਨਬਨ
ਯਹ ਕਾਰਾ ॥ ਅਸ ਗੁਰ ਘਰ ਮਰਯਾਦਾ ਨਾਹਿ ॥ ਇਕ ਕੇ ਹੁਤੋ
ਦੁਤੀ ਕੇ ਬਿਆਹਿ ॥ ੭ ॥ ਪੁਨ ਜੇ 'ਸੰਤਤ ਹੁਤੀ ਜਰੂਰਤ ॥ ਤੈ ਭੀ
ਕਰਤੇ ਸਿਖ ਇਛ ਪੂਰਤ ॥ ਜੁਗਲ ਦਿਸਾ ਤੇ ਭੀ
ਕਠਨਾਈ ॥ ਕਰਨ ਬਿਆਹੁ ਭੀ ਨਹਿ ਬਨ ਆਈ ॥ ੮ ॥ ਤਜਨੋ

੧ ਕੌਤਕ

੨ ਠੋਤਕ

੩ ਕੌਤਕ

੪ ਖਤਰੀ

੫ ਡੋਰੇ

੬ ਸੰਮੂਹ

੭ ਚਰਨ ਕਮਲਾ ਪਰ

੮ ਔਲਾਦ

ਭੀ ਬਹੁ ਕਠਨ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਸਿਖ ਕੰਨ੍ਹਾਂ ਜਨਮਤ ਪ੍ਰਣ ਧਾਰਾ ॥ ਮਾਤਾ
 ਕਹਿਤ ਸਿੱਖ ਪਰਵਾਰਾ ॥ ਕਰੈਂ ਕਹਾਂ ਬਹੁ ਭਯੋ ਬਿਗਾਰਾ ॥ ੯ ॥
 ਅਸ ਚਿੰਤਾ ਮਾਤਾ ਗਲਤਾਨੀ ॥ ਹਰਜਸ ਸੋਂ ਕੀਨਸਅਸ ਬਾਨੀ ॥
 ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਪੁੱਤ੍ਰ ਸਮਰੱਥ ॥ ਬਿਵਤ ਬਨਾਵਨ ਹੈ ਤਿਨ ਹੱਥ ॥
 ੧੦ ॥ ਜਬ ਗ੍ਰਿਹ ਆਵੈਂ 'ਮਤਾ ਪਕਾਵੈਂ' ॥ ਜਸ ਆਇਸ ਦਿਹਿ
 ਤੁਮੈਂ ਸੁਨਾਵੈਂ ॥ ਸੁਨ ਹਰਜਸ ਤਬ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ ॥ ਸਿਵਰ ਗਯੋ
 ਸਤਿਗੁਰ ਗ੍ਰਿਹ ਆਯੋ ॥ ੧੧ ॥ ਮਾਤਾ ਅਖਲ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸੁਨਾਯਾ ॥
 ਕਹਯੋ ਪੁੱਤ੍ਰ ਕਛੁ ਕਰੋ ਉਪਾਯਾ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਸ਼ਰਮ ਧਰਮ ਜੁਗ ਰਹੈ ॥
 ਸਿਖ ਕੋ ਪ੍ਰਣ ਭੀ ਪੂਰਨ ਥਹੈ ॥ ੧੨ ॥ ਸੁਨਤ ਸ੍ਰੀ ਦਸਮੇਸ ਉਚਾਰਾ
 ॥ ਅਨ ਬਨ ਅਸ਼ਕ ਬਨੀ ਯਹ ਕਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਘਰ ਯਹ ਮਰਯਾਦਾ
 ਨਾਹਿ ॥ ਇਕ ਸਹਿ ਪੁਤ੍ਰਾ ਦੁਤਿਯ ਬਿਵਾਹਿ ॥ ੧੩ ॥ ਪੁਨਹਿ
 ਬ੍ਰਹਮ ਚਰਜਹਿ ਹਮ ਧਾਰਾ ॥ ਗ੍ਰਿਹਸਥ ਧਰਮ ਨਹਿ ਅੰਗੀਕਾਰਾ ॥
 ਏਕ ਬਾਤ ਹੈ ਮਾਤਾ ਸੁਨੀਏਂ ॥ ਤਿਸਹਿ ਬੁਲਾਇ ਬਚਨ ਯਹ
 ਭਨੀਏਂ ॥ ੧੪ ॥ ਜੇ ਮਮ ਨਾਮ ਬੈਠਬੋ ਚਾਹੇ ॥ ਤੈ ਬੈਠੇ ਸਤਨਾਮ
 ਜਪਾਹੇ ॥ ਅਪਨੋ ਜਨਮ ਸਫਲ ਕਰ ਲੇਵੈ ॥ ਇਸ ਬਿਨ ਅਵਰ ਨ
 ਜਤਨ ਕਰੇਵੈ ॥ ੧੫ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਗੁਰ ਗੇ ਬੀਚ ਦਿਵਾਨਾ ॥ ਹਰ-
 ਜਸ ਮਾਤ ਬੁਲਵਾਨ ਠਾਨਾ ॥ ਕਹਿਵਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸਕਲ ਸੁਨਾਈ ॥
 ਸੁਨ ਕਰ ਗਯੋ ਸੁਤਾ ਕੇ ਪਾਈ ॥ ੧੬ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਆਇਸ ਸਕਲ
 ਬੁਝਾਈ ॥ ਦੇਵੀ ਸਾਹਿਬ ਐਸ ਅਲਾਈ ॥ ਲਹਿ ਫੇਰੇ ਗੁਰ ਸੰਗ ਇਕ
 ਬੇਰੀ ॥ ਰਹੋਂ ਸਦਾ ਪਗਤਿਨ ਫਿਗ ਚੇਰੀ ॥ ੧੭ ॥ ਸੁਨ ਹਰਜਸ ਸਨਆਨੰਦ
 ਧਾਰਾ ॥ ਆਇ ਮਾਤ ਫਿਗ ਕੀਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਸਕਲ ਬਾਤ ਗੁਰ
 ਕੀਨ ਪਰਮਾਨ ॥ ਲਹਿ ਫੇਰੇ ਗੁਰ ਰਾਖਹਿ ਮਾਨ ॥ ੧੮ ॥ ਸੁਨਮਾਤਾ
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬੁਲਾਇ ॥ ਫੇਰੇ ਲੈਬੇ ਤਬ ਮਨਵਾਇ ॥ ਦਿਵਸ 'ਬਸੋਹਾ

ਥੇ ਨਿਯਰਾਯੋ ॥ ਬਿਆਹ ਅਨੰਦ ਹਿਤ ਦਿਵਸ ਠਰਾਯੋ ॥ ੧੯ ॥
ਦੇਹਿਰਾ ॥ 'ਸੰਮਤ ਜੁਗ ਸੁਤ ਉਪਰੇ ਬੀਸ ਰੁ ਨਵ ਮਨ ਜਾਨ ॥

ਬਾਸੋਹੇ ਅਹਿ ਸੁਭ ਲਖੇ ਅਸ ਬਿਧ ਬਿਆਹ ਸੁ ਜਾਨ ॥ ੨੦ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਆਨੰਦ ਪੁਰ ਨਿਤ ਆਨਦ ਹੋਏ ॥ ਆਇੰ ਜਾਹਿ
ਸਿਖ ਅੰਤ ਨ ਕੋਏ ॥ ਕਿਤਕ ਕਾਲ ਅਸ ਬੀਤਤ ਭਯੋ ॥ ਕਾਤਕ
ਪੁਨਯ ਦਿਨ ਨਿਰਯਯੋ ॥ ੨੧ ॥ ਜਿਹ ਕਿਹ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ
ਪਿਆਰੇ ॥ ਆਏ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਅਤ ਹਿਤ ਧਾਰੇ ॥ ਬਹੁ ਮੇਲਾ ਹੋਵਤ
ਭਾ ਤਬੈ ॥ ਪੁਰਬ ਪੂਜਯੋ ਭਾ ਧਰ ਸਥੈ ॥ ੨੨ ॥ ਪੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਪਗ
ਭੇਟ ਚਢਾਈ ॥ ਲਗੇ ਅੰਬਾਰ ਅੰਤ ਨਹਿ ਆਈ ॥ ਢਾਕੇ ਕੀ ਸੰਗਤ
ਮਹਿੰ ਏਕ ॥ ਰਾਮ ਲਾਲ ਸਿਖ ਜੜੀਆ ਨੇਕ ॥ ੨੩ ॥ ਕੰਚਨ
ਚੂੜਾ ਜੜਤ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਅਰਪਨ ਕੀਨੋ ਤਿਹ ਬਾਰਾ ॥ ਪਿਖ
ਦਿਵਾਨ ਮਹਿੰ ਸਭਨ ਸਰਾਯੋ ॥ ਰਾਮ ਲਾਲ ਕਰ ਜੋਰ ਅਲਾਯੋ ॥
੨੪ ॥ ਜੋਰਾ ਇਸ ਚੂਰੇ ਕਾ ਨਾਥ ॥ ਪਠਯੋ ਮਸੰਦ ਚੱਯੇ ਕੇ ਹਾਥ ॥
ਸੁਨ ਪ੍ਰਭ ਕਹਯੋ ਨ ਹਮ ਢਿਗ ਆਯੋ ॥ ਏਕ ਸਿੱਖ ਕਰ ਜੋਰ ਅਲਾਯੋ
॥ ੨੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤਿਸ ਮਸੰਦ ਕੀ ਨਾਰੀ ॥ ਮੈਂ ਪੋਖੀ ਕਰ ਚੂਰੇ
ਡਾਰੀ ॥ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਗ ਸਿਖ ਇਕ ਮੁਲਤਾਨਾ ॥ ਭੇਟਾ ਕੀਨ ਬਾਦਲੇ
ਥਾਨਾ ॥ ੨੬ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ ਪ੍ਰਭ ਚੇਤੂ ਕੇ ਹਾਥਾ ॥ ਮੋਤੀ ਮਾਲਾ
ਰੇਜੇ ਸਾਥਾ ॥ 'ਕੰਚਨ ਕਟਕ ਜੜਾਊ ਪੱਠੇ ॥ ਕਹਯੋ ਗੁਰੂ ਹਮ
ਸੇ ਨਹਿ ਡਿੱਠੇ ॥ ੨੭ ॥ ਇਕ ਸਿਖ ਕਹਯੋ ਨਾਰ ਤਿਹ ਆਈ ॥
ਇਸ ਸਮ ਰੇਜੇ ਘਗਰੀ ਪਾਈ ॥ ਅਰ ਚੇਤੂ ਸੁਤ ਸੁਤ 'ਕੰਕਨ ਮਾਲਾ
॥ ਪਹਿਰੇ ਆਏ ਹਮਾਰੇ ਨਾਲਾ ॥ ੨੮ ॥ ਸ਼ਾਹ ਗੁਰਦਿੱਤ ਆਗਰੇ
ਵਾਰੇ ॥ ਕਛੁ ਭੇਟਾ ਧਰ ਬਿਨੈ ਉਚਾਰੇ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਦਾਸ ਘਲੀ ਸੁਤ

ਮੋਰਾਂ ॥ ਮੱਯੇ ਮਸੰਦ ਕਰ ਦਸਵੰਧ ਤੋਰਾ ॥ ੨੯ ॥ ਕਯਾ ਜਾਨੈ
 ਦੀਨੀ ਕੈ ਨਾਹਿ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਨ ਪਹੁਚੀ ਵਾਹਿ ॥ ਚੈਨ ਰਾਇ
 ਸਿਖ ਸਿੰਧ ਬਸੇਰਾ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਕਰ ਬਿਨਤੀ ਟੇਰਾ ॥ ੩੦ ॥ ਪ੍ਰਭ
 ਜੀ ਮੈਂ ਮਸੰਦ ਕਰ ਕਰਮੇਂ ॥ ਜੇਵਰ ਭੇਜੇ ਰਾਵਰ ਘਰ ਮੇਂ ॥ ਸੁਨ
 ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਨ ਸੋਊ ਲਿਆਯੋ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਤਬ ਬਹੁ ਸਿੱਖਨ
 ਗਾਯੋ ॥ ੩੧ ॥ ਨੀਤੀ ਸਪਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪੂਰੇ ॥ ਹੁਤੇ ਮਸੰਦ ਜੁ ਗੁਰੂ
 ਹਜੂਰੇ ॥ ਕਰ ਸਬਤ ਤਸਕਰ ਠਹਿਰਾਇ ॥ ਭੇ ਲੱਜਤ ਨਿਜ
 ਗਵਰ ਗੁਵਾਇ ॥ ੩੨ ॥ ਇਤਨੇ ਮਾਹਿੰ ਨਕਲੀਏ ਆਇ ॥ ਸਾਂਗ
 ਮਸੰਦਨ ਕਰ ਦਿਖਰਾਇ ॥ ਇਕ ਮਸੰਦ ਘੋਰੀ ਚਢ ਚਾਲਾ ॥ ਬੈਸਾ
 ਦੁਤਿਜ ਚਢਾਈ ਨਾਲਾ ॥ ੩੩ ॥ ਜੁਗਲ ਟਹਲੀਏ ਜੁਗਲ ਸੁਵਾਨੈ
 ॥ ਜੁਗਲ ਬਛੇਰੇ ਅਸੁਨ ਜਾਨੈ ॥ ਜਾ ਗਰੀਬ ਸਿਖ ਗ੍ਰਿਹਿ ਪ੍ਰਵ-
 ਸਾਇ ॥ ਆਗੇ ਸਿਖ ਸਿਖਨੀ ਕਰ ਭਾਇ ॥ ੩੪ ॥ ਮੰਚ ਡਸਾਇ
 ਬਠਾਵਨ ਕਰੇ ॥ ਸਿਖ ਕੰਨਜਾਂ ਕੋ ਮਸੰਦ ਰਹੇ ॥ ਬੀਵੀ ਕੀ ਮੁਠੀਆਂ
 ਮ ਭਰੇ ॥ ਅਸਨ ਤਿਆਰ ਸਿਖਨੀ ਕੋ ਰਹੇ ॥ ੩੫ ॥ ਕਹਯੋ ਸਿੱਖ
 ਕੋ ਦਰਸਨ ਭੇਟਾ ॥ ਸਿਖ ਗਰੀਬ ਅਤ ਕੀਅ ਅਸ ਠੇਟਾ ॥ ਕਛੁ
 ਗਹਿਨਾ ਸਿਖਨੀ ਬੋ ਲੀਨਾ ॥ ਜਾ ਬਜਾਰ ਮਹਿ ਬੇਚਨ ਕੀਨਾ ॥
 ੩੬ ॥ ਰਸਤ ਲੀਨ ਕਛੁ ਭੇਟਾ ਕੀਨ ॥ ਕਰਯੋ ਤਿਆਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ਕੁਣਕਾ ਤਸਮਾਈ ਦਾਲ ਸੁ ਆਲੂ ॥ ਚਾਹਯੋ ਜਬੈ ਮਸੰਦ
 ਖਵਾਲੂ ॥ ੩੭ ॥ ਪੂਛਯੋ ਕਹਾਂ ਬਠਾਵਨ ਕੀਨ ॥ ਜੋ ਬਠਯੋ ਸਿਖ
 ਨੇ ਕਹਿ ਦੀਨ ॥ ਸੁਨਤ ਕਹਯੋ ਤੂੰ ਬਡ ਗੁਰ ਮਾਰਾ ॥ ਕਯਾ ਸਰਾਧ
 ਬੋ ਕੀਅ ਅਸ ਤਿਆਰਾ ॥ ੩੮ ॥ ਏਕ ਛਾਂਗ ਲਿਆਇ ਨੀਕ

੧ ਕਹੀ

੨ ਜੇਵਰ

੩ ਚੋਰ

੪ ਬਰਮ ਸਾਰ

੫ ਵਡਿਆਈ

੬ ਘੋੜੀ ਦੇ

੭ ਪਲੰਘ

੮ ਵਛਾਕੇ

੯ ਉਚਾਰਦਾ

੧੦ ਮਖੌਲ

੧੧ ਬਕਰਾ

ਬਨਾਵੇ ॥ ਸਵਾ ਸੇਰ ^੧ਮਦਰਾ ਸੁਭ ਲਿਆਵੈ ॥ ਮਾਖਨ ਸੇਰ ਬਛੇਰਨ
ਹੇਤਾ ॥ ਤਿਨ ਦਾਨਾ ਲਿਆ ਹੋਇ ਸੁਚੇਤਾ ॥ ੩੯ ॥ ਤਬੈ ਗੁਰੂ ਕੇ
ਭੋਜਨ ਪਾਇੰ ॥ ਨਾਹਿੰ ਤ ਦੋਹਿੰ ਸਰਾਪ ਅਬ ਜਾਇੰ ॥ ਸੁਨਤ ਸਿੱਖ
ਬਹੁ ਭਯੋ ਲਚਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਦਿਸ ਤੇ ਬਣ ਭੈ ਕੇ ਧਾਰਾ ॥ ੪੦ ॥ ਗਿਰ੍ਹ
ਮਹਿੰ ਨਹਿੰ ਕਛ ਬੇਚਨ ਜਾਇ ॥ ਲਘ ਭੂਮੀ ਈ ਗਹਿਨੇ ਪਾਇ ॥
ਜਥਾ ਮਸੰਦ ਸਾਹਿਬ ਫੁਰਮਾਯੋ ॥ ਕਰੀ ਸੇਵ ਤਸ ਭਾਵ ਜਨਾਯੋ ॥
੪੧ ॥ ਪ੍ਰਤਹਿ ਸਿੱਖ ਪ੍ਰਸਾਦ ਅਚਾਯੋ ॥ ਕਾਰ ਗੁਰੂ ਕੀ ਪੁਨ ਸਿਖ
ਲਿਆਯੋ ॥ ਪੰਚ ^੨ਰਜਤਪਣ ਆਗੇ ਧਰੇ ॥ ਕ੍ਰਧਯੋ ਮਸੰਦ ਬਗਾਇਵ
ਪਰੇ ॥ ੪੨ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ ਗੁਰ ਮਾਰੇ ਕੀ ਕਿਆ ਲਿਆਯੋ ॥ ^੩ਪੰਝੀ
ਲਹੂੰ ^੪ਨਤ ਸ੍ਰਾਪ ਅਲਾਯੋ ॥ ਡਰਤ ਸਿੱਖ ਤਬ ਪੰਝੀ ਧਰੇ ॥ ਪੁਨਹਿੰ
ਮਸੰਦ ਉਚਾਰਨ ਕਰੇ ॥ ੪੩ ॥ ਮੇਰੀ ਭੇਟਾ ਪੰਜ ਲਿਆਯੋ ॥ ਅਰ
ਬੀਵੀ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਕਰਾਯੋ ॥ ਇਕ ਇਕ ਟਹਿਲਨ ਕੋ ਭੀ ਦੀਜਹਿ ॥
ਤਬ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਗੁਰ ਕੀ ਲੀਜਹਿ ॥ ੪੪ ॥ ਸੁਨ ਗਰੀਬ ਸਿੱਖ ਤੇਸੇ
ਕੀਨ ॥ ਕਛੁਕ ਖੁਸ਼ੀ ਮਸੰਦ ਤਬ ਦੀਨ ॥ ਪੁਨਹਿੰ ਕਹਯੋ ਇਹ ਬੇਟੀ
ਤੋਰੇ ॥ ਦੇਹੁ ਟਹਿਲੀਏ ਬਿਆਹਿ ਸੁ ਮੋਰੇ ॥ ੪੫ ॥ ਕਹਯੋ ਸਿੱਖ
ਇਸ ਮੰਗਨੀ ਭਈ ॥ ਸੁਨ ਮਸੰਦ ਬਹੁ ^੫ਗਾਰੀ ਦਈ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ
ਗੁਰ ਮਾਰੇ ਹਤਿਆਰੇ ॥ ਨਹਿੰ ਮਾਨੋ ਤੁਮ ^੬ਬਾਕ ਹਮਾਰੇ ॥ ੪੬ ॥
ਗਾਰ ਨਿਕਾਰਤ ^੭ਅਸੂ ਅਰੋਹੇ ॥ ਸਿਖ ਸਿਖਨੀ ਬਹੁ ਬਿਨਤੀ ਦੋਹੇ ॥
ਪੁਨ ਪੁਨ ਪਗ ਤਿਹ ਮਸਤਕ ਲਾਵੈ ॥ ਆਗੇ ਚਾਰਬਤ ^੮ਗਾਰ
ਅਲਾਵੈ ॥ ੪੭ ॥ ਅਸਬਿਧ ਬਿਦਾ ਭਯੋ ਸੋ ਤਬੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਦਸਮੇਸ ਸ੍ਰਾਂਗ
ਪਿਖ ਜਬੈ ॥ ਚਢਯੋ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰ ਨੈਨਨ ਲਾਲਾ ॥ ਹੁਕਮ ਦੀਨ ^੯ਸੂਰਨ

੧ ਸਰਾਬ

੨ ਪੰਜ ਰੁਪੈ

੩ ਪੰਜੀ ਰੁਪੈ ਲਵਾਂ ਗਾ

੪ ਨਹੀਂ ਤਾਂ

੫ ਗਾਲੀਆਂ
ਕਢਦਾ ਹੈ੬ ਬਚਨ
੮ ਸੂਰਮਿਆ

੭ ਘੋੜੇ ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ

੮ ਗਾਲੀਆਂ

ਤਤ ਕਾਲਾ॥੪੮॥ਹੁਤੇ ਮਸੰਦ ਜੋਊ ^੧ਗਹਿਵਾਇ ॥ ਜੋਊ ^੨ਬਿਹਾਜ਼ਰ
ਸੇ ਮੰਗਵਾਇ ॥ ਕਿਤਕ ਕਾਲ ਮਹਿ ਪਹੁੰਚਤ ਭਏ ॥ ਜਿਨ ਸਿੱਖਨ
ਕੇ ਬਹੁ ਦੁਖ ਦਏ ॥ ੪੯ ॥ ਤਲੇ ਕੜਾਹ ਤੇਲ ਮਹਿ ਸੇਏ ॥ ਦੀਓ
^੩ਦੰਡ ਜਿਸ ਲਾਇਕ ਜੋਏ ॥ ਦੁਇ ਤ੍ਰੈ ^੪ਤ੍ਰਿਯਾ ਭੇਖ ਧਰ ਆਇ ॥
ਗੁਰ ਮਾਤਾ ਨੇ ਕਹਿ ਛੁਡਵਾਇ ॥ ੫੦ ॥ ਕੇਰਤ ਬਿਨ ਗੁਨਾਹਿ
ਲਖ ਛੋਰੇ ॥ ਖਾਰਜ ਕਰੇ ਨ ਰਾਖ ਬਹੋਰੇ ॥ ਸਾਲੋ ਪੋਤਾ ਦੁਨੀ ਸੁ
ਚੰਦ ॥ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਬਸੈ ਮਸੰਦ ॥ ੫੧ ॥ ਇਕ ਤਿਹ ਕੇ ਗੁਰ
ਨਹਿ ਗਹਿਵਾਯੇ ॥ ਸਾਲੋ ਘਾਲ ਚਿਤਾਰ ਬਚਾਯੇ ॥ ਅਸ ਕਰ ਗੁਰ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ਸਿੱਖਨ ਕੇ ਅਸ ਆਇਸ ਦੀਨ ॥ ੫੨ ॥ ਕੇ
ਮਸੰਦ ਨਹਿ ਆਇ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਜੇ ਗੁਰ ਘਰ ਕੀ ਹੋਵਹਿ ^੫ਕਾਰੇ ॥
ਗ੍ਰਿਹ ਗੋਲਕ ਬਨਾਇ ਸਿੰਚਾਵੇ ॥ ਜਬ ਦਰਸਨ ਹਿਤ ਕੇ ਇਤ ਆਵੇ
॥ ੫੩ ॥ ਆਪ ਚਢਾਉ ਸ਼ਕਤ ਜਸ ਹੋਇ ॥ ਸਿੱਖਨ ਦੁਖ ਇਸ
ਬਿਧ ਪ੍ਰਭ ਖੋਇ ॥ ਧੰਨਜ ਧੰਨਜ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਉਚਾਰੇ ॥ ਜੇ ਸਿੱਖਨ
ਦੁਖ ਨਾਹਿ ਸਹਾਰੇ ॥ ੫੪ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ
ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੁਤਿਯੇ ਬਿਆਹਿ ਐ
ਮਸੰਦ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਇਕਤਾਲੀਸਮੇਂ
ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੪੧ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਦਸਮੇ ਪਤਿਸ਼ਾਹਿ ਜੀ ਇਕ ਅਹਿ ਅੰਮ੍ਰਤ ਕਾਲ ॥

ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕੈ ਧਯਾਨ ਮਹਿ ਐਸੇ ਕੀਨ ਖਿਆਲ ॥੧॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜਗ ਕੇ ਰਾਇ ॥ ਸਿੱਖੀ ਬੀਜ
ਜਗਤ ਮਹਿ ਪਾਇ ॥ ਅਠ ਗੁਰ ਅੰਭ ਸਿੰਚ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਰਾ ॥ ਸਭ
ਬਿਧ ਤਯਾਰ ਫੁਲਯੇ ਇਹ ਬਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਤਿਹ ਕੇ ਫਲ ਲਗਾਇਬੋ

ਚਹੀਅਹਿ ॥ ਪੰਥ ਖਾਲਸਾ ਜਗ ਪ੍ਰਗਟਹੀਅਹਿ ॥ ਅਸ ਦ੍ਰਿਢ ਕਰ
 ਮਨ ਧਿਆਨ ਉਥਾਨਾ ॥ ਬਸਤ੍ਰ ਸਸਤ੍ਰ ਸਜ ਬਿਰੇ ਦਿਵਾਨਾ ॥੩॥
 ਆਸਾਵਾਰ ਭੋਗ ਜਬ ਪਾਇ ॥ ਬਹੁ ਸਿਖ ਨਏ ਤਬੈ ਚਲ ਆਇ ॥
 'ਮੁਰਝੇ ਬਦਨ ਸੁ ਉਤਸਵ ਹੀਨੇ ॥ ਆਇ ਗੁਰੂ ਪਗ ਬੰਦਨ ਕੀਨੇ ॥
 ੪ ॥ ਬਠਲਾਏ ਗੁਰ ਬੂਝਨ ਕੀਨੇ ॥ ਉਦਾਸੀਨ ਕਜੋਂ ਉਤਸਵ ਹੀਨੇ
 ॥ ਤਿਨ ਮਹੁ ਜੋਗਾ ਮੁਖੀਆ ਏਕ ॥ ਹਾਥ ਏਧ ਕਹਿ 'ਜਲਦ
 ਬਿਬੇਕ ॥ ੫ ॥ ਹਮ ਪਿਸ਼ੋਰ ਬਾਸੀ ਸਿਖ ਬਾਰੇ ॥ ਅਏ ਦਰਸ ਰਾਵਰ
 ਹਿਤ ਧਾਰੇ ॥ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰਨ ਭੇਟ ਲਿਆਏ ॥ ਮਗ ਮਹਿ 'ਯਵਨਨ
 ਲੂਟਯੋ ਧਾਏ ॥ ੬ ॥ 'ਛੂਛੇ ਕਰ ਆਏ ਤਵ 'ਪਾਸੂ ॥ ਇਸ ਕਾਰਨ
 ਤੇ ਭਏ ਨਿਰਾਸੂ ॥ ਕਹਯੋ ਗੁਰੂ ਤੁਮ ਕਜੋਂ ਲੂਟਵਾਯੋ ॥ ਲੂਟਨ
 ਹਾਰਨ ਕਜੋਂ ਨਹਿ ਘਾਯੋ ॥ ੭ ॥ ਯਥਾ ਪਾਂਵ ਕਰ ਅਹੈਂ ਤੁਮਾਰੇ ॥
 ਤਥਾ ਤਿਨ੍ਹੋਂ ਕੇ ਪਰੈਂ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਸੁਨ ਸਿੱਖਨ ਤਬ ਕੀਨ ਉਚਾਰੇ ॥
 'ਕੇਹਰ ਸੇ ਹਮ 'ਸਿਆਲ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ੮ ॥ ਹਮ ਵਿਨ 'ਆਯੁਧ ਸੇ
 'ਖਗ ਧਾਰੀ ॥ 'ਸਰਬਤ ਕਿਮ ਹਮ ਤਿਨ ਸੇਂ ਧਾਰੀ ॥ ਸੁਨ ਪ੍ਰਭ
 ਮਨ ਮਹਿ ਕੀਨ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਛੱਤ੍ਰ ਧਰਮ ਇਨ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰਾ ॥ ੯
 ॥ ਅਬ ਬਿਨ ਬੇਰ ਪੰਥ ਬਿਦਤਾਵੈਂ ॥ ਛੱਤ੍ਰ ਧਰਮ ਇਨ ਮਹਿ ਝਲ-
 ਕਾਵੈਂ ॥ ਨਿਜ ਰੱਖਯਾ ਅਬ ਕਰ ਨ ਸਕਾਹਿ ॥ ਧਰਮ ਬਿਰੋਧਿਨ
 ਪੁਨ ਇਹੁ ਘਾਹਿ ॥ ੧੦ ॥ 'ਪ੍ਰੰਚ ਪਰਖਬੇ ਸਿੱਖੀ ਚਹੀਅਹਿ ॥
 ਪੁਨਹਿ ਪੰਥ ਖਾਲਸ ਪ੍ਰਗਟਈਅਹਿ ॥ ਅਸ ਬਿਚਾਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸੁਖ
 ਦਾਤੈ ॥ ਲੇਖਾਰਿਨ ਪਤ ਕਹਿ ਬਖਸ਼ਾਤੇ ॥ ੧੧ ॥ ਹੁਕਮ ਪੱਤ੍ਰ
 ਲਿਖਹੋ ਇਸ ਭਾਇ ॥ ਜੇ ਸਿਖ ਗੁਰ ਘਰ ਕੇ ਜਿਹ ਠਾਇ ॥ ਚੇਤ

੧ ਸੁਖ ਮੁਰਬਾਇਆ ਹੋਇਆ   ੨ ਵੀਚਾਰ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰ ਗੁਰੂ ਜੀ   ੩ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੇ

੪ ਖਾਲੀ

੫ ਪਾਸ

੬ ਸ਼ੇਰ

੭ ਗਿਦੜ

੮ ਸਸਤ੍ਰ

੯ ਖੰਡਾ

੧੦ ਬਰਾਬਰੀ

੧੧ ਪੁਨਾਂ

ਮਾਸ ਮਹਿੰ ਹਮ ਢਿਗ ਆਵਹਿੰ ॥ ^੧ਬਾਸੋਹੇ ਮੇਲਾ ਬਡ ਲਾਵਹਿੰ ॥
੧੨ ॥ ਸੁਨ ਆਇਸ ਚਿੱਤੇ ਤਤ ਕਾਲਾ ॥ ਦੀਨ ਪਠਾਇ ^੨ਮੇਵਰੇ
ਜਾਲਾ ॥ ਦੇਸ਼ ਵਿਦੇਸ਼ਨ ਪਹੁਚੇ ਜਾਇ ॥ ਸਭ ਸਿੱਖਨ ਪ੍ਰਤਿ ਦੀਨ
ਸੁਨਾਇ ॥ ੧੩ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਕਲਗੀਧਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੈ ਹੁਕਮ ਪੱਤ੍ਰ ਸਿਖ ਪਾਇ ॥

^੩ਅਖਲ ਕਾਰ ਗ੍ਰਿਹ ਤਿਆਗਕੈ ਦਰਸ਼ਨ ਹੇਤ ਉਮਾਇ ੧੪।
ਚੌਪਈ ॥ ਅਤ ਸੁਭ ਵਸਤੂ ਹੇਤ ^੪ਅਕੋਰਾ ॥ ਕਰ ਇਕੱਤ੍ਰ
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ^੫ਓਰਾ ॥ ਪਾਇ ਵਹੀਰਾਂ ਗ੍ਰਿਹ ਤਜ ਆਵੈਂ ॥ ਮਗ
ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਮ ਸ਼ਬਦ ਬਹੁ ਗਾਵੈਂ ॥ ੧੫ ॥ ਆਇੰ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਸਿਵਰ
ਲਗਾਵਹਿੰ ॥ ਗੁਰ ਦਰਸ਼ਨ ਤੇ ਮਨ ਸਿਤਲਾਵਹਿੰ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤ
ਸੰਗਤਾਂ ਆਹਿੰ ਨਵੀਨੀ ॥ ਭਈ ਇਕੱਤ੍ਰ ਅੰਤ ਬਿਹੀਨੀ ॥ ੧੬ ॥
ਪੁਰ ਅਨੰਦ ਕੇ ਬੀਚ ਨ ਮਾਹਿ ॥ ਵਹਿਰ ਚਤ੍ਰ ਦਿਸ ਸਿਵਰ ਲਗਾਹਿ
॥ ਜਿਤ ਕਿਤ ਗੁਰ ਤੰਬੂ ਲਗਵਾਏ ॥ ਫੌਜੀ ਸਿਖ ਹਿਤ ਰੱਖਯ
ਬਿਰਾਏ ॥ ੧੭ ॥ ਚਤ੍ਰ ਗੁਰਨ ਕੀ ਬੰਸ ਉਦਾਰੇ ॥ ਆਏ ਦਰਸ
ਗੁਰ ਕੇ ਹਿਤ ਧਾਰੇ ॥ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਭੂ ਸਨ ਹਰਖ ਬਢਾਇ ॥ ਨੀਕ
ਸਥਾਨ ਸਿਵਰ ਕਰਵਾਇ ॥ ੧੮ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤ ਲਾਗਾਹਿ ਅਧਕ
ਦਿਵਾਨਾ ॥ ਹੋਵਹਿ ਕੀਰਤਨ ਸੁਭ ਬਖਸ਼ਾਨਾ ॥ ਚੇਤ ਮਾਸ ਅਸ
ਬੀਤਤ ਭਯੋ ॥ ^੬ਸੇਸ ਨਿਸਾ ਦੋਨੋਂ ਜਬ ਰਯੋ ॥ ੧੯ ॥ ਪ੍ਰਭ ਨਿਜ ਰਾਮ
ਕੁਇਰ ਲਖ ਪਿਆਰਾ ॥ ਏਕਲ ਥਲ ਬਿਰ ਨਿਕਟ ਹਕਾਰਾ ॥ ਆਯੋ
ਚਰਨ ਬੰਦਨਾ ਧਾਰੀ ॥ ਪਿਖ ਗੁਰ ਹਰਖਤ ਗਿਰਾ ਉਚਾਰੀ ॥ ੨੦
॥ ਅਹੋ ਭਾਈ ਬ੍ਰਿਧ ਬੰਸ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ^੭ਗੜ੍ਹ ਦਿਵਾਨ ਕੇ ਮੱਧ

ਮਦਾਨਾ ॥ ^੧ਕਾਬਰ ਵਾਹੇ ^੨ਸਿਵਰ ਲਗਾਵਹੁ ॥ ^੩ਫਾਰਾਸ਼ਨ ਤੇ
 ਨੀਕ ਸਜਾਵਹੁ ॥ ੨੧ ॥ ਸਿੰਘਾਸਨ ਦਿਸ ਪਸਚਮ ਓਰਾ ॥ ਤੰਬੂ
 ਇਕ ਸਜਾਹੇ ਸੁਭ ਹੋਰਾ ॥ ਅਸ ਕ੍ਰਿਤ ਕਰ ਹਮਰੇ ਢਿਗ ਆਏ ॥
 ਸਤ ਬਚ ਕਹਿ ਪਗ ਬੰਧ ਸਿਧਾਏ ॥ ੨੨ ॥ ਪੁਨ ਲੁਹਾਰ ਗੁਰ
 ਨਿਕਟ ਹਕਾਰੇ ॥ ਕਟ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਕਰਵਾਏ ਤਯਾਰੇ ॥ ਸਵਾ ^੪ਬਲਿਸ਼ਤ
 ਖੰਡ ਚੁਗ ਧਾਰਾ ॥ ਬਾਟੇ ਸਰਬ ਲੋਹ ਕਰ ਤਿਆਰਾ ॥ ੨੩ ॥
 ਦਰਜੀ ^੫ਕਾਛੇ ^੬ਜਾਮ ਬਨਾਏ ॥ ਕੀਨੇ ਜਮਹ ਅੰਬਾਰ ਲਗਾਏ ॥
 ਦਸਤਾਰੇ ਕੰਘੇ ਅਨਵਾਇ ॥ ਸਿਰੀ ਸਾਹਿਬ ਬਹੁ ਇਕਤ ਕਰਾਇ ॥
 ੨੪ ॥ ਸੈਜ ਤਿਆਰ ਗੁਰ ਕਰ ਸਭ ਭਾਇ ॥ ਉਤ ਭਾਈ ਸੁਭ
 ਸਿਵਰ ਲਗਾਇ ॥ ਢਾਈ ਲਾਖ ਕੀ ਕੀਮਤ ਵਾਰੇ ॥ ਨਹਿ ਜਹਿ
 ਸਮ ਸੁਭ ਜਗਤ ਮਝਾਰੇ ॥ ੨੫ ॥ ਤੰਬੂ ਪਸਚਮ ਓਰ ਲਗਾਯੋ ॥
 ਇਕ ਨਿਸ ਦਿਨ ਮਹੂ ਨੀਕ ਸਜਾਯੋ ॥ ਆਗਲ ਦਿਵਸ ਆਇ ਗੁਰ
 ਪਾਸਾ ॥ ਤਿਆਰ ਅਹੈਂ ਕੀਨਸ ਅਰਦਾਸਾ ॥ ੨੬ ॥ ਸੁਨ ਪ੍ਰਭ
 ਹਰਖ ਸਮਾਜ ਜੁ ਤਿਆਰਾ ॥ ਭਾਈ ਤੇ ਤੰਬੂ ਮਹੂ ਧਾਰਾ ॥ ਪੁਨਹਿ
 ਭਾਈ ਕੋ ਆਇਸ ਦਾਨ ॥ ਸਭ ਸਿੱਖਨ ਪ੍ਰਤ ਕਹੋ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ੨੭ ॥
^੭ਪ੍ਰਾਤ ਬਸੋਹਿ ਦਿਵਾਨ ਉਦਾਰਾ ॥ ਗੜ੍ਹ ਦਿਵਾਨ ਮਹਿ ਸਜਹਿ
 ਅਪਾਰਾ ॥ ਅਪਰ ^੮ਰੁਦ੍ਰ ਸ਼ਤ ਕ੍ਰਾਹੁ ਕਰਾਵਹੁ ॥ ਪ੍ਰਾਤ
 ਦਿਵਾਨ ਮੱਧ ਪਹੁਚਾਵਹੁ ॥ ੨੮ ॥ ਰਾਗੀ ਆਦ ਪ੍ਰਾਤ ਤਹਿ ਜਾਹਿ
 ॥ ਵਾਰ ਪ੍ਰੇਮ ਯੁਤ ਤਹਾਂ ਲਗਾਹਿ ॥ ਸੁਨ ਭਾਈ ਸਭ ਬਿਧ ਕਰ
 ਤਿਆਰੀ ॥ ਸਭ ਸਿੱਖਨ ਮਹਿ ਹੁਕਮ ਉਚਾਰੀ ॥ ੨੯ ॥ ਸਾਯੰਕਾਲ
 ਦਿਵਾਨ ਸੁ ਥਾਯੋ ॥ ਹਰਮਾ ਮਾਹਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਯੋ ॥ ਛਕ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
^੯ਪ੍ਰਯੋਕ ਸੁਹਾਏ ॥ ਸਾਹਿਬ ਸ਼ਕਤੀ ਜੀ ਤਬ ਆਏ ॥ ੩੦ ॥ ਪਿਖ

੧ ਕਾਬਲ ੨ ਡੇਰਾ ੩ ਫਰਸ਼ ਨੂੰ ੪ ਤਕੜੇ ੫ ਕਛਹਿਰੇ ੬ ਚੋਲਾ ੭ ਸਵੇਰੇ ਵਸਾਖੀ ਵਾਲੇ ਦਿਨ

੮ ਜਿਆਰਾਂ ਸੇ ਰੁਪੈ ਦਾ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ੯ ਮੰਜੇ ਤੇ

ਮਾਸ ਮਹਿੰ ਹਮ ਢਿਗ ਆਵਹਿੰ ॥ ^੧ਬਾਸੋਹੇ ਮੇਲਾ ਬਡ ਲਾਵਹਿੰ ॥
੧੨ ॥ ਸੁਨ ਆਇਸ ਚਿੱਤ੍ਰੇ ਤਤ ਕਾਲਾ ॥ ਦੀਨ ਪਠਾਇ ^੨ਮੇਵਰੇ
ਜ਼ਾਲਾ ॥ ਦੇਸ਼ ਵਿਦੇਸ਼ਨ ਪਹੁਚੇ ਜਾਇ ॥ ਸਭ ਸਿੱਖਨ ਪ੍ਰਤਿ ਦੀਨ
ਸੁਨਾਇ ॥ ੧੩ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਕਲਗੀਧਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੈ ਹੁਕਮ ਪੱਤ੍ਰ ਸਿਖ ਪਾਇ ॥

^੩ਅਖਲ ਕਾਰ ਗ੍ਰਿਹ ਤਿਆਗਕੈ ਦਰਸ਼ਨ ਹੇਤ ਉਮਾਇ ੧੪।
ਚੌਪਈ ॥ ਅਤ ਸੁਭ ਵਸਤੂ ਹੇਤ ^੪ਅਕੋਰਾ ॥ ਕਰ ਇਕੱਤ੍ਰ
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ^੫ਓਰਾ ॥ ਪਾਇ ਵਹੀਰਾਂ ਗ੍ਰਿਹ ਤਜ ਆਵੈਂ ॥ ਮਗ
ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਮ ਸ਼ਬਦ ਬਹੁ ਗਾਵੈਂ ॥ ੧੫ ॥ ਆਇੰ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਸਿਵਰ
ਲਗਾਵਹਿੰ ॥ ਗੁਰ ਦਰਸ਼ਨ ਤੇ ਮਨ ਸਿਤਲਾਵਹਿੰ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤ
ਸੰਗਤਾਂ ਆਹਿੰ ਨਵੀਨੀ ॥ ਭਈ ਇਕੱਤ੍ਰ ਅੰਤ ਬਿਹੀਨੀ ॥ ੧੬ ॥
ਪੁਰ ਅਨੰਦ ਕੇ ਬੀਚ ਨ ਮਾਹਿ ॥ ਵਹਿਰ ਚਤ੍ਰ ਦਿਸ ਸਿਵਰ ਲਗਾਹਿ
॥ ਜਿਤ ਕਿਤ ਗੁਰ ਤੰਬੂ ਲਗਵਾਏ ॥ ਫੈਜੀ ਸਿਖ ਹਿਤ ਰੱਖਯ
ਬਿਰਾਏ ॥ ੧੭ ॥ ਚਤ੍ਰ ਗੁਰਨ ਕੀ ਬੰਸ ਉਦਾਰੇ ॥ ਆਏ ਦਰਸ
ਗੁਰ ਕੇ ਹਿਤ ਧਾਰੇ ॥ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਭੂ ਸਨ ਹਰਖ ਬਢਾਇ ॥ ਨੀਕ
ਸਥਾਨ ਸਿਵਰ ਕਰਵਾਇ ॥ ੧੮ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤ ਲਾਗਹਿ ਅਧਕ
ਦਿਵਾਨਾ ॥ ਹੋਵਹਿ ਕੀਰਤਨ ਸੁਭ ਬਖਸ਼ਾਨਾ ॥ ਚੇਤ ਮਾਸ ਅਸ
ਬੀਤਤ ਭਯੋ ॥ ^੬ਸੇਸ ਨਿਸਾ ਦੋਨੋਂ ਜਬ ਰਯੋ ॥ ੧੯ ॥ ਪ੍ਰਭ ਨਿਜ ਰਾਮ
ਕੁਇਰ ਲਖ ਪਿਆਰਾ ॥ ਏਕਲ ਬਲ ਬਿਰ ਨਿਕਟ ਹਕਾਰਾ ॥ ਆਯੋ
ਚਰਨ ਬੰਦਨਾ ਧਾਰੀ ॥ ਪਿਖ ਗੁਰ ਹਰਖਤ ਗਿਰਾ ਉਚਾਰੀ ॥ ੨੦
॥ ਅਹੋ ਭਾਈ ਬ੍ਰਿਧ ਬੰਸ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ^੭ਗੜ੍ਹ ਦਿਵਾਨ ਕੇ ਮੱਧ

ਮਦਾਨਾ ॥ ^੧ਕਾਬਰ ਵਾਰੇ ^੨ਸਿਵਰ ਲਗਾਵਹੁ ॥ ^੩ਫਾਰਾਸ਼ਨ ਤੇ
 ਨੀਕ ਸਜਾਵਹੁ ॥ ੨੧ ॥ ਸਿੰਘਾਸਨ ਦਿਸ ਪਸਚਮ ਓਰਾ ॥ ਤੰਬੂ
 ਇਕ ਸਜਾਹੈ ਸੁਭ ਹੋਰਾ ॥ ਅਸ ਕ੍ਰਿਤ ਕਰ ਹਮਰੇ ਢਿਗ ਆਏ ॥
 ਸਤ ਬਚ ਕਹਿ ਪਗ ਬੰਧ ਸਿਧਾਏ ॥ ੨੨ ॥ ਪੁਨ ਲੁਹਾਰ ਗੁਰ
 ਨਿਕਟ ਹਕਾਰੇ ॥ ਕਟ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਕਰਵਾਏ ਤਜਾਰੇ ॥ ਸਵਾ ^੪ਬਲਿਸ਼ਤ
 ਖੰਡ ਚੁਗ ਧਾਰਾ ॥ ਬਾਟੇ ਸਰਬ ਲੋਹ ਕਰ ਤਿਆਰਾ ॥ ੨੩ ॥
 ਦਰਜੀ ^੫ਕਾਛੇ ^੬ਜਾਮ ਬਨਾਏ ॥ ਕੀਨੇ ਜਮਹ ਅੰਬਾਰ ਲਗਾਏ ॥
 ਦਸਤਾਰੇ ਕੰਘੇ ਅਨਵਾਇ ॥ ਸਿਰੀ ਸਾਹਿਬ ਬਹੁ ਇਕਤ ਕਰਾਇ ॥
 ੨੪ ॥ ਸੈਜ ਤਿਆਰ ਗੁਰ ਕਰ ਸਭ ਭਾਇ ॥ ਉਤ ਭਾਈ ਸੁਭ
 ਸਿਵਰ ਲਗਾਇ ॥ ਢਾਈ ਲਾਖ ਕੀ ਕੀਮਤ ਵਾਰੇ ॥ ਨਹਿ ਜਹਿ
 ਸਮ ਸੁਭ ਜਗਤ ਮਝਾਰੇ ॥ ੨੫ ॥ ਤੰਬੂ ਪਸਚਮ ਓਰ ਲਗਾਯੋ ॥
 ਇਕ ਨਿਸ ਦਿਨ ਮਹੂ ਨੀਕ ਸਜਾਯੋ ॥ ਆਗਲ ਦਿਵਸ ਆਇ ਗੁਰ
 ਪਾਸਾ ॥ ਤਿਆਰ ਅਹੈ ਕੀਨਸ ਅਰਦਾਸਾ ॥ ੨੬ ॥ ਸੁਨ ਪ੍ਰਭ
 ਹਰਖ ਸਮਾਜ ਜੁ ਤਿਆਰਾ ॥ ਭਾਈ ਤੇ ਤੰਬੂ ਮਹੂ ਧਾਰਾ ॥ ਪੁਨਹਿ
 ਭਾਈ ਕੋ ਆਇਸ ਦੰਨ ॥ ਸਭ ਸਿੱਖਨ ਪ੍ਰਤ ਕਹੋ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ੨੭ ॥
^੭ਪ੍ਰਾਤ ਬਸੋਹਿ ਦਿਵਾਨ ਉਦਾਰਾ ॥ ਗੜ੍ਹ ਦਿਵਾਨ ਮਹਿ ਸਜਹਿ
 ਅਪਾਰਾ ॥ ਅਪਰ ^੮ਰੁਦ੍ਰ ਸ਼ਤ ਕ੍ਰਾਹੁ ਕਰਾਵਹੁ ॥ ਪ੍ਰਾਤ
 ਦਿਵਾਨ ਮੱਧ ਪਹੁਚਾਵਹੁ ॥ ੨੮ ॥ ਚਾਗੀ ਆਦ ਪ੍ਰਾਤ ਤਹਿ ਜਾਹਿ
 ॥ ਵਾਰ ਪ੍ਰੇਮ ਯੁਤ ਤਹਾਂ ਲਗਾਹਿ ॥ ਸੁਨ ਭਾਈ ਸਭ ਬਿਧ ਕਰ
 ਤਿਆਰੀ ॥ ਸਭ ਸਿੱਖਨ ਮਹਿ ਹੁਕਮ ਉਚਾਰੀ ॥ ੨੯ ॥ ਸਾਯੰਕਾਲ
 ਦਿਵਾਨ ਸੁ ਥਾਯੋ ॥ ਹਰਮਾ ਮਾਹਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਆਯੋ ॥ ਛਕ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
^੯ਪ੍ਰਯੋਗ ਸੁਹਾਏ ॥ ਸਾਹਿਬ ਸ਼ਕਤੀ ਜੀ ਤਬ ਆਏ ॥ ੩੦ ॥ ਪਿਖ

੧ ਕਾਬਲ ੨ ਡੇਰਾ ੩ ਫਰਸ਼ ਨੂੰ ੪ ਤਕੜੇ ੫ ਕਛਹਿਰੇ ੬ ਢੋਲਾ ੭ ਸਵੇਰੇ ਵਸਾਖੀ ਵਾਲੇ ਦਿਨ

੮ ਯਿਆਰਾਂ ਸੇ ਰੁਪੈ ਦਾ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ੯ ਮੰਜੇ ਤੇ

ਤਿਹ ਦਿਸ ਕਰਨਾ ਰਸ ਢਰੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਅਸ ਬਚਨ ਉਚਰੇ ॥
 ਅਹੁ ਬਡ ਭਾਗ ਤੋਹਿ ਮਨ ਜਾਨੀ ॥ ਪੁੱਤ੍ਰ ਹੋਨ ਅਭਲਾਖਾ ਠਾਨੀ ॥
 ੩੧ ॥ ਹਮ ਅਕਾਲ ਕੋ ਪੰਥ ਸਜਾਨਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਚਰਯ ਕੋ ਧਾਰਨ
 ਠਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਾਤ ਬਸੋਹੇ ਕੋ ਦਿਨ ਜਾਨੇ ॥ ਸਾਤ ਘਟੀ ਜਬ ਦਿਨ ਹੈ
 ਆਨੇ ॥ ੩੨ ॥ ਪਾਤਾਸੇ ਝੋਰੀ ਮਹਿ ਪਾਇ ॥ ਆਉ ਦਿਵਾਨ ਮਾਹਿ
 ਹਮ ਪਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਦਿਵਾਵੇ ॥ ਅਟਲ ਅਮਰ ਜਗ
 ਮੈਂ ਸਦ ਥਾਵੇ ॥ ੩੩ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਹਰਖ ਬੰਦਨਾ ਧਾਰੀ ॥ ਏਕਲ
 ਥਿਰੇ ਗੁਰੂ ਤਿਹ ਬਾਰੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਧਿਆਨ ਮਹਿ ਪਾਰੇ ॥
 ਪੰਥ ਪ੍ਰਕਾਸਨ ਕੇ ਅਨਰਾਗੇ ॥ ੩੪ ॥ ਤਬ ਅਕਾਲ ਅਸ ਬਾਨੀ
 ਹੋਈ ॥ ਚਿੰਤ ਨ ਠਾਨੇ ਜਿਮ ਕਹੁ ਹੋਈ ॥ ਜੋ ਤੰਬੂ ਢਿਗ ਆਸਨ
 ਲਾਯੋ ॥ ਤਾਂ ਮਹਿ ਪਾਂਚ ਛਾਂਗ ਲਿਹੁ ਪਾਯੋ ॥ ੩੫ ॥ ਯਵਨ ਤੇਜ
 ਇਕ ਕੋ ਪਹਿਚਾਨੇ ॥ ਦੁਤਿਯੇ ਅਧਰਮ ਨੀਕ ਚਿਤ ਜਾਨੇ ॥ ਤ੍ਰਿਤਿਯੇ
 ਕਾਤਰਤਾ ਛੱਡਨਾ ॥ ਚਤੁਰ੍ਥ ਰੁਪ ਪਖੰਡ ਬਖਾਨਾ ॥ ੩੬ ॥ ਪੰਚਮ
 ਥਿਸੇ ਪਾਪ ਕੋ ਰੂਪਾ ॥ ਪਰਖੇ ਸਿੱਖੀ ਪੰਚ ਅਨੂਪਾ ॥ ਲੇਹੁ ਨਿਕਾਰ
 ਪੰਚ ਝਟਕਾਵੇ ॥ ਰਚੇ ਪੰਥ ਜਗ ਮਹਿ ਜੇ ਪਾਵੇ ॥ ੩੭ ॥ ਸੁਨ ਪ੍ਰਭ
 ਬਾਨੀ ਹਰਖ ਮਹਾਨੀ ॥ ਬਾਰੰਬਾਰ ਬੰਦਨਾ ਠਾਨੀ ॥ ਲਿਵਲੀਨੇ
 ਅਕਾਲ ਮਧ ਐਸੇ ॥ ਜਯੋਂ ਜਲ ਜਲਹ ਭੇਦ ਨਹਿ ਕੈਸੇ ॥ ੩੮ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ
 ਪੰਥ ਸਜਾਨ ਤਿਆਰੀ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਬੈਤਾਲੀਸਮੇਂ ਮੰਦਰਹਿ
 ॥ ੪੨ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਦਸਮੇ ਪਤਸ਼ਾਹਿ ਜੀ ਮਨ ਅਤ ਧਾਰ ਉਛਾਹਿ ॥

ਉਠੇ ਪ੍ਰਾਤ ਮੱਜਨ ਕੀਓ ਨਿਜ ਅਨੰਦ ਥਿਤ ਥਾਇ ॥ ੧ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਉਤ ਦਿਵਾਨ ਗੜ੍ਹ ਸਜਯੋ ਦਿਵਾਨੇ ॥ ਬਸਤ੍ਰ
ਸਸਤ੍ਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਜਾਨੇ ॥ ^੧ਨੀਲੇ ਹੈ ਆਰੇਹੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਸਭਾ ਸੱਦ
ਸਿਖ ਭੇ ਸੰਗ ਜਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ਗੜ੍ਹ ਦਿਵਾਨ ਪ੍ਰਵਸੇ ਰੁਨ ਖਾਨਾ ॥
ਢਾਈ ਲਾਖ ਜਹਿ ਸਿਵਰ ਸੁਹਾਨਾ ॥ ਪਿਖ ਆਗਮ ਗੁਰ ^੨ਅਖਲ
ਦਿਵਾਨ ॥ ^੩ਠਾਂਢ ਡਏ ਤਬ ਬੰਦਨ ਠਾਨ ॥ ੩ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਭ ਆਇ
ਸਿੰਘਾਸਨ ਥਿਰੇ ॥ ਕਵਿ ਇਕ ਜੀਹ ਉਪਮ ਕਯਾ ਰਰੇ ॥ ਕੋਟ
^੪ਸਾਰਦਾ ਅੰਤ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥ ਨੇਤ ਨੇਤ ਜਹਿ ਬੇਦ ਬਤਾਵਹਿ ॥
੪ ॥ ਅਸ ਦਸਮੇਂ ਗੁਰ ਤਖਤ ਸੁਹਾਇ ॥ ਮਨੀਅਨ ਯੁਤ ਜੋ ਅਤ
ਦਮਕਾਇ ॥ ਜੁਗਲ ਚਰਨ ਸੁਠ ਮਨਹੁ ਜਹਾਜਾ ॥ ^੫ਭਵ ਨਦ ਤਰਬੇ
ਦਾਸਨ ਕਾਜਾ ॥ ੫ ॥ ਜਾਨੂ ਲਗ ਸੁਭ ਸੁਹੈ ਕਛਹਿਰਾ ॥ ਬਹੁ ਮੋਲਾ
ਜਾਮਾ ਗਰ ਪਹਿਰਾ ॥ ਕਮਰ ਬੰਦ ਤਿਹ ਉਪਰ ਲਾਜੇ ॥ ^੬ਚੰਦ੍ਰ
ਹਾਸ ਲਟਕੈ ਮੁਦ ਦਾਜੇ ॥ ੬ ॥ ਧਨਖ ਕਠੋਰ ^੭ਸਿਕੰਧੇ ਭਾਰਾ ॥
^੮ਪੰਕਜ ਪਾਨ ਬਾਨ ਸੁਠ ਧਾਰਾ ॥ ਦੁਇ ਦਸਤਾਰੇ ਕਲਗੀ ਸਾਜੇ ॥
ਮੁਖ ਮੰਡਲ ਪਿਖ ^੯ਰਵਿ ਗਨ ਲਾਜੇ ॥ ੭ ॥ ਢੁਰੈ ਚਮਰ ਸਿਰ ਅਤ
^{੧੦}ਛਬ ਪਾਵਹਿ ॥ ਆਗੈ ਰਾਗੀ ਸ਼ਬਦ ਅਲਾਵਹਿ ॥ ਸਿਖ ਸੰਗਤ
ਸੋਹੈ ਪਰਵਾਰੇ ॥ ਅਸ ਦਰਸਨ ਪਰ ਕਵਿ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥ ੮ ॥
ਦੇਹਿਰਾ ॥ ਭੋਗ ਭਯ ਜਬ ਵਾਰ ਕੋ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਹ ਕਾਲ ॥

^{੧੧}ਖੜਗ ਐਂਚ ਦਮਕਾਇਓ ਠਾਂਢੇ ^{੧੨}ਦ੍ਰਿਗ ਕਰ ਲਾਲ ॥੯॥

ਚੋਪਈ ॥ ^{੧੩}ਘਨ ਸੁਰ ਸਮ ਬੋਲੇ ਗੁਨ ਖਾਨੀ ॥ ਸਭ ਸੰਗਤ
ਗੁਰ ਪ੍ਰਿਅ ਮਹਾਨੀ ॥ ਅਤਿ ਪ੍ਰਿਅ ਸਿੱਖ

੧ ਨੀਲੇ ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋਕੇ

੨ ਸੰਮੂਹ

੩ ਖੜੇ ਹੋ ਗਏ

੪ ਕਰੋੜਾਂ

ਸੁਰਸਤੀਆਂ

੫ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤੋਂ ਤਾਰਨੇ ਲਈ

੬ ਤਲਵਾਰ

੭ ਮੋਢੇ ਪਰ

੮ ਹਥ ਕਮਲ

੯ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਅਦੁਤੀ

ਸੂਰਤ ਦੇਖਕੇ

ਭਾਰੇ ਤੇ ਸੂਰਜ ਸਰਸ ਸਾਰ ਹੋਏ

੧੦ ਸੋਭਾ

੧੧ ਤਲਵਾਰ

੧੨ ਅਖਾਂ ਲਾਲ ਕਰ ਕੇ

੧੩ ਬੱਦਲ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਦੀ ਤਰਾਂ

ਅਹੈ ਕੋ ਮੇਰਾ ॥ ਅਪਨੋ ਸੀਸ ਦੇਹ ਇਹ ਬੇਰਾ ॥ ੧੦ ॥ ਕਾਰਜ
 ਆਨ ਬਨਯੋ ਇਸ ਕਾਲਾ ॥ ਪੂਰਹਿ ਅਬ ਦੇ ਸੀਸ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਅਸ
 ਕਹਿ 'ਤੂਸਨ ਕੀਨ ਗੁਸਾਈ ॥ 'ਕਰਾ ਚੋਲ ਪਰ ਦਿਸਟ ਲਗਾਈ ॥
 ੧੧ ॥ ਸੁਨਤ ਬਾਤ ਸਗਰੇ 'ਬਿਸਮਾਇ ॥ ਧੀਰਜ ਤਿਆਗ ਦੀਨ
 ਸਿਰ ਨਾਇ ॥ ਗੁਰ ਦਿਸ ਦੇਖ ਸਕੈ ਨਹਿ ਕੋਊ ॥ ਉਗ੍ਰ ਤੇਜ ਮੁਖ
 ਮੰਡਲ ਜੋਊ ॥ ੧੨ ॥ ਖਿਆਲ ਟਲਾਇ ਪ੍ਰਭੂ ਕੁਛ ਕਾਲਾ ॥ ਪੁਨ
 ਬੋਲੇ ਸੁਨ ਸੰਗਤ 'ਜਾਲਾ ॥ ਕੋ ਸਿਖ 'ਪ੍ਰਿਯ ਮੁਝ ਦੇ ਸਿਰ ਦਾਨਾ ॥
 ਕਰੈ ਕਾਜ ਅਰਪੈ ਨਿਜ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ੧੩ ॥ ਪੁਨ ਸੁਨ ਸੰਗਤ ਤੂਸਨ
 ਕੀਨਾ ॥ ਨੈਨ ਨਿਚਾਇ ਨ ਉਤਰ ਦੀਨਾ ॥ ਕਿਤਕ ਬੇਰ ਇਸ ਬਿਧ
 ਜਬ ਬੀਤੀ ॥ ਕਹਯੋ ਬਚਨ ਤਿਤੀਯੋ ਇਸ ਰੀਤੀ ॥ ੧੪ ॥ ਦਯਾ
 ਰਾਮ ਇਕ ਬਸੈ ਲਹੌਰ ॥ 'ਬਾਹਿਜ ਸਭ ਸਿਖਨ ਸਿਰਮੌਰ ॥ ਰਿਦੈ
 ਬਿਚਾਰ ਕੀਨ ਤਬ ਤਾਹੀ ॥ ਜੀਆ ਜੀਅਤ ਹੈ ਸਦ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥
 ੧੫ ॥ ਐਸੇ ਸਮੇਂ ਨਹੀਂ ਪੁਨ ਪਾਵਹਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾਜ ਸੀਸ
 ਤੁਹਿ ਆਵਹਿ ॥ ਇਤੀ 'ਬਿਲੰਬ ਕੀਨ ਧਿਕ ਤੋਹੀ ॥ ਸ੍ਵਾਮੀ ਬਚਨ
 ਨ ਸਨਮੁਖ ਹੋਹੀ ॥ ੧੬ ॥ ਇਮ ਬਿਚਾਰ ਕਰ ਤੂਰਨ ਠਾਂਢਾ ॥
 ਰਿਦੈ ਬਿਖੈ ਧੀਰਜ ਧਰ ਗਾਢਾ ॥ ਬਿਨਤੀ ਭਨੀ ਜੋਰ ਜੁਗ ਕਰ ਕੋ ॥
 ਲੀਜਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਰੇ ਸਰ ਕੋ ॥ ੧੭ ॥ ਸੁਨ ਦਸਮੇਸ ਸਿੰਘਾਸਨ
 ਤਿਆਗਾ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ ਦੇਨੋ ਤੈ ਹੈ ਆਗਾ ॥ ਇਮ ਕਹਿ ਪਕਰ ਬਾਹੁ
 ਤਿਸ ਕੇਰੀ ॥ ਤੰਬੂ ਮਹੁ ਲੇ ਗੇ ਬਿਨ ਬੇਰੀ ॥ ੧੮ ॥ ਹੁਤੇ ਫਰਸ਼
 ਬਿਚ ਦਯੋ ਬਠਾਈ ॥ ਕਹਯੋ ਬੈਠ ਕਿਮ ਹੈ ਨ ਲਖਾਈ ॥ ਬਿਸੈ
 ਪਾਪ ਪਰ ਖੜਗ ਚਲਾਯੋ ॥ ਸੀਸ ਜੁਦਾ ਕਰ 'ਰਕਤ ਬਹਾਯੋ ॥
 ੧੯ ॥ 'ਖੜਗ ਸੜਾਕ ਵਹਿਰ ਸੁਨ ਪਾਯੋ ॥ ਪੁਨਹਿ 'ਸ੍ਰੋਨ

ਨਿਕਸਯੋ ਦਰਸਾਯੋ ॥ ਦੋਨਹੁ ਪਤੇ ਖਰਖ ਕਰ ਮਾਨਾ ॥ ਸੰਘਾਰਯੋ
ਸਿਖ ਭੇ ਵਿਸਮਾਨਾ ॥ ੨੦ ॥ 'ਬਰ ਹਰ ਕੰਪੇ ਹਹਿਰੇ ਉਰ ਮਹਿ
॥ ਅਨਕ ਕਲਪਨਾ ਕਲਪਤਗੁਰਮ ਹਿ ਕੇਤਕ 'ਬਰਨਪੀਤ ਕੇ ਭਏ ॥
'ਚਰਤ ਗੁਰੂ ਕੇ ਲਖ ਨ ਸਕਏ ॥ ੨੧ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਦਯੋ ਸਿੱਖ ਕੋ ਧੀਰ ਤਬ ਤੰਬੂ ਬਿਖੈ ਬਠਾਇ ॥

ਅਸ ਲੇ ਨਿਕਸੇ ਵਹਿਰ ਤਬ ਰਿਸ ਯੁਤ ਬਦਨ ਦਿਖਾਇ ॥ ੨੨ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਸ੍ਰੋਣਤ ਭੀਗਯੋ ਪਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾਨਾ ॥ ਨਰਨ ਲਖਯੋ
ਗੁਰ ਭਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾਨਾ ॥ ਤਿਸੀ ਰੀਤ ਪੁਨ ਥਿਰੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਬਹੁ
ਸਿੱਖਨ ਕੋ ਧੀਰਜ ਹਾਲਾ ॥ ੨੩ ॥ ਉਚੀਪੁਨ ਧੁਨ ਉਚ ਉਚਾਰਾ ॥ ਔਰਦਿਹੈ
ਸਿਰ ਕੋ ਸਿੱਖ ਪਿਆਰਾ ॥ ਕਾਰਜ ਪਰਯੋ ਆਨ ਕਰ ਮੇਰਾ ॥ ਸਿਰ
ਦੈਬੇ ਬਿਨ ਹੋਇ ਨ ਹੋਰਾ ॥ ੨੪ ॥ ਸੁਨ ਪਿਖ ਸਰਬ ਰਹੇ ਬਿਸ-
ਮਾਈ ॥ ਬੈਠੇ ਤੂਸਨ 'ਗ੍ਰੀਵ ਨਿਵਾਈ ॥ ਪੂਰਬ ਤੇ 'ਸੰਭੰਮ ਕਛੁ
ਅਹੇ ॥ ਅਬ ਤੇ ਨਿਸਚੇ 'ਪਤਨੋ ਲਹੇ ॥ ੨੫ ॥ ਲਖਯੋ ਸਭਨ ਇਕ
ਹਤਯੋ ਅਗਾਰੀ ॥ ਅਬ ਚਾਹਿਤ ਦੂਸਰ ਕੋ ਮਾਰੀ ॥ ਕਿਤਕ ਬੇਰ ਪੁਨ
ਕਹਿ ਜਗਦੀਸਾ ॥ ਕੋ ਪਿਆਰੋ ਸਿਖ ਦੇਵਹਿ ਸੀਸਾ ॥ ੨੬ ॥
ਜਬਹੂ ਤੀਸਰ ਬਚਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਧਰਮਾ ਸਿਖ ਇਕ ਥਿਤ 'ਕ੍ਰਿਖ
ਕਾਰਾ ॥ ਹਸਤਨ ਪੁਰੀ ਬਿਚਾਰਤ ਭਯੋ ॥ ਮੈਂ ਸਿਖ ਤਨ ਮਨ ਧਨ
ਗੁਰ ਦਯੋ ॥ ੨੭ ॥ ਮੁਖ ਮਾਂਗੈ ਗੁਰ ਦੇਰ ਨ ਲਾਵੇਂ ॥ 'ਅਵਸਰ
ਨਾਹਿ ਐਸ ਪੁਨ ਪਾਵੇਂ ॥ ਇਮ ਬਿਚਾਰ ਤਤ ਛਿਨ ਹੂ 'ਠਾਢੇ ॥
ਸੰਗਤ ਪਿਖਹਿ ਧੀਰ ਧਰ ਗਾਢੇ ॥ ੨੮ ॥ ਕਹਯੋ ਨਿਸੰਗ 'ਜੋਰ
ਜੁਗ ਕਰ ਕੋ ॥ ਲੀਜਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਰੇ ਸਰ ਕੋ ॥ ਸੁਨਤ ਸਿੱਖ ਤੇ

੧ ਬ੍ਰਹਮਣ ਖੜੀ ਸੂਦਰ ਵੈਸ਼ਾਂਵ ਸ਼ੁੰਹ ਪਾਲੀ ਹੋ ਗਏ

੨ ਕੇਤਕ

੩ ਗਰਦਨਾਂ

ਨੀਵੀਆਂ ਪਾਆਂ

੪ ਭਰਮਾ ਦੇ ਸਹਿਤ

੫ ਮਾਰ ਦੋਣਗੇ

੬ ਜਿਮੀਦਾਰ

੭ ਸਮਾਂ

੮ ਖੜਾ

੯ ਦੋਵੇਂ ਹਥ

੧ ਭੁਜਾ ਗਹਾਈ ॥ ਤੰਬੂ ਮਹੁ ਬਠਲਾਯੋ ਜਾਈ ॥ ੨੯ ॥ ੨ ਛਾਂਗ
 ਅਧਰਮ ਕਟਾ ਬਿਨ ਬੇਰਾ ॥ ਨਿਕਸੇ ਵਹਿਰ ਗਰਜ ਕਰ ਫੇਰਾ ॥
 ਅਪਰ ਸੀਸ ਦੇ ਕੇ ਸਿਖ ਪਿਆਰਾ ॥ ਕਾਰਜ ਸਵਰਹਿ ਅਰਯੋ
 ਹਮਾਰਾ ॥ ੩੦ ॥ ਹੁਤੇ ਜੋਊ ਭਾਰੋਸੇ ਵਾਰੇ ॥ ਗਿਨੈ ਗਟੀ ਨਹਿ
 ਸਕਹਿ ਲਖਾਰੇ ॥ ਤਬ ਹਿਮਤਾ ਸਿਖ ਝੀਵਰ ਜਾਤੀ ॥ ਜਗਨ ਨਾਥ
 ਪੁਰ ਕੋ ੩ ਬਖਸ਼ਾਤੀ ॥ ੩੧ ॥ ਕਰ ਜੋਰਤ ਕਹਿ ਲਹੁ ਸਿਰ ਮੇਰਾ ॥
 ਗਹੀ ਭੁਜਾ ਗੁਰ ਤਿਹ ਬਿਨ ਏਰਾ ॥ ਅੰਤਰ ਤੰਬੂ ਮਹੁ ਬਠਲਾਯੋ ॥
 ਅਜ ਪਖੰਡ ਕੋ ਤਤ ਛਿਨ ਘਾਯੋ ॥ ੩੨ ॥ ਨਿਕਸਤ ਸੋਣਤ ਕਰ
 ਅਸ ਸੋਊ ॥ ਠਾਂਢੇ ਆਇ ਪਿਖਤ ਸਭ ਕੋਊ ॥ ਬਹੁਰ ਬਚਨ ਉਚ-
 ਰਯੋ ਤਿਸ ਗੀਤੀ ॥ ਅਸ ਕੋ ਸਿਖ ਸਿਰ ਦਹਿ ਸੈ ਪ੍ਰੀਤੀ ॥ ੩੩ ॥
 ਸੁਨ ਬਚ ਗੁਰ ਇਕ ਸਾਹਿਬਾ ਨਾਮ ॥ ਸਹਿਨ ਜਾਤ ਪੁਰ ਬਿਦਰਹਿ
 ਧਾਮ ॥ ਠਾਂਢੇ ਭਯੋ ਜੋਰ ਜੁਗ ਹਾਥਾ ॥ ਸਿਰ ਮੇਰੋ ਲਿਹੁ ਅਬ ਜਗ-
 ਨਾਥਾ ॥ ੩੪ ॥ ਰਾਵਰ ਹੇਤ ਆਏ ਜੇ ਦੇਹੀ ॥ ਬਹੁਰ ਰਾਖਬੇ
 ਕਾਰਜ ਕੇਹੀ ॥ ਸੁਨਤ ਬਠਾਯੋ ਤੰਬੂ ਜਾਇ ॥ ਛਾਂਗ ਸੁ ਯਵਨ ਤੇਜ
 ਝਟਕਾਇ ॥ ੩੫ ॥ ੩ ਅਰਨ ਨੈਨ ਪੁਨ ਬਾਹਿਰ ਆਏ ॥ ੪ ਖੜਗ
 ਰਕਤ ਜੁਤ ਕਰ ਚਮਕਾਏ ॥ ਠਾਂਢ ਸਿੰਘਾਸਨ ਬਚ ਫੁਰਮਾਯੋ ॥ ਜੋ
 ਸਿਖ ਸਿਰ ਦਹਿ ਮੋ ਮਨ ਭਾਯੋ ॥ ੩੬ ॥ ਇਕ ਮੋਹਕਮ ਸਿਖ ਛੀਪਾ
 ਜਾਤੀ ॥ ਪੁਰੀ ਦੁਾਰਕਾ ਕੋ ਬਖਸ਼ਾਤੀ ॥ ਕਹਿਨ ਲਗਯੋ ਲੀਜਹਿ
 ਸਿਰ ਮੋਹੀ ॥ ਕੀਜਹਿ ੬ ਛਿਮਾ ਬਿਲੰਬ ਜੁ ਹੋਈ ॥ ੩੭ ॥ ਸੁਨ
 ਤਹਿ ਗਹਯੋ ਹਾਥ ਮਹਿ ਹਾਥਾ ॥ ਲੇ ਗੈ ਤੰਬੂ ਮਹਿ ਜਗ ਨਾਥਾ ॥
 ਛਾਂਗ ਕਾਇਰਤਾ ਕੋ ਝਟਕਾਯੋ ॥ ਭਯੋ ਸਬਦ ਸਭਹਨ ਸੁਨ ਪਾਯੋ ॥
 ੩੮ ॥ ਹਨੇ ਪੰਚ ਸਿਖ ਸਭ ਨੇ ਜਾਨੇ ॥ ਗੁਰ ਆਸੈ ਨਹਿ ਸਕੈ

੧ ਬਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪਕੜਿਆ

੨ ਅਧਰਮ ਰੂਪੀ ਬਕਰਾ ਮਾਰਿਆ

੩ ਲਾਲ ਅਖਾਂ

੪ ਲਹੂ ਨਾਲ ਲਿਬੜੀ ਤਲਵਾਰ

੫ ਖਿਮਾ ਕਰੋ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ

ਪਛਾਨੇ ॥ ਦਯਾ ਸਿੱਖ ਲੇ ਪਾਪਹਿ ਮਾਰਾ ॥ ਲੇ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਅਧ-
ਰਮ ਪ੍ਰਹਾਰਾ ॥ ੩੯ ॥ ਹਿੰਮਤ ਤੇ ਪਖੰਡ ਕੋ ਤੋਰਾ ॥ ਸਾਹਿਬ ਤੇਜ
ਯਵਨ ਕੋ ਫੋਰਾ ॥ ਮੁਹਕਮ ਕਾਇਰਤਾ ਪਰਹਾਰਾ ॥ ਅਸਚਲ ਅਸ
ਕਰ ਪੰਥ ਉਦਾਰਾ ॥ ੪੦ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਦਯਾ ਧਰਮ ਅਰ ਹਿੰਮਤ ਸਾਹਿਬੀ ਜਗ ਕੀ ਜੋਇ ॥

ਮੁਹਕਮ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਵਿ ਬੰਦੇ ਪਦ ਦੇਇ ॥ ੪੧ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ ਰ੍ਹੇਬੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਿੱਖੀ ਪਰਖਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਤ੍ਰਿਤਾਲੀਸਮੇਂ
ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੪੨ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਦਸਮੇਸ ਜੀ ਅਸ ਵਿਧ ਸਿਖ ਪਰਖਾਇ ॥

ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਨਿਜ ਕੋਸ਼ ਮਹਿ ਦੀਨ ਤਬੈ ਪ੍ਰਵਸਾਇ ॥੧॥

ਚੋਪਈ ॥ ਇਕ ਇਕ ਕੋ ਗਹਿ ਕੰਠ ਲਗਾਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ
ਪ੍ਰਿਯ ਬਚਨ ਅਲਾਯੋ ॥ ਤੁਮ ਮਮ ਰੂਪ ਪੰਚ ਸਿਖਪਿਆਰੇ ॥ ਸਿੱਖੀ
ਬੀਜ ਸੁ ਰੱਖ ਦਿਖਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਪੁਨ ਨਿਜ ਕਰ ਪੋਸ਼ਾਕ ਸਜਾਇ ॥
ਧੋਤੀ ਤਿਆਗ ਕਛਹਿਰੇ ਪਾਇ ॥ ਜਾਮੇ ਸੂਤ ਦੀਨ ਪਗਰ ਡਾਰੇ ॥
ਰੋਮ ਉਰਧ ਕਿਯੋ ਕੰਘੇ ਧਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਲਘ ਦਸਤਾਰ ਸੇ ਸਾਜ
ਕ੍ਰਿਪਾਨਾ ॥ ਦੁਤਿਯੋ ਉਪਰ ਕੀਨ ਸਜਾਨਾ ॥ ਦਹਿਨੇ ਕਰ ਸੁਭ ਕਟ
ਪਹਿਨਾਇ ॥ ਪੁਨ ਗਾਤਰੇ ਤਰਵਾਰ ਸਜਾਇ ॥ ੪ ॥ ਨਏ ਬੇਖ ਪ੍ਰਭ
ਕੀਨ ਸਜਾਵਨ ॥ ਯਥਾ ਆਪਨੋ ਰੂਪ ਸੁਹਾਵਨ ॥ ਹੂ ਆਗੇ ਲੇ
ਪੰਚਨ ਸੰਗਾ ॥ ਵਹਿਰ ਆਇ ਅਤਿ ਧਾਰ ਉਮੰਗਾ ॥ ੫ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਬਿਰੇ ਤਖਤ ਦਸਮੇਸ ਜੀ ਪੰਚ ਬਿਰਾਏ ਪਾਸ ॥

ਪਿਖ ਕਰ ਸਭ ਵਿਸਮਾਦ ਭੇ ਜਾਨ ਚਰਤ ਸੁਖ ਰਾਸ ॥੬॥

ਚੈਪਈ ॥ ਪਰਖਨ ਕਰਤ ਲਖੇ ਨਹਿੰ ਕਾਹੂੰ ॥ ਕਰਮ ਬਿਲੋਕ
ਤ੍ਰਾਸ ਉਰ ਮਾਹੂੰ ॥ ਧੰਨ ਧੰਨ ਗੁਰ ਚਰਤ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਦੇਹਿ ਕਸੋਟੀ ਕੇ
ਸੰਭਾਰੇ ॥ ੭ ॥ ਇਤ ਆਦਕ ਕਹਿ ਕਹਿ ਪਛਤਾਏ ॥ ਤਿਨ ਪੰਚਹੁ
ਕਹੁ ਸੀਸ ਨਿਵਾਏ ॥ ਸਭ ਕੀ ਰਾਖ ਲੀਨ ਪਤ ਮਹਾਂ ॥ ਧਰ ਧੀਰਜ
ਉਚੇ ਪਦ ਲਹਾ ॥ ੮ ॥ ਮਨ 'ਲਜਾਇ ਬਹੁ ਬਿਧ ਪਛਤਾਇ ॥
ਗੁਰ ਮਾਂਗੇ ਸਿਰ ਹਮ ਨਹਿੰ ਦਾਇ ॥ ਪਿਖ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਨ ਧੀਰਜ
ਦੇਬੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਕਿਯ ਬਾਕ ਅਜੈਬੇ ॥ ੯ ॥

ਦੇਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਬੈ ਪਰਖੀ ਸਿੱਖੀ ਆਇ ॥
ਇਕ ਗੁਰ ਅੰਗਦ ਹੀ ਨਿਕਸ ਸਿੱਖੀ ਬੀਜ ਰਖਾਇ ॥ ੧੦ ॥
ਅਬ ਤਿਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਅਕਾਲ ਤੇ ਪੰਚ ਭਏ ਸਵਧਾਨ ॥
ਰਚੈ ਪੰਥ 'ਬਿਰਧੈ ਅਧਕ ਚਿੰਤ ਕਰੇ ਸਭ ਹਾਨ ॥ ੧੧ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਤਬ ਸੁਚ 'ਸਤਦ੍ਵ ਨੀਰ ਅਨਾਯੋ ॥ ਬਾਸਨ
ਸਾਰ ਸੋਊ ਅਨਵਾਯੋ ॥ 'ਕੁੰਡੇ ਪਰ ਟਿਕਾਇ ਤਿਹ ਬੇਰਾ ॥ ਖੰਡੋ
ਜੁਗਲ ਧਾਰ ਚੰਗੇਰਾ ॥ ੧੨ ॥ ਧਰ ਤਹਿੰ ਮੱਧ 'ਅੰਭ ਸੁਭ ਡਾਰਾ ॥
ਸ਼ਕਤੀ ਸਾਹਿਬ ਅਈ ਤਿਹ ਬਾਰਾ ॥ ਪਾਤਾਸੇ ਝੋਲੀ ਮਧ ਲਜਾਈ ॥
ਕਹਿ ਗੁਰ ਬਾਟੇ ਬੀਚ ਮਿਲਾਈ ॥ ੧੩ ॥ ਸੋਧ ਬੇਨਤੀ ਪੁਰਖ
ਅਕਾਲੂ ॥ ਨਵ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਹੋਹੁ ਦਯਾਲੂ ॥ ਰਾਵਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਯੁਖ
ਤਿਆਰਹਿ ॥ ਪੰਥ ਸਜੈ ਤਵ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰਹਿ ॥ ੧੪ ॥ ਹੈ ਪ੍ਰਤੱਖ
ਅਬ ਕਰੇ ਸਹਾਇ ॥ ਖਾਲਿਸ ਪੰਥ ਹੁਵੈ ਸੁਖਦਾਇ ॥ ਅਸ ਬਿਨਤੀ
ਭਨ ਸ੍ਰੀ ਦਸਮੇਸਾ ॥ ਬਿਤ ਭੇ ਪੁਨਹ ਜਗਤ ਕੇ ਏਸਾ ॥ ੧੫ ॥
'ਬਾਮ ਦਿਸਾ ਨਿਜ ਸ਼ਕਤਿ ਬਿਰਾਈ ॥ ਪੰਥ ਪੁਤ੍ਰ ਮਰਯਾਦਾ ਤਾਈ
'ਜਾਨੂਮਾਰ ਦੁਤਿਯ ਕਰ ਖਰੋ ॥ ਬੀਰਾਸਨ ਲਗਾਇ ਅਤ ਬਰੋ ॥ ੧੬ ॥

੧ ਸ਼ਰਮ ਸਾਰ । ੨ ਵਧੇਗਾ । ੩ ਬਿਆਸ ਤੋਂ । ੪ ਦਹੀਂ ਵਾਲੇ
ਕੁੰਡੇ । ੫ ਜਲ । ੬ ਖਬੇ ਪਾਸੇ । ੭ ਇਕ ਗੋਡਾ ਤਲੇ ਮਾਰਕੇ ਦੂਸਰਾ ਖੜਾ ਕਰਕੇ ।

ਪੰਚਨ ਕੋ ਕਰ ਖਰੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ੧੮ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਰਹੇ ਰਸਾਲਾ ॥
 ਰਰਨ ਲਗੈ ਗੁਰ ਕੋ ਕਰ ਧਯਾਨ ॥ ਗੁਰ ੧ਜੁਗ ਧਾਰ ਖੰਡ ਲੇ
 ੨ਪਾਨ ॥ ੧੯ ॥ ਬਾਸਨ ਸਾਰ ਸਰਲ ਭ੍ਰਮਾਯੋ ॥ ਲੋਚਨ ੩ਤਾਰ
 ਅੰਭ ਮਹਿ ਲਾਯੋ ॥ ਜਲ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਰਬੇ ਕਾਰਨ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮਹਿ
 ਸ੍ਰੀ ਜਪੁ ਕੀਨ ਉਚਾਰਨ ॥ ੨੦ ॥ ਜਾਪੁ ਪਾਠ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਸਾਰੇ ॥
 ਪੁਨਹਿ ਚੁਪਾਈ ਕੀਨ ਉਚਾਰੇ ॥

ਯਥਾ—‘ਪ੍ਰਣਵੇਂ ਆਦਿ ਏਕੰਕਾਰਾ ॥ ਜਲ ਥਲ ਮਹੀਅਲਿ
 ਕੀਓ ਪਸਾਰਾ ॥ ਏਕ ਚਿਤ ਜਹਿ ਇਕ ਛਿਨ ਧਿਆਇਓ ॥ ਕਾਲ
 ਫਾਸ ਕੇ ਬੀਚ ਨਾ ਆਇਓ ॥’

ਅਸ ਪ੍ਰਯੰਤ ਪਠਗਾਇ ਸਵੱਯੋ ॥ ਸ੍ਰਾਵਗ ਸੁੱਧ ਅਖਲ ਦਸ
 ਕਹੀਯੋ ॥ ੨੧ ॥ ਪੁਨਹਿ ਅਨੰਦ ਸਾਹਿਬ ਪਠ ਲੀਨ ॥ ਜਿਹ ਤੇ
 ਭਾ ਅਨੰਦ ਅਤ ੪ਪੀਨ ॥ ਗਿਰਾ ਪੰਚ ਅਸ ਪਾਠ ਕਰਾਇ ॥ ਪੁਨਹਿ
 ਬੇਨਤੀ ਨੀਕ ਸੁਧਾਇ ॥ ੨੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵੰਤ ਨਵੇਂ ਗੁਰ ਸਾਰੇ ॥
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਆਪ ਤੇ ਸੁਧਾ ਤਿਆਰੈ ॥ ਛਕਹਿ ਪੰਥ ਤੁਹਿ ਦਿਹੁ ਨਿਜ
 ਰੰਗਾ ॥ ਪੁਨ ਦਸਮੇ ਗੁਰ ਧਾਰ ਉਮੰਗਾ ॥ ੨੩ ॥ ਲੇ ੫ਪਯੂਖ
 ਖੰਡੇ ਕੀ ਧਾਰਾ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਹੁ ਉਚਾਰਾ ॥ ਪੰਚ ਬੇਰ ਅਸ
 ਬਿਧ ਮੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸੰਗ ਜਾਪੁ ਅਲਾਯੋ ॥ ੨੪ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਆਪ ਸ਼ਕਤੀ ਪੁਨਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਨ ਕਰਾਇ ।
 ਪੁਨ ਪੰਚਨ ਦਿਸ ਹੋਰ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਅਸ ਬਿਧ ਗਾਇ ॥ ੨੫ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਅਹੁ ਪੰਚਹੁ ਮਮ ਰੂਪ ਪਿਆਰੇ ॥ ਆਇਸ ਸ੍ਰੀ
 ਅਕਾਲ ਹਮ ਧਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਗਟਹਿ ਖਾਲਿਸ ਪੰਥ ਅਪਾਰਾ ॥ ਹਿੰਦੂ
 ਤੁਰਕ ਜੁਗਨ ਤੇ ਨਿਆਰਾ ॥ ੨੬ ॥ ਜਾਵਨ ਸਿੱਖਯਾ ਕਰੈਂ ਉਚਾਰੇ ॥

੧ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦਾ ਮੰਤਰ ਨਾਮ ਉਚਾਰੋ ।

੨ ਦੋ ਧਾਰਾ ਖੰਡਾ ।

੩ ਹਥ ਵਿਚ ।

੪ ਅਖਾਂ ਦੀ ਬ੍ਰਿਤੀ ਜਲ ਵਿਚ ਰਖੀ ।

੫ ਵਡਾ ਅਨੰਦ ਸਾਹਿਬ ਪੜਿਆ ।

੬ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ।

ਪਰਵਾਨਹੁ ਤੇ ਕਰੋ ਉਚਾਰੇ ॥ ਸੁਨਤ ਸਭੈ ਕਰ ਜੋਰ ਉਚਾਰੇ ॥ ਜੋ
 ਫੁਰਮਾਹੁ ਮਾਨ ਹੈਂ ਸਾਰੇ ॥ ੨੫ ॥ ਤਬ ਗੁਰ 'ਬਾਸਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਲੀਨ ॥ ਪੰਚਨ ਕੇ ਢਿਗ ਹੈ ਪਰਬੀਨ ॥ ਬੀਰਾਸਨ ਸਭ ਕੇ ਕਰਵਾਏ ॥
 ਦਹਿਨ ਦਿਸਾ ਤੇ ਦਯਾ ਜੁ ਆਏ ॥ ੨੬ ॥ 'ਬਾਮੇ ਕਰ ਪਰ ਦਹਿਨ
 ਧਰਾਯੋ ॥ ਹਿਤ 'ਪਯੂਖ ਕੇ 'ਚੁਰੇ ਸਿਖਾਯੋ ॥ ਪੁਨਹਿ ਕਹਯੋ ਸੁਨ
 ਲੀਜਹਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਤੁਹਿ ਕਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਹਿੰ ਇਹ ਬਾਰੇ ॥ ੨੭ ॥
 ਦੇਹਿਰਾ ॥ ਹਮ ਬੋਲਹਿ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ਸਾਰ ॥
 ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ਕਰ ਹੈਂ ਬੋਲ ਉਚਾਰ ॥ ੨੮ ॥
 ਤੁਮ ਕਹੀਅਤੁ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ਆਹਿ ॥
 ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ 'ਨੀਕੇ ਐਸ ਦੁਲਾਹਿ ॥ ੨੯ ॥
 ਅਸ ਸਿਖਾਇ ਕਰ ਕਮਲ ਤੇ ਤਿਹ ਕਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਡਾਰ ॥
 ਫਤਹ ਗਜਾਈ ਗਜਾਈ ਤਿਹ ਪੁਨ 'ਪਯੂਖ ਮੁਖ ਡਾਰ ॥ ੩੦ ॥
 ਚੌਪਈ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਪੰਚ ਬੇਰ ਮੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਨੈਨਨ ਮਹਿ
 ਛੱਟੇ ਪੰਜ ਲਾਯੋ ॥ ਪੰਚ ਬੇਰ ਕੇਸਨ ਮਹਿ ਡਾਰਾ ॥ ਫਤਹ 'ਦੁਵੱਲੀ
 ਕੀਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ੩੧ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਪੰਚਨ ਕੋ ਹੀ ਦਯੋ ॥ ਪੁਨ
 ਬਾਟਾ ਦਹਿਨੇ ਮੁਖ ਲਾਯੋ ॥ ਲੇ ਘੁਟ ਜੁਗਲ ਦੁਤਿਜ ਪੁਨ ਲੀਨ ॥
 ਅਸ ਬਿਧ ਪੰਚਨ ਛਕਬੋ ਕੀਨ ॥ ੩੨ ॥ ਪੁਨ ਬਾਮੀ ਦਿਸ ਤੇ ਚਲ
 ਦਾਇੰ ॥ ਕਰ ਅਭੇਦ ਪੰਚਨ ਇਸ ਭਾਇ ॥ ਪੁਨ 'ਠਾਂਢੇ ਕਰ ਭੇ
 ਬਿਤ ਆਸਨ ॥ ਇਕ ਓਅੰਕਾਰ ਕੀਨ ਪਰਕਾਸਨ ॥ ੩੩ ॥ ਗੁਰ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਲਗ ਉਚਰਯੋ ਸਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਉਚਾਰ ਸੁਨ ਤਿਨਹੁ ਉਚਾਰਾ ॥
 ਅਸ ਬਿਧ ਪੰਚ ਬੇਰ ਪਠਵਾਯੋ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇ ਮੰਤ੍ਰ ਸਿਖਾਯੋ ॥ ੩੪ ॥

੧ ਸਰਬ ਲੋਹ ਦੇ ਬਾਟੇ ਵਿਚ ।

੨ ਖਬੇ ਹਥ ਦੇ ਉਪਰ ਸਜਾ ਹਥ ਟਿਕਾ ਕੇ ।

੩ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ।

੪ ਚੁਲੀ ।

੫ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ।

੬ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ।

੭ ਦੋਵੇਂ ਤਰਫੋਂ

ਫਤੇ ।

੮ ਬੀਰ ਆਸਨ ਤੋਂ ਉਠਾ ਕੇ ਖੜੇ ਕਰ ਦਿਤੇ ।

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਪੁਨਹਿ ਦਯੋ ^੧ਮ੍ਰਿਗੇਸ ਪਦ ^੨ਦਯਾ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਕੀਨ ॥
ਧਰਮਾ ਧਰਮ ਮ੍ਰਿਗਿੰਦ ਕਹਿ ਹਰਿ ਪਦ ਸਾਹਿਬੇ ਲੀਨ ॥ ੩੫ ॥
ਹਿਮਤਾ ਹਿੰਮਤ ਸਿੰਘ ^੩ਭਨ ਮੁਹਕਮ ਆਨਨ ਪੰਚ ॥
ਹਮ ਸਨ ਭਏ ਅਭੇਦ ਅਬ ਭੇਦ ਰਹਯੋ ਨਹਿ ਰੰਚ ॥ ੩੬ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਪ੍ਰਾਤਹਿ ਕਾਲ ਉਠਹੁ ਕਰ ਮਜਨ ॥ ਜਪਹੁ ਮੰਤ੍ਰ
ਸ੍ਵਾਸਨ ਯੁਤ ^੪ਸ੍ਵਜਨ ॥ ਜਪੁ ਜਾਪਜੀ ਪੁਨਹਿ ਪਢੀਜਹਿ ॥ ^੫ਗੁਰੂ
ਗਿਰਾ ਅਭਯਾਸ ਕਰੀਜਹਿ ॥ ੩੭ ॥ ਸਤਿ ਸੰਗਤ ਮਿਲ ਗੁਰ
ਦਰਸੀਜਹਿ ॥ ਕੀਰਤਨ ਸੁਨਹੁ ਕਿ ਆਪ ਕਰੀਜਹਿ ॥ ਪੁਨ ਗ੍ਰਿਹ
ਕਾਰਜ ਨਵ ਦਸ ਕਿਰਤਾ ॥ ਹੁਵਹੁ ਤਾਹਿ ਮਹਿ ਨੀਕ ਪ੍ਰਬਿਰਤਾ ॥
੩੮ ॥ ਲਾਭ ਪਦਾਰਥ ^੬ਦਸਮੇ ਭਾਗਾ ॥ ਦਿਹੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਭ ਹਿਤ ਹੇ
ਵਡਭਾਗਾ ॥ ਸਾਯੰਕਾਲ ਰਹਿਰਾਸ ਪਢੀਜਹਿ ॥ ਸੁਹਿਲਾ ਪਠ
ਵਿਸਰਾਮ ਕਰੀਜਹਿ ॥ ੩੯ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੰਮਤ ਨਾਨਕ ਸ਼ਾਹੀ ਸੁਭ ਜੁਗ ਸ਼ਤ ਤੀਸ ਪ੍ਰਮਾਨ ॥

ਦਿਵਸ ਵਸੋਹੇ ਦਸਮ ਗੁਰ ਖਾਲਿਸ ਪੰਥ ਸਜਾਨ ॥ ੪੦ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਖਾਲਸਾ
ਪੰਥ ਰਚਨ ਐ ਪੰਚ ਪਿਆਰਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਾਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ
ਨਾਮ ਚੌਤਾਲੀਸਮੇਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੪੪ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਦਸਮੇ ਪਤਸ਼ਾਹਿ ਜੀ ਨਿੱਤ ਨੇਮ ਬਤਲਾਇ ॥

ਰਹਿਤ ਬਬੇਕ ਸਿਖਾਈ ਪੁਨ ਸੁਨਹੁ ਸੰਤ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਪੰਚ ਕਕਾਰਨ ਨਿੱਤ ਰਖੀਜਹਿ ॥ ਕੰਘਾ ਕੇਸ
ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਜਨੀਜਹਿ ॥ ਕੜਾ ਕਛਹਿਰਾ ਪੰਚਹੁ ਜਾਨੋ ॥ ਇਨ ਕੋ
^੭ਭੇਵ ਜਾਨ ਹਿਤ ਠਾਨਹੁ ॥ ੨ ॥ ਸਾਬਤ ਸੂਰਤ ਕੇਸ ਜੁ ਧਾਰੇ ॥

੧ ਸਿੰਘ ਪਦ । ੨ ਦਯਾ ਰਾਮ ਤੋਂ ਭਾਵ ਦਇਆ ਸਿੰਘ ਕਰ ਦਿਤਾ । ੩ ਉਚਾਰਕੇ ।

੪ ਸ੍ਵੇਸਟ ਜਨ ।

੫ ਗੁਰਬਾਨੀ ।

੬ ਦਸਵਾਂ ਹਿਸਾ ਦਸਵੰਧ ।

੭ ਭੇਦ ।

੧ ਅਖਲ ਅੰਗ ਤੇ ਉਚ ਸੁਹਾਰੇ ॥ ਤਸ ੨ ਰਜਾਇ ਕੋ ਦਰਜੇ ਉਚਾ ॥
 ਲਹੈ ਸਿੱਖ ਮਮ ਜੋ ਰਹਿ ਸੁਚਾ ॥ ੩ ॥ ਕੰਘੋ ਪੁਨਹਿ ਕੇਸ ਮਹਿ
 ਧਰਨੇ ॥ ਦੋਨਹੁ ਕਾਲ ੩ ਬਾਹਬੇ ਕਰਨੇ ॥ ਟੂਟੇ ਰੋਮ ਨਿਕਸ ਤਬ ਜੈ
 ਹੈਂ ॥ ਹੈ ੪ ਬੀਂਗੋ ਸਰਲੋ ਸੋ ਬੈਂਹੈ ॥ ੪ ॥ ਤਸ ਬਿਚਾਰ ਕੰਘਾ ਰਿਦ
 ਮਾਰੇ ॥ ਅਵਗਨ ਟੂਟੇ ੫ ਤੁਲਹ ਨਿਕਾਰੇ ॥ ਸਤਿ ਸੰਗਤ ਦਿਸ ਮਨ
 ਸਰਲਾਵੇ ॥ ਅਵਗੁਨ ਤਜ ਗੁਨ ਸੁਭ ਗ੍ਰਹਿਨਾਵੇ ॥ ੫ ॥ ਐ ਕ੍ਰਿਪਾਨ
 ਦਸਤਾਰ ਸੁਧਾਰੀ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਜਾਨਹੁ ਏਹੁ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਅਹੈ ਸੀਸ
 ਪਰ ਕਾਲ ਹਮਾਰੇ ॥ ੬ ਕਟ ਕੋ ਭੇਵ ਸੁ ਏਹੁ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ੬ ॥ ਦਹਿਨੇ
 ਕਰ ਤੇ ਹੈ ਸਭ ਕਾਰਾ ॥ ਨਹਿ ਸਿਖ ਕਰੈ ਕਾਰ ਬੁਰਿਆਰਾ ॥ ਭੇਵ
 ਕਛਹਿਰੇ ਕੋ ਇਹੁ ਜਾਨਹੁ ॥ ਇਕ ਤੇ ੭ ਪਟਲ ਦੁਤਿਜ ਜਤ ਮਾਨਹੁ ॥
 ੭ ॥ ਇਸ ਤੇ ਜੁਗਲ ਰਖੀਜਹਿ ਸਦਾ ॥ ਮੱਜਹਿ ਦੁਤਿਜ ਪਨੀਜਹਿ
 ਤਦਾ ॥ ਇਹੁ ਪੰਚਹੁ ਗੁਰ ਪਹਿਰੇ ਦਾਰ ॥ ਪ੍ਰਾਨਨ ਯੁਤ ਧਾਰਹੁ ਹਿਤ
 ਧਾਰ ॥ ੮ ॥ ਪੁਨਹਿ ਪੰਚ ਸੰਗ ਮੇਲ ਨ ਕਰੀਏ ॥ ਮੀਨੇ ਦੁਤੀਏ
 ਧੀਰ ਜੁ ਮਰੀਏ ॥ ਰਾਮ ਰਾਇ ਤ੍ਰਿਤੀਏ ਸਿੱਖ ਜਾਨੇ ॥ ਚਤ੍ਰਥ ਮਾਸੰਦੰ
 ਪਹਿਚਾਨੇ ॥ ੯ ॥ ਪੰਚਮ ਸਿਰ ਗੁੰਮਾ ਹਤਿਆਰਾ ॥ ਸਿੱਖੀ ਤੇ ਬੇਮੁਖ
 ਗੁਰ ਮਾਰਾ ॥ ਇਨ ਮਹਿ ਜੋ ਕੋ ਮਿਲ ਹੈ ਆਇ ॥ ਖੰਡੇ ੧੦ ਪਾਹੁਲ
 ਪਾਨ ਕਰਾਇ ॥ ੧੦ ॥ ਸੰਗਤ ਮਹਿ ਅਭੇਦ ਸੋ ਭਯੋ ॥ ੧੧ ਸੁਧਾ
 ਪਾਨ ਵਿਨ ੧੦ ਭੇਦੀ ਰਹਯੋ ॥ ਚਤ੍ਰ ਕੁਰਹਿਤ ਮੂਲ ਨਹਿ ਕਰੀਅਹਿ ॥
 ਕੇਸ ਬਿਅਦਬੀ ਪ੍ਰਿਥਮ ਬਿਚਰੀਅਹਿ ॥ ੧੧ ॥ ਦੁਤੀਏ ਮਾਸ
 ਤੁਰਕ ਕਾ ਮਾਰਾ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਏ ਗੰਦਾ ਧੂਮ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੧੨ ਜੁੱਧ ਤੁਰਕਨੀ
 ਚਤਰਥ ਜਾਨੇ ॥ ਨਿਰਨੇ ਠਾਨ ੧੨ ਹਿਯੇ ਤੇ ਹਾਨੇ ॥ ੧੨ ॥ ਕੇਸ

੧ ਸਮੁੰਹ । ੨ ਆਗਿਆ । ੩ ਕੇਸ ਦੋਵੇਂ ਸਮੇਂ ਵਾਹਣਾ ਕਰੇ । ੪ ਵਿੰਗਾ
 ਕੇਸ ਕੰਘਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਿਧਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ । ੫ ਬਰਾਬਰ ਹੋਕੇ ਨਿਕਲੇ । ੬ ਕੜੇ ਦਾ ਭੇਦ ।
 ੭ ਪਦਦਾ । ੮ ਅੰਮ੍ਰਿਤ । ੯ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ।
 ੧੦ ਤੁਰਕਨੀ ਨਾਲ ਭੋਗ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ । ੧੧ ਹਿਰਦੇ ।

ਬਿਅਦਬੀ ਕਾ ਇਹ ਭਾਇ ॥ ਖੰਡਤ ਰੋਮ ਨ ਕਰੋ ਕਦਾਇ ॥ ਤੁਰਕ
 ਹਾਥ ਕਾ ਮਾਸ ਹਲਾਲਾ ॥ ਭੂਲ ਨ ਕਰੋ ਭਖਨ ਕਿਹ ਕਾਲਾ ॥
 ੧੩ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮਹਿ ਤੇ ^੧ਆਮਿਖ ਨਹਿ ਖਾਹੁ ॥ ਜੇ ਰਹਿ ਸਕਹੁ ਨ ਤੇ
 ਝਟਕਾਹੁ ॥ ਤ੍ਰਿਤਿਯੇ ਗੰਦਾ ਧੂਮ ਤਮਾਕੂ ॥ ਬਰਤਨ ਕਹਾਂ ਨ ਛੇਵਹੁ
 ਯਾਕੂ ॥ ੧੪ ॥ ਬਾਪ ^੨ਨਿਸ਼ਾਦਰ ਤੇ ਭੀ ਬੁਰੇ ॥ ਨਹਿਨ ਕਦਾਪਿ
 ਛੇਹਿ ਸਿਖ ਗੁਰੇ ॥ ਚਤੁਰਥ ਯੁੱਧ ਤੁਰਕਨੀ ਕੇਰੇ ॥ ਨਹਿਨ ^੩ਸਪਰਸ
 ਕੁਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਨ ਹੋਰੇ ॥ ੧੫ ॥ ਵਿਨ ਨਿਜ ਪਤਨੀ ਤੇ ਜੋ ^੪ਬਾਮਾ ॥
 ਜਾਨੈ ਮਾਤ ਭੈਨ ਧੀ ਸਾਮਾ ॥ ਚਤ੍ਰ ਕੁਰਹਿਤਨ ਤੇ ਬਚ ਰਹੀਅਹਿ ॥
 ਇਨ ਮਹਿ ਇਕ ਭੀ ਭੂਲ ਨ ਕਹੀਅਹਿ ॥ ੧੬ ॥ ਜੋ ਸਿਖ ਇਨ
 ਮਹਿ ਇਕ ਭੀ ਠਾਨੇ ॥ ਸਿੰਘ ਪਦੇ ਤਿਹ ਹੋਵਤ ਹਾਨੇ ॥ ਨਹਿ ਵਹੁ
 ਸਿੱਖ ਨ ਗੁਰ ਤਿਸ ਕੇਰਾ ॥ ਜੇ ਵਹੁ ਪੁਨ ਪਛਤਾਇ ਘਨੇਰਾ ॥ ੧੭
 ॥ ਸੰਗਤ ਮਹਿ ਆ ਅਰਜ ਸੁਨਾਵਹਿ ॥ ਅਵਗੁਨ ਨਿਜ ਮੁਖ ਤੇ
 ਆਲਾਵਹਿ ॥ ਜਥਾ ਦੰਡ ਸੰਗਤ ਤਿਹ ਲਾਵੈ ॥ ਦਿਹਿ ਤਨਖਾਹ
 ਕੁਕਰਮ ਤਜਾਵੈ ॥ ੧੮ ॥ ਪੁਨਹ ^੫ਸੁਧਾ ਛਕ ਮਿਲ ਹੈ ਆਇ ॥
 ਪਰ ^੬ਬਾਸਨ ਟਾਂਕੇ ਸਮ ਥਾਇ ॥ ਯਾਂਤੇ ਭੂਲ ਕੁਰਹਿਤ ਨ ਕੀਜਹਿ ॥
 ਅਬ ਤੇ ਨਯੋ ਜਨਮ ਜਾਨੀਜਹਿ ॥ ੧੯ ॥ ^੭ਨਾਦੀ ਪੁਤ੍ਰ ਹਮਾਰੇ
 ਥਾਇ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕੋਰਾਂ ਝੋਲੀ ਘਾਇ ॥ ਇਸ ਥਲ ਗੜ੍ਹ ਦਿਵਾਨ ਹੈ
 ਨਾਮਾ ॥ ਧਰੇ ਕੇਸ ਤੁਮਰੇ ਅਬ ਰਾਮਾ ॥ ੨੦ ॥ ਅਬ ਤੇ ਭਯੋ ਕੇਸ
 ਗੜ੍ਹ ਏਹੁ ॥ ਜਨਮ ਆਪਨੋ ਇਸ ਥਲ ਲੇਹੁ ॥ ਹਮ ਵਾਸੀ ਅਨੰਦ
 ਪੁਰ ਕੇਰੇ ॥ ਤੁਮ ਹਮ ਭੇਦ ਮਿਟਾ ਇਸ ਬੇਰੇ ॥ ੨੧ ॥ ਭਯੋ ਖਾਲਸਾ
 ਰੂਪ ਹਮਾਰਾ ॥ ਅਬ ਤੇ ਹੂੰ ਹੈ ਪੰਥ ਅਪਾਰਾ ॥ ਜਿਤ ਕਿਤ ਮਿਲੋ
 ਆਪ ਮਹਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਕੈ ਦਿਵਾਨ ਦਰਸਨ ਹਿਤ ਧਾਰੇ ॥ ੨੨ ॥

੧ ਮਾਸ ।

੨ ਵਿਸ਼ਟਾ ਤੇ ਭੀ ।

੩ ਛੋਹਣਾ ।

੪ ਉਲਟਾ ।

੫ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ।

੬ ਪਰਾਏ ਭਾਂਡੇ ।

੭ ਉਪਦੇਸ਼ ।

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਫਤੇ ਗਜਾਇ॥
ਸੁਨ ਸਿੰਘ ਆਗੇ ਤੇ ਪੁਨਹਿ ਯਹਿ ਹੀ ਉੱਤਰ ਦਾਇ ॥ ੨੩ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਜੁੱਧ ਪਰੇ ਜਹਿੰ ਬਹਿ ਕਰਵਾਰਾ ॥ ਕਿਧੈ ^੧ਹੁਲਾਸ
ਹੋਇ ਅਤਿ ਭਾਰਾ ॥ ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਕੋ ਨਾਰਾ ॥ ਅਖਲ
ਗਜਾਵਹੁ ਹੁਇ ਜੈਕਾਰਾ ॥ ੨੪ ॥ ਸਿੰਘ ਨਾਮ ਨਹਿੰ ^੨ਅਰਧ
ਅਲਾਵਹੁ ॥ ਮਨ ਮਤੀਅਨ ਕਾ ਸੰਗ ਤਜਾਵਹੁ ॥ ਵਿਨ ਅਕਾਲ
ਗੁਰ ਇਸ਼ਟ ਨ ਹੋਰਾ ॥ ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਨ ਮਾਨਹੁ ^੩ਗੌਰਾ ॥ ੨੫ ॥
ਸ਼ਸਤ੍ਰਨ ਕੇ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤ ਅਭਯਾਸੇ ॥ ਦੀਨਨ ਰੱਖਯਾ ਕਰਹੁ ਹੁਲਾਸੇ ॥
ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਸਨ ਸਾਕ ਕਰੀਜਹਿ ॥ ਅਨ ਮਨਮਤਿਨ ਨ ਕੰਨਯਾਂ
ਦੀਜਹਿ ॥ ੨੬ ॥ ਨੜੀ ਮਾਰ ਐ ਕੁੜੀ ਜੁ ਮਾਰਾ ॥ ਮੇਲ ਨ ਕਰੇ
ਇਨਹੁ ਕਿਹ ਬਾਰਾ ॥ ਖੇਤੀ ਵਣਜ ਨੌਕਰੀ ਕਰੇ ॥ ਭੀਖ ਨ ਮਾਂਗ
ਖਾਹੁ ਇਹ ਬੁਰੇ ॥ ੨੭ ॥ ਸਾਧ ਸੰਤ ਕੀ ਸੇਵ ਕਰੀਜਹਿ ॥ ਨਸ਼ਿਅਨ
ਵਿਸ਼ਿਅਨ ਮਨ ਨਹਿੰ ਦੀਜਹਿ ॥ ^੪ਜੂਪ ਨ ਖੇਲ ਜਨੇਊ ਨ ਪਾਇ ॥
^੫ਗਨਕਾ ਨਿਰਤ ਨ ਪਿਖੋ ਕਦਾਇ ॥ ੨੮ ॥ ਕੰਨਯਾਂ ਦਰਬ ਨ ਭੂਲ
ਲਈਜਹਿ ॥ ^੬ਤਸਕਰਤਾ ਆਦਿਕ ਨਹਿੰ ਕੀਜਹਿ ॥ ਅਬ ਤ ਗੁਰ
ਬਾਨੀ ਅਨਸਾਰਾ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਐ ਬਿਆਹਿ ਜੁ ਕਾਰਾ ॥ ੨੯ ॥
ਕਰਹੁ ਸਦਾ ਗੁਰਮਤ ਧਰ ਪ੍ਰੇਮਾ ॥ ਤਿਆਗਹੁ ਅਖਲ ਜੁ ਜੀਰਨ
ਨੇਮਾ ॥ ਕਛੂ ਭੂਲ ਕਿਹ ਤੇ ਹੁਇ ਜਾਇ ॥ ਆਇ ਦਿਵਾਨ ਮੱਧ
ਬਖਸ਼ਾਇ ॥ ੩੦ ॥ ਪੰਜ ਸਿੰਘ ਜਹਿੰ ਰੂਪ ਹਮਾਰਾ ॥ ਜੋ ਕਛ
ਦੰਡ ਕਹੈਂ ਤਿਹ ਬਾਰਾ ॥ ਲਖ ਤਨਖਾਹ ਨਿਜ ਕੋ ਬਖਸ਼ਾਵਹਿ ॥
ਮਾਨ ਆਗਿਆ ਗੁਰਮੁਖ ਥਾਵਹਿ ॥ ੩੧ ॥ ਟੋਪੀ ਆਦਿ ਸੀਸ
ਨਹਿੰ ਧਰਨੀ ॥ ^੭ਅਰਨ ਰੰਗ ਦਸਤਾਰ ਨ ^੮ਬਰਨੀ ॥ ਨਗਨ ਕੇਸ

੧ ਖੁਸ਼ੀ । ੨ ਅਪਾਨਾਮ । ੩ ਮੜੀਆਂ । ੪ ਜੂਵਾ । ੫ ਦੇਸਵਾ
ਦੀ ਨਿਰਤ ਕਾਰੀ ਗਾਣਾ ਆਦਿਕ । ੬ ਚੋਰੀ ਆਦਿਕ ੭ ਲਾਲ ਰੰਗ । ੮ ਬਨਣੀ ।

ਕਛ ਨਾਹਿ ਅਚੀਜਹਿ ॥ ਬਿਨ ਅਰਦਾਸ ਨ ਕਾਰਜ ਕੀਜਹਿ ॥
 ੩੨ ॥ ਸੁਨ ਪੰਚਹੁ ਕਰ ਜੋਰ ਅਲਾਇ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਸੁਭ ਉਪਦੇਸ਼ ਜੁ
 ਦਾਇ ॥ ਸਿਰ ਮਸਤਕ ਪਰਵਾਨ ਹਮਾਰੇ ॥ ਦਿਹੋ ਦਾਨ ਸਿੱਖੀ
 ਗੁਰ ਪਿਆਰੇ ॥ ੩੩ ॥ ਸੁਨ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭੇ ਅਨਦ ਪਠਾਯੋ ॥ ਅਸ ਬਿਧ
 ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਕਰਾਯੋ ॥ ਹੇ ਭਗਵਤ ਨਵ ਗੁਰ ਸੁਖ ਕਾਰੇ ॥ ਭਯੋ
 ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਤਿਆਰੇ ॥ ੩੪ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਆਪ ਤੇ ਬਿਧੈ ਅਪਾਰਾ ॥
 ਸਦਾ ਆਸਰੇ ਪਗਨ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਅਸ ਬਿਨਤੀ ਭਨ ਪੰਚ ਬਠਾਇ ॥
 ਅੰਮ੍ਰਤ ਬਾਸਨ ਅਗੁ ਟਿਕਾਇ ॥ ੩੫ ॥ ਪੁਰ ਪੰਚਾਮ੍ਰਤ ਸੋਂ ਕਰ
 ਦਯੋ ॥ ਛਕੋ ਛਕਾਉ ਪੰਚ ਸੋਂ ਕਹਯੋ ॥ ਸੁਨਤ ਛਕਾਨ ਛਕਨ ਤਬ
 ਲਾਗੇ ॥ ਜਿਨ ਤੇ ਅਪਰ ਨ ਕੋ ਬਡਭਾਗੇ ॥ ੩੬ ॥ ਭੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਗੁਰ
 ਬਰ ਤਬ ਦਾਯੋ ॥ ਜੇ ਸਿੱਖ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਾਯੋ ॥ ਪੰਚ ਪਿਆਰਨ
 ਪ੍ਰਥਮ ਛਕਾਇ ॥ ਸੋ ਨਿਸਚੇ ਹਮਰੇ ਮੁਖ ਪਾਇ ॥ ੩੭ ॥ ਅਪਰ
 ਤਿਹਾਵਲ ਹੁਇ ਜਿਹ ਬਾਰਾ ॥ ਪਠੋ ਅਨੰਦ ਪ੍ਰਥਮ ਪਰਕਾਰਾ ॥
 ਭੇਟ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਪੁਨਹਿ ਸੋ ਕੀਜਹਿ ॥ ਯਾ ਮਹੁ ਹੇਤੂ ਐਸ ਲਖੀਜਹਿ
 ॥ ੩੮ ॥ ਜਸ ਪ੍ਰਥਮਹਿ ਗੁਰ ਮੰਤਰ ਮਾਹਿ ॥ ਕੇਵਲ ਬਾਣੀ ਪਠਤ
 ਛਕਾਹਿ ॥ ਅਬ ਬਾਨੀ ਅਰ ਖੰਡੇ ਧਾਰਾ ॥ ਦੇਨ ਬੀਰ ਰਸ ਅੰਮ੍ਰਤ
 ਤਿਆਰਾ ॥ ੩੯ ॥ ਤਸ ਅਨੰਦ ਤੇ ਭਗਤੀ ਭਾਇ ॥ ਭੇਟ ਕ੍ਰਿਪਾਨ
 ਬੀਰ ਰਸ ਆਇ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸਭ ਨੇ ਮਾਨੀ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ
 ਪਗ ਬੰਦਨ ਠਾਨੀ ॥ ੪੦ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ ਰਹਿਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
 ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੋ ਰਹਿਤ ਬਬੇਕ ਦੇਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ
 ਪੈਂਤਾਲੀਸਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੪੫ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਦਸਮੇ ਪਤਸ਼ਾਹਿ ਜੀ ਰਹਿਤ ਬਬੇਕ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਾਇ ॥
ਪੁਨ ਸੰਗਤ ਦਿਸ ਦਿਸਟ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਫੁਰਮਾਇ ॥ ੧ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਅਹੋ ਅੰਸ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿੱਖ ਪਿਆਰੇ ॥ ਛਕਹੁ ਸੁਧਾ
ਅਬ ਹੂਜਹਿ ਤਿਆਰੇ ॥ ਪੰਥ ਖਾਲਸਾ ਧਾਰਨ ਕੀਜਹਿ ॥ ਮੇਰ
ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਸਭ ਵਿਧ ਲੀਜਹਿ ॥ ੨ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਚਤ੍ਰ ਬੰਸ ਗੁਰ
ਕੇਰੇ ॥ ਹਾਥ ਬੰਧ ਕਰ ਬਿਨਤੀ 'ਟੇਰੇ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਗੁਰ ਪ੍ਰਿਥਮਨ
ਰੂਪਾ ॥ ਅਬ ਰਚਯੋ ਸੁਭ ਪੰਥ ਅਨੂਪਾ ॥ ੩ ॥ ਕੋ ਅਭਾਗ ਜੋ ਬਚ
ਨਹਿ ਮਾਨੇ ॥ ਸੁਧਾ ਛਕਾਉ ਦੇਹੁ ਅਬ ਦਾਨੇ ॥ ਇਕ ਬਿਨਤੀ ਪ੍ਰਭ
ਸੁਨਹੁ ਹਮਾਰੀ ॥ ਰਾਵਰ ਸਿਖਨੀ ਸਿੱਖਨ ਨਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਅਹੈਂ
ਸੰਗ ਹਮਰੇ ਇਹ ਬੇਰਾ ॥ ਰਾਵਰ ਹੁਕਮ ਤਿਨਹੁ ਹਿਤ ਕੇਰਾ ॥
ਪ੍ਰਥਮ ਘਾਲ ਚਰਨਨ ਕੀ ਲਹੈਂ ॥ ਖੰਡ ਧਾਰ ਅਬ ਰਾਵਰ ਦਹੈਂ ॥
੫ ॥ ਸੋ ਪੀ ਛਕਨ ਕੇਰ ਅਧਕਾਰੀ ॥ ਹੈਂ ਕੈ ਨਾਹਿ ਕਹੋ ਸੁਖਕਾਰੀ ॥
ਸੁਨ ਪ੍ਰਭ ਹਰਖਤ ਮੁਖਹੁ ਉਚਾਰਾ ॥ ਧੰਨ ਅਹੋ ਤੁਮ ਬੁੱਧ ਉਦਾਰਾ
॥ ੬ ॥ ਗੁਰ ਘਰ ਕੀ ਅਹਿ ਯਹਿ ਬਡਿਆਹੀ ॥ 'ਦੰਪਤ ਧਰਮ
ਏਕ ਬਿਧ ਆਹੀ ॥ ਸਿਖ ਸਿਖਨੀ ਸਭ ਕੋ ਅਧਕਾਰਾ ॥ ਲੇਹੁ ਅਬੈ
ਸਭ ਖੰਡੇ ਧਾਰਾ ॥ ੭ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਚਰਨ ਘਾਲ ਜਿਹ ਪ੍ਰਥਮ ਲੀ ਸੋ ਅਬ ਲਹਿ ਖੰਡ ਧਾਰ ॥
ਖੰਡ ਧਾਰ ਵਾਰੇ ਪੁਨਹਿ ਨਹਿ ਲਹਿ ਚਰਨਨ ਪਾਰ ॥ ੮ ॥
ਸੁਨ ਗੁਰ ਤੇ ਸਿਖ ਸਿਖਨੀਆਂ ਉਠੇ ਅਨੇਕ ਤਦਾਇ ॥
ਜਾਚੇ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਦੀਜੀਅਹਿ ਅੰਮ੍ਰਤ ਪਾਨ ਕਰਾਇ ॥ ੯ ॥
ਚੋਪਈ ॥ ਸੁਨ ਬਿਨਤੀ ਸਤਿਗੁਰ ਗੁਨ ਖਾਨਾ ॥ ਤਿਸ
ਬਿਧ ਅੰਮ੍ਰਤ ਪੁਨਹਿ ਸਜਾਨਾ ॥ ਪਿਆਰੇ 'ਚਾਰਨ ਤੇ ਤਿਹ ਬਾਰਾ ॥

ਪਾਠ ਸਵੱਯੋਨ ਦਸਨ ਉਦਾਰਾ ॥ ੧੦ ॥ ਪੰਚ ਪਿਆਰਨ ਠਾਠ
 ਬਨਾਯੋ ॥ ਬਾਟਾ ਅਪਰ ਏਕ ਮੰਗਵਾਯੋ ॥ ਸਿੰਘਨ ਕੋ ਇਕ ਮਹਿ
 ਛਕਵਾਇ ॥ ਦੁਤੀ ਸਿਖਨੀਅਨ ਪਾਨ ਕਰਾਇ ॥ ੧੧ ॥ ਰਹਿਤ
 ਬਬੇਕ ਤਥਾ ਬਤਲਾਈ ॥ ਜਥਾ ਪਿਆਰਨ ਪੰਚ ਸਿਖਾਈ ॥ 'ਚਾਰੋ
 ਬਰਨ ਕੀਨ ਇਕ ਭਾਈ ॥ ਸਿੱਖਨ 'ਨਾਹਰ ਪਦਵੀ ਦਾਈ ॥ ੧੨ ॥
 ਤਸ ਕੌਰਾ ਪਦ ਸ੍ਰੀ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਦੀਨ ਸਿੰਘਨੀਆਂ ਕੋ ਗੁਰ ਰਾਈ ॥
 ਖਾਲਸ ਪੰਥ ਕਰਯੋ ਪਰਚਾਰਾ ॥ ਅਸ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੈ ਕਵਿ ਬਲਿਹਾਰਾ
 ॥ ੧੩ ॥ ਅਪਰ ਥਿਰੇ ਨੋ 'ਮੱਧ ਦਿਵਾਨ ॥ ਤਿਨ ਪ੍ਰਤ ਕੀਨਸ
 ਹੁਕਮ ਬਖਾਨ ॥ ਅਹੁ ਗੁਰ ਸਿੱਖ ਅਖਲ ਇਹ ਬੇਰਾ ॥ ਸਜਹੁ ਸਿੰਘ
 ਤੁਮ ਬਿਨ ਅਬ ਦੇਰਾ ॥ ੧੪ ॥ ਸੁਨ ਮੁਖੀਅਨ ਸਿਖ ਬਿਨੋ
 ਅਲਾਈ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭ ਬਿਧ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਅਹੈਂ ਬਚਨ
 ਪਰਵਾਨ ਤੁਹਾਰੈ ॥ ਪੰਚ ਬੇਨਤੀ ਇਹ ਹਮਾਰ ॥ ੧੫ ॥ ਸਿੰਘ ਹੋਨ
 ਅਭਿਲਾਖਾ ਧਰੈਂ ॥ ਸਹਿਜੇ ਸਹਿਜੇ ਧਾਰਨ ਕਰੈਂ ॥ ਸੁਨ ਬਿਗਸ
 ਗੁਰ ਬਚਨ ਅਲਯੋ ॥ ਅਬ ਤੇ 'ਜੁਗ ਸੰਗਯਾ ਸਿਖ ਭਯੋ ॥ ੧੬ ॥
 ਸੁਧਾ ਲੀਨ ਭੇ ਕੇਸਾ ਧਾਰੀ ॥ ਕਿਯ ਅਕਰਾਰ ਜਿਨ੍ਹੋਂ ਇਹ ਬਾਰੀ ॥
 ਸਹਿਜਾ ਧਾਰੀ ਸੰਗਯਾ ਭਈ ॥ ਛਕੈਂ ਸੁਧਾ ਜਬ ਹੂੰ ਸਿੰਘ ਸਈ ॥
 ੧੭ ॥ ਕਵੀ ਭਨੈ ਬਿਨਤੀ ਇਹ ਬਾਰੀ ॥ ਸਿੱਖ ਅਹੈਂ ਜੋ ਸਹਿਜਾ
 ਧਾਰੀ ॥ ਗੁਰੂ ਸੰਗ ਅਕਰਾਰ ਜੁ ਕੀਨੇ ॥ ਸਜੇ ਸਿੰਘ ਹੋਵਹੁ 'ਰਿਣ
 ਹੀਨੇ ॥ ੧੮ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਹਰੀ ਪੇਮ ਤਬ ਕਹਿਤ ਭਾ ਅਸਬਿਧ ਪ੍ਰਸਨ ਗੰਭੀਰ ॥
 ਕਿਹ ਕਿਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਨ ਕਿਯ ਪ੍ਰਥਮ ਕਹੋ ਮਤ ਧੀਰ ॥ ੧੯ ॥
 ਚੌਪਈ ॥ ਅਹੋ ਬੰਸ ਬੇਦੀ ਮਮ ਪਿਆਰੇ ॥ ਅਖਲ ਨਾਮ

੧ ਖਤੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੂਦ੍ਰ ਵੈਸ਼ ।

੨ ਸਿੰਘ ਵਾਲੀ ਪਦਵੀ ।

੩ ਦੀਵਾਨ ਵਿਚ ।

੪ ਦੋ ।

੫ ਕਰਜੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ।

ਨਹਿੰ ਮਕਹੁੰ ਉਚਾਰੇ ॥ ਗੰਥ ਬਢਨ ਤੇ ਅਤ ਡਰ ਪਾਵੈਂ ॥ 'ਕਿੰਚਤ
 ਭਾਖ ਸੁ ਤੇਹਿ ਸੁਨਾਵੈਂ ॥ ੨੦ ॥ ਏਦੀ ਬੰਸ ਆਦ ਗੁਰ ਕੇਰੀ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੈ ਸਿੰਘ ਲਿਹੁ ਹੇਰੀ ॥ ਦੁਤਿਯ ਗੁਰੂ ਤੇਹਣ ਸੁਭ ਬੰਸ ॥
 ਬਾਬਾ ਸ੍ਰੀ ਬਿਨੋਦ ਸਿੰਘ ਹੰਸ ॥ ੨੧ ॥ ਭੱਲੇ ਬੰਸ ਅਮਰ ਗੁਰ
 ਕੇਰੇ ॥ ਬਾਬਾ ਕਾਨ੍ਹ ਸਿੰਘ ਜੀ ਹੇਰੇ ॥ ਸੋਢ ਬੰਸ ਸੂਰਜ ਮੱਲ ਪੋਤੇ ॥
 ਜੋ ਸੁਗ ਭ੍ਰਾਤ ਗੁਰੂ ਢਿਗ ਹੋਤੇ ॥ ੨੨ ॥ ਸਯਾਮ ਸਿੰਘ ਅਰ
 ਸਿੰਘ ਗੁਲਾਬ ॥ ਚਤ੍ਰ ਪੁਤ੍ਰ ਨਿਜ ਗੁਰੂ 'ਅਜਾਬ ॥ ਅੰਸ ਪ੍ਰਿਥੀ ਚੰਦ
 ਬਾਬਾ ਜੋਇ ॥ ਅਭੈ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਅਭੈ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ੨੩ ॥ ਰਾਮ ਕੁਇਰ
 ਬਿਧ ਬੰਸ ਉਜਾਲਾ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਬਖਸ਼ ਭਯੋ ਤਿਹ ਕਾਲਾ ॥ ਗੁਰ
 ਮਾਤੁਲ ਭਾ ਸਿੰਘ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਮਨੀਆ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਹਿਤ ਨਾਲ ॥
 ੨੪ ॥ ਜੋਗਾ ਜੋਗਾ ਸਿੰਘ ਕਹਾਯੋ ॥ ਈਸਰ ਸਿੰਘ ਦੇਵਾ ਸਿੰਘ
 ਗਾਯੋ ॥ ਵੀਰ ਸਿੰਘ ਸੈਨਾ ਸਿੰਘ ਜਾਨੋ ॥ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਗੰਡਾ ਸਿੰਘ
 ਮਾਨੋ ॥ ੨੫ ॥ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਪੰਚੇ ਭੇ ਤਿਆਰੇ ॥ ਸੰਤ ਰੂਪ ਪਿਖ ਗੁਰੂ
 ਉਚਾਰੇ ॥ ਜਥਾ ਆਦ ਗੁਰ ਬਡ ਸੁਤ ਕੇਰਾ ॥ ਉਦਾਸੀਨ ਭਾ ਪੰਥ
 ਬਡੇਰਾ ॥ ੨੬ ॥ ਤਥਾ ਬਿਰਕਤ ਸਿੰਘ ਜੋ ਬੈ ਹੈਂ ॥ ਨਿਰਮਲ ਪੰਥ
 ਜਗਤ 'ਬਿਦਤੈ ਹੈਂ ॥ ਚਤ੍ਰ ਬੰਸ ਗੁਰ ਤੇ ਲੇ ਚਤ੍ਰ ॥ ਚਤ੍ਰ ਚਤ੍ਰ
 ਸਿੰਘ ਦੀਨੇ ਅਤ੍ਰ ॥ ੨੭ ॥ ਪੰਚ ਪੰਚ ਕੋ ਜੱਥਾ ਕੀਨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ
 ਅਸ ਕਹਯੋ ਪ੍ਰਥੀਨ ॥ ਪੂਰਬ ਪਸਰਮ ਉੱਤਰ ਦੱਛਨ ॥ ਸਿੰਘ
 ਸਜਾਵਹੁ ਸਿੱਖ ਬਿਚੱਛਨ ॥ ੨੮ ॥ ਲੇ ਆਇਸ ਜਿਤ ਕਿਤਹਿ
 ਸਿਧਾਇ ॥ ਖਾਲਿਸ ਪੰਥ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਾਇ ॥ ਬੇਰ ਕਾਲ ਮਹਿੰ
 ਬਿਧਯੋ ਅਪਾਰਾ ॥ ਜਿਤ ਕਿਤ ਗਜਯੋ ਖਾਲਸਾ ਪਿਆਰਾ ॥ ੨੯ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਦਸਮੇਸ ਜੀ ਖਾਲਸ ਪੰਥ ਸਜਾਇ ॥

ਧਾਂਕ ਪਰੀ ਤੈਲੋਅ ਮੈਂ ਦਰਸਨ ਹਿਤ ਗਨ ਆਇ ॥ ੩੦ ॥
 ਚੌਪਈ ॥ ਭੀਮ ਚੰਦ ਕਹਿਲੂਰ ਭੂਪਾਲਾ ॥ ਜਾਨਯੋ ਸਤਿਗੁਰ
 ਤੇਜ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਰਸ ਰਖਬੇ ਗੁਰ ਸੋਂ ਲਖ ਨੀਕਾ ॥ ਹੁਤੇ ਜੁ ਭੂਪਤ
 ਅਪਰ ਨਜੀਕਾ ॥ ੩੧ ॥ ਕਰ ਸਲਾਹਿ ਪੰਚਨ ਲੇ ਸੰਗਾ ॥ ਆਯੋ
 ਗੁਰ ਪੁਰ ਧਾਰ ਉਮੰਗਾ ॥ ਰਾਮ ਸਰਨ ਹੰਡੂਰੀ ਵਾਰਾ ॥ ਸਿੰਘ
 ਕੇਸਰੀ ਥੋ ਜਸਵਾਰਾ ॥ ੩੨ ॥ ਚੰਦ ਗੁਪਾਲ ਗੁਲੇਰੀ ਕੇਰਾ ॥
 ਦਿਆਲ ਸੁ ਚੰਦ ਕਾਠ ਗੜ੍ਹ ਹੇਰਾ ॥ ਧਰਮ ਪਾਲ ਕੁਟਲੈੜ
 ਬਿਚਾਰੋ ॥ ਮਿਲ ਖਟ ਆਏ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰੋ ॥ ੩੩ ॥
 ਆਗੇ ਗੁਰ ਬਡ ਸਜਯੋ ਦਿਵਾਨੰ ॥ ਏਕ 'ਜੀਹ
 ਕਵਿ ਸਕ ਨ ਵਖਾਨੰ ॥ ਲੇ ਆਇਸ ਨਿਪ ਆਇ ਹਜ਼ੂਰੰ ॥ ਦਰਸਨ
 ਪਾਇ ਬੰਦ 'ਪਦ ਰੂਰੰ ॥ ੩੪ ॥ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰਨ ਭੇਟ ਚਢਾਈ ॥
 ਸੈ ਆਦਰ ਪ੍ਰਭ ਲੀਨ ਬਠਾਈ ॥ 'ਕੁਸ਼ਲ ਪ੍ਰਸੰਨ ਬੂਝਬੋ ਕੀਨੇ ॥
 ਪੁਨਹ ਗੁਰੂ ਦਸਮੇਸ ਪ੍ਰਬੀਨੇ ॥ ੩੫ ॥ ਕਹਯੋ ਭੂਪ ਹੋ ਸੁਨਹੁ
 ਪਿਆਰੇ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਹਿੰਦ ਮਹਿੰ ਬਿਧ ਤੁਮਾਰੇ ॥ 'ਉਦੇ ਅਸਥ ਲੈ ਥੇ
 ਸਭ ਰਾਜੇ ॥ ਅਬ ਭੇ 'ਯਵਨ ਕਵਨ ਯਹ ਕਾਜੇ ॥ ੩੬ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਅਕਾਲ ਕੋ ਜਾਪ ਜਪੰਤੇ ॥ ਮਿਲਤ ਆਪ ਮਧ ਅਖਲ ਰਖੰਤੇ ॥
 ਅਬ ਤਿਨ ਸੰਤਤ ਤੁਮ ਸਭ ਭਏ ॥ ਤਜ ਅਕਾਲ ਆਠੋ ਖੰਡ ਥਏ
 ॥ ੩੭ ॥ ਯਵਨਨ ਕੇ ਅਧੀਨ ਭੇ ਸਾਰੇ ॥ ਧਰਮ ਕਰਮ ਜਿਨ
 ਤੁਮਹੁ ਬਿਗਾਰੇ ॥ ਇਸੀ ਹੇਤ ਹਮ ਪੰਥ ਸਜਾਯੋ ॥ ਇਕ ਅਕਾਲ ਕੋ
 ਜਾਪ ਜਪਾਯੋ ॥ ੩੮ ॥ ਯਵਨਨ ਤੇਜ ਹਿੰਦ ਤੇ ਕਾਢਹਿੰ ॥ ਨਿੱਤ
 ਖਾਲਸਾ ਜਗ ਮਹਿੰ ਬਾਢਹਿੰ ॥ ਮਿਲਹੁ ਇਨਹੁ ਸੰਗ ਜੇ ਅਬ
 ਆਇ ॥ ਧਰਹੁ ਖਾਲਸਾ ਧਰਮ ਸਬਾਇ ॥ ੩੯ ॥ ਚੱਕ੍ਰ ਵਰਤਿ

੧ ਇਕ ਜੀਭਾ ।
ਸੂਰਜ ਭੁਬਣ ਤਕ ।

੨ ਮੁੰਦਰ ਚਰਨ ।
ਪ ਤੁਰਕ ।

੩ ਸੁਖ ।

੪ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹੇ ਤੋਂ ਲੈਕੇ

ਹੋਵਹੁ ਪੁਨ ਤੈਸੇ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਤੁਮਾਰੇ ਬੇ ਬਿਧ ਜੈਸੇ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਭੂਪਨ
 ਤਬੈ ਅਲਾਯੋ ॥ ਸਤਿ ਅਹੈ ਜੋ ਰਾਵਰ ਗਾਯੋ ॥ ੪੦ ॥ ^੧ਪੰਚ ਹੇਤੁ
 ਜੁਗ ਹੈਂ ਇਸ ਮਾਹਿੰ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮਹਿੰ ਤੈ ਹਮ ਮੈਂ ਬਲ ਨਾਹਿੰ ॥ ਤਿਨਹੁ
 ਅਗ੍ਰ ਜਬ ਤੇਗ ਉਠਾਈ ॥ ਬਢਨੋ ਕਹਾਂ ਜਾਹਿ ਠਕਰਾਈ ॥ ੪੧ ॥
 ਦੁਤੀਏ ਆਪ ਜੁ ਪੰਥ ਸਜਾਨਾ ॥ ਕੀਨੇ ਚਤ੍ਰ ਬਰਨ ਇਕ ਥਾਨਾ ॥
 ਸੂਦ ਜਟਨ ਸੰਗ ਨਹਿੰ ਚਹਿੰ ਖਾਨਾ ॥ ^੨ਤੰਗ ਤਜਾਹੁ ਪੂਜ ਠਕਰਾਨਾ
 ॥ ੪੨ ॥ ਇਸ ਹਿਤ ਹਮ ਨਹਿੰ ਸਿੰਘ ਸਜੈ ਹੈਂ ॥ ਨਹਿੰ ਅਪਨੀ
 ਠਕਰਾਈ ਗਵੈ ਹੈਂ ॥ ਸੁਨ ਕਹਿੰ ਗੁਰ ਮੰਦ ਭਾਗ ਤਿਹਾਰੇ ॥ ਧਰਮ
 ਖਾਲਸਾ ਜਗਤ ਉਦਾਰੇ ॥ ੪੩ ॥ ਨਹਿੰ ਧਾਰਹੁ ਮਨ ਤਰਕ
 ਉਠਾਇ ॥ ਸੰਗ ਪੂਜ ਤੇ ਮਨ ਸੰਗ ਥਾਇ ॥ ^੩ਜਲ ਉਪਦੇਸ਼ ਭਿਗੋ
 ਨਹਿੰ ਅੰਤਰ ॥ ਇਸ ਤੇ ਰਹਿ ਹੋ ਦੁਖੀ ਨਿਰੰਤਰ ॥ ੪੪ ॥ ਮੈਂ
^੪ਚਟਕਾ ਤੇ ਬਾਜ ਤੁਰਾਉਂ ॥ ਸਵਾ ਲਾਖ ਸੌ ਏਕ ਲਰਾਉਂ ॥ ਤਬੈ
 ਗੁਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਨਾਮ ਕਹਾਉਂ ॥ ਸੂਦ ਕਹੋ ਤਿਨ ਰਾਜ ਭੁਗਾਉਂ ॥
 ੪੫ ॥ ਸੁਨ ^੫ਲੱਜਤ ਭੇ ਉਤ੍ਰ ਨ ਆਯੋ ॥ ਚਰਨ ਸਪਰਸ ^੬ਬਿਦੈਗੀ
 ਚਾਯੋ ॥ ਜਾਨ ਮੂਢ ਤਬ ਬਿਦਾ ਸੁ ਕੀਨੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਸ ਲਹਿੰ
 ਕਰਮਨ ਹੀਨੇ ॥ ੪੬ ॥ ਜਿਨਕੇ ਬਡੇ ਭਾਗ ਜਗ ਹੋਇ ॥ ਪੰਥ
 ਖਾਲਸਾ ਧਾਰਹਿੰ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰ ਬਚ ਸੁਫਲੇ ਜਗਤ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਨਹਿੰ
 ਠਕਰਾਈ ਤਿਨ ਇਹ ਬਾਰੇ ॥ ੪੭ ॥ ਗੁਰੂ ਪੰਥ ਮਹਿੰ ਨਿਪਤ
 ਬਿਰਾਜਤ ॥ ਕਹਾਂ ਤੇਜ ਤੁਰਕਨ ਭਾ ਭਾਜਤ ॥ ਅਸ ਗੁਰ ਪੰਥ
 ਸਜਾਇ ਅਪਾਰਾ ॥ ਆਨੰਦ ਪੁਰ ਮਹਿ ਦਿਹੈਂ ਦਿਦਾਰਾ ॥ ੪੮ ॥
 ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਪੰਥ
 ਬ੍ਰਿਧਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਛੇਤਾਲੀਸਮੇਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੪੯ ॥

੧ ਪੁਨਾਂ।

੨ ਜੰਦੂ।

੩ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲ ਤੇ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ।

੪ ਚਿੜੀਆਂ ਤੋਂ ਬਾਜ ਤੁੜਾਉਂ।

੫ ਸ਼ਰਮ ਸਾਰ।

੬ ਆਗਿਆ ਮੰਗੀ।

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਦਸਮੇ ਪਤਸ਼ਾਹਿ ਕੋ ਪੰਥ ਖਾਲਸਾ ਸਾਰ ॥
ਦੁਤਿਜ ਕਲਾ ਕੇ ਚੰਦ ਸਮ ਬਿਧਿਯੋ ਜਗਤ ਮਝਾਰ ॥ ੧ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ^੧ਮਾਰਤੰਡ ਸਮ ਤੇਜ ਅਪਾਰਾ ॥ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ
ਜੁਗਨ ਤੇ ਨਿਆਰਾ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤ ਸਸਤ੍ਰਨ ਕੋ ਅਭਯਾਸਹਿ ॥ ਕਰਹਿ
^੨ਅਖੇਰ ਬਿਰਤ ਸਿੰਘ ਰਾਸਹਿ ॥ ੨ ॥ ਉਦੇ ਸਿੰਘ ਸੂਰੋ ਗੁਰ ਭਾਰੀ ॥
ਚਢ੍ਹਯੋ ਅਖੇਰ ਬਿਰਤ ਇਕ ਬਾਰੀ ॥ ਬਡ ^੩ਪੰਚਾਨਨ ਬਨ ਮਹਿ
ਘਾਯੋ ॥ ^੪ਛਾਲ ਉਛਾੜ ਤਾਹਿ ਤਬ ਲਿਆਯੋ ॥ ੩ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ
ਜਬ ਥਿਰੇ ਇਕੰਤਾ ॥ ਉਦੇ ਸਿੰਘ ਆਯੋ ਮਤਵੰਤਾ ॥ ਚਰਨ ਬੰਦ
ਕਰ ਛਾਲ ਦਿਖਾਈ ॥ ਭੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਤਿਹ ਅਸ ਫੁਰਮਾਈ ॥ ੪ ॥
^੫ਗਰਧਪ ਵਹਿਰ ਏਕ ਟੋਲੀਜਹਿ ॥ ਤਿਹ ਪਰ ਛਾਲ ਚਾੜ੍ਹ ਇਹੁ
ਦੀਜਹਿ ॥ ਹਰੇ ਖੇਤ ਮਹਿ ਤਜ ਕਰ ਆਵਹੁ ॥ ਭੇਦ ਕਿਸੂ ਕੋ ਨਹਿਨ
ਜਨਾਵਹੁ ॥ ੫ ॥ ਸੁਨਤ ਉਦੇ ਹਰਿ ਸਤਿ ਬਚ ਭਾਖਾ ॥ ਗਰਧਪ
ਟੋਲਨ ਹਿਯ ਅਭਲਾਖਾ ॥ ਪੁਰ ਤੇ ਵਹਿਰ ਰੂੜੀਅਨ ਮਾਹਿ ॥
ਘੁਮਿਆਰਨ ਕੋ ਚੁਗਤੋ ਪਾਹਿ ॥ ੬ ॥ ਹਾਂਕਯੋ ^੬ਕਾਨਨ ਦਿਸ ਲੇ
ਗਯੋ ॥ ^੭ਨਾਚਰ ਚਰਮ ਚਢਾਵਤ ਭਯੋ ॥ ਜੋੜ ਮੇਲਨੇ ਸੋ ^੮ਅਸ
^੯ਸੀਨਾ ॥ ਦੂਰਹੁ ਨਾਹਿ ਸਕਹਿ ਕੋ ^{੧੦}ਚੀਨਾ ॥ ੭ ॥ ਹਰੇ ਖੇਤ ਇਕ
ਮਹਿ ਪ੍ਰਵਸਾਯੋ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਕਰ ਗੁਰ ਢਿਗ ਚਲ ਆਯੋ ॥ ਪੁਰ
ਜਨ ਕਿਨ ਬਾਹਿਰ ਜਬ ਹੇਰਾ ॥ ਭਾਗਯੋ ਭੈ ਤੇ ਤਬ ਬਿਨ ਬੇਰਾ ॥
੮ ॥ ਪੁਰ ਮਹਿ ਆਇ ^{੧੦}ਅਖਲ ਕੋ ਟੇਰਾ ॥ ਅਮਕ ਦਿਸਾ ਹਮ
^{੧੧}ਕੇਹਰ ਹੇਰਾ ॥ ਨਹਿ ਕੋ ਜਾਹੁ ਬਡੋ ਭੈ ਆਨਾ ॥ ਭਾਗਯੋ ਮੈਂ ਨਤ
ਰਤ ਤੋ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ੯ ॥ ਸੁਨ ਨਰ ਤਿਹ ਦਿਸ ਕੋਇ ਨ ਜਾਇ ॥

੧ ਸੂਰਜ ਦੇ ਤੇਜ ਦੇ ਸਦਰਸ਼ ॥ ੨ ਸਿਕਾਰ ॥ ੩ ਸ਼ੇਰ ॥ ੪ ਖਲ ॥
੫ ਖੇਤਾ ॥ ੬ ਜੰਗਲ ॥ ੭ ਸ਼ੇਰ ਦੀ ਖਲ ॥ ੮ ਐਸਾ ਬਣ ਗਿਆ ॥ ੯ ਜਾਣਨਾ ॥
੧੦ ਸਮੁੰਹ ॥ ੧੧ ਸ਼ੇਰ ਦੇਖਕੇ ॥

ਸਗਰੋ ਦਿਵਸ ਬੰਦ ਭਾ ਰਾਇ ॥ ਓਰਕ ਬਹੁ ਨਰ ਮਿਲ ਕਰ
 ਗਵਨੇ ॥ ਦੂਰਹੁ ਪਿਖਯੋ ਮੁਰੇ ਦਿਸ ਭਵਨੇ ॥ ੧੦ ॥ ਸਾਯੰਕਾਲ
 ਸਜਯੋ ਦੀਵਾਨ ॥ ਥਿਰੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ॥ ^੧ਕ੍ਰਿਪੀ ਕਾਰ
 ਸਤਿਗੁਰ ਢਿਗ ਆਏ ॥ ਹਾਥ ਬੰਦ ਕਰ ਅਸ ਬਿਧ ਗਾਏ ॥ ੧੧ ॥
 ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਅਮਕ ^੨ਭੂਮ ^੩ਪੰਚਾਨਨ ॥ ਮਾਰਗ ਬੰਦ ਸਕੈ ਕੋ ਜਾਨ ਨ ॥
^੪ਗੋ ^੫ਮੈਖੀ ਕੋ ਹਤਬੋ ਕਰੇ ॥ ਕੈ ਪੁਰ ਬਰ ਕੈ ਨਰ ਕੋ ਹਰੇ ॥ ੧੨ ॥
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਠਾਨ ਤਿਹ ਕੋ ਪਰਹਾਰੇ ॥ ਅਖਲ ਨਗਰ ਕੋ ਭੈ ਨਿਰਵਾਰੇ ॥
 ਸੁਨ ਪ੍ਰਭ ਹਸ ਕਰ ਐਸ ਉਚਾਰੇ ॥ ਦਿਨ ਅਸਸੇ ਲਗ ਚਿੰਤ
 ਨਿਵਾਰੇ ॥ ੧੩ ॥ ਸਾਯੰਕਾਲ ਭਯੋ ਜਬ ਆਇ ॥ ਗਰਧਪ ਚੁਗ
 ਕਰ ਉਦਰ ਪੁਰਾਇ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਘੁਮਾਰ ਦਿਸ ਚਲ ਕਰ ਆਯੋ ॥
 ਅਪਰ ਭਾਈ ਪਿਖ ਜਬ ਹੀ ਗਾਯੋ ॥ ੧੪ ॥ ^੬ਪਰਜਾਪਤ ਤਬ ਕਰੀ
 ਚਿਨਾਰੀ ॥ ਲੀਨ ਹਾਥ ਮਹਿ ^੭ਕੁਤਕੋ ਭਾਰੀ ॥ ਜਾਇ ਪਾਂਚ ਸਤ
 ਪੀਠ ਲਗਾਈ ॥ ^੮ਛਾਲ ਸਿੰਘ ਪਿਖ ਅਚਰਜ ਪਾਈ ॥ ੧੫ ॥
 ਉਦੈ ਸਿੰਘ ਇਤਨੇ ਮਹਿ ਆਯੋ ॥ ਕੈਤਕ ਗੁਰ ਕੋ ਭਾਖ ਸੁਨਾਯੋ ॥
 ਛਾਲ ਉਤਾਰੀ ਗੁਰ ਢਿਗ ਗਾਯੋ ॥ ਸਭ ਨਰ ਦੇਖ ਅਚੰਭਾ ਲਾਯੋ ॥
 ੧੬ ॥ ਤਬ ਸਤਿਗੁਰ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਹੁ ਉਚਾਰਾ ॥ ਬੁਰਕਾ ਸਿੰਘ ਗਧੇ
 ਤਨ ਧਾਰਾ ॥ ਸਭ ਨਰ ਪਿਖ ਮਨ ਭੈ ਕੋ ਧਾਰਾ ॥ ਜਬ ਆਯੋ ਗ੍ਰਿਹ
 ਹੀਂਗ ਉਚਾਰਾ ॥ ੧੭ ॥ ਕੁਤਕੇ ਪੀਠ ਮਾਹਿ ਬਹੁ ਖਾਇ ॥ ਗਯੋ
 ਸਿੰਘ ਪੁਨ ਗਰਧਪ ਆਇ ॥ ^੯ਉਦਾਹਰਨ ਇਹੁ ਤੁਮੈ ਦਿਖਾਯੋ ॥
 ਬੁਰਕਾ ਸਿੰਘ ਤੁਮੈ ਅਬ ਪਾਯੋ ॥ ੧੮ ॥ ਜੇ ਖਾਲਸ ਨਿਜ ਧਰਮ
 ਨਿਬਾਰੇ ॥ ਅਖਲ ਜਗਤ ਸਿਰ ਉਪਰ ਛਾਹੇ ॥ ਜੇ ਸੂਭਾਵ

੧ ਘਰ ।

੨ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰ ।

੩ ਧਰਤੀ ਪਰਾਂਧੀ

੪ ਸ਼ੇਰ ।

੫ ਗਊਆਂ ।

੬ ਮਝਾਂ ।

੭ ਕੁਮਿਆਰ ।

੮ ਪਛਾਨਣਾ ।

੯ ਵੰਡਾ ।

੧੦ ਸ਼ੇਰ ਦੀ ਖਲ ।

੧੧ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ।

ਜੀਰਣੁ ਤੁਮ ਧਾਰੋ ॥ ਤੈ ਗਰਧਪ ਸਮ ਹੋਇ ਹਵਾਰੋ ॥ ੧੯ ॥
ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਕੈਤਕ ਪਿਖ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੋ ਸਿੰਘਨ ਨੀਕ ਬਿਚਾਰ ॥

ਧਰਮ ਖਾਲਸਾ ਦਿਢ ਕੀਓ ਭਾ ਪਰਤਾਪ ਅਪਾਰ ॥ ੨੦ ॥

ਦੇਸ ਈਰਾਨ ਕੇ ਸ਼ਾਹ ਨੇ ਦ੍ਰਿਸਟ ਕੂਟ ਬਨਵਾਇ ॥

ਅਰਬੀ ਐ ਪੁਨ ਫਾਰਸੀ ਮਰਕਬ ਪਦ ਬਿਚ ਤਾਇ ॥ ੨੧ ॥

ਕਾਸਦ ਕੈ ਕਰ ਦੇਹਿ ਕੈ ਪਠਯੋ ਨੁਰੰਗੇ ਤੀਰ ॥

ਸਭਾ ਮਾਹਿ ਪਠਵਾਯੋ ਭਯੋ ਵਿਚਾਰ ਗੰਭੀਰ ॥ ੨੨ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਮੈਲੀ ਆਲਮ ਬਹੁ ਤਹਿ ਥਿਰੇ ॥ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰ
ਮਾਇਨੇ ਕਰੇ ॥ ਪਰ ਨੁਰੰਗ ਮਨ ਇਕ ਨਹਿ ਭਾਯਾ ॥ ਨੌਰੰਗ ਪੁਤ੍ਰ

ਬਹਾਦਰ ਸ਼ਾਯਾ ॥ ੨੩ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਜਬ ਡੇਰੇ ਨਿਜ ਆਯੋ ॥

ਨੰਦ ਲਾਲ ਮੁਨਸ਼ੀ ਇਸ ਪਾਯੋ ॥ ਪੁਰ ਮੁਲਤਾਨ ਬਾਹਜ ਬਖਸ਼ਾਤਾ ॥

ਅਰਬੀ ਫਾਰਸਿ ਕੋ ਬਡ ਗਿਆਤਾ ॥ ੨੪ ॥ ਬਹਾਦਰ ਸ਼ਾਹਿ

ਹਕੀਕਤ ਕਹੀ ॥ ਤਿਨ ਸੈਂ ਅਰਬ ਬਨੇ ਨਹਿ ਸਹੀ ॥ ਸੁਨ ਕਰ

ਨੰਦ ਲਾਲ ਤਿਹ ਕਾਲਾ ॥ ਕੀਏ ਮਾਇਨੇ ਅਤਹਿ ਸੁ ਢਾਲਾ ॥ ੨੫ ॥

ਦੁਤਿਯੇ ਦਿਵਸ ਬਹਾਦਰ ਸ਼ਾਹਿ ॥ ਗਯੋ ਕਚਹਿਰੀ ਪਿਤ ਕੇ ਪਾਹਿ ॥

ਪੁਨਾ ਬੈਤ ਪਰ ਹੋਈ ਬਿਚਾਰ ॥ ਬਹਾਦਰ ਸ਼ਾਹ ਤਬ ਕੀਨ ਉਚਾਰ

॥ ੨੬ ॥ ਜੋ ਥੇ ਨੰਦ ਲਾਲ ਬਤਲਾਏ ॥ ਸੁਨ ਨੁਰੰਗ ਐ ਸਭ

ਸਿਫਤਾਏ ॥ ਬੂਝਯੋ ਕਿਹ ਤੇ ਤੁਮ ਇਹੁ ਜਾਨੇ ॥ ਨੰਦ ਲਾਲ ਤੇ ਤਬ

ਬਤਲਾਨੇ ॥ ੨੭ ॥ ਆਲਮ ਮੈਲੀ ਸੁਨ ਮੈਲਾਨੇ ॥ ਭੇ ਲੱਜਤ ਅਤ

ਰਿਧੇ ਮਹਾਨੇ ॥ ਫਤਵਾ ਤਾਤ ਕਾਲ ਅਸ ਦੀਨਾ ॥ ਮੌਮਨ ਚੱਯੋ

ਨੰਦ ਕੋ ਕੀਨਾ ॥ ੨੮ ॥ ਇਲਮਦਾਰ ਅਸ ਹਿੰਦੂ ਹੋਇ ॥ ਗੁਨਹਗਾਰ

ਹਮ ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਬੁਗੋਇ ॥ ਅਸ ਦੁਰਾਤਮਨ ਫਤਵੇ ਲਾਯੋ ॥ ਬਹਾਦਰ ਸ਼ਾਹ

੧ ਪੁਰਾਣਾ । ੨ ਬੁਝਾਰਤਾਂ । ੩ ਸਵਾਰ ਹੋਇਆ ਜਾਵੇ ਵਾ ਉਚਾ । ੪ ਹਲਕਾਰਾ ।

੫ ਖਤੀ ।

੬ ਅਸਲੀਅਤ ਵਾ ਸਚਾਈ ।

੭ ਥੋਟੇ ਮਨ ਵਾਲਾ ।

ਸੁਨ ਸਿਵਰ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ੨੮ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ ਨੰਦ ਲਾਲ ਸੁਨ
 ਪਿਆਰੇ ॥ ਹਮ ਤੁਮ ਮਿਲ ਦਿਨ ਨੀਕ ਗੁਜਾਰੇ ॥ ਅਬ ਤੁਮ ਪਰ
 ਆਈ ਕਠਨਾਈ ॥ ਮੈਂ ਨ ਬਚਾਇ ਸਕੋਂ ਕਿਸ ਭਾਈ ॥ ੨੯ ॥
 ਜਿਤ ਗਵਨਯੋਂ ਚਾਹੋ ਤਿਤ ਜਾਹੋ ॥ ਅਪਨੋ ਪਿਆਰੋ ਧਰਮ ਬਚਾਹੋ ॥
 ਸੁਨ ਤਬ ਨੰਦ ਲਾਲ ਭਾ ਤਿਆਰਾ ॥ ਜਾਹੂੰ ਕਿਤੇ ਜਬ ਰਿਦੈ
 ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੩੦ ॥ ਕਵਿ ^੧ਕਵਰੇਸ਼ ਪ੍ਰਸੰਗ ਚਿਤਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਗੁਬਿੰਦ
 ਸਿੰਘ ਢਿਗ ਇਹ ਬਾਰਾ ॥ ਧਰਮ ਚਾਦ੍ ਗੁਰ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ॥ ਲਈ
 ਪਹੁਲ ਜਿਨ ਤੇ ਮੈਂ ਸਾਦਰ ॥ ੩੧ ॥ ਤਿਨ ਸਪੁੱਤ੍ਰ ਦਸਮੇਂ
 ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਲਹੂੰ ਪਨਾਹਿ ਤਿਨ ਕੀ ਇਹ ਬਾਰਾ ॥ ਅਸ ਬਿਚਾਰ
 ਜਬ ਗਵਨਯੋ ਚਾਯਾ ॥ ਸਾਹਿ ਬਹਾਦਰ ਪਾਇ ਸਹਾਯਾ ॥ ੩੨ ॥
 ਤਹਿ ਤੇ ਨਿਕਸਯੋ ਨਿਸ ਕੇ ਮਾਹਿੰ ॥ ਸਤਿ ਸੰਗੀ ਇਕ ਸੱਯਦ
 ਜਾਹਿੰ ॥ ਨਾਮ ਜਾਹਿੰ ਕੋ ਸਾਹੁ ਹੁਸੈਨਾ ॥ ਨੰਦ ਲਾਲ ਸੰਗੀ ਭਾ
 ਐਨਾ ॥ ੩੩ ॥ ^੨ਰੈਨ ਦਿਵਸ ਮਾਰਗ ਪ੍ਰਸਥਾਨੇ ॥ ਗੁਰ ਦਿਸ
 ਆਵਹਿੰ ਪ੍ਰੀਤ ਮਹਾਨੇ ॥ ਨੰਦ ਲਾਲ ਜੀ ਮਾਰਗ ਮਾਹਿੰ ॥ ਗ੍ਰੰਥ
 ਰਚਯੋ ਫਾਰਸੀ ਜ਼ਬਾਹਿੰ ॥ ੩੪ ॥ ਪ੍ਰਭ ਗੁਰ ਸਤਿਸੰਗ ਮਹਿਮਾ
 ਭਰਾ ॥ ਬੰਦਗੀ ਨਾਮਾ ਨਾਮ ਸੁ ਧਰਾ ॥ ਆਇ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਗੁਰ
 ਦਰਸਾਇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪਰ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ॥ ੩੫ ॥ ਬੰਦਗੀ
 ਨਾਮ ਭੇਟ ਤਬ ਕੀਨੋ ॥ ਪਿਖ ਪਠ ਕਰ ਗੁਰ ਭਏ ਪ੍ਰਸੀਨੋ ॥ ਕਹਯੋ
 ਬਚਨ ਭਾਈ ਨੰਦ ਲਾਲਾ ॥ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨਾਮਾ ਯਹ ਸੁਭ ਢਾਲਾ ॥
 ੩੬ ॥ ਕੁਸਲ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕਹ ਬ੍ਰਿਥਾ ਸੁ ਪਾਈ ॥ ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰ
 ਸਨਮਾਨਯੋ ਭਾਈ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ ਨਿਸ ਚਿੰਤਤ ਹੈ ਰਹੋ ॥ ਓਟ
 ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕੀ ਗਹੋ ॥ ੩੭ ॥ ਸੱਤਿਨਾਮ ਸਿਮਰਹੋ ਚਿਤ
 ਲਾਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ^੩ਸੰਦੇਹ ਮਿਟਾਇ ॥ ਤਬ ਤੇ ਪੁਰ ਅਨੰਦ ਨੰਦ

ਲਾਲ ॥ ਰਹਿਨ ਲਗਯੋ ਗੁਰ ਚਰਨਨ ਨਾਲ ॥ ੩੮ ॥ ਸੱਯਦ ਭੀ
 ਤਹਿ ਰਹਿਬੇ ਲਾਗਾ ॥ ਰਹੈ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਰੰਗਤ ਪਾਗਾ ॥ ਏਕ ਬੇਰ
 ਸ਼ਾਹ ਬੀਚ ਦਿਵਾਨ ॥ ਪਿਖਯੋ ਮਸਤ ਗੁਰ ਕੀਨ ਬਖਾਨ ॥ ੩੯ ॥
 ਅਹੋ ਪੀਰ ਮੁਰਸ਼ਦ ਹੈ ਕੋਨ ॥ ਜਿਹ ਤੇ ਰੰਗਤ ਲੀਨੀ ਤੈਨ ॥ ਸੁਨਤ
 ਸ਼ਾਹ ਕਰ ਬੰਦ ਬਖਾਨੇ ॥ ਨੰਦ ਲਾਲ ਮੁਰਸ਼ਦ ਮਮ ਜਾਨੇ ॥ ੪੦ ॥
 ਤਿਹ ਤੇ ਸੁਨ ਆਲਮ ਸਿੰਘ ਆਦ ॥ ਕਹਿਨ ਲਗੇ ਯਹ ਬੇ
 ਮਰਯਾਦ ॥ ਗੁਰੂ ਬਾਝ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਕੋਨ ॥ ਬਹੁਤ ਭੁਲੇਖਾ ਲਾਗਯੋ
 ਤੈਨ ॥ ੪੧ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਤਬ ਸਭ ਸਮਝਾਏ ॥ ਯਹ ਸੰਦੇਹ ਨ
 ਕਰੇ ਕਦਾਏ ॥ ਜੋ ਜਨ ਸੱਤਿ ਪੁਰਖ ਕਾ ਗਯਾਤਾ ॥ ਸੋ ਉਪਦੇਸ਼ਕ
 ਲਰੁ ਬਖਯਾਤਾ ॥ ੪੨ ॥ ਤਿਸਕੋ ਸੱਤ ਪੁਰਖ ਪਹਿਚਾਨੇ ॥ ਨਿਸਚੇ
 ਸੱਤ ਬਾਕ ਯਹ ਮਾਨੇ ॥ ਸਿਖ ਗੁਰ ਸਿਖ ਤੇ ਸੁਨ ਉਪਦੇਸਾ ॥ ਕਰੇ
 ਕਮਾਵਨ ਕਟਹਿ ਕਲੇਸਾ ॥ ੪੩ ॥ ਆਦਿ ਗੁਰੂ ਯਹ ਗੀਤ ਚਲਾਈ ॥
 ਪੰਥ ਹਮਾਰੇ ਰਹੈ ਸਦਾਈ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਤੇ ਸਤ ਕਰ ਸਭ ਮਾਨੀ ॥
 ਲੋਕ ਪ੍ਰਲੋਕ ਜੋਊ ਗਤ ਦਾਨੀ ॥ ੪੪ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਰਹਿਬੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਕੇਹਰ
 ਦਿਸ਼ਟਾਂਤ ਐ ਭਾਈ ਨੰਦ ਲਾਲ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ
 ਸੈਂਤਾਲੀਸਮੇਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੪੭ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਆਨੰਦ ਪੁਰੇ ਸੁਹਾਇ ॥

ਦੇਸ ਵਿਦੇਸਨ ਆਇੰ ਸਿਖ ਸਜੈਂ ਸਿੰਘ ਹਰਖਾਇ ॥ ੧ ॥

ਚੁਪਈ ॥ ਮਾਘ ਬਤੀਤ ਭਯੋ ਜਗ ਮਾਹੀਂ ॥ ਫਾਗ ਬਸੰਤ

‘ਰਿਤੂ’ ਪ੍ਰਵਸਾਹੀ ॥ ਬਨ ‘ਉਪਬਨ’ ਜਿਤ ਕਿਤ ‘ਤਰੁ’ ਜਾਲਾ ॥ ਖਿਲੇ

ਫੂਲ ਜਿਨ ਸ਼ੋਭ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ਸੀਰ ਸਮੀਰ ਸੁਗੰਧਤ ਆਵੈ ॥

ਸਹਿਜ ਸ੍ਰਭਾਵ ਹਿਜਨ ਹੁਲਸਾਵੈ ॥ ਸੰਗਤ ਗੁਰ ਢਿਗ ਬਹੁ ਤਬ

ਆਈ ॥ ਦਰਸਹਿ ਮਨੋ ਕਾਮਨਾ ਪਾਈ ॥ ੩ ॥ ਹੋਲੀ ਦਿਵਸ
 ਪਵੇਸੇ ਆਇ ॥ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਬੂਝਯੋ ਗੁਰ ਪਾਇ ॥ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ
 ਜੀ ਗੁਨ ਖਾਨੇ ॥ ਇਨ ਦਿਨ ਹਿੰਦੂ ਲੋਗ ਮਹਾਨੇ ॥ ੪ ॥ ਹੋਲੀ
 ਖੇਲਹਿ ਅਨਦ ਬਢਾਵੈਂ ॥ ਰਚਹਿ ਸ੍ਵਾਂਗ ਨਾਨਾ ਬਿਧ ਗਾਵੈਂ ॥
 ਨਯੋ ਪੰਥ ਰਾਵਰ ਨੇ ਸਜਯੋ ॥ 'ਜੀਰਣ ਮਤ ਹਿੰਦਵਾਇਨ ਤਜਯੋ ॥
 ੫ ॥ ਆਇਸ ਖਾਲਿਸ ਕੋ ਕਿਸ ਭਾਇ ॥ ਖੇਲੈ ਕੈ ਹੋਲੀ ਅਬ
 ਨਾਇ ॥ ਅਪ੍ਰ ਚਲੀ ਕਿਹ ਬਿਧ ਜਗ ਹੋਲੀ ॥ ਕਰੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦਿਹੁ
 ਸੰਸੈ ਖੋਲੀ ॥ ੬ ॥ ਸੁਨ ਕਲਗੀਧਰ ਹਰਖ ਉਚਾਰੀ ॥ ਧੰਨ ਭਾਈ
 ਜੀ ਬੁਧ ਤਿਹਾਰੀ ॥ ਐਸੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕੀਨ ਅਬ ਆਏ ॥ ਜਿਹ ਤੇ ਹਮ
 ਪ੍ਰਸੰਨ ਅਤ ਥਾਏ ॥ ੭ ॥ ਅਹੋ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਸੁਨ ਪਿਆਰੇ ॥
 ਸਤਿਯੁਗ ਭਯੋ ਭੂਪ ਇਕ ਭਾਰੇ ॥ ਹਰਨਾਖਸ ਬੁਧ ਰਾਕਸ ਵਾਰੇ ॥
 ਤੇਜ ਜਗਤ ਜਹਿ ਭਯੋ ਕਰਾਰੇ ॥ ੮ ॥ ਅਖਲ ਪ੍ਰਜਾ ਨਿਜ ਨਾਮ
 ਜਪਾਯੋ ॥ ਸੰਤਨ ਕੇ ਮਨ ਅਤ ਦੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਭਾਈ 'ਰਜਾਇ ਪ੍ਰਭੂ
 ਤਿਹ ਬਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਗਟਯੋ 'ਗ੍ਰਿਹ ਸੁਤ ਪ੍ਰਭੂ ਪਿਆਰਾ ॥ ੯ ॥ ਨਾਮ
 ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਭਯੋ ਤਿਹ ਕੇਰਾ ॥ ਭਯੋ ਸੁਚੇਤ ਰਾਮ ਮੁਖ 'ਟੇਰਾ ॥
 'ਕੋਪਯੋ ਪਿਤ ਨਿਜ ਨਾਮ ਜਪਾਵਨ ॥ ਤਜੈ ਨ ਰਾਮ ਚਯੋ ਤਬ
 ਘਾਵਨ ॥ ੧੦ ॥ ਹੋਲੀ ਨਾਮ 'ਸੁਸਾ ਤਿਹ ਕੇਰੀ ॥ ਤਪ ਸਾਧਯੋ ਥੋ
 ਤਿਹ ਇਕ ਏਰੀ ॥ ਬਰ ਜਾਚਯੋ ਮੁਹਿ ਭਾ ਨ 'ਜਰਾਇ ॥ ਇਸਟ
 ਦੇਵ ਤਿਹ ਪਰ ਖੁਸ਼ ਥਾਇ ॥ ੧੧ ॥ ਤਬਾ ਅਸਤ ਸੁਨ ਹਰਖ
 ਮਹਾਨੀ ॥ ਹਰਨਾਕਸ਼ ਤਿਹ ਕੀਨ ਬਖਾਨੀ ॥ ਅਹੋ ਸੁਸਾ ਪ੍ਰਹਲਾਦਹਿ
 ਲੀਜਹਿ ॥ ਅਗਨ ਜਰਾਉਂ ਪ੍ਰਵੇਸਨ ਕੀਜਹਿ ॥ ੧੨ ॥ ਇਸਹਿ

੨ ਪੁਰਾਣੀ ਮਤ ।   ੨ ਆਗਿਆ ।   ੩ ਘਰ ਵਿਚ ।   ੪ ਮੁਖ ਤੇ ਕਿਹਾ ।
 ੫ ਗੁਸੇ ਵਿਚ ।   ੬ ਭੈਣ ।   ੭ ਮੈਂ ਅਗਨੀ ਵਿਚ ਨਾ ਸੜਾਂ ।

^੧ਜਗਾਇ ਆਪ ਨਿਕਸੀਜਹਿ ॥ ਪੁਨ ਕੋ ਰਾਮ ਨ ਜਪਤ ਲਖੀਜਹਿ॥
 ਅਸ ਕਹਿ ਬਹੁ ^੨ਕਾਸ਼ਟ ਜਰਵਾਯੋ ॥ ^੩ਹੋਰੀ ਭਗਤ ^੪ਉਛੰਗ ਉਠਾਯੋ
 ॥ ੧੩ ॥ ਪ੍ਰਵਸੀ ਅਗਨ ਮੱਧ ਜਿਹ ਬੇਰਾ ॥ ਜਰੀ ਆਪ ਹੋਰੀ ਬਿਨ
 ਬੇਰਾ ॥ ਭਗਤ ਰੱਖਯਾ ਕੀ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਹੂੰ ਨਰ ਸਿੰਘ ਦੈਂਤ
 ਸਿੰਘਾਰਾ ॥ ੧੪ ॥ ਤਿਹ ਦਿਨ ਤੇ ਸੋ ਦਿਨ ਜਬ ਆਇ ॥ ਹਿੰਦੂ
 ਮਿਲ ਹੋਰੀ ਕੁ ਜਗਾਇੰ ॥ ਮਨਮਤ ਪੁਨ ਜਗ ਐਸੇ ਹੋਈ ॥ ਰਚਹਿੰ
 ਸਾਂਗ ਅਵਤਾਰਨ ਜੋਈ ॥ ੧੫ ॥ ^੫ਇਸ਼ਟ ਦੇਵ ਨਿਜ ਨਾਚ
^੬ਕੁਦਾਵੈਂ ॥ ਉਪਮ ^੭ਬਿਗਾਜ ਨਿੰਦ ਕਰਵਾਵੈਂ ॥ ਦਿਹੈਂ ^੮ਆਪ ਮਧ
 ਗਾਰ ਅਪਾਰੀ ॥ ^੯ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਧੂਰੀ ਡਾਰਹਿੰ ਭਾਰੀ ॥ ੧੬ ॥ ਹੋਰੀ
 ਭਈ ਜਗਤ ਇਹ ਭਾਇ ॥ ਖੇਲਹਿੰ ਨਹਿੰ ਹਮ ਸਿੰਘ ਕਦਾਇ ॥
 ਨਯੋ ਪੰਥ ਰਚਯੋ ਇਹ ਬਾਰਾ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਨਯੋ ਰਚਹਿੰ ਹਿਤ
 ਧਾਰਾ ॥ ੧੭ ॥ ਜਬ ਹੋਲੀ ਪੁਨਿਆਂ ਬੀਤਾਹਿ ॥ ਹੋਲਾ ਹੱਮ ਖੇਲੈਂ
^{੧੦}ਮੁਦ ਪਾਹਿ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਤੇ ਸਭ ਹਰਖ ਬਢਾਇ ॥ ਸਭ ਚਿਤ
 ਹੋਲਾ ਪੇਖਨ ਚਾਹਿ ॥ ੧੮ ॥ ^{੧੧}ਕਾਰਦਾਰ ਗੁਰ ਨਿਕਟ ਹਕਾਰੇ ॥
 ਦੇ ਆਇਸ ਤਿਨ ਕੋ ਤਿਹ ਬਾਰੇ ॥ ^{੧੨}ਅਲਤਾ ਪਿਚਕਾਰੀ ਬਨਵਾਵੇ ॥
^{੧੩}ਜਾਫਰਾਨ ਗੁਲਾਬ ਅਨਵਾਵਹੁ ॥ ੧੯ ॥ ਅਤ੍ਰ ਅੰਬੀਰ ਕਰੋ ਸਭ
 ਤਿਆਰੇ ॥ ਸ੍ਰੇਤ ਸੁ ਫਰਸ ਚਾਂਦਨੀ ਸਾਰੇ ॥ ਪੁੰਨ੍ਯਾਂ ਆਗਲ ਦਿਵਸ
 ਦਿਵਾਨ ॥ ਹੁਵੈ ਕੇਸ ਗੜ੍ਹ ਸੁਭ ਅਸਥਾਨ ॥ ੨੦ ॥ ਸੁਨ ਆਇਸ
 ਤਿਸ ਬਿਧ ਸਭ ਕੀਨਾ ॥ ਪੁੰਨ੍ਯਾਂ ਆਗਲ ਦਿਨ ਗੁਰ ਚੀਨਾ ॥
 ਲਾਗਯੋ ਤਾਹਿ ਮਹਾਨ ਦਿਵਾਨੰ ॥ ਚਾਂਦਨਿ ਫਰਸ ਸ੍ਰੇਤ ਸਭ ਥਾਨੰ

੧ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਸੜੇਗਾ ਤੂੰ ਨਿਕਲ ਕੇ ਦਾਰਰ ਆ ਜਾਵੀਂ ।

੨ ਲਕੜਾਂ ।

੩ ਹੋਲਾਂ ਨੇ ।

੪ ਰੁਛੜ ਵਿਚ ।

੫ ਪਿਆਰੇ ਦੇਵ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ।

੬ ਕੁਦਦੇ ਹਨ ।

੮ ਬਦਲੇ ।

੯ ਆਪਸ ਵਿਚ ਗਾਲੀਆਂ ।

੧੦ ਮਿਟੀ ਦੀ ਧੂੜ ।

੧੦ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ

ਪਾਕੇ ।

੧੧ ਮੁਖਤਿਆਰ ।

੧੨ ਅੰਬੀਰ ਜੋ ਕਿ ਮਕਈ ਦੇ ਆਟੇ ਵਿਚ ਰੰਗ ਪਾਕੇ ।

੧੩ ਕੇਸਰ ।

॥ ੨੧ ॥ ਗੁਰ ਯੁਤ ਸਭ ਪੁਸ਼ਾਕ ਧਰ 'ਸੂਤਾ' ॥ ਆਯੋ ਥੋ ਸਮਾਜ
 ਕਿਯ ਜੇਤਾ ॥ ਗਾਗਿਨ ਸ਼ਬਦ ਬਸੰਤ ਉਚਾਰ ॥ ਯਥਾ—ਆਜ ਹਮਾਰੇ
 ਮੰਗਲ ਚਾਰ ॥ ੨੨ ॥ ਆਜ ਹਮਾਰੇ ਬਨੇ ਫਾਗ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗੀ ਮਿਲ
 ਖੇਲਨ ਲਾਗ ॥ ਐਸ ਹੁਲਾਸ ਗਿਰਾ ਬਹੁ ਗਾਈ ॥ ਗੁਰ ਆਇਸ
 ਪਿਆਰਨ ਫੁਰਮਾਈ ॥ ੨੩ ॥ ਉਠੇ ਤਬੈ 'ਕੁੰਕਮ' ਕਰ ਧਾਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਉੱਪਰ ਛੱਟੇ ਮਾਰੇ ॥ ਜਿਹ ਮਹਿ ਅਤ੍ਰ ਅੰਬੀਰ ਗੁਲਾਬਾ ॥ ਉਡੀ
 ਮਹਿਕ ਤਬ ਅਤੀ ਅਜਾਬਾ ॥ ੨੪ ॥ 'ਮੁਸ਼ਟ' ਗੁਲਾਲ ਉਪਰੇ
 ਡਾਰੀ ॥ ਤਿਹ 'ਛਬ' ਪਰ ਕਵਿ ਹੂ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਪਾਇ 'ਖਾਲਸਾ'
 ਆਇਸ ਤਬੈ ॥ ਆਪਸ ਮਹਿ ਖੇਲਹਿ ਮਿਲ ਸਬੈ ॥ ੨੫ ॥ ਭਰ
 ਪਿਚਕਾਰੀ ਕੇਸਰ ਮਾਰੈ ॥ 'ਅਲਤੇ' ਮੁਸ਼ਟ ਉਪਰੇ ਡਾਰੈ ॥ ਮਚਯੋ
 'ਕੁਲਾਹਲ' ਬਹੁ ਤਿਹ ਬਾਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਨ ਕੀਨ ਉਚਾਰਾ
 ॥ ੨੬ ॥ ਪਠਤ ਸ਼ਬਦ ਸਭ ਸੰਗਤ ਸੰਗਾ ॥ 'ਦਿਹੁਰੇ'
 ਨਵਮ ਗੁਰੁ ਸਉਮੰਗਾ ॥ 'ਟੋਲਾ' ਖੇਲਤ ਤਹਾਂ ਸਿਧਾਵੈ ॥ ਤਹਾਂ
 ਤਿਹਾਵਲ ਭੇਟ ਚਢਾਵੈ ॥ ੨੭ ॥ ਸੁਨਤ 'ਖਾਲਸੇ' ਹਰਖ
 ਮਹਾਨੇ ॥ ਬਜੇ ਬਾਜ ਧੌਂਸੇ ਧੁੰਕਾਨੇ ॥ ਸਿੰਘਨ ਯੁਤ ਗੁਰ ਤਬ
 ਪ੍ਰਸਥਾਨੇ ॥ ਉਚਰਹਿ ਸ਼ਬਦ ਅਨੰਦ ਮਹਾਨੇ ॥ ੨੮ ॥
 ਸੀਸ ਗੰਜ ਗੁਰ ਨਵਮ ਮਝਾਰਾ ॥ ਆਇ ਬੰਦਨਾ ਕੀ ਤਿਹ ਬਾਰਾ ॥
 ਬਹੁ ਕੜਾਹੁ ਭੇਟਾ ਚਢਵਾਏ ॥ ਸਜਯੋ ਦਿਵਾਨ ਅਤੀ 'ਛਬ' ਪਾਏ
 ॥ ੨੯ ॥ ਸ਼ਾਹ ਸੁਥਰੇ ਕਾ ਤਬ ਇਕ 'ਚੇਰਾ' ॥ ਕਰਯੋ ਸਯਾਮ ਤਨ
 ਸਭ ਅਸ ਹੇਰਾ ॥ ਜਾਮਵੰਤ ਜਨ ਭਾ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਹਰ ਦਮ ਨਾਨਕ

੧ ਸਫੈਦ।

੨ ਕੇਸਰ।

੩ ਮੁਠ ਭਰ ਕੇ।

੪ ਸੋਭਾ।

੫ ਅੰਬੀਰ।

੬ ਪੁਸ਼ਾ ਦਾ ਰੋਲਾ।

੭ ਨੌਵੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦਾ ਅਸਥਾਨ ਸੀਸ ਗੰਜ।

੮ ਸੋਭਾ।

੯ ਚੋਲਾ।

ਸ਼ਾਹ ਉਚਾਰਾ ॥ ੩੦ ॥ ਸਭ ਦਿਵਾਨ ਕੇ ਗਿਰਦੇ ਫਿਰਾ ॥ ਏਕ
 ਸਿੰਘ ਤਬ ਬੂਝਨ ਕਰਾ ॥ ਸ਼ਾਹ ਜੀ ਆਜ ਕਰਯੋ ਕਯਾ ਭੇਸਾ ॥ ਸੁਨ
 ਉੱਤਰ ਦੀਨਾ ਤਿਹ ਏਸਾ ॥ ੩੧ ॥ ਜੈਸ ਮਹਿਲ ਕੋ ਨਵੇਂ ਬਨਾਇ ॥
 'ਹੰਡੀਆ ਸਜਾਮ ਦੇਹਿ ਲਟਕਾਇ ॥ 'ਡੀਠ ਨ ਲਗੈ ਸਭੀ ਜਗ
 ਜਾਨੇ ॥ ਤਸ ਦਸਮੇ ਗੁਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਨ ਖਾਨੇ ॥ ੩੨ ॥ ਨਯੋ ਖਾਲਸਾ
 ਪੰਥ ਸਜਾਯੋ ॥ ਹੋਲਾ ਭੀ ਅਜ ਨਯੋ ਰਚਾਯੋ ॥ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ
 'ਕੁਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਨ ਲਾਇ ॥ ਮੈਂ ਹਾਂਡੀ ਸਮ ਭਾ ਇਤ ਆਇ ॥ ੩੩ ॥
 ਸੁਨ ਕਲਗੀਧਰ ਹਰਖ ਸਹਾਨੇ ॥ ਹੁਯੋ ਪੰਥ ਪਰ ਤੂੰ ਕੁਰਬਾਨੇ ॥
 ਤੇਰੇ ਦੰਡ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕਾਨਾ ॥ ਦਿਹੈ ਮਾਨ ਹੈਂ ਸਭ ਜਗ ਆਨਾ ॥
 ੩੪ ॥ ਅਸ ਬਰ ਦੇ ਕਰ ਕੀਨ ਨਿਹਾਲ ॥ ਕਵੀ ਗੁਣੀ ਥੇ ਬਹੁ
 ਤਿਹ ਕਾਲ ॥ 'ਅਖਲਨ ਨਿਜ ਨਿਜ ਗੁਨ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ॥ ਮਾਨ
 ਇਨਾਮ ਸਭਨ ਤਬ ਪਾਏ ॥ ੩੫ ॥ ਭੀ ਅਰਦਾਸ 'ਕਰਾਹ ਬ੍ਰਤਾਯੋ ॥
 ਹਰਖਤ ਹੈ ਸਭਹਨ ਮੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਤਿਹ ਦਿਨ ਤੇ ਗੁਰ ਘਰ ਮਹਿ
 ਹੋਲਾ ॥ ਖੇਲਹਿ ਸਿੰਘ ਜੁ ਪੰਥ ਅਮੋਲਾ ॥ ੩੬ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੋਲੀ ਖੇਲਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਅਠਤਾਲੀਸਮੇਂ
 ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੪੮ ॥

ਦੇਹਿਰਾ ॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬੈਠੇ ਬੀਚ ਦਿਵਾਨ ॥

ਇਕ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘਣੀ ਪੂਤ ਸੰਗ ਆਇ ਬੰਦਨਾ ਠਾਨ ॥ ੧ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਕਰੀ ਬੇਨਤੀ ਸਿਖ ਤਿਹ ਬੇਰਾ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਨੰਦ

੧ ਨਵੇਂ ਮਕਾਨ ਦੇ ਅਗੇ ਕਾਲੀ ਹਾਂਡੀ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਨਜ਼ਰ ਨ ਲਗੇ ।

੨ ਨਜ਼ਰ ।

੩ ਥੋਟੀ ਵਿਸ਼ਣੀ ।

੪ ਸਮੂਹ ।

੫ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ।

ਸਿੰਘ ਬਖਸ਼ਯੋ ਤੇਰਾ ॥ ਬੇਟਾ ਅਹਿ ਮੁਹਿ ਗ੍ਰਿਹ ਇਕਲੋਤਾ ॥
 ਗ੍ਰਿਸਥ ਤਜੈ ਚਿਤ ਉੱਠ ਖਲੋਤਾ ॥ ੨ ॥ ਦੇਹੁ ਸਿਖਯਾ ਰਹਿ ਯਿਹ
 ਗ੍ਰਿਹ ਮਾਂਹਿ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਹੁ ਅਲਾਹਿ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ
 ਕਹਯੋ ਨੰਦ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ॥ ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਤਜੈ ਕਜੋਂ ਦੇਹੁ ਸੁਨਾਈ ॥
 ੩ ॥ ਹਾਥ ਜੋੜ ਤਿਹ ਅਰਜ਼ ਬਖਾਨੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਮੈਂ ਸ੍ਰਵਨੀ ਗੁਰ
 ਬਾਨੀ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਕੁਟੰਬ ਸਨਬੰਧੀ ਸਾਰੇ ॥ ਅੰਤ ਨ ਕੋ ਰਹਿ ਸਾਬ
 ਹਮਾਰੇ ॥ ੪ ॥ 'ਏਕਲ ਆਇ ਇਕੇਲੋ ਜਾਨੋ ॥ ਤੋ ਇਨ ਮਹਿ
 ਕਜੋਂ ਪਚੈ ਸਿਆਨੋਂ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਤੇ ਨਹਿ ਜਮ 'ਤ੍ਰਾਸਾ ॥ ਸਾਧੂ ਕੈ
 ਸੰਗ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥ ੫ ॥ ਇਸ ਹਿਤ ਸਾਧੂ ਬਨਬੇ ਚਾਹਯੋ ॥ ਸੁਨ
 ਸਤਿਗੁਰ ਤਬ ਹਰਖ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਇਹ ਬਿਚਾਰ ਤੋਕਹੁ ਸੁਭ ਭਯੋ ॥
 ਯਾ ਮਹਿ ਕਛ ਸੰਦੇਹ ਨਹਿ ਲਯੋ ॥ ੬ ॥ 'ਪ੍ਰੰਚ ਸੁਨਹੁ ਅਬ ਬਾਕ
 ਹਮਾਰੇ ॥ ਗ੍ਰਿਹਸਥ ਸਾਧ ਜੁਗ ਮਾਰਗ ਭਾਰੇ ॥ ਗ੍ਰਿਸਥ ਤਜੈ ਜਬ
 ਹੋਵਹਿ ਸਾਧਾ ॥ ਵਿਸ਼ੇ ਭੋਗ ਮਹਿ ਪੁਨ ਜਹਿ ਬਾਧਾ ॥ ੭ ॥
 ਗ੍ਰਿਹਸਥਨ ਕੇ ਦਰ ਭ੍ਰਮਤਾ ਫਿਰੈ ॥ ਨਹਿ ਸੰਤੋਖ ਰਿਦੈ ਮਹਿ ਧਰੈ ॥
 ਸਾਧ ਵਿਰਕਤ ਧਰਮ ਹੈ ਏਹੁ ॥ ਸ਼ੱਤ੍ਰੁ ਮਿੱਤ੍ਰ ਇਕ ਸਾਰ ਲਖੇਹੁ ॥
 ੮ ॥ ਸੁਨੋ ਨੰਦ ਸਿੰਘ ਤੁਮੈਂ ਸੁਨਾਹਿ ॥ ਏਕ ਸੰਤ ਸਾਖੀ ਅਸ ਆਹਿ ॥
 ਸੰਤ ਬਿਰਯੋ ਇਕ ਬਨਹਿ ਮਝਾਰਾ ॥ ਸੀਤ ਕਾਲ ਪਰਯੋ ਬਹੁ ਪਾਰਾ
 ॥ ੯ ॥ ਗ੍ਰਿਹਸਥੀ ਭਗਤ ਏਕ ਤਿਹ ਕੇਰਾ ॥ ਦੋਸ਼ਾਲੋ ਬਹੁ ਕੀਮਤ
 ਕੇਰਾ ॥ ਸੰਤ ਉਪਰੇ ਪਾਇ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ਤਿਹ ਸੰਗ ਨਹਿ ਕਛ ਪ੍ਰੇਮ
 ਜਨਾਯੋ ॥ ੧੦ ॥ ਥੋਰ ਕਾਲ ਮਹਿ 'ਤਸਕਰ ਆਯੋ ॥ ਸੰਤ ਨਗਨ
 ਕਰ ਬਸਤ੍ਰ ਉਠਾਯੋ ॥ ਤਿਹ ਸੋ ਨਹਿ ਕਛ 'ਰੋਸ ਜਨਾਯੋ ॥ ਲਾਭ
 ਹਾਨ ਇਕ ਰਸ ਬ੍ਰਿਤ ਬਾਯੋ ॥ ੧੧ ॥ ਨੰਦ ਸਿੰਘ ਜੇ ਗ੍ਰਿਹਸਥ
 ਤਜੀਜਹਿ ॥ ਤੋ ਸਾਧੂ ਬਿਧ ਐਸ ਹੋਵੀਜਹਿ ॥ ਨਹਿ ਤੋ ਗ੍ਰਿਹਸਥ

ਧਰਤ ਨਿਰਬਾਹੋ ॥ ਗ੍ਰਿਹਸਥੇ ਬੀਚ ਉਦਾਸ ਰਹਾਹੋ ॥ ੧੨ ॥ ਨਵ
 ਦਸ ਕਿਰਤ ਕਰੋ ਬਖਯਾਤਾ ॥ ਸੱਤਿਨਾਮ ਮਹਿ ਰਹੁ ਸਦ ਰਾਤਾ ॥
 ਸਾਧ ਸੰਤ ਕੀ ਸੇਵ ਕਰੀਜਹਿ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਬਨ ਸਮਸਰ ਪ੍ਰਭੂ
 ਲਖੀਜਹਿ ॥ ੧੩ ॥ ਸਭ ਤੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟ ਗ੍ਰਿਸਥ ਹੀ ਜਾਨੋ ॥ ਅਖਲ
 ਸੰਤ ਇਹ ਤੇ ਉਪਜਾਨੋ ॥ ਪੁਨ ਇਸ ਆਸਰ ਹੈ ਨਿਰਬਾਹਿ ॥
 ਭਜਨ ਕਰੈ ਜੋ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਹਿ ॥ ੧੪ ॥ ਕਰੈ ਸੇਵ ਗ੍ਰਿਸਥੀ ਲੈ
 ਜਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਪੁਨਾ ਛੁਛੇ ਰਹਿ ਜਾਵੈ ॥ ਅਧਕ ਕਰੈ ਜਬ ਭਜਨ
 ਅਕਾਲਾ ॥ ਸਦਾ ਕਰੈ ਬਿਸਯਨ ਤੇ ਟਾਲਾ ॥ ੧੫ ॥ ਤੋ ਪਰ ਹੈ
 ਕਛ ਤਿਸ ਕੇ ਪਾਲੇ ॥ ਨਤ ਗਾ ਇਤ ਉਤ ਲੇਵਹੁ ਭਾਲੇ ॥
 ਗ੍ਰਿਹਸਥੀ ਕਰੈ ਜੋਊ ਕਮਾਈ ॥ ਰਹੈ ਪਾਸ ਤਿਸ ਜਾਨਹੁ ਭਾਈ ॥
 ੧੬ ॥ ਪੁਨਹਿ ਸੇਵ ਜੋ ਸੰਤ ਕਮਾਵੈ ॥ ਤਿਹ ਕੋ ਭਜਨ ਭਾਗ ਕਰ
 ਲਿਆਵੈ ॥ ਇਸ ਤੇ ਜਿਹ ਮਹਿ ਲਾਭ ਲਖਾਵਹੁ ॥ ਕਰੋ ਨੰਦ ਸਿੰਘ
 ਜੋ ਮਨ ਭਾਵਹੁ ॥ ੧੭ ॥ ਮੁਨ ਕਰ ਨੰਦ ਸਿੰਘ ਕਰ ਜੋਰੇ ॥ ਕਹਯੋ
 ਪ੍ਰਭੂ ਸਤ ਬਚ ਹੈਂ ਤੋਰੇ ॥ ਸੰਤ ਬਚਨ ਅਤਿ ਕਠਨ ਦਿਖਾਈ ॥
 ਰਹੋ ਗ੍ਰਿਹਸਥ ਮਹਿ ਹੇ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ੧੮ ॥ ਸਿੱਖੀ ਦਾਨ ਦਿਹੋ
 ਨਿਜ ਦਾਸਾ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀ ਕਾਟਹੁ ਫਾਸਾ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਤਿਹ
 ਪਰ ਭਏ ਦਯਾਲਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰ ਕੀਨ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ੧੯ ॥
 ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਗੁਰ ਪਾਸ ਰਹਾਯੋ ॥ ਸਾਧੁ ਸੰਗਤ ਸੇਵਾ ਚਿਤ
 ਲਾਯੋ ॥ ਪੁਨ ਗਾ ਨਿਜ ਗ੍ਰਿਹ ਗ੍ਰਿਹਸਥ ਕਮਾਯੋ ॥ ਸਦਾ ਰਿਦਾ
 ਗੁਰ ਚਰਨਨ ਲਾਯੋ ॥ ੨੦ ॥ ਐਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨ ਦਯਾਲਾ ॥
 ਸੁਭ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿਹੈਂ ਸਿਖ ਜਾਲਾ ॥ ਜਿਹ ਤੇ ਅਨਗਨ ਹੁਇ
 ਕਲਜਾਨ ॥ ਸੋਭਾ ਲਹਿ ਜੁਗ ਲੋਕ ਮਹਾਨ ॥ ੨੧ ॥

੧ ਖਾਲੀ।

੨ ਬੁਧੀ ਰੂਪ ਪਲੇ ਵਿਚ।

੩ ਨਹੀਂ।

੪ ਸਮੂਹ।

ਦੇਹਿਰਾ ॥ ਜੀਵਣ ਲੱਖਾ ਭਾਈ 'ਜੁਗ' ^੨ਢੇਢ ਜਨਮ ਤਿਨ ਕੇਰ ॥

ਗੁਰੂ ^੩ਹਯਨ ਸੇਵਾ ਕਰੈਂ ਮਨ ਮਹਿ ਭਾਵ ਬਡੇਰ ॥ ੨੨ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ^੪ਗੁਰੂ ਗਿਰਾ ਬਹੁ ਕੰਠ ਕਰਾਈ ॥ ਅਧਕ ਭਾਵ
ਜੂਤ ਪਠੈਂ ਸਦਾਈ ॥ ਗੁਰ ਸਿੰਘਨ ਮਰਯਾਦਾ ਹੋਰੈਂ ॥ ਕਰੈਂ ਤਬਾ

ਸਭ ਵਿਧ ਤਿਹ ਬੇਰੈਂ ॥ ੨੩ ॥ ਸੀਸ ਉਪਰੇ ਕੇਸ ਸੁਧਾਰੇ ॥ ਬਾਂਧਹਿ

ਦੁਇ ਦੇਹਿਰੈ ਦਸਤਾਰੇ ॥ ਕੜਾ ਕਾਛ ਕਿਰਪਾਨ ਭਿ ਰਾਖਹਿ ॥

^੫ਸੁਧਾ ਛਕਨ ਕੈ ਨਿਤ ^੬ਅਭਿਲਾਖਹਿ ॥ ੨੪ ॥ ਪ੍ਰੰਚ ਕਹੈਂ ਹਮ

ਢੇਢ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਕਹਾਂ ਦਿਹੈਂ ਗੁਰ ਖੰਡ ਸੁ ਧਾਰੇ ॥ ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਗ੍ਰੰਥ

ਗਿਰਾ ਕੇ ਮਾਹਿ ॥ ਲਿਖਯੋ ਅਹੈ ਅਸ਼ ਵਿਧ ਬਚ ਆਹਿ ॥ ੨੫ ॥

ਯਥਾ-ਖਤੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਸੂਦ ਬੈਸੁ ਉਧਰਹਿ ਸਿਮਰਿ ਚੰਡਾਲ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਇਸ ਹਿਤ ਚਤਰ ਬਰਨ ਗੁਰ ਮੇਲੇ ॥ ਰਹਿ

ਚੰਡਾਲ ਅਬ ਹਮਹੁ ਅਕੇਲੇ ॥ ਦਿਹੈਂ ਸੁਧਾ ਹਮ ਕਰੈਂ ਉਧਾਰਾ ॥

^੭ਬਿਰਦ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਉਦਾਰਾ ॥ ੨੬ ॥ ਅਸ ਬਿਚਾਰ ਉਰ

ਨਿਸਚਾ ਠਾਨਾ ॥ ਖੰਡ ਧਾਰ ਗੁਰ ਦਿਹੈਂ ਸੁ ਦਾਨਾ ॥ ਨਿਸ ਦਿਨ

ਪਿਆਸ ^੮ਬਿਧੈ ਅਧਕਾਈ ॥ ਜਸ ਬਿਨ ਨੀਰ ਮੀਨ ਤਰਫਾਈ ॥

ਮੁਖ ਤੇ ਸਕਹਿੰ ਨ ^੯ਜਾਚਤ ਸੋਏ ॥ ਡਰੈਂ ਗੁਰੂ ਨਹਿੰ ਸਨਮੁਖ ਹੋਏ ॥

ਇਕ ਦਿਨ ਕਹਿੰ ਆਪਸ ਕੇ ਮਾਹਿ ॥ ਪ੍ਰਾਨਨ ਕਛੂ ਭਰੋਸੇ ਨਾਹਿ ॥

੨੭ ॥ ਜੇ ਬਿਨ ਅੰਮ੍ਰਤ ਹਮ ਮ੍ਰਿਤ ਭਏ ॥ ਤੈ ਹਮ ਜਨਮ ^{੧੦}ਅਕਾਰਬ

ਗਏ ॥ ਅਸ ਬਿਚਾਰ ਹੈ ਬਿਬਸ ਤਦਾਇ ॥ ਭਏ ^{੧੧}ਮੂਰਛਾ ਦੁਖ

ਅਤ ਪਾਇ ॥ ੨੮ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਤਿਨਹੁ ਪ੍ਰੇਮ ਮਨ ਜਾਨਾ ॥ ਬਿਰੇ

ਹੁਤੇ ਤਬ ਬੀਚ ਦਿਵਾਨਾ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਉਠੇ ਤਬੇਲੇ ਆਇ ॥ ਜਹਿੰ

੧ ਦੋ ਭਾਈ ।

੨ ਨੀਵੀਂ ਜਾਤੀ ਵਾਲੇ ਮਜ਼ਹਬੀ ।

੩ ਘੋੜਿਆਂ ਦੀ ।

੪ ਗੁਰਬਾਣੀ ।

੫ ਅੰਮ੍ਰਤ ਪਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ।

੬ ਵਿਛਾ ।

੭ ਧਰਮ ।

੮ ਬਹੁਤ ਵੱਧਦੀ ਹੈ ।

੯ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ।

੧੦ ਨਿਸਫਲ । ੧੧ ਬੇਸੂਧ ਹੋ ਗਿਰਾ ।

ਲੱਖਾ ਜੀਵਨ ਤੜਫਾਇ ॥ ੩੦ ॥ ਪਿਖ ਕਰ ਪ੍ਰੇਮ ਭਏ ਗੁਰ
 ਦਯਾਲ ॥ ਉਠਹੁ ਦੋਊ ਅਬ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥ ਸੁਨ ਧੁਨ ਅੰਮ੍ਰਤ ਸਮ
 ਜੁਗ ਕਾਨ ॥ ਮ੍ਰਿਤਕ ਹੁਤੇ ਜਨ ਭੇ ਸਵਧਾਨ ॥ ੩੧ ॥ ਬਾਰੇ ਬਾਰ
 ਬੰਦਨਾ ਠਾਨੀ ॥ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰਨ ਉਪਮ ਬਖਾਨੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
 ਕਹਯੋ ਚਹੈ ਸੈ ਮਾਂਗੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਵਸੀ ਤੁਹਿ ਭਾ ਵਡਭਾਗੈ ॥ ੩੨ ॥
 ਸੁਨਤ ਹਰਖ ਕਰ ਜੋਰ ਉਚਾਰਾ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਜੇਕਰ ਭਏ ਦਯਾਰਾ ॥
 ਖੰਡ ਧਾਰ ਤਬ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨ ॥ ਜਿਹ ਤੇ ਹੂੰ ਹਮਰੀ ਕਲਯਾਨ ॥ ੩੩ ॥
 ਸੁਨ ਗੁਰ ਬਦਨ ਪ੍ਰਸੰਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਗੁਰ ਢਿਗ ਬੇ
 ਪਿਆਰਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਤ ਤਿਆਰ ਅਬੈ ਸੁਭ ਕੀਜਹਿ ॥ ਜੁਗਹਨ ਕੈ
 ਛਕਾਇ ਅਬ ਦੀਜਹਿ ॥ ੩੪ ॥ ਇਨਹੁ ਪ੍ਰੇਮ ਮੈਂ ਅਤ ਚਿਤ ਜਾਨਾ ॥
 ਖੰਡ ਧਾਰ ਦਿਹੁ ਇਨ ਕੈ ਦਾਨਾ ॥ ਮਜ਼ਹਬੀ ਸੰਗਯਾ ਇਨ ਕੀ
 ਹੋਇ ॥ ਸੁਨਤ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਕੀਨੀ ਸੋਇ ॥ ੩੫ ॥ ਜਥਾ ਸਤਿਗੁਰੂ
 ਮਤਿ ਸਿਖਰਾਈ ॥ ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ ਲੱਖਾ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ॥ ਮੁਖ ਮਜ਼ਹਬੀ
 ਜੁਗਲੰ ਇਹੁ ਜਾਨੈ ॥ ਕਵਿ ਅਸ ਗੁਰ ਚਰਨਨ ਕੁਰਬਾਨੈ ॥ ੩੬ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ ਰਹਿਓ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਭਾਈ
 ਨੰਦ ਸਿੰਘ ਐ ਮਜ਼ਹਬੀ ਸਿੱਖਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਉਣਵੰਜਮੇਂ
 ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੪੯ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਏਕ ਬੇਰ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥਮ ਰੁਤ ਕੇ ਮਾਹਿ ॥

ਮਹਿਲ ਉਪਰੇ ਪਲੰਘ ਬਿਤ ਜਾਨ ਅਰਧ ਨਿਸ਼ ਥਾਹਿ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਗੁਰੂ ਮਹਿਲ ਪਾਛਲ ਕੀ ਓਰਾ ॥ ਬਸੈ ਗ੍ਰੰਥ
 ਇਕ ਸਿੰਘ ਲਹੌਰਾ ॥ ਅਪਰ ਸਿੰਘ ਮਾਲਾ ਤਿਹ ਨਾਮ ॥ ਤਿਹਤੇ
 ਲੇਨੇ ਬੇਤਿਹ ਦਾਮ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਲਹੌਰ ਕੇ ਗ੍ਰੰਥ ਨਿਸ ਆਯੋ ॥
 ਮਾਲਾ ਸਿੰਘ ਤਬ ਭਾਖ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਭਾਈ ਲਹੌਰਾ ਸਿੰਘ ਗੁਰ

ਪਿਆਰੇ ॥ ਦਸੜੇ ਦਿਹੁ ਮੁਹਿ ਅਹਿੰ ^੧ਦਰਕਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਆਗੇ ਕਈ
 ਬੇਰ ਮਹਿ ^੨ਜਾਚੇ ॥ ਆਜ ਕਾਲ ਦਿਹਿੰ ਤੁਝੇ ^੩ਉਬਾਚੇ ॥ ^੪ਰਿਣ
 ਲੇਕਰ ਦੇਨੋ ਭੀ ਚਹੀਏ ॥ ਬੇ ਕਸੂਰ ਨਹਿੰ ਇਤੋ ਸਤਹੀਏ ॥ ੪ ॥
 ਸੁਨਤ ਲਹੌਰਾ ਸਿੰਘ ਉਚਾਰੇ ॥ ਦੇ ਦੇਹੁੰਗਾ ਭਲਕੇ ਗਿਨ ਸਾਰੇ ॥
 ਕਹਿ ਮਾਲਾ ਸਿੰਘ ਟਾਲ ਨ ਕੀਜਹਿ ॥ ਅਹਿੰ ਤਹਿ ਪਾਸ ਦੇਹ ਅਬ
 ਦੀਜਹਿ ॥ ੫ ॥ ^੫ਹਰਿ ਲਹੌਰ ਤਬ ਕਹਯੋ ਸੁਨਾਇ ॥ ਮੈਂ ਤੁਮਰੋ
 ਕਛੁ ਦੇਨੋ ਨਾਇ ॥ ਜਾਹੋ ਅਪਨੇ ^੬ਮਗ ਪਕਰੀਜਹਿ ॥ ਜੋ ਚਾਹੋ
 ਸੋਈ ਪੁਨ ਕੀਜਹਿ ॥ ੬ ॥ ਸੁਨ ਮਾਲਾ ਸਿੰਘ ਤਬੈ ਉਚਾਰਾ ॥ ਤੁਮ
 ਸੋਂ ਨਹਿ ਬਸ ਚਲੈ ਹਮਾਰਾ ॥ ਦਰਗਹਿ ਮੈਂ ਲੇਵੋਂ ਤੁਹਿ ਪਾਹਿ ॥
 ਬੇਸ਼ਕ ਨਹਿੰ ਦੈਹੋ ਅਟਕਾਹਿ ॥ ੭ ॥ ਸੁਨਤ ਲਹੌਰਾ ਸਿੰਘ ਉਚਾਰਾ ॥
 ਲੇਖਾ ਨਹਿੰ ਕੋ ਬੂਝਨ ਹਾਰਾ ॥ ਕਲਗੀਧਰ ਗੁਰ ਬਖਸ਼ਨ ਹਾਰਾ ॥
 ਮਾਲਾ ਸਿੰਘ ਸੁਨ ਕਹਿੰ ^੮ਇਸ ਢਾਰਾ ॥ ੮ ॥ ਕਰਹੈ ਗੁਰ ਸਹਾਇ
 ਤੁਹਿ ਤਬੈ ॥ ਹੱਕ ਬਿਗਾਨਾ ਖਾਹੁ ਨ ਜਬੈ ॥ ਅਬ ਤੂ ^੯ਰਿਣ ਨਹਿ
 ਦਿਹੈਂ ਹਮਾਰਾ ॥ ਨਹਿੰ ਹੂੰ ਹੈ ਤੁਹਿ ਗੁਰ ਰਖਵਾਰਾ ॥ ੯ ॥ ਅਸ
 ਕਹਿਤੇ ਗਾ ਨਿਜ ਗ੍ਰਿਹ ਮਾਹਿ ॥ ਰਹਯੋ ਲਹੌਰਾ ਸਿੰਘ ਨਿਜ ਠਾਹਿ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਕਲਗੀਧਰ ਸਭ ਸੁਨ ਪਾਈ ॥ ਨਿਸਾ ਬਿਤੀ ਦਿਨ ਚਢਯੋ
 ਜਦਾਈ ॥ ੧੦ ॥ ਜੁਗ ਸਿਖ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਵਨ ਠਾਨੇ ॥ ਜੁਗਨ
 ਬਯਾਨ ਲੀਨ ਗੁਨ ਖਾਨੇ ॥ ਹਰਿ ^{੧੧}ਲਹੌਰ ਤੇ ਦਾਮ ਦਿਵਾਇ ॥
 ਸਿੱਖਯਾ ਦੀਨ ਤਬੈ ਇਸ ਭਾਇ ॥ ੧੧ ॥ ਸਿੰਘ ਧਰਮ ਨਹਿੰ ਏਹੁ
 ਪਛਾਨੋ ॥ ^{੧੨}ਰਿਣ ਲੈਕੇ ਨਹਿੰ ਦੈਬੋ ਠਾਨੇ ॥ ਹੱਕ ਬਿਗਾਨੋ ਜੋ ਨਹਿੰ
 ਖਾਹਿ ॥ ਸਿੰਘ ਸੋਈ ਮਮ ਪਿਆਰੇ ਆਹਿ ॥ ੧੨ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਗੁਰ

੧ ਲੜ ਹਨ ।

੨ ਮੰਗੇ ।

੩ ਕਹਿ ਦਿਆਂਗੇ ।

੪ ਕਰਜ਼ਾ ।

੫ ਸਿੰਘ ਭਾਵ ਲਹੌਰਾ ਸਿੰਘ ।

੬ ਰਸਤਾ ਪਕੜਨਾ ਕਰ ।

੭ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ।

੮ ਕਰਜ਼ਾ ।

੯ ਲਹੌਰਾ ਸਿੰਘ ਪਾਸੋਂ ਰੁਪੈ ਦਿਵਾਏ ।

੧੦ ਕਰਜ਼ਾ ।

ਸਿੱਖਯਾ ਸਭ ਮਾਨੀ ॥ ਪੁਨਹਿ ਐਸ ਨਹਿੰ ਕਿਨਹੂ ਠਾਨੀ ॥ ਐਸੇ
ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨ ਦਿਆਲਾ ॥ ਸਿੱਖ ਸੁਧਾਰਤ ਹੈਂ ਹਰ ਕਾਲਾ ॥੧੩॥
ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਏਕ ਬਰਾਗੀ ਮਦਨ ਦਾਸ ਬਹੁ ਜਮਾਤ ਸੰਗ ਜਾਇ ॥

ਪੁਰ ਅਨੰਦ ਮਹਿ ਆਇਯੋ ਕੀਨ ਸਿਵਰ ਮੁਦ ਪਾਇ ॥ ੧੪ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਧਨਰ ਬਾਨ ਵਿੱਦਯਾ ਜਿਹਿ ਆਵੈ ॥ ਅਪਨ
ਸਮਾਨ ਨ ਕੋਊ ਲਖਾਵੈ ॥ ਜਿਤ ਕਿਤ ਜੀਤੇ ਭਟ ਬਡ ਭੂਪਾ ॥
ਸੁਨੀ ਗੁਰੂ ਦਸਮੇਸਹਿ ਊਪਾ ॥ ੧੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੀ ਤਿਹ ਬਹੁ
ਸਨਮਾਨਾ ॥ ਆਇ ਦਰਸ ਹਿਤ ਬੀਚ ਦਿਵਾਨਾ ॥ ਮਦਨ ਦਾਸ
ਕਹਿੰ ਗੁਰ ਹਮ ਸੁਨੇ ॥ ਧਨਰ ਬਿੱਦਿਆ ਮਾਹਿੰ ਨਿਪੁਨੇ ॥ ੧੬ ॥
ਲੱਛ ਮੋਹਿ ਸੰਗ ਅਬ ਜੇ ਮਾਰੇ ॥ ਜਾਨਹੁ ਤੈ ਮੈਂ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰੇ ॥
ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਤਬ ਲੱਛ ਰਖਾਏ ॥ ਮਦਨ ਦਾਸ ਸਰ ਤੀਨ ਚਲਾਏ
॥ ੧੭ ॥ ਤੀਨ ਬੇਰ ਹੀ ਖਾਲੀ ਗਯੋ ॥ ਤਬ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਜ ਤੀਰ
ਚਲਯੋ ॥ ਏਕ ਦੁਤਿਜ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰਿਤ ਤਹਿੰ ਮਾਰਾ ॥ ਮਦਨ ਦਾਸ ਭਾ
ਲਜਯਤ ਭਾਰਾ ॥ ੧੮ ॥ ਤਜ ਕਰ ਮਾਨ ਚਰਨ ਗੁਰ ਗਹੇ ॥
ਕਹਯੋ ਕਿ ਮੈਂ ਹੰਕਾਰ ਬਡ ਲਹੇ ॥ ਜਿਤ ਨਿਤ ਭਟ ਬਡ ਭੂਪ
ਜਤਾਇ ॥ ਰਾਵਰ ਤੇ ਅਬ ਹਾਰਿਯੋ ਆਇ ॥ ੧੯ ॥ ਉਪਮਾ ਜਬਾ
ਸੁਨੀ ਤਸ ਹੇਰੀ ॥ ਬਖਸ਼ਹੁ ਖਤਾ ਪ੍ਰਭੂ ਅਬ ਮੇਰੀ ॥ ਮੈਂ ਸਰਬਰ ਕੇ
ਵਾਕ ਉਚਾਰੇ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਨ ਚਿੰਤਾ ਧਾਰੇ ॥ ੨੦ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ
ਮਾਯਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਵਾਰ ਪਾਰ ਜਿਨ ਨਾਹਿੰ ਨਿਹਾਰਾ ॥
ਬਿੱਦਯਾ ਪਾਇ ਨ ਹੰਗਤਾ ਚਹੀਅਹਿ ॥ ਹੈ ਨਿਰਮਾਨ ਸਦਾ ਜਗ
ਰਹੀਅਹਿ ॥ ੨੧ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਰਖ ਬਢਾਯੋ ॥ ਚਰਨਨ
ਪਰ ਨਿਜ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ ॥ ਬਿਦਾ ਲੀਨ ਗੁਰ ਦਾ ਸਿਰੁਪਾਯੋ ॥

ਉਪਮ ਰਹੈ ਗੁਰ ਜਿਤਹਿ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ੨੨ ॥

ਦੇਹਿਰਾ ॥ ਏਕ ਬੇਰ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਿੱਖ ਪਰਖਬੇ ਕਾਜ ॥

ਸਭ ਸੰਗਤ ਮੈਂ ਹੁਕਮ ਕਿਯ ਐਸ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ॥ ੨੩ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਜਬ ਲਗ ਹਮ ਆਇਸ ਨਹਿ ਹੋਇ ॥ ਤਬ
ਲਗ ਸਿਖ ਗ੍ਰਿਹ ਜਾਹਿ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸੁਨ ਆਇਸ ਅਸ ਬਿਧ ਗੁਰ
ਕੇਰੀ ॥ ਰਹੇ ਸਿੱਖ ਅਖਲੰ ਤਿਹ ਬੇਰੀ ॥ ੨੪ ॥ ਸਭ ਦਰਵਾਜਨ
ਪਰ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਪਹਿਰੇ ਖਰੇ ਕੀਨ ਦਿਢ ਸੂਰੇ ॥ ਅਸਟ ਦਿਵਸ ਭੀ
ਨਹਿ ਜਬ ਬੀਤੇ ॥ ਕਿਤਕ ਸਿੱਖ ਭੇ ਸ਼ਰਧਾ ਰੀਤੇ ॥ ੨੫ ॥ ਗ੍ਰਿਹ
ਕਾਰਜ ਐਸੇ ਚਿਤ ਆਇ ॥ ਡਗ ਮਗਾਇ ਚਿਤ ਨਹਿ ਥਿਤ
ਥਾਇ ॥ ਜੋ ਨਿਜ ਕੋ ਬਹੁ ਸ਼ਰਧਾ ਵਾਨੇ ॥ ਸਿੱਖਨ ਮਹਿ
ਬਹਿ ਕਰੈਂ ਬਖਾਨੇ ॥ ੨੬ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਨਿਸਚੈ ਐਸ ਡੁਲਾਯੋ ॥
ਇਕ ਸਾਥੀ ਕੋ ਮ੍ਰਿਤਕ ਬਨਾਯੋ ॥ ਕਰ ਬਿਬਾਨ ਤਿਹ ਉਪਰ ਪਾਯੋ ॥
ਚਾਹੁਨ ਚੁਕਯੋ ਅਪਰ ਸੰਗ ਥਾਯੋ ॥ ੨੭ ॥ ਪਠੈਂ ਸ਼ਬਦ ਬੈਰਾਗਹਿ
ਰੰਗਾ ॥ ਨਿਭੀ ਪ੍ਰੀਤ ਓਰਕ ਗੁਰ ਸੰਗਾ ॥ ਦਰਵਾਜੇ ਤੇ ਨਿਕਸੇ
ਜਾਇ ॥ ਪਹਿਰੂ ਲਖ ਮ੍ਰਿਤ ਅਖਲ ਤਜਾਇ ॥ ੨੮ ॥ ਹਰਖੇ ਸਭ
ਅਬ ਭਾ ਛੁਟਕਾਰਾ ॥ ਅੰਤਰਯਾਮੀ ਗੁਰ ਤਿਹ ਬਾਰਾ ॥ ਜਾਨ
ਚਰਿਤ੍ਰ ਤਿਨ੍ਹੋਂ ਤਿਹ ਬੇਰਾ ॥ ਪਠੈ ਸਿੰਘ ਲਿਆਏ ਸਭ ਘੇਰਾ ॥ ੨੯ ॥
ਜਰਦਾਈ ਸਭ ਮੁਖ ਪਰ ਛਾਈ ॥ ਇਕ ਸਿਖ ਕੋ ਗੁਰ ਅਸ
ਫੁਰਮਾਈ ॥ ਲੰਗਰ ਤੇ ਚਾਤੇ ਲੇ ਆਵੇ ॥ ਇਸ ਮੁਰਦੇ ਮਸਤਕ
ਮਹਿ ਲਾਵੇ ॥ ੩੦ ॥ ਸੁਨਤ ਸਿੱਖ ਤਤ ਛਿਨ ਤਸ ਕਰਾ ॥ ਲਗਯੋ
ਦਾਗ ਮੁਰਦੇ ਭਜ ਪਰਾ ॥ ਗੁਰ ਯੁਤ ਅਖਲ ਦਿਵਾਨ ਹਸਾਨਾ ॥ ਭੇ

੧ ਡਾਵਾਂ ਡੋਲ ।

੨ ਮੁਰਦਾ ।

੩ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ।

੪ ਮੀਲਤਨ ।

੫ ਮਥੇ ਵਿਚ ।

ਸ੍ਵਾਂਗੀ ਸਭ 'ਲੱਜਯਾਵਾਨਾ ॥ ੩੧ ॥ ਤਬ ਸਭ ਗੁਰ ਚਰਨਨ
ਲਪਟਾਇ ॥ ਬਖਸ਼ਹੁ ਗੁਰ ਹਮ ਸਦ ਭੂਲਾਇ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਕਹਯੋ
ਐਸ ਨਹਿ ਚਹੀਅਹਿ ॥ ਗੁਰ ਸੰਗ ਕਪਟ ਕਦਾਪਿ ਨ ਕਹੀਅਹਿ ॥
੩੨ ॥ ਜਿਤਕ ਨਿਬਾਹੋ ਸਾਚੀ ਪ੍ਰੀਤ ॥ ਇਹੁ ਗੁਰ ਸਿੱਖਨ ਕੀ ਸੁਭ
ਰੀਤ ॥ ਬਖਸ਼ ਦੀਨ ਸਭ ਗੁਰ ਤਿਹ ਬੇਰਾ ॥ ਅੰਤਰਯਾਮੀ ਗੁਰ
ਸਭ ਹੇਰਾ ॥ ੩੩ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਅਨਕ 'ਬਿਲਾਸ ਬਿਲਾਸਹਿ ॥
ਸਦਾ ਸਹਾਇਕ ਜੋ ਨਿਜ ਦਾਸਹਿ ॥ ਹੇ ਮਨ ਤੂੰ ਭੀ ਤਜ
'ਕੁਟਲਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚੇ ਪਰ ਸ਼ਰਨਾਈ ॥ ੩੪ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਕਰਜੇ
ਐ ਛਲ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਪਚਾਸਮੇਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥੫੦॥
ਦੇਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਲਿਹਾਰ ॥

ਆਨੰਦ ਪੁਰ ਕੇ ਬੀਚ ਜਿਨ ਲਾਈ ਅਧਕ ਬਹਾਰ ॥ ੧ ॥

ਦੋਪਈ ॥ ਬਹੁ ਦੇਸਨ ਕੇ ਸਿਖ ਧਨਵਾਨ ॥ ਬਸੈਂ ਅਨੰਦ
ਪੁਰ ਨਿਜ ਸੁਖ ਜਾਨ ॥ ਸਤਿ ਸੰਗਤ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਪਾਵੈਂ ॥ ਐ
ਬਿਹਾਰ ਕਰ ਲਾਭ ਉਠਾਵੈਂ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚੇ ਯਹ ਉਪਦੇਸਾ ॥
ਦੇਗ ਤੇਗ ਜਗ ਮਾਹਿੰ ਵਸੇਸਾ ॥ ਧਰਮ ਹੇਤ ਜਿਨ ਤੇਗ ਉਠਾਈ ॥
ਦੀਨਨ ਰੱਖਯਾ ਹਿਤ ਤਨ ਲਾਈ ॥ ੩ ॥ ਇਤ ਯਸ ਉਤ ਗੁਰ
ਪੁਰੀ ਸਿਧਾਰੈਂ ॥ ਨਹਿੰ ਸੰਸਾ ਇਸ ਮਾਹਿੰ ਬਿਚਾਰੈਂ ॥ ਪੁਨ ਜਿਨ
ਜਗ ਮਹਿੰ ਦੇਗ ਚਲਾਈ ॥ ਆਇ ਜਾਇ ਸਿੱਖ ਸਾਧ ਸਬਾਈ॥੪॥
ਹੈ ਨਿਰਮਾਨ ਛਕਾਵਹਿ ਅੰਨਯ ॥ ਜਗ ਮਹਿੰ ਸੋਈ ਸਿੱਖ ਹੈ ਧਨਯਾ ॥
ਅਸ ਉਪਦੇਸ ਸਿੱਖਨ ਗੁਰ ਪਾਇ ਕਿਤਕ ਸਿਖਨ ਤਹਿੰ ਲੰਗਰ
ਲਾਇ ॥ ੫ ॥ ਸਾਧ 'ਅਤਿ'ਬਿ ਸਿੱਖ ਜੋ ਆਵੈਂ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਹਿਤ ਸੋ
ਭੋਜਨ ਖਾਵੈਂ ॥ ਦੇਗ ਚਲਾਵਨ ਹਾਰਨ ਕੇਰਾ ॥ ਜਿਤ ਕਿਤ ਪਸਰਯੋ

ਸੁਜਸ ਘਨੇਰਾ ॥ ੬ ॥ ਤਿਨ ਯਸ ਹੇਰ ਅਪਨ ਯਸ ਹੇਤੇ ॥ ਲੰਗਰ
ਲਾਏ ਕਿਤਕ ਨਿਕੇਤੇ ॥ ਸਾਧ ਕਿਸੀ ਕੋ ਨਾਹਿ ਅਚਾਵਹਿ ॥ ਨਾਮ
ਵਰੀ ਹਿਤ ਦੰਭ ਦਿਖਾਵਹਿ ॥ ੭ ॥ ਕਈ ਬੇਰ ਤਿਨ ਬੀਚ ਦਿਵਾਨਾ ॥
ਨਿਜ ਮਹਿਮਾ ਨਿਜ ਮੁਖਹੁ ਬਖਾਨਾ ॥ ਦੇਗ ਅਧਕ ਹਮ ਗੁਰ ਹਿਤ
ਦੇਵੈ ॥ ਜੋ ਜਿਸ ਕਾਲ ਆਇੰ ਸੋ ਲੰਵੈ ॥ ੮ ॥ ਜੋ ਸਿਖ ਦਾਤੇ
ਕਬੀ ਨ ਵੋਲੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਚਾਹਯੋ ਸਭ ਤੋਲੇ ॥ ਏਕ ਨਿਸਾ
ਜਬ 'ਤਮ ਪਸਹਾਨਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਧਾਰਯੋ ਸੰਤਨ ਬਾਨਾ ॥ ੯ ॥ ਜੋ
ਸਿਖ ਦੇਗ ਚਲਾਵਨ ਹਾਰੇ ॥ ਦਾਤੇ ਕੈ 'ਗਪੌੜ ਜੋ ਭਾਰੇ ॥ ਸਭ ਕੈ
'ਸਿਵਰ ਸਿਧਾਏ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸੱਤਿਨਾਮ ਮੁਖ ਊਚ ਉਚਾਰੇ ॥ ੧੦ ॥
ਕੋ ਕਹਿ ਸਾਧ ਨ ਤਿਆਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕੋ ਕਹਿ ਬਰਤਯੋ ਤੁਝ ਤੇ
ਆਦ ॥ ਕੋ ਕਹਿ ਅਬ ਨਹਿ ਭੋਗ ਲਗਾਯੋ ॥ ਕਿਨ ਕਿਨ ਟੁਕਰੋ
'ਬਾਸੋ ਪਾਯੋ ॥ ੧੧ ॥ ਕੇਤਕ ਜੋ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਪਿਆਰੇ ॥ ਦੀਨ
ਪ੍ਰਸਾਦੇ ਸੁਭ ਹਿਤ ਧਾਰੇ ॥ ਇਮਤਿਹਾਨ ਲੇ ਸਭ ਇਹ ਭਾਇ ॥
ਆਇ ਸਿਵਰ ਸਭ ਜਗ ਕੇ ਰਾਇ ॥ ੧੨ ॥ ਨਿਸ ਬੀਤੀ ਜਬ
ਲਗਯੋ ਦਿਵਾਨ ॥ ਚਲੀ ਦੇਗ ਪੁਨ ਬਾਤ ਮਹਾਨ ॥ ਨਿਸ ਕੀ 'ਝੋਲੀ
ਗੁਰੂ ਬਿਲਾਸੀ ॥ ਮੰਗਵਾਈ ਦਿਖਰਾਈ ਰਾਸੀ ॥ ੧੩ ॥ 'ਅਮਕ
ਕਹਿਤ ਬੇ ਲੰਗਰ ਲਾਯੋ ॥ ਤਿਹ ਗ੍ਰਿਹ ਤੇ ਮੈਂ 'ਛੂਛੇ ਆਯੋ ॥
ਅਮਕੇ ਬਾਸੋ ਟੁਕਰੋ ਦੀਨੋ ॥ ਕਿਸਹੂ ਭੋਗ ਨ ਲਾਵਨ ਕੀਨੋ ॥ ੧੪ ॥
ਅਮਕ ਅਮਕ ਇਹੁ ਦੀਨ ਪ੍ਰਸਾਦਾ ॥ ਤਿਨ ਪਰ ਭੇ ਹਮ ਅਤ
ਅਹਿਲਾਦਾ ॥ ਲੰਗਰ ਨਾਮ ਤਿਸੀ ਕੋ ਅਹੇ ॥ ਜਾਇ ਸਾਧ ਨਹਿ
ਭੂਖੋ ਰਹੇ ॥ ੧੫ ॥ ਦਰ ਤੇ ਕਬ ਕੋ ਜਾਇ ਨ ਖਾਲੀ ॥ ਗੁਰ ਲੰਗਰ
ਇਹੁ ਨੀਕੀ ਢਾਲੀ ॥ ਅੰਨ ਸਮਾਨ ਦਾਨ ਨਹਿ ਅੰਨਯ ॥ ਨਿਰ

੧ ਹਨੇਰਾ ਪਸਰਿਆ ।

੨ ਗਪਾਂ ਮਾਰਨ ਵਾਲੇ ।

੩ ਝੋਰਿਆਂ ਵਿਚ ।

੪ ਬਹੀ ਰੋਟੀ ਦਾ ਟੁਕੜਾ ।

੫ ਰਾਤ ਦੀ ਝੋਲੀ ਵਿਚ ।

੬ ਢਲਾਣੇ ।

੭ ਖਾਲੀ ।

ਅਭਿਮਾਨ ਦੇਹ ਸੋ ਧੰਨਯ ॥ ੧੬ ॥ ਸੁਨਤ ਗਪੌੜੂ ਸਿਖ 'ਲਜਾਇ॥
ਸਾਚੇ ਸਦਾ ਹਰਖ ਕੋ ਪਾਇ ॥ ਹੇ ਮਨ ਤੂੰ ਭੀ ਸਾਚ ਕਮਾਇ ॥
ਹੋਵਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਦਾ ਸਹਾਇ ॥ ੧੭ ॥ ਇਹੁ ਚਰਿਤ੍ਰ ਗੁਰ ਇਸ
ਹਿਤ ਧਾਰਾ ॥ ਰਹੇ ਸੁਚੇਤ ਜੁ ਸਿੱਖ ਹਮਾਰਾ ॥ ਐਰ ਸਚਾਈ ਪਰ
ਦਿੜੁ ਰਹੈ ॥ ਲੋਕ ਦਿਖਾਵਾ ਮੂਲ ਨ ਚਹੈ ॥ ੧੮ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਕੀ ਬੰਸ ਮਹਿ ਧਿਆਨ ਦਾਸ ਇਕ ਸਾਧ ॥

ਬੀੜ ਬੰਨੋ ਤੇ ਚਿਤ੍ਰਯੋ ਗੰਥ ਸਾਹਿਬ ਇਕ ਆਦ ॥ ੧੯ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਪੁਰ ਅਨੰਦ ਗੁਰ ਕੇ ਢਿਗ ਲਿਆਯੋ ॥ ਚਹਯੋ
ਦਸਤਖਤ ਗੁਰ ਕਰਵਾਯੋ ॥ ਨੰਦ ਚੰਦ ਗੁਰ ਕੋ ਦੀਵਾਨ ॥ ਸੰਪਾ
ਗੋਤ ਡਰੋਲੀ ਜਾਨ ॥ ੨੦ ॥ ਸਾਧ ਹੁਤੇ ਤਿਹ ਦੇਸਹਿ ਕੇਰਾ ॥ ਨੰਦ
ਚੰਦ ਢਿਗ ਕੀਨਸ ਡੇਰਾ ॥ ਕਹਯੋ ਸਾਧ ਤੂੰ ਗੁਰੂ ਦਿਵਾਨ ॥ ਸਹੀ
ਪਵਾਇ ਦੇਹੁ ਗੁਨ ਖਾਨ ॥ ੨੧ ॥ ਪਿਖ ਕਰ ਸ਼੍ਰੀ ਗੰਥ ਆਮੋਲਾ ॥
ਹਿਰਦਾ ਨੰਦ ਚੰਦ ਕਾ ਡੋਲਾ ॥ ਰਖਯੋ ਗੰਥ ਨਿਜ ਢਿਗ ਹਰਖਾਇ॥
ਕਹਯੋ ਕਿ ਧਯਾਨ ਦਾਸ ਅਬ ਜਾਇ ॥ ੨੨ ॥ ਪੰਚਮ ਗੁਰ ਜਿਹ
ਦਿਵਸ ਮਝਾਰਾ ॥ ਗੰਥ ਹਰੀ ਮੰਦਰ ਪਰਚਾਰਾ ॥ ਤਿਹ ਦਿਨ ਗੁਰੂ
ਸਹੀ ਕਰਵਾਵਹੁ ॥ ਇਸ ਮਹਿ ਤੁਮਰੋ ਭਲਾ ਲਖਾਵਹੁ ॥ ੨੩ ॥
ਆਪ ਆਇ ਕੈ ਪੁਨਹਿ ਲਹੀਜਹਿ ॥ ਅਬ ਜਹਿ ਚਾਹੋ ਰਟਨ ਤਹਿ
ਕੀਜਹਿ ॥ ਅਸ ਪਰਚਾਇ ਸਾਮ ਕੈ ਟਾਰਾ ॥ ਪਾਛੇ ਕੀਨ ਐਸ
ਪਰਕਾਰਾ ॥ ੨੪ ॥ ਗੰਥ ਡਰੋਲੀ ਧਾਮ ਪਠਾਯੋ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਅਤ
ਤਿਹ ਹਰਖ ਮਨਾਯੋ ॥ ਸਾਧ ਆਇ ਜਬ 'ਜਾਚਨ ਕੀਨ ॥ ਨੰਦਚੰਦ
ਪੁਨ ਟਾਲਾ ਦੀਨ ॥ ੨੫ ॥ ਕਹਯੋ ਸੰਤ ਹੇ ਨੰਦ ਚੰਦ ਭਾਈ ॥
ਦੇਹੁ ਗੰਥ ਮਹਿ ਛੋਡੋ ਨਾਈ ॥ ਹੋਇ ਗੰਥ ਤਬ ਦੇ ਹੈ ਤਿਸੇ ॥
ਖਪਯੋ ਸਾਧ ਇਸ ਤੇ ਭਾ 'ਰਿਸੇ ॥ ੨੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਢਿਗ ਜਾ

ਅਰਜ ਗੁਜਾਰੀ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਨੰਦ ਚੰਦ ਕੋ
 ਕਹਯੋ ਬੁਲਾਇ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇਵਹੁ ਇਸ ਲਿਆਇ ॥ ੨੭ ॥
 ਸਤਿ ਬਚਿ ਕਹਿ ਪੁਨ ਨਹਿੰ ਤਹਿ ਦੀਨਾ ॥ ਉਲਟੇ ਸਾਧ ਮਾਰਬੋ
 ਕੀਨਾ ॥ ਪੁਨਾ ਸਾਧ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਗ ਆਯੋ ॥ 'ਅਸ੍ਰੁ ਬਹਾਵਤ
 ਅਰਜ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ੨੮ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਅਤਿ ਰੋਸ ਉਚਾਰਾ ॥
 'ਗਹਿ ਲਿਆਵੇ ਨੰਦੂ ਬਿਨ ਬਾਰਾ ॥ ਕਰੋ 'ਕੋਰੜਨ ਕੀ ਬਹੁ ਮਾਰਾ ॥
 ਸੁਨ ਕਰ ਸਿੱਖ ਗਏ ਬਿਨ ਬਾਰਾ ॥ ੨੯ ॥ ਆਗੇ ਨੰਦ ਚੰਦ ਗਯੋ
 ਸਿਧਾਰਾ ॥ ਸਿੱਖ ਆਇ ਕਹਯੋ ਗੁਰੂ ਉਦਾਰਾ ॥ ਭਾਗ ਗਯੋ ਲੈਕੈ
 ਇਕ 'ਘੋਰਾ ॥ ਆਗੇ ਜਯੋਂ ਬਚ ਹੈ ਪ੍ਰਭ ਤੋਰਾ ॥ ੩੦ ॥ ਕਰੈਂ
 ਤਬਾ ਸੁਨ ਗੁਰੂ ਉਚਾਰਾ ॥ ਤਜੋ ਦੁਰਾਤਮ ਕੋ ਇਹ ਬਾਰਾ ॥ ਗ੍ਰੰਥ
 ਸਾਹਿਬ ਜੋ ਤਿਸੇ 'ਦੁਰਾਯੋ ॥ ਦਰਸੈ ਤਿਸ ਹੈ 'ਅੰਧ ਤਦਾਯੋ ॥ ੩੧ ॥
 ਅਰ ਜਿਹ 'ਕੋਰੜਾਨ ਤੇ ਭਾਗਾ ॥ 'ਕੋਸਠ ਤੇ ਗਿਰ ਪੜੇ ਕੁਭਾਗਾ ॥
 ਐਸ ਸ੍ਰਾਪ ਦੀਨੋ ਗੁਰ ਤਬੈ ॥ ਪਹੁਚਯੋ ਨੰਦੂ ਗਿਰ ਮਹਿੰ ਜਬੈ ॥
 ੩੨ ॥ ਹਰਖਤ ਸਭ ਮਹਿੰ ਐਸ ਉਚਾਰੇ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਅਬ ਪਾਸ
 ਹਮਾਰੇ ॥ ਹੈ ਹੈ ਪੂਜਾ ਜਗਤ ਮਝਾਰੇ ॥ ਜਬਾ ਧੀਰ ਮਲ ਪੁਰ
 ਕਰਤਾਰੇ ॥ ੩੩ ॥ ਅਸ ਮਨ ਗਰਬਤ ਗ੍ਰੰਥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਾ ॥ ਜਬ
 ਦਰਸਯੋ ਦ੍ਰਿਗ ਦੈ ਭੇ ਨਾਸ਼ਾ ॥ ਭਯੋ ਅੰਧ ਮਨ ਬਹੁ ਪਛਤਾਯੋ ॥
 ਕੋਸਠ ਤੇ ਗਿਰ ਕੈ ਮ੍ਰਿਤਬਾਯੋ ॥ ੩੪ ॥ ਹੇ ਮਨ ਲਾਲਚ ਅਤ
 ਦੁਖਦਾਈ ॥ ਨੰਦ ਚੰਦ ਕਸ 'ਅਧੁਗਤ ਪਾਈ ॥ ਯਾਂਤੇ ਮਨ ਲਾਲਚ
 ਤਜ ਦੀਜਹਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਦਮ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰੀਜਹਿ ॥ ੩੫ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਲੰਗਰ

੧ ਅਖਾਂ ਵਿਚੋਂ ਹੋਤੁ ਡਿਗਦਿਆਂ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ।

੨ ਪਕੜਕੇ ।

੩ ਲਾਠੀ

ਦੀ ।

੪ ਘੋੜਾ ।

੫ ਛੁਪਾਯਾ ਹੈ ।

੬ ਅੰਨ ।

੭ ਕਰੋੜਾਂ ਵਿਚੋਂ ।

੮ ਕੋਠੇ ਤੋਂ ।

੯ ਨੀਚ ਗਤੀ ਨੂੰ ਪਾਇਆ ।

ਪਰਖਨ ਐ ਨੰਦ ਚੰਦ ਸ੍ਰਾਪ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਇਕਵੰਸਮੇ
ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੫੧ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਿੰਘ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰੂ ਜੀ 'ਸ਼ਤਦ੍ਰਵ ਤਟ ਪੁਰ ਮਾਹਿ ॥

ਆਵਹਿ ਸੰਗਤ ਨਈ ਨਿਤ ਮੇਲਾ ਲਗਯੋ ਰਹਾਹਿ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਦਿਸ ਪਿਸ਼ੌਰ ਸੰਗਤ ਇਕ ਬੇਰਾ ॥ ਪੁਰ ਬਜਰੂੜ
ਆਇ ਕਿਯ ਡੇਰਾ ॥ ਪੁਰ ਅਨੰਦ ਤੇ ਪਾਰ ਸੁ ਜਾਨੋ ॥ ਰੰਘਰ ਗੁੱਜਰ
ਬਸੈ ਮਹਾਨੋ ॥ ੨ ॥ ਨਿਕਸੇ ਪੁਰ ਤੇ ਸ਼ੈ ਹਥਿਆਰੇ ॥ ਸੰਗਤ ਕੋ
ਹਿਤ ਲੁਟਬੋ ਮਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਥਮਹਿ ਕਈ ਬੇਰ ਲੁਟ ਮਾਰੀ ॥ ਅਬ ਭੀ
ਚਾਹਯੋ ਤੈਸ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਪਰ ਜਬ ਨਿਕਟ ਤਿਨੋ ਢਿਗ ਹੋਏ ॥
ਤਿਨ ਮਹਿ ਸਿੰਘ 'ਪਯੁਖੀ ਜੋਏ ॥ ਨਿਜ ਮਹਿ ਯਹ ਗੁਰਮਤੋ ਪਕਾਯੋ ॥
ਕਿਤਕ ਬੇਰ ਇਨ ਸਿਖਨ ਲੁਟਾਯਾ ॥ ੪ ॥ ਅਬ ਹਮ ਕੋ ਗੁਰ
ਅੰਮ੍ਰਤ ਦੀਨੋ ॥ ਐਸਤਨ ਕੋ ਧਾਰਨ ਕੀਨੋ ॥ ਕਰੈ ਇਨਹੂੰ ਸੰਗ
ਅਬੈ ਲਰਾਈ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਤਿਆਰ ਬੰਦੂਕ ਕਰਾਈ ॥ ੫ ॥ ਰੰਘਰ
ਗੁੱਜਰ ਜਬ 'ਨਿਜਰਾਇ ॥ 'ਡੰਡ ਬੰਦੂਕਨ ਕਿਤਕ ਗਿਰਾਇ ॥ ਭਗੋ
ਅਪਰ ਨਿਜ ਲੇ ਕਰ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਸਿੰਘਨ ਪਾਛਾ ਤਿਨ ਕੋ ਠਾਨਾ ॥
੬ ॥ ਪੁਰੀ ਮਾਹਿ ਪਰਬੇਸੇ ਜਾਇ ॥ ਗਯੋ ਖਾਲਸਾ ਜੀ 'ਪ੍ਰਵਸਾਇ ॥
ਲੂਟ ਮਾਰ ਤਬ ਐਸ ਮਚਾਈ ॥ ਪਾਛਲ ਬਾਕੀ ਲੀਨ ਸਵਾਈ ॥
੭ ॥ 'ਅਰਾ ਸੁ ਮਰਾ ਬਚਾ ਜੋ ਡਰਾ ॥ ਰੋਹਬ ਸਿੰਘਨਕਾ ਐਸੋ
ਪਰਾ ॥ ਤਿਹ ਤੇ ਚਲ ਪੁਰ ਆਨੰਦ ਆਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੋ ਸਭ 'ਬ੍ਰਿਥਾ
ਸੁਨਾਏ ॥ ੮ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਤੈ ਕਿਰਪਾ ਬਲ ਧਾਰਾ ॥ ਲੁਟਨ ਹਾਰ ਕੋ
ਲੂਟ ਸੁ ਮਾਰਾ ॥ ਨਤ ਹਮ ਬੇ ਅਬ ਸੋਯੋ ਸਾਰੇ ॥ ਕਈ ਬੇਰ ਇਨ

੧ ਸਤਲੁਜ ਕਿਨਾਰੇ ।

੨ ਅੰਮ੍ਰਤ ।

੩ ਨਜ਼ਦੀਕ ।

੪ ਗੋਲੀ ਨਾਲ ।

੫ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ।

੬ ਸਾਹਮਣੇ ਆਕੇ ਅੜ ਗਿਆ ਸੋ ਮਰ ਗਿਆ ਕਈ ਡਰ ਕਰਕੇ ਬਚ ਗਏ ।

੭ ਹਾਲਤ ।

ਲੂਟੇ ਮਾਰੇ ॥ ੯ ॥ ^੧ਸੁਧਾ ਛਕਾਯੋ ^੨ਸਸਤ੍ਰ ਗਹਾਇ ॥ ਥੋ ^੩ਸਯਾਰ
 ਅਬ ਸ਼ੇਰ ਬਨਾਇ ॥ ਸੁਨ ਹਰਖੇ ਗੁਰ ਬਚਨ ਬਖਾਨੋਂ ॥ ਐਸ ਯੋਗ
 ਅਹਿ ਬਲ ਦਿਖਰਾਨੋਂ ॥ ੧੦ ॥ ਤੁਮਰੋ ਸਦਾ ਅਕਾਲ ਸਹਾਇ ॥
 ਦਿਢ ਰਾਖਹੁ ਨਿਸਚੈ ਮਨ ਮਾਇ ॥ ਸੁਨ ਹਰਖਤ ਹੈ ਬੰਦਨ ਠਾਨੀ ॥
 ਪਸਰੀ ਬਾਤ ਸਗਲ ਅਸਥਾਨੀ ॥ ੧੧ ॥ ਗੁਰ ਸਿੰਘਨ ਬਜਰੂੜਹਿ
 ਮਾਰਾ ॥ ਸੰਗਤ ਦਿਸ ਪੁਨ ਕਿਸ ਨ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਚਹੁ ਦਿਸ ਤੇ
 ਆਵਹਿ ਸੁਖ ਸਾਥਾ ॥ ਦਰਸ ਸਪਰਸਹਿ ਦੀਨਾ ਨਾਥਾ ॥ ੧੨ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬੈਠੇ ਬੀਚ ਦਿਵਾਨ ॥
 ਸਿੰਘ ਸੁਖਮਨੇ ਜੋਰ ਕਰ ਬਿਨਤੀ ਕੀਨ ਬਖਾਨ ॥ ੧੩ ॥
 ਚੋਪਈ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਮੈਂ ਥੋ ਪਾਠ ਕਰੰਤਾ ॥ ਅਸ਼ਟਪਦੀ ਜੁਗ
^੪ਸੇਸ ਰਹੰਤਾ ॥ ਰਾਗੀ ਆਇ ਵਾਰ ਕੋ ਲਾਯੋ ॥ ਨਹਿ ਅਟਕੇ ਮੈਂ
 ਬਹੁ ਅਟਕਾਯੋ ॥ ੧੪ ॥ ਭੋਗ ਸੁਖਮਨੀ ਪਾਨ ਨ ਦੀਨੋ ॥ ਭੇ
 ਤਨਖਾਹੀ ਇਨਹੁ ਕਹੁ ਚੀਨੋ ॥ ਯਹ ਸੁਨ ਰਾਗੀ ਉਠ ਕਰ ਜੋਰੇ ॥
 ਅਰਜੀ ਸੁਨੀਅਹੁ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਮੋਰੇ ॥ ੧੫ ॥ ਹਮ ਕੀਰਤਨ ਕੋ ਭੋਗ ਨ
 ਪਾਯੋ ॥ ਸ਼ਬਦ ਅਪਰ ਥੇ ਚਹਿਤ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਗਿਆਨੀ ਸਿੰਘ ਬੰਦ
 ਮੁਹਿ ਕਰਯੋ ॥ ਕਥਾ ਗਿਰਾ ਗੁਰ ਲਾਗ ਉਚਰਯੋ ॥ ੧੬ ॥ ਇਹ ਤੇ
 ਯਹ ਤਨਖਾਹੀਆ ਭਯੋ ॥ ਆਗੇ ਮਾਲਕ ਹੋ ਜਿਮ ਚਯੋ ॥ ਸੁਨ ਤਿਨ
 ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਹੁ ਉਚਾਰਾ ॥ ਸੁਨਹੁ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ^੫ਨਿਰਧਾਰਾ ॥ ੧੭ ॥
 ਪਾਠ ਸੁਨਾਵਨ ਹਾਰੇ ਐਸੇ ॥ ^੬ਭੁਜੇ ਬਦਾਮ ਬ੍ਰਤਾਵੈ ਜੈਸੇ ॥
 ਕੀਰਤਨੀਏਂ ਐਸੇ ਮਨ ਜਾਨਹੁ ॥ ਦਾਲ ਪ੍ਰਸਾਦਾ ਜਬਾ ਛਕਾਨਹੁ
 ॥ ੧੮ ॥ ਗਯਾਨੀ ^੭ਪੰਚਾਮ੍ਰਤ ਛਕਵਾਯੋ ॥ ਪੁਨਹੁ ਸੁਨਹੁ ਦੁਤਿਯੋ
 ਇਸ ਭਾਯੋ ॥ ਖੇਤੀ ਸੰਗਤ ਗੁਰ ਕੀ ਜਾਨੋ ॥ ਬਾਨੀ ਪਠਤ ਕ੍ਰਿਸਾਨ

੧ ਅੰਮ੍ਰਤ ।

੨ ਸਸਤ੍ਰ ਪਕੜਾਏ ।

੩ ਗਿਚੜ ।

ਬਾਕੀ ।

੫ ਨਿਰਨੋ ਕਰਕੇ ।

੬ ਛੋਲੇ ।

੭ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦ ।

ਸਮਾਨੋ ॥ ੧੯ ॥ ^੧ਕੂਪ ^੨ਅੰਭ ਤੇ ਸਿੰਚਤ ਰਹਯੋ ॥ ਰਾਗੀ ਸਿੰਘਨ
ਨਦੀ ਸਿੰਚਯੋ ॥ ਗਯਾਨੀ ਆਇ ਝੜੀ ਤਿਨ ਲਾਈ ॥ ਉਚ ਨੀਚ
ਬਲ ਕੋ ਤ੍ਰਿਪਤਾਈ ॥ ੨੦ ॥ ਪ੍ਰਬਮਹਿ ਬਾਣੀ ਪਾਠ ਕਰੱਯਹਿ ॥
ਪੁਨਹਿ ਕੀਰਤਨ ਸੁਨਬੋ ਚਹੀਅਹਿ ॥ ਪਾਛੇ ਕਥਾ ਸੁਨਹੁ ਧਰ
ਪ੍ਰੇਮਾ ॥ ਅਸ ਕਰਤੇ ਨਿਤ ਪਾਵਹੁ ^੩ਛੇਮਾ ॥ ੨੧ ॥ ਸੁਨ ਸੰਗਤ
ਤਬ ਬਹੁ ਹਰਖਾਈ ॥ ਕਰਬੇ ਲਗੇ ਜਥਾ ਗੁਰ ਗਾਈ ॥ ਜਿਹ ਤੇ
ਅਨਗਹ ਸੁਭ ਗਤ ਪਾਈ ॥ ਅਬ ਲਗ ਰੀਤ ਗੁਰੂ ਘਰ ਮਾਈ ॥ ੨੨ ॥
ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਦੀਵਾਨ ਮਧ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਿਰਾਇ ॥

ਦੱਖਣੀ ਓਅੰਕਾਰ ਕੋ ਸਿਖ ਨੇ ਪਾਠ ਅਲਾਇ ॥ ੨੩ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਇਕ ਸਿਖ ਕੋ ਫੁਰਮਾਯੋ ॥ ਇਸ ਸਿਖ
ਮੁਖ ਧੱਪੇ ਪੰਜ ਲਾਯੋ ॥ ਸੁਨਤ ਸਿੱਖ ਗਿਨ ਕੈ ਪੰਜ ਮਾਰੇ ॥ ਭੇ
ਹਰਾਨ ਪਿਖ ਕੈ ਸਿਖ ਸਾਰੇ ॥ ੨੪ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਕੈ ਅਰਜ ਗੁਜਾਰੀ ॥
ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾ ਸੰਸਾ ਭਾਰੀ ॥ ਬਾਨੀ ਪਠਨ ਹਾਰ ਮਰਵਾਯੋ ॥ ਯਾ
ਮਹਿ ਹੇਤੂ ਕੰਨ ਜਨਾਯੋ ॥ ੨੫ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਫੁਰਮਾਯੋ ॥
ਇਸ ਨੇ ਪਾਠ ਅਸੁੱਧ ਅਲਾਯੋ ॥ ਹੁੈ ਅਸੁੱਧ ਤੇ ਅਰਬ ਅਨਰਬਾ ॥
ਪਾਠਕ ਯੋਗ ਬੂਝਬੇ ਅਰਬਾ ॥ ੨੬ ॥ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਕੀ ਦੇਹ ਪਛਾਨੋ ॥
ਪਾਠ ਅਸੁੱਧ ਐਸ ਮਨ ਜਾਨੋ ॥ ਜਥਾ ਗੁਰੂ ਕੋ ਅੰਗ ਛਿਦਾਯੋ ॥
ਫਲ ਤੇ ਕਹਾਂ ਸਜਾ ਸੋ ਪਾਯੋ ॥ ੨੭ ॥ ਇਸ ਹਿਤ ^੪ਦੰਡ ਇਸੇ ਹਮ
ਦੀਨਾ ॥ ਸੁਭ ਕਾਰਜ ਨਹਿ ਇਸ ਨੇ ਕੀਨਾ ॥ ਸੁਨ ਸਿੱਖਨ ਕਰ
ਜੋਰ ਉਚਾਰੇ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਹਮ ਅਜਾਨ ਮਤ ਭਾਰੇ ॥ ੨੮ ॥ ਕਿਹ
ਬਿਧ ਇਸ ਸਿਖ ਪਾਠ ਅਲਾਯੋ ॥ ਸੁੱਧ ਪਾਠ ਕਿਹ ਬਿਧ
ਸਮਝਾਯੋ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਤਬ ਕੀਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਦੱਖਣੀ ਓਅੰਕਾਰ
ਮਝਾਰਾ ॥ ੨੯ ॥ ਯਥਾ—ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਿਤ ਕਰਤਾ ਜਾਣੈ ਕੇ ਜਾਣੈ

ਗੁਰ ਸੂਰਾ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਇਸ ਸਿਖ ਨੇ ਅਸ ਪਾਠ ਉਚਾਰਾ ॥ ਅਰਥ
ਲੇਹੁ ਇਸ ਕੋ ਨਿਰਧਾਰਾ ॥ ਕਰਤੇ ਕੀ ਗਤ ਕਰਤਾ ਜਾਣੇ ॥ ਸੂਰਾ
ਗੁਰ ਨਹਿੰ ਸਕੈ ਪਛਾਣੇ ॥ ੩੦ ॥ ਗੁਰ ਨਿੰਦਾ ਭੀ ਇਸ ਕੇ ਮਾਹਿੰ ॥
ਉਸਤਤਿ ਥੀ ਅਨਰਥ ਇਸ ਭਾਹਿ ॥ ਅਸੁਧ ਪਾਠ ਇਸ ਵਿਧ
ਪਹਿਚਾਨਹੁ ॥ ਅਰਥ ਅਪਰ ਭਾ ਨਿਰਨੇ ਠਾਨਹੁ ॥ ੩੧ ॥

ਯਥਾ—ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਿਤ ਕਰਤਾ ਜਾਣੈ ਕੈ ਜਾਣੈ ਗੁਰ ਸੂਰਾ ॥
ਚੌਪਈ ॥ ਕਰਤੇ ਕੀ ਗਤ ਕਰਤਾ ਜਾਣੈ ॥ ਐ ਸੂਰਾ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਛਾਣੈ ॥ ਇਸ ਤੇ ਗੁਰ ਬਿਨ ਗਯਾਨ ਨ ਹੋਇ ॥ ਕੋਟ
ਉਪਾਇ ਕਰੈ ਨਰ ਕੋਇ ॥ ੩੨ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਤੇ ਸਭ ਨਿਸਚੇ ਮਾਨੀ ॥
ਅਰਥ ਸਹਿਤ ਤਿਸ ਦਿਨ ਤੇ ਬਾਨੀ ॥ ਸੁਨਹਿੰ ਗੁਰੂ ਤੇ ਕਰੈ
ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਬਿਧੈ ਪ੍ਰੇਮ ਗੁਰ ਗਿਰਾ ਮਝਾਰਾ ॥ ੩੩ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਬਜਰੂੜ
ਲੂਟਨ ਐ ਅਰਥ ਸਹਿਤ ਬਾਣੀ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਬਵੰਜਮੋਂ
ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੫੨ ॥

ਦੇਹਿਰਾ ॥ ਪੁਰ ਅਨੰਦ ਮੈਂ 'ਦੁਰਗ ਜੇ ਲੁਹਗੜ੍ਹ ਗੁਰੂ ਬਡੇਰ ॥

ਬੋਹੜ ਬਿੱਛ ਇਕ ਅਤ ਬਡੋ ਛਾਇ ਘਣੀ ਜਿਹ ਕੇਰ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਜਿਹ ਮਹਿੰ ਬਹੁ ਪੰਛੀ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ਐ ਛਾਯਾ
ਬਹੁ ਨਰ ਸੁਖਦਾਇ ॥ ਸੁਸ਼ਕਯੋ ਸੋ ਸਿਖ ਪਿਖ ਇਕ ਬੇਰਾ ॥
ਲਗਯੋ ਦਿਵਾਨ ਬਡੋ ਗੁਰ ਕੇਰਾ ॥ ੨ ॥ ਅਰਜ ਕਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਅਗਾਰੀ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਲੋਹਗੜ੍ਹ ਦੁਰਗ ਅਗਾਰੀ ॥ ਸੁਸ਼ਕਯੋ ਬਿੱਛ ਹਰੋ
ਜੇ ਹੋਇ ॥ ਕਰ ਦੀਜਹਿ ਅਤ ਸੁਖ ਦੇ ਸੋਇ ॥ ੩ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ
ਤਬ ਬਚਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਹੂ ਸੰਗਤ ਮਹਿ ਕੋ ਅਸ 'ਨਾਰਾ ॥ ਜਿਹ

ਮੁਖ ਮਰਦ ਨ ਹੁਇ ਫਿਟਕਾਰਾ ॥ ਸੋ ਨਹਾਇ ਤਰ ਤਰੇ ਉਦਾਰਾ ॥
 ੪ ॥ ਐ ਸ੍ਰੀ ਜਪੁਜੀ ਪਾਠ ਕਰਾਇ ॥ ਹਰੇ ਹੋਇ ਬਿਛ ਤਤ ਛਿਨ
 ਆਇ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਬਾਕ ਤਬੈ ਮਿਵਰਾਨ ॥ ਸਿਖਨੀ ਬਹੁ ਇਕ
 ਦਿਸ ਦੀਵਾਨ ॥ ੫ ॥ ਤਿਨ ਮਹਿ ਗੁਰ ਬਚ ਉਚ ਸੁਨਾਇ ॥ ਕੋਇ
 ਨ ਉੱਠੀ ਪੁਨਹਿ ਅਲਾਇ ॥ 'ਤਿਤੀ ਬੇਰ ਜਬ ਭਾਖ ਸੁਨਾਯੋ ॥
 ਇਕ ਸਿਖਨੀ 'ਕਰ ਜੋਰ ਅਲਾਯੋ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰੂ ਕ੍ਰਿਪਾ ਆਇਸ ਕੋ
 ਪਾਵੇਂ ॥ ਤੈ ਮੈਂ ਜਾਇ ਬਿਛ ਤਰ ਨਾਵੇਂ ॥ ਸੁਨ ਹਰਖਤ ਗੁਰ
 ਆਇਸ ਦੀਨ ॥ ਨਹਾਈ ਜਾਇ ਪਾਠ ਜਪੁ ਕੀਨ ॥ ੭ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ
 ਸਮਾਨ ਹਰੇ ਤਰ ਭਯੋ ॥ ਧਨ ਧਨ ਮਾਈ ਮੁਖਹੁੰ ਸਭ ਕਯੋ ॥ ਆਇ
 ਮਾਈ ਗੁਰ ਪਗ ਲਪਟਾਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬੂਝੀ ਸੋ ਇਸ ਭਾਈ ॥ ੮ ॥
 ਅਹੈ ਮਾਈ ਤੂੰ ਕਿਤ ਤੇ ਆਈ ॥ ਕਿਹ ਕਾਰਨ ਯਹ ਪਦਵੀ ਪਾਈ ॥
 ਸੁਨ ਕਰ ਜੋਰਤ ਬਿਨੋਂ ਉਚਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮੈਂ ਚਰਨਨ ਪਰ ਵਾਰੀ
 ॥ ੯ ॥ ਪੁਰੀ ਆਗਰੇ ਸਿਖ ਪਿਤ ਮੇਰਾ ॥ ਹੁਤੇ ਦਿਵਾਨ ਪਾਤਸ਼ਾਹ
 ਕੇਰਾ ॥ ਹਮ ਤਿਸ ਗ੍ਰਿਹ ਨਵ ਕੰਨਯਾ ਥਾਈ ॥ ਗਰਭਵਤੀ ਪੁਨ
 ਹਮਰੀ ਮਾਈ ॥ ੧੦ ॥ ਕਰਮ ਕਾਲ ਮਮ ਪਿਤ ਮਰ ਗਯੋ ॥ ਸਭ
 ਗ੍ਰਿਹ ਬੰਦ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਕਯੋ ॥ 'ਬਹੁ ਲਘ ਹਮ ਤੋ ਦੇਹਿ ਗੁਜਾਰਾ ॥
 ਚਾਹਯੋ ਗ੍ਰਿਹ 'ਜ਼ਫਤਨ ਕੋ ਸਾਰਾ ॥ ੧੧ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭਈ
 ਜਬ ਤੋਹਿ ॥ ਜਨਮਯੋਂ 'ਭੂਤ ਤਬੈ ਗ੍ਰਿਹ ਮੇਹਿ ॥ ਪਾਤਸ਼ਾਹਿ ਸੁਨ
 ਮਾਲਕ ਧਾਮਾ ॥ ਜਨਮਯੋਂ ਖੋਲਯੋ 'ਧਾਮ ਤਮਾਮਾ ॥ ਤਹਿ ਦਿਨ
 ਤੇ ਮੈਂ ਨਿਜ ਮਨ ਚੀਨੀ ॥ 'ਨਵ ਤਨਜਾ ਸਭ 'ਕਾਜ ਬਿਹੀਨ ॥
 ਹੁਤੀ 'ਅਖਲ ਭੇ ਦਰ ਸਭ ਬੰਦੇ ॥ ਪ੍ਰਗਟਤ ਹੀ ਭੇ ਅਖਲ ਅਨੰਦੇ

੧ ਤੀਜੀ ਵਾਰ।

੨ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ।

੩ ਬਹੁਤ ਥੋੜਾ।

੪ ਘਰ ਨੂੰ

ਜ਼ਬਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹਿਆ।

੫ ਭਾਈ।

੬ ਘਰ।

੭ ਨੌਂ ਫੈਣਾਂ।

੮ ਸਾਰੇ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਹਨ ਭਾਵ ਕਿਸੇ ਲੋਕ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹਨ।

੯ ਸਮੂਹ।

॥ ੧੩ ॥ ਮਾਯਾ ਛਾਯਾ ਮਰਦ ਪਛਾਨੀ ॥ ਜਾਨਯੋਂ 'ਨਰੂ ਹਰੀ
 ਇਨਸਾਨੀ ॥ ਨਹਿੰ ਮੁਖ ਇਸ ਤੇ ਕਬ ਫਿਹਕਾਰਾ ॥ ਜੋ ਰਾਵਰ
 ਪ੍ਰਗਟਯੋ ਇਹ ਬਾਰਾ ॥ ੧੪ ॥ ਸੁਨ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭੇ ਗੁਰ ਤਿਚ ਕਾਲਾ ॥
 ਤਿਹ ਮਾਈ ਕੋ ਕੀਨ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਬਹੁ ਮਾਯਨ ਪ੍ਰਨ ਐਸੇ ਠਾਨਾ ॥
 ਨਰ ਮੁਖ ਨਹਿੰ ਫਿਟਕਾਰ ਕਰਾਨਾ ॥ ੧੫ ॥ ਸਭ ਸਿਖ ਕਹੈਂ ਧਨ
 ਇਹੁ ਮਾਈ ॥ ਜਿਹ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਿੱਖੀ ਪਾਈ ॥ ਕਹਿੰ ਗੁਰ
 ਸਿੱਖੀ ਤੀਨ ਪ੍ਰਕਾਰੋ ॥ ਦੇਖਾ ਦੇਖੀ ਏਕ ਨਿਹਾਰੋ ॥ ੧੬ ॥ ਦੁਤਿਯੇ
 ਹਿਰਸੀ ਸਿੱਖੀ ਜਾਨੋ ॥ ਸਿਦਕ ਭਾਵਨੀ ਤ੍ਰਿਤੀ ਪਛਾਨੋ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮਹਿੰ
 ਜਿਮ ਭਾਈ ਚਾਰਾ ਚਾਲੇ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਬਿਨ ਗੁਰ ਰਹਾ ਨਿਰਾਲੇ ॥ ੧੭ ॥
 ਭਯੋ ਸਿੱਖ ਤਿਨ ਦੇਖਾ ਦੇਖੀ ॥ ਗੁਰੂ ਸਬਦ ਨਹਿੰ ਭਯੋ ਪਰੇਖੀ ॥
 ਜਸ ਸਭ ਚਲੇ ਤਥਾ ਚਲ ਪਰਾ ॥ ਹਾਨ ਲਾਭ ਨਹਿੰ ਰਿਦੈ ਬਿਚਰਾ
 ॥ ੧੮ ॥ ਦੁਤਿਯੇ ਹਿਰਸੀ ਸਿੱਖੀ ਜਾਨੋ ॥ ਕੋ ਇਕ ਸਿੱਖ ਭਯੋ
 ਧਨਵਾਨੋ ॥ ਸੁਤ ਬਿਤ ਪਤ ਧਨ ਆਦਰ ਆਦਿ ॥ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਰ
 ੋਰ ਅਹਿਲਾਦ ॥ ੧੯ ॥ ਲੋਭ ਪਦਾਰਥ ਕੋ ਮਨ ਭਯੋ ॥ ਗੁਰ ਕਾ
 ਸਿੱਖ ਹੋਇ ਸੋ ਗਯੋ ॥ ਨਹੀਂ ਸੀਖ ਲੇ ਗੁਰਮਤ ਪਾਈ ॥ ਹਿਰਸੀ
 ਦੁਤੀਏ ਜਾਨਹੁ ਭਾਈ ॥ ੨੦ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਏ ਸਿਦਕ ਭਾਵਨੀ ਵਾਰੋ ॥
 ਅਧਕਨ ਮਹਿੰ ਇਕ 'ਆਧ ਨਿਹਾਰੋ ॥ ਲਖ ਗੁਰ ਮਹਿਮਾ ਪਰ
 ਸਰਣਾਈ ॥ ਬਿਨ ਗੁਰ ਨਾਹਿਨ ਕਿਤ ਭਟਕਾਈ ॥ ੨੧ ॥ ਜੀਵਣ
 ਮਰਣ ਬਿਖੈ ਗੁਰ ਸਰਣੀ ॥ ਤਜਹਿ ਨ ਜਿਮ ਪ੍ਰਵਾਹਿ ਮੈਂ 'ਤਰਣੀ ॥
 ਸਿਰ ਜਾਣੇ ਲਗ ਸਦਾ ਨਿਬਾਹੈ ॥ ਤਨ ਮਿਥਯਾ ਲਖ ਕਰ ਜਗ
 ਮਾਹੈ ॥ ੨੨ ॥ ਗੁਰ ਮੂਰਤ ਲੈ ਹਿਰਦੇ ਧਾਰੈ ॥ ਸ੍ਵਾਸ ਸ੍ਵਾਸ ਗੁਰ
 ਸਬਦ ਸਮਾਰੈ ॥ ਰਹਿਣੀ ਕਹਿਣੀ ਮਹਿੰ ਰਹਿ ਪੂਰਾ ॥ ਸੋ ਸਰੂਪ

ਮੇਰੇ ਸਿਖ ਸੂਰਾ ॥ ੨੩ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੁਨ ਸਿੱਖੀ ਪਰਕਾਰ ਕੇ ਗੁਰਮਤ ਦਿਓ ਮਨ ਕੀਨ ॥
ਕਰ ਜੋਰਤ ਬਿਨਤੀ ਭਣੀ ਅਤੀ ਹੋਇ ਕੈ ਦੀਨ ॥ ੨੪ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਪਗ ਪਾਹੁਲ ਖੰਡ ਧਾਰਾ ॥ ਭੇਦ ਕਿਤਕ
ਇਨ 'ਜੁਗਨ ਮਝਾਰਾ ॥ ਕਰਹੁ 'ਅਨੁਗ੍ਰਹ ਦੇਹੁ ਸੁਨਾਇ ॥ ਲਖਹਿ
'ਭੇਵ ਸਰਧਾ ਅਧਕਾਇ ॥ ੨੫ ॥ ਭਾਵ ਸਹਿਤ ਕਲਗੀਧਰ
ਸੁਨਯੋ ॥ ਕਰ 'ਬਖਸ਼ਾਤ ਭੇਦ ਸਭ ਤਨਯੋ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਸੁ ਜੰਤ੍ਰ ਤੰਤ੍ਰ ਇਹੁ
ਤੀਨ ॥ ਕਾਰਜ ਕੇ ਸਿਧ ਕਰਤਾ ਚੀਨ ॥ ੨੬ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਸੋਇ ਪਢ
ਫੂਕ ਸੁ ਮਾਰੇ ॥ ਜੰਤ੍ਰ ਸੁ ਚਿਤ੍ਰ ਕੰਠ ਸਿਰ ਧਾ ॥ ਤੰਤ੍ਰ 'ਔਸ਼ਧੀ
ਮੇਲਨ ਹੋਇ ॥ ਕੋਇਲਾ ਸ਼ੋਰਾ ਗੰਧਕ ਜੋਇ ॥ ੨੭ ॥ ਤਿਨ ਇਕ
ਬਲ ਕਰ ਹੋਇ ਬਰੂਦਾ ॥ ਗੁਲਕਾ ਜਿਹ ਤੇ ਜੈ ਹੈ 'ਕੂਦਾ ॥ ਸਤੁ
ਗੁਣ ਪੁਨਾ ਆਦਿ ਗੁਰ ਭਏ ॥ ਚਰਨ ਸੁਧਾ 'ਰਹਿਰਾਸ ਚਲਏ ॥
੨੮ ॥ 'ਦਹਿਨੇ ਚਰਨ 'ਅੰਗੁਸ਼ਟ ਪਖਾਰਹਿ ॥ ਪੁਨ 'ਮਿਸ਼ਟਾਨ
ਤਾਸ ਅੰਭ ਡਾਰਹਿ ॥ ਇਹੁ ਭਾ ਤੰਤ੍ਰ ਅੰਗੁਸ਼ਟ ਪਖਾਰਨ ॥ 'ਅੰਭ
ਪਤਾਸੇ ਮੇਲ ਸੁਧਾਰਨ ॥ ੨੯ ॥ ਜਪੁਜੀ ਆਨੰਦ ਤਿਹ ਪਰ ਪਾਠਾ ॥
ਇਹੁ ਮੰਤ੍ਰ ਕੀ ਲਖ ਲਹੁ ਠਾਠ ॥ ਸਿਰ ਮੰਤ੍ਰਨ ਕੇ ਮੰਤ੍ਰ ਅਪਾਰਾ ॥
ਦਿਹੈ ਦਾਨ ਇਹੁ ਗੁਰੂ ਉਦਾਰਾ ॥ ੩੦ ॥ ਇਸ ਤੇ ਸਿੱਖ ਸਭੇ
ਗੁਣ ਹੋਏ ॥ ਜਪੈ ਨਾਮ ਸਦ ਗਤ ਲਹਿ ਸੋਏ ॥ ਤਿਹ ਗੁਰ ਆਦਿ
ਹੁਕਮ ਕੋ ਪਾਇ ॥ 'ਖੰਡ ਧਾਰ ਅਬ ਦੀਨ ਚਲਾਇ ॥ ੩੧ ॥
ਜਲ ਮਿਸ਼ਟਾਨ ਪ੍ਰਿਥਮ ਸਮ ਜਾਨੋ ॥ ਜਪੁ ਅਨੰਦ ਭੀ ਤੈਮ ਪਛਾਨੋ ॥

੧ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚ । ੨ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ । ੩ ਭੇਦ । ੪ ਪ੍ਰਗਟ ।
੫ ਦਵਾਈ । ੬ ਉਛਲ ਗਿਆ । ੭ ਰਹੁ ਰੰਝੀ । ੮ ਸਜਾ ਚਰਨ ।
੯ ਅੰਗੂਠਾ ਧੋ ਕੇ । ੧੦ ਮਿਨਾ ਉਸ ਧੋਤੇ ਹੋਏ ਅੰਗੂਠੇ ਦੇ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਮਿਠਾ ਪਾਕੇ ।
੧੧ ਜਲ । ੧੨ ਖੰਡੇ ਦੀ ਧਾਰ ਵਾਲਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ।

ਮੰਤ੍ਰ ਤੰਤ੍ਰ ਜੁਗ ਤੈਸੇ ਭਏ ॥ ਲਖੇ ਬਸੇਸ ਜੁ ਇਸ ਮਹਿ ਲਏ ॥
 ੩੨ ॥ ਸਰਬ ਲੋਹ ਬਾਟੇ ਖੰਡ ਧਾਰ ॥ ਜਾਪੁ ਸਵੱਯੇ ਚੋਪਈ ਸਾਰਾ ॥
 ਤਹਾਂ ਦੋਇ ਇਤ ਪਾਂਚ ਬਿਚਾਰ ॥ ਖੰਡ ਧਾਰ ਅਸ ਹੁਇ ਹੈ ਤਯਾਰ
 ॥ ੩੩ ॥ ਅਪਰ ਜੁ ਪੰਜ ਕਕਾਰ ਧਰਾਇ ॥ ਇਹੁ ਜੰਤ੍ਰ ਜਨ ਲਿਖ
 ਤਨ ਪਾਇ ॥ ਇਸ ਕੇ ਛਕ ਗੁਣ ਸਤੁ ਰਜ ਧਾਰੇ ॥ ਲਖੇ ਬਸੇਸ ਏਸ
 ਪਰਕਾਰੇ ॥ ੩੪ ॥ ਅਬ ਤੇ ਸਿਖ ਗੁਰ ਘਰ ਕੇ ਜੋਇ ॥ 'ਭਦ੍ਰ ਆਦਿ
 ਨਹਿੰ ਕਰ ਹੈ ਕੋਇ ॥ ਬਾਰਕ ਜਨਮਤ ਕੇਸ ਧਰਾਇ ॥ ਪੁਨ ਪਾਹੁਲ
 ਖੰਡੇ ਛਕਵਾਇ ॥ ੩੫ ॥ ਸਹਿਜਾਧਾਰੀ ਜੋ ਸਿਖ ਹੋਇ ॥ ਲੇ
 ਚਰਨਾਮ੍ਰਤ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਇ ॥ ਨਿਗੁਰਾ ਨਾਹਿੰ ਰਹੈ ਸਿਖ ਕੋਇ ॥
 ਨਿਗੁਰੇ ਨਾਉਂ ਬੁਰਾ ਜਗ ਗੋਇ ॥ ੩੬ ॥ ਨਿਗੁਰੇ ਕਰ ਜਲ ਪਾਨ
 ਜੁ ਕਰਨਾ ॥ ਦੰਡ ਯੋਗ ਸੋ ਭੀ ਹੈ ਬਰਨਾ ॥ ਬੁਰਾ ਦਰਸ ਨਿਗੁਰੇ
 ਕਾ ਜਾਨੈ ॥ ਨਿਗੁਰੇ ਜਾਵੈਂ ਦੁਹੇ ਜਹਾਨੈ ॥ ੩੭ ॥ ਧਾਰੈ ਗੁਰ ਸਤਿ
 ਪੁਰਸ਼ ਜੁ ਜਾਨੈ ॥ ਸਿਖ ਮਨ ਭਰਮ ਭੇਦ ਜੋ ਹਾਨੈ ॥ ਗੁਰ
 ਪੰਚਮ ਸੁਖਮਨੀ ਮਝਾਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਰੂਪ ਉਚਾਰਾ ॥ ੩੮ ॥

ਯਥਾ—ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਜਿਹ ਜਾਨਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਸ ਕਾ
 ਨਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਸੰਗ ਸਿਖ ਉਧਰੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਖੰਡ ਧਾਰ ਕੈ ਪਾਹੁਲ ਚਰਨਾ ॥ ਜੁਗਲ ਛਕਾਵਾ
 ਗੁਰਮੁਖ ਧਰਨਾ ॥ ਗੁਰ ਕਾਚੇ ਤੇ ਮੁਕਤ ਨ ਹੋਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗ੍ਰੰਥ ਬਾਣੀ
 ਇਮ ਗੋਏ ॥ ੩੯ ॥ ਮੁੰਡਹੁ ਤਿਸ ਗੁਰ ਕੀ ਜੋ ਮਾਇ ॥ ਜਿਹ ਤੇ
 ਸਿਖ ਕੇ ਭਰਮ ਨ ਜਾਇ ॥ ਇਹ ਤੇ ਗੁਰ ਕੋ 'ਸੋਧ ਕਰੀਜਹਿ ॥ ਨਰ
 ਤਨ ਧਾਰਨ ਲਾਹਾ ਲੀਜਹਿ ॥ ੪੦ ॥ 'ਪਾਹੁਲ ਬਿਨ ਸਿਖ ਸਿਖਨੀ
 ਜੋਇ ॥ ਭੇਖੀ ਮੂਰਖ ਜਾਨਹੁ ਸੋਇ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਤੇ ਸਿਖ ਨਿਸਚੇ

ਮਾਨੀ ॥ ਕਰਨ ਲਗੇ ਜਸ ਗੁਰੂ ਬਖਾਨੀ ॥ ੪੧ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਇਕ
ਮਾਈ ਐ ਪਾਹੁਲ ਗੁਣ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਤ੍ਰੈਵੰਜਮੇ
ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੫੩ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਅਚਰਜ ਬਿਦਤਯੋ ਪੰਥ ਜਗ ਕਿਸੂ ਨ ਮਾਨਹਿੰ ਕਾਨ ॥

ਦੇਗ ਤੇਗ ਕੇ ਧਨੀ ਅਤ ਬਾਕੇ ਬੀਰ ਜੁਵਾਨ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਆਇਸ ਕੋ ਦਿਢ ਰਾਖਹਿੰ ॥ ਧਰਮ
ਰਾਖਬੇ ਯੁਧ ^੧ਅਭਲਾਖਹਿੰ ॥ ^੨ਦੇਵਲ ਮੜੀ ਗੋਰ ਨਹਿੰ ਮਾਨਹਿੰ ॥
ਬਿਨ ਗੁਰ ਪੂਜ ਨ ਕਿਨਕੀ ਠਾਨਹਿੰ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਬਾਨੀ ਨਿਤ
ਰਟਤੇ ਰਹੈਂ ॥ ਜਿਹ ਸਮ ਜਗ ਦੂਸਰ ਨਹਿੰ ਲਹੈਂ ॥ ਰਹੈਂ ^੩ਸਨਧ
ਬੱਧ ਹਰ ਸਾਤੇ ॥ ਬਿਨਾ ਰਾਜ ਭੂਪਤ ਬਖਯਾਤੇ ॥ ੩ ॥ ਮਹਾਂ
ਨਿਡਰ ਰਸ ਬੀਰ ਭਰੇ ਹੈਂ ॥ ਨਹੀਂ ਕਿਸੀ ਕੋ ਸੰਗ ਕਰੇ ਹੈਂ ॥ ਸਿੰਘ
ਬਿਨਾ ਮਿਲ ਹਰਖੈਂ ਨਾਹੀਂ ॥ ਮਨ ਮੇਲਨ ਤੋ ਕਹਾਂ ਰਹਾਹੀ ॥ ੪ ॥
ਮਿਲ ਆਪਸ ਮਰਿੰ ਫਤ ਗਜਾਵਹਿੰ ॥ ^੪ਸਮਸ ਕੇਸ ਅਤ ਸੋਭਾ
ਪਾਵਹਿੰ ॥ ਖੇਡ ਮਦਾਨ ਤੀਸਰੇ ਪਹਿਰੇ ॥ ਚੁਨ ਚੁਨ ਬਾਂਧਹਿੰ ਬਿਤ
ਦਸਤਹਿਰੇ ॥ ੫ ॥ ਸਜਹਿੰ ਤੁਰੰਗ ਅਰੂਢਹਿੰ ਐਸੇ ॥ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਨ
ਕਬਿ ਹੁਇ ਕੈਸੇ ॥ ਉਚੇ ਮਤ ਸਭ ਤੇ ਸੁਚ ਰਹੈਂ ॥ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਦੇਖ
ਦੁਖ ਪਹੈਂ ॥ ੬ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਕਲਗੀਧਰ ਪਾਸ ॥ ਇਹ ਬ੍ਰਿਤੰਤ
ਬਹੁ ਕਰ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ਬਿਗਸਤ ਬੋਲੇ ਬਚਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲੂ ॥ ^੫ਦੁਹ ਆਖਨ
ਤ੍ਰਿਣ ਪਰਯੋ ਬਿਸਾਲੂ ॥ ੭ ॥ ਨਹਿੰ ਨਿਕਸਹਿ ਗੋ ਅਨਕ ਉਪਾਇ ॥
ਬ੍ਰਿਧੈ ਖਾਲਸਾ ਸਹਜਿ ਸੂਭਾਇ ॥ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਦਿਹਿੰ ਕਸ਼ਟ
ਅਪਾਰਾ ॥ ਕਛੁਕ ਕਾਲ ਰਹਿੰ ਐਸ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ੮ ॥ ਪੁਨਹਿੰ ਪੰਥ

੧ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ।

੨ ਬੁਤ ਪੂਜਾ।

੩ ਸਸਤ੍ਰ ਬਸਤ੍ਰ ਦੇ ਸਾਹਤ ਤਿਆਰ

ਬਰ ਤਿਆਰ।

੪ ਦਾੜ੍ਹਾ।

੫ ਦੁਹਾਂ ਅਖਾਂ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਤੀਲੇ ਪੈ ਗਏ।

ਹੈ ਧਰਨੀ ਰਾਜਾ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤ ਬਿਧ ਹੈ ਅਧਕ ਸਮਾਜਾ ॥ ਮੋਰ
ਖਾਲਸਾ ਜੰਗ ਮਝਾਰੇ ॥ ਤੁਰਕ ਹਠੀਲੇ ਹਨੈ ਅਪਾਰੇ ॥ ੯ ॥ ਸੋ
ਪੁਨ ਜਨਮ ਸਿੰਘਨ ਕੇ ਪਾਵੈਂ ॥ ਮਲੇਛ ਖਾਲਸਾ ਜੰਗ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈਂ ॥
ਗੁਰਮਤ ਗੁਰੂ ਗਿਰਾ ਕੋ ਤਰਕੈ ॥ ਸਿਸਤ ਖਾਲਸਾ ਤਿਨ ਕੋ ਸਰਕੈ ॥
੧੦ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਸੁਨ ਸਿੰਘ ਗੁਰ ਤੇ ਬਾਨੀ ॥ ਬਾਰੰਬਾਰ ਬੰਦਨਾ
ਠਾਨੀ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤ ਸਿਖ ਬਹੁ ਆਹਿ ॥ ਸਜੇਂ ਸਿੰਘ
ਗਰਜੈਂ ਜਿਤ ਜਾਹਿ ॥ ੧੧ ॥ ਕਾਤਕ ਪੁੰਨਯਾ ਐਰ 'ਬਸੋਇ ॥
ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਐਹੈਂ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਕਾਰ ਭੇਟ ਗੁਰ ਆਪ ਲਿਆਵਹਿ ॥
ਅਰਪਨ ਕਰ ਮਨ ਇੱਛਤ ਪਾਵਹਿ ॥ ੧੨ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ 'ਸ੍ਰੇਤ ਪੁਸ਼ਾਕਾ ਧਾਰ ॥

ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਸੰਯੁਕਤ ਹੈ ਪ੍ਰਵਸੇ ਦਰਸਨਿ ਦਵਾਰ ॥ ੧੩ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਨੰਦ ਸਿੰਘ ਇਕ ਸਿਖ ਗੁਰ ਕੇਰਾ ॥ ਭੀਤ
ਲੀਪਤੇ ਬੇ ਤਹਿ ਬੇਰਾ ॥ ਬੇ ਪਰਵਾਹਿ ਕਰੀ ਤਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ਛੀਟਾਂ
ਪਰੀ ਗੁਰੂ ਪਰ 'ਜਾਲਾ ॥ ੧੪ ॥ ਪਿਖ ਗੁਰ 'ਨੀਤ ਬਿਚਾਰ
ਅਲਾਯੋ ॥ ਸਿਖ ਇਸ ਕੋ ਇਕ ਧੱਪਾ ਲਾਯੋ ॥ ਸੁਨਤ ਸਿੱਖ ਬਹੁ
ਦਉਰੇ ਜਾਇ ॥ ਮਾਰਤ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨ ਹਟਾਇ ॥ ੧੫ ॥ ਤੋ ਭੀ
ਨੰਦ ਸਿੰਘ ਬੇ ਸੁਧ ਹੋਵਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਕਲਗੀਧਰ ਤਿਸ ਦਿਸ ਜੋਵਾ ॥
ਲਘ ਕਸੂਰ ਖਾਈ ਬਹੁ ਮਾਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਕੀਅ ਬਾਕ ਉਚਾਰਾ ॥
੧੬ ॥ ਹਮ ਤੋ ਏਕ ਸਿੱਖ ਕੋ ਭਾਖਾ ॥ ਮਾਰਯੋ ਇਤਕ ਵਿਸੁਧ ਕਰ
ਰਾਖਾ ॥ ਕਹਿਤ ਭਏ ਸਿਖ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਮਾਰਯੋ ਹੁਕਮ ਸੁ
ਪਾਇ ਹਜੂਰੇ ॥ ੧੭ ॥ ਜਬ ਸਿੱਖਨ ਅਸ ਉੱਤਰ ਦੀਨ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰ ਫੁਰਮਾਵਨ ਕੀਨ ॥ 'ਅਸ ਬਿਧ ਹੁਕਮ ਜੁ ਮਾਨਹੁ ਮੇਰਾ ॥ ਤੋ

ਇਹੁ ਬਿਨਾ ਬਿਆਹ ਲੇਹੁ ਹੇਰਾ ॥ ੧੮ ॥ ਕੋ ਸਿਖ ਇਸ ਕੋ ਕੰਨਯਾਂ
 ਦੇਵੈ ॥ ਭਏ ਤੂਸਨੀ ਸੁਨ ਸਭ ਏਵੈ ॥ ਕਹਿ ਗੁਰ ਮਾਰਨ ਆਇਸ
 ਮਾਨੋ ॥ ਅਬ ਇਕ ਕੰਨਯਾਂ ਦੇਨ ਨ ਠਾਨੋ ॥ ੧੯ ॥ ਸਿੱਖੀ ਦੂਰ
 ਅਹੈ ਬਹੁ ਭਾਈ ॥ ਮਾਨ ਸੁਖੈਨ ਕਠਨ ਤਜ ਦਾਈ ॥ ਅਜਬ ਸਿੰਘ
 ਤਬ ਸਿਖ ਕੰਧਾਰੀ ॥ ਤਿਹ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਬੀ ਸੁਤਾ ਕੁਮਾਰੀ ॥ ੨੦ ॥
 ਤਤ ਛਿਨ ਗੁਰ ਸਨਮੁਖ ਲੇ ਆਯੋ ॥ ਹਾਥ ਬੰਦ ਕਰ ਅਰਜ
 ਅਲਾਯੋ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ 'ਦਹਿਤਾ ਹਾਜ਼ਰ ਮੇਰੀ ॥ ਕਰੀਅਹਿ ਨੰਦ ਸਿੰਘ
 ਕੀ 'ਚੇਰੀ ॥ ੨੧ ॥ ਪਿਖ ਸੁਨ ਗੁਰ ਬਹੁ ਭਏ ਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ
 ਧੰਨ ਸਿੱਖ ਤੂੰ ਧੰਨ ॥ ਹੁਯੋ ਨਿਹਾਲ ਅਜਬ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ॥ ਸਿੱਖੀ
 ਬੀਜ ਸੁ ਰੱਖ ਦਿਖਾਈ ॥ ੨੨ ॥ ਸਿੰਘ ਗੁਰਬਖਸ਼ਹਿ ਆਇਸ
 ਦੀਨ ॥ ਆਨੰਦ ਬਿਆਹਿ ਸੁ ਤਤ ਛਿਨ ਕੀਨ ॥ 'ਅਸ ਵਿਧ
 ਸਤਿਗੁਰ 'ਬਿਲਸ ਬਿਲਾਸਾ ॥ ਜੋ ਸਿੱਖਨ ਕਾਟਤ ਜਮ ਫਾਸਾ ॥ ੨੩ ॥
 ਦੇਹਿਰਾ ॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਗੁਰ ਸਭਾ ਮਹਿ ਕਿਤਹੁ ਰਬਾਬੀ ਆਇ ॥

ਗੁਰੂ ਸ਼ਬਦ ਕੋ ਗਾਨ ਕਰ ਸੰਗਤ ਅਤੀ 'ਰਿਝਾਇ ॥ ੨੪ ॥
 ਚੋਪਈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰੇਮ ਤਿਨ ਰਿਦੇ ਨ ਧਾਰਾ ॥ 'ਆਬ 'ਅਰਬ
 ਸਭ ਕੀਨ ਪਸਾਰਾ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਤਿਨ ਮਨ ਜਾਨੀ ॥ ਕਛ ਧਨ
 ਦੇਕਰ ਦੀਨ ਬਿਦਾਨੀ ॥ ੨੫ ॥ ਸਿੱਖਨ ਅਰਜ ਕਰੀ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥
 ਰਾਗੀ ਸ਼ਬਦ ਗਾਹਿ ਅਤ ਰੂਰੇ ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਇਨ ਨਿਕਟ
 ਰਖੀਜਹਿ ॥ ਪੁਨ ਗਮਨਨ ਕੀ ਆਇਸ ਦੀਜਹਿ ॥ ੨੬ ॥ ਸੁਨ
 ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਖਾਲਸਾ ਪਿਆਰੇ ॥ ਗੁਰ ਬਾਨੀ ਇਹੁ ਸਭ ਤੇ ਸਾਰੇ ॥
 ਮਨ ਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਧਾਰ ਜੇ ਪਢੈ ॥ ਤੈ ਪੁਨ ਜਨਮ ਜੋਨ ਨਹਿ ਗਵੈ ॥
 ੨੭ ॥ ਮੁਕਤ 'ਭੁਕਤ ਕੇ ਦੈਬੇ ਵਾਰੀ ॥ 'ਗੁਰੂ ਗਿਰਾ ਗੁਰ ਰੂਪ

੧ ਲੜਕੀ ।

੨ ਦਾਸੀ ।

੩ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ।

੪ ਕੋਤਕ ਹੀ ਕੋਤਕ ।

੫ ਪ੍ਰਸੰਨ । ੬ ਮਾਇਆ । ੭ ਵਾਸਤੇ । ੮ ਪਦਾਰਥ । ੯ ਗੁਰੂ ਦੀ ਬਾਣੀ ਗੁਰੂ ਰੂਪ ਦੇਖਣਾ ਕਰੇ ।

ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰੰਚ ਲੋਗ ਇਹੁ ਜਾਨਹਿ ਨਾਹੀ ॥ ਜਥਾ ਬਨਜ ਨਿਜ
 ਹਾਟ ਚਲਾਹੀ ॥ ੨੮ ॥ ਜਿਹ ਵਥ ਮਹਿ ਹੁਇ ਲਾਭ ਘਨੇਰਾ ॥
 ਕਰੇ ਸੋਊ ਮਨ ਲਾਗ ^੧ਅਛੇਰਾ ॥ ਮਨ ਤੇ ਪ੍ਰੀਤ ਨ ਕਿਸ ਵਥ ਸੰਗਾ ॥
 ਕੇਵਲ ^੨ਆਬ ਸਾਬ ਮਨ ਰੰਗਾ ॥ ੨੯ ॥ ਤਥਾ ਕੀਰਤਨ ਇਨ
 ਇਤ ਕੀਨਾ ॥ ਗੁਰੂ ਸ਼ਬਦ ਮਹਿ ਚਿਤ ਨਹਿ ਦੀਨਾ ॥ ਚਿਤਵਤ
 ਰਹੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਪਰਸੰਨਹਿ ॥ ਤੈ ਦਿਹਿ ਅਧਕ ਮੋਹਿ ਅਬ ਧੰਨਹਿ ॥
 ੩੦ ॥ ਇਸ ਹਿਤ ਇਨ ਕੋ ਬਿਦਾ ਸੁ ਕੀਨਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਰਿਦੇ ਕਾ
 ਨਹਿ ਇਨ ਚੀਨਾ ॥ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨੀਆ ਜੋ ਕੋ ਹੋਇ ॥ ਰਹਿਨੀ
 ਕਹਿਨੀ ਇਕ ਸਮ ਦੋਇ ॥ ੩੧ ॥ ਜਿਹ ਮਹਿ ਲਖੇ ਸਿਸ਼ਟ ਸੋ
 ਜਾਨੋ ॥ ਤਨ ਮਨ ਧਨ ਤੇ ਸੇਵਾ ਠਾਨੋ ॥ ਜਿਹ ਕੇ ਮਨ ਪਰਤੀਤ ਨ
 ਹੋਏ ॥ ਸੁਨਬੇ ਤਿਹ ਤੇ ਲਾਭ ਨ ਕੋਇ ॥ ੩੨ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਬਚਨ
 ਸਾਚ ਸਭ ਮਾਨੇ ॥ ^੩ਚਰਨ ਸਰੋਜਨ ਬੰਦਨ ਠਾਨੇ ॥ ਏਕ ਸਿੱਖ ਆਯੋ
 ਤਿਹ ਬੇਰਾ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਅਸ ^੪ਅਰਜੀ ਟੇਰਾ ॥ ੩੩ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭ
^੫ਸੂਪਕਾਰ ਹੈਂ ਜੋਇ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤ ਛਕਾਇ ਨ ਭੋਜਨ ਸੋਇ ॥ ਏਕ ਬੇਰ
 ਦੈ ਸਾਰ ਨ ਲਹੈ ॥ ਕੋ ਜਾਚੈ ਤੇ ਘੁਰ ਘੁਰ ਪਹੈ ॥ ੩੪ ॥ ਸੁਨ
^੬ਬਿਗਮਤ ਸਤਿਗੁਰੂ ਉਚਾਰਾ ॥ ਅਹੈ ਲਾਂਗਰਿਮ ਕੋ ਯਹ ਮਾਰਾ ॥
 ਮਾਲਕ ਚਾਹੁ ਕਿਤਕ ਸਮਝੈ ਹੈ ॥ ਖੂਲਹੁ ਬਰਤਹੁ ਕਮੀ ਨ ਐਹੈ
 ॥ ੩੫ ॥ ਤਉ ਵੰਡ ਕਾਣੀ ਇਹੁ ਕਰੈਂ ॥ ਨਿਜ ਸਨਬੰਧਿਨ ਉਦਰਨ
 ਭਰੈਂ ॥ ਕਿਹ ਬੋਰੋ ਕਿਹ ਘਨੋ ਜੋ ਦੇਵੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਹਿ
 ਰਾਖਹਿ ਭੇਵੈ ॥ ੩੬ ॥ ਸਦਾ ਰਹੈ ਸੋਗੀ ਸੋ ਜਾਨਹੁ ॥ ਤਾਂਤੇ ਅਬ
 ਐਸੇ ਤੁਮ ਠਾਨਹੁ ॥ ਦੇਗ ਤਿਆਰ ਲਖੇ ਜਿਹ ਕਾਲਾ ॥ ਜਾਹੁ ਸਿੰਘ
 ਕੇਤਕ ਹਿਤ ਨਾਲਾ ॥ ੩੭ ॥ ਅਖਲਨ ਕੋ ਹਿਤ ਸੋਂ ਅਚਵਾਵਹੁ ॥

ਸਿੱਖ ਸਿੱਖ ਕੀ ਸੇਵ ਕਮਾਵਹੁ ॥ ਸੁਨ ਪ੍ਰਸੰਨ ਖਾਲਸਾ ਹੋਵਾ ॥
 ਤਿਹ ਦਿਨ ਤੇ ਪੁਨ ਗੁਰ ਜਸ ਗੋਵਾ ॥ ੩੮ ॥ ਤਬਾ ਕਰੈਂ ਸਭ
 'ਹਰਖ ਅਚਾਵਹਿੰ ॥ ਆਹਿ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿੰ ॥ ਦੇਗ
 ਅਤੋਟ ਚਲੈ ਗੁਰ ਕੇਰੀ ॥ ਦੁਰਡਿਖ ਪਰਾ ਦੇਸ ਇਕ ਬੇਰੀ ॥ ੩੯ ॥
 ਲੋਗ 'ਛੁਧਾਤਰ ਬਹੁ ਤਦ ਆਇ ॥ ਖਰਚ ਅੰਨ ਕਛ ਅੰਤ ਨ
 ਆਇ ॥ ਕਾਰ ਸੁ ਦਾਰਨ ਰਿਦੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਏਕ ਬੇਰ ਕਰ ਲੰਗਰ
 ਡਾਰਾ ॥ ੪੦ ॥ ਜਬ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਪਤਾ ਲਗਾਨਾ ॥ ਤਾਤਕਾਲ
 ਮੁਖ ਸ੍ਰਾਪ ਅਲਾਨਾ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕੋ ਲੰਗਰ ਅਟਕਾਯੋ ॥ ਪਰੈ
 ਨਰਕ ਸੋ ਅਤ ਦੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ੪੧ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਸਿ ਦੁਗਨੀ ਤੇਗ
 ਚਲਾਈ ॥ 'ਕਾਰਦਾਰ ਆ ਬੰਦੇ ਪਾਈ ॥ ਬਹੁ 'ਘਘਿਆਇ ਬਖਸ਼
 ਤਬ ਦੀਨੇ ॥ ਬਹੁ ਤਾਰੇ ਅਸ ਹੁਕਮ ਸੁ ਦੀਨੇ ॥ ੪੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਘਰ ਆਤੁਟ ਭੰਡਾਰ ॥ ਸਾਧ ਸਿੱਖ ਕੋ ਦਿਹੁ ਹਿਤ ਨਾਰ ॥ ਤੈ ਬਖਸ਼ੇ
 ਤੁਮ ਲਿਹੁ ਮਨ ਜਾਨੀ ॥ ਜੇ ਪੁਨ ਕਛ ਖੋਟ ਮਨ ਠਾਨੀ ॥ ੪੩ ॥
 ਐ ਲੰਗਰ ਗੁਰ ਕਾ ਜਬ ਅਟਕਾ ॥ ਤਬੈ ਸਰਾਪ ਲੇਹੁ ਪੁਨ 'ਸਟਕਾ ॥
 ਸੁਨ ਗੁਰ ਚਰਨਨ ਪਰ ਸਿਰ ਨਾਯੋ ॥ ਪੁਨ ਅਸ ਕਰਮ ਨ ਕਿਨਹੂੰ
 ਕਰਾਯੋ ॥ ੪੪ ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੂੰ ਹੈ ਦੇਗ ਸਵਾਈ ॥ ਕਿਸੂ ਕਾਲ
 ਮਹਿੰ ਕੋ ਜਬ ਆਈ ॥ ਭੋਜਨ ਪੈ ਹੈਂ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰੇ ॥ ਜਪੈਂ
 ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜਨਮ ਸੁਧਾਰੈ ॥ ੪੫ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੂਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਪੰਥ
 ਵਿਲੱਖਣਤਾ, ਸਿੱਖਨ ਬਚਨ ਮਾਨਯੋ, ਰਬਾਬੀਨ ਐ ਲਾਂਗਰੀਨ
 ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਚੌਰਸਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੫੪ ॥

੧ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਕੇ ਛਕਦੇ ਹਨ ।

੨ ਕਾਲ ।

੩ ਭੁਖ ਨਾਲ ਦੁਖੀ ਹੋਏ ।

੪ ਮੁਖਤਿਆਰ ।

੫ ਤਰਲੇ ਮਿੰਨਤ ਹਾੜੇ ।

੬ ਛੇਤੀ ।

ਦੇਹਿਰਾ ॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬੈਠੇ ਬੀਚ ਦਿਵਾਨ ॥

ਹਿੰਮਤ ਹਰਿ ਐ ਦਯਾ ਹਰਿ ਅਸ ਵਿਧ ਬਿਨੈ ਬਖਾਨ ॥ ੧ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭ ਵਿਧ ਗੁਨ ਖਾਨੀ ॥ ਘਟ
ਘਟ ਕੇ ਪਟ ਪਟ ਕੇ ਜਾਨੀ ॥ ਹਮਰੇ ਮਨ ਸੰਸਾ ਇਸ ਭਾਇ ॥ ਜੋ
ਸੂਰਾ ਰਣ ਮਹਿ ਮ੍ਰਿਤ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਕਹੈਂ ਸ਼ਹੀਦ ਭਯੋ ਸੁ ਜਾਇ ॥
ਭਾਵ ਸ਼ਹੀਦ ਪ੍ਰਭੂ ਬਤਲਾਇ ॥ ਸੁਨ ਪ੍ਰਭ ਬਿਗਸਤ ਬਚਨ
ਬਖਾਨੈ ॥ ਸੁਨਹੁ ਖਲਾਸਾ ਬਚਨ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ਸਿੰਘ ਸੂਰਮਾ
ਰਣ ਮਹਿ ਜਾਵੇ ॥ ਸਨਮੁਖ ਲਰੈ ਮ੍ਰਿਤ ਕੋ ਪਾਵੇ ॥ ਲਹੈ ਸ਼ਹੀਦੀ
ਪਦ ਨਰ ਸੋਈ ॥ ਸੂਖਸ਼ਮ ਦੇਹ ਧਰੈ ਤਬ ਓਈ ॥ ੪ ॥ ਅਧਕ
ਸ਼ਕਤ ਕੋ ਸੋਊ ਧਰੰਤੇ ॥ ਭੂਖੇ ਮਧ ਜਿਹ ਕਹਿ ਬਿਚਰੰਤੇ ॥ ਸੂਰਗ
ਲੋਗ ਦਾਨਵ ਅਰ ਦੇਵਾ ॥ ਮਾਨਹਿ ਅਮਰ ਸ਼ਹੀਦ ਲਖੇਵਾ ॥ ੫ ॥
ਮ੍ਰਿਤ ਲੋਕ ਮਾਨਸ ਪਸੁ ਜੋਇ ॥ ਅਮਰ ਸ਼ਹੀਦਨ ਤਿਨ ਪਰ ਹੋਇ ॥
ਲੋਗ ਪਯਾਲ ਮਾਹਿ ਜੋ ਬਾਸੇ ॥ ਅਮਰ ਸ਼ਹੀਦਨ ਮਹਿ ਰਹਿ ਰਾਸੇ
॥ ੬ ॥ ਜਿਤ ਕਿਤ ਬਿਚਰ ਸ਼ਹੀਦ ਸੁ ਛੰਦਾ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ
ਨਹਿ ਲਹਿ ਪੁਨ ਛੰਦਾ ॥ ਗੁਰ ਕੋ ਦੱਖੀ ਜਿਤ ਲਹਿ ਹੇਰਾ ॥ ਦਿਹੈਂ
ਕਸ਼ਟ ਤਿਹ ਸੋਊ ਭਲੇਰਾ ॥ ੭ ॥ ਅਪਰ ਕਿਸੁ ਸੰਗ ਬੈਰ ਨ
ਧਾਰਹਿ ॥ ਜਪਹਿ ਨਾਮ ਸਭ ਕਾਲ ਮਝਾਰਹਿ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਮਨ
ਸੁਧ ਤੇ ਸਿਖ ਜੋਇ ॥ ਕਰੈਂ ਸ਼ਹੀਦੀ ਦੇਗ ਜੁ ਕੋਇ ॥ ੮ ॥ ਹਾਜ਼ਰ
ਹੋਇਕੈ ਕਰੈਂ ਸਹਾਇ ॥ ਪਾਵਨ ਥਲ ਮਹਿ ਰਹੈਂ ਸਦਾਇ ॥ ਜਬ
ਗੁਰ ਪੁਰ ਮਹਿ ਜੈਬੇ ਲੋਰਹਿ ॥ ਜਾਹਿ ਤਬੈ ਕੋ ਸਕਹਿ ਨ ਹੋਰਹਿ ॥
੯ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਕਥਾ ਸ਼ਹੀਦਨ ਕੇਰੀ ॥ ਸੁਨ ਸਿੰਘ ਗੁਰ ਤੇ ਖੁਸ਼ੀ
ਘਨੇਰੀ ॥ ਪਾਵਨ ਚਰਨਨ ਪਰ ਸਿਰ ਧਰਯੋ ॥ ਕਹਿ ਪ੍ਰਭ ਮੰਸ
ਨਿਵਰਤਨ ਕਰਯੋ ॥ ੧੦ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਥਿਰੇ ਦਿਵਾਨ ਮਝਾਰ ॥
ਬੀਸ ਬਰਸ ਇਕ ਸਿੱਖ ਤਦ ਕਰ ਮਹਿੰ ^੧ਬੀਜਨ ਧਾਰ ॥ ੧੧ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਪਹੁਨ ਝੁਲਾਇ ॥ ਪਿਖ
ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝਯੋ ਇਹ ਭਾਇ ॥ ਅਹੋ ਸਿੱਖ ਕਯਾ ਨਾਮ ਤੁਮਾਰਾ ॥
ਕਹਾਂ ^੨ਧਾਮ ਕਯਾ ਕਰੈਂ ਗੁਜਾਰਾ ॥ ੧੨ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਜੋਰਤ ਤਬ
ਬਤਲਾਯੋ ॥ ਪਹਿਲਾ ਨਾਮ ਮੋਹਿ ਜਗ ਗਾਯੋ ॥ ਜਾਤ ਸੁਨਾਰ
ਜੇਵਰਨ ਕਾਰਾ ॥ ਕਰੋਂ ਪ੍ਰਬਮ ਸਿਰਹੰਦ ਗੁਜਾਰਾ ॥ ੧੩ ॥ ਕਿਤਕ
ਦਿਵਸ ਕੋ ਇਤ ਚਲ ਆਯੋ ॥ ਬਸੋਂ ਕਿਰਤ ਕਰ ਧਰਮ ਨਿਬਾਯੋ ॥
ਸੁਨ ਗੁਰ ^੩ਕੋਸ਼ਪ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਇ ॥ ਦੀ ਆਇਸ ਤਿਸ ਕੋ ਇਸ
ਭਾਇ ॥ ੧੪ ॥ ਇਕ ਸ਼ਤ ਦੇਹੁ ਇਸੇ ^੪ਦੀਨਾਰਾ ॥ ਕੈਂਠੋ ਰਚਹਿ
ਭਲੀ ਪਰਕਾਰਾ ॥ ਸੁਨ ਕੋਸ਼ਪ ਤਬ ਗਨ ਕੋ ਦੀਨ ॥ ਲੀਨ ਸੁਨਾਰੇ
ਕੈਂਠੋ ਕੀਨ ॥ ੧੫ ॥ ਲਿਆਇ ਗੁਰੂ ਢਿਗ ਪਿਖ ਹਰਖਾਇ ॥
ਨਹਿਨ ਮਿਲਾਈ ਖੋਟ ਜਿਹ ਮਾਇ ॥ ਕੋਸ਼ਪ ਕੋ ਤਬ ਆਇਸ
ਦੀਨਾ ॥ ਇਹੁ ਸੁਨਾਰ ਆਛੇ ਪਰਬੀਨਾ ॥ ੧੬ ॥ ^੫ਕਨਕ ਅਹੈ ਜੋ
^੬ਕੋਸ਼ ਮਝਾਰੇ ॥ ਕੈਂਠੇ ^੭ਕਟਕ ਘਰਾਓ ਸਾਰੇ ॥ ਬਿਨ ਤੋਲੇ ਲੀਜਹਿ
ਐ ਦੀਜਹਿ ॥ ਬਨੈ ਜੇਊ ਤੋ ਹਮੈ ਦਿਖੀਜਹਿ ॥ ੧੭ ॥ ਸੁਨ ਕਰ
ਕੋਸ਼ਪ ਤਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਦੇਨ ਲੇਨ ਕਾ ਕਰ ਬਿਵਹਾਰਾ ॥ ਦੋਇ ਤ੍ਰੈ
ਬੇਰ ਐਸ ਜਬ ਕਰਯੋ ॥ ਨਿਜ ਸ੍ਵਭਾਵ ਸੁਨਾਰ ਤਬ ਧਰਯੋ ॥ ੧੮ ॥
ਅੰਤਰਯਾਮੀ ਤਿਹ ਮਨ ਜਾਨੀ ॥ ਕੋਸ਼ਪ ਕੋ ਅਸ ਕੀਨ ਬਖਾਨੀ ॥
ਅਬ ਕੀ ਬੇਰ ^੮ਜੋਖ ਕੈ ਦੀਜਹਿ ॥ ਭੇਤ ਨ ਦੇਹੁ ਜਬੈ ਸੋ ਲੀਜਹਿ ॥
੧੯ ॥ ਜੋਖਹੁ ਘਾਟ ਦਿਹੈ ਕੈ ਪੂਰਾ ॥ ਸੁਨ ਕੈ ਕੋਸ਼ਪ ਹੁਕਮ
ਹਜੂਰਾ ॥ ਦੀਨ ਪਚਾਸ ਤੋਲ ਕਟ ਜੋਰਾ ॥ ਲਿਆਯੋ ਜਬੈ

੧ ਪਖਾ ।

੨ ਘਰ ।

੩ ਖਜ਼ਾਨਚੀ ।

੪ ਇਕ ਸੌ ਮੋਹਰਾਂ ।

੫ ਸੋਨਾ ।

੬ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿਚ ।

੭ ਕੜੇ ।

੮ ਵਜਨ ਕਰਕੇ ਵਾ ਤੋਲ ਕੇ ।

੧ ਚਲੀਸ ੨ ਬਹੋਰਾ ॥ ੨੦ ॥ ਲਿਆਇ ਸੁਨਾਰ ਯੁਕਤ ਗੁਰ ਪਾਸਾ ॥
 ਭੇਦ ਬਤਾਯੋ ਸੁਨ ਸੁਖ ਰਾਸਾ ॥ ਬੂਝਯੋ ਪਹਿਲੇ ਤੈਂ ਕਯਾ ਕੀਨਾ ॥
 ੩ ਲਜਤ ਕਛ ਉਤ੍ਰ ਨ ਦੀਨਾ ॥ ੨੧ ॥

ਦੇਹਿਰਾ ॥ ਏਕ ਬੇਰ ਗੁਰ ਕੇ ਨਿਕਟ ਚਲੀ ਬਾਤ ਇਸ ਭਾਇ ॥
 ਨਾਮ ਜਗਤ ਮਹਿ ਪੁਰਸ਼ ਕੇ ਕਿਹ ਬਿਧ ਸਥਿਰ ਰਹਾਇ ॥ ੨੨ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਕੋ ਕਹਿ ੪ ਕੂਪ ੫ ਤਟਾਕ ਲਗਾਯੋ ॥ ਕੋ ਕਹਿ
 ੬ ਬਾਪੀ ਨੀਕ ਬਨਾਯੋ ॥ ਕੋ ਕਹਿ ੭ ਉਪਬਨ ਬਿੱਛ ਲਗਾਵਨ ॥ ਕੋ
 ਕਹਿ ਧਰਮ ਸਰਾਇ ਪਵਾਵਨ ॥ ੨੩ ॥ ਕੋ ਕਹਿ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਇ ਗਿਰ
 ਮਾਇ ॥ ਰਹੈ ਨਾਮ ਤੈ ਜਗ ਕੇ ਮਾਹਿ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ
 ਉਚਾਰਾ ॥ ਸੁਨਹੁ ਖਾਲਸਾ ਬਚਨ ਹਮਾਰਾ ॥ ੨੪ ॥ ਭਯੋ ਕਬੀਰ
 ਭਗਤ ੮ ਜਿਹ ਬਾਰ ॥ ੯ ਭੂਪਤ ਬੋ ਤਬ ਕੋ ਤਿਹ ਬਾਰ ॥ ਸਭਾ ਬਿਖੈ
 ਬਹੁ ਬੈਸ ਬਡੇਰੇ ॥ ਕਰ ਬਿਚਾਰ ਬੋਲੇ ਤਿਸ ਬੇਰੇ ॥ ੨੫ ॥ ਹੇ ਸ੍ਰੀ
 ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਸੁਖ ਦਾਨੇ ॥ ਤਾਹਿ ਕਾਲ ਜੋ ਭੂਪ ਮਹਾਨੇ ॥ ਤਿਨ ਕੋ
 ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਾਨੇ ॥ ਕੋ ਤਿਸ ਕਾਲ ਭਏ ਭੂਪਾਨੇ ॥ ੨੬ ॥
 ਕਹਯੋ ਗੁਰੂ ਸੁਨਹੋ ਸਿੱਖ ਪਿਆਰੇ ॥ ਭਏ ਇਤਕ ਨਿਪ ਜਗਤ
 ਮਝਾਰੇ ॥ ਤਿਨਕੋ ਨਾਮ ਨ ਨਿਸਚੇ ਹੋਵਾ ॥ ਭਯੋ ਕੰਬੀਰ ਜੁਲਾਹਾ
 ਜੋਵਾ ॥ ੨੭ ॥ ਬਾਰਕ ਬਿਰਧ ਨਾਮ ਤਿਹ ਜਾਨੇ ॥ ਇਸ ਤੇ ਬੂਝਹੁ
 ਹੋਹੁ ਸਿਆਨੇ ॥ ਬਾਪੀ ਆਦ ਅਹੈਂ ਸੁਭ ਕਾਰਾ ॥ ਕਰਬੇ ਯੋਗ ਸੁ
 ਲੇਹੁ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੨੮ ॥ ਪਰ ਬਿਰ ਨਾਮ ਜਗਤ ਤਿਨ ਕੇਰਾ ॥
 ਜਪਯੋ ਨਾਮ ਜਿਨ ੧੦ ਹੈਨ ਸਬੇਰਾ ॥ ਇਸਬਿਰ ਨਾਮ ਨਾਮ ਤੇ ਹੋਇਆ
 ਜਪਹੁ ਨਾਮ ਲਿਹੁ ਪਦ ਉਚ ਜੋਇ ॥ ੨੯ ॥ ਸੁਨ ਸਿਖ ਗੁਰ ਤੇ
 ਸਹੀ ਪਛਾਨ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪਰ ਬੰਦਨ ਠਾਨ ॥ ਹੇ ਮਨ ਤੂੰ ਭੀ

੧ ਚਲੀ ਤੇਲੇ । ੨ ਮੂੜ ਕੇ । ੩ ਸ਼ਰਮ ਸਾਰ । ੪ ਕੂਵਾਂ । ੫ ਭਲਾਹ ।
 ੬ ਬਾਲੀ । ੭ ਬਾਗ । ੮ ਜਿਸ ਵੇਲੇ । ੯ ਰਾਜਾ । ੧੦ ਰਾਤ ਦਿਨੇ ।

ਭਜ ਲੇਹ ਨਾਮਾ ॥ ਜਿਹ ਤੇ ਸਭ ਬਿਧ ਪੂਰਹਿ ਕਾਮਾ ॥ ੩੦ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਸ਼ਹੀਦਨ,
ਸੁਨਾਰ ਐ ਨਾਮ ਜਪਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਪਚਵੰਜਮੇਂ
ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੫੫ ॥

ਦੇਹਿਰਾ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਉਠੇ ਪ੍ਰਭਾਤ ਗੁਰ ਥਿਰੇ ਸਭਾ ਮਹਿ ਆਇ ॥

ਕੇਤਕ ਸਿਖ ਸੇਵਕ ਨਿਕਟ ਬੈਠੇ ਸੁਰ ਸੁਰ ਰਾਇ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਇਕ ਸਿਖ ਜੰਮਣ ਖੇੜੇ ਵਾਲਾ ॥ ਦੌਰਤ ਆਯੋ

ਹੋਲ ^੧ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਹੇਰ ਹਾਲ ਤਿਸ ਕੋ ਇਸ ^੨ਢਾਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ

ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਉਚਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਕਹੁ ਸਿੱਖਾ ਸੁਖ ਹੈ ਤਵ ਤਾਈ ॥

ਕਿਮ ਇਮ ਆਯੋ ਬਹੁ ਸਹਿ ਸਾਈ ॥ ਸੁਨਤ ਸਿੱਖ ਕਰ ਨਮੋ

ਉਚਾਰਾ ॥ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਮੈਂ ਸਿਖ ਵਣਜਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਭਾਨੂ ਨਾਮ ਦਾਸ

ਕੋ ਜਾਨੋ ॥ ਰਾਣੀ ਭਗਨੀ ਏਕ ਪਛਾਨੋ ॥ ਅਚਰਜ ਹੇਰਯੋ ਛੋਰ

^੩ਬਿਲੰਬਾ ॥ ਤੁਮ ਢਿਗ ਪਹੁੰਚਯੋ ਲਖ ^੪ਅਵਲੰਬਾ ॥ ੪ ॥ ^੫ਯਵਨ

ਪੀਰ ਰਹਿ ਇਕ ਤਿਹ ਥਾਨਾ ॥ ਰਾਣੀ ਪੈ ਨਿਜ ਮੰਤ੍ਰ ਚਲਾਨਾ ॥

ਐਸੇ ਮੰਤ੍ਰ ਪਢਯੋ ਤਿਹ ਕੋਈ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਬਾਤ ਬਖਾਵਤ ਸੋਈ ॥

੫ ॥ ਅਬ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਸਿੱਖਣੀ ਰਹੈ ॥ ਯਵਨ ਮੱਤ ਆਛੇ ਅਤਿ

ਲਹੈ ॥ ਦੇਲਾਲਚ ਬਹੁ ਸਿਖਯਾ ਦੀਨੀ ॥ ਨਹਿ ਮਾਨੈ ਬਕ ਹੈ ਮਤ

ਹੀਨੀ ॥ ੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹਯੋ ਸੁ ਭਯੋ ਅਯੋਗ ॥ ^੬ਸਿਰਣੀ ਸਿਖਣੀ

ਅਚਵੀ ਹੋਗ ॥ ਬਿਨ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰ ਜਪੁਜੀ ਤੇ ਆਵ ॥ ਨਹਿ ਪਠਤੀ

ਹੋਗੀ ਨਹਿ ਯਾਦਿ ॥ ੭ ॥ ਜੋ ਸਿਖਣੀ ਮੰਤ੍ਰ ਗੁਰਬਾਣੀ ॥ ਪਠੈ ਪ੍ਰੇਮ

ਧਰ ਨਿਸਚੈ ਠਾਣੀ ॥ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਸਾਯਾ ਨਹਿ ਪਰੈ ॥ ਪਠਨ ਹਾਰ ਤੇ

ਸਭ ਹੀ ਡਰੈ ॥ ੮ ॥ ਰਹਿਤ ਪਿਆਰੀ ਮੋਕਹੁ ਲਾਗੇ ॥ ਤਜੈ

ਕੁਰਹਿਤੀ ਜੋਊ ਕੁਭਾਗੇ ॥ ਸੁਨਤ ਸਿੱਖ ਬੋਲਯੋ ਕਰ ਜੋਰੀ ॥ ਬਖਸ਼ਹੁ
 ਪ੍ਰਭੂ ਸ਼ਰਣ ਹਮ ਤੋਰੀ ॥ ੯ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਦਕ ਸਿੱਖ ਪੁਰਾਤਨ ॥
 ਨਹਿਨ ਹੋਈ ਕਬਹੂ 'ਇਸ ਭਾਤਨ ॥ ਅਬ ਬਖਸ਼ਹੁ ਨਿਜ 'ਬਿਰਦ
 ਸੰਭਾਰੋ ॥ ਨਤ ਹੋਵੈ ਜਗ ਮਹਿ ਮੁਖ ਕਾਰੋ ॥ ੧੦ ॥ ਅਸ ਬਿਧ
 ਬਹੁ ਜਬ ਸਿਖ 'ਘਿਘਯਾਨਾ ॥ ਦਯਾ ਠਾਨ ਗੁਰ ਬਚਨ ਬਖਾਨਾ ॥
 ਜਾਹੁ ਅਬੈ ਨਹਿ 'ਬਿਲਮ ਲਗਾਹੋ ॥ ਪਾਵਨ ਜਲ ਗ੍ਰਿਹ ਮੈਂ
 ਮੰਗਵਾਹੋ ॥ ੧੧ ॥ ਤਿਹ ਪਰ 'ਚਾਰੀ ਜਪੁ ਕਰ ਪਾਠਾ ॥ ਪੁਰ
 ਸ਼ਨਾਨ ਤਿਹ ਦੇਵਹੁ ਠਾਠਾ ॥ ਐ ਕਹਿ ਸੱਤਿਨਾਮ ਮੁਖ ਪਾਵਹੁ ॥
 ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕਾ ਜਾਪ ਕਰਾਵਹੁ ॥ ੧੨ ॥ ਤੁਰਕ ਮੰਤ੍ਰ ਉਤਰੈਗੋ
 ਜਾਇ ॥ ਹੁਵੈ ਸੁੱਧ ਪੁਨ ਸਿਦਕ ਰਖਾਇ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਸਿੱਖ ਧਾਇ
 ਤਬ ਗਯੋ ॥ ਜਸ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਤਥਾ ਕਰ ਲਯੋ ॥ ੧੩ ॥ ਰਾਣੀ ਕੋ
 ਸੁਧ ਆਈ ਜਬੈ ॥ ਪਸਚਾ ਤਾਪ ਕਰਤ ਭੀ ਤਬੈ ॥ ਬਿਨ ਬਿਲੰਬ
 ਭ੍ਰਾਤਾ ਸੰਗ ਲੀਨ ॥ ਆਈ ਗੁਰੂ ਪਗ ਬੰਦਨ ਕੀਨ ॥ ੧੪ ॥
 ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਉਸਤਤੀ ਕਰੀ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਪਗ ਪਰ ਸਿਰ ਧਰੀ ॥
 ਬਖਸ਼ਾਯੋ ਗੁਰ ਤੇ ਘਿਘਯਾਏ ॥ 'ਖੰਡ ਧਾਰ ਲੇ ਭਵ ਸਫਲਾਏ ॥
 ੧੫ ॥ ਤਬ ਗੁਰ ਭਨਯੋ ਸਿੱਖ ਮਮ ਜੋਇ ॥ ਅਚਹਿ ਨ ਸਿਰਣੀ
 ਤੁਰਕਨ ਕੋਇ ॥ ਸਤ ਬਚ ਭਾਖ 'ਅਖਲ ਨੇ ਮਾਨੀ ॥ ਗੁਰ ਪਗ
 ਕਮਲਨ ਬੰਦਨ ਠਾਨੀ ॥ ੧੬ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਬਲਕਾਰ ਕੋ ਬਲੀ ਖਾਲਸਾ ਜੋਇ ॥
 'ਲਘ ਦਿਵਸਨ ਮਹਿ ਬਢਯੋ ਬਹੁ ਗਰਜਤ ਜਿਤ ਕਿਤ ਸੋਇ ॥ ੧੭ ॥
 ਚੋਪਈ ॥ ਬਿੰਦ ਖਾਲਸਾ ਗੁਰ ਢਿਗ ਰਹੈ ॥ 'ਆਯੁਧ

੧ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ।

੨ ਧਰਮ।

੩ ਹਾੜੇ ਤਰਲੇ।

੪ ਦੇਰ ਨਾ ਲਗਾਓ।

ਪ ਸੁੰਦਰ।

੬ ਖੰਡੇ ਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਿਆ।

੭ ਸਮੁੰਹ।

੮ ਥੋੜੇ।

੯ ਸ਼ਸਤ੍ਰ।

ਅਭਿਆਸਤ ^੧ਮੁਦ ਲਹੈ ॥ ਕਬ ਕਬ ਬਿਰਤ ^੨ਅਖੇਰ ਸਿਧਾਵਹਿ ॥
 ਚਢੈ ^੩ਅਸੁ ਜਿਤ ਕਿਤ ਬਿਚਰਾਵਹਿ ॥ ੧੮ ॥ ^੪ਤਿਨ ^੫ਸਮਧਾ
^੬ਬਰਤਨ ਹਿਤ ਜੋਇ ॥ ਲਿਆਹਿ ^੭ਦੂਣ ਤੇ ਕਟ ਕੈ ਸੋਇ ॥ ਜਿਹ
 ਕੋ ਪੇਖ ਪਹਾਰੀ ਲੋਗਾ ॥ ਨਹਿ ਜਰ ਸਕਹਿ ਉਪਾਵਹਿ ਸੋਗਾ ॥ ੧੯
 ॥ ^੮ਸਸ ਭੀਮੇ ਤਬ ਐਸ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤ ਬਿਧਹਿ ਖਾਲਸਾ
 ਭਾਰਾ ॥ ਐਸ ਨ ਹੋਇ ਛੀਨ ਲਹਿ ਰਾਜਾ ॥ ਪੁਨ ਪਛਤਾਇ ਬਨਹਿ
 ਕਯਾ ਕਾਜਾ ॥ ੨੦ ॥ ਐਸ ਬਿਚਾਰ ਬਕੀਲ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਤਿਹ ਪ੍ਰਤ
 ਅਸੁ ਬਿਧ ਭਾਖ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਜਾਹੁ ਅਬੈ ਗੁਰ ਪੈ ਬਿਨ ਬੇਰਾ ॥ ਭਨੋ
 ਅਹੈ ਜੋ ਖਾਲਸਾ ਤੇਰਾ ॥ ੨੧ ॥ ^੯ਬਰਜ ਦੇਹੁ ਤਿਨ ਇਤਹਿ ਨ
 ਆਵਹਿ ॥ ^{੧੦}ਸਮਧਾ ਤਿਨ ਨਹਿ ਕਾਟ ਲਜਾਵਹਿ ॥ ^{੧੧}ਨਤ ਹੋਵੈ
 ਹਮ ਸੋ ^{੧੨}ਬਿਗਰਾਈ ॥ ਜਾਨ ਲੇਹੁ ਚਿਤ ਆਪਨ ਮਾਈ ॥ ੨੨ ॥
 ਸੁਨਤ ਬਕੀਲ ਤਿਆਰ ਤਬ ਥਾਯੋ ॥ ਆਨੰਦ ਪੁਰ ਗੁਰ ਕੇ ਢਿਗ
 ਆਯੋ ॥ ਮਿਲਯੋ ਬੰਦ ਧਰਮ ਪੁਨ ^{੧੩}ਅਸ ਪ੍ਰਾਹੀ ॥ ਕੋਹੀ ਪ੍ਰਜਾ
 ਪੁਕਾਰੂ ਆਹੀ ॥ ੨੩ ॥ ਭੀਮ ਸਸੀ ਕਹਿਤੋ ਇਸ ਭਾਇ ॥ ਬਰਜ
 ਖਾਲਸਾ ਦਿਹੁ ਸੁਖ ਥਾਇ ॥ ਮਮ ਪਹੁਾਰ ਕੇ ਕਾਸਟ ਘਾਸਾ ॥
 ਨਹਿਨ ਲਜਾਹਿ ਲੇਹੁ ^{੧੪}ਨਿਰਜਾਸਾ ॥ ੨੪ ॥ ^{੧੫}ਮਾਭਲ ਹੁਤੇ ਗੁਰੂ
 ਢਿਗ ਖਰਯੋ ॥ ਸੁਨ ਬਕੀਲ ਤੇ ਐਸ ਉਚਰਯੋ ॥ ਅੰਨ ਆਦਿ ਨਹਿ
 ਤੁਮ ਤੇ ਲਿਆਵਹਿ ॥ ਜਿਹ ਕਰ ਨਿਪ ਪਰਜਾ ਦੁਖ ਪਾਵਹਿ ॥ ੨੫ ॥
 ਅਹੈ ਮੁੱਧ ਕੋਹ ਤੋਰ ਹਮਾਰੇ ॥ ਲੇਹਿ ਤਾਹਿ ਤੇ ਹੇਤ ਗੁਜਾਰੇ ॥ ਇਸ
 ਬਿਨ ਸਿੰਘ ਨ ਸਕੈ ਰਹਾਇ ॥ ਕਰੈ ਜੋਊ ਨਿਪ ਕੇ ਮਨ ਆਇ ॥

੧ ਖੁਸ਼ੀ ।

੨ ਸ਼ਿਕਾਰ ।

੩ ਘੋੜੇ ਪਰ ।

੪ ਘਾਹ ।

੫ ਲਕੜੀ ।

੬ ਵਰਤਣ ਲਈ ।

੭ ਗਲੀ ।

੮ ਭੀਮ ਚੰਦ ।

੯ ਰੋਕਣਾ

ਕਰੇ ।

੧੦ ਲਕੜੀ ਤੇ ਘਾਸ ।

੧੧ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ।

੧੨ ਵਿਗੜ ਜਾਇਗੀ ।

੧੩ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ।

੧੪ ਨਿਰਨੇ ਕਰਕੇ ।

੧੫ ਮਾਮਾ ਵਿਪਾਲ ਚੰਦ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ।

੨੬ ॥ ਸੁਨ ਬਕੀਲ ਨਿਰ ਉੱਤਰ ਭਯੋ ॥ ਬੰਦਨ ਗੁਰ ਕੈ ਤਬੈ
 ਸਿਧਯੋ ॥ ਸਸੀ ਭੀਮ ਕੇ ਸੰਗ ਬਖਾਨਾ ॥ ਕਹਿੰ ਹਮ ਲਹੈਂ ਹੇਤ
 ਗੁਜਰਾਨਾ ॥ ੨੭ ॥ ਸਹੀ ਬਾਤ ਸਤਿਗੁਰੂ ਉਚਾਰੀ ॥ ਤਮ ਭੀ ਦੇਹੁ
 ਖਿਆਲ 'ਅਸ ਟਾਰੀ ॥ ਅਹੈ ਕੋਹ ਢਿਗ ਹਮਰੇ ਅਧਕਾ ॥ ਕਮੀ
 ਨਾਹਿ ਤਿਨ ਕਾਸ਼ਟ ਅਧਕਾ ॥ ੨੮ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਭੀਮ ਸਸੀ ਨਹਿ
 ਮਾਨੀ ॥ ਹੰਕਾਰਤ ਬੋਲਯੋ ਤਬ ਬਾਨੀ ॥ ਹਮ ਅਬ ਅਸ ਬਿਧ
 ਬਿਵਤ ਬਨਾਵਹਿ ॥ ਬਾਈ ਧਾਰ ਨਿਪ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਵਹਿ ॥ ੨੯ ॥
 ਕਹੈਂ 'ਮੰਤ੍ਰ ਇਨ 'ਰਾਰ ਮਿਟਾਵਹਿ ॥ ਤਿਨ ਸਮਧਾ ਕੇ ਲੇਨ ਨ
 ਆਵਹਿ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਜਿਤ ਕਿਤ ਨਰਨ ਪਠਾਏ ॥ ਬਾਈ ਧਾਰ ਕੇ
 ਭੂਪਤ ਆਏ ॥ ੩੦ ॥ ਸਭਾ ਲਗਾਇ ਬਿਰੇ ਸਭ ਸਾਰੇ ॥ ਸਸ ਭੀਮੇ
 ਤਬ ਐਸ ਉਚਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਗੁਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਹਮ ਢਿਗ ਅਹੈ ॥ ਹਮਰੇ
 ਰਾਜ ਖੋਇਬੋ ਚਹੈ ॥ ੩੧ ॥ ਪੰਥ ਖਾਲਸਾ ਐਸ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਨਿਤ
 ਪ੍ਰਤ 'ਬਿਧੈ ਤੇਜ ਜਿਹ ਰਾਸਾ ॥ ਮਿਲਹੁ ਹਮਨ ਸੇਂ ਜੇ ਅਬ ਸਾਰੇ ॥
 ਗੁਰ ਕੇ ਦੈ ਹੈਂ ਦੇਸ ਨਿਕਾਰੇ ॥ ੩੨ ॥ ਕੈ ਕਰ ਰੱਯਤ ਆਨ ਮਨਾਵੈਂ ॥
 ਨਤਰ ਜੰਗ ਕਰਕੈ ਤਿਹ ਘਾਵੈਂ ॥ 'ਲਘ ਤਰ ਜਰਉਪਾਟਬੇ 'ਸੈਲਾ ॥
 ਹੁਵੈਂ ਬਿਧ ਪੁਰ ਬਸਨ ਬਸੈਲਾ ॥ ੩੩ ॥ ਆ ਗੈ ਜਿਮ ਰਜਾਇ ਹੈ
 ਭਾਉ ॥ ਕਰੋ ਤਬਾ ਹਮ ਕਹਯੋ ਜਨਾਉ ॥ ਸੁਨ ਜ਼ਫਰਾਨੀ ਸਸ
 ਤਬ ਬੋਲਾ ॥ ਗੁਰ ਗੁਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਬਲ ਨਹਿ ਤੇਲਾ ॥ ੩੪ ॥
 ਪਾਉਂਟ ਗੜ੍ਹ ਜਬ ਕਰੀ ਚਢਾਈ ॥ ਲੱਜਤ ਭਏ ਹਾਰ ਸਭ
 ਖਾਈ ॥ ਤੁਮ ਲੋਗਨ ਤੇ ਹੈ ਨ ਉਪਾਇ ॥ ਜੇ ਅਬ ਗੁਰੂ
 ਜੀਤਬੇ ਚਾਇ ॥ ੩੫ ॥ ਤੈ ਸਭ ਮਿਲ ਬਕੀਲ ਪਠ
 ਦੇਵੇ ॥ ਔਰੰਗ ਸ਼ਾਹ ਤੈ ਮੱਦਤ ਲੇਵੇ ॥ ਪੁਨ ਸਭ ਮਿਲਕੇ

੧ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿਓ । ੨ ਸਲਾਹ । ੩ ਝਗੜਾ । ੪ ਵਧਦਾ ਹੈ ।
 ੫ ਛੋਟੇ ਵਰਖਤ ਮੁਢੇਂ ਪੁਟਦੇ ਹਨ । ੬ ਪਥਰ ।

ਕਰੋ ਚਢਾਈ ॥ ਲੇਹੁ 'ਬਿਜੈ ਤਬ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ॥ ੩੬ ॥ ਸੁਨ
 ਕਰ ਸਾਧ ਸਾਧ ਸਭ ਕਹਯੋ ॥ ਚੰਦ ਕੇਸਰੀ ਸਭਨ ਸਰਯੋ ॥ ਸ਼ਾਹ
 'ਕੁਮਕ ਵਿਨ ਹੈ ਨਹਿੰ ਕਾਜਾ ॥ ਏਕ ਰਾਇ ਕੇ ਤਬ ਸਭ ਰਾਜਾ ॥
 ੩੭ ॥ ਮਤ ਖਾਮੀ ਜੋ ਭੂਪ ਪਹਾਰੀ ॥ ਭਲੀ ਬੁਰੀ ਕਛੁ ਨਾਹਿ
 ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਜਿਨਹੁ ਪਿਤਾਮੇ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦੇ ॥ 'ਮੁਚਵਾਏ ਨਿਪ ਸ਼ਾਹੁ
 ਜੋ ਬੰਦੇ ॥ ੩੮ ॥ ਪਿਤਾ ਜਿਨਹੁ ਕੇ ਦਿਹਲੀ ਜਾਇ ॥ ਧਰਮ
 ਇਨਹੁ ਰਖ ਸੀਸ ਲਗਾਇ ॥ ਤਿਨ 'ਕ੍ਰਿਤਘਨੋ ਅਵੈ ਅਸ ਠਾਨੀ ॥
 ਚਢਵਾਨੀ ਚਾਹੀ ਤੁਰਕਾਨੀ ॥ ੩੯ ॥ ਜਿਹ ਕਾ ਫਲ ਭੋਗਹਿ ਯਹ
 ਆਪਾ ॥ ਲਹੈਂ ਖਾਲਸੇ ਤੇ ਸੰਤਾਪਾ ॥ ਮਿਲ ਸਭ ਇਕ ਬਕੀਲ
 ਕਰ ਤਿਆਰਾ ॥ ਦੀਨ ਭੇਟ ਹਿਤ ਧਨ ਤਿਹ ਭਾਰਾ ॥ ੪੦ ॥
 ਅਰਜੀ ਲਿਖੀ ਦੀਨ ਹੈ ਸਾਰੇ ॥ ਸ਼ਾਹ ਜੀ ਤੁਝ ਬਿਨ ਕੌਨ ਹਮਾਰੇ ॥
 ਕਰੋ ਰੱਖ ਹਮਰੀ ਇਤ ਆਇ ॥ ਨਤਰ ਖਾਲਸਾ ਲੇ ਹਮ ਖਾਇ ॥
 ੪੧ ॥ ਗੁਰ ਕੇਵਲ ਹਮ ਸੰਗ ਨ ਬੈਰਾ ॥ ਤੁਮ ਪਰ ਭੀ ਨਹਿੰ
 ਗੁਜਰਹਿ ਖੈਰਾ ॥ ਪਿਤਾ ਬੈਰ ਲੈਬੇ ਕੇ ਕਾਜਾ ॥ ਪੰਥ ਖਾਲਸਾ ਸੂਰਾ
 ਸਾਜਾ ॥ ੪੨ ॥ ਰੈਨ ਦਿਵਸ ਜੋ ਚਹੈ ਲਰਾਈ ॥ ਕਹੈਂ ਕਿ ਪ੍ਰਿਥਮਹਿੰ
 ਨਿਪਹਨ ਘਾਈ ॥ ਪੁਨ ਦਿਹਲੀ ਕਾ ਤਖਤ ਸੰਭਾਰੈਂ ॥ ਪੁਰ ਅਨੰਦ
 ਅਸ ਮਾਰ ਬਕਾਰੈਂ ॥ ੪੩ ॥ ਅਬ ਤੋ ਸਿੰਘ ਮੈਕਰੇ ਅਹੈਂ ॥ ਇਮ
 ਉਤਪਾਤ ਕਰਤ ਸੋ ਰਹੈਂ ॥ ਜਬੈ ਹਜ਼ਾਰੋਂ ਗਿਨਤੀ ਹੋਇ ॥ ਅਰੈ
 ਲਰੈ ਤਿਨ ਸੋਂ ਤਬ ਕੋਇ ॥ ੪੪ ॥ ਅਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਅਰਜੀ ਲਿਖਵਾਈ ॥
 ਕਰ ਬਕੀਲ ਕੇ ਦੈ ਪਠਵਾਈ ॥ 'ਗਾ ਬਕੀਲ ਦਿਹਲੀ ਪ੍ਰਵਸਾਯੋ ॥
 ਮਿਲ ਸੂਬੈ ਪੈ ਬਿਨੋਂ ਅਲਾਯੋ ॥ ੪੫ ॥ ਅਰ ਜੋ ਧਨ ਰਾਜਨ ਨੇ
 ਦਯੋ ॥ ਸੋ ਸੂਬੈ ਕੇ ਕਰ ਮਹਿੰ ਦਯੋ ॥ ਲੇ ਧਨ ਹੈ ਪੱਖੀ ਤਿਨ ਕੇਰਾ ॥

ਕਹਯੋ ਕਿ ਸ਼ਾਹੁ ਅਹੈ ਇਸ ਬੇਰਾ ॥ ੪੬ ॥ ਦੱਖਨ ਮਹਿ ਨੌਹੰਗਾ
ਬਾਦਾ ॥ ਅਰਜੀ ਪਠੋਂ ਤੋਹਿ ਮਰਜਾਦਾ ॥ ਲਿਖੋਂ ਐਸ ਬਿਨ ਬੇਰ
ਰਜਾਇ ॥ ਦੇਹ ਦੇਹੁ ਤਬ ਫੌਜ ਚਢਾਇ ॥ ੪੭ ॥ ਸੁਨ ਬਕੀਲ
ਬਹੁ ਹਰਖ ਬਢਾਯੋ ॥ ਨਿਪ ਪਹਾਰੀਅਨ ਸੁਧ ਪਹੁੰਚਾਯੋ ॥ ਹਰਖੇ
ਨਿਪ ਸਭ ਕਰੀ ਤਿਆਰੀ ॥ ਗੁਰ ਸੁਨ ਕਛੁ ਪ੍ਰਵਾਹਿ ਨਹਿੰ
ਧਾਰੀ ॥ ੪੮ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਪਹਾਰੀ
ਰਾਜਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੋ ਜੰਗ ਤਿਆਰੀ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਛੇਵੰਜਮੇਂ
ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੫੬ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਏਕ ਬੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨਿਕਟ ਲਾਗਯੋ ਅਧਕ ਦੀਵਾਨ ॥

ਸਿੱਖਨ ਕੋ ਉਪਦੇਸ ਹੈਂ ਦੇਤ 'ਗਿਆਨ ਬਿਗਿਆਨ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸੰਗਤ ਨਈ ਗੁਰੂ ਢਿਗ ਆਈ ॥ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰ
ਅਕੋਰ ਚਢਾਈ ॥ ਹੁਤੋ ਸਲਾਰ ਦੀਨ ਇਕ ਕਾਜੀ ॥ ਸਾਈਂ ਲੋਕ
ਭਯੋ ਨਹਿੰ ਪਾਜੀ ॥ ੨ ॥ ਹਿਤ ਦਰਸਨ ਕੇ ਗੁਰ ਢਿਗ ਆਯੋ ॥
ਬੈਠਯੋ ਬਹੁ ਅਨੰਦ ਕੇ ਪਾਯੋ ॥ ਸੰਗਤ ਅਰ ਗੁਰ ਕੋ ਬਿਵਹਾਰ ॥
ਚਿਰੰਕਾਰ ਲਗ ਰਹਯੋ ਨਿਹਾਰ ॥ ੩ ॥ ਜਬਹਿ ਭੀਰ ਬਹੁ ਹਟ ਕਰ
ਗਈ ॥ ਪ੍ਰਸਨ ਕੀਨ ਅਸ ਬਿਧ ਕੋ ਸਈ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਜੋਊ ਖੁਦਾਇ
ਬਨਾਯੋ ॥ ਬੇਦ ਕਤੇਬਨ ਨੇ ਅਸ ਗਾਯੋ ॥ ੪ ॥ ਮਿਲੈ ਨਰਨ ਭੋਗੈ
ਸਮਦਾਇ ॥ ਬਾਧ ਘਾਟ ਨਹਿੰ ਹੋਇ ਕਦਾਇ ॥ ਤੋ ਢਿਗ ਰਾਵਰ
ਸਿਖ ਜੋ ਆਇੰ ॥ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਅਕੋਰ ਚਢਾਇੰ ॥ ੫ ॥ ਇਨ ਕੋ
ਫਲ ਕਯਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇ ॥ ਬਾਧ ਘਾਟ ਕਰ ਸਕੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਪ੍ਰਭੂ
ਪ੍ਰਸਨ ਕਾਜੀ ਕੇ ਸੁਨ ਕੈ ॥ ਉਤਰ ਦੀਨਸ ਅਸ ਬਿਧ ਗੁਨ ਕੈ ॥
੬ ॥ ਸੁਨ ਕਾਜੀ ਬਡ ਬੁੱਧ ਵਿਚਾਰੀ ॥ ਅਹੈ ਜਥਾ ਵਤ ਤਥਾ

ਉਚਾਰੀ ॥ ਤਉ ਜਨਨ ਕੋ ਫਲ ਜਿਮ ਹੋਏ ॥ ਹੇਤੂ ਸੁਨਹੁ ਬਤਾਵਹਿ
ਸੋਏ ॥ ੭ ॥ ਇਮ ਕਹਿ ਮੁਹਿਰ ਛਾਪ ਦਿਖਰਾਈ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ
ਇਹ ਤੇ ਕਯਾ 'ਸਿਧ ਥਾਈ ॥ ਪੁਨ ਕਾਗਦ ਪਰ ਦੀਨ ਲਗਾਇ ॥
ਭਏ 'ਬਰਨ ਸੂਧੇ ਦਰਸਾਇ ॥ ੮ ॥ ਕਹਯੋ ਗੁਰੂ ਕਾਜੀ 'ਇਸ
ਭਾਤਾ ॥ ਜਨਮਹਿ ਜਬ ਨਰ ਲਿਖਹਿ 'ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਕਰਮ ਜਬਾ
ਫਲ ਹੈ ਬਿਚ ਮਾਥਾ ॥ ਮੁਹਿਰ ਸਮਾਨ ਜਾਨਹੋ ਸਾਥਾ ॥ ੯ ॥ ਜਬ
ਨਰ ਗੁਰੂ ਪੀਰ ਢਿਗ ਆਵਹਿ ॥ ਧਰ ਭਾਵਨ ਪਗ ਸੀਸਨਿਵਾਵਹਿ ॥
ਹੁਵੈ 'ਕੁਲੇਖ 'ਸੁਲੇਖ ਸੁ ਥੈ ਹੈ ॥ ਜਬਾ ਮੁਹਿਰ ਸੂਧੀ ਸੁਭ ਹੈ ਹੈ
॥ ੧੦ ॥ ਇਸ ਤੇ ਆਵਨ ਗੁਰ ਸ਼ਰਨਾਈ ॥ ਕਾਜੀ ਜੀ ਹੈ ਫਲ
ਅਧਕਾਈ ॥ ਕਾਜੀ ਸੁਨ ਮਨ ਭਯੋ ਅਨੰਦ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਗੁਰ
ਪਗਹਨ ਬੰਦ ॥ ੧੧ ॥ ਬਹੁ ਤਰੀਫ ਫੁਨ ਮੁਖਹੁ ਉਚਾਰੀ ॥ ਭਯੋ
ਮੁਰੀਦ ਗੁਰੂ ਤਿਹ ਬਾਰੀ ॥ 'ਅਸੂਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਮਹੁ ਲਾਗਾ ॥ ਕੀਨੋ
ਸਫਲ ਜਨਮ ਬਡ ਭਾਗਾ ॥ ੧੨ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਬਨਜਾਰਾ ਸਿਖ ਇਕ ਅਯੋ ਗੁਰ ਕੋ ਬੰਦਨ ਧਾਰ ॥
'ਪੋਟ ਰਜਤਪਣ ਭੇਟ ਧਰ ਹੁਤੇ ਸੁ ਦੋਇ ਹਜਾਰ ॥ ੧੩ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਸਨਮੁਖ ਹੁਇ ਬੈਸਾ ॥ ਬੋਲੇ ਪ੍ਰਭ
ਇਹੁ ਧਨ ਹੈ ਕੈਸਾ ॥ ਕਿਸ ਕੋ ਸਿੱਖ ਕਹਾਂ ਤੂੰ ਰਹੈ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ
ਸੰਗ ਬੇਨਤੀ ਕਹੈ ॥ ੧੪ ॥ ਪੁਰ ਮੁਲਤਾਨੇ ਕਰਹੁ ਬਸੇਰਾ ॥ ਹੁਤੈ
ਮੁਰੀਦ 'ਨਗਾਹੈ ਕੇਰਾ ॥ ਇਤ ਬਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਕੋ ਆਯੋ ॥
ਬਿਕਯੋ ਨ ਮਾਲ 'ਟੋਟ ਦਰਸਾਯੋ ॥ ੧੫ ॥ ਪੀਰ ਨਿਗਾਹੈ

੧ ਸਿਧੀ ।

੨ ਅਖਰ ਸਿਧੇ ਹੋਏ ਦਿਸੇ ।

੩ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ।

੪ ਫਲ ਬਰ ਦਾਤਾ ।

੫ ਖੋਟੇ ਲੇਖ ਤੋਂ ।

੬ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟ ਲੇਖ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ।

੭ ਘੋੜਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾਂ ਵਿਚ ।

੮ ਰੁਪਿਆਂ ਦੀ ਪੋਟਲੀ ਵਾਂਗ ।

੯ ਪੀਰ ਦੀ ਕਬਰ

ਸਖੀ ਸਰਵਰ ।

੧੦ ਘਾਟਾ ।

ਸੁਖਣਾਂ ਮਾਨੀ ॥ ਨਹਿੰ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਨਸ ਆਨੀ ॥ ਅਪਰ ਮਨਾਇਵ
 ਪੀਰ ਫਕੀਰਾ ॥ ਨਹਿੰ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀਨਸ ਧੀਰਾ ॥ ੧੬ ॥
 ਪੁਨ ਰਾਵਰ ਕਾ ਜਸ ਸੁਨ ਕਾਨ ॥ ਸੁਖਣਾਂ ਸੁਖੀ ਪ੍ਰਭੂ
 ਤੁਹਿ ਆਨ ॥ ਬਿਕਿਯੋ ਮਾਲ ਲਾਭ ਬਹੁ ਪਾਯੋ ॥ ਜਿਹ ਕੋ ਯਹ
 ਦਸਵੰਧ ਲਿਆਯੋ ॥ ੧੭ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤਬ ਭਨਯੋ 'ਬਚੰਨਜ ॥
 ਜਿਹ ਕੋ ਖੇਤ ਤਿਸੀ ਕੋ 'ਅੰਨਜ ॥ ਸੁਨ ਭਾਈ ਕੋ 'ਪੰਥੀ ਜਾਇ ॥
 'ਚਰਤ ਖੇਤ ਪੇ ਦਈ ਹਟਾਇ ॥ ੧੮ ॥ ਦਾਵੇ ਦਾਰ ਖੇਤ ਕੋ ਹੋਇ
 ਨ ॥ ਇਹ ਕਯਾ ਬਾਤ ਲਖਤ ਹੈ ਕੋਇ ਨ ॥ ਜਿਸ ਮੁਰੀਦ ਦਿਹੁ
 ਭੇਟ ਸੁ ਤਾਹੂ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਰਾਹੁ ਨ ਮਾਰਤ ਕਾਹੂ ॥ ੧੯ ॥ ਕਹਿ
 ਬਨਜਾਰਾ ਸੁਨਹੁ ਗੁਸਾਈ ॥ ਮੈਂ ਮੁਰੀਦ 'ਪਾਛਲਤਾ ਗਾਈ ॥ ਸੁਖ
 ਸਤਿਗੁਰ ਘਰ ਤੇ ਜਬ ਪਾਯੋ ॥ ਤਬ ਕੋ ਰਾਵਰ ਸਿਖ ਮੈਂ ਥਾਯੋ ॥
 ੨੦ ॥ ਬਖਸ਼ੋ ਕਰਯੋ ਗੁਨਾਹ ਜੁ ਪਾਛੇ ॥ ਅਬ ਦੀਜਹਿ ਸਿੱਖੀ ਮੁਝ
 ਆਛੇ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਸਿਦਕ ਹੈ ਕਠਨਾ ॥ ਬੇ ਸਿਦਕੀ ਤੇ ਹੁ
 ਸੁਖ ਘਟਨਾ ॥ ੨੧ ॥ ਸੁਨ ਬਨਜਾਰੇ ਸਿਖ ਉਚਾਰਾ ॥ ਸਿਦਕ
 ਸਿਖੀ ਦਿਹੁ 'ਜੁਗਲ 'ਦਾਰਾ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਸੁਨ ਗੁਰ ਕਰਨਾ ਧਾਰੀ ॥
 ਦੀਨੀ ਪਾਹੁਲ ਖੰਡੇ ਭਾਰੀ ॥ ੨੨ ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਬਸ ਗੁਰ ਕੇ
 ਪਾਸ ॥ ਸਿੱਖੀ ਗੀਤ ਸੀਖ ਲਈ ਰਾਸ ॥ ਗਮਨਯੋ ਪੁਨ ਨਿਜ
 ਸਦਨ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ਸਿੱਖੀ ਸਿਦਕ ਸਦੀਵ ਨਿਭਾਯੋ ॥ ੨੩ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਜਨ ਬੋਰਨ ਬਿਖੈ ਬੈਠੇ ਗੁਰੂ ਗੰਭੀਰ ॥
 ਪਯਾਸ ਲਗੀ ਇਤ ਉਤ ਪਿਖਯੋ ਤਬ ਗਡਵਈ ਨ 'ਤੀਰ ॥ ੨੪ ॥

੧ ਬਚਨ।

੨ ਦਾਣੇ।

੩ ਰਸਤੇ ਵਿਚ।

੪ ਗਊਆਂ ਖੇਤ ਵਿਚ

ਚਰਦੀਆਂ।

੫ ਪਿਛੇ।

੬ ਦੋਵੇਂ।

੭ ਵੱਡੀ ਵਾ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟ।

੮ ਪਾਸ।

ਚੈਪਈ ॥ ਨਾਮ ਸੁ ਜਲਮ ਸਿੰਘ ਪੁਕਾਰਯੋ ॥ ਜਲ
 ਲਿਆਵੈ ਨਹਿੰ ਥੋ ਤਿਹ ਬਾਰਯੋ ॥ ਇਕ ਸਿਖ ਸੁਤ ਸੁੰਦਰ ਤਿਸ
 ਬਾਰੀ ॥ ਕਹਿ ਆਗਯਾ ਹੈ ਲਿਆਵੈਂ ਬਾਰੀ ॥ ੨੫ ॥ ਸਾਰਤ ਕਰੀ
 ਗਯੋ ਤਤ ਕਾਲੇ ॥ ਲੇ ਜਲ ਕੋ ਕਰ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਸਾਲੇ ॥ ਪਹੁੰਚਯੋ 'ਰੁਚਰ
 ਕਟੋਰਾ ਹਾਥ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਦਿਸ 'ਅਵਲੋਕਯੋ 'ਨਾਥ ॥ ੨੬ ॥
 ਅਪਨੇ ਹਾਥ ਉਠਾਇ ਕਟੋਰਾ ॥ ਦੇਖਯੋ ਸਿੱਖ ਸੁਤ ਹਾਥਨ 'ਓਰਾ ॥
 ਸਭ ਬਿਧ ਜਾਨੀ ਬੋਲੇ ਨਾਥ ॥ ਕੋਮਲ ਬਹੁ ਮਲੂਕ ਤਵ ਹਾਥ ॥
 ੨੭ ॥ ਕਹੁ ਸਿੱਖਾ ਕਯਾ ਕਾਰਜ ਕਰੈਂ ॥ ਅਤ 'ਸੂਖਮ ਤਵ ਹਾਥ
 ਦਿਖਰੈਂ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਬੋਲਯੋ ਸੁਨ ਗੁਰ ਤੇ ॥ ਮੈਂ ਨਹਿੰ ਕਰੀ ਸੇਵ
 ਕਿਸ ਧੁਰ ਤੇ ॥ ੨੮ ॥ ਰਾਵਰ ਹਿਤ ਜਲ ਆਜ ਲਿਆਯੋ ॥ ਸੁਨ
 ਸਤਿਗੁਰ ਤਤਕਾਲ ਡੁਲ੍ਹਾਯੋ ॥ ਕਹਯੋ ਕੁਸਿੱਖ ਕਾ ਕਰ ਜਲ ਛੁਹਿਯੋ ॥
 ਪਾਨ ਕਰਨ ਕੇ ਉਚਤ ਨ ਜੋਹਿਯੋ ॥ ੨੯ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਪਾਯੋ 'ਤ੍ਰਾਸ
 ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਗਹੇ ਚਰਨ ਸਿਖ ਨੇ ਤਤ ਕਾਲਾ ॥ ਸ਼ਰਮਿੰਦਤ ਬੋਲਯੋ
 ਤਿਸ ਬੇਰਾ ॥ ਸਿੱਖ ਕਦੀਮੀ ਮੈਂ ਪ੍ਰਭ ਭੇਰਾ ॥ ੩੦ ॥ ਪਾਹੁਲ ਚਰਨਨ
 ਕੀ ਲਈ ਮੋਹੀ ॥ ਬਖਸ਼ਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਦੋਸ ਜੋ ਹੋਹੀ ॥ ਕਹਯੋ ਗੁਰੂ
 ਗੁਰਮਤ ਇਹੁ ਸਾਰ ॥ ਸਤਿਸੰਗਤ ਕੀ ਸੇਵ ਉਦਾਰ ॥ ੩੧ ॥ ਹਾਥ
 ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਟਹਿਲ ਤੇ ਜਾਨਹੁ ॥ 'ਪਦ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਗੁਰ ਦਰਸ ਪਯਾਨਹੁ ॥
 ਸਕਲ 'ਰਿਖੀਯ ਸਮੇਤ ਸਰੀਰਾ ॥ ਸੁਭ ਕਰਮਨ ਕੀ ਸੇਵ ਸੁਧੀਰਾ ॥
 ੩੨ ॥ ਜਿਮ ਮੁਰਦੇ ਕੇ ਅੰਗ ਅਪਾਵਨ ॥ ਸੁਕਚਤ ਸਭ ਨਹਿੰ
 ਕਰਹਿੰ ਛੁਵਾਵਨ ॥ ਬਿਨਾਂ ਸੇਵ ਸਤਿ ਸੰਗਤ ਕੇਰੀ ॥ ਦੇਹ ਅਪਾਵਨ
 ਤਿਮ ਨਰ ਹੇਰੀ ॥ ੩੩ ॥ ਯਾਂਤੇ ਹਾਥ ਅਪਾਵਨ ਭੇਰਾ ॥ ਕਰਯੋ ਨ
 ਪਾਨ ਹਮਹੁ ਜਲ ਗੇਰਾ ॥ ਸਿਖ ਸਮਝਯੋ ਸੁਨ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੂ ॥

੧ ਸੁੰਦਰ।

੨ ਦੇਖਿਆ।

੩ ਸਵਾਮੀ ਗੁਰੂ ਜੀ।

੪ ਤਰਫ।

੫ ਕੋਮਲ, ਨਰਮ।

੬ ਡਰ।

੭ ਚਰਨ।

੮ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ।

ਬਖਸ਼ਾਯਹੁ ਬਨ ਦੀਨ ਵਿਸੇਸੂ ॥ ੩੪ ॥ ਸਤਿਸੰਗਤ ਗੁਰ ਲੰਗਰ
ਕੇਰੀ ॥ ਕਰਬੇ ਲਾਗਯੋ ਸੇਵ ਘਨੇਰੀ ॥ ਜਿਹ ਕੋ ਪਿਖ ਭੇ ਗੁਰੂ
ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦਿਸ਼ਟ ਕਰ ਕੀਨ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ੩੫ ॥ ਅਸ
ਬਿਧ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਸੁਭ ਉਪਦੇਸੂ ॥ ਦੈਹੈਂ ਸਿੱਖਨ ਕਟਤ ਕਲੇਸੂ ॥
ਹੇ ਮਨ ਤੂੰ ਭੀ ਸੇਵ ਕਮਾਇ ॥ ਹੁਇੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਗੁਰ ਸਦ 'ਗਤ
ਥਾਇ ॥ ੩੬ ॥

ਇਤਿ ਸੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਐ ਸੇਵਾ ਮਹਿਮਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਸਤਵੰਸ਼ਮੋਂ
ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੫੭ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਗੁਰ ਦ੍ਰੋਹੀ ਨਿਪ ਕੋਹੀਅਨ ਪਠਯੋ ਜੋਉ 'ਬਾਕੀਰ ॥

ਦਿਹਲੀ ਤੇ ਸੂਬੇ ਪਠੀ ਅਰਜੀ 'ਨੌਰੰਗ ਤੀਰ ॥ ੧ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਧਨ ਲਾਲਚ ਸੂਬੇ ਨਿਜ ਰਾਇ ॥ ਅਸ ਬਿਧ
ਲਿਖੀ ਪੇਖ ਕਰ ਰਾਇ ॥ ਲਿਖ ਦੀਨਸ ਸੂਬੇ ਕੈ ਤਬੈ ॥ ਰਹੇ ਖੈਰ
ਜਿਸ ਬਿਧ ਸੋਂ ਅਬੈਂ ॥ ੨ ॥ ਤਥਾ ਕਰੋ ਗੁਰ ਬਢਨ ਨ ਦੇਵਹੁ ॥
ਬੰਦੁਬਸਤ ਸਭ ਬਿਧ ਕਰ ਲੇਵਹੁ ॥ ਅਸ ਜਬ ਹੁਕਮ ਸ਼ਾਹੁ ਕੋ
ਆਯੋ ॥ ਹਰਖਯੋ ਨਾਜ਼ਮ 'ਸਚਵ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ੩ ॥ ਸਭਾ ਲਗਾਇ
'ਜੁਗਲ ਉਮਰਾਇ ॥ ਦੀਨ ਬੇਗ ਇਕ ਪੈਂਦੇ ਖਾਇ ॥ ਮਰਤਬ
'ਪੰਜ ਸਹੰਸ੍ਰਹਿ ਵਾਰੇ ॥ ਸ਼ਾਹ ਦਿਸ ਤੇ ਤਿਨ ਪ੍ਰਤਹਿ ਉਚਾਰੇ ॥ ੪ ॥
ਲੇਕਰ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਦਲ ਸੰਗਾ ॥ ਚਢੇ ਅਬੈ ਮਨ ਧਾਰ ਉਮੰਗਾ ॥
ਭੂਪਨ ਕੀ ਜਾ ਕਰੋ ਸਹਾਇ ॥ ਹਮਰੇ ਭੀ ਗੁਰ ਦੋਖੀ ਆਹਿ ॥ ੫ ॥
ਕਰੋ 'ਜ਼ੋਰ ਤਤ ਛਿਨ ਅਬ ਜਾਇ ॥ ਪੁਨਹਿ ਸ਼ਕੈਤ ਨ ਹਮ ਢਿਗ
ਆਇ ॥ ਅਸ ਕਹਿ 'ਖਿਲਤਾਂ ਦੀਨ ਬਡੇਰੀ ॥ ਭਏ ਤਿਆਰ ਦੋਨਹੁ

੧ ਕਲਿਆਨ ।

੨ ਵਕੀਲ ।

੩ ਔਰਗਜ਼ੇਬ ਪਾਸ ।

੪ ਵਜ਼ੀਰ ।

੫ ਦੋ ਵਜ਼ੀਰਾਂ ਨੇ ।

੬ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ।

੭ ਅਧੀਨ ।

੮ ਸਿਰੋਪਾਉ ਚੌਲਾ ਦਿਤਾ ।

ਬਿਨ ਬੇਰੀ ॥੬॥ ਪੈਂਡੇ ਖਾਨ ^੧ਖਤੰਗ ਪ੍ਰਹਾਰੀ ॥ ਜਿਹ ਸਮ ਨਹਿੰ ਬੇ
ਜਗਤ ਮਝਾਰੀ ॥ ਤਥਾ ਬੇਗ ਦੀਨਾ ਬਲਕਾਰਾ ॥ ^੨ਪਟੇ ਬਾਜ ਬੇ
ਧਰ ਕਰਵਾਰਾ ॥ ੭ ॥ ਪੰਜ ਪੰਜ ਲੇ ਸੰਗ ਹਜ਼ਾਰਾ ॥ ^੩ਮੇਗਜ਼ੀਨ
ਬਰਤਾਯੋ ਭਾਰਾ ॥ ਗਰਬਤ ਚਢੇ ਬਜਾਏ ਨਗਾਰਾ ॥ ^੪ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ
ਉਲਘਤ ਭੇ ਮਗ ਸਾਰਾ ॥ ੮ ॥ ^੫ਰੋਪੁਰ ਪੁਰ ਕੇ ਜਬ ਨਿਯਰਾਇ ॥
ਹੁਤੇ ਬਕੀਲ ਭਯੋ ਅਗਵਾਇ ॥ ਨਿਪ ਪਹਾਰੀਅਨ ਕੋ ਸੁਧ ਦੀਨ ॥
ਹੁਤੇ ਤਿਆਰ ਭੇ ਅਧਕ ਪ੍ਰਸੀਨ ॥ ੯ ॥ ਲੇ ਲੇ ਨਿਜ ਸੈਨਾਂ ਸਭ
ਆਇ ॥ ਕੀਰਤਪੁਰ ਢਿਗ ਮਿਲੇ ਸਬਾਇ ॥ ਹਰਖ ^੬ਪਰਸਪਰ
ਬਾਕ ਬਖਾਨੈਂ ॥ ਗੁਰ ਕੋ ਮਾਰੈਂ ਕੈ ਗਹਿ ਆਨੈਂ ॥ ੧੦ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਉਲਘੇ ਕੀਰਤ ਪੁਰੀ ਤੇ ਦੁੰਦਭ ਬਿੰਦ ਬਜਾਇ ॥

ਪਹੁੰਚੀ ਖਬਰ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ^੭ਚਮੂ ਤੁਰਕ ਕੀ ਆਇ ॥ ੧੧ ॥

ਪਾਧੜੀ ਛੰਦ ॥ ਸਭ ^੮ਸੈਲ ਕਰਕੈ ਪੁਕਾਰ ॥ ਬਹੁ ਦਯੋ
ਦਰਬ ਦਿੱਲੀ ਮਝਾਰ ॥ ਆਨੇ ਚਢਾਇ ਹੈ ਚਸ ਹਜ਼ਾਰ ॥ ਹੂੈ ਸੰਗ
ਕੋਹੀਏ ਬੇਸੁਮਾਰ ॥ ੧੨ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰੂ ਹੁਕਮ ਦੀਨੋ ਸੁ ਚਾਰ ॥ ਸਭ
ਚਢੈ ਖਾਲਸਾ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਧਾਰ ॥ ਇਹੁ ਪ੍ਰਿਥਮ ਜੁੱਧ ਤੁਰਕਾਨ ਸੰਗ ॥
ਦਰ ਖਰ ^੯ਖਤੰਗ ਪੂਰਹੁ ^{੧੦}ਨਿਖੰਗ ॥ ੧੩ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਪੰਜ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਅਜੀਤ ਥਾਪੇ ਜੱਬੇਦਾਰ ॥

ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਸੁ ਬਸਤ੍ਰ ਸਜਾਇ ਪ੍ਰਭ ਭੇ ਨੀਲੇ ਅਸਵਾਰ ॥ ੧੪ ॥

ਪਾਧੜੀ ਛੰਦ ॥ ਸਭ ਭਇ ਤਿਆਰ ਜੋਧਾ ਅਪਾਰ ॥ ਲੇ
ਮੇਗਜ਼ੀਨ ਤਤ ਛਿਨ ਸਵਾਰ ॥ ^{੧੧}ਦੁੰਦਭ ਬਜਾਇ ^{੧੨}ਰਿਪ ਅਗ੍ਰ
ਧਾਇ ॥ ਉਤ ਆਏ ਹੋਰ ^{੧੩}ਸੂਰਨ ^{੧੪}ਉਛਾਇ ॥ ੧੫ ॥

੧ ਤੀਰ । ੨ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਦੀ ਖੇਡ ਕਰਨ ਵਾਲਾ । ੩ ਸਮਾਨੇ ਜੰਗ । ੪ ਹੌਲੀ
ਹੌਲੀ । ੫ ਰੋਪੜ । ੬ ਆਪਸ ਵਿਚ । ੭ ਫੌਜ । ੮ ਪਹਾੜੀ ਰਾਜੇ ।
੯ ਤੀਰ । ੧੦ ਭਥੇ । ੧੧ ਨਗਾਰਾ । ੧੨ ਵੈਰੀ । ੧੩ ਸੂਰਮੇ । ੧੪ ਉਤਸ਼ਾਹ !

੧ਕਸ ਕਸ ੨ਤੁਫੰਗ ਗੁਲਤਾਨ ਮਾਰ ॥ ੩ਰੁਕਜੰਤ ਅਗੂ ਰਿਪ ॥ ਤ੍ਰਾਸ
ਧਾਰ ॥ ਜਬ ਛੁਟੀ ਸਲਖ ਤੁਰਕਾਨ ਜਾਨ ॥ ਸਸਤ੍ਰਨ ਸੰਭਾਰ ਬਨ
ਸਾਵਧਾਨ ॥ ੧੬ ॥ ਇਕ ਬਾਰ ਪਰੇ ਦੁੰਦਭ ਬਜਾਇ ॥ ਮੋਰਨ
ਮਨਿੰਦ ਘੋਰੰ ਫੰਧਾਇ ॥ ਕਰ ਹਲਾ ਹੂਲ ਕੜਕੀ ਕਮਾਨ ॥ ਬਹੁ
੪ਐਂਚ ਐਂਚ ੫ਮੁਚਕੰਤ ਬਾਨ ॥ ੧੭ ॥ ਬਰਛੇ ਭ੍ਰਮਾਏ ਕਰ ਬਾਰ
ਬਾਰ ॥ ਧਸ ਅਗੂ ਜਬਾ ਬਲਮੀਕ ਮਾਰ ॥ ਭੇ ਹਥਾ ਵੱਥ ਕਰ ਵਾਰ
ਵਾਰ ॥ ਕਟ ਸਸਤ੍ਰ ਅੰਗ ਦਿਹਿ ਭੂਮ ਡਾਰ ॥ ੧੮ ॥

ਦੇਹਿਰਾ ॥ ਸਿੰਘਨ ਤੁਰਕ ਪਹਾਰੀਏ ਮਾਰੇ ਐਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥

ਜਬਾ ਸਿੰਘ ਬਗ ਅਹੂ ਲਖ ਝਪਟਤ ਦੈ ਹੈ ਮਾਰ ॥ ੧੯ ॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਬਲੀ ਸਿੰਘ ਭਾਰੀ ॥ ਬਕੈਂ ਮਾਰ ਮਾਰੀ ॥

ਜਿਸੀ ਕੋ ਤਕਾਵੈਂ ॥ ਤਿਸੀ ਕੋ ਗਿਰਾਵੈਂ ॥ ੨੦ ॥ ਘਨੇ ਗੇਰ ਘੋਰੇ ॥
ਕਿਤੇ ਪੇਟ ਫੋਰੇ ॥ ਕਿਤੇ ਅੰਗ ਤੋਰੇ ॥ ਕਿਤੇ ੬ਛੂਛ ਦੌਰੇ ॥ ੨੧ ॥ ਭਏ
ਸ਼ੱਤ੍ਰੁ ਬੌਰੇ ॥ ਮਹਾਂ ਡੋਰ ਭੋਰੇ ॥ ਤਬੈ ਪੈਂਡ ਖਾਨਾ ॥ ਹੰਕਾਰੀ ਮਹਾਨਾ
॥ ੨੨ ॥ ਪ੍ਰਹਾਰੈ ਸੁ ਬਾਨਾ ॥ ਨ ਕੋਉ ਸਮਾਨਾ ॥ ਅਗਰੰ ਸੁ ਆਯੋ ॥
ਸੁ ਉਚੇ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ੨੩ ॥

ਦੇਹਿਰਾ ॥ ਹਮ ਸੁਨਯੋ ਗੁਰ ਬਲੀ ਬਹੁ ਸਰ ਬਿਦਯਾ ਕੇ ਮਾਹਿੰ ॥

ਤੈ ਆਵਹਿ ਹਮ ੭ਸਾਮੁਹੇ ਪੇਖਹੁ ਜਸ ਬਿਦ ਆਹਿੰ ॥ ੨੪ ॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਅਹੈ ਚਾਹ ਮੌਰੀ ॥ ਲਰੋਂ ਨਾਹਿੰ ਐਰੀ ॥

ਬਜੈ ਬਾਕ ਗਾਏ ॥ ਇਤੈ ਬੀਚ ਆਏ ॥ ੨੫ ॥ ਸੁ ਨੀਲਾ ਕੁਦਾਯੋ ॥
ਮੁਖੋਂ ਯੋਂ ਅਲਾਯੋ ॥ ਸੁ ਪੂਤੰ ਪਠਾਨਾ ॥ ਹੁਵੇ ਸਾਵਧਾਨਾ ॥ ੨੬ ॥
ਕਰੋ ਵਾਰ ਆਈ ॥ ਬਿਸੂਰੈ ਪਿਛਾਈ ॥ ਸੁਨੀ ਪੈਂਡ ਖਾਨਾ ॥
ਦਿਲੇਰੀ ਮਹਾਨਾ ॥ ੨੭ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਬਾਨ ਕਾਨ ਲਗ ਤਾਨਯੋਂ ਪੈਂਡੇ ਗੁਰ ਦਿਸ ਹੇਰ ॥
 ਛੋਰਯੋ ਸ਼ੁੱਕਯੋ ਸਰਪ ਸਮ ਗਯੋ ਪਾਗ ਲਰ ਛੋਰ ॥ ੨੮ ॥
 ਤਬ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਪਠਾਨ ਵਾਹ 'ਹੈਫ ਬਿੱਦਯਾ ਤੋਹਿ ॥
 ਇਸ ਪਰ ਗਰਬਤ ਆਇਯੋ ਵਾਰ ਲੀਜੀਅਹਿ ਮੋਹਿ ॥ ੨੯ ॥
 ਅਸ ਕਹਿ 'ਸਰ 'ਸੰਧਯੋ ਗੁਰੂ ਪਰੀ ਪਠਾਨ ਸੰਜੋਇ ॥
 ਭਾਕ ਮਾਰਯੋ ਬਦਨ ਮਹਿੰ ਗਿਰਯੋ ਨ ਕਲਮਾ ਗੋਇ ॥ ੩੦ ॥
 ਸਿਰੀ ਸਾਹਿਬ ਸੋਂ ਸਿਰ ਕਟਯੋ ਉਰਧ ਉਠਾਇ ਮਰਾਜ ॥
 ਰਣਜੀਤੰ ਬਜ ਉਚ ਧੁਨ ਭਗੇ ਸ਼ੱਤ੍ਰੁ ਤਜ ਲਾਜ ॥ ੩੧ ॥

ਦੋਪਈ ॥ ਦੀਨ ਬੇਗ ਕੋ ਸਿੰਘ ਅਜੀਤੰ ॥ ਬਡ ਜ਼ਖਮੀ ਖੰਡੇ
 ਸੰਗ ਕੀਤੰ ॥ ਪੰਜ ਪਿਆਰਨ ਹਤੇ ਪਹਾਰੀ ॥ ਅਰਯੋ ਨ ਕੋ ਸਿੰਘਨ
 ਆਗਾਰੀ ॥ ੩੨ ॥ 'ਕਾਇਰ ਹੈ ਭਾਗਤ ਸਭ ਜਾਵਹਿੰ ॥ ਪਰ ਪਾਛੇ
 ਸਿੰਘ ਕਟਤੇ ਜਾਵਹਿੰ ॥ ਹੈ ਹਥਯਾਰ ਘਨੇ ਲੇ ਲੂਟੇ ॥ ਕੀਰਤ ਪੁਰ ਲੋ
 ਪਹੁੰਚੈ ਕੂਟੇ ॥ ੩੩ ॥ ਤਬ ਗੁਰ ਨਿਜ ਨਰ ਪਠ ਹਟਵਾਇ ॥
 ਆਇ ਨਮ੍ਹੂ ਹੈ ਫਤੇ ਗਜਾਇ ॥ ਜੋ ਸ਼ਹੀਦ ਸਿੰਘ 'ਸਤਦ੍ਰਵ ਪਾਇ ॥
 ਘਾਇਲਨ ਉਠਵਾਲੇ ਪੁਰ ਆਇ ॥ ੩੪ ॥ ਪ੍ਰਵਸੇ ਦੁਰਗ ਮਾਹਿੰ
 ਜਿਹ ਬਾਰਾ ॥ 'ਪੇੜ ਸਾਲ ਕੋ ਖਰਯੋ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਤਬ
 ਬਚ ਫੁਰਮਾਯੋ ॥ ਪੇਡ ਏਹੁ ਅਤ ਪਾਵਨ ਬਾਯੋ ॥ ੩੫ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ
 ਸੁਨਹਿੰ ਗੁਰੂ ਕੀ 'ਗਿਰਾ ॥ ਪਤ੍ਰ ਲੀਜੀਅਹਿ ਸੁਭ ਇਸ 'ਬਿਰਾ ॥
 'ਘਾਵ ਸਿੰਘਨ ਪਰ ਬਾਂਦਨ ਕੀਜਹਿ ॥ ਇਹੀ ਜਰਾਉ ਹਮਾਰੇ
 ਲੀਜਹਿ ॥ ੩੬ ॥ ਸਤਿ ਬਚ ਮਾਨ ਸਾਲ ਕੇਹੈ ਪਾਤ ॥ ਬਾਂਧੇ ਘਾਵਨ
 ਪੈ ਤਿਹ ਰਾਤ ॥ ਦੇਗ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰ ਤਿਆਰੇ ॥ ਸਭ ਸਿੰਘਨ

੧ ਅਫਸੋਸ ।

੨ ਬਾਣ ।

੩ ਜੋੜਿਆ ।

੪ ਦੁਜ਼ਦਿਲ ।

੫ ਸਤਲੁਜ ਵਿਚ ।

੬ ਸਾਲ ਦਾ ਦਰਖਤ ।

੭ ਬਾਣੀ ।

੮ ਵਲੇ ।

੯ ਜ਼ਖਮੀ ।

ਕੋ ਦੀਨ ਅਹਾਰੇ ॥ ੩੭ ॥ ਦਿਵਸ ਚਢੇ ਤੇ ਘਾਵ ਮਿਟਾਇ ॥ ਗੁਰ
ਮਹਿਮਾ ਕੋ ਲਖ ਮੁਦ ਪਾਇ ॥ ਭਯੋ ਖਾਲਸਾ ਮੋਦ ਅਪਾਰਾ ॥ ਅਰ
ਹੋਯੋ ਹੋਂਸਲ ਮਨ ਭਾਰਾ ॥ ੩੮ ॥ ਕਹੈਂ ਕਿ ਤੁਰਕ ਪਹਾਰੀ ਜੇਈ ॥
ਅਹੈਂ ਖਾਲਸੇ ਭੋਜਨ ਏਈ ॥ ਨਹਿੰ ਠਹਿਰੇ ਗੁਰ ਬਲ ਤੇ ਮਾਰੇ ॥
ਭਾਗੇ ਕਰਕੈ ਉਂਦ ਨਗਾਰੇ ॥ ੩੯ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਪੁਰ ਆਨੰਦ ਮਹਿੰ ਅਨੰਦ ਖਾਲਸਾ ਪਾਇ ॥
ਤੁਰਕ ਪਹਾਰੀ ਮ੍ਰਿਤ ਪਰੇ ਗਿਰਝ 'ਸ੍ਰਾਨ ਤਿਨ ਖਾਇ ॥ ੪੦ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੈ ਤੁਰਕ
ਪਹਾਰੀ ਜੀਤਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਅਠਵਿੰਸਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੪੧ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਫਤਹ ਗੁਰੂ ਬਰ ਪਾਇ ਕੈ ਸੈਲੀ ਤੁਰਕੀ ਹਾਰ ॥

ਦੀਨ ਬੇਗ ਦੇਹਲੀ ਗਯੋ ਦੇਤ 'ਕੁਹੀਨ ਧਿਰਕਾਰ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਨਾਜ਼ਮ ਕੋ ਅਹਿਵਾਲ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨ ਦੋਖ
ਬਲੀ ਲਖ ਪਾਯੋ ॥ ^੧ਅਖਲ ਹਵਾਲ ਸੁਨਤ ^੨ਮੁਸ਼ਟਾਨਾ ॥ ਇਤ
ਕੋਹੀ ਭੇ ਦੁਖੀ ਮਹਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਬਿਧੈ ਖਾਲਸਾ ਐਸੇ ॥
ਦੂਜ ^੩ਕਲਾਲਾ ਸਸ ਹੈ ਜੈਸੇ ॥ ਲੇ ਸਿੰਘ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦਨ ਕੋ ਸੰਗਾ ॥
ਜਾਹਿੰ ^੪ਦੁੰਣ ਮਹਿੰ ਸਹਿਤ ਉਮੰਗਾ ॥ ੩ ॥ ਕਰੈਂ ^੫ਅਖੇਰ ਬਿਰਤ
ਜਿਤ ਚਾਹਿ ॥ ਪਿਖ ਕੋਹੀਏ ਜਲ ਛਾਰ ਸੁ ਥਾਹਿ ॥ ਅੜੇ ਸੁ ਝੜੇ
ਖਾਲਸੇ ਆਗੈ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਬਚਾਵਤ ਪੇਖਤ ਭਾਗੈ ॥ ੪ ॥ ਪੁਰ ਅਨੰਦ
ਦੀਰਘ ਰਹਿ ਭੀਰਾ ॥ ਪੀ ^੬ਪਯੂਖ ਹੈਂ ਕਚ ਤੇ ਹੀਰਾ ॥ ਜੇ ਤੁਰਕਨ
ਕੇ ਹੁਤੇ ਵਿਗਾਰੀ ॥ ਭਏ ਸਾਹ ਸੋ ਲੇ ਖੰਡ ਧਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਸੂਦ੍ਰ ਸੁ
ਨੀਚ ਕੁਲਨ ਕੇ ਜੋਊ ॥ ਭੇ ਪੰਡਤਿਨ ਤੇ ਉਚ ਪਦ ਸੋਊ ॥

੧ ਸਿਆਰਨ ਤੇ ਸਿੰਘ ਭੇ ਗਰਜੰਤੇ ॥ ਯਹ ਉਪਕਾਰ ਗੁਰੂ ਭਗਵੰਤੇ ॥
 ੬ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤ ਨਈ ਮੰਗਤਾਂ ਆਵਹਿ ॥ ਭੇਟਾ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਅਨੇਕ
 ਲਿਆਵਹਿ ॥ ਐ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਜ ਪੁਰ ਕੇ ਮਾਹਿ ॥ ਕਾਰੰਖਾਨੇ ਅਨਕ
 ਚਲਾਹਿ ॥ ੭ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਬਨਹਿ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰੇ ॥ ਜਮਾਂ ਭਏ ਲਾਰੇ
 ਅੰਬਾਰੇ ॥ ਜੇ ਗੁਰ ਨਿਜ ਹਿਤ ਸਰ ਬਨਵਾਵਹਿ ॥ ਏਕ ਮੁਹਿਰ ਸਰ
 ਕੰਚਨ ਲਾਵਹਿ ॥ ੮ ॥ ਧਰਮ ਵਿਰੋਧੀ ਮਾਰਨ ਕਾਰਨ ॥ ਸਰ
 ਬਨਵਾਏ ਐਸ ਹਜਾਰਨ ॥ ੨ ਖਾਮ ਪਹਾਰਿਨ ਸੁਨਹੁ ਕਹਾਨੀ ॥
 ਪਿਖ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਹਾਨੀ ॥ ੯ ॥ ਚਿੰਤ ਮਾਹਿ ਰਹਿ ਨਿਤ
 ਗਲਤਾਨੀ ॥ ਜਿਤ ਕਿਤ ਭਾਖਹਿ ਐਸੇ ਬਾਨੀ ॥ ਜਿਹ ਗੁਰ ਪੈਂਦ
 ਖਾਨ ਸਮ ਮਾਰੇ ॥ ੩ ਦਸ ਸਹੰਸ੍ਰ ਸੂਰੇ ਕਟ ਡਾਰੇ ॥ ੧੦ ॥ ਕਹਾਂ
 ਹਮ ਤੁਮ ਤਿਨ ਅਗ੍ਰ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਹੁਇਗੇ ਲੇਹੁ ਨਿਹਾਰੇ ॥
 ਛੀਨ ਲੇਹਿੰਗੇ ਰਾਜ ਹਮਾਰੇ ॥ ਅਸ ਵਿਧ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਭੈ ਧਾਰੇ ॥
 ੧੧ ॥ ੪ ਜਰ ਫਸਾਦ ਸਸ ਭੀਮਾ ਹੇਰੂ ॥ ੫ ਅਖਲਨ ਤੇ ਜਿਹ ੬ ਤ੍ਰਾਸ
 ਘਨੇਰੂ ॥ ਪੁਰ ਬਿਲਾਸ ਮਹਿ ਗਾ ਤਿਹ ਕਾਲਾ ॥ ਲੀਨ ਬੁਲਾਇ
 ਜਿਤਕ ਭੂਪਾਲਾ ॥ ੧੨ ॥ ਸਭਾ ਲਗਾਇ ਸਲਾਹ ਠਰਾਈ ॥ ਪਠੈਂ
 ਬਕੀਲ ਦਿਹਲੀ ਪੁਨ ਭਾਈ ॥ ਪਠ ਧਨ ਨਾਜ਼ਮ ਦੇਹਿ ਰਿਝਾਇ ॥
 ਜਿਹ ਤੇ ਸੈਨ ਪਠੈ ਸਮਦਾਇ ॥ ੧੩ ॥ ਸੁਨ ਹੰਡੂਰੀਏ ਐਸ
 ਉਚਾਰੀ ॥ ਅਧਕ ਸ਼ੋਕ ਕੀ ਬਾਤ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਹਮ ਰਜਪੂਤ ਮੁਲਕ
 ਕੇ ਰਾਇ ॥ ਗੁਰ ਢਿਗ ਸੂਦ੍ਰ ਭਏ ਇਕਠਾਇ ॥ ੧੪ ॥ ਪੁਨ ਗੁਰ
 ਏਕ ਬਾਈ ਹਮ ਧਾਰੇ ॥ ਅਹੈ ਸ਼ਰਮ ਬਹੁ ਜਾਹਿ ਪ੍ਰਕਾਰੇ ॥ ਸ਼ਾਹ ਭੀ
 ਹਮੈਂ ਨਿਕਾਰੇ ਜਾਨੈ ॥ ਛੀਨਹਿ ਗੋ ਠਕਰਾਈ ਹਮਾਨੈ ॥ ੧੫ ॥
 ਇਹ ਤੇ ਕਛੁ ਮਨ ਅਣਖ ਧਰੀਜਹਿ ॥ ਮਿਲ ਕਰ ਆਪ ਚਚਾਈ

੧ ਗਿਦੜ ਤੋਂ ਸ਼ੇਰ ਕਰਕੇ ਗਜਦੇ ਹਨ । ੨ ਘਾਟਾ ਵਾ ਕਮੀ । ੩ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ।

੪ ਜੜ੍ਹ ।

੫ ਸਮੁੰਹ ।

੬ ਡਰ ।

ਕੀਜਹਿ ॥ ਤੀਨ ਲਾਖ ਹੂੰ ^੧ਅਨੀ ਹਮਾਰੀ ॥ ਕਹਾਂ ਗੁਰੂ ਪੈ ਦਸਕੁ
 ਹਜਾਰੀ ॥ ੧੬ ॥ ਹਿੰਮਤ ਕਰ ਹੂੰ ਕੈ ਇਕ ਥਾਇ ॥ ਜੀਤਹੁ ਗੁਰੂ
^੨ਬਖੇਰਾ ਜਾਇ ॥ ਨਤ ਅਜ ਆਵੈਂ ਹੇਤ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ॥ ਕਲ ਕੇ ^੩ਗਹਿ
 ਲੈ ਜੈ ਹੈਂ ^੪ਲਾਰੀ ॥ ੧੭ ॥ ਸੁਨ ਹੰਡੂਰੀਏ ਤੇ ਇਸ ਭਾਇ ॥ ਤਮਕ
 ਉਠੇ ਜੇਤਕ ^੫ਗਿਰ ਰਾਇ ॥ ਏਹੀ ਮਤੇ ਠਰਾਵਨ ਕੀਨਾ ॥ ਚਢੇ
 ਗੁਰੂ ਪੈ ਬਿਲਮ ਬਿਹੀਨਾ ॥ ੧੮ ॥ ਤਾਤ ਕਾਲ ਸਭਹਨ ਕਰ
 ਤਿਆਰੀ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਸੈਨ ਮੰਗਾਈ ਸਾਰੀ ॥ ਜਮਤੁੱਲਾ ਇਕ
 ਗੂਜਰ ਭਾਰੀ ॥ ਥੋ ਸਰਦਾਰ ਸਸਤ੍ਰ ਬਡ ਧਾਰੀ ॥ ੧੯ ॥ ਗੁੱਜਰ
 ਰੰਘਰ ਜਾਤ ਬਡੇਰੀ ॥ ਕਰੀ ਇਕੱਤ੍ਰ ^੬ਛੇਰ ਬਿਨ ਬੇਰੀ ॥ ਭਏ
 ਹਜਾਰਹੁ ਗਿਨਤੀ ਮਾਹਿ ॥ ਜੰਮਤੁੱਲਾ ਤਿਨ ਆਗੂ ਥਾਇ ॥ ੨੦ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਮਿਲ ਸਭ ^੭ਬੰਬ ਬਜਾਇ ਕੈ ਦੂਣ ਕਲੂਰਹਿ ਆਇ ॥
 ਸਭ ਭੂਪਨ ਮਿਲ ^੮ਮਤਾ ਕਰ ਗੁਰ ਢਿਗ ਦੂਤ ਪਠਾਇ ॥ ੨੧ ॥
 ਲੇਕਰ ਪੱਤੀ ^੯ਨਿਪਨ ਕੀ ਆਯੋ ਗੁਰ ਢਿਗ ਸੋਇ ॥
 ਗੁਰ ਦਿਵਾਨ ^{੧੦}ਮਧ ਖਾਲਸੇ ਪਢਵਾਈ ਲਿਹੁ ਜੋਇ ॥ ੨੨ ॥
 ਗੁਰ ਗੁਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸੁਨਹੁ ਸਭ ਭੂਪਤ ਚਢ ਆਇ ॥
 ਕੈ ਹਾਲਾ ਦਿਹੁ ਆਨ ਮਨ ਕੈ ਦਿਹੁ ਪੁਰੇ ਤਜਾਇ ॥ ੨੩ ॥
 ਨਤਰ ਆਇ ਹਮ ਗਹਿ ਲਹੈਂ ਲਰੈ ਤੁ ਦੈ ਹੈਂ ਮਾਰ ॥
^{੧੧}ਜੁਗ ਬਤੀਅਨ ਮਹਿ ਇਕ ਹੁਵੈ ਆਗੈ ਤਵ ਅਖਤਿਆਰ ॥ ੨੪ ॥
 ਸੁਨ ਕਲਗੀਧਰ ਗਰਜ ਕੈ ਦੀਨੋਂ ਉਤ੍ਰ ਬਨਾਇ ॥
 ਸੁਨਹੁ ਕੋਹੀ ਭੂਪਤ ਸਕਲ ਜਾਨ ਲੇਹੁ ਮਨ ਮਾਇ ॥ ੨੫ ॥
 ਮਾਨੀ ਆਨ ਅਕਾਲ ਕੀ ਬੰਦੇ ਮਾਨਤ ਨਾਹਿ ॥

੧ ਫੌਜ।

੨ ਬਖੇੜਾ।

੩ ਪਕੜ ਲਵਾਂ ਗੇ।

੪ ਮਗਰ।

੫ ਪਹਾੜੀ ਰਾਜੇ।

੬ ਬਗਾਈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ।

੭ ਨਗਾਰੇ ਵਜਾਏ।

੮ ਸਲਾਹ।

੯ ਚਿਠੀ ਰਾਜਿਆਂ ਦੀ।

੧੦ ਵਿਚ।

੧੧ ਦੋ ਗਲਾਂ।

ਪੁਨ ਹਾਲਾ ਦੈਬੋ ਨ ਚਹਿ ਲੇਨ ਹਾਰ ਹਮ ਆਹਿ ॥ ੨੬ ॥
 'ਗੀਦੀ ਹੋ ਤੁਮ ਭੂਪ ਸਭ ਤੁਰਕਨ ਮਾਨੀ ਆਨ ॥
 ਆਪ ਤੁ ਹਾਲਾ ਦੇਹੁ ਤਿਹ ਹਮ ਤੇ ਲੇਬੇ ਠਾਨ ॥ ੨੭ ॥
 ਸ਼ਰਮ ਨ ਆਵਤ ਤੁਮਨ ਕੋ ਨਿਜ ਕੋ ਸੂਰ ਕਹਾਇ ॥
 ਕੰਨਯਾਂ ਦਿਹੁ ਤੁਰਕਾਨ ਕੋ ਹਮ ਕੋ ਬਲ ਦਿਖਰਾਇ ॥ ੨੮ ॥
 ਬੈਠ ਰਹੋ ਗ੍ਰਿਹ ਸੁਖ ਲਹੋ ਚਢ ਆਵਹੁ ਪਛਤਾਹੁ ॥
 ਅਧਕ ਖਾਹੁ ਗੋ ਮਾਰ ਕੋ ਹਮਰੋ ਕਹਾਂ ਛਿਨਾਹੁ ॥ ੨੯ ॥
 ਹਮ ਸੁਤੰਤ੍ਰ ਸਭ ਬਿਧ ਅਹੈਂ ਜਹਾਂ ਚਾਹਿ ਤਹਿ ਬਾਸ ॥
 ਸ਼ੱਤ ਆਇ ਚਢ ਕੈ ਜੁਊ ਕਰੈਂ ਪ੍ਰਥਮ ਤਿਹ ਨਾਸ ॥ ੩੦ ॥
 ਬਿਨ 'ਬਿਲੰਬ ਚਢ ਆਹੁ ਅਬ ਅਹੈਂ ਸਕਲ ਬਿਧ ਤਿਆਰ ॥
 ਅਹੈ ਆਨ ਤੁਮ ਸੰਗ ਕੀ ਜੇ ਦੈਹੋਗੇ ਟਾਰ ॥ ੩੧ ॥
 ਦੂਤ ਸੁ ਲੇ ਅਸ ਉੱਤ੍ਰ ਕੋ ਗਯੋ ਨਿਪਨ ਕੇ ਪਾਸ ॥
 ਸੁਨਤ ਸਭੈ ਜਰ ਬਰ ਗਏ 'ਕੋਪ ਭਰੇ ਤਬ ਰਾਸ ॥ ੩੨ ॥
 ਬੰਬ ਬਜਾਵਤ ਅਖਲ ਚਢ ਗੁਲਕ ਬਰੂਦ ਬ੍ਰਤਾਇ ॥
 ਕਛੁਕ ਨਾਮ ਤਿਨ ਕੇ ਕਹੈਂ ਸੁਨ ਸ਼੍ਰੋਤਾ ਮਨ ਲਾਇ ॥ ੩੩ ॥

ਕਬਿੱਤ ॥ ਨਿਪ ਕਹਿਲੂਰ ਐ ਹੰਡੂਰ ਵਾਰੋ ਜਾਨ ਮਨ ਕੁਲੂ
 ਕੈਠ ਕਾਠ ਗੜ੍ਹੀ ਭੂਪ ਪਹਿਚਾਨੀਏ ॥ ਭੂਪ ਜੋ ਗੁਲੇਰੀ ਐ ਚੰਬੇਰੀ
 ਨੂਰ ਪੁਰੇ ਵਾਰੋ ਸੰਡੀ ਐ ਭੁਟੰਤ ਬਿਸਹਰੀ ਪ੍ਰਮਾਨੀਏ ॥ ਸਿਰੀ ਜੋ
 ਨਗਰ ਵਾਰੋ ਡਢਵਾਰੋ ਭੂਪ ਭਾਰੋ ਪੂਰੀ ਜੋ ਬਿਲਾਸ ਐ ਡਹੌਲੀ ਮਨ
 ਮਾਨੀਏ ॥ ਭੂਪ ਜੋ ਕਟੋਚ ਵਾਰਾ ਜੰਮੂ ਵਾਰੋ ਸੂਰ ਭਾਰਾ ਚੰਬੇ
 ਚੰਬਿਆਲ ਜੰਮਤੁੱਲਾ ਪਰਧਾਨੀਏ ॥ ੩੪ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਇਤ ਆਦਕ ਭੂਪਤ ਅਖਲ ਚਢ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਆਇ ॥

੧ ਕਛਕ ਫਰਕ ਧਰ ਗਰਬ ਧਰ ੨ ਨਿਸ ਲਖ ਸਿਵਰ ਲਵਾਇ ॥ ੩੫ ॥
 ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਸਭ ਬਿਧ ਤਿਆਰ ਸੁ ਥਾਇ ॥
 ਜਿਤ ਕਿਤ ਗਰਜਤ ਖਾਲਸਾ ਕੋਹੀਅਨ ਹਤਬੋ ਚਾਇ ॥ ੩੬ ॥
 ਜਬ ਪਹਾੜ ਮਹਿ ਨਿਪ ਅਖਲ ਕੀਨੋ ਮਤੋ ਚਢਾਈ ॥
 ਸੁਧ ਪਸਰੀ ਸਭ ਦੇਸ ਮਹਿ ਗੁਰ ਸਿੱਖੀ ਜਹਿ ਆਈ ॥ ੩੭ ॥
 ਮਾਝਾ ਮਾਲਵ ਦੁਆਬ ਪੁਨ ਜੰਗਲ ਦੇਸ ਮਝਾਰ ॥
 ਸੂਰ ਬੀਰ ਗੁਰ ਸਿੱਖ ਜੇ ਆਏ ਬਿਨਹਿ ਅਵਾਰ ॥ ੩੮ ॥
 ਦੁਤੀਯ ਗੁਰੂ ਕੀ ਬੰਸ ਤੇ ਸਿੰਘ ਬਿਨੋਦ ਮਤ ਧੀਰ ॥
 ਤਿਮ ਤ੍ਰਿਤੀਏ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੇ ਕਾਨ੍ਹ ਸਿੰਘ ਬਡਬੀਰ ॥ ੩੯ ॥
 ਭਏ ਤਿਆਰ ਨਿਜ ਸੰਗ ਲੇ ਸਿੰਘ ਸੂਰਮੇ ਸਾਰ ॥
 ਪੁਰ ਅਨੰਦ ਸਤਗੁਰੂ ਢਿਗ ਪਹੁੰਚੇ ਬਿਨਾ ਅਵਤਾਰ ॥ ੪੦ ॥
 ਬਖਸਸ਼ ਸਿੰਘ ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਭੈਰੋ ਵਾਲੇ ਜੋਇ ॥
 ਲੇ ਸੂਰੇ ਗਨ ਸਿੰਘ ਸੰਗ ਆਏ ਬਿਲੰਬ ਬਿਗੋਇ ॥ ੪੧ ॥
 ਭਾਈ ਸਾਲੋ ਪੌਤ੍ਰ ਜੋ ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਮਾਸੰਦ ॥
 ਸਿੰਘ ਮਝੈਲ ਲਿਆਯੋ ਸੰਨ ਪਿਖ ਗੁਰ ਭਏ ਅਨੰਦ ॥ ੪੨ ॥
 ਦਯਾਲ ਸਿੰਘ ਸੂਰ ਸਿੰਘ ਕੋ ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ ਮਟਵਾਲ ॥
 ਲੇ ਲੇ ਜਥੇ ਆਇ ਸਭ ਗੁਰ ਸਿੱਖੀ ਕੋ ਪਾਲ ॥ ੪੩ ॥
 ੪ ਦਸ ਸਹੰਸ੍ਰ ਲਗ ਪਗ ਭਏ ਬਢਯੋ ਹੋਸਲਾ ਭੂਰ ॥
 ੫ ਚਹਿ ਬੰਨੀ ਆਇਸ ਗੁਰੂ ਦਹੈਂ ਜੱਤ੍ਰ ਬਨ ੬ ਮੂਰ ॥ ੪੪ ॥
 ਇਤਿ ਸੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਨਿਪ
 ਪਹਾੜੀ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਚਢ ਆਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ
 ਉਨਾਹਠਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੫੯ ॥

੧ ਕੁਛ ਬੋਝੀ ਵਿਥ ਪਰ । ੨ ਰਾਤ ਦਾ ਸਮਾਂ ਜਾਣਕੇ ਡੇਰਾ ਕੀਤਾ । ੩ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਤਿਆਗ
 ਕੇ ਆਏ । ੪ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ । ੫ ਚਾਰੋਂ ਤਰਫ । ੬ ਸਾਹਮਣੇ ।

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ^੧ਸੰਮਤ ਜੁਗ ਸਤ ਤੀਸ ਦੂ ਮੱਘਰ ਪੰਚਮ ਥਾਇ ॥
 ਪੁਰ ਅਨੰਦ ਗੁਰ ਕੇ ਨਿਕਟ ^੨ਦਲ ਸਿੰਘਨ ਗਰਜਾਇ ॥ ੧ ॥
 ਚੈਪਈ ॥ ਬਿਚ ਦਿਵਾਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਖਾਨਾ ॥ ਸੁਨਹੁ
 ਖਾਲਸਾ ਬਨ ਸਵਧਾਨਾ ॥ ਹੁਇ ਹੈ ਅਬ ^੩ਘਮੰਡ ਬਲਵੰਡਾ ॥
^੪ਸੰਘਰ ਕਰਹੁ ਘਮੰਡ ^੫ਪ੍ਰਚੰਡਾ ॥ ੨ ॥ ਇਨ ਕੇ ਸਮ ਕੋ ਨਾਹਿਨ
 ਆਛੀ ॥ ਲੋਕ ਪ੍ਰਲੋਕ ਸੁਖਦ ਬਡ ਬਾਛੀ ॥ ਨਿਭੈ ਜੰਗ ਮਹਿ ਖੜਗ
 ਪ੍ਰਹਾਰਹੁ ॥ ਸਮੁਖ ਬਿਰਹੁ ਸ਼ੱਤ੍ਰਨ ਗਨ ਮਾਰਹੁ ॥ ੩ ॥ ਮਹਾਂ ਸੁਜਸ
 ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵਹੁ ॥ ਲੇਨ ਪਰਮ ਪਦ ਕੋ ਮਗ ਜੋਵਹੁ ॥ ਸੰਮਤ ਘਨੇ
 ਤਪਹਿ ਤਪ ਭਾਰੇ ॥ ਬਰਖਾ ^੬ਸੀਤ ਰੁ ^੭ਉਸਨ ਸਹਾਰੇ ॥ ੪ ॥
 ਸੰਕਟ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤ ਕੇ ਝਾਲੇ ॥ ਸਭ ਜਗ ਸੁਖ ਤੇ ਬਨਹਿ
 ਨਿਰਾਲੇ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਭੀ ਦੁਰਲਭ ਪਦ ਜੋਇ ॥ ਹੂ ^੮ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਲਰੈ
 ਸਿਖ ਜੋਇ ॥ ੫ ॥ ਰਣ ਮਹਿ ਮ੍ਰਿਤ ਹੂ ਸੋ ਪਦ ਪਾਵਹਿ ॥ ਜਨਮ
 ਮਰਨ ਮਹਿ ਬਹੁਰ ਨ ਆਵਹਿ ॥ ਜੋ ਅਬ ਲਰਹਿ ਮਰਹਿ ^੯ਸਹਿਕਾਮੀ ॥
 ਸੋ ਤੂਰਨ ਹੂ ਹੁਰ ਪੁਰ ਗਾਮੀ ॥ ੬ ॥ ਤਿਹ ਕੇ ਸੁਖ ਭੋਗੇ ਜਹਿ ਚਹੈ ॥
 ਮਿਰਤ ਲੋਕ ਪੁਨ ਰਾਜਸੁ ਲਹੈ ॥ ਗੁਰੂ ਸਿੱਖੀ ਕੋ ਬਹੁਰ ਕਮਾਇ ॥
 ਮਿਲੈ ਆਨ ਮੁਝ ਆਨੰਦ ਪਾਇ ॥ ੭ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਤੇ ਸਿੰਘਨ ਸੁਖ
 ਪਾਯੋ ॥ ਸੱਤਿ ਸ੍ਰੀ ਆਕਾਲ ਗਜਾਯੋ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਪੁਨ ਬੰਦਨ
 ਠਾਨੀ ॥ ਕੀਨ ਬਿਨੋ ਹੇ ਗੁਰ ਗੁਨ ਖਾਨੀ ॥ ੮ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰ
 ਸਿੰਘਨ ਦਲ ਤਾਈ ॥ ਬਾਟ ਦੇਹੁ ਸਭ ^{੧੦}ਦੁਰਗਨ ਮਾਈ ॥ ਤੋ
 ਬਲ ਪਾਇ ਹਨੈ ^{੧੧}ਸ਼ੱਤ੍ਰਾਨਾ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਖ ਮਹਾਨਾ ॥

੧ ਸੰਮਤ ਨਾਨਕ ਸ਼ਾਹੀ ੨੩੨ ।

੨ ਫੌਜ ।

੩ ਹੰਕਾਰ ।

੪ ਜੰਗ ।

੫ ਤੇਜ਼ ।

੬ ਸਰਦੀ ।

੭ ਗਰਮੀ ।

੮ ਕਾਮਨਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਕੋਈ

ਕਾਮਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਆਖਦੇ ਹਨ ।

੯ ਸਹਿਤ ਕਾਮਨਾ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਪਦਾਰਥਾਂ

ਦੀ ਇਛਾ ਵਾਲੀ ਸਹਿਕਾਮੀ ਆਖਦੇ ਹਨ ।

੧੦ ਕਿਲਿਆਂ ਵਿਚ ।

੧੧ ਸ਼ਤਰੂਆਂ ਤੋਂ ।

੬॥ ਸਿੰਘ ਅਜੀਤ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਤਨ ਧਾਰੇ ॥ ^੧ਬੈ ਲਘ ਉਤਸਵ ਬਡੇ
 ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਬਿਗਸਤ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਭ ਦੁਕਮ ਉਚਾਰਾ ॥ ਮਾਲਵ ਦੇਸ
 ਖਾਲਸਾ ਸਾਰਾ ॥ ੧੦ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਕੇ ਸੰਗ ਹੈ ਕੇ ॥ ਬਾਬਾ
 ਕਾਹਨ ਸਿੰਘ ਲੈ ਕੇ ॥ ਦੁਰਗ ਫਤੇ ਗੜ੍ਹ ਕਰੇ ^੨ਮਵਾਸਾ ॥ ਸਭ ਵਿਧ
 ਸ਼ੱਤ੍ਰੁਨ ਕਰੇ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ੧੧ ॥ ਐ ਮਾਝੇ ਕੇ ਸਿੰਘ ਮਹਾਨੇ ॥ ਦਯਾ
 ਸਿੰਘ ਪਿਯਾਰਾ ਸੰਗ ਠਾਨੇ ॥ ਬਾਬਾ ਸਿੰਘ ਬਿਨੋਦਹਿ ਲੀਜਹਿ ॥
^੩ਦੁਰਗਮ ਵਾਸ ਲੋਹ ਗਢ ਕੀਜਹਿ ॥ ੧੨ ॥ ਅਪਰ ਜੋ ਸਿੰਘਨ ਕੇ
 ਦਲ ਰਾਸਾ ॥ ਰਹੈ ਅਨੰਦ ਗੜ੍ਹ ਹਮਰੇ ਪਾਸਾ ॥ ਅਸ ਕਹਿ
^੪ਮੇਗਯੀਨ ਬਰਤਾਇ ॥ ਲੇ ਸਿੰਘ ਸੂਰਨ ਮੁਰਚੇ ਲਾਇ ॥ ੧੩ ॥
 ਏਤਕ ਮਾਹਿੰ ਟੀਡ ਦਲ ਜੈਸੇ ॥ ਆਏ ਪਹਾਰੀ ਓਰੜ ਤੈਸੇ ॥
 ਦੁੰਦਭ ਬਜੈ ਰੌਰ ਬਹੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਪਿਖਤ ਖਾਲਸਾ ਰੋਸ ਬਢਾਵਹਿ
 ॥ ੧੪ ॥ ਸਿੰਘ ਅਜੀਤ ਉਦੇ ਸਿੰਘ ਸੰਗਾ ॥ ਲੇ ਜੱਥਾ ਨਿਜ ਧਾਰ
 ਉਮੰਗਾ ॥ ਸਿੰਘ ਦਯਾ ਬਚਿਤ੍ਰ ਹਰਿ ਲੇ ਕੈ ॥ ਨਿਜ ਜੱਥੇ ਕੋ ਭਲੇ
 ਸਜੈ ਕੈ ॥ ੧੫ ॥ ਗਰਜਤ ਨਿਕਸੇ ਦੁਰਗਨ ਛੋਰੇ ॥ ਆਵਤ ਸ਼ਤ੍ਰੁ
 ਦਿਸ ^੫ਡੰਭ ਤੋਰੇ ॥ ਉਠਯੋ ਤੜਾਕ ਏਕ ਹੀ ਬਾਰਾ ॥ ^੬ਧਾਨ ਭੂਨੈ
 ਹੈ ਜਥਾ ਭਠਾਰਾ ॥ ੧੬ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਗਿਰੇ ਪਹਾਰੀ ਅਨਕ ਹੀ ਮਨ ਮਹਿ ਰੋਸ ਬਢਾਇ ॥
 ਮਾਰੋ ਮਾਰ ਪੁਕਾਰ ਕੈ ਦੀਨੀ ^੭ਸ਼ਲਖ ਚਲਾਇ ॥ ੧੭ ॥
 ਦੋਊ ਕੰਧਾਰਾਂ ਮੁਹ ਜੁਟੇ ਦੁਹਰੀ ਦੋਬ ਲਗਾਇ ॥
 ਗਰਜ ਦਮਾਮੇ ਉਠੇ ਬਹੁ ਸੂਰਨ ਮਨ ਉਤਸਾਇ ॥ ੧੮ ॥
 ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਛੁਟੇ ਤੀਰ ਗੋਰੀ ॥ ਭਿਰੈ ਦੌਨ ਓਰੀ ॥

੧ ਉਮਰ ਛੋਟੀ ।   ੨ ਆਕੀਆਂ ਨੂੰ ।   ੩ ਕਿਲ੍ਹਾ ।   ੪ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ
 ਸਮਾਨੇ ਜੰਗ ।   ੫ ਪਖੰਡ ।   ੬ ਦਾਣੇ ਭੁੰਨਦੇ ਹਨ ।   ੭ ਬੰਦੂਕਾਂ ।

ਮਨੇ 'ਪੈਨ ਪੇਰੇ ॥ ਭਏ 'ਮੇਘ ਨੇਰੇ ॥ ੧੯ ॥ 'ਕਰਾ ਚੋਲ ਕਾਢੇ ॥
 ਭਲੀ ਭਾਂਤ ਬਾਢੇ ॥ ਸੁ ਨੇਜੇ ਚਲਾਏ ॥ ਵਿਨ੍ਹੇ ਸੂਰ ਢਾਏ ॥ ੨੦ ॥
 ਲਗੇ ਘਾਇ ਘੂਮੇ ॥ ਪਰੇ ਝੂਮ ਭੂਮੇ ॥ ਕਿਸੀ ਟਾਂਗ ਟੂਟੀ ॥ ਰਿਦੈ ਧੀਰ
 ਛੂਟੀ ॥ ੨੧ ॥ ਕਿਸੂ ਘਾਵ ਛਾਤੀ ॥ ਪਰਯੋ ਭੂਮ ਘਾਤੀ ॥ ਕਰੈ
 ਸਿੰਘ 'ਹੇਲਾ ॥ ਪਹਾਰੀਨ 'ਝੇਲਾ ॥ ੨੨ ॥

ਨਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਗੁਰੂ ਗੁਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਉਤੰਗ ਜੋ
 'ਸਬੰਡਲੰ ॥ ਬਿਰੇ ਤਹਾਂ 'ਬਿਲੋਕ ਤੇ ਜੁਟੇ ਬਿਲੰਦ ਹੂ ਦਲੰ ॥
 ਤੁਫੰਗ ਤੇ 'ਖਤੰਗ ਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਫੇਰ ਮਾਰਹੀ ॥ ਮਚਯੋ ਘਮੰਡ ਦੀਰਘ
 ਬ੍ਰਛਾਨ ਕੋ ਪਰਹਾਰਹੀ ॥ ੨੩ ॥

ਸੁੱਯਾ ॥ ਲੋਥ ਪੈ ਲੋਥ ਪਰੀ ਹਯ ਪੋਥਤ ਸੋਣਤ ਕੇ ਗਨ
 ਚਾਲ ਪਨਾਰੇ ॥ 'ਘਾਵ ਭਕਾ ਭਕ ਬੋਲਤ ਹੈਂ ਭਟ ਕੇਤਕ ਹਾਇ ਸੁ
 ਹਾਇ ਪੁਕਾਰੇ ॥ ਘਾਇਲ ਘੂਮਤ ਝੂਮਤ ਹੈਂ ਬਹੁ ਮਾਰ ਪਰੀ ਇਕ
 ਹੂ ਮਤ ਮਾਰੇ ॥ ਹਾਨ 'ਕਿਕਾਨ ਅਨੇਕ ਭਏ ਭਯੋ ਭੀਮ ਸੁ ਜੰਗ ਨ
 ਜਾਇ ਲਿਖਾਰੇ ॥ ੨੪ ॥

ਦੇਹਿਰਾ ॥ ਜਮਤੁਲਾ ਭਾਉ ਤਬੈ ਲੇ ਸੰਗ ਛੇਰ ਅਪਾਰ ॥

ਹਨੇ ਸੂਰ ਸਿੰਘ ਕਿਤਕ ਤਿਨ ਬੋਲਤ ਮਾਰੋ ਮਾਰ ॥ ੨੫ ॥

ਸ੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤਬੈ ਬਾਨ ਕਮਾਨ ਸੰਭਾਰ ॥

ਸਰ ਤੀਖਨ ਕੋ ਹਨਤ ਭੇ ਗਿਰ ਹੈਂ ਇਕ ਸੈ ਚਾਰ ॥ ੨੬ ॥

ਉਦੇ ਸਿੰਘ ਜਮਤੁਲ ਕੋ ਜਮ ਸੋਂ ਟਕਰਯੋ ਜਾਇ ॥

ਮਾਰ ਤੀਰ ਦੜ ਗੇਰ ਕੈ ਦੀਨੋ ਭੂਮ ਰੁਲਾਇ ॥ ੨੭ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਜਬ ਗਿਰਯੋ ਜਮਤੁਲਾ ਭਾਉ ॥ ਸ਼ੋਕ ਕੋਹੀਅਨ

ਅਧਕ ਬਢਾਉ ॥ ਚੰਦ ਘਮੰਡ ਕਟੋਚਹਿ ਵਾਰਾ ॥ ਸੈਨ ਪਹਾਰੀਨ

ਕੋ ਲਲਕਾਰਾ ॥ ੨੮ ॥ ਏਕ ਬੇਰ ਸਭ ਆਇ ਪਰੇ ਹੈਂ ॥
 ਸਿੰਘ ਉਠਾਨ ਲੋਥ ਨਹਿੰ ਦੇ ਹੈਂ ॥ ਭਯੋ ਜੁੱਧ ਕਛ ਅੰਤ ਨ ਆਯੋ ॥
 ਮਰੇ ਅਨਕ ਨਹਿੰ ਲੋਥ ਉਠਾਯੋ ॥ ੨੯ ॥ ^੧ਅਬਯੋ ਸੂਰ ਸੂਰੇ ^੨ਸ਼੍ਰਮ
 ਪਾਇ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਮਿਸਲ ਮੁਰੇ ਥਿਤ ਥਾਇ ॥ ਸਿੰਘਨ ਲੇ ਸਿੰਘ
 ਜੋਊ ਸ਼ਹੀਦੇ ॥ ਸਤਲੁਜ ਨਦ ਮਹਿੰ ਭੇਟ ਰਸੀਦੇ ॥ ੩੦ ॥ ਘਾਇਲ
 ਪੁਰ ਮਹਿੰ ਆਇ ਟਿਕਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ^੩ਸਾਲ ਪੱਤ੍ਰ ਬਨੁਵਾਇ ॥
 ਦੇਗ ਤਿਹਾਵਲ ਕੀ ਕਰ ਤਿਆਰੇ ॥ ਅਖਲ ਖਾਲਸੇ ਕੀਨ ਅਹਾਰੇ ॥
 ੩੧ ॥ ਜੰਗ ਪ੍ਰਸੰਗ ਗੁਰੂ ਢਿਗ ਰਹੈਂ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਬਹੁ ਆਨੰਦ
 ਧਰੈਂ ॥ ਉਤ ^੪ਗਿਰੀਸ ਨਿਸ ਭੇ ਇਕ ਥਾਇ ॥ ਮ੍ਰਿਤ ਜਮਤੁਲੇ ਸ਼ੋਕ
 ਉਪਾਇ ॥ ੩੨ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਕਈ ਬੇਰ ਲਰ ਹਾਰੇ ॥ ਬਧਯੋ ਸ਼ੋਕ
 ਮਿਲ ਐਸ ਉਚਾਰੇ ॥ ਬੋਰੇ ਸਿੰਘ ਹਮ ਅਧਕ ਨ ਜਾਨੇ ॥ ਪੁਨ ਹਮ
 ਕੋ ਕੀਨਸ ਬਹੁ ਹਾਨੇ ॥ ੩੩ ॥ ^੫ਮੰਡਿਸ ਪਤਿ ਤਬ ਐਸ ਉਚਾਰਾ ॥
 ਨਾਹਕ ਖਾਹੋ ਕਾਹਿ ਕੋ ਮਾਰਾ ॥ ਸਰਬਰ ਕਿਹ ਬਿਧ ਸੁਕਹੁ ਨ
 ਆਇ ॥ ਅਜਮਤ ਜੁਤ ਗੁਰ ਗ੍ਰਿਹ ਲਖਪਾਇ ॥ ੩੪ ॥ ਆਗੈ
 ਕਈ ਬੇਰ ਅਜਮਾਯੋ ॥ ਗੁਰ ਸਨ ਮੇਲ ਮਾਹਿੰ ਸੁਖ ਥਾਯੋ ॥ ਕਹੀ
 ਭੂਪ ਮੰਡਿਸ ਪਤਿ ਆਛੀ ॥ ^੬ਮੰਦ ਮਤਨ ਕੇ ਨਹਿੰ ^੭ਉਰ ਬਾਛੀ ॥
 ੩੫ ॥ ^੮ਮੀਠਾ ਗਰਧਪ ਕੋ ਜਸ ਮੰਦਾ ॥ ਜਸ ਵਾਲੀ ਜਫਰਾਨੀ
 ਚੰਦਾ ॥ ਗਰਬਤ ਬੋਲਯੋ ਤੂ ਸਮ ਕਾਇਰ ॥ ਕਰਾਮਾਤ ਗੁਰ ਕਰਤੋ
 ਜਾਇਰ ॥ ੩੬ ॥ ਮੈਂ ਕਲ ਚਢੇਂ ਬਾਂਧ ਗੁਰ ਲਿਆਵੇਂ ॥ ^੯ਕੁੰਚਰ ਤੇ
^{੧੦}ਗੜ੍ਹ ਲੋਹ ਤੁੜਾਵੇਂ ॥ ਜੇ ਨਹਿੰ ਐਸੇ ਕਰ ਦਿਖਰਾਯੋ ॥ ^{੧੧}ਪਿਤਾ

੧ ਸੂਰਜ ਅਸਤ । ੨ ਬਕੇਵੇਂ ਤੋਂ ਪਾਕੇ । ੩ ਇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਲ ਦਾ ਦਰਖਤ ਉਸ ਦੇ
 ਪੱਤ੍ਰ ਬੰਨੇ । ੪ ਪਹਾੜੀ ਰਾਜੇ । ੫ ਮੰਡੀ ਦਾ ਰਾਜਾ । ੬ ਭੈੜੀ ਮਤ ਵਾਲੇ । ੭ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ
 ਚੰਗੀ ਨਾ ਲਗੀ । ੮ ਮਿਸ਼ਰੀ ਗਧੇ ਲਈ ਹਾਨੀ ਕਾਰਕ ਹੈ । ੯ ਹਾਥੀ ਪਾਸੇਂ ।
 ੧੦ ਲੋਹਗੜ੍ਹ ਕਿਲ੍ਹਾ । ੧੧ ਪਿਤਾ ਦੇ ਬੀਰਜ ।

ਬਿੰਦ ਤੇ ਤਬ ਨਹਿੰ ਥਾਯੋ॥੩੭॥ਹੋਵਹੁ ਭੂਪਤ ਮੱਦਤ ਮੇਰੀ ॥ ਫਤਹ
ਲਹੋ ਮੋ ਤੇ ਬਿਨ ਬੇਰੀ ॥ ਸੁਨ ਸਭ ਭੂਪਤ ਹਰਖ ਬਢਾਇ ॥ 'ਸਾਧ
ਸਾਧ ਕਹਿੰ ਤੋਕਹੁ ਆਹਿ ॥ ੩੮ ॥ ਹੁਵ ਆਗੇ ਹਮ ਤੁਮਰੇ ਸੰਗਾ ॥
ਮਿਟ ਜਾਵੈ ਜਿਹ ਤੇ ਨਿਤ ਜੰਗਾ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਨਿਜ ਨਿਜ 'ਸਿਵਰ
ਸਿਧਾਰੇ ॥ ਸਸ ਜ਼ਫਰਾਨੀ ਕਰ ਹੈ ਤਿਆਰੇ ॥ ੩੯ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਜਮਤੁੱਲਾ
ਬਦਹ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਸਾਠਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੬੦ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਢਿਗ ਤਬੈ 'ਸੂਹੇ ਭੇਦ ਬਤਾਇ ॥

ਸਸ ਜ਼ਫਰਾਨੀ ਖਾ ਸਪਥ ਕਲ ਕੋ ਚਢ ਹੈ ਆਇ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਕਹੇ ਕਿ ਕੁੰਚਰ ਮਸਤ ਸਜਾਵਹੁ ॥ ਲੋਹਗੜ੍ਹ ਦਰ
ਪੈ ਟੱਕਰ ਲਾਵਹੁ ॥ ਕਰਕੈ 'ਖੰਡ ਖੰਡ 'ਪ੍ਰਵਿਸਾਵਹੁ ॥ ਗੁਰੂ
ਖਾਲਸਾ ਫਤਹਿ ਕਰਾਵਹੁ ॥ ੨ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਬੀਚ
ਦਿਵਾਨਾ ॥ ਬਿਗਸਤ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਬਾਕ ਬਖਾਨਾ ॥ ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਮਮ
ਬਡੋ ਮਸੰਦਾ ॥ ਤਿਨ ਕੁੰਚਰ ਤੇ ਯਹਿ ਬਲਵੰਦਾ ॥ ੩ ॥ ਤਿਸੇ
ਭਿਰਾਇ ਗੈ ਤਿਨ ਮਰਵਾਵਹਿ ॥ ਫਤਹ ਖਾਲਸੇ ਕੇ ਕਰ ਆਵਹਿ ॥
ਸੁਨ ਸਿਦਕੀ ਸਿਖ ਹਰਖ ਮਹਾਨੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਤਬ ਮਹਿਲਨ
ਪ੍ਰਵਿਸਾਨੇ ॥ ੪ ॥ ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਸੁਨ ਬਹੁ ਘਬਰਾਯੋ ॥ ਸਿਦਕ ਹੀਨ
ਮਨ ਐਸੇ ਆਯੋ ॥ ਚਹਿ ਗੁਰ ਮੋ ਕੈ ਅਬ ਮਰਵਾਯੋ ॥ ਕਯਾ ਪ੍ਰਾਪਤ
ਮੁਝ ਇਹ ਤੇ ਥਾਯੋ ॥ ੫ ॥ ਅਸ ਬਿਸਿਦਕ ਹੈ ਨਿਸ ਕੇ ਮਾਇ ॥
ਕਿਤਕ ਮਝੈਲਨ ਸੰਗ ਲਵਾਇ ॥ ਨਿਕਸ ਚਲਯੋ ਜਬ 'ਭੀਤ
ਟਪਾਈ ॥ ਥੈ 'ਸਥੂਲ ਗਿਰ ਟਾਂਗ ਤੁਰਾਈ ॥ ੬ ॥ ਬੇਮੁਖ ਦੁਖ
ਲੇ 'ਮੂਰਛਾ ਪਾਯੋ ॥ ਮਾਝੈਲਨ ਖਟ ਪਾਇ ਚੁਕਾਯੋ ॥ ਮਾਰਗ ਥਕ

੧ ਚੰਗਾ ਚੰਗਾ ।

੨ ਭੇਰਿਆਂ ਵਿਚ ਚਲੇ ਗਏ ।

੩ ਜਸੂਸ ।

੪ ਟੁਕੜੇ

ਟਕੜੇ ।

੫ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਾਂਗਾ ।

੬ ਕੰਧ ।

੭ ਭਾਰਾ ਸਰੀਰ ।

੮ ਬੇਹੋਸ਼ ।

ਕੈ ਜਬ ^੧ਛਿਤ ਧਰਯੋ ॥ ਟਾਂਗ ਟੰਗੀ ਗੀ ^੨ਬਿਖਧਰ ਲਰਯੋ ॥ ੭ ॥
 ਬੇਮੁਖ ਹੂ ਕੇ ਮ੍ਰਿਤ ਕੇ ਪਾਯੋ ॥ ਇਤਹਿ ਕਾਲ ^੩ਅਰਣੋਦਯ ਥਾਯੋ ॥
 ਭਏ ਪਹਾਰੀ ਸਭ ਇਕ ਥਾਇ ॥ ਚੰਦ ਕੇਸਰੀ ^੪ਗਜ ਮੰਗਵਾਇ ॥
 ੮ ॥ ^੫ਅਧਕ ਬਾਰਨੀ ਤਿਸੈ ਪਿਆਈ ॥ ਉਪਰ ਝੂਲ ਫੁਲਾਦੀ
 ਪਾਈ ॥ ਮਸਤਕ ਪਰ ਫੋਲਾਦੀ ਲੋਹਿ ॥ ਦੀਨ ਸੁੰਡ ^੬ਖਗ ਲਾਂਬੀ
 ਢੋਹਿ ॥ ੯ ॥ ^੭ਹਾਥੀ ਬਾਨ ਸੰਜੋਹ ਪੈਠਾਇ ॥ ਗੁਲਕ ਬਾਨ ਜਿਹ
 ਨਹਿ ਪ੍ਰਵਸਾਇ ॥ ਦੇ ਮਦ ਤਿਹ ਕੇ ^੮ਮੰਜ ਬਠਾਯੋ ॥ ਚੰਦ ਕੇਸਰੀ
 ਸਸਤ੍ਰ ਸਜਾਯੋ ॥ ੧੦ ॥ ਹੈ ^੯ਆਰੋਹਿ ਧੌਂਸ ਬਜਵਾਇ ॥ ਸਜ ਸਜ
 ਅਨੀ ਭੂਪ ਸਭ ਆਇ ॥ ਭਏ ਤਿਆਰ ਸਭ ਹੇਤ ਚਢਾਈ ॥ ਮਨ
 ਨਿਸਚੇ ਲਖ ਹੈਂ ਜੈ ਥਾਈ ॥ ੧੧ ॥ ਇਤ ਜਬ ਲਾਗਯੋ ਸੁਬਹਿ
 ਦੀਵਾਨ ॥ ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਗਾ ਮ੍ਰਿਤ ਸੁਧ ਆਨ ॥ ਐ ਕੋਹੀਅਨ ^{੧੦}ਗਜ
 ਮਸਤ ਚਢਾਯੋ ॥ ਲਖਹੁ ^{੧੧}ਰਸੀਦ ਦੇਰ ਨਹਿ ਥਾਯੋ ॥ ੧੨ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰ ਸੁਨ ਕਰ ਸਮੁਖ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਖਰਯੋ ਬਚਿਤ੍ਰ ਸਿੰਘ ^{੧੨}ਭਟ ਭਾਰਾ ॥
 ਕਹਯੋ ਤਾਹਿ ਸੰਗ ਹੂਜਹਿ ਤਿਆਰਾ ॥ ਕੋਹੀਅਨ ^{੧੩}ਕੁੰਚਰ ਲੇਹੁ
 ਸਿੰਘਾਰਾ ॥ ੧੩ ॥ ਸੁਨ ਬਚਿਤ੍ਰ ਸਿੰਘ ਹਰਖ ਬਢਾਇ ॥ ਕਹਯੋ
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਹਿ ਬਲ ਪਾਇ ॥ ^{੧੪}ਐਰਾਪਤ ਜੁ ^{੧੫}ਸ਼ਕੁ ਗਜ ਮਾਰੋਂ ॥
 ਕੋਹੀਅਨ ਗੈ ਕਯਾ ਅਹੈ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ੧੪ ॥ ਸੁਨ ਭਰੋਸ ਬਚ ਗੁਰ
 ਹਰਖਾਇ ॥ ਖਾਸੇ ਬਰਛੇ ਇਕ ਮੰਗਵਾਇ ॥ ਕਿਸੂ ਵਲਾਇਤ ਤੇ
 ਸੋ ਆਯੋ ॥ ਅਧਕ ਮੋਲ ਜਿਸ ਉਪਰ ਲਾਯੋ ॥ ੧੫ ॥ ਦੇ ਨਿਜ
 ਕਰ ਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਉਚਾਰਾ ॥ ਮਾਰਹੁ ^{੧੬}ਕੁੰਚਰ ਭਾਲ ਮਝਾਰਾ ॥ ਲੇ

੧ ਧਰਤੀ ।

੨ ਸੱਪ ।

੩ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ।

੪ ਹਾਥੀ ।

੫ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਸ਼ਰਾਬ ।

੬ ਦੋ ਤਲਵਾਰਾਂ ।

੭ ਮਹਾਵਤ ।

੮ ਵਿਚ ।

੯ ਸਵਾਰ ਹੋਕੇ ।

੧੦ ਹਾਥੀ ।

੧੧ ਪੌਂਹਰ ।

੧੨ ਸੂਰਮਾਂ ।

੧੩ ਹਾਥੀ ।

੧੪ ਹਾਥੀ ।

੧੫ ਇੰਦਰ ਦਾ ਹਾਥੀ ।

੧੬ ਹਾਥੀ ਦੇ ਮਥੇ ਵਿਚ ।

ਹਰਖਤ ਗੁਰ ਪਗ ਸਿਰ ਨਾਯੋ ॥ ਦੇ ਬਾਪੀ ਗੁਰ 'ਓਜ ਬਢਾਯੋ ॥
 ੧੬ ॥ ਲੇ ਆਇਸ ਭਾ ਹੈ ਅਸਵਾਰਾ ॥ ਕਰ ਬਰਛੇ ਭਰਮਾਯੋ ਭਾਰਾ ॥
 ਆਲਮ ਸਿੰਘ ਕਹਯੋ ਕਰ ਜੋਰੀ ॥ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਰਜੀ ਮੋਰੀ ॥
 ੧੭ ॥ ਚੰਦ ਕੇਸਰੀ ਗਰਬ ਮਹਾਨਾ ॥ ਜੇ ਬਰ ਦੇਹੁ ਮੋਹਿ ਸੁਖ
 ਖਾਨਾ ॥ ਜਥਾ ਬਚਿਤ੍ਰ ਸਿੰਘ ਗਜ ਮਾਰੇ ॥ ਤਸ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰ ਤਿਸੇ
 ਪਰਹਾਰੇ ॥ ੧੮ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਸਿਖ ਤੇ ਬਚਨ ਅਮੋਲੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ
 ਤੇ ਤਬ ਐਸੇ ਬੋਲੇ ॥ ਸਾਧ ਸਾਧ ਮਨ ਐਸੇ ਆਯੋ ॥ 'ਖੰਡ ਧਾਰ ਕੇ
 ਜੋਹਰ ਦਿਖਾਯੋ ॥ ੧੯ ॥ ਨਿਜ ਕਰ ਤੇ ਬਰਛਾ ਖਗ ਦੀਨਾ ॥ ਪੁਨ
 ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੈ ਅਸ ਬਚ ਕੀਨਾ ॥ ਖਗ ਤੇ ਸ਼ੱਤ੍ਰੁ ਸੀਸ ਕਟਾਵੇ ॥ ਬਰਛੇ
 ਮਾਹਿੰ 'ਪੋਹਿ ਕਰ ਲਿਆਵੇ ॥ ੨੦ ॥ ਲੇ 'ਜੁਗ ਸਸਤ੍ਰੁ ਪਗਨ ਸਿਰ
 ਨਾਯੋ ॥ ਆਇਸ ਪਾਇ ਸਾਰ ਤਬ ਥਾਯੋ ॥ ਅਪਰ ਸਿੰਘ ਸਰਦਾਰ
 ਜਿ ਸਾਰੇ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਜੱਥੇ ਕੀਨਸ ਤਿਆਰੇ ॥ ੨੧ ॥ ਲੋਹ ਗੜ੍ਹ
 ਮੱਧ ਥਿਰੇ ਸਭ ਜਾਇ ॥ ਕੇ ਉਪਰ ਚਢ ਮੁਰਚਨ ਮਾਇ ॥ ਸ਼ੱਤ੍ਰੁ
 ਉਡੀਕਤ ਆਇ ਪ੍ਰਹਾਰੈਂ ॥ ਗੁਰਇਕ ਉਚਥਲ ਥਿਰੇ ਨਿਹਾਰੈਂ ॥ ੨੨ ॥
 ਸੋਰਠਾ ॥ ਏਕ 'ਲੱਛ ਪਰਮਾਨ ਸ਼ੱਤ੍ਰੁ ਚਢ ਕੈ ਆਤ ਭਾ ॥
 ਦੁੰਦਭ ਬਜਤ ਮਹਾਨ ਕੁੰਚੈਰ ਆਗੈ ਢੋਇਓ ॥ ੨੩ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਲੋਹਗੜ੍ਹ ਸਨਮੁਖ ਹੋਇ ਜਬ ਹੋਰ ਖਾਲਸਾ ਬੀਰ ॥
 'ਡੰਭ ਬੰਦੂਕੈ ਤਜ ਦਈਂ ਔਰ ਤਜੇ ਗਨ ਤੀਰ ॥ ੨੪ ॥
 ਲਗਤ ਗਿਰੇ ਕਈ ਸੂਰਮੇਂ ਕੇਸਰਿ ਚੰਦ ਅਲਾਇ ॥
 'ਹਾਥੀ ਬਾਨ ਗਜ ਤੇਜ ਕੈ ਤੂਰਨ 'ਭਿਤ ਤੂਰਵਾਇ ॥ ੨੫ ॥
 ਸੁਨ 'ਅੰਕਸ ਜਬ ਮਾਰਯੋ ਮਦ ਤੇ ਕਰੁਧਤ ਹੋਇ ॥

੧ ਬਲ ।

ਚਹੇ ਹਨ ।

੬ ਮਹਾਵਤ ।

੨ ਅੰਮ੍ਰਤ ਦੀ ਦਾਤ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਬਲ ਵਿਖਾ

੩ ਬਰਛੇ ਵਿਚ ਪ੍ਰੋਹ ਕਰਕੇ ।

੭ ਦੀਵਾਰ ।

੮ ਕੁੰਡਾ ।

੪ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਤੇ ।

੫ ਪਲੀਤਾ ।

ਮਾਰ ਚਿੰਗਾਰਾ ਦੌਰਿਓ ਗੜ੍ਹ ਦਰਸਨ ਮੁਖ ਹੋਇ ॥ ੨੬ ॥
 'ਹੇਲਾ ਕਰਕੈ ਕੋਹੀ ਸਭ ਕੁੰਚਰ ਪਾਛੇ ਆਹਿੰ ॥
 ਸਿੰਘ ਸੂਰਮੇਂ ਮਾਰ ਸਰ ਦੜ ਦੜ ਭੂਮ ਗਿਰਾਹਿੰ ॥ ੨੭ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਸਿੰਘ ਗਜ ਪਿਖਯੋ 'ਭਿਤ ਦਰਾਰ ਤੇ ਆਹਿ ॥
 ਕਹਯੋ ਖੋਲ੍ਹ ਦਰ ਦੇਹੁ ਅਬ ਸਮਾਂ ਮੋਰ ਅਬ ਆਹਿ ॥ ੨੮ ॥
 ਸੁਨਤ ਹੁਕਮ ਦਰਬਾਨ ਨੇ ਖੋਲ੍ਹਯੋ ਦਰ ਤਤਕਾਲ ॥
 ਬੀਰ ਬਹਾਦਰ ਨਿਕਸਯੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਲਿ ਸੰਭਾਲ ॥ ੨੯ ॥

ਲਲਤ ਪਦ ਛੰਦ ॥ ਚਰਬਤ 'ਓਠਨ ਲਾਲ 'ਬਿਲੋਚਨ
 ਫਰਕਤ ਮੂਛ ਉਠਾਈ ॥ 'ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਚਢੀ 'ਕੁਟਲ ਮੁਖ ਲਾਲੀ
 'ਸਮਸ ਮਹਾਂ ਛਬ ਛਾਈ ॥ ੩੦ ॥ ਮਨਹੁ ਕ੍ਰੋਧ ਤੇ ਸ਼ੇਰ 'ਸਟਾ
 ਉਠ ਭੀਖਨ ਦਰਸ ਹੋਵਾ ॥ 'ਤੋਮਰ ਧਰਕੈ ਹਾਥ ਉਭਾਰਯੋ ਹਾਥੀ
 ਮਸਤਕ ਜੋਵਾ ॥ ੩੧ ॥ ਪਗ ਕੇ ਬਲ ਰਾਬ ਪਰ ਕਰਕੈ ਉਛਲਯੋ
 ਆਸਨ ਛੇਰਾ ॥ ਸਭ ਸਰੀਰ ਕੇ '੧੦ ਓਜ ਸੰਭਰ ਕੈ ਹੈ ਫੰਦਾਇ '੧੧ ਗਜ
 ਓਰਾ ॥ ੩੨ ॥ '੧੨ ਸੈਫ ਬਚਾਇ ਚਲਾਇ ਸੁ ਬਰਛਾ ਤਵਾ ਫੁਲਾਦੀ
 ਛੇਰਾ ॥ ਬਰਯੋ ਜਾਇ ਗਜ ਮਸਤਕ ਮੈਂ ਅਸ '੧੩ ਬਰਮੀ ਬਿਖਧਰ
 ਜੋਰਾ ॥ ੩੩ ॥ ਪੁਨ ਤੋਮਰ ਕੋ ਦੋਨਹੂੰ ਕਰ ਸੋਂ ਬਲ ਤੇ ਬਹੁ ਝਕ
 ਝੋਲਾ ॥ ਖੇਂਚ ਨਿਕਾਸਯੋ '੧੪ ਸ੍ਰੋਣਤ ਲਿਪਟਯੋ ਬਹਯੋ ਰੁੱਦ੍ਰ ਭਕ
 ਬੋਲਾ ॥ ੩੪ ॥ ਬਰਛਾ ਲਗਤ ਚਿੰਘਾਰਯੋ ਦੀਰਘ ਕੁੰਚਰ ਸੀਸ
 ਨਿਵਾਯੋ ॥ ਜਨ ਗੁਰ ਸਿਖ ਕੇ ਬੰਦਨ ਠਾਨਯੋਂ ਮੈਂ ਭੂਲਯੋ ਇਤ

੧ ਹਲਾ ਕਰਕੈ। ੨ ਦੀਵਾਰ ਦੇ ਛੇਕਾਂ ਵਿਚੋਂ।

੩ ਹੇਠਾਂ ਨੂੰ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ।

੪ ਅਖਾਂ ਲਾਲ। ੫ ਮਥੇ ਪਰ ਵਟ ਪਾਏ। ੬ ਟੋਡੀ।

੭ ਦਾੜ੍ਹਾ। ੮ ਜਲਦੀ।

੯ ਬੁਛਾ

੧੦ ਬਲ ਨੂੰ।

੧੧ ਹਾਥੀ ਦੀ ਤਰਫ।

੧੨ ਹਾਥੀ ਦੀ ਭਲਵਾਰ ਨੂੰ

ਬਚਾ ਕੇ। ੧੩ ਜਿਥੇ ਖੁਫ਼ ਵਿਚ ਸੱਪ ਵੜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਾਥੀ ਦੇ ਮਥੇ ਨੂੰ ਵਿੰਨ ਦਿਤਾ।

੧੪ ਲਹੂ।

ਆਯੋ ॥ ੩੫ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਡਰਤ ਹਟਯੋ ਗਜ ਪਾਛ ਦਿਸ ਸੁੰਡ ਮਾਹਿ ਕਰਵਾਰ ॥
 ਅਤ ਕ੍ਰਧਤ ਹੈ ਪ੍ਰੇਰ ਹੈ ਕੋਹੀ ਕਟੇ ਅਪਾਰ ॥ ੩੬ ॥
 ਜਿਤ ਦਿਸ ਜਾਵਤ ਦੋਰ ਕੈ ਭਾਜਰ ਪਰਤੀ ਜਾਹਿ ॥
 ਮਨੋ ਸੈਨ ਸਮ ਸਿੰਧ ਕੇ ਮੇਰ ਮੰਦਾਚਲ ਆਹਿ ॥ ੩੭ ॥
 ਪੂਠਾ ਪਰਯੋ ਨਿਹਾਰ ਕੈ ਚੰਦ ਕੇਸਰੀ ਜੋਇ ॥
 ਹੋਲਾ ਘਾਲਯੋ ਜੋਰ ਕੋ ਲੋਹ ਗਢ ਸਨਮੁਖ ਹੋਇ ॥ ੩੮ ॥
 ਆਵਤ ਆਲਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਹੇਰਯੋ ਭਾ ਸਵਧਾਨ ॥
 ਲੇ ਜੱਥਾ ਨਿਜ ਅਗੁ ਭਾ ਬਾਹਯੋ ਐਸ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ॥ ੩੯ ॥
 ਚੰਦ ਕੇਸਰੀ ਮੁੰਡ ਕਟ ਦੀਨੋ ਭੂਮ ਗਿਰਾਇ ॥
 ਤਤ ਛਿਨ ਭਾਲੇ ਪੋਇਕੈ ਉਚੇ ਸਭਨ ਦਿਖਾਇ ॥ ੪੦ ॥
 ਜਬੈ ਕੇਸਰੀ ਮਾਰਯੋ ਪਿਖ ਸਭ ਭੂਪ ਰਿਸਾਇ ॥
 ਇਤ ਜੱਥੇ ਸਰਦਾਰ ਲੇ ਪਰੇ ਸੁ ਬੰਬ ਬਜਾਇ ॥ ੪੧ ॥
 ਹਥਾ ਵੱਥ ਭੇ ਆਪ ਮਹਿ ਕਟ ਕਟ ਭੂਮ ਗਿਰਾਇ ॥
 ਲੋਥਨ ਪੈ ਲੋਥੈ ਚਢੀ ਨਦੀ ਸੁ ਲਹੂ ਬਹਾਇ ॥ ੪੨ ॥
 ਕਹਾ ਲਗੇ ਬਰਨਨ ਕਰੋ ਖਾਈ ਪਹਾਰਨ ਮਾਰ ॥
 ਰੁੰਡਮਾਲ ਭੀ ਆਜ ਹੀ ਨਈ ਕੀਨ ਤ੍ਰਿਪੁਰਾਰ ॥ ੪੩ ॥
 ਆਖਰ ਭਾਜੇ ਹਾਰ ਕੈ ਕੁਲ ਕੀ ਲਾਜ ਬਿਸਾਰ ॥
 ਪਰਯੋ ਖਾਲਸਾ ਪਾਛ ਤਿਨ ਬਾਰੇ ਬੀਚ ਪਹਾਰ ॥ ੪੪ ॥
 ਰਣਿ ਜੀਤੇ ਬਜਵਾਇਓ ਫਤੇ ਸ਼ਤ੍ਰੁ ਤੇ ਲੀਨ ॥
 ਤਬ ਸੱਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਕੇ ਬਡੇ ਨਾਹਰੇ ਕੀਨ ॥ ੪੫ ॥

੧ ਜਾਣਾਂ ਜੋ ਫੌਜ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਹਾਥੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਦਾ ਚਲ ਪਹਾੜ ।
 ੨ ਮਥੇ ਵਿਚ ਨੇਜ਼ਾ ਪਟੋਹ ਕੇ ਮਾਰਿਆ ਤੇ ਦਿਖਾਇਆ । ੩ ਹਥੇ ਹਥੀ । ੪ ਸਿਰਾਂ
 ਦੀ ਮਾਲਾ । ੫ ਖਿਵ ਜੀ ।

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਬਚਿਤ੍ਰ
ਸਿੰਘ ਗਜ ਪ੍ਰਹਾਰਨ ਐ ਕੇਸਰੀ ਚੰਦ 'ਬਦਹ ਜੰਗ ਫਤਹ ਪ੍ਰਸੰਗ
ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਇਕਾਹਠਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੬੧ ॥
ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਦਲ ਸਿੰਘਨ ਸੰਭਾਰ ਗੁਰ ਸ਼ਾਹੀਦਨ ਦੇਹ ਦਾਰ ॥

੧ ਸਾਲ ਪਾਤ ਘਾਇਲਾਨ ਬੰਦ ਗਯੋ ਦਰਦ ਅਰ ਪਾਹ ॥ ੧ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਆਇ ਸਿਵਰ ਕਰ ਤਿਆਰ ਕਰਾਹਾ ॥ ਸਭ
ਸਿੰਘਨ ਕੋ ਦੀਨ ੨ ਅਚਾਹਾ ॥ ਨਿਸਚਿੰਤਤ ਸਭ ਬਿਧ ਤੇ ਹੋਇ ॥
ਪ੍ਰੰਤੂ ਆਇ ਸਭ ਦਿਸ ਤੇ ਬੋਇ ॥ ੨ ॥ ਪੁਰ ਕੇ 'ਚਾਰਹੁ ਓਰ
ਪਹਾਰੀ ॥ ਲਾਖਹੁ ਮ੍ਰਿਤ ਦੁਰਗੰਧ ਉਠਾਰੀ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀ ਦਿਵਸ ਗੁਰ
ਉਠੇ ਸਨਾਨੇ ॥ ਜਬ ਲਾਗਤ ਭਾ ਸੁਠ ਦੀਵਾਨੇ ॥ ੩ ॥ ਕਹਯੋ
ਸਭਨ ਮਹਿ ਗੁਰ ਗੁਨਖਾਨੀ ॥ ਫੈਲੀ ਅਬ ਵੁਰਗੰਧ ਮਹਾਨੀ ॥
ਵਾਹਿਰ ਕਿਹ ਬਲ ਸਿਵਰ ਕਰਾਵਹਿ ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਰਹਿ ਪੁਨ
ਇਤ ਆਵਹਿ ॥ ੪ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਤੁਰਤ 'ਤੁਰੰਗ ਮੰਗਾਯੋ ॥ ਸਿੰਘਨ
ਕੋ ਅਸ ਬਚ ਫੁਰਮਾਯੋ ॥ ਜੋ ਚਹਿਬੋ ਚਹਿ ਸੋ ਗ੍ਰਿਹ ਜਾਵੈ ॥ ਰਹੈ
ਸੋਊ ਹਮ ਸੰਗ ਸਿਧਾਵੈ ॥ ੫ ॥ ਹੁਤੇ ਜੋ ਦਰ ਮਾਹਾ ਕੇ ਵਾਰੇ ॥ ਸੋ
ਥਿਰਾਇ ਪੁਰ ਅਨਦ ਮਝਾਰੇ ॥ ਲੇ ਆਇਸ ਗੇ ਬਹੁ ਨਿਜ ਧਾਮੁ ॥
ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ਰਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਮੁ ॥ ੬ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਲੇ ਗੁਰ ਪੁਰ ਤੇ
ਗਵਨੇ ॥ ਡੇਢ ਕੋਸ ਪਰ ਬਲ ਪਿਖ ਰਵਨੇ ॥ ਸਿਵਰ ਘਾਲ ਤੰਬੂ
ਲਗਵਾਇ ॥ ਕਛਕ ਮੋਰਚੇ ਗਿਰਦ ਬਨਾਇ ॥ ੭ ॥ ਭੀਮੇ ਚੰਦ ਆਦ
ਨਿਪ ਜੇਈ ॥ ਸੁਧ ਭੀ ਗੁਰ ਅਸ ਸਿਵਰ ਕਰੇਈ ॥ ਕਿਤਕ 'ਮੂਢ
ਭੇ ਪੁਨ ਇਕ ਥਾਇ ॥ 'ਗੋਲੰ ਦਾਜ਼ ਲਵ ਪੁਰ ਤੇ ਲਿਆਇ ॥ ੮ ॥
'ਦਸ ਸਹੰਸ੍ਰ ਧਨ ਦੈਬੋ ਕੀਨੋ ॥ ਡੇਢ ਕੋਸ ਪਰ ਮੁਰਚਾ ਲੀਨੋ ॥

੧ ਮਾਰਨ । ੨ ਸਾਲ ਟਰਖਤ ਦੇ ਪਤ੍ਰ ਜ਼ਖਮੀਆਂ ਦੇ ਜ਼ਖਮਾਂ ਤੇ ਬੰਨ ਦਿਤੇ । ੩ ਫਕਾਣਾ
ਕੀਤਾ । ੪ ਚਾਰੇ ਤਰਫ । ੫ ਘੋੜਾ । ੬ ਮੂਰਖ । ੭ ਗੋਲਾ ਚਲਾਣ ਵਾਲਾ । ੮ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ।

ਗੁਰ ਦਿਵਾਨ ਬਿਤ 'ਲਛ ਧਾਰਾ ॥ ਦੀਨਸ 'ਤੋਹੜਾ ਤਬੈ ਗਵਾਰਾ
 ॥ ੯ ॥ ਬਚੇ ਗੁਰੂ ਤਬ ਚੌਰ ਜੁ ਵਾਰਾ ॥ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਗਾ 'ਉੜ ਤਿਹ
 ਬਾਰਾ ॥ ਪਿਖ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰ ਐਸ ਚਲਾਯੋ ॥ ਦੁਤੀਅ ਚਲਾਵਤ
 ਪਿਥਮਹਿ ਘਾਯੋ ॥ ੧੦ ॥ ਲਾਗਤ ਗਿਰਯੋ ਸੁ ਬਿਨਹਿ ਅਵਾਰਾ ॥
 ਖਰੇ ਭਯੋ ਦੂਸਰ ਤਿਹ ਬਾਰਾ ॥ ਤੋੜਾ ਦੇਤ ਲਗੇ ਗੁਰ ਦੂਵਾ ॥ ਸਰ
 ਮਾਰਯੋ ਸੋ ਭੀ ਮਿਤ ਹੂਵਾ ॥ ੧੧ ॥ ਇਤਹਿ ਖਾਲਸਾ ਕ੍ਰੋਧ ਬਢਾਇ ॥
 'ਅਸ ਆਰੋਹਿ ਪਰੇ ਤਿਨ ਧਾਇ ॥ ਐਸੀ ਤਿਨ ਪਰ ਮਾਰ ਮਚਾਈ ॥
 'ਪਾਕੀ ਕ੍ਰਿਖ ਜਨ ਓਰੇ ਘਾਈ ॥ ੧੨ ॥ ਬਚੇ ਕਿਤਕ ਗੁਰ ਧੋਹੀ
 ਉਚਾਰੀ ॥ ਭਾਗ ਬਰੇ ਸਠ ਬੀਚ ਪਹਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਿਵਸ
 ਕਿਤਕ ਤਹਿ ਬਾਸੇ ॥ ਇਕ ਬਿਰ ਭੇ ਅਖਲਨ ਤੇ ਪਾਸੇ ॥ ੧੩ ॥
 ਪੰਚ ਦਿਵਸ ਲਗ ਲਗੀ ਸਮਾਧਾ ॥ ਬੋਲਨ ਖਾਨ ਪਾਨ ਕੈ ਸਾਧਾ ॥
 ਪਿਖ ਸਿਖ ਕਹੈ ਗੁਰੂ ਨਿਰਮੋਹੇ ॥ ਖੁਲੀ ਸਮਾਧ ਨੰਮਿ ਸਿੰਘ ਹੋਹੇ
 ॥ ੧੪ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਉਪਦੇਸਨ ਕੀਨੇ ॥ ਜਗਤ ਮੋਹ ਸਭ ਝੁਠੈ
 ਚੀਨੇ ॥ ਦੇਹ ਅਨਿੱਤ ਆਤਮਾ ਨਿੱਤਯ ॥ ਜਾਨਤ ਭੇ ਸਭ ਹਰਖਤ
 ਦਿੱਤਯ ॥ ੧੫ ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਰਹਿ ਪੁਨ ਪੁਰ ਆਇ ॥ ਬਸਨ
 ਲਗੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸੁਖਦਾਇ ॥ ਜਹਿ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਵਰ ਲਗਾਯੋ ॥
 ਅਬ ਸੋ ਗੜ੍ਹ ਨਿਰਮੋਹ ਕਹਾਯੋ ॥ ੧੬ ॥ ਡੇਢ ਕੋਸ ਪਰ ਗੋਲੰ
 ਦਾਜਾ ॥ ਅਹੈਂ ਕਬਰ ਜੋ ਹਤੇ ਮਹਰਾਜਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਜਸ ਜਗਤ
 ਅਸ ਛਾਯੋ ॥ 'ਮਾਰਤੰਡ ਜਸ ਮਿਥਨ ਸੁਹਾਯੋ ॥ ੧੭ ॥ 'ਜਾਢੇ ਸਮ
 ਜਢ ਦਬੇ ਪਹਾਰੀ ॥ ਆਵੇ ਸੰਗਤ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤ ਭਾਰੀ ॥ ਦਰਸਨ ਤੇ
 ਮਨ ਕਾਮਨ ਪਾਵਹਿ ॥ ਅਨਿਕ ਸਿੱਖ ਸਿੰਘ ਸਜ ਕੈ ਜਾਵਹਿ
 ॥ ੧੮ ॥ ਬਹੁ ਸਿੰਘ ਪੁਰ ਅਨੰਦ ਮਹਿ ਰਹੈ ॥ ਨਿੱਤ

੧ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ।

੨ ਪਲੀਤਾ।

੩ ਉੜ ਗਿਆ।

੪ ਘੋੜੇ ਤੇ ਸਵਾਰ

ਹੋਕੇ।

੫ ਪਕੀ ਏਤੀ ਪਰ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੜ੍ਹਾ।

੬ ਸੂਰਜ।

੭ ਜੜਤਾ ਵਾ ਠੰਢ।

'ਅਖੇਰ ਬਿਰਤ ਕੋ ਜਹੈ ॥ ਪੇਖ ਪਹਾਰੀ 'ਜਰ ਬਰ ਜਾਵੈ ॥ ਪਰ
 ਸਿੰਘਨ ਪੈ ਬਸ ਨ ਬਸਾਵੈ ॥ ੧੯ ॥ ਨਾਹਕ ਜਰੈ ਨ ਦੇਖ
 ਸਕਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮਾਯਾ ਅਸ ਬਿਵਤ ਬਨਾਵੈ ॥ ਏਕ ਬੇਰ ਪੁਨ
 ਇਕਠੇ ਭਏ ॥ ਮਸਲਤ ਕਰ ਬਹੁ ਧਨ ਇਕਠਏ ॥ ੨੦ ॥ ਤੁਹਫੇ
 ਅਨਕ ਭਾਂਤ ਬਨਵਾਏ ॥ ਏਕ ਬਕੀਲ ਤਿਆਰ ਕਰਾਏ ॥ ਪਠਯੋ
 ਸੋਇ ਸਰਹੰਦ ਮਝਾਰਾ ॥ ਖਾਂ ਬਜੀਦ ਜਹਿ ਸੂਬਾ ਭਾਰਾ ॥ ੨੧ ॥
 ਜਾਇ 'ਰਸੀਦਯੋ ਸਿਰਹੰਦ ਮਾਇ ॥ ਅਰਜੀ ਕਰੀ ਤਾਹਿ ਇਸ
 ਭਾਇ ॥ ਸਭ ਭੂਪਨ ਦਿਸ ਤੇ ਪਰਣਾਮਾ ॥ ਹਮ ਸਭ ਭਰਤੇ ਤੁਮਰੇ
 ਦਾਮਾ ॥ ੨੨ ॥ ਆਸਰ ਤੁਮਰੇ ਕਰੈ ਗੁਜਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਗਟਯੋ ਖਾਲਸ
 ਪੰਥ ਕਰਾਰਾ ॥ ਸੋ ਨਿਸ ਦਿਨ ਹਮ ਕੋ ਦੁਖ ਦਾਈ ॥ ਇਕ ਦਿਨ
 ਹਮ ਕੋ ਦਿਹਿ ਬਿਨਸਾਈ ॥ ੨੩ ॥ ਰਾਜ ਸਾਜ ਛੀਨੈ ਗਾ ਸੋਈ ॥
 ਪੁਨ ਲਿਹੁ ਬਾਰੀ ਆਪਨ ਜੋਈ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਪੁਕਾਰੇ ਦਿਹਲੀ ਮਾਈ ॥
 'ਦੇਸ ਸਹੰਸੁ ਇਕ ਦਿਨ ਮਹਿ ਘਾਈ ॥ ੨੪ ॥ ਅਹੈ ਖਾਲਸਾ ਅਬ
 ਕਛ ਬੇਰਾ ॥ ਕਰਹੁ 'ਬਿਬੂਦ ਜਿ ਪਾਵਹੁ ਜੇਰਾ ॥ ਜਬ ਬਿਧ ਹੈ ਪੁਨ
 ਸਕਹੁ ਨ ਮਾਰੇ ॥ ਪਸਰੇ ਲਖੇ ਜਗਤ ਮਹਿ ਸਾਰੇ ॥ ੨੫ ॥ ਹਮ
 ਗੁਲਾਮ ਸਮ ਤੁਮਰੇ ਪਰਨੇ ॥ ਰਾਖਹੁ ਲਾਜ ਜਾਨ ਨਿਜ ਸਰਨੇ ॥
 ਅਸ ਬਿਧ ਬਹੁ 'ਘਿਘਿਆਇ ਸੁਨਾਈ ॥ ਐ ਬਹੁ ਤੁਹਫੇ ਭੇਟ
 ਚਢਾਈ ॥ ੨੬ ॥ ਸਿਰਹੰਦ ਸੂਬੇ ਤਬ ਢਿਗ ਸ਼ਾਹਿ ॥ ਅਰਜੀ
 ਲਿਖਕੇ ਦੀਨ ਪਠਾਹਿ ॥ ਨੌਰੰਗ ਪੁਰ ਐਰੰਗ ਢਿਗ ਗਯੋ ॥ ਪਠਕੈ
 ਉੱਤਰ ਐਸੇ ਦਯੋ ॥ ੨੭ ॥ ਪ੍ਰਥਮਹਿ ਅਰਜੀ ਭੂਪਨ ਆਈ ॥
 ਦਿਹਲੀ ਤੇ ਦਸ ਸਹਿਸ ਪਠਾਈ ॥ ਸੋ ਪੈਂਡੇ ਖਾਂ ਮਿਤ ਕੋ ਪਾਇ ॥
 ਮਿਟਯੋ ਬਖੇਰਾ ਨਹਿ ਲਖ ਪਾਇ ॥ ੨੮ ॥ ਅਬ ਲੇ ਸ਼ਾਹੀ ਫੌਜ

੧ ਸ਼ਿਕਾਰਾ ।

੨ ਜਲ ਬਲ ਕੇ ।

੩ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ।

੪ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ।

ਫੌਜ ਇਕ ਦਿਨ ਵਿਚ ।

੫ ਖਤਮ ਕਰੇ ।

੬ ਹਾੜੇ ਤਰਲੇ ।

ਜਿਤ ਚਾਹੇ ॥ ਖੁਦ ਆਪਹਿ ਚਢ ਕੈ ਤਹਿ ਜਾਹੇ ॥ ਗੁਰੂ ^੧ਗਹੇ ਕੈ
ਮਾਰ ਨਿਕਾਰੇ ॥ ^੨ਕੋਹੀ ਨਿਪਨ ਕੇ ਦੁਖ ਕੇ ਟਾਰੇ ॥ ੨੯ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਅਸ ਵਿਧ ਹੁਕਮ ਨੁਰੰਗ ਨੇ ਦੀਨੋ ਤਬੈ ਚਢਾਇ ॥

ਦੱਖਨ ਔਰੰਗ ਬਾਦ ਤੇ ^੩ਦੂਤ ਪੰਜਾਬ ਲਿਆਇ ॥ ੩੦ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਪਹਾੜੀ
ਪ੍ਰਕਾਰੂ ਹੋਵਨ ਐ ਔਰੰਗ ਸੂਬੇ ਸਿਰਹਿੰਦ ਪ੍ਰਤਿ ਹੁਕਮ ਭੇਜਨ ਪ੍ਰਸੰਗ
ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਬਾਹਠਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੬੨ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਇਤ ਗੁਰ ਆਨੰਦ ਪੁਰ ਬਿਖੈ ਸਿੱਖਨ ਦੇ ਕਲਜਾਨ ॥

ਇਕ ਸਿਖ ਜੋਗਾ ਸਿੰਘ ਕੀ ਗਾਥਾ ਸੁਨਹੁ ਸੁਜਾਨ ॥ ੧ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਪੁਰ ਪਿਸ਼ੌਰ ਕਾ ਚੌ ਸੋ ਬਾਸੀ ॥ ਸੇਵਾ ਕਰਤ
ਰਹਿਤ ਗੁਰ ਪਾਸੀ ॥ ਦਰਸਨ ਕਰਹਿ ਸਿਦਕ ਕੇ ਠਾਨਹਿ ॥ ਪ੍ਰਭੂ
ਰਿਝਾਵਨ ਕਰਤ ਮਹਾਨਹਿ ॥ ੨ ॥ ਕੇਤਕ ਵਰਖ ਬੀਤ ਜਬ ਗਏ ॥
ਤਿਸ ਕੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਤਹਿ ਅਏ ॥ ਦਰਸਨ ਕਰਕੇ ਅਰਪ ^੪ਅਕੋਰ ॥
ਬੋਲੇ ਜੁਗਲ ਹਾਥ ਕਰ ਜੋਰ ॥ ੩ ॥ ਮਹਾਰਾਜ ਇਸ ਕੇ ਅਬ
ਬਿਆਹੁ ॥ ਆਇਸ ਦੇਹੁ ਸਿੱਧ ਕਰਵਾਹੁ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਭ ਸੁਨ ਸਿੱਖਨ
ਅਭਲਾਖਾ ॥ ਕਹੁ ਜੋਗਾ ਸਿੰਘ ਕਯਾ ^੫ਅਭਲਾਖਾ ॥ ੪ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ
ਤਬ ਸਿੰਘ ਉਚਾਰੀ ॥ ਮੇ ਪ੍ਰਣ ^੬ਰਾਵਰ ਕੇ ਅਨਸਾਰੀ ॥ ^੭ਅਨਨ
ਸਿੱਖ ਨਿਜ ਮੋਹਿ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਹੁਇ ਆਇਸ ਤਸ ਕਰਹੈ ਕਾਰੇ ॥ ੫ ॥
ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਮਨ ਕੀ ਜਾਨੀ ॥ ਸਿਖ ਸੇਵਾ ਕਰ ਭਾ ਅਭਮਾਨੀ ॥
ਬਿਨ ਨਿਰਵਾਰੇ ਨਹਿ ਕਲਜਾਨਾ ॥ ਜਪ ਤਪ ਬ੍ਰਤ ਤੈ ਮਾਨਹਿ
ਹਾਨਾ ॥ ੬ ॥ ਅਸ ਬਿਚਾਰ ਕਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਉਚਾਰੀ ॥ ਅਬ ਤੂੰ ਜਾਹੁ

੧ ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਪਕੜ ਲਓ ਜਾਂ ਮਾਰ ਕੇ ਕਢ ਦਿਓ ।

੨ ਪਹਾੜੀ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ

ਦੁਖ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰੇ ।

੩ ਹਲਕਾਰਾ ।

੪ ਭੇਟਾ ।

੫ ਇਛਾ ।

੬ ਆਪ ਜੀ ਦੇ ।

੭ ਪਿਆਰਾ ।

੧ ਨਿਕੇਤ ਮਝਾਰੀ ॥ ਅਪਨੋ ਬਿਆਹ ਸੁਧਾਰਨ ਕਰੇ ॥ ਪੁਨ ਆਵਹੁ
 ਹਮ ਆਗਯਾ ਧਰੇ ॥ ੭ ॥ ਮਾਨ ਵਾਕ ਤਿਨ ਸੰਗ ਸਿਧਾਰਾ ॥
 ਉਤਸ਼ਵ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਮਨ ਭਾਰਾ ॥ ਰਚਯੋ ਬਿਆਹਿ ਆਵਤ
 ਤਤਕਾਲਾ ॥ ਕੀਨੇ ਮੰਗਲ ਚਾਰ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ੮ ॥ ਇਤ ਗੁਰ ਸਿਖ
 ਕੇ ਮਾਨ ਨਿਵਾਰਨ ॥ ਇਕ ਸਿਖ ਕੀਨੋ ਨਿਕਟ ਹਕਾਰਨ ॥ ਹੁਕਮ
 ਪੱਤ੍ਰ ਦੇ ਕੈ ਸਮਝਾਯੋ ॥ ਜਾਹੁ ਪਿਸ਼ੌਰ ^੨ਬਿਲੰਬ ਬਿਲਾਯੋ ॥ ੯ ॥
 ਜੋਗਾ ਸਿੰਘ ਜਬ ਦੇ ਦੈ ਫੇਰਾ ॥ ਦੇਹੁ ਹੁਕਮ ਤਿਹ ਕਰ ਮਹਿ ਮੇਰਾ ॥
 ਸੋ ਭੀ ਸਿਖ ਪਿਸ਼ੌਰ ਮਹਿ ਆਯੋ ॥ ਜੋਗਾ ਸਿੰਘ ਜਨੇਤ ਦੁਕਾਯੋ ॥
 ੧੦ ॥ ਅੰਮ੍ਰਤ ਕਾਲ ਦਿਵਾਨ ਸੁ ਮਾਈ ॥ ਰਾਗਿਨ ਆਸਾ ਵਾਰ
 ਲਗਾਈ ॥ ਗਿਆਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਲਾਂਵ ਉਚਾਰੀ ॥ ^੩ਦੰਪਤ ਲੀਨੀ
^੪ਜੁਗਲ ਭੁਵਾਰੀ ॥ ੧੧ ॥ ਹੁਕਮ ^੫ਨਾਮੀਏ ^੬ਔਸਰ ਹੇਰਾ ॥ ਦਯੋ
 ਹੁਕਮ ਗੁਰ ਕੋ ਤਿਹ ਬੇਰਾ ॥ ਪੈਰ ਉਠਾਵਹੁ ਪਠ ਕਰ ਇਸੈ ॥
 ਸਿਦਕੀ ਪਠਯੋ ਲਿਖਯੋ ਤਿਸ ਬਿਸੈ ॥ ੧੨ ॥ ਜਬ ਤੂੰ ਹੇਰਹਿ ਹੁਕਮ
 ਹਮਾਰੇ ॥ ਦਿਨ ਕੈ ਨਿਸ ਹੂੰ ਇਤਹਿ ਪਧਾਰੇ ॥ ਅਪਰ ਕਾਜ ਕੋ
 ਪਗ ਨ ਉਠਾਵਹੁ ॥ ਦੇਖਤ ਸਭ ਤਜ ਇਤ ਕੋ ਆਵਹੁ ॥ ੧੩ ॥
^੭ਪਢਤ ^੮ਅਚੰਭੈ ਅਤ ਛਿਨ ਭਯੋ ॥ ਨਹਿ ਫੇਰੇ ਹਿਤ ਪਗ ਅਗ
 ਦਯੋ ॥ ਸਭ ਲੋਗਨ ਅਰ ਪਿਤ ਕੇ ਸਾਥ ॥ ਕਰੀ ਜਨਾਵਨ ਗੁਰ ਕੀ
^੯ਗਾਥ ॥ ੧੪ ॥ ਮੋ ਤੇ ਹੁਕਮ ਨ ਮੇਟਿਓ ਜਾਈ ॥ ਅਪਰ ਨ ਫੇਰਾ
 ਸਕੈ ਫਿਰਾਈ ॥ ਪਿਤਾ ਆਦ ਬਹੁਤਨ ਸਮਝਾਯੋ ॥ ਕਾਰਜ ਕਰ
 ਪੁਨ ਗਮਨਹੁ ਧਾਯੋ ॥ ੧੫ ॥ ਐਸੀ ਬਾਤ ਨ ਜਗ ਮਹਿ ਭਈ ॥ ਐ
 ਕਛੁ ਦੇਰ ਲਗਤ ਅਬ ਨਈ ॥ ਸੁਨ ਸਿਦਕੀ ਤਬ ਕੀਨ ਬਖਾਨੋ ॥

੧ ਘਰ ਵਿਚ । ੨ ਦੇਰ ਨੂੰ ਦੁਰ ਕਰਕੇ । ੩ ਪਤੀ ਪਤਨੀ ਨੇ । ੪ ਦੋ
 ਲਾਵਾਂ ਲਈਆਂ । ੫ ਹੁਕਮ ਨਾਮਾ । ੬ ਸਮਾਂ ਦੇਖਾ । ੭ ਪੜ ਕਰਕੇ ।
 ੮ ਹੈਰਾਨ । ੯ ਕਥਾ ।

ਸਿਖ ਐ ਸਤੀ ਹਟੇ ਧ੍ਰਮ ਹਾਨੇ ॥ ੧੬ ॥ ਅਸ ਕਹਿ 'ਗਰ ਤੇ ਦੇ
 ਸਮਸੇਰਾ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ ਦਿਹੁ ਇਹ ਸੰਗ ਅਬ ਫੇਰਾ ॥ ਅਸ ਬਿਧ
 ਸਿਦਕੀ 'ਤਰਨੀ ਤਿਆਗੇ ॥ ਗੁਰ ਦਿਸ 'ਪਗ ਡਾਲਯੋ ਬਡਭਾਗੇ ॥
 ੧੭ ॥ ਪੰਥ ਉਲੰਘਤ ਦੁਆਬੇ ਦੇਸਾ ॥ ਪੁਰ ਹੁਸਿਆਰ ਮਾਹਿੰ
 ਪਰਵੇਸਾ ॥ ਪੁਨ ਹੰਕਾਰ ਹੀਏ ਮਹਿੰ ਆਵਾ ॥ ਅਬ ਲਗ ਮਮ ਸਮ
 ਸਿੱਖ ਨ ਥਾਵਾ ॥ ੧੮ ॥ ਅਸ ਮਨ ਗਿਨਤ ਸਿਵਰ ਜਬ ਡਾਰਾ ॥
 ਏਕ ਚੁਬਾਰਾ ਸਮੁਖ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਤਾ ਮਹਿੰ 'ਗਨਕਾ ਸੁੰਦਰ 'ਭਾਲਾ ॥
 ਰੂਪ ਦੇਖ ਭੁਮਯੋ ਤਤ ਕਾਲਾ ॥ ੧੯ ॥ ਮਦ ਨਿਰਵਾਰਨ ਕਾਮ
 ਪ੍ਰੇਰਾ ॥ ਠਾਨੀ ਮਨ ਮਹਿੰ ਤਿਹ ਬਿਨ ਬੇਰਾ ॥ ਨਿਸਾ ਪਰੇ ਇਸ ਕੇ
 ਢਿਗ ਜਾਵੇਂ ॥ ਮੁਖ ਮਾਂਗਯੋ ਦੇ ਮਹਿਲ ਖਿਲਾਵੇਂ ॥ ੨੦ ॥ ਅਸ
 ਬਿਚਾਰ ਤੇ ਨਿਸ ਭੀ ਆਇ ॥ ਚਤ੍ਰ ਘਟੀ ਗੀ ਤਬ ਹਰਖਾਇ ॥
 ਉਠਯੋ 'ਧਨ ਥਾਤੀ ਕਰ ਲੈ ਕੈ ॥ ਇਤ ਗੁਰ ਸਿਖ ਕੀ ਦਸਾ ਲਖੈ ਕੈ
 ॥ ੨੧ ॥ ਜੇ ਅਬ ਹਸ ਨਹਿੰ ਜਾਇ ਬਚਾਵਹਿੰ ॥ ਪਰੇ ਨਰਕ ਸਿਖ
 ਗੋਤੇ ਥਾਵਹਿੰ ॥ ਇਮ ਬਿਚਾਰ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਜਗ ਨਾਥਾ ॥ 'ਕੰਚਨ
 ਆਸਾ ਗਹਿ 'ਕਰ ਹਾਥਾ ॥ ੨੨ ॥ ਦੁਾਰ ਪਾਲ ਕੇ ਰੂਪ ਬਨਾਏ ॥
 ਬੇਸਾ ਦੁਾਰ ਖਲੋਤੇ ਆਏ ॥ ਜੋਗਾ ਸਿੰਘ ਨਿਕਟ ਜਬ ਆਯੋ ॥
 'ਸੀਢੀ ਧੈ ਚਢਬੇ ਕੋ ਚਾਹਯੋ ॥ ੨੩ ॥ ਦੁਾਰ ਪਾਲ ਤਬ ਡਾਂਟ
 ਹਟਾਯੋ ॥ ਹੁਕਮ ਨਾਹਿੰ ਤੁਹਿ ਜਾਹੁ 'ਪਲਾਯੋ ॥ ਸੁਨਤਯੋ ਮਨ
 ਮੁਰਝਾਵਤ ਫਿਰਯੋ ॥ ਚਿਤ ਬਿਚਾਰ ਐਸੇ ਤਬ ਕਰਯੋ ॥ ੨੪ ॥ ਕੋ
 'ਭੂਪਤ ਉਪਰ ਹੁੰ ਗਯੋ ॥ ਦੁਾਰ ਪਾਲ ਮੁਹਿ ਜਾਨ ਨ ਦਯੋ ॥ ਬੋਰ
 ਕਾਲ ਰਹਿ ਕੈ ਸੋ ਜਾਇ ॥ ਸੈਂ ਜਾਵਹੁ ਪੁਨ ਤਿਆਗਨਹੁ ਨਾਇ ॥

੧ ਗਲੇ ਵਿਚੋਂ ਤਲਵਾਰ ਲਾਹ ਕੇ ਦਿਤੀ।

੨ ਇਸਤ੍ਰੀ।

੩ ਪੈਰ ਪਾਇਆ।

੪ ਵੇਸਵਾ।

੫ ਦੇਖੀ।

੬ ਧਨ ਦੀ ਥੈਲੀ।

੭ ਸੋਨੇ ਦਾ ਡੰਡਾ।

੮ ਹਥ ਵਿਚ ਫੜ ਲਿਆ।

੯ ਪੌੜੀਆਂ।

੧੦ ਦੌੜ ਜਾ।

੧੧ ਰਾਜਾ।

੨੫ ॥ 'ਨਿਸਾ ਪਹਿਰ ਅਸ ਭਾਂਤ ਬਿਤਾਈ ॥ ਖਰੋ ਬਿਲੋਕਯੋ ਤਿਹ
 ਬਿਧ ਜਾਈ ॥ ਦੁਤੀਏ ਤ੍ਰਿਤੀਏ ਬੇਰਹਿ ਗਯੋ ॥ ਖਰੋ ਬਿਲੋਕਤ ਤਿਹ
 ਬਿਧ ਭਯੋ ॥ ੨੬ ॥ ਰੈਨ ਬਿਤੀ ਤਬ ਭਾ ਪਰਭਾਤ ॥ ਸਿੰਘ ਮਨ
 ਆਈ ਤਬ ਅਸ ਬਾਤ ॥ ਐ ਮਨ ਤੂੰ ਕਿਯਾ ਕੀਨ 'ਕੁਕਾਜ ॥ ਰਾਖੀ
 ਸਿੱਖੀ ਤੁਝ ਗੁਰ ਲਾਜ ॥ ੨੭ ॥ 'ਨਤ ਤੂੰ ਪਰਤੇ ਨਰਕ ਮਝਾਰੇ ॥
 ਨਿਜ ਮਨ ਕੋ ਬਹੁ ਦੀਨ ਧਿਕਾਰੇ ॥ 'ਮੱਜਨ ਕਰ 'ਗੁਰ ਗਿਰਾ
 ਪਠਾਈ ॥ ਗਮਨਯੋ ਪੁਰ ਅਨੰਦ ਪ੍ਰਵਸਾਈ ॥ ੨੮ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਚਰਨਨ ਪਰ ਸਿਰ ਨਾਯੋ ॥ ਕੁਸਲਾ ਨੰਦ ਬੂਝ ਸੁਖਦਾਯੋ ॥ ਬਿਆਹ
 ਭਯੋ ਮਗ ਭੀ 'ਕਸ ਭਾਤੀ ॥ ਪੁਰ ਹੁਸਿਆਰ ਬਿਤੀ ਕਸ ਰਾਤੀ ॥
 ੨੯ ॥ ਸਮਝ ਬਾਰਤਾ ਚਰਨੀਂ ਪਰਯੋ ॥ ਧੰਨ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਰਾਬ
 ਉਬਰਯੋ ॥ ਆਪ ਸਮਾਨ ਨ ਅਪ੍ਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਸਦਾ ਦਾਸ ਕੇ ਬਨ
 ਰਖਵਾਲਾ ॥ ੩੦ ॥ ਤਜੇ 'ਜਿਠਾਈ ਜਨਨ ਕੇ ਕਾਰਨ ॥ ਚੋਬਦਾਰ
 ਹੈ ਕੀਨ 'ਉਬਾਰਨ ॥ ਛਟਮ ਰੂਪ ਗੁਰਦਾਸਹਿ ਭਾਈ ॥ ਤਸ
 'ਭਿਮਾਨ ਮੁਹਿ ਦੀਨ ਮਿਟਾਈ ॥ ੩੧ ॥ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਆਦਿਕ
 ਪਿਆਰੇ ॥ ਬਿਰੇ ਹੁਤੇ ਗੁਰ ਢਿਗ ਤਿਹ ਬਾਰੇ ॥ ਕਹਿਤ ਭਏ ਜੋਗਾ
 ਸਿੰਘ ਭਾਈ ॥ 'ਜਸ ਬੀਤੀ ਅਬ ਦੇਹੁ ਸੁਨਾਈ ॥ ੩੨ ॥ ਸੁਨ
 ਸਿੰਘ ਹਾਬ ਜੋਰ ਸਭ ਕਹੀ ॥ ਸੁਨ ਦਿਵਾਨ ਸਭ ਅਚਰਜ ਲਹੀ ॥
 ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਧਨ ਸਿੱਖੀ ਬਾਰੀ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਸਭਹਨ ਬੰਦਨ ਧਾਰੀ ॥
 ੩੩ ॥ ਜੋਗਾ ਸਿੰਘ ਰਹਯੋ ਗੁਰ 'ਤੀਰਾ ॥ ਸੇਵਾ ਕੀਨਸ ਅਤੀ
 ਗੰਭੀਰਾ ॥ ਭੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਗੁਰ ਵਾਕ ਉਚਾਰਾ ॥ ਅਬ ਗਵਨਹੁ ਨਿਜ
 ਗੇਹ ਮਝਾਰਾ ॥ ੩੪ ॥ ਆਇਸ ਪਾਇ ਚਰਨ ਸਿਰ ਨਾਈ ॥ ਆ

੧ ਇਕ ਪਹਿਰ ਰਾਤ । ੨ ਖੋਟਾ ਰੰਮ । ੩ ਨਹੀਂ ਤਾਂ । ੪ ਇਸ਼ਨਾਨ
 ਕਰਕੇ ੫ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਬਾਣੀ ਦਾ ਪਾਠ ਕੀਤਾ । ੬ ਕਿਸ ਝਰੂਂ । ੭ ਵਡਿਆਈ ।
 ੮ ਬਚਾਵਣਾ । ੯ ਹੰਕਾਰ । ੧੦ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ । ੧੧ ਪਾਸ ।

ਨਿਜ ਪੁਰ ਧ੍ਰਮਸਾਲ ਬਨਾਈ ॥ ਗ੍ਰਹਸਥ ਮਾਹਿ ਰਹਿ ਸਿਦਕ
ਕਮਾਈ ॥ ਅੰਤ ਗੁਰੂ ਪੁਰ ਪਹੁੰਚਯੋ ਜਾਈ ॥ ੩੫ ॥ ਹੇ ਮਨ ਤੂੰ ਭੀ
ਹਉਮੈ ਤਿਆਗ ॥ ਗੁਰ ਸਿੱਖੀ ਸਨ ਕਰ 'ਅਨਰਾਗ ॥ ਜਹਿ ਤੇ ਹੂੰ
ਹੈ ਗੁਰੂ ਕ੍ਰਿਪਾਰਾ ॥ ਨਿਜ ਪੁਰ ਬਾਸਾ ਕਰੈ ਤਿਹਾਰਾ ॥ ੩੬ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਭਾਈ
ਜੋਗਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਤੇਹਠਮੇਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੬੩ ॥
ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਦਸਮੇ ਪਤਸ਼ਾਹਿ ਬਰ ਪੁਰ ਅਨੰਦ ਕੇ ਮਾਹਿ ॥

ਅਨਕ 'ਬਿਲਾਸਨ ਬਿਲਸ ਹੈਂ ਜੋ ਸਿੱਖਨ ਗਤ ਦਾਹਿ ॥ ੧ ॥

ਅੰਤਰਯਾਮੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਭਾਵਿੱਖਯਤ ਕੀ ਜਾਨ ॥

ਜੁੱਧ ਅਖਾਰੇ ਹੋਹਿ ਬਹੁ ਕਰੈਂ ਸ਼ੁੱਭ ਗਨ ਹਾਨ ॥ ੨ ॥

ਲਲਤ ਪਦ ਛੰਦ ॥ ਹੁਕਮ ਕਰਯੋ 'ਆਯੁਧ ਗਨ ਹੋਵੈਂ ਦੇ
ਧਨ ਗਨ ਘਰਵਾਯੋ ॥ ਤੋਪ ਤੁਪਕ 'ਰਹਿਕਲੇ ਖੰਜਰ ਬਹੁ 'ਜੰਜੈਲ
ਬਨਾਯੋ ॥ ੩ ॥ 'ਬੁਰਦੇ' 'ਬਿਛੂਵੇ' 'ਸੈਫ ਦੁਧਾਰੇ ਤੋਮਰ ਚਕ੍ਰ
'ਖਤੰਗਾ ॥ 'ਚਾਪ ਤਮਾਚੇ' 'ਸਾਂਗ ਸੁ ਬਰਛੀ' 'ਕਰਾਚੋਲ ਖਰ
ਅੰਗਾ ॥ ੪ ॥ ਲਗੇ ਅਨਕ ਕਾਰੀਗਰ ਘਰਬੇ ਗੁਲਕ ਬਰੂਦ
ਬਨਾਏ ॥ ਮੇਗਜ਼ੀਨ ਕਰ ਜਮਾਂ 'ਅਨਕ ਬਿਧ ਕੋਸ਼ਟ ਪੂਰ ਕਰਾਏ
॥ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਹਿਤ ਬਾਨ ਬਿਲੰਦ ਬਨੇ ਬਹੁ ਬਰਬੀਰਨ ਕੇ ਘਾਤੀ ॥
ਏਕ ਮੁਹਿਰ ਕੋ 'ਹੇਮ ਲਗਹਿ ਤਿਸ ਮੁਖੀ ਪੁਲਾਦ ਸੰਗਾਤੀ ॥ ੬ ॥
ਇਤ ਆਦਿਕ 'ਆਯੁਧ ਨਿਤ ਬਨਤੇ ਪਰਖਤ ਗੁਰ ਹਰਖਾਵੈਂ ॥
ਕੇਤਕ ਬਖਸਤ ਹੈਂ ਕਰ ਸਿੰਘਨ ਸਦਾ ਜੰਗ ਮਨ ਭਾਵੈਂ ॥ ੭ ॥

੧ ਪ੍ਰੇਮ।

੨ ਅਨੇਕਾਂ ਹੀ ਕੇਤਕ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ।

੩ ਸ਼ਸਤ੍ਰ।

੪ ਛੋਟੀ ਤੋਪ।

੫ ਤੋਪ ਹੈ।

੬ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ।

੭ ਮੁਕੁਵੇਂ ਸ਼ਸਤ੍ਰ।

੮ ਤਲਵਾਰ।

੯ ਤੀਰ।

੧੦ ਧਨਖ।

੧੧ ਬੁਛੀ।

੧੨ ਤਲਵਾਰ।

੧੩ ਅਨੇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੈਠੇ ਭਰੇ।

੧੪ ਸੋਨਾ।

੧੫ ਸ਼ਸਤ੍ਰ।

ਗੁਰੂ ਪੁਨਮ ਕਾਤਕ ਕੀ ਲਖ ਕੈ ਦਸ ਦਿਸ ਤੇ ਸਿੰਘ ਆਏ ॥ ਸੁਨ
ਸੁਨ ਜੁੱਧ ਹਰਖ ਮਨ ਹੋਵਤ ਚਹੈਂ ਸ਼ੱਤ੍ਰੁ ਗਨ ਘਾਏ ॥ ੮ ॥ ਧੂਮ
ਧਾਮ ਯੁਤ ਪੁਰਬ ਬਿਤੀਤਯੋ 'ਜੁਗ ਸ਼ਤ ਤੇਤੀ ਹੋਵਾ ॥ ਨੌਰੰਗ ਹੁਕਮ
ਜਲੰਧਰ ਪਹੁੰਚਯੋ ਬਾਜੀਦੇ ਜਬ ਜੋਵਾ ॥ ੯ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਚਢਨ ਤਿਆਰੀ ਤਤ ਛਿਨ ਕੀਨ ॥ ਅਨੀ
ਸਕੇਲ ਜਿਤਹੁ ਕਿਤ ਲੀਨ ॥ ਲਾਖਹੁ ਸੁਭਟ ਜੋਰ ਕਰ ਚਢਯੋ ॥
ਦੁੰਦਭ ਬਜੇ ਬੀਰ ਰਸ ਬਢਯੋ ॥ ੧੦ ॥ ਚਲੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸੈਂਕਰੇ
ਆਗੇ ॥ ਪਿਖ ਬਜੀਦ ਖਾਂ ਬਹੁ ਮਦ ਪਾਗੇ ॥ ਕਹਿ ਮਨ ਮਹਿ ਮੈਂ
ਗੁਰ ਗਹਿ ਲਿਆਵੇਂ ॥ ਹਜ਼ਰਤ ਤੇ ਇਨਾਮ ਬਡ ਪਾਵੇਂ ॥ ੧੧ ॥
ਅਨਕ ਬੇਰ ਗੁਰ ਜੰਗ ਜਤਾਇ ॥ ਮੈਂ ਤਿਹ ਜੀਤਹੁ ਸੁਜਸ ਬਢਾਇ ॥
ਅਸ ਬਿਧ ਗਰਬਤ ਕੂਚ ਕਰਾਇ ॥ ਪੁਰ ਰੋਪਰ ਕੇ ਜਬ 'ਨਿਯਰਾਇ
॥ ੧੨ ॥ ਮਿਲੇ ਸਸੈਨਾ ਭੂਪ ਪਹਾਰੀ ॥ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰਨ ਦੇ ਕਰ
ਡਾਰੀ ॥ ਅਰ ਬਹੁ ਬਿਧ ਘਘਿਆਇ ਉਚਾਰੀ ॥ ਹਮ ਗੁਲਾਮ ਨਿਤ
ਹੈਂ ਅਨਸਾਰੀ ॥ ੧੩ ॥ ਪੁਰਹੁ ਲਾਲਸਾ ਇਹੀ ਹਮਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਕੋ
ਹਤਹੁ ਕਿ ਗਹਿ ਇਹ ਬਾਰੀ ॥ ਬਸੈਂ ਸੁਖੀ ਹਮ ਪ੍ਰਜਾ ਤੁਮਾਰੀ ॥
ਸੁਨ ਬਜੀਦ ਖਾਂ ਕੀਨ ਉਚਾਰੀ ॥ ੧੪ ॥ ਮੋ ਕੈ ਨਹਿੰ ਨਿਜ ਸਮ
ਪਹਿਚਾਨਹੁ ॥ ਐ ਪੈਂਡੇ ਖਾਂ ਤੁਲ ਨਹਿੰ ਜਾਨਹੁ ॥ ਪੇਖ ਲੇਹੁਗੇ
ਹਾਥ ਹਮਾਰੇ ॥ ਕਹਾਂ ਗੁਰੂ ਹੈ ਹਮਨ ਅਗਾਰੈ ॥ ੧੫ ॥ ਅਸ ਕਹਿਤੇ
ਸੁਨਤੇ ਗੁਰ 'ਓਰਾ ॥ ਚਢੇ ਆਤ ਗਰਬਤ ਦੇ ਜੋਰਾ ॥ ਇਤ ਗੁਰ
ਬਿਰੇ ਸੁ ਬੀਚ ਦਿਵਾਨ ॥ ਦੀਨ 'ਸੂਹੇ ਨੇ ਤਬ 'ਸੁਧ ਆਨ ॥ ੧੬ ॥

੧ ਮੰਮਤ ਨਾਨਕ ਸ਼ਾਹੀ ੨੩੩।

੨ ਵੋਜ ਇਕਠੀ।

੩ ਸੂਰਮੇ।

੪ ਨਗਾਰੇ।

੫ ਨਜ਼ਦੀਕ।

੬ ਤਰਫ।

੭ ਸੀ. ਆਈ. ਡੀ.।

੮ ਖਬਰ

ਆਕੇ ਦਿਤੀ।

ਦੇਹਿਰਾ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਦੁਸ਼ਟ ਪਹਾਰੀਏ ਲਿਆਏ ਤੁਰਕ ਚਢਾਇ ॥

ਟੀਡੀ ਦਲ ਸਮ ਆਏ ਬਹੁ ਆਗੈ ਜਿਮ ਤੁਮ ਭਾਇ ॥੧੭॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸੁਨ ਪ੍ਰਭ ਸ਼ੱਤ੍ਰੁ ਆਇ ਇਤ ਜਬੈ ॥ ਚਢਯੋ ਬੀਰ
ਰਸ ਗਰਜੇ ਤਬੈ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਰਣਜੀਤੰ ਬਜਵਾਯੋ ॥ ਸਰਬ ਖਾਲਸੇ
ਹੁਕਮ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ੧੮ ॥ ਨਹਿੰ ਠਾਠਹਿੰ ਪੁਰ ਢਿਗ ਇਹੁ ਜੰਗ ॥
ਹੁਹਿ ਦੁਰਗੰਧ 'ਮ੍ਰਿਤਨ ਕੇ ਤੰਗ ॥ ਗੜ੍ਹ ਨਿਰਮੋਹ ਮੋਰਚੇ ਡਾਰਹਿੰ ॥
ਤਹਾਂ ਸ਼ੱਤ੍ਰੁ ਗਨ ਕੇ ਸੰਘਾਰਹਿੰ ॥ ੧੯ ॥ 'ਦੁਰਗਨ ਮਹਿੰ ਰਹਿ ਦੋਇ
ਹਜ਼ਾਰਾ ॥ ਅਪ੍ਰ ਚਢੈ ਹਿਤ ਸ਼ੱਤ੍ਰੁ ਪ੍ਰਹਾਰਾ ॥ ਸੁਨਤ ਖਾਲਸੇ ਗਜ
ਜੈਕਾਰੇ ॥ ਗੁਲਕ ਬਰੂਦ ਦੀਨ 'ਬਰਤਾਰੇ ॥੨੦॥ ਤਤ ਛਿਨ ਜ਼ੀਨ
ਤੁਰੰਗਨ ਪਾਇ ॥ 'ਸਨਦ ਬੱਧ ਹੂ ਕੈ ਸਭ ਆਇ ॥ ਸੁਤ ਗੁਰ ਸ੍ਰੀ
ਅਜੀਤ ਹਰਿ ਜੋਧਾ ॥ ਹੈ ਅਰੂਢ ਗਹਿ ਧੰਨਸ਼ ਕ੍ਰੋਧਾ ॥ ੨੧ ॥
ਆਲਮ ਸਿੰਘ ਬਚਿਤ੍ਰ ਸਿੰਘ ਬੀਰਾ ॥ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਮੁਹਕਮ ਸਿੰਘ
ਧੀਰਾ ॥ ਇਤ ਆਦਿਕ ਗੁਰ ਕੇ ਸਰਦਾਰਾ ॥ ਲੇ ਜੱਥੇ ਨਿਜ ਨਿਜ
ਹੂ ਤਿਆਰਾ ॥ ੨੨ ॥ 'ਸਪਤ ਸਰੰਸੁ ਭਏ ਇਕ ਥਾਇ ॥ ਨੀਲੇ ਪੈ
'ਅਰੋਹਿ ਸਿੰਘ ਰਾਇ ॥ 'ਸਾਰਾਸਨ ਕਰ ਮੈ ਬਡ ਧਾਰੇ ॥ 'ਬੇਸਰ
ਇਕ ਸਰ ਲੀਨ ਸੰਗਾਰੇ ॥ ੨੩ ॥ ਕੀਨ ਚਢਾਈ ਰਿਪਨ ਹਿਤ
ਘਾਈ ॥ ਨਾਹਰੇ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਗਜਵਾਈ ॥ ਫੌਜ ਸਭੈ ਲੇ ਕੈ ਨਿਜ
ਸੰਗਾ ॥ ਸ਼ੱਤ੍ਰੁ ਹਤਨ ਹਿਤ ਧਾਰ ਉਮੰਗਾ ॥ ੨੪ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮਹਿ ਜਹਾਂ
ਸ਼ੱਤ੍ਰੁ ਗਨ ਮਾਰੇ ॥ ਗਢ ਨਿਰਮੋਹ ਜਾਇ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਥਿਤ ਭੇ
ਸਤਿਗੁਰ ਆਇਸ ਦੀਨ ॥ ਚਹੁ ਦਿਸ ਮੋਰਚ ਬੰਦੀ ਕੀਨ ॥ ੨੫ ॥
ਥਿਰੇ ਸ਼ੱਤ੍ਰੁ ਕੀ ਓਰ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਆਇ ਜਬੈ ਪਿਖ ਬਿਨਾ ਸੰਭਾਰੇ ॥

੧ ਮਰਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਤੋਂ ।

੨ ਕਿਲੇ ਵਿਚ ।

੩ ਵੰਡ ਦਿਤੇ ।

੪ ਤਿਆਰ

ਬਰ ਤਿਆਰ ।

੫ ਸਤ ਹਜ਼ਾਰ ।

੬ ਸਵਾਰ ਹੋਏ ।

੭ ਧਨਖ ।

੮ ਖਰਚ ।

੧ ਜੁਲਾ ਬਮਣੀ ਹੁਭੀ ਤਯਾਰੇ ॥ ੨ ਤੁਹੜੇ ਦੀਨ ੩ ਭੰਭ ਇਕ
 ਬਾਹੇ ॥ ੨੬ ॥ ਲਾਗਤ ਤੜਾ ਤੜਾ ਗਿਰ ਪਰੇ ॥ ਖਾਈ ਮਾਰ ਹੋਸ਼
 ਤਬ ਕਰੇ ॥ ਬਜਨ ਲਗੇ ਜੁਗ ਦਿਸਾ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ॥ ਚਲੀ ਬੰਦੂਕ
 ਜੁਗਲ ਦਿਸ ਨਾਨਾ ॥ ੨੭ ॥ ਭੂਪ ਪਹਾਰੀ ਸੈਨਾ ਸੰਗਾ ॥ ਇਕ
 ਦਿਸ ਹੈ ਕਰ ਘਾਲਯੋ ਸੰਗਾ ॥ ਦੁਤਿਯ ਦਿਸਾ ਸੂਬਾ ਅਭਮਾਨੀ ॥
 ਘਤ ਘੋਰੇ ਛੇਰਯੋ ਘਸਮਾਨੀ ॥ ੨੮ ॥ ਬੀਚ ਖਾਲਸਾ ੪ ਰੁਪਯੋ ਐਸੇ ॥
 ਸਿੰਧ ਮਾਹਿੰ ਟਾਪੂ ਹੈ ਜੈਸੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤਬ ਹੁਕਮ ਉਚਾਰਾ ॥
 ਲਹੇ ਮੋਰਚੇ ਮਹਿੰ ਇਹ ਬਾਰਾ ॥ ੨੯ ॥ ਆਹਿੰ ਨਿਕਟ ਤਿਨ ਮਾਰ
 ਗਿਰਾਵਹੁ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਸ਼ੱਤ੍ਰੂ ਤੇ ਜੈ ਪਾਵਹੁ ॥ ਸੁਨ ਸਿੰਘ
 ਸਤਿਗੁਰ ਆਇਸ ਧਾਰੇ ॥ ਬਰਖਾਈ ਗੁਲਕਾ ਦੁਹਗਾਰੇ ॥ ੩੦ ॥
 ਲਾਗਤ ਗਿਰ ਹੈਂ ਹੈ ਅਸਵਾਰ ॥ ਰੁਪੇ ਸੂਰਮੇਂ ਪਰੈ ਸੁ ਮਾਰ ॥ ਸ਼ੱਤ੍ਰੂ
 ਦਿਸਾ ਚਹੁ ਓਰੜ ਆਯੋ ॥ ੫ ਜਨ ਘਨ ੬ ਘਟਾ ਚੜ੍ਹੀ ਗਰਜਾਯੋ ॥
 ੩੧ ॥ ਕਰੈਂ ਭੂਪ ਸੂਬਾ ਹਰਖਾਇ ॥ ਦੀਨ ਗੁਰੂ ਅਜ ਸਾਬ ਖੁਦਾਇ ॥
 ਬੀਚ ਮਦਾਨ ਲੇਹੁ ਅਬ ਮਾਰਾ ॥ ੭ ਟੇਲਾ ਘਾਲਹੁ ਬਿਨਾਂ ਅਵਾਰਾ
 ॥ ੩੨ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰਾਮਿਨ ਕੀ ਬਾਨੀ ਜਯੋਂ ਜਯੋਂ ॥ ਅਗ੍ਰ ਬਢੈਂ ਹਤ
 ਹੈ ਬਹੁ ਤਯੋਂ ਤਯੋਂ ॥ ਜਿਤ ਦਿਸ ਸਤਿਗੁਰ ਬਧਤੇ ਹੇਰਹਿੰ ॥ ਸਰ
 ਤੀਖਨ ਤੇ ਦੜ ਦੜ ਗੇਰਹਿੰ ॥ ੩੩ ॥ ਬੀਧਤ ਸੁਭਟ ਪਵੰਗਮ
 ਗਾਤਾ ॥ ਅਠ ਅਠ ਦਸ ਦਸ ਭੂਮ ਮਿਲਾਤਾ ॥ ਬਿਰੇ ਮੋਰਚੇ ਸਿੰਘ
 ਸੁ ਗਾਢੇ ॥ ਸਲਖੈਂ ਛੋਰਤ ਹੁਇ ਹੁਇ ਠਾਂਢੇ ॥ ੩੪ ॥ ਮਾਰ ਮਾਰ
 ਕਰ ਮੋਰਹਿੰ ਆਰੀ ॥ ਨੇਰ ਨ ਹੋਨ ਦੰਤ ਧ੍ਰਿਤ ਧਾਰੀ ॥ ਚਹੁ ਦਿਸ
 ਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਦੂਰ ॥ ਰਾਖੇ ਦੁਸ਼ਮਨ ਜੇ ਬਡ ਕਰੂਰ ॥ ੩੫ ॥

ਨਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਗੁਰੂ ਸਪੁਤ ਪੂਤ ਚੀਤ ਸ੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ

੧ ਬੰਦੂਕ ।

੨ ਗਜ ਰੋਕਣਾ ।

੩ ਇਕੋ ਵਾਢੀ ਅਗ ਲਾ ਦਿਤੀ ।

੪ ਤਦਾ ਕਾਰ ।

੫ ਜਾਣੇਂ ।

੬ ਬਦਲ ।

੭ ਹਲਾ ।

੮ ਵੈਰੀਆਂ ਨੂੰ ।

ਜੀ ॥ ੧ ਕੁਵੰਡ ਲੇ ਪ੍ਰਚੰਡ ਛੰਡ ਬਾਨ ਧੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ॥ ਸੜਾ ਸੜੀ
ਪ੍ਰਹਾਰਕੈ ੧ ਬਿਹੰਡ ੨ ਤੁੰਡ ਫੇਰ ਕੈ ॥ ਕਰੇ ਜੁ ੩ ਹੇਲ ਆਵਤੇ ੪ ਸ਼ਿਤਾਬ
ਦੀਨ ਮੋਰਕੈ ॥ ੩੬ ॥ ਬਜੀਦ ਖਾਨ ਸੈਨ ਕੋ ਦਲੇਰ ਹੈ ਪਰੇਰਤੇ ॥
ਬਢਾਇ ਅਗ੍ਰ ਲਿਆਵਤੇ ਸੁ ਖਾਲਸਾ ਨਦੇਰਤੇ ॥ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ
ਸਿੰਘ ਜੀ ਬਿਲੰਦ ੫ ਕੋਪ ਧਾਰਯੋ ॥ ਪ੍ਰਹਾਰ ਬਿੰਦਬਾਨ ਕੋ ਸਮੂਹ
ਬੀਰ ਮਾਰਯੋ ॥ ੩੭ ॥ ਪਰੇ ੬ ਤੁਰੰਗ ਸੈਂਕਰੇ ਸਊਰ ਹੇਠ ਉਪਰੇ ॥
ਬਿਸਾਲ ੭ ਸੋਣ ਚਾਲਯੋ ਬਹਯੋ ਪ੍ਰਵਾਹ ੮ ਭੂ ਪਰੇ ॥ ਕਹਾਂ ਲਗੇ
ਬਖਾਨੀਏ ਸੁ ਜੁਗ ਭੂਰ ਹੋਇਯੋ ॥ ਤਬੈ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਬਜੀਦ
ਖਾਨ ਜੋਇਯੋ ॥ ੩੮ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਜਾਨ ਮੋਹਿਰੀ ਜੰਗ ਕੋ ੯ ਐਂਚ ਪ੍ਰਹਾਰਯੋ ਬਾਨ ॥
ਲਾਗਤ ਗਿਰਯੋ ੧੦ ਕਿਕਾਨ ਤਿਹ ਲਗੀ ਚੋਟ ਬਿਚ ਜਾਨ ॥ ੩੯ ॥
ਅਬਯੋ ਸੂਰ ਪਸਚਮ ਦਿਸਾ ਅੰਧਕਾਰ ਗਾ ਛਾਇ ॥
ਘੇਰਾ ਤਿਆਗਯੋ ਸ਼ੱਤ੍ਰੁ ਤਬ ਜਬ ਬਸ ਕਛੁ ਨ ਬਸਾਇ ॥ ੪੦ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਬਜੀਦ
ਖਾਂ ਜੁਧ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਚੌਠਮੇਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੬੪ ॥
ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਇਤ ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਤ ਮੋਰਚੇ ਸੰਗ ਖਾਲਸਾ ਬੀਰ ॥

ਉਤ ਬਜੀਦ ਮਨ ਧਾਰ ਭੈ ਲਗੀ ਸੁ ਚੋਟ ਸਰੀਰ ॥ ੧ ॥
ਚੈਪਈ ॥ ਭਾ ਅੰਧਕਾਰ ਸਿਵਰ ਤਬ ਘਾਲਾ ॥ ਖਾਂ ਬਜੀਦ
ਬਹੁ ਭਯੋ ਬਿਹਾਲਾ ॥ ੨ ਹੀਯੋ ਮਧ ਅਸ ਵਿਧ ਤਬ ਆਯੋ ॥ ਬਲੀ
ਗੁਰੂ ਨਹਿ ਸਕਹੁ ਜਿਤਾਯੋ ॥ ੨ ॥ ਐ ਜਹਾਨ ਜਾਨ ਲਗਾ ਅਹੈ ॥
ਜਾਨ ਜਾਇ ਤੈ ਪੁਨ ਕਯਾ ਰਹੈ ॥ ਗੁਰੂ ਬੈਰ ਕਛੁ ਮੋ ਸੋ ਨਾਹਿ ॥

੧ ਧਨਖ। ੨ ਤੋੜਿਆ। ੩ ਮੂੰਹ। ੪ ਹਲਾ। ੫ ਸ਼ੀਘਰ।
੬ ਗੁਸਾ। ੭ ਘੋੜੇ। ੮ ਲਹੂ। ੯ ਪ੍ਰਿਥਵੀ। ੧੦ ਖਿਚ ਕੇ ਬਾਣ
ਮਾਰਿਆ। ੧੧ ਘੋੜੇ ਤੋਂ। ੧੨ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ।

ਲਗੀ ਚੋਟ ਇਹੁ ^੧ਮਿਸ ਬਨ ਆਹਿ ॥ ੩ ॥ ਨਹਿ ਠਾਨਹਿ ਗੁਰ
 ਸੰਗ ਲਰਾਈ ॥ ਹਤੀ ਗਈ ਸੈਨਾਂ ਅਧਕਾਈ । ਅਸ ਬਿਚਾਰ ਮਹੁ
 ਨਿਸਾ ਬਿਤਾਈ ॥ ਪ੍ਰਾਤ ਕਾਲ ਦਿਯ ਕੂਚ ਕਰਾਈ ॥ ੪ ॥ ਆਏ
 ਭੂਪ ਸਭ ਕਰੀ ਸਲਾਮ। ^੨ਨਾਜ਼ਮ ਜੀ ਨਹਿ ਆਛੇ ਕਾਮ ॥ ਸੁਨ
 ਕਰ ਕ੍ਰੋਧਤ ਬਾਕ ਉਚਾਰਾ ॥ ਕਯਾ ਆਛੀ ਨਹਿ ਤੁਮਹੁ ਉਚਾਰਾ ॥
 ੪ ॥ ਕਰਯੋ ਜੁਧ ਨਹਿ ਹੁਇ ਅਗਵਾਈ। ^੩ਲੜੀ ਸੈਨ ਹਮਰੀ
^੪ਹਤਵਾਈ ॥ ਲਗੀ ਚੋਟ ਹਮ ਭਏ ਲਚਾਰਾ ॥ ਮਾਰੇ ਗੁਰ ਮਮ
 ਬਡ ਸਰਦਾਰਾ ॥ ੬ ॥ ਲਰੈ ਕੌਨ ਅਬ ਤੈ ਗਮਨਾਵਹੁ ॥ ਪੁਨ
 ਲਰ ਹੋਂ ਜਬ ^੫ਅੰਸਰ ਪਾਵਹੁ ॥ ਅਸ ਸੁਨ ਕੈ ਭੇ ਚੂਪ ਭੁਪਾਰਾ ॥
 ਸੂਬਾ ਦਿਸ ਸਰਹੰਦ ਪਧਾਰਾ ॥ ੭ ॥ ^੬ਦੁੰਬ ਝਾਰ ਭੂਪਤ ਨਿਜ
 ਧਾਮਾ ॥ ^੭ਅਰਣੈਦੇ ਲਗ ਗਏ ਤਮਾਮਾ ॥ ਪਿਖਯੋ ਖਾਲਸੇ
^੮ਗੀਦੀ ਭਾਗੇ ॥ ਫਤਹ ਆਈ ਕਰ ਆਨਦ ਪਾਗੇ ॥ ੮ ॥
 ਉਚੇ ਧੁਨ ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲਾ ॥ ਗਜੈ ਖਾਲਸਾ ਮੁਦਤ
 ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਗੁਰ ਚਰਨਨ ਨਮੈਂ ॥ ਕਹੈਂ ਕਿ ਫਤਹ ਦਈ
 ਪ੍ਰਭ ਹਮੈਂ ॥ ੯ ॥ ਹੈ ਪ੍ਰਸੰਨ ਗੁਰ ਤਬੈ ਉਚਾਰੇ ॥ ਸੁਨਹੁ ਖਾਲਸਾ ਜੀ
 ਮਮ ਪਿਆਰੇ ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਹੈ ਰੱਛ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਜੇ ਚਢ ਆਵਹਿ
 ਸੇ ^{੧੦}ਸਠ ਹਾਰੇ ॥ ੧੦ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਰਣਜੀਤ ਬਜਵਾਏ ॥ ਜੇ ਸ਼ਹੀਦ
 ਸੇ ਦਾਹ ਕਰਾਏ ॥ ^{੧੧}ਦੁੰਦਭ ਬਜਵਾਵਤ ਪੁਰ ਆਏ ॥ ਘਾਇਲ
 ਲਾਇਨ ਮਹਿ ਪਹੁਚਾਏ ॥ ੧੧ ॥ ^{੧੨}ਸਾਲ ਪੱਤ੍ਰ ਤੇ ਘਾਵ ਗਵਾਏ ॥
 ਅਧਕ ਤਿਹਾਵਲ ਦੇਗ ਸਜਾਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਖਾਲਸੇ ਫੋਗ ਲਗਾਏ ॥ ਬਸੇ
 ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਆਨਦ ਪਾਏ ॥ ੧੨ ॥

੧ ਬਹਾਨੇ । ੨ ਨਾਸ ਕਰਾਈ । ੩ ਸਮਾਂ ਪਾਕੇ । ੪ ਆਪਣਾ ਆਪ ਬਚਾ ਕੇ ।

੫ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਦਿਆਂ ਤਕ । ੬ ਬੁਜ਼ਦਿਲ ਕਾਇਰ । ੭ ਮੂਰਖ । ੮ ਨਗਾਹੇ ।

੯ ਸਾਲ ਇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਰਖਤ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਜ਼ਖਮ ਛੇਤੀ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਾਲ ਦੇ ਪੱਤ ।

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਜਿਤ ਕਿਤ ਦੇਸ ਪਹਾਰ ਮਹਿ ਗੁਰ ਦੋਹੀ ਭੂਪਾਰ ॥
 ਤਰਨ ਤੇਜ ਗੁਰ ਪਾਇਕੈ ^੧ਉਡਗਨ ਸਮ ਭੇ ^੨ਛਾਰ ॥ ੧੩ ॥
 ਚੌਪਈ ॥ ਨਹਿ ਉਸਕਿਓ ਕੇ ਮੂਰਖ ਮਾਨੀ ॥ ਕਿਤਕ ਬੇਰ
 ਚਢ ਪਾਈ ਹਾਨੀ ॥ ਤੁਰਕਨ ਕੇ ਭੀ ਬਨੇ ਗੁਲਾਮਾਂ ॥ ^੩ਕੋਸ਼ ਛੂਛ
 ਭੇ ਦੀਨੇ ਦਾਮਾਂ ॥ ੧੪ ॥ ਤਉ ਨ ਸਰਯੋ ਕਛੁ ਤਿਨ ਕਾਮਾ ॥ ਦਬਕ
 ਰਹੇ ਜਿਮ ਨਰ ਤੇ ^੪ਬਾਮਾਂ ॥ ਧਰਮ ਪਾਲ ਨਿਪ ਪੁਰੀ ਬਸਾਲੀ ॥
 ਪੁਰ ਅਨੰਦ ਤੇ ਦੱਖਣ ਢਾਲੀ ॥ ੧੫ ॥ ਨੈ ਕੋਸਨ ਪਰ ਬਸੈ
 ਸੁਖਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ਕੇ ਜਾਨ ਅਪਾਰਾ ॥ ਲੇ ਨਿਜ ^੫ਸਚਵ
 ਆਦ ਸੰਗ ਆਵਾ ॥ ਗੁਰ ਚਰਨਨ ਪਰ ਸੀਸ ਨਿਵਾਵਾ ॥ ੧੬ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਹ ਕੀਅ ਸਨਮਾਨਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ^੬ਕੁਸਲਾਨੰਦ
 ਬਖਾਨਾ ॥ ਧਰਮ ਪਾਲ ਕਰ ਜੋਰ ਉਚਾਰੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਤਿਹਾਰੀ ॥ ੧੭ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਹੋ ਤੁਮ ਜਗ ਕੇ ਰਾਇ ॥ ਧਰਮ
 ਰਖਯਾ ਹੇਤਹਿ ਆਇ ॥ ਨਾਹਕ ਭੀਮੇ ਚੰਦ ਬਿਗਾਰਾ ॥ ਕਰਯੋ ਬੇਰ
 ਕਈ ਖਾਈ ਮਾਰਾ ॥ ੧੮ ॥ ਪੁਨਹਿ ਤੁਰਕ ਕੇ ਆਨ ਚਢਾਯੋ ॥
 ਸੋ ਭੀ ^੭ਦਾਂਤ ਤੁਰਾਇ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ਚਹੋ ਤੁ ਏਕ ਪਲਕ ਸਭ ਘਾਵਹੁ ॥
 ਪੁਨ ਪਲ ਮਹਿ ਸਭ ਸਿਸਟ ਬਨਾਵਹੁ ॥ ੧੯ ॥ ਪ੍ਰੰਤੂ ਲੀਲੁ
 ਮਾਨਸ ਕਰ ਹੋ ॥ ਦੁਸ਼ਟ ਸ਼ੱਤ ਕੇ ਰਨ ਤੇ ਹਰ ਹੋ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਮੋਕਹੁ
 ਦਾਸ ਪਛਾਨਹੁ ॥ ਅਪ੍ਰ ਨਿਪਨ ਸਮ ਮੋ ਨਹਿ ਜਾਨਹੁ ॥ ੨੦ ॥
 ਛਿਮਾਂ ਭੂਲ ਕਰਵੈਬੈ ਆਯੋ ॥ ਬਖਸ਼ਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਸੁਖ ਦਾਯੋ ॥
 ਪੁਰੀ ਬਿਸਾਲੀ ^੮ਸੁਠ ਸੁਬਿਸਾਲੀ ॥ ਪਾਵਨ ਕਰੋ ਚਰਨ ਨਿਜ
 ਘਾਲੀ ॥ ੨੧ ॥ ਸੁਨ ਅਸ ਬਿਨਤੀ ਕਰਨਾ ਧਾਰੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ

੧ ਤਾਰੇ ਦੇ ਸਦਰਸ।

੨ ਸਵਾਹ ਵਾ ਏਹ।

੩ ਖਜ਼ਾਨਾ ਖਾਲੀ।

੪ ਇਸਤ੍ਰੀ।

੫ ਵਜ਼ੀਰ।

੬ ਸੁਖ ਅਨੰਦ।

੭ ਦੰਦਾਂ ਨੂੰ ਤੜਵਾ ਕੇ।

੮ ਸੁੰਦਰ।

ਤਬ ਕੀਨ ਉਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਘਰ 'ਮੁਕ੍ਹ ਸਮਾਨ ਲਖੀਜਹਿ ॥ ਜਸ
 ਮੁਖ ਕਰੈ ਤਬਾ ਪੇਖੀਜਹਿ ॥ ੨੨ ॥ ਭਾਵਨ ਜਬਾ ਤਬਾ ਫਲ
 ਪੀਜਹਿ ॥ ਕਹਿਕੇ ਸੰਗ ਨ ਬੈਰ ਜਨੀਜਹਿ ॥ ਧਰੈ ਬੈਰ ਲਹਿ ਦੰਡ
 ਸਜਾਇ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰੈ ਮਨ ਇੱਛਤ ਪਾਇ ॥ ੨੩ ॥ ਅਹੈ ਪ੍ਰਸੰਨ
 ਤੋਹਿ ਪਰ ਜਾਵਹੁ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕੇ ਜਾਪ ਜਪਾਵਹੁ ॥ ਧਰਮ ਪਾਲ
 ਸੁਨ ਕਰ ਅਨਰਾਗੇ ॥ ਚਰਨ ਗਹੇ ਦਿਢ ਕਰ ਵਡ ਭਾਗੇ ॥ ੨੪ ॥
 ਕਹਯੋ ਕਿ ਜੇ ਗੁਰ ਅਹੋ ਕ੍ਰਿਪਾਰਾ ॥ ਤੈ ਮਮ ਸੰਗ ਚਲੈ ਇਹ ਬਾਰਾ ॥
 ਭਏ ਪ੍ਰੇਮ ਵਸ ਦੀਨ ਦਯਾਲਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਕੀਅ ਬਚਨ 'ਰਸਾਲਾ
 ॥ ੨੫ ॥ ਅਹੋ ਭੂਪ ਤੁਹਿ ਪ੍ਰੇਮ ਅਧੀਨੇ ॥ ਚਲਹਿ ਤੋਹਿ ਸੰਗ ਸੁਭ
 ਲਿਹੁ ਚੀਨੇ ॥ ਅਸ ਕਹਿ 'ਸਿਵਰ ਭੂਪ ਕਰਵਾਯੋ ॥ ਨਿਸ ਬਿਤਾਇ
 ਗੁਰ ਤਿਆਰ ਸੁ ਥਾਯੋ ॥ ੨੬ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਪੰਜ ਪਿਆਰੇ ॥
 ਲੀਨ 'ਪੰਜ ਸ਼ਤ ਸੰਗ ਸਵਾਰੇ ॥ 'ਦੁੰਦਭ ਬਜਵਾਵਤ ਨ੍ਰਿਪ ਸੰਗਾ ॥
 ਆਦਿ ਬਸਾਲੀ ਨ੍ਰਿਪਤ ਉਮੰਗਾ ॥ ੨੭ ॥ ਬਡਭਾਗਾ ਨਿਜ ਕੇ ਅਜ
 ਜਾਨਾ ॥ ਸੁਨ ਸਥਾਨ ਪਰ ਸਿਵਰ ਕਰਾਨਾ ॥ ਤਨ ਮਨ ਧਨ ਤੇ
 ਸੇਵ ਕਰਾਈ ॥ ਭੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਸਤਿਗੁਰ ਗਤ ਦਾਈ ॥ ੨੮ ॥ ਦਿਵਸ
 ਤੀਨ ਤਿਹ ਥਾਨ ਬਿਤਾਇ ॥ ਚਢੇ 'ਅਖੇਰ ਬਿਰਤ ਸੁਖਦਾਇ ॥
 'ਸ਼ਤਦ੍ਰਵ ਤਟ ਤੇ ਭੇ ਤਬ ਪਾਰਾ ॥ ਦੂਨ ਕਲੂਰਹਿ ਖੇਲ ਸ਼ਿਕਾਰਾ
 ॥ ੨੯ ॥ ਇਕ ਪੁਰ ਢਿਗ ਭੀਮੇ ਚੰਦ ਡੇਰਾ ॥ ਲੂਟਯੋ ਸਿੰਘਨ ਘਤ
 ਕੈ ਘੇਰਾ ॥ ਦੁਰਯੋ ਭੂਪ ਨਿਜ ਪ੍ਰਾਨ ਬਚਾਈ ॥ ਸਿੰਘਨ ਜਾ ਗੁਰ
 ਫਤਹ ਗਜਾਈ ॥ ੩੦ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਬਿਗਸਤ ਅਗ੍ਰ ਸਿਧਾਇ ॥
 ਪੁਰ ਭੰਬੋਰ ਕੇ ਜਬ ਨਿਯਰਾਇ ॥ ਤਿਹ ਕੇ ਨ੍ਰਿਪ ਦੁੰਦਭ ਸੁਨ ਪਾਯੋ ॥
 ਜਾਨਯੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਚਢ ਕੈ ਆਯੋ ॥ ੩੧ ॥ ਲੇ ਨਿਜ ਸਚਵ ਭੇਟ ਹੈ

ਜੋਰਾ ॥ ਆਯੋ ਪਗ ਬੰਦੇ ਕਰ ਜੋਰਾ ॥ ਅਧਕ ਪ੍ਰੇਮ ਤੇ ਗੁਰੂ ਰਿਝਾਯੋ ॥
 ਨਿਜ ਪੁਰ ਮਹਿ ਗੁਰ ਚਰਨ ਪਵਾਯੋ ॥ ੩੨ ॥ ਨਿਜ ਮਹਿਲਨ
 ਮਹਿ ਕਰਕੇ ਡੇਰਾ ॥ ਹਾਥ ਏਂਦ ਕੈ ਅਸ ਬਚ ਟੇਰਾ ॥ ਕੀੜੀ ਗਿ੍ਹਰ
 ਨਾਰਾਇਨ ਆਇ ॥ ਬਸਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਅਜ ਸੁਖਦਾਇ ॥ ੩੩ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਤਿਸ ਕੋ ਪ੍ਰੇਮ ਚਿਤਾਰਾ ॥ ਬੈਰ ਭਾਵ ਜੁਧ ਕੋ ਨਿਰਵਾਰਾ ॥
 ਕਹਯੋ ਕਿ ਜੇ ਤੁਹਿ ਅਸ ਵਿਧ ਭਾਵਹਿ ॥ ਬਸਹਿ ਈਹਾਂ ਅਬ ਰੈਨ
 ਬਿਤਾਵਹਿ ॥ ੩੪ ॥ ਸੁਨ ਨਿਪੁ ਹਰਖਤ ਜੁਗ ਅਸਵਾਰਾ ॥ ਪਠੇ
 ਬਿਸਾਲੀ ਕਰ ਤਈਆਰਾ ॥ ਪਾਛਲ ਸਿਵਰ ਇਤਹਿ ਮੰਗਵਾਯੋ ॥
 ਪਹੁੰਚ ਤਾਹਿ ਨਿਪੁ ਸੋਂ ਆਲਾਯੋ ॥ ੩੫ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਹੁਕਮ ਧਰਮ
 ਸੋ ਪਾਰਾ ॥ ਚਲਯੋ ਆਪ ਸੰਗ ਹੋ ਲਾਚਾਰਾ ॥ ਆਇ ਚਰਨ ਪਰ
 ਬੰਦਨ ਧਾਰੀ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਅਖੇਰ ਬ੍ਰਿਤ ਧਾਰੀ ॥ ੩੬ ॥ ਇਸ
 ਮਿਸ ਆਏ ਜੁ ਹੋਈ ਗੁਨਾਇ ॥ ਬਖਸ਼ਹੁ ਪੁਨ ਚਲ ਹੋ ਸੁਖਦਾਇ ॥
 ਸੁਨ ਗੁਰ ਹੋ ਪ੍ਰਸੰਨ ਬਚ ਕਹਯੋ ॥ ਸੈਂ ਪ੍ਰਸੰਨ ਬਹੁ ਤੁਮ ਪਰ ਲਹਯੋ
 ॥ ੩੭ ॥ ਕਰਯੋ ਪ੍ਰੇਮ ਅਬ ਭੂਪ ਭੰਬੋਰੀ ॥ ਠਹਿਰਾਏ ਲੀਨਸ
 ਇਸ ਠੋਰੀ ॥ ਬਸਹੁ ਆਜ ਕਲ ਨਿਜ ਪੁਰ ਜਾਹਿ ॥ ਤੁਮ ਭੀ ਨਿਜ
 ਪੁਰ ਸੁਬਹਿ ਸਬਾਹਿ ॥ ੩੮ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਧਰਮ ਪਾਲ ਸਿਰ ਨਾਯੋ ॥
 ਰਹਯੋ ਗੁਰੂ ਪਗ ਪ੍ਰੇਮ ਬਢਾਯੋ ॥ ਮਿਲੇ ਭੂਪ ਆਪਸ ਕੇ ਮਾਹਿ ॥
 ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਰਨ ਤੇ ਪਾਗ ਬਟਾਹਿ ॥ ੩੯ ॥ ਅਧਕ ਸੇਵ ਭੰਬੋਰੀ ਕੀਨ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰ ਲੀਨ ਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਚਲੇ ਪ੍ਰਾਤ ਗੁਰ ਕੂਚ ਕਰਾਇ ॥
 ਭੂਪਤ ਵਹਿਰ ਬਿਦਾ ਹਿਤ ਆਇ ॥ ੪੦ ॥ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀਨ ਸਤਿਗੁਰ
 ਤਿਹ ਬਾਰਾ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ ਸੁਨੀਅਹਿ ਜੁਗ ਭੂਪਾਰਾ ॥ ਜਪਹੁ ਨਾਮ
 ਨਿਜ ਤਨ ਸਫਲਾਵਹੁ ॥ ਪਰਹਿ ਭੀਰ ਤੋ ਯਾਦ ਰਰਾਵਹੁ ॥ ੪੧ ॥
 ਹੁਵੈ ਖਾਲਸਾ ਆਨ ਸਹਾਇ ॥ ਸਦਾ ਹੰਡੂਰ ਕਲੂਰਹਿ ਘਾਇ ॥

ਅਸ ਬਚ ਕਹਿ ਸੋ ਕੀਨੇ ਖਲੇ ॥ ਧੌਂਸ ਧੁੰਕਾਵਤ ਅਗੇ ਚਲੇ ॥੪੨॥
 ਕਲਮੇਟਾ ਪੁਰ ਮਗ ਕੇ ਮਾਹਿ ॥ ਗੁੱਜਰ ਰੰਘਰ ਬਸਤ ਸਬਾਹਿ ॥
 'ਅਖਲ ਗੁਰੂ ਕੀ ਲਘੀ ਵਹੀਰਾ ॥ ਪਾਛ ਰਹੇ 'ਜੁਗ ਚੱਤ੍ਰ ਸਰੀਰਾ
 ॥ ੪੩ ॥ ਤਿਨ ਮੂਢਨ ਤਿਨ ਕੋ ਲੂਟ ਲੀਨਾ ॥ ਸੁਧ ਇਕ ਜਾਇ
 ਖਾਲਸੇ ਦੀਨਾ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਮੁਰਕੈ ਧੂਮ ਮਚਾਈ ॥ ਲੂਟ ਲੀਨ ਪੁਰ
 ਛਿਨ ਇਕ ਮਾਈ ॥ ੪੪ ॥ ਅਰੇ ਸੁ ਮਰੇ ਤ੍ਰਾਸ ਬਹੁ ਪਾਇ ॥
 ਏਨਸਾਂ ਨਾਕਨ ਤੇ ਕਢਵਾਇ ॥ ਬੰਬ ਬਜਾਵਤ ਪੁਰ ਆਨੰਦ ॥
 ਪਹੁੰਚ ਬਸੇ ਰੁਰ ਯੁਤ ਆਨੰਦ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਜੰਗ
 ਜੀਤਨ ਐ ਬਸਾਲੀ ਭੰਬੋਰ ਤੇ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਆਗਮਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ
 ਨਾਮ ਪੈਸਾਠਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੬੫ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਤੀਰ ਸਤਦ੍ਰਵ ਪੁਰ ਬਿਖੇ ਸ੍ਰੀ ਦਸਮੇ ਪਤਸ਼ਾਇ ॥

ਯੁਤ ਪਰਤਾਪ ਬਿਰਾਜ ਹੈਂ ਦਬੇ ਸ਼ੱਤ੍ਰੁ ਹਰ ਥਾਇ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਨਈ ਮੰਗਤਾਂ ਆਵਹਿ ॥ ਦਰਸਹਿ
 ਮਨੋ ਕਾਮਨਾਂ ਪਾਵਹਿ ॥ ਸਜਹਿ ਖਾਲਸੇ ਫਤੇ ਗਜਾਹਿ ॥ ਧਰੈਂ
 ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਰਿਪ ਗਨ ਚਹਿ ਘਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਅਸ ਬਿਦ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਹੁਇ
 ਉਤਸਾਹਿ ॥ ਸੰਗਤ ਇਕ ਆਵਹਿ ਇਕ ਜਾਹਿ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂ
 ਦਿਵਾਨ ਮਝਾਰੀ ॥ ਸਾਧ ਰੂਪ ਇਕ ਸੁਠ ਤਨ ਧਾਰੀ ॥ ੩ ॥
 ਸੁੰਦਰ ਪੰਖ ਬਿਹੰਗਮ ਕੇਰੇ ॥ ਧਰੀ 'ਉਪਾਇਨ ਆਨ ਅਗੋਰੇ ॥
 ਬੰਦਨ ਠਾਨ ਦਰਸ ਕਰ ਬੈਸਾ ॥ ਦੇਖ ਨ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ਬਹੁ
 ਛੁਧ ਜੇਸਾ ॥ ੪ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਾਯੋ ॥
 ਮੁਸਕਾਵਤ ਸ੍ਰੀ ਬਦਨ ਅਲਾਯੋ ॥ ਪੰਖ ਆਨਬੇ ਹੇਤ

੧ ਕੁਸਾਲਾ ॥ ਕਿਯੋਂ ਰਿਖ ਦੇਵ ਆਧ ਤੁਮ ਝਾਲਾ ॥ ੫ ॥ ਤੁਮਰੇ
 ਦਰਸਨ ਹੈ ਬਹੁ ਪਾਵਨ ॥ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਬ ਕਰਹੁ ਦਿਖਾਵਨ ॥
 ਸੁਨ ਮੁਨਵਰ ਤਬ ਪਰਮ ਬਿਸਾਰਦੁ ॥ ਉੱਤਰ ਹੇਤ ਬਖਾਨੀ ਸਾਰਦੁ
 ॥ ੬ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਪੁੱਤ੍ਰ ੨ ਪ੍ਰਿਯ ਪਰਮਾਂ ॥ ਧਰਯੋ ਰੂਪ ਗੁਰ ਰਾਖਨ
 ਧਰਮਾਂ ॥ ੩ ਤੀਨ ਤਾਪ ਖਾਪਤ ਤੁਮ ਦਰਸਨ ॥ ਆਏ ਸੁਰਗ ਤੇ
 ਹਰਖਨ ਪਰਸਨ ॥ ੭ ॥ ੪ ਰਿਕਤ ਪਾਣ ਨਹਿ ਆਵਤ ਆਛੇ ॥
 ਯਾਂਤੇ ਭੇਟ ਲਿਆਇਬੋ ਬਾਛੇ ॥ ਬਹੁਰ ਬਿਚਾਰਯੋ ਜੋ ਹੁਇ ਪਿਆਰੀ ॥
 ਐਸੀ ਵਸਤ ਲੇਹੁ ਕਰ ਧਾਰੀ ॥ ੮ ॥ ਕਰਨ ਜੰਗ ਅਭਯਾਸ ਬਡੇਰਾ ॥
 ਰਿਦੈ ਬਿਚਾਰਨ ਕਰ ਤਬ ਹੇਰਾ ॥ ਰਾਵਰ ਸਸਤ੍ਰਨ ਕੋ ਬਹੁ ਚਾਹੂ ॥
 ਵਿਦਯਾ ੫ ਚਾਪ ਅਧਕ ਸਭ ਮਾਹੂ ॥ ਯਾਂਤੇ ਤੁਮਰੇ ਸਰਨ ਕਰਨ ਕੈ ॥
 ਮੈਂ ਆਨੇ ਸੁਭ ਬੀਨ ਪਰਨ ਕੈ ॥ ਅਪਨੇ ਬਾਨ ਸੰਗ ਲਗਵਾਵਹੁ ॥
 ੬ ਸਰ ਕੋ ੭ ਬੇਗ ਬਿਹੰਗ ਸਮ ਪਾਵਹੁ ॥ ੧੦ ॥ ਜੇਤਕ ਹੋਤ ਰਹੇ
 ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਪਹੁੰਚ ਸਭਨ ਮੈਂ ਦਰਸ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਰਾਮ ਚੰਦ ਸ੍ਰੀ
 ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਸੁੰਦਰ ਨਰ ਸਰੀਰ ਬਹੁ ਧਾਰੇ ॥ ੧੧ ॥ ਅਬ
 ਰਾਵਰ ਕੋ ਰੂਪ ੮ ਛਬੀਲਾ ॥ ਕਰਤੇ ਰਹੇ ਮਾਨਵੀ ਲੀਲਾ ॥ ਦੇਖਤ
 ਹੀ ਮਨ ਹੋਤ ਸਨੇਹੂ ॥ ਸਰਬ ਜੋਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਫਲ ਏਹੂ ॥ ੧੨ ॥
 ਕਹੋ ਕਹਾਂ ਰਾਵਰ ਕੀ ਸੋਭਾ ॥ ਦੁਸਮਨ ਭੀ ਦੇਖਤ ਮਨ ਲੋਭਾ ॥
 ਸੂਰ ਸਿਰੋਮਨ ਪੰਥ ਚਲਾਯੋ ॥ ਧਰਮ ਹੇਤ ਪੁਨ ਜੁਧ ਸਿਖਾਯੋ ॥
 ੧੩ ॥ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਗਾਦੀ ਧੰਨ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸਮਤਾ ਕਰਹਿ ਨ
 ਅੰਨ ॥ ਰੂਪ ੯ ਮਹਿਦ ਮਹੀਆਨ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਨੇਤ ਨੇਤ ਜਿਸ ਬੇਦ
 ਉਚਾਰਾ ॥ ੧੪ ॥ ਨਿਜ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਰੂਪ ਤੁਮ ਧਾਰਾ ॥ ਪਗ ਪਤਾਲ

੧ ਏਟੀ ਜਗ੍ਹਾ । ੨ ਪਿਆਰੇ । ੩ ਆਧਿ ਬਿਆਧਿ ਉਪਾਧਿ । ੪ ਖਾਲੀ
 ਹਥ । ੫ ਉਤਸ਼ਾਹ । ੬ ਤੀਰ ਵਾ ਬਾਣ । ੭ ਸ਼ੀਘਰ । ੮ ਸੁੰਦਰ ।
 ੯ ਵਡੇ ਤੋਂ ਵਡਾ ।

ਜੇ ਤਰੈ ਪਸਾਰਾ ॥ 'ਸਾਗਰ ਉਦਰ ਦਿਸਾ ਨੰਦ ਸਾਰੇ ॥ ਲੋਚਨ
 ਸੂਰਜ ਚੰਦ ਉਦਾਰੇ ॥ ੧੫ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਪ੍ਰਭ ਸੀਸ ਬਨਾਯੋ ॥
 ਜਹ ਕਹ ਏਕੋ ਰੂਪ ਸੁਹਾਯੋ ॥ ਕਰੀ ਸਤੁਤ ਇਤ ਆਦ ਮਹਾਨਾ ॥
 ਕਰ ਬੰਦਨ ਭਾ ਅੰਤਰ ਧਿਆਨਾ ॥ ੧੬ ॥ ਤਬ ਗੁਰ ਕਾਰੀਗਰ
 ਬੁਲਵਾਏ ॥ ਸੋ ਪਰਪੰਚ ਸਰਨ ਲਗਵਾਏ ॥ ਧਨਖ ਕਠੋਰ ਹਾਥ
 ਮਹਿੰ ਬਾਰਾ ॥ ਸਰਬ ਖਾਲਸੇ ਪ੍ਰਤਹਿ ਉਚਾਰਾ ॥ ੧੭ ॥ ਕਿਤਕ
 ਸਿੰਘ ਪੁਰ ਵਹਿਰ ਬਿਰੀਜਹਿ ॥ ਸਰ ਅਕਾਸ ਦਿਸ ਤਜਹਿ
 ਪਿਖੀਜਹਿ ॥ ਗਿਰਹਿ ਭੂਮ ਜਹਿ ਤਹਿ ਤੇ ਲਿਆਵਹੁ ॥ ਸੁਨ ਪੁਰ
 ਇਤ ਉਤ ਸਿਰੇ ਤਦਾਵਹੁ ॥ ੧੮ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਤਬ ਸਰ ਏਕ
 ਚਲਾਯੋ ॥ ਗਯੋ ਸੂਕਤੋ ਦੁਤੀਯੋ ਬਾਯੋ ॥ ਤਿਤੀ ਚਤੁਰਥੋ ਪੰਚਮ ਛੇਰਾ ॥
 ਸੂਕਤ ਗਏ ਮਾਰ ਸਮ ਜੋਰਾ ॥ ੧੯ ॥ ਦੇਖਤ ਰਹੇ ਖਰੇ ਸਭ ਹੋਇ ॥
 ਆਵਹਿ ਤੀਰ ਪ੍ਰਤੀਖਤ ਸੋਇ ॥ ਦਿਵਸ ਬਿਤਾ ਭਾ 'ਸਾਯੰਕਾਲੇ ॥
 ਆਇ ਗੁਰੂ ਢਿਗ ਅਚਰਜ ਨਾਲੇ ॥ ੨੦ ॥ ਕਰ ਜੋਰਤ ਸਭ ਕੀਨ
 ਉਚਾਰਾ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਅਸਚਰਜ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਪੰਚ ਸਰਨ ਤੇ
 ਏਕ ਨ ਆਯੋ ॥ ਹਮ ਅਲਪੰਗ ਨ ਜਾਨਯੋ ਜਾਯੋ ॥ ੨੧ ॥ ਪੰਖ
 ਸੰਤ ਜਸ ਪ੍ਰਭ ਢਿਗ ਲਿਆਯੋ ॥ ਦਾਸ ਜਾਨ ਨਿਜ ਭੇਦ ਬਤਾਯੋ ॥
 ਸੁਨ ਸਿੰਘਨ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਸੁਖ ਦਾਨੀ ॥ ਸ੍ਰੀ 'ਬਦਨ ਤੇ ਗਿਰਾ ਬਖਾਨੀ
 ॥ ੨੨ ॥ ਸੁਨਹੁ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਮਮ ਪਿਆਰੋ ॥ ਸੰਤ ਹੁਤੋ ਨਾਰਦ
 ਮੁਨ ਭਾਰੋ ॥ ਹੇਤ ਹਮਾਰੇ ਪੰਖ ਲਿਆਯੋ ॥ ਜਿਹ ਕਾ ਹਮ ਦਿਸਟਾਂਤ
 ਦਿਖਾਯੋ ॥ ੨੩ ॥ ਪੰਥ ਹਮਾਉ ਪਛ ਕੇ ਜਾਨਹੁ ॥ ਉਰਧ ਅਕਾਸ
 ਚੱਕ੍ਰ ਤਿਹ ਬਾਨੋ ॥ 'ਗਜ ਭਰ ਹਾਨਾ ਲੇ ਨਿਜ ਸੰਗਾ ॥ ਅਪਨੇ
 ਦੇਸ ਸਿਧਾਇ ਉਮੰਗਾ ॥ ੨੪ ॥ ਪੁਨ ਸਰ ਕੋ ਨਹਿ ਆਵਨ ਦਯੋ ॥

੧ ਸਮੁਦਰ । ੨ ਇੰਤਜ਼ਾਰ । ੩ ਸੰਧਿਆਂ ਵੇਲੇ । ੪ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਆਪਣੇ ਮੁਖ ਤੋਂ ਬਾਣੀ ਕਹੀ । ੫ ਇਕ ਗਜ ਕਾਨਾ ।

ਦਾਸਟਾਂਤ ਅਬ ਤਬਾ ਲਖਯੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਰਾ ਪੰਖ ਸਮ ਜਾਨਹੁ ॥
 ਪਠਨ ਹਾਰ ਕਾਨਾ ਪਹਿਚਾਨਹੁ ॥ ੨੫ ॥ ਗਿਰਾ ਦੇਸ ਗੁਰ ਪੁਰ
 ਲਖ ਲੀਜਹਿ ॥ ਤਜੈ ਦੇਹ ਸਿਖ ਜਬਹਿ ਲਖੀਜਹਿ ॥ ਗੁਰੂ ਗਿਰਾ
 ਗੁਰ ਪੁਰ ਪਹੁੰਚਾਇ ॥ ਜਬਾ ਪੰਖ ਲੇ ਸਰਹਿ ਸਿਧਾਇ ॥ ੨੬ ॥
 ਯਾਂਤੇ ਜੋ ਗੁਰ ਸਿੱਖ ਕਹਾਵੈ ॥ ਗੁਰੂ ਗਿਰਾ ਸਨ ਪ੍ਰੀਤ ਲਗਾਵੈ ॥
 ਤੀਨਹੁ ਸਾਧਨ ਕੈਵਲ ਕੇਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵ ਬਤਾਇ ਬਡੇਰੇ ॥
 ੨੭ ॥ ਬਾਣਾ ਮੰਨਨ ਹੰਤਾ ਤਿਆਗਨ ॥ ਸੱਤਿਨਾਮ ਸਿਮਰਨ
 ਲਿਵ ਲਾਗਨ ॥ ਵਹਿਰ ਕ੍ਰਿਆ ਸਸਤ੍ਰ ਅਭਯਾਸਾ ॥ ਪਾਪੀ ਦੁਸ਼ਟਨ
 ਕਰਹੁ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ੨੮ ॥ ਅੰਤਰ ਬ੍ਰਿਤ ਨਿਜ ਰੂਪ ਲਖਾਇ ॥
 ਮਾਰਨ ਮਰਨ ਬਿਖੈ ਨਹਿ ਆਹਿ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਤੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਉਦਾਰੇ ॥
 ਧੰਨਯ ਧੰਨਯ ਗੁਰ ਮੁਖਹੁ ਉਚਾਰੇ ॥ ੨੯ ॥ ਬਡ ਭਾਗਨ ਮਨ
 ਧਾਰਨ ਕੀਨੇ ॥ ਗੁਰਬਾਨੀ ਸਨੇਹ ਮਹਿ ਭੀਨੇ ॥ ਹੇ ਮਨ ਤੂੰ ਭੀ
 ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥ ਪਢ ਜਿਹ ਤੇ ਪਦ ਲਹੈਂ ਮਹਾਨੀ ॥ ੩੦ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਨਾਰਦ
 ਮੁਨ ਆਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਛੇਹਾਠਮੇਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੬੬ ॥
 ਦੇਹਿਗੰ ॥ ਸ੍ਰੀ ਦਸਮੇ ਪਤਸ਼ਾਹਿ ਬਰ ਸ੍ਰੀ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਮਾਹਿ ॥

ਚੋਜ ਅਨੇਕਨ ਕੋ ਕਰੇਂ ਦਰਸਨ ਤੇ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥ ੧ ॥
 ਚੈਪਈ ॥ ਜਬ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਬਸਾਲ ਭੂਪਾਲਾ ॥ ਹਿਤ ਧਰ ਲੇ
 ਗਮਨਯੋਂ ਥੇ ਸ਼ਾਲਾ ॥ ਜਿਤ ਕਿਤ ਭੂਪਨ ਮਹਿ ਸੁਧ ਬਾਈ ॥ ਸੁੰਦਰ
 ਸੈਨ ਮੰਡੀ ਕੋ ਰਾਈ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਮਹਿਮਾ ਕੋ ਪ੍ਰਿਥਮਹਿ ਜਾਨਹਿ ॥
 ਉਦਯੋ ਪ੍ਰੇਮ ਤਬ ਹਿਤ ਅਧਕਾਨਹਿ ॥ 'ਸਚਵ' 'ਮੁਸਾਹਿਬ' ਲੇ ਨਿਜ
 ਸੰਗਾ ॥ ਪਹੁੰਚਯੋ ਪੁਰ ਗੁਰ ਧਾਰ ਉਮੰਗਾ ॥ ੩ ॥ ਤੀਸਰ ਪਹਿਰ
 ਸਜਯੋ ਦੀਵਾਨ ॥ ਲੈ ਆਇਸ ਨਿਪ ਦਰਸੇ ਆਨ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ

ਪਰ ਬੰਦਨ ਧਾਰੀ ॥ ਅਨਕ ਅਕੈਰਨ ਧਰੇ ਅਗਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਪਾਨ
 ਜੈਰ ਬਹੁ ਸਤੁਤ ਭਨੰਤਾ ॥ ਧਰਮ ਰਾਖਬੇ ਤਨ ਉਤਪੰਤਾ ॥ ਭੇ
 ਅਜਾਨ ਜੋ ਤੁਮ ਸੰਗ ਲਰੇ ॥ ਨਰਕਨ ਕੋ ਸੋ ਨਿਸਚਹਿ ਭਰੇ ॥ ੫ ॥
 ਮੈਂ ਆਯੋ ਅਬ ਸ਼ਰਨ ਤਿਹਾਰੀ ॥ ਬਖਸ਼ਹੁ ਇੱਛਾ ਪੁਰਹੁ ਹਮਾਰੀ ॥
 ਸੁਨ ਪ੍ਰਭ ਸਨਮਾਨਤ ਆਲਾਯੋ ॥ ਬਿਰਹੁ ਭੂਪ ਕੁਸ਼ਲਾਨੰਦ ਆਯੋ
 ॥ ੬ ॥ ਬਡ ਭਾਗੋ ਨਿਪ ਗਹਿ ਗੁਰ ਚਰਨਾ ॥ ਸੁਖ ਸਭ ਅਹੈ ਆਪ
 ਕੀ ਕਰਨਾ ॥ ਇਹੁ ਲਾਲਸ ਮੈਂ ਧਰ ਕਰ ਆਯੋ ॥ ਚਹੋਂ ਆਪ ਕੋ
 ਸੰਗ ਲਜਾਯੋ ॥ ੭ ॥ ਜਸ ਪਗ ਧਰਮ ਪਾਲ ਗਿਹ ਪਾਇ ॥ ਤਸ
 ਮਮ ਗਿਹ ਨਿਜ ਚਰਨਨ ਪਾਇ ॥ ਪਾਵਨ ਕਰੇ ਦੇਸ ਰਜਥਾਨੀ ॥
 ਕਰਹੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਇਹੁ ਸੁਖ ਦਾਨੀ ॥ ੮ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਭ ਨਿਪ ਸਰਧਾ
 ਉਰ ਜਾਨੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਤਬ ਕੀਨ ਬਖਾਨੀ ॥ ਅਹੋ ਭੂਪ ਅਸ
 ਬਿਧ ਤੁਹਿ ਚਾਹਿ ॥ ਗਵੈਂ ਤੋਹਿ ਸੰਗ ਲੇਹੁ ਲਖਾਹਿ ॥ ੯ ॥ ਸੁਨ
 ਨਿਪ ਹਰਖਤ ਬੰਦਨ ਧਾਰੀ ॥ ਤਜੇ ਪਾਵ ਬਿਤ ਭਯੋ ਅਗਾਰੀ ॥
 ਦਰਸਨ ਕਰ ਕਰ ਅਤ ਹਰਖਾਯੋ ॥ ਦੇ ਆਇਸ ਗੁਰ ਸਿਵਰ
 ਕਰਾਯੋ ॥ ੧੦ ॥ ਤੀਨ ਨਿਸਾ ਰਖਕੈ ਨਿਜ ਪਾਸੇ ॥ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰ
 ਬਿਲਾਸ ਬਿਲਾਸੇ ॥ ਚਤ੍ਰਬ ਦਿਵਸ ਕੀਨ ਗੁਰ ਤਿਆਰੀ ॥ ਅਰਧ
 ਸਹੰਸੁ ਲੀਨ ਅਸਵਾਰੀ ॥ ੧੧ ॥ ਪੰਜ ਪਿਆਰੇ ਕੇ ਲੇ ਸੰਗਾ ॥
 ਚਢੇ ਭੂਪ ਸੰਗ ਗਨ ਰਿਪ ਭੰਗਾ ॥ ਦੁੰਦਭ ਬਜਵਾਵਤ ਮਗ ਚਾਲੇ ॥
 ਸਿਵਰ ਲਗਾਯੋ ਕੁੰਡਲ ਕਾਲੇ ॥ ੧੨ ॥ ਤਹਿ ਤੇ ਪੁਰ ਬਿਲਾਸ
 ਮਹੁ ਆਇ ॥ ਸਭ ਬਿਧ ਸੇਵਾ ਨਿਪਤ ਕਰਾਇ ॥ ਪੁਰ ਸੁਕੇਤ
 ਸਤਿਗੁਰ ਜਬ ਬਿਰੇ ॥ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਅਸ ਬਿਨਤ ਉਚਰੇ ॥ ੧੩ ॥
 ਹੇ ਗੁਰ ਇਕ ਰਵਾਲ ਸਰ ਨਾਮਾ ॥ ਕਛਕ ਦੂਰ ਤੀਰਥ
 ਅਭਰਾਮਾ ॥ ਕਲ ਕੋ ਮੇਲਾ ਤਿਹ ਬਲ ਹੋਏ ॥ ਬਹੁ ਨਰ ਤਹਾਂ

'ਸਕੇਲਨ ਹੋਏ ॥ ੧੪ ॥ ਜੇ ਹਜ਼ੂਰ ਭੀ ਹੋਰਨ ਚਾਹੈ ॥ ਤੋ ਕਲ
 ਪਿਖ ਪੁਨ ਮੰਡੀ ਜਾਹੈ ॥ ਤਰੈਂ ਤਾਹਿ ਸਰ ਬੀਚ ਪਹਾਰਾ ॥ ਸੁਨਤ
 ਖਾਲਸੇ ਕੀਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ੧੫ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਯਹ ਅਚਰਜ ਸੁਨ ਪਾਯੋ ॥
 ਤਰੈਂ ਪਹਾਰ ਦੇਹੁ ਦਰਸਾਯੋ ॥ ਸਭ ਸਿੰਘਨ ਲਾਲਸ ਕੈ ਹੋਰੇ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਜਾਹਿ 'ਸਾਬੇਰੇ ॥ ੧੬ ॥ ਨਿਸਾ ਥਿਰੇ ਸੁਕੇਤ ਕੋ ਰਾਇ ॥
 ਮਿਲਯੋ ਆਇ ਬਹੁ ਭਾਉ ਬਢਾਇ ॥ ਅਪਨੀ ਭੂਲ ਛਿਮਾਕਰਵਾਈ ॥
 ਸੇਵਾ ਅਖਲ ਬਿਧਨ ਕਰਵਾਈ ॥ ੧੭ ॥ ਹੈ ਸੰਗ ਸੁਬਹਿ 'ਰਸੀਦਤ
 ਭਏ ॥ ਸਰ ਰਵਾਲ ਢਿਗ ਸਿਵਰਲ ਗਏ ॥ ਪੇਖੇ 'ਗਿਰਵਰ ਤਰਤੇ ਐਸੇ ॥
 'ਕੱਸ਼ਯਪ ਪੁਰ ਡਲ ਖੇਤੀਜੈਸੇ ॥ ੧੮ ॥ ਤੀਸਰ ਪਹਿਰਦਿਵਾਨ ਲਗਾਯੋ ॥
 ਰਾਗੀਨ ਕੀਰਤਨ ਅਤ ਸੁਠ ਗਾਯੋ ॥ ਹੁਤੇ ਜੇ ਮੇਲੇ ਮਹਿੰ ਨਰ ਸਾਰੇ ॥
 ਆ ਦਰਸੇ ਗੁਰ ਆਨੰਦ ਧਾਰੇ ॥ ੧੯ ॥ ਭੂਪ ਗਿਰੀ ਬਹੁ ਮੇਲੇ
 ਆਏ ॥ ਅਖਲਨ ਆ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਪਾਏ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਭੂਲ
 ਛਿਮਾ ਕਰਵਾਈ ॥ ਕਹਯੋ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਘਰ ਇਸ ਭਾਈ ॥ ੨੦ ॥
 ਜਸ ਕਾਮਨ ਕਰਕੈ ਕੋ ਆਵੈ ॥ ਤਸ ਫਲ ਗੁਰ ਘਰ ਤੇ ਸੋ ਪਾਵੈ ॥
 ਕਰਯੋ ਜੰਗ ਤੈ ਜੰਗਹਿ ਪਾਯੋ ॥ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰੇਮ ਯੁਤ ਪ੍ਰੇਮ ਬਢਾਯੋ ॥
 ੨੧ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਕਹਯੋ ਥੋ ਜੇ ਸਿੰਘ ਸਜਤੇ ॥ ਅਵਨੀ ਰਾਜੇ ਹੈ ਕਰ
 ਗਜਤੇ ॥ ਨਹਿੰ ਰਹਿਤੇ ਤੁਮ ਤੁਰਕ ਅਧੀਨ ॥ ਨਹਿੰ ਮਾਨੀ ਨਿਜ
 ਘਾਟੇ ਕੀਨ ॥ ੨੨ ॥ ਆਗੈ ਤਿਮ ਬਰਤੋ ਜਿਮ ਭਾਇ ॥ ਹਰਖ ਨ
 ਸੋਕ ਗੁਰੂ ਘਰ ਆਇ ॥ ਸੁਨ ਸਭ ਚਰਨ ਬੰਦਨਾ ਧਾਰੀ ॥ ਅਨਕ
 ਪ੍ਰਕਾਰਨ ਸਤੁਤ ਉਚਾਰੀ ॥ ੨੩ ॥ ਭਯੋ ਤਿਆਰ ਲੰਗਰ ਗੁਰ
 ਕੇਰਾ ॥ ਦੇਗ ਅਚੀ ਸਭਹਨ ਡਿਹ ਬੇਰਾ ॥ ਭਈ ਨਿਸਾ ਸਿਵਰਨ
 ਮਹਿੰ ਜਾਇ ॥ ਕਰੀ ਬਿਤਾਵਨ ਪ੍ਰਾਤਹਿ ਪਾਇ ॥ ੨੪ ॥ ਉਠੇ

੧ ਇਕਠੇ ।

੨ ਸਵੇਰੇ ।

੩ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ।

੪ ਪਹ ਝ ਪਾਣੀ ਵਿਚ

ਤਰਵਾ ਹੈ ।

੫ ਕਸ਼ਮੀਰ ਸ਼ਹਿਰ ।

ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੱਜਨ ਠਾਨਾ ॥ ਅਖਲ ਖਾਲਸਾ ਭਾ ਸਵਧਾਨਾ ॥ ਆਸਾ
 ਵਾਰ ਭੋਗ ਕੋ ਪਾਯੋ ॥ ਦੇਗ ਤਿਆਰ ਸਭ ਅਚ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ੨੫ ॥
 ਭਏ ਤਿਆਰ ਗੁਰ ਹੇਤ 'ਅਖੇਰਾ ॥ ਬਜੀ ਬੰਬ ਗਿਰ ਗੁੰਜ ਉਠੇਰਾ ॥
 ਧਾਰ ਸਿਕੰਦੇ ਲਗ ਗੁਰ ਗਾਏ ॥ 'ਮ੍ਰਿਗ 'ਪੰਚਾਨਨ ਹਤਤੇ ਭਏ ॥
 ੨੬ ॥ ਦੁਤਿਯ ਨਿਸਾ ਪੁਨ ਬਸ ਤਹਿ ਥਾਨਾ ॥ ਸੁਧਰ ਸੈਨ ਕਰ
 ਜੋਰ ਬਖਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਮੇਲਾ ਭਯੋ ਅਖੇਰਾ ॥ ਅਬ ਮੰਡੀ ਚਲ
 ਘਾਲਹੁ ਡੇਰਾ ॥ ੨੭ ॥ ਪਾਵਨ ਪਦ ਪਾ ਪਾਵਨ ਕੀਜਹਿ ॥ ਮਮ
 ਉਰ ਇੱਛਾ ਪੂਰਨ ਕੀਜਹਿ ॥ ਸੁਨ ਨਿਪ ਤੇ ਗੁਰ ਆਇਸ ਦੀਨਸ ॥
 ਚਢ ਕੈ ਤਬੈ ਪਯਾਨਾ ਕੀਨਸ ॥ ੨੮ ॥ ਪੰਚ ਕੋਸ ਤਹਿ ਤੇ ਪੁਰ
 ਮੰਡੀ ॥ ਆਇ ਪਹੁਚੇ ਰਿਪ ਦਲ ਖੰਡੀ ॥ ਸੈਨ ਸਿਵਰ ਪੁਰ ਇਕ
 ਦਿਸ ਘਾਲਾ ॥ ਗੁਰ ਪਿਆਰਨ ਯੁਤ ਲੇ ਨਿਪ ਨਾਲਾ ॥ ੨੯ ॥
 ਨਿਜ ਮਹਿਲਨ ਮਹਿ ਸਿਵਰ ਕਰਾਯੋ ॥ ਧੰਨ ਭਾਗ ਤਹਿ ਹਰਖ ਨ
 ਮਾਯੋ ॥ ਅਨਕ 'ਬਿਧਨ ਸੇਵਾ ਕਰਵਾਈ ॥ ਨਿਜ ਪਰ ਹਰਖ ਚੀਨ
 ਗੋਸਾਈ ॥ ੩੦ ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਕਰ 'ਭਾਉ ਟਿਕਾਇ ॥ ਅਨਕ
 ਪ੍ਰਕਾਰ ਅਖੇਰ ਖਿਲਾਇ ॥ ਭਏ ਤਿਆਰ ਪੁਨ ਗੁਰ ਫੁਰਮਾਯੋ ॥
 ਜਾਚਹੁ ਜੋ ਚਾਹਯੋ ਮਨ ਭਾਯੋ ॥ ੩੧ ॥ ਸੁਨ ਭੂਪਤ ਕਰ ਜੋਰ
 ਉਚਾਰੀ ॥ ਅਹੋ ਪ੍ਰਸੰਨ ਜਿ ਗੁਰ ਇਹ ਬਾਰੀ ॥ ਤੈ ਮਮ ਰਾਜ ਪੁਸ਼ਤ
 ਲਗ ਹੋਏ ॥ ਇਹੁ ਬਰ ਦੀਜਹਿ ਪ੍ਰਭ ਖੁਸ਼ ਹੋਏ ॥ ੩੨ ॥ ਸੁਨ ਪ੍ਰਭ
 ਨਿਜ ਕਰ ਪੁਸ਼ਤਕ ਦੀਨ ॥ ਕਹਯੋ ਭੂਪ ਗ੍ਰਹਿ ਧਰੋ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ਜਬ
 ਲਗ ਇਹ ਸੰਤਤ ਤੈ ਸੇਵੈ ॥ ਤਬ ਲਗ ਕਰੈ ਰਾਜ ਸੁਖ ਲੇਵੈ ॥
 ੩੩ ॥ ਸੁਨ ਬਰ ਨਿਪ ਬਹੁ ਹਰਖ ਬਢਾਇ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਚਰਨਨ
 ਸਿਰ ਨਾਇ ॥ ਤਹਿ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੂਚ ਕਰਾਯੋ ॥ ਬਿਦਾ ਹੇਤ ਨਿਪ

ਸੰਗਹਿ ਆਯੋ ॥ ੩੪ ॥ ਏਕ ਮਜਲ ਤੇ ਬਿਦਾ ਸੁ ਕੀਨਾ ॥ ਆਗੇ
ਗਵਨੇ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥ ਪੁਰ ਨਦੋਣ ਆ ਸਿਵਰ ਲਗਾਯਾ ॥ ਤਿਹ ਤੇ
ਪੁਨ ਵਹੀਰ ਕੋ ਪਾਯਾ ॥ ੩੫ ॥ 'ਅਨਕਨ ਕੋ ਮਗ ਕਰਤ ਉਧਾਰਾ ॥
ਆਵਤ ਭੇ ਨਿਜ ਪੁਰੀ ਮਝਾਰਾ ॥ ਸੀਸ ਗੰਜ ਗੁਰ ਨਵਮੇ ਕੇਰਾ ॥
ਦਰਸ ਕੀਨ ਧਰ ਹਰਖ ਬਡੇਰਾ ॥ ੩੬ ॥ ਪੁਰ ਜਨ ਸੈਨ ਲੋਗ ਸਭ
ਆਏ ॥ ਦਰਸਨ ਲੇ ਮਨ ਆਨੰਦ ਪਾਏ ॥ ਬਸਨ ਲਗੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
ਗੁਨ ਖਾਨੀ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਚੋਜ ਨ ਜਾਹਿ ਬਖਾਨੀ ॥ ੩੭ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਰਵਾਲ ਸਰ ਮੰਡੀ ਗਮਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਸਤਾਹਠਮੋ
ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੬੭ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਪੁਰ ਅਨੰਦ ਗੁਰ ਕੇ ਨਿਕਟ ਗੱਜਾ ਸਿੰਘ ਮਤ ਧੀਰ ।
ਪ੍ਰੇਮ ਧਾਰ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਰੈਨ ਦਿਵਸ ਪ੍ਰਭ ਤੀਰ ॥ ੧ ॥
ਚੋਪਈ ॥ 'ਬਿਜਨਾ ਚਾਪੀ ਕਰ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥ 'ਅੰਭ
ਲਿਆਇ ਸਤਿਗੁਰ 'ਮਜਨਾਵੈ ॥ ਆਠਹੁ ਜਾਮ ਰਹੈ ਗੁਰ ਪਾਯੋ ॥
ਇਕ ਸੇਵਾ ਕੇ ਤਤਪਰ ਥਾਯੋ ॥ ੨ ॥ ਅਪਰ ਜਿ ਖਿਦਮਤ ਦਾਰ
ਨਿਹਾਰਹਿ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਸੰਗ ਈਰਖਾ ਧਾਰਹਿ ॥ 'ਕਟਕ ਬਾਕ ਬਹੁ
ਬਾਰ ਕਹੰਤੇ ॥ ਜਬ ਗੁਰ ਤੇ ਕਿਤ ਦੂਰ ਲਹੰਤੇ ॥ ੩ ॥ ਨਿਕਟ
ਰਹਿਨ ਗੁਰ ਕੇ ਨਹਿ ਸਹੈ ॥ ਮਨਹੁ ਸਰੀਕ ਆਪਨੋ ਲਹੈ ॥ ਗੱਜਾ
ਸਿੰਘ ਕਛ ਮਨ ਨਹਿ ਧਰੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਅਧਕ ਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ॥ ੪ ॥
ਬਹੁਤਾ ਨਹਿ ਬੋਲਹਿ ਕਿਹ ਸਾਬ ॥ ਏਕ 'ਪਰਾਇਨ ਸੇਵਾ ਨਾਬ ॥
ਕਮਲ 'ਬਿਲੋਚਨ ਕੋ ਬਿਗਸਾਵੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੂਰਜ ਦਰਸਨ

੧ ਅਨੇਕਾਂ ਦਾ ।

੨ ਪਖੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ।

੩ ਮੁਠਾ ਚਾਪੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ।

੪ ਜਲ ।

੫ ਬਸਨਾਨ ਕਰਾਉਂਦਾ ਸੀ ।

੬ ਕੋੜੇ ਬਚਨ ।

੭ ਅਨੁਸਾਰ ।

੮ ਕਮਲ

ਲੈਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਕੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।

ਪਾਵੇ ॥ ੫ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਭ ਪੈਦਤ ਭਏ ॥ ਦਾਸਨ ਲਖਯੋ
 'ਸੁਪਤ ਹੈ ਗਏ ॥ ਗੱਜਾ ਸਿੰਘ ਕੇ 'ਨਿਠਰ ਬਖਾਨੇ ॥ ਜਬ ਕਬ
 ਸੇਵ ਅਗਰ ਹੈ ਠਾਨੇ ॥ ੬ ॥ ਸੇਵਕ ਅਪਰਨ ਤੇ ਹੈ ਆਗੇ ॥
 ਦਿਖਰਾਵੇਂ ਹੋਂ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ॥ ਤੇਰੇ ਸਮ ਕੇਤਕ ਬਨ ਆਗੇ ॥ ਛੋਰ
 ਟਹਿਲ ਕੇ ਨਿਜ ਘਰ ਭਾਗੇ ॥ ੭ ॥ ਅਬ ਤੇਰੀ ਬਾਰੀ ਪਿਖ ਕੈਸੇ ॥
 ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਕਮਾਵਹਿ ਜੈਸੇ ॥ ਸੁਨ ਗੱਜਾ ਸਿੰਘ ਨਹਿ ਕਛ ਭਾਖਾ ॥
 ਪ੍ਰੇਮ ਧਰੇ ਸੇਵਾ ਅਭਿਲਾਖਾ ॥ ੮ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਜਾਗਤ ਸੂਤਨ ਸੁਨੇ ॥
 ਬਿਨਾ ਭਾਵਨਾ ਤੇ ਸਭ ਗੁਨੇ ॥ ਰੈਨ ਬਿਤਾਇ ਉਠੇ ਲਖ ਪ੍ਰਾਤਾ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸਿਮਰਨ ਕਰ ਸੇ ਬਾਤਾ ॥ ੯ ॥ ਬੈਠ ਦਿਵਾਨ ਮਝਾਰ
 ਹਕਾਰਾ ॥ ਗੱਜਾ ਸਿੰਘ ਕੇ ਸੰਗ ਉਚਾਰਾ ॥ ਤੋ ਕਹੁ ਨਿਸਾ ਬਿਖੇ
 ਗਨ ਦਾਸਾ ॥ ਕਹਿਤ ਹੁਤੇ ਭਿਆ ਕਰਹੁ ਪਰਕਾਸਾ ॥ ੧੦ ॥ ਗਿਰਾ
 ਕਠੋਰ ਸੁਨਾਈ ਪਰਤ ॥ ਕੈਨ ਤੋਹਿ ਸੰਗ 'ਮਤਸਰ ਧਰਤ ॥ ਸੁਨ
 ਕੈ ਹਾਥ ਜੋਰ ਤਿਨ ਆਖਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੁ ਮੋ ਕੈ ਕਹਿ ਨਹਿ ਭਾਖਾ ॥
 ੧੧ ॥ ਕਜੋਂ ਮਤਸਰ ਕਿਨ ਕਰਨੀ ਅਹੈ ॥ ਮਮ ਉਰ ਚਾਹ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਤਵ ਲਹੈ ॥ ਇਸ ਮਹਿ ਸਾਂਝ ਕਿਸੇ ਕੀ ਨਾਹਿਨ ॥ ਅਪਰ ਰਿਦੇ
 ਮਮ ਕੋ ਕਬ ਨਾਹਿਨ ॥ ੧੨ ॥ ਗੱਜਾ ਸਿੰਘ ਕੇ ਸੁਨ ਬਚ ਸਾਰੇ ॥
 ਸਗਰੇ ਖਿਜਮਤ ਦਾਰ 'ਹਕਾਰੇ ॥ ਨਿਕਟ ਬਠਾਇ ਦਿਵਾਨ ਮਝਾਰੀ ॥
 ਮੰਗਵਾਇਸ ਬਾਸਨ ਭਰ ਬਾਰੀ ॥ ੧੩ ॥ ਇਕ ਪਥਰੀ ਇਕ ਦੀਨ
 ਪਤਾਸਾ ॥ ਆਇਸ ਦੀਨ ਪਾਸ ਜੋ ਦਾਸਾ ॥ ਇਨ ਦੋਇਨ ਕੈ ਜਲ
 ਮਹਿ ਧਰੀਅਹਿ ॥ ਏਕ 'ਜਾਮ ਲੈ ਇਨਹਿ ਨਿਕਰੀਅਹਿ ॥ ੧੪ ॥
 ਬਾਸਨ ਮਹਿ ਦੋਨਹੁ ਤਬ ਪਾਏ ॥ ਅਪਰ ਖਜਾਲ ਮਹਿ ਪੁਨ
 'ਬਿਰਮਾਏ ॥ ਏਕ ਪਹਿਰ ਬੀਤਯੋ ਜਬ ਲਹਯੋ ॥ ਦਾਸਨ ਸਾਬ

੧ ਸੋਂ ਗਏ ।

੨ ਕਠੋਰ ।

੩ ਈਰਖਾ ।

੪ ਬੁਲਾਏ ।

੫ ਇਕ

ਪਹਿਰ ਤੋਂ ਬਾਦ

੬ ਭੁਲਾਏ ।

ਵਾਕ ਅਸ ਕਹਯੋ ॥ ੧੫ ॥ ਪਥਰੀ ਅਪਰ ਪਤਾਸਾ ਸੋਊ ॥ ਨੀਰ
ਨਿਕਾਸ ਆਨੀਅਹਿੰ ਦੋਊ ॥ ਪਾਨੀ ਬਿਖੈ ਪਾਨ ਜਬ ਡਾਰਾ ॥
ਪਾਹਨ ਕੋ ਤਤ ਕਾਲ ਨਿਕਾਰਾ ॥ ੧੬ ॥ ਢਰਯੋ ਪਤਾਸਾ ਪਾਨੀ
ਹੋਵਾ ॥ ਤਿਸ ਅਕਾਰ ਕੋ ਨਾਹਿਨ ਜੋਵਾ ॥ ਇਮ ਦਿਸਟਾਂਤ ਦਿਖਾਇ
ਸਭਨ ਕੋ ॥ ਬਿਦਤ ਕਰਨ ਕੋ ਕਹਯੋ ਬਚਨ ਕੋ ॥ ੧੭ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ
ਗਿਰਾ ਆਦ ਗੁਰ ਗਾਈ ॥ ਜੋ ਹਮ ਇਹ ਥਾਂ ਲਿਖੀ ਬਨਾਈ ॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਬਿਮਲ ਮਝਾਰਿ ਬਸਸਿ ਨਿਰਮਲ ਜਲ ਪਦਮਨਿ ਜਾਵਲ
ਰੇ ॥ ਪਦਮਨਿ ਜਾਵਲ ਜਲ ਰਸ ਸੰਗਤਿ ਸੰਗਿ ਦੋਖ ਨਹੀ
ਰੇ ॥ ੧ ॥ ਦਾਦਰ ਤੂ ਕਬਹਿ ਨ ਜਾਨਸਿ ਰੇ ॥ ਭਖਸਿ
ਸਿਬਾਲੁ ਬਸਸਿ ਨਿਰਮਲ ਜਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨ ਲਖਸਿ ਰੇ
॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਸੁ ਜਲ ਨਿਤ ਨ ਵਸਤ ਅਲੀਅਲ
ਮੇਰ ਚਚਾ ਗੁਨ ਰੇ ॥ ਚੰਦ ਕੁ ਮੁਦਨੀ ਦੂਰਹੁ ਨਿਵ ਸਸਿ
ਅਨਭਉ ਕਾਰਨਿ ਰੇ ॥ ੨ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਥੰਡ ਦੂਧਿ ਮਧੁ
ਸੰਚਸਿ ਤੂ ਬਨ ਚਾਤੁਰ ਰੇ ॥ ਅਪਨਾ ਆਪੁ ਤੂ ਕਬਹੁ ਨ
ਛੋਡਸਿ ਪਿਸਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਿਉ ਰੇ ॥ ੩ ॥ ਪੰਡਿਤ ਸੰਗਿ
ਵਸਹਿ ਜਨੁ ਮੂਰਖ ਆਗਮ ਸਾਸ ਸੁਨੇ ॥ ਅਪਨਾ ਆਪੁ ਤੂ
ਕਬਹੁ ਨ ਛੋਡਸੁ ਸੁਆਨ ਪੂਛਿ ਜਿਉ ਰੇ ॥ ੪ ॥ ਇਕਿ
ਪਾਖੰਡੀ ਨਾਮਿ ਨ ਰਾਚਹਿ ਇਕਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਰੇ ॥
ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਵਸਿ ਨਾਨਕ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ
ਜਪਿ ਰੇ ॥ ੨੫ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਅਸ ਸੁਨਾਇ ਪੁਨ ਮੁਖਹੁ ਉਚਾਰਾ ॥ ਹਰੀ ਪ੍ਰੇਮ
ਸੁਨੀਅਹਿ ਨਿਰਧਾਰਾ ॥ ੧੮ ॥ ਕੇਮਲ ਮਧਰ ਪਤਾਸਾ ਜੋਇ ॥

ਮਿਲ ਜਲ ਸੰਗ ਏਕ ਰਸ ਹੋਇ ॥ ਹੁਤੇ ਕਠੋਰ ਜੁ ਪਾਬਰ 'ਬਿਰਸ ॥
 ਤਿਸ ਕੇ ਅੰਤਰ ਨੀਰ ਨ ਫਿਰਸ ॥ ੧੯ ॥ ਤਿਮ ਜਾਨਹੁ ਇਹੁ
 ਦਾਸ ਹਮਾਰੇ ॥ ਸੁਨਹੁ ਖਾਲਸਾ ਕਰ 'ਨਿਰਧਾਰੇ ॥ ਸਦਾ ਸਮੀਪ
 ਹਮਾਰੇ ਰਹੇ ॥ ਏਕ ਨਹੀਂ ਗੁਨ ਮਨ ਮਹਿ ਲਹੇ ॥ ੨੦ ॥ ਦੂਰ
 ਦੇਸ ਤੇ ਸਿਖ ਚਲ ਆਵਤ ॥ ਸਰਧਾਲੂ ਧਰ ਭਾਵ ਸਮਾਵਤ ॥
 ਹਾਥ ਜੋਰ ਕਰ ਤਬ ਸਭ ਦਾਸੂ ॥ ਕਰ ਬੰਦਨ 'ਖਗ ਪੰਕਜ ਪਾਸੂ
 ॥ ੨੧ ॥ ਬਖਸ਼ਾਵਨ ਅਵਗੁਨ ਸਭ ਕਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੋ ਬਾਕ ਰਿਦੈ
 ਮਹੁ ਧਰੇ ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਿੱਖਯਾ ਦਿਖਰਾਈ ॥ ਅੰਤਰਯਾਮੀ ਗੁਰ
 ਗੋਸਾਈਂ ॥ ੨੨ ॥

ਦਹਿਰਾ ॥ ਬੰਸ ਬਰਾੜੇ ਕੇ ਬਿਖੈ 'ਪੈਂਚ ਕਪੂਰਾ ਨਾਮ ॥
 ਬਹੁ ਮੋਲਾ ਹੈ ਕਹੂੰ ਤੇ ਲਿਆਵਤ ਭਾ ਗੁਰ ਧਾਮ ॥ ੨੩ ॥
 ਅਰਦਾਸਾ ਸੁਧਵਾਯੋ ਪਿਖ ਗੁਰ ਕੇ ਮਨ ਭਾਇ ॥
 ਦਲਸਿੰਗਾਰ ਤਿਹ ਨਾਮ ਧਰ ਆਰੂਢਹਿ ਸੁਖਦਾਗਿ ॥ ੨੪ ॥
 ਏਕ ਦਿਵਸ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਿਰੇ 'ਭਵਨ ਕੇ ਮਾਹਿੰ ॥
 ਮੰਗਤ ਜਨ ਆਏ ਤਬੈ ਆਸਿਖ ਅਧਕ ਅਲਾਹਿ ॥ ੨੫ ॥
 ਚੋਪਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਗੁਜਰੀ ਤਿਹ ਬੇਰਾ ॥ ਮਾਂਹ ਸਨੇਹ
 ਅਨਾਇ ਘਨੇਰਾ ॥ ਸੀਸ ਸਪੁਤ੍ਰ ਵਾਰ ਕਰ ਦੀਨਾ ॥ ਹਰਖਤ ਹੈ
 ਮੰਗਤ ਜਨ ਲੀਨਾ ॥ ੨੬ ॥ ਆਸਿਖ ਦੇਤ ਨਿਕਸ ਗੁਰ 'ਪੋਰਾ ॥
 ਹੁਤੇ ਸਿੰਘ 'ਠਾਂਢੇ ਤਿਹ ਠੋਰਾ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ ਤੁਮ ਯਿਹ ਕਯਾ ਲੈ
 ਜੱਯੈ ॥ ਕਹਿੰ ਸਿਰਵਾਰਨ ਗੁਰੂ ਲਖੱਯੈ ॥ ੨੭ ॥ ਸੁਨਤ ਸਿੰਘਨ
 ਤਤ ਛਿਨ ਛਿਨ ਲੀਨ ॥ ਮਾਂਹ ਪਿਸਾਇ ਬਰੈ ਤਰ ਲੀਨ ॥ ਛਕੇ

੧ ਖੁਸ਼ਕ ।

੨ ਨਿਰਨੇ ਕਰਕੇ ।

੩ ਚਰਨ ਕਮਲ ।

੪ ਨੰਬਰਦਾਰ ।

੫ ਘਰ ਵਿਚ ।

੬ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਘਿਰੇ ।

੭ ਖੜੇ ।

੮ ਮਾਂਹ ਦੀ

ਦਾਲ ਪਿਸਾ ਕੇ ਵੜੇ ਤਲ ਕੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ।

ਸਭਨ ਸੋ ਦਿਵਸ ਬਿਤਾਇ ॥ ਆਗਲ ਦਿਵਸ ਮੰਗਤ ਪੁਨ ਆਇ
 ॥ ੨੮ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਢਿਗ ਭਏ ਪੁਕਾਰੂ ॥ ਸਿੰਘਨ ਮੋ ਕੋ ਲੂਟਿਓ
 'ਡਾਰੂ ॥ ਸੁਨ ਮਾਤਾ ਤਬ ਰਿਸ ਕਛ ਧਾਰੀ ॥ ਇਹੁ 'ਕੁਕਾਜ ਕਯੋ
 ਕੀਨਸ ਭਾਰੀ ॥ ੨੯ ॥ ਥਿਰੇ ਭਵਨ ਗੁਰ ਸੁਨ ਸਭ ਲੀਨ ॥
 ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਇ ਬਚਨ ਤਬ ਕੀਨ ॥ ਮਾਤਾ ਜੀ ਨਹਿ ਚਿੰਤ
 ਕਰੀਜਹਿ ॥ ਪੁਰਖ ਅਕਾਲ ਰਜਾਇ ਲਖੀਜੀਜਹਿ ॥ ੩੦ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਪੀਰੀ ਫਾਕੀਰੀ ਪੁਨਹਿ ਮੀਰ ਵਜੀਰੀ ਐਰ ॥

ਆਯੁਧ ਗੀਰੀ ਛੱਤ੍ਰ ਸਿਰ ਦੀ ਖਾਲਸ ਸਿਰਮੌਰ ॥ ੩੧ ॥
 ਤ੍ਰਿਪਤਯੋ ਨਹਿ ਇਸ ਤੇ ਪੁਨਹਿ ਦਰਿਦ੍ਰ ਨਿਕਾਰਯੋ ਲੀਨ ॥
 ਕੀਨ ਭਲੋ ਨਹਿ ਤਿਨ੍ਹੋਂ ਨੇ ਹੈ ਮਾਤਾ ਚਿਤ ਚੀਨ ॥ ੩੨ ॥
 ਸੁਨ ਮਾਤਾ ਪੁਨ ਮੰਗਤਨ ਦੀਨੋ ਦਾਨ ਅਪਾਰ ॥
 ਸਿੰਘਨ ਨਹਿ ਤਬ ਛੀਨਿਓ ਮਾਤਾ ਰੋਸ ਬਿਚਾਰ ॥ ੩੩ ॥
 ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਭਾਈ
 ਗੱਜਾ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਅਠਾਹਠਮੇਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੬੮ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਮੂਲ ਅਨੰਦ ਕੇ ਆਨੰਦ ਪੁਰੀ ਬਿਰਾਜ ॥
 ਪੁਰ ਉਜੈਨ ਸਿਖ ਗਨ ਮਿਲੇ ਆਏ 'ਦਰਸਬੇ ਕਾਜ ॥ ੧ ॥
 ਚੋਪਈ ॥ ਦਰਸਨ ਕਰ ਮਨ ਕਾਮਨ ਪਾਈ ॥ ਅਨਕ
 ਪ੍ਰਕਾਰ ਅਕੋਰ ਚਢਾਈ ॥ ਤਾਮੈਂ ਦਾਸ ਬਿਸੰਭਰ ਤਾਤ ॥ ਹਰ
 ਗੁਪਾਲ ਬਨੀਆ ਬਖਸ਼ਾਤ ॥ ੨ ॥ ਪੰਜ ਸ਼ਤ ਦਮੜੇ ਭੇਟ
 ਚਢਾਈ ॥ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰ ਚਾਹਯੋ 'ਗ੍ਰਿਹਨਾਈ ॥ ਚੋਜੀ
 ਗੁਰ ਜਬ ਭਈ ਸਬੇਰ ॥ ਦਲ ਸਿੰਗਾਰ ਕਢ ਗਏ ਅਖੇਰ ॥ ੩ ॥
 ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰਨ ਖੇਲ ਸ਼ਿਕਾਰਾ ॥ ਲਵਾ ਗਹਯੋ ਇਕ ਨਿਜ ਕਰ

੧ ਲੂਟ ਲਿਆ ਵਾ ਸੁਟਿਆ।
 ਦੇ ਵਾਸਤੇ।

੫ ਪੰਜ ਸੌ ਰੁਪਏ।

੨ ਖੇਟਾ ਕੰਮ।

੩ ਸਸਤ੍ਰ।

੪ ਦਰਸਨ

੬ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਆਇਆ।

ਧਾਰਾ ॥ ਆਇ ਦਿਵਾਨ ਮੱਧ ਜਬ ਥਿਰੇ ॥ ਦੁਤੀਯ ਹਾਥ ਪਰ ਬਾਜ
 'ਬਠਿਰੇ ॥ ੪ ॥ ਜੀਅਤ ਅਚਾਯੋ ਸੋ ਤਰਿ ਬਾਜਾ ॥ ਹਰਿ ਗੁਪਾਲ
 ਪਿਖ ਚਰਤ ਮਰਾਜਾ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਬਹੁ ਬਿਧ ਤਰਕ ਉਠਾਈ ॥ ਗੁਰ
 ਹਿੰਸਕ ਨਹਿ ਕਰੋਂ ਕਦਾਈ ॥ ੫ ॥ ਪਿਤਾ ਮੋਹਿ ਕਸ ਗੁਰੁ ਬਨਾਯੋ ॥
 ਇਤਕ ਦੂਰ ਤੇ ਮੈਂ ਚਲ ਆਯੋ ॥ ਦੀਨੇ ਪੰਜ ਸ਼ਤ ਨਿਫਲ ਗਵਾਈ ॥
 ਭਯੋ ਬਿਸਰਧਕ ਗਮਨਯੋਂ ਚਾਈ ॥ ੬ ॥ ਮਸਤਕ ਟੇਕ ਗਮਨ
 ਜਬ ਲਾਗਾ ॥ ਗੁਰ ਜਾਨੀ ਮਨ ਭਯੋ ਕੁਭਾਗਾ ॥ ਤਉ ਪਿਤਾ ਤਿਸ
 ਕੀ ਦਿਸ ਹੇਰਾ ॥ ਕੀਨੋ ਬਾਕ ਐਸ ਤਿਸ ਬੇਰਾ ॥ ੭ ॥ ਤੋਰ ਪਿਤਾ
 ਹੈ ਸਿੱਖ ਬਿਸਾਲੂ ॥ ਸਿਦਕ ਨਿਭੈ ਸਿੱਖੀ ਤਿਸ 'ਨਾਲੂ ॥ ਸੁਨਤ
 ਬਿਮਨ ਹੂ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ ॥ ਗੁਰ ਤਰਕਤ ਮਗ ਮਾਹਿ ਸਿਧਾਯੋ ॥
 ੮ ॥ ਪਿੰਡ ਮਾਜਰੇ ਕੇ ਨਿਅਰਾਯੋ ॥ ਤਹਾ ਧਿਆਨ ਸਿੰਘ ਕ੍ਰਿਖਕਰ
 ਹਾਯੋ ॥ ਪਿਖ ਗੁਰ ਭਾਈ 'ਧਾਮ ਲੈ ਗਯੋ ॥ ਸਭ ਬਿਧ ਸੇਵਾ ਕਰਤੇ
 ਭਯੋ ॥ ੯ ॥ ਬੂਝਯੋ ਕਿਹ ਬਿਧ ਦਰਸਨ ਪਾਯੋ ॥ ਹਰਿ ਗੁਪਾਲ
 ਤਬ ਭਾਖ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਗੁਰ ਹਿੰਸਕ ਲਖਕੈ ਮੈਂ ਆਯੋ ॥ ਪੰਜ ਸ਼ਤ ਦੇ
 ਕਛ ਨਹਿ ਬਰਸਾਯੋ ॥ ੧੦ ॥ ਧਿਆਨ ਸਿੰਘ ਸੁਨਕੈ ਅਸ ਬਾਨੀ ॥
 ਲਖਯੋ ਅਸਰਧਕ ਬਿਮੁਖ ਮਹਾਨੀ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ ਕਛੁ ਵਾਕ ਗੁਰ
 ਕਹਯੋ ॥ ਸੁਨ ਗੁਪਾਲ ਕਹਿ ਇਹੁ ਬਚ ਦਯੋ ॥ ੧੧ ॥ ਤੋਰ ਪਿਤਾ
 ਹੈ ਸਿੱਖ ਬਿਸਾਲੂ ॥ ਸਿਦਕ ਨਿਭੈ ਸਿੱਖੀ ਤਿਸ ਨਾਲੂ ॥ ਸੁਨਤ
 ਧਿਆਨ ਸਿੰਘ ਤਥੈ ਉਚਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਸਿੱਖੀ ਹੈ ਕਠਨ ਅਪਾਰਾ ॥
 ੧੨ ॥ ਜਾਨਯੋ ਪਰ ਹੈ ਸਿਦਕ ਤੁਹਾਰਾ ॥ ਚਿੰਤਾ ਦੇਹੁ ਮਨਹਿਤੇ
 ਟਾਰਾ ॥ ਜੇ ਧਨ ਚਾਹਿ ਵਾਕ ਗੁਰ ਦੇਵੋ ॥ 'ਪੰਜ ਸ਼ਤ ਗਿਨ ਕੈ ਹਮ
 ਤੇ ਲੇਵੋ ॥ ੧੩ ॥ ਸੁਨ ਹਰਖਯੋ ਕਹਿ ਲਿਆਵੋ 'ਦਾਮਾ ॥ ਗੁਰ ਕੋ
 ਬਾਕ ਦੇਹੁ ਤੁਹਿ ਕਾਮਾ ॥ ਸੁਨਤ ਧਿਆਨ ਸਿੰਘ ਹਰਖ ਬਢਾਇ ॥

੧ ਪ੍ਰੰਚ ਦਾਮ ੨ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਕੋ ਨਾਇ ॥ ੧੪ ॥ ੩ ਤੀਅ ਭੂਖਨ ਕਛ
 ਕ੍ਰਿਖ ਰਖ ਗ੍ਰੀਵਾ ॥ ਲਿਆਇ ਪੰਜ ਸਤ ਧਨ ਤਿਹ ਦੀਵਾ ॥ ਦਯੋ
 ਬਾਕ ਲੇ ਧਨ ਗਮਨਾਯੋ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਕਹੈ ਮੂਢ ਸਿਖ ਪਾਯੋ ॥
 ੧੫ ॥ ਏਤਾ ਧਨ ਦੇ ਲੀਨੋ ਵਾਕਾ ॥ ਗਮਨਯੋ ਮਗ ਪਰ ਪਾਛੈ
 ਤਾਕਾ ॥ ਮਤ ਆਵੈ ਸਿਖ ਧਨ ਛੀਨਾਵੈ ॥ ਦੂਰ ਗਯੋ ਤਬ ਕਯਾ
 ਦਰਸਾਵੈ ॥ ੧੬ ॥ ੪ ਤਸਕਰ ਪੰਜ ਸਤ ਨਿਕਸਤ ਭਏ ॥ ਦਰਬ
 ਛੀਨਮ੍ਰਿਤ ਸਮ ਕਰ ਗਏ ॥ ਕਿਤਕ ਦੇਰ ਲਗ ਸੁਧ ਜਬ ਪਾਈ ॥
 ਬਿਨ ੫ ਕਪੀਨ ਕਛ ਵਿਗ ਨਹਿ ਪਾਈ ॥ ੧੭ ॥ ਅਧਕ ੬ ਬਿਸੁਰਤ
 ਕਸ਼ਟ ਉਠਾਇ ॥ ਪੁਰ ਉਜੈਨ ਮਹਿ ਪਟੁੰਚਯੋ ਜਾਇ ॥ ਬੂਝਯੋ
 ਪਿਤਾ ਬ੍ਰਿਤਾਂਤ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਦਾਸ ਬਿਸੰਭਰ ਸੁਨ ਦੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ੧੮ ॥
 ਬਹੁ ਝਿਰਕਯੋ ਤੂੰ ਜਨਮਯੋਂ ਕਾਹੇ ॥ ਗੁਰੂ ਬਚਨ ਕੋ ਬੇਚਯੋ ਆਹੇ ॥
 ਲੋਭ ਕਰਯੋ ਧਨ ਸੋ ਭੀ ਗਯੋ ॥ ਅਹੋ ਕਪੂਤ ਤੂੰ ਕਯੋਂ ਨਹਿ ਮੁਯੋ ॥
 ੧੯ ॥ ਸੁਨ ਗੁਪਾਲ ਭੀ ਬਹੁ ਪਛਤਾਯੋ ॥ ਕਹਯੋ ਪਿਤਾ ਅਬ ਜਿਮ
 ਤੁਹਿ ਭਾਯੋ ॥ ਕਰੋ ਤਬਾ ਮੈਂ ਤੁਹਿ ਅਨਸਾਰੀ ॥ ਦੇਹੁ ਕ੍ਰੋਧ ਮਨ ਤੇ
 ਅਬ ਟਾਰੀ ॥ ੨੦ ॥ ਸੁਨ ਬਿਸਵੰਭਰ ਬਿਲਮ ਬਿਲਾਇ ॥ ਤਿਆਰ
 ਭਯੋ ਗੁਰ ਦਰਸਯੋ ਚਾਇ ॥ ਨਿਜ ਐ ਸੁਤ ਕੇ ਹਿਤ ਬਖਸ਼ਾਵਨ ॥
 ੭ ਇਕ ਸਹੰਸੁ ਧਨ ਕੀਨ ਬੰਧਾਵਨ ॥ ੨੧ ॥ ਗਮਨਯੋਂ ਸੁਤ ਕੋ ਲੇ
 ਨਿਜ ਸੰਗਾ ॥ ਚਲੈ ਪੰਥ ਗੁਰ ਧਿਆਨਹਿ ਰੰਗਾ ॥ ਮਾਜਰ ਧਾਮ
 ਧਿਆਨ ਸਿੰਘ ਆਯੋ ॥ ਧਨ ਦੇਬੋ ਲੈਬੋ ਬਚ ਚਾਯੋ ॥ ੨੨ ॥ ਗ੍ਰਿਹ
 ਨਹਿ ਸਿਖ ਗੁਰ ਦਰਸ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ਲਾਜ ਮਾਨ ਹੈ ਗੁਰ ਪੁਰ ਆਯੋ ॥
 ਆਗੇ ਸਤਿਗੁਰ ਲਗਯੋ ਦਿਵਾਨ ॥ ਆਇ ਚਰਨ ਪਰ ਬੰਦਨ ਠਾਨ

੧ ਪੁਨਾਂ।

੨ ਘਰ।

੩ ਆਪਣੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੇ ਗਹਿਣੇ ਕਿਸੇ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰ

ਪਾਸ ਗਹਿਣੇ ਪਰ ਅਮਾਨਤ ਰਖੇ ਸਨ।

੪ ਚੋਰ।

੫ ਧੋਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ।

੬ ਦੁਖੀ ਹੋਕੇ।

੭ ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ।

॥੨੩॥ ਇਕ ਸਹੰਸ੍ਰ ਧਨ ਆਗੇ ਰਾਖਾ ॥ ਹਾਥ ਬੰਦ 'ਘਘਿਆਵਤ
 ਭਾਖਾ ॥ ਰਾਖ ਰਾਖ ਮੈਂ ਸ਼ਰਨ ਤਿਹਾਰੀ ॥ ਭੂਲਯੋ ਸੁਤ ਬਚ ਤੁਮਰੋ
 'ਟਾਰੀ ॥ ੨੪ ॥ ਗਹਿ ਕੈ ਸੁਤ ਗੁਰ ਚਰਨਨ ਪਾਯੋ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭ
 ਇਹੁ ਭੂਲਯੋ ਬਖਸ਼ਾਯੋ ॥ 'ਪੰਜ ਸ਼ਤ ਧਿਆਨ ਸਿੰਘ ਕੈ ਦੀਜਹਿ ॥
 ਬਚਨ ਮੋਰ ਅਪਨੇ ਮੁਹਿ ਦੀਜਹਿ ॥ ੨੫ ॥ ਪੰਜ ਸ਼ਤ ਦੰਡ ਪੁਤ੍ਰ ਕਾ
 ਲੇਵੇ ॥ ਸਿਖੀ ਸਿਦਕ ਪ੍ਰਭੂ ਅਬ ਦੇਵੇ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਬਿਸਵੰਭਰ
 ਘਘਿਆਈ ॥ ਦਯਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੇ ਮਨ ਆਈ ॥ ੨੬ ॥ ਕਹਯੋ
 ਸਿੱਖ ਚਿੰਤਾ ਨਹਿ ਠਾਨੇ ॥ ਤੂ ਮਮ ਪਿਆਰਾ ਸਿੱਖ ਮਹਾਨੇ ॥ ਤੁਹਿ
 ਪਾਛੇ ਬਖਸ਼ਾਯੋ ਤੁਹਿ ਤਾਤ ॥ ਹਰਿ ਗੁਪਾਲ ਅਬ ਕਹੁ ਬਖਿਆਤ ॥
 ੨੭ ॥ ਕਿਹ ਕਾਰਨ ਬਚ ਬੇਚਯਾ ਤੋਹਿ ॥ ਅਖਲ ਸੁਨਾਵਹੁ ਬੀਤੀ
 ਜੋਹਿ ॥ ਹਰਿ ਗੁਪਾਲ ਸੁਨ ਲੱਜਯਾ ਪਾਈ ॥ ਸਭ ਦਿਵਾਨ ਮਹਿ
 ਭਾਖ ਸੁਨਾਈ ॥ ੨੮ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਦਰਸਨ ਹਿਤ 'ਮੈਂ ਆਯੋ ॥ ਗੁਰੂ
 ਮੰਤ੍ਰ ਲੈਬੇ ਚਿਤ ਚਾਯੋ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਰਾਵਰ ਕਿਰਿਆ ਹੇਰੀ ॥ ਬਾਜ
 ਅਚਾਵਤ ਜੀਅਤ ਬਟੇਰੀ ॥ ੨੯ ॥ ਇਹੁ ਪਿਖ ਕੈ ਮਨ ਤਰਕ
 ਉਠਾਈ ॥ ਹਿੰਸਕ ਗੁਰੂ ਨ ਕਰੋਂ ਕਦਾਈ ॥ ਅਸ ਮਨ ਠਾਨ
 ਗਵਨ ਜਬ ਕੀਨੋ ॥ ਸਿਦਕ ਬਾਕ ਪਿਤ ਹਿਤ ਤੁਮ ਦੀਨੋ ॥ ੩੦ ॥
 ਸੇ ਮੈਂ ਬੇਚਯੋ ਬੇਮੁਖ ਥਾਯੋ ॥ ਧਨ ਭੀ ਗਯੋ ਕਸ਼ਟ ਬਹੁ ਪਾਯੋ ॥
 ਅਬ ਆਯੋ ਰਾਵਰ ਸ਼ਰਨਾਈ ॥ ਮੈਂ ਪਾਪੀ ਕੈ ਬਖਸ਼ ਗੁਸਾਈਂ ॥
 ੩੧ ॥ ਸੁਨਤ ਵਾਕ ਗੁਰ ਕਰ ਬਿਤ ਬਾਜਾ ॥ ਕਹਯੋ ਅਖਲ ਮੈਂ
 ਮੈਂ ਬੋ ਰਾਜਾ ॥ ਲਵਾ ਹੁਤੇ 'ਤਸਕਰ ਤਿਹ ਬਾਰੀ ॥ ਇਕ ਬਿਰ
 ਚੋਰੀ ਕੀਨ ਹਮਾਰੀ ॥ ੩੨ ॥ ਗਹਯੋ ਗਯੋ ਜਬ ਮੁਹਿ ਢਿਗ ਆਯੋ ॥
 ਗੁਰੂ ਆਨ ਖਾ ਨਿਜੈ ਛੁਟਾਯੋ ॥ ਮੈਂ ਗੁਰ ਆਨ ਮਾਨ ਫਲ ਪਾਯੋ ॥
 ਤਜੀ ਦੇਹ ਅਬ ਗੁਰ ਕਰ ਆਯੋ ॥ ੩੩ ॥ ਝੂਠੀ ਆਨ ਦੰਡ ਗੁਰ

ਦਯੋ ॥ ਮੋ ਹੁਕ ਦੈਬੇ ਜੀਅਤ ਖਵਯੋ ॥ ਗੁਰ ਕਰ ਮੈਂ ਸੋ ਪ੍ਰਾਨਨ
 ਤਿਆਗੇ ॥ ਮੁਕਤ ਭਯੋ ਸੋ ਭਾ ਵਡਭਾਗੇ ॥ ੩੪ ॥ ਮੈਂ ਭੀ ਅਬ
 ਮੁਕਤੀ ਕੋ ਪਾਵੇਂ ॥ ਗੁਰ ਕਰਨਾ ਤੇ ਤੁਹਿ ਸਮਝਾਵੇਂ ॥ ਝੂਠੀ
 ਆਨ ਨ ਕਬ ਗੁਰ ਖਈਅਹਿ ॥ ਇਸ ਤੇ ਮਹਾਂ ਕਸ਼ਟ ਕੋ ਲਹੀਅਹਿ
 ॥ ੩੫ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਬਾਜ ਤਿਆਗੇ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਧੰਨ ਧੰਨ ਗੁਰ
 ਸਿਖਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ਤਬ ਗੁਰ ਧਿਆਨ ਸਿੰਘ ਦਿਸ ਰੇਰਾ ॥ ਲਿਹੁ
 ਨਿਜ ਧਨ ਬਚ ਦੈ ਸਿਖ ਕੇਰਾ ॥ ੩੬ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਧਿਆਨ
 ਉਚਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮੈਂ ਜਬ ਬਚ ਲੀਨ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਦੁਤਿਅ ਦਿਵਸ ਗਾ
 ਖੇਤ ਮਝਾਰੇ ॥ ਮਿਲੀ ਦੇਗ ਹਲ ਬਾਹਤ ਸਾਰੇ ॥ ੩੭ ॥ ਪੰਜ
 ਸਹੰਸ ਅਸਰਫੀ ਪਾਈ ॥ ਇਹੁ ਬਚ ਰਾਵਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਅਸ
 ਕਹਿ ਅਰਧ ਸਹੰਸ ਨਿਕਾਰੀ ॥ ਭੇਟਾ ਧਰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਗਾਰੀ ॥
 ੩੮ ॥ ਪਿਖ ਸੁਨ ਸਗਰੇ ਸਿਖ ਬਿਸਮਾਇ ॥ ਧੰਨ ਧੰਨ ਗੁਰ
 ਮੁਖਹੁ ਅਲਾਇ ॥ ਬਿਸਵੰਤਰ ਨਿਜ ਸੁਤ ਬਖਸ਼ਾਯੋ ॥ ਗੁਰੁ ਮੰਤ੍ਰ
 ਗੁਰ ਤੇ ਦਵਾਯੋ ॥ ੩੯ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਹਰਿ
 ਗੁਪਾਲ ਬਨੀਏ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਉਨਹੰਤ੍ਰਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੬੯ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸਿੱਖਯਾ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਗੁਰ ਬਿਸਵੰਤਰ ਕੋ ਦੀਨ ॥

ਚਰਨ ਬੰਦ ਕਰ ਪੇਸੁ ਉਰ ਆਇਸ ਜਾਚਨ ਕੀਨ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਬਿਦਾ ਕੀਨ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਗਯੋ ॥ ਸੁਤ ਯੁਤ
 ਨਿਜ ਪੁਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਯੋ ॥ ਹੈਨ ਦਿਵਸ ਸਤਿਗੁਰ ਗੁਨ ਗਾਵੇਂ ॥
 ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਕੀ ਸੇਵ ਕਮਾਵੇਂ ॥ ੨ ॥ ਅੰਤ ਸਮੈਂ ਮੁਕਤੀ ਕੋ ਪਾਯੋ ॥
 ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੋ ਫੰਧ ਮਿਟਾਯੋ ॥ ਏਕ ਬੇਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਪਾਸਾ ॥
 ਚਹੁ ਦਿਸ ਤੇ ਸੰਗਤ ਮਿਲ ਰਾਸਾ ॥ ੩ ॥ ਭਵ ਦਿਨ ਪ੍ਰਥਮ ਗੁਰੂ

੧ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਸੋਹਰ । ੨ ਜਨਮ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਕਤਕਪੁੰਨਿਆਂ।

ਭਾ ਮੇਲਾ ॥ ਸਿਖ ਮੁਖਿਅਨ ਅਸ ਚਰਚਾ ਹੇਲਾ ॥ ਦਿਹਲੀ ਪਤ
ਭਯੋ ਸ਼ਾਹਿ ਜਹਾਇ ॥ ਤਖਤ ਤਉਸੀ ਤਿਹ ਬਨਵਾਇ ॥ ੪ ॥ ਕੂੜੇ
ਸ਼ਾਹਿ ਸੁ ਜਗਤ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਸਾਚੇ ਸ਼ਾਹ ਸੁ ਗੁਰੂ ਹਮਾਰੇ ॥ ਤਿਸ ਤੇ
ਅਧਕ ਗੁਰੂ ਹਿਤ ਚਹੀਅਹਿ ॥ ਸੁਨ ਇਕ ਸਿੱਖ ਕਹਯੋ ਸੁਨ
ਲਹੀਅਹਿ ॥ ੫ ॥ ਸਭ ਸੰਗਤ ਮਹਿ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਸੂਰਨ ਭੇਟ
ਪਹੁਚਾਵਹੁ ਰਾਸਾ ॥ ਆਪ ਆਇ ਕੇ ਦੇਹਿ ਪਠਾਇ ॥ ਗੁਰ ਹਿਤ
ਸੁੰਦਰ ਤਖਤ ਬਨਾਇ ॥ ੬ ॥ ਸੁਨ ਕੈ ਸਭਹਨ ਯਹ ਮਤ ਮਾਨੀ ॥
ਸਭ ਸਿਖ ਗੇ ਨਿਜ ਨਿਜ ਅਸਥਾਨੀ ॥ ਆਵਨ ਲਾਗਯੋ 'ਕੰਚਨ
ਭਾਰਾ ॥ ਗੁਰੂ 'ਕੋਸ਼ ਮੈਂ ਲਗੇ ਅੰਬਾਰਾ ॥ ੭ ॥ ਜਗਨ ਨਾਥ ਨਿਪ
ਲਗ ਗਨ ਭੇਜੋ ॥ ਪੁਰ ਗੁਜਰਾਤ ਸਦੌਲੇ ਕੇਜੋ ॥ ਜਸ ਗੁਰ ਸਿੱਖੀ
ਅੰਤ ਨ ਆਵੈ ॥ ਤੈਸ ਬਿਅੰਤ ਸੁ ਕੰਚਨ ਆਵੈ ॥ ੮ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ 'ਕਾਰਦਾਰ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਹਿਤ ਤਖਤ ਰਚਨ ਚਿਤ ਚਾਇ ॥

ਸ੍ਰੀ ਸਤਗੁਰੂ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਤਬ ਅਸ ਵਿਧ ਬਿਵਤ ਬਨਾਇ ॥ ੯ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਦਾਸਨ ਹੁਕਮ ਬਖਾਨਾ ॥ ਸ਼ਕਲ
ਨਿਕਾਸਹੁ ਤੈਸੇ ਖਾਨਾ ॥ ਸੁਨ ਆਗਯਾ ਕੇ ਕਰਤ ਨਿਕਾਸੇ ॥ ਜ਼ਰੀ
'ਬਾਫਤੇ ਮਖਮਲ ਖਾਸੇ ॥ ੧੦ ॥ ਖੀਨ ਖਾਬ ਜ਼ਰ ਬੂਟੇ ਸਨੇ ॥
ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ 'ਕਲਾ ਬਤੂ ਕੇ ਬਨੇ ॥ ਬਸਤ੍ਰਨ ਜਾਤ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰੇ ॥ ਸਭ
ਦੇਸਨ ਸਿਖ ਲਿਆਏ ਹਜਾਰੇ ॥ ੧੧ ॥ ਸਭ ਨਿਕਾਸ ਗੁਰ ਅਗ੍ਰ
ਟਿਕਾਏ ॥ ਪਿਖ ਗੁਰ ਬਹੁ ਰੰਕਨ ਕੇ ਦਾਏ ॥ ਕਰੇ ਦਰਿਦ੍ਰ ਜਨਮ
ਕੇ ਦੂਰ ॥ ਅਪ੍ਰ ਅੰਬਾਰਨ ਪਿਖੇ ਹਜ਼ੂਰ ॥ ੧੨ ॥ ਅਤ੍ਰ ਫੁਲੇਲ
ਸੁਰਾਹੀ ਮੰਗਾਈ ॥ ਜਵਨ ਪਰੇ ਆਦਕ ਤੇ ਆਈ ॥ ਹੁਕਮ ਦਯੋ
ਸਭ 'ਤਰ ਕਰ ਡਾਰੇ ॥ ਚੰਡੀ ਕਰ ਪ੍ਰਚੰਡ ਤਿਹ ਬਾਰੇ ॥ ੧੩ ॥

ਸਕਲ ਜਰਾਇ ਸੇਮ ਨਿਕਸਾਈ ॥ ਪੋਏਂ ਤਿਹ ਕੀ ਦੀਨ ਬੰਧਾਈ ॥
 ਨਿਸਾ ਭਈ ਪਠ ਕੈ ਰਹਿਰਾਸਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਤ ਕਾਲ ਵਾਰ ਪਰਕਾਸਾ ॥
 ੧੪ ॥ 'ਸਾਵਖਤੇ ਅਚ ਸੂਪ ਦਯਾਲਾ ॥ ਲੀਲਾ ਜਿਨਕੀ ਅਤੀ
 ਬਿਸਾਲਾ ॥ 'ਕੋਸ਼ ਪਤੀ ਐ ਤੋਸੇ ਖਾਨੀ ॥ ਜੁਗ ਪ੍ਰਤ ਅਸ ਬਿਧ
 ਹੁਕਮ ਬਖਾਨੀ ॥ ੧੫ ॥ ਸਤਦ੍ਰਵ ਤਟ ਪੈ ਹਮ ਅਬ ਜਾਹਿ ॥ ਕੋਸ਼
 ਤੋਸ਼ ਖੋਲਹੁ ਸਮਦਾਹਿ ॥ ਲਗੈਂ ਸਿੰਘ ਫੌਜੀ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮੀ ॥ ਲਿਆਵਹਿ
 'ਪੋਟ ਉਠਾਵਤ ਹੇਮੀ ॥ ੧੬ ॥ ਆਸਰਫੀ ਰੱਜਤਪਣ ਜੇਤੇ ॥
 ਜਵਾਰਾਤ ਹੀਰੇ ਲਗ ਕੇਤੇ ॥ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਆਦ ਜੋ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰੇ ॥
 ਬਾਸਨ ਹੇਮ ਸੁ ਚਾਂਦੀ ਸਾਰੇ ॥ ੧੭ ॥ ਬਿਨਾ ਬਿਲੰਬ ਤਹਾਂ
 ਪਹੁਚਹੀਅਹਿ ॥ ਤੋਸ਼ ਕੋਸ਼ ਖਾਲੀ ਕਰ ਦਹੀਅਹਿ ॥ ਸੁਨਤ ਹੁਕਮ
 ਕੋ ਸਕੈ ਹਟਾਇ ॥ ਸਤਿ ਬਚ ਭਾਖ ਲਗੇ ਸਮਦਾਇ ॥ ੧੮ ॥
 ਕਿਤਕ ਸਿੱਖ ਗੁਰ ਸੰਗ ਲਵਾਇ ॥ ਇਕ 'ਪ੍ਰਯੋਕ ਬਹੁ ਪੋਟ
 ਉਠਾਇ ॥ 'ਖਨਨੀ ਕਿਤਕਨ ਕੇ ਕਰ ਦੀਨ ॥ 'ਸਤਦ੍ਰਵ ਤਟ ਆਏ
 ਮੁਦ ਪੀਨ ॥ ੧੯ ॥ 'ਜਾਨੂ ਲਗ ਬੋ ਜਹਿ 'ਸੁਠ ਬਾਰੀ ॥ ਦੀਨੋ
 ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਯੋਕ ਡਸਾਰੀ ॥ ਬਿਰੇ ਤਾਹਿ ਪਰ ਆਪ ਦਯਾਲਾ ॥
 ਸਨਮੁਖ 'ਗਰਤ ਖਨਾਇ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ੨੦ ॥ ਤਿਸ ਮਹਿ ਕੰਚਨ
 ਪੋਟ ਪਵਾਈ ॥ ਦੇ ਆਇਸ ਪੁਨ ਅਪਰ ਮੰਗਾਈ ॥ ਦੇਦੇ ਹੁਕਮ
 ਗਰਤ ਮਧ ਡਾਰੈਂ ॥ ਆਤ ਜਾਤ ਭੀ ਲਾਰ ਹਜਾਰੈਂ ॥ ੨੧ ॥
 'ਚਾਮੀ ਕਰ ਚਾਂਦੀ ਅਰ ਮੋਰਹਿ ॥ ਭੇਟੇ ਰਜਤ ਪਠੇ ਨਹਿ ਬੋਰਹਿ ॥
 ਜਵਾਰਾਤ ਬਡਮੋਲੀ ਜੋਏ ॥ ਲਿਆਤ ਪੋਟ ਸੂਟਹਿ ਬਿਚ ਟੋਏ ॥
 ੨੨ ॥ ਬਾਸਨ ਕੰਚਨ ਚਾਂਦੀ ਕੇਰੇ ॥ ਭਰ ਭਰ 'ਪੋਟ 'ਗਰਤ

੧ ਸਵੇਰੇ ਸਵੇਰੇ ।

੨ ਖਜ਼ਾਨਚੀ ।

੩ ਪੋਟਲੀ ।

੪ ਚਾਰ ਪਾਈ ਪਰ ।

੫ ਕਹੀ !

੬ ਸਤਨਾਮ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ।

੭ ਗੋਡੇ ਤਕ ।

੮ ਮੁੰਦਰ ਜਲ ।

੯ ਟੋਵਾ ਖੁਦਵਾਕੇ ।

੧੦ ਸੋਨਾ ।

੧੧ ਪੋਟਲੀਆਂ ।

੧੨ ਟੋਏ ਵਿਚ ।

ਮਹਿੰ ਗੋਰੇ ॥ ਸ਼ਸਤ੍ਰਨ ਕੀ ਬਾਰੀ ਪੁਨ ਆਈ ॥ ਅਨਕ ਜਾਤ ਕੇ
 ਗਨੇ ਨ ਜਾਈ ॥ ੨੩ ॥ ਕੰਚਨ ਮੁਸ਼ਟ ਜਵਾਹਰ ਜਾਹਰ ॥ ਖੰਡੇ
 ਖੜਗ ਦੁਧਾਰੇ ਭਾਹਰ ॥ ਮੁਕਤਾ ਹੀਰੇ ਜਰੇ ਨਿਸੰਗ ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ
 ਕੇ ਅਨਕ 'ਨਿਖੰਗ ॥ ੨੪ ॥ ਬਿੰਦ 'ਸਰਾਸਨ ਕੀਮਤ ਮਹਾਂ ॥ ਸਭ
 ਮੰਗਾਇ ਕਰ ਡਾਰੇ ਤਹਾਂ ॥ ਤਬ ਇਕ ਸਿਖ ਨੇ 'ਪਨਚ ਉਤਾਰਾ ॥
 ਕਟ ਲਪੇਟ ਕਰ ਢਾਪਯੋ ਸਾਰਾ ॥ ੨੫ ॥ ਅੰਤਰਯਾਮੀ ਨੇ ਸੋ
 ਜਾਨਾ ॥ ਨਿਕਟ ਭਯੋ ਤਬ ਕੀਨ ਬਖਾਨਾ ॥ 'ਕਟ ਸੋ ਕਹਾਂ ਲਪੇਟਨ
 ਕਰਯੋ ॥ ਸੁਨਤ ਬਾਕ ਗੁਰ ਸੋ ਉਰ ਡਰਯੋ ॥ ੨੬ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ
 ਕਰ ਕੀਨਸ ਬਿਨਤੀ ॥ ਸੁਨਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਮੈਂ ਠਾਨਸ ਗਿਨਤੀ ॥ ਮਮ
 ਕਮਾਨ ਕੋ ਪਨਚ ਪੁਰਾਨਾ ॥ ਸ਼ਤ੍ਰਨ ਸੰਗ ਹੂ ਨਿਤ ਘਮਸਾਨਾ ॥
 ੨੭ ॥ ਤਿਹ ਉਤਾਰ ਇਹ ਦਿਹੋਂ ਚਢਾਇ ॥ ਅਪਰ ਨ ਇੱਛਾ ਹੇ
 ਸੁਖਦਾਇ ॥ ਬੋਲੇ ਸੋਢੀ ਕੁਲ ਅਵਤੰਸ ॥ ਇਹੁ ਪੂਜਾ ਕੀ ਹੈ ਸਤ
 ਅੰਸ ॥ ੨੮ ॥ ਬਿਖ ਸ਼ਮਾਨ ਸਭ ਸਿੱਖਨ ਕੋ ਹੈ ॥ ਹੀਨ ਬੀਰਤਾ
 ਕਰਤੀ ਜੋ ਹੈ ॥ ਦੋਨਹੁ ਲੋਕਨ ਕਰਤ ਬਿਗਾਤ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਆਦਕ
 ਦੇਤ ਨਿਵਾਰ ॥ ੨੯ ॥ ਸੁਨਤ ਸਿੱਖ ਸੋ ਬਰਹਰ ਕਾਂਪਾ ॥ ਚਰਨ
 ਪਰਯੋ ਬਖਸ਼ਾਵਨ ਆਪਾ ॥ ਭੂਲ ਗਯੋ ਅਬ ਰਾਵਰ ਸਰਨੀ ॥ ਮਾਫ
 ਅਵੱਗਯਾ ਹਮਰੀ ਕਰਨੀ ॥ ੩੦ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਹੁਕਮ
 ਬਖਾਨਾ ॥ ਤਿਆਗਹੁ ਪਨਚ ਧਰੋ ਇਸ ਥਾਨਾ ॥ ਸੁਨਤ 'ਮੋਚ ਕੈ
 'ਗਰਤਹਿ ਡਾਰੀ ॥ ਅਬ ਬਖਸ਼ੇ ਗੇ ਗੁਰੂ ਉਚਾਰੀ ॥ ੩੧ ॥ ਸੰਧਯਾ
 ਲਗ ਢੋਵਨ ਗਨ ਕਰਯੋ ॥ ਆਯੋ ਸਭੈ ਤਬੈ ਗੁਰ ਰਰਯੋ ॥ ਸਭ
 ਸੰਗਤ ਅਬ ਡੇਰੇ ਚਲੋ ॥ ਬਿਸਰਾਮਹੁ ਤਨ ਤੇ 'ਸ੍ਰਮ ਦਲਹੁ ॥ ੩੨ ॥
 ਇਮ ਕਹਿ ਗਮਨੇ ਗੁਰ ਗੋਸਾਈ ॥ ਸਿੰਘ ਸਮੂਹ ਸੰਗ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥

੧ ਤੀਰ ।

੨ ਧਨਖ ।

੩ ਧਨਖ ਦੀ ਤੰਦੀ ।

੪ ਲਕ ਨਾਲ ।

੫ ਖੋਹਲਕੇ ।

੬ ਟੋਹੇ ਵਿਚ ।

੭ ਥਕੇਵਾਂ ਦੂਰ ਕਰੋ ।

ਸੁੰਦਰ ਸਦਨ ਬਿਰਾਜੇ ਆਏ ॥ ਸਭ ਸਿਖ ਪਹੁਚੇ ਨਿਜ ਨਿਜ ਥਾਏ
 ॥ ੩੩ ॥ ਹੁਤੇ ਦੂਤ ਕਹਿਲੂਰੀ ਕੇਰਾ ॥ ਕੋਤਕ ਗੁਰੁ ਅਖਲ ਕੋ
 ਹੇਰਾ ॥ ਤਾਤ ਕਾਲ ਸੁਧ ਤਹਿ ਪਹੁੰਚਾਈ ॥ ਮੱਦਤ ਭੂਪ ਅਧਕ
 ਪਠਵਾਈ ॥ ੩੪ ॥ ਸਕਲ ਨਿਸਾ ਮਹਿ ਖੋਜਤ ਹਾਰੇ ॥ ਭੈਰ ਹੋਤ
 ਗੇ ਹਾਬਨ ਝਾਰੇ ॥ ਇਤ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਪ੍ਰਾਤਹਿ ਕਾਲ ॥ ਆਸਾ ਵਾਰ
 ਦਿਵਾਨ ਬਿਸਾਲ ॥ ਅਦਭੁਤ ਸੰਤ ਏਕ ਤਹਿ ਆਯੋ ॥ ਫੂਲਨ ਮਾਲ
 ਗੁਰੂ ਪਹਿਨਾਯੋ ॥ ਚਰਨ ਬੰਦ ਕਰ ਜੋਰ ਬਖਾਨੀ ॥ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ
 ਤੋਰ ਅਮਾਨੀ ॥ ੩੬ ॥ 'ਕੋਸ਼ ਬਿਅੰਤ ਧਰਯੋ ਮੇਂ ਤੀਰ ॥ ਜਬ
 ਚਾਹੋ ਲਿਹੁ ਗੁਰੂ ਗੰਭੀਰ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਗੁਰ ਸਨਮਾਨ ਉਚਾਰਾ ॥
 ਭਲਾ ਰਾਖੀਅਹਿ ਲਹਿੰ ਕਿਹ ਬਾਰਾ ॥ ੩੭ ॥ ਸੁਨ ਬੰਦਨ ਕੈ
 ਅੰਤਰ ਧਿਆਨਾ ॥ ਆਇ ਸਿੱਖ ਇਕ ਕੀਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ
 ਮੇਂ ਗਾ ਪ੍ਰਾਤਹਿ ਕਾਲ ॥ ਹੁਤੇ ਪਹਾਰੀ ਤਹਾਂ ਬਿਸਾਲ ॥ ੩੮ ॥
 ਜਹਿੰ ਰਾਵਰ ਅਨਗਨ ਧਨ ਪਾਯੋ ॥ ਖੋਜਤ ਏ ਕਛ ਹਾਬ ਨ ਆਯੋ ॥
 ਮੋ ਕੋ ਦੇਖਤ ਗਏ 'ਪਲਾਈ ॥ ਭੈ ਖਾਯੋ ਮਤ ਦੇਹ ਗਹਾਈ ॥ ੩੯ ॥
 ਸੁਨ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਕੀਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ਅਹੈਂ ਪਹਾਰੀ ਮਤ ਅਨਜਾਨਾ ॥
 ਇਹੁ ਮਾਯਾ ਕਿਹ ਕਰ ਨਹਿੰ ਆਵੈ ॥ ਲਹੈ ਸੋਊ ਜਿਹ ਕੋ ਦੇਵਾਵੈਂ
 ॥ ੪੦ ॥ ਸੁਨਤ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਅਰਜ ਗੁਜਾਰੀ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਸੰਤ ਜੁ
 ਮਾਲਾ ਡਾਰੀ ॥ ਹੁਤੇ ਕੋਨ ਪੁਨ ਸੋ ਹੂੰ ਕੋਨ ॥ ਅਨਗਨ ਧਨ ਕੋ
 ਲੈਹੈ ਜੋਨ ॥ ੪੧ ॥ ਦਾਸ ਜਾਨ ਕਰ ਭੇਦ ਬਤਾਯੋ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ
 ਤੇ ਬਿਗਸ ਅਲਾਯੋ ॥ ਹੁਤੀ 'ਪਟਲ ਕੀ ਬਾਤਾ ਏਈ ॥ ਤਵ
 ਪੂਛਤ ਬਨ ਆਈ ਕੇਈ ॥ ੪੨ ॥ ਹਮ ਨੇ ਸਭ ਮਾਯਾ ਇਹ
 ਬਾਰੀ ॥ 'ਸਤਦ੍ਰਵ ਨਦ ਕੇ ਰਖੀ ਮਝਾਰੀ ॥ 'ਬਰਨ ਦੇਵ ਇਹ ਸੰਤ

੧ ਖਜ਼ਾਨਾ ।

੨ ਦੋੜ ਗਏ ।

੩ ਪੜਦੇ

ਵਾਲੀ ਗਲ ਹੈ ।

੫ ਸਤਲੁਜ ਦਰਿਆ ਵਿਚ ।

੬ ਵਰਨ ਦੇਵਤਾ ।

ਜੁ ਆਯੋ ॥ ਧਰੀ ਅਮਾਨਤ ਭਾਖ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ੪੩ ॥ ਮਮ ਪਾਛੇ ਹੂ
ਪੰਥ ਉਜਾਰਾ ॥ ਚਕ੍ਰ ਵਰਤਿ ਹੈ ਇਕ ਸਿੰਘ ਭਾਰਾ ॥ ਸੋਊ ਨਿਕਾਰੈ
ਇਹੀ ਅਮਾਨੀ ॥ ਸੁਨ ਅਚਰਜ ਹੈ ਬੰਦਨ ਠਾਨੀ ॥ ੪੪ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਸਤਲੁਜ
ਮਹਿ ਅਮਾਨਤ ਧਰਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਸਤੱਤ੍ਰਮੋ
ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੨੦ ॥

ਦੇਹਿਰਾ ॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬੈਠੇ ਬੀਚ ਦਿਵਾਨ ॥

ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਪਰਵਾਰ ਗਨ ਸੋਭਾ ਅਤੀ ਮਹਾਨ ॥ ੧ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਤਬ ਅਰਜ ਗੁਜਾਰੀ ॥ ਹੇ ਸ੍ਰੀ
ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਨੋ ਹਮਾਰੀ ॥ ਰਾਵਰ ਚਤ੍ਰ ਕੁਰਹਿਤਨ ਕਹੀ ॥ ਸੰਗ
ਮਲੇਛੀ ਕੀ ਇਕ ਲਹੀ ॥ ੨ ॥ ਦੁਤੀਏ ਆਮਿਖ ਤੁਰਕੂ ਮਾਰਾ ॥
ਆਭਖ ਸਤਿਗੁਰ ਆਦ ਉਚਾਰਾ ॥ ਤਿਤੀਏ ਸੀਸ ਮੁੰਡਾਵਨ ਕਰਨੇ ॥
ਪਤ੍ਰ ਤਮਾਲ ਚਤ੍ਰਬੇ ਬਰਨੇ ॥ ੩ ॥ ਸੰਗ ਤੁਰਕਨੀ ਕੁੱਠੇ
ਮਾਸਾ ॥ ਅਹੈ ਦੁਕਤੀ ਜਨਮ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਐ ਤਿਤੀਏ ਜੋ ਸੀਸ
ਮੁੰਡਾਵਨ ॥ ਚਤ੍ਰਬ ਗੰਦੇ ਧੂਮ ਅਪਾਵਨ ॥ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਸਭ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਛੁਟਯੋ ਖਾਲਸਾ ਪਾਪਹੁੰ ਭਾਰੀ ॥ ਤਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ
ਭੇਦ ਬਤੱਯੈ ॥ ਚਤ੍ਰ ਬਰਨ ਮੁੰਡਤ ਹੀ ਲੱਯੈ ॥ ੫ ॥ ਪੂਰਬ ਤੀਨ
ਜੁਗਨ ਕੀ ਬਾਤ ॥ ਸੁਨੀ ਪੁਰਾਨਨ ਮਹਿ ਬਖਯਾਤ ॥ ਸਭ ਕੇ ਸਿਰ
ਪਰ ਹੁਤੇ ਸੁ ਕੇਸ ॥ ਜਟਾ ਜੁਟ ਬੇ ਸਰਸੇ ਭੇਸ ॥ ੬ ॥

ਕਬਿੱਤ-ਸੁੰਦਰ ਸਰੂਪ ਤੇ ਕੁਰੂਪ ਬਨ ਰੋਡੇ ਹੋਤ ਜੈਸੇ ਭੂਪ
ਦੰਡ ਦੇਤ ਨੈਕ ਨਾਂ ਸ਼ਰੱਮ ਹੈ ॥ ਬਾਸਨ ਹਜਾਮ ਕੋ ਅਪਾਵਨ ਕੋ
ਪਾਨ ਜੋਊ ਮੁਖ ਸਿਖ ਲਾਗੇ ਉਚ ਨੀਚ ਐ ਚਰਮ ਹੈ ॥

ਪਾਕ ਮੁਖ ਮੁੰਡ ਪੈ 'ਨਿਪਾਕ ਕੋ ਫਿਰਾਵੈ' ਨਿੱਤ ਆਗ ਕਰ ਦੇਤ
ਜੈਸੇ ਭੇਡ ਕੋ ਕਰਮ ਹੈ ॥ ਸੋਭਾ ਲੋਕ ਗਤ ਪਰਲੋਕ ਕੀ ਬਿਗਾਰੈ
ਮੂਢ ਮੁੰਡਨ ਕਰਾਇ ਫੇਰ ਭਾਖਤੇ ਧਰਮ ਹੈ ॥ ੭ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਦੁਤੀਏ ਗ੍ਰਹਿਨ ਤਮਾਲ ਕੋ 'ਗੰਦੋ' ਧੂਮ ਅਪਾਰ ॥

ਗ੍ਰਹਿਨ ਕਰੈ ਚਾਰੇ ਬਰਨ ਭਯੋ ਕੈਸ ਪਰਚਾਰ ॥ ੮ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਕਲਗੀਧਰ ਤਿਸ ਕਾਲ ॥ ਕਹਯੋ
ਪ੍ਰਸੰਗ ਸਭਨ ਕੇ ਨਾਲ ॥ ਰਾਜ ਪਾਂਡਵਨ ਜਬ ਛੈ ਭਯੋ ॥ ਚਿਰੰਕਾਲ
ਬਹੁਰੋ ਬਿਤ ਗਯੋ ॥ ੯ ॥ ਭੂਪ ਨੰਦ ਕੇ ਭੇ ਛਿਤ ਮਾਲਕ ॥ ਵਧਯੋ
ਰਾਜ ਬਹੁ ਸੱਤ੍ਰਨ ਘਾਲਕ ॥ ਛੀਨ ਲੀਨ ਭੂਪਤ ਸਮਦਾਈ ॥ ਫੇਰੀ
ਸਭ ਜਗ ਅਪਨ ਦੁਹਾਈ ॥ ੧੦ ॥ ਚਾਰੇ ਬਰਨ ਚਲੇ ਅਨਸਾਰੇ ॥
ਪਰਸਰਾਮ ਸਮ ਛੱਤ੍ਰੀ ਮਾਰੇ ॥ 'ਡੇਢ ਹਜ਼ਾਰ ਬਰਸ ਤਕ ਰਾਜੂ' ਕਰਤ
ਰਹੇ ਬਡ ਭਯੋ ਸਮਾਜੂ ॥ ੧੧ ॥ ਸੰਗਯਾ ਸਭਨ ਨੰਦ ਕੇ ਰਹੀ ॥
ਏਕ ਬਿਸਾਲ ਵਧਯੋ ਤਿਨ ਮਹੀ ॥ ਜੇ ਮਹੀਪ ਤਿਨ ਛੀਨ ਨਿਕਾਰੇ ॥
ਦੁਖਤ ਭਏ ਛੱਤ੍ਰੀ ਤਬ ਭਾਰੇ ॥ ੧੨ ॥ ਬਹੁ ਮਿਲ ਕੀਨਸ ਐਸ
ਉਪਾਯੋ ॥ ਜਿਤ ਕਿਤ ਤੇ ਬਰ ਬਿਪ੍ਰ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਗੁਪਤ ਥਾਨ ਇਕ
ਅਖਲ ਬਚਾਰੇ ॥ ਕਰਏ ਮੰਤ੍ਰ ਸਿੱਧ ਪਰਚਾਰੇ ॥ ੧੩ ॥ ਜਿਹ ਤੇ
ਨੰਦ ਰਾਜ ਮਿਟ ਜਾਵੈ ॥ ਛੱਤ੍ਰਨ ਕੇ ਕਰ ਅਵਨੀ ਆਵੈ ॥ ਲਗੇ
ਸਾਧਬੇ ਮੰਤ੍ਰ ਅਪਾਰਾ ॥ ਭੇਤ ਕਿਸੂ ਢਿਗ ਨੰਦ ਉਚਾਰਾ ॥ ੧੪ ॥
ਅਧਕ ਕੋਪ ਕਰ ਕੀਨ ਚਢਾਈ ॥ 'ਅਖਲ ਦਿਜਨ ਕੋ ਲੀਨ
ਗਹਾਈ ॥ ਚਹਯੋ ਅਖਲ ਦਿਜ ਸੀਸ ਉਤਾਰਨ ॥ ਬਰ 'ਮੰਤ੍ਰਿਨ
ਤਬ ਕੀਨ ਉਚਾਰਨ ॥ ੧੫ ॥ ਅਹੋ ਭੂਪ ਅਸ ਵਿਧ ਨਹਿ
ਕਰੀਅਹਿ ॥ ਅਖਲ ਬਿਪ੍ਰ ਤੁਮ ਨਹਿ ਪਰਹਰੀਅਹਿ ॥ ਮੁੰਡਨ ਕੇਸ

ਸਭਨ ਕੇ ਕੀਜਹਿ ॥ ਮਾਰਨ ਤੇ ਯਹ ਅਧਕ ਲਖੀਜਹਿ ॥ ੧੬ ॥
 ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਰੁਕਮ ਸੇਂ ਜਸ ਵਿਧ ਕੀਨਾ ॥ ਅਰਜਨ ਅਸ ਅਸਥਾਮੇ
 ਦੀਨਾ ॥ ਵਿਨਾ ਕੇਸ ਹੋਵੈਂ ਦਿਜ ਜਬੈ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਸਿੱਧ ਕਰ ਸਕੈਂ ਨ
 ਕਬੈ ॥ ੧੭ ॥ ਸੁਨ ਮਹਿ ਪਤ ਕੇ ਮਨ ਮਹਿ ਭਾਈ ॥ ਜਿਤ ਕਿਤ
 ਤੇ ਦਿਜ ਅਖਲ ਮੰਗਾਈ ॥ ਨਿਜ ਬਲ ਕਰਕੈ ਸਿਰ ਮੁੰਡਵਾਏ ॥
 ਸਮਸ ਸਮੇਤ ਕੇਸ ਬਿਨਸਾਏ ॥ ੧੮ ॥ ਸਭ ਜਗ ਬਿਪ੍ਰ ਮੁੰਡਤ
 ਜਬ ਥਏ ॥ ਸੋ ਕੁਚਾਲ ਅਸ ਕਰਤੇ ਭਏ ॥ ਕਵੀਅਨ ਤੇ ਸਲੋਕ
 ਰਚਵਾਇ ॥ ਬਹੁ ਗੰਥਨ ਮਹਿ ਦਏ ਲਿਖਾਇ ॥ ੧੯ ॥ ਪਠਤ
 ਸਲੋਕ ਸੁਨਾਵਨ ਕਰੇ ॥ ਛਤ੍ਰੀ ਬੈਸ਼ਨ ਕੇ ਕਚ ਹਰੇ ॥ ਸਕਲ ਲੋਗ
 ਹੈਂ ਪਸ਼ੂ ਸਮਾਨੇ ॥ ਬਿਪ੍ਰ ਚੁਗਾਵਨ ਹਾਰ ਮਹਾਨੇ ॥ ੨੦ ॥ ਪਠਨ
 ਸਲੋਕ ਲਲਟਕਾ ਹਤੇ ॥ ਜਿਤ ਕੋ ਚਹੈਂ ਚਲਾਵਹਿ ਤਿਤੇ ॥ ਸੀਸ
 ਮੁੰਡਾਵਨ ਪੰਥ ਬਿਥਾਰਾ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਭ ਦੀਨ ਬਿਗਾਰਾ ॥ ੨੧ ॥
 ਮਹਾਂ ਦੰਡ ਤੇ ਜੇ ਮੁੰਡਵਾਇ ॥ ਮੂਢ ਮਾਨ ਅਬ ਧਰਮ ਮੁੰਡਾਇ ਜਗਤ
 ਜੂਠ ਕੀ ਸੁਨਹੁਕਹਾਨੀ ॥ ਨੇਮ ਨਾਥ ਇਕ ਯਵਨ ਮਹਾਨੀ ॥
 ੨੨ ॥ ਤੁਰਕ ਸਥਲ ਤੇ ਸੋ ਚਢ ਆਯੋ ॥ ਆਰਯ ਵਰਤ ਮਹਿ ਯੁੱਧ
 ਮਚਾਯੋ ॥ ਭਿਹ ਕੋ ਮਾਰ ਐਸ ਤਬ ਭਈ ॥ ਭਾਗਯੋ ਨਹਿ ਸੁਧ ਅਪਨੀ
 ਲਈ ॥ ੨੩ ॥ ਚਤ੍ਰਨ ਤੇ ਤਿਨ ਬੂਝਨ ਕੀਨਾ ॥ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਕਿਮ ਹੋਇ
 ਅਧੀਨ ॥ ਸੁਨ ਕੈ ਸਯਾਨਨ ਤਬ ਬਤਲਾਯੋ ॥ ਪੱਤ੍ਰ ਤਮਾਲ ਜੁ
 ਹਮ ਗ੍ਰਹਿਨਾਯੋ ॥ ੨੪ ॥ ਅਚੈਂ ਘੁਟੈਂ ਜਬ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ॥ ਨਿਸਚੈ
 ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਮ ਹੂ ਇਨ ਹਾਨੀ ॥ ਕਿਉਂਕਿ ਹਮ ਸਭ ਮਿਲ ਕਰ ਖਾਹਿ ॥

੧ ਰਾਜਾ ।

੨ ਦਾਹੜੀ ਸਣੇ ਸਿਰ ਮੁੰਡਾ ਦਿਤੇ ।

੩ ਬਾਲ ।

੪ ਬ੍ਰਾਹਮਣ

ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਉਆਂ ਨੂੰ ਗਵਲੇ ਚੁਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ।

੫ ਸੋਟੀ ।

੬ ਭੰਡ ਤੋਂ

੭ ਸਿਰ ਤੇ ਦਾੜੀ ਮੁੱਨਾ ਦਿਤੀ ।

੮ ਮੁਸਲਮਾਨ ।

੯ ਤਮਾਕੂ ਦਾ ਪਤ੍ਰ ।

੧੦ ਬਲ ।

ਨਾਪਾਕੀ ਕੋ ਭੇਦ ਨ ਪਾਹਿ ॥ ੨੫ ॥ ਅਹੈ ਪਾਕੀਜੀ ਹਿੰਦ
ਮਝਾਰੀ ॥ ਇਸ ਅਚਬੇ ਤੇ ਹੂੰ ਇਕਸਾਰੀ ॥ ਐ ਜੋ ਪੀਐ ਜਿਗਰ
ਤਿਸ ਫੂਕੈ ॥ ਦੇਤ ਵਿਧੁੰਸ ^੨ਪ੍ਰਕ੍ਰਮ ਸਭਹੂੰ ਕੈ ॥ ੨੬ ॥ ਯਵਨ ਪਤੀ
ਸੁਨਕੈ ਹਰਖਾਯੋ ॥ ਦੇਸ ਹਕੀਮਨ ^੩ਅਖਲ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ
ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਸਿਧਾਵਹੁ ॥ ਤਾਮਾਕੂ ਪਰਚਾਰ ਕਰਾਵਹੁ ॥ ੨੭ ॥ ਦੇ
ਬਹੁ ਦਰਬ ਅਧਕ ਬਡਿਆਈ ॥ ਅਖਲ ਹਕੀਮ ਸੁ ਦੀਨ ਚਢਾਈ ॥
ਆਇ ਹਿੰਦ ਮਹਿ ਅਸ ਪਰਚਾਰਾ ॥ ^੪ਰੁਜੀ ਆਇ ਢਿਗ ਜੋ ਇਕ
ਬਾਰਾ ॥ ੨੮ ॥ ਤਿਹ ਕੇ ^੫ਮਿਸ ਬੂਟੀ ਗ੍ਰਹਿਨਾਵਹਿ ॥ ਪੁਨਹਿ
^੬ਮੁਚਨ ਕਤ ਤਿਸ ਤੇ ਪਾਵਹਿ ॥ ਬੀਜ ਅਨਾਇ ਖੇਤ ਬੋਵਾਯੋ ॥
ਅਧਕ ਪ੍ਰਵਿਰਤ ਹਿੰਦ ਮਹਿ ਥਾਯੋ ॥ ੨੯ ॥ ਲਿਖਯੋ ਸਕੰਧ ਪੁਰਾਨ
ਮਝਾਰਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਾਰਦ ਪ੍ਰਤੀ ਉਚਾਰਾ ॥ ਮਥਰਾ ਖੰਡ ਬਵੰਜੇ
ਧਿਆਇ ॥ ਪਿਖੇ ਐਸ ਬਿਧ ਲਿਖਯੋ ਬਨਾਇ ॥ ੩੦ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਧੂਮ੍ ਪਾਨੀਏਂ ਬਿੱਪ੍ ਕੋ ਦਿਹੈ ਦਾਨ ਜੋ ਕੋਇ ॥
ਦਾਤਾ ਨਰਕੇ ਬਾਸ ਲਹਿ ਬਿਪ੍ ਸੂਕ੍ ਪੁਰ ਹੋਇ ॥ ੩੧ ॥
ਤਾਮਾਕੂ ਕੈ ਬਰਤਬੇ ਹੂੰ ਜਪ ਤਪ ਬ੍ਰਤਿ ਨਾਸ ॥
ਜਿਉਂ ਚਿਨਗਾਰੀ ਅਗਨ ਕੀ ਪਰਤ ਪੁਰਾਨੇ ਘਾਸ ॥ ੩੨ ॥
ਗੁਰ ਤੀਯ ਮਾਤਾ ਭੈਨ ਕੇ ਭੋਗਤ ਹੂੰ ^੭ਅਘ ਜੋਇ ॥
ਸੋ ਤਮਾਲ ਪਾਨੀ ਲਗੈ ਯਾ ਮੈਂ ਸੰਕ ਨ ਕੋਇ ॥ ੩੩ ॥
ਚਤ ਬਰਨ ਛਟ ਭੇਸ ਮਹਿ ਪੀਐ ਤਮਾਕੂ ਜੋਇ ॥
ਸੋ ਚੰਡਾਲ ਕੇ ^੮ਸੂਕ੍ ਲਖ ਨਾਰਦ ਸੰਕ ਨ ਕੋਇ ॥ ੩੪ ॥
ਕਿਹ ਬਿਧ ਅਚੈ ਤਮਾਲ ਜੋ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸੋਊ ਜਬ ਪਾਇ ॥
ਚਿਰੰਕਾਲ ਨਰਕਨ ਭੁਗੈ ਪੁਨਹਿ ^੯ਸ੍ਵਪਚ ਤਨ ਪਾਹਿ ॥ ੩੫ ॥

ਸੁਨ ਨਾਰਦ ਬਿਨਤੀ ਭਨੀ ਹੇ ਪਿਤ ਦੀਨ ਦਯਾਲ ॥
 ਕਿਹ ਤੇ ਯਹ ਉਤਪਤ ਭਯੋ ਏਤੋ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਕੁਢਾਲ ॥ ੩੬ ॥
 ਸੁਨ ਕੈ ਤਬ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹਯੋ ਜਬੈ ਸਹੰਸਰ ਬਾਹੂ ॥
 ਯਮਦਗਨੰ ਰਿਖ ਹਤ ਕਯੋ ਕਾਮ ਧੇਨ ਸਰਬਾਹੂ ॥ ੩੭ ॥
 ਲਗਯੋ ਸ੍ਵਨ ਮਹਿ ਬਾਨ ਸੇ 'ਰੁਦ੍ਰ ਗਿਰਯੋ ਤਿਹ ਮਾਹਿ ॥
 ਤਿਰ ਤੇ ਤਮਾਕੂ ਭਯੋ ਧੇਨ ਨਾਕ ਬਿਤ ਜਾਹਿ ॥ ੩੮ ॥
 ਇਸ ਤੇ ਅਧਕ ਅਪਾਵਨ ਅਹੋ ਪੁਤ੍ਰ ਲਖ ਲੇਹੁ ॥
 ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜਗ ਪ੍ਰਗਟ ਹੈ ਬਚ ਹੈਂ ਸਿਖ ਤਿਸ ਕੇਹੁ ॥ ੩੯ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਦਸਮੇਸ ਬਖਾਨ ਹੈ ਸੁਨਹੁ ਖਾਲਸਾ ਸਾਰ ॥
 ਅਬ ਇਸ ਤੇ ਸਭ ਛੂਟਯੋ ਸਗਰੋ ਪੰਥ ਹਮਾਰ ॥ ੪੦ ॥
 ਐ 'ਯਵਨਨ ਜੋ ਚਾਲ ਕੀ ਤਿਹ ਕੋ ਫਲ ਤਿਨ ਪਾਇ ॥
 ਅਨਕ ਬਾਰ ਧਾਵੇ ਕੀਏ ਲੂਟਯੋ ਹਿੰਦ ਬਨਾਇ ॥ ੪੧ ॥
 ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਖਾਲਸਾ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਰ ਨਾਇ ॥
 ਧੰਨ ਧੰਨ ਗੁਰ ਧੰਨ ਹੋ ਲੀਨੋ ਪੰਥ ਬਚਾਇ ॥ ੪੨ ॥
 ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਸਿਰ
 ਮੰਡਨ ਐ ਤਮਾਕੂ ਕੁਚਾਲ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਇਕਹੱਤਮੋ
 ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੨੧ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਿਰੇ ਦੀਵਾਨ ਮਝਾਰ ॥

ਸਭ ਸਿੰਘਨ ਕਰ ਜੋਰ ਕੈ ਬਿਨਤੀ ਕੀਨ ਉਚਾਰ ॥ ੧ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਾਰੇ ॥ ਗ੍ਰਹਿਨ ਸਮੇਂ
 ਕੁਰਖੇਤ੍ਰ ਮਝਾਰੇ ॥ ਦਰਸਨ ਦੇਕੈ ਲੀਲਾ ਕੀਨ ॥ ਸੈ ਬਲ ਅਤ
 ਪਾਵਨ ਹਮ ਲੀਨ ॥ ੨ ॥ ਅਬਹਿ ਗ੍ਰਹਿਨ ਸੂਰਜ ਕੋ ਆਯੋ ॥ ਜੇ
 ਅਰਜੀ ਰਾਵਰ ਮਨ ਭਾਯੋ ॥ ਤੈ ਕਿਰਪਾ ਕਰ ਚਲਹੁ ਤਿਥਾਇ ॥

ਮੇਲਾ ਪਿਖ ਗੁਰ ਥਲ ਦਰਸਾਇੰ ॥ ੩ ॥ ਸੁਨ ਸਿੰਘਨ ਆਸੈ ਗੁਰ
 ਪੂਰੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਭਨ ਬਚਨਨ ਰੂਰੇ ॥ ਮੈਂ ਹੋਂ ਸਿੰਘਨ ਸਦਾ
 ਅਧੀਨਾ ॥ ਚਢੇ ਤਿਆਰ ਹੈ ਬਿਲੰਬ ਬਿਹੀਨਾ ॥ ੪ ॥ ਅਸ ਕਹਿ
 ਰਣਜੀਤੰ ਬਜਵਾਯੋ ॥ ਦਲ ਸਿੰਗਾਰਹਿ ਜੀਨ ਪਵਾਯੋ ॥ ਭਏ
 ਅਰੂਢਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਨ ਖਾਨਾ ॥ 'ਅਰਧ ਸਹੰਸ੍ਰ ਸੰਗ ਸਿੰਘ ਸਜਾਨਾ ॥
 ਚਢੈ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਤੇ ਹਰਖਾਏ ॥ ਪ੍ਰਵਸੇ 'ਥਾਨੇਸੂਰ ਮਹਿ ਜਾਏ ॥
 ਪਸਚਮ ਦਿਸ ਤੀਰਥ ਕੀ ਬਾਹੀ ॥ ਸਿਵਰ ਕਰਯੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਸੁਖਦਾਹੀ
 ॥ ੬ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾਲ ਦਿਵਾਨ ਸਜਾਯੋ ॥ ਹੁਵੈ ਕੀਰਤਨ ਸਭ ਸੁਨ
 ਪਾਯੋ ॥ ਧਾਇ ਧਾਇ ਆਵਤ ਦਰਸਾਵੈਂ ॥ ੭ ॥ ਮਨੋ ਕਾਮਨਾ ਗੁਰ
 ਤੇ ਪਾਵੈਂ ॥ ਸੁਜਸ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਧਕ ਅਲਾਵੈਂ ॥ ਚਲੈ ਗੁਰੁ ਕੀ
 ਦੇਗ ਅਤੋਟਾ ॥ ਚਾਰ ਬਰਨ ਖਟ ਦਰਸਨ ਕੋਟਾ ॥ ੮ ॥ ਅਚਹਿ
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਉਪਮ ਉਚਾਰਹਿ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਦਸਮੇਂ ਅਵਤਾਰਹਿ ॥
 ਪੁਨਹਿ ਗ੍ਰਹਿਨ ਲਾਗਯੋ ਜਿਹ ਕਾਲਾ ॥ ਤਬ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀਨਸ
 ਅਸ ਢਾਲਾ ॥ ੯ ॥ 'ਬੇਸਰ ਤਾਤ ਸਿੰਗਾਰ ਬਨਾਯੋ ॥ ਸਵਾ ਸਹੰਸ੍ਰ
 ਸਾਜ ਤਿਹ ਲਾਯੋ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ ਜੋ ਲਹਿ ਦਾਨ ਹਮਾਰਾ ॥ ਭਿਛਕ
 ਹੋਇ ਸੇ 'ਬਿਪ੍ਰ ਹਮਾਰਾ ॥ ੧੦ ॥ ਪਿਖ ਸੁਨ ਅਚਰਜ ਭਈ
 ਲੁਕਾਈ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਆਇ ਨਾਨਕ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਤਿਨਹੁ ਗ੍ਰਹਿਨ ਕੇ
 ਕਾਲ ਮਝਾਰਾ ॥ 'ਆਮਿਖ ਦੇਖ ਚਢਾਇ ਦਿਖਾਰਾ ॥ ੧੧ ॥ ਇਨਹੁ
 ਅਬੈ 'ਗਰਧਪ ਸਿੰਗਾਰਾ ॥ ਲੀਲੁ ਨਾਹਿ ਇਨਹੁ ਕਛ ਪਾਰਾ ॥
 ਪੰਡਾ ਮਨੀ ਰਾਮ ਤਿਹ ਕਾਲਾ ॥ ਗੁਰ ਮਹਿਮਾ ਜੋ ਲਖਤ ਬਿਸਾਲਾ
 ॥ ੧੨ ॥ ਆਇ ਬੰਦ ਕਰ ਗੁਰ ਪਗ ਪਰਯੋ ॥ ਨਿੰਮ੍ਰਤ ਹੈ ਬਚ
 ਐਸੇ ਰਰਯੋ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭ ਐਸੇ 'ਰਰੈਂ ॥ ਗੁਰੁ ਦਾਨ ਗਰਧਪ

੧ ਪੰਜ ਸੌ।

੨ ਰੁਰਖੇਤੁ।

੩ ਖਚਰ।

੪ ਬ੍ਰਾਹਮਣ।

੫ ਮਾਸ।

੬ ਖੇਤੋਂ ਨੂੰ।

੭ ਪੰਡਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।।

ਕੋ ਕਰੈ ॥ ੧੩ ॥ ਇਹੁ ਸਭ ਭੂਲੇ ਐਸ ਅਲਾਵਹਿ ॥ ਰਾਵਰ ਭੇਦ
ਨਾਹਿ ਕੋ ਪਾਵਹਿ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਗੁਰੂ ਆਮਿਖ ਦਿਖਰਾਇ ॥ ਪੁਨ ਸਭ
ਕੋ ਪਾਇਸ ਅਚਵਾਇ ॥ ੧੪ ॥ ਤੈਸੇ ਰਾਵਰ ਖੇਲ ਰਚਾਯੋ ॥ ਅਹੈ
ਧੋਨ ਗਰਧਪ ਦਿਖਰਾਯੋ ॥ ਤੈ ਕਰਨਾ ਤੇ ਭ੍ਰਮੋਂ ਨ ਕੈਸੇ ॥ ਦੇਹੁ
ਦਾਨ ਅਬ ਰਚਯੋ ਜੈਸੇ ॥ ੧੫ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਬਹੁ ਹਰਖਾਇ ॥
ਮਨੀ ਰਾਮ ਪਰ ਕਰਨਾ ਛਾਇ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰ ਧੋਨ ਬਨਾਈ ॥
ਇਕ ਹੈ ਅਪਰ ਸਿੰਗਾਰ ਲਗਾਈ ॥ ੧੬ ॥ ਦੀਨ ਦਾਨ ਦਿਜ ਕੋ
ਤਿਹ ਕਾਲਾ ॥ ਜੁਗ ਸਹੰਸੁ ਧਨ ਦੀਨਸ ਨਾਲਾ ॥ ਪੰਡਤ ਜੀ ਕੋ
ਕੀਨ ਨਿਹਾਲ ॥ ਲੇ ਹਰਖਯੋ ਦੇ ਅਸਿਖ ਬਿਸਾਲ ॥ ੧੭ ॥
ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਥ ਜੋਗੀ ਹੁਤੇ ਜਿਹੁ ਸੰਗ ਅਧਕ ਜਮਾਤ ॥

ਧਨਰ ਬਾਨ ਬਿੰਦਯਾ ਬਿਖੈ ਜੋ ਥੋ ਬਹੁ ਬਖਯਾਤ ॥ ੧੮ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਆਇ ਗੁਰਹਿ ਆਦੇਸ ਉਚਾਰੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
ਆਦਰ ਦੀਨ ਬਠਾਰੇ ॥ ਕਹਯੋ ਨਾਥ ਜੀ ਆਪ ਉਚਾਰਨ ॥ ਆਵਨ
ਭਾ ਕਹੀਅਹਿ ਕਿਹ ਕਾਰਨ ॥ ੧੯ ॥ ਸੁਨਤ ਨਾਥ ਕਰ ਜੋਰ
ਉਚਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਨਯੋਂ ਸੁਜਸ ਤਿਹਾਰਾ ॥ ਧਨਸ ਬਾਨ ਬਿੰਦਯਾ
ਅਧਕਾਈ ॥ ਸੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰ ਦੇਹੁ ਦਿਖਾਈ ॥ ੨੦ ॥ ਸੁਨ
ਸਤਿਗੁਰ ਸਰ ਗੁਨ ਪਰ ਧਰ ਕੈ ॥ ਐਂਚ ਧਨਸ ਛੋਰਯੋ ਬਲ ਕਰ
ਕੇ ॥ ਕਿਲਾ ਮੁਗਲ ਕੋ ਹੁਤੇ ਸੁ ਕੋਸ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਦਿਸ ਮਾਰਯੋ ਸੈ
ਜੋਸ ॥ ੨੧ ॥ ਸਿਖਰ ਦੁਰਗ ਕੇ ਜਬਹੂ ਗਯੋ ॥ ਜੋਗੀ ਦੇਖਤ
ਬੋਲਤ ਭਯੋ ॥ ਬਿੰਦਯਾ ਧਨ ਜਸ ਤੋਹਿ ਕਮਾਈ ॥ ਕੋਇ ਨ ਕਰ
ਸਕ ਹੈ ਜਗ ਮਾਈ ॥ ੨੨ ॥ ਤੇਤੇ ਮਹਿੰ ਰਘਬਰ ਕੀ ਸੁਨੀ ॥
ਦ੍ਵਾਪੁਰ ਬਿਖੈ ਅਰਜਨਹਿ ਗੁਨੀ ॥ ਮੋਹਿ ਭਯੋ ਅਬ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ

੧ ਖੀਰ ।

੨ ਗਊ ।

੩ ਦੇ ਹਜ਼ਾਰ ।

੪ ਪ੍ਰਗਟ ।

੫ ਖਿਚ ਕੇ ।

੬ ਕਿਲੇ ਦੀ ਸਿਰੇ ਤੇ ।

੭ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਚੰਦ ਜੀ ।

੧ ਨਿਸਚਾਸ ॥ ਹੁਇ ਤੁਮ ਹਾਥ ਤੁਰਕ ਗਨ ਨਾਸ ॥ ੨੩ ॥ ਹੋ
ਅਕਾਲ ਕੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਅਪਾਰਾ ॥ ੨ ਬੁਰਕਾ ਪੰਚਾਨਨ ਤਨ ਧਾਰਾ ॥ ਕਰਨੀ
ਸਿੱਧਹੁ ਕੀ ਸੁਭ ਧਾਰੀ ॥ ਤੁਮਰੀ ਅਦਭੁਤ ਬਾਤ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ੨੪ ॥
ਅਸ ਬਿਧ ਬਹੁ ਮੁਖ ਉਪਮ ਉਚਾਰੀ ॥ ਕਰ ਪ੍ਰਣਾਮ ਕੋ ਗਯੋ
ਪਧਾਰੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤਬ ਕੀਨ ਤਿਆਰੀ ॥ ਚਢੇ ੩ ਹਯਨ
ਧੌਂਸੇ ਧੁੰਕਾਰੀ ॥ ੨੫ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਆਵਲ ਖੇੜੀ ਨਗਰ ਢਿਗ ਆਏ ਗੁਰ ਗੁਨ ਖਾਨ ॥

ਇਕ ਮਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਪਿਖੇ ਕੀਨਸ ਭਾਵ ਮਹਾਨ ॥ ੨੬ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਕਰ ਬਿਨਤੀ ਸਤਿਗੁਰ ਉਤਰਾਇ ॥ ਅਧਕ

ਭਾਵ ਧਰ ੪ ਦੁਗਧ ਛਕਾਇ ॥ ਸਭ ਬਿਧ ਕੀ ਸੇਵਾ ਪੁਨ ਕੀਨੀ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਹੁ ਖੁਸ਼ੀ ਸੁ ਲੀਨੀ ॥ ੨੭ ॥ ਤਿਹ ਤੇ ਚਲ ਗੁਰ

ਢਿਗ ਚਮਕੌਰ ॥ ਸਿਵਰ ਕੀਨ ਪਿਖ ਕੈ ਸੁਠ ਠੌਰ ॥ ਇਤ

ਪਹਾਰੀਅਨ ਸੁਨਹੁ ਕਹਾਨੀ ॥ ਕਰੈ ਗੁਰੂ ਸਨ ਬੈਰ ਮਹਾਨੀ ॥ ੨੮ ॥

ਜਬ ਕੇ ਗੁਰ ਕੁਰਛੇਤੁ ਸਿਧਾਇ ॥ ਤਬ ਕੇ ਤਕੈ ਅਨੈਕ ਸੁ ਦਾਇ ॥

੫ ਲੌ ਤੁਰ ਕੇ ਦ੍ਰੈ ਤਬ ੬ ਉਮਰਾਇ ॥ ਦਿਹਲੀ ਕੇ ਮਗ ਜਾਤ ਸਿਧਾਇ

॥ ੨੯ ॥ ਸਸ ਭੀਮੇ ਚੰਦ ਆਦਿ ਹੰਡੂਰੀ ॥ ਸਭ ਕੇ ਸੰਗ ਗਨੀ

ਬਿਧ ਰੂਰੀ ॥ ਨਿਜ ਬਕੀਲ ਤਬ ਦੀਨ ਪਠਾਇ ॥ ੭ ਦਸ ਸਹੰਸੂ

ਧਨ ਦੇ ਸਿਖ ਰਾਇ ॥ ੩੦ ॥ ਆਇ ਬਕੀਲ ਸੰਗ ਤਿਨ ਮਿਲਯੋ ॥

ਦੇ ਧਨ ਭੂਪਨ ਦਿਸ ਤੇ ਗਿਲਯੋ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ ਗੁਰ ਅਬ ਹੈਂ

ਚਮਕੌਰ ॥ ਨਾਹਿੰ ੮ ਦੁਰਗ ਅਹਿ ਨੀਕੀ ਠੌਰ ॥ ੩੧ ॥ ਮਾਰਹੁ ਕੈ

ਗਹਿ ਕੈ ਲੈ ਜਾਹੋ ॥ ਧਨ ਅੰ ਮਾਨ ਸ਼ਾਹਿ ਤੇ ਪਾਹੋ ॥ ਸੈਦਾ ਬੇਗ

੧ ਯਕੀਨ ਹੋ ਨਿਸਚਾ ਆਸ ਯਕੀਨ ਹੈ ।

੨ ਸ਼ੇਰ ਦਾ ਬੁਰਕਾ ।

੩ ਘੋੜੇ ਪਰ ।

੪ ਦੁਧ ।

੫ ਲਾਹੌਰ ।

੬ ਵਜ਼ੀਰ ।

੭ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ।

੮ ਕਿਲ੍ਹਾ ।

ਏਕ ਕੋ ਨਾਉ ॥ ਅਲਫ ਖਾਨ ਦੂਸਰ ਉਮਰਾਉ ॥ ੩੨ ॥ ਪੰਜ
 ਹਜ਼ਾਰੀ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰੀ ॥ ਧਨ ਲਾਲਚ ਤੇ ਭਏ ਤਿਆਰੀ ॥ 'ਸ਼ਤਦ੍ਰਵ
 ਉਲਘ ਆਇ ਦਲ ਸਾਰਾ ॥ ਭੇਦ ਸੂਹੇਂ ਤੇ ਸੁਨ ਤਿਹ ਬਾਰਾ ॥
 ੩੩ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਹੁਕਮ ਉਚਾਰਾ ॥ ਬਾਜ ਉਠਯੋ
 ਰਣਜੀਤ ਨਗਾਰਾ ॥ ਸਿੰਘਨ ਬਿਖੈ ਬੀਰ ਰਸ ਜਾਗਾ ॥ ਸਾਵਧਾਨ
 ਹੋ ਰੋਕਯੋ ਆਗਾ ॥ ੩੪ ॥ ਦਲ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੋਨਹੂੰ ਢੋਏ ॥ ਛੁਟੀ
 ਬੰਦੂਕ ਤੜਾਕੇ ਹੋਏ ॥ ਗੁਰ ਬਲ ਪਾਇ ਸਿੰਘ ਅਸ ਗਰਜੇ ॥ ਤੁਰਕ
 ਸਯਾਰਨ ਕੇ ਸਮ ਤਰਜੇ ॥ ੩੫ ॥ ਸੈਦਾ ਬੇਗ ਜੋਉ ਉਮਰਾਵੂ ॥
 ਸੁਨਯੋਂ ਹੁਤੇ ਗੁਰ ਬਲੀ ਸੁਭਾਵੂ ॥ ਪਿਖਯੋ ਤੈਸ ਰਣ ਮੈਂ ਅਬ
 ਆਇ ॥ ਜਗੇ ਭਾਗ ਤਿਹ ਤੇ ਅਧਕਾਇ ॥ ੩੬ ॥ ਬੁੱਧੀ ਐਸ ਫੁਰੀ
 ਤਿਹ ਆਈ ॥ ਪਰੋਂ ਸ਼ਰਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਜੋ ਨਿਜ ਕਹਿਨੇ
 ਮਹਿੰ ਦਰਸਾਇ ॥ ੩੭ ॥ ਸੋ ਸੂਰੇ ਨਿਜ ਸੰਗ ਲਵਾਇ ॥ ੩੮ ॥
 ਹੋ ਸਿੰਘਨ ਦਿਸ 'ਠਟੀ ਲਰਾਈ ॥ ਹੁਤੇ ਤੁਰਕ ਦਲ ਕੇ ਅਧਕਾਈ ॥
 ਅਲਫ ਖਾਨ ਪਿਖ ਮਨ ਘਬਰਾਯੋ ॥ ਭਾਜ ਖਾਇਕੈ ਗਯੋ ਪਲਾਯੋ
 ॥ ੩੯ ॥ ਸੈਦਾ ਬੇਗ ਤਬੈ ਹਰਖਾਇ ॥ ਉਤਰਯੋ ਹੈ ਤੇ ਬਿਲਮ
 ਬਿਲਾਇ ॥ ਆਇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਚਰਨਨ ਪਰਯੋ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਤੇ
 ਗੁਰੂ ਨਿਹਰਯੋ ॥ ੪੦ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਆਤਮ ਸੁਧ ਹੋ ਆਈ ॥ ਜਨਮ
 ਮਰਨ ਕੇ ਦੋਖ ਮਿਟਾਈ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧ ਉਸਤਤ ਗੁਰੂ ਉਚਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭ
 ਜੀ ਹੋਂ ਸਦਕੇ ਹੋਂ ਵਾਰੀ ॥ ੪੧ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰ ਮੋਹਿ ਬਚਾਯੋ ॥
 ਸਦਾ ਰਾਖ ਅਬ ਚਰਨਨ ਮਾਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਧੀਰਜ ਬਹੁ ਦੀਨ ॥
 ਸੈਦਾ ਬੇਗ ਸੰਗ ਤਬ ਲੀਨ ॥ ੪੨ ॥ 'ਬੰਬ ਬਜਾਵਤ ਤਬ
 ਚਲ ਪਰੇ ॥ ਆਇ ਅਨੰਦ ਪੁਰੀ ਮਹਿੰ ਬਰੇ ॥ ਮਿਲੇ ਆਨ

ਕਰ ਸਾਹਿਬ ਜਾਦੇ ॥ ਅਪਰ ਲੋਗ ਗਨ ਮਿਲ 'ਅਹਿਲਾਦੇ ॥੪੨॥
 ਜੰਗ ਜੀਤਏ ਸੁਨੀ ਕਹਾਨੀ ॥ ਬਸਨ ਲਗੇ ਸਤਿਗੁਰ ਗੁਨ ਖਾਨੀ ॥
 ਸੈਦਾ ਬੇਗ ਰਹਯੋ ਗੁਰ ਪਾਸਾ ॥ ਸਿੰਘਨ ਭੇਦ ਬਤਾਯੋ ਰਾਸਾ ॥੪੩॥
 ਜਬਾ ਪਹਾਰਿਨ ਕਰੀ ਖੁਟਾਈ ॥ ਦਸ ਸਹੰਸ੍ਰ ਧਨ ਦੇ ਮੁਹ ਤਾਈ ॥
 ਚਾੜ੍ਹ ਗੁਰੂ ਪੈ ਹਮੈਂ ਲਿਆਇ ॥ ਮੇਹਰ ਕੀਨ ਹਮ ਪੈ ਸੁਖਦਾਇ ॥
 ੪੪ ॥ ਜਿਹ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਨੀ ਆਯੋ ॥ ਜਨਮ ਰੁ ਮਰਨੇ ਕਸ਼ਟ
 ਮਿਟਾਯੋ ॥ ਸੁਨ ਕੈ ਸਿੰਘ ਤਿਨਹੂੰ ਖੁਟਿਆਈ ॥ ਮਨ ਮਹੂੰ ਅਤਸਹਿ
 ਰੋਸ ਚਢਾਈ ॥ ੪੫ ॥ ਨਿੱਤ ਨਹੱਕ ਯਹ ਦ੍ਰੈਸ਼ ਕਮਾਵਹਿੰ ॥ ਆਪ
 ਲਰੈਂ ਤੁਰਕਨ ਲਰਵਾਵਹਿੰ ॥ ਹਮ ਤੋ ਪ੍ਰਿਥਮ ਜੁੱਧ ਕੋ ਚੈਹੈਂ ॥ ਸੁਖ
 ਸੋਂ ਬਸਨ ਨ ਇਨ ਕੋ ਚੈਹੈਂ ॥ ੪੬ ॥ ਅਸ 'ਮਸਲਤ ਸਭ ਸਿੰਘਨ
 ਕੀਨ ॥ ਜਿਨ ਭੂਪਨ ਕੀ ਦੁਸ਼ਟੀ ਚੀਨ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਤਿਸੂ ਦੇਸ
 ਮਹੂੰ ਜਾਹਿ ॥ ਅੜੈ ਸੁ ਝੜੈ ਅਖੇਰ ਕਰਾਹਿ ॥ ੪੭ ॥ ਸੁਨ ਸੁਨ
 ਭੂਪ ਅਧਕ ਦੁਖ ਪਾਵਹਿੰ ॥ ਪੈ ਸਿੰਘਨ ਪੈ ਬਸ ਨ ਬਸਾਵਹਿੰ ॥
 ਅਸ ਬਿਧ ਸਿੰਘਨ ਧੂਮ ਮਚਾਈ ॥ ਦਿਹੈਂ ਕਰਨ ਫਲ
 ਦੁਸ਼ਟਨ ਤਾਈ ॥ ੪੮ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਕੁਰੁਖੇਤ੍ਰ
 ਐ ਸੈਦਾ ਬੇਗ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਬਹੁਤ੍ਰਮੇਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੭੨ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬੈਠੇ ਸਭਾ ਲਗਾਇ ॥
 ਦਹ ਦਿਸ ਸਿਖ ਆ ਦਰਸ ਕੈ 'ਮਨ ਬੰਛਤ ਫਲ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਇਕ ਦਿਜ ਦੀਨ ਦੁਖੀ ਚਲ ਆਯੋ ॥ ਰੋਦਤ
 ਉਚੇ ਬਾਕ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਹਿੰਦ ਧਰਮ ਕੀ ਧੁਜਾ ॥ ਦੀਨ
 ਦਯਾਲ ਦੀਰਘ ਬਲ ਭੁਜਾ ॥ ੨ ॥ ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਮਹਿੰ ਸਰਨ
 ਤਿਹਾਰੀ ॥ ਰਾਖਹੁ ਲਾਜ ਦੁਖੀ ਮਹਿੰ ਭਾਰੀ ॥ ਸੁਨ ਦਯਾਲ ਦਿਜ

ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਗੁਰ ਸਨਮੁਖ ਆਯੋ ॥ ੩ ॥ ਕਹਯੋ
 ਪ੍ਰਭੂ ਕਿਮ ਦੁਖ ਤੁਮ ਲਯੋ ॥ ਹਾਥ ਬੰਦ ਅਸ ਟੇਰਤ ਭਯੋ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭ
 ਮਹਿੰ ਦਿਜ ਪੁਰ ਹੁਸਿਆਰਾ ॥ ਦੇਵੀ ਦਾਸ ਹੈ ਨਾਮ ਹਮਾਰਾ ॥ ੪ ॥
 ਪੁਰ ਵਿੰਗੇ ਤੇ ਲੇ ਮੁਕਲਾਵਾ ॥ ਬਸੀ ਨਿਕਟ ਜਬ ਮੈਂ ਚਲ ਆਵਾ ॥
 ਤਹਿੰ ਕੋ ਜਾਬਰ ਖਾਂ ਸਰਦਾਰਾ ॥ ਛੀਨ ਲੀਨ ਮੋਰੀ 'ਸੁਠ ਦਾਰਾ ॥
 ੫ ॥ ਮੈਂ ਜਬ ਕੀਨੀ ਉਚ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਨਰ ਤੇ ਗਹਿਵਾਯੋ ਬਹੁ
 ਮਾਰਾ ॥ ਤਿਸ ਹਿਤ ਮੈਂ ਬਹੁਤਨ ਢਿਗ ਗਯੋ ॥ ਤੁਰਕ ਜਹਾਂ ਕਹਿ
 ਧਨ ਤਿਨ ਦਯੋ ॥ ੬ ॥ ਕਾਜੀ ਕੋਟਵਾਰ ਅਰ ਸੂਬਾ ॥ ਕਿਸੇ ਨ
 ਸੁਨੀ ਜਾਤ ਮੈਂ ਡੂਬਾ ॥ ਪੁਨਹਿ ਹਿੰਦ ਜੋ ਭੂਪ ਪਹਾਰੀ ॥ ਗਯੋ
 ਤਿਨਹੁ ਢਿਗ ਕੀਨ ਪੁਕਾਰੀ ॥ ੭ ॥ ਸੋ ਤੋ ਅਪਨ 'ਤਨੂਜਾ ਦੇਵੈਂ ॥
 ਹਮ ਕੋ ਤਿਨ ਤੇ ਕਸ ਲੈ ਦੇਵੈਂ ॥ ਧਰਮ ਰਾਖਬੇ ਹਿਤ ਅਵਤਾਰਾ ॥
 ਆਇ ਗਯੋ ਅਬ 'ਰਾਵਰ ਦੁਾਰਾ ॥ ੮ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਅਬ 'ਤਿਯ
 ਕੋ ਪਾਉਂ ॥ ਨਤ ਮੈਂ ਦੁਾਰ ਅਗਨ ਜਲ ਜਾਉਂ ॥ ਜੀਵਨ ਧਰਮ
 ਨਹੀਂ ਅਬ ਮੇਰਾ ॥ ਤਮ ਬਿਨ ਜਤਨ ਨਹੀਂ ਕੋ ਹੇਰਾ ॥ ੯ ॥ ਸੁਨ
 ਕਲਗੀਧਰ ਧੀਰਜ ਦੀਨ ॥ 'ਜਰਹੁ ਨ ਦੁਖ ਚਿੰਤਾ ਕਰ ਹੀਨ ॥
 ਕਰੈਂ ਜਤਨ ਤਵ ਦਾਰਾ ਹੇਤ ॥ ਜਿਉਂ ਕਿਉਂ ਕਰ ਲੈ ਦੇਹਿੰ 'ਨਿਕੇਤ
 ॥ ੧੦ ॥ ਤਿਸ ਛਿਨ ਪੁੱਤ੍ਰ ਬਿਸਾਲ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਸੁਨਤ ਹੁਕਮ ਕੋ
 ਪਿਤ ਢਿਗ ਆਯੋ ॥ 'ਤਰਨ ਅਵਸਥਾ ਜਿਸ ਤਨ ਸੋਹੈ ॥ ਅਧਕ ਸੁ
 ਅਭਮਨ ਤੇ ਮਨ ਮੋਹੈ ॥ ੧੧ ॥ 'ਖੜਗ 'ਸਿਪਰ ਜਿਹ ਅੰਗ
 ਲਗਾਏ ॥ ਪਿਤ ਕੇ ਗੁਨ ਜਿਹ ਮਹਿੰ ਦਮਕਾਏ ॥ ਆਇ ਤਾਤ ਕੋ
 ਕਰਕੇ ਨਮੋਂ ॥ ਕਰ ਜੋਰਤ ਠਾਂਢੇਂ ਤਿਹ ਸਮੋਂ ॥ ੧੨ ॥ ਪਿਖ ਸਪੂਤ

੧ ਸੁੰਦਰ ਇਸਤ੍ਰੀ ।

੨ ਲੜਕੀਆਂ ।

੩ ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਦਵਾਰੇ ਆਇਆ ਹੈ ।

੪ ਇਸਤ੍ਰੀ ।

੫ ਸੜਨਾ ।

੬ ਘਰ ।

੭ ਜਵਾਨ ਅਵਸਥਾ ।

੮ ਤਲਵਾਰ ।

੯ ਢਾਲ ।

ਕੋ ਹੁਕਮ ਬਖਾਨਾ ॥ ਲੇਹੁ ਸਿੰਘ ਸੰਗ ਕਰਹੁ ਪਿਆਨਾ ॥ ਦਿਜ
 ਤ੍ਰਿਯ ਸੈ ਜਾਬਰ ਗਹਿ ਲਿਆਵਹੁ ॥ ਜਾਹੁ ਸਪੁੱਤ੍ਰ ਬਿਲਮ ਨਹਿ
 ਲਾਵਹੁ ॥ ੧੩ ॥ ਪਿਤਾ ਹੁਕਮ ਕੋ ਸੁਨ ਪਦ ਬੰਦੇ ॥ ਤੁਰਤ ਤਿਆਰ
 ਹੁਇ ਰਿਦੈ ਅਨੰਦੇ ॥ ਸੋ ਅਸਵਾਰ ਸਿੰਘ ਚਢ ਚਾਲੇ ॥ ਸ਼ਸਤ੍ਰ
 ਅਸਤ੍ਰ ਸਭਹਨ ਸੰਭਾਲੇ ॥ ੧੪ ॥ ਦੁਹਿ ਘਟਕਾ ਬੋ ਦਿਵਸ
 ਰਹਾਯੋ ॥ ਸਤਦ੍ਰਵ ਜਲ ਭੇ ਪਾਰ ਤਦਾਯੋ ॥ ਇਕ ਦਮ ਬਸੀ ਪਹੁਚੇ
 ਜਾਇ ॥ ਅਖਲ ਤੁਰਕ ਸੁਪਤੇ ਤਬ ਪਾਇ ॥ ੧੫ ॥ ਜਾਇ
 ਅਚਾਨਕ ਘੋਰੇ ਪਾਯੋ ॥ ਅਖਲ ਖਾਨ ਪਿਖ ਮਨ ਘਬਰਾਯੋ ॥
 ਕਿਤਕ ਦੁਰੇ ਬੂਝਨ ਲਾਗੇ ॥ ਕੇਚਤ ਦਾਵ ਪਾਇ ਕਰ ਭਾਗੇ ॥
 ੧੬ ॥ ਕੇਚਤ ਕਹਯੋ ਨ ਦੋਸ ਹਮਾਰੇ ॥ ਦੋਖੀ ਤਜੇ ਗਹੇ ਕੈ ਮਾਰੇ ॥
 ਕਿਸੂ ਨ ਆਗੇ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਉਠਾਯਹੁ ॥ ਗਹਯੋ ਪਠਾਨ ਸੁ ਬੰਦ
 ਰਲਾਯਹੁ ॥ ੧੭ ॥ ਦਿਜਨੀ ਕੋ ਇਕ ਤੁਰਗ ਚਢਾਇ ॥ ਗਮਨੇ
 ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਸਤਿ ਗਾਇ ॥ ਜਿਸ ਮਗ ਗਏ ਤਿਸੀ ਮਗ ਆਏ ॥
 ਕਿਤਕ ਚਢੇ ਦਿਨ ਪੁਰ ਨਿਯਰਾਇ ॥ ੧੮ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭਾ ਲਗੀ
 ਜਿਹ ਥਾਏ ॥ ਲੇ ਦੋਨਹੁ ਕੋ ਤਤ ਛਿਨ ਆਏ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ
 ਕਹਿ ਫਤੇ ॥ ਸਭ ਕੇ ਭਯੋ ਹਰਫ ਉਰ ਅਤੇ ॥ ੧੯ ॥ ਦੋਨਹੁ ਕੋ
 ਤਬ ਕੀਨ ਹਜੂਰੇ ॥ ਦਿਜਨੀ ਦੇ ਦਿਜ ਕਰ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਹਰਖਤ
 ਅਤ ਆਸਿਖ ਬਹੁ ਦੀਨ ॥ ਚਰਨ ਬੰਦ ਕੈ ਪਯਾਨੋ ਕੀਨ ॥ ੨੦ ॥
 ਜਾਬਰ ਕੋ ਧਰ ਅਰਧ ਗਵਾਯੋ ॥ ਤੀਰਨ ਸੋ ਤਿਸ ਕੋ ਮਰਵਾਯੋ ॥
 ਇਸ ਚਰਿਤ੍ਰ ਕੋ ਸੁਨ ਜਗ ਸਾਰੇ ॥ ਧੰਨਯ ਧੰਨਯ ਸਤਿਗੁਰ ਉਚਾਰੇ
 ॥ ੨੧ ॥ ਜਰਹਿ ਪਹਾਰੀ ਉਪਮਾਂ ਸੁਨ ਸੁਨ ॥ ਨਿਸ ਦਿਨ ਚਿਤ

੧ ਗੋਲ ਚਕ੍ਰ ਜੋ ਸਿਰ ਉਤੇ ਲਾਏ ਜਾਦੇ ਹਨ । ੨ ਸੁਤੇ ਹੋਏ ਸਨ । ੩ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ।

੪ ਘੋੜੇ ਪਰ ।

੫ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ।

੬ ਜਾਬਰ ਖਾਨ ਨੂੰ ਧਰਤੀ

ਵਿਚ ਅਧਾ ਗਡ ਕੇ ।

ਮਹੁ ਦੁਸ਼ਟੀ ਗੁਨ ਗੁਨ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਕਹਿਲੂਰੀ ਹੰਡੂਰੀ ॥ ਕੀਨੀ
 ਮਸਲਤ ਲਿਖੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ॥ ੨੨ ॥ ^੧ਅਖਲ ਨਿਪਨ ਕੈ ਲੀਨ
 ਬੁਲਾਇ ॥ ਕਹਯੋ ਸਭਨ ਕੈ ਰੋਇ ਸੁਨਾਇ ॥ ਸੁਨਹੁ ਭਾਈ ਅਜ
 ਹਮਰੇ ਸੰਗਾ ॥ ਕਰੈਂ ਸਿੰਘ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਹੀ ਜੰਗਾ ॥ ੨ ॥ ਗਯੋ ਰਾਜ
 ਹਮ ਕੋ ਅਬ ਜਾਨੈ ॥ ਕਲ ਕੋ ਤੁਮ ਨਿਜ ਪਰ ਅਸ ਮਾਨੈ ॥ ਆਗੈ
 ਜਿਮ ਤੁਮਰੇ ਮਨ ਆਇ ॥ ਮੈਂ ਤੁਮ ਭ੍ਰਾਤਨ ਦੀਨ ਸੁਨਾਇ ॥ ੨੪ ॥
 ਪ੍ਰਿਥਮ ਬੇਰ ਕਈ ਮਿਲ ਤੁਮ ਆਇ ॥ ^੨ਠਟੀ ਲਗਾਈ ਹਾਰ ਕਰ
 ਆਇ ॥ ਤੁਰਕ ਸੈਨ ਕਈ ਬੇਰ ਚਢਾਈ ॥ ਸਦਾ ^੩ਬਿਜੈ ਸਿੰਘਨ
 ਕਰ ਆਈ ॥ ੨੫ ॥ ਅਬ ਕਛ ਐਸ ਉਪਾਵ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਿਹ ਤੇ
 ਨਿਤ ਬਾਖੇਰ ਮਿਟੀਜੈ ॥ ਸਭ ਭੂਪਨ ਤਬ ਕੀਨ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਬੋਲਯੋ
 ਤਬੈ ਕਟੋਚਹਿ ਵਾਰਾ ॥ ੨੬ ॥ ਭੀਮ ਚੰਦ ਨਿਪ ਮਿਲ ਮਮ ਸੰਗਾ ॥
 ਐ ਭੂਪਨ ਪਰਧਾਨ ਸੁ ਢੰਗਾ ॥ ਬਹੁ ਧਨ ਤੁਹਫੇ ਲੇਕਰ ਜਾਵਹਿ ॥
 ਦੱਖਨ ਬਿਖੇ ਸ਼ਾਹੁ ਸੁਨ ਪਾਵਹਿ ॥ ੨੭ ॥ ਦਿਹੈਂ ਭੇਟ ਐ ਬਿਨਤੀ
 ਠਾਨੈ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਅਵਗੁਨ ਕਹੈਂ ਮਹਾਨੈਂ ॥ ਸ਼ਾਹ ਰਿਸਾਵਹਿ ਗੁਰ
 ਪਰ ਭਾਰੀ ॥ ਦਿਹੈਂ ਸੈਨ ਹਮ ਜਿਤਕ ਉਚਾਰੀ ॥ ੨੮ ॥ ਆਪ ਨ
 ਮਰੀਅਹਿ ਸੁਰਗ ਨ ਜਹੀਅਹਿ ॥ ਬਿਨਾਂ ਗਏ ਗੁਰ ਫਤੇ ਨ
 ਪਈਅਹਿ ॥ ਸੁਨ ਮਸਲਤ ਇਹੁ ਸਭ ਸਨਮਾਨੀ ॥ ਗਮਨ ਭੂਪ
 ਜੁਗ ਤਿਆਗੀ ਠਾਨੀ ॥ ੨੯ ॥ ਅਨਕ ^੪ਪ੍ਰਕਾਰਨ ਤੋਹਫੇ ਲੀਨ ॥
 ਐ ਸਭ ਭੂਪਨ ^੫ਸਚਵਨ ਦੀਨ ॥ ਦੈ ਲਖ ਧਨ ਐ ਤੁਹਫੇ ਭਾਰੀ ॥
 ਕਰ ਇਕ ਥਲ ਹੂ ਗੇ ਤਬ ਤਿਆਗੀ ॥ ੩੦ ॥ ਜੈ ਦਿਆ ਭਾਖਤ
 ਗਮਨਤ ਭਏ ॥ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਰਾਹੁ ਉਲੰਘਤ ਗਏ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਪਹਾਰ
 ਪੰਜਾਬ ਤਿਆਗਾ ॥ ਦੁਖਣ ਕੋ ਪੁਨ ਲੀਨਸ ਆਗਾ ॥ ੩੧ ॥

੧ ਸਮੁੰਹ ਪਹਾੜੀ ਰਾਜਿਆ ਨੂੰ । ੨ ਬਣੀ । ੩ ਫਭਹਿ । ੪ ਬਹੁਤ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ।

੫ ਵਜ਼ੀਰ ।

ਔਰੰਗਪੁਰ ਮਹਿੰ ਪ੍ਰਵਸੇ ਜਾਇ ॥ ਜਹਿੰ ਔਰੰਗਾ ਹੈ ਪਤਸ਼ਾਇ ॥
 ੧ ਅਵਸਰ ਪਾਇ ਮਿਲੇ ਸਭ ਜਾਇ ॥ ਕਰ ਸਲਾਮ ਬਹੁ ਭੇਟ ਚਢਾਇ
 ॥ ੩੨ ॥ ਦੇ ਆਦਰ ਸਭ ਸ਼ਾਹੁ ਬਠਾਇ ॥ ਕਹਯੋ ਹੇਤ ਕਿਹ
 ਆਵਨ ਥਾਇ ॥ ਸੁਨਤ ਕਟੋਚ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਬਖਾਨੀ ॥ ਅਹੋ ਸ਼ਾਹ
 ਹਮਰੇ ਸੁਖਦਾਨੀ ॥ ੩੩ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਿਥਮਹਿੰ ਜਗ ਭਏ ॥
 ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਜਿਹ ਮਾਨਤ ਲਏ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਨਵਮੇਂ ਥਾਨ ਜੋ ਭਯੋ ॥
 ਸੋ ਕਿਹ ਕਾਰਨ ਰਾਵਰ ਹਯੋ ॥ ੩੪ ॥ ਅਬ ਤਿਹ ਪੁਤ੍ਰ ਦਸਮ ਥਲ
 ਭਯੋ ॥ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਨਾਮ ਕਹਯੋ ॥ ਰਚਯੋ ਪੰਥ ਇਕ
 ਸਿੰਘਨ ਕੇਰਾ ॥ ਨਾਮ ਖਾਲਸਾ ਤਿਸ ਕੋ ਟੇਰਾ ॥ ੩੫ ॥ ਚਹੈ ਪਿਤਾ
 ਕੋ ੧ ਪਲਟੇ ਲੈਬੋ ॥ ਇਕ ਬਿਰ ਹਮੈਂ ਨਿਕਟ ਸਦਵੈਬੋ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ
 ਮਿਲੇ ਹਮਾਰੇ ਸੰਗਾ ॥ ਕਰੈਂ ਸ਼ਾਹੁ ਸੰਗ ਹਮ ਮਿਲ ਜੰਗਾ ॥ ੩੬ ॥
 ੨ ਅਵਨੀ ਰਾਜ ਦਿਹੈਂ ਤੁਹਿ ਆਏ ॥ ਤੁਰਕ ਅਖਲ ਕੋ ਦਿਹਿੰ
 ਬਿਨਸਾਏ ॥ ਹਮ ਯਹਿ ਬਾਤ ਤਿਸੁ ਨਹਿੰ ਮਾਨੀ ॥ ਇਸ ਤੇ ਬੈਰ
 ਭਯੋ ਲਿਹੁ ਜਾਨੀ ॥ ੩੭ ॥ ਕਈ ਬੇਰ ਹਮ ਕੀਨ ਲਗਾਈ ॥
 ਰਾਵਰ ਨੇ ਭੀ ਸੈਨ ਚਢਾਈ ॥ ਤਉ ਗੁਰੂ ਜੋਧਾ ਅਤ ਭਾਰੀ ॥ ਨਹਿੰ
 ਗਹਿ ਸਕੇ ਨ ਗਾ ਸੋ ਮਾਰੀ ॥ ੩੮ ॥ ਅਖਲ ਦੇਸ ਮਹਿੰ ਧੂਮ
 ਮਚਾਈ ॥ ੩ ਬ੍ਰਿਧਤ ਖਾਲਸਾ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਜਾਈ ॥ ਜੇ ਰਾਵਰ ਅਬ
 ਕਰੋ ਉਪਾਇ ॥ ਤੋ ਹੈ ੪ ਲਘ ਦਿਹੁ ਬੀਜ ਗਵਾਇ ॥ ੩੯ ॥ ੫ ਨਤ
 ਜਬ ਬ੍ਰਿਧੈ ਪ੍ਰਿਥਮ ਹਮ ਮਾਰੈ ॥ ਪੁਨ ਪੰਜਾਬ ਕੋ ਸਰ ਕਰ ਡਾਰੈ ॥
 ਸੁਖ ਸੋ ਰਾਵਰ ਬਸਨ ਨ ਦੇ ਹੈ ॥ ਆਖਰ ਇਕ ਦਿਨ ਰਾਜ ਸੁ
 ਲੈ ਹੈ ॥ ੪੦ ॥ ਅਸ ਵਿਧ ਅਹੈਂ ਬਲਕਾਰੀ ॥ ਦਸ ਦਸ ਬੀਸਨ
 ਪਰ ਇਕ ਡਾਰੀ ॥ ਮਰੈ ਏਕ ਹੂੰ ਅਨਕ ਤਯਾਰ ॥ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤਿ

ਬਿਧੈ ਪ੍ਰਲੈ ਜਿਮ ਬਾਰ ॥੪੧॥ ਸੁਨਤ ਨੁਰੰਗ ਹੀਯੇ ਮਹਿੰ 'ਦਹਿਲਾ॥
 ਬੁਰੈ ਗੁਰੂ ਅਬ ਪਰਯੋ ਸੁ ਗਹਿਲਾ ॥ ਕਹਯੋ ਤਿਨਹੁ ਕਹੁ ਚਿੰਤ ਨ
 ਠਾਨਹੁ ॥ ਜਾਹੁ ਅਬੈ ਤੁਮ ਨਿਜ ਅਸਥਾਨਹੁ ॥ ੪੨ ॥ ਬੰਦੁ ਬਸਤ
 ਮੈਂ ਕਰੈਂ ਬਨਾਇ ॥ ਦੇਹੁ ਸੈਨ ਮੈਂ ਘਨੀ ਚਢਾਇ ॥ ਉਤ ਤੇ ਤੁਮ
 ਸਭ ਨਿਪ ਲਿ ਆਵਹੁ ॥ ਗੁਰੂ ਗਹੈ ਕੈ ਮਾਰ ਮੁਕਾਵਹੁ ॥ ੪੩ ॥
 ਸੁਨਤ ਹੁਕਮ ਬਹੁ ਹਰਖਤ ਭਏ ॥ ਕਰ ਸਲਾਮ ਕੈ ਬਿਦਾ ਸੁ ਲਏ॥
 ਔਰੰਗ ਮਨ ਬਹੁ ਹੋਸ ਬਢਾਯੋ ॥ ਸੈਨਾ ਪਤ ਕੈ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਯੋ ॥
 ੪੪ ॥ ਸੈਦੇ ਖਾਨ ਨਾਮ ਜਿਹ ਕੇਰਾ ॥ ਸੈਨਾਂ ਸਵਾ ਲਾਖ ਪਤ
 ਹੇਰਾ ॥ ਦਯੋ ਹੁਕਮ ਅਬ ਬਿਲਮ ਬਿਲਾਵਹੁ ॥ ਲੇ ਸੈਨਾਂ ਸੰਗ
 ਅਖਲ ਸਿਧਾਵਹੁ ॥ ੪੫ ॥ ਦੇਸ ਸੈਲ ਕੇ ਢਿਗ ਗੁਰ ਰਹੇ ॥ ਗੁਰੂ
 ਤਿਹਕੈ ਕੈ ਹਤ ਕਰ ਲਹੇ ॥ ਮਦਤ ਸ੍ਰੰਦੀ ਸੂਬੇ ਲੀਜਹਿ ॥ ਭੂਪ
 ਪਹਾਰੀ ਸੰਗ ਲਖੀਜਹਿ ॥ ੪੬ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਦੀਨ ਖਿਲਤ ਬਹੁ
 ਮੋਲੀ ॥ ਹਰਖਯੋ ਗਰਬਤ ਅਸ ਬਿਧ ਬੋਲੀ ॥ ਸੈਦਾ ਖਾਨ ਜਿ ਨਾਮ
 ਕਹਾਵਹੁ ॥ ਤੈ ਗੁਰ ਗਹਿ ਕੈ ਤੁਮ ਢਿਗ ਲਿਆਵਹੁ ॥ ੪੭ ॥ ਅਸ
 ਕਹਿ 'ਤਸਲਿਮਾਤ ਕਰ ਗਯੋ ॥ ਚਢਨ ਹੈਨ 'ਮਿਗਜ਼ੀਨ ਬ੍ਰਤਯੋ ॥
 'ਬੰਬ ਬਜਾਵਤ ਚਢਤੋ ਭਯੋ ॥ ਦਿਸ ਪੰਜਾਬ ਕੇ ਸਨਮੁਖ ਥਯੋ ॥
 ੪੮ ॥ ਔਰੰਗ ਪੁਨਹਿ ਲਿਖਾ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਸਿਰਹੰਦ ਸੂਬੇ ਪ੍ਰਤੀ
 ਬਖਾਨਾ ॥ ਭੂਪਤ ਆਏ ਅਖਲ ਪੁਕਾਰੀ ॥ ਸੈਦੇ ਖਾਨ ਚਢਯੋ ਦਲ
 ਭਾਰੀ ॥ ੪੯ ॥ ੪੯ ॥ ਤੁਮ ਭੀ ਚਢੇ ਜੋਰ ਕਹੁ ਦੀਜਹਿ ॥ ਗੁਰ
 ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜਾਨ ਨ ਦੀਜਹਿ ॥ ਲੇ ਕਰ ਦੂਤ ਸ੍ਰੰਦਹਿ ਆਯੋ ॥
 ਖਾਂ ਬਜੀਦ ਸੁਨ ਤਿਆਰ ਸੁ ਬਾਯੋ ॥ ੫੦ ॥ ਉਤ ਪਹਾਰੀਏ ਪਹੁਚੇ
 ਆਇ ॥ ਸਭ ਬਿਧ ਕੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰਵਾਇ ॥ ਅਖਲ ਚਹੈਂ ਗੁਰ

ਗਹਯੋ ਕਿ ਮਾਰਾ ॥ ਹੂੰ ਸੋਊ ਜੋ ਕਰੈ ^੧ਅਕਾਰਾ ॥ ੫੧ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਬ੍ਰਾਹਮਨ
ਤਿਆ ਲੈ ਦੇਨ ਐ ਭੂਪਨ ਔਰੰਗ ਪੈ ਪੁਕਾਰ ਸੈਨਾਂ ਚਢਾਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ
ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਤਿਹੱਤਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੭੩ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਇਤ ਗੁਰ ਪੁਰ ਆਨੰਦ ਮਹਿ ਆਨੰਦ ਯੁਤ ਬਿਤ ਹੋਇ ॥

ਆਇੰ ਸੰਗਤਾਂ ਨਿਤ ਨਈ ਦਰਸਨ ਤੇ ^੨ਅਘ ਖੋਇ ॥ ੧ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਸਜੈ ਸਿੰਘ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਬਹੁ ਆਇ ॥ ਨਿਤ
ਸ਼ਸਤ੍ਰਨ ਅਭਯਾਸ ਕਰਾਇ ॥ ਬਿਰਤ ^੩ਅਖੇਰ ਕਰੈ ਨਿਤ ਚਢੈ ॥
ਦੂਜ ਕਲਾ ^੪ਸਸ ਸੋ ਨਿਤ ਬਢੈ ॥ ੨ ॥ ਇਕ ਬਿਰ ਬਿਰੇ ਦੀਵਾਨ
ਮਝਾਰਾ ॥ ਲਘ ਸੁਤ ਫਤੇ ਸਿੰਘ ਗੁਰ ਪਿਆਰਾ ॥ ਬਾਂਧ ਸੀਸ ਪੈ
ਊਚ ਦੁਮਾਰਾ ॥ ਚਕ੍ਰ ਸੁ ਲਘ ਖੰਡਾ ਬਿਧ ਧਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਸਿਰੀ
ਸਾਹਿਬ ਲਘੂ ਗਾਤੇ ਪਾਈ ॥ ਕਮਰ ਮਾਹਿ ਸੁਭ ਪੇਟੀ ਲਾਈ ॥
ਆਇ ਦਿਵਾਨ ^੫ਮੱਧ ਮੁਸਕਾਵਤ ॥ ਸੱਤਿ ਸ੍ਰੀ ਆਕਾਲ ਗਜਾਵਤ
॥ ੪ ॥ ਪਿਖ ਸ੍ਵਰੂਪ ਕਲਗੀਧਰ ਪਿਆਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਤਬ
ਬਾਕ ਉਚਾਰਾ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਅਕਾਲੀ ਬੇਖ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਚਲੈ ਨਿਹੰਗ ਸਿੰਘ
ਪੰਥ ਬਾਰਾ ॥ ੫ ॥ ਸੁਨ ਪਿਤ ਚਰਨਨ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ ॥ ਸੈ ਆਦਰ
ਗੁਰ ਨਿਕਟ ਬਠਾਯੋ ॥ ਤਿਹ ਦਿਨ ਤੇ ਕਈ ਸਿੰਘ ਦੁਮਾਲੇ ॥ ਉਰਧ
ਬਾਂਧ ਹੈ ਭਲੇ ਅਕਾਲੇ ॥ ੬ ॥ ਸਿੰਘ ਨਿਹੰਗ ਪੰਥ ਚਲ ਪਰਯੋ ॥
ਅਧਕ ਹਠਾਲੇ ਤਪੀ ਨਿਹਰਯੋ ॥ ਅਹੈ ਭਰੋਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਵਾਰੈ ॥
ਗਿਰਾ ਗੁਰੂ ਕੀ ਪਠੈਂ ਅਪਾਰੇ ॥ ੭ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਦੀਵਾਨ ਮਧ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਮਤ ਧੀਰ ॥

ਸ੍ਰੀ ਦਸਮੇਂ ਪਤਸ਼ਾਰਿ ਢਿਗ ਕੀਨਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਗੰਭੀਰ ॥ ੮ ॥

੧ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ।

੨ ਪਾਖ ।

੩ ਸ਼ਿਕਾਰ ।

੪ ਚੰਦ੍ਰਮਾਂ

ਦੂਜ ਦਾ ।

੫ ਦੀਵਾਨ ਵਿਚ ।

ਚੈਪਈ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨ ਦਯਾਲੇ ॥ ਜੁਗ ਲੋਗਨ ਕੇ
 ਅਹੁ ਰਖਵਾਲੇ ॥ ਪੂਰਬ ਜਨਮ ਭਾਗ ਅਬ ਜਾਗੇ ॥ ਜਿਹ ਕਰ
 ਰਾਵਰ ਚਰਨਨ ਲਾਗੇ ॥ ੯ ॥ ਵਿਨ ਸੰਸੇ ਮੁਕਤੀ ਕੋ ਪਾਵਹਿ ॥
 ਤਉ ਨਿੰਮ੍ਹ ਹੂੰ ਵਿਨਤੀ ਗਾਵਹਿ ॥ ਕਰਮ ਬੰਧ ਜੋ ਕਹਿਤੇ
 ਜੀਵਾ ॥ ਕਿਹ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਥੀਵਾ ॥ ੧੦ ॥ ਕਹਹੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿ
 ਕਰਹੁ ਸੁਨਾਵਨ ॥ ਮਿਟਹਿ ਭਰਮ ਜਹਿ ਤੇ ਸੁਖ ਦਾਵਨ ॥
 ਸੁਨ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਦਸਮੇ ਪਤਸ਼ਾਹਿ ॥ ਬਿਗਸਤ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ਅਲਾਹਿ
 ॥ ੧੧ ॥ ਧੰਨਯ ਧੰਨਯ ਤੂੰ ਸਿਖ ਬਡ ਭਾਗੀ ॥ ਉਰ
 ਉਪਕਾਰ ਤੋਹਿ ਰੁਚਿ ਜਾਗੀ ॥ ਸੁਨਹੁ ਕਰਮ ਕੀ ਜਸ
 ਵਿਧ ^੧ਗਾਥਾ ॥ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਹੁਇ ਜਿਨ ਫਲ ਸਾਥਾ ॥ ੧੨ ॥
 ਤੀਨ ਬਿਧਨ ਕੇ ਕਰਮ ਪਛਾਨ ॥ ਸੰਚਤ ਪਰਾਲਬਧ ਕੇ ਮਾਨ ॥
^੨ਤਰਕਸ ਅੰਤਹਿ ਕਰਨ ਮਝਾਰਾ ॥ ਤੈ ਬਿਧ ਬਾਣ ਸਿ ਬਸਬੇ ਹਾਰਾ
 ॥ ੧੩ ॥ ਜੇ ਤਰਕਸ ਤੇ ਤੀਰ ਨਿਕਾਰਾ ॥ ਐਂਚ ਧਨਖ ਛੁਟ ਲਯੋ
 ਅਗਾਰਾ ॥ ਪਰਾਲਬਧ ਹੈ ਇਸਕੋ ਨਾਮ ॥ ਦੇ ਫਲ ਸਭ ਕੇ ਹੋਇ
 ਵਿਰਾਮ ॥ ੧੪ ॥ ਬਿਰ ਤਰਕਸ ਮਹਿ ਜੇਤਕ ਬਾਨ ॥ ਤਿਨ ਕੋ
 ਸੰਚਤ ਨਾਮ ਬਖਾਨ ॥ ਧਨ ਸੰ ਜੇਹ ਸੇਂ ਜੇਰਯੋ ਜੋਇ ॥ ਨਾਮ ਸੁ
 ਕਿਰੇਮਾਨ ਤਿਸ ਹੋਇ ॥ ੧੫ ॥ ਜਿਨ ਕਰਮਨ ਕੋ ਦਿਯੋ ਸਰੀਰ ॥
 ਪਰਾਲਬਧ ਸੇ ਜਾਨਹੁ ਧੀਰ ॥ ਅਨਕ ਜਨਮ ਕੇ ਕਰੇ ਇਕੱਤ੍ਰ ॥ ਸੇ
 ਸੰਚਤ ਹੈ ਨਾਮ ਬਚਿੱਤ੍ਰ ॥ ੧੬ ॥ ਕ੍ਰਿਯਾ ਹੋਤ ਮਿਤ ਜੁਤ ਅਭਮਾਨ ॥
 ਕਿਰੇਮਾਨ ਇਹੁ ਜਾਨ ਸੁਜਾਨ ॥ ਕਿਰੇ ਮਾਨ ਜੋ ਕਹਯੋ ਬਨਾਇ ॥
 ਤੈ ਸੰਗਯਾ ਇਸ ਕੀ ਹੁਇ ਜਾਇ ॥ ੧੭ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਅਵਸਥਾ ਮਹਿ
 ਕਿਰੇਮਾਨ ॥ ਦੁੱਤਿਯ ਮਹਿ ਸੰਚਤ ਇਹੁ ਜਾਨ ॥ ਤ੍ਰਿਤਿਯ ਅਵਸਥਾ
 ਜਬ ਹੀ ਪਾਇ ॥ ਪਰਾਲਬਧ ^੩ਸੰਗਯਾ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥ ੧੮ ॥

ਗਿਆਨਵਾਨ ਅਗਿਆਨੀ ਦੋਇ ॥ ਪਰਾਲਬਧ ਫਲ ਭੋਗਹਿ ਸੋਇ ॥
 ਦੂ ਜੇ ਕਰਮ ਸੰਚ ਕਿਰੇਮਾਨ ॥ ਆਤਮ ਗਿਆਨੀ ਕੇ ਹੋਇ ਹਾਨ ॥
 ੧੯ ॥ ਗਿਆਨੀ ਤਨ ਹੰਤਾ ਬਿਨਸਾਵੈ ॥ ਇਹ ਤੇ ਜੁਗ ਕਰਮਨ ਕੋ
 ਦਾਵੈ ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਤਨ ਹੰਤਾ ਧਰੈ ॥ ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਜਨਮਤ
 ਮਰੈ ॥ ੨੦ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੁਨਤ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਜੋਰ ਕਰ ਬਿਨਤੀ ਕੀਨ ਬਖਾਨ ॥
 'ਤਨ ਹੰਤਾ ਕਿਮ ਨਾਸ ਹੂੈ ਸੋਊ ਕਰੋ ਬਖਾਨ ॥ ੨੧ ॥
 ਸੁਨਹੁ ਸਿੱਖ ਅਗਿਆਨ ਜਬ ਨਹਿ ਤਨ ਹੰ ਬਿਨਸਾਇ ॥
 ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਗਿਆਨ ਅਹੈ ਕਿਹਭਾਇ ॥ ੨੨ ॥
 ਅਹੈ ਅਨਾਦੀ ਬ੍ਰਹਮ ਤੇ ਉਪਜਯੋ ਆਸ੍ਰਤ ਹੋਇ ॥
 ਜਥਾ 'ਤਿਮਰ 'ਕੋਸ਼ਠ ਬਿਖੈ ਬਿਨ ਕੋਸ਼ਠ ਨਹਿ ਹੋਇ ॥ ੨੩ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਜਾਗਹਿ ਗਿਆਨ ਦੀਪ ਜਿਹ ਬਾਰਾ ॥ ਹੂੈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼
 ਮਿਟਹਿ ਅੰਧਕਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਗਿਆਨ ਕਿਹ ਬਿਧ ਪਰਕਾਸੈ ॥ ਕਹੁ
 ਕਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੂਢ ਅਤ ਆਸੈ ॥ ੨੪ ॥ ਹੇ ਸਿਖ ਸਾਵਧਾਨ ਹੂੈ
 ਸੁਨਹੁ ॥ ਅੰਤਸ਼ ਕਰਣ ਦੋਖ ਤ੍ਰੈ ਗੁਨਹੁ ॥ ਇਕ ਮਲ ਦੁਤੀ ਵਿਛੇਪ
 ਪਛਾਨਹੁ ॥ ਆਵਰਨੰ ਤਿਤੀਏ ਕੋ ਮਾਨਹੁ ॥ ੨੫ ॥ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ
 ਤਿਨ ਰੂਪ ਲਖੀਜਹਿ ॥ ਪ੍ਰਥਮਹਿ ਮਲ ਸੋ ਐਸ ਜਨੀਜਹਿ ॥ ਜਥਾ
 ਪਾਤ੍ਰ ਹੂੈ ਹੈ ਮਲ ਵਾਰੋ ॥ ਪੈ ਨਹਿ ਟਿਕੈ ਹੋਇ ਫਿਟਕਾਰੋ ॥ ੨੬ ॥
 ਤਸ ਮਲ ਅੰਤਸ਼ ਕਰਣਹਿ ਮਾਹਿ ॥ ਨਹਿ ਅਸਥਿਰੈ ਸ਼ਬਦ ਜੋ
 ਆਹਿ ॥ ਦੁਤੀਯੇ ਦੋਸ਼ ਵਿਛੇਪ ਪਛਾਨੋ ॥ ਗੁਰੂ ਸ਼ਬਦ ਮਹਿ ਮਨ ਨ
 ਟਿਕਾਨੋ ॥ ੨੭ ॥ ਦੌਰਤ ਫਿਰਤ ਨ ਥਿਰਤਾ ਪਾਵੈ ॥ ਯਹੀ ਵਿਛੇਪਾ
 ਦੋਸ਼ ਕਹਾਵੈ ॥ ਤਿਤੀਯੇ ਦੋਸ਼ ਅਵਰਣ ਬਿਚਾਰੋ ॥ ਜਥਾ

ਮੁਕਰ ਪਰ ਹੋਵਹਿ ਛਾਰੇ ॥ ੨੮ ॥ ਤਿਹ ਮਹਿੰ ^੨ਬਦਨ ਨਹਿਨ
ਦਰਸਾਵੈ ॥ ਤਸ ਨਿਜ ਰੂਪ ਬਿਨਾਂ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਮ ਅਵਰਣ
ਲਖੇ ਇਸ ਭਾਇ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਜੋਰਤ ਸਿਖ ਅਲਾਇ ॥ ੨੯ ॥
ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮੈਂ ਜਾਨਯੋਂ ਤੈ ਦੋਖਨ ਕੋ ਰੂਪ ॥
ਜਿਹ ਤੇ ਇਹ ਨਿਰਬਿਰਤ ਹੈਂ ਸੇ ਬਿਧ ਕਹੋ ਅਨੂਪ ॥ ੩੦ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸੁਨ ਪ੍ਰਭ ਹੈ ਪ੍ਰਸੰਨ ਮੁਖ ਭਾਖਾ ॥ ਸੁਨਹੁ ਸਿੱਖ
ਜੋ ਤੁਹਿ ^੩ਅਭਲਾਖਾ ॥ ਮੱਲ ਦੋਖ ਜਿਹ ਤੇ ਹੈ ਹਾਨੇ ॥ ਪੰਚ
ਪ੍ਰਕਾਰਨ ਕਰਮ ਬਖਾਨੇ ॥ ੩੧ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮਹਿ ਨਿਤ ਗੁਰ ਸਿੱਖਨ
ਕੇਰਾ ॥ ਨਿਰ ਆਲਸ ਹੈ ਜਾਗ ਸਬੇਰਾ ॥ ਮੱਜਨ ਕੈ ਗੁਰ ਸਬਦ
ਚਿਤਾਰੈ ॥ ਜਪੁਜੀ ਆਦਿਕ ^੪ਗਿਰਾ ਉਚਾਰੈ ॥ ੩੨ ॥ ਪੁਨ ਗੁਰ
ਦਰਸੈ ਕਿਰਤ ਕਮਾਵੈ ॥ ਰਿਦਾ ਕਾਹੂ ਕੋ ਨਾਹਿੰ ਦੁਖਾਵੈ ॥ ਲਾਭ
ਮਾਹਿ ਜੋ ਦਸਵੇਂ ਭਾਗਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਗੁਰ ਹੇਤ ਲਾਹਿ ਬਡ ਭਾਗਾ ॥
੩੩ ॥ ਸਾਧ ਸੰਤ ਕੀ ਸੇਵ ਕਮਾਵੈ ॥ ^੫ਸਾਯੰਕਾਲ ਰਹਿਰਾਸ
ਪਠਾਵੈ ॥ ਸੁਹਿਲਾ ਪਠ ਕੈ ਨਿਸ ਮਹਿੰ ਸੋਇ ॥ ਨਿੱਤ ਕਰਮ ਇਸ
ਬਿਨ ਦੁਖ ਹੋਇ ॥ ੩੪ ॥ ਦੁਤਿਜ ਨਮਿੱਤ ਕਰਮ ਲਖ ਲੀਜਹਿ ॥
ਗੁਰੂ ਪੁਰਬ ਆਦਕ ਜਾਨੀਜਹਿ ॥ ਅਪਰ ਦਿਨਨ ਤੇ ਕਰਨ ਬਸੇਖੇ ॥
ਕਰਮ ਨਮਿਤ ਸੁ ਇਸੇ ਪਰੇਖੇ ॥ ੩੫ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਯੇ ਪ੍ਰਾਸਚਿੱਤ ਕੋ
ਜਾਨਹੁ ॥ ਇਸ ਮਹਿੰ ਦੋਇ ਸੁ ਭੇਦ ਬਖਾਨੋ ॥ ਕਰੈਂ ਨਖਿਧਯ ਕਰਮ
ਕਬ ਨਾਹਿ ॥ ਮਤ ਅਜਾਨ ਤੇ ਜੇ ਹੈ ਜਾਹਿ ॥ ੩੬ ॥ ਤਬ
ਪਛਤਾਵਾ ਮਨ ਬਹੁ ਕਰੈ ॥ ਦੁਕ੍ਰਿਤ ਕਰਮ ਕੀਏ ਤੇ ਡਰੈ ॥ ਤਿਹ
ਨਿਵਾਰਨੇ ਕਾਰਨ ਹੇਤਾ ॥ ਤਨਖਾਹ ਦੇਹ ਸੁ ਹੋਏ ਸੁਚੇਤਾ ॥ ੩੭ ॥
ਇਸ ਕੈ ਪ੍ਰਾਸਚਿੱਤ ਕਰਮ ਅਲਾਵਹਿ ॥ ਚਤੁਰਥ ਕਰਮ ਸਕਾਮ

੧ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਪਰ ਸਵਾਹ ਮਲੀ ਹੋਵੇ ।

੨ ਮੂੰਹ ।

੩ ਇਛਾ ।

੪ ਬਾਣੀ ।

੫ ਸੰਧਿਆਂ ਵੇਲੇ ।

ਕਹਾਵਹਿ ॥ ਕਰੈ ਕਰਮ ਸੁਭ ਫਲ ਕੋ ਚਾਹੈ ॥ ਸੇ ਨਿਜ ਮੇਹਨਤ ਕੋ
 ਫਲ ਪਾਹੈ ॥ ੩੮ ॥ ਪੰਚਮ ਕਰਮ ਜਾਨ ਨਿਸਕਾਮਾਂ ॥ ਅੰਗ
 ਇਕਾਦਸ ਇਸ ਅਭਿਰਾਮਾਂ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਨਿਸ ਕਪਟੇ ਨਰ ਹੋਇ ॥
 ਦੁਤਿਜ ਕ੍ਰੋਧ ਕੋ ਤਿਆਗੈ ਜੋਇ ॥ ੩੯ ॥ ਤ੍ਰਿਤਿਯੇ ਦਯਾ ਜੀਅਨ
 ਪਰ ਕਰੈ ॥ ਚੌਥੇ ਸੰਤੋਖ ਮਨ ਧਰੈ ॥ ਪੰਚਮ ਸਦਾ ਸੱਤਿ ਕੋ ਭਾਖੈ ॥
 ਖਸ਼ਟਮ ਅਥਿਤ ਪੂਜ ਅਭਲਾਖੈ ॥ ੪੦ ॥ ਸਪਤਮ ਗੁਰ ਮਾਤਾ
 ਪਿਤ ਆਦਰ ॥ ਅਸ਼ਟਮ ਦਾਨ ਕਰੈ ਹਿਤ ਕਾਦਰ ॥ ਨੌਮੇਂ ਹਿੰਸਾ
 ਤੇ ਬਚ ਰਹੈ ॥ ਦਸਮੇਂ ਜੱਤਜ ਧਾਰਬੋ ਲਹੈ ॥ ੪੧ ॥ ਹੂ ਬਿਰਕਤ
 ਬਾਮਾਂ ਸੰਗ ਤਿਆਗੈ ॥ ਗ੍ਰਹਸਥੀ ਨਿਜ ਨਾਰੀ ਅਨਰਾਗੈ ॥ ਏਕ
 ਦਸੇ ਤਨ ਬ੍ਰਤਿ ਕੋ ਧਾਰੈ ॥ ਤਮੇਂ ਗੁਣੀ ਜੁ ਅਹਾਰ ਨਿਵਾਰੈ ॥
 ੪੨ ॥ ਤੀਆ ਪਤਿ ਬ੍ਰਤ ਧਾਰਨ ਕਰੈ ॥ ਅਸ ਕ੍ਰਮ ਕਰ ਨਹਿੰ
 ਕਾਮਨ ਧਰੈ ॥ ਇਸ ਤੇ ਅੰਤਸ਼ ਕਰਣ ਸੁਧਾਵੈ ॥ ਗੁਰੂ ਸ਼ਬਦ ਤਬ
 ਟਿਕਬੋ ਪਾਵੈ ॥ ੪੩ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਨਿਹੰਗ
 ਸਿੰਘ ਅਕਾਲੀ ਪੰਥ ਐ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਬੋਧ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ
 ਚੁੱਤ੍ਰਮੇਂ ਸੰਦਰਹਿ ॥ ੭੪ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਦਸਮੇਸ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਕਰਤ ਉਚਾਰ ॥

ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਸੁਨ ਦੂਸਰੇ ਦੋਸ ਵਿਛੋਪ ਨਿਵਾਰ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਪ੍ਰਾਤਕਾਲ ਜਬ ਸਿਖ ਉਠ ਨ੍ਹਾਵੈ ॥ ਬਲ ਇਕੰਤ
 ਬਿਤ ਚੌਂਕੀ ਲਾਵੈ ॥ ਨੈਨ ਮੀਚ ਗੁਰ ਮੂਰਤ ਧਿਆਨੇ ॥ ਸ੍ਵਾਸਨ
 ਮਿਲਯੋ ਸ਼ਬਦ ਬਖਾਨੇ ॥ ੨ ॥ ਜਬ ਗੁਰ ਮੂਰਤ ਮਹਿ ਟਿਕ ਜਾਇ ॥
 ਦੋਖ ਵਿਛੋਪੋ ਤਬੈ ਮਿਟਾਇ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਕਰ ਜੋਰੇ ॥
 ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਨ ਮੋਰੇ ॥ ੩ ॥ ਸ਼ਬਦ ਅਭਯਾਸ ਕਿਤਕ

ਪਰਕਾਰ ॥ ਲਖ ਅਜਾਨ ਕਹੁ ਸੈ ਵਿਸਥਾਰ ॥ ਸੁਨ ਪ੍ਰਭ ਕਰਨਾ
ਧਾਰ ਉਚਾਰੇ ॥ ਸਵਾਧਾਨ ਹੋ ਸੁਨ ਸਿਖ ਪਿਆਰੇ ॥ ੪ ॥ ਸ਼ਬਦ
ਭਿਆਸ ਜੁਗਲ ਪਰਕਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਥਮਹਿ ਅਸ ਵਿਧ ਕਰੋ ਬਿਚਾਰਾ ॥
ਗੁਰੂ ਮੰਤ੍ਰ ਕੇ ^੧ਬਰਨ ਜੁ ਹੋਇ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਅਰਧ ਲੇ ਸ੍ਵਾਸ ਉਦੋਇ ॥
੫ ॥ ਮਨ ਬ੍ਰਿਤ ਲੇ ^੨ਸੁਖਮਨ ਕੇ ਰਾਇ ॥ ^੩ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਤੇ ਫੁਨ ਉਰਧ
ਚਢਾਇ ॥ ਦਰਸਹਿ ਜੋਤ ਗੁਰੂ ਤਿਹ ਥਾਹਿ ॥ ਪੁਨ ਲਹੁ ^੪ਅਰਧ
ਭਾਗ ਜੋ ਆਹਿ ॥ ੬ ॥ ਅਰਧਹਿ ਸ੍ਵਾਸਹਿ ਸੰਗ ਮਿਲੇਵੈ ॥ ਜਿਤ
ਕੋ ਜਾਇ ਬ੍ਰਿਤੀ ਲਖ ਲੇਵੈ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਾਯਾ ਸਕਲ ਪਛਾਨੈ ॥
ਬਿਨ ਗੁਰ ਨਹਿ ਜਾਨਹਿ ਜਗ ਆਨੈ ॥ ੭ ॥ ਦੁਤਿਯ ਅਭਯਾਸ
ਲਖੇ ਇਸ ਭਾਇ ॥ ਪ੍ਰਾਣਾਯਾਮ ਸੋ ਨਾਮ ਕਹਾਇ ॥ ਲਹੈ ਸ਼ਬਦ
ਪੂਰਕ ਕੈ ਦ੍ਵਾਰੇ ॥ ^੫ਗਗਨ ਮਾਹਿ ਅਸਥਿਰਤਾ ਧਾਰੇ ॥ ੮ ॥ ^੬ਪੰਚ
ਸ਼ਬਦ ਤਤ ਵਿਤ ^੭ਘਨ ^੮ਨਾਦ ॥ ਸੁਨਹਿ ਸੁਖਰ ਅਤ ਧਰ
ਅਹਿਲਾਦ ॥ ਪੁਨ ਰੇਚਕ ਦਿਸ ਉਰਧ ਉਤਾਰੈ ॥ ਅਸ ਪ੍ਰਕਾਰ
ਲਿਹੁ ਜੁਗਲ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ੯ ॥ ਇਨ ਤੇ ਮਨ ਅਸਥਿਰਤਾ ਪਾਵਹਿ ॥
ਯਹ ਜੀਤਯੋ ਜਗ ਜੀਤਯੋ ਜਾਵੈ ॥ ਪੁਨਹਿ ਅਵਰਨ ਏਕ ਰਹਿ
ਜਾਵੈ ॥ ਦੁਤਿਯ ਨਾਮ ਅਗਯਾਨ ਕਹਾਵੈ ॥ ੧੦ ॥ ਸੋਊ ਗਿਆਨ
ਬਿਨ ਨਾਸਤ ਨਾਹਿ ॥ ਹੁਵੈ ਗਿਆਨ ਤਬ ਜਾਇ ਬਿਲਾਹਿ ॥ ਸੁਨ
ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸਿਖ ਮਤਵਾਨਾ ॥ ਕਰ ਜੋਰਤ ਹੂ ਨਿਮ੍ਰ ਬਖਾਨਾ ॥
੧੧ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਮੁਝੇ ਅਜਾਨ ਲਖੀਜਹਿ ॥ ਗਯਾਨ ਦਾਨ ਪ੍ਰਭ ਮੋਕਹੁ
ਦੀਜਹਿ ॥ ਸੁਨ ਸਿਖ ਪ੍ਰਿਅ ਬਚਨ ਹਰਖਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਚੰਦ ^੯ਅਮੀ

੧ ਅਖਰ।

੨ ਪਿਠ ਦੇ ਵਿਚ ਨਾੜੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਵਾਰੇ ਸਵਾਸਾਂ ਨੂੰ ਚਾੜ੍ਹਦੇ ਹਨ।

੩ ਪੂਰਕ ਸਵਾਸਾਂ ਦਾ ਚਾਹੜਣਾ ਕੁੰਭਕ ਸਵਾਸਾਂ ਦਾ ਠਹਿਰਾਣਾ ਰੇਚਕ ਸਵਾਸਾਂ ਦਾ ਉਤਾਰਨਾ।

੪ ਅਧਾ ਹਿਸਾ।

੫ ਦਸਵੇਂ ਦਵਾਰ ਵਿਚ ਪ੍ਰਾਣਾਂ ਨੂੰ ਟਿਕਾਣਾ।

੬ ਸੁਧੋ ਹੋ ਬੁਧੋ ਹੋ

ਵਾ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟ ਨਾਮਾਂ ਰੂਪੀ ਸ਼ਬਦ।

੭ ਬਦਲ ਦੇ ਨਿਆਈਂ।

੮ ਸ਼ਬਦ।

੯ ਅੰਮ੍ਰਤ ਬਚਨ।

ਬਚ ਗਾਇ ॥ ੧੨ ॥ ਪੂਰਬ ਕਹੇ ਜੁ ਉਤਮ ਕਰਮਾਂ ॥ ਪੁਨ
ਉਪਾਸਨਾ ਧਾਰਯੋ ਧਰਮਾਂ ॥ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲ ਮਨ ਸੁਧ ਹੋਇ ॥
ਸਾਧਨ ਚਾਰ ਉਤਪਨੈ ਸੋਇ ॥ ੧੩ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਵੇਵੇਕ ਵਰਾਗ ਪੁਨ ਖਟ ਸੰਪਤ ਲਖ ਤੀਜੁ ॥

ਮਾਮੋਖਜੂ ਚਤੁਰ ਲਖੋ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਜਾਨੀਜੁ ॥ ੧੪ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਮੂਲ ਵੇਵੇਕ ਸਭਨ ਕੋ ਜਨੀਅਹਿ ॥ ਰੂਪ ਤਾਹਿ
ਕੋ ਐਸ ਪਛਨੀਅਹਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਸੱਤ ਹੈ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ॥ ਬਿਨ
ਤਿਹ ਅਸਤ ਵਿਵੇਕ ਮ੍ਰਯਾਦ ॥ ੧੫ ॥ ਅਸਤਿ ਮਾਹਿ ਨਹਿ ਰਾਗ
ਰਹਾਵੈ ॥ ਇਹੀ ਦੁਤੀ ਵਈਰਾਗ ਕਹਾਵੈ ॥ ਭੋਗ ਪਦਾਰਥ ਕੇ ਸਭ
ਛੋਰਹਿ ॥ ਭੂਲ ਸੁਪਨ ਮਹਿ ਮਨ ਨਹਿ ਜੋਰਹਿ ॥ ੧੬ ॥ ਪੁਨ ਖਟ
ਸੰਪਤ ਤ੍ਰਿਤੀਓ ਜਾਨਹੁ ॥ ਖਸ਼ਟ ਅੰਗ ਤਿਹ ਕੇ ਪਹਿਚਾਨਹੁ ॥
ਪ੍ਰਥਮਹਿ ਸਮ ਇੰਦ੍ਰੇ ਹੈਂ ਜੇਤੇ ॥ ਹੋਰੈ ਵਿਸਿਅਨ ਤੇ ਯਹ ਤੇਤੇ ॥
੧੭ ॥ ਦੁਤੀਯੇ ਦਮ ਵਿਸ਼ਿਅਨ ਕੀ ਬਾਛਾ ॥ ਨਹਿਨ ਉਠਾਵੈ ਦਮ
ਲਖ ਆਛਾ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਯੇ ਸ਼ਰਧਾ ਗੁਰ ਬਚ ਮਾਹਿ ॥ ਬੇਦ ਸ਼੍ਰੁਤੀ ਤੇ
ਅਧਕ ਲਖਾਹਿ ॥ ੧੮ ॥ ਉਪਰਾਮਤਾ ਚਤੁਰ ਜਾਨਹੁ ॥ ਸੁਤ
ਬਿਤਾਦ ਮਹਿ ਪ੍ਰੀਤ ਨ ਠਾਨਹੁ ॥ ਪੰਚਮ ਸਮਾਧਾਨ ਲਖ ਲੀਜਹਿ ॥
ਭਜਨ ਪਾਠ ਨਿਰਆਲਸ ਕੀਜਹਿ ॥ ੧੯ ॥ ਖਸ਼ਟਮ ਤਾਤਿਖਯਾ
ਨਿਰਧਾਰੈ ॥ ਛੁਧਾ ਪਿਪਾਸਾ ਆਦ ਸਹਾਰਹੁ ॥ ਯਹ ਖਟ ਸੰਪਤ
ਸਾਧਨ ਕਹੀਅਹਿ ॥ ਜਾ ਮਹਿ ਅਸ ਲਖਯਨ ਲਖ ਲਹੀਅਹਿ ॥
੨੦ ॥ ਸੋਊ ਮਮੋਖੂ ਸਿੱਖ ਕਹਾਵੈ ॥ ਨਿਜ ਸੂਰੂਪ ਸੈ ਸਹੀ
ਲਖਾਵਹਿ ॥ ਪੰਜ ਕੋਸ਼ ਅਰ ਤੀਨ ਸਰੀਰਾ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਤੇ ਪਰੇ
ਸੁਧੀਰਾ ॥ ੨੧ ॥

੧ ਮੁਕਤੀ ।

੨ ਵੇਵੇਕ ਹੀ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ।

੪ ਧੰਨ ਆਦਿਕ

ਵਿਚ ।

੪ ਭੁਖ ।

੫ ਪਿਪਾਸਾ ।

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੁਨਤ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਜੋਰ ਕਰ ਪੁਨ ਅਸ ਬਿਨਤੀ ਗਾਇ॥
 ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਦੇਹ ਜੁ ਤੀਨ ਹੈਂ ਪੰਚ ਕੋਸ਼ ਪੁਨ ਗਾਇ ॥ ੨੨ ॥
 ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਹਿ ਆਹਿ ਕਸ ਮਤ ਅਜਾਨ ਅਤਿ ਮੋਰ ॥
 ਸੈ ਵਿਸਥਾਰ ਸੁਨਾਅਹਿ ਅਹੋਂ ਵਾਸ ਪਗ ਤੋਰ ॥ ੨੩ ॥
 ਸੁਨ ਸੁਹਿਰਦ ਕੀ ਬੇਨਤੀ 'ਦਵਯੋ ਚਿਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਤਬ ਭਨਤ ਭੇ ਅਸ ਵਿਧ ਦੀਨਦਇਆਲ ॥ ੨੪ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਹੇ ਸਿਖ ਸੁਨਹੁ ਸੰਕ ਨਿਰਵਾਰੋ ॥ ਜਨਮ ਰੁ ਮ੍ਰਿਤ
 ਕੇ ਭੈ ਕੋ ਟਾਰੋ ॥ ਜਨਮ ਰੁ ਮਰਨ ਦੇਹ ਕੋ ਧਰਮਾਂ ॥ ਹਰਖ ਸ਼ੋਕ
 ਜਾਨਹੁ ਮਨ ਕਰਮਾਂ ॥ ੨੫ ॥ ਛੁਧਾ ਪਿਪਾਸਾ ਪ੍ਰਾਨਨ ਕੇਰਾ ॥
 ਆਤਮ ਸਦਾ ਭਿੰਨ ਲਿਹੁ ਹੇਰਾ ॥ ਅੰਨ ਮਯ ਮਨ ਮਯ ਕੋਸ
 ਬਿਚਾਰਹੁ ॥ ਤ੍ਰਿਤਿਯੇ ਪ੍ਰਾਣੰ ਮਹਿ ਨਿਰਧਾਰਹੁ ॥ ੨੬ ॥ ਬਿਗਯਾਨ
 ਮਯੋ ਚਤੁਰ ਕੋ ਹੋਰੋ ॥ ਪੰਚਮ ਆਨੰਦ ਕੋਸ਼ ਬਡੋਰੋ ॥ ਯਹ ਜੋ ਪਿਖੋ
^੨ਸਬੂਲ ਸਰੀਰਾ ॥ ਹੁਇ ਹੈ ਅੰਨ ਤੈ ਜਬ ਬਿਧ ਬੀਰਾ ॥ ੨੭ ॥
^੩ਸੋਪਿ ਸੁਨਹੁ ਨਿਰਨੈ ਕਰ ਸਾਰਾ॥ਸੰਕ ਮਿਟੈ ਹੁੈ ਮਨ 'ਉਜਿਆਰਾ ॥

ਯਥਾ—ਜਬ ਉਦਹਰਖ ਕਰਾ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਜਾ ਧਰਤ
 ਤਬ ਦੇਹਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ੨੮ ॥ ਲਖ ਚੈਰਾਸੀ ਹੁੈ ਜੀਅ ਜੋਨੀ ॥
 ਅਧਕ ਅਖਲ ਨੇ ਮਾਨੁਖ ਲੋਨੀ ॥ ਤਿਸ ਹਿਤ ਮੋਖਯ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਭ
 ਹੋਇ ॥ ਦੇਹਿ ਸਿੱਖਯਾ ਲਹਿ ਮੁਕਤੀ ਸੋਇ ॥ ੨੯ ॥ ਐ ਸਕਾਮ
 ਕਰਮਨ ਸੁਭ ਕਰੈ ॥ ਤਜੇ ਦੇਹ ਤਬ ਸੂਰਗਹਿ ਪਰੈ ॥ ਕਰੈ ਨਖਿਧ
 ਕਰਮਨ ਕੈ ਜੋਇ ॥ ਪਸੂ ਆਦਿ ਲਹਿ ਜੂਨੀ ਸੋਇ ॥ ੩੦ ॥ ਪਾਪ
 ਪੁੰਨ ਜਬ ਸਮਸਰ ਹੋਇ ॥ ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਲਹੈ ਪੁਨ ਸੋਇ ॥ ਮਾਤ

ਪਿਤਾ ਜਬ ਹੂ ਸੰਜੋਗਾ ॥ ਥਿਰੈ ਗਰਭ ਮਹਿੰ ਬਹੁ ਦੁਖ ਭੋਗਾ ॥੩੧॥
ਦੇਹਿਰਾ ॥ ਦਸਮ ਮਾਸ ਜਬ ਹੋਇ ਹੈ ਆਹਿ ਗਰਭ ਤੇ ਬਾਰ ॥

ਨਾਮ ਸਬੂਲ ਬਖਾਨ ਹੈ ਰਹੈ ਅੰਨ ਆਧਾਰ ॥ ੩੨ ॥

ਕਬਿੱਤ ॥ ਅੰਨ ਮਯ ਸੁ ਕੋਸ਼ ਵਿਸੂ ਨਾਮ ਜੀਵ ਜਾਨ ਮਨ
ਜਾਗ੍ਰਤ ਅਵਸਥਾ ਸੁ ਬਾਸ ਨੈਨ ਧਾਰ ਹੈ ॥ 'ਬੈਖਰੀ ਹੈ ਗਿਰਾ
ਅਸਬੂਲ ਯਹ ਸਰੀਰ ਲਖ ਆਗੈ ਅਬ ਦੁਤੀਏ ਕੋ ਕਹੈ ਪਰਕਾਰ
ਹੈ ॥ ^੧ਪ੍ਰਾਨ ਐ ਅਪਾਨ ਜੀ ਸਮਾਨ ਤੇ ਬਿਆਨ ਭਨ ਪੰਚਮ ਉਦਾਨ
ਯੈ ਪਰਾਨ ^੨ਨਿਰਧਾਰ ਹੈ ॥ ^੩ਕਿਰਕਲ ਐ ਕੂਰਮ ਨਗ ਐ ਧਨਿੱਜੈ
ਲਖ ਦੇਵ ਦੱਤ ਪੰਚ ਉਪ ਪ੍ਰਾਨ ਕੋ ਬਿਚਾਰ ਹੈ ॥ ੩੩ ॥

ਦੇਹਿਰਾ ॥ ਕਰੈ ਪ੍ਰਾਨ ਦਸ ਕ੍ਰਿਆ ਜੋ ਕੋਸ਼ ਪ੍ਰਾਨ ਮਯ ਮਾਨ ॥

ਪੰਚ ^੪ਰਿਖੀਕ ਮਨ ਮਿਲ ਕਰੈ ਕ੍ਰਿਯਾ ਕੋਸ਼ ਮਨ ਜਾਨ ॥ ੩੪ ॥

ਗਯਾਨ ਰਿਖੀਕਨ ਪੰਚ ਤੇ ਹੂ ਮਨ ਬੁਧ ਕੋ ਗਯਾਨ ॥

ਅਹੋ ਸਿਖਯ ਬਿਗਯਾਨ ਮਯ ਕੋਸ਼ ਇਹੀ ਪਹਿਚਾਨ ॥ ੩੫ ॥

ਤੀਨ ਕੋਸ਼ ਤੈਜ਼ਵੀ ਜੀ ਸੂਪਨ ਅਵਸਥਾ ਮਾਹਿ ॥

ਬਾਨੀ ਮਧਮਾ ਜਾਨੀਅਹਿ ਸੂਖਮ ਯਹੀ ਕਹਾਹਿ ॥ ੩੬ ॥

ਜਸ ^੬ਸੂਪਨਾਵੀ ਜੀਵ ਕੋ ਐਰ ਕਛੂ ਨਹਿ 'ਭਾਨ ॥

ਬਿਨ ਆਨੰਦ ਕਛੂ ਭਾਨ ਨਹਿ ਕੋਸ਼ ਅਨੰਦ ਪਛਾਨ ॥ ੩੭ ॥

ਕੋਸ਼ ਅਨੰਦ ਪਰਾਗ ਜੀ ਗਿਰਾ ਪਸੰਤੀ ਹੋਇ ॥

ਆਵਸਥਾ ^੮ਸਾਖੋਪਤੀ ਸਰੀਰ ਕਾਰਨ ਜੋਇ ॥ ੩੮ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਇਸ ਤੇ ਪਰੈ ਰੂਪ ਨਿਜ ਜਾਨੈ ॥ ਸਤਿ ਚਿਤ

੧ ਚਾਰ ਬਾਣੀਆਂ ਹਨ ਪਰਾ ਕਮਲ ਪਸੰਤੀ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਮਧਮਾ ਗਲੇ ਵਿਚ ਬੈਖਰੀ ਨਾਮ
ਜੋ ਬਾਣੀ ਬੋਲਦੇ ਹਾਂ। ੨ ਪੰਜ ਪ੍ਰਾਣ ਇੰਦ੍ਰਿਆਂ ਦ ਨਾਮ ਹਨ। ੩ ਨਿਰਨੇ ਕਰਕੇ।
੪ ਤੇ ਪੰਜ ਪ੍ਰਾਣ ਇੰਦ੍ਰੇ ਵਿਸ਼ੇ ਇਹ ਹਨ ਇਹ ਕੁਲ ਦਸ ਹਨ। ੫ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ। ੬ ਸੂਪਨਾ
ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ੭ ਪ੍ਰਤੀਤ। ੮ ਜਾਗਰਤ-ਜਾਗਣੇ ਕਾਲ। ਸੂਪਨ-ਸੁਪਨੇ ਕਾਲ।
ਸਾਖੋਪਤੀ-ਗਾੜੀ ਨਿੰਦਹਾ ਕਾਲ। ਤੁਰੀਆ-ਦਸਵੇਂ ਦੁਵਾਰੇ ਵਿਚ।

ਆਨਦ ਜੋ ਵਿਦਮਾਨੋ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਪੁਨ ਕੀਨ ॥
 ਮਿਚੇ ਨੈਨ ਅੰਤਰ ਬ੍ਰਿਤ ਦੀਨ ॥ ੩੯ ॥ 'ਸੋਹੰ' 'ਹੰਸਾ' ਭੇਦ ਮਿਟਾਯੋ ॥
 ਅਤ ਹਰਖਤ ਕਛੁ ਕਹਯੋ ਨ ਜਾਯੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨਨ ਪਰ ਸਿਰ
 ਧਰਯੋ ॥ ਬਾਰੰਬਾਰ ਬੰਦਨਾ ਕਰਯੋ ॥ ੪੦ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧ ਉਸਤਤ ਕੀਨ
 ਉਚਾਰੇ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਤਵ ਕਿਰਪਾ ਇਹ ਬਾਰੇ ॥ ਮੈਂ ਨਿਜ ਆਤਮ ਸੁਖ
 ਕੈ ਪਾਯੋ ॥ ਬਹੁ ਤਪ 'ਮਖ' ਤੇ ਨਹਿ ਜੁ ਲਖਾਯੋ ॥ ੪੧ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਕਹਯੋ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਇਹੁ ਜਾਨ ॥
 ਬਰਤ ਬਰਾਗ ਭਗਤੀ ਮੁਖੰ ਨਿਸਚੈ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਮਾਨ ॥ ੪੨ ॥
 ਸੁਨ ਕਰ ਜੋਰਤ ਨਿੰਮ੍ਹ ਹੈ ਸਤਿ ਬਚ ਮੁਖਹੁ ਉਚਾਰ ॥
 ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਤਵ ਕਰਨਾ ਹੁਵੈ ਤਬ ਹੂੰ ਹੈ 'ਅਸ' ਢਾਰ ॥ ੪੩ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਭਾਈ
 ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕੋ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਬੋਧ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਪਚੱਤ੍ਰਮੋਂ
 ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੭੫ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬੈਠੇ ਬੀਚ ਦਿਵਾਨ ॥
 ਅਖਲ ਬੁਲਾਏ ਕਵੀ ਜੋ ਭਾਵਿੱਖਯਤ ਕੀ ਜਾਨ ॥ ੧ ॥
 ਚੰਪਈ ॥ ਸਭਹਨ ਕੀ ਕਵਿਤਾ ਕੋ 'ਹੇਰਾ' ॥ ਦਾਨ ਸੁ ਮਾਨ
 ਦੀਨ ਬਹੁਤੇਰਾ ॥ ਬਿਦਾ ਕੀਨ ਨਿਜ ਨਿਜ ਅਸਥਾਨਾ ॥ ਕੀਅ
 ਉਪਕਾਰ ਸੁ ਗੁਰੂ ਮਹਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਅਨਕਹਿ ਗ੍ਰੰਥ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਕੇਰੇ ॥
 ਹੁਤੇ ਪਾਰਸੀ ਜੋਉ ਬਡੇਰੇ ॥ ਭਾਖਾ ਮਹਿੰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਰਾਏ ॥ ਅਬ
 ਜਿਤ ਕਿਤ ਨਰ ਗੁਣਿ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ੩ ॥ ਐਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ
 ਉਪਕਾਰ ॥ 'ਸਾਰਦ' 'ਸੇਖ' ਨ ਸਕਤਿ ਉਚਾਰ ॥ ਅਬ ਸੁਨੀਅਹਿ
 ਸੰਗ੍ਰਾਮ ਪ੍ਰਸੰਗਾ ॥ ਜਸ ਕੋਹੀਅਨ ਬਹੁ ਕੀਨ ਕੁਵੰਗਾ ॥ ੪ ॥

੧ ਸੋ ਉਹ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ ਮੈਂ ਹੂੰ।

੨ ਹੂੰ ਕਹੀਐ ਮੈਂ ਹੂੰ ਸਾ ਨਹੀਐ ਮੈਂ ਬ੍ਰਹਮ ਹੂੰ

ਤਾਣੇ ਪੇਟੇ ਦੀ ਨਿਆਈਂ। ੩ ਯਗ। ੪ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ। ੫ ਦੇਖੀ। ੬ ਸਰਸ੍ਵਤੀ। ੭ ਸ਼ੇਸ਼ ਨਾਗ।

ਦਿਹਲੀ ਪਤ ਜੋ ਸੈਨ ਚਢਾਈ ॥ ਸੈਦੇ ਖਾਨ ਆਤ ਬਡ ਧਾਈ ॥
 ਜਬ ਪਹੁੰਚਯੋ ਸਿਰਹੰਦ ਮਝਾਰਾ ॥ ਮਿਲ ਬਜੀਦ ਖਾਂ ਸੋਂ ਹਿਤ
 ਧਾਰਾ ॥ ਅਖਲ ਦੇਸ ਮਧ ਸੁਧ ਪਸਰਾਨੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੈ ਚਢ ਹੈ
 ਤੁਰਕਾਨੀ ॥ ਜਿਤ ਕਿਤ ਗੁਰ ਸਿੰਘਨ ਸੁਨ ਪਾਯੋ ॥ ਧਰਮ ਜੁੱਧ
 ਹਿਤ ਮਨ ਉਤਸ਼ਾਹਿਯੋ ॥ ੬ ॥ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਤਿਲੋਕ ਸਿੰਘ ਆਏ ॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਾਨ੍ਹ ਬਿਨੋਦ ਸਜਾਏ ॥ ਮਾਝਾ ਮਾਲਵ ਦ੍ਰਾਬੇ ਕੇਰੇ ॥
 ਜਬੇ ਬੰਦ ਸਿੰਘ ਆਏ ਦਲੇਰੇ ॥ ੭ ॥ ਪੋਠੋਹਾਰ ਪਸ਼ੋਰਹਿ ਆਦਾ ॥
 ਸਿੰਘ ਸੂਰਮੇ ਧਰ ਅਹਿਲਾਵਾ ॥ ਆਵਤ ਭੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਤੀਰ ॥
 ਲਗ ਪਗ ਦਸ ਸਹੰਸ੍ਰ ਭੀ ਭੀਰ ॥ ੮ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਹੋਤ ਜੰਗ
 ਸਮਯਾਨੈ ॥ ਚਾਰਹੁ ਦੁਰਗ ਬਿਰੇ ਸਵਧਾਨੇ ॥ ਚਹੈਂ ਕਿ ਆਹਿ
 ਤੁਰਕ ਦਲ ਮਾਰਹਿ ॥ ਲਹੈਂ ਸ਼ਹੀਦੀ ਨੀਕ ਪ੍ਰਕਾਰਹਿ ॥ ੯ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਉਤ ਤੇ ਸੈਦੇ ਖਾਨ ਬਡ ਖਾਂ ਬਜੀਦ ਸੰਗ ਲੀਨ ॥

ਸਵਾ ਲਾਖ ਪ੍ਰਿਥਮਹਿ ਹੁਤੀ ਨਾਜ਼ਮ ਕੀ ਬਹੁ ਚੀਨ ॥੧੦॥

ਚੈਪਈ ॥ ਰੋਪਰ ਕੇ ਨਿਕਟਹਿ ਜਬ ਅਹਿ ॥ ਅਖਲ
 ਪਹਾੜੀ ਨਿਪ ਤਿਹ ਥਾਹਿ ॥ ਪਹੁੰਚੇ ਜਿਨ ਸੰਗ ਅਨੀ ਘਨੇਰੇ ॥
 ਬੇ ਸੁਮਾਰ ਦਲ ਚਢ ਇਕ ਬੇਰੇ ॥ ੧੧ ॥ ਅਨਕ ਸੁਦਾਰ ਅਨਕ
 ਬਜ ਬਾਜੇ ॥ ਉਡੀ ਧੂਲ ਨਭ ਲੀਨਸ ਛਾਜੇ ॥ ਕੀਰਤ ਪੁਰ ਤੇ
 ਉਲਘੀ ਜਬੈ ॥ ਸੁਨ ਸਿੰਘ ਸਰਦਾਰਨ ਮਿਲ ਤਬੈ ॥ ੧੨ ॥
 ਆਇ ਗੁਰੂ ਢਿਗ ਬਿਨਤ ਉਚਾਰੀ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਆਗਯਾ ਹੁਇ ਇਹੁ
 ਬਾਰੀ ॥ ਸੁੱਤ ਦਲ ਭਾਰੀ ਅਤ ਆਯੋ ॥ ਚਹੈ ਖਾਲਸਾ ਕਰ
 ਦਿਖਰਾਯੋ ॥ ੧੩ ॥ ਆਗੈ ਹੂ ਕੈ ਠਟੈਂ ਲਰਾਈ ॥ ਇਕ ਦਮ
 ਨਹਿ ਪੁਰ ਆ ਪ੍ਰਵਸਾਈ ॥ ਸੁਨ ਸਿੰਘਨ ਤੇ ਗੁਰ ਹਰਖਾਇ ॥

੧ ਚਾਰੇ ਕਿਲੇ ।

੨ ਭਾਰੀ ਫੌਜ ।

੩ ਧੂੜ ਉਡੀ ਅਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਲੁਕਾ ਲਿਆ

ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਅਕਾਸ਼ ਵਿਚ ਇਸਥਿਤ ਹੋ ਗਈ ।

੪ ਲੰਘੀ ।

ਕਹਯੋ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਚਢ ਜਾਇ ॥ ੧੪ ॥ ਰਹੋ ਮੋਰਚੇ ਢਿਗ ^੧ਰਿਪ
ਮਾਰਹੁ ॥ ਬਹੁਤਨ ਆਗੇ ਪਗ ਕੋ ਧਾਰਹੁ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਜੀ ਸਦਾ
ਸਹਾਇ ॥ ਸੂਰਨ ਜੁਗ ਕਰ ਮੋਦਕ ਆਇ ॥ ੧੫ ॥ ਜਬ ਜੀਤਹਿ
ਤਬ ਸੁਜਸ ਬਢਾਵਹਿ ॥ ਹੈ ਸ਼ਹੀਦ ਜੇ ਇੱਛ ਧਰਾਵਹਿ ॥ ਪ੍ਰਿਥਵੀ
ਕੀ ^੨ਸਾਹਿਬੀ ਪੁਨ ਲੇਵਹਿ ॥ ਨਰ ਇੱਛਤ ਗੁਰ ਪੁਰਹਿ ਸਿਧੇਵਹਿ
॥ ੧੬ ॥ ਅਬ ਹਮ ਸਰਬੰਸ ਨਿਜ ਲਾਵਹਿ ॥ ਅਖਲ ਹਿੰਦ ਕੋ
ਕਸ਼ਟ ਮਿਟਾਵਹਿ ॥ ਜੁੱਧ ਕਰਨ ਜੋ ਤੁਮੈਂ ਸਿਖਾਯੋ ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ
^੩ਯਵਨਨ ਕੋ ਘਾਯੋ ॥ ੧੭ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਛੁਟੈ ਹਿੰਦ ਦੁਖ ਯਵਨ ਤੇ ਆਇ ਕਾਲ ਇਕ ਫੇਰ ॥

ਰਾਜ ਕਰੈ ਗੁਰ ਖਾਲਸਾ ਸਕਲ ਹੋਇ ਤਬ ਜ਼ੋਰ ॥ ੧੮ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਸੁਨ ਸਿੰਘ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਤਿਸ ਬੇਰੇ ॥ ਜਗਯੋ
ਬੀਰ ਰਸ ਅਧਕ ਦਲੇਰੇ ॥ ਭਏ ਤਿਆਰ ਧੌਂਸੇ ਧੁੰਕਾਰੇ ॥ ਸੁਨਹੁ
ਨਾਮ ਸਿੰਘਨ ਸਰਦਾਰੇ ॥ ੧੯ ॥ ਰਣ ਸਿੰਘ ਸਯਾਮ ਸਿੰਘ
ਬਲਵਾਨਾ ॥ ਆਲਮ ਸਿੰਘ ਨੁਰੰਗ ਸਿੰਘ ਜਾਨਾ ॥ ਉਦੇ ਸਿੰਘ
ਬੀਰ ਸਿੰਘ ਸੂਰਾ ॥ ਸਿੰਘ ਬਿਨੋਦ ਕਾਨ੍ਹ ਸਿੰਘ ਪੂਰਾ ॥ ੨੦ ॥
ਪੰਚ ਪਿਆਰੇ ਜੁਗ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦੇ ॥ ਲੇ ਨਿਜ ਨਿਜ ਜੱਥੇ ^੪ਅਹਿਲਾਦੇ ॥
ਮੇਮੂ ਖਾਂ ਇਕ ਹੁਤੋ ਪਠਾਣ ॥ ਹੁਤੋ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਗੁਰ ਕੋ ਜਾਣ ॥
੨੧ ॥ ਸੋ ਭਿ ਚਢਯੋ ਮਨ ਧਰ ਉਤਸ਼ਾਹਿ ॥ ਕਹੈ ਕਿ ਮਮ ਸ਼ਰੀਕ
ਚਢ ਆਹਿ ॥ ਪਿਖਹੁ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕਰ ਮੇਰੇ ॥ ਸੁਨ ਤਿਨ ਤੇ ਸਿੰਘ
ਹਰਖ ਘਨੇਰੇ ॥ ੨੨ ॥ ਪੁਰ ਤੇ ਨਿਕਸ ਜਿਤਹਿ ਰਿਪ ਆਇ ॥
ਮਗ ਰੁਕਬੇ ਹਿਤ ਮੁਰਚੇ ਲਾਇ ॥ ਏਤੇ ਮਹਿ ਰਿਪੁ ਆਯੋ ਨੇਰੇ ॥
ਮਾਰ ਹੇਠ ਜਬ ਸਿੰਘਨ ਹੇਰੇ ॥ ੨੩ ॥ ਦਾੜ ਦਾੜ ਤਬ ਦੀਨ
ਚਲਾਈ ॥ ਲਗਤ ਬੰਦੂਕ ਗਿਰੇ ਅਧਕਾਈ ॥ ਰਿਸਯੋ ਰਿਪੁ ਗਨ

ਤੁਪਕ ਤਿਆਗੀ ॥ ਪ੍ਰੰਚ ਸਿੰਘਨ ਕੇ ਨਹਿ ਇਕ ਲਾਗੀ ॥ ੨੪ ॥
 ਨੈਬ ਸੈਨ ਪਤ ਖਾਂ ^੧ਰਮਜ਼ਾਨ ॥ ^੨ਹੇਲਾ ਕਰਬੇ ਹੁਕਮ ਬਖਾਨ ॥
 ਜਬੈ ਮੋਰਚਨ ਕੇ ਢਿਗ ਆਇ ॥ ਨਿਕਸੇ ਸਿੰਘ ਬਿਲਮ ਬਿਲਗਾਇ
 ॥ ੨੫ ॥ ^੩ਐਂਚ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਸ਼ੱਤ੍ਰੁ ਪ੍ਰਹਾਰਹਿ ॥ ਜਨ ^੪ਬਾਢੀ ਈਧਨ
 ਕਟ ਡਾਰਹਿ ॥ ਐਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮਚਯੋ ਘਮਸਾਨਾ ॥ ਲੋਥ ਪੋਬਨਾ
 ਭਈ ਮਹਾਨਾ ॥ ੨੬ ॥ ਕਿਸੂ ^੫ਮੂੰਡ ਕਿਸ ਭੁਜਾ ਕਟਾਈ ॥ ਬੋਲਤ
 ਕੋ ਭਕ ^੬ਸੋਣ ਤਜਾਈ ॥ ਭਈ ਭੂਮ ^੭ਅਰਨੰ ਤਬ ਸਾਰੀ ॥ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ
 ਜੋ ^੮ਅਮਿਖ ਅਹਾਰੀ ॥ ੨੭ ॥ ਹਰਖਤ ਮਨ ਭਾਵਤ ਕੋ ਖਾਵਹਿ ॥
 ਜੋਗਨਿ ਪੀ ਸ਼੍ਰੋਣਤ ^੯ਡਹਿਕਾਵਹਿ ॥ ਸੂਰੇ ਮਾਰਹੁ ਮਾਰ ਉਚਾਰਹਿ ॥
 ਇਕ ਦਿਸ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਿਰੇ ਨਿਹਾਰਹਿ ॥ ੨੮ ॥ ਦੁਤੀਯ ਦਿਸਾ
 ਸੈਦੇ ਖਾਂ ਹੇਰੀ ॥ ਲਰੈਂ ਸਿੰਘ ਯੁਤ ਅਧਕ ਦਲੇਰੀ ॥ ਜਗੇ ਭਾਗ
 ਤਿਸਕੇ ਤਬ ਆਇ ॥ ਮਨ ਮਹਿੰ ਤਬ ਅਸ ਗਟੀ ਗਨਾਇ ॥ ੨੯ ॥
 ਅਹੈਂ ਸਿੰਘ ਜਿਸ ਐਸ ਦਲੇਰਾ ॥ ਕਸ ਹੋਗਾ ਸਤਿਗੁਰ ਇਨ ਕੇਰਾ ॥
 ਸੁਨੀ ਸਿਫਤ ਮੈਂ ਤਿਨ੍ਹੋਂ ਬਡੇਰੀ ॥ ਕਰਾਮਾਤ ਸੋ ਧਰਤ ਘਨੇਰੀ ॥
 ੩੦ ॥ ਜੇ ਅਬ ਮੋ ਕੋ ਦਰਸ ਦਿਖਾਇ ॥ ਤੈ ਮੁਰੀਦ ਮੈਂ ਪੀਰ ਸੁ
 ਥਾਇ ॥ ਅਸ ਵਿਧ ਮਨ ਸੈਦੇ ਖਾਂ ਆਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਕਲਗੀਧਰ ਜਾਨ
 ਸਬਾਈ ॥ ੩੧ ॥ ਦਲ ਸਿੰਗਾਰ ਪਰ ਹੁਤੇ ਸਵਾਰੇ ॥ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਬਸਤ੍ਰ
 ਸੁਠ ਤਨ ਪਰ ਧਾਰੇ ॥ ਹੈ ਕੁਦਾਇ ਤਤ ਛਿਨ ਤਹਿੰ ਗਏ ॥ ਸੈਦੇ
 ਖਾਨ ਜਹਾਂ ਸਿਮਰਏ ॥ ੩੨ ॥ ਕਹਯੋ ਖਾਨ ਜੀ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਸੰਭਾਰਹੁ ॥
^{੧੦}ਸਹੋ ਵਾਰ ਕੈ ਅਪਨ ਪ੍ਰਹਾਰਹੁ ॥ ਸੈਦ ਖਾਨ ਪਿਖ ਗੁਰ ਸੁਖ

੧ ਰਮਜ਼ਾਨ ਖਾਨ ਨਾਮ ਹੈ।

੨ ਹੇਲਾ ਕਰਕੇ।

੩ ਖਿਚ ਕੇ।

੪ ਲਕੜ

ਹਾਰੇ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਕੜਾਂ ਕਟ ਕੇ ਸੁਟਦੇ ਹਨ ਇਸੀ ਤਰ੍ਹਾਂ।

੫ ਸਿਰ।

੬ ਲਹੂ।

੭ ਲਾਲ ਟੰਗ ਦੀ।

੮ ਮਾਸ।

੯ ਡਕਾਰਾਂ ਮਾਰਦੀਆਂ ਹਨ।

੧੦ ਸਹਾਰੇ

ਵਾਰ ਨੂੰ।

ਧਾਮੂ ॥ ਅਤ ਨਿੰਮ੍ਰਤ ਹੈ ਕੀਨ ਸਲਾਮੂ ॥ ੩੩ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਛੇਰ
 ਤੁਰੰਗਮ ਦਯੋ ॥ ਦੋਰਤ ^੧ਕਦਮ ਬੋਸ ਗੁਰ ਲਯੋ ॥ ਕਰ ਜੋਰਤ ਪੁਨ
 ਕੀਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਹੇ ਪੀਰਨ ਕੇ ਪੀਰ ਅਪਾਰਾ ॥ ੩੪ ॥ ਆਯੋ ਇਤ
 ਕੋ ਨਹਿੰ ਡਰ ਪਾਯੋ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਖਹੂੰ ਅਲਾਯੋ ॥ ਏਕ
 ਬ੍ਰਹਮ ਸਭ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਆਇ ॥ ਪੁਨਾ ਕਹੋ ਕਿਹ ਤੇ ਡਰ ਪਾਇ ॥
 ੩੫ ॥ ਇਹੁ ਯੁਧ ਲੀਲਾ ਬਾਲ ਹਮਾਰੀ ॥ ਬੈਰੀ ਮੀਤ ਨ ਮਨ ਕੋ
 ਧਾਰੀ ॥ ਸੈਦੇ ਖਾਨ ਸੁਨੇ ਬਚ ਪੂਰੇ ॥ ਹਾਥ ਬੰਦ ਕਰ ਕਹਯੋ ਹਜੂਰੇ
 ॥ ੩੬ ॥ ਰਾਵਰ ਐਨ ^੨ਬਜਿਨਸ ਖੁਦਾਇ ॥ ਜਗੇ ਭਾਗ ਨਿਜ
 ਦਰਸਨ ਦਾਇ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਹੂੰ ਉਚਾਰਾ ॥ ਜੁੱਧ ਕਾਲ
 ਅਬ ਕੀਜਹਿ ਵਾਰਾ ॥ ੩੭ ॥ ਸੁਨਤ ਖਾਨ ਗੁਰ ਪਗ ਗਹਿ ਟੇਰਾ ॥
 ਸਫਲੋ ਵਾਰ ਕਰੋ ਇਹੁ ਮੇਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਨ ਪਿਖ ਰਿਦੇ ਸਫਾਈ ॥
 ਸਿਰ ਕਰ ਧਰ ਮਨ ਦਯਾ ਉਪਾਈ ॥ ੩੮ ॥ ਸੱਤਿਨਾਮ ਕਾ ਦੇ
 ਉਪਦੇਸਾ ॥ ਗਿਆਨ ਦੀਨ ਮਨ ਕਟੇ ਕਲੇਸਾ ॥ ^੩ਸੁਪਤਯੋ ਜਸ
 ਕਿਨ ਆਨ ਜਗਾਯੋ ॥ ਤਜ ਸਮਾਜ ਜਿਤ ਮੁਖ ਤਿਤ ਧਾਯੋ ॥ ੩੯ ॥
 ਰੂਪ ਸੁ ਭਯੋ ਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਖਾਨਾ ॥ ਐਸ ਗਯੋ ਨਹਿੰ ਪੁਨ ^੪ਲੋਟਾਨਾ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਤਤ ਛਿਨ ਹੈ ਕੋ ਛੇਰਾ ॥ ਪ੍ਰਵਸੇ ਨਿਜ ਦਲ ਮਹਿੰ ਬਿਨ
 ਬੇਰਾ ॥ ੪੦ ॥ ਭੇ ਹਰਾਨ ਸੰਗੀ ਜੋ ਖਾਨੇ ॥ ਗਯੋ ਗਯੋ ਗੁਰ ਉਚ
 ਬਖਾਨੇ ॥ ^੫ਸੇਹਰ ਕੀਨ ਸੈਦੇ ਖਾਂ ਗਯੋ ॥ ਪਿਖ ਸੁਨਕੈ ਸਭ ਅਚਰਜ
 ਲਯੋ ॥ ੪੧ ॥ ਸੰਧਯਾ ਭਈ ਇਤਹਿ ਤਬ ਆਇ ॥ ਅਸਥਯੋ ^੬ਰਵਿ
 ਕਛੁ ਨਹਿੰ ਦਰਸਾਇ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਦਿਸ ਦੋਨਹੁ ਦਲ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ
 ਬਿਲਾਸ ਲਖ ਸਕਤ ਨ ਕੋਇ ॥ ੪੨ ॥ ਨਿਸ ਬੀਤੀ ਜਬ ਹੋਈ
 ਪ੍ਰਭਾਤ ॥ ਨਾਜ਼ਮ ਹੁਕਮ ਦੀਨ ^੭ਬਖ਼ਾਤ ॥ ਤੋਪੈਂ ^੮ਅਖਲ ਜੋਰ

੧ ਚਰਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਪੈ ਗਿਆ।

੨ ਮਨਿੰਦ ਵਾ ਉਹੇ ਜਿਹਾ।

੩ ਸੁਤਾ ਹੋਇਆ।

੪ ਵਾਪਸ।

੫ ਜਾਦੂ ਕੀਤਾ।

੬ ਸੂਰਜ।

੭ ਪ੍ਰਗਟ।

੮ ਸਮੁੰਹ ਜੋੜ ਕੇ।

ਅਬ ਦੀਜਹਿ ॥ ਦੁਰਗਾ ਵਿਧੰਸ ਗੁਰੂ ਕੇ ਕੀਜਹਿ ॥ ੪੩ ॥ ਲਰਬੇ
ਮਹਿ ਨਹਿ ਸਰਬਰ ਹੋਇ ॥ ਧੰਸਹਿ ਦੁਰਗਾ ਆਹਿ ਕਰ ਸੋਇ ॥
ਸੁਨਤ ਹੁਕਮ ਗਨ ਤੋਪ ਚਲਾਈ ॥ ਐਸੇ ਬਨੇ ਦੁਰਗਾ ਸਮਦਾਈ ॥
੪੪ ॥ ਆਗੇ ਟਿੱਬੇ ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਕੇਰੇ ॥ ਨਾਹਿ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੀਕ ਬਿਧ
ਹੋਰੇ ॥ ਹੂ ਨਜੀਕ ਸਨਮੁਖ ਜੇ ਮਾਰੇ ॥ ਸਨਮੁਖ ਗੁਰੂ ਤੋਪ ਭੈ ਧਾਰੇ
॥ ੪੫ ॥ ਦੂਰ ਹੁਵੈ ਨਹਿ ਦੁਰਗਾ ਦਿਸਾਵੈ ॥ ਹਤੈ ਮਾਰ ਪਰ
ਸਿਸਤ ਨ ਆਵੈ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਸਗਰੇ ਦਿਵਸ ਬਿਤਾਯੋ ॥ ਗੋਰੇ
ਛੁਹਨ ਦੁਰਗਾ ਨਹਿ ਪਾਯੋ ॥ ੪੬ ॥ ਟਿੱਬਨ ਮੈਂ ਆ ਆ ਧਸ
ਜਾਵੈ ॥ ਪਿਖੈਂ ਸਿੰਘ ਮਨ ਅਤ ਹਰਖਾਵੈ ॥ ਇਤ ਤੇ ਦਗੈ ਤੋਪ
ਗੁਰ ਕੇਰੀ ॥ ਸੱਤ ਗਿਰਾਇ ਲਗਾਵੈ ਢੇਰੀ ॥ ੪੭ ॥ ਪਿਖ ਪਿਖ
ਖਾਂ ਰਮਜਾਨ ਬਜੀਦੂ ॥ ਖਿਝੈ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰ ਕਰੈ ਤਗੀਦੂ ॥ ਸਗਰੇ
ਦਿਵਸ ਮਾਰ ਝਖ ਰਹੇ ॥ ਭਾ ਅੰਧਕਾਰ ਰੈਨ ਪਰ ਰਹੇ ॥ ੪੮ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਦੀਰਘ
ਜੁਧ ਸੈਦੇ ਖਾਂ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਛੇਤ੍ਰਮੋ
ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੭੬ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਭੀ ਪ੍ਰਭਾਤ ਸਤਿਗੁਰ ਉਠੇ ਕੀਨੋ ਸੋਚ ਸਨਾਨ ॥

ਨਿਜਾ ਨੰਦ ਮਹਿ ਬਿਤ ਭਏ ਸਿੰਘਨ ਲਗਯੋ ਦੀਵਾਨ ॥ ੧ ॥

ਬਸਤ੍ਰ ਸਸਤ੍ਰ ਸਤਿਗੁਰ ਤਨ ਧਾਰੇ ॥ ਭੇ ਸਨੱਧ ਬਧ ਖਾਲਿਸ
ਸਾਰੇ ॥ ਰਣਜੀਤ ਸਤਿਗੁਰ ਬਜਵਾਯੋ ॥ ਨਿਕਸੇ ਪੁਰ ਤੇ ਅਤ
ਛਬ ਪਾਯੋ ॥ ੨ ॥ ਜਬਾ ਮ੍ਰਿਗਾਵਲ ਪਰ ਸਿੰਘ ਜਾਵੈ ॥ ਤਬਾ
ਯਵਨ ਪਰ ਸਿੰਘ ਸਿਧਾਵੈ ॥ ਕਈ ਲਾਖ ਉਤ ਲਸਕਰ ਭਾਰਾ ॥

੧ ਕਿਲੇ ਨੂੰ ਨਾਸ ਕਰ ਦਿਓ ।

੨ ਬਰਾਬਰ ।

੩ ਕਿਲੇ !

੪ ਮਿਟਾ ।

੫ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ।

੬ ਗੋਲੇ ।

੭ ਪਕੀ ਕੀਤੀ ।

੮ ਹਰਨਾਂ ਦੇ ਡਾਰ ਉਤੇ ਜਿਸ

ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੇਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ।

੯ ਮੁਸਲਮਾਨ ।

ਧਰ ਪਹਿ 'ਸਿੰਧ ਮਨਿੰਦ ਪਸਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਕੇਵਲ ਪੰਚ ^੨ਸਹੰਸੁ
 ਅਸਵਾਰੂ ॥ ਚਢਯੋ ਤਿਨ੍ਹੋਂ ਪਰ ਗੁਰ ਬਲ ਭਾਰੂ ॥ ਜਬੈ ਦੇਖਿਯੋ
 ਤੁਰਕਨ ਆਯੋ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਭਏ ਤਿਆਰ ਅਗਵਾਯੋ ॥ ੧੦ ॥
^੩ਮਾਰੂ ਬਜਨ ਲਗੇ ਜੁਗ ਓਰੇ ॥ ਜੁਗ ਦਿਸ ਤੇ ਬੰਦੂਕ ਗਨ ਛੋਰੇ ॥
^੪ਹੇਲਾ ਸਿੰਘਨ ਤਬ ਬਡ ਘਾਲਾ ॥ ਸਿੰਧ ਸਮ ਦਲ ਕੇ ਦੀਨ
 ਉਛਾਲਾ ॥ ੫ ॥ ਕ੍ਰੋਧ ਖਾਇ ਤਬ ਖਾਂ ਰਮਜ਼ਾਨਾ ॥ ਸਨਮੁਖ ਗੁਰ
 ਲਲਕਾਰਨ ਠਾਨਾ ॥ ਅਹੇ ਗੁਰੂ ^੫ਹੂਜਹਿ ਸਵਧਾਨਾ ॥ ਕਲ ਕੇ
^੬ਸਿਹਰ ਜੁ ਤੋਹਿ ਕਰਾਨਾ ॥ ੬ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ^੭ਪਲਟੇ ਦੈਰੈਂ ਤੋਹਿ ॥
 ਅਸਕਹਿ ਜੇ ਮਹਿੰ ਸਰ ਕੇ ਦੋਇ ॥ ਤਾਕਯੋ ਗੁਰ ਉਰ ਦਿਸ
 ਪਰਹਾਰਾ ॥ ਕਰ ^੮ਬਿਚਲਯੋ ਛੂਛੇ ਗਾਵਾਰਾ ॥ ੭ ॥ ਕਹਯੋ ਗੁਰੂ
 ਵਾਹ ਖਾਂ ਰਮਜ਼ਾਨੇ ॥ ਇਸ ਬਿੰਦਯਾ ਪਰ ਤੂੰ ਗਰਬਾਨੇ ॥ ਦੁਤਿਯ
 ਵਾਰ ਕਰ ਲੇ ਇਹ ਬੇਰਾ ॥ ਨਤਰ ਹੋਸ ਹੈ ਹੈ ਫੁਨ ਤੇਰਾ ॥ ੮ ॥
 ਸੁਨਤ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰ ਦੁਤਿਯ ਚਲਾਯੋ ॥ ਪ੍ਰਭ ^੯ਸਿਕੰਧ ਛਹਿ ਨਿਫਲ
 ਸਿਧਾਯੋ ॥ ਤਬ ਗੁਰ ਸਰ ਨਿਕਾਸ ਧਰ ਬਾਨਾ ॥ ਮਸਤਕ ਤਾਕ
 ਮਾਰ ਰਮਜ਼ਾਨਾ ॥ ੯ ॥ ਗਯੋ ਸੁੰਕਤੋ ਮਾਰ ਸਮਾਨਾ ॥ ^{੧੦}ਬਰਮੀ
 ਮਸਤਕ ਧਸ ਰਮਜ਼ਾਨਾ ॥ ਉਛਲਯੋ ਤਰ ਸਮ ਧਰਨੀ ਗੇਰਯੋ ॥
 ਜੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਖਾਲਸਾ ਟੇਰਯੋ ॥ ੧੦ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਧੂਹ ਲੀਨ
 ਕਿਰਪਾਨੇ ॥ ਕਟੇ ^{੧੧}ਯਵਨ ਬਨ ਜਬਾ ਤ੍ਰਿਖਾਨੇ ॥ ਤੋਬਾ ਤੋਬ
 ਪੁਕਾਰਹਿ ਅੱਲਾ ॥ ਖਿਸਕਯੋ ਪਗ ਨਹਿੰ ਗਯੋ ਸੁ ਖੱਲਾ ॥ ੧੧ ॥
 ਨਾਜ਼ਮ ਬਾਜੀਦੇ ਜਬ ਹੇਰਾ ॥ ਅਬ ਬਸ ਨਹਿੰ ਚਲ ਹੈ ਕਛੁ ਮੇਰਾ ॥
 ਤਿਆਗ ਦੀਨ ਤਬ ਤਤ ਛਿਨ ਝੇਰਾ ॥ ਇਕ ਦਿਸ ਕੀਨ ਸੈਨ

੧ ਸਮੁੰਦਰ।

੨ ਪੰਚ ਹਜ਼ਾਰੇ।

੩ ਜੰਗੀ ਨਗਾਰਾ।

੪ ਹਲਾ।

੫ ਹੋ ਜਾ।

੬ ਜਾਦੂ।

੭ ਬਦਲਾ।

੮ ਹਥ ਹਿਲ ਗਿਆ।

੯ ਬਾਣ

ਖਾਲੀ।

੧੦ ਮੋਢੇ ਪਾਸੇ।

੧੧ ਬਾਣ ਦੀ ਨੋਕ।

੧੨ ਮੁਸਲਮਾਨ।

ਤਿਸ ਬੇਰਾ ॥ ੧੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਜ ਸਿੰਘਨ ਕੋ ਮੋਰੇ ॥ ਆਵਤ ਭੇ
ਪੁਰ ਆਨੰਦ ^੧ਓਰੇ ॥ ਪਰੀ ਟੈਨ ਤਬ ਨਾਜ਼ਮ ਸਾਰੇ ॥ ^੨ਨਿਪਤ
ਪਹਾਰੀ ਨਿਕਟ ^੩ਹਕਾਰੇ ॥ ੧੩ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ ਭੀਮ ਚੰਦ ਨਿਪ
ਸੁਨੀਏਂ ॥ ਗੁਰੂ ਸੂਰਮੇਂ ਅਤ ਬਡ ਗੁਨੀਏਂ ॥ ਪਿਖਹੁ ਕਿ ਹਮਰੇ
ਦਲ ਕਸ ਭਾਰਾ ॥ ਲਘ ਸਿੰਘਨ ਸਨ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਹਾਰਾ ॥ ੧੪ ॥ ਸਦ
ਪਰ ਏਕ ਅਹੈ ਸਿੰਘ ਭਾਰਾ ॥ ਹਮ ਤੇ ਨਹਿੰ ਖੈ ਹੈਂ ਕਿਮ ਹਾਰਾ ॥
ਸੈਦੇ ਖਾਂ ਕਿਤ ਗਯੋ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ^੪ਮ੍ਰਿਤ ਭਾ ਦੁਤਿਯ ਖਾਨ
ਰਮਜ਼ਾਨਾ ॥ ੧੫ ॥ ਅਪਰ ਹਤੇ ਅਨਗਨ ਸਰਦਾਰਾ ॥ ਤਨ ਦੈਕੈ
ਨਹਿੰ ਲਰਯੋ ਪਹਾਰਾ ॥ ਜੇ ਅਬ ਲਰੈਂ ਤ ਮਰ ਹੈਂ ਸਾਰੇ ॥ ਭਾਗੈਂ
ਤਉ ਰਿਸ ਸ਼ਾਹ ਬਹੁ ਧਾਰੇ ॥ ੧੬ ॥ ਗੁਰ ਸਨ ਤੁਮ ਅਸ ^੫ਰਾਰ
ਮਚਾਈ ॥ ਖਪੀ ਸੈਨ ਹਮ ਯਵਨ ਸਬਾਈ ॥ ਅਬ ਹਮ ਗੁਰ ਸਨ
ਜੰਗ ਨ ਠਾਨੈ ॥ ^੬ਸਿਵਰ ਘਾਲ ਹੈਂ ਏਕ ਸਬਾਨੈ ॥ ੧੭ ॥ ਲਿਖੈਂ
ਸ਼ਾਹ ਕੋ ^੭ਅਖਲ ਹਵਾਲਾ ॥ ਜੇ ਦਲ ਪਠ ਦੈ ਇਤਹਿ ਬਿਸਾਲਾ ॥
ਤੈ ^੮ਸੰਘਰ ਕਰ ਹੈਂ ਗੁਰ ਸੰਗਾ ॥ ਗਹੈਂ ਕਿ ਬੀਚ ਰਾਖੀਅਹਿ ਜੰਗਾ
॥ ੧੮ ॥ ਜੇ ਨਹਿੰ ਸ਼ਾਹ ਸੈਨ ਗਨ ਪਠੈਂ ॥ ਤਉ ਹਮ ਹਟੈਂ ਜੰਗ
ਨਹਿੰ ਠਟੈਂ ॥ ਤੁਮ ^੯ਸਮਧਾ ਐ ^{੧੦}ਤਿਨ ^{੧੧}ਛਾਂਗਾਦਾ ॥ ਅੰਨ ਘ੍ਰਿਤ
ਲਿਆਵਹੁ ^{੧੨}ਬੇਸਰ ਲਾਦਾ ॥ ੧੯ ॥ ਸੁਨ ਮਨ ਮੁਰਝੇ ਭੂਪ
ਪਹਾਰੀ ॥ ਚੱਟੀ ਪਰੀ ਸੀਸ ਪਰ ਭਾਰੀ ॥ ਸੇ ਦਿਨ ਯਾਦ ਕਰਤ
ਪਛਤਾਇ ॥ ਜਿਹ ਦਿਨ ਗੁਰ ਸਨ ਬੈਰ ਉਠਾਇ ॥ ੨੦ ॥ ਅਬ
ਪਛਤਾਏ ਤੇ ਕਯਾ ਬਨੇ ॥ ਸਤਿ ਬਚ ਕਹਿ ਜੋ ਨਾਜ਼ਮ ਭਨੇ ॥ ਗਨ
ਨਹ ਪਠੈ ਬਸਤ ਮੰਗਵਾਈ ॥ ਅਰਜੀ ਲਿਖ ਬਜੀਦ ਇਹ ਭਾਈ

੧ ਭਰਫ ।

੨ ਪਹਾੜੀ ਰਾਜੇ ।

੩ ਬਲਾਏ ।

੪ ਮਰ ਗਿਆ ।

੫ ਲੜਾਈ ।

੬ ਡੋਰਾ ।

੭ ਸਮੂਹ ।

੮ ਜੰਗ ।

੯ ਲਕੜਾ ।

੧੦ ਘਾਹ ।

੧੧ ਬਕਰੇ ਆਦ ।

੧੨ ਖਚਰ ।

॥ ੨੧ ॥ ਅਹੁ ਹਜ਼ਰਤ ਜੀ ਅਰਜ਼ ਹਮਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਲਖੇ
 ਹਕੀਕਤ ਸਾਰੀ ॥ ਅਹੈ ਗੁਰੂ ਸੂਰਾ ਬਲਵਾਨਾ ॥ ਜਿਸਕੇ ਸਮ ਜਗ
 ਨਹਿੰ ਕੋ ਆਨਾ ॥ ੨੨ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਗਾਦੀ ਪਰ ਬੈਸਾ ॥
 ਬਾਬਾ ਹਰਿ ਗੁਬਿੰਦ ਜਿਹ ਹੈਸਾ ॥ ਪਿਤਾ ਜਾਹਿੰ ਹਠ
 ਤੁਮ ਸਨ ਕੀਨਾ ॥ ਸੀਸ ਦੀਨ ਪੈ ਸਿਰਰ ਨ ਦੀਨਾ ॥ ੨੩ ॥
 ਗੁਰੂ ਗੁਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਪੰਥ ਉਪਾਯੋ ॥ ਨਾਮ ਖਾਲਸਾ ਜੋਊ ਕਹਾਯੋ ॥
 ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਜੁਗਨ ਤੇ ਨਿਆਰਾ ॥ ਚੋਰਨ ਦਿਨ ਮਹਿੰ ਅਧਕ
 ਪਸਾਰਾ ॥ ੨੪ ॥ ਲਰਨ ਮਰਨ ਤੇ ਨਹਿੰ ਜੋ ਡਰੈ ॥ ਸ਼ਬ ਐ ਰੋਜ਼
 ਜੰਗ ਕੋ ਕਰੈ ॥ ਹਮਰੇ ਹਿਤ ਕੀ ਭੀ ਯਹ ਬਾਤ ॥ ਬਰਖ਼ਿਲਾਫ ਨਿਪ
 ਭੇ ਬਖ਼ਸ਼ਾਤ ॥ ੨੫ ॥ ਇਨ ਸੰਗ ਜੁਧ ਮਾਹਿੰ ਰੁਝ ਪਰੇ ॥ ਨਾਹਿੰ
 ਤ ਹਮਰੇ ਪਰਤੇ ਗਰੇ ॥ ਅਹੈ ਬਿਰਛ ਲਘ ਸਮ ਯਹ ਜਾਨੋ ॥ ਪਠੋ
 ਅਧਕ ਦਲ ਪਟਬੇ ਠਾਨੋ ॥ ੨੬ ॥ ਨਾਹਿੰ ਤ ਬਿਧੈ ਨ ਪਟਯੋ
 ਜਾਈ ॥ ਅਹੈ ਸਮਾਂ ਅਬ ਨੀਕ ਲਖਾਈ ॥ ਅਸ ਅਰਜੀ ਲਿਖ ਜੁਗ
 ਉਮਰਾਇ ॥ ਦੀਨ ਤਿਨ੍ਹੋਂ ਕਰ ਦੀਨ ਪਠਾਇ ॥ ੨੭ ॥ ਪਹੁੰਚੇ
 ਨੌਰੰਗੇ ਪਹਿ ਜਾਇ ॥ ਦੀਨੀ ਅਰਜੀ ਕਰ ਤਿਹ ਮਾਇ ॥ ਪਠ ਕਰ
 ਕ੍ਰੋਧ ਮਾਹਿੰ ਜਰ ਬਰਯੋ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਹੁਕਮ ਐਸ ਤਬ ਕਰਯੋ ॥
 ੨੮ ॥ ਜਿਤਕ ਸੈਨ ਦਿਹਲੀ ਕੇ ਮਾਹਿ ॥ ਅਖਲ ਦੇਹੁ ਬਿਨ ਬੇਰ
 ਚਢਾਹਿ ॥ ਸਰਹੰਦ ਨਾਜ਼ਮ ਤੋ ਹੈ ਚਢਯੋ ॥ ਸੋ ਤੋ ਰਹੈ ਵਹਾਂ ਦਿਢ
 ਗਢਯੋ ॥ ੨੯ ॥ ਸੂਬਾ ਲਵਪੁਰ ਖ਼ਾਨ ਦਿਲਾਰਾ ॥ ਚਢੈ ਗੁਰੂ ਪੈ ਲੇ
 ਦਲ ਭਾਰਾ ॥ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਨਾਜ਼ਮ ਕਸ਼ਮੀਰਾ ॥ ਚਢੈ ਸੰਗ ਲੇ
 ਅਖਲ ਅਮੀਰਾ ॥ ੩੦ ॥ ਪੁਰ ਸੁਲਤਾਨ ਪਿਛੈਰਹਿ ਮਾਹਿ ॥
 ਜਿਤ ਕਿਤ ਹਾਕਮ ਖਾਨ ਜੁ ਆਹਿ ॥ ਸਭ ਨਿਜ ਨਿਜ ਦਲ

੧ ਛੇਰ ਚਢਾਵਹਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਗਹਿ ਹਮਰੇ ਢਿਗ ਲਿਆਵਹਿ ॥ ੩੧ ॥
 ਗਹਯੇ ਨ ਜਾਇ ਹਤੇ ਰਣ ਮਾਹਿ ॥ ਕੈ ਰੱਯਤ ਕਰ ਈਨ ਮਨਾਹਿ
 ਤੀਨ ਕਰਮ ਬਿਨ ਅਪਰ ਨ ਹੋਇ ॥ ਕਰੋ ਤੀਨ ਮਹਿੰ ਏਕ ਜੁ ਹੋਇ
 ॥ ੩੨ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਕੈ ਗਹਿ ਕੈ ਲੈ ਆਵਹਿ ॥ ਸੋ ਹਮ ਤੇ ਮੁਖ
 ਮਾਂਗਯੋ ਪਾਵੈ ॥ ਹੁਕਮ ਦੀਨ ਅਸ ਲਿਖ ਪਰਵਾਨੇ ॥ ਜਿਤ ਕਿਤ
 ਕੋ ਤਤ ਕਾਲ ਪਠਾਨੇ ॥ ੩੩ ॥ ਪਹੁਚੇ ਜਿਤ ਕਿਤ ਸੋ ਪਰਵਾਨੇ ॥
 ਚਢੀ ਸੈਨ ਕਛ ਨਾਹਿ ਠਿਕਾਨੇ ॥ ਕਛੁਕ ਨਾਮ ਤਿਨ ਕੇ ਸੁਨ
 ਲੀਜਹਿ ॥ ਸ਼ੇਰ ਮੁਹੰਮਦ ਖਾਨ ਲਖੀਜਹਿ ॥ ੩੪ ॥ ਅਮਰ ਖਾਜਾ
 ਖਿਜਰ ਪਛਾਨੇ ॥ ਕੋਟ ਮਲੇਰੇ ਵਾਲੈ ਜਾਨੇ ॥ ਖਾਂ ਨਜੀਬ ਹਿੰਮਤ
 ਖਾਂ ਦੋਏ ॥ ਹੁਤੇ ਨਬਾਬ ਜਲੰਧਰੀ ਜੋਏ ॥ ੩੫ ॥ ਹਿੰਮਤ ਖਾਂ ਖਾਨ
 ਉਸਮਾਨੇ ॥ ਪੁਰ ਕਸੂਰ ਵਾਰੇ ਪਹਿਚਾਨੇ ॥ ਬਖਸ਼ ਕਰੀਮ ਮੁਹੰਮਦ
 ਖਾਨਾ ॥ ਦੋਧਰੀ ਕੇ ਸੋ ਲੇਹੁ ਪਛਾਨਾ ॥ ੩੬ ॥ ਸਭਾ ਚੰਦ ਫਗਵਾੜੇ
 ਕੇਰਾ ॥ ਫਤੇ ਮੁਹੰਮਦ ਕੁੰਜ ਪੁਰ ਹੇਰਾ ॥ ਮੋਰੰਡੇ ਜਾਨੀ ਖਾਂ ਮਾਨੀ
 ਸਯਾਦਤ ਅਲੀ ਸਢੋਰੇ ਜਾਨੀ ॥ ੩੭ ॥ ਸ਼ਮਸ ਖਾਨ ਬਿਝਵਾੜੇ
 ਵਾਰਾ ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਲਿਹੁ ਅਪਰ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਸਰਸਾ ਰਾਣੀ
 ਫਤਿਆਬਾਦੀ ॥ ਬੋਹਾ ^੨ਬੁਲਾਡਾ ਅੰਡਰੂ ਆਦੀ ॥ ੩੮ ॥ ਮਾਸਾਣਾ
 ਅਲਵਾਰਾ ਝੰਗ ॥ ਪੁਰ ਬਹਾਵਲਾ ਮੁਲਤਾਂ ਰੰਗ ॥ ਚੱਠੇ ਮੰਜ
 ਕਮਾਲੀਏ ਕੇਰੇ ॥ ਪੁਰ ਪਿਸ਼ੌਰ ਆਦਕ ਕੇ ਹੋਰੇ ॥ ੩੯ ॥ ਇਤ ਆਦਕ
 ਭੇ ^੩ਯਵਨ ਅਪਾਰਾ ॥ ਭੂਪ ਲਖੋ ਜੋ ਬਾਈ ਧਾਰਾ ॥ ^੪ਮਾਲ ਗੁਜਾਰ
 ਚੋਧਰੀ ਸਾਰੇ ॥ ਹੁਕਮ ਸੂਬਿਅਨ ਕੇ ਅਨਸਾਰੇ ॥ ੪੦ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ
^੫ਛੇਰ ^੬ਬਟੋਰਨ ਕੀਨ ॥ ਚਢੇ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਦਿਸ ਮੁਖ ਕੀਨ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰ ਕੇ ਗਿਰਦ ਨਵਾਇ ॥ ਦਸ ਦਸ ਕੋਸਨ ਪਰ

੧ ਲੁਟੇਰੇ।

੨ ਤਿੰਨੇ ਨਾਮ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਹਨ।

੩ ਮੁਸਲਮਾਨ।

੪ ਜਗੀਰਦਾਰ।

੫ ਲੁਟੇਰੇ।

੬ ਇਕੱਠੀ।

ਪਸਰਾਇ ॥ ੪੧ ॥ ਪੁਰ ਅਨੰਦ ਤਬ ਇਸ ਬਿਧ ਜੋਵਾ ॥ ਜਥਾ
ਸਿੰਧ ਮਧ ਟਾਪੂ ਹੋਵਾ ॥ ਲਗ ਪਗ ਦਸ ਲਖ ਕੇ ਭੀ ਸੈਨਾ ॥ ਪੁਰ
ਅਨੰਦ ਬਿਤ ਗੁਰ ਜਿਨ ਭੈ ਨਾ ॥ ੪੨ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਅਨੰਦ
ਪੁਰ ਪੈ ਅਨਗਨ ਸੈਨਾਂ ਚਢਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਸਤੱਤਮੋਂ
ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੭੭ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੰਮਤ ^੧ਜੁਗ ਸਤ ਚੌਤੀਆ ਚੇਤ ਪੰਚ ਕੇ ਮਾਹਿ ॥

ਸ਼ਾਹੀ ਸੈਨ ਪਹਾਰ ਗਨ ਘੇਰਯੋ ਗੁਰ ਪੁਰ ਆਹਿ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਇਤ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਭ ਲਗਯੋ ਦਿਵਾਨੰ ॥ ਸੂਰ
^੨ਸਨੱਧਬਧ ਬਿਤ ਸਵਧਾਨੰ ॥ ਖਬਰ ਜਸੂਸ ਆਨ ਸਭ ਦੀਨੰ ॥
ਸੁਨ ਗੁਰ ਸਿੰਘ ਬੀਰ ਰਸ ਭੀਨੰ ॥ ੨ ॥ ਕਹਯੋ ਸਤਿਗੁਰ ਖਾਲਸ
ਪਿਆਰੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਜੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਅਪਾਰੇ ॥ ^੩ਜੁਰ ਆਯੋ ਦਲ
ਅਧਕ ਤੁਰਕਾਨਾ ॥ ਮਨ ਭਾਵਤ ਅਬ ਹਤੋ ਸੁ ਜਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ਜੇ
ਅਬ ਜੁਰ ਕੈ ਇਤ ਨਹਿ ਆਵਤ ॥ ਤੈ ਹਮ ਕਿਤ ਤਿਨ ਪਾਛ
ਸਿਧਾਵਤ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਸੁਭ ਬਿਵਤ ਬਨਾਈ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਛੁਟੈ
ਹਿੰਦ ਦੁਖ ਜਾਈ ॥ ੪ ॥ ਹਮ ਆਏ ਜਗ ਮੈਂ ਇਹ ਕਾਰਨ ॥ ਸੰਤ
ਉਬਾਰਨ ਦੁਸ਼ਟ ਪ੍ਰਹਾਰਨ ॥ ਕਸ਼ਟ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਹਾਰਹਿ ॥
ਯਵਨ ਦਰਦ ਤੇ ਹਿੰਦ ਉਬਾਰਹਿ ॥ ੫ ॥ ਖਾਮ ਪਹਾਰੀ ਨਹਿਨ
ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਸੱਤ ਬਨੇ ਕੁਮਤ ਉਰਧਾਰੀ ॥ ਇਨ ਕੈ ਨਿਜ ਕਰਮਨ
ਫਲ ਦਯੋ ॥ ਪ੍ਰਭ ਤੋ ਪਾਹਨ ਕਰ ਪੂਜਯੋ ॥ ੬ ॥ ਜਿਹ ਤੇ ਹਮ
ਸੰਗ ਬੈਰ ਮਚਾਯੋ ॥ ਆਪਨਿ ^੭ਜਰ ਜਰਜਰੀ ਕਰਾਯੋ ॥
ਭਲਾ ਭਯੋ ਜਸ ਜੁਗ ਤੇ ਨਿਆਰਾ ॥ ਭਯੋ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ

੧ ਸੰਮਤ ਨਾਨਕ ਸ਼ਾਹੀ ੨੩੪ । ੨ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਸਾਹਿਤ ਤਿਆਰ ਬਰ ਤਿਆਰ ।

੩ ਜੁੜ ਆਇਆ ।

੪ ਧੰਨ ਨੂੰ ਨਾਸ ਕਰਾਇਆ ।

੧ ਕਰਾਰਾ ॥ ੭ ॥ ਤਸ ਜੁਗ ਪਰ ਹੈ ਖਾਲਿਸ ਭਾਰਾ ॥ ੨ ਅਮਰ ਕਰੈ
 ਗੋ ਧਰ ਪਰ ਸਾਰਾ ॥ ਅਬ ਬਡ ਸੁਭ ਸਮਾਗਮ ਭਯੋ ॥ ੩ ਜੋਗਿਨ
 ਕਰ ਪਦ ਜੋ ਨਹਿ ਅਯੋ ॥ ੮ ॥ ਸੋ ਇਕ ਛਿਨ ਮਹਿ ਸੂਰਾ ਲਹੈ ॥
 ਸਸੁਖ ਹੋਇ ਜੋ ਜੁਧਹਿ ਕਹੈ ॥ ਧਰਮ ਹਤੇ ਜੁਧ ਕਰਬੈ ਸਾਰ ॥ ਇਸ
 ਤੇ ਅਪਰ ਨਾਹਿ ਉਪਕਾਰ ॥ ੯ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਤੇ ਸਭ ਹਰਖੇ ਸਿੰਘਾ ॥
 ੪ ਮ੍ਰਿਗਨ ਆਮਦਨ ਤੇ ਜਿਮ ੫ ਸਿੰਘਾ ॥ ਰਿਦੈ ਬੀਰ ਰਸ ਸਭ ਕੇ
 ਜਾਗਾ ॥ ਕਹੈ ੬ ਪਰਸਪਰ ਹਮ ਬਡ ਭਾਗਾ ॥ ੧੦ ॥ ਜੀਤਹਿ
 ਸੱਤ੍ਰਨ ਸੁਖ ਜਸ ਪਾਵਹਿ ॥ ਖੁਸ਼ੀ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਜਿਮ ਹਮ ਭਾਵਹਿ ॥
 ਜੇ ਹਤ ਸੱਤ੍ਰ ਤਜੈ ਸਰੀਰਾ ॥ ਲਹੈ ਉਚ ਪਦ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥
 ੧੧ ॥ ਚਾਰ ਦਿਵਸ ਕਯਾ ਜਗ ਮਹਿ ਜੀਵਨ ॥ ਕਜੋਂ ਨ ਲੋਹਿ
 ਪਦ ਆਨੰਦ ਥੀਵਨ ॥ ਕਹਾ ਜਗਦ ਸੁਖ ਦੈ ਦਿਨ ਕੇਰਾ ॥ ਨਿਸਚੈ
 ਮਰਨ ਅੰਤ ਕੀ ਬੇਰਾ ॥ ੧੨ ॥ ਪਰ ਕਰ ਮੰਚ ਪ੍ਰਾਣ ਕੋ ਤਿਆਗਨ ॥
 ੭ ਆਯੁਧ ਧਾਰੀ ਤਹਿ ਬਡਭਾਗਨ ॥ ਰੁਕਹਿ ਕੰਠ ੮ ਕਫ ਤੇ ਦੁਖ
 ਪਾਵਹਿ ॥ ਤਜੈ ਮੂਤ੍ਰ ਮਲ ਨਹੀਂ ਨਹਾਵੈ ॥ ੧੩ ॥ ੯ ਬਿਆਧ
 ੧੦ ਬਿਬਧ ਬਿਧ ਤਨ ਉਪਜਾਏ ॥ ਬਰਖਨ ਮਾਸਨ ਦਿਨ ਦੁਖ
 ਪਾਏ ॥ ਅਤ ਸੰਕਟ ਤੇ ਛੂਟਹਿ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਨਿਸਚੈ ਬਨੈ ਦੇਹ ਕੀ ਹਾਨ
 ॥ ੧੪ ॥ ਯਾਂਤੈ ਜੰਗ ਬੀਰਤਾ ਕਰਕੈ ॥ ਦੇਹ ਛਿਨਕ ਮਹਿ ਪ੍ਰਾਨ
 ਨਿਕਰ ਕੈ ॥ ਅਟਲ ਅਨੰਦ ਬਿਲੰਦਹਿ ਪਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ
 ਚਰਨ ਸਮਾਇ ॥ ੧੫ ॥ ਮੁਕਤ ਲੇਹਿ ਜੋਧਾ ਨਿਸਕਾਮੀ ॥ ਬਾਂਛਤ
 ਸੁਖ ਪਾਹੇ ਸਹਿਕਾਮੀ ॥ ਇਹ ਤੈ ਸਦਾ ਬਰਤ ਗੁਰ ਲਾਯੋ ॥ ਲਰੈ
 ਜੰਗ ਤਿਨ ਨਿਸਚੈ ਪਾਯੋ ॥ ੧੬ ॥ ਬਡੇ ਭਾਗ ਤੇ ਨਰ ਤਨ ਹੋਵਾ ॥

੧ ਤਕੜਾ । ੨ ਹੁਕਮ । ੩ ਜੋਗੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਪਦਵੀ । ੪ ਹਰਨ । ੫ ਸ਼ੇਰ ।

੬ ਆਪਸ ਵਿਚ ।

੭ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਧਾਰੀ ।

੮ ਬਲਗਮ ।

੯ ਰੋਗ ।

੧੦ ਅਨੇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ।

ਤਿਨ ਤੇ ਅਧਕ ਪ੍ਰਭੂ ਗੁਰ ਜੋਵਾ ॥ ਪੁਨ ਅਧਕਾਇ ਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਲੀਨਾ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਮਹਿ ਨਿਜ ਮਨ ਭੀਨਾ ॥ ੧੭ ॥ ਅਸ ਪਦ
 ਪਾਇ ਖੋਇ ਨਹਿੰ ਦੇ ਹੈਂ ॥ ਕਿਉਂ ਨ ਸਫਲ ਗੁਰ ਢਿਗ ਕਰ ਲੈਹੈਂ ॥
 ਦਸ ਦਿਨ ਅਪਰ ਜੀਏ ਕਯਾ ਹੋਇ ॥ ਐਸੇ ਲਾਭ ਤਜੈ ਨਹਿੰ ਕੋਇ
 ॥ ੧੮ ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਆਪਸ ਕੇ ਮਾਹਿ ॥ ਕਹੈ ਖਾਲਸਾ ਸੁਨਹਿ
 ਉਮਾਹਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭ ਬਿਧ ਭਏ ਤਿਆਰ ॥ ਮੇਗ ਜੀਨ ਐ
 ਰਸਦ ਅਪਾਰ ॥ ੧੯ ॥ ਪੁਰ ਥੇ 'ਕੋਸ਼ਤ ਸਭ ਪਰਕਾਰਾ ॥ ਘਰੈ
 ਘਰੰਈਆ ਬਿਬਧ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਖੁਦ ਗੜ੍ਹ ਅਨੰਦ ਮਹਿੰ ਬਿਰੇ ॥
 ਪੰਚ ਸਹੰਸ੍ਰ ਸਿੰਘ ਸੰਗ ਕਰੇ ॥ ੨੦ ॥ ਸਿੰਘ ਅਜੀਤ ਦੇ ਦੇਇ
 ਹਜਾਰੇ ॥ ਲੋਹ ਗੜ੍ਹੇ ਮਧ ਬਿਰੇ ਉਦਾਰੇ ॥ ਸਿੰਘ ਜੁਝਾਰ ਕੋ ਇਤਨੇ
 ਦੇ ਕੈ ॥ ਕੇਸ ਗੜ੍ਹੇ ਬਿਰ ਮੋਰਚ ਲੈ ਕੈ ॥ ੨੧ ॥ ਹਰੀ ਬਚਿੱਤ੍ਰ ਉਦੇ
 ਸਿੰਘ ਆਦ ॥ ਜੁਗ ਸਹੰਸ੍ਰ ਸਿੰਘ ਸੈ ਅਹਿਲਾਦ ॥ ਦੁਰਗ ਫਤੇ ਗੜ੍ਹ
 ਮਹਿੰ ਬਿਭ ਕੀਨੇ ॥ ਸਭ ਤੇ ਜਥੇ ਮੋਰਚਨ ਦੀਨੇ ॥ ੨੨ ॥ ਪ੍ਰੇਮੀ
 ਕਿਤਕ ਸੇਵ ਮਹਿੰ ਲਾਇ ॥ ਦੇਗ ਆਦਿ ਕੀ ਜੋ ਸਮਦਾਇ ॥
 ਕੇਚਤ ਜਲ ਸੇਵਾ ਮਹਿੰ ਲਾਗੇ ॥ ਪਹੁਚਾਵਹਿ ਜਿਤ ਕਿਤ ਵਡਭਾਗੇ
 ॥ ੨੩ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਸਭ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰ ਤਿਆਰੇ ॥ ਜੁਗ ਦਿਸ ਗੁਰ
 ਕੇ ਖਰੇ ਪਹਾਰੇ ॥ ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਕੇ ਟਿੱਬੇ ਬਿਤ ਘਨੇ ॥ ਸ਼ੱਤ ਤੋਪ ਹਿਤ
 ਢਾਲੇ ਬਨੇ ॥ ੨੪ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀ ਦਿਸਾ 'ਸ਼ਤਦ੍ਰਵ ਨਦ ਬਹੈ ॥ ਚਤ੍ਰਬ
 ਦਿਸ ਨਿਵਾਣ ਹੋ ਅਹੈ ॥ ਸ਼ਾਹੀ ਸੈਨ ਇਤ ਜੋਰ ਅਪਾਰਾ ॥ ਅੰਤਰ
 ਤੇ ਇਕ ਵਹਿਰ ਹਜਾਰਾ ॥ ੨੫ ॥ ਤੈ ਭੀ ਜੋਰ ਸਕੈਂ ਨਹਿੰ ਪਾਇ ॥
 ਅਸ ਵਿਧ ਬਿਵਤ ਅਕਾਲ ਰਚਾਇ ॥ ਗੁਰ ਅਨੰਦ ਗੜ੍ਹ ਬਿਰੇ
 ਅਟਾਰੀ ॥ ਤੁਰਕ ਸੈਨ ਪਰ ਦਿਸ਼ਟੀ ਡਾਰੀ ॥ ੨੬ ॥ ਦੁਰਬੀਨ
 ਪੁਨ ਕੀਨ ਲਗਾਵਨ ॥ ਸੂਬੇ ਪਿਖੇ ਸੈਤ ਉਮਰਾਵਨ ॥ ਐ ਭੂਪਤ

ਸੰਗ ਕਿਤਕ ਬਰੇ ਹੈਂ ॥ ਕਰੈਂ ਸਲਾਹ ਚਢਾਈ ਕਰੇ ਹੈਂ ॥ ੨੭ ॥
 ਹੁਤੇ ਤੋਪ ਖਾਨਾ ਗੁਰ ਤਿਆਰਾ ॥ ਹੁਕਮ ਦੀਨ ਤਤ ਛਿਨ ਤਿਨ
 ਬਾਰਾ ॥ ਪਿਓ ਟੋਲ ਤਹਿ ਲੱਛ ਲਗਾਇ ॥ ਦੇਹੁ ਬਿਥਾਰ
 ਬਿਰੇ ਸਮਦਾਇ ॥ ੨੮ ॥

ਕਬਿੱਤ ॥ ਆਗਯਾ ਸੁਨ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸੁ ਤੋਪਚੀ ਤਿਆਰ ਹੁਇ
 ਸ਼ਿਸਤ ਕੋ ਬਾਂਧ ਬਾਂਧ ਅਗਨ ਲਗਾਇ ਕਰ ॥ ਤੂਰਨ ਪਲੀਤਾ
 ਉਠਯੋ ਗਾਜ ਸਮਨਾਦ ਭਯੋ ਗੋਰਾ ਚਲਯੋ ਸੁੰਕਤ ਸਬੇਗ ਤਹਿ
 ਜਾਇ ਕਰ ॥ ਦੇਖੈ ਚਹੂੰ ਓਰ ਕੇ ਅਨੇਕ ਸੂਰ ਬੀਰ ਭਾਰੀ ਲਗਯੋ
 ਆਇ ਦੂਰ ਤੇ ਦਏ ਹੈ ਉਬਲਾਇ ਨਰ ॥ ਤ੍ਰਾਸ ਉਪਜਾਇ ਕਰ
 ਇਤ ਉਤ ਧਾਇ ਕਰ ਬੋਲੇ ਹੈਂ ਰਿਸਾਇ ਕਰ ਮਾਰ ਹੋ ਚਲਾਇ
 ਕਰ ॥ ੨੯ ॥ ਸੂਬਨ ਤੇ ਸੁਨਕੈ ਅਗਾਊ ਧਾਇ ਜਾਇ ਪਰੇ ਜਹਾਂ
 ਬੰਦ ਮੋਰਚੇ ਬਿਰਯੋ ਹੈ ਬੀਰ ਖਾਲਸਾ ॥ ਤੁਪਕਨ ਤਿਆਰ ਹੁਤੀ
 ਏਕ ਬਾਰ ਛੋਰੀ ਮਿਲ ਤੜਾ ਤੜ ਨਾਦ ਭਯੋ ਤਿਆਗ ਦੀਨ
 ਆਲਸਾ ॥ ਸਿੰਘ ਬਿਰੇ ਓਟ ਲੈ ਮਲੇਛ ਲੱਛ ਦੁਕੇ ਨੇਰ ਜਾਨੈ ਮਨ
 ਸਾਰੇ ਗੁਰੂ ਹੋਇ ਅਬ ਕਾਲਸਾ ॥ ਸਮੁਖ ਮਦਾਨ ਬੀਚ ਹਾਨ ਭਏ
 ਪ੍ਰਾਨ ਤਜ ਲਾਗ ਲਾਗ ਗੋਰੀਆਂ ਗਿਰੇ ਹੈਂ ਤਰ ਡਾਲਸਾ ॥ ੩੦ ॥

ਸਵੈਯਾ ॥ ਪੁੰਜ ਤੁਰੰਗ ਨਚਾਇ ਧਵਾਇ ਕੈ ਮਾਰਤ ਹੈਂ
 ਢਿਗ ਹੈ ਕਰ ਗੋਰੀ ॥ ਤੀਰ ਤੜਾ ਤੜ ਛੂਟਤ ਹੈਂ ਇਮ ਆਵਤ
 ਜਾਤ ਦੁਊਨ ਕੀ ਓਰੀ ॥ ਹੋਵਨ ਲਾਗ ਬਡੇ ਤਬ ਸੰਘਰ ਤੂਰਨ
 ਤਿਆਗ ਤੁਫੰਗਨ ਛੋਰੀ ॥ ਛੂਟਤ ਹੀ ਤਤਕਾਲ ਲਗੇ ਅਰ ਬੀਰਨ
 ਕੇ ਉਰ ਕੈ ਸਿਰ ਫੋਰੀ ॥ ੩੧ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਉਦੇ ਸਿੰਘ ਬਿਚ ਮੋਰਚੇ ਓਟਾ ਰਚਯੋ ਬਨਾਇ ॥

ਬਿਨਾਂ ਓਟ ਸ਼ਤ ਹਤੇ ਗਿਰਹਿੰ ਦੜਾ ਦੜ ਜਾਇ ॥ ੩੨ ॥

ਸੋਰਠਾ ॥ ਲਾਖੈਹੁ ਓਰੜ ਆਇ ਮਿਲੇ ਮਲੇਛ ਪ੍ਰਹਾਰਤੇ ॥

ਨਿਫਲ ਵਾਰ ਸਭ ਜਾਇ ਗੁਰ ਰੱਛਯਾ ਤੇ ਲਗਤ ਨਹਿੰ ॥ ੩੩ ॥
ਮਾਰੂ ਬਜੇ ਅਪਾਰ ਪਰਯੋ ਹੋਰ ਸਮਦਾਇ ਤਬ ॥ ਉਠੀ ਧੂਰ
ਬਿਸੀਆਰ ਰਵ ਛਾਦਯੋ ਧੁੰਧਕਾਰ ਭਾ ॥ ੩੪ ॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਛੁਟੇ ਬਾਨ ਗੋਰੀ ॥ ਦੁਹੂ ਓਰ ਜੋਰੀ ॥
ਘਨੇ ਘਾਵ ਲਾਗੇ ॥ ਲਹੂ ਚੀਰ ਪਾਗੇ ॥ ੩੫ ॥ ਫਿਰੇ ਛੂਛ ਘੋਰੇ ॥
ਹਿਨਾਰੈਂ ਸੁ ਜੋਰੇ ॥ ਮਿਲੇ ਹੇਲ ਘਾਲੈ ॥ ਪੁਕਾਰੈਂ ਬਿਸਾਲੈ ॥ ੩੬ ॥
ਕਿਉਂ ਪਾਇ ਗੇੜੇ ॥ ਦੁਕੇ ਜਾਇ ਨੇੜੇ ॥ ਲਰੇ ਅਗੁ ਗੋਰੀ ॥ ਗਿਰੈਂ
ਮੂੰਢ ਬੋਰੀ ॥ ੩੭ ॥ ਪਿਖੈ ਐਰ 'ਤ੍ਰਾਸੇ ॥ ਨਹੀਂ ਜਾਇ ਪਾਸੇ ॥ ਕਹੂੰ
ਬੀਰ ਗਾਜੇ ॥ ਨਹੀਂ ਪਾਇ ਭਾਜੇ ॥ ੩੮ ॥ ਰੁਪੇ ਸਿੰਘ ਬੈਸੇ ॥
ਛੁਧਾ ਸਿੰਘ ਜੈਸੇ ॥ ਸੰਭਾਰੈਂ ਤੁਫੰਗੈ ॥ ਮਹਾਂ ਕ੍ਰੋਧ ਸੰਗੈ ॥ ੩੯ ॥
ਪਿਖੈਂ ਸਾਹਿੰ ਨੇਰੈ ॥ ਤਕੈਂ ਤਾਹਿੰ ਗੇਰੈ ॥ ਮਹਾਂ ਜੰਗ ਮਾਚਾ ॥ 'ਰਜੰ
ਸੋਣ ਰਾਚਾ ॥ ੪੦ ॥ ਭੁਮੀ 'ਗੀਧ ਆਈ ॥ ਪਿਖਯੋ ਮਾਸ ਖਾਈ ॥
ਮਰੇ ਸੂਰ ਘੋਰੇ ॥ ਪਰੇ ਪੇਟ ਫੋਰੇ ॥ ੪੧ ॥ ਕਿਸੂ ਟਾਂਗ ਟੂਟੀ ॥
ਤੁਫੰਗਾਨ ਛੂਟੀ ॥ 'ਚਮੂ ਦੌਨ ਜੂਟੀ ॥ ਪਰੀ ਮਾਰ ਕੂਟੀ ॥ ੪੨ ॥
ਜਬੈ 'ਹੇਲ ਡਾਰਾ ॥ ਬਕੈ ਮਾਰ ਮਾਰਾ ॥ ਮਲੇਛੀ ਸੁ ਲੱਛੇ ॥ ਭਏ
ਸੇ ਪ੍ਰਤੱਛੇ ॥ ੪੩ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਸੁ ਜੋਧਾ ਪ੍ਰਚਾਰੇ ॥ ਦਯਾ
ਸਿੰਘ ਆਦੇ ॥ ਕਯੋ ਤਾਹਿੰ ਨਾਦੇ ॥ ੪੪ ॥ ਅਬੈ ਸ਼ੀਘ੍ਰ ਜਾਹੇ ॥
ਮਲੇਛੈ ਹਟਾਹੇ ॥ ਭਰੇ ਛੋਭ ਆਏ ॥ ਗਿਰੇ ਜੋ ਨ ਜਾਏ ॥ ੪੫ ॥
ਇਤੈ ਸਿੰਘ ਬੋਰੇ ॥ ਰਿਪੂ ਪੁੰਜ ਘੋਰੇ ॥ ਤੁਮਾਰੇ ਪਿਛਾਰੀ ॥ ਸ਼ਹੀਦਾਨ
ਭਾਰੀ ॥ ੪੬ ॥ ਬਡੇ ਆਇ ਹੱਲਾ ॥ ਨਹੀਂ ਜਾਇ ਝੱਲਾ ॥ ਸਪਾਹੀ
ਲਜਾਵੇ ॥ ਲਰਾਈ ਮਚਾਵੇ ॥ ੪੭ ॥ ਸੁਨੇ ਵਾਕ ਐਸੇ ॥ ਬਲੰ
ਪਾਇ ਜੈਸੇ ॥ ਨਮੋ ਠਾਨ ਚਾਲੇ ॥ ਮਹਾਂ ਸ਼ੱਤ੍ਰੁ ਜਾਲੇ ॥ ੪੮ ॥ ਲਰੇ
ਅਗੁ ਹੋਏ ॥ ਸਬੈ ਬੀਰ ਢੋਏ ॥ ਮਚਾਈ ਲਰਾਈ ॥ ਭਲੀ

ਧੂਮ ਪਾਈ ॥ ੪੯ ॥

ਪਾਧੜੀ ਛੰਦ ॥ ਬਿਰ ਜ਼ਬਰ ਦਸਤ ਅਰ ਖਾਂ ਬਜੀਦ ॥
 ਰਣ ਪਿਖਮ ਚਮੂ ਆਪਨ ਰਸੀਦ ॥ ਗਨ ਸੈਲ ਪਤਿ ਤਿਨ ਕੇ
 ਨਜੀਕ ॥ ਦਲ ਦੋਇ ਮਿਲੇ ਰਣ ਹੋਇ ਨੀਕ ॥ ੫੦ ॥ ਸ਼ਸਤ੍ਰ
 ਪ੍ਰਹਾਰ ਬਕ ਮਾਰ ਮਾਰ ॥ ਕਸ ਕਸ ਤੁਫੰਗ ਗਨ ਡਾਰ ਡਾਰ ॥ ਕਰ
 'ਰਵਾਂ ਦਸਤ ਕਰ ਦੇਤ ਛੋਰ ॥ ਤਬ ਪਰੇ ਤੁਰਕ ਕਰ ਹੇਲ ਜੋਰ ॥
 ੫੧ ॥ ਤਜ ਸਿੰਘ ਮੋਰਚੇ ਸਮੁਖ ਹੋਇ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਖੈਂਚ ਕੈ ਪਰੇ
 ਹੋਇ ॥ ਆਏ ਸ਼ਹੀਦ ਜੋ ਪ੍ਰਿਥਮ ਹੋਇ ॥ ਤਰ ਤੁਰਕ ਗੋਰ ਸਮ
 ਪੈਨ ਹੋਇ ॥ ੫੨ ॥ ਨਹਿ ਦਿਖੰਤ ਕੋਇ ਮਾਰੰਤ ਜੋਇ ॥ ਗਿਰ ਪਰੇ
 ਸ਼ਤ੍ਰੁ ਗਨ ਪ੍ਰਾਨ ਖੋਇ ॥ ਲਘ ਸਿੰਘ ਤੁਰਕ ਗਨ ਢੇਰ ਕੀਨ ॥ ਪਿਖ
 ਖਾਂ ਬਜੀਦ ਬਿਸਮਾਦ ਲੀਨ ॥ ੫੩ ॥ ਕੁਛ ਜ਼ਬਰ ਦਸਤ ਨਹਿ
 ਕਹਿ ਸਕੰਤ ॥ ਮਰ ਗਏ ਸ਼ੀਘ੍ਰ ਹਮ ਢਿਗ ਤਕੰਤ ॥ ਇਤ ਭਈ
 ਸਾਂਝ ਭਾ ਅੰਧਕਾਰ ॥ ਜੋ ਬਚੇ ਲੀਨ ਨਿਜ ਓਰ ਟਾਰ ॥ ੫੪ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਦੀਰਘ
 ਜੰਗ ਪ੍ਰਿਥਮ ਹੱਲੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਅਠੱਤ੍ਰਿੰਸੰ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੮ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸੂਰੇ ਨਿਜ ਸੰਭਾਰ ॥

ਸ਼ਾਹੀਦੰ ਕੈ ਦਾਹ ਦੇ ਘਾਇਲ ਪਤ ਬੰਦ ਸਾਰ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਦੇਗ ਤਿਹਾਵਲ ਭਈ ਅਪਾਰੇ ॥ ਛਕੀ ਖਾਲਸੇ
 ਆਨੰਦ ਧਾਰੇ ॥ ਨਿਸਾ ਮਾਰਿ ਅਰਧੰ 'ਸੁਪਤਾਇ ॥ ਅਰਧ ਮੋਰਚਨ
 ਮਹਿੰ ਦਿਢ ਥਾਇ ॥ ੨ ॥ ਉਤ ਜਬਰੂ ਬਾਜੀਦੇ ਆਦ ॥ ਮੂਰੇ
 'ਸਿਵਰ ਪਰ ਬਿਨ 'ਅਹਿਲਾਦ ॥ ਭੀਮ ਚੰਦ ਆਦਕ ਢਿਗ ਆਇ ॥
 ਕਹਿ ਬਜੀਦ ਨਹਿ ਆਛੇ ਥਾਇ ॥ ੩ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਜੰਗ ਕੀ ਜੈ ਨਹਿ
 ਪਾਈ ॥ ਅਲਪ ਸਿੰਘ ਨਹਿ ਸਕੇ ਪਲਾਈ ॥ ਹਮਰੇ ਮ੍ਰਿਤਕ

੧ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾ ਕੇ । ੨ ਅਧੇ ਸੌ ਗਏ । ੩ ਡੇਰਿਆਂ ਵਿਚ ਮੁੜੇ । ੪ ਪ੍ਰਸੰਨ ।

ਹਜਾਰਹੁ ਹੋਏ ॥ ਸਿੰਘ ਲਰੇ ਰਨ ਖੰਭਾ ਹੋਏ ॥ ੪ ॥ ਕਹਯੋ ਭੀਮ
ਜਸ ਚਿੰਤ ਨ ਧਾਰੋ ॥ ਕਾਰਨ ਹਾਰ ਸੁ ਲੇਹੁ ਬਿਚਾਰੋ ॥ ਓਟ ਮਾਹਿ
ਸੋ ਹਮ ਬਿਨ ਓਟਾ ॥ ਇਸ ਤੇ ਹਮ ਦਲ ਪਰਯੋ ਫੋਟਾ ॥ ੫ ॥
ਕਲ ਕੋ ਇਸ ਬਿਧ ਨਹਿ ਪੁਨ ਕਰੋ ॥ ਤੋਪਨ ਕੋ ਉਚਨ ਬਲ ਧਰੋ ॥
ਝਾਰਹੁ ਗੋਰੇ 'ਦੁਰਗਨ ਹਾਨੋ ॥ ਬਿਨ ਬਿਲੰਬ ਗੁਰ ਪਕਰਨ ਠਾਨੋ
॥ ੬ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਸੁਨ ਕੈ ਹੀਅ ਹੁਲਸਾਯੋ ॥ ਪਹਿਰੇ ਜਿਤ ਕਿਤ
ਡਬਲ ਲਗਾਯੋ ॥ ਨਿਸਾ ਮਾਹਿ ਸੁਪਤੇ ਸੈ ਚਿੰਦਾ ॥ ਇਤ ਗੁਰ ਉਠੇ
ਪ੍ਰਾਤ ਆਨੰਦਾ ॥ ੭ ॥

ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਛੰਦ ॥ ਗੁਰੂ ਹੁਕਮ ਤੇ ਬਾਜ ਉਠਯੋ ਰਣਜੀਤ
ਨਗਾਰਾ ॥ ਹੈ ਤਿਆਰੀ ਅਬ ਸੈਨ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬਾਕ ਉਚਾਰਾ ॥ ਸਜਹਿ
ਸਸਤ੍ਰ ਗਹਿ ਤੁਪਕ ਕੋ ਚਢ ਹੈਂ ਹਮ ਸੰਗਾ ॥ ਚਲੈਂ ਵਹਿਰ ਹਿਤ
ਜੰਗ ਕੈ ਕਰ ਹੈਂ ਰਿਪ ਭੰਗਾ ॥ ੮ ॥ ਸੁਨਤ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇ ਖਾਲਸਾ ਕੀਨਸ
ਤਬ ਤਿਆਰੀ ॥ ਜ਼ੀਨ ਤੁਰੰਗਨ ਡਾਲ ਕੈ ਸਜ ਸਸਤ੍ਰਨ ਭਾਰੀ ॥
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਭੀ ਰਣ ਬਸਤ੍ਰ ਕੋ ਪਹਿਰੇ ਤਨ 'ਚਾਰੂ ॥ 'ਨਿਠਰ
'ਨਿਖੰਗਹਿ ਹਾਥ ਲੇ ਧਰ ਖੜਗ ਸੁ ਭਾਰੂ ॥ ੯ ॥ ਹੈ ਨੀਲੇ
'ਆਰੋਹੇ ਪ੍ਰਭ ਬਡ ਬਜਯੋ ਨਗਾਰਾ ॥ ਸੁਨ ਕੈ ਸਿੰਘ ਸਵਾਰ 'ਭੇ ਤਬ
ਪੰਚ ਹਜਾਰਾ ॥ ਭਏ ਪਿਛਾਰੀ ਗੁਰੂ ਕੇ ਤਜ ਦੁਰਗ ਦੁਵਾਰਾ ॥
ਵਹਿਰ ਨਿਕਸ ਸੱਤ੍ਰਾਨ ਪੈ ਚਾਹੈ ਪਰਹਾਰਾ ॥ ੧੦ ॥ ਜਬਰੂ ਤੁਰਕ
ਬਜੀਦ ਦੂ ਦੇਖਤ ਭੇ ਸੈਨਾ ॥ ਦੂਰ ਬੀਨ ਅਨਵਾਇਕੈ ਆਗੇ ਧਰ
ਨੈਨਾ ॥ ਭੀਮ ਸਸੀ ਤਬ ਢਿਗ ਹੁਤੇ ਬੂਝਨ ਤਿਨ ਕੀਨਾ ॥ ਚਢੀ
'ਤੁਰੰਗਮ ਪਰ 'ਚਮੂ ਦਿਖੀਅਤ ਬਲ 'ਪੀਨਾ ॥ ੧੧ ॥ ਦੁਰਗ ਪੈਰ

੧ ਕਿਲਿਆਂ ਨੂੰ ।

੨ ਸੁੰਦਰ ।

੩ ਕਠੋਰ ।

੪ ਧਨਖ ।

੫ ਸਵਾਰ

ਹੋਕੇ ।

੬ ਘੋੜਿਆਂ ਪਰ ।

੭ ਫੌਜ ।

੮ ਕਰੜੇ ਵਾ ਤਕੜੇ ।

ਤੇ ਵਹਿਰ ਕੋ ਉਮਡਤ ਇਤ ਆਵੈ ॥ ਇਨ ਮਹਿੰ ਗੁਰ ਹੂ ਕੈ ਨਹੀਂ
 ਸਭ ਮੋਹਿ ਦਸਾਵੈ ॥ ਭੀਮੇ ਸਸਿ ਦੁਰਬੀਨ ਦੇ ਦੇਖੇ ਬਚ ਭਾਖੇ ॥
 ਪਿਖਹੁ ਖਾਨ ਜੀ ਅਗ੍ਰ ਸਭ ਰਨ ਕੋ ਅਭਲਾਖੇ ॥ ੧੨ ॥ ^੧ਕੰਚਨ
 ਜੀਨ ਤੁਰੰਗ ਪਰ ਜ਼ਾਹਰ ਝਮਕਾਵੈ ॥ ਜਰੇ ਜਵਾਹਰ ਜਗ ਮਗਤ ਜੋ
 ਫਾਂਧਤ ਆਵੈ ॥ ਨੀਲਾ ^੨ਬਰਣ ^੩ਛਬੀਲ ਹੈ ਤਿਸ ਪਰ ਅਸਵਾਰੁ ॥
 ਮੇਢੇ ਸਬਜ਼ ਕਮਾਨ ਹੈ ਗਰ ਖੜਗ ਉਦਾਰੂ ॥ ੧੩ ॥ ਜਿਗਾ ਸੀਸ
 ਪਰ ਦਮਕਤੀ ਲਾਗੇ ਗਨ ਹੀਰੇ ॥ ਉਚੀ ਕਲਗੀ ਝੂਲਤੀ ਬਡ
 ਸੋਭਾ ਦੀਰੇ ॥ ਸੋ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਿਤ ਲਰਨ ^੪ਅਰੂੜਾ ॥
 ਕਰੈ ਖੇਤ ਅਬ ^੫ਭਟਨ ਕੇ ਬਲ ਗਨ ਕਰ ਗੂੜਾ ॥ ੧੪ ॥ ਕਰ
 ਦੀਜੈ ਤੋਪੈਂ ਸ਼ੁਰੂ ਮਾਰਹੁ ਗਨ ਗੋਰੇ ॥ ਸਹਿਤ ਸੈਨ ਕੈ ਉਡੈ ਕਿਤ
 ਨਹਿੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਟੋਰੇ ॥ ਹੁਤੀ ਤੋਪ ਗਨ ਤਿਆਰ ਤਬ ਤਿਨ ਹੁਕਮ
 ਬਖਾਨਾ ॥ ਸਾਬ ^੬ਮਤਾਬੀ ਦਾਗ ਹੀ ਉਠ ਨਾਦ ਮਹਾਨਾ ॥ ੧੫ ॥
 ਬਹੁ ^੭ਜ਼ਾਲਾ ਕੋ ^੮ਬਮਨਤੀ ਤਿਹ ਧਰਾ ਹਲਾਈ ॥ ਧੁੰਮ ਧਾਰ
 ਅੰਧਕਾਰ ਭਾ ਕੁਛ ਲਖਯੋ ਨ ਜਾਈ ॥ ਹੇਲ ਸੈਲ ਤੇ ਪ੍ਰਤ ਧੁਨੀ
 ਅਰੜਾਟ ਉਠਾਏ ॥ ਗੋਰੇ ਗਨ ਐਸੇ ਚਲੇ ਕਿਤ ਛੁਹਨ ਨ ਪਾਏ ॥
 ੧੬ ॥ ਗੁਰ ਸਮੇਤ ਸਭ ਖਾਲਸਾ ਰਿਪ ਸਨਮੁਖ ਚਾਲਾ ॥ ਤੜਾ
 ਭੜੀ ਬੰਦੂਕ ਕੀ ਛੇੜੀ ਤਬ ਜਾਲਾ ॥ ਹੇਰੇ ਗੋਰੇ ਗਗਨ ਕੋ ਉਚੇ
 ਬਹੁ ਚਾਲੇ ॥ ਸੂਬੇ ਗਾਰ ਨਿਕਾਰਕੈ ਝਿਰਕੰਤ ਬਿਸਾਲੇ ॥ ੧੭ ॥
 ਇਲਮ ਤੋਪ ਕੋ ਕਿਤ ਗਯੋ ਕਿਤ ਲਗਯੋ ਨ ਗੋਰਾ ॥ ਸਨਮੁਖ
 ਆਵਤ ਦਲ ਚਲਯੋ ਸਿਰ ਦੈ ਹੋ ਫੋਰਾ ॥ ਰਿਸਯੋ ਜਾਨ
 ਸੂਬਾ ਸਬੈ ਪੁਨ ਸ਼ਿਸਤ ਲਗਾਈ ॥ ਦਾਗ ਦੀਨ ਇਕ
 ਬਾਰ ਹੀ ਲਗ ਧਰਨੀ ਮਾਈ ॥ ੧੮ ॥ ਜਾਤ ^੯ਬਾਮ ਕੋ

੧ ਸੋਨੇ ਦੀ ਜੀਨ ।   ੨ ਰੰਗ ।   ੩ ਸੁੰਦਰ ।   ੪ ਸਵਾਰ ਹੋਕੇ ।
 ੫ ਸੂਰਮੇ ।   ੬ ਤੋੜੇ ਲਾ ਦਿਤੇ ।   ੭ ਅਗਨੀ ।   ੮ ਬੰਦੂਕ ।   ੯ ਖਬੇ ।

'ਦਾਹਿਨੇ ਨਹਿ ਮੂਰਖ ਜਾਨੈ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਬਨਿ ਆਦ ਗਨ
 ਆਇਸ ਪ੍ਰਭ ਮਾਨੈ ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਮਾਰਯੋ ਚਹਿਤ ਹੈਂ ਮਤ ਮੰਦ ਮਲੀਨੇ ॥
 ਜਬ ਤੋਧਨ ਤੇ ਨਹਿ ਸਰਯੋ ਰਿਸ ਦੀਰਘ ਕੀਨੇ ॥ ੧੯ ॥ ਅਸਵਾਰੀ
 ਲੇ ਸੈਨ ਕੋ ਹਿਤ ਲਰਨ ਅਰੂਢੇ ॥ ਬਾਜੀ ਦੀਹ ਦੁੰਦਭ ਤਬੈ
 ਉਤਸ਼ਾਹਤ ਗੂਢੇ ॥ ਮਿਲੀ ਆਨ ਆਗੇ ਜਏ ਤਜ ਬਾਨ ਰੁ ਗੋਰੀ ॥
 ਭਈ ਤੜਾ ਭੜਤੁਪਕ ਕੀ ਛੂਟੀ 'ਜੁਗ ਓਰੀ ॥ ੨੦ ॥ ਸ੍ਰੀ ਕਲਗੀ
 ਧਰ ਰਿਸ ਧਰੇ 'ਧਨ ਧਰਯੋ ਕਠੋਰਾ ॥ 'ਖਰ ਖਪਰੇ ਧਰ ਧਰ
 'ਪਨਚ ਮਾਰੇ ਅਰ ਓਰਾ ॥ ਬੀਧਨ ਕੀਨੇ ਭਟ ਤੁਰਕ ਦਸ ਦਸ
 ਇਕ ਬਾਰਾ ॥ ਆਗੇ ਪਾਛੇ ਗਿਰਤ ਹੈਂ ਹੈ ਨਰ ਇਕ ਸਾਰਾ ॥ ੨੧ ॥
 ਉਠੀ ਧੂਲ ਅਸ ਖੁਰਨ ਤੇ ਛਾਦਯੋ ਅਸਮਾਨਾ ॥ ਭਯੋ ਧੂਮ ਪੁਨ
 ਦੂਸਰੇ ਅੰਧੇਰ ਮਹਾਨਾ ॥ ਘੋਰੇ ਪਰ ਘੋਰਾ ਗਿਰੇ ਤਜ ਤਜ ਕਰ
 ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਆਗੇ ਪਾਛੇ ਨ ਸਮਝਤੇ ਹੋਏ ਅਗਿਆਨਾ ॥ ਹਾਥਨ ਧਰੇਂ
 ਤੁਫੰਗ ਕੋ ਗਿਰ ਖੇਤ ਮਝਾਰੀ ॥ ਕਿਤਕ ਤੁਰੰਗ ਨਚਾਵਤੇ ਹੁਇ ਚਮ੍ਹੂ
 ਅਗਾਰੀ ॥ ਸਈਅਦ ਮੁਗਲ ਪਠਾਨ ਗਨ ਉਮਡੰਤ 'ਰੁਹੇਲੇ ॥
 ਤੀਰਨ 'ਤੋਮਰ ਤਬਰ ਕੋ ਤਰਵਾਰਨ ਮੇਲੇ ॥ ੨੩ ॥ 'ਹਯ ਭਜਾਇ
 ਕਰ ਅਗ੍ਰਹੈ ਤਜ ਹਤਹਿ ਤੁਫੰਗੇ ॥ ਘਨੋ 'ਘਮੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਭਾ ਭਟ
 ਭੇ ਰਨ ਭੰਗੇ ॥ ਮਾਰ ਮਾਰ ਲਲਕਾਰ ਕਰ ਮਿਲ ਆਪਸ ਮਾਈ ॥
 ਗੁਰੂ ਹੁਕਮ ਤੇ ਖਾਲਸਾ ਵਧ ਅਗ੍ਰ ਲਰਾਈ ॥ ੨੪ ॥

ਸਿਰਖੰਡੀ ਛੰਦ ॥ ਸਿੰਘ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰ ਜੁਟੇ ਜੁਵਾਲਾ ਬੈਨ ਲੈ ॥
 ਬਹੁਤਨ ਕੇ ਸਿਰ ਫੁਟੇ ਲਗੇ ਲਗ ਗੋਰੀਆ ॥ 'ਕੇਚਿਤ 'ਕਰ

੧ ਸਜੇ ।

੨ ਦੋਵੇਂ ਤਰਫ !

੩ ਧਨਸ਼ ।

੪ ਤਿਪੇ ਤੀਰ ।

੫ ਚਿਲੇ ਵਿਚ ।

੬ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੀ ਜਾਤੀ ਹੈ ।

੭ ਬੁਛਾ ।

੮ ਘੋੜੇ ।

੯ ਘਮਸਾਨ ।

੧੦ ਥੋੜਿਆਂ ਦੇ ।

੧੧ ਹਥ ਟੁਟੇ ।

ਪਗ ਟੁਟੇ ਗਿਰੇ 'ਪਾਵੰਗਮਾ ॥ ਕੈ ਸਊਰ ਹੈ ਸੁਟੇ ਡਰੇ ਡਰ ਸਬਦ
 ਰੇ ॥ ੨੫ ॥ ਮਿਲ ਚੀ ਦਲ ਸਮਦਾਇ ਸੇਲਨ ਸਾਂਗ ਤੇ ॥ ਤੀਛਨ
 ਤੀਰ ਚਲਾਇ ਸੂਕਤ ਮਾਰਤੇ ॥ 'ਤੋਮਰ ਹਾਥ ਭ੍ਰਮਾਇ ਸਨਮੁਖ
 ਧਾਂਵਦੇ ॥ ਸ਼ੱਤ੍ਰੁਨ ਦੇਹ ਧਸਾਇ 'ਬਰਮੀ ਸਰਪ ਜਿਉਂ ॥ ੨੬ ॥
 ਬਰਛੀ ਅਰ ਤੋਰਵਾਰੀ ਭੜਬੁ ਮੱਚਿਆ ॥ ਲੋਹੂ ਨਾਲ ਪਖਾਲੀ
 ਚਮਕਤ ਲਾਲ ਹੈ ॥ ਜਨ ਸੂਹੀ ਧਰ ਸਾਰੀ ਜੋਗਣ ਦਾਰਣਾ ॥
 ਚਰਬੇ ਪਾਨ ਸਪਾਰੀ ਜਮ ਕੀ ਜੀਹ ਹੈ ॥ ੨੭ ॥

ਨਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਬਿਲੰਦ 'ਹੋਲ
 ਡਾਰਿਯੋ ॥ ਸਮੂਹ ਸਿੰਘ ਸੰਗ ਲੈ ਤੁਫੰਗ ਕੋ ਸੰਭਾਰਿਯੋ ॥ ਬਿਰੁੱਧ
 ਜੁੱਧ ਕ੍ਰੁੱਧ ਤੇ ਸੁ ਕ੍ਰੁੱਧ ਹੋਇ ਆਇਓ ॥ ਕਠੌਰ ਧਾਰ 'ਚਾਂਪ ਕੋ ਤੁਰੰਗ
 ਕੋ ਧੋਵਾਇਓ ॥ ੨੮ ॥ ਸਮੂਹ ਬਾਨ ਤਾਨ ਤਾਨ ਤਾਕਤੇ ਪ੍ਰਹਾਰਤੇ ॥
 ਦੜਾ ਦੜੀ ਤੁਰੰਗ ਬੀਰ ਭੂਮ ਬੀਚ ਡਾਰਤੇ ॥ ਬਹੈ ਸੁ ਬੇਗ ਬਾਯੁ
 ਜਯੋਂ ਪੁਰਾਤਨੇ ਤਰੋਵਰਾ ॥ ਉਖਾਰ ਮੂਲ ਗੇਰਤੇ ਭਈ 'ਸੰਕੀਰਣੇ
 ਧਰਾ ॥ ੨੯ ॥ ਥਿਰਯੋ ਕੋ ਆਇ ਅਗ੍ਰ ਜੈ ਸੁ ਪ੍ਰਾਣ ਹੀਣ ਹੋਵਤੇ ॥
 ਭਿਆਨ ਭੂਰ ਭੂਮਕਾ ਭਗੈ 'ਭਗੈਲ ਜੋਵਤੇ ॥ ਨਹੀਂ ਜੋ ਨੈਨ ਗੋਚਰਾ
 ਬਚਯੋ ਸੁ ਜਿੰਦ ਰਾਖਕੈ ॥ ਇਤੇ ਉਤੇ 'ਪਲਾਇ ਗੇ ਨ ਸਾਮੂਹੇ
 ਭਿਲਾਖ ਕੈ ॥ ੩੦ ॥ ਗੁਰੂ ਸਮੇਤ ਖਾਲਸੇ ਧਵਾਹਿ ਜਾਹਿ ਜਾਹਿ
 ਕੈ ॥ ਸੰਘਾਰ ਕੈ ਸੁ ਬਾਰ ਕੀਨ ਕੋ ਟਿਕੈ ਨ ਤਾਂਹਿ ਕੈ ॥ ਲਗੀ ਤ
 ਬਾਨ ਗੋਰੀਆਂ ਦੇ 'ਓਰੀਆਂ ਸੜਾਕਤੇ ॥ ਪਲਾਇ ਜਾਇ ਜੀਵਤੇ
 ਮਰੇ ਪੜੇ ਤੜਾਕਤੇ ॥ ੩੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਤੈ ਸੂਬੇ ਗਿਰ ਪਤ ਮਿਲ ਸਾਰੇ ॥ ਹੇਰ ਚਮੂ
 ਪ੍ਰਤ ਗਾਰ ਉਚਾਰੇ ॥ ਬਡੇ ਜਤਨ ਤੇ ਸਨਮੁਖ ਕਰੈਂ ॥ ਕਿਤਕ

੧ ਘੋੜੇ । ੨ ਬਰਛੇ । ੩ ਖੁਡ ਵਿਚ । ੪ ਹਲਾ । ੫ ਧਨਸ਼ ।
 ੬ ਸਮੂਹ ਹੋਈ । ੭ ਭਗੋੜੇ ਵਾ ਕਾਇਰ । ੮ ਦੇੜ ਗਏ । ੯ ਵੇਵੇਂ ਤਰਫ ।

ਪਲਾਵਹਿੰ ਕੇਤਕ ਮਰੈ ॥ ੩੨ ॥ ਕੋ ਕੋ ਸਿੰਘ ਘਾਵ ਜੋ ਹੋਯੋ ॥
 ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਖਾਲਸੇ ਜੋਯੋ ॥ ਯੋਂ ਲਲਕਰ ਤੁਰਕਨ ਕੇ ਫੇਰੇ ॥ ਕੇਚਤ
 ਪਹੁਚੇ ਭਾਜਤ ਡੇਰੇ ॥ ੩੩ ॥ ਸ਼ਤ੍ਰੂਨ ਕੇ ਦਲ ਲਰ ਕਰ ਹੁਟੇ ॥
 ਬਹੁਰ ਚੈਪ ਤੇ ਸਮੁਖ ਨ ਜੁਟੇ ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਹਟ ਕਰ ਪੁਰ ਓਰੀ ॥
 ਆਵਤ ਪੁੰਜ ਤੁਰੰਗਨ ਛੋਰੀ ॥ ੩੪ ॥ ਰਣ ਮਹਿੰ ਮਰੇ ਲੋਥ
 ਉਠਵਾਇ ॥ ਘਾਇਲ ਕੋ ਸੰਭਾਲ ਸਭ ਥਾਇ ॥ ਆਇ ਦੁਰਗ ਮਹਿੰ
 ਸਤਿਗੁਰ ਬਰੇ ॥ ਸਲਕ ਤੁਪਕ ਤੋਪਨ ਕੀ ਕਰੇ ॥ ੩੫ ॥ ਦੁਰਜਨ
 ਰਾਖੇ ਦੂਰ ਹਟਾਏ ॥ ਮਾਰੇ ਖੇਤ ਬਿਖੈ ਸਮਦਾਏ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ
 ਕਹਿ ਫਤੇ ॥ ਹਰਖ ਖਾਲਸੇ ਮੈਂ ਭਾ ਅਤੇ ॥ ੩੬ ॥ ਮਿੱਤਨ ਦਾਹ ਦੇ
 ਗੁਰ ਪੁਰ ਭੇਜੇ ॥ ਸਾਲ ਪੱਤ੍ਰ ਦੇ ਘਾਇਲ ਥੇਜੇ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਕਰ
 ਸੁਖ ਸੈਂ ਸੋਏ ॥ ਕਿਤਕ ਮੋਰਚਨ ਮਹਿੰ ਦਿਢ ਹੋਏ ॥ ੩੭ ॥ ਉਤ ਸੂਬੇ
 ਭੂਪਤ ਮਿਲ ਸਾਰੇ ॥ ਆਪਸ ਮਹਿੰ ਮਿਲ ਬਾਤ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਕਲ ਤੋ
 ਗੁਰ 'ਭਟ ਓਟਾ ਧਾਰੇ ॥ ਹਮਰੀ ਸੈਨ ਮਦਾਨ ਮਝਾਰੇ ॥ ੩੮ ॥
 ਮਿਤ ਭੇ 'ਅਖਲ ਹੇਤ ਪਹਿਚਾਨਾ ॥ ਅਜ ਆਏ ਗੁਰ ਬੀਚ ਮਦਾਨਾ ॥
 ਤੋਪ 'ਬਿਫਲ ਗੀ ਅਖਲ ਹਮਾਰੀ ॥ ਕਰਯੋ ਜੰਗ ਗੁਰ ਗਜਬ
 ਗੁਜਾਰੀ ॥ ੩੯ ॥ ਲਾਖਹੁ ਮਰੇ ਹਮਾਰੇ ਪਰੇ ॥ ਗੁਰੂ ਗਏ ਪੁਨ
 ਦੁਰਗਹਿ ਬਰੇ ॥ ਜੇ ਅਸ ਬਿਧ ਪੁਨ ਦੋਇ ਲਰਾਈ ॥ ਨਿਸਚੇ ਹਮ
 ਕਰ ਜੀਤ ਨ ਆਈ ॥ ੪੦ ॥ ਸੁਨ ਕਹਿ ਭੀਮ ਚੰਦ ਤਿਹ ਬਾਰਾ ॥
 ਅਹੈ ਗੁਰੂ ਜੋਧਾ ਅਤ ਭਾਰਾ ॥ ਕਈ ਬੇਰ ਹਮ ਸੈਨ ਤੁਮਾਰੀ ॥
 ਚਢੀ ਗੁਰੂ ਪੈ ਪੁਨ ਗੀ ਹਾਰੀ ॥ ੪੧ ॥ ਅਬ ਅਸ ਕੀਜਹਿ ਦਿਵਸ
 ਚਢੈ ਜਬ ॥ ਘੇਰਾ ਪਾਉ ਚਾਰ 'ਓਰੈ ਤਬ ॥ ਅੰਨ 'ਤਿਨ ਆਨ ਨ
 ਜਾਨੇ ਦੀਜਹਿ ॥ ਬੈਰੇ ਗੁਰ ਢਿਗ ਖਰਚ ਲਖੀਜਹਿ ॥ ੪੨ ॥ ਖਾਇ

ਲਹੈਂ ਪੁਨ 'ਜ਼ੇਰ ਲਖੀਜਹਿ ॥ ਜਸ ਚਾਹੈ ਪੁਨ ਤੈਸੇ ਕੀਜਹਿ ॥
ਯਹ ਮਸਲਤ ਸਭ ਆਛੇ ਜਾਨੀ ॥ 'ਸੁਪਤੇ ਨਿਸ ਮਹਿ ਚਿੰਤ
ਮਹਾਨੀ ॥ ੪੩ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਦੀਰਘ
ਜੁੱਧ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੱਲਾ ਕਰਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਉਨਾਸੀਮੇਂ
ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੭੯ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਉਠੇ ਪ੍ਰਾਤ ਕੇ ਲਾਇ ਦੀਵਾਨ ਮਹਾਨ ॥

ਗੁਰੂ ਗਿਰਾ ਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸੇਂ ਕਰ ਹੈਂ ਰਾਗੀ ਗਾਨ ॥ ੧ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਕੀਰਤਨ ਭੋਗ ਜਬੈ ਪਰ ਗਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ
ਸਿੰਘਨ ਸੁਨ ਕਹਯੋ ॥ ਨਿਜ ਮੁਰਚੇ ਦਿਢ ਕਰ ਬਿਤ ਕੀਜੈ ॥ ਵਹਿਰ
ਜਾਇ ਨਹਿੰ 'ਸੰਘਰ ਕੀਜਹਿ ॥ ੨ ॥ ਮਾਨ ਹੁਕਮ ਖ਼ਾਲਸ
ਸਮਦਾਇ ॥ ਬਿਰ ਮੁਰਚਨ ਮਹਿੰ ਤੁਪਕ ਚਲਾਇ ॥ ਉਤ ਉਠ
ਤੁਰਕ ਪਹਾਰੀ ਸਾਰੇ ॥ 'ਗੰਦਾ ਧੂਮ ਅਚੈਂ ਪ੍ਰਭ ਮਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਸੂਬਾ
ਬਡੇ ਲਾਹੌਰਹਿ ਵਾਰੇ ॥ ਖਾਨ ਦਿਲਾਵਰ ਹੁਕਮ ਉਚਾਰੇ ॥ ਜਥੇਦਾਰ
ਸੈਨ ਮਹਿੰ ਜੋਇ ॥ ਤਿਨ੍ਹੋਂ ਕਹਯੋ ਸੁਨਹੋ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ੪ ॥ ਪੁਰ ਕੇ
ਚਤ੍ਰ ਓਰ ਮਗ ਜੇਤੇ ॥ ਡੇਰੇ ਘਾਲਹੁ ਰੋਕਹੁ ਤੇਤੇ ॥ ਨਹਿੰ ਕੋ ਪੁਰ ਤੇ
ਵਹਿਰ ਸਿਧਾਵੈ ॥ ਨਹਿੰ ਬਾਹਰ ਤੇ ਅੰਤਰ ਆਵੈ ॥ ੫ ॥ ਸੁਨ ਕਰ
ਸੈਨ ਪਤੀ ਫੁਰਮਾਨੇ ॥ ਜਿਤ ਕਿਤ ਸਿਵਰ ਲਗਾਵਨ ਠਾਨੇ ॥ ਢਾਈ
ਢਾਈ ਕੋਸਨ ਪਰ ਥਿਰੇ ॥ ਨਹਿੰ ਭੈ ਤੇ ਹੋ ਸਕ ਹੈਂ ਉਰੇ ॥ ੬ ॥
ਅਸ ਘੋਰੋ ਚੌਗਿਰਦੇ ਪਾਯੋ ॥ ਨਹਿੰ ਕੋ ਆਇ ਸਕੈ ਨਹਿੰ ਜਾਯੋ ॥
ਹਰਖੇ ਚਿਤ ਮਹਿੰ ਤੁਰਕ ਪਹਾਰੀ ॥ ਛੁਟੇ ਜੰਗ ਤੇ ਅਬ ਇਸ
ਬਾਰੀ ॥ ੭ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਅਸ ਵਿਧ ਕੇਤਕ ਦਿਵਸ ਗੇ ਬੀਤ ਮੋਰਚਨ ਮਾਹਿ ॥

ਡਰਤ ਲਰਨ ਤੇ ਤੁਰਕ ਗਨ ਨਹਿ ਹੈ ਅਗ੍ਰ ਸਕਾਹਿ ॥੮॥

ਲਲਤ ਪਦ ਛੰਦ ॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਗੁਰ ਤੀਸਰ ਪਹਿਰੇ ਛਕ
ਸਰਦੋਨਾ ਸਾਰੇ ॥ ਕਿਤਕ ਸਿੰਘ ਲੇ ਸੰਗ ਚਲੇ ਪ੍ਰਭ ਮੱਜੇ ਸਤਦ੍ਰਵ
ਬਾਰੇ ॥ ੯ ॥ ਥਾਨ ਉਤੰਗ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਜਹਿ ਠਾਂ ਹੈ ਪੂਰਬ ਦਿਸ
ਜੋਈ ॥ ਦਿਸ ਹੀ ਦਿਸ ਮਹਿ ਕੋਸ ਅਢਾਈ ਸੂਬੇ ਉਤਰੇ ਵੋਈ ॥ ੧੦ ॥
ਥਾਨ ਥਾਨ ਝੰਡੇ ਬਢ ਗਾਢੇ ਬਹੁਤ ਬਰਣ ਕੇ ਸੋਈ ॥ ਬੈਠ ਉਚ ਥਲ
ਪ੍ਰਭੂ ਬਿਰਾਜਤ ਲਸਕਰ ਸੱਤ੍ਰਨ ਜੋਈ ॥ ੧੧ ॥ ਲਗਯੋ ਦਿਵਾਨ
ਖਾਲਸੇ ਕੇਰਾ ਬਸਤ੍ਰ ਸਸਤ੍ਰ ਤਨ ਸਾਜੇ ॥ ਉਤ ਸੂਬੇ ਤ੍ਰੈ ਚਢੇ ਸੈਲ
ਕੇ ਸੰਗ ਲੀਨ ਗਨ ਰਾਜੇ ॥ ੧੨ ॥ ਪਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਪੁਰ ਓਰ ਸਭਨ
ਕੀ ਬੋਲੇ ਆਪਸ ਮਹੀਆ ॥ ਕੇ ਬੈਠੇ ਹੋਂ ਕਰੋ ਬਿਲੋਕਨ ਦੂਰਬੀਨ
ਤਰ ਗਹੀਆ ॥ ੧੩ ॥ ਪਿਖਤ ਭੀਮ ਚੰਦ ਕਹਯੋ ਤਬੈ ਜੀ ਇਹੁ
ਗੁਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸੂਰਾ ॥ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹਮ ਸੁਨੇ ਪੁਰਾਨਨ ਉਨ ਤੇ
ਅਧਕ ਹਜੂਰਾ ॥ ੧੪ ॥ ਭੂਪ ਕੇਸਰੀ ਥਾਨ ਪੈਂਡ ਸਮ ਏਕਹਿ
ਥਾਨ ਪ੍ਰਹਾਰੇ ॥ ਮਨੋ ਵਸਤ ਹੈ ਵਿਜੈ ਇਸੀ ਕੀ ਕਬੈ ਨਾਹਿ ਕਿਤ
ਹਾਰੇ ॥ ੧੫ ॥ ਇਮ ਸੁਨ ਕੈ ਸਤਿਗੁਰ ਬਲ ਕੇਰਾ ਸੂਬੇ ਕ੍ਰੋਧੇ ਤੇਈ ॥
ਦੇਖ ਨਿਪਤ ਤੁਮ ਆਗੇ ਅਬ ਹਮ ਗਹੈਂ ਕਿ ਮਾਰੈਂ ਸੋਈ ॥ ੧੬ ॥
ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਅਵਲੋਕੈਂ ਦ੍ਰਿਗ ਕ੍ਰੋਧ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਸਤ ਕਹਿ ਬਾਤ ॥

ਸੁਨ ਬਜੀਦ ਖਾਂ ਅਬ ਇਹਾਂ ਬੈਠੇ ਕਰੀਅਹਿ ਘਾਤ ॥ ੧੭ ॥

ਲਲਤ ਪਦ ਛੰਦ ॥ ਅਲਪ ਬਿਸਾਲ ਤੋਪ ਗਨ ਆਨਹੁ
ਏਕ ਬਾਰ ਦਿਹੁ ਛੋਰੀ ॥ ਸ਼ਿਸਤ ਲਗਾਇ ਹਤੋਂ ਮੈਂ ਆਪੈ ਗੁਰ ਲਾਭੈ
ਨਹਿ ਟੋਰੀ ॥ ੧੮ ॥ ਹੁਕਮ ਦੀਨ ਤਤ ਕਾਲ ਮੰਗਾਈ

੧ ਬਿਖਰ ੨ ਗਜਨ ਹੈ ਲਿਆਇ ॥ ਅਨਗਨ ਕਰ ਇਕ ਸਾਰ ਭਲੀ
 ਬਿਧ ਗੋਰੇ ਠੋਕ ਭਰਾਇ ॥ ੧੯ ॥ ਉਤ ਸਿੰਘਨ ਪਿਖ ਕੈ ਸਭ
 ਜਾਨਯੋ ਗੁਰ ਪੈ ਬੈਨ ਅਲਾਇ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਲਖੀਅਤ
 ਪਾਪੀ ਅਬੈ ਕਸੂਤ ਕਰਾਇ ॥ ੨੦ ॥ ਬਿਨਾ ਜੰਗ ਛੇਰੇ ਪਰਹਾਰੈ
 ਰਾਜ ਨੀਤ ਕੈ ਛੇਰਾ ॥ ਚਹੀਅਹਿ ਅਬ ਗੁਰ ਦੁਰਗ ਪ੍ਰਵੇਸਨ ਇਸ
 ਬਲ ਕੋ ਦਿਹੁ ਛੇਰਾ ॥ ੨੧ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪਿਖ ਕੈ ਸਨਮੁਖ
 ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਕੀਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਸਰਬ ਲੋਹ ਕੀ ਰੱਛਯਾ ਹਮ ਪੈ ਨਿਫਲ
 ਜਾਇ ਸਭ ਵਾਰਾ ॥ ੨੨ ॥ ਇਤਨੇ ਮਹਿੰ ਤਬ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਖਾਂ
 ਆਪਹਿ ਸ਼ਿਸਤ ਲਗਾਈ ॥ ਦਾਗ ਵੀਨ ਇਕ ਬੇਰ ਮਤਾਬੀ ਉਠੀ
 ਗਾਜ ਸਮਦਾਈ ॥ ੨੩ ॥ ਅੰਧ ਧੁੰਧ ਇਕ ਬਾਰ ਭਯੋ ਤਬ ਗੋਰੇ
 ਉਚੈ ਜਾਵੈਂ ॥ ਉਤ ਸੈਨਾ ਜੋ ਤੁਰਕੀ ਸਿਵਰੰ ਪਰੇ ਤਿਨ੍ਹੋਂ ਕੋ ਘਾਵੈਂ ॥
 ੨੪ ॥ ਲਗਯੋ ਦਿਵਾਨ ਮਾਹਿੰ ਨਹਿੰ ਕੋਈ ਸਿੰਘ ਹਰਖ ਬਹੁ ਧਾਰੇ ॥
 ਕਰਤਾ ਹਰਤਾ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰ ਹਮ ਕੋਨ ਮੂਢ ਸਕ ਮਾਰੇ ॥ ੨੫ ॥
 ਪਿਖ ਸੂਬੇ ਤੋਪਨ ਮੁਖ ਊਛੇ ਫੇਰਯੋ ਪੈਚ ਨਿਵਾਯੋ ॥ ਪਾ ਬਰੂਦ
 ਕਸ ਗੋਰੇ ਤਤ ਛਿਨ ਦੁਤੀਓ ਸ਼ਲਖ ਕਰਾਯੋ ॥ ੨੬ ॥ ਗਿਰ ਕੀ
 ਜਰ ਮਹਿੰ ਗੋਰੇ ਸਗਰੇ ਜਾਇ ਲਗੇ ਇਕ ਬਾਰੀ ॥ ਬਿਸਮਤ ਸੂਬੇ
 ਕ੍ਰੋਧ ਕਰੈ ਬਹੁ ਪੁਨ ਕਸ ਤੀਸਰ ਵਾਰੀ ॥ ੨੭ ॥ ਨੀਚੇ ਮੁਖ ਜਬ
 ਕਰਹਿੰ ਤੋਪ ਕੋ ਗਿਰ ਕੀ ਜਰ ਮਹਿੰ ਲਾਗੇ ॥ ਜੇ ਉਚੈ ਕਰ ਛੇਰਹਿੰ
 ਗੋਰਾ ਤਤ ਛਿਨ ਜਾਵਤ ਆਗੇ ॥ ੨੮ ॥ ਕੈ ਇਤ ਉਤ ਨਿਸਫਲ
 ਹੀ ਜਾਵਹਿੰ ਹਾਰ ਗਏ ਪਚ ਮੂੜੇ ॥ ਅਬਯੋ ਸੂਰ ਰਹਿਰਾਸ ਭੋਗ
 ਭਾ ਉਠੇ ਚਰਤ ਜਿਨ ਗੂੜੇ ॥ ੨੯ ॥ ਫਤੇ ਗੁਰੂ ਕੀ ਗਜੇ ਸਿੰਘ
 ਸਭ ਅੰਧਕਾਰ ਗਾ ਛਾਏ ॥ ਗੁਰ ਆਏ ਨਿਜ ਦੁਰਗ ਮਝਾਰੇ ਤੁਰਕ
 ਗਏ ਨਿਜ ਥਾਏ ॥ ੩੦ ॥ ਕਹਿੰ ਆਪਸ ਮਹਿੰ ਗੁਰੂ ਅਜਮਤੀ ਸਾਰ

ਬੰਦ ਕਰ ਡਾਰਾ ॥ ਚਲੀ ਤੋਪ ਪ੍ਰਥਮਹਿੰ ਐ ਅਬ ਭੀ ਨਹਿੰ ਕੀਨਸ
ਪਰਹਾਰਾ ॥ ੩੧ ॥ ਕੋ ਕਹਿ ਟਿੱਬੇ ਲਖੇ 'ਕੁਵੱਲਾ ਸਿਸਤ ਨ ਲਗੀ
ਹਮਾਰੀ ॥ ਚਿੰਤ ਨ ਠਾਨਹੁ ਅਸ ਅਵਸਰ ਕਰ ਐਹੈਂ ਕੇਤਕ ਬਾਰੀ
॥ ੩੨ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਸੁਨ ਬਿਸਮਾਦ ਰਿਦੇ ਮਹਿੰ ਸਭ ਦਿਸ ਕਰ
ਤਕਰਾਈ ॥ ਸੁਪਤੇ ਸਿੰਘਨ ਤੇ ਡਰ ਪਾਵਹਿੰ ਮਤ ਆ ਸੁਪਤੇ
ਘਾਈ ॥ ੩੩ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਨਿਸ ਬਿਤਾਇ ਸਤਿਗੁਰ ਉਠੇ ਲਾਗਯੋ ਅਧਕ ਦਿਵਾਨ ॥

ਬਾਜ ਉਠੇ ਬਾਜੇ ਅਧਕ ਇਤ ਗੁਰ ਉਤ ਤੁਰਕਾਨ ॥ ੩੪ ॥

ਲਲਤ ਪਦ ਛੰਦ ॥ ਰੋਕਹਿੰ ਤੁਰਕ ਪੰਥ ਜੈ ਪੁੰਜਹਿ ਜੋ
ਚਾਹਤ ਪੁਰ ਜਾਯੋ ॥ ਬੰਦ ਵਪਾਰੀ ਵਰਜ ਦੀਏ ਪੁਰ ਲੂਟ ਲੇਂਹ
ਜੋ ਆਯੋ ॥ ੩੫ ॥ ਨਿਕਟ ਦੂਰ ਗ੍ਰਾਮਨ ਪੁਰ ਜੇਤੇ ਸਭ ਮਹਿ
ਡਿੰਡਮ ਫੇਰਾ ॥ ਆਨੰਦ ਪੁਰ ਮਹਿੰ ਕੁਛ ਪਹੁੰਚਾਵਹਿ ਉਚਤ
ਸਜਾਇ ਸੁ ਹੇਰਾ ॥ ੩੬ ॥ ਇਮ ਘੇਰਾ ਕਰ ਲਸਕਰ ਉਤਰਯੋ
ਆਇ ਜਾਇ ਨਹਿੰ ਕੋਈ ॥ ਕਬ ਕਬ ਚਢਾਹਿੰ ਖਾਲਸਾ ਇਤ ਉਤ
ਅਰੈਂ ਅਰੀ ਰਣ ਹੋਈ ॥ ੩੭ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਏਕ ਨਿਸਾ ਮਹਿੰ ਸਿੰਘ ਦਯਾ ਜੀ ਲੀਨੇ ਸਿੰਘ ਹਜਾਰ ॥

ਵਹਿਰ ਨਿਕਸ ਅੰਧਾਰ ਮਹਿੰ ਕੀਨੇ ਜੱਥੇ ਚਾਰ ॥ ੩੮ ॥

ਸਮਝਾਯੋ ਸਭ ਘਾਤ ਕੋ ਪਰੋ ਸੈਨ ਪਰ ਜਾਇ ॥

ਮਾਰ ਮਾਰ ਕਰ ਰੈਰ ਬਡ ਪੁਨ ਨਿਕਸਹੁ ਇਤ ਆਇ ॥ ੩੯ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਮੁਹਕਮ ਸਿੰਘ ਪਿਆਰਾ ॥ ਦਿਲਵਾਲੀ
ਦਲ ਪਸਚਮ ਧਾਰਾ ॥ ਗਯੋ ਤਿਨ੍ਹੋਂ ਪੈ ਬੇਗ ਸੁ ਧਾਇ ॥ ਧਰਮ
ਸਿੰਘ ਦਿਸ ਕੋਹੀਅਨ ਜਾਇ ॥ ੪੦ ॥ ਦੱਖਣ ਦਿਸ ਲਵਪੁਰ ਕੀ
ਸੈਨਾ ॥ ਧਾਯੋ ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਕਰ ਚੈਨਾ ॥ ਪੂਰਬ ਦਿਸ ਦਲ ਪਰਾ

ਸਿਰੁੰਦੀ ॥ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਚਢ ਆਪ ਅਨੰਦੀ ॥ ੪੧ ॥ ਏਕ ਬਾਰ
 ਪਰ ਗੇ ਗਰ ਜਾਇ ॥ ਹੁਤੇ ਜੁ ਪਹਿਰੂ ਤੁਰਤ ਖਪਾਇ ॥ ਪਰ ਗਾ
 ਰੈਰਾ ਉਤ ਬਰੜਾਇ ॥ ਨਹਿੰ ਪਛਾਨ ਸਿੰਘਨ ਕੀ ਪਾਇ ॥ ੪੨ ॥
 ਆਪਸ ਮਹਿੰ ਭਾਈ ਕੋ ਭਾਈ ॥ ਖੈਂਚ ਖੈਂਚ ਕਰ ਤੇਗ ਬਹਾਈ ॥
 ਨਿਕਸੇ ਸਿੰਘ ਸਿਵਰ ਨਿਜ ਆਇ ॥ ਜਨ ਤੁਰਕਨ ਬਨ ਆਗ
 ਲਗਾਇ ॥ ੪੩ ॥ ਚਾਰੇ ਦਿਸ ਲਸ਼ਕਰ ਮਹਿੰ ਰੈਰਾ ॥ ਪਰ ਗਾ
 ਅਧਕ ਸਕੈ ਕੋ ਹੋਰਾ ॥ ਫੌਜਦਾਰ ਦੇਹੈਂ ਬਹੁ ਗਾਰੀ ॥ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ
 ਕਰੈਂ ਉਚਾਰੀ ॥ ੪੪ ॥ ਖਚਾ ਖੱਚ ਬਹਿਤੀ ਕਰਵਾਰਾ ॥ ਤੜ ਤੜ
 ਸ਼ਬਦ ਬੰਦੂਕ ਕਰਾਰਾ ॥ ਢਢੀ ਲੋਥ ਪੈ ਲੋਥ ਅਪਾਰਾ ॥ ਨਹਿੰ
 ਚਿਨਾਰ ਨਿਜ ਪਰ ਅੰਧਕਾਰਾ ॥ ੪੫ ॥ ਸਕਲ ਨਿਸਾ ਮਹਿੰ ਭਈ
 ਲਰਾਈ ॥ ^੧ਤਿਮਰ ਨਾਸ ਕਛ ਭੀ ^੨ਅਰਣਾਈ ॥ ਬਿਖੈ ਸੈਨ ਪਤ
 ਸਿੰਘ ਨ ਕੋਈ ॥ ਲੜੀ ਸੈਨ ਆਪਸ ਮਹਿੰ ਮੋਈ ॥ ੪੬ ॥ ਸੂਬੇ
 ਤੋਬਾ ਤੋਬ ਪੁਕਾਰਹਿੰ ॥ ਯਾ ਖੁਦਾਇ ਸਿੰਘ ਗਜਬ ਗੁਜਾਰਹਿੰ ॥
 ਆਪਸ ਮਹਿੰ ਹਮ ਲਾਖਹੁੰ ਸਰੇ ॥ ^੩ਸਰਬਰ ਕੈਨ ਇਨਹੁੰ ਸੰਗ
 ਕਰੇ ॥ ੪੭ ॥ ਸਰਦਾਰਨ ਕੋ ਦੇਹੈਂ ਗਾਰੀ ॥ ਕਜੋਂ ਨ ਕੀਨ ਤੁਮ
 ਸ਼ੱਤ ਚਿਨਾਰੀ ॥ ਆਗੇ ਤੇ ਉੱਤਰ ਤਬ ਦੇਵੈਂ ॥ ਅੰਧਕਾਰ ਮਹਿੰ
 ਹਮ ਕਯਾ ਲੇਵੈਂ ॥ ੪੮ ॥ ਪਿਖ ਸੁਨ ਭਏ ^੪ਬਿਸਰਤ ਸਾਰੇ ॥
 ਪਛਤਾਵਤ ਨਹਿੰ ਚਲ ਹੈਂ ਚਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਸਿੰਘਨ ਅਸ ਗਜਬ
 ਗੁਜਾਰਾ ॥ ਬਚੇ ਆਪ ਲਾਖਨ ਕੋ ਮਾਰਾ ॥ ੪੯ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਸਤਿਗੁਰ
 ਪੈ ਤੋਪ ਚਲਨ ਐ ਸਿੰਘਨ ਹੱਲੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਅੱਸੀਵਸੋਂ
 ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੮੦ ॥

੧ ਪਛਾਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ।

੨ ਹਨੇਰਾ ।

੩ ਸੁਰਜ ਦਾ ਚਾਨਣਾ ।

੪ ਸਦਰਸਤਾ ਵਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ।

੫ ਬੁਰਦੇ ਹਨ ।

ਦੇਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਅਤ ਸੂਰੇ ਬਲਵਾਨ ॥

ਧਰਮ ਰਾਖਏ ਕਾਰਨੇ ਅਤ ਰਚਯੋ ਘਮਸਾਨ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤ ਜੁਧ ਹੋਇ ਜੁਗ ਓਰਾ ॥ ਕਬ ਸਿੰਘ
ਨਿਕਸ ਪਰੈਂ ਕਰ ਜੋਰਾ ॥ ਹੇਲਾ ਘਾਲ ਲੂਟ ਵਥ ਲਿਆਵਹਿ ॥
ਕਬ ਮੁਰਚਨ ਮਹਿ ਜੁਧ ਮਚਾਵਹਿ ॥ ੨ ॥ ਕਹਾਂ ਲਗੇ ਮੈਂ ਕਰੋਂ
ਬਖਾਨਾ ॥ ਗੰਥ ਬਢਨ ਤੇ ਹਿਜ ਘਬਰਾਨਾ ॥ ਤੀਨ ਮਾਸ ਅਸ
ਬਿਧ ਬਿਤ ਗਏ ॥ ਤੁਰਕ ਭੂਪ ਚਿਤ ਬਹੁ ਦੁਖ ਲਏ ॥ ੩ ॥ ਨਹਿ
ਬਸ ਚਲੈ ਗੁਰੂ ਪੈ ਕੋਏ ॥ ਉਤ ਨੌਰੰਗ ਤਗੀਦ ਬਹੁ ਢੋਏ ॥ ਕਜੋਂ
ਇਤਨੀ ਤੁਮ ਦੇਰ ਲਗਾਈ ॥ ਇਕ ਫਕੀਰ ਨਹਿ ਜੀਤਯੋ ਜਾਈ
॥ ੪ ॥ ਇਤ ਬੇਚੈਨ ਰੈਨ ਦਿਨ ਬੀਤੇ ॥ ਉਤ ਸ਼ਾਹ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤ
ਕਰੇ ਤਗੀਤੇ ॥ ਅਤਸੇ ਸੂਬੇ ਭਏ ਲਚਾਰਾ ॥ ਖਰਚ ਅਧਕ ਨਹਿ
ਮਿਲੈ ਪਹਾਰਾ ॥ ੫ ॥ ਭੂਪਨ ਕੋ ਬਹੁ ਬਿਧ ਕਰ ਡਾਟੈ ॥ ਸੁਨ ਸੁਨ
ਭੂਪਤ ਧੁਨਤ ਲਿਲਾਟੈ ॥ ਇਤ ਗੁਰ ਢਿਗ ਨਿਤ ਲਗੈ ਦਿਵਾਨ ॥
ਇਕ ਦਿਨ ਬੈਠੇ ਵਹਿਰ ਸਥਾਨ ॥ ੬ ॥

ਲਲਤ ਪਦ ਛੰਦ ॥ ਦੂਰ ਦੂਰ ਲਗ ਕਰੈਂ ਬਿਲੋਕਨ ਇਤ
ਉਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਚਲਾਵੈਂ ॥ ਤੰਬੂ ਸਮਯਾਨੇ ਗਨ ਝੰਡੇ ਜਿਤ ਕਿਤ
ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਆਵੈਂ ॥ ੭ ॥ 'ਸਾਲ ਮਲੀ ਕੋ ਬਿਛੁੜ ਹੁਤੋ ਇਕ ਜਹਿ
'ਸਿਕੰਦ ਸਮਦਾਯਾ ॥ ਤੰਬੂ ਅਤ ਬਿਸਤਾਰ ਸਹਿਤ ਸੋ ਗਨ ਪੱਤ੍ਰਨ
ਕੀ ਛਾਯਾ ॥ ੮ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਤਰੇ ਥਿਰੇ ਤੈ ਸੂਬੇ ਚੌਪਰ ਖੇਲ ਮਚਾਏ ॥
ਭੀਮ ਚੰਦ ਐ ਭੂਪ ਚੰਦ ਤੇ ਆਦ ਥਿਰੇ ਸਮਦਾਏ ॥ ੯ ॥ ਧਨਖ
ਕਠੋਰ ਗੁਰੂ ਕੇ ਆਗੇ ਹਾਥ ਬਿਖੇ ਗਹਿ ਲੀਨਾ ॥ ਕੰਚਨ ਲਪਟਯੋ ਸੁੰਦ
'ਖਪਰਾ ਤੀਛਨ ਭੀਛਣ ਕੀਨਾ ॥ ੧੦ ॥ 'ਤਰਕਸ਼ ਤੇ ਤਬ ਕਰਯੋ

ਨਿਕਾਸਨ 'ਸੰਧ ਪਨਚ ਮਹਿ ਸੋਈ ॥ ਕਰਕੈ ਤਾਨ ਕਾਨ ਲਗ
 ਤਾਨਾ ਸਬਦ ਬਡੋ ਤਬ ਹੋਈ ॥ ੧੧ ॥ ਜ਼ਬਰ ਦਸਤ ਸੂਬਾ ਜਿਤ
 ਬੈਠਯੋ ਤਿਤ ਕੋ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਆਗਾ ॥ ਹੁਤੋ 'ਪ੍ਰਯੋਕ ਥਿਰਯੋ ਜਿਸ
 ਉਪਰ ਧਾਵੇ ਮਹਿ ਸਰ ਲਾਗਾ ॥ ੧੨ ॥ ਖਪਰਾ ਲਗਤ ਫਟਯੋ ਸੋ
 ਤਤ ਛਿਨ ਔਚਕ ਉਕਦੇ ਸਾਰੇ ॥ ਤੀਛਨ ਭੀਛਨ ਕੀਨ 'ਨਿਰੀਛਨ
 'ਖਪਰਾ ਇਹ ਗੁਰ ਮਾਰੇ ॥ ੧੩ ॥ ਜ਼ੇਰ ਦਸਤ ਨਿਜ ਹਾਥ ਨਿਕਾਸਯੋ
 ਕਹਿ ਬਜੀਦ ਖਾਂ ਸੰਗਾ ॥ ਇਤੀ ਦੂਰ ਸਰ ਪਹੁੰਚਯੋ ਜਿਨਕੋ ਕਹਾਂ
 'ਓਜ ਨਰ ਅੰਗਾ ॥ ੧੪ ॥ ਕੋਸ ਅਢਾਈ ਅਹੈ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਜਹਿ
 ਤੇ ਬੈਠ ਪ੍ਰਹਾਰਾ ॥ ਨਰ ਤਨ ਕੋ ਕੁਛ ਇਹ ਬਲ ਨਾਹਿਨ ਅਜਮਤ
 ਕੋ ਬਲ ਭਾਰਾ ॥ ੧੫ ॥ ਰਤਨ ਜਰੇ ਬਰ ਬਾਘਰ ਉਪਰ ਹੇਰਤ
 ਸਰਬ ਸਰਾਹਾ ॥ ਕੰਚਨ ਲਿਪਤ ਮੋਦ ਬਨ ਕਾਨੋ ਲੋਹ ਪੁਲਾਦੀ
 ਆਹਾ ॥ ੧੬ ॥ 'ਮੁਖੀ ਅਹੈ ਕਰ ਤਲ ਸਮ 'ਆਯੁਤ ਨਰ ਤਨ
 ਕੋਨ ਚਲਾਵੈ ॥ ਅਜਮਤ ਜੁਤ ਗੁਰ ਕਰੈ ਪ੍ਰਹਾਰਨ ਏਤੀ ਦੂਰ ਪੁਚਾਵੈ
 ॥ ੧੭ ॥ ਕਹੋ ਲਗੈ ਇਹ ਬਚੈ ਕੋਨ ਤਬ ਜਥਾ ਤੋਪ ਕੋ ਗੋਰਾ ॥
 ਭੜ ਭੜਾਇ ਹਮ ਪਰੇ ਸਬੈ ਅਬ ਰਖ ਖੁਦਾਇ ਤਨ ਮੋਰਾ ॥ ੧੮ ॥
 ਤਜਯੋ ਖੇਲ ਚੌਪਰ ਕੋ ਤਬ ਹੀ ਕਹਿ ਕਹਿ ਸਭ ਬਿਸਮਾਇ ॥
 ਦੂਰਬੀਨ ਤਬ ਲਾਵਨ ਕੀਨੀ ਬੈਠੇ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਾਇ ॥ ੧੯ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਜਥਾ ਬਾਰਤਾ ਪਰਸ ਪਰ ਗਿਰ ਪਤ ਸੂਬਨ ਕੀਨ ॥

ਤਥਾ ਪ੍ਰਭੂ ਜਾਨਤ ਭਏ ਜੋ ਨਿਸਚੈ ਚਿਤ ਚੀਨ ॥ ੨੦ ॥

ਲਲਤ ਪਦ ਛੰਦ ॥ ਕਾਗਤ ਕੋ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਲੇ ਕਰ
 ਹਰਫ ਫਾਰਸੀ ਕੇਰੇ ॥ ਲਿਖਤ ਭਏ ਤਿਸ ਉਪਰ ਆਛੇ ਰਿਪਨ
 ਬ੍ਰਿਤੰਤ ਘਨੇਰੇ ॥ ੨੧ ॥ ਕਰਾਮਾਤ ਤੇ ਹਮ ਨਹਿ ਮਾਰਾ ਇਹ

੧ ਚਿਲੇ ਵਿਚ ਜੋੜ ਕੇ ।

੨ ਮੰਜਾ ।

੩ ਦੇਖ ਕਰਕੇ ।

੪ ਤੀਰ ।

੫ ਬਲ ।

੬ ਤੀਰ ਦਾ ਫਲ ।

੭ ਛਾਤੀ ।

ਬਿੱਦਯਾ ਅਭਯਾਸਾ ॥ ਅਜਮਤ ਤੇ ਨਹਿੰ ਤੁਮੈ ਪ੍ਰਹਾਰਹਿ ਨਿਸਚੇ
 ਜਾਨਹੁ ਰਾਸਾ ॥ ੨੨ ॥ ਲਿਖਯੋ ਪੱਤ੍ਰ ਸੋ ਕਰਯੋ ਇਕੱਤ੍ਰ ਧਾਰੋ ਸੋ
 ਸਰਬੰਧਾ ॥ ਬਹੁਰੇ ਧਨਖ ਕਠੋਰ ਲਯੋ ਕਰ ਬਾਨ ਪਨਚ ਸਨ ਸੰਧਾ
 ॥ ੨੩ ॥ ਤਾਨ ਕਾਨ ਲਗ ਬਲ ਤੇ ਛੋਰਯੋ ਚਢਯੋ ਸੂਕ ਅਸਮਾਨਾ ॥
 ਦਾਰਣ ਸ਼ਬਦ ਚਾਂਪ ਤੇ ਹੋਵਾ ਬੈਠੇ ਪਿਖਹਿ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ੨੪ ॥
 ਗਿਰ ਪਤ ਤੁਰਕ ਜਹਾਂ ਬਿਸਮਾਏ ਕਰਤ ਪਰਸਪਰ ਬਾਤੀ ॥
 ਸਾਲਮਲੀ ਕੋ ਬਡੋ ਕਾਠ ਜੋ ਜਿਸ ਤਰ ਤਰ ਨਰ ਪਾਤੀ ॥ ੨੫ ॥
 ਬਰੇ ਸ਼ਬਦ ਜੁਤ ਲਗਯੋ ਜਾਇ ਕਰ ਸਭ ਕਰੇ ਦ੍ਰਿਗ ਉਚੇ ॥ ਕਹਾ
 ਬਿਲੋਕੈ ਲਗਯੋ ਆਨ ਕਰ ਦੂਸਰ ਬਾਨ ਪਹੁਚੇ ॥ ੨੬ ॥ ਨੀਕੇ
 ਪਿਖਯੋ ਸੁ ਕਾਗਤ ਲਟਕਤ ਤਤ ਛਿਨ ਖੋਲ੍ਹ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਪਠ ਸੁਨ
 ਕੈ ਅਚਰਜ ਕੋ ਮਾਨਯੋ ਯਹ ਅਚੰਭ ਅਤ ਭਾਰਾ ॥ ੨੭ ॥ ਹਮਰੇ
 ਮਨ ਕੀ ਜਾਨ ਲਿਖੀ ਸਭ ਅਜਮਤ ਨਹਿੰ ਅਭਯਾਸਾ ॥ ਅਹੈਂ
 ਜੁਗਲ ਗੁਰ ਮਹਿੰ ਲਖ ਲੇਵੇ ਅਜਮਤ ਬਿੱਦਯਾ ਰਾਸਾ ॥ ੨੮ ॥
 ਬਿੱਦਯਾ ਤੇ ਹੈ ਬਾਨ ਪ੍ਰਹਾਰੇ ਅਜਮਤ ਤੇ ਮਨ ਜਾਨੇ ॥ ਜੇ ਹਮ ਹਤੇ
 ਤੁ ਮਾਰ ਸਕਤ ਹੈਂ ਪਰ ਨਹਿੰ ਗੁਰ ਹਮ ਹਾਨੇ ॥ ੨੯ ॥ ਅਸ ਕਹਿ
 ਸੁਨ ਕਰ ਭੈ ਮਨ ਮੈਂ ਧਰ ਤਜਯੋ ਸੋਊ ਅਸਥਾਨਾ ॥ ਇਤ ਉਤ ਭੇ
 ਬਹੁ ਚਿਤ ਘਬਰਾਹਟ ਸਮਰਥ ਗੁਰ ਕੋ ਜਾਨਾ ॥ ੩੦ ॥ ਪਰ ਕਯਾ
 ਕਰੈਂ ਸ਼ਾਹ ਤੇ ਡਰ ਹੈਂ ਜੇ ਤਜ ਕੈ ਅਬ ਜਾਵੈਂ ॥ ਤੈ ਔਰੰਗ ਸ਼ਾਹਿ
 ਬਡ ਜ਼ਾਲਮ ਹਮਰੇ ਖੋਜ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ੩੧ ॥ ਉਰਘ ਚਚੁੰਦਰ ਭੀ
 ਅਸ ਬਾਤੀ ਨਹਿੰ ਕਰ ਸਕੈਂ ਲਰਾਈ ॥ ਨਹਿੰ ਤਜ ਸਕੈਂ ਸ਼ਾਹ ਤੇ
 ਡਰਪੈਂ ਘੋਰੋ ਦਿਢ ਕਰਵਾਈ ॥ ੩੨ ॥
 ਦੇਹਿਰਾ ॥ ਸੂਬੇ ਸਿੰਘਨ ਤੇ ਡਰੈਂ ਕਰੈਂ ਭਲੇ ਤਕਰਾਈ ॥
 ਜਿਤ ਕਿਤ ਨਿਸ ਮਹਿੰ ਨਿਜ ਫਿਰੈਂ ਸਰਦਾਰਨ ਸਮਝਾਈ ॥ ੩੩ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਲੋਹ ਗੜ੍ਹ ਸਨਮੁਖ ਸੈਨ ਅਪਾਰਾ ॥ ਤਾ ਮਹਿ
 ਸ਼ਰਫ ਅਲੀ ਸਰਦਾਰਾ ॥ ਸੱਯਦ ਹੁਤੇ ਬੀਰ ਅਤ ਭਾਰਾ ॥
 ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਤਿਹ ਸੰਗ ਉਚਾਰਾ ॥ ੩੪ ॥ ਸ਼ਾਹ ਸਾਹਿਬ ਨਿਸ
 ਮਹਿ ਸਵਧਾਨੋ ॥ ਲੋਹਗੜ੍ਹ ਨਿਕਟ ਸਿੰਘ ਪਹਿਚਾਨੋ ॥ ਸੁਨ ਸ਼ਾਹ
 ਨੇ ਅਤ ਗਰਬ ਉਚਾਰੀ ॥ ਕਯਾ ਤੁਮ ਸਿੰਘਨ ਤੇ ਡਰ ਧਾਰੀ ॥ ੩੫ ॥
 ਕਯਾ ਮਜਾਲ ਸਿੰਘ ਇਤ ਕੋ ਤਾਕੈ ॥ ਹੁਕਮ ਕਰੋ ਗਢ ਮਾਰੋਂ ਜਾਕੈ ॥
 ਸੁਨ ਸੂਬਾ ਕਹਿ ਤਹਾਂ ਨ ਜਹੀਅਹਿ ॥ ਨਿਜੇ ਮੋਰਚੇ ਮਹਿ ਦਿਢ
 ਰਹੀਅਹਿ ॥ ੩੬ ॥ ਅਸ ਸਭ ਦਿਸ ਮਹਿ ਕਰ ਤਕਰਾਈ ॥ ਪਰੀ
 ਟੈਨ ਅੰਧਕਾਰੀ ਆਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਲੋਹ ਗੜ੍ਹ ਮਾਹਿ ॥
 ਸੂਹੇ ਸੂਹ ਦੀਨ ਅਸ ਆਹਿ ॥ ੩੭ ॥ 'ਦੋਇ ਸਹੰਸ੍ਰ ਉਟ ਚਲ
 ਆਏ ॥ 'ਚੂਨ 'ਦਾਰ ਘ੍ਰਿਤ ਆਦਿ ਸਬਾਏ ॥ ਸਨਮੁਖ ਸ਼ਰਫ ਅਲੀ
 ਜਿਹ ਥਾਨ ॥ ਉਤਰਹਿ ਤਹਾਂ ਉਟ ਸਭ ਆਨ ॥ ੩੮ ॥ ਸੁਨ
 ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੱਥੇ ਦਾਰਨ ॥ 'ਸ਼ੇਰ ਨਾਹਰ ਹਰਿ ਹਰਹਿ ਹਕਾਰਨ ॥
 ਕਹਯੋ ਚਵੇਂ ਸਿੰਘਨ ਸੰਗ ਲੈਕੈ ॥ ਲੂਟਹਿ ਹਤਰਿੰ ਸ਼ਾਹ ਕੋ ਜੈ ਕੈ
 ॥ ੩੯ ॥ ਸੁਨ ਸਰਦਾਰਨ ਹਰਖ ਅਪਾਰੇ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਕੀਨ
 ਖਾਲਸਾ ਤਿਆਰੇ ॥ ਪੰਦ੍ਰਹਿ ਸੈ ਲੇ ਨਿਕਸੇ ਬਾਹਰ ॥ ਧੂ ਤਲਵਾਰ
 ਪਰੇ ਕਰ ਆਹਰ ॥ ੪੦ ॥ ਪਹਿਰੂ ਪ੍ਰਿਥਮ ਦੀਨ ਝਟਕਾਈ ॥ ਸੁਧ
 ਤੇ ਆਗੇ 'ਸੁਪਤਨ ਘਾਈ ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਪਰੇ ਕਰ ਹਲ ਸਭ ਆਏ ॥
 ਆਧੇ ਸਿੰਘ ਤਿਨਹੁ ਪਰ ਧਾਏ ॥ ੪੧ ॥ ਅਗ੍ਰ ਕੀਨ ਲੋਹਗੜ੍ਹ
 ਮਹਿ ਬਾਰੇ ॥ ਤੁਰਕਨ ਮਹਿ ਭੀ ਹਾ ਹਾ ਕਾਰੇ ॥ ਸਭ ਦਿਸ ਤੇ
 ਉਮਡਤ ਜਬ ਆਇ ॥ ਸਿੰਘ ਲੋਹ ਗੜ੍ਹ ਪ੍ਰਵਸੇ ਧਾਇ ॥ ੪੨ ॥
 ਉਸ਼ਟ 'ਛੂਛ ਕਰ ਵਹਿਰ ਨਿਕਾਰੇ ॥ ਬੋਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਜੈਕਾਰੇ ॥

੧ ਦੇ ਹਜ਼ਾਰ ਉਠ ।

੨ ਆਟਾ ।

੩ ਦਾਲ ।

੪ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ।

੫ ਸੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿਤਾ ।

੬ ਖਾਲੀ ।

ਉਤ ਆਪਸ ਮਹਿ ਤੁਰਕਨ ਮਾਰਾ ॥ ਪਿਤਾ ਪੁਤ੍ਰ ਕੋ ਕੀਨ ਸਿੰਘਾਰਾ
 ॥ ੪੩ ॥ ਤਾਤ ਤਾਤ ਕੋ ਦੀਨ ਦੇ ਖੰਡੇ ॥ ਨਹਿ ਪ੍ਰਕਾਸ ਲੋ ਬਡ
 ਰਣ ਮੰਡੇ ॥ ਭਈ ਪ੍ਰਾਤ ਸੂਬਨ ਆ ਹੇਰਾ ॥ ਤਿਸ ਨਿਸ ਤੇ ਭੀ ਭੇ
 ਬਹੁ ਦੇਰਾ ॥ ੪੪ ॥ ਸ਼ਰਫ ਅਲੀ ਭੀ ਝਟਕਯੋ ਪਰਯੋ ॥ ਤੋਬਾ ਤੋਬ
 ਮੁਖਹੋ ਸਭ ਰਰਯੋ ॥ ਗਜ਼ਬ ਗੁਜਾਰਯੋ ਪੁਨ ਅਬ ਆਇ ॥ ਯਾ
 ਖੁਦਾਇ ਸਿੰਘ ਬੁਰੀ ਬਲਾਇ ॥ ੪੫ ॥ ਅਤਸੈ ਮਨ ਮਹਿ ਸਭ
 ਘਬਰਾਇ ॥ ਭੂਪ ਆਇ ਭੀਮੇ ਚੰਦ ਆਇ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ ਹਜ਼ਰਤ
 ਹਮੈ ਉਚਾਰੇ ॥ ਦਿਢ ਕਰਵਾਯੋ ਮੁਰਚਨ ਸਾਰੇ ॥ ੪੬ ॥ ਪੈ
 ਤਕਰਾਈ ਇਤ ਨਹਿ ਹੋਈ ॥ ਇਤੀ ਸੈਨ ਸਾਹੀ ਤਬ ਮੋਈ ॥ ਚਿੰਤ
 ਕਰੇ ਅਬ ਨਹਿ ਕਛ ਹੋਇ ॥ ਰਾਸਨ ਲੂਟਯੋ ਸਿੰਘਨ ਜੋਇ ॥ ੪੭ ॥
 ਜਾਨ ਲੇਹੁ ਅੰਤਰ ਮੁਕ ਗਯੋ ॥ ਬੋਰਨ ਦਿਨ ਮਹਿ ਸਰ ਲਖ ਲਯੋ ॥
 ਅਸ ਕਹਿ ਸੁਨ ਮਨ ਧੀਰਜ ਧਾਰੀ ॥ ਤ੍ਰਿਸਤ ਟੈਨ ਦਿਨ
 ਕਰੈ ਗੁਜਾਰੀ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
 ਤੀਰ ਚਲਾਵਨ ਐ ਸ੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਛਾਪਾ ਮਾਰਨ ਪ੍ਰਸੰਗ
 ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਇਕਾਸੀਮੇਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੮੧ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਜਬ ਪ੍ਰਾਤਹਿ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਲਗਯੋ ਦਿਵਾਨ ਮਹਾਨ ॥

ਹਰ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨਾਹਰੰ ਆਇ ਬੰਦਨਾ ਨਾਨ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤਬ ਬੂਝਨ ਕੀਨਾ ॥ ਨਿਸ ਕਸ
 ਛਾਪੇ ਮਾਰਨ ਕੀਨਾ ॥ ਨਾਹਰ ਸਿੰਘ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਤਬੈ ॥ ਕੀਨ ਪ੍ਰਸੰਗ
 ਬਤਾਵਨ ਸਬੈ ॥ ੨ ਜਸ ਵਿਧ ਸਾਹਿ ਅਜੀਤ ਮਿਰੀਂਦੇ ॥ ਚਢੇ
 ਸਿੰਘ ਲੇ ਸ਼ੱਤਰੁ ਨਿਕੰਦੇ ॥ ਜੁਗ ਸਹੰਸੁ ਕਰਹਲ ਲੁਟ ਆਨੇ ॥

ਸੁਨ ਕਲਗੀਧਰ ਅਤ ਹਰਖਾਨੇ ॥ ੩ ॥ ^੧ਸਾਧ ਸਾਧ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ
ਰਰਯੋ ॥ ਸਦਾ ਖਾਲਸੇ ਅਸ ਚਹਿ ਕਰਯੋ ॥ ਦੀਜੈ ਤੁਰਕਨ ਸਦਾ
ਸਜਾਇ ॥ ਰਾਜ ਤੇਜ ਇਨ ਦੇਹੁ ਖਪਾਇ ॥੪॥ ਸਨੈ ਸਨੈ ਲੈਤਾ
ਸਭ ਲਹੈਂ ॥ ਨਹੀਂ ਨਗਾਰ ਬੰਦ ਕੋ ਰਹੈਂ ॥ ਛੁਟੈ ਹਿੰਦ ਜੁਲਮੀ ਤੇ
ਸਾਰੀ ॥ ਜੋ ਅਬ ਤੁਮ ਸੰਗ ਲਹੈਂ ਪਹਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਸੋ ਸਿੰਘਨ ਕੋ
ਹਾਲਾ ਦੇਵਹਿੰ ॥ ਤੋ ਨਿਜ ਗੁਜਰ ਜਗਤ ਮਹਿ ਲੇਵਹਿੰ ॥ ਅਸ
ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੂੰ ਬਹੁ ਬਰ ਕਹੇ ॥ ਸਿਰੋ ਪਾਉ ਨੀਕੇ ਪੁਨ ਦਹੇ ॥ ੬ ॥
ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਗੁਰ ਕੇ ਸੂਰਮੇਂ ਅਸ ਬਿਧ ਐਸਰ ਪਾਇ ॥
ਹਤਹਿੰ ਰਿਪੂ ਗਨ ਬੇਰ ਬਿਨ ਪੁਨ ਗੜ੍ਹ ਮਹਿ ਪ੍ਰਵਸਾਇ ॥ ੭ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਚਤ੍ਰ ਮਾਸ ਅਸ ਬੀਤਤ ਭਏ ॥ ਸੂਬੇ ਦੁਖੀ
ਅਧਕ ਤਬ ਥਏ ॥ ਰੈਨ ਦਿਵਸ ਬਿਨ ਚੈਨ ਬਿਤਾਵਹਿੰ ॥ ਸਿੰਘ
ਸੈਨ ਕੋ ਆਇ ਮੁਕਾਵਹਿੰ ॥ ੮ ॥ ਉਤ ਨੁਰੰਗ ਨਿਤ ਕਰੈ ਤਗੀਦੀ ॥
ਕਹਾਂ ਭਯੋ ਬੈਠੇ ਸਮ ਗੀਟੀ ॥ ਨਹਿੰ ਗੁਰ ਕੋ ਕਰ ਫਤਹ ਸਕੰਤੇ ॥
ਅਹੋ ਨਲਾਇਕ ਨਹਿੰ ਬੁਧਵੰਤੇ ॥ ੯ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਤ੍ਰੈ ਸੂਬੇ ਇਕ
ਠਾਇ ॥ ਭੂਪ ਪਹਾਰੀ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਇ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ ਤੁਮ ਜਬ
ਹਜ਼ਰਤ ਪਾਸ ॥ ਗੁਰ ਪੈ ਕੀਨੀ ਥੀ ਦਰਖਾਸ ॥ ੧੦ ॥ ਕਹਯੋ ਝੂਠ
ਗੁਰ ਢਿਗ ਸਿਖ ਬੋਰੇ ॥ ਅਬ ਕਹੁ ਹਮ ਦਲ ਕੌਨ ਨਿਖੋਰੇ ॥ ਝੂਠ
ਭਾਖ ਕੈ ਸੈਨ ਚਢਾਇ ॥ ਆਇ ਸਿਕੰਜੇ ਮਹਿ ਹਮ ਦਾਇ ॥
ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਹਮ ਸੰਗ ਦਗਾ ਕਮਾਇਓ ਕਰਯੋ ਰੋਗ ਗੁਰ ਸੰਗ ॥

^੨ਸੰਗ ਪਰੱਸਤੋ ਬਦ ਕੀਓ ਘਾਲਯੋ ਗੁਰ ਸਨ ਜੰਗ ॥ ੧੨ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਅਬ ਜੇਕਰ ਹਮ ਤਜ ਕੈ ਜਾਵੈਂ ॥ ^੩ਰਿਸੈ ਸ਼ਾਹ
ਹਮ ਕੋ ਮਰਵਾਵੈਂ ॥ ਰਹੈਂ ਇਤੈ ਨਿਸ ਦਿਵਸ ਬਿਚੈਨੀ ॥ ^੪ਅਨੀ
ਘਨੀ ਮਰ ਹੈ ਦਿਨ ਰੈਨੀ ॥ ੧੩ ॥ ਤੁਮ ਪਾਛੈ ਹਟ ਰਹੇ ਸਬਾਇ ॥

ਜਾਨਹੁ ਗੇ ਜਬ ਰਾਜ ਸੁ ਜਾਦਿ ॥ ਸੁਨ ਭੀਮੇ ^੧ਸਸ ਆਦਿ ਭੂਪਾਰਾ ॥
ਹਾਥ ਬੰਦ ਕਰ ਐਸ ਉਚਾਰਾ ॥ ੧੪ ॥ ਹਜ਼ਰਤ ਹਮ ਕਜਾ ਅਹੈ
ਗੁਨਾਇ ॥ ਸਿੰਘਨ ਤੇ ਡਰ ਤੁਮੈਂ ਲਿਆਇ ॥ ਕਛੁ ਦਿਨ ਰਹੈ ਘੇਰ
ਕਹੁ ਪਾਇ ॥ ਫਤਹ ਮੁਹਿੰਮ ਲਖੋ ਸਭ ਭਾਇ ॥ ੧੫ ॥ ਸੁਨ ਕਰ
ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਕਰ ਕ੍ਰੋਧਾ ॥ ਨਿਤ ਘੇਰੇ ਕੋ ਦੈਹੋ ਬੋਧਾ ॥ ਚਤਰ ਮਾਸ
ਅਸ ਬੀਤਤ ਭਏ ॥ ਲਾਖਹੁ ਖਰਚ ਸ਼ਾਹ ਕੋ ਥਏ ॥ ੧੬ ॥ ਦੇਹੁ
ਖਰਚ ਆਗੇ ਹੂ ਲਰੇ ॥ ਨਤ ਪੈ ਤੁਮ ਪੈ ਗਜ਼ਬ ਨਿਹਰੇ ॥ ਸੁਨ ਕਰ
ਭੁਪ ਭੂਰ ਘਬਰਾਇ ॥ ਹਾਥ ਬੰਦ ਕੈ ਬਹੁ ^੨ਘਘਿਆਇ ॥ ੧੭ ॥
ਹਜ਼ਰਤ ਜਸ ਕਹੁ ਤਸ ਹਮ ਮਾਨੇਂ ॥ ਨਹਿੰ ਕਿਹ ਬਿਧ ਮੋਰਨ ਕੋ
ਠਾਨੇਂ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਕਿਤਕ ਲਾਖ ਧਨ ਦਯੋ ॥ ਲੇ ਸੂਬਨ ਤਬ
ਹੁਕਮ ਅਲਯੋ ॥ ੧੮ ॥ ਅਬ ਹਮ ਬੈਠ ਸਕੈਂ ਕਿਮ ਨਾਹਿੰ ॥
ਕਰੈਂ ਚਢਾਵੈਂ ਜੰਗ ਮਚਾਹਿੰ ॥ ਚਢੇ ਤੁਮੇਂ ਲੇ ਦਲ ਨਿਜ ਸਾਰਾ ॥
ਗੜ੍ਹ ਅਨੰਦ ਗੁਰ ਜਾਹਿ ਮਝਾਰਾ ॥ ੧੯ ॥ ਲਾਹੁ ^੩ਸੀਢੀਆਂ
ਪ੍ਰਵਸੈ ਜਾਇ ॥ ਹਮ ਸੈਨਾਂ ਤੁਮ ਪਾਛੇ ਜਾਇ ॥ ਹੇਲਾ ਘਾਲੇ
ਬਿਨਾਂ ਅਵਾਰਾ ॥ ਸੁਨਤ ਭੂਪ ਤਤ ਛਿਨ ਭੇ ਤਿਆਰਾ
॥ ੨੦ ॥ ਬਾਈ ਧਾਰ ਦੁੰਦਭ ਬਜਵਾਇ ॥ ਦੀਰਘ ਬਾਂਸਨ
^੪ਸੀਢੀ ਲਿਆਇ ॥ ਟੀਡੀ ਦਲ ਸਮ ਅਗ੍ਰ ਪਹਾਰੀ ॥ ਤੁਰਕੀ
ਸੈਨਾਂ ਅਖਲ ਪਿਛਾਰੀ ॥ ੨੧ ॥ ਹੁਤੇ ਮੋਰਚਨ ਮਹਿੰ ਸਿੰਘ ਜੋਇ ॥
ਪਿਖ ਕੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਢਿਗ ਗੋਇ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਸਿੰਘ ਕੀਨ
ਸਵਧਾਨੇ ॥ ਢੁਕੇ ਨਿਕਟ ਸ਼ੱਤ ਤਬ ਆਨੇ ॥ ੨੨ ॥ ਝਾੜ ਦੀਨ
ਇਕ ਬਾਰ ਬੰਦੂਕਾ ॥ ਲਾਇੰ ਸਥਾਰ ਦੀਨ ਸ਼ੱਤ ਕਾ ॥ ਪੈ ਭੂਪਨ ਕੋ
ਹੁਕਮ ਕਰਾਰਾ ॥ ਆਗੇ ਢੋਯੋ ਦਲ ਬਹੁ ਭਾਰੀ ॥ ੨੩ ॥ ਗਢ

੧ ਭੀਮ ਚੰਦ ।

੨ ਹਾੜੇ ਤਰਲੇ ।

੩ ਪੋਢੀਆਂ ।

੪ ਪੋੜੀ ।

ਅਨੰਦ ਕੈ ਸੀਢੀ ਲਾਈ ॥ ਚਢਨ ਲਗੇ ਜਬ ਬਲ ਕੋ ਲਾਈ ॥
 ਸਿੰਘ ਕ੍ਰੋਧ ਧਰ ਗੁਲਕ ਪ੍ਰਹਾਰੈਂ ॥ ਜੋ ਉਕਸੈਂ ਤਿਸ ਭੂ ਪਰ ਡਾਰੈਂ
 ॥ ੨੪ ॥ ਉਤ ਤੇ ਅਪਰ ਕਿਲਨ ਕੇ ਸਿੰਘਾ ॥ ਪਹੁਚੇ ਆਇ ਸ਼ੱਤ੍ਰੂ
 ਕੋ ਭੰਗਾ ॥ ਹਲਾ ਹੁਲੀ ਭੀ ਅੰਤ ਨ ਆਯੋ ॥ ਸਰ ਗੁਲਕਨ ਤੇ
 ਸ਼ੱਤ੍ਰੂ ਖਪਾਯੋ ॥ ੨੫ ॥ ਏਕ ਜਾਮ ਲੈ ਅਤ ਰਣ ਮੰਡਾ ॥ ਲਾਖੋਂ ਸ਼ੱਤ੍ਰੂ
 ਭਏ ਤਬ ਖੰਡਾ ॥ ਜਾਨਯੋ ਭੂਪਨ ਨਹਿੰ ਜੈ ਪਾਇ ॥ ਸੈਨਾਂ ਕੋ ਤਬ
 ਪਾਛ ਹਟਾਇ ॥ ੨੬ ॥ ਪਾਛੇ ਹੁਤੀ ਤੁਰਕ ਕੀ ਸੈਨਾਂ ॥ ਰਿਸੇ
 ਸੈਨਪਤ 'ਰਕਤੇ ਨੈਨਾ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ ਇਹੁ ਹਿੰਦੁ ਮਰਵਾਵੈਂ ॥ ਮਾਰਹੁ
 ਇਨ ਕੋ ਨਹਿੰ ਭਜ ਜਾਵੈਂ ॥ ੨੭ ॥ ਸੁਨ ਤੁਰਕਾਂ ਨੇ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਉਭਾਰੇ ॥
 ਦੜਾ ਦਾੜ ਕੋਹੀਅਨ ਕੋ ਮਾਰੇ ॥ ਇਸ ਤੇ ਸਿੰਘਨ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਬਹਾਇ ॥
 ਸਿੰਘ ਤੁਰਕ ਸਮ ਚੱਕੀ ਥਾਇ ॥ ੨੮ ॥ ਦਾਣੇ ਸਮ ਦਲ ਦੀਨ
 ਪਹਾਰੀ ॥ ਸ਼ਾਹ ਦੁਹਾਈ ਨਿਪਨ ਉਚਾਰੀ ॥ ਦੌਰ ਦੌਰ ਸੂਬਨ ਢਿਗ
 ਜਾਏ ॥ ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਰਾਖਹੁ ਸਰਨਾਏ ॥ ੨੯ ॥ ਸੁਨ ਸੂਬਨ ਨਿਜ
 ਨਰ ਪਠ ਦੀਨੇ ॥ ਮਾਰਤ ਗਿਰੀ ਹਟਾਵਨ ਕੀਨੇ ॥ ਉਤ ਤੇ ਗੁਰੂ
 ਤੋਪ ਦਗਵਾਈ ॥ 'ਬਿਜੈ ਘੋਖ ਇਕ ਨਾਮ ਕਹਾਈ ॥ ੩੦ ॥ ਨਾਮ
 'ਬਾਘਨੀ ਦੁਤੀ ਕਰਾਲੀ ॥ ਸ਼ੱਤ੍ਰੂ ਜੀਤ ਬਡ ਤਿਤੀ ਬਿਸਾਲੀ ॥ ਗੋਰੇ
 ਪਰੇ ਸ਼ੱਤ੍ਰੂ ਪਰ ਜਾਈ ॥ ਪਲੋ ਪਲੀ ਗਨ ਦੀਨ 'ਖਪਾਈ ॥ ੩੧ ॥
 ਤਿਤ੍ਰ ਬਿਤ੍ਰ ਭੇ ਛੋਡ ਮਦਾਨ ॥ ਬਚੇ ਪਟੁੰਚ ਮੁਰਚਨ ਅਸਥਾਨ ॥
 ਰੈਨ ਬਿਤਾਇ ਭੂਪ ਸਮਦਾਇ ॥ ਸੂਬਨ ਢਿਗ ਆ ਰੋਇ ਅਲਾਇ
 ॥ ੩੨ ॥ ਹਜ਼ਰਤ ਹਮ ਸੰਗ ਭਈ ਬਧੀਕੀ ॥ ਤੁਮ ਸਰਦਾਰਨ
 ਕੀਨ ਨ ਨੀਕੀ ॥ ਸੂਬਨ ਸੁਨਕੈ ਧੀਰਜ ਦੀਨ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ ਹਮ
 ਸਭ ਡਾਂਟਨ ਕੀਨ ॥ ੩੩ ॥ ਕਹੈ ਕਿ ਹਮ ਨਹਿੰ ਇਨ ਕੋ ਮਾਰਾ ॥

ਹਮ ਤੈ ਸਿੰਘਨ ਚਹਿਯੋ ਪ੍ਰਹਾਰਾ॥ ਐਚਕ ਲਗੀ ਇਨਹੁ ਕੈ ਜਾਇ॥
ਇਸ ਮਹਿ ਹਮਰੀ ਕੋਨ ਗੁਨਾਇ ॥ ੩੪ ॥ ਭੂਪ ਸਾਹਿਬ ਨਹਿ
ਚਿੰਤਾ ਧਾਰਹੁ ॥ ਪੁਨ ਨਹਿ ਹੋਇ ਐਸ ਪਰਕਾਰਹੁ ॥ ਸੁਨ ਸੁਨ ਮਨ
ਮਹਿ ਖਿਝੇ ਘਨੇਰੇ ॥ ਡਰਤੇ ਮੁਖ ਤੇ ਸਕਹਿ ਨ ਟੇਰੇ ॥ ੩੫ ॥
ਹਾਥੀ ਛਲ ਤੇ ਲੈਬੇ ਚਾਯੋ ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਚਿਤਵ ਅਧਕ ਪਛਤਾਯੋ ॥
ਅਸ ਵਿਧ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਮਚੇ ਲਰਾਈ ॥ ਹਨੈਂ ਸ਼ੱਤ੍ਰੁ ਸਿੰਘ ਫਤਹ
ਗਜਾਈ ॥ ੩੬ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਸ਼ੱਤ੍ਰੁ
ਅਨੰਦ ਗੜ੍ਹ ਪੈ ਚਢਨ ਐ ਭਾਗਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਬਯਾਸੀਮੋਂ
ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੮੨ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸਿੰਘ ਸੂਰਮੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਠਾਟ ਅਨੇਕ ਵਿਧ ਦਾਹਿ ॥
ਸ਼ੱਤ੍ਰੁ ਹਤਹਿ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਅਧਕ ਤੁਰਕ ਕੋਹੀ ਦੁਖ ਪਾਹਿ ॥ ੧ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਦੋਨਹੁ ਤਰਫ ਨਿਜੋ ਨਿਜ ਥਾਨੇ ॥ ਥਿਰ ਮੁਰਚਨ
ਮਹਿ ਜੁਧ ਕੇ ਠਾਨੇ ॥ ਕਬ ਕਬ ਸਨਮੁਖ ਮਚੇ ਲਰਾਈ ॥ ਬੀਤਯੋ
ਕਾਲ ਬਹੁਤ ਇਹ ਭਾਈ ॥ ੨ ॥ ਵਾਹਿਰ ਤੇ ਕਛੁ ਨਹਿ ਜਬ ਆਵੈ ॥
ਅੰਤਰ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਖਰਚ ਘਟਾਵੈ ॥ ਤਉ ਪਰਵਾਹਿ ਸਿੰਘ ਨਹਿ
ਕਰੈਂ ॥ ਅਤ ਬਲ ਧਾਰ ਸ਼ੱਤ੍ਰੁ ਸੰਗ ਲਰੈਂ ॥ ੩ ॥ ਸਾਧ ਕਨ੍ਹੋਯਾ
ਇਕ ਗੁਰ ਪਾਸ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਆਤਮ ਲਖਯੋ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ਰਾਗ ਨ
ਦੁਖ ਹਰਖ ਨਹਿ ਸੋਕ ॥ ਸ਼ੱਤ੍ਰੁ ਮ੍ਰਿਤ ਨਹਿ ਭਾਸਹਿ ਲੋਕ ॥ ੪ ॥
ਗਾਗਰ ਨੀਰ ਭਰੀ ਢਿਗ ਰਾਖੈ ॥ ਕਰੈ ਪਿਲਾਵਨ ਜੋ ਅਭਲਾਖੈ ॥
ਸਿੰਘ ਮੋਰਚੇ ਮਹਿ ਥਿਰ ਜੇਈ ॥ ਜਲ ਤੈ ਤ੍ਰਿਪਤ ਕਰੈ ਫਿਰ ਤੇਈ
॥ ੫ ॥ ਤੁਰਕਨ ਨਿਕਟ ਮੋਰਚੇ ਕੇਰੈ ॥ ਨੀਰ ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪਿਆਸ
ਬਡੇਰੇ ॥ ਪ੍ਰਾਤ ਹੋਨ ਤੇ ਪ੍ਰਥਮ ਅੰਧੇਰੇ ॥ ਥਿਰਹਿ ਆਇ ਜੋ ਭਟ

ਤਿਸ ਬੇਰੇ ॥ ੬ ॥ ਦਿਨ ਮਹਿੰ ਭੂਖ ਪਿਪਾਸਾ ਸਹੈਂ ॥ ਨਿਕਸਨ
 ਤਿਮਰ ਭਏ ਤੇ ਲਹੈਂ ॥ ਤਿਨ ਪਰ ਭੀ ਕਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਘਨ੍ਯਾ ॥ ਭਰ
 ਭਰ ਗਾਗਰ ਜਲ ਅਚਵਯਾ ॥ ੭ ॥ ਜਿਤੇ ਮੋਰਚਨ ਮਹਿੰ ਭਟ ਰਹੈਂ ॥
 ਦੁਹਨ ਦਿਸਨ ਕੇ ਦੁਰ ਦੁਰ ਬਹੈਂ ॥ ਜਲ ਦੁਰਲਭ ਦੋਹਨ ਦਿਸ
 ਹੋਇ ॥ ਯਾਂਤੇ ਦੇਤ ਸਾਧ ਮਤ ਸੋਇ ॥ ੮ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਦੇਖ ਖਾਲਸਾ
 ਰਿਸੈ ॥ ਜਲ ਕਯੋਂ ਦੇਤ 'ਰਿਪਨ ਗਨ ਬਿਸੈ ॥ ਕਈ ਬਾਰ ਤਿਸ
 ਦੇਤ ਹਟਾਇ ॥ ਸੋ ਨਹਿੰ ਮਿਟੈ ਦੇਤ ਜਲ ਜਾਇ ॥ ੯ ॥ ਇਕ ਦਿਨ
 ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਪਾਸ ॥ ਹਿਤ ਪੁਕਾਰ ਕੀਨੀ ਅਰਦਾਸ ॥ ਹਮ ਬਹੁ
 ਤੰਗ ਕਰੈਂ ਰਿਪ ਬ੍ਰਿੰਦ ॥ ਦਬਕ ਮੋਰਚੇ ਰਹੈਂ ਬਿਲੰਦ ॥ ੧੦ ॥
 ਖਾਨ ਪਾਨ ਨਹਿੰ ਪਹੁਚਨ ਦੇਤ ॥ ਲਾਖੋਂ ਬਿਰੇ ਮਾਰਬੇ ਹੇਤ ॥ ਤਿਨ
 ਹਿਤ ਜਲ ਲੇ ਸਾਧ ਕਨ੍ਹਯਾ ॥ ਜਾਇ ਪਿਲਾਏ ਸ਼ੱਤ੍ਰੁ ਸੁਖ ਦੱਯਾ
 ॥ ੧੧ ॥ ਰਹੇ ਹਟਾਇ ਨਹੀਂ ਇਹ ਮਾਨੈਂ ॥ ਯਾਂਤੇ ਇਸ ਮਹਿੰ ਦੋਸ
 ਪਛਾਨੈਂ ॥ 'ਗਿਰ ਪਤ ਗਨ ਸੋਂ ਮਿਲਯੋ ਲਖੀਜੈ ॥ ਕਛੁ ਲਾਲਚ
 ਕਰ ਦੇਤ ਜਨੀਜੈ ॥ ੧੨ ॥ ਨਤ-ਹਮ ਰਿਪ ਕੋ ਕਰ ਕਰ ਤੰਗਾ ॥
 ਮਾਰੇ ਹੁਤੇ 'ਪਿਪਾਸਾ ਸੰਗਾ ॥ ਇਮ ਪੁਕਾਰ ਸੁਨ ਸਿੰਘਨ ਕੇਰੀ ॥
 ਸਾਧ ਹਕਾਰਯੋ ਢਿਗ ਤਿਹ ਬੇਰੀ ॥ ੧੩ ॥ ਅੰਤਰਯਾਮੀ ਢਿਗ
 ਬੈਠਾਨਾ ॥ ਸਨਮਾਨਤ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਹੁ ਬਖਾਨਾ ॥ ਅਹੋ ਸਾਧ ਕਿਯੋਂ
 ਸਹੋ ਬਿਖਾਦਾ ॥ ਬੈਠੇ ਕਯੋਂ ਨ ਕਰੋ ਅਹਿਲਾਦਾ ॥ ੧੪ ॥ ਬੀਚ
 ਜੰਗ ਕੇ ਇਤ ਉਤ ਫਿਰੋ ॥ ਜਲ ਕੋ ਅਚਵਾਵਨ ਹਿਤ ਧਰੋ ॥
 ਸਿੰਘਨ ਤੁਮ ਪਰ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਰਿਪ 'ਗਨ ਕੇ ਮੁਖ ਮਹਿੰ ਦੇ
 ਬਾਰਾ ॥ ੧੫ ॥ ਜੇ ਨਹਿੰ ਮਿਟਹਿੰ ਪਿਲਾਵਨ ਚਾਹੈਂ ॥ ਸਿੰਘਨ ਕੋ
 ਦਿਹੁ ਨਿਜ ਪਖ ਮਾਹੈਂ ॥ ਹਮਰੇ ਸੰਗ ਗਿਰੀ ਤੁਰਕਾਨਾ ॥ ਨਾਹੜ

੧ ਵੈਰੀਆਂ ।

੨ ਪਹਾੜੀ ਰਾਜਿਆਂ ਨਾਲ ।

੩ ਪਿਆਸ ਕਰੋ ।

੪ ਸਮੁੰਹ ਵੈਰੀਆਂ ।

ਜੰਗ ਠਾਨਯੋ ਆਨਾ ॥ ੧੬ ॥ ਤੁਰਕਨ ਕੀ ਸਿੰਘ ਜਰਾ ਉਖਾਰੇ ॥
 ਹਿੰਦ ਧਰਮ ਕੋ ਲੇਹਿੰ ਉਬਾਰੇ ॥ ਨਹਿੰ ਬੈਰੀ ਗਨ ਕੋ ਜਲ ਦੇਹੁ ॥
 ਇਹੁ ਸਿੱਖਯਾ ਉਰ ਹਮਰੀ ਲੇਹੁ ॥ ੧੭ ॥ ਸਾਧ ਘਨੱਯਾ ਸੁਨ ਗੁਰ
 ਬਾਨੀ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਕਰ ਤਬੈ ਬਖਾਨੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੁਮਰੇ
 ਉਪਦੇਸੂ ॥ ਮੈਂ ਉਰ ਧਾਰਨ ਕਰੋਂ ਹਮੇਸੂ ॥ ੧੮ ॥ ਸਦਾ ਚਲੋਂ
 ਤਿਨ ਕੇ ਅਨਸਾਰੀ ॥ ਨਹੀਂ ਬਿਪਰਜੈ ਕਰਹੋਂ ਕਾਰੀ ॥ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ
 ਇਕ ਰੂਪ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਨਹਿੰ ਦੂਸਰ ਮਹਿੰ ਕੋਊ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ੧੯ ॥
 ਜਿਤਕ ਚਰਾ ਚਰ ਜਗਤ ਬਨਾਯੋ ॥ ਚੈਰਾਸੀ ਲਖ ਜੂਨ ਸੁਹਾਯੋ ॥
 ਸਭ ਮਹਿੰ ਰਹੇ ਬਿਰਾਜ ਸਮਾਨਾ ॥ ਸੱਤ੍ਰ ਮਿੱਤ੍ਰ ਕੋ ਜਾਇ ਨ ਜਾਨਾ
 ॥ ੨੦ ॥ ਸਭ ਥਲ ਤੁਮਰੇ ਰੂਪ ਨਿਹਾਰੋਂ ॥ ਭੇਦ ਭਿੰਨ ਕੋ ਨਹੀਂ
 ਬਿਚਾਰੋਂ ॥ ਮੇ ਕੋ ਤੈ ਇਮ ਹੀ ਦ੍ਰਿਸਟਾਵੈ ॥ ਤੁਮ ਬਿਨ ਦੂਸਰ ਦਰਸ
 ਨ ਆਵੈ ॥ ੨੧ ॥ ਇਮ ਰਾਵਰ ਕੋ ਹੈ ਉਪਦੇਸੂ ॥ ਸੋ ਉਰ ਧਾਰਯੋ
 ਬਿਨਾਂ ਕਲੇਸੂ ॥ ਇਤ ਸਿੰਘਨ ਮਹਿੰ ਆਪ ਬਿਰਾਜੇ ॥ ਉਤ ਤੁਰਕਨ
 ਮਹਿੰ ਤੁਮ ਹੀ ਛਾਜੇ ॥ ੨੨ ॥ ਨਹੀਂ ਪਹਾਰੀ ਮੈਂ ਹੈ ਦੂਜਾ ॥ ਜਹਿੰ
 ਕਹਿੰ ਕਰਹਿੰ ਆਪ ਕੀ ਪੂਜਾ ॥ ਜਲ ਥਲ ਸਕਲ ਗਗਨ ਅਰ
 ਅਵਨੀ ॥ ਅਹੇ ਖੇਲ ਰਾਵਰ ਕੀ ਰਵਨੀ ॥ ੨੩ ॥ ਇਮ ਸੁਨ ਸੰਤ
 ਘਨੱਯੇ ਪਾਸ ॥ ਪਰਮ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਗੁਨ ਰਾਸ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ
 ਮੁਸਕਾਇ ਬਖਾਨਾ ॥ ਸੁਨਹੁ ਖਾਲਸਾ ਮਯਾ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ੨੪ ॥
 ਸਾਧ ਬ੍ਰਿਤੀ ਇਨ ਲਖਯੋ ਚਰਿਤ੍ਰ ॥ ਇਕ ਬਚਿਤ੍ਰ ਮਹਿੰ ਸੱਤ੍ਰ ਨ
 ਮਿੱਤ੍ਰ ॥ ਇਸ ਕੋ ਕਿਸ ਬਿਧ ਕਹੋ ਨ ਕੋਈ ॥ ਕਰੈ ਜਬਾ ਮਨ
 ਆਇ ਇਸੇਈ ॥ ੨੫ ॥ ਨਹਿੰ ਬੈਰੀ ਇਸ ਕੇ ਉਰ ਭਾਸਾ ॥
 ਦੁਤੀਯਾ ਭਯੋ ਰਿਦੇ ਤੇ ਨਾਸਾ ॥ ਇਸ ਤੇ ਚਲੈ ਸਾਧ ਪੰਥ ਸੇਵਾ ॥

੧ ਉਲਟ ।
ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ।

੨ ਇਸਥਿਤ ਵਾ ਫਬ ਰਹੇ ਹੈ ।

੩ ਧਰਤੀ ।

੪ ਕਿਰਪਾ

ਬਰ ਦੀਨਸ ਅਸ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ੨੬ ॥ ਸੁਨ ਸਿੰਘਨ ਗੁਰ ਤੇ
ਤਿਹ ਬੇਰਾ ॥ ਪੁਨਹਿ ਘਨੱਯੇ ਨਹਿੰ ਕਛੁ ਟੇਰਾ ॥ ਇਤ ਉਤ ਸਭ
ਕੋ 'ਅੰਭ ਅਚਾਵੈ' ॥ ਤੁਰਕ ਪਹਾਰੀ ਸੀਸ ਨਿਵਾਵੈ ॥ ੨੭ ॥
ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਏਕ ਨਿਸਾ ਮਹਿੰ ਸਿੰਘ ਚਢੇ ਲੂਟਯੋ ਸੱਤ੍ਰ ਬਜਾਰ ॥

ਮਾਰੇ ਪਹਿਰੂ ਹਟੇ ਪੁਨ ਪ੍ਰਵਸੇ 'ਦੁਰਗ ਮਝਾਰ ॥ ੨੮ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਇਕ ਗੁਰੂ ਸਪਾਈ ॥ ਤੁਰਕਨ ਗਹਿ
ਲੀਨੋ ਬਲ ਲਾਈ ॥ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਇਹ ਤੁਰਕ ਬਨਾਯੋ ॥ ਅਵਸਰ
ਪਾਇ ਗੁਰੂ ਢਿਗ ਆਯੋ ॥ ੨੯ ॥ ਲਗਯੋ ਦਿਵਾਨ ਦੂਰ ਭਾ ਖਰਯੋ ॥
'ਰੋਦਤ ਮੁਖ ਤੇ ਬਿਨਤੀ' ਰਰਯੋ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਮੈਂ ਮ੍ਰਿਤ ਹੁਤੋ ਤ
ਨੀਕਾ ॥ ਤੁਰਕਨ ਧਰਮ ਕੀਨ ਮਮ ਫੀਕਾ ॥ ੩੦ ॥ ਕੈ ਬਖਸ਼ੋ
ਪੁਨ ਸਿੱਖੀ ਦੇਵੇ ॥ ਨਹਿੰ ਤੋ ਪ੍ਰਾਨ ਤਜੋਂ ਲਖ ਲੇਵੇ ॥ ਸੁਨ ਕਰ
ਕਹਯੋ ਤੋਹਿ ਕਯਾ ਹੋਵਾ ॥ ਕਹੋ ਬ੍ਰਿਤਾਂਤ ਆਪਨੋ ਜੇਵਾ ॥ ੩੧ ॥
ਸੁਨਤ ਕਹਯੋ ਮੈਂ ਸਿੱਖ ਤੁਮਾਰਾ ॥ 'ਅਮਕ ਨਿਸਾ ਗਾ ਲੁਟਾ
ਬਜਾਰਾ ॥ 'ਅੰਚਕ ਤੁਰਕਨ ਕੇ ਕਰ ਆਯੋ ॥ ਚਾਹਿਯੋ ਤਿਨ ਮੁਹਿੰ
ਤੁਰਕ ਬਨਾਯੋ ॥ ੩੨ ॥ ਮੈਂ ਨਹਿੰ ਬਨੋਂ ਕਹਯੋ ਮ੍ਰਿਤ ਕੀਜਹਿ ॥
ਨਹਿੰ ਉਨ ਮਾਨੀ ਪ੍ਰਭੂ ਜਨੀਜਹਿ ॥ ਗਹਿ ਮੂਢਨ ਸਿਰ ਕੇਸ
ਉਤਾਰੇ ॥ ਸੁਨਤ ਕੀਨ ਪੁਨਹਿੰ ਹਤਿਆਰੇ ॥ ੩੩ ॥ ਮੁਖ ਮਹਿੰ
ਖਾਨਾ ਪੁਨਹਿੰ ਧਸਾਯੋ ॥ ਬਹੁ ਦੁਖ ਦੇ ਕਲਮਾਂ ਪਢਵਾਯੋ ॥ ਸੁਨ
ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਕਹੋ ਤੂੰ ਸਾਚੇ ॥ ਸੰਗ ਤੁਰਕਨੀ ਰਹਿ ਬਾਚੇ ॥ ੩੪ ॥
ਸੁਨ ਸਿਖ ਕਹਯੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਹਿ ਪਾਈ ॥ ਨਹਿੰ ਕੀਨ ਸੰਗ ਮੈਂ ਗੁਰ
ਰਾਈ ॥ ਤਬੈ ਕਹਯੋ ਗੁਰ ਸੁਧਾ ਛਕੀਜੇ ॥ ਨਹਿੰ ਖਾਰਜ ਮਨ ਚਿੰਤ
ਨ ਕੀਜੇ ॥ ੩੫ ॥ ਖਰਾ ਸਿੱਖ ਤੂੰ ਹੈਂ ਸਭ ਵੇਰੀ ॥ ਬਾਂਹ ਗੁਰੂ ਕੇ

ਪਕਰੇਂ ਤੇਰੀ ॥ ਹੁਤੇ ਸਿੰਘ ਜੇ ਤਬੈ ਹਜੂਰੇ ॥ ਬੂਝਯੋ ਤਬੈ ਕਹੇ ਗੁਰ
 ਪੂਰੇ ॥ ੩੬ ॥ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਿਸ ਬਿਧ ਕਰ ਹੋਈ ॥ ਇਸੇ ਜੁ ਸਿੰਘ
 ਬਨਾਵੇ ਤੋਈ ॥ ਤਬ ਗੁਰ ਬਚਨ ਕਹਯੋ ਸੁਨ ਭਾਈ ॥ ਕਰਹਿ
 ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਜੇ ਰਿਪ ਬੁਰਿਆਈ ॥ ੩੭ ॥ ਰਿਦੇ ਭਾਵਨਾਂ ਜਿਸ ਨਹਿ
 ਹੋਇ ॥ ਕਰੇ ਸੁ ਜੋਰ ਤੁਰਕ ਨਹਿ ਹੋਇ ॥ ਜਬ ਕਾਮੀ ਕਰਤਾ ਹੋਇ
 ਸੰਗ ॥ ਤੈ ਮਨ ਮਿਲਤਾ ਹੈ ਇਕ ਰੰਗ ॥ ੩੮ ॥ ਮੁਸਲਮਾਨ ਤਬ
 ਹੀ ਹੁਇ ਜਾਇ ॥ ਮਨ ਹੀ ਕਾਰਣ ਲਖੇ ਸਬਾਇ ॥ ਬਲ ਤੇ ਨਹੀਂ
 ਭਾਵਨਾ ਫਿਰੈ ॥ ਮਮ ਸਿਖ ਤੁਰਕਣਿ ਸੰਗ ਨ ਕਰੈ ॥ ੩੯ ॥ ਸੁਨ
 ਸਿੱਖਨ ਕਰ ਜੋਰ ਉਚਾਰਾ ॥ ਸਿਖ ਅਨਜਾਨ ਪੁਨੇ ਕਿਹ ਬਾਰਾ ॥
 ਹੁਵੈ ਤੁਰਕ ਪੁਨ ਹੂ ਪਛਤਾਵਾ ॥ ਸੋ ਹੂ ਸਿੱਖ ਕਿ ਨਹਿ ਪੁਨ ਆਵਾ
 ॥ ੪੦ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਸੁੱਧ ਮਨ ਹੋਇ ॥ ਸਿੰਘਨ ਤੈ ਬਖਸ਼ਾਵੈ
 ਸੋਇ ॥ ਪੁਨ ਕੁਕਰਮ ਨਹਿ ਐਸ ਕਮਾਇ ॥ ਛਕੈ 'ਸੁਧਾ ਐ ਦਿਹ
 ਤਨਖਾਇ ॥ ੪੧ ॥ ਬਰਤੈ ਸਿੰਘਨ ਮਹਿ ਸਿੰਘ ਹੋਇ ॥ ਸੁਨਤ
 ਸਿੰਘ ਸਤਿ ਬਚ ਸਭ ਗੋਇ ॥ ਇਤਨੇ ਮਹਿ ਭਾ ਤਿਆਰ ਕਰਾਉ ॥
 ਤਿਹ ਕੋ ਦੀਨ ਸੁਧਾ ਗੁਰ ਰਾਉ ॥ ੪੨ ॥ ਬਖਸ਼ਾਯੋ ਪੁਨ ਸਿੰਘ
 ਸਜਾਯੋ ॥ ਪੰਚਾਮ੍ਰਤ ਤਿਹ ਤੇ ਬਰਤਾਯੋ ॥ ਸਿੰਘਨ ਲੇ ਵਿਨ ਸੰਸੇ
 ਖਾਯੋ ॥ ਧਨ ਗੁਰ ਪਾਵਨ ਪਤਤ ਅਲਾਯੋ ॥ ੪੩ ॥ ਅਸ ਕੈਤਕ
 ਨਿਤ ਪ੍ਰਤ ਗੁਰ ਕਰੈਂ ॥ ਸਿੰਘਨ ਤੇ ਤੁਰਕਨ ਕੋ ਹਰੈਂ ॥ ਰੈਨ ਦਿਵਸ
 ਪਰ ਰਹੀ ਲਗਾਈ ॥ ਤੋਪ ਬੰਦੂਕ ਦਗੈ ਸਭ ਬਾਈ ॥ ੪੪ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਸ਼ਤ੍ਰੂ ਕੋ
 ਬਜਾਰ ਲੂਟਨ ਸੇਵਾ ਪੰਥ ਐ ਪਤਤ ਸਿੱਖ ਕੋ ਸਿੰਘ ਸਜਾਵਨ
 ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਤਿਯਾਸੀਸੇਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੮੩ ॥
 ਦੋਹਰਾ ॥ ਪੁਰ ਅਨੰਦ ਸਿੰਘ ਡਟ ਰਹੇ ਕਰੈਂ ਧਰਮ ਹਿਤ ਜੁੱਧ ॥

ਤਾਹੁ ਦਿਹੈਂ ਗੁਰ ਕਨਕ ਸਮ ਚਾਹੈਂ ਕਰਬੇ ਸੁੱਧੜ ॥ ੧ ॥
 ਚੌਪਈ ॥ ਇਸੀ ਗੀਤ ਖਟ ਮਾਸ ਬਿਤਾਏ ॥ ਟੋਟੇ ਅੰਨ
 ਪਰਯੋ ਤਬ ਆਏ ॥ ਕਬ ਕਬ ਸਿੰਘ ਨਿਸਾ ਮਹਿ ਜਾਵਹਿ ॥ ਪੁਰ
 ਗ੍ਰਾਮਨ ਲੁਟ ਅੰਨ ਲਿਆਵਹਿ ॥ ੨ ॥ ਪਤਾ ਸੁੱਤ ਕੋ ਤਬ ਲਗ
 ਗਯੋ ॥ ਲਿਆਵਹਿ ਅੰਨ ਨੀਕ ਨਹਿ ਭਯੋ ॥ ਜਿਤ ਕਿਤ ਕੀਨ
 ਅਧਕ ਦਿਢਤਾਈ ॥ ਮਾਰਗ ਸਭ ਪਹਿਰੂ ਡਬਲਾਈ ॥ ੩ ॥ ਤੈ
 ਭੀ ਸਿੰਘ ਓਜ ਕੋ ਧਾਰਹਿ ॥ ਪਰੈ ਸੈਨ ਮੈਂ ਲੂਟਹਿ ਮਾਰਹਿ ॥ ਜਬ
 ਜਾਨਯੋ ਸੂਬਨ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਰੁਕੈਂ ਨਾਹਿ ਸਿੰਘ ਲੂਟ ਮਚਾਹਿ ॥
 ੪ ॥ ਤਬ ਗੁਦਾਮ ਨਿਜ ਪਾਛ ਹਟਾਇ ॥ ਅਗ੍ਰ ਮੋਰਚੇ ਅਧਕ
 ਲਗਾਇ ॥ ਅਸ ਵਿਧ ਜਬ ਬਹੁ ਕੀ ਤਕਰਾਈ ॥ ਭਯੋ ਕਸ਼ਟ
 ਸਿੰਘਨ ਮਹਿ ਆਈ ॥ ੫ ॥ 'ਗਜ' 'ਬਾਜੀ' 'ਤਿਨ' ਦਾਨੇ ਬਿਨੇ ॥
 ਮਿਤ ਕੋ ਪਾਇ ਬਿਨਾਸੇ ਘਨੇ ॥ ਪਲੇ ਮਲੀਦਨ ਆਦ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ॥
 ਮਰੇ ਤਉ ਗੁਰ ਮਨ ਅਹਿਲਾਦੀ ॥ ੬ ॥ ਸਿੰਘਨ ਕੋ ਛੋਲੇ ਇਕ
 ਪਾਯਾ ॥ ਮਿਲੈਂ ਛਕੈਂ ਕਰ ਹੈਂ ਨਿਰਬਾਹੀਯਾ ॥ ਕਬ ਕਬ ਇਹ ਭੀ
 ਪਾਪਤ ਨਾਹਿ ॥ ਕਰੈਂ ਕੜਾਕਾ ਦਿਨ ਰੈਨਾਹਿ ॥ ੭ ॥ ਜੰਗ ਕਰੈਂ
 ਸੁੱਤ ਗਨ ਮਾਰਹਿ ॥ ਪਠ ਪਠ ਬਾਨੀ ਸਮੇਂ ਗੁਜਾਰਹਿ ॥ ਕੇਤਕ
 ਤਰੈ ਪਾਤਨ ਕੋ ਖਾਹਿ ॥ ਕੇਤਕ 'ਛਾਲ' ਉਬਾਲ ਅਚਾਹਿ ॥ ੮ ॥
 ਕਬ ਕਬ ਮਿਲਹਿ ਪਾਹੁ ਭਰ ਛੋਲਾ ॥ ਅਚ ਬਦਾਮ ਸਮ ਰਾਖਯੋ
 ਬੋਲਾ ॥ ਅਸ ਵਿਧ ਕਰੈਂ ਸਿੰਘ ਨਿਰਬਾਹਾ ॥ ਇਕ ਜਲ ਨਾਲੋ
 ਪੁਰ ਢਿਗ ਆਹਾ ॥ ੯ ॥ ਕੋਹੀ ਸੈਨ ਦਿਸ ਤੇ ਸੋ ਆਵੈ ॥ ਦੁਸ਼ਟਨ
 ਦੀਨ ਸੋਊ ਉਲਟਾਵੈ ॥ ਸਿੰਘਨ ਕਹਯੋ ਗੁਰੂ ਢਿਗ ਆਇ ॥ ਪ੍ਰਭ
 ਜੀ ਜਲ ਕੋ ਸੁੱਤ ਲੁਪਾਇ ॥ ੧੦ ॥ ਬਹਿਤੇ 'ਅੰਭ' ਬਿਨਾ

੧ ਹਾਥੀ।

੨ ਘੋੜੇ।

੩ ਘਾਸ।

੪ ਦਰਖਤਾਂ ਦੇ ਛਿਲੜ।

੫ ਜਲ।

ਗੁਜਰਾਨ ॥ ਕਠਨ ਭਈ ਸਭ ਬਿਧ ਅਬ ਆਨ ॥ ਅੰਨ ਆਦ ਇਤ
 ਟੋਟੇ ਪਰਯੋ ॥ ਸ਼ੱਤ੍ਰੁ ਕਟਕ ਉਤ ਉਪਰ ਪਰਯੋ ॥ ੧੧ ॥ ਨ੍ਰਾਨ ਪਾਨ
 ਹਿਤ ਨਾਰੋ ਬਹਯੋ ॥ ਸੋ ਭਿ ਸ਼ੱਤ੍ਰੁ ਉਲਟਾਵਤ ਭਯੋ ॥ ਸੁਨ ਪ੍ਰਭ
 ਕਹਯੋ ਚਿੰਤ ਨਹਿ ਧਾਰੋ ॥ ਯਹ ਕਰ ਲੇਵਹੁ ਤੀਰ ਹਮਾਰੋ ॥ ੧੨ ॥
 'ਸ਼ਤਦ੍ਵ ਤਟ ਪਰ ਅਬੈ ਸਿਧਾਵਹੁ ॥ ਹਮਰੀ ਦਿਸ ਤੇ ਐਸ
 ਅਲਾਵਹੁ ॥ ਹੇ ਸ਼ਤਦ੍ਵ ਮਮ ਕੋ ਜਲ ਚਹੀਅਹਿ ॥ ਨਾਲੋ ਏਕ
 ਹਮਾਇਤ ਦਹੀਅਹਿ ॥ ੧੩ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਕੈ ਪੁਰ ਦਿਸ ਮੁਖ
 ਕੀਜਹਿ ॥ ਤੀਰ ਨੌਕ ਤੇ ਲੀਕ ਖਿਚੀਜਹਿ ॥ ਪਾਛੇ ਨਹਿ ਦੇਖਹੁ
 ਇਤ ਆਵਹੁ ॥ ਤਬੈ ਅੰਭ ਕੋ ਸਿੰਘਹੁ ਪਾਵਹੁ ॥ ੧੪ ॥ ਅਸ ਸੁਨ
 'ਕੇਹਰ ਕੇਹਰ ਲਹਯੋ ॥ ਗੁਰ ਭਾਖਯੋ ਤਬ ਕਰਤੋ ਭਹਯੋ ॥ ਐਂਚ
 ਲਕੀਰ ਪੁਰੀ ਦਿਸ ਆਯੋ ॥ ਨਾਰੋ ਅੰਭ ਅਧਕ ਤਬ ਪਾਯੋ ॥ ੧੫ ॥
 ਹਰਖ ਖਾਲਸੇ ਕੇ ਮਨ ਭਯੋ ॥ ਸਾਮ੍ਰਥ ਸਰਬ ਗੁਰੂ ਕੋ ਲਯੋ ॥ ਨਾਮ
 ਹਿਮੈਤੀ ਨਾਲੋ ਭਯੋ ॥ ਸਿੰਘਨ ਕੋ ਸੁਖ ਜਿਸ ਨੇ ਦਯੋ ॥ ੧੬ ॥
 ਤਉ ਅੰਨ ਬਿਨ ਅਤਿ ਲਾਚਾਰੀ ॥ ਰੈਨ ਦਿਵਸ ਰਹਿੰ ਕਸ਼ਟ
 ਮਝਾਰੀ ॥ ਕਹਿ ਨ ਸਕਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਕੋਊ ॥ ਕਰੈਂ ਨਿਬਾਹਨ
 ਜਸ ਕਸ ਸੋਊ ॥ ੧੭ ॥ ਪੁਰ ਕੇ ਲੋਗ ਗਏ ਤਜ ਧਾਮੂ ॥ ਕਿਤਕ
 ਸਿੰਘ ਭੀ ਗੇ ਨਿਜ ਧਾਮੂ ॥ ਸਰਧਾਵਾਨ ਰਹੇ ਗੁਰ ਤੀਰਾ ॥ ਕਰੈਂ ਕਿ
 ਤਿਆਗਹਿ ਇਤਹਿ ਸਰੀਰਾ ॥ ੧੮ ॥ ਉਤ ਤੁਰਕਨ ਕੀ ਸੁਨਹੁ
 ਕਹਾਨੀ ॥ ਸਭ ਬਿਧ ਭਈ ਜਿਨਹੁ ਕੀ ਹਾਨੀ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤ ਸ਼ਾਹ
 ਦਿਸ ਤੇ ਪਰਵਾਨੇ ॥ ਆਵਹਿ ਲਿਖੇ ਤਗੀਦ ਮਹਾਨੇ ॥ ੧੯ ॥
 ਲਾਖਹੁ ਖਰਚ ਸੈਨ ਹਤ ਕੀਨ ॥ ਅਬ ਲੋ ਇਕ ਗੁਰ ਨਹਿ ਸਰ
 ਕੀਨ ॥ ਅਹਿ ਨਲਾਇਕੀ ਤੁਮ ਅਤ ਭਾਰੀ ॥ ਸੁਨ ਸੂਬੇ ਦੁਖ ਪੈ ਹੈ
 ਭਾਰੀ ॥ ੨੦ ॥ ਇਕ ਤੋ ਰੈਨ ਦਿਵਸ ਸਿੰਘ ਮਾਰੈਂ ॥

੧ ਤੰਬੁਨ ਮਹਿੰ ਨਿਸ ਦਿਵਸ ਗੁਜਾਰਹਿ ॥ ਖਰਚ ਦੇਸ ਮਹਿੰ ਪ੍ਰਾਪਤ
 ਨਾਹੀ ॥ ਦੁਖ ਹੀ ਦੁਖ ਸਭ ਦਿਸ ਦਿਸਾਹੀ ॥ ੨੧ ॥ ਮਿਲ
 ਸੂਬਨ ਐ ਭੂਪਨ ਤਬੈ ॥ ਕੀਨ ਮਸਲਤੀ ਅਸ ਬਿਧ ਸਬੈ ॥ ਸਪਤ
 ਮਾਸ ਅਸ ਬੀਤਤ ਭਏ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਨਹਿੰ ਹਮ ਲੀਨ ਬਿਜਏ ॥ ੨੨ ॥
 ਕਹੋ ਕਾਰ ਅਬ ਕਹਾਂ ਕਹੀਜਹਿ ॥ ਜਿਹ ਤੇ ਅਪਦਾ ਤੇ ੨ ਮੁਚ
 ਜੀਜਹਿ ॥ ਮਿਲ ਭੂਪਨ ਐ ਸੂਬਨ ਸਾਰੇ ॥ ਸਿੰਘ ਅਹੈਂ ੩ ਛੁਧ ਤੇ
 ਦੁਖਿਆਰੇ ॥ ੨੩ ॥ ਛਲ ਤੇ ਗੁਰ ਕੋ ਅਬ ਲਿਖ ਦੀਜਹਿ ॥ ਏਕ
 ਬੇਰ ਨਿਜ ਦੁਰਗ ਤਜੀਜਹਿ ॥ ਹਮਰੀ ਲਾਜ ਰਾਖ ਅਬ ਲੇਵੇ ॥
 ਸੁਰਖਰੂਹ ਕਰ ਸ਼ਾਹ ਤੇ ਦੇਵੇ ॥ ੨੪ ॥ ਹਮਰੇ ਧਰਮ ਇਮਾਨ ਭਯੋ
 ਅਬ ॥ ਤੁਮ ਕੋ ਕਹੈਂ ਨ ਕਿਹ ਬਿਧ ਕਛ ਕਬ ॥ ਯਹ ਸਭ ਦਿਸ
 ਤੇ ਗੁਰ ਸੁਨ ਪਾਇ ॥ ਮਾਨਹਿੰ ਗੁਰ ਮਨ ਭਾਵਤ ਥਾਇ ॥ ੨੫ ॥
 ਅਸ ਮਸਲਤ ਕਰ ਲਿਖ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਗੁਨ
 ਖਾਨਾ ॥ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਕੇ ਪੂਜ ਮਹਾਨਾ ॥ ਹਮਰੀ ਮਾਨਹੁ ਅਰਜ
 ਮਹਾਨਾ ॥ ੨੬ ॥ ਐਹੰਗ ਤੇਜ ਤਬੀਅਤ ਸ਼ਾਹਿ ॥ ਜਿਹ ਨਿਜ
 ੪ ਤਾਤ ਭ੍ਰਾਤ ਮਰਵਾਹਿ ॥ ਤਿਹ ਨੇ ਹਮ ਕੋ ਇਤ ਚਢਵਾਯੋ ॥ ਤੋ
 ਸੰਗ ਨਹਿੰ ਅਬ ਸਰ ਬਰ ਆਯੋ ॥ ੨੭ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੋ ਇਕ ਬਿਰ
 ਤਜ ਠੋਰਾ ॥ ਸ਼ਾਹ ਦਿਸ ਤੇ ਨਹਿੰ ਕਰਹੋ ਹੋਰਾ ॥ ਹਮ ਜਾਵਹਿੰ
 ਨਕ ਦੂਨ ਬਨਾਇ ॥ ਬਸੇ ਇਤੈ ਕੈ ਜਿਤ ਮਨ ਭਾਇ ॥ ੨੮ ॥
 ਧਰਮ ਇਮਾਨ ਸੰਗ ਹਮ ਕਹੈਂ ॥ ਤੁਮਰੇ ਕਛ ਨੁਕਸਾਨ ਨ ਚਹੈਂ ॥
 ਅਸ ਲਿਖ ਕੈ ਬਕੀਲ ਕਰ ਦੀਨ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਢਿਗ
 ਪਠ ਦੀਨ ॥ ੨੯ ॥ ਲੇਕਰ ਸਤਿਗੁਰ ਢਿਗ ਤਬ ਆਯੋ ॥ ਕਰ
 ਬੰਦਨ ਦੇ ਲਿਖਯੋ ਤਦਾਯੋ ॥ ਲਯੋ ਤਬੈ ਗੁਰ ਸੇ ਵਾਚਾਯੋ ॥ ਸੁਨ
 ਕਰ ਸਿੰਘਨ ਹਰਖ ਬਢਾਯੋ ॥ ੩੦ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ ਪ੍ਰਭ ਯਹ ਨੀਕੀ

ਭਈ ॥ ਤਜੇ ਠੌਰ ਯਹ ਅਤ ਦੁਖ ਮਈ ॥ ਸਿੱਖੀ ਮਾਲਵ ਦੇਸ
 ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਚਲੇ ਅਬੈ ਉਤ ਕਰੇ ਗੁਜਾਰੀ ॥ ੩੧ ॥ ਮਿਟਹਿ ਰਾਰ
 ਇਤ ਪੁਨ ਚਲ ਆਵਹੁ ॥ ਅਬ ਦੁਸ਼ਟਨ ਕੇ ਕਹਯੋ ਮਨਾਵਹੁ ॥
 ਸੁਨ ਪ੍ਰਭ ਕਹਯੋ ਨਹੀਂ ਇਤਬਾਰਾ ॥ ਨਹਿੰ ਮਾਨਹੁ ਤਉ ਲਹੁ
 ਪਤਿਆਰਾ ॥ ੩੨ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਲਿਖਵਾਯੋ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਹਮ ਨੇ
 ਕਹਯੋ ਤੁਮਾਰੇ ਮਾਨਾ ॥ ਹਿਤ ਸਮਾਜ ਕੇ ਭਾਰ ਬੁਦਾਰੀ ॥ ਪਠ
 ਦੀਜਹਿ ਹਮ ਕੀਨਸ ਤਿਆਰੀ ॥ ੩੩ ॥ ਅਸ ਲਿਖ ਸੂਬਨ ਢਿਗ
 ਪਠ ਦੀਨ ॥ ਪਠ ਕਰ ਭੇ ਅਤ ਮਨ ਪਰਸੀਨ ॥ ਜੁਗ ਸਹੰਸ ਤਬ
 ਬਿਖਭ ਪਟਾਇ ॥ ਇਤ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀਨਸ ਅਸ ਭਾਇ ॥ ੩੪ ॥
 ਚੰਡਾਲਨ ਤੇ ਮਲ ਲਿਦ ਹਾਡ ॥ ਪੁਰਵੀ ਗੂਨ ਤਿਆਰ ਕਰ ਛਾਡ ॥
 ਨਿਸਾ ਪਰੀ ਜਬ ਦੀਨ ਲਦਾਈ ॥ ਰੇਜੇ ਕਛ ਕਿਮਖਾਬ ਮੰਗਾਈ ॥
 ੩੫ ॥ ਟੁਕਰੇ ਕਰ ਭਾਰਨ ਪਰ ਡਾਰੀ ॥ ਬਾਂਧ ਮੁਸਾਲ ਸਿੰਘਨ
 ਸਨ ਸਾਰੀ ॥ ਨਿਸਾ ਪਰੀ ਤਬ ਦੀਨ ਹਕਾਇ ॥ ਬੀਸ ਕੁ ਸਿੰਘ
 ਕਰੇ ਸੰਗ ਤਾਇ ॥ ੩੬ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ ਜਬ ਕਛ ਰੋਰੇ ਹੋਇ ॥ ਲੋਟ
 ਆਹੁ ਇਤ ਤਜ ਕੈ ਸੋਇ ॥ ਜਬ ਨਿਕਸੇ ਭੀ ਬਡ ਰੁਸ਼ਨਾਈ ॥ ਕੀਮ
 ਖਾਬ ਬਡ ਚਮਕ ਦਿਖਾਈ ॥ ੩੭ ॥ ਤੁਰਕ ਪਹਾਰੀ ਪਿਖ ਤਿਸ
 ਬੇਰਾ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ ਜਾਹਿ ਕੋਸ਼ ਗੁਰ ਕੇਰਾ ॥ ਲੂਟ ਲੇਹੁ ਜਾਨੋ ਨਹਿੰ
 ਪਾਇ ॥ ਹਲਾ ਹੂਲ ਕਰ ਦੌਰੇ ਆਇ ॥ ੩੮ ॥ ਸਿੰਘ ਪਿਛਾਰੀ
 ਲੋਟਤ ਭਏ ॥ ਧਰਮ ਇਮਾਨ ਤਿਆਗ ਤਿਨ ਦਏ ॥ ਇਕ ਦੂਸਰ
 ਤੇ ਆਗੇ ਹੁੰਕੈ ॥ ਲੂਟ ਮਚਾਈ ਅਤ ਮੁਦ ਪੈਕੈ ॥ ੩੯ ॥ ਪਾਛਲ
 ਆਇ ਇਨਹੁ ਤੇ ਛੀਨੇ ॥ ਜਬ ਉਨ ਕੋ ਨਹਿੰ ਇਨ ਨੇ ਦੀਨੇ ॥
 ਆਪਸ ਮਹਿੰ ਮਚ ਪਰੀ ਲਰਾਈ ॥ ਕਟ ਕਟ ਮਰੇ ਮੂਢ ਸਮਦਾਈ
 ॥ ੪੦ ॥ ਇਤ ਤੇ ਗੁਰੂ ਤੋਪ ਦਗਵਾਈ ॥ ਮਰੇ ਅਗਿਨਤ ਅੰਬਾਰ

ਲਗਾਈ ॥ ਬਚੇ ਗੁਣ ਲੇ ਭਾਜਤ ਜਾਵਹਿ ॥ ਜਹਿ ਨਿਮਾਜ ਦੁਤ
ਤੁਰਕ ਕਰਾਵਹਿ ॥ ੪੧ ॥ ਐ ਸੈਲੀ ਜਹਿ ਪੂਜਹਿ ਠਾਕਰ ॥
ਖੋਲ੍ਹੇ ਰੂਨਨ ਕੋ ਜਬ ਆ ਕਰ ॥ ਨਿਕਸੀ ਲੀਦ ਬਿਸਟ ਚਮ
ਹਾਢੇ ॥ ਭੇ ਪਲੀਤ ਪਛਤਾਨੇ ਡਾਢੇ ॥ ੪੨ ॥ ਇਕ ਦੂਸਰ ਕੈ ਕਛ
ਨ ਅਲਾਵਹਿ ॥ ਧੁਨ ਧੁਨ ਸੀਸ ਅਧਕ ਪਛਤਾਵਹਿ ॥ ਸੂਬਨ
ਭੂਪਨ ਬਡ ਸਰਦਾਰਨ ॥ ਲਗੇ ਸਿਵਰ ਬਹੁ ਗੰਦ ਅੰਬਾਰਨ ॥
੪੩ ॥ ਮਿਲ ਆਪਸ ਮਹਿ ਬਹੁ ਪਛਤਾਇ ॥ ਦਗਾ ਚਯੋ ਫਲ
ਲੀਨਸ ਪਾਇ ॥ ਅਬ ਭੀ ਕਠਨ ਗਯੋ ਇਤਬਾਰ ॥ ਪਛਤਾਵਹਿ
ਅਸ ਬਾਰੰ ਬਾਰ ॥ ੪੪ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਸਿੰਘਨ
ਕਸ਼ਟ ਐ ਤੁਰਕ ਪਹਾਰੀਅਨ ਦਗਾ ਕਰ ਗੰਦ ਲੂਟਨ ਪ੍ਰਸੰਗ
ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਚੌਰਾਸੀਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੮੪ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਉਤ ਮੂਰਖ ਪਛਤਾਹਿ ਅਤ ਇਤ ਗੁਰ ਲਾਇ ਦੀਵਾਨ ॥

ਸਿੰਘਨ ਪ੍ਰਤੀ ਉਚਾਰਯੋ ਸੁਨਹੁ ਅਖਲ ਬੁਧਵਾਨ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਅਬ ਪਤਿਆਵਾ ਤੁਮ ਗਨ ਹੇਰਾ ॥ ਨਹਿ
ਚਹੀਅਹਿ ਭਰੋਸ ਰਿਪ ਕੇਰਾ ॥ ਰਹੋ ਅਕਾਲ ਭਰੋਸੇ ਥਿਰੇ ॥ ਜੇ
ਬਾਂਛੈ ਪ੍ਰਭ ਸੋਊ ਕਰੇ ॥ ੨ ॥ ਸੁਨ ਸਿੰਘਨ ਸਭ ਸਾਚੀ ਮਾਨੀ ॥
ਤਉ ਛੁਧਾ ਤੇ ਦੁਖਤ ਮਹਾਨੀ ॥ ਇਕ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਤੇ ਸੰਤੋਸਾ ॥
ਦੂਸਰ ਨਹਿ ਕੇ ਰਖਤ ਭਰੋਸਾ ॥ ੩ ॥ ਏਕ ਸੰਤ ਕਿਤ ਤੇ ਤਬ
ਆਯੋ ॥ ਪਿਖ ਗੁਰ ਦਿਸ ਵਿਸਮਾਦ ਰਹਾਯੋ ॥ ਅੰਨ ਆਦ ਕੋ
ਪਰਯੋ ਟੋਟਾ ॥ ਪਰਯੋ ਸ਼ਤ ਘੋਰੋ ਕਰ ਖੋਟਾ ॥ ੪ ॥ ਪਾਰਸ ਹੁਤੇ
ਸੰਤ ਕੇ ਤੀਰਾ ॥ ਸੋ ਨਿਕਾਸ ਗੁਰ ਚਰਨਨ ਤੀਰਾ ॥ ਰਾਖਤ ਕਰ ਕੇ
ਜੋਰ ਉਚਾਰਾ ॥ ਇਹੁ ਲਿਹੁ ਪਾਰਸ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਰਾ ॥ ੫ ॥ ਛੁਹੈ

ਸਾਰ ਕੋ ਕਨਕ ਬਨਾਇ ॥ ਦੁਲਭ ਵਸਤ ਇਹੁ ਲਖ ਸੁਖਦਾਇ ॥
 ਅਸ ਕਹਿ ਬਿਰਯੋ ਗਰਬ ਮਨ ਧਾਰਾ ॥ ਮੈਂ ਗੁਰ ਪੈ ਕੀਅ ਬਹੁ
 ਉਪਕਾਰਾ ॥ ੬ ॥ ਸੂਰਨ ਬਨਾਵਹਿ ਗੁਰ ਜਿਤ ਚਾਹਿ ॥ ਸ਼ੱਤ੍ਰੁ ਤੇ
 ਜੈ ਪਾਹਿ ਤਦਾਹਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਸ ਕੇ ਮਨ ਕੀ ਜਾਨੀ ॥ ਲੇ ਕੋਰ
 ਪਾਰਸ ਕਰ ਗੁਨ ਖਾਨੀ ॥ ੭ ॥ ਉਠ ਕਰ ਤਟ ਹਿਮਾਇਤੀ ਬਿਰੇ ॥
 ਪਾਰਸ ਸੰਤ ਦਿਖਾਵਨ ਕਰੇ ॥ ਗਹਿਰੇ ਬਲ ਮਹਿ ਦੀਨ ਬਗਾਇ ॥
 ਪਿਖ ਕਰ ਸੰਤ ਅਧਕ ਦੁਖ ਪਾਇ ॥ ੮ ॥ ਦੁਲਭ ਵਸਤ ਗੁਰ
 ਕਰੀ ਗਵਾਵਨ ॥ ਮੈਂ ਕਯੋਂ ਦੀਨ ਲਗੇ ਪਛਤਾਵਨ ॥ ਅਧਕ
 ਬਸੂਰਤ ਜਬ ਗੁਰ ਹੇਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤਬ ਬਚ ਕਹਿ ਤਿਸ ਬੇਰਾ ॥
 ੯ ॥ ਕਹੋ ਸੰਤ ਕਯੋਂ ਮਨ ਮੁਰਝਾਯੋ ॥ ਸੁਨਤ ਸੰਤ ਸੈ ਰੋਸ ਸੁਨਾਯੋ ॥
 ਕਸਟ ਪਰਯੋ ਤੁਮ ਪੈ ਹਮ ਹੇਰਾ ॥ ਪਾਰਸ ਦੀਨੋ ਦੁਲਭ
 ਬਡੇਰਾ ॥ ੧੦ ॥ ^੧ਕਨਕ ਬਨਾਵਤ ਲਾਖਨ ਕੇਰਾ ॥ ਕਸਟ ਮਿਟਤ
 ਤਬ ਹੀ ਬਿਨ ਬੇਰਾ ॥ ਤੁਮ ^੨ਕੰਕਰ ਸਮ ਦੀਨ ਬਗਾਇ ॥ ਇਸ ਤੇ
 ਅਧਕ ਕਸਟ ਮਨ ਪਾਇ ॥ ੧੧ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਖ ਕੀਨ
 ਉਚਾਰਾ ॥ ਜੇ ਸੰਤਹੁ ਅਸ ਪਾਰਸ ਪਿਆਰਾ ॥ ਤੈ ਅਬ ਆਲਸ ਤਜ
 ਨਿਕਸਾਵਹੁ ॥ ਅਪਨੋ ਪਾਰਸ ਜਲ ਤੇ ਪਾਵਹੁ ॥ ੧੨ ॥ ਸੁਨਤ ਸੰਤ
 ਕੂਦਯੋ ਵਿਚ ਪਾਨੀ ॥ ਗੁਰ ਮਾਯਾ ਪਿਖ ਭਈ ਹਰਾਨੀ ॥ ਪਾਰਸ
^੩ਮੰਚੇ ਗੰਜ ਘਨੇਰੇ ॥ ਜ਼ਬਰ ਜਵਾਹਰ ਜੋਤ ਬਡੇਰੇ ॥ ੧੩ ॥ ਮਣੀ
 ਅਗਣ ਹੀਰੇ ਜਹੁਰਾਤਾ ॥ ਅਸ ਕੰਤਕ ਪਿਖ ਗੁਰ ਬਖਸ਼ਾਤਾ ॥
 ਨਿਕਸਯੋ ਤਤ ਛਿਨ ਭ੍ਰਮ ਕੋ ਖੋਵਾ ॥ ਪਿਖ ਪਰਚਾ ਨਿਰਮਲ ਸਿਖ
 ਹੋਵਾ ॥ ੧੪ ॥ ਲਪਟਯੋ ਚਰਨ ^੪ਸਰੋਜਨ ਜਾਈ ॥ ਛਿਮਹੁ ਛਿਮਹੁ
 ਲਖ ਦਾਸ ਗੁਸਾਈ ॥ ਅਹੋਂ ਅਜਾਨ ਨ ਮਹਿਮਾ ਜਾਨੀ ॥ ਅਬ

੧ ਸੋਨਾ । ੨ ਰੇੜੇ ਦੀ ਨਿਆਈਂ । ੩ ਪਾਰਸ ਇਕਠੇ ਕੀਤੇ ਤੇ ਬਹੁਤ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਖੇ ।

੪ ਕਮਲ ।

ਜਾਨੀ ਨੇ ਕਰਨਾ ਠਾਨੀ ॥੧੫॥ ਲਖਯੋ ਨਹੀਂ ਕਛ ਭੇਵ ਤੁਮਾਰਾ ॥
 ਕਹਾਂ ਚਰਿਤ੍ਰ ਆਪ ਨੇ ਧਾਰਾ ॥ ^੧ਕੋਟਹੁ ^੨ਸੁਰ ਤਰ ਕਾਮ ਸੁ ਧੇਨੂ ॥
 ਕੋਟਹੁ ਪਾਰਸ ਤੁਮ ਪਗ ਰੇਨੂ ॥ ੧੬ ॥ ਮੈਂ ਮੂਰਖ ਗਰਬਯੋ ਕਛ
 ਥੋਰੇ ॥ ਬਖਸ਼ਹੁ ਪ੍ਰਭ ਅਬ ਅਵਗੁਨ ਮੋਰੇ ॥ ਸੁਨ ਕਲਗੀਧਰ ਪੁਨ
 ਸਮਝਾਯੋ ॥ ਤੇਰੈ ਉਰ ਕੋ ਭਰਮ ਮਿਟਾਯੋ ॥ ੧੭ ॥ ਆਦ ਤੁਰਕ
 ਪਤ ਅਪਰ ਨਰੈਸਾ ॥ ਲਾਖਹੁ ਲਖਹੁ ਜਿ ਸ਼ੱਤੁ ^੩ਅਸੇਸਾ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਅਕਾਲ ਤੇ ਏਕਹਿ ਬਾਨ ॥ ਕਰਵਾਵੈਂ ਅਖਲਨ ਕੋ ਹਾਨ ॥ ੧੮ ॥
 ਕਲੀ ਕਾਲ ਨਰ ਲੀਲੁ ਜੈਸੇ ॥ ਬਰਤੈ ਤਿਸ ਅਨਸਾਰੀ ਤੈਸੇ ॥
 ਬਾਜੀ ਬਾਹਨ ਬੀਰ ਜੁ ਭੂਖੇ ॥ ਸਹਯੋ ਅਨੇਕ ਰੀਤ ਇਨ ਦੂਖੇ ॥
 ੧੯ ॥ ਸੁਧ ਆਤਮੇ ਹੁਇ ਹੁਇ ਮਰੈਂ ॥ ਸੰਚਤ ਕਰਮ ਸਕਲ ਹੀ
 ਜਰੈਂ ॥ ਮੁਕਤ ਸਮੀਪ ਲਹੈਂ ਪੁਨ ਸਾਰੇ ॥ ਨਿਪਤ ਬਨਹਿ ਜੇ ਕਾਮਨ
 ਧਾਰੇ ॥ ੨੦ ॥ ਚਾਰ ਪਦਾਰਥ ਕਰ ਤਲ ਪਾਵਹਿ ॥ ਬਿਨ ਤਪ
 ਤਪਹਿ ਹਾਥ ਨਹਿ ਆਵਹਿ ॥ ਸਭ ਬਿਧ ਇਨ ਕੋ ਕਰਹਿ ਭਲੇਰੇ ॥
 ਜੇ ਇਕ ਬਾਰ ਬਨਯੋ ਸਿਖ ਮੋਰੇ ॥ ੨੧ ॥ ਹੋਇ ਸਹਾਇ ਕਰੋਂ
 ਕਲਯਾਨ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਗਨ ਸੰਕਟ ਹਾਨ ॥ ਇਸ ਤੇ ਆਦਿ
 ਰੇਤ ਹੈ ਏਹੁ ॥ ਤੁਰਕਨ ਬਡ ਤਪ ਬਲ ਲਖ ਲੋਹੁ ॥ ੨੨ ॥ ਸੰਕਟ
 ਹਮ ਐ ਪੰਥ ਸਹਾਰੇ ॥ ਤੇਜ ਤਪਨ ਤਿਨ ਕਰਹਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥ ਸਭ
 ਬਿਧ ਕੂਰੇ ਕਰ ਪਰਹਾਰੈਂ ॥ ਹਿੰਦ ਧਰਮ ਕੋ ਅਬੈ ਉਬਾਰੈਂ ॥ ੨੩ ॥
 ਖੇਲੈਂ ਅਬ ਤੇ ਅਧਕਹਿ ਖੇਲ ॥ ਰਹਿ ਪਾਕੇ ਕਾਚੇ ਹੂੰ ਪੇਲ ॥ ਸੰਤ
 ਸੁਨਯੋਂ ਚਰਨਨ ਸਿਰ ਨਾਯੋ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕਰੋ ਜਬਾ ਮਨ ਭਾਯੋ ॥
 ੨੪ ॥ ਹਮ ਅਲਪਗੰਯ ਜੀਵ ਕਯਾ ਜਾਨੇ ॥ ਬਖਸ਼ਹੁ ਬਖਸ਼ਹੁ ਹੇ
 ਗੁਨ ਖਾਨੇ ॥ ਸੁਨ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭੇ ਗੁਰੂ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟ
 ਕਰ ਕੀਨ ਨਿਹਾਲ ॥ ੨੫ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਇਤ ਅਸ ਗੁਰੂ ਬਿਲਾਸ ਤੇ ਉਤ ਤੁਰਕੂ ਸਰਮਾਇ ॥
ਨਹਿ ਲਰ ਸਕੈਂ ਨ ਜਾ ਸਕੈਂ ਰੈਨ ਦਿਵਸ ਦੁਖ ਪਾਇ ॥ ੨੬ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਉਤ ਨੌਰੰਗ ਪਠੈ ਪਰਵਾਨੇ ॥ ਅਬ ਲਗ ਨਹਿ
ਕੀਨੋ ਗੁਰ ਹਾਨੇ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਅਧਕ ਦੁਖੀ ਸਭ ਹੋਏ ॥ ਇਕ ਬਾਸਰ
ਮਿਲ ਇਕਠੇ ਹੋਏ ॥ ੨੭ ॥ ਕਰ ਮਸਲਤ ਅਸ ਲਿਖੇ 'ਅਰੀਜ਼ੇ ॥
ਸ਼ਾਹਿਨ ਸ਼ਾਹ ਅਰਜ਼ ਸੁਨ ਲੀਜੇ ॥ 'ਰਾਵਰ ਹੁਕਮ ਪਾਇ ਹਮ
ਸਾਰੇ ॥ ਚਢੇ ਗੁਰੂ ਪੈ ਲੇ ਦਲ ਭਾਰੇ ॥ ੨੮ ॥ ਅਨਕ ਜੁਗਤ ਲਰਬੇ
ਕੀ ਧਾਰੇ ॥ ਕਬੈ ਨ ਜੀਤ ਪਾਈ ਸਦ ਹਾਰੇ ॥ ਲਾਖਹੁ ਗਏ ਸੂਰਮੇ
ਮਾਰੇ ॥ ਖਰਚ ਉਠਯੋ ਰਾਵਰ ਕੋ ਭਾਰੇ ॥ ੨੯ ॥ ਖਰਚ ਆਦਿ ਸਭ
ਰੋਕਨ ਕਰਯੋ ॥ ਤਉ ਭੀ ਗੁਰ ਨਹਿ ਹਮ ਤੇ ਡਰਯੋ ॥ ਅਹੈ ਅਜਮਤੀ
ਗੁਰ ਬਲ ਵਾਰਾ ॥ ਸਰ ਬਰ ਨਹਿ ਬਨ ਹੈ ਕਿਹ ਬਾਰਾ ॥ ੩੦ ॥
ਜੇ ਤਜ ਹੈਂ ਤੋ ਵੀ ਨਹਿ ਬਨੈ ॥ ਰਾਵਰ ਤੇਜ ਜਾਹਿ ਸਭ ਹਨੈ ॥
ਮਰਹੱਟੇ ਬੰਗਾਲ ਨਿਪ ਸਾਰੇ ॥ ਜਾਨਹਿ ਸ਼ਾਹੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਹਾਰੇ ॥
੩੧ ॥ ਅਸ ਨ ਹੋਇ ਉਠ ਹੈਂ ਸਮਦਾਇ ॥ ਹਮਰੇ ਰਾਜ ਤੇਜ ਸਭ
ਜਾਇ ॥ ਅਸ ਬਿਚਾਰ ਕਰ ਕੀਨੋ 'ਦੋਹਾ ॥ ਤਉ ਨ ਉਤਰਯੋ ਪੂਰੇ
'ਸੋਹਾ ॥ ੩੨ ॥ ਉਲਟੇ ਹਮ ਪਹ ਪਰਯੋ ਆਇ ॥ ਜਿਹ ਤੇ ਅਪਨੋ
ਭਰਮ ਮਿਟਾਇ ॥ ਗੁਰ ਨਹਿ ਗਹਯੋ ਜਾਹਿ ਨਹਿ ਮਾਰਾ ॥ ਯਹ ਤੋ
ਸੱਤਿ ਹਮੈਂ 'ਨਿਰਧਾਰਾ ॥ ੩੩ ॥ ਏਕ ਬਾਤ ਅਹਿ ਸੁਨੀਅਹਿ
ਸ਼ਾਹੈ ॥ ਲਿਖੇ ਸੁੰਗਦ ਆਪ ਗੁਰ ਪਾਹੈ ॥ ਏਕ ਬਾਰ ਗੜ੍ਹ ਕੋ ਤਜ
ਦੇਵੈ ॥ ਪੁਨ ਖੁਦਾਇ ਸਭ ਭਲੀ ਕਰੇਵੈ ॥ ੩੪ ॥ ਮਾਨ ਲੇਹਿ ਗੁਰ
ਤੋ ਰਹਿ ਆਵੈ ॥ ਨਤ ਕਛ ਅਪਰ ਨਹੀਂ ਬਨ ਆਵੈ ॥ ਅਸ ਲਿਖ
ਦੂਤਹਿ ਤੁਰਤ ਪਠਾਯੋ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਔਰੰਗ ਢਿਗ ਪਹੁੰਚਾਯੋ ॥ ੩੫ ॥
ਪਠ ਸੁਨ ਕੈ ਸ਼ਾਹ ਅਖਲ ਹਵਾਲ ॥ ਲਿਖਯੋ ਐਸ ਮੂਰਖ ਤਤ

ਕਾਲ ॥ ਅਹੋ ਗੁਰੂ ਤੁਮ ਜਾਤ ਖੁਦਾਇ ॥ ਹਮ ਨੇ ਕਈ ਵੇਰ
ਪਤਿਆਇ ॥ ੩੬ ॥ ਅਬ ਸਭ ਗਿਨਤੀ ਕੈ ਤਜ ਦੀਜਹਿ ॥ ਕਸਮ
ਖੁਦਾਇ ਖਾਹੁ ਲਖ ਲੀਜਹਿ ॥ ਇਕ ਬਿਰ ਦੁਰਗ ਤਿਆਗ ਕਿਤ
ਜਾਵਹੁ ॥ ਪੁਨਹਿ ਆਇ ਬਸਹੋ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ॥ ੩੭ ॥ ਤੁਮਰੀ ਦਿਸ
ਕੋ ਸਕੈ ਨ ਹੇਰੇ ॥ ਅਹੈ ਕੁਰਾਨ ਕਸਮ ਸਦ ਮੇਰੇ ॥ ਜੇ ਰੰਚਕ ਭੀ
ਹੁਇ ਨੁਕਸਾਨ ॥ ਤੈ ਮੈਂ ਹੋਵਹੁ ਬੇਈਮਾਨ ॥ ੩੮ ॥ ਮਾਹਿਮਦ ਨਹਿ
ਕਰੈ 'ਸਫਾਤ ॥ ਇਤ ਉਤ ਰੂਹ 'ਸਿਆਹ 'ਬਖਸ਼ਾਤ ॥ 'ਦੋਜ਼ਕ
ਮਹਿੰ ਸਦ ਪਾਹੁ ਸਜਾਇ ॥ ਜੇਕਰ ਤੁਮ ਸੰਗ ਦਗੋ ਕਮਾਇ ॥ ੩੯ ॥
ਪਰ ਇਕ ਬੇਰ ਦੁਰਗ ਤਜ ਦੀਜਹਿ ॥ ਹਮ ਤੁਮ ਬੀਚ ਖੁਦਾਇ
ਲਖੀਜਹਿ ॥ ਅਸ ਲਿਖ ਕਰ ਬਕੀਲ ਕਰ ਦਯੋ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਸੋਊ
ਲਿਆਵਤ ਭਯੋ ॥ ੪੦ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਦੀਰਘ
ਜੁੱਧ ਐ ਪਾਰਸ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਪਚਾਸੀਮੇਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥੮੫॥
ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰ ਆਨੰਦ ਮਹਿੰ ਭਏ 'ਮਵਾਸੀ ਭੂਰ ॥

ਨਿਤ ਪ੍ਰਤ ਸਿੰਘ ਬਲ ਧਾਰਕੈ ਕਰੈਂ ਸ਼ੱਤ੍ਰੁ ਗਨ ਦੂਰ ॥ ੧ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਪ੍ਰੰਤੂ ਅੰਨ ਬਿਨ ਅਤ ਦੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਪਲ ਰਤ
'ਓਜ ਬਿਨਾਸਨ ਥਾਯੋ ॥ ਇਕ ਬਾਣੀ ਐ ਗੁਰ ਆਧਾਰਾ ॥ ਬਿਨਾ
ਜੰਗ ਨਾਹੀਂ ਅਨ ਕਾਰਾ ॥ ਰੈਨ ਦਿਵਸ ਰਹਿ ਕੈ ਸਵਧਾਨਾ ॥ ਕਰੈਂ
ਸ਼ੱਤ੍ਰੁ ਗਨ ਕੋ ਸਦ ਹਾਨਾ ॥ ਸੂਬੇ ਅਤ ਲਚਾਰ ਭੇ ਭਾਰੇ ॥ ਸ਼ਾਹ
'ਸੈਗੰਦ 'ਪ੍ਰਤੀਖਤ ਸਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਪਹੁੰਚਯੋ ਆਹਿ ਬਕੀਲ
ਤਦਾਇ ॥ ਕਸਮ ਅਹਿਦ ਸ਼ਾਹ ਕੀ ਸੋ ਲਿਆਇ ॥ ਪਿਖ ਕਰ

ਸੂਬੇ ਹਰਖ ਮਹਾਨੇ ॥ ਪੁਨ ਭੂਪਤ ਸਭ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਨੇ ॥ ੪ ॥
 ਸਭ ਮਿਲ ਕਰ ਅਸ ਕੀਨੀ ਕਾਰਾ ॥ ਇਕ ਦਿਜ ਸੱਯਦ ਏਕ
 ਹਕਾਰਾ ॥ ਤੁਰਕਨ ਤਬ ਕੁਰਾਨ ਮੰਗਵਾਯੋ ॥ ਕੰਚਨ ਥਾਰ ਮਾਹਿੰ
 ਰਖਵਾਯੋ ॥ ੫ ॥ ਐ ਸੁਰੰਦ ਅਹਿਦ ਜੋ ਸ਼ਾਹਿ ॥ ਤਿਹ ਪਰ ਅਪਨੀ
 ਮੁਹਿਰ ਲਗਾਹਿ ॥ ਸੱਯਦ ਕੋ ਸਮਝਾਵਤ ਦੀਨ ॥ ਤਥਾ ਪਹਾਰੀ
 ਭੂਪਨ ਕੀਨ ॥ ੬ ॥ ^੧ਕਨਕ ਥਾਰ ਮਹਿੰ ਸਾਲਗਿਰਾਮੂ ॥ ^੨ਚੂਨ
 ਧੋਨ ਰਚ ਅਤ ਅਭਿਰਾਮੂ ॥ ਪੇਸ਼ ਕਬਜ਼ ਢਿਗ ਰਾਖਨ ਕਰੀ ॥
^੩ਅਹਿਦ ਪੱਤ੍ਰ ਦੇ ^੪ਦਿਜ ਸਿਖ ਖਰੀ ॥ ੭ ॥ ਸੱਯਦ ਦਿਜ ਦੋਨਹੂ
 ਚਲ ਪਰੇ ॥ ਧਰਮ ਇਮਾਨ ਲੀਨ ਜੁਗ ਕਰੇ ॥ ਆਇ ਗੁਰੂ ਢਿਗ
 ਲਗਯੋ ਦੀਵਾਨ ॥ ਜੁਗਹਨ ਪਗ ਪਰ ਬੰਦਨ ਠਾਨ ॥ ੮ ॥ ਪ੍ਰਬਮ
 ਸਯਦ ਕਹਿ ਹੇ ਗੁਰ ਸਾਹਿਬ ॥ ਸ਼ਾਹ ਯੁਤ ਸੂਬੇ ਸਹਿਤ ਅਦਾਇਬ ॥
 ਕਰਤ ਸਲਾਮ ਸੁ ਬਾਰੰ ਬਾਰੀ ॥ ਪੁਨ ਕਰ ਅਰਜੀ ਐਸ ਗੁਜ਼ਾਰੀ
 ॥ ੯ ॥ ਪ੍ਰਬਮਹਿੰ ਹਮ ਸਭ ਅਰਜ਼ ਗੁਜ਼ਾਰੀ ॥ ਕਰੀ ਹਜ਼ੂਰ ਮਿਹਰ
 ਅਤ ਭਾਰੀ ॥ ਨਿਕਸਨ ਚਹਯੋ ਪ੍ਰਬਮ ਅਜ਼ਮਾਯੋ ॥ ਲੋਗ ਲੁਟੇਰਨ
 ਰੋਰੇ ਪਾਯੋ ॥ ੧੦ ॥ ਸੋ ਪਿ ਜਾਨਯੋ ਜੋ ਲੁਟ ਲੀਨੋ ॥ ਅਪਨ
 ਇਮਾਨ ਪਲੀਤ ਸੁ ਕੀਨੋ ॥ ਰਾਵਰ ਸੋ ਜੋ ਕਰੈ ਦਰੋਗਾ ॥ ਰੂਹ
 ਸਿਆਹ ਤਿਹ ਲੋਗ ਪੁਲੋਗਾ ॥ ੧੧ ॥ ਲੁਟਨ ਹਾਰ ਕੋ ਬਹੁ ਦੰਡ
 ਦਯੋ ॥ ਹਮਰੋ ਜਿਨ ਅਤਬਾਰ ਗਵਯੋ ॥ ਜਿਹ ਤੇ ਹਮ ਢਿਗ ਲਿਖਯੋ
 ਸ਼ਾਹਿ ॥ ਲਿਖੀ ਸੁਰੰਦ ਅਹਿਦ ਤੁਮ ਪਾਹਿ ॥ ੧੨ ॥ ਕਲਮਾ ਪਾਕ
 ਕੁਰਾਨ ਅਲਾਹਿ ॥ ਦਯੋ ਬੀਚ ਹਮ ਤੁਮੈ ਖੁਦਾਹਿ ॥ ਨਹਿ ^੫ਦਰੋਗਾ
 ਕਿਸ ਬਿਧ ਪੁਨ ਹੋਇ ॥ ਕਰ ਦੈ ਜੋ ਇਮਾਨ ਨਿਜ ਖੋਇ ॥ ੧੩ ॥
 ਏਕ ਬਾਰ ਤਜ ਦੁਰਗ ਸਿਧਾਵਹੁ ॥ ^੬ਪੁਨਹਿ ਬਸਹੁ ਜਬ ਚਹੁ ਤਬ

੧ ਸੋਨਾ ।

੨ ਆਟੇ ਦੀ ਗਊ ।

੩ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ।

੪ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ।

੫ ਬੁਠ ।

ਆਵਹੁ ॥ ਤਥਾ 'ਗਿਰੀਸਨ ਵਿਸ ਤੇ ਦਿਜ ਕਹਿ ॥ ਸਾਲਗ ਰਾਮ
 ਧੋਨ ਜੁਗ ਕੋ ਲਹਿ ॥ ੧੪॥ ਪ੍ਰਿਥਮਹਿ 'ਸਪਥ ਸੁ ਸਾਲਗਿ ਰਾਮ॥
 ਪੁਨ ਧੋਨੂ ਕੀ ਅਹਿ ਸੁਖ ਧਾਮ॥ ਜੇ ਹਮ ਤੁਮ ਸਨ ਦ੍ਰੈਸ ਕਮਾਵਹਿ॥
 ਤੈ ਯਹ ਕਰਦ ਧੋਨ ਗਰ ਘਾਵਹਿ ॥ ੧੫ ॥ ਏਕ ਬੇਰ ਪੁਰ ਅਨਦ
 ਤਜੀਜਹਿ ॥ ਪੁਨਾ ਆਇ ਇਤ ਸੁਖੀ ਬਸੀਜਹਿ ॥ ਠਾਕਰ ਧਰਮ
 ਬੀਚ ਤੁਮ ਦਯੋ ॥ ਕਹਯੋ ਧਰਮ ਸੇਂ ਬੁਰੋ ਨ ਚਯੋ ॥ ੧੬ ॥ ਪਾਛਲ
 ਦੀਜਹਿ ਜਾਨ ਕਸੂਰ ॥ ਕੀਨ ਲੁਟੇਰਨ ਬੁਰੇ ਹਜੂਰ ॥ ਅਸ ਅਰਜੀ
 ਕਰ ਗੁਰ ਕੇ ਤੀਰ ॥ ਸੁਨਤ ਰਹੇ ਪ੍ਰਭ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ॥ ੧੭ ॥
 ਤਬੈ ਕਹਯੋ ਹਮ ਨਹਿ ਇਤਬਾਰਾ ॥ ਸੂਬੇ ਭੂਪਨ ਪ੍ਰਿਥਮ ਨਿਹਾਰਾ ॥
 ਐ ਸ਼ਾਹ ਕੋ ਤੋ ਧਨ ਈਮਾਨ ॥ ਕੀਨੇ ਜਿਨ ਪਿਤ ਭ੍ਰਾਤਾ ਹਾਨ ॥
 ੧੮ ॥ ਹਮ ਕਰ ਹੈਂ ਤੁਮ ਸੇਂ ਅਬ ਜੰਗ ॥ ਤਜੈਂ ਨ ਦੁਰਗ ਰਖੈਂ
 ਨਹਿ ਰੰਗ ॥ ਸੁਨ ਸੱਯਦ ਐ 'ਬਿੱਪ ਉਚਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤਜਹੁ ਰੋਸ
 ਇਹ ਬਾਰਾ ॥ ੧੯ ॥ ਕਰਹੁ ਭਰੋਸੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀਜਹਿ ॥ ਦੁਖੀ ਖਲਕ
 ਮੁਚਵਾਵਨ ਕੀਜਹਿ ॥ ਅਸ ਬਹੁ ਬਿਨਤੀ ਕੀਨ ਮਹਾਨੀ ॥ ਪੁਨ
 ਚਰਨਨ ਪਰ ਬੰਦਨ ਠਾਨੀ ॥ ੨੦ ॥ ਮਿੰਨਤ ਕਰ ਕਰ ਗਮਨੇ
 ਤਬੈ ॥ ਕਹੀ ਬ੍ਰਿਥਾ ਸੂਬਨ ਢਿਗ ਸਬੈ ॥ ਗੁਰ ਨਿਜ ਹਠ ਕੋ ਤਜੈ
 ਨ ਕੈਸੇ ॥ ਆਗੇ ਕਰੋ ਜਥਾ ਰੁਚ ਤੈਸੇ ॥ ੨੧ ॥ ਸੂਨ ਸੂਬੇ ਐ ਨਿਪ
 ਘਬਰਾਇ ॥ ਪਿਖ 'ਪੰਮਾ ਤਬ ਮੰਤ੍ਰ ਅਲਾਇ ॥ ਅਪਰ ਬਾਤ ਕਰ
 ਗੁਰ ਨਹਿ ਕੋ ਮਾਨੈ ॥ ਇਕ ਹਮ ਜੁਗਤ ਦਿਖਾਹਿ ਮਹਾਨੈ ॥ ੨੨ ॥
 ਗੁਰ ਕੋ ਨਿਜ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਪਾਹੁ ਵਾਸਤਾ ਜਬ ਜਿਹ ਬਾਰਾ ॥
 ਹਮੈਂ ਭਰੋਸਾ ਮਾਨਹਿ ਸੋਈ ॥ ਪਠਹੁ ਅਰੀਜਾ ਬਿਲਮਹਿ ਖੋਈ ॥
 ੨੩ ॥ ਲਿਖਯੋ ਸ਼ਾਹ ਕੋ ਇਕ ਮੰਗਵਾਵਹੁ ॥ ਪੁਨ ਸਭ ਤੁਮੈਂ

ਵਾਸਤੇ ਪਾਵਹੁ ॥ ਮਾਨ ਲੇਹਿੰਗੇ ਬਿਨਾ ^੧ਅਵਾਰਾ॥ ਸੁਨਤ ਸਰਾਹਯੋ
ਪੰਮਾ ਭਾਰਾ ॥ ੨੪ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ ਤੁਮ ਤੋ ਬਨੇ ਮਲਾਹਿ ॥ ਦੁਖ
ਸਾਗਰ ਤੇ ਅਬ ਬਚ ਜਾਹਿ ॥ ਅਸ ਮਸਲਤ ਕਰ ਲਿਖਤ ਪਠਾਈ॥
ਪਹੁਚਯੋ ਔਰੰਗ ਕੇ ਢਿਗ ਜਾਈ ॥ ੨੫ ॥ ਪਠ ਸੁਨ ਕੀਨ ਬਿਚਾਰ
ਕੁਪੱਤੇ ॥ ਇਸ ਮਹਿੰ ਮਮ ਲਘਤਾ ਹੈ ਅੱਤੇ ॥ ਕਰੋਂ ਕਹਾਂ ਹੈਂ ਪੂਰਨ
ਬੀਰਾ ॥ ਇਸ ਤੇ ਆਛੀ ਹੈ ਤਤਬੀਰਾ ॥ ੨੬ ॥ ਕੋ ਜਾਨਹਿ ਸ਼ਾਹ
ਵਾਸਤਾ ਪਾਯੋ ॥ ਦਬੇ ਰਹੈਂ ਸ਼ੱਤੁ ਹਰ ਥਾਯੋ ॥ ਅਸ ਦੁਰ ਆਤਮ
ਕੀਨ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਲਿਖਯੋ ਗੁਰੂ ^੨ਸੁਨ ਅਰਜ ਹਮਾਰੀ ॥ ੨੭ ॥
ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਅਹਿਦ ਏਕ ਵਹੁ ਜਾਨੀਅਹਿ ਦੁਤੀ ਵਾਸਤਾ ਤੋਹਿ ॥

ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ ਦੁਰਗ ਤਜੇ ਢਿਗ ਜੋਹਿ ॥ ੨੮ ॥
ਚੋਪਈ ॥ ਅਸ ਲਿਖ ਕਰ ਬਕੀਲ ਕਰ ਦਯੋ ॥ ਤਤ ਛਿਨ
ਇਤਹਿ ਲਿਆਵਤ ਭਯੋ ॥ ਉਤ ਜਬ ਦਿਜ ਐ ਪੰਮਾ ਗਏ ॥ ਪਾਛੇ
ਗੁਰ ਢਿਗ ਸਿੰਘ ਇਕਠਏ ॥ ੨੯ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ ਸਤਗੁਰ ਅਬ
ਸੁਭ ਤਈ ॥ ^੩ਸ਼ਾਹ ਅਹਿਦ ਹਮਰੇ ਕਰ ਅਈ ॥ ਨਿਕਸਨ ਬਨਹਿ
ਨੀਕ ਅਬ ਕਾਲੇ ॥ ਨਹਿੰ ਚਹੀਅਹਿ ਅਸ ਅਵਸਰ ਟਾਲੇ ॥ ੩੦ ॥
ਕਿਉਂਕਿ ਅਧਕ ਛੁਧਾ ^੪ਅਕੁਲਾਇ ॥ ਰਹਿ ਨ ਸਕਹਿੰ ਪ੍ਰਾਨਨ
ਬਿਨਸਾਇ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਸਿੱਖ ਮਮ ਪਿਆਰੇ ॥ ਧਰਮ ਹੇਤ
ਅਤ ਕਸ਼ਟ ਸਹਾਰੇ ॥ ੩੧ ॥ ਅਬ ਨਿਕਸਨ ਨਹਿੰ ਮਨ ਮਹਿੰ
ਧਾਰੇ ॥ ਬੋਰ ਦਿਨੋ ਮਹਿੰ ਵਿਜੈ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਹਮਰੇ ਸਿੱਖ ਅਹੈ ਜੋ
ਪਿਆਰਾ ॥ ਤੁਰਕ ਸਪਤ ਪਰ ਨਹਿੰ ਇਤਬਾਰਾ ॥ ੩੨ ॥ ਤਿਨ
ਸਮ ਕੋਹੀ ਨਰਨ ਕੋ ਰਾਨ ॥ ਕਰੈ ਭਰੋਸਾ ਲਹਿ ਨੁਕਸਾਨ ॥ ਹਮ
ਨਹਿ ਤਜੈਂ ਦੁਰਗ ਲਖ ਲੀਜਹਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਭਾਣੈਂ ^੫ਮੀਠ ਮਨੀਜਹਿ
॥ ੩੩ ॥ ਜਬ ਗੁਰ ਦੀਨਸ ਐਸ ਜਬਾਬਾ ॥ ਸਿੰਘਨ ਪਾਯੋ ਅਤੀ

'ਅਜਾਬਾ ॥ ਸਭ ਮਿਲ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਢਿਗ ਗਏ ॥ ਅਤੀ ਦੁਖਤ ਹੂ
 ਅਰਜ ਅਲਏ ॥ ੩੪ ॥ ਹੇ ਮਾਤਾ ਹਮ ਬਹੁ ਦੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਬਿਰ ਨ
 ਸਕੈਂ ਅਤ ਛੁਧਾ ਸਤਾਯੋ ॥ ਤੁਮ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਸਮਝਾਵਹੁ ॥ ਜਿਮ
 ਕਿਮ ਗੁਰ ਤੇ 'ਦੁਰਗ ਮੁਚਾਵਹੁ ॥ ੩੫ ॥ ਜੇ ਗੁਰ ਅਬ ਹਮਰੇ
 ਸੰਗ ਨਿਕਸੈ ॥ ਹੁਵੈ ਨੀਕ ਸਭ ਸਿੰਘ ਮਨ ਬਿਗਸੈ ॥ ਜੇ ਹਠ ਧਰੈ
 ਨ ਤਜ ਹੈਂ ਥਾਨੇ ॥ ਤੋ ਭੀ ਹਮ ਕਰ ਹੈਂ ਪ੍ਰਸਥਾਨੇ ॥ ੩੬ ॥ ਆਗੈ
 ਜਿਮ ਮਾਤਾ ਤੁਮ ਮਰਜੀ ॥ ਕਹੀ ਸਾਚ ਹਮ ਸਭ ਮਿਲ ਅਰਜੀ ॥
 ਸੁਨ ਮਾਤਾ ਬਹੁ ਚਿਤ 'ਬਿਕੁਲਾਯੋ ॥ ਆਈ ਪੁਤ੍ਰ ਢਿਗ ਅਖਲ
 ਸੁਨਾਯੋ ॥ ੩੭ ॥ ਅਹੋ ਪੁਤ੍ਰ ਯਹ ਪੰਥ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਘਾਲੀ ਘਾਲ
 ਅਧਕ ਇਹ ਬਾਰਾ ॥ ਕਬ ਕਬ ਮਿਲਹਿ ਬਦਾਮ ਅਹਾਰਾ ॥ ਭਯੋ
 ਛੁਧਾ ਤੇ ਅਤ ਦੁਖਿਆਰਾ ॥ ੩੮ ॥ ਨਹਿੰ ਲਰ ਸਕਹਿੰ ਭਏ ਦੁਤ
 ਹੀਨੇ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਆਇ ਦੁਰਗ ਰਿਪ ਛੀਨੇ ॥ ਇਸ ਤੇ ਨਿਕਸਤ
 ਭਲੋ ਬਿਚਾਰੋ ॥ ਅਬ ਬਿਰ ਹੂਬੇ ਨਹਿੰ ਹਠ ਧਾਰੋ ॥ ੩੯ ॥ ਸੁਨ
 ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਮਾਤ ਮਮ ਪਿਆਰੀ ॥ ਜਸ ਤੁਮ ਹਮਰੇ ਹੇਤ ਉਚਾਰੀ ॥
 ਤਸ ਮੈਂ ਸਿੰਘਨ ਹੇਤ ਅਲਾਈ ॥ ਨਿਕਸਨ ਮਹਿੰ ਹੈ ਬਹੁ ਦੁਖ
 ਮਾਈ ॥ ੪੦ ॥ ਇਕ ਤੋ ਨਹਿੰ ਰਿਪ ਪੈ ਅਤਬਾਰਾ ॥ ਦੁਤੀਏ ਹੂ ਹੈ
 ਅਪਯਸ ਭਾਰਾ ॥ ਲਰੇ ਅਧਕ ਪੁਨ ਤਜ ਥਲ ਗਏ ॥ ਇਸ ਮਹਿੰ
 ਲਘਤਾ ਬਡ ਲਖ ਲਏ ॥ ੪੧ ॥ ਅਹੈ ਅਕਾਲ ਹਮਨ ਰਖਵਾਰੋ ॥
 ਸ਼ੱਤ ਕਾ ਬਲ ਭਾ ਸਭ ਛਾਰੋ ॥ ਇਸ ਹਿਤ ਕਰ ਕਰ 'ਸਪਬ
 ਪਠਾਵਹਿੰ ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਨਨ ਮਹਿੰ ਖੇਹ ਖਾ ਜਾਵਹਿੰ ॥ ੪੨ ॥ ਅਸ
 ਵਿਧ 'ਮਾਤ ਆਲਾਯੋ ॥ ਅਖਲ ਪੰਥ ਸ੍ਰੇਤੇ ਮਹਿ ਆਯੋ ॥ ਕਹਯੋ
 ਮਾਤ ਹੇ ਸੁਤ ਸੁਨ ਲੀਜਹਿ ॥ ਜੇ ਨਹਿੰ ਜਾਹੁ ਤ ਇਨਹਿ ਤਜੀਜਹਿ

॥ ੪੩ ॥ ਅਬ ਨਹਿੰ ਠਹਿਰ ਸਕੈਂ ਲਖ ਲੀਜਹਿ ॥ ਜੁਗ ਮਹਿੰ
ਏਕ ਅਬੈ ਸੁਤ ਕੀਜਹਿ ॥ ਅਸ ਵਿਧ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਬਿਤ ਗਏ ॥
ਸਿੰਘ ਮਾਤ ਮਾਤਾ ਗੁਰ ਕਏ ॥ ੪੪ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਸ਼ਾਹੀ
ਸਪਥ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਛੇਆਸੀਮੇਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੮੬ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਪੁਨ ਮਾਤਾ ਯੁਤ ਸਿੰਘ ਮਿਲ ਆਏ ਗੁਰੂ ਕੇ ਤੀਰ ॥

ਕਹਿ ਮਾਤਾ ਹੇ ਤਾਤ ਸੁਨ ਤਜੇ ਠੌਰ ਧਰ ਧੀਰ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਖਹੁ ਅਲਾਯੋ ॥ ਹਮ ਨਹਿੰ
ਤਜੈਂ ਠੌਰ ਲਖ ਪਾਯੋ ॥ ਹਮ ਤੇ ਚਹੈਂ ਜੋ ਅਬੈ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ਤਿਹ ਕੋ
ਹਮ ਨਹਿੰ ਚਹਿੰ ਅਟਕਾਯੋ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰੰਚ ਅਹੈ ਯਹ ਬਾਤ ਹਮਾਰੀ ॥
ਲਿਖੈਂ ਬਿਦਾਵਾ ਸੋ ਇਸ ਬਾਰੀ ॥ ਹਮਰੇ ਗੁਰ ਨਹਿੰ ਹਮ ਸਿਖ
ਨਾਹਿੰ ॥ ਅਸ ਲਿਖ ਦੇਹਿੰ ਜਾਹਿੰ ਗ੍ਰਿਹ ਮਾਹਿੰ ॥ ੩ ॥ ਸੁਨ ਕਰ
ਸਿੰਘ ਤੂਸਨੀ ਬਾਏ ॥ ਕਿਹ ਵਿਧ ਉੱਤਰ ਨਹਿੰ ਕਿਹ ਆਏ ॥
ਨਹਿੰ ਕੋ ਅਸ ਵਿਧ ਸਕਯੋ ਕਰਾਇ ॥ ਉਠ ਉਠ ਮੁਰਚਨ ਮਾਹਿੰ
ਸਿਧਾਇ ॥ ੪ ॥ ਮਾਝੈਲਨ ਤਬ ਕੀਨ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਨਹਿੰ ਤਜੈ
ਦੁਰਗ ਹਠ ਧਾਰਾ ॥ ਬਚੈਂ ਨਾਹਿੰ ਹਮ ਅਬ ਨਿਰਧਾਰੇ ॥ ਲਿਖਹੁ
ਬਿਦਾਵੇ ਨਿਕਸ ਪਧਾਰੇ ॥ ੫ ॥ ਮਤੋ ਮਤਾਇ ਆਏ ਗੁਰ ਪਾਸ ॥
ਲਿਖਯੋ ਬਿਦਾਵਾ ਤਵ ਅਸ ਖਾਸ ॥ ਤੁਮ ਨਹਿੰ ਗੁਰੂ ਸਿੱਖ ਹਮ
ਨਾਹਿੰ ॥ ਅਸ ਲਿਖ ਗੁਰ ਕਰ ਦੀਨ ਤਦਾਹਿ ॥ ੬ ॥ ਜੇਬ ਡਾਰ
ਗੁਰ ਬਿਦਾ ਸੁ ਬਏ ॥ ਪ੍ਰੰਚ ਹੀਏ ਅਤ ਹੀ ਦੁਖ ਲਏ ॥ ਨਿਕਸੇ
ਨਿਸ ਅੰਧਕਾਰ ਮਝਾਰੀ ॥ ਗਏ ਧਾਮ ਸਿਖ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥ ੭ ॥
ਪਾਛੇ ਲਗ ਪਗ ਪੰਜ ਸਤ ਰਏ ॥ ਤਿਨਕੇ ਭੀ ਚਿਤ ਬਹੁ ਬਿਚਲਏ ॥
ਆਇ ਮਾਤ ਵਿਗ ਕਹਯੋ ਪੁਕਾਰੀ ॥ ਇਕ ਬਿਨਤੀ ਅਬ ਸੁਨਹੁ

ਹਮਾਰੀ ॥ ੮ ॥ ਅਧਕ ਗਏ ਸਿੰਘ ਹਮ ਲਘ ਰਹੇ ॥ ਯਹ ਭੀ ਅਬ
 ਜੈਬੈ ਗਨ ਚਹੇ ॥ ਅਹੈ ਬਾਤ ਇਕ ਅਬ ਕਰ ਬਾਰੇ ॥ ਜੇ ਕਰੀਅਹਿ
 ਤਉ ਪ੍ਰਾਨ ਉਬਾਰੇ ॥ ਸੁਨ ਮਾਤਾ ਕਹਿ ਅਹੁ ਸਿਖ ਪਿਆਰੇ ॥ ਕਹੇ
 ਜੁ ਮਾਨਨ ਯੋਗ ਹਮਾਰੇ ॥ ਕਯੋਂ ਨ ਮਾਨਹੋਂ ਕਹੁ ਬਿਨ ਬਾਰੀ ॥
 ਸੁਨ ਮਾਤਾ ਤੇ ਐਸ ਉਚਾਰੀ ॥ ੧੦ ॥ ਜੇ ਮਾਤਾ ਗੁਰ ਲਘ ਸੁਤ
 ਵੇਇ ॥ ਲੇਹੁ ਆਪ ਤਿਨ ਹਮ ਸੰਗ ਹੋਇ ॥ ਜਬ ਹਮ ਤੁਮ ਯੁਤ
 ਨਿਕਸ ਸਿਧਾਵਹਿ ॥ ਪੁਨ ਗੁਰ ਨਹਿ ਬਿਰ ਹੂ ਲਖ ਪਾਵਹਿ ॥
 ੧੧ ॥ ਚਲੈਂ ਆਪ ਨਹਿ ਏਕਲ ਰਹੈਂ ॥ ਇਸ ਮਹਿ ਸਭ ਬਿਧ ਕੋ
 ਸੁਖ ਅਹੈਂ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਐਸ ਉਚਾਰਾ ॥ ਅਹੈ ਖਾਲਸਾ ਪੁੱਤ੍ਰ
 ਪਿਆਰਾ ॥ ੧੨ ॥ ਏਤਕ ਹਠ ਤੁਮ ਕਰ ਕਰ ਰਹੇ ॥ ਅਬ ਏਕਲ
 ਗੁਰ ਤਜਯੋ ਨ ਚਹੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਜੀ ਕਰੈ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਦਿਢ ਰਾਖਹੁ
 ਨਿਸਚਾ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ੧੩ ॥ ਸੁਨ ਸਿਖਨ ਤਬ ਤੂਸਨ ਧਾਰੀ ॥ ਪਰ
 ਭੁਖ ਕੇ ਦੁਖ ਕਸਟ ਅਪਾਰੀ ॥ ਦਿਵਸ ਬਿਤੀਤਯੋ ਸੰਧਯਾ ਆਇ ॥
 ਪਹੁਚਯੋ ਉਤ ਬਕੀਲ ਤਬ ਧਾਇ ॥ ੧੪ ॥ ਗੁਰੂ ਵਾਸਤਾ ਸ਼ਾਹ ਤੇ
 ਲਿਆਯੋ ॥ ਪਿਖ ਸਭ ਸੂਬਨ ਹਰਖ ਬਢਾਯੋ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਭੂਪਨ
 ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਇ ॥ ਲਿਖਯੋ ਅਹਿਦ ਪੱਤ੍ਰ ਅਸ ਭਾਇ ॥ ੧੫ ॥ ਹੇ
 ਗੁਰ ਪੀਰਨ ਪੀਰ ਮਹਾਨੇ ॥ ਬਲ ਲਗਾਇ ਹਮ ਭੇ ਹੈਰਾਨੇ ॥ ਨਹਿ
 ਬਸ ਚਲਯੋ ਕਸਮ ਤਬ ਖਾਈ ॥ ਤੈ ਭੀ ਨਹਿ ਰਾਵਰ ਮਨ ਆਈ
 ॥ ੧੬ ॥ ਅਬ ਹਮ ਧਰਮ ਇਮਾਨਹਿ ਸੰਗਾ ॥ ਖਾਹਿ ਸਪਥ ਨਹਿ
 ਕਰੈਂ ਕੁਢੰਗਾ ॥ ਗੁਰ ਖੁਦਾਇ ਹਿਤ ਦੁਰਗ ਤਜੀਜਹਿ ॥ ਮਾਨ
 ਵਾਸਤਾ ਅਬ ਇਹ ਲੀਜਹਿ ॥ ੧੭ ॥ ਅਸ ਲਿਖ ਸਭ ਭੂਪਨ
 ਸੂਬਾਨ ॥ ਕਰੀ ਮੁਹਿਰ ਮੁਦਤ ਕਰ ਆਨ ॥ ਦਿਜ ਕੋ ਤਸ ਬਿਧ

੧ ਕਸਮ ਖਾਕੇ ।

੨ ਕਿਲ੍ਹਾ ।

੩ ਮੋਹਰ ਲਾਹੇ ।

੪ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿਤੀ ।

੫ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ।

'ਧੇਨ ਰੁ ਠਾਕਰ ॥ ਸੱਯਦ ਲੀਨ ਕੁਰਾਨ ਉਠਾ ਕਰ ॥੧੮॥ ਆਇ
 ਗੁਰੂ ਕੇ ਅਗ੍ਰ ਧਰਾਯੋ ॥ ਕਰਤ ਸਲਾਮ ਬੰਦ ਪਗ ਪਾਯੋ ॥ ਸ਼ਾਹੁ
 ਪੱਤ੍ਰ ਐ ਨਿਪ ਸੂਬਾਨ ॥ ਗੁਰੂ ਵਾਸਤਾ ਖਾਈ ਜੁ ਆਨ ॥ ੧੯ ॥
 ਦੀਨ ਪੱਤ੍ਰ ਗੁਰ ਕੇ ਕਰ ਮਾਹਿ ॥ ਪਠਤ ਵਾਸਤਾ ਗੁਰ ਹਰਖਾਇ ॥
 ਕਹਯੋ ਸਭਨ ਸੋਂ ਅਬ ਹਮ ਜਾਵੈਂ ॥ ਗੁਰੂ ਵਾਸਤਾ ਨਹਿੰ ਉਲਘਾਵੈਂ
 ॥ ੨੦ ॥ ਜੇ ਇਹੁ ਧਰਮ ਇਮਾਨਹਿੰ ਖੋਵਹਿੰ ॥ ਤੈ ਅਪਯਸ ਦੋਜਕ
 ਦੁਖ ਜੋਵਹਿੰ ॥ ਹਮ ਗੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਵਾਸਤਾ ਮਾਨਾ ॥ ਇਸ ਹਿਤ ਕਸ਼ਟ
 ਸਹੈਂ ਜੇ ਨਾਨਾ ॥ ੨੧ ॥ ਤੈ ਇਮ ਹੁਇ ਨ ਹਮ ਲਘ ਤਾਈ ॥
 ਸਰਬੰਸ ਲਗੈ ਨ ਸੰਸੈ ਰਾਈ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਸੱਯਦ ਦਿਜ ਕਹੁ
 ਕਹਯੋ ॥ ਵਾਸਤਾ ਪ੍ਰਭ ਗੁਰ ਮਾਨ ਸੁ ਲਹਯੋ ॥ ੨੨ ॥ ਨਿਕਸਹਿੰ
 ਪ੍ਰਾਤ ਜਾਨ ਮਨ ਲੀਜਹਿ ॥ ਜਾਹੁ ਨਿਪਨ ਸੂਬਨ ਕਹਿ ਦੀਜਹਿ ॥
 ਸੁਨ ਹਰਖੇ ਪਗ ਬੰਦਨ ਧਾਰੀ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਪਹੁੰਚੇ ਕੀਨ ਉਚਾਰੀ ॥
 ੨੩ ॥ ਮਾਨ ਲੀਨ ਗੁਰ ਸੁਬਹਿ ਪਧਾਰੈ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਹਰਖੇ ਮੂਰਖ
 ਭਾਰੈ ॥ ਸਭ ਬਿਧ ਕੀ ਕੀਨੀ ਚਕੁਸਾਈ ॥ ਕਰਹਿੰ ਉਡੀਕਨ ਪ੍ਰਾਤਹਿ
 ਤਾਈ ॥ ੨੪ ॥ ਇਤ ਗੁਰ ਰਾਜ ਸਾਜ ਬਿਧ ਨਾਨਾ ॥ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਤੋਪ
 ਆਦਕ ਜੇ ਆਨਾ ॥ ਸਿੰਘਨ ਕੋ ਨਿਸ ਮਹਿੰ ਲਗਵਾਇ ॥ ਕੋ 'ਦਾਹੇ
 ਕੋ ਨਦ ਪਰਵਾਇ ॥ ੨੫ ॥ ਸਿੰਘ ਗੁਲਾਬ ਐ ਸਿੰਘ ਸਿਆਮ ॥
 ਤਿਨਹਿੰ ਕਹਯੋ ਤਬ ਕਰੁਣਾ ਧਾਮ ॥ ਬਿਰਹੁ ਇਹਾਂ ਤੁਮ ਚਿੰਤ ਨ
 ਧਾਰੋ ॥ ਨਹਿੰ ਤਾਕੈਂ ਰਿਪ ਓਰ ਤਿਹਾਰੋ ॥ ੨੬ ॥ ਤਿਨ ਕੋ
 'ਪਰਯੋਜਨ ਹਮ ਸੰਗਾ ॥ ਤੁਮ ਰਹੀਅਹਿ ਇਤ ਧਾਰ ਉਮੰਗਾ ॥
 ਅਸ ਕਹਿ ਤਿਨ ਕੋ ਦੀਨ ਬਿਰਾਇ ॥ ਪੁਨ ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਾਧ
 ਬੁਲਵਾਇ ॥ ੨੭ ॥ ਕਹਯੋ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਇਤ ਬਿਤ ਬੀਜਹਿ ॥ ਗੁਰ
 ਨੋਮੇ ਬਲ ਪੂਜ ਕਰੀਜਹਿ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੋ ਸਿਮਰਤ ਕਾਲ ਬਿਤਾਵਹੁ ॥

ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੇ ਕਸ਼ਟ ਮਿਟਾਵਹੁ ॥ ੨੮ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਸੱਤ ਬਚਨ
ਤਬ ਕਹਯੋ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪਰ ਸੀਸ ਨਿਵਹਯੋ ॥ ਸਭ ਬਿਧ
ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਆਰੋ ਠਾਨਾ ॥ ਚਾਹਯੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾਲ ਪਯਾਨਾ ॥ ੨੯ ॥
ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਹਰਖ ਸ਼ੋਕ ਤੇ ਰਹਤ ਗੁਰ ਸੁਖ ਪ੍ਰਯੋਗ ਪਰ ਸੋਇ ॥

ਪਾਰ ਚਰਿਤ੍ਰਨ ਕੋ ਨਹੀਂ ਕਵਿ ਪਗ ਬੰਦਨ ਹੋਇ ॥ ੩੦ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਸ਼ਾਹ
ਵਾਸਤਾ ਪਾਵਨ ਐ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਨੰਦਪੁਰ ਤਿਆਗਨ ਤਿਆਰੀ
ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਸਤਾਸੀਮੇਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੮੭ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੰਮਤ 'ਜੁਗ ਸਤ ਪੈਂਤੀਆ ਪੋਖ ਮਾਸ ਸਤ ਜੋਇ ॥

ਡੋਢ ਜਾਮ ਰਹਿ ਰੈਨ ਗੁਰ ਮਜ ਸਨਧ ਬਧ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਹੁਕਮ ਕੀਨ ਸਭ ਸਿੰਘਨ ਤਾਹੀ ॥ ਹੂਜਹੁ
ਤਿਆਰ ਬਿਲਮ ਬਿਲਗਾਹੀ ॥ ਬਡ ਮਾਤਾ ਲਘੁ ਜੁਗ ਸਹਿਜਾਦੇ ॥
ਬਠਲਾਏ ਰਬ ਮੇਂ ਅਹਿਲਾਦੇ ॥ ੨ ॥ ਜੁਗ ਮਹਿਲਨ ਡੋਰੇ
ਚਢਵਾਏ ॥ ਭੇ ਸਨਧ ਬਧ ਸਿੰਘ ਸਬਾਏ ॥ ਆਇ ਗੁਰੂ ਨਾਮੇ
ਅਸਥਾਨਾ ॥ ਅਰਦਾਸਾ ਕਰ ਮਾਥ ਝੁਕਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ਰਣਜੀਤੰ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਜਾਇ ॥ ਭੇ ਅਰੂਢ ਸੁਭ 'ਅਸੂ ਮੰਗਾਇ ॥ ਸਿੰਘ
ਸਹਿਜਾਦੇ ਭਏ ਸਵਾਰੇ ॥ ਵਾਹ ਵਾਹ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਤ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ੪ ॥
ਇੱਕੀ ਸੈ ਕੋਸਨ ਲਗ ਰਾਜੂ ॥ ਅਪਰ ਕਹਾਂ ਲਗ ਗਿਨਹਿ ਸਮਾਜੂ ॥
ਸੈਨ 'ਕੋਸ ਅਨਗਿਨ ਜਿਨ ਪਾਸੂ ॥ ਪਚ ਹਾਰਯੋ ਔਰੰਗ ਬਲਰਾਸੂ
॥ ੫ ॥ ਆਨੰਦ ਪੁਰ ਕੇ ਹੇਤ ਛੁਡਾਵਨ ॥ ਸਭ ਗਿਰ ਪਤ ਕੇ ਦਲ
ਚਲ ਆਵਨ ॥ ਮੂਰਖ ਲਾਇ ਲਾਇ ਬਲ ਹਾਰੇ ॥ ਦੇਸ ਬਿਦੇਸ
ਸੂਰਮਾਂ ਸਾਰੇ ॥ ੬ ॥ ਕਿਸ ਕੇ ਬਲ ਨਹਿ ਚਲਯੋ ਕਦਾਈ ॥ ਪਚ
ਪਚ ਬੈਠੇ ਰਿਦ ਸਮਦਾਈ ॥ ਨਹੀਂ ਦੂਣ ਛੋਰੀ ਕਿਸ ਕਾਲਾ ॥

ਰਾਖਯੋ ਅਪਨੋ ਤੇਜ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ੭ ॥ ਸਿੱਖ ਸਖਾ ਕੋ ਬਾਇ ਨ
ਤਾਤੀ ॥ ਸੁਖ ਸੋ ^੧ਸੁਪਤ ਨ ਦਏ ^੨ਅਰਾਤੀ ॥ ਗਿਰ ਕੇ ਜਨ ਰਾਜੇ
ਸਮਦਾਈ ॥ ਅਪਨ ਤੇਜ ਤਰ ਰਖੇ ਦਾਬਾਈ ॥ ੮ ॥ ਗੁਰੂ ਬਹਾਦਰ
ਬਡ ਬਡੇਰੇ ॥ ਰਿਪ ਦਸ ਲਾਖ ਨ ਢੂਕੇ ਨੇਰੇ ॥ ਜੁਗ ਤੈ ਕੋਸਨ ਦੂਰ
ਟਿਕਾਏ ॥ ਮਾਰ ਹਜ਼ਾਰੁ ਬੀਰ ਖਪਾਏ ॥ ੯ ॥ ਓੜਕ ਸ਼ੱਤ੍ਰੁ ਨ ਕਛ
ਬਲ ਚਾਲਾ ॥ ਗੁਰੂ ਅਕਾਲ ਵਾਸਤਾ ਡਾਲਾ ॥ ਮਾਨ ਗੁਰੂ ਅਬ
ਤਜਯੋ ਆਪੇ ॥ ਧਰਮ ਉਬਾਰਨ ਦੁਸ਼ਟਨ ਖਾਪੇ ॥ ੧੦ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਬਜਯੋ ਨਗਾਰਾ ਸਬਦ ਭਾ ਨਾਹਰੇ ਗਜੇ ਅਕਾਲ ॥
ਤਤ ਛਿਨ ਦੁਰਗ ਤਿਆਗ ਕੈ ਕੀਰਤ ਪੁਰ ਦਿਸ ਚਾਲ ॥ ੧੧ ॥
ਉਤ ਸੂਬੇ ਐ ਭੂਪ ਮਿਲ ਧਰਮ ਇਮਾਨ ਬਿਲਾਇ ॥
ਸੈਨਾ ਪਤ ਬੁਲਵਾਇ ਢਿਗ ਅਸ ਵਿਧ ਹੁਕਮ ਸੁਨਾਇ ॥ ੧੨ ॥
ਜਾਨ ਨ ਪਾਵੈ ਗੁਰੂ ਅਬ ਗਹਿ ਲੀਜਹਿ ਬਿਨ ਬਾਰ ॥
ਨਹਿੰ ਤੇ ਹਤ ਕਰ ਦੀਜੀਅਹਿ ਹੁਕਮ ਸ਼ਾਹੁ ਅਸ ਢਾਰ ॥ ੧੩ ॥
ਸੁਨ ਸੈਨਾ ਪਤ ਤਿਆਰ ਭੇ ^੩ਦੁੰਦਤ ਅਨਕ ਬਜਾਇ ॥
ਏਕ ਬੇਰ ^੪ਓਰਤ ਪਰੇ ਦਹਿ ਲਖ ਲਗ ਪਗ ਆਇ ॥ ੧੪ ॥
ਆਨੰਦ ਪੁਰ ਦਿਸ ਨਹਿੰ ਗਏ ਪਾਛਾ ਸਤਿਗੁਰ ਲੀਨ ॥
ਦੋਇ ਕੋਸ ਪਰ ਆ ਮਿਲੇ ਧਰਮ ਹੀਨ ਬੇਦੀਨ ॥ ੧੫ ॥
ਅੰਧ ਕਾਰ ਤੇ ਮੰਦ ਮਤ ਕਹਿਤ ਪੁਕਾਰ ਪੁਕਾਰ ॥
ਗਹੇ ਗੁਰੂ ਨਹਿੰ ਜਾਨ ਦਿਹੁ ਕਰ ਆਯੋ ਇਹੁ ਬਾਰ ॥ ੧੬ ॥
ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤਬ ਹੇਰਯੋ ਜਬੈ ਸ਼ੱਤ੍ਰੁ ਨਿਅਰਾਇ ॥
ਹੁਕਮ ਦੀਨ ਸਿੰਘਾਨ ਕੈ ਦੀਨੀ ਤੁਪਕੈ ਚਲਾਇ ॥ ੧੭ ॥
ਲਾਗੀ ਦੁਸ਼ਟਨ ਜਾਇਕੈ ਕੀਨੇ ਅਨਕ ਸਿੰਘਾਰ ॥
ਉਤ ਤੇ ਬਹੁ ਦੁਸ਼ਟਾਨ ਤਬ ਅਧਕ ਬੰਦੂਕ ਪ੍ਰਹਾਰ ॥ ੧੮ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਮਚੀ ਲੜਾਈ ਅਪਾਰ ਤਦਾਇ ॥ ਲਰੈਂ ਸਿੰਘ
 ਐ ਅਗ੍ਰ ਸਿਧਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਭੀਖਨ ਸਰ ਬਰਖਾਵੈਂ ॥ ਇਕ ਇਕ
 ਤੇ ਦਸ ਦਸ ਬਿਨਸਾਵੈਂ ॥ ੧੯ ॥ ਪੰਚ ਸ਼ੱਤ੍ਰੁ ਨਹਿ ਛਾਡਯੋ ਪਾਛਾ ॥
 ਹਲਾ ਹੂਲ ਕਰ ਘਾਲਤ 'ਗਾਛਾ' ॥ ਹਟ ਹਟੇ ਸਿੰਘ ਸ਼ੱਤ੍ਰੁ ਕੋ ਮਾਰੇ ॥
 ਪੁਨਹਿ ਅਗ੍ਰ ਚਲ ਰਿਪ ਤੇ ਟਾਰੇ ॥ ੨੦ ॥ ਟਰਯੋ ਅੰਧੇਰ ਰਵੀ
 ਪ੍ਰਗਟਾਯੋ ॥ ਸੂਬਮ ਕੋਪਤ ਹੁਕਮ ਅਲਾਯੋ ॥ ਦੀਨ ਮਜ਼੍ਹਬ ਕੀ
 ਅਹੈ ਲਰਾਈ ॥ ਗੁਰ ਕੋ ਗਹੋ ਕਿ ਦਿਹੁ ਬਿਨਸਾਈ ॥ ੨੧ ॥ ਜੇ
 ਅਸ ਕਰੈ ਲਹੈ ਮਨ ਭਾਯਾ ॥ ਸੁਨ ਤਬ ਸੂਰਨ ਬਡ ਬਲ ਲਾਯਾ ॥
 ਪੈ ਗੁਰ ਸਰ ਸਮ ਕਾਲ ਮਹਾਨੇ ॥ ਹੈ ਸਨਮੁਖ ਤਿਸ ਤਤ ਛਿਨ
 ਹਾਨੇ ॥ ੨੨ ॥ ਸਰਸੇ ਨਦੀ ਤੀਰ ਜਬ ਆਇ ॥ ਹੁਤੋ ਚਢਯੋ ਭੀ
 ਕਠਨ ਤਦਾਇ ॥ ਇਤ ਤੇ ਰਿਪ ਸਰ ਗੁਲਕ ਬ੍ਰਖਾਵਤ ॥ ਉਪਰ
 ਤੇ ਘਨ ਬਰਖਾ ਪਾਵਤ ॥ ੨੩ ॥ ਦੁਤਿਯ ਨਿਸਾ ਨਦ ਚਢਯੋ
 ਅਪਾਰਾ ॥ ਫਸੇ ਸਿੰਘ ਬਿਚ ਬਿਪਤਾ ਧਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਯੁਤ ਚਾਲੀ
 ਸਿੰਘ ਤਦਾਇ ॥ ਭਏ ਪਾਰ ਨਦ ਅਤ ਬਲ ਲਾਇ ॥ ੨੪ ॥
 ਰਹਿ ਸਿਖ ਕਿਤਕ ਪਾਛ ਤਿਹ ਕਾਲਾ ॥ ਭਯੋ ਕਸਟ ਜਿਨ ਅਤੀ
 ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਜਿਸ ਕੋ ਮੁਖ ਜਿਸ ਦਿਸ ਤਬ ਭਯੋ ॥ ਅਪਦਾ ਮਹੁ
 ਤਿਸ ਦਿਸ ਹੀ ਗਯ ॥ ੨੫ ॥ ਨਹਿ ਸੰਭਾਰ ਇਕ ਦੂਸਰ ਕੇਰੀ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਰਬ ਤਜ ਤਿਸ ਬੇਰੀ ॥ ਲਘੁ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦਨ ਕੋ ਸੰਗ ਲੀਨ ॥
 ਹੁਤੀ 'ਝੱਲ' ਢਿਗ ਪ੍ਰਵਸਨ ਕੀਨ ॥ ੨੬ ॥ ਆਗੇ ਪਿਖਯੋ ਟਹਿਲੂਆ
 ਖਾਸ ॥ ਨਾਮ ਬ੍ਰਹਿਮਨ ਗੰਗੂ ਦਾਸ ॥ ਖੱਚਰ ਹੁਤੀ ਤਾਹਿ ਕੇ ਪਾਸ ॥
 ਮਾਤਾ ਢਿਗ ਖੁਰਜੀ ਧਨ ਰਾਸ ॥ ੨੭ ॥ ਦੇ ਗੰਗੂ ਕੋ ਕਹਿਯੋ
 ਸੁਨਾਈ ॥ ਅਤ ਕਠਨਾਈ ਹਮ ਪੈ ਆਈ ॥ ਸੁਨ ਗੰਗੂ ਕਹਿ ਚਿੰਤ
 ਨ ਧਾਰੋ ॥ ਟਰੈਂ ਭੀਰ ਹਮ ਸੰਗ ਪਧਾਰੋ ॥ ੨੮ ॥ ਇਤ ਇਹੁ ਰਹੇ

ਉਤਹਿ ਜੁਗ ਡੋਰੇ ॥ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਸੰਗ ਗੇ ਕਿਤ 'ਓਰੇ ॥ ਅਸ ਵਿਧ
 ਭਾਣਾ ਬਿਸਮ ਬ੍ਰਤਾਨਾ ॥ ਨਾਹਿ ਜਿਸੁ ਕਾ ਕਛੂ ਠਿਕਾਨਾ ॥ ੨੯ ॥
 ਉਤ ਰਿਪੁ ਪਿਖ ਗੁਰ ਕਰ ਨਹਿ ਆਯੋ ॥ ਸਭ ਸੂਬਨ ਕਰ ਕੋਪ
 ਅਲਾਯੋ ॥ ਆਗੈ ਤੈ ਗੁਰ ਦੁਰਗ ਮਝਾਰੇ ॥ ਅਬ ਭੀ ਤੁਮ ਤੇ ਨਿਕਸ
 ਸਿਧਾਰੇ ॥ ੩੦ ॥ ਹਜ਼ਰਤ ਕੈ ਕਯਾ ਦੇਹੁ ਜਬਾਬਾ ॥ ਤਜੀ ਸੂਰ
 ਤਾਈ ਤੁਮ ਆਬਾ ॥ ਸੁਨਤ ਕੋਪ ਸੈਨਾ ਪਤ ਸਾਰੇ ॥ ਨਦੀ ਪਾਰ
 ਗੁਰ ਪਾਛ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ੩੧ ॥ ਆਗੈ ਗੁਰ ਪਹੁੰਚੇ ਚਮਕੌਰਾ ॥ ਕਾਚੀ
 ਗੜੀ ਪਿਖੀ ਤਿਹ ਠੈਰਾ ॥ ਮਾਲਕ ਕੋ ਤਬ ਲੀਨ ਬੁਲਾਈ ॥ ਕਹਯੋ
 ਗੜੀ ਦਿਹੁ ਹਮਰੇ ਤਾਈ ॥ ੩੨ ॥ ਇਨਕਾਰੀ ਭਾ ਸੋ ਕਰ ਟਾਰਾ ॥
 ਤਹਿ ਸ਼ਰੀਕ ਆਯੋ ਤਿਹ ਬਾਰਾ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ ਅਰਧ ਗੜੀ ਹੈ ਮੇਰੀ ॥
 ਇਸੇ ਨਿਕਾਲ ਲੇਹੁ ਬਿਨ ਬੇਰੀ ॥ ੩੩ ॥ ਸਿੰਘਨ ਕੋ ਲੇ ਲਘ
 ਦਰਬਾਰੇ ॥ ਤਿਨ ^੧ਅਖਲਨ ਕੋ ਦੀਨ ਨਿਕਾਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ^੨ਪ੍ਰਵੇਸੇ
 ਬਿਚ ਤਬ ਜਾਇ ॥ ਕਰ ਆਕੀ ਬਿਤ ਭੇ ਤਿਹ ਥਾਇ ॥ ੩੪ ॥ ਹੁਤੇ
 ਅੰਨ ਤਹਿ ਦੇਗ ਸਜਾਈ ॥ ਛਕ ਕਰ ਮੁਰਚਨ ਬਿਰੈ ਤਦਾਈ ॥ ਰੈਨ
 ਪਰੀ ਸਭ ਭਾ ਅੰਧਕਾਰਾ ॥ ਕਰੈਂ ^੩ਪ੍ਰਤੀਖਨ ਸ਼ੱਤ ਪ੍ਰਹਾਰਾ ॥ ੩੫ ॥
 ਉਮਡਯੋ ਦਲ ਸੂਬਨ ਯੁਤ ਆਯੋ ॥ ਗੜੀ ਬੀਚੋ ਗੁਰ ਜਬ ਲਖ
 ਪਾਯੋ ॥ ਹੁਕਮ ਦੀਨ ਘੇਰੀ ਚਹੁ ਫੇਰੀ ॥ ਕਹਯੋ ਰਖੋ ^੪ਚੁਕਸਾਈ
 ਘਨੇਰੀ ॥ ੩੬ ॥ ਸੁਬਹਿ ਹਲਾ ਕਰ ਗਹੁ ਇਕ ਬਾਰੇ ॥ ਅਬ ਗੁਰ
 ਹਮ ਤੇ ਕਹਾਂ ਪਧਾਰੇ ॥ ਅਸ ਸੂਬੇ ਕਰ ਬਹੁ ਤਕਰਾਈ ॥ ਨਿਸਾ
 ਜਾਨ ਨਹਿ ਠਟੀ ਲਰਾਈ ॥ ੩੭ ॥ ਅੰਤਰ ਗੁਰ ਨਿਰ ਭੈ ਥਰ
 ਬਏ ॥ ਅਤ ਅਨੰਦ ਮਨ ਸ਼ੋਕ ਨ ਲਏ ॥ ਸਿੰਘ ਬੰਦੂਕਨ ਚਹੁ ਦਿਸ
 ਮਾਰਹਿ ॥ ਬਾਰੰ ਬਾਰ ਗਜੈ ਜੈ ਕਾਰਹਿ ॥ ੩੮ ॥ ਸ਼ੱਤ ਦੂਰ ਦੂਰ
 ਸਭ ਰਾਖੇ ॥ ਸਿੰਘ ਸਮਾਨ ਆਹੂ ਰਿਪ ਲਾਖੇ ॥ ਕਛ ਸੋਏ ਕਛ

ਥਿਰਤਾ ਧਰੇ ॥ ਅਸ ਵਿਧ ਰੈਨ ਬਿਤਾਵਨ ਕਰੇ ॥ ੩੯ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਤਜਨ ਐ ਚਮਕੌਰ ਗੜ੍ਹੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੈ
ਨਾਮ ਅਠਾਸੀਮੇਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੮੮ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਭਈ ਪ੍ਰਾਤ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੀਨਸ ਹੁਕਮ ਸੁਨਾਇ ॥

ਕਰੇ ਜੁੱਧ ਅਬ ਐਸ ਬਿਧ ਜਿਹ ਤੇ ਜਗ ਜਸ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਚਾਰਹੁ ਬਾਹੀ ॥ ਜੁਗਲ
ਪੈਰ ਪਰ ਦੀਨ ਬਿਰਾਹੀ ॥ ਹੁਤੀ ਅਟਾਰੀ ਲਘੁ ਤਿਹ ਮਾਹਿ ॥
ਬਿਰੇ ਆਪ ਦਸ ਸਿੰਘ ਸੰਗ ਥਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਭਾ ਭੁਨਸਾਰ ਬਾੜ
ਤਬ ਝਾੜੀ ॥ ਚਹੁ ਦਿਸ ਉਠੇ ਸੁ ਤੁਰਕ ਪਹਾੜੀ ॥ ਹਲਾ ਹੂਲ
ਫੇਰਾ ਬਹੁ ਭਯੋ ॥ ਸੂਬੇ ਭੂਪਨ ਹੁਕਮ ਅਲਯੋ ॥ ੩ ॥ ਬਿਨਾ ਬੇਰ
ਹੱਲਾ ਕਰ ਡਾਰਹੁ ॥ ਪੈਰ ਤੋਰ ਪਟ ਬਿਨਾਂ ਅਵਾਰਹੁ ॥ ਸਭ ਸਿੰਘਨ
ਕੋ ਕਤਲ ਕਰੀਜਹਿ ॥ ਗੁਰ ਕੋ ਜੀਅਤ ਲਿਆਉ ਜੈ ਲੀਜਹਿ ॥
੪ ॥ ਹਜ਼ਰਤ ਡੇ ਬਹੁ ਲੇਹੁ ਇਨਾਮ ॥ ਸੈਨਾ ਪਤ ਸੁਨ ਹੁਕਮ
ਤਮਾਮ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਦੁੰਦਭ ਸਭ ਬਜਵਾਇ ॥ ਸਾਗਰ ਸਮ ਉਛਰੇ
ਸਮਦਾਇ ॥ ੫ ॥ ਸਮ ਜਹਾਜ ਗੁਰ ਚਹਯੋ ਡੁਬਾਵਾ ॥ ਨਹਿ
ਜਾਨਹਿ ਗੁਰ ਬੜਵਾ ਚਾਵਾ ॥ ਉਮਡਤ ਟੀਡੀ ਦਲ ਸਮ ਆਇ ॥
ਖਗ ਸਮ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰ ਬਰਖਾਇ ॥ ੬ ॥ ਇਕ ਇਕ ਤੇ ਦਸ
ਦਸ ਪਰਹਾਰੇ ॥ ਲਾਇ ਦੀਨ ਸ਼ੱਤਨ ਅੰਬਾਰੇ ॥ ਤਊ ਬਿਅੰਤ ਓਰਕ
ਨਹਿ ਆਵੈ ॥ ਪਾਇ ਜ਼ੋਰ ਆਗੈ ਕੈ ਧਾਵੈ ॥ ੭ ॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਕਰੈਂ ਰੋਰ ਭਾਰੀ ਢੁਕੇ ਨੇਰ ਆਈ ॥
ਹਜਾਰਹੁ ਤੁਫੰਗੈ ਛੁਟੀ ਕੰਧ ਘਾਈ ॥ ਲਗੇ ਕੰਥ ਸੋਂ ਆਨ ਕੇਤੇ

੧ ਬੰਦੂਕਾਂ ਚਲਾਈਆਂ ।
ਬੜਵਾ ਅਗਨੀ ਤੇ ਅਗਨੀ ।

੨ ਤਿੰਨ ਅਗਨੀਆਂ ਕਥਨ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ ਜਠਰਾ ਅਗਨੀ
੩ ਪੰਛੀ । ੪ ਤੀਰ ।

ਚਢੇ ਉਪਰੇ ਹਾਥ ਘਾਲੇ ਤਦਾਈ ॥ ੮ ॥ ਤਬੈ ਸਿੰਘ ਕੋਪੇ ਕਹਯੋ
ਆਪ ਮਾਹੀ ॥ 'ਕਰਾਚੋਲ ਬਾਹੋ ਚਢੈਂ ਮੂਢ ਨਾਹੀ ॥ ਚਲਾਈ ਤਬੈ
ਖੈਂਚ ਕੈ ਕਾਟ ਡਾਰੇ ॥ ਗਿਰੈ ਕੰਧ ਨੀਚੈ ਜਥਾ ਹੈ ਮੁਨਾਰੇ ॥ ੯ ॥
ਪਗੰ ਉਚ ਹੋਵੈਂ ਗਿਰੈਂ ਸੀਸ ਨੀਚੇ ॥ ਪਰੇ ਕੰਧ ਕੀ ਮੂਲ ਮੈਂ 'ਸੋਣ
ਸੀਚੇ ॥ ਕਰਾਹੈ ਕਿਤੇ ਕੋਇ ਨੀਚੇ ਦਬਾਏ ॥ ਕਛੂ ਜੀਵਤੇ ਪ੍ਰਾਨ
ਹਾਨੈ ਗਿਰਾਏ ॥ ੧੦ ॥ ਬਡੋ ਹੋਲ ਘਾਲਯੋ ਗੁਰੂ ਸਿੰਘ ਝਾਲਾ ॥
ਪਰੇ ਕੰਧ ਕੇ ਜਾਇ ਨੀਚੇ ਉਤਾਲਾ ॥ ਅਟਾਰੀ ਥਿਰੇ ਬਾਨ ਤੀਖੇ
ਚਲਾਵੈਂ ॥ ਬਡੈ ਸੈਨ ਨਾਥ ਗੁਰੂ ਮਾਰ ਘਾਵੈਂ ॥ ੧੧ ॥

ਸਿਰ ਖੰਡੀ ਛੰਦ ॥ ਹਲਾ ਹਲੀ ਭਟ ਜੁੱਟੇ ਭੜਥੂ ਮੱਚਿਆ ॥
ਚੜ੍ਹੇ ਕੰਧ ਪਰ ਸੁੱਟ 'ਮੁੰਡੀਆਂ ਹੋਰਵੇ ॥ ਚਢੈਂ ਹੋਰ ਤਤ ਕਾਲੇ
ਉੱਪਰੋਂ ਕੱਟਦੇ ॥ ਦੜ ਦੜ ਗਿਰਦੇ ਜਾਲੇ ਧਾਵਨ ਹੋਰ ਤਦ ॥
੧੨ ॥ ਇਕ ਸਨਮੁਖ ਲਲਕਾਰੇ ਮਾਰ ਬੰਗਾਰਦੇ ॥ ਇਕਨੀ 'ਖੜਗ
ਉਭਾਰੇ ਢਾਲਨ ਰੋਕਦੇ ॥ 'ਤਛਾ ਮੁੱਛ ਕਰ ਡਾਰੇ ਹਾਥਨ ਪੈਰ ਤੇ ॥
ਬਜੇ ਹਜਾਰ ਨਗਾਰੇ ਚਹੂੰ ਦਿਸ ਜੋਰ ਤੇ ॥ ੧੩ ॥ ਜਿਤ ਕਿਤ 'ਧੂਮ
ਉਤਾਰੀ ਧੂਮ ਕਿ ਧੌਲਰੇ ॥ ਕਿਧੈ ਘਟਾ ਇਕਸਾਰੀ ਜਹਿ ਕਹਿ
ਹੋਈਆ ॥ ਹਾਥ ਬਜਾਵੈਂ ਤਾਰੀ ਜੋਗਣ ਨੱਚੀਆਂ ॥ ਕਾਲੀ ਕਹਿ
ਕਿਲਕਾਰੀ ਖੱਪਰ ਪੂਰਿਆ ॥ ੧੪ ॥ ਬੀਰ ਬਵੰਜਾ ਧਾਏ ਸੰਘਰ
ਦਾਰਣੇ ॥ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਸਮਦਾਏ ਕਰਤ ਬਿਨੋਦ ਕੋ ॥ ਭਰ ਖੱਪਰ ਮੁਹ
ਲਾਏ ਸੋਣਤ ਪੀਂਵਦੇ ॥ 'ਆਮਿਖ ਭੱਖ ਅਘਾਏ ਡਕੈਂ
ਡਕਾਰ ਲੇ ॥ ੧੫ ॥

ਨਵ ਨਾਮਕਾ ਛੰਦ ॥ ਕੁਪ ਕੁਪ ਅਤ ਅਤ ॥ ਕਹਿ ਕਹਿ
ਦਲ ਪਤ ॥ ਪਠ ਪਠ ਨਰ ਬਰ ॥ ਖੜਗਨ ਧਰ ਧਰ ॥ ੧੬ ॥

ਜਿਤ ਕਿਤ ਫਿਰ ਫਿਰ ॥ ਪਿਖ ਪਿਖ ਬਿਰ ਬਿਰ ॥ ਚਢਨ ਚਹਿਤ
ਚਿੱਤ ॥ ^੧ਦੁਰਗ ਅਲਪ ਭਿੱਤ ॥ ੧੭ ॥ ਹੁਇ ਹੁਇ ਢਿਗ ਢਿਗ ॥
ਲਗ ਲਗ ਡਿਗ ਡਿਗ ॥ ਅਨਗਨ ਬਡ ਘਤ ॥ ਇਮ ਹੁਇ
ਗਢ ਅਤ ॥ ੧੮ ॥

ਦੇਹਿਰਾ ॥ ਕਹੋਂ ਕਹਾ ਲਗ ਜੁੱਧ ਕੋ ਭਯੋ ਪ੍ਰਥਮ ਕੀ ਹੇਲ ॥

ਏਕ ਪਹਿਰ ਲਗ ਹੋਤ ਭਾ ਅਨਗਨ ਰਿਪ ਭੂ ਮੇਲ ॥ ੧੯ ॥

ਸ਼ੱਤ੍ਰੁ ਚਹੂ ਦਿਸ ਓਰੜੇ ਤਬੈ ਸਿੰਘ ਕਰ ਜੋਰ ॥

ਭਾਖਯੋ ਗੁਰ ਆਇਸ ਦਿਹੋ ਲਰੈਂ ਵਹਿਰ ਕਰ ਜੋਰ ॥ ੨੦ ॥

ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਸਤਗੁਰ ਹਰਖ ਯੂਤ ਕੀਨੋ ਬਿਗਸ ਉਚਾਰ ॥

ਇਹੀ ਸਿੰਘ ਕੇ ਧਰਮ ਹੈ ਹਤੋ ਸ਼ੱਤ੍ਰੁ ਹੂ ਬਾਰ ॥ ੨੧ ॥

ਸੁਨ ਆਗਯਾ ਸਤਗੁਰੂ ਕੀ ਭਏ ਸਿੰਘ ਤਬ ਤਿਆਰ ॥

ਕੋਠਾਸਿੰਘ ਐ ਮਦਨਸਿੰਘ ਧਿਆਨਸਿੰਘ ਤਿਹ ਬਾਰ ॥ ੨੨ ॥

ਸਿੰਘ ਖਜਾਨ ਰੁਚਾਨ ਸਿੰਘ ਮੋਹਰ ਸਿੰਘਹਿ ਜਾਨ ॥ ੨੩ ॥

ਕੀਰਤ ਸਿੰਘ ਅਨੰਦ ਸਿੰਘ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਪਹਿਚਾਨ ॥ ੨੪ ॥

ਕੇਸਰ ਸਿੰਘ ਅਮੋਲ ਸਿੰਘ ਈਸਰ ਸਿੰਘ ਬਲਵਾਨ ॥

ਦੇਵਾ ਸਿੰਘ ਧੰਨਾ ਹਰੀ ਰਾਮ ਜੁ ਸਿੰਘ ਬਖਾਨ ॥ ੨੫ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਪੌਰ ਅਗਾਰੀ ਰਿਪ ਗਨ ਆਏ ॥ ਤਿਨ ਕੇ

ਸਨਮੁਖ ਤੂਰਨ ਧਾਏ ॥ ਮਨਹੁ ^੨ਕੁਲਿੰਗਨ ਗਨ ਅਵਲੋਏ ॥ ^੩ਸਕਰੇ

ਗਏ ਤਿਨਹੁ ਪਰ ਰੋਏ ॥ ੨੫ ॥ ^੪ਸਿਪਰ ^੫ਖੜਗ ਦੋਨਹੁ ਕਰ

ਧਾਰੇ ॥ ਮਨਹੁ ਅਗ੍ਰ ਪਹੁਚੇ ਸਿੰਘ ਭਾਰੇ ॥ ਹੇਲ ਧਕੇਲ ਪਿਛੇਲੇ ਮੇਲੇ ॥

ਜਨ ਖੇਲਤ ਹੈਂ ^੬ਫਾਰਾ ਸੁਵੇਲੇ ॥ ੨੬ ॥ ਲਗੇ ਅੰਗ ਮਹਿ ^੭ਆਯੁਧ

ਆਇ ॥ ਪਿਚਕਾਰੀ ਜਨ ਸੂਰ ਚਲਾਇ ॥ ਬਾਰੇ ਲਾਲ ਹੇਰ

੧ ਕਿਲੇ ਦੀ ਕੰਧ ਛੋਟੀ ਸੀ।

੨ ਚਕਵੇ।

੩ ਫਾਜ਼।

੪ ਢਾਲ।

੫ ਤਲਵਾਰ।

੬ ਹੋਲੀ ਖੇਡੀ ਚੰਗੇ ਵੇਲੇ।

੭ ਅਸਤ੍ਰ।

ਹਰਖਾਵਹਿੰ ॥ ਮਰਨ ਤ੍ਰਾਸ ਨਹਿੰ ਮਨ ਮਹੁ ਲਿਆਵਹਿੰ ॥ ੨੭ ॥
 ਮਨਹੁ ਗ੍ਰਾਹ ਸਮ ਸਿੰਘ ਵਸੇਸੇ ॥ ਸ਼ੱਤ੍ਰੁ ਜਲ ਨਦ ਮਹਿੰ ਪ੍ਰਵੇਸੇ ॥
 ਚੀਰਤ ਅੰਗ ਚਲਾਇ ਕ੍ਰਿਪਾਨਾ ॥ ਰਿਪੈ ਕੇ ਵਾਰ 'ਸਿਪਰ ਅਗਵਾਨ'
 ॥ ੨੮ ॥ ਕਰ ਚੰਚਲਤਾ ਬੀਰ ਬਿਸਾਲੇ ॥ ਇਤ ਉਤ ਬਿਚਰਤ
 ਬਨ ਮਤਵਾਲੇ ॥ ਮਾਰ ਮਾਰ ਅੰਬਾਰ ਲਗਾਇ ॥ ਸਿਰ ਧਰ ਕਰ
 ਪਗ ਧਰ ਬਿਬਰਾਇ ॥ ੨੯ ॥ 'ਕਿੰਦਕ ਦੀਰਘ ਸੇ ਸਿਰ ਪਰੇ ॥
 ਕਰ ਪਗ ਕਟ ਡੰਡੇ ਗਨ ਕਰੇ ॥ ਗਲ ਬਾਂਧ ਪੁਨ ਰੋਪਯੋ ਚਰਨ ॥
 ਅਨ ਗਨ ਕਟ ਕਟ ਗੇਰਤ 'ਅਰਨ ॥ ੩੦ ॥

ਨਰਾਜ ਛੰਦ ॥ ਦਿਖਾਇਬੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕੋ ਬਿਸਾਲ ਜੰਗ
 ਘਾਲਿਓ ॥ ਬਚਾਇ ਵਾਰ ਢਾਲ ਪੈ ਅਰੀਨ ਮਾਰ ਡਾਲਿਓ ॥
 ਬਿਲੋਕ ਦੁਸਟ ਪੁਸਟ ਕੋ ਅਨਿਸ਼ਟ ਜਾਨ ਆਪਨੇ ॥ ਹਜਾਰ ਹੂੰ
 ਤੁਰੰਗ ਛੋਰ ਸਿੰਘ ਓਰ ਖਾਪਨੇ ॥ ੩੧ ॥ ਲਗੀ ਪਚੀਸ ਤੀਸ ਅੰਗ
 ਅੰਗ ਛੋਰ ਦੀਨਯੋ ॥ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਭਨੰਤ ਦੇਵ ਲੋਕ ਜਾਨ ਕੀਨਯੋ ॥
 ਪ੍ਰਭੂ ਮੁਖਾਰ ਬਿੰਦ ਤੈ ਸਰਾਹਿ ਜੰਗ ਤਾਹਿ ਕੋ ॥ ਸੁ ਮੁਹਕਮ
 ਪਿਆਰਾ ਸਿੰਘ ਪੇਖ ਢਾਲ ਯਾਹਿ ਕੋ ॥ ੩੨ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਢਿਗ ਕਰ ਜੋਰ ਕੇ ਬਿਨਤੀ ਕੀਨ ਤਦਾਇ ॥

ਹੇ ਗੁਰ ਮੁਹਿ ਆਇਸ ਦਿਜੈ ਏਕਲ ਲਰਹੋਂ ਜਾਇ ॥ ੩੩ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸੁਨਤ ਬਿਗਸ ਸਤਿਗੁਰੂ ਉਚਾਰਾ ॥ ਸਵਾ ਲਾਖ
 ਸੇ ਬਚਨ ਹਮਾਰਾ ॥ ਤਿਹ ਤੇ ਅਧਕ ਦਿਖੈਬੇ ਚਾਹਯੋ ॥ ਜਾਹੁ ਹੋਰਿ
 ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਹਾਯੋ ॥ ੩੪ ॥ ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਕੋ ਵਹਿਰ ਸਿਧਾਰਾ ॥
 ਬਜੈ ਲੋਹ ਸੋਂ ਲੋਹ ਕਰਾਰਾ ॥ ਦਲ ਮਲੇਛ ਕੋ ਜਲ ਨਿਧ ਭਾਰਾ ॥
 ਮੁਹਕਮ ਸਿੰਘ ਮਕਰ ਆਕਾਰਾ ॥ ੩੫ ॥ ਬਰਯੋ ਬੀਚ ਇਤ ਉਤ ਫਿਰ
 ਤਬੈ ॥ ਦਲ ਮਲੇਛ ਕੋ ਬਿਸਮਯੋਂ ਸਬੈ ॥ ਯਾ ਖੁਦਾਇ ਕਯਾ

ਪੈਰਖ ਇਨ ਮਹਿ ॥ ਲੱਛਨ ਮਹਿ ਇਕ ਪ੍ਰਵਸਤ ਰਨ ਮਹਿ ॥
 ੩੬ ॥ ਪਹੁਚਤ ਸਨਮੁਖ ਜਿਸਹਿ ਬਿੰਗਾਰਾ ॥ ਅਰਧੋ ਅਰਧ ਚੀਰ
 ਸੋ ਡਾਰਾ ॥ ਰਿਸਯੋ ਸਿੰਘ ਮੁਖ ਭੀਮ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਸਨਮੁਖ ਹੋਇ
 ਸਕਹਿ ਨਹਿ ਜਾਲਾ ॥ ੩੭ ॥ ਸੇਲੇ ਭਾਲੇ ਸਾਂਗ ਪ੍ਰਹਾਰੈ ॥ ਤੋਮਰ
 ਦੀਰਘ ਰਿਸ ਧਰ ਮਾਰੈ ॥ ਨਿਚਰਤ ਸੋਣ ਰਿਸਤ ਅਰ ਘਾਵਤ ॥
 ਧਾਵਤ ਕਾਟਤ ਖੜਗ ਚਲਾਵਤ ॥ ੩੮ ॥ ਜਿਤ ਦਿਸ ਜਾਤ ਸੀਘ੍ਰ
 ਤੇ ਦੌਰ ॥ ਰਿਪ ਇਤ ਉਤ ਹੁਇ ਤਿਆਗਤ ਠੌਰ ॥ ਲਸਕਰ ਮਥਯੋ
 ਸਿੰਧ ਸਮ ਜਬੈ ॥ ਖਾਜਾ ਮਰਦ ਪੁਕਾਰਯੋ ਤਬੈ ॥ ੩੯ ॥ ਕਹਾਂ
 ਭਯੋ ਤੁਮ ਕੋ ਬਲ ਹਾਰਯੋ ॥ ਏਕ ਸਿੰਘ ਅਨਗਨ ਕੋ ਮਾਰਯੋ ॥ ਤੜ
 ਭੜ ਸਲਖ ਤੁਫੰਗਨ ਕੇਰੀ ॥ ਛੁਟੀ ਹਜਾਰਹੁ ਫਿਰ ਇਕ ਬੇਰੀ ॥
 ੪੦ ॥ ਬੀਸ ਪਚੀਸ ਲਗੀ ਤਬ ਆਇ ॥ ਤੋਰਯੋ ਫੋਰਯੋ ਤਨ ਸਭ
 ਥਾਇ ॥ ਖਰੋ ਮਰਯੋ ਸਨਮੁਖ ਹੀ ਗਿਰਯੋ ॥ ਤਨਕ ਨ ਮੁਰਯੋ ਬੀਰ
 ਰਸ ਭਰਯੋ ॥ ੪੧ ॥ ਜੁੱਧ ਬਿਲੋਕ ਪ੍ਰਸੰਨ ਗੁਸਾਈ ॥ ਨਿਜ ਸਿਖ
 ਕੀ ਕਹਿ ਅਧਕ ਬਡਾਈ ॥ ਮੁਹਕਮ ਸਿੰਘ ਬਕੁੰਠ ਪਯਾਨਾ ॥
 ਉਨੀ ਸਿੰਘ ਅੰਤਰ ਸਵਧਾਨਾ ॥ ੪੨ ॥ ਬੀਤਯੋ ਦਿਵਸ ਅਰਧ
 ਇਹ ਭਾਇ ॥ ਅੰਤਰ ਤੇ ਗੁਲਕਾ ਬਰਖਾਇ ॥ ਤਕ ਤਕ ਸਰ ਮਾਰੈ
 ਗੁਰ ਸੂਰਾ ॥ ਨਿਕਟ ਨ ਹੋਨ ਦੇਤ ਰਿਪ ਦੂਰਾ ॥ ੪੩ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਚਮਕੌਰ
 ਜੁੱਧ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਉਣਾਨਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੮੯ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਅੰਤਰ ਤੇ ਗੁਰ ਸੂਰਮਾ ਮਾਰਤ ਬਾਨ ਅਪਾਰ ॥

ਨਿਕਟ ਆਨ ਨਹਿ ਪਾਹਿ ਰਿਪ ਨਾਹਰ ਖਾਂ ਸਰਦਾਰ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਕੋਪਯੋ ਨਿਜ ਸੈਨਾ ਸੰਰ ਲੀਨਸ ॥ ਹੱਲਾ ਬੋਲ

ਆਗੇ ਪਗ ਦੀਨਸ ॥ ਪਿਖ ਗੁਰ ਸਰ ਤੀਖਨ ਪਰਹਾਰਾ ॥ ਲਗਤ
ਗਿਰਾ ਜਸ ਬਡੋ ਮਿਨਾਰਾ ॥੨॥ ਪਾਉਂ ਪਸਾਰ ਪਰਾ ਧਰ ਮਾਹਿੰ ॥
ਅਪਰ ਸੈਨ ਪਤ ਚਿਤ ਡਰ ਪਾਹਿੰ ॥ ਖਾਜਾ ਮਰਦੂਦੇ ਘਬਰਾਯੋ ॥
ਓਟ ਦਿਵਾਰ ਲੀਨ ਭੈ ਪਾਯੋ ॥੩॥ ਗੈਰਤ ਖਾਂ ਤਬ ਗੈਰਤ ਖਾਇ ॥
ਲੇ ਸੈਨਾ ਬਡ ਹੇਲ ਮਚਾਇ ॥ ਦਰ ਸਨਮੁਖ ਆਵੈ ਚਹਿ ਤੋਰਾ ॥
ਪਿਖ ਗੁਰ ਸਰ ਭੀਖਨ ਕੋ ਛੋਰਾ ॥ ੪ ॥ ਉਰ ਮਹਿੰ ਲਗਤ ਗਿਰਯੋ
ਉਬਲਾਇ ॥ ਉਪਰ ਜਾਘ ਸੀਸ ਤਲਵਾਇ ॥ ਦੂ ਸੈਨਾਂ ਪਤਿ ਜਬ
ਗੁਰ ਮਾਰੇ ॥ ਕੋ ਨ ਭਯੋ ਸਨਮੁਖ ਭੈ ਧਾਰੇ ॥ ੫ ॥

ਦੇਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਦਸਮੇ ਪਤਸ਼ਾਹਿ ਸੁਤ ਸ੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੋਇ ॥

ਬੀਰ ਬਹਾਦਰ ਅਤ ਬਲੀ ਸ੍ਰੀ ਪਿਤ ਵਿਗ ਤਬ ਹੋਇ ॥ ੬ ॥

ਸਬਾਸ ਛੰਦ ॥ ਕਰ 'ਅਭਬੰਦਨ ॥ ਪਿਖ ਦਿਸ 'ਨੰਦਨ ॥
ਕਿਮ ਅਭਲਾਖਨੁ ॥ ਸਚ ਬਚ ਭਾਖਹੁ ॥ ੭ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਬੀਰਹਿ ॥
ਕਹਿ ਧਰ ਧੀਰਹਿ ॥ ਨਿਜ ਕੁਲ ਗੀਤਹਿ ॥ ਚਿਤ ਮਹਿੰ ਪ੍ਰੀਤਹਿ ॥
੮ ॥ ਅਬਹਿ ਸਮੈਂ ਸੁਭ ॥ ਲਖ ਮਨ ਮਹਿੰ ਪ੍ਰਭ ॥ ਧਰਮ
ਨਿਬਾਇਹੁੰ ॥ ਮੁਖ ਫੁਰਮਾਇਹੁੰ ॥ ੯ ॥ ਸੁਨ ਬਿਗਸੇ ਗੁਰ ॥ ਕਹਿਤ
ਭਲੇ ਉਰ ॥ ਹਤ ਤੁਰਕਨਾਹਿੰ ॥ ਕਰ ਘਮਸਾਨਹਿੰ ॥ ਸੁਭ ਪਦ
ਪਾਵਹੁ ॥ ਮਮ ਉਰ ਭਾਵਹੁ ॥ ਸੁਜਸ ਬਿਥਾਰਹੁ ॥ ਅਰਿ ਗਨ
ਮਾਰਹੁ ॥ ੧੧ ॥

ਦੇਹਿਰਾ ॥ ਗੁਰ ਆਗਿਆ ਕੋ ਪਾਇ ਕੈ ਭਯੋ ਸਜਾਦਾ ਤਿਆਰ ॥
ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਬਸਤ੍ਰ ਸਜ ਕੈ ਭਲੇ ਹੋਯੋ ਅਸੂ ਸਵਾਰ ॥ ੧੨ ॥ ਪਿਖ ਗੁਰ
ਸੁਤ ਕੋ ਸਿੰਘ ਤਬ ਪਿਆਰਾ ਹਿੰਮਤ ਸਿੰਘ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਲਮ
ਧਿਆਨ ਹਰਿ ਜਾਵਾਹਿਰ ਸਮ ਸਿੰਘ ॥ ੧੩ ॥ ਇਕ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦਾ
ਚਾਰ ਸਿੱਖ ਭਏ ਤਿਆਰ ਬਿਨ ਬਾਰ ॥ ਕਰ ਪ੍ਰਣਾਮ ਗੁਰ ਪਿਤਾ ਕੋ

ਲੀਨ ਪ੍ਰਦਛਨਾ ਚਾਰ ॥ ੧੪ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਨਿਕਸੇ ਕੰਦਰ ਤੇ ਜਨ ਸ਼ੇਰਾ ॥ ਗਰਜ ਪਰੇ ਰਿਪ
ਪੈ ਬਿਨ ਬੇਰਾ ॥ ਗੁਰ ਸੁਤ ਬਡ ਘਮਸਾਨ ਮਚਾਯੋ ॥ ਪਿਖ ਤੁਰਕਾਂ
ਨੇ ਅਤ ਭੈ ਖਾਯੋ ॥ ੧੫ ॥ ਜ਼ਬਰ ਦਸਤ ਸੂਬਾ 'ਉਥਲਾਯੋ ॥ ਤਤ
ਛਿਨ ਮਰਯੋ ਨ ਕਲਮਾ ਗਾਯੋ ॥ ਹਿਹਰੇ ਸੂਬੇ ਭੂਪ ਅਪਾਰੀ ॥
ਧਰਨੀ ਬਿਬਰੀ 'ਸ੍ਰੋਣ ਅਪਾਰੀ ॥ ੧੬ ॥ ਦੇਵ ਲੋਗ ਸੁਨ ਗੁਰ ਸੁਤ
ਜੁੱਧਾ ॥ ਨਿਜ ਵਾਹਿਨ ਚਢ ਪਿਖ ਆਇ ਸੁੱਧਾ ॥ ਆਟਾਂਗੀ ਬਿਤ
ਗੁਰੂ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਕਰੀ ਬੰਦਨਾ ਬਾਰਹਿ ਬਾਰਾ ॥ ੧੭ ॥ ਬਿਰੇ
ਦੇਖਬੇ ਅਖਲ ਲਰਾਈ ॥ ਭੂਤ ਪੇਤ ਕਾਲੀ ਕਿਲਕਾਈ ॥ ਸ੍ਰੀ
ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੁਧ 'ਮਧ ਐਸੇ ॥ ਸਿੰਧ ਮਾਹਿ ਮੰਦ੍ਰਾਚਲ ਜੈਸੇ ॥
੧੮ ॥ ਕਰੇ 'ਲਬੇਰ ਪਬੇਰ ਹਜਾਰਹੁ ॥ ਕੂਕਹਿ ਚਹੁ ਦਿਸ ਮਾਰਹੁ
ਮਾਰਹੁ ॥ ਬਜਹਿ ਜੁਝਾਊ ਚਹੁ ਦਿਸ ਬਾਜੇ ॥ ਆਹੂ ਰਿਪਨ ਕੈ ਹਤ
ਸਿੰਘ ਗਾਜੇ ॥ ੧੯ ॥ ਚਢੀ ਲੋਥ ਪੈ ਲੋਥ ਅਪਾਰੇ ॥ ਸ੍ਰੋਣਤ ਬਹੀ
ਚਲੇ ਪਰਨਾਰੇ ॥ ਕਹਾਂ ਲਗੇ ਹਉਂ ਕਰੋਂ ਉਚਾਰਨ ॥ ਜੁਧ ਮੰਡਯੋ
ਗੁਰ ਸੁਤ ਜਸ ਦਾਰਨ ॥ ੨੦ ॥ ਲਗੀ ਤੁਫੰਗ ਅਨਗਨੀ ਗੇਰੀ ॥
ਨਿਕਸਯੋ ਸ੍ਰੋਣ ਖੇਲ ਜਨ ਹੋਰੀ ॥ ਤਊ ਸ਼ੱਤ੍ਰੂ ਪੈ ਗਰਜਤ ਪਰੈਂ ॥
ਸਨਮੁਖ ਆਇ ਕਾਟ ਪਰ ਹਰੈਂ ॥ ੨੧ ॥
ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀ ਪਹਿਰ ਲਗ ਜੁੱਧ ਭਾ ਕਹਾਂ ਲੈ ਕਰੋਂ ਬਖਾਨ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤਿ ਬਲੀ ਚੁਨ ਚੁਨ ਮਾਰ ਪਠਾਨ ॥ ੨੨ ॥
ਮਾਰ ਮਾਰ ਅਨਗਨ ਰਿਪੂ ਸਿੰਘਨ ਯੁਤ ਗੁਰ ਨੰਦ ॥
ਲਈ ਸ਼ਹੀਦੀ ਉਚ ਪਦ ਜੈ ਚਿਤ ਸਤ ਆਨੰਦ ॥ ੨੩ ॥
ਦੇਵਨ ਜੈ ਜੈ ਗਾਇਓ 'ਕੁਸਮਾਂਜੁਲ ਬਰਖਾਇ ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘ ਪਿਖ ਧੰਨਜਬਾਦ ਪ੍ਰਭ ਗਾਇ॥੨੪॥
 ਹਿੰਦ ਉਬਾਰਨ ਕਾਰਨੇ ਕੀਓ ਆਪ ਕੁਰਬਾਨ ॥
 ਬਰਖ ਚਤਰ ਦਸਮੇਂ ਵਿਖੇ ਭੇ ਸ਼ਹੀਦ ਬਲ ਖਾਨ ॥ ੨੫ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਜੁਝਾਰ ਸਿੰਘ ਪਿਖਯੋ ਜਬ ਭਾ ਸ਼ਹੀਦ ਬਡ ਭ੍ਰਾਤ ॥
 ਜੇਸ ਖਾਇ ਤਬ ਆਇਓ ਕਰ ਜੇਰੇ ਢਿਗ 'ਤਾਤ ॥ ੨੬ ॥
 ਚੋਪਈ ॥ ਕਰ ਪਗ ਬੰਦਨ ਬਿਨਤ ਉਚਾਰੀ ॥ ਹੇ ਪਿਤ
 ਦਿਹੁ 'ਰਜਾਇ ਇਹ ਬਾਰੀ ॥ ਬਡੇ ਭ੍ਰਾਤ ਜਿਮ ਜੰਗ ਮਚਾਯੋ ॥
 ਤਥਾ ਕਰੇਂ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਾਯੋ ॥ ੨੭ ॥ ਬਿਰ ਨ ਸਕੈਂ ਹੋਂ ਬਿਨਾਂ
 ਅਖਾਰੇ ॥ ਧਰਮ ਹੇਤ ਚਾਹੈਂ ਤਨ ਵਾਰੇ ॥ ਸੁਨਕੈ ਲਘ ਸੁਤ ਕੀ ਅਸ
 ਬਾਨੀ ॥ ਬਿਗਸ ਬਦਨ ਤੇ ਗੁਰੂ ਬਖਾਨੀ ॥ ੨੮ ॥ ਵਾਹਵਾ ਸੁਤ
 ਧਨ ਭਾਗ ਹਮਾਰੇ ॥ ਜੰਗ ਉਮੰਗ ਭਈ ਚਿਤ ਥਾਰੇ ॥ ਜਾਉ ਬਿਨਾਂ
 ਬੇਰੀ ਰਿਪ ਮਾਰਹੁ ॥ ਲੇਹੁ ਸ਼ਹੀਦੀ ਸੁਜਸ ਬਿਬਾਰਹੁ ॥ ੨੯ ॥ ਬਿਧ
 ਭ੍ਰਾਤਾ ਕੇ ਸੰਗ ਸਿਧਾਵਹੁ ॥ ਸਦਾ ਅਮਰ ਪਦ ਕੈ ਅਬ ਪਾਵਹੁ ॥
 ਇਹੀ ਧਰਮ ਬਾਹਿਜ ਕੈ ਅਹੈ ॥ ਰਿਪ ਸਨਮੁਖ ਲਰ ਹਤ ਮ੍ਰਿਤ
 ਲਹੈ ॥ ੩੦ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਪੁਨ ਜਲ ਨਿਕਟ ਮੰਗਾਯੋ ॥ ਪੁਤ੍ਰ
 ਪਿਆਰੇ ਮੁਖ ਧੁਲਵਾਯੋ ॥ ਲਘ ਲਘ ਸਸਤ੍ਰ ਅੰਗ ਸਜਵਾਇ ॥
 ਥਾਪੀ ਦੇ ਕਰ ਐਸ ਅਲਾਇ ॥ ੩੧ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਹੇ ਬੇਟਾ ਅਬ ਜਾਈਅਹਿ ਭ੍ਰਾਤ ਉਡੀਕਹਿ ਤੋਹਿ ॥ ਬੇ
 ਇਮਾਨ ਬਿਨ ਧਰਮ ਰਿਪ ਹਤੇ ਬਿਲੰਬਹਿ ਖੋਹਿ ॥ ੩੨ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਸੁਨ ਜੁਝਾਰ ਸਿੰਘ ਅਤ ਹਰਖਾਯੋ ॥ ਮਾਨਹੁ
 ਬੀਰ ਰਸੰ ਤਨ ਪਾਯੋ ॥ ਦੀਨ ਪ੍ਰਦਛਨਾ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ ॥ ਬਲੀ
 ਤੁਰੰਗ ਪੈ ਚਢ 'ਚਪਲਾਯੋ ॥ ੩੩ ॥ ਭਏ ਸਿੱਖ ਸੰਗ ਚਤਰ
 ਤਿਆਰੇ ॥ ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਇਕ ਗੁਰੂ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸੁੱਖਾ ਸਿੰਘ ਲੱਖਾ

ਸਿੰਘ ਦੇਏ ॥ ਸਿੰਘ ਸੁ ਚੰਪਾ ਚਤੁਰ ਹੋਏ ॥ ੩੪ ॥ ਗਰਜਤ ਨਿਕਸੇ
 ਪੰਚਹੁ ਬੀਰ ॥ ਤਜੇ ਕੋਪ ਯੁਤ ਭੀਛਨ ਤੀਰ ॥ ਦੜਾ ਦਾੜ ਰਿਪ
 ਮਰਨ ਗਡਾਏ ॥ ਜਨ ਮਲੰਗ 'ਸੁਪਤੇ ਭੰਗ ਖਾਏ ॥ ੩੫ ॥ ਕਿਤਕ
 ਬੇਰ ਲੈ ਬਾਨ ਚਲਾਏ ॥ ਜਬ 'ਤੁਨੀਰ ਸਭ 'ਛੂਛੇ ਪਾਏ ॥ ਕਾਢ
 ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਕਾਲ ਸਮ ਜੀਹਾ ॥ ਚਾਟੇ ਪ੍ਰਾਨ ਸ਼ੱਤ੍ਰੁ ਤਬ ਦੀਹਾ ॥ ੩੬ ॥
 ਹੁਲਾ ਕਰੈਂ ਜਿਤੈ ਦਿਸ ਧਾਵੈਂ ॥ ਭੈ ਤੇ ਸ਼ੱਤ੍ਰੁ ਨ ਥਿਰਤਾ ਪਾਵੈਂ ॥
 ਹੈਬਤ ਤੇ ਗਿਰ ਪਰਤ ਅਪਾਰੇ ॥ ਅਨ ਗਨ ਬਿਨਾਂ ਮਰੇ ਹੀ ਮਾਰੇ ॥
 ੩੭ ॥ ਬਾਹਯੋ ਖੜਗ ਲਾਲ ਗੁਰ ਐਸੇ ॥ ਖੇਤੀ 'ਕ੍ਰਿਖ ਕਰ ਕਾਟਤ
 ਜੈਸੇ ॥ ਨਦੀ ਖੂਨ ਕੀ ਦਈ ਬਹਾਇ ॥ ਤੋਬਾ ਤੋਬ ਰਿਪੂ ਮੁਖ ਗਾਇ
 ॥ ੩੮ ॥ ਕਹੈਂ ਕਿਆਮਤ ਹਮਰੀ ਆਈ ॥ ਯਾ ਖੁਦਾਇ ਕਯਾ
 ਕਰੈਂ ਉਪਾਈ ॥ ਸੂਬੇ ਪਿਖ ਪਿਖ ਭਏ ਹਰਾਨ ॥ ਨਿਜ ਦਲ ਦਿਸ
 ਪਿਖ ਕੋਪ ਬਖਾਨ ॥ ੩੯ ॥ ਕਹਾਂ ਭਯੋ ਤੁਮ ਨਿਜ ਬਲ ਹਾਰੇ ॥
 ਇਕ ਬਾਲਕ ਨੇ ਹਤੇ ਹਜਾਰੇ ॥ ਦੀਨ ਮਜਬ ਕੀ ਅਹੈ ਲਗਾਈ ॥
 ਕਯੋਂ ਨ ਲੇਹੁ ਇਨ ਕੈ ਤੁਮ ਘਾਈ ॥ ੪੦ ॥ ਸੁਨ ਤੁਫੰਗ ਤਬ
 ਅਨਗਨ ਦਾਗੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਜੁਝਾਰ ਸਿੰਘ ਕੇ ਅੰਗ ਲਾਗੀ ॥ ਭਏ ਲਾਲ
 ਤਬ ਸਗਰੇ ਬਾਰੀ ॥ ਅਧਕ ਕੋਪ ਮਨ ਮਹਿੰ ਤਬ ਜਾਰੇ ॥ ੪੧ ॥
 ਨਿਪ ਭੀਮਾ ਦਿਸ਼ਟੀ ਤਬ ਪਰਯੋ ॥ ਝਪਟ ਤਿਸੀ ਕੈ ਖੜਗ
 ਪ੍ਰਹਰਯੋ ॥ ਜੜ੍ਹ ਫਸਾਦ ਕੀ ਕਟ ਭੂ ਡਾਰੀ ॥ ਪੁਨਹਿ ਛੁਟੀ ਲਗ
 ਗੁਲਕ ਅਪਾਰੀ ॥ ੪੨ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਅੰਗ ਅੰਗ ਤਬ ਚੂਰ ਭਾ ਸਿੰਘਨ ਯੁਤ ਤਿਹ ਕਾਲ ॥
 ਲਈ ਸ਼ਹੀਦੀ ਉਚ ਪਦ ਸ੍ਰੀ ਕਲਗੀਧਰ ਲਾਲ ॥ ੪੩ ॥
 ਦੇਵਨ ਜੈ ਜੈ ਗਾਇਓ 'ਪੁਸ਼ਪਨ ਬਰਖਾ ਕੀਨ ॥

ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਧੰਨ ਤਾਤ ਹੈਂ 'ਅਸ ਯੁਧ ਕਰ ਯਸ ਲੀਨ॥੪੪॥
 ਬਰਸ ਦੁਵਾਦਸ ਕੇ ਬਿਖੇ ਧਰਮ ਹੇਤ ਤਨ ਦੀਨ ॥
 ਅਸ ਵਿਧ ਕੋ ਨਹਿ ਜਗ ਭਯੋ ਜਸ ਗੁਰ ਨੰਦਨ ਕੀਨ॥੪੫॥
 ਸ੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਕੇ ਮਿਲੇ ਲੀਨੇ ਕੰਠ ਲਗਾਇ ॥
 ਬਿਰ ਗੁਰ ਪੁਰ ਮਹਿ ਅਨਦ ਯੁਤ ਜਗ ਮਹਿ ਸੁਜਸ ਫਲਾਇ॥੪੬॥
 ਪਿਖ ਸੁਤ ਜੂਝਯੋ ਦੂਜ ਕੋ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਸ ਕਾਲ ॥
 ਧੰਨਯ ਬਾਦ ਬਹੁ ਬਿਧ ਕਰਯੋ ਤਬ ਸ੍ਰੀਪੁਰਖ ਅਕਾਲ॥੪੭॥
 ਸੰਮਤ ਜੁਗ ਸ਼ਤ ਪੈਂਤੀਏ ਪੋਖ ਅਮਾਵਸ ਮਾਹਿ ॥
 ਮਿਤੀ ਅਸ਼ਟ ਹਿਤ ਧਰਮ ਕੇ ਦੋਊ ਸ਼ਹੀਦੀ ਪਾਹਿ ॥ ੪੮॥
 ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਚਮਕੌਰ
 ਜੁਧ ਸ੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਐ ਸ੍ਰੀ ਜੁਝਾਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਵਨ
 ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਨੱਬਮੇਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੯੦ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਜੁਝਾਰ ਹਰਿ ਨੰਦ ਗੁਰ ਜਬ ਜੂਝਯੋ ਰਣ ਮਾਹਿ ॥
 ਰਵ ਅਸਥਯੇ ਅੰਧਕਾਰ ਭਾ ਸ਼ੱਤ੍ਰੁ ਤ੍ਰਾਸ ਉਰ ਪਾਹਿ ॥ ੧ ॥
 ਚੌਪਈ ॥ ਦੀਨ ਹੁਕਮ ਸੂਬਨ ਤਿਹ ਬੇਰਾ ॥ ਪਸਰਯੋ ਅਬੈ
 ਅਧਕ ਅੰਧੇਰਾ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਬਿਨ ਭਈ ਲਚਾਰੀ ॥ ਅਨਗਨ ਸੈਨ
 ਗਈ ਹਮ ਮਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਇਸ ਤੇ ਅਬ ਨਹਿ ਕਰੋ ਲਰਾਈ ॥
 ਘੇਰੋ ਚਹੁ ਦਿਸ ਗੜੀ ਸਬਾਈ ॥ ਅਸ ਨ ਹੋਇ ਗੁਰ ਨਿਕਸ
 ਸਿਧਾਵਹਿ ॥ ਪੁਨਹਿ ਹਾਥ ਕਿਹ ਬਿਧ ਨਹਿ ਆਵਹਿ ॥ ੩ ॥
 ਇਤੋ ਕਸ਼ਟ ਹਮ ਕੀਨ ਉਠਾਵਨ ॥ ਜੇ ਗੁਰ ਗਹੈਂ ਕਿ ਨਹਿ
 ਹੁਇ ਘਾਵਨ ॥ ਬਾਦ ਜਾਇ ਸਭ ਹੀ ਮਨ ਜਾਨਹੁ ॥ ਇਸ ਤੇ
 ਤਕਰਾਈ ਬਹੁ ਠਾਨਹੁ ॥ ੪ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਸਭ ਸਰਦਾਰਨ
 ਤਾਈ ॥ ਠੌਰ ਠੌਰ ਪਰ ਕਰ ਤਕਰਾਈ ॥ ਇਕ ਦਿਸ ਬਿਰੇ ਨਿਪਤ

ਅਰ ਸੂਬੇ ॥ ਕਰੈਂ ਤਰੀਫ ਗੁਰੂ ਜੰਗ ਖੂਬੇ ॥ ੫ ॥ ਇਤੀ ਸੈਨ ਹਮ
 ਆਇ ਚਢਾਈ ॥ ਇਕ ਇਕ 'ਮੁਸ਼ਟ ਖਾਕ ਭਰ ਪਾਈ ॥ ਤੈ ਭੀ
 ਗੜੀ ਦਫਨ ਹੁਇ ਜਾਇ ॥ ਪੈ ਗੁਰ ਹਮਰੇ ਸੱਥਰ ਲਾਇ ॥ ੬ ॥
 ਗੈਰਤ ਖਾਂ ਨਾਹਰ ਖਾਂ ਆਇ ॥ ਸਸ ਭੀਮੇ ਜੋ ਜੜਾ ਫਸਾਇ ॥
 ਮਾਰ ਦੀਨ ਗੁਰ ਸੁਤ ਬਲਕਾਰੇ ॥ ਕਰ ਦਿਖਲਾਏ ਅਧਕ ਕਰਾਰੇ ॥
 ੭ ॥ ਸੁਬਹਿ ਹੋਇ ਤੋ ਸਭ ਬਲ ਲਾਵਹੁ ॥ 'ਸੀਢੀ ਲਾਇ 'ਸੈਨ
 ਚਢਵਾਵਹੁ ॥ ਅਹੈਂ ਸਿੰਘ ਅਬ ਲਘ ਹੀ ਜਾਨਹੁ ॥ ਗਹੇ ਗੁਰੂ ਕੈ
 ਕੀਜਹਿ ਹਾਨੇ ॥ ੮ ॥ ਜੇ ਅਸ ਨਹਿੰ ਹੂ ਗੁਰ ਛੁਟ ਜਾਇ ॥ ਤੋ ਹਮ
 ਹਜ਼ਰਤ ਨਕ ਕਟ ਜਾਇ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਸੁਨ ਕਰ ਬਹੁ ਤਕਰਾਈ ॥
 ਦਿਵਸ ਉਡੀਕਤ ਮੂੜੁ ਸਬਾਈ ॥ ੯ ॥ ਇਤ ਅੰਤਰ ਕੀ ਸੁਨਹੁ
 ਕਹਾਨੀ ॥ ਪਸਰੀ ਰੇਨ ਅੰਧੇਰ ਮਹਾਨੀ ॥ ਰਹੇ ਸਿੰਘ ਨਵ ਗੁਰ
 ਢਿਗ ਤਬੈ ॥ ਆਪਸ ਮਹਿੰ ਸਿੰਘ ਬੈਠੇ ਸਬੈ ॥ ੧੦ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ
 ਗੁਰ ਕੈ ਇਤਹੁ ਨਿਕਾਰਹਿੰ ॥ ਮੂਲ ਪੰਥ ਕੋ ਏਹੁ ਬਿਚਾਰਹਿੰ ॥ ਜੁਗ
 ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦੇ ਭਏ ਸ਼ਹੀਦ ॥ ਜੁਗ ਲਘ ਕਹਾਂ ਨ ਕੋਊ ਤਗੀਦ ॥
 ੧੧ ॥ ਬਹੁ ਸਿੰਘਨ ਭੀ ਪਾਈ ਸ਼ਹੀਦੀ ॥ ਪੰਥ ਲੋਪ ਭਾ ਲਖੋ
 ਤਗੀਦੀ ॥ ਜੇ ਇਕ ਗੁਰ ਅਬ ਨਿਕਸ ਸੁ ਜਾਇੰ ॥ ਲਾਖਹੁ ਸਿੰਘਨ
 ਲਏ ਸਜਾਇੰ ॥ ੧੨ ॥ ਪੁਨ ਇਸ ਜੁਲਮ ਲਹੈਂ ਪਲਟਾਰੇ ॥ ਭਲੀ
 ਬਾਤ ਇਹੁ ਲੇਹੁ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਅਸ ਗੁਰਮਤੋ ਨੀਕ ਠਹਿਰਾਯੋ ॥ ੧੩ ॥
 ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਅਰਜ ਹਮਾਰੀ ॥ ਮਾਨਹੁ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥
 ਅਹੈ ਰੇਨ ਪਸਰੀ ਅੰਧਕਾਰੀ ॥ ਨਿਕਸਹੁ ਮਾਲਵ ਦੇਵ ਪਧਾਰੀ ॥
 ੧੪ ॥ ਸਾਜ ਸਿੰਘ ਕਰ ਪੰਥ ਬਿਥਾਰੈ ॥ ਹਮ ਇਤ ਰਹੈਂ ਰਿਪੁਨ
 ਪ੍ਰਹਾਰੈਂ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਚਿੰਤ ਨਹਿੰ ਧਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਭਾਣੈਂ ਮੀਠ
 ਬਿਚਾਰੇ ॥ ੧੫ ॥ ਹਮ ਨਹਿੰ ਜਾਹਿੰ ਰਿਪੂ ਗਨ ਮਾਰਹਿੰ ॥ ਤੁਰਕ

ਤੇਜ ਕੀ ਜਰੈਂ ਉਖਾਰਹਿ ॥ ਸੁਨ ਸਿੰਘਨ ਬਹੁ ਬਿਨਤਿ ਉਚਾਰੀ ॥
 ਨਹਿ ਮਾਨੀ ਗੁਰ ਇਕ ਤਿਹ ਬਾਰੀ ॥ ੧੬ ॥ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਤਬ
 ਕੀਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ਵਾਸਤਾ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਭਗਵਾਨਾ ॥ ਨੌਰੰਗ ਕੋ
 ਮਾਨਯੋਂ ਜਿਸ ਭਾਇ ॥ ਪੁਰ ਅਨੰਦ ਤਿਆਗਯੋ ਇਤ ਆਇ ॥ ੧੭ ॥
 ਤਬਾ ਮਾਨ ਲੀਜਹਿ ਇਹ ਬੇਰਾ ॥ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਚਲੀਅਹਿ ਬਿਨ
 ਬੇਰਾ ॥ ਸੁਨਤ ਵਾਸਤਾ ਗੁਰੂ ਅਕਾਲ ॥ ਭਏ 'ਤੁਸਨੀ ਦੀਨ ਦਯਾਲ
 ॥ ੧੮ ॥ ਕਛ ਮਨ ਰਿਸੇ ਪੁਨਹਿ ਨਿਰਵਾਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਤਬ
 ਕੀਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਜਸ ਮਰਜੀ ਤੁਮਰੀ ਤਸ ਕਰੋਂ ॥ ਆਨ ਉਲੰਘਨ
 ਗੁਰ ਨਹਿ ਧਰੋਂ ॥ ੧੯ ॥ ਪੰਚ ਰਹੈਂ ਇਤ ਜੰਗ ਮਚਾਵਹਿ ॥ ਚਤਰ
 ਹਮਾਰੇ ਸੰਗ ਸਿਧਾਵਹਿ ॥ ਹਰਖਤ ਸਿੰਘਨ ਸਤ ਬਚ ਭਾਖਾ ॥ ਕਰੈਂ
 ਤਬਾ ਜਸ ਤੈ ਅਭਲਾਖਾ ॥ ੨੦ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਤਬੈ ਉਚਾਰਯੋ ਸੁਨਹੁ ਖਾਲਸਾ ਬੀਰ ॥

ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਪਿਆਰਾ ਜੋਊ ਅਤਸੈ ਜਿਹ ਮਨ ਧੀਰ ॥ ੨੧ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਸੰਤ ਸਿੰਘ ਸੰਗਤ ਸਿੰਘ ਦੋਇ ॥ ਆਲਮ ਸਿੰਘ
 ਗੁਰਦਿਤ ਸਿੰਘ ਜੋਇ ॥ ਰਹੋ ਪੰਚ ਯਹਾਂ ਰਿਪ ਗਨ ਘਾਵਹੁ ॥ ਪੁਨ
 ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦਨ ਕੇ ਢਿਗ ਜਾਵਹੁ ॥ ੨੨ ॥ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਇਕ ਪ੍ਰਥਮਹਿ
 ਪਿਆਰਾ ॥ ਜਿਨ ਕਰਨੇ ਹੈਂ ਬਹੁ ਵਿਧ ਕਾਰਾ ॥ ਦੁਤੀਓ ਬਾਬਾ
 ਸਿੰਘ ਬਿਨੋਦ ॥ ਬਾਬਾ ਕਾਨ੍ਹ ਸਿੰਘ ਪਰਮੇਦ ॥ ੨੩ ॥ ਮਾਨ ਸਿੰਘ
 ਜੀ ਔਰ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਯਹ ਹਮਰੇ ਸੰਗ ਕਰਹਿ ਪਯਾਨਾ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ
 ਤੇ ਸਭ ਬੰਦਨ ਧਾਰੀ ॥ ਅਰਧ ਨਿਸਾ ਥੀ ਤਬ ਅੰਧਿਆਰੀ ॥ ੨੪ ॥
 ਭਏ ਤਿਆਰ ਤਬ ਗੁਰ ਭਗਵਾਨਾ ॥ ਚਤਰ ਸਿੱਖ ਸੰਗ ਲੇ
 ਸਵਧਾਨਾ ॥ ਉਤਰੇ ਤਬ ਚਾਰੇ ਤਿਹ ਬਾਰੀ ॥ ਪੰਚੇ ਨਮ੍ਹੇ ਚਰਨ
 ਮਝਾਰੀ ॥ ੨੫ ॥ ਏਕ ਏਕ ਗੁਰ ਕੰਠ ਲਗਾਯੋ ॥ ਬਿਛਰਨ ਤੇ

ਬਹੁ ਮਨ ਬਿਕੁਲਾਯੋ ॥ ਦੀਨ ਦਿਲਾਸਾ ਅਹੁ ਸਿਖ ਪਿਆਰੇ ॥
 ਸਦਾ ਅਹੋਂ ਮੈਂ ਸੰਗ ਤਿਹਾਰੇ ॥ ੨੬ ॥ ਇਹੁ ਸਭ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਖੇਲ
 ਪਛਾਨੋਂ ॥ ਨਰ ਤਨ ਧਾਰਨ ਯੋਗ ਪਛਾਨੋਂ ॥ ਯਹ ਕੋ ਨਾਹਿ ਕਹੈ
 ਜਗ ਮਾਹਿ ॥ ਗੁਰੂ ਪੁਤ੍ਰ ਨਿਜ ਲੀਨ ਬਚਾਹਿ ॥ ੨੭ ॥ ਤੁਰਕ
 ਤੇਜ ਅਬ ਭਯੋ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਸਿੰਘ ਪੰਥ ਕਰ ਹੈ ਪਰਕਾਸਾ ॥ ਯਹ
 ਇਤਿਹਾਸ ਬਨਹਿ ਜਗ ਮਾਹਿ ॥ 'ਦਗਾ ਕੀਨ ਦੁਸ਼ਟਨ ਜਿਹ
 ਭਾਹਿ ॥ ੨੮ ॥ ਧਰਮ ਹੇਤ ਜੋ ਭੇ ਕੁਰਬਾਨ ॥ ਲੋਕ ਪ੍ਰਲੋਕ ਪਾਹਿ
 ਸੋ ਮਾਨ ॥ ਅਸ ਧੀਰਜ ਦੇ ਫਤੇ ਗਜਾਈ ॥ ਵਹਿਰ ਭਏ ਤਬ
 ਸਿੰਘਨ ਰਾਈ ॥ ੨੯ ॥ ਚਤ੍ਰਨ ਕੋ ਤਬ ਐਸ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਹਮ ਅਬ
 ਕਛ ਚਹਿ ਰੋਰੋ ਪਾਯੋ ॥ ਜੇ ਕਿਤ ਬਿਛਰ ਹਮਨ ਤੇ ਜੱਯੋ ॥ ਤੋ ਵਹੁ
 ਤਾਰੇ ਕੀ ਦਿਸ ਅਹੀਅਹਿ ॥ ੩੦ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਸਿੰਘਨ ਕੋ ਤਬੈ ਕਰ ਮਹਿ ਧਨਖ ਸੰਭਾਰ ॥
 ਚਤ੍ਰ ਦਿਸਾ ਰਿਪ ਓਰ ਬਹੁ ਤੀਸਨ ਬਾਨ ਪ੍ਰਹਾਰਿ ॥ ੩੧ ॥
 ਉਚੇ ਮੁਖਹੁ ਉਚਾਰਯੋ ਬੇਈਮਾਨ ਸੁਨ ਕਾਨ ॥
 ਮੈਂ ਗੁਬਿੰਦਸਿੰਘ ਜਾਹੁ ਅਬ ਸਕਹੁ ਤ ਪਕਰਹੁ ਆਨ ॥ ੩੨ ॥
 ਚੋਪਈ ॥ ਤੀਨ ਬੇਰ ਅਸ ਉਚੇ ਪ੍ਰਾਹਯੋ ॥ ਸੁਨਤ 'ਪਹਿਰੂਅਨ
 ਰੋਰੋ ਪਾਯੋ ॥ ਗਯੋ ਗੁਰੂ ਗਹੁ ਗਹੁ ਅਬ ਮਾਰੇ ॥ ਰੋਰੋ ਪਰਯੋ ਏਕ ਹੀ
 ਬਾਰੇ ॥ ੩੩ ॥ ਅਨਕਨ ਮਾਰ ਗੁਰੂ ਨਿਕਸਾਇ ॥ ਬਿਖਰੇ ਸਿੰਘ ਪੈ
 ਨਿਕਸ ਸਿਧਾਇ ॥ ਸੂਬੇ ਉਠੇ ਬਕਤ ਬਹੁ ਗਾਰੀ ॥ ਜਾਨ ਨ ਪਾਇ
 ਗੁਰੂ ਗਹੁ ਮਾਰੀ ॥ ੩੪ ॥ ਸ੍ਵਾਰ ਪਿਆਦੇ ਇਤ ਉਤ ਦੌਰੇ ॥ ਗਹੁ
 ਮਾਰੇ ਗੁਰ ਪਾਵਤ ਰੋਰੇ ॥ ਇਤ ਤੇ ਇਕ ਆਵਹਿ ਸਰਦਾਰਾ ॥ ਉਤ
 ਤੇ ਦੂਸਰ ਪਿਖ ਅੰਧਕਾਰਾ ॥ ੩੫ ॥ ਨਿਜ ਪਰ ਕੋ ਨਹਿ ਭਯੋ
 ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਚਲੀ ਬੰਦੂਕ ਤਬੈ ਬਿਨ ਬਾਰਾ ॥ ਦੜ ਦੜ ਗਿੜਤੇ

ਆਪਸ ਮਾਹੀਂ ॥ ਹਥਾ 'ਵੱਥ ਭੇ ਖੜਗ ਚਲਾਹੀ ॥ ੩੬ ॥ ਪਿਤਾ
 ਪੁਤ੍ਰ ਕੋ ਭਾਈ ਭਾਈ ॥ ਮਾਰਤ ਸਹੁਰੇ ਸਕੇ ਜਵਾਈ ॥ ਕਹਿਰ ਪਰਯੋ
 ਤੁਰਕਨ ਪਰ ਭਾਰੀ ॥ ਲਾਖੋਂ ਮਿੱਤ ਭੇ ਏਕਹਿ ਬਾਰੀ ॥ ੩੭ ॥
 ਕਹਾਂ ਲਗੇ ਹੋਂ ਕਰੋਂ ਬਖਾਨਾ ॥ ਲਗੇ ਅੰਬਾਰ ਬਿਅੰਤ ਮਹਾਨਾ ॥
 ਮਿਟਯੋ ਅੰਧੇਰਾ ਸੂਬਨ ਹੇਰਾ ॥ ਤੋਬਾ ਤੋਬ ਕਹੈਂ ਤਿਹ ਬੇਰਾ ॥ ੩੮ ॥
 ਅੰਤਰ ਤੇ ਸਿੰਘ ਪੰਚ ਜੁ ਸੂਰੇ ॥ ਮਾਰਤ ਤੀਰ ਕਰਤ ਰਿਪ ਚੂਰੇ ॥
 ਤਬ ਸੂਬਨ ਬਹੁ ਕੋਪ ਜਨਾਯੋ ॥ ਹੱਲਾ ਘਾਲ ਪਟਨ ਤੋਰਾਯੋ ॥
 ੩੯ ॥ ਜਾਨਯੋਂ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਤਬ ਕਹਯੋ ॥ ਖੈਂਚ ਕ੍ਰਿਪਾਨਨ ਸੰਗ
 ਹਤਯੋ ॥ ਸੁਨਤ ਕ੍ਰਿਪਾਨੈਂ ਸਕਲ ਨਿਕਾਰੀ ॥ ਪਰੇ ਸ਼ੱਤ੍ਰੁ ਪੈ ਤਬ ਇਕ
 ਬਾਰੀ ॥ ੪੦ ॥ ਬਾਗ ਬਾਨ ਜਸ ਖੋਇ ਮਤੀਰੇ ॥ ਤਸ ਤੁਰਕਨ
 ਧਰ ਤੇ ਸਿਰ ਚੀਰੇ ॥ ਛੁਟੀ ਤੁਰੰਗ ਅਧਕ ਇਕ ਵਾਰੀ ॥ ਅਨਕਨ
 ਮਾਰ ਸ਼ਹੀਦੀ ਧਾਰੀ ॥ ੪੧ ॥ ਹਰਖੇ ਮੂਢ ਲਯੋ ਗੁਰ ਮਾਰੇ ॥ ਜਬ
 ਤਗੀਦ ਕਰ ਭਲੇ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਜਾਨਯੋਂ ਸਤਿਗੁਰ ਨਹਿੰ ਗਾ ਮਾਰਾ ॥
 ਲਾਖਨ ਮਿੱਤ ਕਰ ਕਿਤਹੁ ਸਿਧਾਰਾ ॥ ੪੨ ॥ ਨਾਕ ਕਟਯੋ ਹਮਰੇ
 ਜੁਤ ਸ਼ਾਹਿ ॥ ਇਤਨ ਸੈਨ ਤੇ ਗਯੋ ਪਲਾਹਿ ॥ ਕਰ ਅਫਸੋਸ
 ਸੈਨਪਤ ਸਾਰੇ ॥ ਟੋਰਨ ਹਿਤ ਗੁਰ ਅਧਕ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ੪੩ ॥ ਸੂਬੇ
 ਝਖ ਮਾਰਤ ਮੁਰ ਗਏ ॥ ਆਪੋ ਅਪਨੇ ਥਾਨ ਮਿਧਏ ॥ ਤਬਾ ਭੂਪ ਗੇ
 ਨਿਜ ਨਿਜ ਥਾਨਾ ॥ ਬਿਜੈ ਨ ਪਾਈ ਸ਼ੋਕ ਮਹਾਨਾ ॥ ੪੪ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਚਮਕੌਰ ਤਜਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਇਕਾਨਵਸੰ
 ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੯੧ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਦਸਮੇ ਪਤਸ਼ਾਹਿ ਜੀ ਸ਼ੱਤ੍ਰੁਨ 'ਚਖੁ 'ਰਜ ਡਾਰ ॥

ਸਵਾ ਕੋਸ ਲਗ ਨਿਕਸ ਗੇ ਗੁੱਜਰ ਏਕ ਨਿਹਾਰ ॥ ੧ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਗਾਮੂ ਨਾਮ ਕਿੜੀ ਪਿੰਡ ਕੇਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪਛਾਨ
 ਕਰ ਹੋਰ ਬਡੇਰਾ ॥ ਚਾਹਯੋ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਗਹਿਵਾਯੋ ॥ ਮਾਰਯੋ ਸਰ
 ਗੁਰ ਭੂਮ ਗਿਰਾਯੋ ॥ ੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤਬ ਅਗ੍ਰ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ਪੁਰ
 ਬਹਿਲੋਲ ਅਗ੍ਰ ਕਛ ਝਾਰੇ ॥ ਥਕਤ ਭਏ ਗੁਰ ਜੰਡ ਤਰ ਥਿਰੇ ॥
 ਦਮਾ ਲੀਨ ਕਛ ਪੁਨ ਚਲ ਪਰੇ ॥ ੩ ॥ ਜੰਡ ਸਾਹਿਬ ਅਬ ਗੁਰ
 ਅਸਥਾਨ ॥ ਕਛਕ ਅਗ੍ਰ ਜਬ ਕੀਨ ਪਯਾਨ ॥ ਥਕਤ ਭਏ ਪਗ
 ਪਰੇ 'ਫਲੂਵੇ ॥ ਲਰਤ ਰਾਤ ਇਕ ਦਿਨ ਦੂ ਹੂਵੇ ॥ ੪ ॥ ਨਿੰਦ੍ਰਾ
 ਜੋਰ ਅਧਕ ਤਬ ਡਾਰਾ ॥ ਭੀ ਪ੍ਰਭਾਤ ਤਰ ਬਿੰਦ ਨਿਹਾਰਾ ॥
 'ਸਿਕਤਾ ਮ੍ਰਿਦਲ ਹੋਰ ਤਰਿ' ਥਿਰੇ ॥ ਪੈਢਨ ਚਹਯੋ ਤਾਹਿ
 ਤਹਿ ਥਿਰੇ ॥ ੫ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਇਤ ਗੁਰ ਇਸ ਬਲ ਆ ਥਿਰੇ ਉਤ ਚਮਕੋਰ ਮਝਾਰ ॥
 ਭੇ ਸ਼ਹੀਦਸਿੰਘਪੰਚ ਹੀ ਕਰਕੈ ਜੰਗ ਅਪਾਰ ॥ ੬ ॥ ਦਿੱਬਜ ਦੇਹਕੋ ਧਾਰ
 ਕੈ 'ਨਭ ਮੰਡਲ ਕੇ ਰਾਹਿ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੈ ਆਇਕੈ ਬੰਦਤ ਫਤੇ
 ਗਜਾਹਿ ॥ ੭ ॥ ਕਹਿਤ ਭਏ ਤਵ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜਹਿ ਗੁਰ ਪੁਰੀ
 ਮਝਾਰ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਦਸਮੇਸ ਤਬ ਐਸ 'ਸੰਦੇਸ ਉਚਾਰ ॥ ੮ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦ ॥

ਮਿਤ੍ਰ ਪਿਆਰੇ ਨੂੰ ਹਾਲੁ ਮੁਰੀਦਾਂ ਦਾ ਕਹਣਾ ॥ ਤੁਧ ਬਿਨੁ
 ਰੋਗ ਰਜਾਇਯਾ ਦਾ ਓਢਣ ਨਾਗ ਨਿਵਾਸਾ ਦੇ ਰਹਣਾ ॥
 ਸੂਲ ਸੁਰਾਹੀ ਖੰਜਰ ਪਿਯਾਲਾ ਬਿੰਗ ਕਸਾਈਯਾਂ ਦਾ
 ਸਹਿਣਾ ॥ ਯਾਰੜੇ ਦਾ ਸਾਨੂ ਸਬਰੁ ਚੰਗਾ ਭਠ ਖੇੜਿਆਂ
 ਦਾ ਰਹਣਾ ॥ ੧ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਐਸ ਸੰਦੇਸਾ ਪਾਇਕੈ ਕਰ ਬੰਦਨ ਤਿਸ ਕਾਲ ॥
 ਵਹੁ ਗਮਨੇ ਗੁਰ ਪੁਰੀ ਦਿਸ ਇਤ ਗੁਰ ਦੀਨ ਦਯਾਲ ॥ ੯ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਕਰ ਮਹਿੰ ਧਨਖ ਬਾਨ ਕੋ ਧਾਰੇ ॥ ਸਿਕਤਾ ਪਰ
 ਪੈਢੇ ਤਿਹ ਬਾਰੇ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਤੇਰੇ ਖੇਲ ਨਿਆਰੇ ॥ ਹਿਕੇ ਤ ਬਿਰਹੁ
 ਦਰਗ ਬਿਚਕਾਰੇ ॥ ੧੦ ॥ ਅਨਗਨ ਸਿੰਘ ਬਿਰ ਸੈ ਹਥਿਆਰੇ ॥
 ਮੰਦਰ ਸੁੰਦਰ ਸਿਹਜਾ ਸਾਰੇ ॥ ਹਿਕੇ ਤ ਏਕਲ ਇਤ ਪਰ ਰਹੇ ॥
 ਸੁਖ ਦੁਖ ਮਹਿੰ ਇਕ ਸਮ ਬ੍ਰਿਤ ਅਹੇ ॥ ੧੧ ॥ ਚਲੀ ਪੁਰੇ ਕੀ
 ਪੈਨ ਤਦਾਹੀ ॥ ਗਏ ਬਿਰਾਜ ਸਿੰਘਨ ਕੇ ਰਾਈ ॥ ਇਤ ਸਿੰਘ ਚਤ੍ਰ
 ਨਿਕਸ ਜਬ ਗਏ ॥ ਦਲ ਤੇ ਦੂਰ ਕੋਸ ਜੁਗ ਭਏ ॥ ੧੨ ॥ ਲਗੇ
 ਵਿਚਾਰਨ ਗੁਰ ਬਿਛਰਾਏ ॥ ਗੁਰ ਬਚ ਸਿਮਰ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਾਏ ॥
 ਇਸ ਤਾਰੇ ਕੀ ਸੇਧ ਪਯਾਨੈਂ ॥ ਚਲਹੁ ਗੁਰੂ ਮਿਲ ਹੈਂ ਕਿਸ ਥਾਨੈਂ
 ॥ ੧੩ ॥ ਕਾਨ੍ਹ ਸਿੰਘ ਜੀ ਚਲਤ ਉਚਾਰੇ ॥ ਇਹੁ ਮਗ ਪਹੁੰਚਹਿ
 ਮਾਛੀ ਵਾਰੇ ॥ ਮਾਨ ਸਿੰਘ ਬੋਲਯੋ ਮਤ ਧੀਰਾ ॥ ਖੋਜਤ ਗਮਨਹੁ
 ਇਤ ਉਤ ਤੀਰਾ ॥ ੧੪ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬਿਨੋਦ ਸਿੰਘ ਖੋਜਤ ਜਾਤ ॥ ਇਸ
 ਬਿਧ ਬਿਤੀ ਸਕਲ ਹੀ ਰਾਤ ॥ 'ਤਿਮਰ ਤੋਮ ਪਤਰੋ ਹੁਇ ਗਯੋ ॥
 ਕਛੁ ਪ੍ਰਕਾਸ ਅਕਾਸ ਮਹਿ ਭਯੋ ॥ ੧੫ ॥ ਗਮਨਤ ਦੇਖਤ ਪਹੁੰਚੇ
 ਤਹਿਵਾ ॥ ਸੁਪਤ ਜਗਤ ਪਤਿ ਪ੍ਰਭ ਬਿਤ ਜਹਿਵਾ ॥ 'ਗੁਲਸ ਤ੍ਰਾਣ
 ਅੰਗੁਸ਼ਟ ਮਝਾਰਾ ॥ ਪਹਿਰੇ ਰਾਖਯੋ ਨਹੀਂ ਉਤਾਰਾ ॥ ੧੬ ॥ ਮੇਲ
 ਹਜ਼ਾਰ ਇਕਾਦਸ ਤਾਹੂ ॥ ਰਾਖਹਿ ਬਡ ਧਨ ਧਰ ਕਰ ਮਾਹੂ ॥
 ਸਮੈਂ 'ਪਨਚ ਐਂਚਨ ਕੇ ਜੋਊ ॥ ਰੱਛਕ ਬਨਹਿ ਅੰਗੁਸ਼ਟਹਿ ਸੋਊ
 ॥ ੧੭ ॥ ਸਰ ਛੋਰਨ ਤੂਰਨਤਾ ਕਾਰਨ ॥ ਯਾਂਤੇ ਗੁਰ ਨਹਿੰ ਕੀਨ
 ਉਤਾਰਨ ॥ ਯੁਤ ਗੁਲ ਤ੍ਰਾਣ ਹੁਤੇ ਜੋ ਹਾਥ ॥ ਸੁਪਤ ਪਰੇ ਸਿਰ
 ਪਰ ਧਰ ਨਾਥ ॥ ੧੮ ॥ ਤਾ ਮਹਿੰ ਜੇ ਅਲਮਸਤ ਸੁ ਜਰਯੋ ॥
 ਚਮਕਯੋ ਸਿੰਘ ਦਯਾ ਪਿਖ ਰਰਯੋ ॥ ਗਲਸ ਤ੍ਰਾਣ ਚਮਕਹਿ ਗੁਰ
 ਹੋਰੋ ॥ ਜਨ ਪਿਖ ਹਰਖਯੋ ਮਨ ਸਭ ਕੇਰੋ ॥ ੧੯ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਮੁਖ

ਉਚਰਤ ਆਏ । ਨਮ੍ਹ ਹੋਇ ਦੂਰਹੁ ਸਿਰ ਨਾਏ ॥ ਪ੍ਰਭ ਖਰਕਾ ਸੁਨ
 ਭੇ ਸਵਧਾਨੇ ॥ ਹਾਥ ਮਾਹਿ ਲੇ ਧਨ ਐ ਬਾਨੇ ॥ ੨੦ ॥ ਜਬ ਸੰਗੀ
 ਨਿਜ ਸਿੱਖ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਆਇ ਸੁ ਪਹੁੰਚੇ ਇਹਾਂ ਉਚਾਰੇ ॥ ਦੌਰਤ
 ਸਭ ਪਗ ਬੰਦਨ ਧਾਰੀ ॥ ਕਵੀ ਜਾਇ ਚਰਤਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ੨੧ ॥
 ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਤਬ ਕੀਨ ਉਚਾਰ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਦਿਵਸ ਭਯੋ ਇਹ ਬਾਰ ॥
 ਅਬ ਚਹੀਅਹਿ ਕਿਤ ਓਰ ਪਯਾਨੋ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ
 ਬਖਾਨੋ ॥ ੨੨ ॥ ਬਾਗ ਬਿਲੋਕਹੁ ਸਨਮੁਖ ਜੋਈ ॥ ਇਸ ਮਹਿ
 ਚਲਹੁ ਰਹੋ ਥਿਰ ਹੋਈ ॥ ਜੇ ਸ਼ੱਤ੍ਰੁ ਗਨ ਕੋ ਬਨ ਮੇਲਾ ॥ ਭਿੜਹਿ
 ਭੇੜ ਝੇਲਹਿ ਬਡ ਹੇਲਾ ॥ ੨੩ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਮੰਦ ਮੰਦ ਉਠ
 ਚਾਲੇ ॥ ਪਰੇ ਚਰਨ ਪੀੜਤ ਹੈਂ ਛਾਲੇ ॥ ਤਿਹ ਬਲ ਝਾੜ ਸਾਹਿਬ
 ਗੁਰਦੁਵਾਰਾ ॥ ਜਿਹ ਸੁਪਤੇ ਭੂ ਦੀਨ ਦਯਾਰਾ ॥ ੨੪ ॥ ਜਾਇ
 ਪ੍ਰਵੇਸੇ ਬਾਗ ਮਝਾਰੀ ॥ ਬੀਚ ਕੂਪ ਤਹਿ ਸੁੰਦਰ ਬਾਰੀ ॥ ਪਹਿਰੂ
 ਗੁਰ ਜੁਗ ਸਿੰਘ ਥਿਰਾਰੇ ॥ ਨਿਭੈ ਕਮਰ ਬੰਦ ਖੋਲ੍ਹ ਤਦਾਏ ॥ ੨੫ ॥
 ਖੇਲ ਮਦਾਨ ਸ਼ੌਚ ਅਸਨਾਨੇ ॥ ਕਛ ਜਲ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਕੀਨਸ ਪਾਨੇ ॥
 ਬਸਤ੍ਰ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਤਨ ਲੀਨ ਸਜਾਏ ॥ ਪੁਨ ਸਭ ਸਿੰਘ ਅਖਲ ਜਲ
 ਨੁਾਏ ॥ ੨੬ ॥ ਬਸਤ੍ਰ ਬਿਛਾਇ ਥਿਰੇ 'ਹੁਖ ਤਰੇ ॥ ਧੰਨਜਬਾਦ ਸ੍ਰੀ
 ਪ੍ਰਭ ਗੁਰ ਕਰ ॥ 'ਗਿਰਾ ਪਠਨ ਸਿਖ ਗੁਰ ਕੀ ਲਾਗੇ ॥ ਸਗਰੋ
 ਦਿਵਸ ਥਿਰੇ ਬੀਤਾਗੇ ॥ ੨੭ ॥ ਬਾਗ ਨਿਕਟ ਪੁਰ ਮਾਛੀ ਵਾਰਾ ॥
 ਸਿੱਖ ਬਸੈ ਗੁਰ ਭਾਹਿ ਮਝਾਰਾ ॥ ਨਾਮ ਗੁਲਾਬਾ ਦੁਤੀ ਪੰਜਾਬਾ ॥
 ਆਯੋ ਬਾਗ ਮਹਿ ਤਬੈ ਗੁਲਾਬਾ ॥ ੨੮ ॥ ਹੋਰ ਗੁਰੂ ਪਗ ਬੰਦਨ
 ਧਾਰੀ ॥ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਤੇ ਸੁਨ ਬਿਧ ਸਾਰੀ ॥ ਪਰਗਟ ਕੀਨ ਸ਼ੋਕ
 ਬਹੁ ਭਾਇ ॥ ਕਹਯੋ ਗੁਰੂ ਯਹ ਪ੍ਰਭੂ ਰਜਾਇ ॥ ੨੯ ॥ ਸੁਨ ਕਰ
 ਗੁਰ ਗਯਾਨੀ ਤੇ ਬਾਨੀ ॥ ਤਬੈ ਗੁਲਾਬੇ ਬਿਨੋ ਬਖਾਨੀ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭ

ਚਲਹੁ ਧਾਮ ਅਬ ਮੇਰੇ ॥ ਜਾਨਹੁ ਨਿਜ ਚਰਨਨ ਕੇ ਚੇਰੇ ॥ ੩੦ ॥
 ਸੁਨ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਗੁਲਾਬਾ ਭਾਈ ॥ ਵਕਤ ਚਹੈਂ ਹਮ ਕਿਤਹਿ
 ਨਿਬਾਈ ॥ ਇਸ ਹਿਤ ਨਹਿੰ ਜਹਿੰ ਤੋਹਿ ਸਥਾਨਾ ॥ ਸਿਦਕ ਰਖਨ
 ਹੈ ਕਠਨ ਮਹਾਨਾ ॥ ੩੧ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਕਹਯੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀਜਹਿ ॥
 ਦਾਸ ਜਾਨ ਕੈ ਘਰ ਗਮਨੀਜਹਿ ॥ ਮੈਂ ਹੂੰ ਦਾਸ ਕਦੀਮੀ ਥਾਰਾ ॥
 ਪਾਵਨ ਕਰਹੁ ਮੇਰ ਆਗਾਰਾ ॥ ੩੨ ॥ ਸੁਨ ਕੈ ਬਿਨਤੀ
 ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਕੀਨਸ ਗਿਰਾ ਤਬੈ ਅਭਰਾਮੀ ॥ ਚਲਹੁ ਭਾਈ ਜੇ
 ਤੋ ਮਨ ਭਾਇ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਉਠੇ ਸਿੰਘ ਸੰਗ ਥਾਇ ॥ ੩੩ ॥
 ਪਸਰ ਅੰਧੇਰਾ ਪੁਰ ਪਰਵੇਸੇ ॥ ਹੁਤੋ ਦੁਬਾਰਾ ਧਾਮ ਵਸੇਸੇ ॥ ਤਾ
 ਮਹਿੰ ਗੁਰੂ ਸਿਵਰ ਕਰਵਾਯੋ ॥ ਸੁਠ ਪ੍ਰਯੋਕ ਪਰ ਗੁਰੂ ਬਠਾਯੋ ॥
 ੩੪ ॥ ਤਿਆਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੀਨ ਯੁਤ ਭਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਿੰਘਨ ਸਹਿ
 ਪ੍ਰੇਮ ਛਕਾਇ ॥ ਨਿਸਾ ਪਰੀ ਦਲ ਪੰਚ ਹਜਾਰਾ ॥ ਆਯੋ ਗੁਰ ਕੇ
 ਖੋਜਨ ਹਾਰਾ ॥ ੩੫ ॥ ਹੁਤੋ ਦਲੇਲ ਖਾਨ ਸਰਦਾਰਾ ॥ ਦੀਨੋ ਸਿਵਰ
 ਵਹਿਰ ਪੁਰ ਡਾਰਾ ॥ ਸੁਨਤ ਗੁਲਾਬੇ ਮਨ ਬਿਚਲਾਯੋ ॥ ਗੁਰ
 ਸੁਲਾਇ ਅਸ ਮਤੋ ਪਕਾਯੋ ॥ ੩੬ ॥ ਪ੍ਰਾਤਕਾਲ ਗੁਰ ਦਿਹੈਂ
 ਬਿਦਾਈ ॥ ਮਤ ਇਨ ਸੋਂ ਹਮ ਤਨ ਗ੍ਰਿਹ ਜਾਈ ॥ ਇਤ ਗੁਰ
 ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਬੀਰ ॥ ਜਗੇ ਪ੍ਰਾਤ ਕਰ ਨ੍ਰਾਨ ਸਰੀਰ ॥ ੩੭ ॥ ਬਸਤ੍ਰ
 ਸਸਤ੍ਰ ਤਨ ਭਲੇ ਸਜਾਇ ॥ ਇਤਨੇ ਮਾਹਿੰ ਗੁਲਾਬਾ ਆਇ ॥ ਪੰਚ
 ਮੁਹਰ ਰਖ ਮਾਥ ਝੁਕਾਨਾ ॥ ਮਨ ਨਿਸਠਰ ਤੇ ਐਸ ਬਖਾਨਾ ॥
 ੩੮ ॥ ਏ ਪ੍ਰਭ ਦਲ ਆਯੋ ਤੁਰਕਾਨਾ ॥ ਐਸ ਨ ਹੋਇ ਜਿ ਪਕਰਹਿੰ
 ਆਨਾ ॥ ਹਮ ਤੁਮ ਅਖਲ ਦੁਖੀ ਹੋਇ ਜਾਇੰ ॥ ਇਤ ਹਿਤ
 ਚਹੀਅਹਿ ਅਬੈ ਸਿਧਾਇੰ ॥ ੩੯ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਕਹਯੋ ਪ੍ਰਥਮ ਹਮ
 ਭਾਖਾ ॥ ਸਿਦਕ ਅਹੈ ਬਹੁ ਕਠਨੋ ਰਾਖਾ ॥ ਹਮ ਭੈ ਤੇ ਗ੍ਰਿਹ ਤੁਹਿ

ਨਹਿ ਆਏ ॥ ਵਹਿਰ ਨਿਕਸ ਚਹਿ ਯੁੱਧ ਮਚਾਏ ॥ ੪੦ ॥ ਮਰਨ
ਮਾਰਨੋ ਸੂਰਨ ਕਾਮਾਂ ॥ ਬਰਨ ਅਕਾਲ ਪਿਖੇ ਅਭਿਰਾਮਾਂ ॥ ਅਸ
ਕਹਿ ਜਗਯੋ ਬੀਰ ਰਸ ਭਾਰਾ ॥ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਕੇ ਸੰਗ ਉਚਾਰਾ ॥
੪੧ ॥ ਚਲਹੁ ਬੇਰ ਬਿਨ ਜੁੱਧ ਮਚਾਵਹਿ ॥ ਸ਼ੱਤ੍ਰੁ ਸੈਨ ਕੋ ਤਤ ਛਿਨ
ਘਾਵਹਿ ॥ ਸੁਨਤ ਸਿੰਘ ਤਤ ਛਿਨ ਭੇ ਤਿਆਰੇ ॥ ਨਿਕਸੇ ਵਹਿਰ
ਧਰਮ ਕੇ ਪਿਆਰੇ ॥ ੪੨ ॥ ਇਤਨੇ ਮਹਿ ਜੁਗ ਗੁਰ ਕੇ ਪਿਆਰੇ ॥
ਚਰਨ ਕਮਲ ਪਰ ਬੰਦਨ ਧਾਰੇ ॥ ਗਨੀ ਖਾਨ ਇਕ ਨਬੀ ਸੁ ਖਾਨ ॥
ਮਾਛੀ ਵਾੜੇ ਕੇਰ ਪਠਾਨ ॥ ੪੩ ॥ ਅਸੂਨ ਕੇ ਸੈਦਾਗਰ ਦੋਇ ॥
ਤਨ ਮਨ ਤੇ ਮੁਰੀਦ ਗੁਰ ਜੋਇ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਕਰ ਅਰਜ ਗੁਜਾਰੀ ॥
ਉੱਚ ਪੀਰ ਦੁਸ਼ਟਨ ਦਰ ਦਾਰੀ ॥ ੪੪ ॥ ਹਮ ਮੁਰੀਦ ਤਵ
ਚਰਨਨ ਕੇਰੇ ॥ ਨਿਕਸਨ ਸਮੇਂ ਨਾਹਿ ਇਹ ਬੇਰੇ ॥ ਰਹੋ ਧਾਮ ਹਮਰੇ
ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ॥ ਵਹਿਰ ਤੁਰਤ ਦਲ ਅਧਕ ਲਖਾਵਹੁ ॥ ੪੫ ॥
ਜਿਨ ਦੁਸ਼ਟਨ ਬਹੁ ਕੀਨ ਖੁਟਾਈ ॥ ਧਰਮ ਇਮਾਨ ਤਿਆਗ
ਦੁਖਦਾਈ ॥ ਨਿਜ ਜੜ੍ਹ ਲੀਨਸ ਤਿਨਹੁ ਉਪਾਰੇ ॥ ਸੁਨਤ ਬੀਰ
ਗੁਰ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ੪੬ ॥ ਸਾਧ ਸਾਧ ਹੈ ਤੁਮਹੁ ਪਿਆਰੇ ॥
ਅਸ ਸਰਧਾ ਕੋ ਚਿਤ ਮਹੁ ਧਾਰੇ ॥ ਪੈ ਹਮ ਭੈ ਇਨ ਕੋ ਨਹਿ
ਮਾਨਹਿ ॥ ਵਹਿਰ ਨਿਕਸ ਕਰ ਯੁੱਧਹਿ ਠਾਨਹਿ ॥ ੪੭ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਮਾਛੀਵਾੜੇ
ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਬਾਨਵੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੯੨ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਦਲ ਭੰਜਨ ਗੁਰ ਸੂਰਮਾ ਪੁਰ ਤਜ ਵਹਿਰ ਸਿਧਾਇ ॥

ਅਰਧ ਜਾਮ 'ਜਾਮਨ ਰਹੀ' ਬਾਦਰ ਨਭ ਮਹੁ ਛਾਇ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਅੰਧਕਾਰ ਤਿਹ ਬਹੁ ਤਬ ਛਾਯੋ ॥ ਜਹਿ ਦਲੇਲ
ਖਾਂ ਸਿਵਰ ਲਗਾਯੋ ॥ ਤਿਸ ਦਿਸ ਚਲੇ ਧਨਖ ਕਰ ਧਾਰਾ ॥ ਪਿਖ

ਪਹਿਰੂ ਤਬ ਉਚ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਕੋ ਹੈਂ ਕਹਾਂ ਜਾਹਿੰ ਇਹ ਕਾਲਾ॥
 ਗਰਜ ਕਹਯੋ ਤਬ ਦੀਨ ਦਯਾਲਾ ॥ ਸੇ ਮੈਂ ਹੋਂ ਜਿਹ ਟੋਲਨ ਆਇ॥
 ਗਹਿ ਸਕਹੋ ਤੋ ਬਿਲਮ ਨ ਲਾਇ ॥ ੩ ॥ ਸੁਨਤ ਰੋਰ ਤਿਨ ਉਚੋ
 ਪਾਯੋ ॥ ਗਹੋ ਗੁਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਬਿਲਮ ਨ ਲਾਯੋ ॥ ਐਸ ਪੁਕਾਰਤ ਕੋ
 ਤਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਟੁਕੜੇ ਕਰ ਡਾਲਾ ॥ ੪ ॥ ਰੋਰ ਪਰਯੋ
 ਸਭ ਸੈਨ ਮਝਾਰੀ ॥ ਗਹੋ ਗਹੋ ਦਿਸ ਚਾਰ ਪੁਕਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਸਿੰਘਨ
 ਯੁਤ ਚਾਰੋਂ ਓਰਾ ॥ ਭੀਖਨ ਸਰ ਛੋਰੇ ਕਰ ਜੋਰਾ ॥ ੫ ॥ ਹਲਾਂ
 ਚਲੀ ਤੁਰਕਨ ਮਹੁ ਹੋਈ ॥ ਗੋਰ ਅਪਨ ਸੁਧ ਰਹੀ ਨ ਕੋਈ ॥ ਤਬ
 ਤਲਵਾਰ ਖਚਾ ਖਚ ਚਾਲੀ ॥ ਕਟੈਂ ਆਪ ਮਹੁ ਦੁਸਟ ਬਿਸਾਲੀ ॥
 ੬ ॥ ਇਤ ਗੁਰ ਤੀਖਨ ਤੀਰ ਪ੍ਰਹਾਰੈ ॥ ਇਕ ਇਕ ਤੈ ਦਸ ਦਸ ਕੋ
 ਮਾਰਹਿੰ ॥ ਘੁਸ ਮਸੋਲ ਭਾ ਕਾਲ ਤਦਾਇ ॥ ਖਾਂ ਦਲੇਲ ਗੁਰ
 ਪਿਖਯੋ ਤਦਾਇ ॥ ੭ ॥ ਖੈਂਚ ਬਾਨ ਤਿਸ ਕੋ ਪਰਹਾਰਾ ॥ ਲਾਗਤ
 ਗਿਰਯੋ ਮਰਯੋ ਤਤ ਕਾਰਾ ॥ ਪਿਖ ਸਭ ਸੈਨਾਂ ਮ੍ਰਿਤ ਸਰਦਾਰਾ ॥
 ਹਹਿਰੇ ਮਨ ਸਭ ਗੁਰ ਭੈ ਧਾਰਾ ॥ ੮ ॥ ਬਚੇ ਜੋਊ ਭਾਜੇ ਬਿਨ
 ਬਾਰਾ ॥ ਸਿੰਘਨ ਗਾਯੋ ਗੁਰ ਜੈਕਾਰਾ ॥ ਅਸ ਕਰ ਫਤੇ ਅਗਰ ਤਬ
 ਚਾਲੇ ॥ ਗਨੀ ਨਬੀ ਸੰਗ ਹਰਖ ਬਿਸਾਲੇ ॥ ੯ ॥ ਪੰਚ ਕੋਸ ਲਰ
 ਗੁਰੂ ਸਿਧਾਏ ॥ ਪਿਖਯੋ ਪ੍ਰੇਮ ਜੁਗ ਭਾਈ ਤਦਾਏ ॥ ਹੁਕਮ ਨਾਮ
 ਲਿਖਕੇ ਤਿਨ ਦੀਨੋ ॥ ਇਨਹੋਂ ਸਿਦਕ ਨਿਬਾਹਨ ਕੀਨੋ ॥ ੧੦ ॥
 ਇਸ ਹਿਤ ਜਥਾ ਸ਼ਕਤ ਸਿਖ ਸੇਵੈਂ ॥ ਅਸ ਦੇ ਗਮਨੇ ਅਲਖ
 ਅਭੇਵੈ ॥ ਰਾਮ ਪੁਰਾਦ ਪਿੰਡਨ ਕੇ ਰਾਇ ॥ ਪਹੁੰਚੇ ਪੂਰ ਕਨੇਚ
 ਮਹਿੰ ਜਾਇ ॥ ੧੧ ॥ ਹੁਤੋ ਸਿੱਖ ਇਕ ਫੱਤਾ ਨਾਮਾ ॥ ਆਇ ਗੁਰੂ
 ਕੋ ਕੀਨ ਪ੍ਰਨਾਮਾ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ ਸੇਵਾ ਮੁਹਿ ਬਤਲਾਯੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰ

ਸਾਚੇ ਤਬੈ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ੧੨ ॥ ਹੈ ਗ੍ਰਹਿ ਤੁਮਰੇ ਸੋ ਲਿਆ ਦੀਜਹਿ ॥
 ਹੇਹਰ ਪਿੰਡ ਤੇ ਵਾਪਸ ਕੀਜਹਿ ॥ ਸੁਨ ਛੱਤਾ ਗ੍ਰਿਹ ਓਰ ਸਿਧਾਰਾ ॥
 ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਅਸ ਕੀਨ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੧੩ ॥ ਹੈ ਦੀਰਘ ਨਹਿ ਗੁਰ
 ਕੈ ਦੈ ਹੋਂ ॥ ਨਾਹਿ ਲੁਟਾਵਹਿ ਤੈ ਕਿਆ ਲੈ ਹੋਂ ॥ ਟਟਵਾਣੀ ਸੀ
 ਥੀ ਗ੍ਰਿਹ ਮਾਹਿ ॥ ਜ਼ੀਨ ਪਾਇ ਛੱਤਾ ਲੈ ਆਹਿ ॥ ੧੪ ॥ ਪਿਖ
 ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਨ ਇਹੁ ਮਮ ਕਾਰੇ ॥ ਲਿਆਉ ਅਸੂ ਜੋ ਹੈ ਗ੍ਰਿਹ ਬਾਰੇ ॥
 ਤਬ ਛੱਤੇ ਕਰ ਜੋਰ ਉਚਾਰਾ ॥ ਸੋ ਲੇ ਗਯੋ ਜਵਾਈ ਹਮਾਰਾ ॥
 ੧੫ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਤਿਸ ਤੇ ਝੂਠੀ ਪ੍ਰਾਹੀ ॥ ਲੋ ਗਯੋ ਤਿਹ ਕੋ ਕਾਲ
 ਜਮਾਈ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਆਗੈ ਕਉ ਚਲ ਪਰੇ ॥ ਛੱਤਾ ਆਇ ਬਰਯੋ
 ਜਬ ਘਰੇ ॥ ੧੬ ॥ ਹੈ ਮਿਰਤਕ ਪਰਯੋ ਤਬ ਹੇਰਾ ॥ ਭਾ ਨਜੀਕ
 ਪਿਖਬੇ ਜਿਹ ਬੇਰਾ ॥ ਬਿਖਧਰ ਡਸਯੋ ਛੱਤਾ ਮੁਯੋ ॥ ਬੇ ਮੁਖ ਗੁਰ
 ਤੇ ਅਸ ਫਲ ਜੁਯੋ ॥ ੧੭ ॥ ਹੇਹਰ ਪਿੰਡ ਪ੍ਰਵੇਸੇ ਜਾਇ ॥ ਹੁਤੈ
 ਉਦਾਸਿਨ ਸਿਵਰ ਤਿਥਾਇ ॥ ਨਾਮ ਮਹੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁ ਦਾਸਾ ॥
 ਪਿਖ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਆਯੋ ਪਾਸਾ ॥ ੧੮ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪਰ
 ਬੰਦਨ ਧਾਰੀ ॥ ਲੇ ਗਯੋ ਅਪਨੇ ਸਿਵਰ ਮਝਾਰੀ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ
 ਸੇਵਾ ਕਰਵਾਈ ॥ ਜਬ ਜੰਗਾਦਕ ਕੀ ਸੁਧ ਪਾਈ ॥ ੧੯ ॥
 ਬਿਚਲਯੋ ਮਨ ਯਵਨਨ ਡਰ ਖਾਈ ॥ ਅਤ ਚਿੰਤਤ ਹੈ ਰੈਨ
 ਬਿਤਾਈ ॥ ਪ੍ਰਾਤਹਿ ਮਾਨ ਸਿੰਘ ਸਨ ਭਾਖਾ ॥ ਗੁਰ ਜਾਵੈ ਮਾਲਵ
 ਮੁਰ ਕਾਖਾ ॥ ੨੦ ॥ ਮਤ ਤੁਰਕਨ ਕੋ ਸੁਧ ਹੁਇ ਜਾਇ ॥ ਗਹੈਂ
 ਗੁਰੂ ਮੁਹਿ ਫਾਸੀ ਦਾਇ ॥ ਸੁਨਤ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਗੁਰ ਸਨ ਕਯੋ ॥
 ਸਾਧ ਚਹੈ ਫਾਸੀ ਕੋ ਲਯੋ ॥ ੨੧ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਬਿਗਸਤ ਬਾਕ
 ਉਚਾਰਾ ॥ ਪਿਤਾ ਗੁਰੂ ਕਹਯੋ ਬਭ ਇਹੁ ਸਾਰਾ ॥ ਸੁਖ ਮਹਿ ਬਹੁ
 ਸੰਗੀ ਜਗ ਭਏ ॥ ਦੁਖ ਮਹਿ ਸੰਗ ਕੋਇ ਨਹਿ ਰਏ ॥ ੨੨ ॥

ਸਕਲ ਜਗਤ ਕੀ ਇਹ ਵਿਧ ਕਾਰਾ ॥ ਹਮ ਤੈ ਬਾਛੈਂ ਅਗ੍ਰ
 ਪਧਾਰਾ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀਨ ਪਯਾਨੇ ॥ ਪਾਛੇ ਗਹਯੋ ਸਾਧ
 ਤੁਰਕਾਨੇ ॥ ੨੩ ॥ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇ ਪਾਇ ਗਰ ਫਾਸੀ ॥ ਬੇਮੁਖ ਹੂ
 ਕਰ ਭਯੋ ਬਿਨਾਸੀ ॥ ਮਾਰਗ ਮਹਿ ਇਕ ਜੱਟੀ ਭੱਟੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਆਗੇ ਬਿਨਤੀ ਹੱਟੀ ॥ ੨੪ ॥ ਮੇਰੇ ਸੁਤ ਕੀ ਹੁਇ ਕੁਰਮਾਈ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਤਬਾ ਅਸਥੁ ਕਹਿ ਮਾਈ ॥ ਕਾਲ ਪਾਇ ਕਰ ਹੋਤ ਸੁ
 ਭਈ ॥ ਅਬ ਲਗ ਬਹੁ ਸੰਤਤ ਜਗ ਮਈ ॥ ੨੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਸਿੰਘਨ ਯੁਤ ਮਗ ਜਾਵੈਂ ॥ ਵਰ ਕੈ ਸ੍ਰਾਪ ਦਿਹੈਂ ਸਫਲਾਵੈਂ ॥
 ਆਲਮ ਗੀਰ ਨਗਰ ਢਿਗ ਗਏ ॥ ਸਿੰਘ ਨਗਾਹੀਆ ਗੁਰ ਦਰਸਏ
 ॥ ੨੬ ॥ ^੧ਸੁਠ ਬਲਵਾਨ ^੨ਅਸੂ ਤਿਹ ਪਾਸਾ ॥ ਕਰਕੈ ਬਿਨਤੀ
 ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਾ ॥ ਦੈ ਭੇਟਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਚਢਾਯੋ ॥ ਧੰਨਯ ਭਾਰਾ ਅਪਣੇ
 ਜਾਨਾਯੋ ॥ ੨੭ ॥ ਦੇ ਸਿਖ ਆਸਿਖ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਸਥਾਨੇ ॥ ਮੋਰੀ ਆਦਿ
 ਪਿੰਡ ਉਲਘਾਨੇ ॥ ਸੀਲੋ ਆਣੀ ਪਿੰਡ ਢਿਗ ਆਇ ॥ ਰਾਇ ਕੱਲਾ
 ਉਤਰਯੋ ਤਿਹ ਥਾਇ ॥ ੨੮ ॥ ਰਾਇ ਕੋਟ ਕੇ ਹੁਤੇ ਨਬਾਬਾ ॥ ਗੁਰ
 ਮਹਿ ਸ਼ਰਧਾ ਜਿਸੇ ਅਜਾਬਾ ॥ ਜਾਮਾਂ ਤੁਰਕ ਸਿੱਖ ਤੇ ਅਧਕਾ ॥ ਥੇ
 ਮੁਰੀਦ ਗੁਰ ਘਰ ਕੇ ਕਦਕਾ ॥ ੨੯ ॥ ਹੁਤੀ ਸ੍ਰੋਤ ਤਿਹ ਕੇ ਜੰਗ
 ਸਾਰੀ ॥ ਮੱਦਤ ਬਸ ਨ ਚਲਯੋ ਤਿਹ ਬਾਰੀ ॥ ਜਬ ਗੁਰ ਹੇਰਯੋ
 ਕੱਲ ਰਾਇ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਉਠ ਪਗ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ॥ ੩੦ ॥
 ਅਤ ਅਨੰਦ ਹੂ ਸਿਵਰ ਕਰਾਯੋ ॥ ਪੁਨ ਢਿਗ ਬਿਤ ਹੂ ਅਸ ਬਿਧ
 ਪ੍ਰਾਯੋ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਜਾਨੀ ਅਖਲ ਕਹਾਨੀ ॥ ਤੁਰਕਤ ਕੋਹੀਅਨ ਜਸ
 ਬਿਧ ਠਾਨੀ ॥ ੩੧ ॥ ਧਰਮ ਇਮਾਨ ਤਿਆਗ ਕਰ ਸਾਰੇ ॥
 ਅਪਯਸ ਲੀਨ ਸੰਸਾਰ ਮਝਾਰੇ ॥ ਜਰਾਂ ਉਖੇਰ ਆਪਨੀ ਲੀਨ ॥
 ਰਾਵਰ ਚਰਤ ਮਾਨਸੀ ਕੀਨ ॥ ੩੨ ॥ ਨਤ ਇਕ ਬਾਰ ਬਿਨਾਸੋ

ਸਾਰੇ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਕੀਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਕੱਲੇ ਰਾਇ ਅਕਾਲ
 ਰਜਾਇ ॥ ਹਮ ਰਾਜੀ ਸਭ ਬਿਧ ਮੁਦ ਪਾਇ ॥ ੩੩ ॥ ਅਸ ਕਹਿ
 ਸੁਨ ਕਰਵਾਈ ਦੇਗਾ ॥ ਅਚੀ ਬਹਾਦਰ ਸੁਤ ਗੁਰ ਤੇਗਾ ॥ ਨਿਸਾ
 ਮਾਹਿੰ ਸੁਖ ਸੋਂ ਸੁਪਤਾਇ ॥ ਪ੍ਰਾਤ ਮੱਜ ਗੁਰ ਪਯਾਨਯੋ ਚਾਇ ॥
 ੩੪ ॥ ਤਬ ਕੱਲੇ ਕਰ ਜੋਰ ਉਚਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮੈਂ ਚਰਨਨ
 ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਬਿਰਹੁ ਕਛਕ ਦਿਨ ਹਮਰੇ ਤੀਰ ॥ ਸੇਵਾ ਕਹੇ ਕੋਊ
 ਗੰਭੀਰ ॥ ੩੫ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਸੁਨ ਕਰ ਅੰਤਰਯਾਮੀ ॥ ਕਹਯੋ ਕੱਲੇ
 ਪ੍ਰਤ ਅਸ ਵਿਧ ਕਾਮੀ ॥ ਇਕ ਨਰ ਸਿਆਨੋ ਸਿਰਹੰਦ ਜਾਵੈ ॥ ਜੈ
 ਬੀਤੀ ਸੁਧ ਆਇ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ੩੬ ॥ ਸੁਨ ਕੱਲੇ ਮਾਹੀ ਹਲਕਾਰਾ ॥
 ਪਠਯੋ ਸੀਖ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਅਵਾਰਾ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਗਯੋ ਸਿਰਹੰਦ ਪਹੁਛਾ ॥
 ਨਿਸ ਬਸ ਅਖਲ ਹਵਾਲਹਿ ਪੂਛਾ ॥ ੩੭ ॥ ਸਬਹਿ ਦੇਖ ਆਖਨ
 ਤੇ ਆਯੋ ॥ ਪਹੁੰਚ ਗੁਰੂ ਢਿਗ ਅਖਲ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਕਛਕ ਲਿਖੋਂ ਅਬ
 ਗੰਥ ਮਝਾਰਾ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੋਤਾ ਅਤ ਸੈ ਦੁਖਿਆਰਾ ॥ ੩੮ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਮਾਛੀ
 ਮਾੜੇ ਜੁੱਧ ਐ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਇ ਕੱਲੇ ਢਿਗ ਪਹੁੰਚਨ ਪ੍ਰਸੰਗ
 ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਤਿਆਨਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੯੩ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਜੋਰਾਵਰ ਸਿੰਘ ਫਤੇ ਸਿੰਘ ਦਸਮ ਗੁਰੂ ਕੇ ਲਾਲ ॥

ਭੇ ਸ਼ਹੀਦ ਸਰਹੰਦ ਜਸ ਸੁਨਹੁ ਪ੍ਰਸੰਗ ਕਰਾਲ ॥ ੧ ॥

ਜਬ ਗੁਰ ਸਰਸਾ ਪਾਰ ਭੇ ਪ੍ਰਵਸੇ ਬਿਚ ਚਮਕੈਰ ॥

ਪਾਛੇ ਬਡ ਮਾਤਾ ਰਹੀ ਗੰਗੂ ਯੁਤ ਝਲ ਠੌਰ ॥ ੨ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਤੁਰਕੀ ਦਲ ਗੁਰ ਮਗ੍ ਪਧਾਰਾ ॥ ਅਬਯੋ ਸੂਰ

ਭਾ ਤਬ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ ਗੰਗੂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤਬੈ ਉਚਾਰਾ ॥ ਮਾਤਾ
 ਨੀਕ ਭਈ ਅਬ ਕਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਅਬ ਇਸ ਥਲ ਕੇ ਢਿਗ ਮੁਹਿ

ਗਾਮੂ ॥ ਬਸੈਂ ਰੈਨ ਤਹਿ ਖੇੜੀ ਨਾਮੂ ॥ ਪੁਨ ਗੁਰ ਪਤਾ ਪਾਹਿ ਜਹਿ
 ਬਾਹਿ ॥ ਤੁਮ ਕੋ ਤਿਨ ਢਿਗ ਦੇਹਿ ਪੁਚਾਹਿ ॥ ੪ ॥ ਸੁਨ ਮਾਤਾ
 ਬਹੁ ਚਿਤ ਦੁਖਿਆਰੀ ॥ ਜੁਗ ਨਾਤੀ ਲੇ ਖੱਚਰ ਸ੍ਵਾਰੀ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ
 ਢਲ ਗੰਗੂ ਸੁਨ ਚਾਲਾ ॥ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਬੀਤੀ ਜਿਹ ਕਾਲਾ ॥ ੫ ॥
 ਪਹੁਚਯੋ 'ਧਾਮ ਮਾਤ ਉਤਰਾਯੋ ॥ ਖੁਰਜੀ ਮੁਹਿਰ 'ਹੇਰ 'ਬਿਰਮਾਯੋ ॥
 ਧਰਤ ਦੁਰਾਈ ਨੀਚ ਗ੍ਰਿਹ ਮਾਹਿ ॥ ਤਿਆਰ ਅਹਾਰ ਕਰਾਯੋ ਤਾਹਿ
 ॥ ੬ ॥ ਕਹਯੋ ਮਾਤ ਜੀ ਛਕਹੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਮਨ ਬੇ
 ਅਹਿਲਾਦ ॥ ਬਿਛਰਯੋ ਪੁਤ੍ਰ 'ਨੁਖਾ ਪਰਵਾਰਾ ॥ ਨਹਿ ਰੁਚ ਛਕਬੇ
 ਕੇਰ ਅਹਾਰਾ ॥ ੭ ॥ ਤਉ ਨਾਤੀ ਲਘ ਕਾਰਨ ਮਾਈ ॥ ਕਛ ਮੁਖ
 ਪਾਯੋ ਤਿਨ੍ਹੋ ਖਵਾਈ ॥ ਪੁਨ ਪ੍ਰਯੰਕ ਪਰ ਮਾਤ ਬਿਰਾਏ ॥ ਨਾਤੀ
 ਜੁਗਨਿ ਸੰਗ ਸੋਲਾਏ ॥ ੮ ॥ ਗੰਗੂ ਕਪਟੀ ਤਬੇ ਉਚਾਰੇ ॥ ਮਾਤਾ
 ਚੋਰ ਅਹੈਂ ਇਤ ਭਾਰੇ ॥ ਸਾਵਧਾਨ ਹੋਕੇ ਸੁਪਤੀਜਹਿ ॥ ਜਾਇ ਕਛੂ
 ਪੁਨ ਦੋਸ ਨ ਦੀਜਹਿ ॥ ੯ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਸੁਪਤ ਕਾਲ ਕਛ ਭਯੋ ॥
 ਮਾਤ ਚਿੰਤ ਭੇ ਨੀਂਦ ਨ ਲਯੋ ॥ ਗੰਗੂ ਉਠ ਕਰ ਰੋਰੋ ਪਾਯੋ ॥ ਚੋਰ
 ਚੋਰ ਮੁਝ ਧਾਮ ਲੁਟਾਯੋ ॥ ੧੦ ॥ ਕਹਯੋ ਮਾਤ ਹੇ ਗੰਗਾ ਰਾਮ ॥
 ਖੁਰਜੀ ਧਰੀ ਹੋਇਗੀ 'ਸਾਮ ॥ ਸੁਨ ਗੰਗੂ ਕਰ ਕ੍ਰੋਧ ਅਲਾਯੋ ॥
 ਮਾਤਾ ਹਮਰੋ ਧਾਮ ਲੁਟਾਯੋ ॥ ੧੧ ॥ ਤੁਮਰੀ ਖੁਰਜੀ ਭੀ ਲੇ ਗਏ ॥
 ਤੁਮ ਲਿਆਵਤ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਏ ॥ ਸੁਨ ਮਾਤਾ ਕਹਿ ਜਾਗ੍ਰਤ
 ਰਹੀ ॥ ਮੈਂ ਨ ਪਿਖੇ 'ਤਸਕਰ ਬਚ ਸਹੀ ॥ ੧੨ ॥ ਸੁਨ ਮਾਤਾ ਤੇ
 ਪੁਨਹਿ ਉਚਾਰਾ ॥ ਤਸਕਰ ਨਹਿ ਮੈਂ ਚੋਰ ਤੁਹਾਰਾ ॥ ਜਾਨ ਬਚਾਈ
 ਮੁਰਾਤਬ ਦਯੋ ॥ ਸੁਨ ਕਪਟੀ ਤੇ ਮਾਤ ਜਨਯੋ ॥ ੧੩ ॥ ਕਪਟ
 ਕਰੇ ਤਬ ਬਚਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਖੁਰਜੀ ਕੇ ਸਿਰ ਪਰ ਹੈ ਛਾਰਾ ॥ ਗਈ

ਤੁ ਗਈ ਨਾਹਿ ਪਰਵਾਇ ॥ ਮਿਲਹਿ ਸਪੁਤ੍ਰਹਿ ਕਮੀ ਨ ਕਾਇ ॥
 ੧੪ ॥ ਸੁਨ ਕਛ ਤੂਸਨ ਗੰਗੂ ਥਾਯੋ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਤਬ ਅਸ ਗਟੀ
 ਗਨਾਯੋ ॥ ਮਿਲੈ ਮਾਤ ਗੁਰ ਕੋ ਜਿਹ ਕਾਲਾ ॥ ਤਬ ਬਤਲਾਵੈ ਮੋਰ
 ਕੁਚਾਲਾ ॥ ੧੫ ॥ ਬਲੀ ਗੁਰੂ ਮੋ ਕੈ ਮਰਵਾਏ ॥ ਇਸ ਹਿਤ
 ਕਰੀਅਹਿ ਐਸ ਉਪਾਏ ॥ ਖੁਰਾ ਖੋਜ ਇਨਕਾ ਮਿਟਵਾਵੇਂ ॥
 ਪੁਸ਼ਤਨ ਲਗ ਧਨ ਸੁਖ ਸੋ ਖਾਵੇਂ ॥ ੧੬ ॥ ਅਸ ਬਿਚਾਰ ਉਠਿਯੋ
 ਪਿਖ ਪ੍ਰਾਤਾ ॥ ਗਯੋ ਮੁਰਿੰਡੇ 'ਸ੍ਵਪਚਨ ਤਾਤਾ ॥ ਜਾਨੀ ਮਾਨੀ ਖਾਂ
 ਸਰਦਾਰੇ ॥ ਜਾਇ ਤਿਨਹੁ ਢਿਗ ਕੀਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ੧੭ ॥ ਖਾਂ
 ਸਾਹਿਬ ਗੁਰ ਦੁਸ਼ਮਨ ਸ਼ਾਹੀ ॥ ਤਿਨ ਜੁਗ ਸੁਤ ਇਕ ਤਿਨ ਕੀ
 ਮਾਹੀ ॥ ਘਰ ਮੇਰੇ ਆਕੈ ਗਹਿ ਲੀਜਹਿ ॥ ਸਿਰਹੰਦ ਨਾਜ਼ਮ ਢਿਗ
 ਪਹੁੰਚੀਜਹਿ ॥ ੧੮ ॥ ਲਹੁ ਇਨਾਮ ਅਰ ਮੋਹਿ ਦਿਵਾਯੋ ॥ ਸੁਨ
 ਮੂਰਖ ਮਨ ਹਰਖ ਬਢਾਯੋ ॥ ਕਿਤਕ ਸਪਾਹੀ ਸੰਗ ਤਬ ਲੀਨ ॥
 ਤਤ ਛਿਨ ਖੇੜੀ ਆਵਨ ਕੀਨ ॥ ੧੯ ॥ ਗੰਗੂ ਧਾਮ ਅਗਾਰ
 ਬਿਰਯੋ ॥ ਸਕਟੇ ਇਕ ਮੰਗਵਾਵਨ ਕਰਯੋ ॥ ਗੰਗੂ ਦੁਸ਼ਟ ਗਯੋ
 ਢਿਗ ਮਾਈ ॥ ਕਹਯੋ ਚਲੋ ਵਹਿਰੇ ਨਿਕਸਾਈ ॥ ੨੦ ॥ ਸੁਨ
 ਮਾਤਾ ਲੈਕੇ ਨਿਜ ਨਾਤੀ ॥ ਪਿਖੇ ਵਹਿਰ ਤੁਰਕੂ ਸਭ ਜਾਤੀ ॥
 ਕਹਯੋ ਕਿ ਗੰਗੂ ਧੋਹ ਕਮਾਯੋ ॥ ਜਿਸ ਧਨ ਕਾਰਣ ਖਾਣ ਨ ਪਾਯੋ
 ॥ ੨੧ ॥ ਕਸ਼ਟ ਪਾਇ ਮਰ ਨਰਕ ਸਿਧਾਵੇਂ ॥ ਜੋ ਸਿਖ ਗੁਰ ਬਿਪ
 ਨਾਹਿ ਪੁਜਾਵੇਂ ॥ ਦਯੋ ਸ੍ਰਾਪ ਅਸ ਗੰਗੂ ਕੋ ਜਬ ॥ ਸਕਟੇ ਮਹਿ
 ਚਢਾਈ ਮਾਨੀ ਤਬ ॥ ੨੨ ॥ ਲੇ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦਨ ਬੈਠੀ ਮਾਈ ॥
 ਆਗੇ ਪਾਛੇ ਚਲੇ ਸਪਾਈ ॥ ਪੁਰ ਸਿਰਹੰਦ ਓਰ ਗਮਨਾਵੇਂ ॥ ਹੇਰ
 ਲੋਗ 'ਬਿਪ ਗਾਰ ਅਲਾਵੇਂ ॥ ੨੩ ॥ ਰਵਾਂ ਰਵੀਂ ਪਹੁੰਚੇ ਸਿਰਹੰਦੇ ॥
 ਜਹਿ ਬਹੁ ਬਸਤ ਦੁਸ਼ਟ ਮਤਮੰਦੇ ॥ ਦਿਹਲੀ ਆਦ ਸੈਨ ਸਮਦਾਈ ॥

ਅਖਲ ਆਇ ਇਤ ਸਿਵਰ ਲਗਾਈ ॥ ੨੪ ॥ ਜਬ ਬਜ਼ਾਰ ਮਹਿ
ਸਕਟ ਪਵੇਸਾ ॥ ਪਿਖ ਸੁਤ ਮਾਤਾ ਗੁਰੂ ਅਸੇਸਾ ॥ ਬੁਝ ਹਵਾਲ
ਦੇਹਿ ਬਿਪ ਗਾਰੀ ॥ ਕਯਾ ਅਪਰਾਧ ਕੀਨ ਚੰਡਾਰੀ ॥ ੨੫ ॥
੨ ਉਲਘ ਬਜ਼ਾਰ ੩ ਦੁਰਗ ਢਿਗ ਗਏ ॥ ਜਹਿ ਬਜੀਦ ਖਾਂ ਨਾਜ਼ਮ
ਰਹੇ ॥ ਜਾਨੀ ਖਾਂ ਮਾਨੀ ਖਾਂ ਜਾਇ ॥ ਕਰ ਸਲਾਮ ਸਭ ਭਾਖ
ਸੁਨਾਇ ॥ ੨੬ ॥ ਜੁਗ ਸੁਤ ਗੁਰ ਮਾਤਾ ਗਹਿ ਲਿਆਯੋ ॥ ਸੁਨਤ
ਬਜੀਦੇ ਹਰਖ ਅਲਾਯੋ ॥ ਦੁਰਗ ਬੁਰਜ ਮਹਿ ਕੈਦ ਕਰੀਜਹਿ ॥
ਪਹਿਰੇ ਅਧਕ ਲਾਇ ਖਹਿ ਦੀਜਹਿ ॥ ੨੭ ॥ ਸੁਬਹਿ ਹੋਇ ਪੇਖੈ
ਜਿਸ ਭਾਇ ॥ ਸੁਨ ਜਾਨੀ ਢਿਗ ਬੁਰਜ ਲਿਆਇ ॥ ਰਬ ਤੇ ਮਾਤ
ਸ਼ਜ਼ਾਦ ਉਤਾਰੇ ॥ ਬੁਰਜ ਬੀਚ ਕਰ ਕੈਦ ਬਠਾਰੇ ॥ ੨੮ ॥ ਪਹਿਰੇ
ਅਧਕ ਦੀਨ ਲਗਵਾਇ ॥ ਨਹਿ ਕੋ ਆਇ ਸਕੈ ਨਹਿ ਜਾਇ ॥
ਮਾਤਾ ਪਿਖ ਨਿਜ ਪਰ ਅਸ ਹੋਣੀ ॥ ਸਿਮਰ ਪੁਤ੍ਰ ਕੋ ਚਿਤ ਦੁਖ
ਭੋਣੀ ॥ ੨੯ ॥ ਪਿਖ ਜੁਗ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦੇ ਦਿਸ ਮਾਤਾ ॥ ਕਹਯੋ ਬਚਨ
ਅਸ ਵਿਧ ਬਖਸ਼ਾਤਾ ॥ ਤਜੇ ਚਿੰਤ ਬਡ ਮਾਤ ਹਮਾਰੀ ॥ ਮਾਨਹਿ
ਪ੍ਰਭੂ ਰਜਾਇ ਸਿਰ ਧਾਰੀ ॥ ੩੦ ॥ ਪਰੀ ਨਿਸਾ ਇਕ ਮੋਤੀ ਨਾਮ ॥
ਪੈਂਚ ਕੈਦੀਅਨ ਰੋਟੀ ਕਾਮ ॥ ਜਬ ਲਿਆਯੋ ਸਭ ਮਹੁ ਬੰਟਾਈ ॥
ਕਹਯੋ ਦਰੋਗੇ ਤਬ ਇਹ ਤਾਈ ॥ ੩੧ ॥ ਕੈਦੀ ਤੀਨ ਬੁਰਜ ਕੇ
ਮਾਹਿੰ ॥ ਜੁਗ ਗੁਰ ਸੁਤ ਇਕ ਮਾਤਾ ਆਹਿੰ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਭੀ ਜਾਕੈ
ਪਹੁੰਚਾਯੋ ॥ ਸੁਨ ਕੈ ਮੋਤੀ ਤਹਿ ਚਲ ਆਯੋ ॥ ੩੨ ॥ ਬੁਰਜ
ਅੰਧੇਰੇ ਦੀਪ ਨ ਬਾਰਾ ॥ ਪਰ ਹੈ ਪੋਖ ਮਾਸ ਬਹੁ ਪਾਰਾ ॥ ਦੇਨ
ਲਗਯੋ ਰੋਟੀ ਨਹਿ ਲੀਨ ॥ ਮੋਤੀ ਮਹਿਰਾ ਜਾਨ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ੩੩ ॥
ਧਰਮ ਹੇਤ ਇਹ ਕਸ਼ਟ ਸਹਾਰੇ ॥ ਪਰੇ ਕੈਦ ਗੁਰ ਲਾਲ ਪਿਆਰੇ ॥

੧ ਚੰਡਾਲ ।

੨ ਬਾਜ਼ਾਰ ਲੰਘ ਕੇ ।

੩ ਕਿਲੇ ਦੇ ਪਾਸ ।

੪ ਭਿਜ ਗਈ ।

੫ ਕੈਦੀਆਂ ਪਰ ਸਰਪੰਚ ਸੀ ।

੬ ਪੋਹ ਦਾ ਮਹੀਨਾ ।

੭ ਬਹੁਤ ਸਰਦੀ ।

ਰਹੈ ^੧ਛੁਧਾਤਰ ਰੈਨ ਮਝਾਰਾ ॥ ਭਲੀ ਭਈ ਨਹਿੰ ਇਹੁ ਅਬ ਕਾਰਾ
 ॥ ੩੪ ॥ ਅਸ ਵਿਚਾਰ ਗਾ ਨਿਜ ਗ੍ਰਿਹ ਮਾਹਿ ॥ ਪੈ ਗੜਵੇ ਇਕ
 ਲੀਨ ਪੁਰਾਹਿ ॥ ਅਪਰ ^੨ਅੰਭ ਘਟ ਕੋਰੇ ਭਰਯੋ ॥ ਹਿਤ ਮਾਤਾ ਕੇ
 ਲਿਆਵਨ ਕਰਯੋ ॥ ੩੫ ॥ ਪਹਿਰੇ ਦਾਰਨ ਰੋਕਯੋ ਜਬੈ ॥ ਕਰ
 ਮਿੰਨਤ ਕਛ ਦੀਨੋ ਤਬੈ ॥ ਛੋਡ ਦੀਨ ਮਾਤਾ ਢਿਗ ਆਯੋ ॥ ^੩ਦੁਗਧ
 ਘਟਾ ਪੈ ਅਗ੍ਰ ਧਰਾਯੋ ॥ ੩੬ ॥ ਪਿਖ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁ ਮੋਤੀ ਕੇਰਾ ॥
 ਮਾਤਾ ਕਹਯੋ ਭਲਾ ਹੂ ਤੇਰਾ ॥ ਮਸਤਕ ਟੇਕਤ ਮੋਤੀ ਗਯੋ ॥ ਦੁਗਧ
 ਮਾਤ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦਨ ਦਯੋ ॥ ੩੭ ॥ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦਨ ਤਬ ਐਸ ਉਚਾਰਾ ॥
 ਮਾਤਾ ਜੇ ਚਹਿੰ ਹਮੈਂ ਪਿਵਾਰਾ ॥ ਤੈ ਆਪੇ ਪ੍ਰਬਮਹੁ ਛਕ ਲੀਜਹਿ ॥
 ਪੁਨਹਿ ਦੇਹੁ ਹਮ ਕੋ ਅਸ ਕੀਜਹਿ ॥ ੩੮ ॥ ਜਾਨਯੋ ਮਾਤ ਪੀਤ
^੪ਸਿਸ ਨਾਹੀ ॥ ਕਛ ਮੁਖ ਲਾਯੋ ਮਾਤ ਤਦਾਹੀ ॥ ਪੁਨਾ ਪਿਵਾਯੋ
 ਦੁਹਨ ਦੁਲਾਰੇ ॥ ਕਸ਼ਟ ਮਾਤ ਮਨ ਮਹੁ ਬਹੁ ਭਾਰੇ ॥ ੩੯ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਦਸਮੇਸ ਰੁ ^੫ਨੁਖਾ ਚਿਤਾਰੇ ॥ ਜੈਰਾਵਰ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਪਿਆਰੇ ॥
 ਕਹਾਂ ਹੋਹਿੰਗੈ ਸੋ ਇਹ ਬਾਰੀ ॥ ਹੋਣੀ ਹੋਈ ਏਕ ਹੀ ਬਾਰੀ ॥ ੪੦ ॥
 ਅਸ ਚਿੰਤਾ ਯੁਤ ਰੈਨ ਬਿਤਾਈ ॥ ਉਠੀ ਪ੍ਰਾਤ ਤਬ ਬਿਰਧਾ ਮਾਈ ॥
 ਦੋਊ ਦੁਲਾਰਨ ਕੋ ਉਠਵਾਇ ॥ ਪੰਜ ਸਨਾਨੇ ਕੋ ਕਰਵਾਇ ॥ ੪੧ ॥
 ਜਪੁਜੀ ਆਦ ਪਾਠ ਪਠ ਲੀਨ ॥ ਅਰਦਾਸਾ ਤਬ ਸੋਧਨ ਕੀਨ ॥
 ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਹੁ ਸਿਦਕ ਹਮਾਰਾ ॥ ਬਸਤ੍ਰ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਸਾਜਯੋ
 ਦਸਤਾਰਾ ॥ ੪੨ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਬ੍ਰਿਧ ਮਾਤਾ
 ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦਨ ਯੁਤ ਸਿਰਹੰਦ ਕੈਦ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ
 ਚੌਰਾਨਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੯੪ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਦਿਵਸ ਚਢਯੋ ਬਾਜੀਦ ਖਾਂ ਆਯੋ ਕਚਹਿਰੀ ਮਾਹਿੰ ॥
ਪਿਆਦਨ ਕੋ ਪਠ ਜਿਤ ਕਿਤਹਿ ਲੀਨੋ ਅਖਲ ਮੰਗਾਹਿ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਬਡੇ ਚਮੁ ਪਤ ਆਏ ਤਹਾਂ ॥ ਖਾਨ ਬਜੀਦੋ
ਬੈਠਯੋ ਜਹਾਂ ॥ ਖੱਤ੍ਰੀ ਸੁਚਾ ਨੰਦ ਦੀਵਾਨ ॥ ਸੋ ਭੀ ਚਲ ਆਯੋ ਤਿਹ
ਬਾਨ ॥ ੨ ॥ ਗਿਰਦਨਵਾਇ ਪਠਾਨ ਅਪਾਰੇ ॥ ਅਨਕ ਜਾਤ ਕੇ
ਆਏ ਸਾਰੇ ॥ ਪਿਖ ਸਭ ਨਾਜ਼ਮ ਮੁਖੋਂ ਅਲਾਈ ॥ ਖੁਸ਼ ਖਬਰੀ ਤੁਮ
ਸੁਨਿਅਹੁ ਭਾਈ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਸੁਤ ਜੁਗ ਮਾਤਾ ਤਿਨ ਕੇਰੀ ॥ ਜਾਨੀ
ਖਾਂ ਲਿਆਯੋ ਢਿਗ ਮੇਰੀ ॥ ਕੈਦ ਕਰੇ ਲਿਹੁ ਦੀਨ ਮਨਾਇ ॥ ਸੁਨ
ਸਭ ਮੂਢਨ ਹਰਖ ਬਢਾਇ ॥ ੪ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ ਨਾਜ਼ਮ ਜੀ ਭੀ
ਖਰੀ ॥ ਮੰਗਾਵਵਹੁ ਅਬ ਇਤ ਇਸ ਘਰੀ ॥ ਸੁਨਤ ਬਜੀਦ ਦਰੋਗੇ
ਕਹਯੋ ॥ ਦੋਊ ਪਿਸਰ ਗੁਰ ਇਤ ਲੇ ਅਹਯੋ ॥ ੫ ॥ ਸੁਨਤ ਦਰੋਗੇ
ਗਾਰਦ ਲੀਨ ॥ ਜਾ ਢਿਗ ਮਾਤ ਸੁਨਾਵਨ ਕੀਨ ॥ ਬਾਲਨ ਕੋ
ਨਾਜ਼ਮ ਬੁਲਵਾਯੋ ॥ ਸੁਨ ਮਾਤਾ ਮਨ ਬਹੁ ਅਕੁਲਾਯੋ ॥ ੬ ॥ ਪੁਨਾ
ਦਰੋਗੇ ਕਹਯੋ ਸੁਨਾਈ ॥ ਨਹਿੰ ਬਿਲਮੋਂ ਦਿਹੁ ਮੋਹਿ ਲਜਾਈ ॥
ਬਿਬਸ ਹੋਇ ਕਹਿ ਪੈਤ੍ਰਨ ਜਾਯੋ ॥ ਦੁਸ਼ਟਨ ਤੇ ਨਹਿੰ ਕਬਹਿ ਡਰਾਯੋ
॥ ੭ ॥ ਉਠੋ ਲਾਲ ਮੁਖ ਚੰਦ ਸਮਾਨੇ ॥ ਗਮਨੇ ਸੰਗ ਸਪਾਈ
ਮਹਾਨੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਮਨ ਬਹੁ ਦੁਖ ਪੀਨੀ ॥ ਬੁਰਜ ਮਾਹਿੰ ਸੈ ਚਿੰਤ
ਅਸੀਨੀ ॥ ੮ ॥ ਇਤ ਗੁਰ ਲਾਲ ਕਚੈਹਰੀ ਆਏ ॥ ਗਰਜ
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਫਤੇ ਬੁਲਾਏ ॥ ਜਲ ਬਲ ਗਏ ਦੁਸ਼ਟ ਸੁਨ ਸਾਰੇ ॥ ਤਬ
ਕਾਜੀ ਉਠ ਸੀਖ ਸਿਖਾਰੇ ॥ ੯ ॥ ਬੈਠਾ ਦੀਨ ਸਲਾਮ ਅਪਾਰਾ ॥
ਕਰੋ ਸਲਾਮ ਬਿਨਾਂ ਆਵਾਰਾ ॥ ਲਿਹੁ ਅਨਾਮ ਮੈ ਤੇ ਮਨ ਭਾਯੋ ॥
ਸੁਨ ਜੁਗ ਬੀਰਨ ਐਸ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ੧੦ ॥ ਹਮ ਬੇਟੇ ਗੁਰ ਦਸਮ

ਪਛਾਨੈਂ ॥ ਲਾਖਹੁ ਦੁਸ਼ਟ ਕਰੇ ਜਿਨ ਹਾਨੈਂ ॥ ਕਰੈਂ ਸਲਾਮ ਨ ਫਤੇ
 ਗਜਾਵੈਂ ॥ ਕਰੋ ਸੋਊ ਜੋ ਤੁਮ ਮਨ ਭਾਵੈ ॥ ੧੧ ॥ ਕਾਜੀ ਸੁਨ
 'ਲੱਜਤ ਬਹੁ ਭਯੋ ॥ ਰਦਨ ਦਿਖਾਤ ਬੈਸ ਤਬ ਗਯੋ ॥ ਪੁਨ ਬਜੀਦ
 ਖਾਂ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਇ ॥ ਹੋਏ ਢਿਗ ਜਬ ਫਤੇ ਗਜਾਇ ॥ ੧੨ ॥ ਅਤ
 ਕ੍ਰੋਧਤ ਤਬ ਨਾਜ਼ਮ ਬੋਲਾ ॥ ਤਜਹੁ ਧਰਮ ਲਹੋ ਦੀਨ ਅਮੋਲਾ ॥
 ਸੁਨ ਗੁਰ ਸੁਤ ਗਰਜਤ ਕਹਿ ਦੀਨਾ ॥ ਦੀਨ ਅਕਾਲੀ ਹਮ ਨੇ
 ਲੀਨਾ ॥ ੧੩ ॥ ਕਾਚੇ ਦੀਨ ਨ ਤੁਮਰਾ ਧਾਰੇਂ ॥ ਨਹਿ ਪਰਵਾਹਿ
 ਜਿ ਸਿਰ ਕਟ ਡਾਰੇਂ ॥ ਨਵ ਸਤ ਬਰਸਨ ਦੇਉ ਦੁਲਾਰੇ ॥ ਐਸੇ
 ਉੱਤਰ ਦੀਨ ਕਰਾਰੇ ॥ ੧੪ ॥ ਸਮਝਾਵਤ ਨਾਜ਼ਮ ^੨ਪਚ ਹਾਰਾ ॥
 ਪੁਨ ਸਭ ਦੁਸ਼ਟਨ ਕੀਨ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਆਜ ਬੁਰਜ ਮਹਿ ਕੈਦ
 ਕਰਾਵਹੁ ॥ ਕਲ ਕਲਮਾਂ ਦੇ ਤ੍ਰਾਸ ਪੜ੍ਹਾਵਹੁ ॥ ੧੫ ॥ ਅਸ
 ਮਸਲਤ ਕਰ ਦੀਨ ਪਠਾਇ ॥ ਤਿਸੀ ਬੁਰਜ ਮਹਿ ਆਇ ਬਠਾਇ।
 ਮਾਤਾ ਪਿਖ ਮੁਖ ਚੂਮ ਉਚਾਰੀ ॥ ਕਹਾਂ ਕਹਯੋ ਦੁਸ਼ਟਨ ਮੈਂ ਵਾਰੀ
 ॥ ੧੬ ॥ ਕਹਿ ਜੋਰਾਵਰ ਸਿੰਘ ਸੁਨੀਜਹਿ ॥ ਪ੍ਰੰਚ ਚਿੰਤ ਮਨ ਜਰਾ
 ਨ ਕੀਜਹਿ ॥ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹਮ ਕਰਨਾ ਚਾਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਹੈਂ
 ਰੋਛਕ ਮਾਏ ॥ ੧੭ ॥ ਸੁਨ ਮਾਤਾ ਭੀ ਬਿਆਕੁਲ ਭਾਰੀ ॥ ਫਤਹ
 ਸਿੰਘ ਜੀ ਤਬੈ ਉਚਾਰੀ ॥ ਕਿਆ ਹੋਵੈ ਉਨ ਕੀ ਝਖ ਮਾਰੀ ॥ ਚਿੰਤ
 ਨ ਕਰੀਅਹਿ ਮਾਤ ਪਿਆਰੀ ॥ ੧੮ ॥ ਰਾਖਾ ਹਮਰਾ ਸਦਾ ਅਕਾਲ ॥
 ਨਹਿਕ ਨ ਕੀਜਹਿ ਹਮਰੇ ਖਿਆਲ ॥ ਸੁਨ ਮਾਤਾ ਕਛ ਧੀਰਜ
 ਧਾਰਾ ॥ ਕਹਯੋ ਪੁਤ੍ਰ ਰਾਖਾ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ੧੯ ॥ ਸਗਰੇ ਦਿਵਸ
 ਕਛੂ ਨਹਿ ਖਾਯੋ ॥ ਪਰੀ ਰੈਨ ਮੌਤੀ ਪੈ ਲਿਆਯੋ ॥ ਲੇ ਮਾਤਾ
 ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦਨ ਦੀਨ ॥ ਸਗਰੀ ਰੈਨ ਚਿੰਤ ਚਿਤ ਪੁਨ ॥ ੨੦ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਉਠੀ ਮਾਤ ਪਰਭਾਤ ਲਖ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦਨ ਉਠਵਾਇ ॥

ਪੰਚ ਸਨਾਨ ਕਰਾਇਕੈ ਬਸਤ੍ਰ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਪੈਨੁਇ ॥ ੨੧ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਜਪਜੀ ਆਦਿ ਪਠੀ ਗੁਰਬਾਨੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ
ਤਬ ਕੀਨ ਬਖਾਨੀ ॥ ਬੇਟਾ ਆਜ ਕਚਹਿਰੀ ਜਾਨਾ ॥ ਕਬੈਨ
ਦੁਸ਼ਟ ਦੇਖ ਘਬਰਾਨਾ ॥ ੨੨ ॥ ਪਿਤਾ ਪਿਤਾਮਾਂ ਕੀ ਦਿਸ ਹੋਰੇ ॥
ਲਖ 'ਸਨੇਹ ਮਿਥਿਆ ਤਨ ਕੇਰੇ ॥ ਬੋਲਯੋ ਫਤਹ ਸਿੰਘ ਤਿਹ
ਬਾਰੀ ॥ ਲਘ ਚਿੰਤਾ ਨਹਿੰ ਚਿਤ ਮਹਿੰ ਧਾਰੀ ॥ ੨੩ ॥ ਇਤ ਅਸ
ਬਿਧ ਕਹਿ ਸੁਨ ਸੁਤ ਮਾਈ ॥ ਉਤਹਿ ਕਚਹਿਰੀ ਦੁਸ਼ਟਨ ਲਾਈ ॥
ਦੀਨ ਰੁਕਮ ਬਾਲਕ ਮੰਗਵਾਇ ॥ ਆਇ ਦਰੋਗੇ ਮਾਤ ਸੁਨਾਇ ॥
੨੪ ॥ ਦੇ ਬੇਟੇ ਲੇ ਜਾਹੂੰ ਕਚਹਿਰੀ ॥ ਮਾਨੈਂ ਕਹਯੋ ਤੁ ਹੋਵਹਿ
ਖੈਰੀ ॥ ਕਹਯੋ ਮਾਤ ਬਕਬਾਦ ਨ ਕਰੀਐ ॥ ਲੈਕੇ ਜਾਓ ਜਥਾ ਮਨ
ਧਰੀਐ ॥ ੨੫ ॥ ਉਠੇ ਤਬੈ ਦੋਨਹੁ ਦੋਲਾਰੇ ॥ ਨਿਕਸੇ ਵਹਿਰ
ਦੁਸ਼ਟ ਪਰਵਾਰੇ ॥ ਚਲਤ ਪਿਖੇ ਮਾਤਾ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਬਸ ਨ ਚਲੈ
ਮਨ ਬਹੁ ਅਕੁਲਾਵੈ ॥ ੨੬ ॥ ਲਾਲਨ ਸੰਗ ਦਰੋਗਾ ਭਯੋ ॥ ਆਜ
ਸਲਾਮ ਨਾਜ਼ਮਹਿੰ ਕਹਯੋ ॥ ਸੁਨ ਲਾਲਨ ਤਬ ਐਸ ਉਚਾਰੀ ॥
ਤੁਮ ਰਹੀਅਹੁ ਸਦ ਹੀ ਝਖ ਮਾਰੀ ॥ ੨੭ ॥ ਹਮ ਤੋ ਫਤੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ
ਗਾਵੈਂ ॥ ਕਰੋ ਜਥਾ ਤੁਮਰੇ ਮਨ ਭਾਵੈ ॥ ਸੁਨਤ ਦਰੋਗਾ ਜਰ ਬਰ
ਗਯੋ ॥ ਚਲੋ ਚਲੋ ਛੇਤੀ ਤਬ ਕਯੋ ॥ ੨੮ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਆਇ ਕਚਹਿਰੀ ਬੀਚ ਤਬ ਉਚੇ ਫਤੇ ਗਜਾਇ ॥

ਸੁਨ ਕਰ ਜਰ ਬਰ ਗੇ ਸਭੈ ਕਹਯੋ ਬਜ਼ੀਦ ਸੁਨਾਇ ॥ ੨੯ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਰਹਿਮ ਕਰੋਂ ਮੈਂ ਤੁਮ ਪਰ ਭਾਰੀ ॥ ਮਾਨਹੁ ਤੁਮ
ਅਬ ਬਾਤ ਹਮਾਰੀ ॥ ਪੜ੍ਹ ਕਲਮਾ ਨਿਜ ਜਾਨ ਬਚਾਵਹੁ ॥
ਮੁਸਲਮਾਨ ਬਨ ਜਗ ਜਸ ਪਾਵਹੁ ॥ ਦੀਨ ਲਏ ਬਿਨ ਜਿੰਦ
ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਨਹੀਂ ਬਚੇਗੀ ਸਾਚ ਉਚਾਰੀ ॥ ਸੁਨ ਬੋਲੇ ਗੁਰ ਸੁਤ

ਬਲਕਾਰੀ ॥ ਅਹੈ ਬਜੀਦ ਖਾਨ ਹੰਕਾਰੀ ॥ ੩੧ ॥ ਤਖਤ ਬੈਠ
 ਕਯੋਂ ਕਰੈਂ ਕੁਨੀਤੀ ॥ ਧਰਮ ਨ ਛੋਡੈਂ ਹਮ ਕੁਲ ਰੀਤੀ ॥ ਕਹੈ ਕਿ
 ਕਲਮਾਂ ਪਠ ਬਚ ਜਾਉ ॥ ਕਹਾਂ ਪਿਕੰਬਰ ਤੁਮ ਪਿਤ ਮਾਉ ॥ ੩੨ ॥
 ਕਯਾ ਉਨ ਕਲਮਾਂ ਪਠਯੋ ਨਾਹੀਂ ॥ ਦਿਹੁ ਉਤਰ ਇਸਕਾ ਮੁਹਿ
 ਤਾਹੀਂ ॥ ਸੁਨ ਨਿਰ ਉਤਰ ਮੂਰਖ ਭਏ ॥ ਕੈਦ ਮਾਹਿ ਪੁਨ ਕਹਿ
 ਪਠ ਦਏ ॥ ੩੩ ॥ ਸੁਬਹਿ ਕਚਹਿਰੀ ਮਾਹਿ ਬੁਲਾਇ ॥ ਆਵਤ
 ਗਰਜਤ ਫਤਹਿ ਗਜਾਇ ॥ ਸੁਚਾ ਨੰਦ ਉਠਕੈ 'ਤਿਹ ਬਾਰਾ ॥ ਇਕ
 ਦਿਸ ਕਰਕੈ ਐਸ ਉਚਾਰਾ ॥ ੩੪ ॥ ਦੀਨ ਕਬੂਲ ਕਰੋ ਸੁਖ
 ਪਾਵਹੁ ॥ ਨਤ ਮਾਰੈਂ ਇਹੁ ਸਹੀ ਲਖਾਵਹੁ ॥ ਪਿਤ ਭ੍ਰਾਤਾ ਅਰ
 ਸਿੱਖ ਤੁਮਾਰੈ ॥ ਤੁਰਕਨ ਸਭਹਨ ਦੀਨਸ ਮਾਰੇ ॥ ੩੫ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੁਨਤ ਦੁਲਾਰੇ ਦਸਮ ਕੇ ਗਰਜਤ ਕਹਯੋ ਸੁਨਾਇ ॥

ਸੁਚਾ ਨੰਦ ਤੂ ਨਹਿ ਸਹੀ ਕੁਤਾ ਨੰਦ ਦਰਸਾਇ ॥ ੩੬ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਖੱਤੀ ਜਨਮ ਲਾਜ ਨਹਿ ਆਈ ॥ ਹੇਤ ਜੀਵਕਾ

ਧਰਮ ਗਵਾਈ ॥ ਤੁਮ ਹਿਤ ਸੀਸ ਪਿਤਾਮੋਂ ਦੀਨੋਂ ॥ ਪਿਤਾ ਕਸ਼ਟ
 ਲੀਨੋਂ ਬਹੁ ਪੀਨੋਂ ॥ ੩੭ ॥ ਮੱਦਤ ਕਹਾਂ ਉਲਟ ਉਪਦੇਸਾ ॥ ਇਸ
 ਕਾ ਬਦਲਾ ਲਹੋ ਕਲੇਸਾ ॥ ਜਾਹ ਪਾਪੀ ਕਲਮਾਂ ਪੜ੍ਹ ਲੀਜੈ ॥ ਨਾਮ
 ਕਰੀਮ ਬਖਸ਼ ਆਖੀਜਹਿ ॥ ੩੮ ॥ ਹਿੰਦੂ ਅੰਨ੍ਹਾਂ ਤੁਰਕੂ ਕਾਣਾਂ ॥
 ਹਟ ਆਗੇ ਤੇ ਬੇਈਮਾਣਾਂ ॥ ਕੁਤਾ ਨੰਦ ਸੁਨ ਲੰਜਤ ਥਾਯੋ ॥ ਆਇ
 ਨਾਜ਼ਮੈਂ ਐਸ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ੩੯ ॥ ਨਹਿ ਮਾਨਹਿ ਯਹਿ ਕਹਯੋ ਹਮਾਰੇ ॥
 ਬੱਚੇ ਸਾਪਨ ਕੇਰ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਹਠੀ ਅਬੈ ਬਡ ਹੈ ਡੰਗ ਮਾਰੇ ॥ ਤਾਂਤੇ
 ਅਬਹੀ ਚਹੀਅਹਿ ਮਾਰੇ ॥ ੪੦ ॥ ਕਾਜੀ ਅਬਦੁਲ ਤਬੀ ਉਚਾਰੀ ॥
 ਅਜ ਭੀ ਦੇਹੁ ਤਹਾਂ ਬੈਠਾਰੀ ॥ ਕਲ ਕੋ ਨਾਜ਼ਮ ਲਾਲਚ ਦੇਵੈ ॥
 ਨਹਿ ਮਾਨਹਿ ਤਬ ਕਤਲ ਕਰੇਵੈ ॥ ੪੧ ॥ ਸੁਨ ਯਹ ਆਛੀ

ਦੁਸ਼ਟਨ ਮਾਨੀ ॥ ਪਠੇ ਬੁਰਜ ਮਾਤਾ ਜਿਹ ਥਾਨੀ ॥ ਗੋਦ ਬਠਾਇ
 ਦੀਨ ਬਹੁ ਪਿਆਰੇ ॥ ਬੂਝਯੋ ਕਹਾਂ ਕਹੈਂ ਹਤਿਆਰੇ ॥ ੪੨ ॥ ਸੁਨਤ
 ਕਹਯੋ ਮਾਤਾ ਤੁਮ ਜਾਨੈਂ ॥ ਪਰਯੋ ਖਿਆਲ ਹਿੰਦੁ ਤੁਰਕਾਨੈ ॥ ਇਹੀ
 ਅਸੀਜ ਅਬੈ ਹਮ ਦੀਜਹਿ ॥ ਕੇਸੀ ਸ੍ਵਾਸੀ ਸਿਦਕ ਨਬੀਜਹਿ ॥
 ੪੩ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਕਹਯੋ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਰਾਖੇ ਧਰਮ
 ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਕਹਿਤ ਸੁਨਤ 'ਨਿਸ ਕਾਲੀ ਆਈ ॥ ਲਿਆਯੋ ਮੋਤੀ
 ਦੂਧ ਛਕਾਈ ॥ ੪੪ ॥ ਕਛ ਸੁਪਤੇ ਕਛ ਜਾਗ ਬਿਤਾਈ ॥ ਉਠੇ
 'ਪ੍ਰਾਤ ਪਿਖ ਬਿਰਧਾ ਮਾਈ ॥ ਜੁਗ ਲਾਲਨ ਕੇ ਮੁਖ ਧੁਲਵਾਇ ॥
 ਬਸਤ੍ਰ ਸਸਤ੍ਰ ਪੁਨ ਤਨ ਸਜਵਾਇ ॥ ੪੫ ॥ ਗੁਰੂ ਗਿਰਾ ਪਠ ਕਰ
 ਅਰਦਾਸਾ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਰਾਖ ਸਿਦਕ ਭਰਵਾਸਾ ॥ ਲਗੀ ਕਚਹਿਰੀ
 ਦੁਸ਼ਟਨ ਗਹਿਰੀ ॥ ਕਰਿਯੋ ਹੁਕਮ ਬਜੀਦੇ ਬਹਿਰੀ ॥ ੪੬ ॥
 ਲਿਆਉ ਸ਼ਜਾਦੇ ਗੁਰ ਹਮ ਪਾਸਾ ॥ ਧਰਮ ਤਿਨ੍ਹੋਂ ਕੋ ਕਰੋਂ ਬਿਨਾਸਾ ॥
 ਸੁਨਤ ਦਰੋਗਾ ਗਯੋ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਮਾਈ ਸੰਗ ਕਰ ਦੇਹੋ ਬਾਰਾ ॥ ੪੭ ॥
 ਸੁਨ ਮਾਤਾ ਜੀ ਤਬੈ ਉਚਾਰਾ ॥ ਨਾਹਕ ਕਾਹਿ ਸਤਾਵਹੁ ਬਾਰਾ ॥
 ਕਯਾ ਤੁਮਰੇ ਘਰ ਨਹੀਂ ਇਆਨੇਂ ॥ ਬੇ ਰਹਿਮੀ ਕਜੋਂ ਇਤਨੀ
 ਠਾਨੇਂ ॥ ੪੮ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਉਤਰ ਕਛ ਨਹਿੰ ਦਯੋ ॥ ਉਠੇ ਲਾਲ
 ਦੇਨੋਂ ਮਗ ਲਯੋ ॥ ਘੇਰ ਸਪਾਹੀ ਸੰਗ ਲੇ ਚਾਲੇ ॥ ਪਿਖ ਪਿਖ ਮਾਤ
 ਹੋਇ 'ਬੇਹਾਲੇ ॥ ੪੯ ॥

ਦੇਹਿਰਾ ॥ ਆਹਿ ਕਚੈਹਰੀ ਮਾਹਿ ਜਬ ਫਤੇ ਗਰਜ ਕਰ 'ਪ੍ਰਾਈ ॥

ਸੁਨ ਸੁਨ ਕੈ ਦੁਸ਼ਟੂ ਜਰੈਂ ਪਰ ਬਸ ਚਲੈ ਨ ਰਾਈ ॥ ੫੦ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਤਬੈ ਬਜੀਦੇ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਇ ॥ ਕਪਟ ਪਿਆਰ
 ਬਚ ਐਸ ਸੁਨਾਇ ॥ ਅਹੁ ਨਾਦਾਨ ਸੁਨਹੁ ਬਚ ਮੇਰੇ ॥ ਅਬ ਹਿੰਦਨ

ਕੇ ਗੁਰ ਤੁਮ ਹੇਰੇ ॥ ੫੧ ॥ ਕਾਚੇ ਮਤ ਇਨ ਲੇਹੁ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਇਨ
 ਹਿਤ ਹਤੇ ਪਿਤਾਮ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਪੁਨ ਤੁਮ ਪਿਤ ਸੰਗ ਬੈਰ ਕਮਾਯੋ ॥
 ਕਹਾਂ ਲਾਭ ਇਨ ਤੇ ਤੁਮ ਪਾਯੋ ॥ ੫੨ ॥ ਮੁਸਲਮਾਨ ਅਬ
 ਬਨੀਅਹਿ ਨੀਕੇ ॥ ਪੀਰ ਬਨੋਂ ਸਭ ਤੁਰਕਨ ਠੀਕੇ ॥ ਇਕ ਕੈ ਮੈਂ
 ਨਿਜ ਦੁਹਿਤਾ ਦੇਵਹੁ ॥ ਦੁਤੀਏ ਹਿਤ ਸ਼ਾਹ ਤੇ ਮੈਂ ਲੇਵਹੁ ॥ ੫੩ ॥
 ਦਿਹੈਂ ਨਾਜ਼ਮੀ ਮੁਲਕਨ ਕੇਰੀ ॥ ਬਨਹੁ ਤੁਰਕ ਮਾਨਹੁ ਇਹੁ ਮੇਰੀ ॥
 ਸੁਨਤ ਦੁਲਾਰੇ ਗੁਰੂ ਪਿਆਰੇ ॥ ਗਰਜਤ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਬਾਕ ਉਚਾਰੇ ॥
 ੫੪ ॥ ਲਾਲਚ ਦੇਕੈ ਧਰਮ ਤਜਾਵਹੁ ॥ ਗੁਰੂ ਦੁਲਾਰੇ ਨਾਹਿ
 ਲਖਾਵਹੁ ॥ ਦੁਹਿਤਾ ਤੁਮਰੀ ਸੈ ਪਤਸ਼ਾਇ ॥ ਮਾਰਹਿ ਪਨਹੀ
 ਬੂਕਹਿ ਤਾਹਿ ॥ ੫੫ ॥ ਭਾਹਿ ਤੁਮਾਰੀ ਸਾਹਿਬੀ ਦੇਵਹਿ ॥ ਜਨਮ
 ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਕਰਕੇ ਨਹਿ ਲੇਵਹਿ ॥ ਬਨਹਿ ਸ਼ਹੀਦ ਲਹੈਂ ਪਦ ਉਚੇ ॥
 ਜਾਨ ਹਮਾਰਾ ਕਹਿਨੋ ਸੂਚੇ ॥ ੫੬ ॥ ਸੁਨ ਲੱਜਤ ਹੁੈ ਕ੍ਰੋਧ ਉਚਾਰਾ ॥
 ਚਤ੍ਰਬ ਦਿਨ ਹਮ ਕਰ ਹੈਂ ਟਾਰਾ ॥ ਜਾਹੁ ਅਬੈ ਇਨ ਕੈਦ ਕਰੀਜਹਿ ॥
 ਸੁਬਹਿ ਕਤਲ ਬਿਨ ਬੇਰੀ ਕੀਜਹਿ ॥ ੫੭ ॥ ਅਸ ਸੁਨ ਉਚ ਨੀਚ
 ਤਿਹ ਬਾਰਾ ॥ ਜਾਇ ਬਿਠਾਇ ਬੁਰਜ ਮਾਝਾਰਾ ॥ ਮਾਤਾ ਪਿਖ
 ਸੰਗ ਛਾਤੀ ਲਾਇ ॥ ਗੇਦ ਬਠਾਇ ਬੂਝ ਕਿਹ ਭਾਇ ॥ ੫੮ ॥
 ਭਈ ਸੁਨਾਵਹੁ ਪੌਤ੍ਰ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸੁਨ ਜਬ ਕਹੀ ਹਕੀਕਤ ਸਾਰੇ ॥
 ਮਨਹੁ ਛੁਰੀ ਬਿਚ ਛਾਤੀ ਖਾਈ ॥ ਪਰੀ ਰੈਨ ਕਾਰੀ ਤਬ ਆਈ ॥
 ੫੯ ॥ ਮੋਤੀ ਦੁਧ ਘਟ ਭਰ ਜਲ ਲਿਆਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਕਹਿ
 ਜੁਗਨ ਪਿਵਾਯੋ ॥ ਸਗਰੀ ਰੈਨ ਸਚਿੰਤ ਬਿਹਾਈ ॥ ਬਰਨ ਨ
 ਸਕਹੁ ਕਸ਼ਟ ਜੋ ਮਾਈ ॥ ੬੦ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਸਰੰਦ
 ਮਹਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦਨ ਬਜੀਦੇ ਕੇ ਉਤ੍ਰ ਦੇਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ

ਨਾਮ ਪਚਾਨਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੯੫ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਚਢਯੋ ਦਿਵਸ ਤਬ ਕੈਹਰ ਕੋ ਉਠੇ ਦੁਲਾਰੇ ਦੋਹਿ ॥

ਕਹਯੋ ਮਾਤ ਅਜ ਮੱਜ ਹੈਂ ਤਿਆਰੀ ਲੇਵਹੁ ਜੋਹਿ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸੁਨਕੈ ਮਾਤਾ ਜੀ ਗਲ ਖਾਈ ॥ ਕਿਤਕ ਬੇਰ

ਮਹਿੰ ਪੁਨ ਸੁਧ ਆਈ ॥ ਕਹਿ ਨ ਸਕੀ ਮੁਖ ਤੇ ਕਛ ਬਾਨੀ ॥

੧ ਨਾਨ ਕਰਾਯੋ ਸੀਤਲ ਪਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ਜਪੁਜੀ ਪਾਠ ਕੀਨ ਜੁਗ

ਭਾਈ ॥ ਬਸਤ੍ਰ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਤਨ ਦੀਨ ਸਜਾਈ ॥ ਭਏ ਤਿਆਰ ਹਿਤ

ਧਰਮ ਸ਼ਹੀਦਾ ॥ ਉਤਹਿ ਸਭਾ ਲਾ ਬੈਠ ਬਜੀਦਾ ॥ ੩ ॥ ਆਖਰ

ਦਿਵਸ ਜਾਨ ਸਭ ਥਾਇ ॥ ਲਗੀ ਕਚਹਿਰੀ ਦੁਸ਼ਟ ਸਬਾਇ ॥

ਉਗਲੀ ਜ਼ੋਹਰ ਬਜੀਦੇ ਤਬੈ ॥ ਲਿਆਉ ਗੁਰੂ ਸੁਤ ਜਾਕੈ ਅਬੈ ॥

੪ ॥ ਸੁਨਤ ਦਰੋਗਾ ਤਤ ਛਿਨ ਆਯੋ ॥ ਮਾਤਾ ਕੋ ਅਸ ਭਾਖ

ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਦੇਹੁ ਬਾਲ ਮੈਂ ਲੈਕੇ ਜਾਊਂ ॥ ਜੇ ਮਾਨਹੁ ਬਚ ਸੁਖ ਸੋ

ਲਿਆਊਂ ॥ ੫ ॥ ਨਤ ਅਜ ਮੁਰਕੈ ਫੇਰ ਨ ਹੋਰੋ ॥ ਕਹਯੋ ਜਾਨ

ਸਾਚੋ ਯਹ ਮੇਰੋ ॥ ਸੁਨ ਮਾਤਾ ਕਹਿ ਹੇ ਹਤਿਆਰੇ ॥ ਕਰੋ ਕੈਹਰ

ਕਿਯੋਂ ਇਤੇ ਕਰਾਰੇ ॥ ੬ ॥ ੨ ਜਰਾਂ ਆਪਨੀ ਚਾਹੁ ਉਖਾਰੇ ॥ ਸੁਨਤ

ਸ਼ਹਜਾਦੇ ਕਹਿੰ ਤਿਹ ਬਾਰੇ ॥ ਮਾਤਾ ਜੀ ਅਬ ਕਛ ਨ ਅਲਾਵੇ ॥

ਭਾਣਾ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਮੀਠ ਮਨਾਵੇ ॥ ੭ ॥ ਤੁਰਕ ਰਾਜ ਪਰ ਹੋਣੀ

ਆਈ ॥ ਨਹਿੰ ਮਾਨਤ ਚਹਿੰ ਜੁਲਮ ਕਮਾਈ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਉਠੇ

ਲਾਲ ਤਿਸ ਬੇਰੇ ॥ ਫਿਰੇ ਮਾਤ ਕੇ ਚਾਰ ਚੁਫੇਰੇ ॥ ੮ ॥ ਕਰ ਪਗ

ਬੰਦਨ ਮੁਖਹੁ ਅਲਾਇ ॥ ਬਖਸ਼ਹੁ ਅਬ ਬਹੁ ਲਾਡ ਲਡਾਇ ॥

ਤਨ ਕੀ ਚਿੰਤ ਨ ਕਛੂ ਹਮਾਰੀ ॥ ਪਾਛੇ ਤਵ ਚਿੰਤਾ ਉਰ ਭਾਰੀ ॥

੯ ॥ ਮਾਤਾ ਸੁਨ ਸੁਨ ੩ ਅਸੁ ਬਹਾਵੇ ॥ ਹੇਤ ਦਿਲਾਸੇ ਬਚਨ

ਅਲਾਵੇ ॥ ਹੇ ਬੇਟੇ ਮਮ ਲਾਲ ਪਿਆਰੇ ॥ ਦਿਹੈਂ ਤਸੀਏ ਦੁਸ਼ਟ

ਕਰਾਰੇ ॥ ੧੦ ॥ ਪਰ ਨਹਿੰ ਧਰਮ ਹਾਰ ਕੈ ਮਰਨਾ ॥ ਬਚ ਸ੍ਰੀ
ਦਾਦੇ ਰਿਦੇ ਸਿਮਰਨਾ ॥ ਤਬ ਦੋਨਹੂੰ ਕਰ ਜੋਰ ਸੁਨਾਈ ॥ ਦਿਹੁ
ਆਸਿਖ ਗੁਰ ਹੋਇ ਸਹਾਈ ॥ ੧੧ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਬੰਦ ਚਰਨ
ਨਿਕਸਾਇ ॥ ਮਾਤਾ ਦੁਖ ਕੈ ਸਕੈ ਬਤਾਇ ॥ ਤੜਫਤ ਨਿਕਸੀ
ਸੰਗ ਸਿਧਾਵਨ ॥ ਕੀਨ ਦਰੋਗੇ ਦੁਸ਼ਟ ਹਟਾਵਨ ॥ ੧੨ ॥ ਬੁਰਜ
ਮਾਹਿੰ ਤਬਬੰਦਕਰਾਈ ॥ ਚਲੇਲਾਡਲੇ ਦੋਨਹੂੰ ਮਾਈ ॥ ਜਬੈ ਕਚਹਿਰੀ
ਮਾਹਿੰ ਪ੍ਰਵੇਸੈ ॥ ਚਾਰੋਂ ਦਿਸ ਪਿਖ ਦੁਸ਼ਟ ਵਸੇਸੇ ॥ ੧੩ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਗਰਜਤ ਫਤੇ ਗਜਾਈ ਤਬ ਜਰ ਬਰ ਗਏ ਪਠਾਨ ॥

ਖਾਨ ਬਜੀਦੇ ਕੋਪ ਜੂਤ ਕੀਨੋ ਐਸ ਬਖਾਨ ॥ ੧੪ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਫਤੇ ਮਹੰਮਦ ਇਨੈ ਡਰਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕਿਸ ਬਿਧ

ਕਰ ਦੀਨ ਮਨਾਵੈ ॥ ਥੋ ਬਿਕਰਾਲ ਬਡੇ ਕਦ ਵਾਰਾ ॥ ਆਯੋ ਤਤ
ਛਿਨ ਛੁਗੀ ਨਿਕਾਰਾ ॥ ੧੫ ॥ ਕਲਮਾ ਪਠੋ ਨਤਰ ਮੈਂ ਕੋਵੋਂ ॥
ਸੁਨ ਪਿਖ ਗਰਜੇ ਕੋਹਰ ਦੋਵੋਂ ॥ ਐ ਖਬੀਸ਼ ਸੁਤ ਸ਼ੇਰ ਡਰਾਵੋਂ ॥
ਧਰਮ ਨ ਛਾਡੈਂ ਕੋਹ ਸੁਟ ਭਾਵੋਂ ॥ ੧੬ ॥ ਬਹੁਤ ਡਰਾਏਨ ਡਰੇਪਿਆਰੇ ॥
ਹਾਰ ਆਇ ਕਰ ਬਾਕ ਉਚਾਰੇ ॥ ਨਾਜ਼ਮ ਜੀ ਇਹੁ ਡਰਤੇ ਨਾਹੀ ॥
ਕਰੋ ਜਬਾ ਤੁਮਰੇ ਮਨ ਆਹੀ ॥ ੧੭ ॥ ਦੁਸ਼ਟ ਕਚਹਿਰੀ ਅਗ੍ਰ
ਸਥਾਨਾ ॥ ਚਿਨਤੇ ਥੇ ਦੀਵਾਰ ਮਹਾਨਾ ॥ ਨਾਜ਼ਮ ਕੇ ਦਿਸ਼ਟੀ ਤਬ
ਪਈ ॥ ਜਿਹਬਾ ਜਲੇ ਐਸ ਕਹਿ ਦਈ ॥ ੧੮ ॥ ਬਡਾ ਲਜਾਉ
ਬੀਚ ਗਡਵਾਓ ॥ ਛੋਟੇ ਬਿਲਗੇ ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਮਨਾਓ ॥ ਸੁਨਤ ਹੁਕਮ
ਗਹਿ ਚਲੇ ਤਿਬਾਈ ॥ ਕਰ ਦੀਵਾਰ ਪੈ ਖਰੋ ਤਦਾਈ ॥ ੧੯ ॥
ਹੁਕਮ ਪਾਇ ਰਾਜਨ ਤਨ ਪਾਵਨ ॥ ਈਟਾਂ ਚੂਨੋ ਲਗੇ ਲਗਾਵਨ ॥
ਗੋਡਨ ਲਗ ਜਬ ਹੀ ਗਡ ਦੀਨ ॥ ਕਾਜੀ ਆਇ ਤਬੈ ਕਹਿ ਦੀਨ ॥

੨੦ ॥ ਲਘ ਭ੍ਰਾਤਾ ਕਲਮਾਂ ਪਠ ਗਯੋ ॥ ਤੂੰ ਭੀ ਪਠ ਜੋ ਬਚਬੇ
 ਚਯੋ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਗਰਜਯੋ ਬੀਚ ਦੀਵਾਰੇ ॥ ਬੇਈਮਾਨ ਮਤ ਐਸ
 ਉਚਾਰੇ ॥ ੨੧ ॥ ਜੇ ਹੋਂ ਦਸਮੇਂ ਗੁਰੂ ਦੁਲਾਰਾ ॥ ਦੇਹਿ ਪ੍ਰਾਣ
 ਕਲਮੇਂ ਥੁਕ ਡਾਰਾ ॥ ਸੁਨਕੈ ਫਤੇ ਸਿੰਘ ਪੈ ਆਯੋ ॥ ਗੰਦੇ ਮੁਖ ਤੇ
 ਐਸ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ੨੨ ॥ ਪਠਿਯੋ ਕਲਮਾ ਤੁਹਿ ਬਡ ਭਾਈ ॥ ਤੂੰ ਭੀ
 ਪਠ ਨਤ ਮਾਰਯੋ ਜਾਈ ॥ ਸੁਨਤੇ ਕਹਯੋ ਬਿਦੀਨ ਕਰਾਰੇ ॥ ਝੂਠ
 ਬਕੈਂ ਹੂ ਦਸਮ ਦੁਲਾਰੇ ॥ ੨੩ ॥ ਤੈ ਕਲਮੇ ਪੈ 'ਪਨਹੀ ਮਾਰੇ ॥
 ਪ੍ਰਾਨ ਦੇਹਿ ਨਹਿ ਧਰਮ ਬਿਗਾਰੇ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਆਪ ਛੁਡਾਵਤ
 ਦੌਰੇ ॥ ਜੋਰਾਵਰ ਸਿੰਘ ਬੇ ਜਹਿ ਠੌਰੇ ॥ ੨੪ ॥ ਭ੍ਰਾਤਾ ਹੋਰ ਕਹਯੋ
 ਤਿਸ ਬਾਰੇ ॥ ਮੇ ਕੋ ਭੀ ਗਢ ਦਿਹੁ ਬਿਨ ਬਾਰੇ ॥ ਸੁਨਤ ਬੇਰਹਿਮ
 ਗਡਨ ਤਬ ਲਾਗੇ ॥ ਗਡਤ ਗਡਤ ਛਾਤੀ ਲਗ ਆਗੇ ॥ ੨੫ ॥
 ਹੇਠਲ ਖੂਨ ਉਪਰੇ ਆਯੋ ॥ ਧੜਕਤ ਸ੍ਵਾਸ ਤੇਜ 'ਦਿਪਤਾਯੋ ॥
 ਆਇ ਬਜੀਦਾ ਕਾਜੀ ਸੰਗਾ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ ਅਬ ਭੀ ਮੌਕਾ ਚੰਗਾ ॥
 ੨੬ ॥ ਮਾਨ ਲੇਹੁ ਤੈ ਬਚ ਜਹਿ ਜਾਨੇ ॥ ਸੁਨ ਕੇਹਰ ਸਮ ਗਰਜ
 ਬਖਾਨੇ ॥ ਪਾਪੀ ਬਸ ਬਕਬਾਦ ਨ ਕੀਜਹਿ ॥ ਬੇਸ਼ਕ ਕਤਲ ਅਬੈ
 ਕਰ ਦੀਜਹਿ ॥ ੨੭ ॥ ਸੁਨ ਪਾਪੀ ਨਾਜ਼ਮ ਹਤਿਆਰੇ ॥ ਚਹਿਤਾ
 ਤੂੰ ਹਮ ਨਾਹਕ ਮਾਰੇ ॥ ਧਰਮ ਹੇਤ ਹਮ ਤਜੈਂ ਪਰਾਨਾਂ ॥ ਨਹਿ
 ਅਬ ਲਗ ਭੀ ਬੀਚ ਜਹਾਨਾਂ ॥ ੨੮ ॥ ਜਿਸ ਵਿਧ ਕਰੋ ਹਮੈ ਸੰਗ
 ਆਜਾ ॥ ਜਰ ਪੂਟੇ ਤੁਮਰੀ ਮਹਾਰਾਜਾ ॥ ਹਮ ਨਹਿ ਮਰੈਂ ਮਰੇ ਤੁਮ
 ਸਾਰੇ ॥ ਰਖੈਂ ਧਰਮ ਜਗ ਸੁਜਸ ਬਿਥਾਰੇ ॥ ੨੯ ॥ ਸੁਨਤ ਬਜੀਦੁ
 ਜਰ ਬਰ ਗਯੋ ॥ ਗਲ ਗਲ ਈਟ ਰੁ ਚੂਨੋ ਅਯੋ ॥ ਕਹਿਰ ਹੁਕਮ
 ਤਬ ਦੀਨ ਸੁਨਾਇ ॥ ਕਤਲ ਕਰੋ ਇਨ ਬਿਲਮ ਬਿਲਾਇ ॥ ੩੦ ॥
 ਸੁਨਕੈ 'ਅਖਲਨ ਤੂਸਨ ਧਰਯੋ ॥ ਕਤਲ ਹੋਸਲੋ ਨਹਿ ਕਿਹ ਪਰਯੋ ॥

ਦੇਖਯੋ ਜਬ ਕੋ ਉਠਯੋ ਨਾਹੀਂ ॥ ਪੁਨਹਿ ਬਜੀਦੇ ਕਹਯੋ ^੧ਰਿਸਾਹੀ॥
 ੩੧ ॥ ਹੈ ਕੋਊ ਅਬ ਇਨੈ ^੨ਪ੍ਰਹਾਰੇ ॥ ਸੱਯਦ ਹੁਤੇ ਮਸਾਣੇ ਵਾਰੇ ॥
 ਅਤ ਬੇਰਹਿਮ ਦੇਊ ਤਬ ਪ੍ਰਾਈ ॥ ਸ਼ੇਰ ਅਲੀ ਮੇਰਲੀਆ ਭਾਈ ॥
 ੩੨ ॥ ਹਮ ਮਾਰਹਿ ਗੁਰ ਸੁਤ ਇਸ ਬਾਰੇ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਆਇ
^੩ਖੜਗ ਕਰ ਧਾਰੇ ॥ ਪਾਠ ਅਰੰਭਯੋ ਗੁਰਨ ਦੁਲਾਰੇ ॥ ਉਪਾਰਾਮਤਾ
 ਤਨ ਤੇ ਧਾਰੇ ॥ ੩੩ ॥ ਦੁਸ਼ਟ ਸਭਾ ਸਭ ਹਰਖ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸ਼ੇਰ
 ਮੁਹੰਮਦ ਇਕ ਸਰਦਾਰਾ ॥ ਹੁਤੇ ਮਲੇਰ ਕੋਟਲੇ ਵਾਰਾ ॥ ਕਹਿ
 ਨਾਜ਼ਮ ਇਨ ਕਹਾਂ ਬਿਗਾਰਾ ॥ ੩੪ ॥ ਤਿਆਗਹੁ ਇਨਕੋ ਮਾਰੋ
 ਨਾਹਿੰ ॥ ਬਿਨਾਂ ਜ਼ੁਲਮ ਨਹਿੰ ਕਛ ਕਰ ਆਹਿ ॥ ਸੁਨ ਕੁੱਤਾ ਨੰਦ
 ਐਸ ਉਚਾਰਾ ॥ ਤੁਮਰਾ ਪਿਤਾ ਭੰਗਾਣੀ ਮਾਰਾ ॥ ੩੫ ॥ ਸੁਨ ਤਬ
 ਸ਼ੇਰ ਮੁਹੰਮਦ ^੪ਰਰਯੋ ॥ ਪਿਤਾ ^੫ਮੋਰ ਗੁਰ ਕਰ ਤੇ ਮਰਯੋ ॥ ਗੁਰ ਕੋ
^੬ਗਹਿ ਸਾਕੋ ਤੈ ਮਾਰੋ ॥ ^੭ਸ਼ੀਰ ਖੋਰ ਇਨ ਕਹਾਂ ਬਿਗਾਰੋ ॥ ੩੬ ॥
 ਇਤਨੇ ਮਹੁ ਟੋਡਰ ਮਲ ਆਯੋ ॥ ਸਿੱਖ ਬਜੀਦੇ ਭਾਖ ਸੁਨਾਯੋ ॥
 ਦੇਹੁ ਸ਼ਜਾਦੇ ਤੋਲ ਅਸ਼ਰਫੀ ॥ ^੮ਕੋਪਯੋ ਪਿਖ ਟੋਡਰ ਮਲ ਤਰਫੀ
 ॥ ੩੭ ॥ ਦੇਹੁ ਮਾਰ ਇਸ ਵੈਰ ਨਿਕਾਰੋ ॥ ਕਹਿ ਤੇ ਆਯੋ ਸਿਦਕੀ
 ਭਾਰੋ ॥ ਸੁਨਤ ਮਾਰ ਕਰ ਵਹਿਰ ਨਿਕਾਰਾ ॥ ਭਯੋ ਬਿਬਸ ਨਹਿੰ
 ਚਾਲਯੋ ਚਾਰਾ ॥ ੩੮ ॥ ਕਹਯੋ ਬਜੀਦੇ ਦਿਹੁ ਅਬ ਮਾਰਾ ॥ ਸੁਨਤ
 ਮਲੇਰੀ ਹਾ ਦਾ ਨਾਰਾ ॥ ਮਾਰਯੋ ਕਹਯੋ ਰਾਜ ਹੂ ਛਾਰਾ ॥ ਬਿਬਸ
 ਹੋਇਕੈ ^੯ਵਹਿਰ ਸਿਧਾਰਾ ॥ ੩੯ ॥ ਤਬ ਜਲਾਦ ਚਢ ਗਏ
^{੧੦}ਦਿਵਾਲੇ ॥ ਹਤਨ ਲਗੇ ਤਲਵਾਰ ^{੧੧}ਕੁਠਾਲੇ ॥ ਦੁਹੁ ਦੁਲਾਰਨ
 ਗਰਜ ਅਲਾਈ ॥ ਉਜਲਾ ਮੁਖ ਹਮ ਛੁੱਟੀ ਪਾਈ ॥ ੪੦ ॥ ਲਗ

੧ ਗੁਸੇ ਵਿਚ ।   ੨ ਮਾਰੇ ।   ੩ ਤਲਵਾਰ ।   ੪ ਕਿਹਾ ।   ੫ ਮੋਰਾ
 ਪਿਤਾ ।   ੬ ਪਕੜ ਲਓ ।   ੭ ਦੁਧ ਦੇ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਛੋਟੇ ਬਚੇ ।   ੮ ਕਟੋਧਵਾਨ ।
 ੯ ਸਭਾ ਵਿਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਗਿਆ ।   ੧੦ ਦੀਵਾਰ ਪਰ ।   ੧੧ ਕਰੜੇ ।

ਤਲਵਾਰ ਸੀਸ ^੧ਬਿਲਗਾਇ ॥ ਆਈ ਭੁਚਾਲ ਦੀਵਾਰ ਗਿਰਾਇ ॥
 ਉਪਰ ਤਨ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦਨ ਭਏ ॥ ਸੀਸ ਜੁਗਲ ਇਕ ਦਿਸ ਤਿਨ
 ਪਏ ॥ ੪੧ ॥ ਹਾ ਹਾ ਕਾਰ ਜਗਤ ਪਰ ਛਾਈ ॥ ਆਂਧੀ ਅਤ ਭੈ
^੨ਭੀਤੀ ਆਈ ॥ ਜੁਲਮਿਨ ਕੇ ਸਿਰ ਪਾਵਤ ਛਾਈ ॥ ਸਭ ਮਨ
^੩ਦਹਿਲੇ ਮੁਖ ਜਰਦਾਈ ॥ ੪੨ ॥ ਪਾਵਨ ਆਤਮ ਦੇਉ ਦੁਲਾਰੇ ॥
^੪ਸੁਠ ਬਿਬਾਨ ਪਰ ਚਢੇ ਸੁਖਾਰੇ ॥ ਦੇਉਤੇ ਤੀਸ ਕਰੋੜੀ ਸਾਰੇ ॥
 ਕਰਤ ਜਕਾਰੇ ਚਲੇ ਉਠਾਰੇ ॥ ੪੩ ॥ ਬੁਰਜ ਉਪਰੇ ^੫ਮਾਈ
^੬ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਕੀਨੇ ਮੁਖ ਤੇ ਬਚ ਅਸ ਪਿਆਰੇ ॥ ਹੇ ਬੇਟੇ ਮੈਂ ਸੰਗ
 ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਚਲੋਂ ਬਿਰੇ ਸੁਨ ਬਿਰ ਭੇ ਸਾਰੇ ॥ ੪੪ ॥ ਤਬ ਮਾਤਾ
 ਅਰਦਾਸ ਉਚਾਰੀ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥ ਜੁਲਮ ਭਯੋ
 ਸਿਰਹੰਦ ਮਝਾਰੀ ॥ ਉਜਰਹਿ ਇਹੁ ਸੈ ਜੁਲਮੀ ਸਾਰੀ ॥ ੪੫ ॥
 ਅਸ ਕਹਿ ਸਿਰ ਧਰਨੀ ਪਰ ਧਰਯੋ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਅਪਨੋ ਤਨ ਪਰ
 ਹਰਯੋ ॥ ਜਾਇ ^੭ਤਾਤ ਗਰ ਸੰਗ ਲਗਾਇ ॥ ਕਰ ਪ੍ਰਣਾਮ ਜੁਗ
 ਲੀਨ ਬਠਾਇ ॥ ੪੬ ॥ ਹਰਖਤ ਗੁਰ ਪੁਰ ਜਾਇ ਬਿਰਾਜਾ ॥
 ਸਾਕਾ ਕੀਨ ਬਡੋ ਜਗ ^੮ਮਾਜਾ ॥ ਪਾਛੇ ਟੋਡਰ ਮਲ ਸਿਖ ਕੇਤੇ ॥
 ਕੀਨ ਸਲਾਹ ਦਾਹ ਕੇ ਹੇਤੇ ॥ ੪੭ ॥ ਡਰਤੇ ਪਾਪੀ ਪੈ ਚਲ ਆਇ ॥
 ਕਹਿਯੋ ਜਲਾਵੈਂ ਦੇਹ ^੯ਰਜਾਇ ॥ ਸੁਨ ਨਾਜ਼ਮ ਪਾਪੀ ਨੇ ਕਹਯੋ ॥
 ਮੁਹਰ ਬਰਾਬਰ ਥਾਂ ਜੇ ਲਹਯੋ ॥ ੪੮ ॥ ਤੈ ਦੇਵਹੁ ਇਨ ਦੇਹੁ
 ਜਰਾਇ ॥ ਸੁਨ ਟੋਡਰ ਮਲ ਮਾਨ ਸਿਧਾਇ ॥ ਲਈ ਥਾਨ
 ਸਸਕਾਰਨ ਜੇਤੀ ॥ ਮੁਹਰ ਬਿਛਾਇ ਦੀਨ ਤਿਨ ਤੇਤੀ ॥ ੪੯ ॥
 ਪੁਨ ਆਸੇ ਮਾਤਾ ਅਰ ^{੧੦}ਨਾਤੀ ॥ ਕਰੇ ^{੧੧}ਨੁਹਾਨ ਅਤੀ ^{੧੨}ਭਲ

੧ ਵਖਰਾ।

੨ ਅਸਚਰਜ।

੩ ਡਰ ਗਏ।

੪ ਸੁੰਦਰ।

੫ ਮਾਤਾ

ਗੁਜਰੀ ਜੀ।

੬ ਦੇਖਦੀ ਹੈ।

੭ ਬਚੇ।

੮ ਵਿਚ।

੯ ਆਗਿਆ।

੧੦ ਪੋਤਰਿਆਂ।

੧੧ ਇਸ਼ਨਾਨ।

੧੨ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ।

ਭਾਤੀ ॥ ਰਚ ਬਿਬਾਨ ਮਹਿ ਤੀਨਹੁ ਪਾਇ ॥ ਪਠਤ ਸ਼ਬਦ ਚੁਕ
 ਚਲੇ ਤਿਥਾਇ ॥ ੫੦ ॥ ਚੰਦਨ ਚਿਤਾ ਬਨਾ ਸਸਕਾਰੇ ॥ ਸੁਹਿਲਾ
 ਪਠ ਕਰਾਹੁ ਬਰਤਾਰੇ ॥ ਸੰਮਤ ਜੁਗ ਸਤ ਪੈਂਤੀ ਮਾਹਿ ॥ ਪੋਖ
 ਸੁਦੀ ਪੰਚ ਤੇਰਸ ਆਹਿ ॥ ੫੧ ॥ ਢਰੇ ਦੁਪਹਿਰੇ ਭਏ ਸ਼ਹੀਦ ॥
 ਜਰਾਂ ਉਖੇਰੀ ਤੁਰਕ 'ਤਗੀਦ ॥ ਮਾਹੀ ਸੁਨਾਈ ਗੁਰ ਸੁਨ ਸਾਰੀ ॥
 ਧੰਨ ਬਾਦ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨ ਉਚਾਰੀ ॥ ੫੨ ॥ ਕਰਦ ਸੰਗ ਬੂਟੇ
 ਪੁਟ ਕਾਹੀ ॥ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਵਕ ਬਚਨ ਅਲਾਹੀ ॥ ਸ਼ੇਰ ਮੁਹੰਮਦ ਹਾ
 ਦਾ ਨਾਰਾ ॥ ਮਾਰਾ ਅਪਨਾ ਕਾਜ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ੫੩ ॥ ਅਪਰ ਨਗਾਰ
 ਬੰਦ ਜੇ ਸਾਰੇ ॥ ਕਾਈ ਬੂਟ ਸਮ ਉਖਰੇ ਸਾਰੇ ॥ ਜਹਿ ਠਾਂ ਭਏ
 ਸ਼ਹੀਦ ਦੁਲਾਰੇ ॥ ਗੜ੍ਹ ਸੇ ਫਤੇ ਬਨੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ॥ ੫੪ ॥ ਥਾਨ
 ਅੰਗੀਠੇ ਪੁਸ਼ਪ ਪੁਗਾਇ ॥ ਜੋਤੀ ਨਾਮ ਸਰੂਪ ਕਹਾਇ ॥ ਅਪਰ
 ਸਰੰਦ ਉਜਾਰ ਸੁ ਥਾਈ ॥ ਕਵਿ ਨਿਜ ਨੈਨਨ ਦੇਖਯੋ ਜਾਈ ॥ ੫੫ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ਼ਾਹੀਦੀ ਪ੍ਰਸੰਗ ਭਾ ਪੂਰਨ ਅਬ ਇਹ ਠਾਇ ॥

ਪਛੈ ਸੁਨੈ ਧਰ ਪ੍ਰੇਮ ਜੋ ਧਰਮ ਪਰਾਪਤ ਤਾਹਿ ॥ ੫੬ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਸਾਹਿਬ
 ਜੋਰਾਵਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਐ ਸਾਹਿਬ ਫਤਹ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਰਹੰਦ ਮੈਂ ਸ਼ਹੀਦ
 ਹੋਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਛਿਆਨਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੬੬ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਤੇ ਸੁਨ ਕੈ ਕੱਲ੍ਹਾ ਰਾਇ ॥

ਕਹਿ ਪ੍ਰਭ ਮੈਂ ਤੈ ਦਾਸ ਤੋਂ ਤੁਰਕਨ ਸੋਂ ਨ ਮਿਲਾਇ ॥ ੧ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਮੁਰੈ ਬਚ ਨਾਹੀ ॥ ਅਸ ਕਹਿ
 ਦੰਨ ਖੜਗ ਕਰ ਤਾਹੀ ॥ ਕਹਯੋ ਰਖੋ ਇਸ ਨਿਜ ਗ੍ਰਿਹ ਮਾਹਿ ॥
 ਪੂਜਨ ਕਰੋ ਪ੍ਰੇਮ ਮਨ ਲਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਰਹੈ ਬੰਸ ਤਬ ਰਾਜ ਤੁਮਾਰੇ ॥
 ਕਰਹੁ ਬਿਅਦਬੀ ਕੇ ਜਿਹ ਬਾਰੇ ॥ ਰਾਜ ਜਾਇ ਤੇ ਲਿਹੁ

੧ ਨਿਰਧਾਰਾ ॥ ਸੁਨ ਕੱਲਾ ਮਨ ਹਰਖਯੋ ਭਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਤੀਸਰ ਨਿਸ
 ਭੀ ਗੁਰ ਠਹਿਰਾਇ ॥ ਮਨ ਤਨ ਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰਵਾਇ ॥ ਸੁਨਹੁ ਕਥਾ
 ਭੀ ਜੋਊ ਅਗਾਰੀ ॥ ਮਾਲਵ ਮਹਿੰ ਕਾਂਗੜ ਪੁਰ ਭਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਜੋਧ
 ਸ਼ਾਹੁ ਜਹਿੰ ਹੁਤੇ ਭੁਪਾਰਾ ॥ ਖਸ਼ਟਮ ਗੁਰ ਕਾ ਅਤੀ ਪਿਆਰਾ ॥
 ਪੋਤੇ ਜਹਿੰ ਲਖਮੀਰ ਸਮੀਰ ॥ ਤ੍ਰਿਤਿਓ ਤਖਤ ਮੱਲ ਮਤ ਧੀਰ ॥
 ੫ ॥ ਤਿਨ ਮਿਲ ਦੀਨਾਂ ਨਗਰ ਬਸਾਯੋ ॥ ਸੁਨੀ ਸੋਇ ਗੁਰ ਇਤ
 ਚਲ ਆਇਓ ॥ ਬਿਨ ਬਿਲੰਬ ਲੇ ਭਾਈ ਚਾਰਾ ॥ ਆਇ ਕਰਯੋ
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਿਦਾਰਾ ॥ ੬ ॥ ਚਰਨ ਬੰਦ ਕਰ ਅਰਜ ਗੁਜਾਰੀ ॥
 ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਇਹੁ ਸੰਗਤ ਸਭ ਥਾਰੀ ॥ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹਮ ਸੰਗ
 ਸਿਧਾਵਹੁ ॥ ਦੀਨਾ ਪੁਰ ਦਾਸਨ ਪਵਨਾਵਹੁ ॥ ੭ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ
 ਕਹਯੋ ਸੁਨਹੁ ਲਖਮੀਰਾ ॥ ਤੁਰਕਨ ਸੋਂ ਹਮ ਅਧਕ ਬਖੀਰਾ ॥
 ਮਤ ਤਹਿੰ ਆਇ ਲਰੈਂ ਕਯਾ ਕਰੇ ॥ ਯਾਂਤੇ ਹਮ ਨਹਿੰ ਜਾਹਿੰ ਬਿਚਰੇ
 ॥ ੮ ॥ ਸੁਨ ਸਭਹਨ ਤਬ ਅਰਜ ਗੁਜਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਇਹੁ ਤੇ ਖੇਲ
 ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਜ ਸਿਦਕਹਿ ਦੀਜਹਿ ॥ ਪਰੈ ਜੰਗ ਤੇ
 ਕਰ ਪਿਖਲੀਜਹਿ ॥ ੯ ॥ ਤਵ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਐਸੇ ਮਾਰੇਂ ॥ ਲਲਾ
 ਬੇਗ ਕੈ ਜੈਸ ਪ੍ਰਹਾਰੇਂ ॥ ਸੁਨ ਪਿਖ ਸਿਦਕ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਤਿਆਰੇ ॥
 ਰਾਇ ਕੱਲੇ ਦੇ ਖੁਸ਼ੀ ਪਧਾਰੇ ॥ ੧੦ ॥ ਪਾਛੇ ਸੁਨਹੁ ਸੁ ਰਾਇ
 ਕਹਾਨੀ ॥ ਕੀਨੋ ਰਾਜ ਆਪ ਸੁਖ ਸਾਨੀ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਰੀਮ ਖਾਨ
 ਕੀਆ ਰਾਜਾ ॥ ਨਾਨਾ ਬਿਧ ਕੈ ਧਰੈ ਸਮਾਜਾ ॥ ੧੧ ॥ ਪੂਜਾ
 ਖੜਗ ਕਰਤ ਹੀ ਰਹੇ ॥ ਪੁਨ ਪੋਤਾ ਗਾਦੀ ਪਰ ਬਹੇ ॥ ਅਲਾ
 ਯਾਰ ਸੋ ਨਾਮ ਕਹਾਯੋ ॥ ਹਾਥ ਸ਼ਰਯਨ ਕੇ ਸੋ ਆਯੋ ॥ ੧੨ ॥
 ਪੂਜਾ ਤਿਆਗ ਖੜਗ ਗਰ ਡਾਰਾ ॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਚਢ ਗਯੋ

੧ ਨਿਰਨੇ ਕਰਕੇ ।

੨ ਅਪਨਾਉ ।

੩ ਬਗ਼ਾਵਾ ।

੪ ਦੇਖ ਲਵਾਂਗੇ ।

੫ ਤਲਵਾਰ ।

ਸ਼ਿਕਾਰਾ ॥ ਮਾਰਤ ਆਹੂ ^੧ਜਾਂਘ ਕਟ ਗਈ ॥ ਮਰਾ ਕੁਮੋਤ ਸਾਹਿਬੀ
ਗਈ ॥ ੧੩ ॥ ਗੁਰ ਬਰ ਸ੍ਰਾਪ ਜੁ ਮੁਖਹੁ ਉਚਾਰਾ ॥ ਪਰਤਖ ਜਗ
ਮਹੁ ਸਾਚ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਉਲਘ ਸੁ ਦੀਨੇ ਆਇ ॥ ਸਿਖ
ਸ਼ਰਧਾਲਨ ਸਿਵਰ ਕਰਾਇ ॥ ੧੪ ॥ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰਨ ਸੇਵਾ ਕਰ
ਹੈਂ ॥ ਆਪਨ ਭਾਗ ਸੁ ਅਧਕ ਬਿਚਰ ਹੈਂ ॥ ਸੁਧ ਪਸਰੀ ਮਾਲਵ
ਪੁਰ ਗ੍ਰਾਮੂ ॥ ਦੀਨੇ ਬਿਰੇ ਗੁਰੂ ^੨ਗੁਨ ਧਾਮੂ ॥ ੧੫ ॥ ਭਾਈ ਰੂਪੇ
ਕੀ ਸੰਤਾਨ ॥ ^੩ਕੇਹਰ ਪਰਮ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਜਾਨ ॥ ਬਹੁ ਸੰਗਤ ਸੰਗ
ਲੈਕੇ ਆਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਦਰਸਨ ਪਾਇ ॥ ੧੬ ॥ ਸੁਰ
^੪ਪੋਸ਼ਸ ਘੋਰੇ ਹਥਿਆਰ ॥ ਆਬ ਆਦ ਕਰ ਭੇਟ ਅਪਾਰ ॥ ਲਗਯੋ
ਦਿਵਾਨ ਬਿਰੇ ਸਿੰਘ ਸਾਰੇ ॥ ਰਜਧਾਨੀ ਪੁਰ ਅਨਦ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ੧੭ ॥
ਐ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦੇ ਸੁੰਦਰ ਚਾਰੇ ॥ ਭੇ ਸ਼ਹੀਦ ਮਨ ਸਭਨ ਚਿਤਾਰੇ ॥
ਛੁਟਯੋ ਬਰਾਗ ਸਭਨ ਤਿਹ ਬਾਰੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭ ਦਿਸਾ
ਨਿਹਾਰੇ ॥ ੧੮ ॥ ਕਹਯੋ ਬਾਕ ਮਿਥਯਾ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਕਹਾਂ ਸ਼ੋਕ ਤੁਮ
ਕਰਹੋ ਪਿਆਰੇ ॥ ਭੇ ਸ਼ਹੀਦ ਜੋ ਪੁਤ੍ਰ ਹਮਾਰੇ ॥ ਰਾਖਯੋ ਧਰਮ ਲੇਹੁ
ਬੀਚਾਰੇ ॥ ੧੯ ॥ ਜਗਤ ਮਾਹਿ ਨਿਜ ਸੁਜਸ ^੫ਬਿਥਾਰੇ ॥ ਤੁਰਕ
^੬ਜਰਾਂ ਦੀਂ ^੭ਸਾਗਰ ਖਾਰੇ ॥ ਇਸ ਹਿਤ ਸ਼ੋਕ ਕਬੈ ਨਹਿ ਧਾਰੇ ॥
ਹੁਕਮ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਇਸ ਢਾਰੇ ॥ ੨੦ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਅਸ ਉਪਦੇਸ਼ੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਿੰਘਨ ਧੀਰ ਧਰਾਇ ॥

ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਸੰਗਤ ਆਇ ਬਹੁ ਮੇਲੋ ਲਗਯੋ ਰਹਾਇ ॥ ੨੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਢਿਗ ਬਹੁ ^੮ਆਯੁਧ ਧਾਰੀ ॥ ਸਿੰਘ
ਆਇ ਰਹੇ ਆਨੰਦ ਧਾਰੀ ॥ ਕਿਤਕ ਬਰਾੜਮਾਲਵੇ ਕੇਰੇ ॥ ਚਾਕਰ
ਰਖੇ ਗੁਰੂ ਹਿਤ ਝੇਰੇ ॥ ੨੨ ॥ ਭਈ ਸੈਨ ਪੈਦਲ ਅਸਵਾਰ ॥

੧ ਲਤ।

੨ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਘਰ ਗੁਰੂ ਜੀ।

੩ ਸਿੰਘ।

੪ ਕਪੜੇ।

੫ ਵੇਲ ਗਿਆ।

੬ ਜੜ੍ਹਾਂ।

੭ ਖਾਰੇ ਸਮੁੰਦਰ।

੮ ਸਸਤ੍ਰ।

ਛਕਹਿ ਸੁਧਾ ਬਹੁ ਸਿੰਘ ਹੈਂ ਤਿਆਰਾ॥ ਜੋਧ ਸ਼ਾਹ ਕੇ ਭੀ ਸਿੰਘ ਸਾਜੇ ॥
 ਲਗੇ ਦਿਵਾਨ ਸੁ ਧਰਮਾ ਲਾਜੇ ॥ ੨੩ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਸਜੇ ਦਿਵਾਨ
 ਮਝਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਸੰਗੀ ਬੇ ਜੋ ਸਿੰਘ ਚਾਰਾ ॥ ਕਹਯੋ ਪ੍ਰਭੋ ਆਇਸ
 ਅਬ ਦੀਜਹਿ ॥ ਜਾਹਿ ਸਿਰੰਦ ਸੁ ਹਤਹਿ ਬਜੀਦਹਿ ॥ ੨੪ ॥
 ਜਹਿ ਪਾਪੀ ਅਸ ਜੁਲਮ ਕਮਾਯੋ ॥ ਪੁਨ ਨੌਰੰਗਾ ਹਤ ਚਿਤ ਚਾਹਯੋ॥
 ਪੁਨ ਕੋ ਐਸ ਕਰੈ ਜਗ ਨਾਹਿ ॥ ਹਭੈਂ ਕੁਮੋਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਹਿ ਪਾਹਿ ॥
 ੨੫ ॥ ਸੁਨ ਕੈ ਸਤਿਗੁਰ ਅਤ ਹਰਖਾਇ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ ਸਹੀ ਹਤਨ
 ਅਬ ਚਾਹਿ ॥ ਅਹੈ ਨੁਰੰਗਾ ਨੁਰੰਗਾ ਬਾਦ ॥ ਬਿਨਹਿ ਜੰਗ ਤਿਹ
 ਮਾਰਹੁ 'ਤਾਦ ॥ ੨੬ ॥ ਪੁਨਹਿ ਬਜੀਦੇ ਕੈ ਪਰਹਾਰਹੁ ॥ ਦੇਖਹੁ
 ਰੰਗ ਸਿਰੀ ਕਰਤਾਰਹੁ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਕਲਮ ਦ੍ਰਾਤ ਮੰਗਵਾਏ ॥
 ਕਾਗਦ ਲੇ ਇਕੰਤ ਬਿਤ ਥਾਏ ॥ ੨੭ ॥ ਠੇਠ ਫਾਰਸੀ ਗਜ਼ਲ
 'ਰੁਬਾਈ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਅਕਾਲ ਸਤੁਤ ਲਿਖਦਾਈ ॥ ਪੁਨ ਨੁਰੰਗਾ ਕੋ
 ਹਿਤ ਜਿਤਲਾਵਨ ॥ ਝੂਠੀ ਆਨ ਵਾਸਤਾ ਪਾਵਨ ॥ ੨੮ ॥
 ਬੇਈਮਾਨ ਦਸ ਲਾਖ ਚਢਾਯੋ ॥ ਸ਼ੀਰ ਖੋਰ ਹਤ ਜੁਲਮ ਕਮਾਯੋ ॥
 ਇਸ ਤੇ ਉਠੀ ਸਭਾ ਤੁਮ ਸਾਰੀ ॥ ਆਗੈ ਦੋਜ਼ਕ ਭੋਗਹੁ ਭਾਰੀ ॥
 ੨੯ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਬਡੇ ਬਡੇ ਜਗ ਭਏ ॥ ਬਡ ਹੰਕਾਰੀ ਸਭ ਖਪ
 ਗਏ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਲਿਖੀ ਹਕਾਇਤ ਬਾਰਾਂ ॥ ਕਰਯੋ ਦਯਾ ਸਿੰਘ
 ਤਬੇ ਤਿਆਰਾ ॥ ੩੦ ॥ ਕਹਯੋ ਚਤ੍ਰ ਸਿੰਘ ਲੇ ਸੰਗ ਔਰ ॥ ਦੱਖਨ
 ਜਾਹੁ ਨੁਰੰਗੇ ਠੌਰ ॥ ਦੇਹੁ ਫਤਹ ਨਾਮਾ ਇਹੁ ਜਾਇ ॥ ਪਠ ਕੈ
 ਤਰਫ ਤਰਫ ਮ੍ਰਿਤ ਪਾਇ ॥ ੩੧ ॥ ਸਤਿ ਬਚ ਕਹਿ ਅਰਦਾਸ
 ਉਚਾਰੀ ॥ ਜ਼ਫਰ ਨਾਮ ਲੀਨਸ ਸਿਰ ਧਾਰੀ ॥ ਲੇ ਸੰਗ ਧਰਮ
 ਸਿੰਘ ਇਕ ਨਾਮ ॥ ਸੰਤ ਸਿੰਘ ਅਰ ਸਿੰਘ 'ਸਿਆਮ ॥ ੩੨ ॥
 ਪੰਚਮ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਸੰਗ ਲੀਨੋ ॥ ਬੰਦ ਚਰਨ ਦੱਖਨ ਮੁਖ ਕੀਨੋ ॥

ਚਲਯੋ ਦੁਸ਼ਟ ਕੇ ਹਤਬੇ ਕਾਰਨ ॥ 'ਅਹਿਦੀ ਕਾਲ ਰੂਪ ਸਿੰਘ
ਦਾਰਨ ॥ ੩੩ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਦਿਆਲ ਪੁਰੀ ਸੀਰੰਦ ਮਹਿੰ ਸਨਯਾਸੀ ਇਕ ਸੰਤ ॥

ਮਾਤਾ ਸ੍ਰਾਪਤ ਪੁਰ ਕਰਯੋ ਜਾਨਯੋ ਅਖਲ ਬ੍ਰਿਤੰਤ ॥ ੩੪ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਤਿਹ ਤੇ ਚਲ ਦੀਨੇ ਪੁਰ ਆਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ
ਪਗ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ ॥ ਕਰੀ ਅਰਜ਼ ਤਿਹ 'ਜੁਗ ਕਰ ਜੋਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਸੁਨਹੁ ਬੇਨਤੀ ਮੋਰੀ ॥ ੩੫ ॥ ਪੁਰ ਸਰਹੰਦ ਬਜੀਦੇ ਪਾਪੀ ॥ ਹਤੇ
ਸ਼ਜਾਦੇ ਦੇ ਸੰਤਾਪੀ ॥ ਮਾਤਾ ਸ੍ਰਾਪ ਦਯੋ ਉਜਰੈ ਹੈਂ ॥ ਦਾਸ
ਠਿਕਾਣੇ ਰਾਵਰ ਤੈ ਹੈਂ ॥ ੩੬ ॥ ਅਰਜ਼ ਹੇਤ ਮੈਂ ਚਲ ਕੈ ਆਯੋ ॥
ਕਰਹੁ 'ਅਨੁਗ੍ਰਿਹ ਲੇਹੁ ਬਚਾਯੋ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਦਿਆਲ ਪੁਰੀ ਕੀ
ਬਾਨੀ ॥ ਹਰਖਤ ਕੀਨਸ ਹੁਕਮ ਬਖਾਨੀ ॥ ੩੭ ॥ ਬਖਸ਼ਯੋ ਤੂੰ
ਨਿਜ ਪੁਰ ਕੈ ਜਾਇ ॥ ਅਪਨ ਕੋਠ ਚਢ ਸੰਖ ਬਜਾਇ ॥ ਜਹਿ
ਲਗ ਧੁਨਿ ਜਾਏ ਸੋ ਥਾਨਾ ॥ ਬਚੈ ਸੋ ਅਪਰ ਹੋਹਿ ਸਭ ਹਾਨਾ ॥
੩੮ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਬਰ ਕੋ ਹਰਖ ਮਹਾਨਾ ॥ ਚਰਨ ਬੰਦ ਕਰ ਕੀਨ
ਪਯਾਨਾ ॥ ਆਇ ਪੁਰੀ ਚਰ ਸੰਖ ਬਜਾਯੋ ॥ ਅਬ ਲਗ ਬਸਤ
ਕਵੀ ਦਰਸਾਯੋ ॥ ੩੯ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਦੀਨੇ
ਨਗਰ ਤੇ ਔਰੰਗੇ ਪੈ ਜ਼ਫਰ ਨਾਮਾ ਪਠਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ
ਸਤਾਨਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੯੭ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਦੀਨੇ ਬਸੇ ਬਾਜੀਦਾ ਸੁਧ ਪਾਇ ॥

ਪਾਪ ਆਪਨੇ ਤੇ ਡਰਯੋ ਮਤ ਗੁਰ ਆਇ ਮੁਕਾਇ ॥ ੧ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਨਿਸ ਦਿਨ ਸੋਚਤ ਚਿੰਤਾ ਪਰਯੋ ॥ 'ਸੈਨ
ਚਢਾਵਨ ਹੇਤ ਬਿਚਰਯੋ ॥ ਲਿਖੀ ਪੱਤ੍ਰ ਇਕ ਐਸ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਅਹੁ

ਲਖਮੀਰ ਸਿੰਘ ਸਰਦਾਰਾ ॥੨॥ ਸੁਨਯੋ ਗੁਰੂ ਤੁਹਿ ਗ੍ਰਾਮ ਮਝਾਰਾ ॥
 ਗਹਿ ਭੇਸਹੁ ਤੋ ਨੀਕੀ ਕਾਰਾ ॥ ਨਤ ਹੂ ਤੋ ਸੰਗ ਹਮੇ ਬਿਗਾਰਾ ॥
 ਲੇਕੈ ਆਯੋ ਤਬ ਹਲਕਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਪਠ ਕੈ ਤੀਨ ਭਾਈ ਤਿਹ
 ਬਾਰਾ ॥ ਦੀਨਸ ਉੱਤਰ ਨੀਕ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ਜਸ ਗ੍ਰਿਹ ਆਵੈ ਪੀਰ
 ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ਭਾਵ ਮਨ ਧਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ਤਸ ਬਿਚਰਤ ਆਯੋ
 ਗੁਰ ਪਿਆਰਾ ॥ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਜਾਨ ਨਿਰਧਾਰਾ ॥ ਆਗੈ ਜੋ ਤੁਮਰੇ
 ਮਨ ਆਇ ॥ ਕਰੋ ਸੋਊ ਹਮ ਬਸ ਨ ਬਸਾਇ ॥ ੫ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
 ਅਸ ਬਿਧ ਭੇਵਹਿ ਪਾਯੋ ॥ ਭਾਰੋਸਾ ਸਿੰਘਨ ਦਿਢ ਭਾਯੋ ॥ ਕਰਯੋ
 ਬਿਚਾਰ ਕਰੀ ਇਨ ਸੇਵਾ ॥ ਨਹਿ ਚਹੀਅਹਿ ਇਨ ਕੈ ਦੁਖ ਦੇਵਾ ॥
 ੬ ॥ ਖਾਨਾ ਸਿੱਖ ਹੁਤੇ ਬੈਰਾੜ ॥ ਤਿਹ ਪ੍ਰਤਿ ਕੀਨੋ ਗੁਰੂ ਉਚਾਰ ॥
 ਅਹੈ ਦੇਸ ਤੂੰ ਜੰਗਲ ਕੇਰਾ ॥ ਜੰਗ ਹੇਤ ਦਸ ਥਾਨ ਚੰਗੇਰਾ ॥ ੭ ॥
 ਸੁਣ ਖਾਨੇ ਕਰ ਜੋਰ ਉਚਾਰਾ ॥ ਜੰਗਲ ਮਹਿ ਖਿਦਰਾਣਾ ਤਾਰਾ ॥
 ਦ੍ਰਾਦਸ ਕੋਸ ਕਿ ਗਿਰਦ ਨਵਾਹਿ ॥ ਨਹਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਲ ਜੰਗਲ
 ਆਹਿ ॥ ੮ ॥ ਹਮ ਭੇਤੀ ਤਹਿ ਜੁਧ ਕਰੈਂਗੇ ॥ ਆਹਿ ਤੁਰਕ ਝਖ
 ਮਾਰ ਮਰੈਂਗੇ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਕੇ ਮਨ ਸੋ ਖਲ ਭਾਯੋ ॥ ਹੁਕਮ ਕੂਚ ਕੋ
 ਤਤ ਛਿਨ ਦਾਯੋ ॥ ੯ ॥ ਸੁਨ ਕੈ ਹਰਿ ਰਖਮੀਰ ਤਦਾਇ ॥ ਬਿਨਤੀ
 ਕਰ ਬਹੁਰਹਿ ਅਟਕਾਇ ॥ ਨਹਿ ਅਟਕੇ ਧੌਂਸਾ ਧੁੰਕਾਰਾ ॥ ਚਢੇ
 ਗੁਰ ਸੰਗ ਖਾਨਾ ਧਾਰਾ ॥ ੧੦ ॥ ਸਿੰਘ ਲਖਮੀਰ ਆਦਿ ਸਭ
 ਭਾਈ ॥ ਭਾਉ ਸੈਤ ਜਿਨ ਸੇਵ ਕਮਾਈ ॥ ਕਰੇ ਨਿਹਾਲ ਬਿਦਾ
 ਹੁਇ ਚਾਲੇ ॥ ਭਗਤੇ ਕੇ ਆ ਡੇਰੇ ਘਾਲੇ ॥ ੧੧ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਪੰਚ ਭਗਤੇ
 ਸਿਖ ਕੇਰੇ ॥ ਤਾਰਾ ਚੰਦ ਆਦਿ ਤਿਸ ਬੇਰੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੀ ਬਹੁ ਸੇਵ
 ਕਮਾਈ ॥ ੧੨ ॥ ਰਜਤਪਣ ਭੇਟ ਚਢਾਈ ॥ ੧੨ ॥ ਤਹਿ ਤੇ ਚਢ

ਬਹਿਲੋ ^੧ਉਲਘਾਇ ॥ ਪੁਰ ਸਿਵਰਾਮ ^੨ਸਿਵਰ ਆ ਲਾਇ ॥ ਤਿਹ
 ਕੇ ^੩ਪੈਂਚ ਆਇ ਹਿਤ ਸਾਬ ॥ ਰਸਤ ਆਦਿ ਲਿਆਏ ਹਿਤ ਨਾਬ
 ॥ ੧੩ ॥ ਸਜੀ ਦੇਗ ਸੰਗਤ ਨਾਵੀਨ ॥ ਆਈ ਪੁਰ ਜਨ ਜਾਨ
^੪ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ਕਹਯੋ ਜੁ ਪ੍ਰਿਥਮਹਿ ਦੇਗ ਤਿਆਰੀ ॥ ਸੰਗਤ ਅਚੈ
 ਪ੍ਰਿਥਮ ਗੁਰ ਨਾਰੀ ॥ ੧੪ ॥ ਅਬ ਜੇ ਆਇ ਇਨਹੁ ਨਿਜ ਧਾਮਾ ॥
 ਅੰਨ ਅਚਾਵਹਿ ਨੀਕੋ ਕਾਮਾ ॥ ਅਸ ਬਿਚਾਰ ਕਹਿ ਦੋ ਕਹਿ ਏਕਾ ॥
 ਅਸਨ ਅਚਾਯੋ ਸਹਿਤ ਬਬੇਕਾ ॥ ੧੫ ॥ ਅੰਤਰਯਾਮੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
 ਪੂਰੇ ॥ ਕੀਨ ਬਚਨ ਅਸ ਬਿਧ ਕੇ ਰੂਰੇ ॥ ਸਿੱਖਹੁ ਕਹੋ ਕਹਾਂ ਛਕ
 ਆਇ ॥ ਕਿਸ ਕਛ ਕਿਸ ਕਛ ਦੀਨ ਬਤਾਇ ॥ ੧੬ ॥ ਮੈਲਾਗਰ
 ਸਿੰਘ ਏਕ ਪਿਆਰਾ ॥ ਕਹਯੋ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੈਂ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥ ਅਚਯੋ
^੫ਅਸਨ ਐਸਾ ਸਿਖ ਧਾਮੂ ॥ ਮਿਲਯੋ ਨ ਆਗੇ ਉਮਰ ^੬ਤਮਾਮੂ ॥
 ੧੭ ॥ ਅਤ ਸ੍ਵਾਦੀਕ ਕਹਯੋ ਨਹਿ ਜਾਇ ॥ ਸੁਨ ਸਿਖ ਸੋ ਜਿਸ
 ਧਾਮ ਅਚਾਇ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਕਰ ਅਰਜ਼ ਗੁਜਾਰੀ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਮੈਂ
 ਗਰੀਬ ਅਤ ਭਾਰੀ ॥ ੧੮ ॥ ਅੰਨ ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਮੋਕੋ ਹੋਵਾ ॥ ਦੇਇ
 ਦਿਨਹੁ ਕੋ ਫਾਕੇ ਜੋਵਾ ॥ ਸੰਤੋਖੀ ਸਿਖ ਧਾਮ ਲਜਾਇ ॥ ਜਲ
 ਪਿਵਾਇ ਕਰ ਪੀਲੂ ਖਾਇ ॥ ੧੯ ॥ ਸੁਨ ਸਭ ਸੰਗਤ ਮਤ
 ਬਿਸਮਾਨੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸਿੱਖੀ ਧੰਨਯ ਬਖਾਨੀ ॥ ਸਤੀ ਦੇਇ ਸੰਤੋਖੀ
 ਖਾਇ ॥ ਤਉ ਪ੍ਰਭ ਦਰ ਕੀ ਦਾਤ ਸਮਾਇ ॥ ੨੦ ॥ ਐਸੇ ਭੀ
 ਸਿਖ ਪੰਥ ਮਝਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਾਵਨਾ ਮਹਿ ਹਿਤ ਧਾਰਾ ॥ ਅਸ ਬਿਧ
 ਸਿਖ ਸੰਤੋਖੀ ਚਹੀਅਹਿ ॥ ਸਿਖ ਗ੍ਰਿਹ ਹੋਇ ਅਚਾਇ ਸੁ ਨਈਅਹਿ
 ॥ ੨੧ ॥ ਤੋ ਦੂਖਨ ਜਾਨੋ ਤਿਹ ਮਾਹੀ ॥ ਨਿਰਧਨ ਤੇ ਸੁਭ ਅਸਨ
 ਜੁ ਚਾਹੀ ॥ ਅਚਨ ਹਾਰ ਸੋ ਦੋਸੀ ਬਾਹੀ ॥ ਯਹ ਨੀਕੇ ਜਾਨਹੁ ਉਰ

੧ ਲੰਘੇ ।

੨ ਡੇਰਾ ।

੩ ਲੰਬਰਦਾਰ ।

੪ ਚਤਰ ।

੫ ਭੋਜਨ ।

੬ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ।

ਮਾਹੀ ॥ ੨੨ ॥ ਯਾਂਤੇ ^੧ਭਾਵ ਮੂਲ ਹੀ ਜਾਨੈ ॥ ਅਚਨ ਅਚਾਵਨ
 ਬਿਧ ਪਹਿਚਾਨੈ ॥ ਤਹਿ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀਨ ਪਯਾਨਾ ॥ ਕੋਟ ਕਪੂਰੇ
 ਸਿਵਰ ਲਗਾਨਾ ॥ ੨੩ ॥ ਹੁਤੇ ਕਪੂਰਾ ਤਿਹ ਸਰਦਾਰ ॥ ਉਗ੍ਰ ਦੇਸ
 ਮਹੁ ਬੰਸ ਬਰਾਰਾ ॥ ਸੁਖੀਆ ਪੁਤ੍ਰ ਆਇ ਗੁਰ ਦਰਸੇ ॥ ਬਚ ^੨ਬਿਲਾਸ
 ਬਹੁ ਬਿਧ ਕਰ ਹਰਸੇ ॥ ੨੪ ॥ ਤਬ ਸੁਖੀਏ ਕਹਿ ਹੇ ਗੁਨ ਖਾਨਾ ॥
 ਜੁੱਧ ਕੀਨ ਬਹੁ ਹਤ ਤੁਰਕਾਨਾ ॥ ਹਮ ਕੋ ਰਾਵਰ ਯਾਦ ਨ ਕੀਨ ॥
 ਕਰਤੇ ਕਛ ਸੇਵਾ ਪਰਬੀਨ ॥ ੨੫ ॥ ਮਾਨ ਸਿੰਘ ਤਬ ਹੀ ਕਹਿ
 ਦੀਨਾ ॥ ਅਥ ਨ ਗਯੋ ਕਛ ਲੇਵਹੁ ਚੀਨਾ ॥ ਆਏ ^੩ਸੈਨ ਸਰਹੰਦ
 ਤੇ ਭਾਰੀ ॥ ਦੀਜਹਿ ਕਿਲਾ ਸ਼ੱਤ੍ਰੁ ਪਰਹਾਰੀ ॥ ੨੬ ॥ ਸੁਖੀਏ ਅਰ
 ਤਿਹ ਤਾਤ ਰਹੀਮੇ ॥ ਹਾਥ ਬੰਦ ਭਾਖੇ ਹੈ ਨੀਮੇ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਸਭ ਧਨ
 ਧਾਮ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਲੇਹੁ ^੪ਦੁਰਗ ਕਰ ਜੁੱਧ ਅਖਾਰਾ ॥ ੨੭ ॥ ^੫ਸੁਤ
 ਨਾਤੀ ਕੀ ਸੁਨੀ ਕਪੂਰੇ ॥ ਕਹਯੋ ਐਸ ਤਬ ਗੁਰੂ ਹਜੂਰੇ ॥ ਗੁਰ ਤੇ
 ਬੇਪਰਵਾਹ ਸਦਾਹੀ ॥ ਅਨਕ ਮਾਰ ਕਰ ਕੀਨ ਫਨਾਹੀ ॥ ੨੮ ॥
 ਕਰ ਉਜਾਰ ਇਤ ਕੇ ਚਲ ਆਇ ॥ ਕਯਾ ਤੁਮਰੀ ਮਤ ਗਈ
^੬ਬਿਲਾਇ ॥ ਆਹਿੰ ਤੁਰਕ ਗਹਿ ਦੇਵਹਿੰ ਫਾਸੀ ॥ ਤਬ ਮੋਕੈ ਆ
 ਕੈਨ ਛੁਡਾਸੀ ॥ ੨੯ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਬਾਕ ਅਸ਼ਰਫਕ ਭਾਰੀ ॥ ਸਹਜ
 ਸੁਭਾਵਕ ਮੁਖਹੁ ਉਚਾਰੀ ॥ ਹਮ ਦੀਨਾ ਪੁਰ ਤਜ ਕੇ ਆਇ ॥ ਚਹੈਂ
 ਜੁੱਧ ਜੰਗਲ ਕੇ ਮਾਇ ॥ ੩੦ ॥ ਭਈ ਕਾਮਨਾ ਫਾਸੀ ਕੇਰੀ ॥ ਤੁਰਕ
 ਦੇਹਿੰਗੇ ਲੀਜਹਿ ਹੇਰੀ ॥ ਸੁਤ ਨਾਤੀ ਯੁਤ ਭਾਵ ਉਚਾਰਾ ॥ ਹੁਵੈ
 ਰਾਜ ਇਨ ਬੰਸ ਮਝਾਰਾ ॥ ੩੧ ॥ ਅਸ ਵਰ ਸ੍ਰਾਪਤ ਕਰ
^੭ਪ੍ਰਸਥਾਨੇ ॥ ਕਵੀ ਨਿਹਾਰਯੋ ਯਹਿ ਗੁਰ ਥਾਨੇ ॥ ਢਿਲਵਾਂ ਨਗਰ
 ਆਇ ਉਤਰਾਇ ॥ ਸੋਢੀ ਕੋਲ ਹੁਤੇ ਤਿਹ ਥਾਇ ॥ ੩੨ ॥ ਹਰਖਤ

੧ ਪ੍ਰੇਮ ।

੨ ਕੋਤਕ ਵਾਲੇ ਬਚਨ ।

੩ ਫੌਜ ।

੪ ਕਿਲ੍ਹਾ ।

੫ ਪੁਤ੍ਰ ਤੇ ਪੋਤਰਿਆਂ ਦੀ ।

੬ ਦੁਰ ਹੋ ਗਈ ।

੭ ਚਲੇ ਗਏ ।

ਆਇ ਮਿਲਯੋ ਤਤਕਾਲਾ ॥ ਕਰੀ ਸੇਵ ਧਰ ਭਾਵ ਬਿਸਾਲਾ ॥
ਤਿਹ ਤੇ ਚਢ ਪ੍ਰਭ ਰਾਮੇ ਆਣੇ ॥ 'ਡੇਰੇ ਘਾਲਯੋ ਤਾਲ ਸਿਰੁਣੇ ॥ ੩੩ ॥
ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਪੁਰ ਅਨੰਦ ਮੰਝੈਲ ਜਬ ਬੇਦਾਵਾ ਲਿਖ ਧਾਇ ॥

ਆਇ ਨਿਜ ਨਿਜ ਧਾਮ ਮਹਿ ਸੁਨਿਯੋ ਲੋਗ ਸਬਾਇ ॥ ੩੪ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਦਿਹਿ ਫਿਟਕਾਰ ਮਾਤ ਪਿਤ ਸਾਰੇ ॥ ਆਏ ਸਿੱਖੀ ਕੋ
ਤੁਮ ਹਾਰੇ ॥ ਕਯਾ ਅਬ ਮਰਨੇ ਤੇ ਛੁਟ ਜਾਯੋ ॥ ਜਿਸ ਹਿਤ
ਸਤਿਗੁਰ ਤਜ ਕੈ ਆਯੋ ॥ ੩੫ ॥ ਲਰੈ ਗੁਰੂ ਸੁਖ ਹੇਤ ਹਮਾਰੇ ॥
ਦਗਾ ਦੀਨ ਤੁਮ ਅਤ ਹਤਿਆਰੇ ॥ ਜਿਤ ਤਿਤ ਨਿੰਦਾ ਪਸਰੇ ਸਾਰੀ ॥
ਪੁਨ ਗੁਰ ਸੁਤ ਸ਼ਹੀਦ ਭੇ ਚਾਰੀ ॥ ੩੬ ॥ ਐ ਮਾਲਵ ਦਿਸ ਗੁਰੂ
ਪਧਾਰੇ ॥ ਧਰਮ ਹੇਤ ਬਹੁ ਕਸ਼ਟ ਸਹਾਰੇ ॥ ਮਹਾਂ ਸਿੰਘ ਇਕ ਗੁਰੂ
ਪਿਆਰਾ ॥ ਭਾਗੋ ਮਾਈ ਦੁਤੀ ਤਿਹ ਬਾਰਾ ॥ ੩੭ ॥ ਰਟ ਬਹੁ
ਨਗਰਨ ਮਹਿ ਤਿਹ ਬੇਰੇ ॥ ਸਿੰਘ ਬਿਦਾਵੇ ਵਾਰੇ ਹੇਰੇ ॥ ਕਹਯੋ ਭਯੋ
ਮਾਝਾ ਬਦਨਾਮਿ ॥ ਚਲੋ ਅਬੈ ਚਲ ਹੈਂ ਗੁਰ ਸਾਮਾਂ ॥ ੩੮ ॥
ਬਖਸ਼ਾਵੈਂ ਟੁੱਟੀ ਗੰਢਵਾਏ ॥ ਹੈ ਸੁਖ ਨਤ ਬਹੁ ਨਿੰਦਾ ਥਾਏ ॥
ਤਿਨ ਤੇ ਸੁਨ ਸਿੰਘ ਮਹਾਂ ਸਨ ਚਾਲੀ ॥ 'ਸਨਦ ਬੱਧ ਭੇ ਪਾਈ
ਚਾਲੀ ॥ ੩੯ ॥ ਸੁਨਹੁ ਨਾਮ ਤਿਨ ਕੇ 'ਅਭਿਰਾਮਾ ॥ ਮਾਲਾ ਸਿੰਘ
ਗੂੜਾ ਸਿੰਘ ਨਾਮਾ ॥ ਲਹਿਣਾ ਸਿੰਘ ਸੁਰਜਨ ਸਿੰਘ ਜਾਨੋ ॥ ਫੂਲਾ
ਸਿੰਘ ਦੀਪ ਸਿੰਘ ਮਾਨੋ ॥ ੪੦ ॥ ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ ਭਾਗ ਸਿੰਘ ਔਰਾ ॥
ਗਾਹੂ ਸਿੰਘ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਗੌਰਾ ॥ ਤਾਰੂ ਸਿੰਘ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਸੂਰਾ ॥
ਸਿੰਘ ਦਰਬਾਰਾ ਸਿੰਘ ਕਪੂਰਾ ॥ ੪੧ ॥ ਮਨਸਾ ਸਿੰਘ ਸੰਤ ਸਿੰਘ
ਕਹੀਐ ॥ ਸਿੰਘ ਅਜੈਬ ਮੱਖਣ ਹਰਿ ਲਈਐ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੰਤ
ਬਚਿਤ੍ਰ ਲਖੀਜੈ ॥ ਚੰਪਾ ਸਿੰਘ ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ ਲੀਜਹਿ ॥ ੪੨ ॥
ਜੱਸਾ ਸਿੰਘ ਭਾਗ ਸਿੰਘ ਬਾਕਾਂ ॥ ਬਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਐ ਸਿੰਘ ਬੁਲਾਕਾ ॥

ਵੀਰ ਸਿੰਘ ਪਰਸਾ ਸਿੰਘ ਜਾਨੋਂ ॥ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਪਰਮਾ ਸਿੰਘ ਮਾਨੋਂ
॥ ੪੩ ॥ ਸਿੰਘ ਮਸਤਾਨ ਔਰ ਸਿੰਘ ਕਾਨੁ ॥ ਗੰਡਾ ਸਿੰਘ ਮੂਲ
ਸਿੰਘ ਜਾਨ ॥ ਮਿੱਠਾ ਸਿੰਘ ਰੁ ਚੂਹੜ ਸਿੰਘਾ ॥ ਮਨਸਾ ਸਿੰਘ
ਗੁਰਬਖਸ਼ਾ ਸਿੰਘਾ ॥ ੪੪ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਪੁਨ ਮਹਾਂ ਸਿੰਘ ਸਭ ਕੇ ਜੱਥੇਦਾਰ ॥

ਮਾਈ ਭਾਗੋ ਸੰਗ ਇਕ ਚਾਲੀ ਸਿਖ ਭੇ ਤਿਆਰ ॥ ੪੫ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਗੁਰ ਗੁਰ ਜਾਪ ਜਪਹਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਇਹੀ
ਗੁਰ ਗੁਰ ਬਖਸ਼ਸ਼ ਦਾਹਿ ॥ ਉਤ ਸਰਹੰਦ ਸੁ ਪਾਤੀ ਗਈ ॥
ਸਿੰਘ ਸਮੀਰ ਜੁ ਉੱਤਰ ਦਈ ॥ ੪੬ ॥ ਲਗੀ ਆਗ ਤਬ ਹੁਕਮ
ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਚਢੈ ਆਪ ਗੁਰ ਗੁਰ ਜਿਤ ਜਾਯੋ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਕੀਨੋ
ਦਲ ਬਹੁ ਤਿਆਰਾ ॥ ਚਢਯੋ ਦੁਸ਼ਟ ਧੌਂਸਾ ਧੁੰਕਾਰਾ ॥ ੪੭ ॥ ਸੁਧ
ਪਾਈ ਦਿਸ ਕੋਟ ਕਪੂਰੇ ॥ ਆਯੋ ਮਿਲਯੋ ਤਬੈ ਕਪੂਰੇ ॥ ਬੂਝਯੋ
ਪਤਾ ਸੁ ਸੰਗ ਚਢਾਯੋ ॥ ਪਾਛਾ ਗੁਰ ਲੇ ਦੁਸ਼ਟ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ੪੮ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਦੀਨੇ ਤੇ ਰਾਮੇ ਆਣੇ ਆਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਅਠਾਨਵੇਂ
ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੬੮ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਰਾਮੇ ਆਣੇ ਤੇ ਚਢੇ ਸ੍ਰੀ ਦਸਮੇਂ ਗੁਰ ਧੀਰ ॥

ਰੂਪੇ ਆਣੇ ਉਲਘ ਕੇ ਗੇ ਖਿਦਰਾਣੇ ਤੀਰ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਹੁਤੋ ^੧ਤਾਲ ਬਹੁ ^੨ਲਘ ^੩ਅੰਭ ਹੇਰਾ ॥ ਦਾਨ
ਸਿੰਘ ਆਯੋ ਤਿਹ ਬੇਰਾ ॥ ਹਾਥ ਬੰਦ ਕਰ ਅਰਜ ਗੁਜਾਰੀ ॥
ਤੁਰਕੀ ਦਲ ਆਯੋ ਬਹੁ ਭਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਸਨਮੁਖ ਟਿੱਬੀ ਪੈ ਚਢ
ਜੱਯੈ ॥ ਭਲੀ ਭਾਂਤ ਸ਼ੱਤ ਹਨ ਲਯੈ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਨੀਕੋ ਥਲ
ਜਾਨਾ ॥ ਚਢੇ ਤਾਹਿ ਪੈ ^੪ਕਰ ਪ੍ਰਸਥਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ਪਾਛੈ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿੰਘ

ਸੁ ਚਾਲੀ ॥ ਪਹੁਚੇ ਜਬ ਖਿਦਰਾਣੇ 'ਤਾਲੀ ॥ ਪਿਖਯੋ ਦਲ ਬਹੁ
 'ਓਰੜ ਆਯੋ ॥ ਮਹਾਂ ਸਿੰਘ ਤਬ ਐਸ ਅਲਾਯੋ ॥ ੪ ॥ ਆਗੇ ਗੇ
 ਸਤਿਗੁਰ ਲਿਹੁ ਜਾਨ ॥ ਹਮ ਤੁਮ ਅਸ ਬਿਧ ਕਰੈਂ ਸੁਜਾਨ ॥ ਇਨ
 ਕੈ ਗੁਰ ਢਿਗ ਜਾਨ ਨ ਦੇਵੈਂ ॥ ਕਰ ਦੋ ਕਰ ਸਿਰ ਗੁਰ ਹਿਤ ਦੇਵੈਂ
 ॥ ੫ ॥ ਸੁਨ ਕੈ ਸਭ ਯਹ ਨੀਕੀ ਮਾਨੀ ॥ ਰਾਜਨੀਤ ਤਬ ਐਸੇ
 ਠਾਨੀ ॥ ਲਘ ਤੇ ਬਹੁਤੋ ਕਰ ਦਿਖਰਾਵਨ ॥ ਝਾਰਨ ਪੈ 'ਪਟ ਕੀਨੇ
 ਪਾਵਨ ॥ ੬ ॥ ਜਾਨਯੋ ਜਾਇ ਲਗੇ ਗੁਰ ਤੰਬੂ ॥ ਦੁਸ਼ਟ ਆਇੰ
 ਤਬ ਜੰਗ 'ਅਰੰਬੂ ॥ ਅਸ ਕਰ ਇਕ ਦਿਸ ਤਿਸ ਹੀ ਤਾੜ ॥ ਭਰੀ
 ਬੰਦੂਕ ਲੀਨ ਤਹਿ ਆੜ ॥ ੭ ॥ ਉਤ ਸ਼ੱਤ੍ਰੂ ਦੂਰਹੁ ਪਟ ਹੇਰੇ ॥
 ਜਾਨਯੋ ਤੰਬੂ ਗੁਰ ਕੇ ਡੇਰੇ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਓਰੜੈ ਜਬ ਨਿਕਟਾਇ ॥
 ਸਿੰਘਨ ਤੋੜੇ ਤਬੈ ਲਗਾਇ ॥ ੮ ॥ ਸੜਾ ਸਾੜ ਤਬ ਚਾਲੀ ਗੋਰੀ ॥
 ਜੁਗ ਜੁਗ ਤੈ ਤੈ ਸ਼ੱਤ੍ਰੂਨ ਫੇਰੀ ॥ ਅਗ੍ਰ ਆਤ ਗੇਰੇ ਇਕ ਬੇਰੇ ॥ ਮੂਢ
 ਬਜੀਦਾ ਪਿਖ ਕਰ ਟਰੇ ॥ ੯ ॥ ਇਹਾਂ ਸਿੰਘ ਗੁਰ ਮਾਰੇ ਧਾਈ ॥
 ਸੁਨ ਕੈ ਸੈਨ ਬੰਦੂਕ ਚਲਾਈ ॥ ਚਲੀ ਹਜਾਰਹੁ ਤਬ ਇਕ ਬਾਰੀ ॥
 ਪਰ ਨਹਿੰ ਛੁਹੀ ਸਿੰਘਨ ਕੇ ਬਾਰੀ ॥ ੧੦ ॥ ਹੁਤ ਅਰਧ ਗੀ ਸਭ
 ਹੀ ਖਾਲੀ ॥ ਸਿੰਘਨ ਤੇ ਪੁਨ ਬਾਰ ਸੁ ਚਾਲੀ ॥ ਗਿਰਨ ਲਗੇ ਸ਼ੱਤ੍ਰੂ
 ਤਤ ਕਾਲਾ ॥ ਉਤ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨ ਦਯਾਲਾ ॥ ੧੧ ॥ ਟਿੱਬੀ
 ਪੈ ਚਢ ਸ਼ੱਤ੍ਰੂ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਤਬ ਘਟ ਘਟ ਕੀ ਜਾਨਨ ਹਾਰੇ ॥ ਕਰ
 ਮਹਿੰ ਧਨਖ ਕਠੋਰ ਸੰਭਾਰਾ ॥ ਖਿਚ ਖਿਚ ਸਰ ਮਾਰੇ ਸਰਦਾਰਾ ॥
 ੧੨ ॥ ਬਰਸੈਂ ਤੀਰ ਪਿਖੈਂ ਨਹਿੰ ਮੂਰੇ ॥ ਹੁਤੇ 'ਬਿਟਪ ਬਹੁ ਇਤ
 ਉਤ ਰੂਰੇ ॥ ਕੋਸ ਫਾਸਲਾ ਗੁਰ ਨ ਲਖਾਇ ॥ ਜਾਨਹਿ ਅਰਸੋਂ
 ਇਹੁ 'ਸਰ ਆਇ ॥ ੧੩ ॥ ਲਗੇ ਅੰਬਾਰ 'ਮਹੂਰਤ ਮਾਹਿ ॥ ਪਿਖ

੧ ਭਲਾ ਪਾਸ ।

੨ ਬੁਕ ਕਰਕੇ ।

੩ ਕਪੜੇ ।

੪ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ।

੫ ਦਰਖਤ ।

੬ ਤੀਰ ।

੭ ਦੋ ਘੜੀਆਂ ਵਿਚ ।

ਪਿਖ ਸ਼ੱਤੁ ਬਹੁ ਘਬਰਾਹਿ ॥ ਖਾਨ ਬਜੀਦਾ 'ਕੁਪ ਤਿਹ ਬਾਰਾ ॥
 ਸਮਸ ਖਾਨ ਫੁਜਦਾਰ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ੧੪ ॥ ਕਹਯੋ ਨ 'ਹੇਲਾ ਕਿਯੋਂ
 ਕਰਵਾਵੇਂ ॥ ਲਘ ਸਿੰਘ ਲਖ ਕਯੋਂ ਬਿਲਮ ਲਗਾਵੇਂ ॥ ਸੁਨਤ ਬੋਲ
 ਹੇਲਾ ਤਬ ਦੀਨਾ ॥ ਉਤ ਤੇ ਸਿੰਘ ਜੋਊ ਪਰਬੀਨਾ ॥ ੧੫ ॥ ਤੋਟਾ
 ਗੁਲਕ ਬਰੂਦਹਿ ਚੀਨੇ ॥ ਫੈਂਕ ਬੰਦੂਕਨ ਕੋ ਤਬ ਦੀਨੇ ॥ ਖੈਂਚ
 ਖੜਗ ਨਿਕਸੇ ਬਿਨ ਬਾਰਾ ॥ ਰੋਲ ਬਾਂਧ ਲਗ ਸ਼ੱਤੁਨ ਮਾਰਾ ॥
 ੧੬ ॥ ਕਹਾਂ ਲਗੇ ਕਰ ਸਕੋਂ ਬਖਾਨ ॥ ਸ਼ੱਤੁ ਹਜਾਰਹੁ ਕੀਨੇ ਹਾਨ ॥
 'ਸੋਨਤ ਕੀ ਤਹਿ ਨਦੀ ਬਹਾਈ ॥ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਡਾਕਣ ਕਿਲਕਾਈ ॥
 ੧੭ ॥ 'ਰੁੰਡ ਮਾਲ ਸ਼ਿਵ ਨਵੀ ਪਰੋਈ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਅਧਕ
 ਲਰਾਈ ਹੋਈ ॥ 'ਕੋਪਤ ਸੂਬੇ ਸੈਨ 'ਬੰਗਾਰੀ ॥ ਛੁਟੀ ਬੰਦੂਕ ਅਧਕ
 ਇਕ ਬਾਰੀ ॥ ੧੮ ॥ ਲਗੀ ਆਨ ਤਨ ਮੈਂ ਬਹੁ ਗੋਰੀ ॥ ਭੇ ਪਰੂਨ
 ਸਮ ਤਬ ਤਨ ਛੋਰੀ ॥ ਹੋਏ ਸ਼ਹੀਦ ਗੁਰੂ ਕੋ ਪਿਆਰੇ ॥ 'ਨਭ ਮਹਿ
 ਹੋਵਤ ਭੇ ਜੈਕਾਰੇ ॥ ੧੯ ॥ ਜਾਨਯੋ ਤੁਰਕ ਲਯੋ ਗੁਰ ਮਾਰਾ ॥
 ਨਹਿ ਕੋ ਪੱਯਤ ਸਿੰਘ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਤਊ ਬਰਖਾ ਹੋ ਬਾਨਨ ਕੇਰੀ ॥
 ਜੋ ਅਨ ਗਨ ਹੀ ਜਾਵਤ ਗੋਰੀ ॥ ੨੦ ॥ ਇਤ ਉਤ ਹੈ ਫਿਰਾਇ
 ਕਰ ਹੇਰਾ ॥ ਨਹਿ ਕੋ ਹੇਰਯੋ ਹਿਹਰੇ ਝੇਰਾ ॥ ਉਪਰ ਤੇ ਬਹੁ ਪਰਯੋ
 ਪਾਰਾ ॥ ਭੂਖ ਪਿਆਸੇ ਲਸ਼ਕਰ ਭਾਰਾ ॥ ੨੧ ॥ ਫੈਜਦਾਰ ਸਨ
 ਖਾਨ ਬਜੀਦੂ ॥ ਕਰ ਸਲਾਹ ਜਿਤ ਜਾਨ ਤਗੀਦੂ ॥ ਧੌਂਸ ਬਜਾਇ
 ਮੂਢ ਲੋਟਾਇ ॥ ਕਹੈਂ ਫਤੇ ਅਬ ਦੀਨ ਖੁਦਾਇ ॥ ੨੨ ॥ ਮੂਰਖ
 ਨਹਿ ਜਾਨਹਿ ਅਭਮਾਨੀ ॥ ਗੁਰੂ ਕਰੈਂਗੇ 'ਨੀਕੇ ਫਾਨੀ ॥ ਇਤ ਯਹ
 ਮੂਰੇ ਉਤਹਿ ਗੁਰ ਆਇ ॥ ਰਣ ਭੂਮੀ ਪਿਖ ਬਹੁ ਮ੍ਰਿਤ ਪਾਇ ॥
 ੨੩ ॥ ਪਰੇ ਸਿੰਘ ਦੇਖਤ ਤਿਨ ਮੁਖ ਕੋ ॥ ਬਖਸ਼ਨ ਲਗੇ ਲੋਗ ਜੁਗ

੧ ਗੁਸੇ ਵਿਚ ।

੨ ਹਲਾ ।

੩ ਲਹੂ ਦੀ ।

੪ ਸਿਰਾਂ ਦੀ ਮਾਲਾ ।

੫ ਗੁਸੇ ਹੋਕੇ ।

੬ ਵੰਗਾਰੀ ।

੭ ਅਕਾਸ਼ ਵਿਚ ਦੇਵਤਿਆਂ ।

੮ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ।

ਸੁਖ ਕੋ ॥ ਇਕ ਇਕ ਕੇ ਢਿਗ ਥਿਰ ਤਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ਪੈਛੈ ਮੁਖ ਕਰ
 ਧਾਰ ਰੁਮਾਲਾ ॥ ੨੪ ॥ ਬੀਸ ਹਜਾਰੀ ਤੀਸ ਹਜਾਰੀ ॥ ਇਸ ਕੀ
 ਹੋਇ ਲਾਖ ਸਰਦਾਰੀ ॥ ਜਿਤਨ ਕਦਮ ਅਗੂ ਚਲ ਏਹ ॥ ਤਿਤੀ
 ਅਧਕਤਾ ਸੁਖ ਕੀ ਲੇਹ ॥ ੨੫ ॥ ਹੋਇ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪਤ ਭੋਗਹਿ ਰਾਜੂ ॥
 ਬਿਲਸਹਿ ਐਸ੍ਰਜ ਪੁੰਜ ਸਮਾਜੂ ॥ ਜਸ ਜਸ ਕਰ ਪੁਰਸਾਰਥ ਮਰੇ ॥
 ਤਸ ਤਸ ਬਡ ਪ੍ਰਤਾਪ ਕੋ ਧਰੇ ॥ ੨੬ ॥ ਪੁਨ ਪੁਲੋਕ ਸੁਖ ਬਿਲਸਹਿ
 ਜਾਈ ॥ ਮਮ ਹਿਤ ਪ੍ਰਾਨ ਦੀਏ ਇਨ ਆਈ ॥ ਚਤ੍ਰਾਰੰਸ ਬਿਖੈ
 ਇਕ ਜੀਵਤ ॥ ਘਾਵਨ ਤੇ ਸਹਿਕਤ ਮ੍ਰਿਤ ਥੀਵਤ ॥ ੨੭ ॥
 ਸੀਘ੍ਰ ਸਮੀਪ ਜਾਇ ਕਰ ਸ੍ਵਾਮੀ ॥ ਬੈਠ ਗਏ ਤਿਹ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥
 ਸੀਸ ਉਠਾਇ ਗੋਡ ਪਰ ਧਰਯੋ ॥ ਮੁਖ ਰੁਮਾਲ ਸਨ ਪੈਛਨ ਕਰਯੋ
 ॥ ੨੮ ॥ ਜਲ ਚੁਚਾਇ ਕਰ ਬਾਕ ਉਛਾਰੇ ॥ ਮਹਾਂ ਸਿੰਘ ਕਛੁ
 ਬਚ ਕਹੁ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸੋਨ ਪਰੀ ਧੁਨ ਅਮੀ ਸਮਾਨੇ ॥ ਖੁਲ੍ਹੇ ਨੈਨ
 ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਠਾਨੇ ॥ ੨੯ ॥ ਅਤੁਲ ਹਰਖ ਚਿਤ ਮੈਂ ਭਾ ਤਬੈ ॥
 ਪੀਰ ਘਾਉ ਕੀ ਮਿਟ ਗੀ ਸਬੈ ॥ ਪੁਨ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਮਾਗ ਸਿਖ ਮੇਰੇ ॥
 ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀ ਬਾਂਛਾ ਤੇਰੇ ॥ ੩੦ ॥ ਵਸਤ ਅਦੇਯ ਨਹੀਂ ਅਸ
 ਕੋਈ ॥ ਤੈ ਜਾਂਚੇ ਤੇ ਦੇਹੁ ਨ ਜੋਈ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਮਹਾਂ ਸਿੰਘ ਤਬ
 ਭਾਖਾ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਤੁ ਰੁਤੀ ਏਹੁ ਅਭਲਾਖਾ ॥ ੩੧ ॥ ਦਰਸ ਭਏ
 ਅਬ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜਹਿ ॥ ਸੁਤ ਅਪਰਾਧ ਨ ਪਿਤ ਚਿਤ ਚੀਜਹਿ ॥
 ਪੁਰ ਅਨੰਦ ਸਿਖ ਮਾਝੇ ਵਾਰੇ ॥ ਦੀਨ ਬਿਦਾਵਾ ਸਿਦਕ ਪ੍ਰਹਾਰੇ ॥
 ੩੨ ॥ ਕੀਨ ਕਲੰਕਤ ਦੇਸ ਜੁ ਸਾਰਾ ॥ ਅਬ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀਅਹਿ
 ਇਹ ਬਾਰਾ ॥ ਮੇਲ ਲੇਹੁ ਟੂਟੀ ਸੋ ਫਾਰੇ ॥ ਪਤਤ ਸੁ ਪਾਵਨ ਬਿਰਦ
 ਸੰਭਾਰੇ ॥ ੩੩ ॥ ਪ੍ਰਭ ਬੋਲੇ ਟੂਟੀ ਸੁ ਨਿਖੂਟੀ ॥ ਕਯੋ ਮੇਲਹੁ ਤਿਨ

੧ ਚਾਲੀ ।

੨ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋਣ ਕਾਰਣ ਸਹਿਕ ਰਿਹਾ ਹੈ ।

੩ ਛੋਟੀ ਨਾਲ ।

੪ ਨਿਚੋੜ ਕੇ ।

੫ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰੂਪੀ ਬਚਨਾਂ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਕੰਨਾਂ ਵਿਚ ਪਈ ।

੬ ਇਛਾ ।

ਜੈ ਭਰ ਹੂਟੀ ॥ ਅਪਨੇ ਹਿਤ ਜਾਚਹੁ ਕਛ ਔਰੀ ॥ ਦਿਹਿ
 ਤਤਕਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਲਖ ਮੌਰੀ ॥ ੩੪ ॥ ਮਹਾਂ ਸਿੰਘ ਕਰ ਜੋਰ ਉਚਾਰੇ ॥
 ਇਹੁ ਜਾਚਹੁ ਦੀਜਹਿ ਗੁਰ ਪਿਆਰੇ ॥ ਤੀਨ ਬੇਰ ਕਹਿ ਗੁਰ ਲੇ
 ਔਰਾ ॥ ਕਹਯੋ ਮਾਂਹ ਸਿੰਘ ਇਸ ਹੀ ਤੌਰਾ ॥ ੩੫ ॥ ਤਬ ਗੁਰ
 ਕਹਯੋ ਧੰਨ ਸਿੱਖ ਧੰਨਯ ॥ ਮੈਂ ਤੁਮ ਪੈ ਅਤਸੈ ਪਰਸੰਨਯ ॥ ਪਰ
 ਉਪਕਾਰ ਹੇਤ ਬਰ ਜਾਚਾ ॥ ਮੇਲ ਲੀਏ ਜਾਨਹੁ ਬਚ ਸਾਚਾ ॥
 ੩੬ ॥ ਕਹਯੋ ਮਾਂਹ ਸਿੰਘ ਗੁਰੂ ਪਿਆਰੇ ॥ ਲਿਖਯੋ ਬਿਦਾਵਾ ਜੇਬ
 ਜੁ ਭਾਰੇ ॥ ਸੋ ਨਿਕਾਰ ਕਰ ਦੀਜਹਿ ਫਾਰੇ ॥ ਦਿਹੁ ਆਇਸ ਤਨ
 ਤਜੋਂ ਸੁਖਾਰੇ ॥ ੩੭ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਕਰਯੋ ਜੇਬ ਨਿਕਸਾਵਨ ॥
 ਫਾਰਯੋ ਤਤ ਛਿਨ ਕਰ ਦਿਖਰਾਵਨ ॥ ਪੁਨ ਕਹ ਜਾਹੁ ਮਾਂਹ ਸਿੰਘ
 ਪਿਆਰੇ ॥ ਬਸਹੁ ਜਾਹੁ ਜਹਿ ਦੇਸ ਹਮਾਰੇ ॥ ੩੮ ॥ ਦੇਕਰ ਪ੍ਰਾਨ
 ਕੀਨ ਉਪਕਾਰਾ ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਫਲ ਤੁਹਿ ਭਯੋ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
 ਬਚਨ ਹੇਤ ਭਾ ਜਬੈ ॥ ਮਹਾਂ ਸਿੰਘ ਤਨ ਤਿਆਗਯੋ ਤਬੈ ॥ ੩੯ ॥
 ਪੁਨ ਗੁਰ ਸਿੰਘਨ ਆਇਸ ਦੀਨ ॥ ਬਹੁ ਈਧਨ ਇਕਠੀ ਕਰ
 ਲੀਨ ॥ ਚਾਲੀ ਸਿੰਘ ਕਰੇ ਸਸਕਾਰਨ ॥ ਬੈਠੇ ਤਬ ਗੁਰ ਕਰਨਾ
 ਕਾਰਨ ॥ ੪੦ ॥ ਮਹਿਮਾ ਅਧਕ ਸਰੋਵਰ ਕੇਰੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ
 ਬਰਨੀ ਤਿਹ ਬੇਰੀ ॥ ਜਹਿ ਰਿਖ ਏਕ ਸਾਧ ਤਪ ਮਰੈ ॥ ਪੁੰਨਯ
 ਸਥਾਨ ਤਾਹਿ ਜਗ ਰਰੈ ॥ ੪੧ ॥ ਚਾਲੀ ਸਿੰਘ ਮੁਕਤ ਅਬ ਭਏ ॥
 ਨਾਮ ਮੁਕਤਸਰ ਜਗ ਪ੍ਰਗਟਏ ॥ ਆਜ ਦਿਵਸ ਜੋ ਕਰੇ ਸਨਾਨ ॥
 ਪਾਪ ਖੋਇ ਪਾਵਹਿ ਕਲਯਾਨ ॥ ੪੨ ॥ ਅਸ ਬਰ ਦੇਕਰ ਚਢੇ
 ਕ੍ਰਿਪਾਰਾ ॥ ਏਕ ਬਿਟਪ ਤਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਡਾਰਾ ॥ ਪਰੀ ਮਾਈ ਘਾ
 ਸੇਲੇ ਖਾਈ ॥ ਢਿਗ ਪਹੁਚੇ ਪਿਖ ਭਾਗੋ ਮਾਈ ॥ ੪੩ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ

੧ ਭਰ ਹਟ ਗਿਆ ।
 ਵਿਚ ਪਾਕੇ ਰਖਿਆ ਸੀ ।

੨ ਹੋਰ ਕੁਛ ਮੰਗ ਨਾਂ ਆਪਣੇ ਵਾਸਤੇ ਮੰਗੇ ।
 ੪ ਲਕੜਾਂ ।

੩ ਬੋਝੇ
 ੬ ਬਰਛੇ ਦਾ ਜਖਮ ।

ਦਿਸ਼ਟ ਤਿਸ ਹੇਰਨ ਕਰੀ ॥ ਸਾਵਧਾਨਤਾ ਤਤ ਛਿਨ ਧਰੀ ॥ ਕਹਯੋ
ਗੁਰੂ ਬਰ ਜਾਚਹੁ ਮਾਈ ॥ ਰਹਯੋ ਮਾਈ ਹੇ ਗੁਰ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ੪੪ ॥
ਹੋ ਪ੍ਰਸੰਨ ਤੋ ਇਹ ਬਰ ਦੀਜਹਿ ॥ ਸਦਾ ਚਰਨ ਸੰਗ ਰਖਬੇ ਕੀਜਹਿ ॥
ਜੀਅਤ ਰਹੋਂ ਨਹਿ ਬਿਛਰਨ ਪਾਵਹੁ ॥ ਹੋਹੁ ਮ੍ਰਿਤਕ ਤੋ ਚਰਨ
ਸਮਾਵਹੁ ॥ ੫ ॥ ਸੁਨ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭੇ ਦੀਨ ਦਯਾਲਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦਿਸ਼ਟ
ਕਰ ਕੀਨ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਇਕ ਹੈ ਪਰ ਤਿਸ ਕੋ ਚਢਵਾਏ ॥ ਚਲੇ
ਅਗ੍ਰ ਤਬ ਗੁਰ ਗਤ ਦਾਏ ॥ ੪੬ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੰਮਤ ਜੁਗ ਸਤ ਪੈਂਤੀਆ ਮਾਘ ਪ੍ਰਥਮ ਦਿਨ ਜੋਇ ॥
ਚਾਲੀ ਸਿੰਘ ਯੁਧ ਧਰਮ ਕਰ ਮੁਕਤ ਹੋਇ ਦੁਖ ਖੋਇ ॥ ੪੭ ॥
ਅਹੈ ਪੰਚ ਅਸਥਾਨ ਤਹਿ ਕਵਿ ਨਿਜ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰ ॥
ਜਹਿ ਠਾਂ ਬਿਤ ਬਰ ਗੁਰ ਦਏ ਸੋਊ ਬਡੋ ਦਰਬਾਰ ॥ ੪੮ ॥
ਦਾਹ ਦਯੋ ਜਹਿ ਚਾਲੀਅਨ ਗੰਜ ਸ਼ਹੀਦ ਸੁ ਨਾਮ ॥
ਬਿਟਪਨ ਪਰ ਪਟ ਡਾਲ ਜਹਿ ਤੰਬੂ ਸਾਹਿਬ ਭਿਰਾਮ ॥ ੪੯ ॥
ਜਹਿ ਟਿੱਬੀ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਰ ਮਾਰੇ ਰਿਪ ਹਾਨ ॥
ਸੋ ਥਲ ਟਿੱਬੀ ਸਾਹਿਬ ਹੈ ਸਰ ਪੰਚਮ ਮੁਕਤਾਨ ॥ ੫੦ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਚਾਲੀ
ਮੁਕਤਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਨੜਿੰਨਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੯੯ ॥
ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਚਲੇ ਮੁਕਤਸਰ ਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਂਗੇ ਕੇਰ ਸਰਾਇ ॥

ਭਵ ਸਥਾਨ ਗੁਰ ਦੁਤੀ ਕੇ ਕਰ ਬੰਦਨ ਹਰਖਾਇ ॥ ੧ ॥
ਚੌਪਈ ॥ ਕਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰ ਭੇਟ ਚਢਾਯੋ ॥ ਸਿਵਰ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਹਾਂ ਕਰਾਯੋ ॥ ਜਹਿ ਮਰਦਾਨਾ ਹੇਰ ਰਬਾਬੇ ॥ ਭੇਜਯੋ
ਸੇ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਬਾਬੇ ॥ ੨ ॥ ਫਿਰਹੰਦਾ ਮਿਲਯੋ ਤਰ ਤਰੇ ॥
ਕਵਿ ਸੋਊ ਥਲ ਨਯਨ ਨਿਹਰੇ ॥ ਨਾਂਗਾ ਸੰਤ ਬਸੇ ਤਹਿ ਥਾਨ ॥

ਬਡ 'ਦੀਰਘ ਬਯ ਲੇਹੁ ਪਛਾਨ ॥ ੩ ॥ ਪੰਚ ਹਜ਼ਾਰ ਬਿੰਸ ਖਟ
 ਔਰਾ ॥ ਇਤੀ ਆਰਬਲਾ ਕੋ ਤਿਹ ਠੈਰਾ ॥ ਪ੍ਰਾਣ ਯਾਮ ਤੇ ਬੈਸ
 ਬਢਾਈ ॥ ਬਿਦਤ ਸੁ ਨਾਂਗੇ ਕੇਰ ਸਰਾਈ ॥ ੪ ॥ ਸੁਨਯੋ ਤਾਹਿ
 ਸਤਿਗੁਰ ਇਤ ਆਯੋ ॥ ਕਿਤਕ ਆਰਬਲਾ ਗੁਰੁ ਬੁਝਾਯੋ ॥ ਚੇਲਨ
 ਚਾਲੀ ਬਰਸ ਸੁਨਾਈ ॥ ਬੈਸ ਬਡੀ ਤੇ ਗਰਬ ਅਲਾਈ ॥ ੫ ॥
 ਹਮ ਚਾਹਯੋ ਮਿਲਬੇ ਗੁਰ ਕੇਰਾ ॥ ਬੈਸ ਬਾਲ ਨਹਿ ਮਿਲਨ ਚੰਗੇਰਾ ॥
 ਲਗਯੋ ਦਿਵਾਨ ਗੁਰੁ ਸੁਖਦਾਇ ॥ ਆਏ ਚੇਲਕਾ ਸੰਤ ਤਦਾਇ ॥
 ੬ ॥ ਕਰ ਬੰਦਨ ਪਗ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤਬ ਤਿਨਹੁ
 ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਸੰਤਹੁ ਨਾਂਗਾ ਗੁਰੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ 'ਪੋਸ਼ਸ਼ ਜੀਰਣ ਤੇ ਹੰਕਾਰਾ
 ॥ ੭ ॥ ਅਹਿ ਰਾਜੀ ਸੁਨ ਅਚਰਜ ਥਾਇ ॥ ਜਬ ਨਿਜ ਗੁਰ ਪੈ
 ਚੇਲੇ ਆਇ ॥ ਕਹਿਵਤ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇਰ ਸੁਨਾਈ ॥ ਨਾਂਗੇ ਜਾਨ ਗੁਰੁ
 ਗਤ ਦਾਈ ॥ ੮ ॥ ਮੇਰੇ ਅੰਤਰ ਕੀ ਤਿਨ ਜਾਨੀ ॥ ਆਵਤ ਭਾ
 ਅਭਮਾਨ ਸੁ ਹਾਨੀ ॥ 'ਪਗ ਪੰਕਜ ਪਰ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ ॥ ਦੇ ਆਦਰ
 ਗੁਰ ਨਿਕਟ ਬਠਾਯੋ ॥ ੯ ॥ ਦਰਸਨ ਕਰ ਮਨ ਸਾਂਤ ਭਯੋ ਜਬ ॥
 ਕਰ ਬੰਦਤ ਬਚ ਕਹਿਤ ਭਯੋ ਤਬ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਦੀਨ ਬੰਦ ਗੁਨ
 ਖਾਨੀ ॥ ਮੈਂ ਭਿਆਸ ਕਰ ਬੈਸ ਬਢਾਨੀ ॥ ੧੦ ॥ ਨਹਿ ਮਨ
 ਸਾਂਤ ਭਯੋ ਤਪਤਾਯੋ ॥ ਅਬ ਦਰਸਨ ਕਰ ਮਨ ਸਿਤਲਾਯੋ ॥
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੋ ਨਿਜ ਸਿੱਖ ਬਨਾਵਹੁ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੇ ਕਸ਼ਟ
 ਮਿਟਾਵਹੁ ॥ ੧੧ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ 'ਪਖਾਰੇ ॥
 'ਚਰਨਾਮ੍ਰਤ ਅਚਿ 'ਮੋਦ ਅਪਾਰੇ ॥ ਸੱਤਿਨਾਮ ਗੁਰ ਦੇ ਉਪਦੇਸਾ ॥
 ਕਾਟੇ ਜਨਮ ਰੁ ਮਰਨ ਕਲੇਸਾ ॥ ੧੨ ॥ ਤਬ ਗੁਰ ਸਿੰਘਨ ਬੁਝਨ
 ਕਰਯੋ ॥ ਅਹੋ ਸੰਤ ਬਡ ਬੈਸ ਨਿਹਰਯੋ ॥ ਜਗਤ ਚਾਲ ਕਛ ਕਰੋ

੨ ਵਡੀ ਉਮਰ ।

੨ ਸਰੀਰ ਰੂਪੀ ਪੁਰਾਣਾ ਕਪੜਾ ।

੩ ਚਰਨ ਕਮਲ ।

੪ ਧੰਡੇ ।

੫ ਚਰਨਾਂ ਦਾ ਅੰਮ੍ਰਤ ਪੀਤਾ ।

੬ ਖੁਸ਼ੀ ।

ਬਤਾਵਨ ॥ ਸੁਨ ਸਿੰਘਨ ਤੇ ਸੰਤ ਸੁਨਾਵਨ ॥ ੧੩ ॥ ਮੈਂ ਬਹੁ
ਬੀਚ ਸਮਾਧੀ ਬਿਰੋਂ ॥ ਕਬ ਉਥਾਨ ਹੋਇ ਜਗਤ ਨਿਹਰੋਂ ॥
ਗਹਿਮਾ ਗਹਿਮ ਨਰਨ ਕਈ ਬੇਰੀ ॥ ਅਤਿ ਉਜਾਰ ਕਈ ਬਾਰੇ
ਹੇਰੀ ॥ ੧੪ ॥ ਅਹੈ 'ਅਚੰਭਾ ਲਖੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਜਾਂਹਿ ਪਰ ਥਾਇ ॥ ਸੇ ਲਹਿ ਗਯਾਨ ਖੋਇ ਅਗਯਾਨਹਿ ॥ ਜਨਮ
ਮਰਨ ਕਾ ਬੰਦਨ ਹਾਨਹਿ ॥ ੧੫ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਡੋਗਰ ਜਾਤ ਅਪਾਰ ਤਹਿ ਬਸੈ 'ਮੁਜ਼ੇਰਨ ਕਾਰ ॥

ਆਇ ਸੇਵ ਹਿਤ ਸੋਂ ਕਰੀ ਹੈ ਗੁਰ ਤਬੈ ਦਯਾਰ ॥ ੧੬ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਬਰ ਦੀਨਸ ਇਸ ਦੇਸ ਮਝਾਰੇ ॥ ਹੋਇ ਮਾਲਕੀ
ਬਸੇ ਅਪਾਰੇ ॥ ਭਯੇ ਸਾਚ ਅਬ ਬਸੇ ਘਨੇਰੇ ॥ ਗਵਨੇ ਸਤਿਗੁਰ
ਪੁਨਹਿ ਅਗੇਰੇ ॥ ੧੭ ॥ ਫਤੇ ਸਮੂ ਪੁਰ ਕੀਨਸ ਡੇਰਾ ॥ ਤਿਹ
ਸੰਗਤ ਕਰ ਭਾ ਬਹੁ ਤੇਰਾ ॥ ਲੰਗਰ ਆਦ ਸੇਵ ਬਹੁ ਕੀਨ ॥ 'ਲੁੰਡੀ
ਖੇਸ ਭੇਟ ਇਕ ਦੀਨ ॥ ੧੮ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਿਤ ਬਿਲਾਸ ਤਿਹ
ਬਾਰਾ ॥ ਲੁੰਡੀ ਬਾਂਧ ਖੇਸ ਤਨ ਧਾਰਾ ॥ ਮਾਨ ਸਿੰਘ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਭ ਸਨ
ਭਨਯੋ ॥ ਇਹੁ ਤਨਖਾਹ ਉਚਤ ਪ੍ਰਭ ਜਨਯੋ ॥ ੧੯ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ
ਕਹਯੋ ਦੇਸ ਤਸ ਭੇਸ ॥ ਲੁੰਡੀ ਤੇੜ ਸੁ ਮੋਢੇ ਖੇਸ ॥ ਨਿਸ ਬਸ ਪੁਰ
ਬਜੀਦ ਤਬ ਆਏ ॥ ਤੀਤਰ ਇਕ ਬੇਲਤ ਸੁਨ ਪਾਏ ॥ ੨੦ ॥
ਕਰ ਤੇ ਬਾਜ ਛੋਰ ਗੁਰਦਯੋ ॥ ਗਹਯੋ ਨਾਹਿ ਤਹਿਤੀਤਰ ਗਯੋ ॥ ਅਧਕ
ਦੂਰ ਲਗ ਗੁਰ ਤਿਹ ਪਾਛੇ ॥ ਗਹਯੋ ਜਾਇ ਭੇ ਸ੍ਰਮਤ ਸੁ ਆਛੇ ॥
੨੧ ॥ ਪੰਖ ਖੁਵਾਇ ਬਾਜ ਕੈ ਖਾਯੋ ॥ ਦਾਨ ਸਿੰਘ ਤਬ ਬਾਕ
ਅਲਾਯੋ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਇਤੇ ਕਸ਼ਟ ਤੇ ਗਹਯੋ ॥ ਪੁਨਹ ਜੀਅਤ ਹੀ
ਖਵਾਤ ਭਹਯੋ ॥ ੨੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਸੁਨਹੁ ਇਹੁ ਕਾਜ ॥
ਤੀਤਰ ਜਾਟ ਸੁ ਬਨੀਆਂ ਬਾਜ ॥ ਬੁਰਯੋ ਕਾਜ ਬਨੀਏਂ ਢਿਗ

ਗਯੋ ॥ ਦੇ ਗੁਰ ਜਾਮਨ ਕਰਜਾ ਲਯੋ ॥੨੩॥ ਮਰਨ ਪ੍ਰਯੰਤ ਨਾਹਿ
ਪੁਨ ਦੀਨ ॥ ਸੇ ਲੇਖਾ ਇਤ ਨਿਬਰਯੋ ਚੀਨ ॥ ਸੁਨ ਕੈ ਸਭ ਪਦ
ਬੰਦਨ ਧਾਰੀ ॥ ਬਸੇ ਤਾਹਿ ਨਿਸ ਚਢੇ ਅਗਾਰੀ ॥ ੨੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਘੋਰੇ ਕੀ ਤੈ ਮੋਖ ॥ ਲਗੀ ਰਹੀ ਤਿਹ ਥਾਨ ਅਸੇਖ ॥ ਜੰਡ ਹਰੇ ਸੇ
ਹੋਵਤ ਭਏ ॥ ਅਬ ਲਗ ਖਰੇ ਪਿਖੇ ਜੋ ਗਏ ॥ ੨੫ ॥ ਗ੍ਰਾਮ ਰੁਪਾਣੇ
ਪੁਨ ਚਲ ਆਇ ॥ ਇਕ ਘੋਗੜ ਪਿਖ ਹਤਯੋ ਤਦਾਇ ॥ ਜੇਰਾ
ਸਿੰਘ ਜੋਰ ਕਰ ਹਾਥ ॥ ਬੂਝਯੋ ਹੇ ਗੁਰ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ॥ ੨੬ ॥
ਘੋਘੜ ਕਾਮ ਕਿਸੀ ਨਹਿ ਆਇ ॥ ਕਿਮ ਹਤ ਕੀਨੋ ਸੰਕ ਮਿਟਾਇ ॥
ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਕਹਿ ਕੈ ਸਮਝਾਯੋ ॥ ਪਿੰਡ ਏਕ ਸਰਦਾਰ ਲਖਾਯੋ ॥
੨੭ ॥ ਹੁਤੀ ਸਿੱਖ ਇਕ 'ਤਨਜ ਕੁਮਾਰੀ ॥ ਚਹਯੋ ਸੱਤ ਤਿਹ
ਭਗਨ ਹੰਕਾਰੀ ॥ ਸਤਵੰਤੀ ਤਬ ਦੀਨੋ ਸੁਪੀ ॥ 'ਘੋਘੜ ਸਮ
ਘੋਗੜ ਹੁ ਪਾਪੀ ॥ ੨੮ ॥ ਤਬ ਤੇ ਤਨ ਸੇ ਘੋਗੜ ਪਾਯੋ ॥ ਸਿੱਖ
ਜਾਨ ਅਬ ਕਸ਼ਟ ਮਿਟਾਯੋ ॥ ਸੁਨ ਚਰਨੰ ਪਰ ਬੰਦਨ ਧਾਰੀ ॥ ਬਸੇ
ਨਿਸਾ ਤਹਿ ਆਨੰਦ ਧਾਰੀ ॥ ੨੯ ॥ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਜਿਤ ਕਿਤ ਸੁਨ
ਆਵੈ ॥ ਕਰ ਮੇਵਾ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਪਾਵੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਤ ਪਾਨੈ ਸਿੰਘ ਸਜੈ
ਹੈਂ ॥ ਕੇਤਕ ਸਦਾ ਨਿਕਟ ਗੁਰ ਰੈ ਹੈਂ ॥ ੩੦ ॥ ਕੇਹੜੀ ਤੇ ਪੁਨ
ਭੂਦੜ ਆਇ ॥ ਕਰੀ ਨਰਨ ਸੇਵਾ ਬਹੁ ਭਾਇ ॥ ਚਢੇ ਪ੍ਰਾਤ ਆਗੇ
ਚਲ ਪਰੇ ॥ ਕਾਲ ਝਗਣੀ ਸਿਵਰ ਉਤਰੇ ॥ ੩੧ ॥ ਤਹਾਂ ਮਹੀਰਹੁ
ਖਰੇ ਫੁਲਾਈ ॥ ਤੀਨ 'ਕਾਕ ਬਚਰੇ ਤਿਹ ਮਾਹੀ ॥ ਏਕ ਪਸਾਰਤ
ਚੂਚ ਨਿਕਾਰੇ ॥ ਪਿਖ ਤਿਹ ਦਿਸ ਤਿਹ ਬਾਕ ਉਚਾਰੇ ॥ ੩੨ ॥
ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਜਿਹ ਚੂਚ ਪਸਾਰੀ ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਗਹਿ ਕਰ ਦੈ ਹੋ ਮਾਰੀ ॥
ਸੁਨਤ ਚਢਯੋ ਗਹਿ ਕਰ ਪਰਹਾਰਾ ॥ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਕਰ ਜੋਰ
ਉਚਾਰਾ ॥ ੩੩ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕਿਹ ਕਾਰਨ ਮਰਵਾਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ

ਤਬ ਐਸ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਹੁਤੇ ਲਾਂਗਰੀ ਜੈ ਸਿੰਘ ਮੇਰਾ ॥ ਹੁਤੇ ਸੁਭਾਵ
 ਕਾਕ ਇਸ ਕੇਰਾ ॥ ੩੪ ॥ ਜੋ ਸਿੰਘ ਆਇ ਝਹੀ ਲੈ ਪਰੇ ॥ ਕਾਂ
 ਕਾਂ ਕਰ ਸਿਖ ਚਿਤ ਦੁਖ ਭਰੇ ॥ ਇਕ ਆਯੋ ਮਮ ਸਿੱਖ ਪਿਆਰਾ ॥
 ਕਰਯੋ ਤਿਹ ਆਤਮ ਦੁਖਿਆਰਾ ॥ ੩੫ ॥ ਦੀਨ ਸ੍ਰਾਪ ਤੂੰ ਕਾਕ
 ਸਮਾਨਾ ॥ ਕਰੈ ਦੁਖਾਵਨ ਸਿੱਖ ਮਹਾਨਾ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਦੇਹ ਕਾਕ ਕੀ
 ਧਾਰੀ ॥ ਕਰੀ ਸੇਵ ਅਬ ਕੀਨ ਉਧਾਰੀ ॥ ੩੬ ॥ ਤਹਿ ਤੇ ਗਮਨੇ
 ਦੀਨ ਦਯਾਰੇ ॥ ਆਦ ਬਬੀਰੇ ਪਿੰਡ ਉਤਾਰੇ ॥ ਜਬ ਪਹੁਚੇ ਪ੍ਰਭ
 ਟਿਬੇ ਫਕੀਰ ॥ ਸੈਨ ਬਰਾੜਨ ਭਈ ਅਧੀਰ ॥ ੩੭ ॥ ਸਵਾਰ
 ਪੰਚ ਸੈ ਨੌਂ ਸੈ ਪਿਆਦਾ ॥ ਭਏ ਅਧੀਰਜ ਬਿਨ ਅਹਿਲਾਦਾ ॥
 ਆਪਸ ਮਹਿ ਕਹਿ 'ਸੀਮ ਹਮਾਰੀ ॥ ਇਸ ਥਲ ਲਗ ਸਭ ਲੇਹੁ
 ਬਿਚਾਰੀ ॥ ੩੮ ॥ ਆਗੇ ਸੀਮ ਸਾਹਿਬੇ ਜਾਨੋ ॥ ਡੱਲਾ ਗੁਰ ਸਿਖ
 ਅਤ ਬਲਵਾਨੋ ॥ ਮਤ 'ਦਰਮਾਹਾ ਗੁਰ ਨਹਿੰ ਦਿਹੈਂ ॥ ਤੋ ਹਮਰੇ
 ਬਸ ਕਹਾਂ ਬਸਿਹੈਂ ॥ ੩੯ ॥ ਅਸ ਬਿਚਾਰ ਗੁਰ ਕੋ ਕਹਿ ਦਯੋ ॥
 ਹਮੋਂ ਚਾਕਰੀ ਅਬ ਇਤ ਦਯੋ ॥ ਆਗੇ ਹਮ ਨਹਿੰ ਜਾਵਨ ਬਾਛਾ ॥
 ਜਾਨਹੁ ਕਹਾ ਹਮਾਰੇ ਸਾਛਾ ॥ ੪੦ ॥ ਸੁਨ ਅਯੋਗ ਥਲ ਜਾਚਨ
 ਕਹਯੋ ॥ ਕੈ ਤਨਖਾਹੁ ਕਿ ਸਿੱਖੀ ਲਹਯੋ ॥ ਕਹਯੋ ਸਭਨ ਹਮ
 ਲੇਵਹਿੰ ਦਾਮਾ ॥ ਸਿੱਖੀ ਸੋਂ ਹਮਰੇ ਕਯਾ ਕਾਮਾ ॥ ੪੧ ॥ ਇਤਨੇ
 ਮਹਿੰ ਇਕ ਸਿਖ ਚਲ ਆਯੋ ॥ ਖੱਚਰ ਮੋਹਰਨ ਲਾਦ ਲਿਆਯੋ ॥
 ਕਹਯੋ ਪ੍ਰਭੂ ਸਿਖ ਪਠੀ ਕੁਬੇਰਾ ॥ ਪਿਖ ਗੁਰ ਬੈਰਾਰਨ ਦਿਸ ਹੇਰਾ
 ॥ ੪੨ ॥ ਗਿਨ ਗਿਨ ਕੈ ਸਭ ਕੋ ਤਬ ਦਯੋ ॥ ਦਾਨ ਸਿੰਘ ਇਕ
 ਨੇ ਨਹਿੰ ਲਯੋ ॥ ਕਹਯੋ ਪ੍ਰਭੂ ਤੁਮ ਭੀ ਲੇ ਲੀਜਹਿ ॥ ਭਾਈਅਨ
 ਸੰਗ ਭਾਈ ਹੋਵੀਜਹਿ ॥ ੪੩ ॥ ਹਾਬ ਜੋਰ ਕਰ ਅਰਜ਼ ਗੁਜਾਰੀ ॥
 ਹੇ ਗੁਰ ਦੀਜਹਿ ਸਿੱਖੀ ਪਿਆਰੀ ॥ ਦਾਸ ਜਾਨ ਇਨ ਸੋਂ ਨ

ਮਿਲੱਯੈ ॥ ^੧ਚੇਰੋ ਅਪਨੇ ਚਰਨਨ ਲੱਯੈ ॥ ੪੪ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ
ਹਰਖਤ ਬਾਕ ਉਚਾਰਾ ॥ ਬੀਜ ਬਰਾਰਨ ਰੱਖ ਦਿਖਾਰਾ ॥ ਜਥਾ
ਮਹਾਂ ਸਿੰਘ ਮਾਝੇ ਕੇਰਾ ॥ ਤਥਾ ਬਰਾਰਨ ਮਹਿੰ ਤੂੰ ਹੇਰਾ ॥ ੪੫ ॥
ਅਸ ਕਹਿ ਜੋ ਧਨ ^੨ਸੇਸੋ ਰਹਯੋ ॥ ਸੋ ਤਹਿ ^੩ਧਰਨੀ ਮਧ ਦਬ
ਦਹਯੋ ॥ ਨਾਮ ਗੁਪਤ ਸਰ ਤਾਹਿ ਉਚਾਰਾ ॥ ਚਲੇ ਤਹਾਂ ਤੇ ਦੀਨ
ਦਯਾਰਾ ॥ ੪੬ ॥ ਅਖਲ ਬਰਾਰ ਨੈਕਰੀ ਪਾਇ ॥ ਪੁਨਹਿ ਚਾਕਰੀ
ਗੁਰ ਢਿਗ ਚਾਇ ॥ ਮੂਢ ਜਾਨ ਗੁਰ ਦੀਨ ^੪ਬਿਦਾਈ ॥ ਦਾਨ
ਸਿੰਘ ਇਕ ਰਹਿਓ ਤਦਾਈ ॥ ੪੭ ॥ ਸਿੰਘ ਪਚਾਸ ਪਰੇਮੀ ਔਰ ॥
ਰਹੇ ਸੰਗ ਸੋਢੀ ਸਿਰ ਮੌਰ ॥ ਸਰ ਗੁਪਤੇ ਤੇ ਚਢੇ ਦਯਾਲਾ ॥ ਇਕ
ਜੰਗਲ ਮਹਿੰ ਸਿਵਰ ਸੁ ਘਾਲਾ ॥ ੪੮ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
ਮੁਕਤਸਰ ਤੇ ਮਾਲਵੇ ਵਹੀਰ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਸਹਿਸਰਮੇਂ
ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੦੦ ॥

ਦੋਹਿਰਾ॥ਜਿਹ ਬਨ ਮਹਿੰ ਸਤਿਗੁਰ ਥਿਰੇ ਤਿਹ ਕੇ ਗਿਰਦ ਨਵਾਇ॥
ਗ੍ਰਾਮਨ ਮਹਿੰ ਸਿਖ ਧਾਮ ਬਹੁ ਸੁਨਯੋ ਗੁਰੂ ਇਤ ਆਇ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਅਤ ਸ਼ਰਧਾ ਯੁਤ ਗੁਰ ਢਿਗ ਆਇ ॥ ਰਸਤ
ਆਦ ਬਹੁ ਭੇਟ ਚਢਾਇ ॥ ਲਗਯੋ ਦਿਵਾਨ ਭਯੋ ਬਹੁ ਮੰਗਲ ॥
ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਕਹਯੋ ਲਖੀ ਯਹ ਜੰਗਲ ॥ ੨ ॥ ਹੋਇ ਖਾਲਸਾ ਇਹਾਂ
ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਯਹ ਥਲ ਹੈ ਬਹੁ ਕਰਮਨ ਵਾਲਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਭੀ
ਬਸ ਹੈ ਥਾਨ ॥ ਗੁਰ ਬਚ ਤੇ ਅਬ ਬਸੈ ਮਹਾਨ ॥ ੩ ॥ ਕਾਮਨ
ਸਰਬ ਸਿਖਨ ਕੀ ਪੂਰੀ ॥ ਡੱਲੇ ਸੁਨੀ ਸੋਇ ਯਹ ਰੂਰੀ ॥ ਸ੍ਰੀ
ਸਤਿਗੁਰ ਆਏ ਇਸ ਦੇਸਾ ॥ ਭਯੋ ਹਰਖ ਮਨ ਤਬੈ ਬਿਸੇਸਾ ॥ ੪॥
ਹੁਤੋ ਦੇਸ ਤਿਹ ਕੋ ਸਰਦਾਰਾ ॥ ਲੀਨ ਚਾਰ ਸ਼ਤ ਸੰਗ ਸਵਾਰਾ ॥

ਉਤਸ਼ਵ ਯੁਤ ਮਿਲਬੇ ਗੁਰ ਆਯੋ ॥ ਲੱਖੀ ਜੰਗਲ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਾਯੋ
 ॥ ੫ ॥ ਸਹਿਤ ਭਾਵ ਚਰਨਨ ਪਰ ਪਰਯੋ ॥ ਸੁਖ ਅਨੰਦ ਗੁਰ
 ਬੂਝਨ ਕਰਯੋ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਹਾਰੀ ॥ ਸਭ
 ਬਿਧ ਸੁਖ ਅਨੰਦ ਹੈ ਭਾਰੀ ॥ ੬ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੋ ਅਬ ਮੋਰ ਸਥਾਨਾ ॥
 ਗਮਨ ਕੀਜੀਅਹਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਨ ਖਾਨਾ ॥ ਪਿਖਯੋ ਪੇਮ ਗੁਰ ਡੱਲੇ
 ਕੇਰਾ ॥ ਭਏ ਤਿਆਰ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਹ ਬੇਰਾ ॥ ੭ ॥ ^੧ਹੈ ਅਰੂਢ ਕਰ
 ਚਲੇ ਦਯਾਰਾ ॥ ਚਢਯੋ ਸੰਗ ਡੱਲਾ ਸਰਦਾਰਾ ॥ ਪੁਰ ਬਾਠਿੰਡੇ
 ਸਿਵਰ ਉਤਾਰਾ ॥ ਨਰ ਨਾਰੀ ਪੁਰ ਕੇ ਬਿਨ ਬਾਰਾ ॥ ੮ ॥ ਆਇ
 ਚਰਨ ਪਰ ਬੰਦਨ ਠਾਨੀ ॥ ਕਰ ਜੋਰਤ ਪੁਨ ਬਿਨੈ ਬਖਾਨੀ ॥ ਹੇ
 ਪ੍ਰਭ ਦੁਰਗ ਬਿਨੈ ਜੋ ਪਾਰਾ ॥ ਤਿਹ ਮਹਿੰ ਬਸੈ ਦੇਵ ਇਕ ਭਾਰਾ ॥
 ੯ ॥ ਜੋ ਨਰ ਉਤ ਦਿਸ ਭੂਲਯੋ ਜਾਇ ॥ ਦੋ ਭੈ ਤਿਸੈ ਸੁ ਦੇਵ
 ਹਤਾਇ ॥ ਇਹੀ ਕਸ਼ਟ ਹਮਰੇ ਮਿਟ ਦੀਜਹਿ ॥ ਦਾਸ ਜਾਨਕੈ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੁ ਕੀਜਹਿ ॥ ੧੦ ॥ ਸੁਨ ਤਿਨ ਬਿਨਤੀ ਦੀਨ ਦਯਾਲੇ ॥
 ਲੇ ਡੱਲੇ ਸੰਗ ਤਬ ਤਹਿ ਚਾਲੇ ॥ ^੨ਦੁਰਗ ਪ੍ਰਵੇਸੇ ਗੁਰ ਜਿਹ ਬਾਰਾ ॥
^੩ਦੇਵ ਮਨਜ ਤਨ ਧਰ ਤਿਹ ਬਾਰਾ ॥ ੧੧ ॥ ਆਇ ਚਰਨ ਪਰ
 ਬੰਦਨ ਠਾਨੀ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਕੀਨੇ ਪਾਪ ਮਹਾਨੀ ॥ ਜਿਹ ਤੇ ਦੇਵ ਜੂਨ
 ਮੈਂ ਪਰਯੋ ॥ ਅਬ ਨਿਸਤਾਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਯੋ ॥ ੧੨ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ
 ਕਹਯੋ ^੪ਉਮਰ ਕਛ ਸੇਸਾ ॥ ਕਰੋ ਕਾਜ ਅਬ ਤੁਮ ਬਿਧ ਏਸਾ ॥
 ਜਾਵਹੁ ਪੁਰ ਸਿਰੰਦ ਗੁਰ ਮਾਰੀ ॥ ਬਸੇ ਤਾਹਿ ਸੋ ਦੇਹੁ ਉਜਾਰੀ ॥
 ੧੩ ॥ ਤਜੋ ਪ੍ਰਾਨ ਪੁਨ ਸੁਭ ਗਤ ਪਾਵਹੁ ॥ ਛੋਡ ਦੁਰਗ ਅਬ ਤਹਾਂ
 ਸਿਧਾਵਹੁ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਦੇਵ ਚਰਨ ਸਿਰ ਨਾਯੋ ॥ ਪਿਖਤ ਲੇਪ ਤਤ
 ਛਨ ਸੋ ਥਾਯੋ ॥ ੧੪ ॥ ਬਸੇ ਨਿਸਾ ਤਹਿੰ ਗੁਰ ਗੁਨ ਖਾਨ ॥

੧ ਘੋੜੇ ਪਰ ਸਵਾਰ ਹੋਕੇ ।
ਸਰੀਰ ਧਾਰਿਆ ।

੨ ਕਿਲੇ ਵਿਚ ।

੪ ਥੋੜੀ ਉਮਰ ਬਾਕੀ ਹੈ ।

੩ ਦੇਵ ਨੇ ਮਨੁਖ ਵਾਲਾ

ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਅਬ ਹੈ ਤਿਹ ਥਾਨ ॥ ਤਹਿ ਤੇ ਚਢ ਮਗ ਅਨਿਕ
ਗਰਾਮੂ ॥ ਤਾਰਤ ਚਲੇ ਗੁਰੂ ਸੁਖ ਧਾਮੂ ॥ ੧੫ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਤਿਲਵੰਡੀ ਸਾਹਿਬੋ ਜਹਾਂ ਡਾਲੇ ਦੁਰਗ ਰੁ ਧਾਮ ॥

ਲਿਆਵਤ ਡੱਲਾ ਤਹਿ ਭਯੋ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖ ਧਾਮ ॥ ੧੬ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਚਹਯੋ ਦੁਰਗ ਮਹਿ ਸਿਵਰ ਕਰਾਯੋ ॥ ਗੁਰ ਕੋ
ਨਵਮ ਗੁਰੂ ਬਲ ਭਾਯੋ ॥ ਤਬ ਡੱਲੇ ਬਹੁ ਨਰ ਲਗਵਾਇ ॥ ਅਤ
ਉਚੇ ਇਕ ਬੜੇ ਬਨਾਇ ॥ ੧੭ ॥ ਸੁਨ ਤੰਬੂ ਗੁਰ ਹਿਤ ਲਗਵਾਯੋ ॥
ਤਾਨ ਕਨਾਤ 'ਸਵਾਨ ਸਜਾਯੋ ॥ 'ਚਾਮੀਕਰ ਪਰਯੰਕ ਡਸਾਵਾ ॥
ਕਰ ਬਿਨਤੀ ਗੁਰ ਕੋ ਬਠਲਾਵਾ ॥ ੧੮ ॥ ਕਮਰ ਕਸਾ ਸਤਗੁਰ
ਤਬ ਖੋਲਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਕੀਨਸ ਬਚਨ ਅਮੋਲਾ ॥ ਜੁਧ ਅਖਾਰੇ ਬਹੁ
ਬਿਧ ਕੀਨ ॥ ਇਹ ਠਾਂ ਆਇ ਦਮਾ ਅਬ ਲੀਨ ॥ ੧੯ ॥ ਨਾਮ
ਦਮਦਮਾਂ ਇਸਕੋ ਭਯੋ ॥ ਸੁਨ ਸਭ ਯੁਤ ਡੱਲਾ ਹਰਖਯੋ ॥ ਖਾਨ
ਪਾਨ ਸਭ ਬਿਧ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਕੀਨਸ ਡੱਲੇ ਬਿਨ ਅਹੰਮੇਵਾ ॥ ੨੦ ॥
ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਬਸ ਗੁਰ ਤਿਹ ਥਾਨਾ ॥ ਸੁਧ ਪਸਰੀ ਜਿਤ ਕਿਤ
ਅਸਥਾਨਾ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤ ਸੰਗਤ ਨਈ ਚਲ ਆਵੈ ॥ ਦਰਸ ਕਰੈ
ਬਹੁ ਭੇਟ ਚਢਾਵੈ ॥ ੨੧ ॥ ਮੇਲਾ ਰਹੇ ਗੁਰੂ ਕੇ 'ਤਾਰ ॥ ਖੰਡ ਧਾਰ
ਲੇ ਸਜੈਂ ਸੁ ਬੀਰ ॥ ਡੱਲੇ ਤੇ ਡੱਲਾ ਸਿੰਘ ਭਯੋ ॥ ਨਿਸ ਦਿਨ ਸੇਵ
ਕਰਤ ਬਹੁ ਰਯੋ ॥ ੨੨ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਸੁੰਦਰੀ ਸਾਹਿਬ ਕੈਰਾਂ ਦੂਜ ॥

ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਯੁਤ ਜੰਗ ਤੇ ਦਿਹਲੀ ਬਿਖੈ ਪਹੂਜ ॥ ੨੩ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਗੁਰ ਦਮਦਮੇ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜਾਨੇ ॥ ਮਾਤਨ ਸੋਂ
ਸਭ ਭੇਦ ਬਖਾਨੇ ॥ ਸੁਨ ਮਾਤਨ ਤਤ ਛਿਨ ਕਰ ਤਿਆਰੀ ॥ ਸ੍ਰੀ
ਸਤਿਗੁਰ ਦਿਸ ਤਬੈ ਪਧਾਰੀ ॥ ੨੪ ॥ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਦੇਹਲੀ ਸਿੱਖ

ਘਨੇ ॥ ਆਏ ਅਖਲ ਮਾਤਹਨ ਸਨੇ ॥ ਮਗ ਉਲੰਗ ਦਮਦਮੇ ਸੁ
ਆਇ ॥ ਲਗਯੋ ਦਿਵਾਨ ਗੁਰੂ ਦਰਸਾਇ ॥ ੨੫ ॥ ਪਤਿ ਗੁਰ
ਚਰਨਨ ਵੰਦਨ ਕੀਨ ॥ ਪਿਖੇ ਗੁਰੂ ਤਬ ਸੁਤਨ ਬਿਹੀਨ ॥ ਕਰ ਕੇ
ਜੋਰਤ ਅਰਜ ਗੁਜਾਰੀ ॥ ਹੇ ਪਤਿ ਸ੍ਰਾਮੀ ਬਿਨੈ ਹਮਾਰੀ ॥ ੨੬ ॥
ਕਹਾਂ ਗਏ ਸੁਤ ਚਾਰ ਪਿਆਰੇ ॥ ਜੋ ਸਦ ਰਹਿਤ ਹਜੂਰ ਤੁਮਾਰੇ ॥
ਐ ਬਿਧ ਮਾਤ ਕਹਾਂ ਦਰਸੀਜਹਿ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਬਹ ਪਤਬਿਤੋ
ਸੁਨੀਜਹਿ ॥ ੨੭ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਧਰਮ ਹੇਤ ਸ਼ਹੀਦ ਭੇ ਜਗ ਮਹਿ ਸੁਜਸ ਬਢਾਇ ॥

ਜੋਰ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸੁਨਾਯੋ ਮਾਤਨ ਸੁਨ ਦੁਖ ਪਾਇ ॥ ੨੮ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਅਤ ਵਰਾਗ ਕੀਨਸ ਤਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ਸਭ

ਦਿਵਾਨ ਦਿਗ ਅਸੂਨ ਡਾਲਾ ॥ ਕਰਨਾ ਰਸ ਸਭ ਮਹਿ ਬਹੁ
ਛਾਯੋ ॥ ਮਾਤਨ ਦੁਖ ਬਰਨਯੋ ਨਹਿ ਜਾਯੋ ॥ ੨੯ ॥ ਤਬ ਸਤਿਗੁਰ
ਪਿਖ ਗਿਰਾ ਉਚਾਰੇ ॥ ਸੁਨਹੁ ਸੁਬਿਤ ਯਹ ਬਾਕ ਹਮਾਰੇ ॥ ਪੰਥ
ਉਪਰੇ ਚਾਰੇ ਵਾਰੇ ॥ ਅਹੈ ਪੰਥ ਸਭ ਪੁੱਤ੍ਰ ਤੁਹਾਰੇ ॥ ੩੦ ॥ ਧਰਮੀ
ਪੁੱਤ੍ਰ ਹਮਾਰੇ ਭਏ ॥ ਜਿਨ ਸਮ ਸੁਜਸ ਨ ਕੋ ਜਗ ਲਏ ॥ ਇਨ ਹਿਤ
ਸ਼ੋਕ ਭਲੋ ਨਹਿ ਕਰਨੋ ॥ ਅਮਰ ਭਏ ਸਦ ਨਹਿ ਤਿਹ ਮਰਨੋ ॥
੩੧ ॥ ਸੰਤ ਪੁੱਤ੍ਰ ਨਹਿ ਸੋਚਨ ਜੋਗ ॥ ਜਨਮ ਪਾਇ ਜਗ ਮਹਿ ਜੋ
ਲੋਗ ॥ ਨਹਿ ਭਗਤੀ ਨਹਿ ਦਾਤਾ ਸੂਰਾ ॥ ਸੋਚਨ ਜੋਗ ਮਰੈ ਸੋ
ਊਰਾ ॥ ੩੨ ॥ ਇਤ ਆਦਕ ਬਹੁ ਦੇਹ ਉਪਦੇਸੂ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦਿਸ਼ਟ
ਤੇ ਹਰੇ ਕਲੇਸੂ ॥ ਤਬ ਜੁਗ ਸਿੰਘ ਗੁਰੂ ਪੈ ਆਇ ॥ ਬਹੁ ਭੇਟਾ ਧਰ
ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ॥ ੩੩ ॥ ਅੰਤਰਯਾਮੀ ਸਭਨ ਜਨਾਵਨ ॥ ਬੂਝਨ
ਕੀਨ ਤਿਨਹੁ ਕੇ ਪਾਵਨ ॥ ਕਹਾਂ ਨਾਮ ਕਹਿ ਤੇ ਚਲ ਆਇ ॥ ਸੁਨ
ਕਰ ਜੋਰਤ ਸਕਲ ਸੁਨਾਇ ॥ ੩੪ ॥ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਤਿਲੋਕ ਸਿੰਘ

ਨਾਮ ॥ ਫੂਲ ਸੰਦਲੀ ਕੇ ਸੁਖ ਧਾਮ ॥ ਅਹੈਂ ਸਿੱਖ ਪ੍ਰਭ ਚਰਨ
 ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਸਰਸੇ ਤੇ ਜਬ ਬਿਛਰ ਸਿਧਾਰੈ ॥ ੩੫ ॥ ਸੁਨਯੋ ਜੰਗ
 ਗੁਰ ਕਰ ਚਮਕੌਰ ॥ ਪੁਨਹਿ ਗਏ ਤਿਹ ਤੇ ਕਿਹ ਠੌਰ ॥ ਭੇ ਸ਼ਹੀਦ
 ਗੁਰ ਸੁਤ ਸਿਖ ਤਹਾਂ ॥ ਗਏ ਤਬੈ ਹਮ ਰਣ ਥਲ ਜਹਾਂ ॥ ੩੬ ॥
 ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੁਰਕਨ ਤੇ ਡਰ ਧਰ ਕੈ ॥ 'ਬੇਸ ਬਾਵਰੋ ਅਪਨੇ ਕਰ ਕੈ ॥
 ਸਿਰ ਤੇ ਨਗਨ ਧੂਰ ਤਨ ਭਰੇ ॥ ਲੋਥਨ ਬਿੰਦਨ ਮਹਿ ਬਹੁ ਫਿਰੇ ॥
 ੩੭ ॥ ਅਪਨੇ ਜਾਨ ਦਾਸ ਮੋ ਤਾਈ ॥ ਦੋਨਹੁ ਲੋਥੈ ਦਈ ਦਿਖਾਈ ॥
 ਇਕ 'ਗੁਹਾਰ ਕੋ ਤਬੈ ਬਿਛਾਵਾ ॥ ਦੋਨਹੁ ਤਨ ਤਿਨ ਉਪਰ ਪਾਵਾ
 ॥ ੩੮ ॥ ਅਪਰ ਸਿੰਘ ਜਿਤ ਕਿਤ ਤੇ ਮਿਲੇ ॥ ਰਚ ਕਰ ਚਿਤਾ
 ਸੁਧਾਰਨ ਭਲੇ ॥ ਦਈ ਆਗ ਪ੍ਰਭ ਕਰ ਸਸਕਾਰੇ ॥ ਤਵ ਕਿਰਪਾ ਤੇ
 ਕਰ ਅਸ ਕਾਰੇ ॥ ੩੯ ॥ ਰਾਵਰ ਸੁਧ ਜਬ ਇਤ ਸੁਨ ਪਾਈ ॥
 ਦਰਸਨ ਹਿਤ ਆਏ ਚਨਨਨ ਮਾਈ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਮਾਤ ਅਖਲ
 ਦੀਵਾਨ ॥ ਸਾਧ ਸਾਧ ਸਭ ਕੀਨ ਬਖਾਨ ॥ ੪੦ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ
 ਕਰ ਕੀਨ ਨਿਹਾਲ ॥ ਕਹਯੋ ਬਾਕ ਅਸ ਮੁਖਹੁ 'ਰਸਾਲ ॥ ਸਪਤਮ
 ਗੁਰ ਤੇ ਬਰ ਬਹੁ ਪਾਏ ॥ ਹਮ ਤੇ ਭੀ ਅਬ ਤੁਮ ਬਰਸਾਏ ॥ ੪੧ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਮਨ ਗੁਰੂ ਕੇ ਹਾਥ ਬੰਦ ਤਿਹ ਕਾਲ ॥

ਅਤ ਨਿੰਮ੍ਰਤ ਹੈ ਬਿਨੋ ਕੀ ਹਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਇਸ ਢਾਲ ॥ ੪੨ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਸਦਾ ਮੋਹ ਬਸ ਦੁਖ ਕੋ ਪਾਵਹਿ ॥ ਯਹ ਬਿਨਤੀ
 ਚਰਨਨ ਢਿਗ ਗਾਵਹਿ ॥ ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਧਾਰਕੈ ਆਵੈ ॥ ਭੋਗ
 ਬੈਸ ਪੁਨ ਮ੍ਰਿਤ ਹੈ ਜਾਵੈ ॥ ੪੩ ॥ ਯਹ ਸਭ ਕਥਾ ਸੁਨਾਵਨ
 ਕੀਜਹਿ ॥ ਮੋਹ ਆਦ ਦੁਖ ਦਾਸ ਹਰੀਜਹਿ ॥ ਹੈ ਜਸ ਵਿਧ
 ਸਿੱਖਨ ਕਲਯਾਨ ॥ ਤਥਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਰੋ ਬਖਾਨ ॥ ੪੪ ॥ ਸੁਨ
 ਸਿਖ ਤੇ ਗੁਰ ਬਹੁ ਹਰਖਾਨੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਅਸ ਬਚਨ ਬਖਾਨੇ ॥

ਧੰਨ ਧੰਨਯ ਤੂੰ ਸਿਖ ਬਡਭਾਗੀ ॥ ਪਰ ਉਪਕਾਰ ਤੋਹਿ 'ਰੁਚ ਜਾਗੀ
 ॥ ੪੫ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਜਬਾ ਜਨਮ ਨਰ ਪਾਇ ॥ 'ਬਾਰ ਜੁਬਾ
 'ਬਿਧ ਮ੍ਰਿਤ ਜਸ ਥਾਇ ॥ ਸਗਰੀ ਕਥਾ ਸੁਨਾਵਨ ਕਰੀ ॥ ਸੁਨ
 ਸਭ ਸੰਗਤ ਸਿਖ ਤਿਹ ਘਰੀ ॥ ੪੬ ॥ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਯੁਤ ਭਏ
 ਨਿਹਾਲ ॥ ਨਾਮ ਹੁਕਮ ਸਤਿ ਕਥਾ ਰਸਾਲ ॥ ਕਹਯੋ ਗੁਰੂ ਸਿਖ
 ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦਨ ਕੋ ਸ਼ੋਕ ਚਿਤਾਰੇ ॥ ੪੭ ॥ ਤਿਨ
 ਕਾਰਨ ਹਰਿ ਮਨੀ ਪਿਆਰੇ ॥ ਬੂਝੀ ਪੰਥ ਹੇਤ ਹਿਤ ਧਾਰੇ ॥ ਅਬ
 ਤੇ ਸਿੱਖ ਹੁਕਮ ਸਤਿ ਹੋਇ ॥ ਦਿਵਸ ਦੁਸੈਹਰ ਲਗ ਯਹ ਹੋਇ ॥
 ੪੮ ॥ ਹੂ ਕਲਯਾਨ ਸਿੱਖ ਤਿਸ ਕੇਰੀ ॥ ਸਹੀ ਮਾਨੀਅਹਿ ਕਹਿਨੀ
 ਮੇਰੀ ॥ ਸੁਨ ਸਿੰਘਨ ਤਬ ਸਤਿ ਕਰ ਮਾਨੀ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪਰ
 ਬੰਦਨ ਠਾਨੀ ॥ ੪੯ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
 ਦਮਦਮਾਂ ਸਾਹਿਬ ਰਚਨ ਐ ਦਿਹਲੀ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਹਿਲ
 ਆਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਇਕ ਸੁਤ ਏਕਮੇਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥੧੦੧॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਦਸਮੇਸ ਜੀ ਬਸ ਦਮਦਮੇਂ ਸਥਾਨ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਸੁਤ ਚਾਰ ਹਿਤ ਚਹਯੋ ਪਾਠ ਕਰਵਾਨ ॥ ੧ ॥
 ਚੌਪਈ ॥ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਭਗਤੂ ਸੁਤ ਏਕ ॥ ਸੰਗ ਚਤ੍ਰ ਸਿਖ
 ਜੋ ਮਤ ਨੇਕ ॥ ਹੁਕਮ ਦੀਨ ਪੰਚੋ ਅਬ ਜਾਯੋ ॥ ਪੁਰ ਕਰਤਾਰ ਧੀਰ
 ਮਲ ਪਾਯੋ ॥ ੨ ॥ ਹਮ ਦਿਸ ਤੇ ਪਗ ਬੰਦਨ ਕੀਜਹਿ ॥ ਪੁਨ ਸਭ
 ਬ੍ਰਿਥਾ ਜੰਗ ਕਹਿ ਦੀਜਹਿ ॥ ਐ ਕਹੋ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀਜੈ ॥
 ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦਨ ਹਿਤ ਪਾਠ ਲਖੀਜੈ ॥ ੩ ॥ ਭੋਗ ਪਾਇ ਪੁਨ ਕਰੈਂ
 ਪੁਚਾਵਨ ॥ ਅਦਬ ਸੈਹਤ ਬਹੁ ਕੀਜਹਿ ਲਿਆਵਨ ॥ ਸੁਨ

ਆਇਸ ਪਗ ਬੰਦਨ ਧਾਰੀ ॥ ਗਮਨਤ ਆਏ ਪੁਰੀ ਕਰਤਾਰੀ ॥
 ੪ ॥ ਮਿਲੇ ਧੀਰ ਮਲ ਕੋ ਸਭ ਜਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਦਿਸ ਤੇ ਸਕਲ
 ਸੁਨਾਇ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਕਹਯੋ ਸੁਨਯੋ ਮੈਂ ਸਾਰੇ ॥ ਮਾਤਾ ਯੁਤ ਸੁਤ
 ਚਾਰੇ ਮਾਰੇ ॥ ੫ ॥ ^੧ਪ੍ਰੰਚ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਨਹਿੰ ਦੈਹੋਂ ॥ ਨਹਿੰ ਦੈਹੈਂ
 ਪੁਨ ਕਹਾਂ ਕਰੈ ਹੋਂ ॥ ਹੈ ਸਮਰੱਥ ਦਸਮ ਗੁਰ ਜੇਈ ॥ ਕਿਉਂ ਨਹਿੰ
 ਗ੍ਰੰਥ ਅਪਨ ਰਚ ਲੇਈ ॥ ੬ ॥ ਮੈਂ ਨਿਜ ਪਿਤਾ ਹੇਤ ਨਹਿੰ ਦਯੋ ॥
 ਅਬ ਦਿਉਂ ਨਹਿੰ ਜਾਹੋ ਮਗ ਲਯੋ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਹੈ ਨਿਰਾਸ ਉਠ
 ਚਾਲੇ ॥ ਆਇ ਦਮਦਮੇਂ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਲੇ ॥ ੭ ॥ ਧੀਰ ਮੱਲ ਕੀ
 ਕਹੀ ਸੁਨਾਈ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਨ ਚਿੰਤਾ ਕਾਈ ॥ ਖਸ਼ਟਮ ਗੁਰ
 ਕੋ ਬਚ ਸਫਲਾਵਹਿੰ ॥ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਰਚ ਜਗ ਪ੍ਰਗਟਾਵਹਿੰ ॥ ੮ ॥
 ਤਬ ਇਕ ਦਿਸ ਤੰਬੂ ਸਾਹਿਵਾਨਾ ॥ ਅਤ ਸੁੰਦਰ ਤਤ ਛਿਨ
 ਲਗਵਾਨਾ ॥ ਕਾਗਦ ^੨ਮਸ ਲਿਖਣ ਮੰਗਵਾਈ ॥ ਜਸ ਪ੍ਰਿਥਮਹਿੰ
 ਗੁਰਦਾਸ ਸੁ ਭਾਈ ॥ ੯ ॥ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਕੋ ਤਥਾ ਬਠਾਵਾ ॥ ਇਕ
 ਓਅੰਕਾਰ ਸਤਿਨਾਮ ਅਲਾਵਾ ॥ ਲਿਖਨ ਲਗਯੋ ਤਬ ਹੀ ਸੁਭ
 ਭਾਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਦਸਮੇਂ ਗੁਰ ਉਚਰਤ ਜਾਈ ॥ ੧੦ ॥ ^੩ਅਖਲ
 ਲਿਖਾਯੋ ਤਿਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਲਿਖੀ ^੪ਗਿਰਾ ਗੁਰ ਨਵਮ ਸੁ ਧਾਰਾ ॥
 ਰਾਗ ਤੀਸ ਤਹਿ ਜੈਜਾਵੰਤੇ ॥ ਲਿਖਯੋ ਦੋਹਿਰਾ ਨਿਜ ਭਗਵੰਤੇ ॥
 ੧੧ ॥ ਖਲਾਸੇ ਤਹਾਂ ਖਾਲਸੇ ਕੀਨੇ ॥ ਖਸ਼ਟ ਮਾਸ ਕਰ ਬੀੜ
 ਨਵੀਨੇ ॥ ਉਤ ਡਲ ਸਿੰਘ ਦਮਦਮਾਂ ਥਾਨ ॥ ਪਾਕ ਬਨਾਯੋ ਉਚ
 ਮਹਾਨ ॥ ੧੨ ॥ ਸੰਮਤ ਜੁਗ ਸ਼ਤ ਛੱਤੀ ਮਾਹਿੰ ॥ ਦਿਵਸ ^੫ਬਸੇਹੇ
 ਸੈ ਉਤਸ਼ਾਹਿ ॥ ਪਾਠ ਅਖੰਡ ਧਰ ਭੋਗ ਪਵਾਯੋ ॥ ਦੀਨ ਦਾਨ ਬਹੁ
 ਯੋਗ ਕਰਾਯੋ ॥ ੧੩ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਦਸਮ ਗੁਰੂ ਕੀ ਬੀੜਾ ॥ ਭੀ

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਾਟੇ ਸਿਖ ਪੀੜਾ ॥ ਮੇਲੋ ਭੀ ਦਮਦਮੇਂ ਸਥਾਨ ॥ ਤਿਹ
ਦਿਨ ਤੇ ਬਹੁ ਲਗੇ ਮਹਾਨ ॥ ੧੪ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਪਰ ਉਪਕਾਰ ਬਡੋ ਕੀਓ ਸਤਿਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ॥
ਥਿਰੇ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਸਮ ਅਧਕ ਲਾਗਹਿ ਨਿਤਹਿ ਦਿਵਾਨ ॥ ੧੫ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਹੋਵਹਿ ਕੀਰਤਨ ਸੰਗਤ ਆਵਹਿ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ
ਮੇਲੋ ਲਗਯੋ ਰਹਾਵਹਿ ॥ ਦੇਗ ਅਤੋਟ ਚਲੈ ਹਰ 'ਸਾਤੇ ॥ ਉਚ
ਨੀਚ ਜਿਹ ਤੇ ਵਰਸਾਤੇ ॥ ੧੬ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵਿੱਖਯਤ ਜਾਨ ॥
ਤੋਪੈਂ ਜੁਗ ਸੁਭ ਕੀਨ ਬਨਾਨ ॥ ਤੰਬੂ ਐ ਸਮਯਾਨੇ ਘਨੇ ॥ 'ਅਸ੍ਰ
ਖਰੀਦੇ ਬਡ ਮੁਲ ਸਨੇ ॥ ੧੭ ॥ ਸਫਰ ਹੇਤ ਜੋ ਚਹਿ ਸਮਯਾਨੇ ॥
ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਰਹਿ ਬਨਾਨੇ ॥ 'ਦਸ ਸਹੰਸ੍ਰ ਪਰ 'ਗਜ
ਲਿਯ ਨੀਕਾ ॥ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਨਿਤ ਕਰੈਂ ਉਡੀਕਾ ॥ ੧੮ ॥ ਇਕ
ਦਿਨ ਗੁਰ ਬਡ ਲਗਯੋ ਦਿਵਾਨ ॥ ਆਇ ਮਹੰਤ ਦੋਇ ਤਿਹ ਥਾਨ ॥
ਸਾਧ ਦਿਵਾਨਨ ਕੇ ਤਿਹ ਕਾਲਾ ॥ ਸੁੱਖੁ ਬੁੱਧੁ ਨਾਮ ਬਿਸਾਲਾ ॥
੧੯ ॥ ਢੱਢ ਸ਼ਾਰੰਗੀ ਕਰ ਮਹਿ ਧਾਰੀ ॥ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰ ਚਰਨ
ਮਝਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪਿਖ ਸਾਧਨ ਕੈ ਰਰਯੋ ॥ ਸੰਤੋ ਕਛੂ ਸੁਨਾਵਨ
ਕਰਯੋ ॥ ੨੦ ॥ ਸੁਨਤ ਸਾਧ ਅਤ ਹਰਖ ਬਢਾਇ ॥ ਮਾਲਵ ਸੁਰ
ਧਰ ਮੱਧ ਸੁਨਾਇ ॥

ਯਥਾ ॥ ਕੱਚਾ ਕੋਠਾ ਵਿਚ ਵੱਸਦਾ ਜਾਨੀ ॥ ਸਦਾ ਨ ਮਾਪੇ
ਨਹੀਂ ਜੁਵਾਨੀ ॥ ਚਲਣਾਂ ਅੱਗੇ ਕਾਹੇ ਗੁਮਾਨੀ ॥ ਮਨ ਸਿਆਣਾ
ਹੋ ਪੁਗੂ ਨਿਦਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਅਸ ਸੁਨਾਇ ਕਰ ਬੰਦਨ ਧਾਰੀ ॥ ਪੁਨਾ
ਪ੍ਰਕਰਮਾ ਕੀਨਸ ਚਾਰੀ ॥ ੨੧ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਨ ਪਰ ਪਰਸਨ
ਭਏ ॥ ਏਕ 'ਚਕੂਟਾ ਬਖਸ਼ਸ ਦਏ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ ਸਾਧ ਬ੍ਰਿਤੀ ਨਿਤ

ਰਹੀਅਹਿ ॥ ਜੋ ਚਾਹੋ ਤਬ ਇਸ ਤੇ ਲਹੀਅਹਿ ॥ ੨੨ ॥ ਅਸ ਬਰ
 ਪਾਇ ਸਾਧ ਹਰਖਾਨੇ ॥ ਚਰਨ ਬੰਦ ਭੇ ਬਿਦਾ ਤਦਾਨੇ ॥ ਛੱਤੇ
 ਆਣੇ ਨਗਰ ਮਝਾਰਾ ॥ ਸੱਯਦ ਵੈਸੀ ਜਗ 'ਉਜਿਆਰਾ ॥ ੨੩ ॥
 ਸੁਨਯੋ ਸੁਜਸ ਗੁਰ ਕੇ ਤਿਹ ਸ਼ਾਹਿ ॥ ਆਯੋ ਗੁਰ ਚਰਨਨ ਸਿਰ
 ਨਾਹਿ ॥ ਸਵਾ ਸਵਾ ਮਣ ਰਸਤ ਕੜਾਹਿ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਚਰਨਨ ਬੀਚ
 ਚਢਾਇ ॥ ੨੪ ॥ ਹਾਥ ਚੋਰ ਕਰ ਅਰਜ਼ ਗੁਜਾਰੀ ॥ ਪਰਯੋ ਆਨ
 ਮੈਂ ਸ਼ਰਨ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਦਾਸ ਆਪਨੋ ਮੋਹਿ ਬਨਾਵਹੁ ॥ ਕਰਹੁ ਸਿੰਘ
 ਪਾਹੁਲ ਛਕਵਾਵਹੁ ॥ ੨੫ ॥ ਜਗਤ ਬਿਖੈ ਹੈਂ ਪੰਥ ਘਨੇਰੇ ॥ ਭਲੀ
 ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਰਬ ਮੇਂ ਹੇਰੇ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ^੨ਮੂੰਡ ਸਿਰ ਭੀਖ ਮੰਗਾਵਹਿ ॥
 ਭਲੋ ਭੇਸ ਤੇ ਬੁਰੇ ਬਨਾਵਹਿ ॥ ੨੬ ॥ ਰਾਵਰ ਪੰਥ ਸਮਾਨ ਨ
 ਆਨ ॥ ਮੈਂ ਪਰਖੀ ਸਭ ਰੀਤ ਪਛਾਨ ॥ ਉਜਲ ਭੇਸ ਸੁ ਉਜਲ
 ਮਤਾ ॥ ਸਿਮਰਤ ਸੱਤਿਨਾਮ ਚਿਤ ਰਤਾ ॥ ੨੭ ॥ ਯਾਂਤੇ ਹੈ ਮੇਰੀ
 ਅਭਲਾਖਾ ॥ ਬਨਹੁ ਸਿੰਘ ਮੈਂ ਯਾਂਤੇ ਭਾਖਾ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਭ
 ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਧਾਰੀ ॥ ਪੂਰਬ ਭਲੀ ਰੀਤ ਤੈਂ ਡਾਰੀ ॥ ੨੮ ॥ ਮੁਸਲਮਾਨ
 ਹੁਇ ਭਾਵਨ ਧਰੈ ॥ ਮਿਲਨ ਪੰਥ ਮਹਿ ਜੇ ਹਿਤ ਕਰੈ ॥ ਤੈ ਯਹਿ
 ਉਚਤ ਖਾਲਸੇ ਬੀਚ ॥ ^੩ਪਾਹੁਲ ਲਹੈ ਉਚ ਕੈ ਨੀਚ ॥ ੨੯ ॥
 ਕਾਨ੍ਹ ਸਿੰਘ ਸੇਂ ਹੁਕਮ ਬਖਾਨਾ ॥ ਖਰੇ ਹੋਹੁ ਕਰ ਸਿੱਖ ਸੁਜਾਨਾ ॥
 ਲੇ ਆਗਯਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਨਵਾਯੋ ॥ ਖਰੇ ਹੋਇ ਤਤਕਾਲ ਛਕਾਯੋ ॥
 ੩੦ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਤਬ ਨਾਮ ਉਚਰਯੋ ॥ ਸੁਭ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ ਤਿਹ
 ਧਰਯੋ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਕਹਿ ਫਤੇ ॥ ਭਾ ਕਲਯਾਣ ਉਚਤ ਮੁਦ
 ਚਿਤੇ ॥ ੩੧ ॥ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨ ਲਗਯੋ ਗੁਰ ਕੇਰਾ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ
 ਪਠ ^੪ਸੰਝ ਸਵੇਰਾ ॥ ਕਛ ਦਿਨ ਰਹਿ ਪੁਨ ਬਿਦਾ ਸੁ ^੫ਜਾਚੀ ॥

੧ ਪ੍ਰਗਟ ।

੨ ਸਿਰ ਮੂੰਡ ਕੇ ।

੩ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ।

੪ ਸੰਧਿਆਂ ਵੇਲੇ ।

੫ ਮੰਗੀ ।

ਗਮਨਯੋ ਮਤਿ ਸਿੱਖੀ ਮਹਿ ਰਾਚੀ ॥ ੩੨ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਦੀਵਾਨ ਮਧ ਜੁੱਧ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਕੇਰ ॥

ਚਲਯੋ ਪੁਸ਼ਟੀ ਡਲ ਸਿੰਘ ਸੁਨਯੋਂ ਅਸ ਬਿਧ ਕਹਿ ਤਿਹ ਬੇਰ ॥ ੩੩ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਲਰੇ ਕੀਨ ਘਮਸਾਨਾ ॥ ਜੁਲਮੀ ਤੁਰਕ
ਕਰੇ ਬਹੁ ਹਾਨਾ ॥ ਕਾਰਜ ਪਰੇ ਜੰਗ ਕੇ ਭਾਰੇ ॥ ਭੇ ਸ਼ਹੀਦ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦੇ
ਚਾਰੇ ॥ ੩੪ ॥ ਸਮੇਂ ਕਸ਼ਟ ਕੇ ਅਤ ਜਬ ਆਇ ॥ ਹਮ ਕੋ ਸਿਮਰਯੋ
ਨਹੀਂ ਕਦਾਇ ॥ ਦੋ ਸੈ ਕਿਧੈ ਤੀਨ ਸੈ ਬੀਰ ॥ ਲੇਕਰ ਮੈਂ ਪਹੁੰਚਤ
ਪ੍ਰਭ ਤੀਰ ॥ ੩੫ ॥ ਕਰ 'ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਮ ਕੇ ਜੁੱਧ ਬਿਸਾਲੇ ॥ ਸਭ ਬਿਧ
ਰਾਵਰ ਰਖਤ ਸੁਖਾਲੇ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਡੱਲੇ ਤੇ ਸੁਭ ਵੈਨੰ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ
ਭਾਖਯੋ 'ਪੰਕਜ ਨੈਨੰ ॥ ੩੬ ॥ ਭਈ ਸੁ ਭਈ ਬੀਤ ਅਬ ਗਯੋ ॥
ਹਾਥ ਨ ਆਵਤ ਜਤਨ ਜਿ ਲਯੋ ॥ ਜੰਗ ਬਿਖੈ ਮਾਰਨ ਕੇ ਮਰਨੋਂ ॥
ਪਸਚਾਤਾਪ ਕਹਾਂ ਤਿਸ ਕਰਨੋਂ ॥ ੩੭ ॥ ਪੁਨ ਡੱਲਾ ਬੋਲਯੋ ਸੁਨ
ਐਸੇ ॥ ਅਹੈ ਜਬਾ ਵਤ ਉਚਰਹੁ ਜੈਸੇ ॥ ਤਉ ਦਾਸ ਜੇ ਨਿਕਟ
ਬੁਲਾਵਤ ॥ ਇਤੇ ਬਿਘਨ ਕਯੋਂ ਹੋਵਨ ਪਾਵਤ ॥ ੩੮ ॥ ਗੁਰ ਪੁਨ
ਕਹਯੋ ਭਈ ਸੇ ਭਈ ॥ ਨਹਿ ਡਲ ਸਿੰਘ 'ਤੂਸਨੀ ਲਈ ॥ ਅਪਨੋ
ਆਪ ਜਨਾਵਨ ਕਰਯੋ ॥ ਥੇ ਦਿਵਾਨ ਤਿਹ ਸੁਭਟਨ ਭਰਯੋ ॥ ੩੯ ॥
ਤਬ ਲਾਹੌਰ ਕਾਰੀਗਰ ਆਯੋ ॥ ਬਹੁਮੋਲੀ ਇਕ 'ਤੁਪਕ ਲਿਆਯੋ ॥
ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਭੇਟਾ ਕਰੀ ॥ 'ਕਰ ਪੰਕਜ ਮਹਿ ਤਬ ਪ੍ਰਭ ਧਰੀ
॥ ੪੦ ॥ ਡਲ ਸਿੰਘ 'ਮਦ ਨਿਵਾਰਬੇ ਕਾਰਨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਕੀਅ
ਬਾਕ ਉਚਾਰਨ ॥ ਹੇ ਡਲ ਸਿੰਘ ਨਰ ਦੀਜਹਿ ਦੋਇ ॥ ਹਤਹਿ
ਤੁਫੰਗ ਪਰਖ ਇਸ ਹੋਇ ॥ ੪੧ ॥ ਕਿਤਕ ਤੋੜ ਕਰ ਘਾਵਨ
ਘਾਲਹਿ ॥ ਮਰਹਿ ਕਿ ਨਹੀ 'ਸੁਭਟ ਤਤਕਾਲਹਿ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ

੧ ਨੰਬਰ ਵਾਰ ।

੨ ਕਮਲ ਨੇਤ੍ਰ ।

੩ ਚੁਪ ਨ ਕੀਤੀ ।

੪ ਬੰਦੂਕ ।

੫ ਹਸਤ ਕਮਲ ਵਿਚ ।

੬ ਹੰਕਾਰ ।

੭ ਸੂਰਮਾ ।

ਬਾਕ ਸਕਲ ਬਿਸਮਾਇ ॥ ਇਹੁ ਕਯਾ ਕਹਯੋ ਨਰਨ ਕੋ ਘਾਇ ॥
 ੪੨ ॥ ਯੋਧੇ ਡਲ ਸਿੰਘ ਦਿਸ਼ਟ ਬਚਾਇ ॥ ਖਿਸਕੰਤੂ ਤਤ ਛਿਨ
 ਬਹੁ ਥਾਇ ॥ ਭਰੀ ਬੰਦੂਕ ਬਰੂਦ ਸੁ ਗੋਰੀ ॥ ਕਹਿੰ ਗੁਰ ਡਲ ਸਿੰਘ
 ਸੰਗ ਬਹੋਰੀ ॥ ੪੩ ॥ ਭਾ ਤੂਸਨ ਉਤਰ ਨਹਿ ਆਯੋ ਤਬ ਗੁਰ
 ਇਕ ਸਿਖ ਕੋ ਫੁਰਮਾਯੋ ॥ ਵਹਿਰ ਤਰੁ ਤਰ ਬਿਤ ਸਿਖ ਦੇਉ ॥
 ਜੀਵਣ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲੱਖਾ ਜੋਉ ॥ ੪੪ ॥ ਮਜ਼੍ਹਬੀ ਸਿੰਘ ਦੇਉ ਅਬ
 ਆਇ ॥ ਨਾਮ ਨ ਲੀਜਹਿ ਲੇਹੁ ਬੁਲਾਇ ॥ ਗੁਰੂ ਬੰਦੂਕ ਪਰਖਬੇ
 ਚਾਹੈ ॥ ਹੋਹੁ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਏਕ ਬੁਲਾਹੈ ॥ ੪੫ ॥ ਸੁਨ ਸਿਖ ਗਯੋ ਸੁ
 ਜਾਇ ਅਲਾਯੋ ॥ ਹਿਤ ਹਤਬੇ ਇਕ ਗੁਰੂ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਬਾਂਧਤ ਹੁਤੇ
 ਦੇਉ ਦਸਤਾਰ ॥ ਅਰਧ ਹਾਥ ਧਰ ਬਿਨਾਂ ਅਵਾਰ ॥ ੪੬ ॥ ਝਗਰਤ
 ਆਵਹਿੰ ਦੇਨਹੁ ਚਲੇ ॥ ਸਭਾ ਸਹਿਤ ਗੁਰ ਆਗਹਿ ਖਲੇ ॥ ਤੁਮ
 ਮਹਿੰ ਤੇ ਹਮ ਏਕ ਹਕਾਰਾ ॥ ਕਿਮ ਦੇਉ ਬਿਰ ਝਗਰਾ ਡਾਰਾ ॥
 ੪੭ ॥ ਕਹਯੋ ਜੋਰ ਕਰ ਗਹਯੋ ਹਕਾਰਨ ॥ ਨਹਿੰ ਇਕ ਕੋ ਕੀਅ
 ਨਾਮ ਉਚਾਰਨ ॥ ਮੈਂ ਚਾਹੈ ਬਿਰ ਅਗੂ ਤੁਫੰਗਾ ॥ ਇਹ ਚਾਹਤ
 ਝਗਰਤ ਮਮ ਸੰਗਾ ॥ ੪੮ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਹਿੰ ਬਿਰ ਅਗੂ ਪਿਛਾਰੀ ॥
 ਝਗਰਹੁ ਨਹਿੰ ਦਿਹੁੰ ਏਨਹੁ ਮਾਰੀ ॥ ਸੁਨ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭੇ ਖਰੇ ਤਦਾਈ ॥
 ਗੁਰ ਬੰਦੂਕ ਦਿਸ 'ਖੇਹ ਚਲਾਈ ॥ ੪੯ ॥ ਭੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਤਿਨ ਕੋ ਬਰ
 ਦੀਨ ॥ ਮਜ਼੍ਹਬ ਹਮਾਰੇ ਪ੍ਰਬਮਹੁ ਲੀਨ ॥ ਅਬ ਦੇ ਸੀਸ ਹਰਖ ਮੁਹਿ
 ਕਰਯੋ ॥ 'ਜਾਚਹੁ ਬਰ ਦੇਵਹੁ 'ਮੁਦ ਧਰਯੋ ॥ ੫੦ ॥ ਸੁਨ 'ਕਰ
 ਜੋਰਤ ਜੁਗਲ ਉਚਾਰੀ ॥ ਜੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਗੁਰ ਇਹ ਬਾਰੀ ॥ ਤੈ ਨਿਜ
 ਕਿਰਪਾ ਅਸ ਵਿਧ ਕੀਜਹਿ ॥ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਮੱਜਨ ਦੀਜਹਿ ॥
 ੫੧ ॥ ਜਸ ਮੰਜਹਿ ਰਾਵਰ ਸਿੰਘ ਸਾਰੇ ॥ ਤਸ ਆਇਸ ਮੁਹਿ ਦੇਹੁ

ਦਯਾਰੇ ॥ ਸੁਨ ਕਰਨਾ ਨਿਧ ਹਰਖ ਉਚਾਰਾ ॥ ਮਾਨ ਲੀਨ ਯਹ
ਬਾਕ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ੫੨ ॥ ਮੱਜਹੁ ਤਿਹ ਆਨਦ ਕੋ ਧਾਰੇ ॥ ^੧ਬਿਧੈ
ਬੰਸ ਜਗ ਮਹੁ ^੨ਉਜਿਆਰੇ ॥ ਸੁਨ ਹਰਖੇ ਪਗ ਬੰਦਨ ਧਾਰੀ ॥ ਲੇ
ਆਇਸ ਗਮਨੇ ਤਿਹ ਬਾਰੀ ॥ ੫੩ ॥ ਆਇ ^੩ਸੁਧਾਸਰ ਕੀਨ
ਸਨਾਨ ॥ ਅਠ ਸਠ ਤੀਰਥ ਕੋਨ ਸਥਾਨ ॥ ਆਇ ਪੁਨਹਿ ਗੁਰ
ਢਿਗ ਪਗ ਬੰਦੇ ॥ ਕਰੇ ਅਧਮ ਤੇ ਦਾਸ ਬਿਲੰਦੇ ॥ ੫੪ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਦਿਵਾਨ
ਸੱਯਦ ਐ ਬੰਦੂਕ ਪਰਖਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਇਕ ਸ਼ਤ ਦੁਤਿਯੇ
ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੦੨ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਏਕ ਨਿਸਾ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਖ ਪ੍ਰਯੋਕ ਥਿਤ ਥਾਇ ॥

ਪਹਿਰੂ ਦਸ ਸਿੰਘ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤੀ ਸਵਾਧਾਨ ਨਿਸ ਮਾਇ ॥ ੧ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਪੁਰ ਮੇਂ ^੧ਪੁਤਲੀ ਅਯੋ ਤਮਾਸਾ ॥ ਆਪਸ ਮੇਂ
ਕਿਯ ਐਸ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ^੨ਸੁਪਤੇ ਗੁਰੂ ਚਲੋ ਦਰਸੱਯੇ ॥ ਗੁਰ ਜਾਗ੍ਰਤ
ਤੇ ਆਗੇ ਅੱਯੇ ॥ ੨ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਸੁਨ ਤਬ ਪੰਚ ਸਿਧਾਇ ॥
ਪੰਚਨ ਗਮਨੇ ਗੁਰ ਭੈ ਪਾਇ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭ ਗਤ ਜਾਨੀ ॥
ਲਗਯੋ ਦਿਵਾਨ ਕਹੀ ਅਸ ਬਾਨੀ ॥ ੩ ॥ ਨਿਕਟ ਸੁ ਦੂਰ ਦੂਰ ਸੋ
ਨੇਰੇ ॥ ਡਲ ਸਿੰਘ ਕਰ ਜੋਰੇ ਤਿਹ ਬੇਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕਹਾਂ ਭਾਵ ਇਸ
ਕੇਰਾ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਸੁਮੇਂ ਲਿਹੁ ਹੇਰਾ ॥ ੪ ॥ ਪੰਚ ਗਏ ਮਨ
ਹਮਰੇ ਮਾਹਿ ॥ ਮਤ ਗੁਰ ਜਾਗੈਂ ਦੇਹਿੰ ਸਜਾਹਿ ॥ ਤਨ ਤੇ ਦੂਰ
ਨਿਕਟ ਮਨ ਰਹਯੋ ॥ ਇਸ ਤੇ ਦੂਰ ਨਿਕਟ ਲਖ ਲਹਯੋ ॥ ੫ ॥
ਨਿਕਟ ਹੁਤੇ ਮਨ ਖੇਲ ਮਝਾਰੇ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਲੇਹੁ ਸੁ ਦੂਰ ਬਿਚਾਰੇ ॥
ਮਨ ਭਾਵਨ ਜੈਸੇ ਫਲ ਹੋਇ ॥ ਸੁਨ ਬੰਦੇ ਪਗ ਆਨੰਦ ਹੋਇ ॥ ੬ ॥

੧ ਬੰਸ ਵਧੇਗੀ ।

੨ ਪ੍ਰਗਟ ।

੩ ਅੰਮ੍ਰਤਸਰ ।

੪ ਪੁਤਲੀਆਂ ।

੫ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੋਏ ਸਨ ।

ਏਕ ਦਿਵਸ ਢਿਗ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਦਸਕੁ ਸਿੱਖ ਦਿਸ ਕੋਟ
ਕਪੂਰੇ ॥ ਆਇ ਚਰਨ ਪਰ ਬੰਦਨ ਧਾਰੀ ॥ ਧਿਆਨ ਸਿੰਘ ਇਕ
ਕੀਨ ਉਚਾਰੀ ॥ ੭ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਜਾਟ ਕਪੂਰਾ ਮਰਯੋ ॥ ਜੋ 'ਸ੍ਰਾਪਤ
ਰਾਵਰ ਨੇ ਕਰਯੋ ॥ ਡਲ ਸਿੰਘ ਹੁਤੇ ਗੁਰੂ ਕੇ 'ਤੀਰ ॥ ਬੂਝਯੋ ਕਿਮ
ਮਾਰਯੋ ਕਹੁ ਬੀਰ ॥ ੮ ॥ ਸੁਨਤ ਧਿਆਨ ਸਿੰਘ ਲਗਯੋ ਸੁਨਾਨਾ ॥
ਹੁਤੇ ਸ਼ੱਤ੍ਰੁ ਤਿਹ ਈਸਾ ਖਾਨਾ ॥ ਤਿਹ ਗਹਿਕੈ ਫਾਸੀ ਗਰ ਡਾਰੀ ॥
ਅਤੀ ਕਸ਼ਟ ਦੇ ਦੀਨਸ ਮਾਰੀ ॥ ੯ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਚਾਹੀ
ਤਿਹ ਫਾਸੀ ॥ ਮੁਢੇ ਅਪਨੋ ਕਰਯੋ ਬਿਨਾਸੀ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਡਰਯੋ
ਤਿਸ ਤੇ ਮਰਯੋ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਅਪਰ ਖਜਾਲ ਗੁਰ ਪਰਯੋ ॥ ੧੦ ॥
ਦੇਹਿਰਾ ॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਲਾਗਯੋ ਅਧਿਕ ਦਿਵਾਨ ॥

ਡੱਲਾ ਸਿੰਘ ਤਬ ਆਇਓ 'ਸੂਹਾ ਕਰ ਪੈਰਾਨ ॥ ੧੧ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਪਿਖ ਕੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਯਹ
ਇਸਤੀ ਕੋ ਅਹਿ ਦਰਕਾਰਾ ॥ ਸਿੰਘ ਸਜੈ ਨਹਿੰ 'ਪਟ ਅਸ ਧਾਰੇ ॥
ਡਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਯਹ ਦੇਹੁ ਉਤਾਰੇ ॥ ੧੨ ॥ ਅਰਜ ਕੀਨ ਅਬ ਮੋਹਿ
ਉਤਾਰੇ ॥ ਪੁਨਹਿ ਸਿੰਘ ਕੋ ਨਹਿੰ ਤਨ ਧਾਰੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਕੀਅ
ਬਚ ਫੁਰਮਾਵਨ ॥ ਸਿੰਘ ਹੋਇ ਨਹਿੰ ਕਰੈ ਸਜਾਵਨ ॥ ੧੩ ॥

ਦੇਹਿਰਾ ਲਗੀ ਐੜ ਬਰਖਾ ਬਿਨਾਂ ਪਸ ਪੰਖੀ ਦੁਖ ਪਾਇ ॥

ਖੇਤੀ ਸਭ 'ਪੀਅਰੀ ਭਈ ਨਰ ਪੇਖਤ ਘਬਰਾਇ ॥ ੧੪ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਹੁਇ ਹੈ ਕਹਾਂ ਹਵਾਲ ਹਮਾਰੋ ॥ ਬਿਨਾਂ ਅੰਨ
ਕਯੋਂ ਜੀ ਹੈਂ ਬਿਚਾਰੋ ॥ ਰਾਹਕ ਮਹਾਂ ਕਸ਼ਟ ਕੋ ਪਾਇ ॥ ਮਿਲ
ਮਿਲ ਬੈਠ ਬੈਠ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ੧੫ ॥ ਕੇਤਕ ਗ੍ਰਾਮਨ ਕੇ ਸਮਦਾਈ ॥
ਚਿਤ ਚਿੰਤਾ ਬਸ ਭੇ ਇਕਠਾਈ ॥ ਅਬ ਸਮੀਪ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਹਾਇ ॥

ਜਿਨ ਤੇ ਮਨੋਂ ਕਾਮਨਾ ਪਾਇ ॥ ੧੬ ॥ ਏਕ ਏਕ ਕੀ ਪੁਰਵਤ
ਆਸਾ ॥ ਮਿਲ ਕੈ ਦੇਸ ਚਲਹੁ ਗੁਰ ਪਾਸਾ ॥ ਜਾਚਹੁ ਬਰਖਾ ਗੁਰੂ
ਕਰੈ ਹੈਂ ਜੀਵ ਦਾਨ ਹਮ ਕੋ ਤਬ ਦੈ ਹੈਂ ॥ ੧੭ ॥ ਇਮ ਬਿਚਾਰ ਸੰਗਤ
ਸਮਦਾਈ ॥ ਸਜਾਨੇ ਸਿੱਖ ਕਰੇ ਅਗਵਾਈ ॥ ਆਨ ਦਮਦਮੇਂ ਗੁਰ ਪਗ
ਪਾਸਾ ॥ ਚਰਨ ਬੰਦ ਕੀਨਸ ਅਰਦਾਸਾ ॥ ੧੮ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਕਰੋ ਹਮਨ
ਰਖਵਾਰੀ ॥ ਦੇਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਬਰਖਾ ਬਾਰੀ ॥ ਜੇ ਨ ਹੋਇ ਬਰਖਾ ਇਹ
ਬਾਰੀ ॥ ਪਸ ਪੰਖੀ ਨਰ ਮਰੈਂ ਅਪਾਰੀ ॥ ੧੯ ॥ ਸੁਨ ਦੀਨਨ ਤੇ ਦੀਨ
ਦਯਾਲਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਕੀਅ ਬਚਨ ਰਸਾਲਾ ॥ ਜਾਵਹੁ ਨਿਜ ਨਿਜ
ਪੁਰੀ ਮਝਾਰੀ ॥ ਵੱਟ ਤਲਾਵਨ ਲੇਹੁ ਸਵਾਰੀ ॥ ੨੦ ॥ ਭੋਰ ਹੋਤ ਬਰਖੇ
ਬਹੁ ਬਾਰੀ ॥ ਚਿੰਤ ਨ ਕਰੋ ਹਰਖ ਮਨ ਧਾਰੀ ॥ ਸੁਨ ਸਭ ਮ੍ਰਿਤ
ਜਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਯੋ ॥ ਚਰਨ ਬੰਦ ਜੈ ਜੈ ਗੁਰ ਗਾਯੋ ॥ ੨੧ ॥ ਨਿਜ
ਨਿਜ ਬਲ ਸਭ ਕੀਨ ਪਯਾਨਾ ॥ ਆਦ ਤਲਾਵ ਵੱਟ ਜੇ ਨਾਨਾ ॥
ਕਰੇ ਸੁਧਾਰਨ ਨਿਸਾ ਮਝਾਰਾ ॥ ਅਰਨੋਦੈ ਕਾ ਭਾ ਜਬ ਕਾਰਾ ॥
੨੨ ॥ ਘਨ ਉਮਡੇ ਬਰਖਾ ਬਰਖਾਈ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ਖੇਤ ਸੁ ਭਰੇ
ਤਲਾਈ ॥ ਮਨਜ ਪਸੂ ਪੰਖੀ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਦੁਰਭਿਖ ਮਿਟਯੋ ਗੁਰੂ
ਜਸ ਗਾਯੋ ॥ ੨੩ ॥ ਏਕ ਬੇਰ ਸਭ ਦੇਸ ਮਝਾਰੀ ॥ ਪਰਯੋ ਗਰਜ
ਕੇ ਤਾਪ ਸੁ ਭਾਰੀ ॥ ਸਕਲ ਦੁਖੀ ਤਨ ਬਰ ਹਰ ਕਾਂਪੈ ॥ ਪੀਤ
ਬਦਨ ਦਿਨ ਰਾਤ ਸੰਤਾਪੈ ॥ ੨੪ ॥ ਖਾਯੋ ਜਾਇ ਨ ਪੀਵਹਿ
ਪਾਨੀ ॥ ਪਰੇ ਰਹੈ ਦੁਰਬਲਹਿ ਮਹਾਨੀ ॥ ਬਹੁ ਨਰ ਆਨ ਗੁਰੂ
ਕੇ ਪਾਸ ॥ ਕਰੀ ਬੇਨਤੀ ਐਸ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ੨੫ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਜਸ ਦੇ
ਅੰਭ ਬਕਾਇ ॥ ਤਾਪ ਤਥਾ ਅਬ ਦੇਹੁ ਹਟਾਇ ॥ ਸੁਨਤ ਬਿਨੈ ਕੋ

੧ ਆਸਾ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ।

੨ ਸੁੰਦਰ ।

੩ ਸੂਰਜ ਦੇ ਚੜ੍ਹਦਿਆਂ

ਕਾਲਾ ਹੋ ਗਿਆ ।

੪ ਬਦਲ ।

੫ ਖੋਟਾ ਸਮਾਂ ਮਿਟ ਗਿਆ ।

੬ ਪੀਲੇ ਰੰਗ

ਵਾਲੇ ਮੂੰਹ ।

੭ ਕਮਜ਼ੋਰ ।

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਕਹਯੋ ਉਪਾਇ ਕਰੋ ਤਤਕਾਲ ॥ ੨੬ ॥ ਸਿਰ ਪਰ
ਰਾਖਹੁ ਸਗਰੇ ਕੇਸਾ ॥ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਨਿਤ ਪਠਹੁ ਵਿਸੇਸਾ ॥ ਨਿਕਸਹਿ
ਤਾਪ ਦੇਸ ਤੇ ਤਬੈ ॥ ਗੁਰਮਤ ਕਰਨ ਲਗਹੁਗੇ ਜਬੈ ॥ ੨੭ ॥ ਸਤ
ਬਚ ਮਾਨ ਬਿਦਾ ਸਭ ਥਾਇ ॥ ਕਰਨ ਲਗੇ ਜਸ ਗੁਰ ਫੁਰਮਾਇ ॥
ਨਿਜ ਨਿਜ ਪੁਰ ਧਰਮਸਾਲ ਬਨਾਈ ॥ ਗਇਯੋ ਤਾਪ ਸਿੱਖੀ
ਫੈਲਾਈ ॥ ੨੮ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸੁਧ ਸਭ ਦੇਸ ਮਹਿ ਪਸਰ ਗਈ ਇਹ ਭਾਇ ॥

ਬਸਹਿ ਦਮਦਮੇਂ ਥਾਨ ਮਹਿ ਅਤ ਅਨੰਦ ਕੋ ਪਾਇ ॥ ੨੯ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸੁਨ ਸਿਰੰਦ ਸੂਬੇ ਦੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਜਾਨਯੋ ਮੈਂ
ਗੁਰ ਹਤਯੋ ਕਦਾਯੋ ॥ ਅਜਬ ਬਾਤ ਭੀ ਐਸ ਨ ਹੋਹਿ ॥ ਸਿੰਘ
ਚਢਾਇ ਘਾਇ ਲੇ ਮੋਹਿ ॥ ੩੦ ॥ ਇਸ ਤੇ 'ਸਰੰਜਾਮ ਅਬ ਕਰੈ' ॥
ਨਿਤ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਜਿਹ ਤੇ ਹਰੈ ॥ ਲਿਖਯੋ ਪੱਤ੍ਰ ਨਿਜ ਜੋਰ ਜਨਾਯੋ ॥
ਡਲ ਸਿੰਘ ਕੇਰ ਸਮੀਪ ਪਠਾਯੋ ॥ ੩੧ ॥ ਅਯੋ ਦੂਤ ਡੱਲੇ ਸਿੰਘ
ਪਾਸ ॥ ਪਠਵਾਯੋ ਬਿਰਤੰਤ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ਕਿਯੋਂ ਨਿਜ ਬੁਰਾ ਕਰਨ
ਅਭਲਾਖਾ ॥ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਰਿਪ ਗੁਰ ਢਿਗ ਰਾਖਾ ॥ ੩੨ ॥ ਅਬ ਭੀ
ਕਰਯੋ ਜਿ ਚਹਿ ਭਲਿਆਈ ॥ ਹਮ ਕੋ ਗੁਰੂ ਦਿਹੋ ਪਕਰਾਈ ॥ ਸੈਨ
ਘਨੇਰੀ ਦੇਹੁ ਪਠਾਇ ॥ ਮਿਲ ਕਰ ਤਿਸ ਕੋ ਦੇਹੁ 'ਗਹਾਇ' ॥ ੩੩ ॥
ਹਜ਼ਰਤ ਤੇ ਤੁਹਿ ਬਡੋ ਬਨਾਵੋਂ ॥ ਸੰਗ ਇਮਾਨ ਤੋਹਿ ਆਲਾਵੋਂ ॥
ਨਹਿ ਗਹਾਉ ਦਿਹੁ ਬਡੀ ਸਜਾਇ ॥ ਦੇਹੁ ਤੁਮਾਰਾ ਖੋਜ ਮਿਟਾਇ ॥
੩੪ ॥ ਸੁਨ ਡੱਲੇ ਉਤਰ ਲਿਖਵਾਯੋ ॥ ਹਮ ਨਹਿ ਡਰਹਿ ਜਿ
ਚਹਿਤ ਡਰਾਯੋ ॥ ਭੋਜਹਿ ਦਲ ਤਿਸ ਕੇ ਸੰਗ ਲਰੈਂ ॥ ਮਾਰਲੂਟ
ਆਗੇ ਚਲ ਪਰੈਂ ॥ ੩੫ ॥ ਨਿਰਜਲ ਬਨ ਮਹਿ ਬਸ ਨਹਿ ਤੇਰੈ ॥
ਸਿਰ ਕੇ ਸਾਥ ਗੁਰੂ ਹੈ ਮੇਰੈ ॥ ਕਿਸ ਬਿਧ ਗਹੈਂ ਨ ਗਹਿਬੇ ਦੇਹੁ ॥

ਨਿਜ ਪ੍ਰਾਨਨ ਕੇ ਸੰਗ ਰਖੇਹੁ ॥ ੩੬ ॥ ਇਮ ਉਤਰ ਡੱਲੇ
 ਲਿਖਵਾਯੋ ॥ ਤੁਰਤ ਬਜੀਦੇ ਸਮੁਖ ਪਠਾਯੋ ॥ ਪਹੁੰਚ ਸਿਰੁੰਦ ਬਜੀਦੇ
 ਪਾਸ ॥ ੧ ਪਹ ਉਤਰ ਤੂਟੀ ਮਨ ਆਸ ॥ ੩੭ ॥ ਰੈਨ ਦਿਵਸ
 ਚਿੰਤਾ ਚਿਖ ਪਰਯੋ ॥ ਜਾਨਯੋ ਗੁਰ ਅਜ ਕਲ ਮੁਹਿ ਹਰਯੋ ॥ ਇਤ
 ਗੁਰ ਸੁਨਯੋ ਅਖਲ ਹਵਾਲ ॥ ਭੇ ਡਲ ਸਿੰਘ ਪੈ ਅਧਕ ਕ੍ਰਿਪਾਲ
 ॥ ੩੮ ॥ ਇਕ ਨਿਸ ਗੁਰ ਪ੍ਰਯੋਕ ਬਿਰਾਜੇ ॥ ਡਲ ਸਿੰਘ ਆਯੋ
 ਪਹਿਰੇ ਕਾਜੇ ॥ ਖਰੇ ਸਕਲ ਨਿਜ ਰੈਨ ਬਿਤਾਈ ॥ ਪ੍ਰਾਤ ਭਏ ਕਹਿ
 ਗੁਰ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ੩੯ ॥ ਹੇ ਡਲ ਸਿੰਘ ਬਰ ਜਾਚਨ ਕੀਜਹਿ ॥
 ਚਿਤ ਕੀ ਬਾਂਛਤ ਹਮ ਤੇ ਲੀਜਹਿ ॥ ਕਰ ਜੋਰਤ ਡਲ ਸਿੰਘ
 ਉਚਾਰਾ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜੇ ਅਹੋ ਦਯਾਰਾ ॥ ੪੦ ॥ ਤੈ ਨਿਜ ਪੁਰ
 ਮਹਿ ਬਾਸੇ ਦੀਜਹਿ ॥ ਇਹੀ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਕੀਜਹਿ ॥ ਤਬਾ ਅਸਤ
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਖਾਨਾ ॥ ਭਾ ਨਿਹਾਲ ਡਲ ਸਿੰਘ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ੪੧ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਕਪੂਰੇ
 ਮ੍ਰਿਤ ਐ ਨਾਜਮ ਸਿਰਹੰਦ ਪ੍ਰਤਿ ਭਾਈ ਡੱਲ ਸਿੰਘ ਉਤਰ ਪ੍ਰਸੰਗ
 ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਇਕ ਸ਼ਤ ਤ੍ਰਿਤ੍ਵੇ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੦੩ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਿਤ ਉਪਕਾਰ ਕੇ ਦਮਦਮ ਨਿਕਟ ਸਥਾਨ ॥

ਗੁਰ ਸਰ ਤਾਲ ਲਗਾਯੋ ਹੇਤ ਨ੍ਰਾਨ ਐ ਪਾਨ ॥ ੧ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਕਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਿਆਰਾ ॥ ਭਰ ਕਰਾਹ
 ਤਿਹ ਮਹਿ ਦਿਯ ਡਾਰਾ ॥ ਸਿੰਘਨ ਬੂਝਯੋ ਹੇ ਗੁਨ ਖਾਨੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਕਾਹਿ ਮਿਲਾਯੋ ਪਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ਕਹਯੋ ਗੁਰੂ ਹੈ ਇਸ ਥਲ ਮੇਲਾ ॥
 ਬਾਸੇ ਹੇ ਪਰ ਅਧਕ ਸਕੇਲਾ ॥ ਮੱਜਹਿ ਸਿੰਘ ਜੋਊ ਇਤ ਆਇ ॥
 ਹਿਰਦਾ ਵਿਮਲ ਤਾਹਿ ਕਾ ਥਾਇ ॥ ੩ ॥ ਦਮਦਮ ਦਿਸ ਦੂਜੀ

੧ ਉਤਰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ।

੨ ਸਮੁੰਹ ।

੩ ਪਲੰਘ ਪਰ ।

੪ ਵਰ ਮੰਗਣਾ

ਕਰ ।

੫ ਦਿਆਲੂ ਹੋਇ ਓ ।

੬ ਇਕਠਾ ।

੭ ਇਸ਼ਨਾਨ ।

ਇਕ ਬੇਰੇ ॥ ਬਿਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਛਪਰੀ ਰੇਰੇ ॥ ਲਾਇ ਸਿੰਘ ਕਰ ਕਰੀ
ਸੁਧਾਰਨ ॥ ਘੜ ਘੜ ਲਿਖਨ ਬਹੁ ਤਹਿ ਡਾਰਨ ॥ ੪ ॥ ਬੂਝਯੋ
ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਯਹ ਕਯਾ ਕਾਰਨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਕੀਅ ਬਾਕ ਉਚਾਰਨ ॥
ਹੋਇ ਦਮਦਮਾਂ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਂਸੀ ॥ ਲੇਖਕ ਬਨਹਿ ਪਵਹਿ ਸਿਖ
ਰਾਸੀ ॥ ੫ ॥ ਬੈਲ ਬੁਧ ਭੀ ਜੋ ਇਤ ਆਹਿ ॥ ਹੂੰ ਪੰਡਤ ਸਤ
ਜਾਨਹੁ ਯਾਹਿ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਸੱਤ ਸਭਨ ਤਬ ਮਾਨੀ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ
ਪਰ ਬੰਦਨ ਠਾਨੀ ॥ ੬ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਡਲ ਸਿੰਘ ਸੰਗ ਲਵਾਇ ॥
ਚਢੇ ਅਖੇਰ ਬਲ ਉਚ ਬਿਰੇ ਇਕ ਦਿਸ ਦਿਸਟ ਚਲਾਇ ॥ ੭ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਅਸ ਬਚਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਡਲ ਸਿੰਘ
ਲੇਵਹੁ ਨੀਕ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਰੋਹੁ ਖਰੀ ਸਰਸ ਦਰਸਾਈ ॥ ਸੰਗ
ਸਹਾਰ ਕਹਯੋ ਅਸ ਭਾਈ ॥ ੮ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਯਹ ਤੇ ਖੋਹੀ ਕਾਈ ॥
ਗੋਧੁਮ ਕਹਾਂ ਦੇਸ ਇਸ ਆਈ ॥ ਮੋਠ ਬਾਜਰੀ ਦੇਸ ਮਝਾਰਾ ॥
ਕਰੈ ਲੋਗ ਤਿਹ ਸੰਗ ਗੁਜਾਰਾ ॥ ੯ ॥ ਭੋਲੇ ਜਾਟ ਜਾਨ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥
ਦੁਤਿਜ ਦਿਸਾ ਪਿਖ ਕਹਿ ਅਸ ਢਾਲਾ ॥ ਦੇਖਹੁ ਅੰਬ ਅਨਾਰ
ਅਪਾਰੇ ॥ ਅਧਕ ਬਾਗ ਸਭ ਪਰੇ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ੧੦ ॥ ਨਹਿ ਸਮਝਤ
ਪੁਨ ਜਾਟ ਉਚਾਰੇ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਕਹਾਂ ਸੁ ਅੰਬ ਅਨਾਰੇ ॥ ਜੰਡ ਕਰੀਰ
ਬਿੱਟ ਸਭ ਅਹੇ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਬਿਰ ਤੀਸਰ ਕਹੇ ॥ ੧੧ ॥ ਚਲਤ
ਨਹਿਰ ਜਲ ਲਹਿਰ ਉਠੰਤੀ ॥ ਅਦਭੁਤ ਧਰਨੀ ਕੋ ਸੰਚੰਤੀ ॥
ਸੁਨਤ ਮੋਟ ਮਤ ਤਬਹਿ ਅਲਾਯੋ ॥ ਕਹਾਂ ਲਹਿਰ ਸਿਕਤਾ
ਚਮਕਾਯੋ ॥ ੧੨ ॥ ਤੀਨ ਬੇਰ ਜਬ ਬਚ ਕੋ ਫੇਰਾ ॥ ਬਿਗਸ ਕਹਯੋ
ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਹ ਬੇਰਾ ॥ ਕਹਾਂ ਕੀਨ ਬਚ ਕੀਨਸ ਫੇਰਾ ॥ ਸਤ

੧ ਬਿਕਾਰ । ੨ ਕਣਕ । ੩ ਕਣਕ । ੪ ਦਰਖਤ । ੫ ਅਸਚਰਜ ।
੬ ਸਿੰਚਣਾ । ੭ ਫੇਰਾ ।

ਬਚ ਕਹਿਤੇ ਜੇ ਇਹ ਬੋਰਾ ॥੧੩॥ ਧਰਨ ਸਿਰੰਦ ਅਬਾਦੀ ਸਾਰੀ॥
ਤਤ ਛਿਨ ਅਬ ਇਤ ਹੁਤੀ ਨਿਹਾਰੀ॥ ਫੇਰਨ ਬਚ ਤੇ ਅਬ ਨਹਿ
ਹੋਇ ॥ ਕਿਸੀ ਕਾਲ ਸਭ ਕਛ ਇਤ ਹੋਇ ॥੧੪॥ ਸੁਨ ਪਛਤਾਇ
ਹਾਥ ਕਯਾ ਆਇ ॥ ਖੇਲ ਅਖੇਰ 'ਸਿਵਰ ਪ੍ਰਭ ਆਇ ॥ ਅਸ ਵਿਧ
ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਕਰਤ ਬਿਲਾਸਾ॥ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਨ ਸੁਖ ਰਾਸਾ॥੧੫॥
ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਇਤ ਸਤਿਗੁਰ ਦਮਦਮੇਂ ਮਹਿੰ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਉਤ ਭਾਈ ॥
ਸੁਨਹੁ ਕਥਾ ਜਸ ਬਿਧ ਭਈ ਮ੍ਰਿਤ ਨੁਰੰਗ ਦੁਖ ਪਾਈ ॥੧੬॥

ਚੋਪਈ ॥ ਦੀਨੇ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਬਲਬੀਰ ॥ ਪਠਯੋ ਦਯਾ
ਸਿੰਘ ਮਤ ਧੀਰ ॥ ਜਫਰ ਨਾਮ ਲੈਕੇ ਚਲ ਪਰਯੋ ॥ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਪੰਥ
ਉਲੰਘਨ ਕਰਯੋ ॥੧੭॥ ਦੱਖਨ ਮਹਿੰ ਐਰੰਗਾ ਬਾਦੂ ॥ ਬਸੈ
ਨੁਰੰਗ ਸੁ ਜਰਾ ਫਸਾਦੂ ॥ ਤਹਾਂ ਪਹੁਚ ਭਾਈ ਕੀਅ ਡੇਰਾ ॥ ਮਿਲਨ
ਹੇਤ ਕਰ ਜਤਨ ਘਨੇਰਾ ॥੧੮॥ ਕਛ ਧਨ ਖਰਚ ਕਚੈਹਰੀ
ਬਰਯੋ ॥ ਫਤਹ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਮੁਖਹੁ ਉਚਰਯੋ ॥ ਸੁਨ ਨੁਰੰਗ ਯੁਤ
ਸਤਲ ਕਚੈਹਰੀ ॥ ਜਲ ਬਲ ਗਏ ਦਿਸਟ ਕਰ ਗਹਿਰੀ ॥੧੯॥
ਗੁਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ਕਛ ਸਕੇ ਨ ਭਾਖਾ ॥ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਤਬ ਸਾਹ ਕੋ
ਆਖਾ ॥ ਦੀਨ ਦੁਨੀ ਵਾਲੀ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ
ਬਡ ਸੂਰੇ ॥੨੦॥ 'ਰਿਪ ਗੰਜਨ ਤੁਮ ਦਿਸ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਪਠਯੋ
ਲੇਹੁ ਕਹਿ ਦੈਬੇ ਠਾਨਾ ॥ ਭਾ ਹਰਾਨ ਜਬ ਕਰ ਮਹਿੰ ਧਾਰਾ ॥ 'ਪਠ
ਪਠ ਧੁਨੈ 'ਮੂੰਢ ਦੁਖਿਆਰਾ ॥੨੧॥ ਅਖਲ ਪਠਯੋ ਜਬ ਬਹੁ
ਪਛਤਾਨਾ ॥ ਜਾਨਯੋ ਮੈਂ ਕੀਅ ਜੁਲਮ ਮਹਾਨਾ ॥ ਸਹੀ ਜਾਹੁੰ ਦੋਜਕ
ਮੈਂ ਪਰੋਂ ॥ ਅਧਕ 'ਅਜ਼ਾਬ ਤਾਹਿੰ ਕੇ ਭਰੋਂ ॥੨੨॥ ਐਸ
ਬਿਚਾਰਤ ਸਿਰ ਚਕਰਾਨਾ ॥ ਗਿਰਯੋ ਤਖਤ ਤੈ ਲਗ ਤਰਫਾਨਾ ॥

ਪਰਯੋ ਰੈਰ ਦਰਬਾਰ ਮਝਾਰਾ ॥ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਜਾਨਯੋ ਗੁਰ ਮਾਰਾ ॥
 ੨੩ ॥ ਨਿਕਸ ਆਇ ਨਿਜ ਸਿਵਰ ਮਝਾਰਾ ॥ ਬੇਸੁਮਾਰ ਮਨ
 ਆਨਦ ਧਾਰਾ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਸ ਥਿਰਯੋ ॥ ਸੁਨਹੁ
 ਨੁਰੰਗ ਦੁਸ਼ਟ ਜਸ ਮਰਯੋ ॥ ੨੪ ॥ ਗਿਰਯੋ ਭੂਮ ਪੈ ਜਬਹਿ
 ਕਚਹਿਰੀ ॥ ਹਾਇ ਹਾਇ ਰਟਯੋ ਬਹੁ ਕਹਿਰੀ ॥ ਤਾਰਾ ਆਜ਼ਮ ਸੁਤ
 ਤਤ ਕਾਲਾ ॥ ਲੀਨ ਉਚਾਇ 'ਮੰਚ ਪਰ ਡਾਲਾ ॥ ੨੫ ॥ ਲਿਆਇ
 'ਹਰਮ ਮਹੁ ਦੀਨ ਉਤਾਰ ॥ ਪੇਟ ਪੀਰ ਤੇ ਅਧਕ ਲਚਾਰ ॥
 ਪਸਲੇਟੀ ਲੇ ਪੁਨ ਗਿਰ ਪਰਯੋ ॥ ਹਾਇ ਹਾਇ ਕਰ ਐਸ ਉਚਰਯੋ
 ॥ ੨੬ ॥ ਸਿੰਘ ਭਿਆਨਕ ਦੇਹਿੰ ਦਿਖਾਈ ॥ ਮਾਰਹਿੰ ਗੁਰਜ ਦੇਹੁ
 ਹਟਕਾਈ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਹਾਇ ਹਾਇ ਕਰ ਰੋਤਾ ॥ ਸੁਨਕੈ ਸਭ ਮਨ
 ਅਚਰਜ ਹੋਤਾ ॥ ੨੭ ॥ ਜੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਕੇ ਕਰਬੇ ਵਾਰੇ ॥ ਬਡੇ ਸ਼ਾਹੀ ਜੋ
 ਹਿਕਮਤ ਵਾਰੇ ॥ ਅਖਲ ਹਕਾਰੇ ਕਰਤ ਇਲਾਜਾ ॥ ਨਹਿੰ ਦੁਖ
 ਮਿਟੈ ਬਧਤ ਅੰਦਾਜਾ ॥ ੨੮ ॥ ਇਹੀ ਕਹੈ ਮੈਂ ਜੁਲਮ ਕਮਾਇ ॥
 ਧੋਹ ਕਰੀ ਗੁਰ ਸੁਤ ਮਰਵਾਇ ॥ ਸੋ ਸ਼ਹੀਦ ਅਬ ਮੁੜ ਕੋ ਮਾਰੈ ॥
 ਯਾ ਖੁਦਾ ਕੋ ਨਹਿੰ ਛੁਟਕਾਰੈ ॥ ੨੯ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਹਾਇ ਹਾਇ
 'ਮੁਖ ਪ੍ਰਾਇ ॥ ਸੁਤ ਬੇਗਮ ਕੁਛ ਬਸ ਨ ਬਸਾਇ ॥ ਕਰ ਹਾਰੇ
 'ਉਪਚਾਰ ਘਨੇਰੇ ॥ ਭਈ ਰੈਨ ਅਰਧੰ ਜਿਹ ਬੇਰੇ ॥ ੩੦ ॥ ਤਰਫਤ
 ਨਿਕਸੇ ਪ੍ਰਾਨ ਗੁਮਾਨੀ ॥ ਜ਼ਫਰ ਨਾਮ ਗੁਰ ਕੀਨਸ 'ਫਾਨੀ ॥
 'ਅਰਣੋਦਹਿ ਸੁਧ ਪਸਰੀ ਸਾਰੇ ॥ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਸੁਨ ਆਨਦ
 ਧਾਰੇ ॥ ੩੧ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਲੇ ਸਭ ਸਿੱਖਨ ਕੋ ਤਬੈ ਹਰਖਤ ਗੁਰ ਦਿਸ ਆਇ ॥
 ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਪੰਥ ਉਲੰਘਯੋ ਗੁਰ ਦਮਦਮ ਸੁਨ ਪਾਇ ॥ ੩੨ ॥

੧ ਚਾਰ ਪਾਈ ਪਰ ॥

੨ ਮਹਿਲਾਂ ਵਿਚ ॥

੩ ਮੁਖ ਤੋਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ॥

੪ ਇਲਾਜ ॥

੫ ਨਾਸ ਕਰ ਦਿਤਾ ॥

੬ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਦਿਆਂ ਖਬਰ ਫੈਲ ਗਈ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਆਇ ਦਮਦਮੇਂ ਪ੍ਰਵਸਨ ਠਾਨਾ ॥ ਆਗੇ
ਸਤਿਗੁਰ ਲਗਯੋ ਦਿਵਾਨਾ ॥ ਹੇਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਰਸਨ ਭਾਨਾ ॥
ਖਿਰੇ ਕਮਲ ਸਮ ਸਿੰਘ ਮਹਾਨਾ ॥ ੩੩ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕੀ ਫਤਹ
ਉਚਰੇ ॥ ਦੌਰਤ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪੈ ਪਰੇ ॥ ਦੇ ਥਾਪੀ ਗੁਰ ਢਿਗ
ਬਠਲਾਇ ॥ ਸੁਖ ਅਨੰਦ ਬੂਝਯੋ ਸਭ ਭਾਇ ॥ ੩੪ ॥ ਪੁਨ
ਐਰੰਗੇ ਕੋ 'ਅਹਿਵਾਰਾ ॥ ਬੂਝਯੋ ਭਯੋ ਕੈਸ ਪਰਕਾਰਾ ॥ ਦਯਾ ਸਿੰਘ
ਤਬ ਉਠ ਕਰ ਖਰਯੋ ॥ ਅਖਲ ਹਵਾਲ ਉਚਾਰਨ ਕਰਯੋ ॥ ੩੫ ॥
ਜਿਸ ਵਿਧ ਗਏ ਮਿਲੇ ਜਾ ਸ਼ਾਹਿ ॥ ਜਫਰ ਨਾਮ ਪਠ ਗਿਰ ਦੁਖ
ਪਾਹਿ ॥ ਹਾਇ ਹਾਇ ਕਰ ਤਰਫਤ ਮਰਯੋ ॥ ਸੁਨ ਸਭ ਸਿੱਖਨ
ਆਨਦ ਧਰਯੋ ॥ ੩੬ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਜੈਕਾਰੇ ਸਿੰਘਨ ਰਰੇ ਅਤ ਮਨ ਮੋਦ ਬਢਾਇ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਰਯੋ ਦੁਸ਼ਟ ਕੋ ਰਾਜ ਤੇਜ ਬਿਨਸਾਇ ॥ ੩੭ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਪੁਨ ਬੂਝਯੋ ਗੁਰ ਦੀਨ ਦਯਾਲਾ ॥ ਦਯਾ ਸਿੰਘ
ਜੀ ਕਹੁ ਅਹਿਵਾਲਾ ॥ ਤਖਤ ਉਪਰੇ ਅਬ ਕੋ ਭਯੋ ॥ ਸੁਨ ਕਰ
ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਤਬ ਕਹਯੋ ॥ ੩੮ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਐਰ ਲਖੋਂ ਨਹਿੰ ਕਾਹਿ ॥
ਇਕ ਨਰ ਤੇ ਅਸ ਬਿਧ ਸੁਨ ਪਾਹਿ ॥ ਤਾਰਾ ਆਜ਼ਮ ਮਾਲਕ
ਭਯੋ ॥ ਦਿਹਲੀ ਦਿਸ ਅਬ ਚਢ ਕਰ ਅਯੋ ॥ ੩੯ ॥ ਸੁਨਤ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਬਹਿ ਉਚਾਰਾ ॥ ਤਾਰਾ ਆਜ਼ਮ ਜੈ ਹੈ ਮਾਰਾ ॥ ਬੈਠੇ
ਤਖਤ ਬਹਾਦਰ ਸ਼ਾਹਿ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਭਾਨੋ ਅਸ ਭਾਹਿ ॥ ੪੦ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਐਰੰਗ
ਮ੍ਰਿਤ ਹੋਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਇਕ ਸ਼ਤ ਚਤ੍ਰਥੇ
ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੦੪ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਦਸਮੇਸ ਜੀ ਲਾਯੋ ਅਧਕ ਦਿਵਾਨ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਭਨਯੋ ਅਸ ਬਿਧ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ॥ ੧ ॥
 ਚੌਪਈ ॥ ਸੁਨਹੁ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਮਮ ਪਿਆਰਾ ॥ ਦੱਖਣ
 ਦਿਸ ਹਮ ਚਹੈ ਪਧਾਰਾ ॥ ਤਹਿ ਕਾਰਜ ਹੈ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰੇ ॥
 ਕਰਨੇ ਬਨਹਿ ਟਰਹਿ ਨਹਿ ਟਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਹਮ ਸੰਗ ਚਹੈ ਸਿਧਾਯੋ
 ਜੋਇ ॥ ਹੁਵੈ ਤਿਆਰ ਬਿਨ ਬੇਰੀ ਸੋਇ ॥ ਕਲ ਕੋ ਜਾਵਨ ਨੀਕ
 ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਜੋ ਨਹਿ ਬਾਂਛੈ ਸੰਗ ਪਧਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਸੋਊ ਬਿਦਾ ਅਬ ਲੇ
 ਲੇ ਜਾਵਹਿ ॥ ਬਿਨ ਮਰਜੀ ਹਮ ਨਹਿ ਲਹਿ ਜਾਵਹਿ ॥ ਡਲ
 ਸਿੰਘ ਆਦ ਸੁਨੀ ਅਸ ਬਾਨੀ ॥ ਕਰ ਕੋ ਜੋਰਤ ਅਰਜ ਬਖਾਨੀ ॥
 ੪ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਦੁਰ ਦੇਸ ਬਹੁ ਦੱਖਨ ॥ ਸਿੱਖੀ ਇਤ ਹੈ ਅਧਕ
 'ਬਿਚੱਖਨ ॥ ਇਹਾਂ ਮਹਿਲ ਸੁਭ ਦਿਹੈ ਬਨਾਇ ॥ ਨਿਜ ਦਮਦਮੇਂ
 ਬਸਹੁ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ੫ ॥ ਮਰਯੋ ਨੁਰੰਗਾ ਪਾਪੀ ਭਾਰਾ ॥ ਜੇ ਚਹੁ
 ਪੁਰ ਸਿਰੰਦ ਕੋ ਮਾਰਾ ॥ ਤਬ ਹਮ ਸਿੰਘਨ ਕੋ ਦਲ ਜੋਰਹਿ ॥
 ਸੰਗ ਚਢੈ ਬਾਜੀਦਹਿ ਫੋਰਹਿ ॥ ੬ ॥ ਲਵ ਪੁਰ ਕੋ ਪੁਨ
 ਗਰਦ ਮਿਲਾਵਹੁ ॥ ਬਸ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਦਰਸ ਦਿਖਾਵਹੁ ॥
 ਸੁਨ ਸਿੰਘਨ ਤੇ ਹਰਖ ਬਖਾਨਾ ॥ ਕਾਰਜ ਦੱਖਨ ਕਰਬੇ
 ਨਾਨਾ ॥ ੭ ॥ ਹਮਰੇ ਗਮੇਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹਿ ਹੋਇ ॥ ਨਿਹਚੇ
 ਜਾਨ ਲੇਹੁ ਮਨ ਮੋਹਿ ॥ ਇਸ ਹਿਤ ਅਬ ਪੁਰ ਅਨੰਦ ਨ ਜਾਵਹਿ ॥
 ਦੱਖਨ ਜਾਕੈ ਸਿਵਰ ਲਗਾਵਹਿ ॥ ੮ ॥ ਐ ਸਿਰਹੰਦ ਬਜੀਦੇ
 ਮਾਰਨ ॥ ਪਠੈਂ ਤਹਾਂ ਤੇ ਕਰੈ ਪ੍ਰਹਾਰਨ ॥ ਰਾਜ ਦੇਸ ਮਹਿ ਸਿੰਘ
 ਕਰੈਂਗੇ ॥ ਹਮ ਅਬ ਦੱਖਨ ਹੀ ਗਮਨੈਂਗੇ ॥ ੯ ॥ ਸੱਤਿ ਬਚਨ
 ਸਤਿਗੁਰ ਸਨ ਜਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮੀ ਸਿੰਘਨ ਐਸ ਬਖਾਨਾ ॥ ਜਸ 'ਰਾਵਰ
 ਮਰਜੀ ਤਸ ਕਰੀਅਹਿ ॥ ਹਮ ਰਾਵਰ ਕੇ ਨਿਤ ਅਨਸਰੀਅਹਿ ॥
 ੧੦ ॥ ਇਹਾਂ ਰਹੇ ਤੋ ਰਹੈ ਇਹਾਹੀ ॥ ਅਗੂ ਚਲਹੁ ਤੋ ਸੰਗ ਸਿਧਾਹੀ ॥

ਸੁਨ ਤਿਨ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਹਰਖ ਉਚਾਰਾ ॥ ਸਿੰਘਨ ਸੋਂ ਸਦ ਮੇਲ ਹਮਾਰਾ ॥
 ॥ ੧੧ ॥ ਤਿਆਰੀ ^੧ਬਿਬਧ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੁ ਕੀਜਹਿ ॥ ਭੋਰ ਹੋਤ ਹੀ
 ਗਮਨ ਜਨੀਜਹਿ ॥ ਸੁਨ ਸਭ ਸਿੰਘ ਲਗੇ ਕਰ ਤਿਆਰੀ ॥ ਅਖਲ
 ਪ੍ਰਕਾਰ ਭਾਰ ਬਰਦਾਰੀ ॥ ੧੨ ॥ ਤੰਬੂ ਸਮਯਾਨੇ ਬਿਧ ਨਾਨੇ ॥ ਡੋਰੇ
 ਮਾਤਨ ਹੋਤ ਸਜਾਨੇ ॥ ਬਡੀ ਨਿਸਾ ਲਗ ਕਰੀ ਤਿਆਰੀ ॥ ਉਠੇ
 ਪ੍ਰਾਤ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖ ਕਾਰੀ ॥ ੧੩ ॥ ਹਿਤ ਚਢਾਈ ^੨ਦੁੰਦਭ
 ਬਜਵਾਇ ॥ ^੩ਅਸੂਨ ਪਰ ਸੁਭ ਜ਼ੀਨ ਸਜਾਇ ॥ ਨਵਮ ਗੁਰੂ ਕੇ
 ਥਲ ਤਬ ਆਇ ॥ ਸੋਧ ਬੇਨਤੀ ਤਿਆਰ ਸੁ ਬਾਇ ॥ ੧੪ ॥ ਗੁਰੂ
 ਗੰਥ ਬਿਚ ਗੈ ^੪ਅੰਬਾਰੀ ॥ ^੫ਮਗ ਪਗ ਡਾਰਯੋ ਧੌਂਸ ਧੁੰਕਾਰੀ ॥
^੬ਡੋਰਨ ਮਹਿ ਜੁਗ ਮਾਤ ਬਠਾਈ ॥ ਦਾਸੀ ਦਾਸ ^੭ਸਕਟ ਚਢਵਾਈ
 ॥ ੧੫ ॥ ^੮ਅਸਵ ਅਰੂਢਤ ਭੇ ਜਗ ਨਾਥਾ ॥ ਭੰਜਨ ਘਰਨ ਜਿਨਹੁ
 ਕੇ ਹਾਥਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮੀ ਸਿੰਘ ਸਵਾਰ ਪਯਾਦੇ ॥ ਭਏ ਤਿਆਰ ਸੰਗ ਧਰ
^੯ਅਹਿਲਾਦੇ ॥ ੧੬ ॥ ਡਲ ਸਿੰਘ ਆਦ ਬਿਦਾ ਕੇ ਕਾਰਨ ॥ ਭਏ
 ਸੰਗ ਅਸ ਸਿੰਘ ਹਜਾਰਨ ॥ ਸੰਮਤ ਸਵਾ ਬਾਸ ਇਤ ਕੀਨਾ ॥ ਚਲੇ
 ਤਿਆਗ ਤਬ ਬਿਲਮ ਬਿਹੀਨਾ ॥ ੧੭ ॥ ਸਾਤ ਕੋਸ ਕੇਵਲ ਪੁਰ
 ਨਾਮ ॥ ਕਰਯੋ ਸਿਵ ਤਹਾਂ ਸੁਖ ਧਾਮ ॥ ਪੁਰ ਕੇ ਪੈਂਚ ਸਿੱਖ ਸਭ
 ਆਏ ॥ ਸਭ ਬਿਧ ਸੇਵ ਕਰਤ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ੧੮ ॥ ਬਸੇ ਨਿਸਾ
 ਸਤਿਗੁਰ ਗੁਨ ਖਾਨਾ ॥ ਭੋਰ ਭਈ ਕੀਨਸ ਪ੍ਰਸਥਾਨਾ ॥ ਡਲ ਸਿੰਘ
 ਹਰ ਗੁਰਬਖਸ਼ ਅਪਾਰੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪਗ ਮਸਤਕ ਧਾਰੇ ॥ ੧੯ ॥
 ਬਿਛਰਨ ਕਾਲ ^{੧੦}ਹੀਏ ^{੧੧}ਅਕੁਲਾਇ ॥ ਦੇ ਗੁਰ ਧੀਰਜ ਅਗੂ
 ਸਿਧਾਇ ॥ ਵੇਰੜ ਤੇ ਝੰਡੇ ਪੁਰ ਰਹੇ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਨਿਸ ਬਸ ਦਿਨ

੧ ਅਨੇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ।

੨ ਨਗਾਰੇ।

੩ ਘੋੜਿਆਂ ਪਰ।

੪ ਕਪੜੇ।

੫ ਰਸਤੇ।

੬ ਪਾਲਕੀਆਂ ਵਿਚ।

੭ ਰਥਾਂ ਪਰ।

੮ ਘੋੜੇ ਪਰ ਗੁਰੂ ਜੀ

ਸਵਾਰ ਹੋਏ।

੯ ਪ੍ਰਸੰਨ।

੧੦ ਹਿਰਵਾ।

੧੧ ਦੁਖੀ।

ਗਮਨਹੇ ॥ ੨੦ ॥ ਤਿਹ ਤੇ ਸਰਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਆਇ ॥ ਭੇ ਉਧਾਰ
ਜਿਨ ਦਰਸਨ ਪਾਇ ॥ ਨਿਸ ਬਸ ਚਢੇ ਨਹੁਰ ਪੁਰ ਆਇ ॥ ਛੀਨ
ਤਲਾਈ ਸਿਵਰ ਲਗਾਇ ॥ ੨੧ ॥ ਅਨੰਤ ਰਾਮ ਇਕ ^੧ਦਿਸ ਤਹਿ
ਥਾਨ ॥ ਆਏ ਸੁਨਿਯੋਂ ਗੁਰ ਭਗਵਾਨ ॥ ਲੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਯੋ ਤਿਹ
ਸਮੇਂ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਿਤ ਪਗ ਕੀਨਸ ਨਮੇਂ ॥ ੨੨ ॥ ਆਸਿਖ ਬਾਦ
ਪੁਨਹਿ ਬਹੁ ਦੀਨ ॥ ਗੁਰੂ ਅਸ਼ਰਫੀ ਜੁਗ ਤਿਹ ਦੀਨ ॥ ਪਿਖ
ਦਿਜ ਕਹਯੋ ਪ੍ਰਭੂ ਦਿਹੁ ਦਾਨ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦਾ ਬੰਧਨ ਹਾਨ
॥ ੨੩ ॥ ਪਿਖ ਸ਼ਰਧਾ ਗੁਰ ਦੀਨ ਦਿਆਲਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦਿਸ਼ਟ
ਕਰ ਕੀਨ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਗਯਾਨ ਪਾਇ ਧਰ ਹਰਖ ਮਹਾਨੀ ॥ ਬਾਰੇ
ਬਾਰ ਬੰਦਨਾ ਠਾਨੀ ॥ ੨੪ ॥ ਕਹਿਤ ਭਯੋ ਛਿਨ ਏਕ ਦਰਸ ਤੇ ॥
ਕਰਯੋ ^੨ਕ੍ਰਿਤਾਰਥ ਮਹਾਂ ਹਰਸ ਤੇ ॥ ਜਹਿ ਤੁਮ ^੩ਮਾਸ ਬਰਸ ਲਗ
ਬਾਸੇ ॥ ਤਹਾਂ ਹਜਾਰਹੁ ਸੁਮਤ ਪ੍ਰਕਾਸੇ ॥ ੨੫ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਕਹਯੋ
ਨ ਸਰਧਾ ਹੋਈ ॥ ਕਹੋ ^੪ਬਿੱਪ੍ਰ ਕਿਮ ਤਰਯੋ ਕੋਈ ॥ ਇਸੀ ਬਾਤ
ਪਰ ਸੁਨਹੁ ਕਹਾਨੀ ॥ ਹੁਤੇ ਸੁਦਾਗਰ ਏਕ ਮਹਾਨੀ ॥ ੨੬ ॥ ^੫ਧੇਨ
ਰਖੈ ਢਿਗ ਜਿਤ ਕਿਤ ਜਾਵੈ ॥ ^੬ਪੈ ਕੋ ਅਚੈ ਬਨਜ ਹਰ ਥਾਵੈ ॥ ਏਕ
ਬੇਰ ਭਰ ਲੀਨ ਜਹਾਜੂ ॥ ਦੂਰ ਦੇਸ ਗਾ ਬਨਜਹਿ ਕਾਜੂ ॥ ੨੭ ॥
ਕਰਯੋ ਬਨਜ ਇਕ ਮਿਤ੍ਰ ਸੁ ਥਾਯੋ ॥ ਨਿਜ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਇਨ ਅਸਨ
ਅਚਾਯੋ ॥ ਦੁਤੀਯ ਬੇਰ ਇਨ ਉਨਹਿ ਅਚਾਵਾ ॥ ^੭ਪੈ ਕੀ ਪਾਇਸ
ਨੀਕ ਖਵਾਵਾ ॥ ੨੮ ॥ ^੮ਅਜਾ ^੯ਮੈਖ ^{੧੦}ਗੋ ਤਿਹ ਬਲ ਨਾਹਿ ॥
ਪਾਇਸ ਅਚਮਨ ਹਰਖ ਬਢਾਹਿ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਨ ਅਚੀ ਸੁ ਅਸਚਰਜ
ਭਯੋ ॥ ਇਹ ਕਯਾ ਅਹੈ ਸੁ ਬੁਝਬ ਕਯੋ ॥ ੨੯ ॥ ਸੇ ਮੁਝ ਦੇਹੁ ਅਚੈਂ

੧ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ।

੨ ਕਲਿਆਨ ।

੩ ਮਹੀਨੇ ਤੇ ਸਾਲ ।

੪ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ।

੫ ਗਊਆਂ ।

੬ ਦੁਧ ਨੂੰ ।

੭ ਦੁਧ ਦੀ ਖੀਰ ।

੮ ਬਕਰੀਆਂ ।

੯ ਮੱਝਾਂ ।

੧੦ ਗਊਆਂ ।

ਹਮ ਨੀਤ ॥ ਹਮ ਤੁਮਰੀ ਅਬ ਸਾਚੀ ਪ੍ਰੀਤ ॥ ਸੁਨਤ 'ਬਨਕ ਇਕ
 ਧੇਨੂ ਦੀਨ ॥ ^੨ਦੁਗਧ ਦੇਤ ਇਹੁ ਲੇਹੁ ਸੁ ਚੀਨ ॥ ੩੦ ॥ ਦੇ ਕੈ
 ਗਊ ਜਹਾਜ ਚਲਾਯੋ ॥ ਅਪਨੇ ਦੇਸ ਬਿਖੈ ਇਹ ਆਯੋ ॥ ਸੋ ਲੇ
 ਗਯੋ ਧੇਨ ^੩ਗ੍ਰਿਹਿ ਓਰ ॥ ਬਿਰ ਤਹਿੰ ਕਰ ਬਿਛਰੂ ਤਬ ਛੋਰ ॥ ੩੧ ॥
 ਸੋ ਬਨ ਚੇਸਨ ਲਾਗਯੋ ਜਬੈ ॥ ^੪ਸੁਰਭੀ ਮੂਤ੍ਰ ਕਰਤ ਭੀ ਤਬੈ ॥
 ਬਾਸਨ ਬਿਖੈ ਕਨਕ ਲੇ ਲੀਨ ॥ ਰੀਧਨ ਕਰ ਪੁਨ ਖਾਵਨ ਕੀਨ
 ॥ ੩੨ ॥ ^੫ਕੈਰੋ ਪਾਇ ਸ੍ਵਾਦ ਪਛਤਾਯੋ ॥ ਮੋ ਸੋਂ ਦਗਾ ਬਨਕ ਕਰ
 ਗਯੋ ॥ ਤਿਮ ਰਹਿ ਕੋਹੀਏ ਹਮਰੇ ਪਾਸ ॥ ਧਰਯੋ ਦੇਸ ਹਮਰੇ ਮਹਿੰ
 ਜਾਸ ॥ ੩੩ ॥ ਦੁਗਧ ਨ ਲੀਨ ਮੂਤ੍ਰ ਕੋ ਲਯੋ ॥ ਗਯਾਤ ਧੇਨ ਜਬ
 ਬਨਕ ਮਿਲਯੋ ॥ ਦੁਗਿਧ ਲੇਨ ਜੁਗਤੀ ਜਾਨਾਈ ॥ ਪੈ ਕੋ ਪਾਇ
 ਹਰਖ ਸਨ ਪਾਈ ॥ ੩੪ ॥ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਗੋ ਗਿਆਤ ਸਮਾਨੇ ॥ ਮਿਲ
 ਕਰ ਪਾਯੋ ਆਤਮ ਗਯਾਨੇ ॥ ਸੁਨ ਦਿਜ ਗੁਰ ਤੇ ਸੱਤਿ ਸੁ ਮਾਨੀ ॥
 ਬਾਰੰ ਬਾਰ ਬੰਦਨਾ ਠਾਨੀ ॥ ੩੫ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਦਿਵਸ ਤੀਸਰੇ ਪਹਿਰ ਲਖ ਭਏ ਪ੍ਰਭੂ ਅਸਵਾਰ ॥

ਸੰਗ ਸਿੰਘ ਤਬ ਬਹੁ ਭਏ ਪੇਖਨ ਹੇਤ ਬਜਾਰ ॥ ੩੬ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਜਬ ਚਬੂਤਰੇ ਮਹਿੰ ਚਲ ਆਇ ॥ ਹੁਤੇ ^੬ਕਪੋਤ
 ਅਧਕ ਤਿਹ ਬਾਇ ॥ ਇਕ ਸਿੰਘ ਪਗ ਨੀਚੇ ਮਰ ਗਯੋ ॥ ਮਾਲਕ
 ਤਿਹ ਕੋ ਰੋਦਤ ਭਯੋ ॥ ੩੭ ॥ 'ਲਘ ਬੈ ਦੁਖੀ ਗੁਰੂ ਤਿਹ ਹੇਰਾ ॥
 ਕਹਯੋ ਬਾਲ ਲਿਆ ਚੋਗਾ ਗੇਰਾ ॥ ਸੁਨਤ ਬਾਲ ਚੋਗਾ ਤਿਹ ਪਾਯੋ ॥
 ੩੮ ॥ ਹਰਖਯੋ ਬਾਰਕ ਪਿਖ ਨਰ ਸਾਰੇ ॥ ਜਾਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਰੂਪ
 ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪਰ ਬੰਦਨ ਠਾਨੀ ॥ ਸਿਵਰ ਬੀਚ ਆਏ
 ਗੁਨ ਖਾਨੀ ॥ ੩੯ ॥ ਮਿਲ ਪੁਰ ਬਾਸੀ ਗੁਰ ਢਿਗ ਆਇ ॥

੧ ਬੀਆਂ ।

੨ ਦੁਧ ।

੩ ਘਰ ਦੀ ਤਰਫ ।

੪ ਗਊ ।

੫ ਕੈੜਾ ।

੬ ਕਬੂਤਰ ।

੭ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ।

੮ ਕਬੂਤਰ ।

ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਅਕੋਰ ਚਢਾਇ ॥ ਅਧਕ ਭਾਵ ਧਰ ਸੇਵਾ ਕੀਨ ॥
ਸਿੱਖ ਬਨੇ ਬਹੁ ਸੁਭ ਮਗ ਲੀਨ ॥ ੪੦ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਮਦਮੇਂ ਤੇ ਦੱਖਨ ਦਿਸ ਗਮਨ ਐ ਨੌਹਰ ਨਗਰ ਪ੍ਰਸੰਗ
ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਇਕ ਸ਼ਤ ਪੰਚਮੇਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੦੫ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਨੌਹਰ ਨਗਰ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀਨਸ ਅਗੁ ਪਯਾਨ ॥

ਕੋਸ ਅਸ਼ਟ ਦਸ ਮਜ਼ਲ ਕਰ ਮਧੂ ਸਿੰਘਾਣੇ ਥਾਨ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਕਰਯੋ ਸਿਵਰ ਤਹਾਂ ਸੁਖ ਦਾਨ ॥ ਮਾਰਵਾੜ
ਯਹ ਦੇਸ਼ ਮਹਾਨ ॥ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਐ ਸਿੰਘ ਜੁ ਪਰਮ ॥ ਜੁਗ ਭਾਯੋਂ
ਕਾ ਨਿਤ ਯਹ ਕਰਮ ॥ ਨਯੋ ਮੰਚ ਗੁਰ ਹਿਤ ਨਿਤ ਕਰੈਂ ॥ ਆਜ
ਪਾਛ ਰਹਿ ਐਸ ਬਿਚਰੈਂ ॥ ਮੰਚ ਨ ਤਿਆਰ ਹੋਇ ਕਹ ਭਾਇ ॥
ਚਤ੍ਰ ਦੁਸਾਂਗੇ ਝਾਟ ਲਵਾਇ ॥ ੩ ॥ ਪਹੁੰਚੇ ਗਾਢੇ ਧਰਨ ਮਝਾਰਾ ॥
ਸੇਰੁ ਧਰ ਬੰਧ ਕੀਨ ਤਿਆਰਾ ॥ ਊਪਰ ਆਸਤਰਨ ਸੁ ਬਿਛਾਇ ॥
ਆਇ ਗੁਰੂ ਢਿਗ ਅਰਜ਼ ਅਲਾਇ ॥ ੪ ॥ ਦੇਖ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀਅ ਹਰਖ
ਮਹਾਨਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਤਬ ਬਚਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ਘਾਲ ਤੁਮਾਰੀ ਪੂਰਨ
ਭਈ ॥ ਮੁਰਹੁ ਯਹਾਂ ਤੇ ਆਇਸ ਦਈ ॥ ੫ ॥ ਭੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਗੁਰ ਨਿਜ
ਪੈ ਪਾਯੋ ॥ ਬਿਤੀ ਰੈਨ ਦਿਨ ਮਨ ਚਢ ਆਯੋ ॥ ਕਰਯੋ ਕੂਚ ਗੁਰ
ਦੀਨ ਦਯਾਲਾ ॥ ਜੁਗ ਭਾਈ ਆਯੋ ਤਿਹ ਕਾਲਾ ॥ ੬ ॥ ਚਰਨ
ਕਮਲ ਪਰ ਮਸਤਕ ਧਰਯੋ ॥ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀਨ ਪ੍ਰਭ ਅਗੁ ਸਿਧਰਯੋ ॥
ਧੌਂਸ ਧੰਕਾਰਤ ਮਗ ਮਹਿੰ ਜਾਵਹਿ ॥ ਪੁਰ ਜਨ ਪਿਖ ਸੁਨ ਭੈ ਕੈ
ਪਾਵਹਿ ॥ ਨਜਰਨ ਲੇ ਲੇ ਮਿਲਹਿ ਅਗਾਰੀ ॥ ਪਹੁੰਚੇ ਗੁਰ
ਅਜਮੇਰ ਮਝਾਰੀ ॥ ਚਤਰਾਨਨ ਬਲ ਪੁਸ਼ਕਰ ਰਾਜ ॥ ਜਹਾਂ ਥਾਨ

੧ ਭੋਟਾ ।

੨ ਨਵਾਂ ਪਲੰਘ ।

੩ ਦਰਖਤ ਉਹ ਟਾਹਣ ਹੇਠੋਂ ਇਕ ਉਪਰ ਦੇ

ਹਿਸੇ ।

੪ ਭੋਟਾ ।

੫ ਚਾਰ ਮੂੰਹ ਵਾਲਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਅਸਥਾਨ ।

ਗੁਰ ਆਦ ਮਹਾਰਾਜ ॥ ੮ ॥ ਘਾਟ ਗੁਬਿੰਦਹਿ ਸਿਵਰ ਲਗਾਇ ॥
 ਗੁਰ ਥਲ ਦਰਸਯੋ ਭੇਟ ਚਢਾਇ ॥ ਲਗਯੋ ਦਿਵਾਨ ਕੀਰਤਨ
 ਹੋਇ ॥ ਯੁਰ ਨਰ ਨਾਹੀ ਦਰਸਨ ਜੋਇ ॥ ੯ ॥ ਚੇਤਨ 'ਬਿੱਪੁ ਏਕ
 ਤਬ ਆਯੋ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ ॥ ਬਨਿਕ ਆਦਿ
 ਜਿਹ ਸੰਗ ਅਨੇਕਾ ॥ ਜਾਨਯੋ ਗੁਰੁ ਮਹਾਰਾਜ ਕਿਤੇ ਕਾ ॥ ੧੦ ॥
 ਬੂਝਯੋ ਪ੍ਰਭ ਯਹ ਕੇਸਾ ਧਾਰੀ ॥ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਨ ਐਸ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ॥
 ਕੈਨ ਦੇਸ ਕੇ ਜਾਨਤ ਨਾਹੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਨਿਜ ਦੇਹੁ ਬਤਾਹੀ ॥
 ੧੧ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਗੁਰ ਫੁਰਮਾਵਨ ਕੀਆ ॥ ਭਯੋ ਖਾਲਸਾ ਜਗ
 ਮਹਿੰ ਤੀਆ ॥ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਦੁਹਨ ਤੇ ਨਿਆਰੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਕੇ
 ਦਾਸ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ੧੨ ॥ ਬੀਜ ਮਾਤ੍ਰ ਅਬ ਰੂਪ ਦਿਖਾਵੇ ॥ 'ਹਤੇ
 ਤੁਰਕਨ ਸਭ ਛਿਤ ਪਰਛਾਵੇ ॥ ਸਭ ਪਰ ਬਲੀ ਬੀਰ ਬਰ ਬੰਕਾ ॥
 'ਆਯੁਧ ਧਾਰੀ 'ਰਿਪਹਿ 'ਅਤੰਕਾ ॥ ੧੩ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਸਰਬ ਲੋਗ
 ਬਿਸਮਾਏ ॥ ਗੁਰ ਸਾਮ੍ਰਥ ਇਹ ਨਯੋ ਉਪਾਏ ॥ ਭਾਉ ਸੈਹਤ ਸਭ
 ਸੇਵਾ ਕਰੀ ॥ ਤਹਿ ਗੁਰ ਨਿਸਾ ਬਿਤਾਵਨ ਕਰੀ ॥ ੧੪ ॥ ਤਹਿ ਤੇ
 ਪੁਰ ਨਾਰਾਇਣ ਆਇ ॥ ਜਹਿ ਦਾਦੂ ਦਾਰਾ ਕਹਿਲਾਇ ॥ ਤੀਰ
 ਸੰਗ ਗੁਰ ਕੀਨ ਪ੍ਰਣਾਮ ॥ 'ਸੁਠ ਥਲ ਪਿਖ ਉਤਰੇ ਸੁਖ ਧਾਮ ॥
 ੧੫ ॥ ਸਿਵਰ ਲਗਾਇ ਤੀਸਰੇ ਜਾਮ ॥ ਲਗਯੋ ਦਿਵਾਨ ਗੁਰੂ
 ਅਭਰਾਮ ॥ ਸਭ ਸਿੰਘਨ ਆਪਸ ਮਹੁ ਮਿਲ ਕਰ ॥ ਕਰਯੋ ਬਿਬੇਕ
 ਬਿਚਾਰ ਰਹਿਤ ਧਰ ॥ ੧੬ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਸੰਗ ਉਚਾਰੇ ॥
 ਜਬ ਆਏ ਤੁਮ ਦਾਦੂ ਦਾਰੇ ॥ ਤੀਰ ਸਾਥ ਪਰਣਾਮ ਸੁ ਕੀਨ ॥
 ਉਪਦੇਸਨ ਹਮ ਅਸ ਬਿਧ ਕੀਨ ॥ ੧੭ ॥ ਗੋਰ ਮਝੀ ਮਠ ਭੂਲ
 ਨ ਮਾਨੋ ॥ ਯਾਂਤੇ ਨਿਜ ਤਨਖਾਹੀ ਪਛਾਨੋ ॥ ਸੁਨ ਬਬੇਕ ਗੁਰ

੧ ਦੇਤਨ ਨਾਮ ਦਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ।

੨ ਨਾਸ ।

੩ ਸਸਤ੍ਰ ਧਾਰੀ ।

੪ ਵੈਰੀਆਂ

ਨੂੰ ।

੫ ਡਰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ।

੬ ਸੁੰਦਰ ।

ਭਏ ਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ ਪੰਥ ਖਾਲਸਾ ਧੰਨ ॥ ੧੮ ॥ ਕਰੀ ਨਮੋ
 ਹਮ ਪਰਖਨ ਰੇਤ ॥ ਭਏ ਸਿੰਘ ਕੇ ਨਹੀ ਸੁਚੇਤ ॥ ਲਿਹੁ ਤਨਖਾਹ
 ਅਵਾਜ ਸੁਨਾਵਹੁ ॥ ਇਸ ਬਿਧ ਕੀ ਨਿਤ ਰਹਿਤ ਕਮਾਵਹੁ ॥ ੧੯ ॥
 ਸਿੰਘ ਸੁ ਆਯੁਧ ਇਕ ਕਹਿ ਤਬੈ ॥ ਪੰਚ ਹਜਾਰ ਦੇਹੁ ਧਨ ਅਬੈ ॥
 ਸੁਨਤ ਦੂਸਰੇ ਤਬੈ ਬਖਾਨਾ ॥ ਦੇਹੁ ਪੰਚ ਸੈ ਹੇ ਗੁਨ ਖਾਨਾ ॥ ੨੦ ॥
 ਸੁਨਤ ਖਾਲਸੇ ਸਕਲ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਕਮੀ ਨਾਹਿ ਗੁਰ ਕੋਸ਼ ਮਝਾਰਾ ॥
 ਏਤੀ ਤਨਖਾਹ ਗੁਰਹਿ ਲਗਾਵਹੁ ॥ ਜੇਤੀ ਪੁਨ ਦੇਹ ਆਪ ਸਕਾਵਹੁ
 ॥ ੨੧ ॥ ਸਭ ਮਸਲਤ ਕਰ ਦਈ ਅਵਾਜ ॥ ਦੇਹੁ ਸਵਾ ਸੈ ਧਨ
 ਮਹਾਰਾਜ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰ ਮਨਜੂਰ ਸੁ ਦੀਨ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਦੇਗ
 ਤਿਹਾਵਲ ਕੀਨ ॥ ੨੨ ॥ ਸਿੰਘਨ ਮਹਿ ਦੀਨਸ ਬਰਤਾਇ ॥ ਸੁਨੀ
 ਮਹੰਤ ਗੁਰੂ ਇਤ ਆਇ ॥ ਇਕਠੇ ਕਰੇ ਸਾਧ ਤਤਕਾਲਾ ॥ ਦਰਸਨ
 ਕਰਨ ਹੇਤ ਸੋ ਚਾਲਾ ॥ ੨੩ ॥ ਨਿਕਟ ਹੋਇ ਕਰ ਤੇ ਕਰ ਨਮੋ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪਿਖ ਮਹੰਤ ਤਿਹ ਸਮੋ ॥ ਸਾਦਰ ਨਿਕਟ ਬਠਾਵਨ
 ਕਰਯੋ ॥ ਬੈਠ ਦਰਸ ਕਰ ਆਨੰਦ ਭਰਯੋ ॥ ੨੪ ॥ ਸੁਨੀ ਹੁਤੀ
 ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦਨ ਗਾਥਾ ॥ ਕਰ ਅਫਸੋਸ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਾਥਾ ॥ ਇਸੀ ਹੇਤ
 ਸ੍ਰੀ ਦਾਦੂ ਕਹਯੋ ॥ ਨਿਰਵਿਰਤੀ ਮਹੁ ਬਹੁ ਸੁਖ ਲਹਯੋ ॥ ੨੫ ॥

ਯਥਾ—ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਦਾਦੂ ਦਾਵਾ ਦੂਰ ਕਰ ਬਿਨ ਦਾਵੇ ਦਿਨ ਕੱਟ ॥
 ਕੇਤੀ ਸੈਦਾ ਕਰ ਗਈ ਇਸ ਪਸਾਰੀ ਦੇ ਹੱਟ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਦਾਵਾ ਕਰਨ ਮਾਹਿੰ ਦੁਖ ਘਨੇ ॥ ਛਿਮਾਂ ਕਰਨ
 ਤੇ ਬਹੁ ਸੁਖ ਭਨੇ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਤਬ ਤਿਸੈ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਤੁਮ ਸਮ
 ਮਤ ਸਭ ਬਲ ਸਿਬਲਾਯੋ ॥ ੨੬ ॥ ਇਸ ਹਿਤ ਨੈਦੰਗ ਖਾਈ ਸੁ
 ਆਨਾ ॥ ਹਿੰਦ ਬਿਨਾਸ ਕਰੋ ਤੁਰਕਾਨਾ ॥ ਤਿਹ ਤੁਰਕਨ ਕੇ ਹਤਬੇ
 ਹੇਤਾ ॥ ਰਚਯੋ ਖਾਲਸਾ ਜਾਨਹੁ ਭੇਤਾ ॥ ੨੭ ॥ ਜਿਨਹੁ ਧਰਮ ਕੀ

ਰੱਛਯਾ ਕਰਨੀ ॥ ਸੁਨ ਤਿਨ ਕੀ 'ਗਤ ਹੈ ਜਿਮ ਬਰਨੀ ॥ ਅਸ
ਕਹਿ ਦੋਹਾ ਏਕ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਸੁਨ ਸੋਤਾ ਜੀ ਸੋ ਸੁਖਦਾਯੋ ॥ ੨੮ ॥
ਯਥਾ—ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਨਿਰਦਾਵੇ ਇਸ ਕੋ ਭਨਹਿ ਮੋਹੁ ਕੁਟੰਬ ਨ ਲਾਇ ॥
ਧਰਮ ਰੱਖਯਾ ਕਾਰਨੇ ਸਿਰ ਤਕ ਦੀਜਹਿ ਲਾਇ ॥ ੨੯ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸੁਨਤ ਸਾਧ ਅਤ ਹਰਖ ਬਢਾਯੋ ॥ ਧਰਮ
ਧੁਰੰਧਰ ਭੋਗ ਸਿਰ ਨਾਯੋ ॥ ਧੰਨ ਧੰਨਯ ਮੁਖ ਕੀਨ ਉਚਾਰਾ ॥
ਪੁਨ ਬਿਨਭੀ ਭਨ ਐਸ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ੩੦ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਿਹੁ ਆਇਸ
ਇਹ ਬਾਰੀ ॥ ਲੀਜੈ ਦੇਗ ਸੁ ਅਬੈ ਹਮਾਰੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਸੁਨ ਕੈ
ਮੁਸਕਾਇ ॥ ਪਤਿਆਵਨ ਹਿਤ ਬਾਕ ਅਲਾਇ ॥ ੩੧ ॥ ਹਮਰੇ
ਸੰਗ ਬਾਜ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥ ਨਹਿ ਅਹਾਰ ਪਾਯੋ ਇਸ ਬੇਰੇ ॥ ਇਨ ਕੋ
ਤ੍ਰਿਪਤ ਪ੍ਰਿਥਮ ਕਰ ਲੀਜਹਿ ॥ ਪਾਛੇ ਹਮਹੁ ਦੇਗ ਕਹੁ ਦੀਜਹਿ ॥
੩੨ ॥ ਸੁਨਤ ਸਾਧ ਉਪਜੀ 'ਦੁਚਤਾਈ ॥ ਧਰਮ ਅਹਿੰਸਾ ਸਦਾ
ਹਮਾਈ ॥ ਪੁਨਹਿ ਬਿਚਾਰਯੋ ਗੁਰ ਸਮਰੱਥ ॥ ਪਰਖਬ ਹੇਤ ਬਟਾਯੋ
ਹੱਥ ॥ ੩੩ ॥ ਤਬ ਕਰ ਜੋਰਤ ਅਰਜ ਗੁਜਾਰੀ ॥ ਬਾਜ ਹਜ਼ੂਰ
ਅਚੈਂ 'ਅਜ ਜੁਾਰੀ ॥ ਸਾਧਨ ਕੀ ਸੋ ਅਰਜੀ ਮਾਨਹਿ ॥ ਦਿਹੁ
ਆਇਸ ਹੇ ਗੁਰ ਭਗਵਾਨਹਿ ॥ ੩੪ ॥ ਸੁਨਤ ਸਾਧ ਤੇ ਗੁਰੂ
ਉਚਾਰਾ ॥ ਹਮ ਭੀ ਮਾਨਹਿ ਕਰਹਿ ਅਹਾਰਾ ॥ ਸੁਨ ਕੈ ਸਾਧ ਗਯੋ
ਹਰਖਾਏ ॥ ਲਿਆਯੋ ਦੇਗ ਹੇਤ ਵਬ ਜਾਏ ॥ ੩੫ ॥ ਬਿੰਦ ਬਾਜ
ਜਿਤ ਬਲ ਬੈਠਾਰੇ ॥ ਭਯੋ ਜੈਤ ਬਿਰ ਤਿਨਹੁ ਅਗਾਰੇ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ
ਕੀਨੇ ਕਰਮ ਭਲੇਰੇ ॥ ਜਿਹਤੇ ਕਰ 'ਸਪਰਸ ਗੁਰ ਕੇਰੇ ॥ ੩੬ ॥
ਕਰਯੋ ਚਹੈਂ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪਹੁਨਾਈ ॥ ਤੁਮ ਲੈ ਰਹੀ ਬਾਤ ਅਬ ਆਈ ॥
ਅੰਨ ਅਹਾਰ ਆਜ ਤੁਮ ਕਰੀਅਹਿ ॥ ਨਹਿ 'ਆਮਿਖ ਕੋ ਰਿਦੈ

੧ ਹਾਲਤ ।
ਦੇ ਦਿਨ ਜਵਾਰ ਖਾ ਲੈਣ ।

੨ ਆਸਰਾ ।
੫ ਆਪਸ ਵਿਚ ।

੩ ਦੁਬੰਧਾ ।
੬ ਮਾਸ ।

੪ ਅਜ

ਚਿਤਰੀਅਹਿ ॥ ੩੭ ॥ ਹੁਤੀ ਜੁਵਾਰ ਬਾਜਰੀ ਜੇਈ ॥ ਇਮ ਕਹਿ
ਅਗ੍ਰ ਬਖੇਰੀ ਸੇਈ ॥ ਬਾਜਨ ਬਿਨੈ ਸਾਧ ਕੀ ਮਾਨੀ ॥ ਤਤ ਛਿਨ
ਕੀਨ ਅੰਨ ਗਨ ਖਾਨੀ ॥ ੩੮ ॥ ਪਿਖ ਸਾਬਨ ਸਿੱਖਨ ਤਿਹ ਬਾਰੀ ॥
ਧਨ ਧਨ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਖਹੁ ਉਚਾਰੀ ॥ ਲਗੇ ਲਾਂਗਰੀ ਦੇਗ ਸਵਾਰਨ ॥
ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰਨ ਭੋਜਨ ਤਿਆਰਨ ॥ ੩੯ ॥ ਸਭ ਬਿਧ ਤਿਆਰ
ਭਈ ਤਿਹ ਕਾਲਾ ॥ ਅਚੀ ਸਿਖਨ ਯੁਤ ਦੀਨ ਦਯਾਲਾ ॥ ਸਾਧ
ਪ੍ਰਸੰਨ ਅਧਕ ਮਨ ਭਯੋ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ ਪ੍ਰਭ ਨਿਹਾਲ ਮਹਿ ਥਯੋ ॥ ੪੦ ॥
ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਿਲਾਸ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਦਸਮੇਸ ਦਯਾਲ ॥

ਬਸੇ ਨਿਸਾ ਤਿਸ ਥਾਨ ਮਹਿ ਕੀਨੈ ਸਾਧ ਨਿਹਾਲ ॥ ੪੧ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਅਜਮੇਰ
ਐ ਦਾਦੂ ਦੁਾਰੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਇਕ ਸ਼ਤ ਖਸਟਮੋ
ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੦੬ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਜੈਤ ਰਾਮ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਿਦਾ ਭਏ ਸੁਖ ਸਾਥ ॥

ਆਗੈ ਕੋ ਪ੍ਰਸਥਾਨ ਕੀਅ ਜੋ ਅਨਾਥ ਕੇ ਨਾਥ ॥ ੧ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਪੁਰ ਲਾਲੀ 'ਮਘਰੋਦੇ ਸਾਹਿ ॥ ਇਕ ਇਕ ਨਿਸ
ਬਸ ਕੈ ਸੁਖ ਪਾਹਿ ॥ ਤਹਿ ਤੇ ਨਗਰ ਕੁਲਾਇਤ ਰਹੇ ॥ ਰਾਜ
ਪੁਤਾਨਾ ਦੇਸ ਜੁ ਕਹੇ ॥ ੨ ॥ ਦਲ ਯੁਤ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਅਸਵਾਰੀ ॥
ਚਢ ਮਗ ਚਲਤ ਧੌਂਸ ਧੁੰਕਾਰੀ ॥ ਗ੍ਰਾਮਨ ਕੇ ਨਰ ਦੇਖ ਪ੍ਰਤਾਪੂ ॥
ਨਜ਼ਰਾਨੇ ਲੇ ਆਵਤ ਆਪੂ ॥ ੩ ॥ ਮਿਲ ਮਿਲ ਦਰਸਹਿ ਹਰਸ
ਬਢਾਵੈ ॥ ਸੇਵਾ ਕਰਤ ਲਾਭ ਭਵ ਪਾਵਹਿ ॥ ਧਾਂਕ ਪਰੀ ਸਭ ਦੇਸ
'ਵਿਸੇਸਾ ॥ ਹੋਤ ਕੂਚ ਦਰ ਕੂਚ ਹਮੇਸਾ ॥ ੪ ॥ 'ਬਾਪੀ ਕੂਪ ਸਰੋਵਰ
ਨੀਕੇ ॥ 'ਉਪਬਨ ਬਹੁ 'ਹੁਲਸਾਵਨ ਜੀਕੇ ॥ ਸੁੰਦਰ ਧਰਾ ਅਧਕ

੧ ਪਿੰਡ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ।

੨ ਬਹੁਤ।

੩ ਬਾਵਲੀ।

੪ ਥਾਂਗ।

੫ ਪ੍ਰਸੰਨ।

ਸਬਜਾਈ ॥ ਡੇਰਾ ਕਰਹਿ ਦੇਖ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ੫ ॥ ਇਮ ਗਮਨਤ
 ਤਿਸ ਦੇਸ ਮਝਾਰਾ ॥ ਕਰਤ ਬਿਲਾਸ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਕਰੈ
 ਅਖੇਰ ਬਿਰਤ ਜਹਿ ਚਾਹਿ ॥ ਜੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਨਹਿ ਪੇਖ ਸਕਾਹਿ ॥ ੬ ॥
 ਖੁਨਸਹਿ ਧਰ ਹੰਤਾ ਨਿਜ ਬਲ ਕੇ ॥ ਤਾਂ ਪਰ ਹਮਲਾ ਹੋਵਤ ਦਲ
 ਕੇ ॥ ਅਰੈ ਸੁ ਝਰੈ ਅਗ੍ਰ ਪ੍ਰਸਥਾਨੇ ॥ ਪੁਰ ਬਘੋਰ ਕੇ ਗੁਰ ਨਿਅਰਾਨੇ
 ॥ ੭ ॥ ਤਛਕ ਫਰਕ ਪਰ ਬਾਗ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਤਹਾਂ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਿਵਰ
 ਉਤਾਰਾ ॥ ਸ਼ਿਵਦੱਤ ਰਾਜ ਪੂਤ ਤਹਿ ਰਾਜਾ ॥ ਸੁਨਯੋ ਕੇ ਦਲ ਆਯੋ
 ਸਾਜਾ ॥ ੮ ॥ ਐਸ ਨ ਹੋਇ ਲਰਹਿ ਮਮ ਸੰਗਾ ॥ ਇਹ ਤੇ ਪ੍ਰਥਮ
 ਉਪਾਇ ਸੁ ਚੰਗਾ ॥ ਇਕ ਸੁਰਦਾਰ ਸਿਪਾਹਨ ਸੰਗਾ ॥ ਪਠ
 ਦੀਨਸ ਹਿਤ ਕਰਨ ਕੁਢੰਗਾ ॥ ੯ ॥ ਸਿੰਘਨ ਕੇ ਤਿਹ ਕਹਯੋ
 ਸੁਨਾਇ ॥ ਹੁਕਮ ਭੂਪ ਲਿਹੁ ਸਿਵਰ ਉਠਾਇ ॥ ਸਿੰਘਨ ਤਿਹ
 ਸਮਝਾਵਨ ਕਰਯੋ ॥ ਹਮ ਲੋਗਨ ਤੇ ਮਤ ਤੁਮ ਡਰਯੋ ॥ ੧੦ ॥
 ਚਲਨੋ ਅਗ੍ਰ ਬਸੈਂ ਨਿਸ ਇਹਾਂ ॥ ਤੁਮਰੋ ਕਹੋ ਗਵਾਵਹਿ ਕਹਾਂ ॥
 ਬਾਧ ਘਾਟ ਨਿਪ ਬਲ ਤੇ ਬੈਲਾ ॥ ਸਿੰਘਨ ਭੀ ਪੁਨ ਕੀਨਸ ਹੋਲਾ
 ॥ ੧੧ ॥ ਗਯੋ ਭੂਪ ਕੋ ਕਹਿਤ ਰਿਸਾਯੋ ॥ ਬਿਨ ਬਿਚਾਰ ਤਿਹ
 ਦਲ ਚਢਵਾਯੋ ॥ ਆਗੈ ਸਿੰਘ ਭੀ ਰਹਿਤ ਲਰਾਈ ॥ ਬਹੁ ਦਿਨ
 ਬਿਤੈ ਨ ਕਿਤਹੂ ਪਾਈ ॥ ੧੨ ॥ ਏਕ ਬੇਰ ਕਰ ਹੋਲਾ ਪਰੇ ॥ ਅਰੇ
 ਸੁ ਝਰੇ ਦੁਰਗ ਮਹੁ ਬਰੇ ॥ ਤੋਪ ਚਢਾਈ ਦਾਗਬੇ ਲਾਗੇ ॥ ਸਿੰਘਨ
 ਤਤ ਛਿਨ ਤਿਨ ਤੇ ਆਗੇ ॥ ੧੩ ॥ ਉਦਧ ਠੇਹਰੀ ਤੋਪ ਚਢਾਰੀ ॥
 ਝਾਰ ਗਿਲਾਫ ਦੀਨ ਬਿਨ ਬਾਰੀ ॥ ਆਇ ਦੁਰਗ ਮਦ ਫਟਤੋ
 ਭਯੋ ॥ ਭੂਪਤ ਯੁਤ ਸਭ ਮਨ ਦਹਿ ਲਯੋ ॥ ੧੪ ॥ ਨਿਕਸੇ ਵਹਿਰ
 ਜੰਗ ਕੇ ਕਾਰਨ ॥ ਸਿੰਘ ਸੂਰਮੇਂ ਲੇ ਹਥਿਆਰਨ ॥ ਝਪਟ ਬਾਝ

੧ ਸ਼ਿਕਾਰ ।

੨ ਨਜ਼ਦੀਕ ।

੩ ਭੇਜ ਦਿਰਾ ।

੪ ਹਲਾ ।

੫ ਕਿਲੇ ਵਿਚ ।

੬ ਟਿੱਬਾ ।

ਸਮ ਅਸਵਿਧ ਕੀਨ ॥ ਹਤੇ ਲਵੇ ਸਨ ਸ਼ੱਤ੍ਰੁਨ ਚੀਨ ॥ ੧੫॥ ਦਯਾ
 ਸਿੰਘ ਕਰ ਤੇ ਸਰ ਲਾਗਾ ॥ ਮਰਯੋ ਭੂਪ ਅਤ ਮੂੜੁ ਕੁਭਾਗਾ ॥ ਭਾਜ
 ਖਾਇ ਸੈਨਾ ਨਠ ਸਾਰੀ ॥ ਬਰੇ ਖਾਲਸੇ ਬੀਚ ਬਜਾਰੀ ॥ ੧੬ ॥
 ਕਿਤਕ ਦੁਰਗ ਮਹੁ ਪ੍ਰਵਸੇ ਜਾਇ ॥ ਮਨ ਭਾਵਤ ਲੂਟਤ ਹਰਖਾਇ ॥
 ਮੇਗਜ਼ੀਨ ਨਾਨਾ ਬਿਧ ਸੈਜਾਂ ॥ ਲੁਟਯੋ ਬਜਾਰ ਗੁਰੂ ਕੀ ਫੌਜਾਂ ॥
 ੧੭ ॥ ਸ਼ਿਵ ਪ੍ਰਤਾਪ ਥੋ ਸੁਤ ਭੂਪਾਰਾ ॥ ਲੇ ਨਿਜ 'ਸਚਵ ਤਬੈ
 ਬਿਨ ਬਾਰਾ ॥ ਆਇ ਸਤਗੁਰੂ ਚਰਨਨ ਪਰਯੋ ॥ ਬਖਸ਼ਹੁ ਖਤਾ
 ਸਰਨ ਮੈ ਪਰਯੋ ॥ ੧੮ ॥ ਮੋਰ ਪਿਤਾ ਬਹੁ ਕੀਨ ਖੁਟਾਈ ॥ ਇਸ
 ਹਿਤ ਮਰਯੋ ਦੰਡ ਕੇ ਪਾਈ ॥ ਸ਼ਰਨ ਆਇ ਕੀ ਲਾਜ ਰਖੀਜਹਿ ॥
 ਨਿਜ ਸਿੰਘਨ ਲੁਟਤੇ 'ਬਰਜੀਜਹਿ ॥ ੧੯ ॥ ਸੁਨ ਕਰਨਾ ਨਿਧ
 ਅਰਦਲ ਵਾਰੇ ॥ ਸਿੰਘ ਪਠੇ ਲੁਟ ਤੇ ਹਟਕਾਰੇ ॥ ਕਹਯੋ ਜਾਹੁ
 ਨਹਿ ਚਿੰਤਾ ਕੀਜਹਿ ॥ ਦਾਹ ਆਦ ਪਿਤ ਕੇ ਕਰ ਲੀਜਹਿ ॥ ੨੦॥
 ਹਮ ਤੈ ਕਲ ਕੇ ਅਗ੍ਰ ਪਯਾਨਹਿ ॥ ਨਾਹਕ ਪਿਤ ਤਵ ਕਿਜ
 ਘਮਸਾਨਹਿ ॥ ਸੁਨ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿਵ ਅਰਜ਼ ਗੁਜਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਭੂਪ
 ਇਸ ਦੇਸ ਮਝਾਰੀ ॥ ੨੧ ॥ ਅਹੈਂ ਸ਼ੱਤ੍ਰੁ ਪਿਤ ਮ੍ਰਿਤ ਸੁਨ ਪਾਹਿ ॥
 ਬਿਨ ਬੇਰੀ ਲੇ ਰਾਜ ਛਿਨਾਹਿ ॥ ਨਾਮ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਤੁਮਾਰਾ ॥
 ਸੁਨਯੋ ਨੁਰੰਗ ਆਦ ਕੈ ਮਾਰਾ ॥ ੨੨ ॥ ਪਿਤ ਅਪਰਾਧ ਨ ਕਰੋ
 ਚਿਤਾਰੇ ॥ ਕੇਤਕ ਦਿਨ ਰਹੁ ਨਿਕਟ ਹਮਾਰੇ ॥ ਰਾਜ ਗਦੀ ਨਿਜ
 ਕਰ ਤੇ ਦੀਜਹਿ ॥ ਪੁਨਹਿ ਚਹੋ ਜਿਤ ਤਹਿ ਗਮਨੀਜਹਿ ॥ ੨੩ ॥
 ਦੀਨ ਦਯਾਲ ਜਿਨਹੁ ਕੀ ਬਾਨ ॥ ਸੁਨ ਬਿਨਤੀ ਨਿਪ ਸੁਤ ਕੀ
 ਕਾਨ ॥ ਕਹਯੋ ਕਰੈਂ ਜਸ ਤੁਹਿ ਮਨ ਭਾਇ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ
 ਬੰਦੇ ਪਾਇ ॥ ੨੪ ॥ ਬਿਦਾ ਭਯੋ ਪ੍ਰਿਥਮਹਿ ਗ੍ਰਿਹ ਜਾਇ ॥ ਸਭ
 ਬਿਧ ਗੁਰ ਹਿਤ ਰਸਦ ਪਠਾਇ ॥ ਪੁਨਹਿ ਪਿਤਾ ਕੀਨਸ ਸਸਕਾਰਾ ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਭੀ ਸ਼ਹੀਦ ਤਿਹ ਬਾਰਾ ॥ ੨੫ ॥ ਇਕ ਥਲ ਫਰ ਦੀਨੈ
 ਸਭ ਦਾਹੂ ॥ ^੧ਸੁਪਤੇ ਨਿਸ ਸਿੱਖਨ ਸੁਖ ਦਾਹੂ ॥ ਅੰਮ੍ਰਤ ਕਾਲ
 ਲਗਯੋ ਦੀਵਾਨ ॥ ਕਰੀ ਬੰਦਨਾ ਨਿਪੁ ਸੁਤ ਆਨ ॥ ੨੬ ॥ ਅਤ
 ਆਦਰ ਯੁਤ ਗੁਰ ਲੈ ਗਯੋ ॥ ਉਚ ਸਿੰਘਾਸਨ ਪਰ ਵੈਠਯੋ ॥ ਨਿਜ
 ਕਰ ਗੁਰ ਦੀਨੀ ਦਸਤਾਰ ॥ ਸ਼ਿਵ ਪ੍ਰਤਾਪ ਲੀਨੀ ਮੁਦ ਧਾਰਾ ॥ ੨੭ ॥
 ਰਾਜ ਤਿਲਕ ਭਾ ਬਡ ਉਤਸ਼ਾਹਿ ॥ ਮੋਹਰ ਸਵਾ ਸੈ ਤਬੈ ਮੰਗਾਹਿ ॥
 ਅਸੂ ਪੰਚ ਯੁਤ ਭੇਟਾ ਦੀਨ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧ ਬਿਨਤੀ ਕੀਨ ^੨ਪ੍ਰਬੀਨ
 ॥ ੨੮ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੋ ਨਿਜ ਪਾਸ ਟਿਕਾਯੋ ॥ ਜਾਹਿ ਗੁਰੂ ਨਹਿ
 ਜੈਬੈ ਦਾਯੋ ॥ ਬਿਧਯੋ ਪ੍ਰੇਮ ਨਿਤ ਚਢਹਿ ਅਖੇਰਾ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰ ਸੇ ਥਲ ਹੇਰਾ ॥ ੨੯ ॥ ਕ੍ਰੀਚਕ ਭੀਮ ਸੈਨ ਜਹਿ ਮਾਰੇ ॥
 ਸੁਨਹੁ ਕਥਾ ਅਬ ਔਰ ਪ੍ਰਕਾਰੇ ॥ ਜਬ ਔਰੰਗੇ ਮ੍ਰਿਤ ਕੋ ਲਹਯੋ ॥
 ਤਾਰਾ ਆਜ਼ਮ ਸੁਤ ^੩ਢਿਗ ਅਹਯੋ ॥ ੩੦ ॥ ਸੇ ਨਿਜ ਕੋ ਮਾਲਕ
 ਪਹਿਚਾਨ ॥ ਦਿਹਲੀ ਦਿਸ ਚਾਹਯੋ ਪ੍ਰਸਥਾਨ ॥ ਕਾਮ ਬਖਸ਼ ^੪ਲਘ
 ਤਿਸ ਕੋ ਭਾਈ ॥ ਸੂਬਾ ਹੁਤੇ ਬੰਗਾਲ ਸਥਾਈ ॥ ੩੧ ॥ ਆਯੋ
 ਪਿਤਾ ^੫ਮੁਕਾਣੀ ਕਾਰਨ ॥ ਛਲ ਤੇ ਤਾਰੇ ਕੀਨ ਪ੍ਰਹਾਰਨ ॥ ਸ਼ਾਹ
 ਬਹਾਦਰ ਭ੍ਰਾਤਾ ਦੂਵਾ ॥ ਕਾਬਲ ਕਾ ਬੇ ਸੂਬਾ ਹੂਵਾ ॥ ੩੨ ॥
 ਨੰਦ ਲਾਲ ਸਿਖ ਜਿਸਕੋ ਮੀਤ ॥ ਤਿਸੇ ਬੁਲਾਇ ਰਖਯੋ ਢਿਗ
 ਪ੍ਰੀਤ ॥ ਤਹਿ ਤੇ ਹੇਤ ਮੁਕਾਣੀ ਆਯੋ ॥ ਜਬ ^੬ਰੋਤਾਸ ਨਿਕਟ ਸੇ
 ਥਾਯੋ ॥ ੩੩ ॥ ਸੁਨਯੋ ਤਾਰੇ ਤਾਜ ਸੰਭਾਰਾ ॥ ਐ ਪਿਤ ਸਮ ਨਿਜ
 ਭਾਈ ਮਾਰਾ ॥ ਐਸ ਨ ਹੋਇ ਮੋਇ ਪਰਹਾਰੇ ॥ ਇਸ ਤੇ ਭਾਗੋ ਪ੍ਰਾਨ
 ਉਬਾਰੇ ॥ ੩੪ ॥ ਕਿਉਂਕਿ ਦਲ ਆਦਕ ਸਮਯਾਨਾ ॥ ਤਾਬਯਾ
 ਤਿਸਕੀ ਅਹੈ ਮਹਾਨਾ ॥ ਅਸ ਬਿਚਾਰ ਕਰ ਕੀਨ ਸਲਾਹੂ ॥ ਪੁਨ

੧ ਸੁਤੇ ।

੨ ਚਤਰ ।

੩ ਪਾਸ ।

੪ ਛੋਟਾ ।

੫ ਅਫਸੋਸ ।

੬ ਰੋਤਾਸ ਕਿਲੇ ।

ਕਾਬਲ ਦਿਸ ਭਾਜਨ ਚਾਹੁ ॥ ੩੫ ॥ ਤਬ ਗੁਰ ਸਿਖ ਨੰਦ ਲਾਲ
 ਦੀਵਾਨ ॥ ਪਾਛਲ ਨੇਕੀ ਚਿਤ ਸ਼ਾਹ ਜਾਨ ॥ ਕਹਯੋ ਤਾਹਿ ਸੁਨ
 ਸ਼ਾਹ ਬਹਾਦਰ ॥ ਦਸਮ ਗੁਰੂ ਸਭ ਜਗ ਕੇ ਕਾਦਰ ॥ ੩੬ ॥ ਜੇ
 ਤਿਨਕੀ ਤੂ ਸ਼ਰਨ ਸਿਧਾਵਹਿ ॥ ਨਿਸਚੈ ਤਖਤ ਦਿਹਲੀ ਕੇ
 ਪਾਵਹਿ ॥ ਮੈ ਮੁਰੀਦ ਤਿਨਕੇ ਢਿਗ ਰਹਯੋ ॥ ਕੋਹੀ ਭੂਪ ਮਿਲ ਜੰਗ
 ਮਚਯੋ ॥ ੩੭ ॥ ਪੁਨ ਇਕ ਬੇਰ ਲੋਪੁਰੀ ਵਾਰੇ ॥ ਨਾਜ਼ਮ ਤਿਨ ਸੋਂ
 ਭਯੋ ਬਿਗਾਰੇ ॥ ਸ਼ਾਹ ਰਿਸਾਯੋ ਦਲ ਚਢਵਾਯੋ ॥ ਭੂਪ 'ਅਖਲ
 ਗੁਰ ਸ਼ਰਨੀ ਆਯੋ ॥ ੩੮ ॥ ਪਾਛਲ ਬੈਰ ਨ ਗੁਰੂ ਚਿਤਾਰਾ ॥
 ਤਿਨ ਪੱਖੀ ਹੈ ਤਬੈ ਦਯਾਰਾ ॥ 'ਬਿਜੈ ਦੀਨ ਸਭ ਭੂਪਨ ਤਾਹੀਂ ॥
 ਬਾਨ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜਿਨਾਹੀਂ ॥ ੩੯ ॥ ਮਨ ਤੇ ਬੈਰ ਨ ਕਿਹ
 ਸੰਗ ਧਰੈਂ ॥ ਸਰਨ ਪਰੈ ਕੀ ਲਾਜ ਨਿਬਰੈਂ ॥ ਜੰਗ ਅਨਦ ਪੁਰ
 ਦਸ ਲਖ ਲਰੇ ॥ ਪਾਏ ਵਾਸਤਾ ਕੁਕ੍ਰਿਤ ਕਰੇ ॥ ੪੦ ॥ ਯਹ ਸਭ
 ਤੁਮ ਕੋ ਰੋਸ਼ਨ ਸਾਰੇ ॥ ਜਾਨੋ ਸ਼ਰਨ ਰੱਖਯ ਗੁਰ ਭਾਰੇ ॥ ਸੁਨਤ
 ਬਹਾਦਰ ਸ਼ਾਹ ਹਰਖਾਯੋ ॥ ਭਲਾ ਜਿ ਸਤਗੁਰ ਅਸ ਸੁਖਦਾਯੋ ॥
 ੪੧ ॥ ਤੈ ਲੇਕਰ ਸੰਗ ਹਾਕਮ ਰਾਇ ॥ ਜਾਹੁ ਗੁਰੂ ਭਾਲਹੁ ਜਿਹ
 ਥਾਇ ॥ ਮੁਰ ਦਿਸ ਤੇ ਬਹੁ ਬਿਨਤ ਉਚਰੀਅਹਿ ॥ ਬਰ ਲੇਕੈ ਪੱਖੀ
 ਨਿਜ ਕਰੀਅਹਿ ॥ ੪੨ ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਮੈਂ ਅਗ੍ਰ ਸਿਧਾਵਹੁ ॥ ਮਿਲਹੁ
 ਆਇ ਸਭ ਭੇਤ ਜਿ ਪਾਵਹੁ ॥ ਮੇਹਰਬਾਨ ਗੁਰ ਹੋਇ ਜਿ ਸੰਗਾ ॥
 ਤੈ ਕਾਰਜ ਸਭ ਹੋਵਹਿ ਚੰਗਾ ॥ ੪੩ ॥ ਨਤ ਪੁਨ ਜਾਵਹੁ ਪ੍ਰਾਨ
 ਬਚਾਇ ॥ ਜਾਹੁ 'ਜੁਗਲ ਅਬ 'ਬਿਲਮ ਬਿਲਾਇ ॥ ਲੇ ਆਗਯਾ
 ਜਾਦੋ ਨੰਦ ਲਾਲ ॥ ਗਮੇਂ ਗੁਰੂ ਮਿਲਬੇ ਤਤਕਾਲ ॥ ੪੪ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਬਘੋਰ
 ਜੁੱਧ ਐ ਬਹਾਦਰ ਸ਼ਾਹ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਇਕ ਸ਼ਤ ਸਪਤਮੇਂ

ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੦੭ ॥

ਦੇਹਿਰਾਂ ॥ ਇਤ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਘੈਰ ਮਹਿੰ ਸੁਧ ਪਾਈ ਨੰਦ ਲਾਲ ॥

ਜਾਦੇ ਰਾਇ ਦੀਵਾਨ ਯੁਤ ਆਵਤ ਭਾ ਤਤਕਾਲ ॥ ੧ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਵੈਠੇ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਭ ਬੀਚ ਦਿਵਾਨ ॥ ਭੇਟ ਅਨੇਕ

ਲੀਏ ਮਿਲ ਆਨ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪਰ ਸੀਸ ਟਿਕਾਇ ॥ ਪੁਨ

ਸਭ ਬਿਨਤੀ ਦੀਨ ਸੁਨਾਇ ॥ ੨ ॥ ਸ਼ਾਹੁ ਬਹਾਦਰ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰਾ ॥

ਪਰਯੋ ਸ਼ਰਨ ਕਰ ਜੋਰ ਉਚਾਰਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਅਬ ਬਨਹਿ

ਸਹਾਇ ॥ ਰਿਪ ਭ੍ਰਾਤਾ ਤੇ ਲੇਹੁ ਬਚਾਇ ॥ ੩ ॥ ਇਤ ਆਦਕ

ਬਿਨਤੀ ਸੁਨ ਕਰਕੈ ॥ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਇਕ ਬਾਕ ਉਚਰ ਕੈ ॥ ਗੁਰ

ਨਾਨਕ ਬਾਬਰ ਬਰ ਦੀਨ ॥ ਸਤ ਪਤਿਸ਼ਾਹੀ ਇਨਹੁ ਕੀ ਕੀਨ ॥

੪ ॥ ਤਿਨ ਬਰ ਪੂਰਨ ਪੂਰਬ ਕਹਯੋ ॥ ਬਾਦ ਨੁਰੰਗ ਬਹਾਦਰ

ਭਹਯੋ ॥ ਪ੍ਰੰਤੂ ਡਰਯੋ ਯਹ ਭਾਜਨ ਚਾਹਯੋ ॥ ਤੁਮ ਧੀਰਜ ਦੇ ਹਮ

ਪੈ ਆਯੋ ॥ ੫ ॥ ਹਿਤ ਪਰਖਨ ਇਕ ਬਚਨ ਅਲਾਵਹਿ ॥ ਮਾਨਹਿ

ਤੈ ਦਿਹਲੀਸ ਕਹਾਵਹਿ ॥ ਨਿਜ ਪਿਤ ਕੇ ਸਮ ਹੋਇ ਨ ਕੂਰਾ ॥ ਤੈ

ਕਾਰਜ ਇਸ ਕੈ ਹੁਇ ਪੂਰਾ ॥ ੬ ॥ ਸੁਨਕੈ ਨੰਦ ਲਾਲ ਹਰਖਾਯੋ ॥

ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਕਰ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ ॥ ਕਹਯੋ ਆਪਕੋ ਮੈਂ ਸਭ ਕਹੈ ॥

ਮਾਨਹਿ ਹੁਕਮ ਭਲੇ ਮਹਿੰ ਲਹੈ ॥ ੭ ॥ ਅਬ ਤੈ ਜੀਵਨ ਕੀ ਨਹੀ

ਆਸਾ ॥ ਜਾਹੁ ਸ਼ੀਘਰ ਮੈਂ ਤਿਸਕੇ ਪਾਸਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਰੁਖਸਦ ਹੁਇ

ਕਰ ਧਾਇ ॥ ਸਤਲੁਜ ਕੇ ਢਿਗ ਮਿਲੇ ਸੁ ਆਇ ॥ ੮ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ

ਦਿਸ ਤੇ ਸਕਲ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਸੁਨ ਕਰਕੈ ਬਹੁ ਹਰਖ ਉਪਾਯੋ ॥ ਪੁਨ

ਨੰਦ ਲਾਲਹਿ ਕਹਯੋ ਬਹਾਦਰ ॥ ਮਾਨਹੁ ਹੁਕਮ ਗੁਰੂ ਮੈਂ ਸਾਦਰ ॥

੯ ॥ ਜਾਹੁ ਬੂਝੀਅਹਿ ਅਬਕੈ ਜਾਇ ॥ ਕਿਹ ਉਪਾਇ ਤੇ ਤਖਤਹਿ

ਪਾਇ ॥ ਸਗਰੋ ਭੇਦ ਬੂਝ ਕਰ ਲਿਆਵਹੁ ॥ ਜਾਹੁ ਅਬੈ ਨਹਿ

ਬਿਲਮ ਲਗਾਵਹੁ ॥ ੧੦ ॥ ਇਮ ਸੁਨ ਨੰਦ ਲਾਲ ਭਾ ਤਿਆਰਾ ॥

ਚਢ ਮਗ ਚਲਯੋ ਸੀਘ੍ਰਤਾ ਧਾਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪਾਸ ਆਇ ਕਰ
 ਮਿਲੇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪਰ ਸਿਰ ਧਰ ਭਲੇ ॥ ੧੧ ॥ ਬੈਠੇ ਸਨਮੁਖ
 ਸਕਲ ਸੁਨਾਈ ॥ ਮਾਨਹਿ ਹੁਕਮ ਜੁ ਕਹੇ ਗੁਸਾਈ ॥ ਕਯਾ
 ਕਰਤੱਬਜ ਸ਼ਾਹ ਬਨ ਆਹਿ ॥ ਲਰਬੇ ਕੀ ਜਹਿ ਸਮਰਥ ਨਾਹਿ ॥
 ੧੨ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਸੁਨ ਤਬਹਿ ਬਖਾਨਾ ॥ ਧਰ ਧੀਰਜ ਬਨ ਹੈ
 ਸਵਧਾਨਾ ॥ ਰਨ ਸਨਮਖ ਭ੍ਰਾਤਾ ਕੇ ਕਰੈ ॥ ਤਾਰਾ ਆਜ਼ਮ ਹਮ
 ਪਰ ਹਰੈ ॥ ੧੩ ॥ ਨਿਸਚਾ ਕਰੇ ਸਰਬ ਕਛ ਪਾਵਹੁ ॥ ਸੀਘ੍ਰ
 ਜਾਇ ਤਿਆਰੀ ਕਰਵਾਵਹੁ ॥ ਜੁੱਧ ਕਰੈ ਦਿਹਲੀ ਪਤ ਬਹੈ ॥ ਜੁੱਧ
 ਬਿਨ ਅਪਰ ਉਪਾਵ ਨ ਅਹੈ ॥ ੧੪ ॥ ਹਮਰੇ ਸਿੰਘ ਸਵਾ ਸੈ
 ਲੀਜਹਿ ॥ ਕਰਹੁ ਜੁੱਧ ਜਾਇ ਬਿਲਮ ਤਜੀਜਹਿ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਧਰਮ
 ਸਿੰਘ ਸਰਦਾਰਾ ॥ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਯੋ ਹੁਕਮ ਉਚਾਰਾ ॥ ੧੫ ॥ ਇਕ
 ਸ਼ਤ ਪੱਚੀ ਸਿੰਘ ਲਹੀਜਹਿ ॥ ਨੰਦ ਲਾਲ ਸੰਗ ਜੈਬੋ ਕੀਜਹਿ ॥
 ਸੰਗ ਬਹਾਦਰ ਕਰੇ ਸਹਾਇ ॥ ^੧ਐਸਰ ਲਖ ਕੈ ਹਮ ਭੀ ਆਇੰ
 ॥ ੧੬ ॥ ਤਬ ਭੇ ਤਿਆਰ ਸੰਗ ਨੰਦ ਲਾਲ ॥ ਫਤਹ ਥਾਪੜਾ
 ਲੀਨ ਦਯਾਲ ॥ ਗਮਨਤ ਜਬ ਮਥਰਾ ਢਿਗ ਆਯੋ ॥ ਸ਼ਾਹ ਬਹਾਦਰ
 ਮਿਲ ਹਰਖਾਯੋ ॥ ੧੭ ॥ ਹੁਕਮ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਕਲ ਸੁਨਾਵਾ ॥ ਦਲ
 ਗੁਰ ਸਿੰਘਨ ਸੰਗ ਚਢਾਵਾ ॥ ਹਰਖਯੋ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਕੇ ਮਿਲਯੋ ॥
 ਬਹੁ ਆਦਰ ਦੇ ਐਸੇ ਗਿਲਯੋ ॥ ੧੮ ॥ ਨਹਿ ਸਮਸਰਤਾ ਭ੍ਰਾਤਹਿ
 ਸੰਗਾ ॥ ^੨ਅਰਦ ਲੋਨ ਮਹਿ ਕਿਮ ਹੁਇ ਜੰਗਾ ॥ ਤਉ ਸਹਾਇਤਾ
 ਗੁਰ ਕੀ ਪਾਵਹੁ ॥ ਨਿਸਚੈ ਫਤਹ ਨਗਾਰਾ ਵਾਵਹੁ ॥ ੧੯ ॥ ਅਸ
 ਕਹਿ ਕੀਨਸ ਜੰਗ ਤਿਆਰੇ ॥ ਜਿਤ ਕਿਤ ਤੇ ^੩ਉਮਰਾਵ ਹਕਾਰੇ ॥
 ਬਸਤ੍ਰ ^੪ਬਿਬੂਖਨ ਦੇ ਅਪਨਾਇ ॥ ਆਗੇ ਮਨਸਬ ਕਰੈ ਸਵਾਇ
 ॥ ੨੦ ॥ ਕਹਿ ਉਮਰਾਵਨ ਰਿਦੇ ਵਧਾਇ ॥ ਮਿਸਲ ਮਿਸਲ ਗਨ

ਬੀਰ ਟਿਕਾਇ ॥ ਗੁਲਕਾ ਬਹੁ ਬਰੂਦ ਬਰਤਾਈ ॥ ਗਨ ਤੋਪੈ
ਤਿਆਰੀ ਕਰਵਾਈ ॥ ੨੧ ॥ 'ਗਜ' ਬਾਜੀ ਪੈਦਲ ਸੰਭਾਰੇ ॥
ਲਗ ਪਗ ਲਾਖ ਕੂਚ ਆਗਾਰੇ ॥ ਉਤ ਤਾਰਾ ਦੱਖਨ ਤੇ ਆਵੈ ॥
ਦਿਹਲੀ ਤਖਤ ਬੈਠਬੈ ਚਾਵੈ ॥ ੨੨ ॥ ਤਾਬਯਾ ਕੀਨੇ ਸਭ
ਉਮਰਾਇ ॥ ਸੈਨ ਲਾਖ ਬਾਈ ਜਿਹ ਪਾਇ ॥ ਭ੍ਰਾਤਾ ਕੀ ਸੁਨ ਕੈ
ਸਭ ਬਾਤ ॥ ਕੋਪਯੋ ਅਧਕ ਰਿਦੇ ਗਰਬਾਤ ॥ ੨੩ ॥ ਸਕਲ 'ਚਮੂ
ਕੀ ਮਿਸਲ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਕੈ ਉਮਰਾਵਨ ਕੀਨਸ ਤਿਆਰੀ ॥ ਜਿਤ
ਦਿਸ ਸੁਨਯੋ ਭ੍ਰਾਤ ਚਢ ਆਯੋ ॥ ਹੁਇ ਤਿਸ ਦਿਸ ਚਹਿ ਅਗ੍ਰ
ਰੁਕਾਯੋ ॥ ੨੪ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਇਤਹੁ ਬਹਾਦਰ ਸ਼ਾਹਿ ਲੇ ਸੈਨਾ ਸੰਗ ਤਦਾਇ ॥
ਆਗੇ ਚੰਬਲ ਨਦੀ ਕੇ ਪਾਰ ਸਿਵਰ ਕੇ ਲਾਇ ॥ ੨੫ ॥
ਤਾਰਾ ਆਜ਼ਮ ਉਤਹਿ ਤੇ ਆਯੋ ਬੰਬ ਬਜਾਇ ॥
ਦਲ ਮੁਕਾਬਲੇ ਜੁਗ ਭਏ ਹੁਕਮ ਦੀਨ ਰਿਸ ਖਾਇ ॥ ੨੬ ॥
ਚੌਪਈ ॥ ਦੁਹੁ ਦਿਸਨ ਤੇ ਬਜੇ ਨਗਾਰੇ ॥ ਰਣ ਸਿੰਘੇ ਬਡ
ਸਬਦ ਉਚਾਰੇ ॥ ਲਸ਼ਕਰ ਪਰੇ ਕਰੇ ਅਰ ਅਰੇ ॥ ਛੁਟੀ ਤੋਪ ਗਨ
ਨਭ ਰਵ ਭਰੇ ॥ ੨੭ ॥ ਧੂਮ ਧਾਮ ਪਸਰੀ ਇਕ ਬਾਰੀ ॥ ਨਹਿੰ
ਦੀਖਤ 'ਵਿਗ ਪਾਨ ਪਸਾਰੀ ॥ ਸਲਖ ਜਮੂਰਨ ਕੀ ਬਡ ਹੋਈ ॥
ਬਰਖਨ ਲਗੇ ਲੋਹ ਦਿਸ ਦੇਈ ॥ ੨੮ ॥ ਮਨਹੁ ਅਕਾਸ ਫੂਟ
ਗਿਰ ਪਰਯੋ ॥ 'ਭੀਖਣ ਸਬਦ ਭੂਮ 'ਨਭ ਭਰਯੋ ॥ ਮਾਰ ਮਾਰ
ਕਹਿ ਰੌਰ ਉਠਾਯੋ ॥ ਇਮ ਸਗਰੇ ਦਿਨ ਜੰਗ ਮਚਾਯੋ ॥ ੨੯ ॥
ਕੇਚਤ ਬੀਰ ਤੁਰੰਗ ਸੰਘਾਰੇ ॥ ਰਵ ਅਸਤਯੋ ਤਜ ਭਏ ਕਿਨਾਰੇ ॥
ਸਿਵਰ ਕਰਯੋ ਚਹਿ ਖਾਨ ਹੁ ਪਾਨਾ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤ ਹਤਯੋ ਸੂਮ ਭੇ

ਸਵਧਾਨਾ ॥ ੩੦ ॥ ਜਾਰ੍ਹਤ ਸੇਵਤ ਰੈਨ ਬਿਤਾਈ ॥ ^੧ਅਰਣੈਦੈ
 ਪੁਨ ਮਚੀ ਲਰਾਈ ॥ ਛੁਟਹਿ ਸ਼ਬਦ ਬਡ ਗੋਰਾ ਗੋਰੀ ॥ ਲਗੈ ਅੰਗ
^੨ਭਟ ਤਨ ਕੋ ਫੇਰੀ ॥ ੩੧ ॥ ਹੈ ਧਵਾਇ ਕਰ ਤਜੈ ਤੁਫੰਗੈ ॥ ਤੀਰ
 ਪ੍ਰਹਾਰਤ ਸ਼ੱਤ੍ਰੁਨ ਭੰਗੈ ॥ ਨੇਜੇ ^੩ਬੰਬਲਿਆਲ ਭ੍ਰਮਾਵਹਿ ॥ ਮਿਲਹਿ
^੪ਪਰਸਪਰ ਖੜਗਨ ਘਾਵਹਿ ॥ ੩੨ ॥ ਅੰਧ ਧੁੰਧ ਪਰ ਗਯੋ
 ਬਿਸਾਲਾ ॥ ^੫ਸੁਤਰ ਨਾਲ ਘੁੜ ਨਾਲ ^੬ਕਰਾਲਾ ॥ ਇਮ ਹੁਇ
 ਜੰਗ ਹਟੇ ਦਲ ਦੋਊ ॥ ਨਿਸ ਬਿਸਰਾਮ ਕੀਨ ਸਭ ਕੋਊ ॥ ੩੩ ॥
 ਦੋਤ ਪ੍ਰਾਤ ਉਠ ਬਜੇਨਗਾਰੇ ॥ ਜੋਧਾ ਸੁਨਤ ਸਨਧ ਬਧ ਸਾਰੇ ॥
 ਦਲ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੋਨਹੁ ਭਏ ॥ ਹਮਲੇ ਕਰਤ ਸ਼ੱਤ੍ਰੁ ਭਟ ਘਏ ॥ ੩੪ ॥
 ਤਾਰਾ ਆਜਮ ਕੋ ਬਡ ਲਸਕਰ ॥ ਪਰਯੋ ਧਾਇ ਕਰ ਘਾਵਨ
 ਕਰ ਕਰ ॥ ਆਪ ਬਹਾਦਰ ਚਢਯੋ ਲੜਨ ਕੋ ॥ ਉਤ ਆਜਮ
 ਪਹੁਚਯੋ ਪਿਖ ਰਣ ਕੋ ॥ ੩੫ ॥ ਜੁਗ ਭ੍ਰਾਤਾ ਨੇ ਜੰਗ ਪਵਾਇ ॥
 ਛੁਟਹਿ ਤੁਫੰਗ ਤੋਪ ਸਮਦਾਇ ॥ ਸਿੰਘਨ ਕੋ ਜੱਥਾ ਜਿਤ ਜਾਵਤ ॥
 ਸ਼ੱਤ੍ਰੁ ਦਲ ਥਰਥੱਲ ਮਚਾਵਤ ॥ ੩੬ ॥ ^੭ਗਜ ਆਰੋਹਿ ਬਹਾਦਰ
 ਹੋਰੈ ॥ ਐਸ ਗਿਨੀ ਮਨ ਮਹਿ ਤਿਹ ਬੇਰੈ ॥ ਜੀਤ ਹੋਇ ਗੁਰ ਬਾਕ
 ਉਚਾਰਾ ॥ ਰੋਵੈ ਹੁਕਮ ਜਬੈ ਸੁਖਿਆਰਾ ॥ ੩੭ ॥ ਤੈ ਮੈਂ ਕਰੋਂ ਦੇਰ
 ਨਹਿ ਲਾਵਹੁ ॥ ਹੋਇ ਕਨਨ ਤੈ ਟਾਲ ਕਰਾਵਹੁ ॥ ਅਸ ਠਾਨੀ
 ਹਮਲਾ ਉਤ ਭਯੋ ॥ ਸ਼ਾਹ ਬਹਾਦਰ ਦਲ ਆਗੇ ਲਯੋ ॥ ੩੮ ॥ ਭਾਜ ਸੁ
 ਖਾਈ ਬਹਾਦਰ ਸ਼ਾਹਿ ॥ ਭਾ ਅੰਧਕਾਰ ਸਿਵਰ ਕੋ ਪਾਹਿ ॥ ਅਤ
 ਚਿੰਤਤ ਨੰਦ ਲਾਲ ਬੁਲਾਇ ॥ ਕਹਯੋ ਗੁਰੂ ਢਿਗ ਤੂਰਨ ਜਾਇ ॥
 ੩੯ ॥ ਨਮੋ ਕਰੋ ਕਦਮਨ ਪਰ ਮੇਰੇ ॥ ਪੁਨ ਬਿਨਤੀ ਕਰਕੈ ਅਸ

੧ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਦਿਆਂ ।

੨ ਸੂਰਮੇ ।

੩ ਨਾਗਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਦੇ ਨੇੜੇ ।

੪ ਆਪਸ ਵਿਚ ।

੫ ਉਠ ਅਤੇ ਘੋੜੇ ।

੬ ਭਿਆਨਕ ।

੭ ਹਾਥੀ ਪਰ

ਸਵਾਰ ਹੋਕੇ ।

ਟੇਰੇ ॥ ਤੁਮ ਬਚ ਪਰ ਬਿਸਵਾਸ ਬਡੇਰੇ ॥ ਪਾਯੋ ਆਨ ਭ੍ਰਾਤ ਸੰਗ
ਝੇਰੇ ॥੪੦॥ ਨਤ ਮੈਂ ਜਾਵਤ ਕਿਤਹਿ ਪਲਾਇ ॥ ਬਿਨ ਗੁਨ ਅਧਕ
ਕਹਾਂ ਸਮਤਾਇ ॥ ਪਿਤ ਕੋ ਦੋਸ ਨ ਮੇ ਪਰ ਧਰੀਅਹਿ ॥ ਬਿਰਦ
ਜਾਨ ਸਭ ਰੱਛਾ ਕਰੀਅਹਿ ॥ ੪੧ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਤਾਰਾ
ਆਜਮ ਐ ਬਹਾਦਰ ਸ਼ਾਹ ਜੁਧ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਇਕ ਸ਼ਤ
ਅਸ਼ਟਮੇਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੦੮ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਨੰਦ ਲਾਲ ਇਤ ਸ਼ਾਹ ਤੈ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਦਿਸ ਜਾਇ ॥

ਉਤ ਦਸਮੇਸ ਬਘੋਰ ਤੇ ਪੁਰੀ ਆਗਰੇ ਆਇ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਮਿਲਯੋ ਆਇ ਚਰਨਨ ਸਿਰ ਨਾਯੋ ॥ ਸਭ

ਬਿਤਾਂਤ ਦੁਖ ਸ਼ਾਹ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਚਹਿਤ ਆਪ ਕੀ ਅਬੈ ਸਹਾਇ ॥

ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦਿਹੁ ਬਿਜੈ ਉਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਉਚਾਰਨ

ਕਰੀ ॥ ਚਢਯੋ ਜੰਗ ਉਰ ਤਿਸਕੈ ਫਰੀ ॥ ਗੁਰ ਕੋ ਬਚਨ ਬਿਖਮ

ਨਹਿੰ ਦੈ ਹੋਂ ॥ ਹੋਇ ਸੁਗਮ ਸ ਸੁਨਤ ਕਰੈਂ ਹੋਂ ॥ ੩ ॥ ਯਾਂਤੇ ਹੋਈ

ਪਰਾਜੈ ਤਾਹਿੰ ॥ ਡੋਲਯੋ ਸਿਦਕ ਨ ਦਿਢ ਉਰ ਮਾਹਿੰ ॥ ਜੇ ਸਾਬਤ

ਮਨ ਰਾਖਤ ਸੋਇ ॥ ਨਹਿੰਨ ਪਰਾਜੈ ਨੀਕੇ ਜੋਇ ॥ ੪ ॥ ਸੁਨ ਨੰਦ

ਲਾਲ ਤੇ ਸੁਨੀ ਦਯਾਲ ॥ ਕੀਨੋ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਬਚਨ ਰਸਾਲ ॥ ਹਮ ਕੋ

ਰਹਯੋ ਨਹੀਂ ਇਤਬਾਰ ॥ ਕਾਰਜ ਪ੍ਰਿਥਮਹਿ ਫਿਰਾ ਗਵਾਰ ॥ ੬ ॥

ਯਾਂਤੇ ਅਬ ਲਿਖ ਦੇਕਰ ਸੰਗ ॥ ਮਾਨਹੁ ਬਚਨ ਏਕ ਆਭੰਗ ॥

ਨਿਜ ਮਾਤਲ ਕੋ ਪਠੈ ਇਥਾਇ ॥ ਲਿਖਤ ਆਪਨੀ ਦੇਹਿ ਪੁਚਾਇ

॥ ੭ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਪੁਨ ਸਹਾਇਤਾ ਪਾਇ ॥ ਲੇਹਿ ਸਲਤਨਤ

ਸ਼ਤਨ ਘਾਇ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਹਾਥ ਬੰਦ ਪਦ ਬੰਦੇ ॥ ਘਟ ਘਟ ਲਖਨ

ਹਾਰੇ ਬਖਸੰਦੇ ॥ ੮ ॥ ਇਮ ਕਹਿ ਤੂਰਨ ਚਢਯੋ ਸਿਧਾਇ ॥ ਸੀਘ੍ਰ

ਪਹੁੰਚਿਯੋ ਉਤਰਯੋ ਆਇ ॥ ਮਿਲਯੋ ਬਹਾਦਰ ਸ਼ਾਹ ਸੁਨਾਯੋ ॥
 ਕਰਤ ਜੰਗ ਸੰਕਲਪ ਉਠਾਯੋ ॥ ੯ ॥ ਬਿਖਮ ਸੂਲ ਮੈਂ ਵੈਹੋਂ
 ਨਾਹੀਂ ॥ ਸੋ ਸਭ ਲਖੀ ਪ੍ਰਭੂ ਮਨ ਮਾਹੀਂ ॥ ਅਬ ਚਾਹਤ ਗੁਰ
 ਲਿਖਤ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਮਾਤਲ ਭੇਜੋ ਸੰਗ ਉਚਾਰੀ ॥ ੧੦ ॥ ਖਾਤਰ
 ਜਮਾਂ ਕਰੋ ਤਿਨ ਕੇਰੀ ॥ ਬਹੁਰ 'ਬਿਜੈ' ਰਿਪ ਤੇ ਹੁਇ ਤੇਰੀ ॥ ਸੁਨ ਕੈ
 ਸ਼ਾਹ ਰਿਦੈ 'ਬਿਸਮਾਦਾ' ॥ ਸਮਰਬ ਗੁਰ ਕੋ ਲਖ 'ਅਹਿਲਾਦਾ' ॥
 ੧੧ ॥ ਨਿਸ ਕਰ ਕੀ ਤਬ ਲਿਖਤ ਪਠਾਈ ॥ ਏਕ ਹੁਕਮ ਹੈਂ ਦੇਹੁ
 ਬਜਾਈ ॥ ਕਰ ਬਿਨਤੀ ਮਾਮੇ ਕੋ ਭੇਜਾ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਆਯੋ ਹੈ ਕਰ
 ਤੇਜਾ ॥ ੧੨ ॥ ਗੁਰ ਢਿਗ ਪਹੁੰਚਯੋ ਬੰਦਨ ਗਾਈ ॥ ਲਿਖਤ ਦੀਨ
 ਹੈ ਦੀਨ ਸੁਨਾਈ ॥ ਬਖਸ਼ਹੁ ਖਤਾ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜੂ ॥ ਕਰੋ ਸਹਾਇ
 ਨਿਬਾਹੋ ਲਾਜੂ ॥ ੧੩ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਜਾਹੁ ਕਰ ਜੰਗ ॥ ਦੇਖਹੁ
 ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਕੇ ਰੰਗ ॥ ਸਮੇਂ ਲਰਾਈ ਮਚੇ ਹਮ ਆਵਹਿੰ ॥ 'ਕੇਤੁ
 ਬਸੰਤੀ' ਸ਼ਾਹ ਲਿਖਾਵਹਿੰ ॥ ੧੪ ॥ ਤਾਰਾ ਆਜਮ ਮਰਯੋ ਸੁ ਜਾਨੇ ॥
 ਹਨੇ ਜੀਤ ਬਿਨ ਬਿਲਮ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਹਰਖ ਬੰਦਨਾ
 ਧਾਰੀ ॥ ਜਾਇ 'ਸੁਸਾ' ਸੁਤ ਕੋ ਕਹੀ ਸਾਰੀ ॥ ੧੫ ॥ ਸੁਨਤ ਹਰਖ
 ਸਭ ਚਿੰਤ 'ਬਿਲਾਈ' ॥ ਭੋਰ ਹੋਤ ਪੁਨ ਮਚੀ ਲਰਾਈ ॥ ਤੋਪੈਂ ਸ਼ੁਰੂ
 ਚਲਾਵਨ ਕਰੀ ॥ ਚਢੇ ਦੋਊ ਦਲ ਰਿਸ ਉਰ ਧਰੀ ॥ ੧੬ ॥
 ਬਾਜਹਿੰ 'ਸੁਤਰੀ' ਪਟਹਿੰ ਨਗਾਰੇ ॥ ਭੋਰ 'ਭੀਖਨਾਂ' ਭੂਰ ਭੁੰਕਾਰੇ ॥
 ਸਬਦ ਤੁਫੰਗ ਤੋਪ ਕੇ ਔਰ ॥ 'ਭਟ ਗਨ' ਬੋਲਤ ਘਾਲਯੋ ਰੋਰ ॥
 ੧੭ ॥ ਅੰਧ ਧੁੰਧ ਬਿੰਦ 'ਦੂਮ' ਧਾਰ 'ਨਭ' ਪੂਰਾ ਉਡੀ 'ਅਛਾਦਤ'

੧ ਫਤੋ।

੨ ਵੈਰੀ।

੩ ਅਸਚਰਜ।

੪ ਪ੍ਰਸੰਨ।

੫ ਬਸੰਤੀ ਰੰਗ

੬ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਾਹਿਬ।

੭ ਭੈਣ ਦੇ ਪਤ੍ਰ ਨੂੰ।

੮ ਦੂਰ ਹੋ ਗਈ।

੯ ਤੂਤੀਆਂ।

੧੦ ਭਿਆਨਕ।

੧੧ ਸੂਰਮੇ।

੧੨ ਧੂੜ।

੧੩ ਅਕਾਸ਼।

੧੪ ਢਕ ਲਿਆ।

ਹੈ ਸਭ ॥ ^੧ਤੋਮਰ ਤੀਰ ^੨ਤਾਰ ਤਰ ਚਲੇ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਘਾਲਤ
 ਰਿਪ ਹਲੇ ॥ ੧੮ ॥ ਉਤ ਤਾਰਾ ਆਜਮ ਰਿਸ ਧਰ ਕੈ ॥ ਪ੍ਰੇਰਯੋ
 ਲਸਕਰ ਉਚ ਉਚਰ ਕੈ ॥ ਕਹਾਂ ਅਲਪ ਰਿਪ ਕੋ ਦਲ ਅਹੈ ॥ ਲਰ
 ਲਰ ਤੁਮਰੀ ਸਮਤਾ ਲਹੈ ॥ ੧੯ ॥ ਲਸਕਰ ਕਹਾਂ ਆਪਨੋ ਘਨੋ ॥
 ਜਿਸਤੇ ਕਾਜ ਨ ਕਿੰਚਤ ਬਨੋ ॥ ਪਿਆਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਕਿਤਹਿ ਤੁਮ ਮਿਲੇ ॥
 ਹੇਰਹੁ ਅਲਪ ਸੂ ਆਵਤ ^੩ਪਿਲੇ ॥ ੨੦ ॥ ਸਕਲ ਸੈਨ ਪਤ ਡਾਂਟਨ
 ਕਰੇ ॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਪਠਯੋ ਜਹਾਂ ਜਹਿ ਖਰੇ ॥ ਲਾਖਹੁ ਲਸਕਰ
 ਉਮਡਯੋ ਐਸੇ ॥ ਸਾਗਰ ਬਿਨ ਮ੍ਰਿਯਾਦ ਹੂ ਜੈਸੇ ॥ ੨੧ ॥ ਸ਼ਾਹ
 ਬਹਾਦਰ ਬੋ ਦਲ ਹਾਲਾ ॥ ਡਰਪਯੋ ਕਰ ਗੁਰ ਯਾਦ ਬਿਸਾਲਾ ॥
 ਇਤਨੇ ਮਹੁ ਗੁਰ ਦਈ ਦਿਖਾਈ ॥ ^੪ਧੁਜਾ ਬਸੰਤੀ ਸੈਨ ਚਵਾਈ ॥
 ੨੨ ॥ ^੫ਐਂਚਯੋ ਤੀਰ ਕਾਨ ਪੁਰ ਮਾਨਾ ॥ ^੬ਗਜ ਪੈ ਤਾਰੇ ਲੀਨ
 ਨਿਸ਼ਾਨਾ ॥ ਮਸਤਕ ਮਹਿ ਤੱਕ ਮਾਰ ਗਿਰਾਯੋ ॥ ਜੀਤ ਬਹਾਦਰ
^੭ਬੰਬ ਬਜਾਯੋ ॥ ੨੩ ॥ ਅੰਤਰ ਧਿਆਨ ਗੁਰੂ ਤਬ ਹੋਇ ॥ ਬੰਦ
 ਲਰਾਈ ਭੀ ਦਿਸ ਦੋਇ ॥ ਸਭ ਉਮਰਾਉ ਸਲਾਮੀ ਭਏ ॥ ਸ਼ਾਹ
 ਬਹਾਦਰ ਸ਼ਾਹੁ ਨਿਜ ਲਏ ॥ ੨੪ ॥ ਦੇ ਧੀਰਜ ਸਭ ਕੋ ਤਹਿ ਬਾਰੀ ॥
 ਜਾਇ ਭ੍ਰਾਤ ਕੀ ਲੋਥ ਸੰਭਾਰੀ ॥ ਭਾਲ ਗਾਢਯੋ ਸਰ ਨਿਕਸਾਯੋ ॥
 ਕੰਚਨ ਜੁਤ ਹੇਰਤ ਬਿਸਮਾਯੋ ॥ ੨੫ ॥ ਫੌਜਦਾਰ ਬਹੁ ਕਹਯੋ
 ਸੁਨਾਇ ॥ ਹਮਰੇ ਕਰ ਤੇ ਮ੍ਰਿਤ ਕੋ ਪਾਇ ॥ ਸ਼ਾਹ ਬਹਾਦਰ ਸਭ
 ਮਨ ਜਾਨੀ ॥ ^੮ਐਸਰ ਹੇਰ ਤੂਸਨੀ ਠਾਨੀ ॥ ੨੬ ॥ ਸੋ ਸਰ ਨਿਕਟ
 ਰਾਖਬੇ ਕਰਾ ॥ ਲੋਥ ਉਠਾਇ ਤਬੈ ਚਲ ਪਰਾ ॥ ਆਇ ਆਗਰੇ
 ਤਿਹ ਦਫਨਾਇ ॥ ਪਰੀ ਰੇਨ ਨਿਸਚਿੰਤ ਬਿਚਾਇ ॥ ੨੭ ॥ ਹੋਵਤ
 ਸੁਬਹਿ ਤਾਜ ਸਿਰ ਧਰਯੋ ॥ ਬਡ ਦਰਬਾਰ ਲਗਾਵਨ ਕਰਯੋ ॥

੧ ਬੁਢਾ ।

੨ ਤਾੜ ਤਾੜ ਕੇ ਚਲੇ ।

੩ ਹੋਂਸਲੇ ਨਾਲ ।

੪ ਬੰਡਾ ।

੫ ਖਿਚਿਆ ।

੬ ਹਾਥੀ ਪਰ ।

੭ ਨਗਾਰਾ ।

੮ ਸਮਾਂ ।

ਨਜ਼ਰਾਨੇ ਲੇ ਸਭ ਕੇ ਪਾਸ ॥ ਹਰਖਤ ਕਰਤ ਸੁ ਬਾਕ 'ਬਿਲਾਸ ॥
 ੨੮ ॥ ਜਿਨ ਜਿਨ ਕਹਯੋ ਤੀਰ ਹਮ ਮਾਰੇ ॥ ਬੀਰ ਕਚਹਿਰੀ
 ਨਿਕਟ ਹਕਾਰੇ ॥ ਸੇ ਸਭ ਕੇ ਸਰ ਸੰਗ ਮਿਲਾਯੋ ॥ ਕਿਹ ਸੇ
 ਮਿਲਯੋ ਨ ਪੁਨ ਸਭ ਗਾਯੋ ॥ ੨੯ ॥ ਫਤਹ ਖੁਦਾਇ ਤੋਹਿ ਕਰ
 ਦੀਨ ॥ ਯਹ ਫਰੇਸਤਨ ਹਤਬੋ ਕੀਨ ॥ ਤਬੈ ਬਹਾਦਰ ਸ਼ਾਹ
 ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਨੰਦ ਲਾਲ ਨਿਜ ਨਿਕਟ ਹਕਾਰਾ ॥ ੩੦ ॥ ਕਿਹ ਬਲ
 ਡੇਰਾ ਕਿਹ ਬਿਧ ਦਰਸਹਿ ॥ ਪਾਵਨ ਚਰਨ 'ਸਰੋਜਨ ਪਰਸਹਿ ॥
 ਕਹਯੋ ਲਾਲ ਨੰਦ ਬਾਗ ਮਝਾਰਾ ॥ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਨ ਸਿਵਰ
 ਉਤਾਰਾ ॥ ੩੧ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਗੁਰ ਮਿਲਬੇ ਕੀ ਤਿਆਰੀ ॥
 'ਮਾਤੁਲ ਸੰਗ 'ਉਮਰਾਵ ਜਿ ਭਾਰੀ ॥ ਨੰਦ ਲਾਲ ਐ ਜਾਦੋ ਰਾਇ ॥
 ਲੀਨ ਸੰਗ ਗੁਰ ਕੈ ਢਿਗ ਆਇ ॥ ੩੨ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਏ ਪਹਿਰ ਦਿਵਾਨ
 ਸੁਹਾਯੋ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਸਦਰਸ ਦਰਸ ਗੁਰ ਪਾਯੋ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪਰ
 ਬੰਦਨ ਧਾਰੀ ॥ ਸਹੰਸਰ ਇਕਾਦਸ ਲੇ ਦੀਨਾਰੀ ॥ ੩੩ ॥ ਜਿਗਾ
 ਜੜਾਊ ਗਜ ਪੰਜ ਬਾਜਾ ॥ ਭੇ ਚੜ੍ਹਾਈ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਾ ॥ ਬਹੁ
 ਬਿਧ ਸਤੁਤ ਕੀਨ ਤਿਹ ਬਾਰਾ ॥ ਦੇ ਆਦਰ ਸਤਿਗੁਰ ਬੈਠਾਰਾ
 ॥ ੩੪ ॥ ਬੈਠਤ ਕਹਯੋ ਦੀਨ ਕੇ ਦਯਾਰਾ ॥ ਰਾਵਰ ਅਪਨੋ
 'ਬਿਰਦ ਸੰਭਾਰਾ ॥ ਪਤਸ਼ਾਹਤ ਯਹ ਰਾਵਰ ਦੀਨ ॥ ਰੰਚਕ 'ਮੇਰ
 ਬਨਾਵਨ ਕੀਨ ॥ ੩੫ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਭ੍ਰਾਤ ਤਵ ਤਾਰਾ ॥
 ਕਿਹ ਸਸਤ੍ਰ ਤੇ ਗਾ ਪਰਹਾਰਾ ॥ ਕਹਯੋ ਜੋਰ ਕਰ ਤਬੈ ਬਹਾਦਰਾ ॥
 ਹੋ ਸਭ ਬਿਧ ਕੇ ਰਾਵਰ ਕਾਦਰ ॥ ੩੬ ॥ ਤਉ ਬੂਝਹੁ ਤੈ ਦੇਹੁ
 ਦਿਖਾਇ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਸਰ ਸੇ ਲੀਨ ਮੰਗਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ
 ਕੋ ਤਬੈ ਦਿਖਾਇ ॥ ਤਰ ਗੁਰ ਨਿਜ 'ਤਰਕਸ ਮੰਗਵਾਇ ॥ ੩੭ ॥

ਸਰ ਨਿਕਾਰ ਕਰ ਸੰਗ ਮਿਲਾਇ ॥ ਏਕ ਮੇਕ ਕਛੁ ਫਰਕ ਨ
 ਪਾਇ ॥ ਮੁਹਰ ਪ੍ਰਮਾਨ ਸੂਰਨ ਮੁਖ ਲਾਗਾ ॥ ਪਿਖ ਉਮਰਾਵਨ ਕੋ
 ਭ੍ਰਮ ਭਾਗਾ ॥ ੩੮ ॥ ਜਾਨਯੋ ਸਹੀ ਗੁਰੂ ਕਰ ਮਰਯੋ ॥ ਸਮਰਥ
 ਜਾਨ ਨਮੋ ਸਭ ਕਰਯੋ ॥ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਪੁਨ ਸ਼ਾਹ ਚਿਤਾਰਾ ॥
 ਸਿੰਘਨ ਜੱਥੇ ਕੋ ਸਰਦਾਰਾ ॥ ੩੯ ॥ ਮੁਹਿਰ ਪੰਚ ਸ਼ਤ ਤਿਨ ਕੋ
 ਦੀਨੀ ॥ ਪੁਨਹਿ ਅਰਜ਼ ਗੁਰ ਪੈ ਅਸ ਕੀਨੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਹਿ
 ਰਾਹੇ ਕੀ ਲਾਜ ॥ ਜਥਾ ਨਿਬਾਹੀ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ॥ ੪੦ ॥ ਤਥਾ
 ਜਾਹੁ ਦਿਹਲੀ ਸੰਗ ਜਈਅਹਿ ॥ ਸਭ ਬਿਧ ਰੱਛਾ ਕਰਤੇ ਰਹੀਅਹਿ ॥
 ਜਾਨ ਕਾਮ ਤਹਿ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ਜੈਹੈਂ ਸੰਗ ਕਹਯੋ ਬਚ ਸ੍ਵਾਮੀ ॥
 ੪੧ ॥ ਸੁਨਤ ਹਰਖ ਸ਼ਾਹ ਮਨ ਮੈਂ ਧਾਰਾ ॥ ਲੇ ਆਇਸ ਨਿਜ
 ਸਿਵਰ ਪਧਾਰਾ ॥ ਉਮਰਾਵਨ ਬਖਸ਼ਸ਼ ਬਹੁ ਦੀਨ ॥ ਦੇਹਲੀ
 ਗਮਨ ਤਿਆਰੀ ਕੀਨ ॥ ੪੨ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਤਾਰਾ
 ਆਜ਼ਮ ਹਤਨ ਐ ਬਹਾਦਰ ਸ਼ਾਹ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਦੇਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ
 ਨਾਮ ਏਕ ਸ਼ਤ ਨਵਮੇਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੦੯ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਜ ਸੰਗ ਲੈ ਚਢਯੋ ਬਹਾਦਰ ਸ਼ਾਹਿ ॥

ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਪੰਥ ਉਲੰਘ ਕੈ ਪ੍ਰਵਸੇ ਦਿਹਲੀ ਆਹਿ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ^੧ਉਪਬਨ ^੨ਸੁਠ ਗੁਰ ^੩ਸਿਵਰ ਕਰਾਯੋ ॥ ਸਭ
 ਬਿਧ ਸੇਵ ਕੀਨ ਚਿਤ ਲਾਯੋ ॥ ਲੇ ਆਇਸ ਗਾ ^੪ਦੁਰਗ ਮਝਾਰਾ ॥
 ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਉਚ ਪਦ ਧਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਨਿਸ ਬੀਤੀ ਜਬ ਹੋਈ
 ਪ੍ਰਭਾਤੇ ॥ ਸੁਨ ਸਿਖ ਦਿਹਲੀ ਆਨੰਦ ਰਾਤੇ ॥ ਆਇ ਸਭੈ ਗੁਰ
 ਦਰਸਨ ਪਾਯੋ ॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ^੫ਅਕੋਰ ਚਢਾਯੋ ॥ ੩ ॥ ਸੁਖ
 ਅਨੰਦ ਬੁਝਯੋ ਸੁਖ ਦਾਇ ॥ ਕਰ ਜੋਰਤ ਸਭ ਅਸ ਬਿਧ ਗਾਇ ॥

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤਿਹਾਰੀ ॥ ਆਨੰਦ ਸਭ ਪ੍ਰਕਾਰ ਇਹ
 ਬਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਮਾਈਆਂ ਮਾਤਨ ਦਰਸਨ ਪਾਯੋ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਰਹੇ
 ਬਹੁ ਭਾਉ ਜਨਾਯੋ ॥ ਭੀਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬੀਚ ਦਿਵਾਨ ॥ ਕੋ ਆਵਤ
 ਕੋ ਜਾਤ ਸੁਜਾਨ ॥ ੫ ॥ ਉਤਹਿ ਬਹਾਦਰ ਸੁਬਹਿ ਮਹਾਨ ॥ ਸ਼ਸਤ੍ਰ
 ਬਸਤ੍ਰ ਤਨ ਕੀਨ ਸਜਾਨ ॥ ਸ਼ਾਹੀ ਤਾਜ ਨਿਜ ਸੀਸ ਟਿਕਾਯੋ ॥
 ਬੈਠ ਤਖਤ ਗੁਰ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਯੋ ॥ ੬ ॥ ਨਜ਼ਰ ਭੇਟ ਸਭਹਨ ਤੇ
 ਲੀਨ ॥ ਸ਼ਲਕ ਤੋਪ ਬਹੁ ਦਾਨ ਸੁ ਦੀਨ ॥ ਇਤ ਗੁਰ ਲੇ ਸੰਗ
 ਸੰਗਤ ਸਾਰੀ ॥ ਆਇ ਸ਼ਹੀਦ ਗੋਜ ਤਿਹ ਬਾਰੀ ॥ ੭ ॥ ਦਰਸਨ
 ਕਰ ਕਰਾਹੁ ਬਰਤਾਯੋ ॥ ਭੇਟ ਚਢਾਇ ਦਰਬ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਹੁਕਮ
 ਦੀਨ ਬਨਵਾਵਨ ਕੇਰਾ ॥ ਬਨਨ ਲਗਾਯੋ ਤਬ ਹੀ ਬਿਨ ਬੇਰਾ ॥ ੮ ॥
 ਤਹਿ ਤੇ ਗੰਜ ਰਿਕਾਬ ਸੁ ਆਇ ॥ ਦਰਸਨ ਕਰਕੈ ਭੇਟ ਚਢਾਇ ॥
 ਤਿਹ ਭੀ ਬਨਵਾਵਨ ਫੁਰਮਾਯੋ ॥ ਬਾਲਾ ਸਾਹਿਬ ਪੁਨ ਦਰਸਾਯੋ ॥
 ੯ ॥ ਭੇਟ ਚਢਾਇ ਕਰਾਹੁ ਬਰਤਾਰਾ ॥ ਸਿਵਰ ਆਇ ਤਬ ਦੀਨ
 ਦਯਾਰਾ ॥ ਦੂਸਰ ਦਿਵਸ ਬਹਾਦਰ ਸ਼ਾਹਿ ॥ ਦਰਸਨ ਹੇਤ ਅਯੋ
 ਹਰਖਾਹਿ ॥ ੧੦ ॥ ਸੰਗ ਮੁਸਹਿਬਨ ਕੇ ਸਮਦਾਇ ॥ ਇਤ
 ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਵਾਨ ਸਜਾਇ ॥ ਆਯੋ ਸ਼ਾਹ ਚਰਨ ਲਪਟਾਵਾ ॥
 ਕਰ ਬਹੁ ਭੇਟਾ ਸਭਨ ਸੁਹਾਵਾ ॥ ੧੧ ॥ ਮੈਂ ਗਰੀਬ ਗੁਰ ਕੀਨ
 ਨਿਵਾਜਾ ॥ ਸੂਬੇ ਤੇ ਸਿਰ ਦੀਨਸ ਤਾਜਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ
 ਮਾਨ ਬਠਾਯੋ ॥ ਬਚ ਬਿਲਾਸ ਬਹੁ ਕਰ ਹਰਖਾਯੋ ॥ ੧੨ ॥ ਕੇਤਕ
 ਚਿਰ ਬੈਠਾਯੋ ਗੁਰ ਪਾਸ ॥ ਪੁਨਹਿ ਕੀਨ ਅਸ ਬਿਧ ਅਰਦਾਸ ॥
 ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਜਿਸ ਪਰਕਾਰ ਨਿਵਾਜਾ ॥ ਤਬ ਅਬ ਕੀਜਹਿ ਯਹ ਭੀ ਕਾਜਾ
 ॥ ੧੩ ॥ ਮੈਂ ਦੱਖਨ ਦਿਸ ਕੋ ਅਬ ਜਾਵਹੁ ॥ ਇੰਤਜ਼ਾਮ ਸਭ ਭਾਤ
 ਕਰਾਵਹੁ ॥ ਸੰਗ ਹੋਇ ਸਭ ਬਿਧ ਟੱਛ ਕੀਜਹਿ ॥ ਇਹੀ ਬੇਨਤੀ

ਹਮਰੀ ਲੀਜਹਿ ॥ ੧੪ ॥ ਅੰਤਰਯਾਮੀ ਭਾਖ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਹਮ ਤੋ
 ਪ੍ਰਿਥਮ ਚਹਿਤ ਉਤ ਜਾਯੋ ॥ ਤੈ ਆਛੀ ਤਬ ਸੰਗ ਸਿਧਾਵਹਿ ॥ ਤੁਮ
 ਗਮਨਹੁ ਹਮ ਪਾਛਹਿ ਆਵਹਿ ॥ ੧੫ ॥ ਸੁਨਤ ਸਾਹ ਅਤ ਮਨ
 ਹਰਖਾਨਾ ॥ ਚਰਨ ਬੰਦ ਕੀਨਸ ਪ੍ਰਸਥਾਨਾ ॥ ਇੰਤਜ਼ਾਮ ਸਭ ਬਿਧ
 ਕਰਵਾਯੋ ॥ ਚਢ ਕੈ ਆਗੇ ਓਰ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ੧੬ ॥ ਇਤ ਗੁਰ
 ਬਸੇ ਦੇਹਲੀ ਮਾਹਿ ॥ ਸਭ ਬਿਧ ਸੰਗਤ ਸੇਵ ਕਰਾਹਿ ॥ ਗੰਜ
 ਰਿਕਾਬ ਸ਼ਹੀਦ ਬਨਾਇ ॥ ਸਭ ਬਿਧ ਮੰਗਲਚਾਰ ਕਰਾਇ ॥ ੧੭ ॥
 ਪੁਨ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਬਰੀ ਤਿਆਰੀ ॥ ਜਹਿਬੋ ਦੱਖਯਨ ਦੇਸ ਮਝਾਰੀ ॥
 ਸੁਧ ਦੇਹਲੀ ਸੰਗਤ ਮਹੁ ਹੋਈ ॥ ਆਇ ਗੁਰੂ ਢਿਗ ਇਕਠੀ ਹੋਈ
 ॥ ੧੮ ॥ ਕਰ ਕਰ ਬੰਦਨ ਬਿਤ ਭੇ ਪਾਸਾ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਭਾਖੀ
 ਅਰਦਾਸਾ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਾ ॥ ਆਏ ਉਧਾਰਨ
 ਹਮਰੇ ਕਾਜਾ ॥ ੧੯ ॥ ਕਰਯੋ ਨਿਹਾਲ ਦਰਸ ਨਿਜ ਦੀਨਾ ॥
 ਚਾਹੋ ਅਬ ਪ੍ਰਸਥਾਨਾ ਕੀਨਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰ ਦਾਸ ਨਿਜ ਜਾਨਹੁ ॥
 ਰਹੋ ਇਤਹਿ ਨਹਿ ਕਿਤ ਪ੍ਰਸਥਾਨਹੁ ॥ ੨੦ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਕਹਯੋ
 ਨੀਕ ਤੁਮ ਗਾਵਹੁ ॥ ਪ੍ਰੰਚ ਜਾਨ ਹਮ ਬਨੈ ਲਖਾਵਹੁ ॥ ਅਸ ਸੁਨ
 ਸਿੱਖਨ ਪੁਨਹਿ ਉਚਾਰੀ ॥ ਜਿਉਂ ਚਾਹੋ ਤਿਉਂ ਇੱਛ ਤੁਮਾਰੀ ॥
 ੨੧ ॥ ਪੈ ਇੱਕ ਬਿਨਹਿ ਇਹੁ ਸੁਨ ਲੀਜਹਿ ॥ ਨਿਜ ਮਹਿਲਨ ਕੋ
 ਇਤ ਤਜ ਦੀਜਹਿ ॥ ਆਪ ਚਹੋ ਜਿਤ ਕੋ ਗਮਨੀਜਹਿ ॥ ਜਹਿ
 ਕਹਿ ਸਿੱਖ ਉਧਾਰਨ ਕੀਜਹਿ ॥ ੨੨ ॥ ਹਮ ਮਾਤਨ ਸੇਵੈ ਸੁਖ
 ਪਾਵੈ ॥ ਪੁਨ ਰਾਵਰ ਭੀ ਦਰਸ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਸੁਨ ਗਰ ਪ੍ਰੇਮ ਬਸੀ
 ਤਬ ਹੋਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਅਸ ਬਚਨ ਬਗੋਇ ॥ ੨੩ ॥ ਭਲਾ ਜਿ
 ਤੁਮਰੀ ਅਸ ਬਿਧ ਚਾਹਿ ॥ ਤੈ ਹੋਵਹਿ ਅਬ ਇਸ ਹੀ ਭਾਹਿ ॥ ਸੁਨ
 ਗੁਰ ਬਚ ਸਿਖ ਹਰਖ ਮਹਾਨੇ ॥ ਵਾਰ ਵਾਰ ਪਦ ਬੰਦਨ ਠਾਨੇ ॥

੨੪ ॥ ਬਚ ਬਿਲਾਸ ਕਰ ਦਿਵਸ ਬਿਤਾਯਾ ॥ ਨਿਜ ਮਹਿਲਨ
 ਪੁਨ ਹੁਕਮ ਸੁਨਾਯਾ ॥ ਦੇਹਲੀ ਸੰਗਤ ਪ੍ਰੇਮੀ ਰਾਸਾ ॥ ਚਹੈ
 ਟਿਕਾਵਨ ਤੁਮ ਕੈ ਪਾਸਾ ॥ ੨੫ ॥ ਦੇਹ ਅੰਤ ਨਿਜ ਥਾਨ
 ਨਿਹਾਰਹੁ ॥ ਇਸ ਹਿਤ ਰਹਿਬੈ ਬਨਹਿੰ ਤਿਹਾਰਹੁ ॥ ਸੁਨ ਦੋਨਹੁ
 ਫਰ ਜੋਰ ਉਚਾਰੀ ॥ ਨਹਿੰ ਆਇਸ ਜਹਿ ਰਾਵਰ ਟਾਰੀ ॥ ੨੬ ॥
 ਪਰ ਦਰਸਨ ਬਿਨ ਕਠਨ ਮਹਾਨਾ ॥ ਆਗੈ ਜਿਮ ਰਾਵਰ ਹੁਇ
 ਭਾਨਾ ॥ ਤਬ ਰੁਰ ਸ੍ਰੀ ਸੁੰਦੀ ਦਿਸ ਹੇਰਾ ॥ ਖੜਗ ਦੀਨ ਕਰ ਤੇ
 ਤਿਹ ਬੇਰਾ ॥ ੨੭ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ ਯਹ ਨਿਜ ਪਾਸ ਰਖਾਵਹੁ ॥ ਜਬ
 ਉਠ ਪ੍ਰਾਤਹਿ ਕਾਲ ਨਹਾਵਹੁ ॥ ਬਿਤ ਸਮਾਧ ਹੈ ਧਿਆਨ ਲਗਾਵਹੁ ॥
 ਇਸ ਦਰਸੇ ਹਮ ਦਰਸਨ ਪਾਵਹੁ ॥ ੨੮ ॥ ਦਿਹਲੀ ਸੰਗਤ ਮਾਨ
 ਰਖਾਵਹੁ ॥ ਮੁਹਿ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਇਸ ਮਹਿੰ ਪਾਵਹੁ ॥ ਸੁਨ ਬਚ
 ਬਿਬਸ ਸੁੰਦਰੀ ਮਾਈ ॥ ਤੂਸਨ ਭੀ ਕਛ ਸਕ ਨ ਅਲਾਈ ॥ ੨੯ ॥
 ਮਾਤਾ ਸਾਹਿਬ ਕੋਰ ਕਰ ਜੋਰੀ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਅਰਜੀ ਮੋਰੀ ॥
 ਸਿੱਖਨ ਮਾਨ ਰਾਖਬੇ ਦੇਤਾ ॥ ਇਹੁ ਠਹਿਰਹਿੰ ਹੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਕੇਤਾ ॥
 ੩੦ ॥ ਮੈ ਕੈ ਚਰਨਨ ਮੰਗ ਰਖੀਜਹਿ ॥ ਮਾਗਹੁ ਦਾਨ ਇਹੀ
 ਅਬ ਦੀਜਹਿ ॥ ਸੁਨ ਇਨ ਤੇ ਬਹੁ ਨਿੰਮੀ ਬਾਨੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ
 ਸੁਭ ਗਿਰਾ ਬਖਾਨੀ ॥ ੩੧ ॥ ਭਲਾ ਜਿ ਤਉ ਜਾਚਯੋ ਇਹੁ ਦਾਨ ॥
 ਤੈ ਕਰਹੋ ਮਮ ਸੰਗ ਪਯਾਨ ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਪਾਛੈ ਪੁਨ ਆਵਹੁ ॥
 ਪੁਨ ਕਛ ਉਜਰ ਨਾਹਿੰ ਕਿਮ ਗਾਵਹੁ ॥ ੩੨ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਸੁਖ
 ਸੇਂ ਨਿਸਾ ਬਿਤਾਈ ॥ ਤਿਆਰ ਭਏ ਜਬ ਪ੍ਰਾਤੀ ਥਾਈ ॥ ਸਿਖ
 ਸੰਗਤ ਸਭ ਚਲ ਤਬ ਆਈ ॥ ਭੇਟਾ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਚਢਾਈ ॥
 ੩੩ ॥ ਮਨੋ ਕਾਮਨਾ ਗੁਰ ਤਿਨ ਦੀਨ ॥ ਬ੍ਰਿਧ ਮਹਿਲਨ ਇਨ
 ਹਿਤ ਤਜ ਦੀਨ ॥ ਦੁਤਿਯੋ ਡਰਾ ਸੰਗ ਲਵਾਏ ॥ ਚਢੇ ਤਹਾਂ ਤੇ ਡੰਕ

ਬਜਾਏ ॥ ੩੪ ॥ ਕਿਤਕ ਦੂਰ ਸੰਗ ਸਿੱਖ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ਦੇ ਧੀਰਜ
 ਗੁਰ ਅਗ੍ਰ ਪਧਾਰੇ ॥ ਦਿਨ ਤੀਸਰ ਮਥਰਾ ਪੁਰ ਆਇ ॥ ਸੂਰਜ ਕੁੰਡ
 ਸਿਵਰ ਲਗਵਾਇ ॥ ੩੫ ॥ ਪ੍ਰਾਤਹਿ ਕਾਲ ਕੀਨ ਇਸ਼ਨਾਨ ॥
 ਪੰਡੇ ਆਇ ਨਿਕਟ ਗੁਣ ਖਾਨ ॥ ਦੇ ਆਸਿਖ ਬਹੁ ਦਾਨ ਸੁ ਪਾਇ ॥
 ਪੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭ ਥਲ ਦਰਸਾਇ ॥ ੩੬ ॥ ਜਹਾਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬਹੁ
 ਲੀਲਾ ਕੀਨ ॥ ਪੁਨਹਿ ਗਮਨ ਗੁਰ ਅਗ੍ਰਹਿ ਕੀਨ ॥ ਜਬਹਿ
 ਆਗਰੇ ਕੇ ਨਿਅਰਾਇ ॥ ਹੁਤੇ ਪਾਨ ਖਾਨਾ ਤਿਹ ਜਾਇ ॥ ੩੭ ॥
 ਦੇਹ ਬਿਧ ਐ ਬਹੁ ਰੁਜ ਵਾਰੀ ॥ ਸੁਨੀ ਤਰੀਫ ਸੁ ਗੁਰੂ ਅਪਾਰੀ ॥
 ਲੇ ਨਿਜ ਸੰਗ ਲੋਗ ਸਮਦਾਯਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਅਗ੍ਰ
 ਸਿਧਾਯਾ ॥ ੩੮ ॥ ਆਇ ਮਿਲਯੋ ਪਗ ਬੰਦਨ ਧਾਰੀ ॥ ਅਤ
 ਨਿੰਮ੍ਰਤ ਹੁੈ ਬਿਨਤਿ ਉਚਾਰੀ ॥ ਸਿਵਰ ਕਰਾਯੋ ਗੁਰ ਨਿਜ ਬਾਗਾ ॥
 ਸਭ ਬਿਧ ਸੇਵਾ ਕਰ ਅਨਰਾਗਾ ॥ ੩੯ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਦਿਹਲੀ ਤੇ ਆਗਰੇ ਆਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਇਕ ਸ਼ਤ
 ਦਸਮੇਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੧੦ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਵਰ ਲਗਾਯੋ ਸੁਨਯੋ ਬਹਾਦਰ ਸ਼ਾਹਿ ॥

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਇਤ ਆਯੋ ਮਨ ਮਹੁ ਹਰਖ ਬਢਾਹਿ ॥ ੧ ॥
 ਚੈਪਈ ॥ ਲੇ ਮੁਸਾਹਿਬਨ ਕੋ ਨਿਜ ਸੰਗੇ ॥ ਐ ਭੇਟਾ ਹਿਤ
 ਤੁਹਫੇ ਚੰਗੇ ॥ ਆਯੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਚਰਨ ਮਝਾਰੀ ॥ ਅਤ ਨਿੰਮ੍ਰਤ ਹੁੈ
 ਕੀਨ ਜੁਹਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਮੁਖ ਤੇ ਅਸ ਬਿਧ ਕੀਨ ਸੁਨਾਵਨ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਕਰੀ ਇਤ ਕੀਨੋ ਆਵਨ ॥ ਦਾਸ ਜਾਨ ਨਿਜ ਟੱਛਯਾ ਕਰੇ ॥
 ਬਿਰਦ ਆਪਨੋ ਸਦ ਪ੍ਰਤਿਪਰੇ ॥ ੩ ॥ ਸੁਨ ਆਦਰ ਦੇ ਨਿਕਟ
 ਬਠਾਯੋ ॥ ਕੁਸਲਾ ਨੰਦ ਬੂਝ ਸਭ ਭਾਯੋ ॥ ਹੁਤੇ ਸ਼ਾਹ ਸੰਗ ਕਾਜੀ

ਏਕਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ਤੇ ਬਿਨਹਿ ਬਿਬੇਕਾ ॥ ੪ ॥ ਕਹਯੋ ਤਾਹਿ
 ਗੁਰ ਸੰਗ ਉਚਾਰਾ ॥ ਲਿਖਯੋ ਮੱਤ ਹਮਰੇ ਇਹੁ ਸਾਰਾ ॥ ਜੋ ਮੋਮਨ
 ਕਲਮਾਂ ਪਢ ਲਹੈਂ ॥ ਸੋ ਬਹਿਸਤ ਮਹਿ ਸਭ ਸੁਖ ਲਹੈਂ ॥ ੫ ॥
 ਕਲਮੇਂ ਬਿਨ ਦੋਜਕ ਸਭ ਜਾਵਹਿ ॥ ਤੁਮਰੇ ਮਤ ਕਸ ਸੁਨਬੇ
 ਚਾਵਹਿ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਉਚਾਰਾ ॥ ਸੁਨ ਕਾਜੀ ਸਾਹਿਬ
 ਨਿਰਧਾਰਾ ॥ ੬ ॥ ਹਿੰਦ ਤੁਰਕ ਜੁਗ ਪੱਖ ਮਝਾਰੇ ॥ ਤਥਾ ਖੁਦਾਇ
 ਜੁਗਨ ਕੇ ਨਿਆਰੇ ॥ ਹੁਇ ਹਿੰਦੂ ਰਹਿ ਮੁੱਸਲਮਾਨ ॥ ਅਹੈਂ ਮਲੇਛ
 ਨਰਕ ਸਭ ਜਾਨ ॥ ੭ ॥ ਤੁਰਕ ਕਹੈਂ ਕਾਫਰ ਹੈਂ ਹਿੰਦੂ ॥ ਦੋਜਕ
 ਪਰੈਂ ਬਚੈਂ ਨਹਿ ਕਿੰਦੂ ॥ ਤਿਨ ਜੁਗ ਤੇ ਹਮ ਮਾਰਗ ਨਿਆਰੇ ॥
 ਖ਼ਾਲਸ ਪੰਥ ਰਿਦੈ ਨਿਰਧਾਰੇ ॥ ੮ ॥ ਨਿਆਇ ਕਾਰ ਹਮਰੇ
 ਆਕਾਲ ॥ ਹੈ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਨੀ ਸਭ ਨਾਲ ॥ ਸਭ ਕੇ ਨਿਜ ਨਿਜ
 ਮਤੇ ਅਛੇਰੇ ॥ ਵਿਨ ਸੁਭ ਕਰਮਨ ਕੋ ਨ ਚੰਗੇਰੇ ॥ ੯ ॥ ਅਸ
 ਕਹਿ ਇਕ ਸਿੰਘ ਨਿਕਟ ਹਕਾਰਾ ॥ ਦੇ ਦਮੜਾ ਤਿਸ ਕੀਨ ਉਚਾਰਾ ॥
 ਲੇ ਬਜਾਰ ਇਸ ਕੀ ਰਿਜ਼ਗਾਰੀ ॥ ਲੇ ਆਵਹੁ ਅਬ ਬਿਨਾਂ ਅਵਾਰੀ
 ॥ ੧੦ ॥ ਸੁਨਤ ਸਿੰਘ ਤਤ ਛਿਨ ਗਮਨਯੋ ॥ ਹਾਟ ਸਰਾਫ
 ਪਰਾਪਤ ਭਯੋ ॥ ਦਯੋ ਰਜਤਪਣ ਕਹਯੋ ਸੁਨਾਇ ॥ ਦੇਹੁ ਤੋੜ ਭਨ
 ਜਸ ਵਿਧ ਭਾਇ ॥ ੧੧ ॥ ਪਿਖ ਸਰਾਫ ਦਮੜਾ ਤਬ ਮੇੜਾ ॥ ਕਹਿ
 ਖੋਟਾ ਨਹਿੰ ਦੈਹੋਂ ਤੋੜਾ ॥ ਦੁਤੀਯੇ ਤ੍ਰਿਤੀਯ ਹਾਟ ਬਹੁ ਫਿਰਾ ॥ ਨਹਿੰ
 ਮਿਲਯੋ ਪੁਨ ਆਵਨ ਕਰਾ ॥ ੧੨ ॥ ਕਹਯੋ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਹੁਤ
 ਫਿਰਾਯੋ ॥ ਭੰਨ ਤੋੜ ਕਿਨ ਨਹਿੰ ਮੁਹਿ ਦਾਯੋ ॥ ਕਹੈਂ ਸਭੀ ਖੋਟਾ
 ਇਹੁ ਅਹੈ ॥ ਦੈਬੋ ਕਹਾਂ ਝਿਰਕ ਹਟ ਕਹੈਂ ॥ ੧੩ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਲੇ
 ਨਿਜ ਕਰਕੇ ਮਾਹਿ ॥ ਦੀਨੋ ਕਾਜੀ ਕੇ ਕਰਵਾਹਿ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ ਪੇਖਹੁ

੧ ਕਾਫਰ ।

੨ ਨਿਰਨੇ ਕਰਕੇ ।

੩ ਚੰਗੀ ।

੪ ਭੰਨ ਤੋੜ ।

੫ ਰੁਪਯਾ ।

ਹਰਫ ਕਯਾ ਹੈਂ ॥ ਕਿਯੋਂ ਨਹਿੰ ਭਨ ਘਟ ਮਿਲਯੋ ਯਾ ਹੈਂ ॥ ੧੪॥
 ਕਾਜੀ ਲੇ ਕਰ ਮੈਂ ਜਬ ਹੇਰਾ ॥ ਕਲਮਾਂ ਉਪਰ ਲਿਖਯੋ ਚੰਗੇਰਾ ॥
 ਪਰ ਅੰਤਰ ਤੇ ਖੋਟੇ ਪਾਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਖ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ੧੫॥
 ਯਹ ਤੇ ਖੋਟੇ ਸਹੀ ਬਿਚਾਰੋ ॥ ਇਸ ਹਿਤ ਬਿਕਯੋ ਨਾਹਿੰ ਬਜਾਰੋ ॥
 ਸੁਨ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਐਸ ਮਨ ਜਾਨੋਂ ॥ ਕਲਮੇਂ ਤੇ ਕਸ ਭਿਸਤ ਬਖਾਨੋਂ
 ॥ ੧੬ ॥ ਤੁਮਰੇ ਰਾਜ ਤੇਜ ਸਭ ਭਾਇ ॥ ਖੋਟੇ ਕਲਮੇਂ ਵਾਰੋ ਪਾਇ ॥
 ਨਹਿੰ ਚਲਯੋ ਸਾਚੀ ਦਰਗਾਹਿ ॥ ਕਲਮੇਂ ਵਾਰ ਭਿਸਤ ਕਹਿ ਪਾਹਿ
 ॥ ੧੭ ॥ ਸੁਨ 'ਲੱਜਤ ਭਾ ਉਤਰ ਨ ਆਯੋ ॥ ਸ਼ਾਹ ਬਹਾਦਰ ਅਤ
 ਹਰਖਾਯੋ ॥ ਸਾਚੇ ਸਤਿਗੁਰ ਰਿਦੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਕਾਜੀ ਕੋ ਕਹਿ ਦੀਨ
 ਧ੍ਰਿਕਾਰਾ ॥ ੧੮ ॥ ਮੂਢੇ ਇਨ ਸਨ ਸਰਬਰ ਆਇ ॥ ਲੀਨੋ ਅਪਨੋ
 ਪਾਜ ਮਿਟਾਇ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਚਰਨ ਬੰਦ ਗੁਰ ਕੇਰੇ ॥ ਲੇ ਆਇਸ
 ਨਿਜ ਗਵਨਯੋ ਡੇਰੇ ॥ ੧੯ ॥ ਆਗੇ ਕੀ ਸੁਨ ਸੰਗਤ ਸਾਰੀ ॥
 ਆਵਤ ਭੀ ਗੁਰ ਚਰਨ ਮਝਾਰੀ ॥ ਅਰਪ ਅਕੋਰ ਦਰਸ ਗੁਰ
 ਪਾਇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪਰ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ॥ ੨੦ ॥ ਮਨੋ ਕਾਮਨਾ
 ਗੁਰ ਤੇ ਲੀਨ ॥ ਆਯੋ ਖਾਨਾ ਖਾਨ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪਗ ਪਰ
 ਮਸਤਕ ਧਰਯੋ ॥ ਅਧਕ ਪ੍ਰੇਮ ਤੇ ਉਚ ਨ ਕਰਯੋ ॥ ੨੧ ॥ ਤਿਸਕੇ
 ਮਨ ਕੀ ਸਤਿਗੁਰ ਜਾਨੀ ॥ ਦੀਨਸ ਥਾਪੀ ਪੀਠ ਮਹਾਨੀ ॥ ਹੁਤੋ
 ਸੁ ਰੁਜ ਤਨ ਮਹਿੰ ਬਹੁ ਗਾਵਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟ ਤੇ ਤਤ ਛਿਨ
 ਕਾਵਾ ॥ ੨੨ ॥ ਕੰਚਨ ਸਮ ਨਿਜ ਤਨ ਕੋ ਹੇਰਾ ॥ ਵਾਰ ਵਾਰ
 ਉਸਤਤ ਮੁਖ ਟੇਰਾ ॥ ਅਹੋ ਸੁਜਾਤ ਖੁਦਾਇ ਅਪਾਰੇ ॥ ਆਇ ਇਹਾਂ
 ਸੁਖ ਦੈਨ ਹਮਾਰੇ ॥ ੨੩ ॥ ਕਰਯੋ ਨਿਹਾਲ ਚਰਨ ਨਿਜ ਲਾਇ ॥
 ਹੋਵਹੁ ਚਰਨ ਛਿਦਾਇ ਛਿਦਾਇ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਗੁਰੂ ਆਗੇ ਰਹੈਂ ॥
 ਅਨਿਕ ਨਰਨ ਕਲਯਾਨ ਕਰਹੈਂ ॥ ੨੪ ॥ ਸੰਗਤ ਭੀਰ ਹੋਇ ਹਰ

ਕਾਲਾ ॥ ਸ਼ਾਹ ਬਹਾਦਰ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਬਹੁਰ ਕਾਲ ਬਰਖਾ
 ਬਿਨ ਬੀਤਾ ॥ ਪ੍ਰਜਾ ਹੁਈ ਅਤਸਹਿ ਭੈ ਭੀਤਾ ॥੨੫॥ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ
 ਮਿਲੇ ਤਬ ਸਾਰੇ ॥ ਆਇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਾਸ ਪੁਕਾਰੇ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਕਰੋ
 ਰੱਛਾ ਸਭ ਕੇਰੀ ॥ ਨਤ ਪਰਜਾ ਮਿਤ ਹੂੰ ਸਭ ਹੇਰੀ ॥ ੨੬ ॥ ਹੋਇ
 ਦਿਆਲ ਗੁਰੂ ਫੁਰਮਾਯੋ ॥ ਜਾਹੁ ਸਿਮਰ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ॥
 ਬਰਖਾ ਹੋਇ ਰੈਨ ਬਹੁ ਤੇਰੀ ॥ ਸੁਨ ਹਰਖੇ ਬੰਦੇ ਤਿਹ ਬੇਰੀ ॥੨੭॥
 ਅਪਨ ਆਪਨੇ 'ਧਾਮ ਸਿਧਾਇ ॥ ਸਿਰਜਨ ਹਾਰ ਗੁਨਨ ਕੋ
 ਗਾਇ ॥ ਨਿਸਾ ਮਾਹਿ ਬਾਦਰ ਭਰ ਆਯੋ ॥ ਬਰਸਤ 'ਬਾਰੀ ਅਤ
 ਛਬ ਛਾਯੋ ॥ ੨੮ ॥ ਝਰੀ ਸੁ ਆਠ ਪਹਿਰ ਬਰਸਾਈ ॥ ਪੂਰੇ
 'ਸਰ 'ਧਰਨੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਈ ॥ 'ਦੁਰਭਿੱਖ ਗਯੋ ਸੁਕਾਲਾ ਭਯੋ ॥ ਧੰਨ
 ਧੰਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਭ ਕਹਯੋ ॥ ੨੯ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਏਕ ਬੇਰ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਕਟ ਆਇ ਬਹਾਦਰ ਸ਼ਾਹਿ ॥
 ਚਰਨ ਬੰਦ ਢਿਗ ਥਿਤ ਡਯੋ ਤਬ ਗੁਰ ਪਰਖਯੋ ਚਾਹਿ ॥ ੩੦ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਹੁਤੇ ਸੰਗ ਤਬ ਜਾਦੋ ਰਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਤਿਸੇ
 ਦੀਨ ਸਮਝਾਇ ॥ ਸਾਹ ਸੰਗ ਬਚਨ ਹਮਾਰਾ ਜੋਇ ॥ ਲਈ
 ਸਲਤਨਤ ਦੇਵੈ ਮੋਇ ॥ ੩੧ ॥ ਜਾਦੋ ਰਾਇ ਸ਼ਾਹ ਸਮਝਾਯੋ ॥
 ਗੁਰੂ ਬਚਨ ਅਬ ਯਾਦ ਕਰਾਯੋ ॥ ਜਥਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਤਾਰਾ ਮਾਰਾ ॥
 ਤਥਾ ਦੇਹੁ ਗੁਰ ਚਹੇ ਉਦਾਰਾ ॥ ੩੨ ॥ ਸੁਨਤ ਬਹਾਦਰ ਸ਼ਾਹ
 ਤਦਾਇ ॥ ਕਰ ਕੋ ਜੋਰ ਕਹਯੋ ਇਸ ਭਾਇ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਜੋ ਮੈਂ ਦੀਨ
 ਕਰਾਰੋ ॥ ਸੋਊ ਬਚਨ ਅਬ ਆਪ ਉਚਾਰੋ ॥ ੩੩ ॥ ਪੂਰਾ ਕਰੋ
 ਦੇਰ ਬਿਨ ਸੋਊ ॥ ਕਰੋ ਆਗਯਾ ਪ੍ਰਭ ਅਬ ਮੋਊ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ
 ਸਤਿਗੁਰ ਤਬੈ ਉਚਾਰਾ ॥ ਖਸ਼ਟਮ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇ 'ਬਲਕਾਰਾ ॥

॥ ੩੪ ॥ ਚੰਦੂ ਪਾਪੀ ਦੋਹ ਕਮਾਯੋ ॥ ਜਹਾਂਗੀਰ ਜਬ ਲਖਯੋ
 ਗੁਨਾਯੋ ॥ ਸੇ ਗਹਿਵਾਇ ਦੀਨ ਗੁਰ ਤਬੈ ॥ ਬਖਸ਼ਯੋ ਜਹਾਂਗੀਰ
 ਬਿਧ ਸਬੈ ॥ ੩੫ ॥ ਅਬ ਅਪਰਾਧੀ ਜੋਊ ਹਮਾਰੇ ॥ ਸੁਨਹੁ ਨਾਮ
 ਕਛ ਕਰੋ ਉਚਾਰੇ ॥ ਪਿਤਾ ਤੋਰ ਸੇ ਤਉ ਮ੍ਰਿਤ ਹੋਵਾ ॥ ਦੁਤੀਯੋ ਖਾਨ
 ਬਜੀਦਾ ਜੋਵਾ ॥ ੩੬ ॥ ਸੱਯਦ ਮੁਲੋ ਜੋ ਦੁਸਟਾਰੇ ॥ ਕੁਤਾ ਨੰਦ
 ਨਿਪ ਬਿਪੁ ਝੁਠਾਰੈ ॥ ਦੋਹੀ ਸੁਤਨ ਹਮਰੇ ਹਤਿਆਰੇ ॥ ^੧ਅੰਚਕ
^੨ਗਹਿ ਦਿਹੁ ਹਾਥ ਹਮਾਰੇ ॥ ੩੭ ॥ ਸੁਨਤ ਗੁਰੂ ਤੇ ਸ਼ਾਹ ਤਿਸ
 ਬੇਰਾ ॥ ਚਿੰਤ ਧਾਰ ਕਰ ਪਾਜ ਸੁ ^੩ਟੇਰਾ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਤੁਮ ਤੇ ਸਲਤਨ
 ਪਾਹੀ ॥ ਪੈ ਅਬ ਮੋਰ ^੪ਜ਼ਾਬਤਾ ਨਾਹੀ ॥ ੩੮ ॥ ਜੇ ਸੂਬੇ ਕੋ ਗਹਿ
 ਕੈ ਦੈਹੋ ॥ ਬੇ ਇਤਬਾਰ ਤਬੈ ਹੂੰ ਜੈਹੋ ॥ ਸਭ ਸੂਬੇ ਉਠ ^੫ਰੌਰ
 ਮਚਾਵਹਿ ॥ ਦਯੋ ਛੱਤ੍ਰ ਪੁਨ ਬਿਨਸਨ ਪਾਵਹਿ ॥ ੩੯ ॥ ਸਾਲ
 ਸਾਤ ਪੰਜ ਕੇਰ ਪਿਛਾਰੀ ॥ ਸਲਤਨਤ ਦਿਢ ਹੋਇ ਹਮਾਰੀ ॥ ਪੁਨ
 ਯਹ ਕਰੋ ਬਚਨ ਤਵ ਪੂਰਾ ॥ ਅਬ ਨਿਜ ਕਰੀਅਹਿ ਖਿਮਾਂ
 ਹਜੂਰਾ ॥ ੪੦ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਸਾਹਿਬ ਫੁਰਮਾਯੋ ॥ ਅਬ ਤੁਹਿ
 ਪਾਜ ਕਰਨ ਮਨ ਭਾਯੋ ॥ ਏਹ ਤੈ ਦੇਨ ਹੇਤ ਬਡਿਆਈ ॥ ਚਹਿਤ
 ਕਾਰ ਤੁਮ ਤੇ ਕਰਵਾਈ ॥ ੪੧ ॥ ਜੇ ਤੁਹਿ ਭਾਗ ਬਿਖੈ ਇਹੁ
 ਨਾਹੀ ॥ ਸਮਝ ਦੇਖ ਅਪਨੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਅਬ ਇਕ ਬੰਦੇ ਤੇ
 ਕਰਵਾਵੇ ॥ ਤੁਮਰੇ ਦੇਖਤ ਦੇਰ ਨ ਲਾਵੇ ॥ ੪੨ ॥ ਜੇ ਸੂਬੇ
 ਮੁੱਲਾਂ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥ ਕਰੈ ਸਿੰਘਾਰਨ ਸਭ ਇਕ ਬੇਰੇ ॥ ਸਭ ਸਲਤਨ
 ਕੋ ^੬ਗਰਦ ਮਿਲਾਵਹਿ ॥ ਨਹਿ ਕੋ ਅਗੂ ਠੈਰਬੋ ਪਾਵਹਿ ॥ ੪੩ ॥
 ਜਾਹੁ ਅਬੈ ਬਚ ਤੇ ਤੁਮ ਹਾਰੇ ॥ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹੀ ਪ੍ਰਾਨਨ ਲਗ ਬਾਰੇ ॥
 ਆਦ ਗੁਰੂ ਬਚ ਪੂਰਨ ਭਯੋ ॥ ਸਪਤਮ ਤੁਮ ਨਿਜ ਕਰ ਬੈਠਯੋ ॥

੧ ਅਚਾਨਕ ।

੨ ਪਰੜਕੇ ।

੩ ਫਿਹਾ ।

੪ ਜ਼ੋਰ ।

੫ ਫੌਲਾ ।

੬ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ।

੪੪ ॥ ਦੇਹਲੀ ਤਖਤ ਨ ਆਗੇ ਰਹੈ ॥ ਦੇਸ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਿੰਘ
ਲਹੈ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮੈਨ ਸੁ ਥਾਇ ॥ ਪਿਖਯੋ ਸ਼ਾਹਿ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਿਸਾਇ ॥ ੪੫ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਚਰਨ ਗਹੇ ਗੁਰ ਹਾਥ ॥
ਕਹਿਤ ਭਯੋ ਹੇ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ॥ ਸਮਰਥ ਅਹੋ ਜਥਾ ਚਹੁ ਕਰੋ ॥
ਮੇਰੇ ਐਗੁਨ ਨਾਹਿ ਚਿਤਰੋ ॥ ੪੬ ॥ ਅਬ ਦੱਖਨ ਕੋ ਸਾਥ ਨਿਬਾਹੋ ॥
ਕਰਯੋ ਬਚਨ ਸਾਚੇ ਪਤਸ਼ਾਹੋ ॥ ਸੁਨਤ ਕਹਯੋ ਦੱਖਨ ਤੈ ਜਾਵਹਿ ॥
ਤਹਿ ਤੇ ਬੰਦਾ ਏਕ ਪਠਾਵਹਿ ॥ ੪੭ ॥ ਅਬ ਤੁਮ ਜਾਹੁ ਆਹਿ
ਹਮ ਪਾਛੇ ॥ ਬਿਚਰਹਿ ਜਹਿ ਜਹਿ ਮਨ ਹਮ ਬਾਛੇ ॥ ਸੁਨਤ ਸ਼ਾਹ
ਪਗ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ ॥ ਦਿਸ ਦੱਖਣ ਪ੍ਰਸਥਾਨ ਕਰਾਯੋ ॥ ੪੮ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਆਗੇ
ਬਹਾਦਰ ਸ਼ਾਹ ਬਚਨ ਹਾਰਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਇਕ ਸ਼ਤ
ਇਕਾਦਸਮੇਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੧੧ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਗ ਮਹਿ ਥਿਰੇ ਦਿਵਾਨ ਸਜਾਇ ॥

ਖਾਨ ਸੁ ਖਾਨੇ ਆਦ ਲੋ ਬੈਠੇ ਦਰਸਨ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਰਾਜਾ ਜੈ ਸਿੰਗ ਜੈ ਪੁਰ ਵਾਰਾ ॥ ਜੋਧ ਪੁਰੇ ਸਿੰਗ
ਜੀਤ ਭੁਪਾਰਾ ॥ ਜੋ ਮਿਲਬੇ ਹਿਤ ਸ਼ਾਹ ਕੇ ਆਇ ॥ ਸੁਨੀ ਤਰੀਫ
ਗੁਰੂ ਸੁਖਦਾਇ ॥ ੨ ॥ ਚਿਤ ਚਾਹਯੋ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਹੇਰੇ ॥ ਲੀਨੇ
ਜੁਗਲ ਅਸੂ ਤਿਹ ਬੇਰੇ ॥ ਨਕਦ ਭੇਟ ਸੁਭਟਨ ਕੀ ਭੀਰ ॥
ਪਹੁੰਚੇ ਆਨ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਤੀਰ ॥ ੩ ॥ ਕਰ ਪਗ ਨਮੋ ਹੁਕਮ ਲੇ ਬਿਰੇ ॥
ਮੁਦਤ ਭਏ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਕਰੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਕਰ ਬੂਝੇ ਤਹਿ ਸਮੈਂ
ਅਪਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸੁਨਾਵਹੁ ਹਮੈਂ ॥ ੪ ॥ ਕਿਤਕ ਬਾਹਿਨੀ ਰਾਖਨ
ਕੇਰਾ ॥ ਰਾਜ ਤੁਮਹੁ ਢਿਗ ਅਹੈ ਬਡੇਰਾ ॥ ਸੁਨ ਰਾਜਨ ਕਰ ਜੋਰ

ਉਚਾਰੇ ॥ ਦੇਸ ^੧ਬਟੋਰਨ ਕਰਹਿ ਜੁ ਸਾਰੇ ॥ ੫ ॥ ਸਵਾ ਲਾਖ ਘੋਰਾ
 ਹੁਇ ਜਾਇ ॥ ਸਭ ਕੋ ਖਰਚ ਚਲੈ ਸਮਦਾਇ ॥ ਧਨੀ ਤੇਗ ਕੇ ਬਡ
 ਰਜਪੂਤ ॥ ਛਿਨ ਮਹੁ ਰਿਪ ਕੋ ਕਰਤ ਕਸੂਤ ॥ ੬ ॥ ਨਿਕਟ ਦੋਨ
 ਕੇ ਲਾਖ ਅਢਾਈ ॥ ਸੰਗ ਚਢੈ ਘੋਰਾ ਸਮਦਾਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ
 ਤਿਨ ਪ੍ਰਤ ਫੁਰਮਾਯੋ ॥ ਲਸ਼ਕਰ ਦੇਸ ਅਹੈ ਅਧਕਾਯੋ ॥ ੭ ॥ ਤੇਜ
 ਬਿਸਾਲ ਸਸਤ੍ਰ ਬਡ ਧਾਰੀ ॥ ਬੁਰੀ ਬਾਰਤਾ ਏਕ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਗਊ
 ਕਸਾਈ ਕੇ ਕਰ ਦੇਤ ॥ ਧਰਮ ਬਿਨਾਸ ਅਪਨ ਕਰ ਲੇਤ ॥ ੮ ॥
 ਨਰਪਤ ਸੁਨ ਗੁਰ ਤੇ ਬਿਸਮਾਇ ॥ ਚਿਤ ਮਹਿ ਚਿਤਵਤ ਲਖਯੋ
 ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਕਲ ਦੇਸ ਕੇ ਬਿਚ ਕਿਸ ਥਾਈ ॥ ਬਸਨ ਨ ਦਏ
 ਕਸਾਬ ਕਦਾਈ ॥ ੯ ॥ ਜਹਿ ਲਗ ਹਮਰੀ ਪਾਰ ਬਸਾਇ ॥
 ਪਿਖਹਿ ਕਸਾਬ ਤੁਰਤ ਬਿਨਸਾਇ ॥ ਕਿਸ ਤੇ ਆਪ ਸੁਨੀ
 ਫੁਰਮਾਵਹੁ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਹਟਾਵਹੁ ॥ ੧੦ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ
 ਤੇ ਫੁਰਮਾਯੋ ਭੇਤ ॥ ^੨ਤਨਜਾ ਤੁਰਕਨ ਕੋ ਤੁਮ ਦੇਤ ॥ ਇਸਕੇ ਪਰੇ
 ਨ ਔਗੁਨ ਔਰ ॥ ਕੁਛਵਾਹੇ ^੩ਹਾਡੇ ਰਾਠੌਰ ॥ ੧੧ ॥ ਇਤ ਆਦਿਕ
 ਤੁਮ ਨਾਮ ਕਹਾਵਹੁ ॥ ਅਪਨੀ ^੪ਐਂਠ ਸੁਜਸ ਬਿਰਧਾਵਹੁ ॥ ਇਹੁ
 ਤੁਮ ਬਿਖੈ ਗੀਤ ਬਹੁ ਖੋਟੀ ॥ ਕਰਤ ਰਹੇ ਕਿਨ ਨਾਹਿਨ ਹੋਟੀ ॥
 ੧੨ ॥ ਆਗੇ ਕੋ ਚਹੀਅਹਿ ਤੁਮ ਐਸੇ ॥ ਤਨਜਾ ਤੁਰਕ ਨ ਦੀਜਹਿ
 ਕੈਸੇ ॥ ਸੁਨਤ ^੫ਨਰਿੰਦਨ ਰਿਦੈ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ਼ ਹਮਹੁ
 ਜਸ ਕਾਰੀ ॥ ੧੩ ॥ ਦੇਸ ਬਿਦੇਸਨ ਮਹਿ ਅਪਕੀਰਤ ॥ ਸਭ
 ਰਜਪੂਤਨ ਕੀ ਇਸਤੀਰਤ ॥ ਇਤਆਦਿਕ ਬਹੁ ਦੁਹਨ ਬਿਚਾਰੀ ॥
 ਗੁਰ ਹਜੂਰ ਤਬ ^੬ਸਪਥ ਉਚਾਰੀ ॥ ੧੪ ॥ ਜੇ ਰਜਪੂਤ ਬੀਜ ਸੁਭ
 ਹੋਇ ॥ ਤਨਜਾ ਤੁਰਕ ਨ ਦੋਹੈ ਕੋਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸੁਨਿਯੋ ਤੁਮਰ

ਪਤਾਮਾ ॥ ਸੁਜਸ ਆਜ ਲਗ ਤਿਨ 'ਅਭਰਾਮਾ' ॥ ੧੫ ॥ ਰਾਜੇ
 ਬਾਵਨ ਕੇ 'ਮੁਚਵਾਇ' ॥ ਵਹਿਰ ਗੁਆਲਿਅਰ ਤੇ ਤਬ ਆਇ ॥
 ਤੁਮ ਭੀ ਅਹੁ ਤਿਨਹੁ ਕੇ ਪੋਤੇ ॥ ਰਣ ਮਹਿ ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਰਸ ਪੋਤੇ ॥
 ੧੬ ॥ ਸੁਨੇ ਜੰਗ ਰਾਵਰ ਕੇ ਭਾਰੇ ॥ ਕਰਯੋ ਸ਼ੋਕ ਤੁਰਕਾਨੇ ਸਾਰੇ ॥
 ਸੁਨ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟ ਤਬ ਕੀਨ ॥ 'ਸਿਪਰ ਖੜਗ ਮੰਗਵਾਵਨ
 ਕੀਨ ॥ ੧੭ ॥ ਬਖਸ਼ੀ ਜੈ ਸਿੰਗ ਕੇ ਹਰਖਾਇ ॥ ਲੇ ਕਰ ਮਹੁ ਪਗ
 ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ॥ ਤਰਕਸ਼ ਧਨਖ ਦੇਖ ਕਰ ਪੀਨ^੧ ॥ ਨਿਪਤ ਅਜੀਤ
 ਸਿੰਗ ਕੋ ਦੀਨ ॥ ੧੮ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਲੇ ਬਖਸ਼ਸ਼ ਸਿਰ ਨਾਏ ॥ ਤਾਹਿ
 ਕਾਲ ਖਾਨੇ ਕੇ ਪਾਏ ॥ ਮੀਰ ਮੁਨੱਵਰ ਸੱਯਦ ਬਿਰਯੋ ॥ ਗੁਰ
 ਪ੍ਰਤਾਪ ਕੋ ਸਕਯੋ ਨ ਜਰਯੋ ॥ ੧੯ ॥ ਕਹਯੋ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਹਿੰਦਨ
 ਪੀਰ ॥ ਸਭ ਮਾਨਤ ਹੈਂ ਜਾਨ ਗਹੀਰ ॥ ਕਰਾਮਾਤ ਕਛ ਰਾਖਤ
 ਅਹੋ ॥ ਕਿਧੈ ਨਹੀਂ ਹਮ ਸੋਂ ਬਲ ਕਹੋ ॥ ੨੦ ॥ ਲਖੀ ਤਰਕ ਸਭ
 ਸੱਯਦ ਕੇਰੀ ॥ ਫੁਰਮਾਯੋ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤਿਸ ਬੇਰੀ ॥ ਬਦਨ ਬਹਾਦਰ
 ਸ਼ਾਹ ਮਝਾਰੀ ॥ ਕਰਾਮਾਤ ਇਕ 'ਬਿਦਤ ਦਿਖਾਰੀ' ॥ ੨੧ ॥ ਹੁੰ
 ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰ 'ਰੰਕ ਸੁ ਰਾਇ' ॥ 'ਕੋਪੈ ਰਾਇ ਰੰਕ ਕਰ ਦਾਇ' ॥
 ਮਾਰਹਿ ਬਖਸ਼ਹਿ ਦੇਰ ਬਿਹੀਨ ॥ ਤਿਸ ਮੁਖ ਮਹਿ ਲਖ ਅਜਮਤ
 ਪੀਨ ॥ ੨੨ ॥ ਪੁਨ ਸੱਯਦ ਤਰਕਤ ਸਭ ਮਾਹੀ ॥ ਤੁਮ ਭੀ ਰਾਖਤ
 ਹੋਹੁ ਕੇ ਨਾਹੀ ॥ ਪੁਨ ਜਬ ਤਰਕ ਸੁਨੀ ਜਗ ਨਾਥ ॥ ਜੇਬ ਮਝਾਰ
 ਡਾਰ ਕਰ ਹਾਥ ॥ ੨੩ ॥ ਮੁਹਿਰ ਨਿਕਾਸੀ ਕੇਤਕ ਤਬੈ ॥ ਬੋਲੇ
 ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਭ ਸੁਨਤਯੋ ਸਬੈ ॥ ਪਿਖ 'ਦੀਨਾਰ ਜੁ ਹਾਥ ਹਮਾਰੇ' ॥ ਇਹੁ
 ਅਜਮਤ ਲਿਹੁ ਦੁਤਿਯ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ੨੪ ॥ ਜਿਸ ਢਿਗ ਹੋਇ ਚਾਹੇ
 ਸੋ ਕਰੇ ॥ ਲਰਤ ਹਜਾਰਹੁ ਜਿਸ ਹਿਤ ਮਰੇ ॥ ਪੁਨ ਸੱਯਦ ਬੋਲਯੋ

ਨਹਿੰ ਮੈਨ ॥ ਤੁਮ ਢਿਗ ਕਰਾਮਾਤ ਹੈ ਕੈਨ ॥ ੨੫ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ
 ਸਮਸ਼ੇਰ ਨਿਕਾਸੀ ॥ ਸਭ ਮਹਿੰ ਛਟਾ ਸਮਾਨ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥ ਤੇਜ
 ਦਿਪਤ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਅਹੈ ॥ ੨੬ ॥ ਅਬ ਹੀ ਸਿਰ ਉਤਾਰ ਕਰ
 ਤੇਰਾ ॥ ਫਲ ਸਾਖਾ ਸਮ ਦਿਹਿੰ ਧਰ ਗੇਰਾ ॥ ਸੱਯਦ ਬਦਨ ਪੀਤ
 ਹੁਇ ਗਯੋ ॥ ਲੋਚਨ ਸਮੁਖ ਨ ਕਰਤੇ ਭਯੋ ॥ ੨੭ ॥ ਪਿਖ ਸਤਿਗੁਰ
 ਕੇ ਤੇਜ ਬਿਲੰਦਾ ॥ ਹੋਯੋ ਸਭ ਮਹੁ ਅਤ ਸਰਮਿੰਦਾ ॥ ਨਮਸਕਾਰ
 ਕਰ ਛਿਮ ਕਰਵਾਈ ॥ ਪਿਖ ਹਰਖੇ ਦੋਨਹੁ ਨਰ ਰਾਈ ॥ ੨੮ ॥
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਪਰ ਬੰਦਨ ਧਾਰੀ ॥ ਬਿਦਾ ਭਏ ਗੇ ਧਾਮ ਮਝਾਰੀ ॥
 ਇਮ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਭ ਦਿਨ ਕਿਤਕ ਬਿਤਾਇ ॥ ਦਰਸਹਿ ਸੰਗਤ ਮਿਲ
 ਸਮਦਾਇ ॥ ੨੯ ॥ ਪੁਨ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਗੁਨ ਖਾਨ ॥ ਚਾਹਯੋ
 ਦੱਖਨ ਦਿਸ ਪ੍ਰਸਥਾਨ ॥ ਸੁਨ ਸੁਧ ਨਗਰ ਆਗਰੇ ਸੰਗਤ ॥
 ਦਰਸਨ ਹਿਤ ਉਮਡੇ ਕਰ ਪੰਗਤ ॥ ੩੦ ॥ ਲੇ ਅਕੋਰ ਕਰ ਜੋਰਤ
 ਮਿਲੇ ॥ ਖੁਸ਼ੀ ਲਈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਭਲੇ ॥ ਚਢੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬੰਬ
 ਬਜਾਇ ॥ ਸੰਗ ਖਾਲਸਾ ਦਲ ਸਮਦਾਇ ॥ ੩੧ ॥ ਜਿਹ ਮਗ
 ਜਾਤ ਗ੍ਰਾਮ ਪੁਰ ਵਾਰੇ ॥ ਮੁਖੀ ਨਬਾਬ ਕਿ ਭੂਪਤ ਸਾਰੇ ॥ ਪਿਖ
 ਪ੍ਰਤਾਪ ਗੁਰ ਕੇ ਅਗਵਾਇ ॥ ਆਵਹਿੰ ਨਜਰਾਨੇ ਅਰਪਾਇ ॥ ੩੨ ॥
 ਸੁਨ ਸਥਾਨ ਪਰ ਸਿਵਰ ਕਰਾਵਹਿੰ ॥ ਜਥਾ ਯੋਗ ਸਭ ਸੇਵ
 ਕਮਾਵਹਿੰ ॥ ਅਸ ਵਿਧ ਗੜ੍ਹ ਚਿਤੌੜ ਜਬ ਹੇਰਾ ॥ ਕਰਯੋ ਸਤਿਗੁਰੂ
 ਸੁਭ ਖਲ ਡੇਰਾ ॥ ੩੩ ॥ ਤਿਣ ਲੈਬੇ ਹਿਤ ਸਿੰਘ ਸਿਧਾਇ ॥
 ਅਗ੍ਰਜ ਰਾਜਪੂਤ ਗਰਬਾਇ ॥ ਭਈ ਲਰਾਈ ਗਏ ਬਹੁ ਮਾਰੇ ॥
 ਜੀਅਤ ਪ੍ਰਾਨ ਲੈ ਭਗੇ ਵਿਚਾਰੇ ॥ ੩੪ ॥ ਧਾਂਕ ਪਰੀ ਪੁਨ ਦੇਸ
 ਮਝਾਰਾ ॥ ਉਮਕਯੋ ਨਹਿੰ ਪੁਨ ਕੋਊ ਅਗਾਰਾ ॥ ਪੁਨ ਉਜੈਨ ਜਹਿੰ

੧ ਬਿਜਲੀ । ੨ ਮੂੰਹ ਪੀਲਾ ਹੋ ਗਿਆ । ੩ ਘਰ ਵਿਚ ਗਿਆ । ੪ ਭੇਟਾ ।

੫ ਨਗਾਰਾ । ੬ ਫੌਜ । ੭ ਰਸਤੇ । ੮ ਸੁੰਦਰ ।

੧ ਸਪਰਾ ਗੰਗਾ ॥ ਭਯੋ ਬਿਕ੍ਰਮਾਂ ਨਿਪੁ ਜਹਿ ਚੰਗਾ ॥ ੩੫ ॥ ਸਿਵਰ
 ਘਾਲ ਨਿਸ ਕਰ ਬਿਸਰਾਮਾ ॥ ਚਢੇ ਤਹਾਂ ਤੇ ਗੁਰ ਸੁਖ ਧਾਮਾ ॥
 ਅਨਕ ਦੇਸ ਪੁਰ ਗ੍ਰਾਮ ਉਲੰਘੇ ॥ ਤਪਤੀ ਨਦੀ ਬਹੈ ਸੁਭ ਰੰਗੇ ॥
 ੩੬ ॥ ਪੁਰ ਬਰਹਾਨ ਬਸੈ ਤਿਹ ਤੀਰਾ ॥ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਗੁਰ ਸਿੱਖ
 ਇਕ ਧੀਰਾ ॥ ਸਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਗੁਰ ਕੋ ਮਨ ਅੰਦਰ ॥ ਤਿਆਰ ਕਰਯੋ
 ਥੋ ਇਕ ਸੁਭ ਮੰਦਰ ॥ ੩੭ ॥ ਪ੍ਰਣ ਰਾਖਯੋ ਥੋ ਗੁਰ ਇਤ ਆਵਹਿ ॥
 ਚਰਨ ਪਾਇ ਪਾਵਨ ਇਹੁ ਥਾਵਹਿ ॥ ਸੁਨਿਯੋਂ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਇਤ
 ਆਇ ॥ ਮਨਹੁ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕੋ ਅਮੀ ਪਿਆਇ ॥ ੩੮ ॥ ਲੇ ਸਭ
 ਸੰਗਤ ਗੁਰ ਅਗਵਾਇ ॥ ਦਰਸ ਕਰਯੋ ਪਗ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ॥
 ਬਹੁ ਬਿਧ ਮੁਖ ਤੇ ਸਤੁਤ ਉਚਾਰੀ ॥ ਤਿਸ ਮੰਦਰ ਗੁਰ ਦੀਨ
 ਉਤਾਰੀ ॥ ੩੯ ॥ ਸੇਵਾ ਕੀਨੀ ਬਿਬਧ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ॥ ਭੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਗੁਰ
 ਤਿਨ ਪਰ ਭਾਰੀ ॥ ਹੁਤੋ ਸੰਤ ਇਕ ਜੀਵਨ ਦਾਸ ॥ ਦੇਸ ਅਸਾਮ
 ਨਵਮ ਗੁਰ ਪਾਸ ॥ ੪੦ ॥ ਸੁਨਯੋ ਤਿਹ ਦਸਮੇ ਗੁਰ ਆਯੋ ॥
 ਸਿਸ਼ ਲੇ ਸੰਗ ਦਰਸ ਪ੍ਰਭ ਪਾਯੋ ॥ ਭੇਟ ਚਢਾਈ ਬਿਨੋ ਉਚਾਰੀ ॥
 ਭਯੋ ਦਰਸ ਬਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤਿਹਾਰੀ ॥ ੪੧ ॥ ਰਾਵਰ ਅਰਜ ਮਾਨੀਅਹਿ
 ਮੇਰੀ ॥ ਅਚੋ ਰਸੋਈ ਕਰੋਂ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ॥ ਸੁਨ ਪਿਖ ਭਾਵ ਸੰਤ ਬ੍ਰਿਧ
 ਕੇਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਬਚ ਕਹਿ ਤਿਹ ਬੇਰਾ ॥ ੪੨ ॥ ਜਥਾ ਸੰਤ ਜੀ
 ਤੁਮਹੁ ਰਜਾਇ ॥ ਕਰੈਂ ਤਥਾ ਲੈਂ ਭੋਜਨ ਪਾਇ ॥ ਸੁਨਤ ਸੰਤ ਮਨ
 ਬਹੁ ਹਰਖਾਯੋ ॥ ਅਸਨ ਭਾਵ ਯੁਤ ਸੁਠ ਪਕਵਾਯੋ ॥ ੪੩ ॥ ਕਰ
 ਬਿਨਤੀ ਗੁਰ ਕੇ ਲੇ ਗਯੋ ॥ ਸਿੰਘਨ ਯੁਤ ਕਰ ਪ੍ਰੇਮ ਅਚਯੋ ॥ ਪੁਨ
 ਢਿਗ ਹੂ ਕਰ ਅਰਜ ਗੁਜਾਰੀ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਚਲਨ ਇੱਛ ਪਤ ਧਾਰੀ
 ॥ ੪੪ ॥ ਸੁਨਤ ਸੰਤ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਬਖਾਨਾ ॥ ਪੁਰ ਨੰਦੇੜ ਕੋ ਕਰੈਂ
 ਪਯਾਨਾ ॥ ਸੁਨਤ ਸੰਤ ਕਹਿ ਬਿਨੋ ਸੁਨੀਜਹਿ ॥ ਤਹਾਂ ਸਾਧ ਇਕ

ਬਡੇ ਲਖੀਜਹਿ ॥ ੪੫ ॥ ਮਾਧੋ ਦਾਸ ਸੁ ਨਾਮ ਕਹਾਵੈ ॥ ਬੀਰ
ਬਸੀ ਕਰ ਨਿਕਟ ਰਖਾਵੈ ॥ ਜੇ ਕੋ ਸਾਧ ਨਿਕਟ ਤਿਹ ਜਾਇ ॥ ਦੇ
ਆਦਰ 'ਪਰਯੰਕ ਬਠਾਇ ॥ ੪੬ ॥ ਬੀਰਨ ਤੇ ਪੁਨ ਦੇਹ
'ਉਬਲਾਇ ॥ ਕਰੈ ਮਸਖਰੀ ਮਾਨ ਗਵਾਇ ॥ ਇਕ ਬਿਰ ਮੈਂ ਭਿ
ਗਯੋ ਅਸ ਕੀਨ ॥ ਤਹਿ ਢਿਗ ਨਹਿ ਜਾਯਹੁ ਪਰਬੀਨ ॥ ੪੭ ॥
ਸੁਨਤ ਸਾਧ ਤੇ ਗੁਰ ਬਿਗਸਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਅਸ ਕਹਯੋ ਸੁਨਾਇ ॥
ਤਿਹ ਕੇ ਪਾਸ ਜਾਨ ਹਮ ਬਨੇ ॥ ਕਾਰ ਕਰਾਨੇ ਤਿਹ ਤੇ ਘਨੇ ॥
੪੮ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਤਤ ਛਿਨ ਭਏ ਸਵਾਰ ॥ ਬੰਬ ਬਜਾਵਤ ਚਲੇ
ਕ੍ਰਿਪਾਰ ॥ ਨਾਗ ਪੁਰਾ ਹੰਕੌਲੀ ਆਦ ॥ ਉਲਘੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਹਿ
'ਅਹਿਲਾਦ ॥ ੪੯ ॥ ਸੰਮਤ ਜੁਗ ਸ਼ਤ ਸੈਂਤੀ ਮਾਹਿ ॥ ਮਿਥਨ
ਮਾਸ ਪ੍ਰਿਥਮੋਂ ਦਿਨ ਆਹਿ ॥ ਪੁਰ ਨਾਂਦੇੜ ਗੁਦਾਵਰਿ ਤੀਰ ॥
ਸਿਵਰ ਲਗਾਯੋ ਸਤਿਗੁਰ ਧੀਰ ॥ ੫੦ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਆਗਰੇ ਤੇ ਬਰਹਾਨ ਨਾਂਦੇੜ ਆਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ
ਇਕ ਸ਼ਤ ਦ੍ਵਾਦਸਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੧੨ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਦਸਮੇਸ ਜੀ 'ਸਿਕਰ ਅਟੱਲ ਲਗਾਇ ॥

ਅਬਚਲ ਨਗਰ ਸੁਧਾਰਬੇ ਕੀਨੋ ਐਸ ਉਪਾਇ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਜਿਹ ਥਲ ਡੇਰੇ ਗੁਰੂ ਲਗਾਯੋ ॥ ਅਤ ਰਮਣੀਕ
ਥਾਨ ਸੋ ਪਾਯੋ ॥ ਸਰਤਾ ਬਹੇ ਪਸਚਮੇ 'ਓਰਾ ॥ 'ਤਟ ਤਰ
ਘਨੇ 'ਬਿਹੰਗਮ ਸ਼ੋਰਾ ॥ ੨ ॥ ਸਦਾ ਨਿਵਾਸ ਕਰਨ ਕੇ ਕਾਜੇ ॥
ਮਾਲਕ ਭੂਮ ਬੁਲਾਇ ਮਰਾਜੇ ॥ ਹੁਤੋ ਮੁਗਲ ਖਾਂ ਅਨਵਰ ਨਾਮਾ ॥
ਆਯੋ ਗੁਰ ਪੈ ਕੀਨ ਸਲਾਮਾ ॥ ੩ ॥ ਬੁਝਯੋ ਸਤਿਗੁਰ ਥਾਨ

੧ ਪਲੰਘ।

੨ ਉਲਟਾਏ।

੩ ਪ੍ਰਸੰਨ।

੪ ਡੇਰਾ।

੫ ਤਰਫ।

੬ ਨਦੀ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਦਰਖਤ।

੭ ਪੰਛੀਆਂ ਦਾ ਟੋਲਾ।

ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਦੇਹੁ ਹਮੈਂ ਲਿਹੁ ਧਨ ਇਹ ਬਾਰੇ ॥ ਅਨਵਰ ਖਾਂ ਪ੍ਰਤਾਪ
ਗੁਰ ਗਿਆਤਾ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਅਸ ਕਹਿ ਬਾਤਾ ॥ ੪ ॥ ਹੈਂ
ਹਜ਼ੂਰ ਕੇ ਸਭ ਅਸਥਾਨ ॥ ਯਹ ਭੀ ਲੇਹੁ ਆਪਨਾ ਜਾਨ ॥ ਜਸ
ਚਿਤ ਬਾਛਹੁ ਤਬਾ ਕਰੀਜਹਿ ॥ ਬੈ ਨਾਮਾ ਹਮ ਤੇ ਅਬ ਲੀਜਹਿ ॥
੫ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਬੈ ਨਾਮਾ ਲਿਖਵਾਇ ॥ ਧਰ ਗੁਰ ਪਗ ਮਹਿੰ ਸੀਸ
ਨਿਵਾਇ ॥ ਭੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਗੁਰ ਤਿਹ ਪਰ ਭਾਰੀ ॥ ਪੰਚ ਬੁਲਾਏ ਨਗਰ
ਮਝਾਰੀ ॥ ੬ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਬੂਝ ਮੋਲ ਬਲ ਕੇਰਾ ॥ ਮੋਰਾਬਾ 'ਜੋਜਨ
ਕੇ ਹੇਰਾ ॥ ਕਹਯੋ ਤਿਨਹੁ ਦਿਹੁ ਪੰਚ ਹਜਾਰ ॥ ਭਾਉ ਦੇਸ ਹਮ
ਇਸਹਿ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ ੭ ॥ ਸੁਨ ਤਿਨ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਉਦਾਰਾ ॥ ਦੀਨਸ
ਤਤ ਛਿਨ ਪੰਜ ਹਜਾਰਾ ॥ ਐ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੁਇ ਅਧਕ ਦਯਾਲ ॥ ਕੀਨੋ
ਅਨਵਰ ਖਾਨ ਨਿਹਾਲ ॥ ੮ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਬਲ ਸੁੰਦਰ ਲੇ ਦਾਮ ਦੇ ਅਧਕ ਕਰਾਹੁ ਕਰਾਇ ॥
ਨਾਮ ਅਬਚਲਾ ਨਗਰ ਧਰ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਬਰਤਾਇ ॥ ੯ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਬਸਨ ਲਗੇ ਤਿਹ ਸ੍ਰੀ ਸੁਖ ਸਾਥਾ ॥ ਕਾਰਨ
ਕਰਨ ਜਗਤ ਕੇ ਨਾਥਾ ॥ ਕਬ ਕਬ ਬ੍ਰਿਤ 'ਅਖੇਰ ਕੇ ਜਾਵਹਿ ॥
'ਪਸ ਪੰਛੀ ਗਨ ਮੁਕਤ ਕਰਾਵਹਿ ॥ ੧੦ ॥ ਜਿਹ ਘਾਟੀ ਪਰ ਤੇ
ਨਿਤ ਜਾਹਿ ॥ ਨਾਮ ਸ਼ਿਕਾਰ ਘਾਟ ਅਬ ਤਾਹਿ ॥ ਬੀਸਕ ਸਿੰਘ
ਲਏ ਇਕ ਬੇਰਾ ॥ ਚਾਹਯੋ ਮਾਧੋ ਦਾਸਹਿ ਹੇਰਾ ॥ ੧੧ ॥ ਨਦੀ
ਤੀਰ ਪਰ ਥਾਨ ਸੁਹਾਯੋ ॥ ਤਿਹ ਛਿਨ ਸਾਧੂ ਕਿਤੈ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ
ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਹ ਅੰਤਰ ਗਏ ॥ ਸੁੰਦ੍ਰ ਬਲ ਅਵਲੋਕਤ ਭਏ ॥ ੧੨ ॥
ਏਕ ਬਿਸਾਲ ਪ੍ਰਯੋਕ ਡਸਾਯੋ ॥ ਆਸਤਰਨ 'ਸਿਤ ਤੇ ਸੁਭ ਛਾਯੋ ॥
ਤਿਸ ਪਰ ਬੈਠੇ ਜਾਇ ਗੁਸਾਹੀ ॥ 'ਛਾਂਗ ਹੁਤੇ ਬੰਧੇ ਜੁਗ ਤਾਹੀ ॥

੧ ਚਾਰ ਕੋਹ ਦਾ ਇਕ ਜੋਜਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

੨ ਸ਼ਿਕਾਰ।

੩ ਪਸ਼ੂ।

੪ ਚਿਟੇ ਰੰਗ ਦਾ।

੫ ਬਕਰੇ।

੧੩ ॥ ਦੇ ਆਇਸ ਝਟਕਾਇ ਸਵਾਰੇ ॥ ਧਰੇ ਦੇਗ ਕਰ ਲੀਨ
 ਅਹਾਰੇ ॥ ਤਿਹ ਇਕ ਚੇਲਾ ਪਿਖ ਇਸ ਭਾਇ ॥ ਭੈ ਤੇ ਨਹਿੰ ਕਛ
 ਸਕੇ ਅਲਾਇ ॥ ੧੪ ॥ ਗਯੋ ਸਾਥ ਜਿਤ ਜਾਇ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਡੇਰੇ
 ਬਿਖੈ ਅਪ੍ਰਦ੍ਵ ਥਾਯੋ ॥ ਕੋ ਇਕ ਪੁਰਖ ਤੇਜ ਬਡ ਧਾਰੀ ॥ ਹਤੇ
 ਛਾਂਗ ਪਰਯੰਕ ਸਵਾਰੀ ॥ ੧੫ ॥ ਮਾਧੋ ਦਾਸਹਿ ਸੁਨ 'ਰਿਸ ਠਾਨੀ ॥
 ਕੋ ਐਸੇ ਮੋ ਤੇ ਅਨਜਾਨੀ ॥ ਪਠੋਂ ਬੀਰ ਇਕ ਦੇਹੁੰ ਸਜਾਇ ॥
 ਸਿਹਜਾ ਤੇ ਮਾਰਹੁੰ ਉਲਟਾਇ ॥ ੧੬ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਪ੍ਰਾਨ ਸਹਿਤ
 ਨਹਿੰ ਰਹੈ ॥ ਆਗੇ ਕੋ ਪੁਨ ਐਨ ਨ ਕਹੈ ॥ ਦੇ ਆਇਸ ਤਬ ਬੀਰ
 ਪਠਾਯੋ ॥ ਧਨ ਤੇ ਬਾਨ ਸੀਘ੍ਰ ਤਸ ਆਯੋ ॥ ੧੭ ॥ ਆਇ
 ਉਠਾਵਨ ਲਾਗ ਸੁ ਪਾਵਾ ॥ ਕਰਯੋ 'ਓਜ ਨਹਿੰ ਤਉ ਹਲਾਵਾ ॥
 ਦੁਤਿਜ ਬੀਰ ਤਬ ਸਾਧ ਪਠਾਯੋ ॥ ਆਯੋ ਨਹਿੰ ਕਛ ਸਕਯੋ
 ਹਿਲਾਯੋ ॥ ੧੮ ॥ ਜਾਨੀ ਸਾਧ ਨ ਜੁਗ ਤੇ ਹਾਲਾ ॥ ਹੈ ਹੈ ਯਹ ਕੋ
 ਪੁਰਖ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਤਿਤੀ ਪਠਯੋ ਪੁਨ ਚਾਰਹੁ ਆਇ ॥ ਲਾਇ ਰਹੇ
 ਬਲ ਨਹਿੰ ਉਲਟਾਇ ॥ ੧੯ ॥ ਬੀਰਨ ਮਹਿੰ ਏਤੇ ਬਲ ਕਹਾਂ ॥
 'ਖਾਟ ਉਠਾਇ ਸੁ ਪਲਟਹਿੰ ਤਹਾਂ ॥ ਗਈ ਅਕਾਰਥ ਅਜਮਤ
 ਸਾਰੀ ॥ ਲਾਇ ਥਕਯੋ ਬਲ ਭਾ ਲਾਚਾਰੀ ॥ ੨੦ ॥ ਮਾਧੋ ਦਾਸੁ
 ਖੋਇ ਹੰਕਾਰਾ ॥ ਆਪਨ ਤੇ ਬਹੁ ਬਡੇ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਹੈ ਕਰ ਦੀਨ
 ਤਬੈ ਚਲ ਆਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪਗ ਪੰਕਜ ਸਿਰ ਨਾਯੋ ॥ ੨੧ ॥
 ਕਹਯੋ ਪ੍ਰਭੂ ਤੁਮ ਕਰਨਾ ਕਰੀਅਹਿ ॥ 'ਮੋਰ ਕਰਮ ਪਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਨ
 ਧਰੀਅਹਿ ॥ ਅਪਨੀ ਸੇਵਾ ਮੁਹਿ ਫੁਰਮਾਵਹੁ ॥ ਪਗ ਪੰਕਜ ਨਿਜ
 ਮੋਹਿ ਲਗਾਵਹੁ ॥ ੨੨ ॥ ਰਾਖ ਲੇਹੁ ਸਰਨਾਗਤ ਪਰਯੋ ॥ ਦੀਨ
 ਦੇਪ ਪ੍ਰਭ ਬਿਗਸ ਉਚਰਯੋ ॥ ਹੈਂ ਤੂੰ ਕੰਨ ਨਾਮ ਕਯਾ ਤੇਰਾ ॥ ਸੁਨ
 ਗੁਰ ਤੇ ਮਾਧੋ ਤਬ ਟੇਰਾ ॥ ੨੩ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮੈਂ ਬੰਦਾ ਤੇਰਾ ॥

ਅਬ ਬਿਨ ਤੁਹਿ ਨ ਆਸਰੋ ਮੇਰਾ॥ ਦੀਨ ਬਾਕ ਸੁਨ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਰਾ॥
 ਤੂੰ ਜੋ ਬੰਦਾ ਬਨਯੋਂ ਹਮਾਰਾ ॥ ੨੪ ॥ ਇਸ ਤੇ ਤੁਮ ਕੋ ਕਰੈਂ
 ਬਿਲੰਦਾ ॥ ਤੁਹਿ ਕਰ ਤੇ ਕਰ ਸਤ੍ਰ ਨਿਕੰਦਾ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਦਿਸ਼ਟ ਨਿਜ ਕੀਨ ॥ ਬੰਦਾ ਬਹਾਦਰ ਕਹਿ ਦੀਨ ॥ ੨੫ ॥
 ਸੱਤਿਨਾਮ ਕਾ ਦੇ ਉਪਦੇਸ ॥ ਹੁਕਮ ਦੀਨ ਤਬ ਸਤਿਗੁਰ ਏਸ ॥
 ਜਾਹੁ ਅਬੈ ਜਮਨਾ ਤੇ ਪਾਰ ॥ ਗੁਰ ਦੋਹੀ ਪੰਜਾਬ ਮਝਾਰ ॥ ੨੬ ॥
 ਪ੍ਰਥਮ ਸਮਾਣੇ ਕੋ ਹਤ ਕਰੀਅਹਿ ॥ ਪੁਨਹਿ ਸਢੈਰਾ ਜਾਹਿ
 ਉਜਰੀਅਹਿ ॥ ਹੁਤੇ ਚਾਹਿ ਕੋ ਬੁਧੁ ਸ਼ਾਹਿ ॥ ਜੰਗ ਪਾਂਵਟੇ ਕਰੀ
 ਸਹਾਇ ॥ ੨੭ ॥ ਇਸ ਹਿਤ ਨਗਰ ਸਢੈਰੇ ਵਾਰਯੋ ॥ ਸਹਿਤ
 ਮੁਰੀਦਨ ਸ਼ਾਹਿ ਪ੍ਰਹਾਰਯੋ ॥ ਇਕ ਲਰਕਾ ਬਚ ਅਨਤ ਸਿਧਾਯੋ ॥
 ਬੁਧੁ ਪਲਟੇ ਲੇ ਮਨ ਭਾਯੋ ॥ ੨੮ ॥ ਪੁਨ ਸਿਰੰਦ ਕੀ ਦਿਸਾ
 ਸਿਧਾਰੋ ॥ ਮਾਰ ਬਜੀਦੇ ਪੁਰੀ ਉਜਾਰੋ ॥ ਲਵ ਪੁਰ ਸੂਬਾ ਭੂਪ
 ਪਹਾਰੀ ॥ ਮਾਰਹੁ ਦੇ ਸਿੰਘਨ ਸਿਕਦਾਰੀ ॥ ੨੯ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਸੀਖ
 ਸੁਨੀ ਜਬ ਬੰਦੇ ॥ ਕਰੀ ਅਰਜ ਤਬ ਜੁਗ ਕਰ ਬੰਦੇ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਭਾਰੀ
 ਸੇਵ ਉਚਾਰੀ ॥ ਤਵ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀਜਹਿ ਭਾਰੀ ॥ ੩੦ ॥ ਗੁਰ
 ਦੋਹੀ ਜਿਹ ਤੇ ਚੁਨ ਮਾਰੋਂ ॥ ਲਾਖਹੁ ਸ਼ੱਤਨ ਤੇ ਨਹਿ ਹਾਰੋਂ ॥ ਸੁਨ
 ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੈ ਗੁਰੁ ਉਚਾਰਾ ॥ ਸੁਨ ਹੇ ਬੰਦਾ ਬਚਨ ਹਮਾਰਾ ॥ ੩੧ ॥
 ਪੰਜ ਸਿੰਘ ਅਬ ਤੁਮ ਸੰਗ ਜਾਵੈਂ ॥ ਪੰਥ ਸਕਲ ਤੁਹਿ ਸੰਗ
 ਮਿਲਾਵੈਂ ॥ ਦੀਨੀ ਸਕਲ ਤੁਮੈਂ ਸਰਦਾਰੀ ॥ ਤੀਨ ਸਿੱਖਯਾ ਧਰੋ
 ਹਮਾਰੀ ॥ ੩੨ ॥ ਇਕ ਤੈ ਪੰਥ ਸੰਗ ਮਿਲ ਰਹੀਅਹਿ ॥ ਨਹਿ
 ਬਿਰੁਧਤਾ ਇਸ ਤੈ ਚਹੀਅਹਿ ॥ ਅਹੈ ਖਾਲਸਾ ਰੂਪ ਹਮਾਰਾ ॥
 ਦੁਤੀਏ ਰਾਖਹੁ ਜਤ ਕੋ ਪਿਆਰਾ ॥ ੩੩ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਏ ਗੁਰ ਬਨ
 ਗਰਬ ਨ ਕਰੀਅਹਿ ॥ ਸਦ ਹੀ ਦਾਸ ਭਾਵਨਾ ਧਰੀਅਹਿ ॥ ਇਨ

ਬਾਕਨ ਮਹੁ ਜੇ ਦਿਢ ਰਹੈ ॥ ਸਦਾ ਸ਼ੱਤ੍ਰੁ ਤੇ ਜੈ ਕੋ ਪਹੈ ॥ ੩੪ ॥
 ਨਿਤ ਪ੍ਰਤ ਬ੍ਰਿਧ ਹੈ ਤੇਜ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਉਲਘੈਂ ਬਚ ਤੇ ਲਹਿੰ ਦੁਖ
 ਭਾਰਾ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਧਨਖ ਅਪਨ ਕਰ ਕੇਰਾ ॥ ਪੰਚ ਸਰਨ ਜੁਤ ਦੇ
 ਤਹਿ ਬੇਰਾ ॥ ੩੫ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ ਜਬ ਪਰਹੈ ਬਹੁ ਭੀਰ ॥ ਤਾਹਿ
 ਕਾਲ ਹਤੀਅਹਿ ਇਕ ਤੀਰ ॥ ਫਤਹ ਹੋਇ ਬਿਨ ਬੇਰੀ ਜਾਨਹੁ ॥
 ਪੰਚ ਬੀਰ ਸਰ ਮੋਹਿ ਪਛਾਨਹੁ ॥ ੩੬ ॥ ਸੁਨ ਬੰਦੇ ਚਰਨਨ ਗੁਰ
 ਬੰਦੇ ॥ ਦੇ ਥਾਪੀ ਗੁਰ ਕੀਨ ਅਨੰਦੇ ॥ ਪੁਨ ਜੱਥੇ ਕੋ ਕੀਨ ਤਿਆਰ ॥
 ਇਕ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਬੰਸ ਉਦਾਰ ॥ ੩੭ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬਿਨੋਦ ਸਿੰਘ
 ਜੱਥੇਦਾਰ ॥ ਦੁਤਿਯੋ ਕਾਨ੍ਹ ਸਿੰਘ ਬਲਕਾਰ ॥ ਅਮਰ ਗੁਰੂ ਕੀ ਬੰਸ
 ਲਖੀਜਹਿ ॥ ਬਾਜ ਸਿੰਘ ਤ੍ਰਿਤੀਓ ਸੁਭ ਲੀਜਹਿ ॥ ੩੮ ॥ ਬਿਜੈ
 ਸਿੰਘ ਹਰਿ ਰਾਮ ਉਦਾਰਾ ॥ ਸਿੰਘ ਪੰਚਨ ਕੋ ਜਥੇ ਤਿਆਰਾ ॥
 ਕਹਯੋ ਰਹੋ ਬੰਦੇ ਕੇ ਸੰਗਾ ॥ ਰੱਛ ਕਰੋ ਇਸ ਕੀ ਸਰਬੰਗਾ ॥ ੩੯ ॥
 ਦੇਸ ਪੰਜਾਬ ਪੰਥ ਗੁਰ ਪਿਆਰਾ ॥ ਸਭਨ ਸੁਨਾਵੇ ਹੁਕਮ ਹਮਾਰਾ ॥
 ਬੰਦੇ ਕੇ ਸੰਗ 'ਅਖਲ ਮਿਲੀਜਹਿ ॥ ਏਕ ਮੁਸ਼ਟ ਹੈ ਸ਼ੱਤ੍ਰੁ ਹਨੀਜਹਿ
 ॥ ੪੦ ॥ ਭੇਤੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਤੁਮ ਅਹੋ ॥ ਚੁਨ ਮਾਰਹੁ ਸ਼ੱਤ੍ਰੁ ਜਿਤ
 ਲਹੋ ॥ ਜਬ ਬੰਦਾ ਬਚ ਤੇ ਟਰ ਜਾਇ ॥ ਤਿਆਗ ਦੇਹੁ ਨਹਿੰ
 ਮੇਲ ਰਖਾਇ ॥ ੪੧ ॥ ਅਸ ਸਿੱਖਯਾ ਦੇ ਕਰੇ ਤਿਆਰ ॥ ਕਰ
 ਅਰਦਾਸ ਨਿਕਟ ਸੁਖ ਸਾਰ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪਰ ਬੰਦਨ ਧਾਰੇ ॥
 ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕੀ ਫਤਹ ਉਚਾਰੇ ॥ ੪੨ ॥ 'ਅਸੂ ਬਲੀਨ ਹੋਏ
 ਅਸਵਾਰੇ ॥ ਦਿਸ ਪੰਜਾਬ ਚਲ ਗੁਰ ਬਲ ਧਾਰੇ ॥ ਅਬਚਲ
 ਨਗਰ ਰਹੇ ਗੁਰ ਪਾਛੇ ॥ ਕਰੈਂ ਬਿਲਾਸ ਨਿਤਮ ਪ੍ਰਤ ਆਛੇ ॥ ੪੩ ॥
 ਸਦਾ ਪਰਾਇਨ ਜਪ ਤਪ ਹੋਇ ॥ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰੇਮੀ ਗੁਰ ਜੋਇ ॥
 ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਕੇ ਅਰਥ ਸਿਖਾਵਹਿ ॥ ਸੁਨ ਸੁਨ ਸਿੰਘ ਅਧਕ

ਹਰਖਾਵਹਿੰ ॥ ੪੪ ॥ ਦੋਨਹੁ ਕਾਲ ਦਿਵਾਨ ਸਜਾਵਹਿੰ ॥ ਪੁਰ
ਗ੍ਰਾਮਨ ਕੇ ਨਰ ਸੁਨ ਆਵਹਿੰ ॥ ਦਰਸਨ ਕਰਕੈ ਭੇਟ ਚਢਾਵਹਿੰ ॥
ਮਨੋ ਕਮਾਨਾ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵਹਿੰ ॥ ੪੫ ॥ ਚਲੇ ਅਤੋਟ ਦੇਗ ਗੁਰ
ਕੇਰੀ ॥ ਪ੍ਰਾਪਤ ਰੰਕ ਰਾਵ ਬਿਨ ਬੇਰੀ ॥ ਸਤਿ ਸੰਗ ਆਠੋ ਜਾਮ
ਰਹਾਵੈਂ ॥ ਮਿਲ ਬਡ ਭਾਗ ਪਰਮ ਪਦ ਪਾਵੈਂ ॥ ੪੬ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਬੰਦੇ ਸੰਗ ਮੇਲ ਐ ਪੰਜਾਬ ਪਠਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਇਕ
ਸ਼ਤ ਤ੍ਰੇਦਸਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੧੩ ॥

ਦੋਹਿਰਾ॥ ਇਤ ਗੁਰ ਅਬਚਲ ਨਗਰ ਮਹਿੰ ਜਪੁ ਤਪ ਬ੍ਰਿਤ ਕੋਧਾਰਾ॥

ਬੰਦੇ ਕੋ ਉਤ ਭੇਜਯੋ ਸੁਨਹੁ ਕਥਾ ਨਿਰਧਾਰ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਬਿਨੋਦ ਸਿੰਘ ਸੰਗਾ ॥ ਅਧਕ ਮਜਲ
ਕਰ ਮਾਰਗ ਲੰਗਾ ॥ ਜਮਨਾ ਪਾਰ ਪੁਰੀ 'ਸਿਰ ਖੰਡੇ ॥ ਪਿਖ ਸੁਭ
ਥਾਨ ਸਿਵਰ ਤਹਿ ਮੰਡੇ ॥ ੨ ॥ ਹੁਕਮ ਪੱਤ੍ਰ ਬਾਬਾ ਜੀ ਤਬੈ ॥
ਮਾਝਾ ਮਾਲਵ ਭੇਜੇ ਸਬੈ ॥ ਸੁਨ ਸੁਨ ਸਿਦਕੀ ਸਿਖ ਤਤਕਾਲਾ ॥
ਹੈ ਹਥਿਆਰਨ ਕੋ ਸੰਭਾਲਾ ॥ ੩ ॥ ਸਭ ਤੇ ਪ੍ਰਿਥਮ ਫੂਲ ਭਗਤੂ
ਕੇ ॥ ਬੰਦੇ ਜੀ ਢਿਗ ਆਕੈ ਢੂਕੇ ॥ ਮਿਲੇ 'ਪਰਸਪਰ ਪ੍ਰੇਮ ਵਧਾਇ॥
ਗੁਰ 'ਪਲਟੇ ਹਿਤ ਹੀਆ ਉਮਾਇ ॥ ੪ ॥ ਬੋਰਨ ਦਿਨ ਮਹਿੰ ਪੰਜ
ਸ਼ਤ ਭਏ ॥ ਬੰਦੇ ਤਬੈ ਉਜਾਗਰ ਕਏ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਦੌਹੀ ਮਾਰਬੇ
ਚਾਹੈਂ ॥ ਲੂਟ ਮਾਰ ਜਿਸ ਕਰ ਜੋ ਆਹੈ ॥ ੫ ॥ ਲੇਹਿੰ ਨ ਤਿਹ ਤੇ
ਜਾਨਹੁ ਭੇਤਾ ॥ 'ਹੂਜਹੁ ਅਬ ਬਿਨ ਬਾਰ ਸੁਚੇਤਾ ॥ ਸੁਨਤ ਹੁਕਮ
ਸਭ ਭੇ ਸਵਧਾਨੇ ॥ ਇਤਨੇ ਮਹਿੰ ਕਿਨ 'ਸੁਧ ਦੀ ਆਨੇ ॥ ੬ ॥
'ਲਵ ਪੁਰ ਤੇ ਬਹੁ ਸ਼ਾਹੀ ਖਜਾਨਾ ॥ ਦੇਹਲੀ ਦਿਸ ਕੋ ਜਾਤ

੧ ਪਿੰਡ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ।

੨ ਆਪਸ ਵਿਚ ।

੩ ਬਦਲੇ ।

੪ ਹੋ ਜਾਓ ।

੫ ਖਬਰ ।

੬ ਲਾਹੌਰ ।

ਪਯਾਨਾ ॥ ਸੁਨ ਬੰਦੇ ਕਹਿ ਭਲੀ ਸੁਨਾਈ ॥ ਤਿਤ ਹੀ ਕੋ ਸਭ ਫੌਜ
 ਚਢਾਈ ॥ ੭ ॥ ਪਿੰਡ ਬਹੁਨ ਢਿਗ ਜਬ ਗਏ ॥ ਕੋਸ ਆਵਤੋ ਪਿਖ
 ਸਭ ਲਏ ॥ ਹੁਕਮ ਦੀਨ ਲੂਟਹੁ ਬਿਨ ਬੇਰਾ ॥ ਸੁਨਤ ਪਏ ਜਸ
 ਬਾਜ ਬਟੇਰਾ ॥ ੮ ॥ ਹੁਤੇ ਜੁ ਸੰਗ 'ਪਾਹਰੂ ਹਤੇ ॥ ਲੂਟ ਖਜ਼ਾਨੋ
 ਹਰਖੇ ਅਤੇ ॥ ਗਿਰਦਵਾਇ ਪੁਰ ਮਦਦ ਨਿਕਾਰੀ ॥ ਕਟੇ ਮਰੇ ਜੋ
 ਆਇ ਅਗਾਰੀ ॥ ੯ ॥ ਜਿਸ ਜਿਸ ਪੁਰ ਕੀ ਮੱਦਤ ਆਈ ॥ ਤਿਸ
 ਤਿਸ ਪੁਰ ਮਹੁ ਲੂਟ ਮਚਾਈ ॥ ਮੁਸਫਾਬਾਦ ਨਗਰ ਜਹਿ ਭਾਰਾ ॥
 ਰਹੇ ਸੈਨ ਤਹਿ ਦੋਇ ਹਜ਼ਾਰਾ ॥ ੧੦ ॥ ਅਬੂ ਚਕੂ ਤਿਹ ਕੋ
 ਸਰਦਾਰਾ ॥ ਸੁਨਯੋ 'ਕੋਸ ਲੂਟਯੋ ਬਿਨ ਬਾਰਾ ॥ ਬੰਬ ਬਜਾਵਤ
 ਚਢ ਕੈ ਆਯੋ ॥ ਤੋਪ ਸੁ ਖਾਨਾ ਸੰਗ ਲਵਾਯੋ ॥ ੧੧ ॥ ਪਿਖੇ
 ਸਿੰਘ ਤਬ ਤੋਪ ਚਲਾਈ ॥ ਜਿਹ ਤੇ ਮਨ ਮਹਿ ਕਛ ਘਬਰਾਈ ॥
 ਬੰਦੇ ਕਹਯੋ ਨ ਤ੍ਰਾਸ ਧਰੀਜਹਿ ॥ ਹੈ ਸਹਾਈ ਗੁਰ ਨਿਸਚਾ ਕੀਜਹਿ
 ॥ ੧੨ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਗੁਰ ਸਰ ਕਰ ਮਹੁ ਧਾਰਾ ॥ ਖੈਂਚ ਬਾਨ ਮਹਿ
 ਸ਼ੱਤ੍ਰੂ ਮਾਰਾ ॥ ਸੈਨ ਸ਼ਹੀਦੀ ਤਾਬਯਾ ਜਾਹਿ ॥ ਸ਼ੱਤ੍ਰੂ ਕੋ ਲਾਖਹੁ
 ਦਰਸਾਹਿ ॥ ੧੩ ॥ ਮਾਰ ਮਾਰ ਕੀ ਭਈ ਪੁਕਾਰੇ ॥ ਡੋਰੇ ਸ਼ੱਤ੍ਰੂ ਜਾਨੇ
 ਅਬ ਮਾਰੇ ॥ ਤੋਪਹਿ ਤਿਆਗ ਸੁ ਲਗੇ 'ਪਲਾਵਨ ॥ ਇਤ ਬੰਦੇ
 ਕਿਯਾ 'ਹੋਲੋ ਪਾਵਨ ॥ ੧੪ ॥ ਕਟੇ ਸੈਂਕਰੇ ਹੈ ਹਥਿਆਰ ॥ ਲੂਟ
 ਲੀਨ ਕਰ ਮਾਰੇ ਮਾਰ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਬਚਾਵਤ ਕਿਤਕ ਸਿਧਾਇ ॥ ਮਾਰ
 ਮਾਰ ਕਰ ਅਖਲ ਮੁਕਾਇ ॥ ੧੫ ॥ ਤੋਪਾਂ ਦੁੰਦਭ ਸਭ ਕਰ ਆਇ ॥
 ਕੋਸ ਆਇ ਧਨ ਜੋ ਸਮਦਾਇ ॥ ਸਭ ਦਲ ਮਹਿ ਬਾਂਟਨ ਸੋ ਕੀਨੋ ॥
 ਬਢਯੋ ਹੋਸਲੋ ਸਭ ਕੋ 'ਪੀਨੋ ॥ ੧੬ ॥ ਦੇਸ ਬਾਂਗਰੂ ਕੇਰ ਲੂਟੇਰੇ ॥
 ਆਏ ਸੈਂਕਰੇ ਬੰਦੇ ਨੇਰੇ ॥ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤ ਬਧਤ ਜਾਤ ਦਲ ਭਾਰੀ ॥

ਲੂਟ ਕੂਟ ਜਿਤ ਕਿਤਹਿ ਪਸਾਰੀ ॥ ੧੭ ॥ ਹੁਕਮ ਦੀਨ ਅਬ ਚਲੋ
 ਸਮਾਣੇ ॥ ਜਿਨ ਦੁਸ਼ਟਨ ਬਹੁ ਜੁਲਮ ਕਮਾਣੇ ॥ ਗੁਰੂ ਸੁਤਨ ਪਰ
 ਤੇਗ ਚਲਾਈ ॥ ਚਲਹੁ ਤਿਨਹੁ ਕੋ ਦੇਹਿ ਸਜਾਈ ॥ ੧੮ ॥ ਅਸ
 ਕਹਿ ਦੁੰਦਭ ਬਹੁ ਬਜਵਾਏ ॥ ਚਢਯੋ ਖਾਲਸਾ ਰੋਸ ਬਢਾਏ ॥ ਜਹਾਂ
 ਸਮਾਣਾ ਬਸੈ ਸਤਾਣਾ ॥ ਮੁਗਲੂ ਸੱਯਦ ਬਸੈ ਪਠਾਣਾ ॥ ੧੯ ॥
 ਜੇ ਸਿਵਕਾ ਪਰ ਕਰਹਿ ਪਯਾਨਾ ॥ ਧਨ ਗਿਨਤੀ ਨਹਿ ਸਕਹੁ
 ਬਖਾਨਾ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਰਖੀ ਬਾਹਨੀ ਪਾਸ ॥ ਬਿਬਧ ਬਿਧਨ
 ਬਹੁ ਬਿਲਸ ਬਿਲਾਸ ॥ ੨੦ ॥ ਸੁਨਯੋ ਗੁਰ ਬੰਦਾ ਚਢ ਆਯੋ ॥
 ਸਭ ਪੁਰ ਅਧਕ ਤ੍ਰਾਸ ਮਨ ਪਾਯੋ ॥ ਸਭ ਬਿਧ ਸਜੀ ਬਾਹਿਨੀ
 ਸਾਰੀ ॥ ਕੀਨੀ ਦਿੜਤਾ ਬਿਬਧ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ॥ ੨੧ ॥ ਪਰ ਧੁੰਵੇਂ ਕੇ
^੨ਬਾਦਰ ਕਹਾਂ ॥ ਆਈ ਅੰਧੇਰੇ ਬੇਧੇ ਮਹਾਂ ॥ ਖਾਨਾ ਤੋਪ ਬਿੜਾਇ
 ਚਲਾਯੋ ॥ ਇਕ ਪਲ ਮੈਂ ਮੁਰਚੇ ਛੁਟਵਾਯੋ ॥ ੨੨ ॥ ਧਾਇ ਬਰੇ
 ਸਿੰਘ ਮਾਰ ਮਚਾਈ ॥ ਕਟੇ ਦੁਸ਼ਟ ਬਹੁ ਦੀਨ ਸਜਾਈ ॥ ਸ਼ੇਰ ਅਲੀ
 ਮੇਰਲੀ ਦੋਈ ॥ ਹੁਤੇ ਗੁਰੂ ਸੁਤ ਕਾਤਲ ਜੋਈ ॥ ੨੩ ॥ ਕਰ
^੩ਚਿਨਾਰ ਜੀਵਤ ਗਹਿਵਾਇ ॥ ਲੂਟ ਮਚਾਦੀ ਸਭ ਪੁਰ ਮਾਇ ॥
^੪ਛੂਛ ਕੀਨ ਪੁਰ ਨਿਕਸੇ ਬਾਹਰ ॥ ਬੰਦੇ ਤਬ ਕੀਨਸ ਅਸ ਆਹਰ
 ॥ ੨੪ ॥ ਅਣਬੁਝ ਚੂਨੋ ਮਨ ਬਹੁ ^੫ਸ੍ਰਾਨ ॥ ਚੰਡਾਲਨ ਤੇ ਇਕਠੀ
 ਠਾਨ ॥ ਗਰਤ ਖੁਦਾਇ ਹੇਠ ਕਛ ਪਾਇ ॥ ਦੋਊ ਜਲਾਦ ਬਾਂਧ
 ਲਿਟਵਾਇ ॥ ੨੫ ॥ ਮੁਖ ਮੈਂ ਮਲ ਭਰ ਉਪਰ ਡਾਰੀ ॥ ਦਲ
 ਮਹਿ ਹੁਕਮ ਕੀਨ ਤਿਹ ਬਾਰੀ ॥ ਕਰੋ ਕਰੂਰਾ ਇਤ ਸਭ ਆਇ ॥
 ਕੀਨ ਬਿਰਹਿਮੀ ਕੋ ਫਲ ਪਾਇ ॥ ੨੬ ॥ ਸੁਨਤ ਹੁਕਮ ਕੀਨੋ
 ਜਲ ਆਗਾ ॥ ਪੁਰਯੋ ਗਰਤ ਭਾ ਜੂਨੋ ਆਗਾ ॥ ਸਰੜ ਸਰੜ ਕਰ
 ਦੁਸ਼ਟ ਜਲਾਇ ॥ ਅਸ ਅਜਾਬ ਦੇ ਕੈ ਮਰਵਾਇ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਪੁਨ ਤਹਿ ਤੇ ਰਿਸ ਧਾਰ ਕੈ ਚਢਯੋ ਗੁਰੂ ਕੋ ਬੀਰ ॥

ਲੂਟੇ ਬਹੁ ਪੁਰ ਮਗ ਬਿਖੈ ਅਯੋ ਸਢੇਰੇ ਤੀਰ ॥ ੨੮ ॥

ਦੋਪਈ ॥ ਗੁਰੁ ਮਿੱਤ੍ਰੁ ਜੋ ਬੁੱਧੁ ਸਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਦੋਖੀ
ਚਹਯੋ ਖਪਾਇ ॥ ਹੁਕਮ ਦੀਨ ਗਹਿ ਗਹਿ ਸਭ ਮਾਰੇ ॥ ਪਰੇ 'ਹੇਲ
ਕਰਕੈ ਇਕ ਬਾਰੇ ॥ ੨੯ ॥ ਸੁਨ ਸਿੰਘਨ ਧੌਂਸੇ ਧੁੰਕਾਇ ॥
ਲਲਕਾਰਤ ਜਾ ਪਰੇ ਤਦਾਇ ॥ ਹੁਤੇ ਕੋਟ ਤਿਹ ਕੇ ਬਹੁ ਗਾਢੇ ॥
ਅੰਤਰ ਤੇ ਲਗ 'ਤੁਪਕਨ ਛਾਢੇ ॥ ੩੦ ॥ ਪਿਖਯੋ ਬੰਦੇ ਤਬ ਬਿਨ
ਬਾਰਾ ॥ ਖਾਨਾ ਤੋਪ ਚਲਾਯੋ ਸਾਰਾ ॥ ਐ ਉਚੇ ਥਲ ਗਾਢ ਗੁਰ
ਬਾਨ ॥ ਮਾਰਯੋ ਕੀਨ ਸ਼ੱਤ੍ਰੁ ਗਨ ਹਾਨ ॥ ੩੧ ॥ ਬਾਹੀ ਤੋੜ ਅੰਤਰ
ਪ੍ਰਵਸਾਇ ॥ ਕਟਾ ਵੱਢ ਕਰ ਸੱਥਰ ਲਾਇ ॥ ਨਦੀ ਲਹੂ ਕੀ ਤਹਾਂ
ਬਹਾਈ ॥ ਪੁਨ ਸਭ ਪੁਰ ਮਹਿ ਲੂਟ ਮਚਾਈ ॥ ੩੨ ॥ ਲਾਖੋਂ
ਦਰਬ ਸੈਜ ਬਿਧ ਨਾਨਾ ॥ ਕਹਾਂ ਲਗੇ ਕਰ ਸਕੋਂ ਬਖਾਨਾ ॥ ਮਨ
ਭਾਵਤ ਸਭ ਲੂਟਨ ਕਰੇ ॥ ਅਨਕ ਬਿਧਨ ਕਰ ਦੁਸਟੂ ਦਰੇ ॥ ੩੩ ॥
ਹੁਤੀ ਕਬਰ ਤਿਨ ਕੇ ਤਹਿ ਪੀਰ ॥ 'ਬਈਆਸੁਰ ਕੁਮੈਤ ਸਾਹ
ਤੀਰ ॥ ਕਰਾਮਾਤ ਬਹੁ ਜਿਨ ਬਿਦਤਾਈ ॥ ਹਿੰਦੂ ਕਿਤ ਤੇ ਜੇ ਮਰ
ਜਾਈ ॥ ੩੪ ॥ ਲੇ ਬਿਵਾਨ ਸਿਸਕਾਰਨ ਜਾਵਹਿ ॥ ਜਬਰਨ ਤੁਰਕ
ਸੁ ਇਸ ਮਗ ਪਾਵਹਿ ॥ ਕਬਰਨ ਢਿਗ ਤੇ ਗੁਜ਼ਰਹਿ ਜੋਇ ॥ ਜਹੈ
ਨਾਹਿ ਕਾਚੇ ਰਹਿ ਸੋਇ ॥ ੩੫ ॥ ਗੁਰ ਬੰਦੇ ਸੋ ਦੀਨ ਪੁਟਾਈ ॥
'ਅਸਥੀ ਕਾਢ ਸਕਲ 'ਜਰਵਾਈ ॥ ਸੁਨ ਸੁਨ ਤੁਰਕਾਂ ਨੇ ਦੁਖ
ਪਾਯੋ ॥ ਬੈਲ ਸੁ ਤੰਬਨ ਮਹਿ ਨਿਕਸਾਯੋ ॥ ੩੬ ॥ ਪਸਰੀ ਧੂਮ ਸੁ
ਦੇਸ ਮਝਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਸਿੱਖਨ ਕੇ ਸ਼ਾਦੀ ਭਾਰੀ ॥ ਮਿਲ ਮਿਲ ਜਥੇ
ਬਨ ਬਨ ਆਵਹਿ ॥ ਹੂੈ ਬੰਦੇ ਸੰਗ ਅਤ ਹਰਖਾਵਹਿ ॥ ੩੭ ॥

ਦਿਨ ਪ੍ਰਤ ਸੈਨ ਬਧੀ ਬਹੁ ਭਾਰੀ ॥ ਲੂਟ ਮਾਰ ਬਿਨ ਅਪਰ ਨ
 ਕਾਰੀ ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਬਿਨੋਦ ਸਿੰਘ ਕਹਯੋ ॥ ਅਬ ਸਿਰੰਦ ਕੋ ਚਢਬੇ
 ਚਹਯੋ ॥ ੩੮ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਬੰਦੇ ਹੁਕਮ ਉਚਾਰਾ ॥ ਬਿਨ 'ਬਿਲੰਬ
 ਅਬ ਹੂਜਹਿ ਤਿਆਰਾ ॥ ਰਹੇ ਬਜੀਦ ਖਾਨ ਤਹਿ ਪਾਪੀ ॥
 ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਨ ਕੋ ਸੰਤਾਪੀ ॥ ੩੯ ॥ ਤਾਹਿ ਹਤੈ ਪੁਰ ਲੂਟ ਵਰਾਨੈ ॥
 ਸੁਨਤਯੋ ਤਬੈ ਬਜਾਇ ਨਿਸ਼ਾਨੈ ॥ ਮਾਰ ਕੂਟ ਮਗ ਕਰਤ ਸਿਧਾਇ ॥
 ਉਤ ਸਰੰਦ ਕੇ ਨਰ ਸੁਨ ਪਾਇ ॥ ੪੦ ॥ ਤ੍ਰਾਸ ਮਾਨ ਕਰ ਪੁਰ
 ਜਨ ਸਾਰੇ ॥ ਨਿਜ ਸੂਬੇ ਕੇ ਨਿਕਟ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ਪਰਯੋ ਫਤੂਰ ਦੇਸ
 ਮਹਿ ਭਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਸੁਤ ਹਨੇ ਨ ਤਨਕ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੪੧ ॥ ਤਿਸ
 'ਅਘ ਕੋ ਫਲ ਅਬ ਪ੍ਰਗਟਾਯੋ ॥ ਲਾਖਹੁ ਲੋਗਨ ਬਹੁ ਦੁਖ ਪਾਯੋ ॥
 ਸਾਵਧਾਨ ਹੋਇ ਲਰੇ ਅਗਾਰੀ ॥ ਲਸਕਰ ਕਰਯੋ 'ਬਟੋਰਨ ਭਾਰੀ
 ॥ ੪੨ ॥ ਲਰੇ ਘਨੇ ਪਰ ਅਰੇ ਨ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰ ਦਲ ਪ੍ਰਬਲ ਭਯੋ
 ਅਤ ਸੋਈ ॥ ਸੁਨ ਬਜੀਦ ਖਾਂ ਐਸ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ॥ ਪੁਰ ਜਨ ਸਨ ਬਹੁ
 ਧੀਰ ਉਚਾਰੀ ॥ ੪੩ ॥ ਜਬ ਲੋ ਮੇਰੇ ਹਾਥ ਨ ਹੋਰੇ ॥ ਤਬ ਲੋ
 ਸੈਨਾ ਮਿਲੀ ਬਡੇਰੇ ॥ ਕਰੈ ਜਿ ਮੇ ਸਨ ਏਕ ਲਰਾਈ ॥ ਮਿਲੇ ਜਿ
 ਨਰ ਨਹਿ ਪਰਹਿ ਦਿਖਾਈ ॥ ੪੪ ॥ ਏਕ ਏਕ ਕਰ ਮਾਰ ਬਿਦਾਰੇ ॥
 ਅਰੇ ਕੋਨ ਅਸ ਨਹੀਂ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਇਮ ਕਹਿ ਕਰ ਕਰਵਾਇਸ
 ਤਿਆਰੀ ॥ ਖਾਨ ਬਜੀਦੂ ਬਡ ਦੰਕਾਰੀ ॥ ੪੫ ॥ ਲਵ ਪੁਰ ਆਦ
 ਜਿਤਹੁ ਕਿਤ ਸਾਰੇ ॥ ਕੀਨੀ ਸੈਨ ਬਟੋਰ ਅਪਾਰੇ ॥ ਸਭ ਵਿਧ
 ਦਿਢਤਾਈ ਕਰ ਭਾਰੀ ॥ ਆਈ ਬਿਪਤ ਸਿਰ ਚਿੰਤਾ ਧਾਰੀ ॥ ੪੬ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਬੰਦੇ
 ਬਹਾਦਰ ਮਸਾਣਾ ਐ ਸਿਢੇਰਾ ਲੂਟਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਇਕ
 ਸ਼ਤ ਚਤ੍ਰ ਦਸਮੇਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੧੪ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਬਹਾਦਰ ਬੰਦੇ ਤਬੈ ਲੇ ਸੰਗ ਸਿੰਘ ਅਪਾਰ ॥
 ਲੂਟਯੋ ਅੰਬਾਲਾ ਨਗਰ ਆਗੇ ਕੈ ਪਗ ਧਾਰ ॥ ੧ ॥
 ਚੌਪਈ ॥ ਪੁਰ ਸਿਰੰਦ ਕੇ ਜਬ ਨਿਅਰਾਯੋ ॥ ਸਭੈ ਸੈਨ ਕੋ
 ਹੁਕਮ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਗੁਰ ਦੋਖੀ ਸਭ ਚੁਨ ਚੁਨ ਮਾਰੇ ॥ ਸਵਾਧਾਨ
 ਹੂਜਹਿ ਸਭ ਤਿਆਰੇ ॥ ੨ ॥ ਅਸ ਕਹਿ 'ਮੇਗਜ਼ੀਨ ਬਰਤਾਯੋ ॥
 ਚਢਿਯੋ ਦੁੰਦਭ ਬਹੁ ਬਜਵਾਯੋ ॥ ਇਤ ਗੁਰ ਦੋਹੀ ਬਜੀਦਾ ਮਾਨੀ ॥
 ਚਢਯੋ ਸੈਨ ਜਿਹ ਸੰਗ ਮਹਾਨੀ ॥ ੩ ॥ ਪੁਰ ਤੇ ਵਹਿਰ ਮਿਲੇ ਦਲ
 ਦੋਈ ॥ ਮਾਚਯੋ ਜੁੱਧ ਸ਼ਲਖ ਗਨ ਹੋਈ ॥ ਤੇਪ ਪੁੰਜ ਕੀ ਬੰਬ
 ਚਲਾਈ ॥ ਸੈਨ 'ਓਰੜੀ' ਛਿਤ ਕੰਪਾਈ ॥ ੪ ॥ ਪਰੇ ਦੂਰ ਲਗ
 ਬੰਦਨ ਕਰੇ ॥ ਤਿਆਗ ਤੁਫੰਗ ਤੇਜ ਸਰ ਖਰੇ ॥ ਪਰਯੋ ਨੇਰ ਦੋਇਓ
 ਭਟ ਭੇਰੇ ॥ ਖੜਗ ਪ੍ਰਹਾਰਤ ਦੇਤ ਸੁ ਗੇਰੇ ॥ ੫ ॥ 'ਹਯਨ ਧਵਾਇ
 ਪ੍ਰਹਾਰੈ' ਸੂਰੇ ॥ ਲਾਲ ਬਦਨ ਕਰ 'ਰੂਰ ਗਰੂਰੇ' ॥ ਕਹੀ ਬਾਤ ਕਛ
 ਸੁਨਹਿ ਨ ਕਾਨ ॥ ਉਠੀ ਧੂਲ 'ਛਾਦਯੋ ਅਸਮਾਨ' ॥ ੬ ॥ 'ਤਛਾ
 ਮੁੱਛ ਬਹੁ ਸੂਰਨ ਜੋਈ ॥ ਬਹਯੋ 'ਸੋਣ ਸਮ ਝਰਨੇ ਹੋਈ ॥ ਕਹਾਂ
 ਲਗੇ ਹੋਂ ਕਰੋਂ ਬਖਾਨ ॥ ਬੰਦੇ ਘਾਲਯੋ ਬਹੁ ਘਮਸਾਨ ॥ ੭ ॥
 ਦੀਨ ਹਲਾਇ ਸ਼ੱਤ੍ਰੂ ਕੇ ਪੈਰਾ ॥ ਪਿਖ ਬਜੀਦ ਖਾਂ ਸਕਯੋ ਨ ਠੈਰਾ ॥
 ਚਢਯੋ ਆਪ ਬਹੁ ਹੇਲਾ ਘਾਲਾ ॥ ਤਬ ਬੰਦੇ ਕਰ ਧਨਖ ਸੰਭਾਲਾ
 ॥ ੮ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਰ ਮਾਰਯੋ ਤਤਕਾਲਾ ॥ ਪਰੀ ਗੈਬ ਕੀ ਮਾਰ
 ਕਰਾਲਾ ॥ ਹੇਲਾ ਘਾਲਯੋ ਦੀਨ ਪਲਾਇ ॥ ਚਹਯੋ ਬਜੀਦੇ ਪ੍ਰਾਨ
 ਬਚਾਇ ॥ ੯ ॥ ਪਿਖ ਬੰਦੇ ਤਿਹ ਕੇ ਲਲਕਾਰਾ ॥ ਕਹਾਂ ਜਾਹਿ ਗੁਰ
 ਕੇ ਹਤਿਆਰਾ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਤਤ ਛਿਨ ਹੈ ਫੰਦਵਾਯੋ ॥ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਤੇ
 ਹਤਬੇ ਨਹਿੰ ਚਾਯੋ ॥ ੧੦ ॥ ਹਤਨ ਕੁਮੈਤ ਹੇਤ ਬਿਨ ਬਾਰਾ ॥

੧ ਜੰਗ ਦਾ ਸਾਮਾਨ ।

੨ ਝੁਕੀ ।

੩ ਧਰਤੀ ।

੪ ਘੋੜੇ ।

੫ ਬਹੁਤੇ ਹੰਕਾਰੀ ਹੋ ਗਏ ।

੬ ਢਕਿਆ ।

੭ ਕਟ ਵਢ ਕੇ ।

੮ ਲਹੂ ।

ਪਕਰ ਟਾਂਗ ਤੇ ਭੂ ਪਰ ਡਾਰਾ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਗਹਿ ਸਿੰਘਨ ਤਬ
 ਲੀਨ ॥ ਲਿਆਇ ਸੈਨ ਮਹੁ ਦਿਢ ਬੰਧ ਦੀਨ ॥ ੧੧ ॥ ਭਯੋ
 ਖਾਲਸੇ ਹਰਖ ਅਪਾਰਾ ॥ ਫਤੇ ਸੁ ਜੰਗ ਬਜਾਇ ਨਗਾਰਾ ॥ ਹੁਕਮ
 ਦੀਨ ਬੰਦੇ ਤਿਹ ਬੇਰਾ ॥ ਜੱਥਾ ਸਿੰਘਨ ਕੋ ਬਿਨ ਬੇਰਾ ॥ ੧੨ ॥
 ਚਢ ਕੈ ਕੁਤਾ ਨੰਦ ਗਹਿ ਆਨਾ ॥ ਖਾਨ ਬਜੀਏ ਸੰਗ ਮਿਲਾਨਾ ॥
 ਲੋਹ ਤਾਰ ਜੁਗ ਨਾਕਨ ਪਾਈ ॥ ਕੂਕਰ ਸਮ ਜਿਵਰੀ ਬੰਧਵਾਈ
 ॥ ੧੩ ॥ ਕਰ ਚੰਡਾਲਨ ਕੇ ਗਹਿਵਾਇ ॥ ਦਿਢ ਪਹਿਰੂ ਦਿਸ
 ਚਾਰ ਲਗਾਇ ॥ ਹੁਕਮ ਦੀਨ ਪੁਨ ਸੈਨਾ ਸਾਰੀ ॥ ਲੂਟਹੁ ਪੁਰੀ
 ਸਿਰੰਦ ਅਪਾਰੀ ॥ ੧੪ ॥ ਕੁਤਾ ਨੰਦ ਐ ਖਾਨ ਬਜੀਏ ॥ ਇਨ ਕੇ
 ਗੁਹਿ ਕਛ ਜਾਹਿ ਰਸੀਏ ॥ ਜੁਗਲ ਕਬੀਲੇ ਨਰ ਕੈ ਨਾਰੀ ॥ ਗਹਿ
 ਲਿਆਵਹੁ ਹਮ ਢਿਗ ਬਿਨ ਬਾਰੀ ॥ ੧੫ ॥ ਸੁਨਤ ਹੁਕਮ ਦਲ
 ਚਢਯੋ ਅਪਾਰਾ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਪ੍ਰਵਸਯੋ ਪੁਰੀ ਮਝਾਰਾ ॥ ਬਡੇ
 ਬਜਾਰਨ ਕੋ ਬਹੁ ਲੂਟਾ ॥ ਅਰੇ ਅਗੂ ਜੇ ਤਤ ਖਿਨ ਕੂਟਾ ॥ ੧੬ ॥
 ਬਹੁਰ ਸਦਨ ਮਹੁ 'ਸੁਭਟ ਪ੍ਰਵੇਸੇ ॥ ਲੂਟਤ ਵਸਤੂ ਦਰਬ ਵਸੇਸੇ ॥
 ਮੁਗਲਾਨੀ 'ਸੈਦਾਨਿ ਪਠਾਨੀ ॥ ਪ੍ਰਵੇਸੇ 'ਧਾਮਨ ਕਸ਼ਟ ਮਹਾਨੀ ॥
 ੧੭ ॥ ਇਕ ਜੋ ਦਿਆਲ ਪੁਰੀ ਢਿਗ ਰਹੇ ॥ ਸੋ ਉਬਰੇ ਗੁਰ ਬਰ
 ਤੇ ਲਹੇ ॥ ਅਪਰ ਅਮੀਰ ਬਜੀਰ ਜੁ ਬਾਸੇ ॥ ਲੂਟ ਕੂਟ ਮਾਰੇ ਦੇ
 ਤ੍ਰਾਸੇ ॥ ੧੮ ॥ ਕਹਾਂ ਲਗੇ ਹੋਂ ਕਰੋਂ ਬਖਾਨੇ ॥ ਜਸ ਵਿਧ ਪਾਈ
 ਲੂਟ ਮਹਾਨੇ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ਲੂਟ ਅਧਕ ਧਨ ਪਾਯੋ ॥ ਨਿਕਸੇ ਵਹਿਰ
 ਸਿਵਰ ਕੈ ਛਾਯੋ ॥ ੧੯ ॥ ਬਡੇ ਕੁਟੰਬ ਬਜੀਏ ਕੇਰਾ ॥ ਕੁਤਾ ਨੰਦ
 ਕੋ ਤਥਾ ਬਡੇਰਾ ॥ ਗਹਿ ਆਨਯੋ ਤਿਨਕੋ ਬਿਨ ਬਾਰਾ ॥ ਬੰਦੇ ਪਿਖ
 ਕੈ ਹੁਕਮ ਉਚਾਰਾ ॥ ੨੦ ॥ ਦੁਹੁ ਦੁਸ਼ਟਨ ਕੈ ਇਤ ਲੇ ਆਵਹੁ ॥
 ਭਲੀ ਭਾਂਤ ਤਿਨ ਕੈ ਦਿਖਰਾਵਹੁ ॥ ਲਿਆਇ ਚੰਡਾਲ ਦੁਹਨ ਗਹਿ

ਡੋਰੀ ॥ ਪਿਖਯੋ ਬੰਦੇ ਜਬ ਤਿਨ ਓਰੀ ॥ ੨੧ ॥ ਗੁਰੂ ਸੁਤਨ ਕੋ
 ਯਾਦ ਕਰਾਯੋ ॥ ਬਿਧ ਮਾਤਾ ਜਸ ਦੁਖ ਬਹੁ ਪਾਯੋ ॥ ਅਧਕ ਕ੍ਰੋਧ
 ਕਰ ਕੀਨ ਉਚਾਰ ॥ ਖਾਂ ਬਜੀਦ ਕੋ ਸੁਤ ਜੋ ਚਾਰ ॥ ੨੨ ॥ ਔ
 ਦਿਵਾਨ ਕੇ ਦੋਇ ਬਿਚਾਰੋ ॥ ਲੋਕੈ ਖੜਗ ਅਬੈ ਬਿਨ ਬਾਰੋ ॥
 ਝਟਕਾਵਹੁ ਇਨ ਕੋ ਅਗਵਾਇ ॥ ਜਥਾ ਗੁਰੂ ਸੁਤ ਇਨ ਮਰਵਾਇ
 ॥ ੨੩ ॥ ਸੁਨਤ ਹੁਕਮ ਸਿੰਘ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਭਰੇ ॥ ਬਦਲਾ ਲੇਨ ਹੇਤ
 ਅਸ ਫਰੇ ॥ ਕਤਲ ਕੀਨ ਤਿਨਕੇ ਅਗਵਾਇ ॥ ਚਿਤਵਤ ਨਿਜ
 ਜੁਲਮੀ ਪਛਤਾਇ ॥ ੨੪ ॥ ਚਤਰ ਬੀਵੀਆਂ ਨਾਜ਼ਮ ਕੇਰੀ ॥ ਕੁਤਾ
 ਨੰਦ ਕੀ ਏਕ ਸੁ ਹੇਰੀ ॥ ਮਾਤਾ ਕੇ ਦੁਖ ਯਾਦ ਕਰਾਇ ॥ ਦੇ ਕੈ
 ਤ੍ਰਾਸ ਦੀਨ ਮਰਵਾਇ ॥ ੨੫ ॥ ਔ ਜੁਗ ਦਿਸ ਪਿਖ ਹੁਕਮ ਉਚਾਰਾ ॥
 ਲੇ ਗਮਨਹੁ ਇਨ ਬੀਚ ਬਜਾਰਾ ॥ ਹਾਟ ਏਕ ਤੈ ਏਕ 'ਬਰਾਟ ॥
 ਮੰਗਵਾਵਹੁ ਪੁਨ ਆਵਹੁ ਹਾਟ ॥ ੨੬ ॥ ਸੁਨਤ ਹੁਕਮ ਚੰਡਾਲਨ
 ਗਹੇ ॥ ਬਹੁ ਸਿੰਘ ਸਨਦ ਬੱਧ ਸੰਗ ਭਏ ॥ ਪੁਰ ਕੀ ਹਾਟੈ ਹਾਟ
 ਮੰਗਾਈ ॥ ਕੂਕਰ ਸਮ ਖੈਂਚਤ ਦੁਖ ਪਾਈ ॥ ੨੭ ॥ ਮੁਰ ਕੈ ਆਇ
 ਨਿਸਾ ਤਬ ਭਈ ॥ 'ਸ੍ਰਾਨਨ ਮਹਿੰ ਬੰਧਵਾਏ ਤਈ ॥ ਸੁਖ ਸੋ ਖਾਨ
 ਪਾਨ ਕਰ ਸੋਇ ॥ ਉਠੈ ਪ੍ਰਾਤ ਸਵਧਾਨੇ ਹੋਇ ॥ ੨੮ ॥ ਬੰਦੇ ਨੇ
 ਤਬ ਜੁਗ ਮੰਗਵਾਇ ॥ ਨਿਜ ਸਨਮੁਖ ਕਛ ਦੂਰ ਬਠਾਇ ॥ ਹੁਕਮ
 ਦੀਨ ਸਭ ਕੋ ਤਿਹ ਬਾਰੀ ॥ ਇਕ ਪੰਜ 'ਪਨਹੀ ਇਹੁ ਬਾਰੀ ॥
 ੨੯ ॥ ਗੁਰ ਦੋਹੀਅਨ ਕੇ ਸੀਸ ਲਗਾਵਹੁ ॥ ਨਿਜ ਕਰਮਨ ਕੋ
 ਫਲ ਭੋਗਾਵਹੁ ॥ ਸੁਨਤ ਬਰਸਨੇ ਪਨਹੀ ਲਾਗੀ ॥ ਹਾਇ ਹਾਇ
 ਬਹੁ ਕਰੈਂ ਕੁਭਾਗੀ ॥ ੩੦ ॥ ਪਰੀ ਮਾਰ ਬਹੁ ਕਛ ਰਹੇ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥
 ਤਬ ਇਕ ਬਡੋ ਗਰਤ ਖੁਦਵਾਨਾ ॥ ਡਲ ਚੂਨੇ ਮਲ ਸ੍ਰਾਨ ਪੁਰਾਯੋ ॥
 ਜੁਗ ਦੁਸ਼ਟਨ ਕੋ ਤਿਹ ਮਹਿੰ ਪਾਯੋ ॥ ੩੧ ॥ ਦੀਨ ਹੁਕਮ ਚਿਤੌੜ

ਗੜ੍ਹ ਤੋੜੋ ॥ ਦੁਸ਼ਟਨ ਕੋ ਬਿਚ ਅਬ ਦਿਹੁ ਬੋੜੋ ॥ ਸੁਨਤ ਸਿੰਘ
 ਛਰਲੇ ਜਬ ਛੋੜੇ ॥ ਇਕ ਪਲ ਮਹਿੰ ਸੋ ਦੀਨੇ ਬੋੜੇ ॥ ੩੨ ॥ ਉਠੀ
 ਆਗ ਹਤਿਆਰੇ ਭਾਰੇ ॥ ਤੜਫ ਤੜਫ ਕਰ ਪ੍ਰਾਨ ਨਿਕਾਰੇ ॥ ਪਰੇ
 ਨਰਕ ਮਹਿੰ ਦੋਨਹੁ ਜਾਇ ॥ ਦੁਸ਼ਟਨ ਪਾਈ ਅਧਕ ਸਜਾਇ ॥ ੩੩ ॥
 ਪੁਨ ਬੰਦੇ ਪੁਰ ਕੈ ਪੁਰ ਬਾਰ ॥ ਹੁਤੇ ਜੁ ਗੁਰ ਦੋਹੀ ਸਰਦਾਰ ॥ ਚੁਨ
 ਚੁਨ ਕੈ ਗਹਿਵਾਇ ਅਨਾਇ ॥ ਹੁਤੇ ਕੁਮੈਤ ਦੁਸ਼ਟ ਬਿਨ ਦਾਇ ॥
 ੩੪ ॥ ਦੂਸਰ ਨਿਸਾ ਪਰੀ ਪਰ ਸੋਇ ॥ ਉਠਯੋ ਪ੍ਰਾਤ ਪੁਨ ਹੁਕਮ
 ਬਗੋਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਬਡ ਸ੍ਰਾਪ ਉਚਾਰਾ ॥ ਪੁਰੀ ਉਜਾਰ ਦੇਹੁ
 ਬਿਨ ਬਾਰਾ ॥ ੩੫ ॥ ਸੁਨਤਯੋ ਹੁਕਮ ਹਜਾਰਹੁ ਧਾਇ ॥ ਕੇਤਕ
 ਮਹਿਲਨ ਆਗ ਲਗਾਇ ॥ ਕੇਤਕ ਲਗ ਕੈ ਦੀਨ ਬਿਦਾਰੇ ॥ ਕਰਯੋ
 ਉਜਾਰਨ ਜਿਤ ਕਿਤ ਸਾਰੇ ॥ ੩੬ ॥ ਕੇਤਕ ਦਿਨ ਤਹਿ ਸਿਵਰ
 ਲਗਾਇ ॥ ਜਹਿੰ ਸ਼ਹੀਦ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦੇ ਥਾਇ ॥ ਗੁਰਦਵਾਰਾ ਤਹਿੰ
 ਇਕ ਬਨਵਾਯੋ ॥ ਫਤ੍ਹੇ ਸੁ ਗੜ੍ਹ ਅਬ ਨਾਮ ਕਹਾਯੋ ॥ ੩੭ ॥
 ਦੁਤਿਯੋ ਜਹਿੰ ਸਸਕਾਰ ਕਰਾਵਾ ॥ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਤਹਿੰ ਭੀ ਬਨਵਾਵਾ ॥
 ਦਸਮ ਗੁਰੂ ਕੋ ਬਚ ਸਫਲਾਵਾ ॥ ਜੋਤੀ ਨਾਮ ਸਰੂਪ ਕਹਾਵਾ ॥
 ੩੮ ॥ ਬੁਰਜ ਮਾਹਿੰ ਜਹਿੰ ਤੀਨਹੁ ਰਹੇ ॥ ਮਾਤਾ ਪ੍ਰਾਨ ਤਾਹਿੰ ਤਜ
 ਦਹੇ ॥ ਬੁਰਜ ਸਾਹਿਬ ਤੀਸਰ ਗੁਰਦੁਵਾਰਾ ॥ ਨਾਜ਼ਮ ਪੁਰ ਕੈ ਸਿੰਘ
 ਬਠਾਰਾ ॥ ੩੯ ॥ ਫੂਲ ਬੰਸ ਤੇ ਸੋ ਪਹਿਚਾਨਹੁ ॥ ਨਾਮ ਤਿਲੋਕ
 ਸਿੰਘ ਤਿਹ ਮਾਨਹੁ ॥ ਗੰਗੂ 'ਬਿਪ੍ਰ' ਯਾਦ ਪੁਨ ਆਵਾ ॥ ਜਾਨੀ
 ਮਾਨੀ ਸਹਿਤ ਮੰਗਾਵਾ ॥ ੪੦ ॥ ਸੂਬੇ ਐ ਦਿਵਾਨ ਸਮ ਤਾਹਿ ॥
 ਮਾਰਯੋ ਦੀਨੀ ਅਧਕ ਸਜਾਹਿ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਪੁਰ ਸਿਰੰਦ ਕੈ ਸਾਧਾ ॥
 ਚਢਯੋ ਤਾਹਿ ਤੇ ਧਰ ਅਹਿਲਾਦਾ ॥ ੪੧ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਬੰਦੇ

ਬਹਾਦਰ ਬਜੀਦ ਖਾਂ ਮਾਰਨ ਐ ਸਿਰਹੰਦ ਉਜਾਰਨ ਪ੍ਰਸੰਗ
ਬਰਨੰਨ ਨਾਮ ਇਕ ਸ਼ਤ ਪੰਚ ਦਸਮੇਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੧੫ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਬੰਦੇ ਜੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੇ ਸ਼ਤ੍ਰੁ ਸਿਰਹੰਦ ਪ੍ਰਹਾਰ ॥

ਪੁਨ ਅਰੂਢ ਆਗੇ ਚਲਯੋ ਚਮੂ ਭਈ ਬਿਸਿਆਰ ॥ ੧ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਜਹਿ ਜਹਿ ਤੇ ਭਟ ਗਨ ਚਲ ਆਵਹਿ ॥ ਆਪੋ

ਆਪਨੇ ਜਥੇ ਬਨਾਵਹਿ ॥ ਹੈ ਹਥਿਆਰ ਦੁੰਦਭ ਬਹੁ ਭਏ ॥ ਲੂਟ

ਮੁਲਕ ਜਿਤ ਤੇ ਕਿਤ ਗਏ ॥ ੨ ॥ ਸਤਦ੍ਰਵ ਕੇ ਪੂਰਬ ਦਿਸ ਦੇਸ ॥

ਲੂਟ ਉਜਾਰਯੋ ਚਮੂ ਵਿਸੇਸ ॥ ਪੁਨਹਿ ਅਨੰਦ ਪੁਰੇ ਕੇ ਆਯੋ ॥

ਹਰਿਗੁਲਾਬ ਸਿੰਘ ਸਾਜਾ ਮਿਲਾਯੋ ॥ ੩ ॥ ਆਪਸ ਮਾਹਿ ਸਨੇਹ

ਬਢਾਵਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਲ ਕੇ ਸੀਸ ਨਿਵਾਵਾ ॥ ਦਰਸਨ ਕਰ ਕਰ

ਹਰਖਯੋ ਤਹਾਂ ॥ ਕਰੇ ਬਿਲਾਸ ਪਰਮ ਗੁਰ ਜਹਾਂ ॥ ੪ ॥ ਜਿਸ

ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਜੁਧ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਸੋ ਦੇ ਕਾਨ ਸੁਨੇ ਤਿਹ ਕਾਲਾ ॥

ਸਹਿਜਾਦੇ ਚਮਕੌਰ ਮਝਾਰੇ ॥ ਭੇ ਸ਼ਹੀਦ ਸੁਨ ਜੰਗ ਕਰਾਰੇ ॥ ੫ ॥

ਲੇ ਜੁਗ ਸੇਢੀ ਪੰਥ ਅਪਾਰਾ ॥ ਆਇ ਪੁਰੀ ਚਮਕੌਰ ਮਝਾਰਾ ॥

ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਤਿਲੋਕ ਸਿੰਘ ਭਾਈ ॥ ਜਹਿ ਸਸਕਾਰੇ ਥਾਂ ਦਿਖਰਾਈ

॥ ੬ ॥ ਕਰ ਬੰਦਨ ਤਤ ਛਿਨ ਬਨਵਾਯੋ ॥ ਨਾਮ ਸ਼ਹੀਦ ਗੰਜ

ਕਹਿਲਾਯੋ ॥ ਖੋਟ ਗਿਰੇਸਨ ਕੋ ਬਹੁ ਜਾਨ ॥ ਬੀਚ ਪਹਾਰਨ ਕੀਨ

ਪਯਾਨ ॥ ੭ ॥ ਭੀਮਚੰਦ ਕੀ ਬਡ ਰਜਧਾਨੀ ॥ ਲੂਟ ਮਾਰ ਕਰ

ਕੀਨ ਵਿਰਾਨੀ ॥ ਮੀਏ ਰਾਜੇ ਰਾਵ ਘਨੇਰੇ ॥ ਗੁਰ ਦੋਹੀ ਮਿਲ

ਸਭ ਤਿਸ ਬੇਰੇ ॥ ੮ ॥ ਆਪ ਬਚਾਵਨ ਮਸਲਤ ਧਾਰੀ ॥ ਬੰਦਾ

ਜੀ ਸੁਨਕੈ ਸੁਧ ਸਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਕ ਬੈਰ ਲੇਨ ਕੇ ਕਾਜਾ ॥ ਐਚਕ

ਹੀ ਚਢ ਦਲ ਕੇ ਸਾਜਾ ॥ ੯ ॥ ਸੁਧ ਬਿਹੀਨ ਪਹੁੰਚਯੋ ਤਹਿ ਜਾਈ ॥

ਘੇਰ ਲੀਨ ਤਿਨ ਕੋ ਚਹੁ ਘਾਈ ॥ ਜਾਨਯੋ ਗਜਬ ਅਚਾਨਕ ਆਯੋ ॥
 ਕਛਕ ਸੈਨ ਢਿਗ ਜੰਗ ਮਚਾਯੋ ॥ ੧੦ ॥ ਬੰਦੇ ਬਿਨਾਂ ਬੇਰ ਗੁਰ
 ਬਾਨਾ ॥ ਮਾਰਯੋ ਐਂਚ ਬਜਾਇ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ॥ ਛੁਟਤ ਮਾਰ ਗੈਬੀ
 ਜਬ ਪਰੀ ॥ ਗਿਨੈ ਹਿਸਾਬ ਕੌਨ ਤਿਹ ਘਰੀ ॥ ੧੧ ॥ ਹੋਸ ਬਢਾਇ
 ਸਿੰਘ ਲਲਕਾਰੇ ॥ ਗਹਿ ਕੈ ਖੜਗ ਦੀਨ ਬਹੁ ਮਾਰੇ ॥ ਗਿਨਤੀ
 ਮਹੁ ਬਾਈ ਸੈ ਗਿਨੇ ॥ ਮੀਏਂ ਰਾਜੇ ਰਾਵ ਜਿ ਭਨੇ ॥ ੧੨ ॥ ਬਡੇ
 ਬਡੇ ਜੋ ਤਿਨ ਮਹਿ ਹੋਰੇ ॥ ਗਹਿ ਕੈ ਬਟੇ ਨਾਕ ਤਿਨ ਕੋਰੇ ॥ ਜੀਵਤ
 ਰੂਪ ਬਿਖੇ ਬਹੁ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰ ਦੋਹਿਨ ਦੇ ਘਨੀ ਸਜਾਇ ॥ ੧੩ ॥
 ਪਰਬਤ ਅਪਰ ਸੁਨੈ ਜਿਹ ਕਹਾਂ ॥ ਪਹੁੰਚ ਪਹੁੰਚ ਮਾਰੇ ਸਭ ਤਹਾਂ ॥
 ਜੋ ਸੁਨਯੋ ਗੁਰ ਸੋਂ ਰਸ ਰਾਖਾ ॥ ਤਿਸੇ ਤਯਾਗ ਨਹਿੰ ਕਛ ਭੀ ਆਖਾ
 ॥ ੧੪ ॥ ਸਰ ਕਰਤੋ ਅਸ ਚੰਬੇ ਗਯੋ ॥ ਭੂਪ ਤ੍ਰਾਸ ਬਹੁ ਬਿਧ ਮਨ
 ਲਯੋ ॥ ਹੁਤੀ ਸੁੰਦਰੀ ਦੁਹਿਤਾ ਤਿਸਕੀ ॥ ਬਰਨ ਸਕੋਂ ਨਹਿੰ ਪ੍ਰਭਤਾ
 ਜਿਸਕੀ ॥ ੧੫ ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਡੋਰੇ ਮਹਿੰ ਬੈਠਾਇ ॥ ਅਪਰ ਸਖੀ
 ਗਨ ਸੰਗ ਲਵਾਇ ॥ ਸੋ ਬੰਦੇ ਕੇ ਨਿਕਟ ਪਠਾਈ ॥ ਨਿਸਾ ਪਰੀ
 ਸਮ ਪਰੀ ਸੁ ਆਈ ॥ ੧੬ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਮੋਹਿਨ ਤਾਪਸ ਬਸਿ ਕਰਨ 'ਉਦਮਾਦਨ ਓਚਾਟ ॥

ਪਾਂਚ ਬਾਨ ਮਨ 'ਮਬਨ ਕੇ ਗਏ ਬਿਰਹਿ ਤਨ ਕਾਟ ॥ ੧੭ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਜਬ ਸੁੰਦਰ ਤਿਸ ਤਨ ਕੋ ਜੋਵਾ ॥ ਗੁਰ ਬਚ
 ਬਿਸਰ ਮਦਨ ਬਸ ਹੋਵਾ ॥ ਜਤ ਕੋ ਤਿਆਗਯੋ ਰਹਯੋ ਨ ਗਯੋ ॥
 ਕਾਮ ਨਦੀ ਮਹਿੰ ਬੂਡਤ ਭਯੋ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਾਤਹਿ ਕਾਲ ਪਠੀ ਪਿਤ
 ਧਾਮਾ ॥ ਕੀਨੋ ਬਚਨ ਸੰਗ ਤਿਹ 'ਬਾਮਾ ॥ ਮੈਂ ਪੁਨ ਆਵੇਂ ਤੋਰ
 ਸਮੀਪਾ ॥ ਚਿੰਤ ਨ ਕਰੀਅਹੁ ਕਹੇ ਮਹੀਪਾ ॥ ੧੮ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬਿਨੋਦ
 ਸਿੰਘ ਸੁਧ ਕੋ ਪਾਯੋ ॥ ਇਸ ਮੂਰਖ ਬਚ ਗੁਰ ਤਜ ਦਾਯੋ ॥ ਝਿਰਕਯੋ

ਬਹੁ ਤੂਸਨ ਤਬ ਥਾਯੋ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਤਹਿ ਤੇ ਕੂਚ ਕਰਾਯੋ ॥ ੨੦ ॥
 'ਲੁਦਹਨ ਮਾਰੇ ਸਤਦ੍ਰਵ ਪਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਵਸਯੋ ਦੁਵਾਬੇ ਦੇਸ ਮਝਾਰੇ ॥
 ਨਗਰ ਗ੍ਰਾਮ ਲੂਟਤ ਅਰ ਮਾਰਤ ॥ ਘਾਲਤ ਧੂਮਰ ਜੋਰ ਪਧਾਰਤ
 ॥ ੨੧ ॥ ਪੁਰੀ ਜਲੰਧਰ ਜੋ ਤੁਰਕਾਨਾ ॥ ਲੂਟ ਕੂਟ ਕੀਨੇ ਸਭ
 ਹਾਨਾ ॥ ਅਪਰ ਸ਼ਹਿਰ ਜੇਤਕ ਤਹਿ ਵਾਰੇ ॥ ਸਕਲ ਚਮੂ ਲੇ ਛੀਨ
 ਉਜਾਰੇ ॥ ੨੨ ॥ ਜੋ ਸੈਨਾ ਤੁਰਕਨ ਕੀ ਆਵੈ ॥ 'ਸੰਘਰ ਘਾਲ
 ਤੁਰਤ ਬਿਨਸਾਵੈ ॥ ਪੁਨ ਮਾਝੇ ਕੇ ਬੀਚ ਪਧਾਰਾ ॥ ਬਹੁ ਪੁਰ ਨਗਰ
 ਵਟਾਲਾ ਮਾਰਾ ॥ ੨੩ ॥ ਲਵ ਪੁਰ ਕੇ ਜਬ ਢਿਗ ਨਿਅਰਾਨਾ ॥
 ਖਾਨ ਦਲਾਵਰ ਸੂਬੇ ਜਾਨਾ ॥ ਅਤ ਦਿਢਤਾ ਕਰ ਜੰਗ ਮਚਾਯੋ ॥
 ਕਹੋਂ ਕਹਾਂ ਲਗ ਜਸ ਜੁੱਧ ਥਾਯੋ ॥ ੨੪ ॥ ਪੰਚਮ ਤੀਰ ਸਤਿਗੁਰੂ
 ਕੇਰਾ ॥ ਮਾਰਤ ਭਾ ਬੰਦਾ ਜਿਹ ਬੇਰਾ ॥ ਗੈਬੀ ਮਾਰ ਪਰੀ ਇਕ
 ਬਾਰੀ ॥ ਮਾਰ ਮਾਰ ਕਰ ਤੁਰਕ ਬਿਦਾਰੀ ॥ ੨੫ ॥ ਖਾਨ ਦਿਲਾਵਰ
 ਸੂਬਾ ਭਾਰਾ ॥ ਨਿਜ ਕਰ ਤੇ ਬੰਦੇ ਸੰਘਾਰਾ ॥ ਅਪਰ ਸੈਨ ਕੇ ਜੋ
 'ਉਮਰਾਵ ॥ ਘੇਰ ਘੇਰ ਮਾਰੇ ਕਰ ਘਾਵ ॥ ੨੬ ॥ ਲੂਟੇ ਪੁਰ ਘਰ
 ਤੁਰਕ ਸਬਾਏ ॥ ਅਨਕ ਬਿਧਨ ਦੇ ਅਧਕ ਸਜਾਏ ॥ ਪੁਨ ਬਡ
 ਨਗਰਨ ਮਹੁ ਜਹਿ ਕਹਾਂ ॥ ਥਾਨੇ ਬਠਲਾਏ ਸਿੰਘ ਮਹਾਂ ॥ ੨੭ ॥
 ਅਸ ਵਿਧ ਕੀਨੇ ਕਾਰ ਮਹਾਨੇ ॥ ਫੁਰਯੋ ਗਰਬ ਤਬ ਬੰਦੇ ਆਨੇ ॥
 ਚਲਯੋ ਸੁਧਾਸਰ ਦਰਸਨ ਕਾਰਨ ॥ ਸੰਗ ਸੈਨ ਜਿਹ ਸਿੰਘ ਹਜਾਰਨ
 ॥ ੨੮ ॥ ਲੂਟਨ ਹਾਰ ਸੁਮਾਰਨ ਕੋਇ ॥ ਆਇ ਸੁਧਾਸਰ ਮੱਜਨ
 ਹੋਇ ॥ ਦਰਸਨ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਜੀ ਕੀਨਾ ॥ ਅਧਕ ਤਿਹਾਵਲ ਭੇਟਾ
 ਦੀਨਾ ॥ ੨੯ ॥ ਕਰਯੋ 'ਸਿਵਰ ਬੰਦੇ ਤਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ਕੀਨ ਸਲਾਹ
 ਲੂਟੇਰਨ ਨਾਲਾ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ ਮੈਂ ਸਭ ਬਿਧ ਬਲਵਾਨਾ ॥ ਇਸ ਤੇ
 ਗੁਰ ਕੀਨੋ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ੩੦ ॥ ਚੰਬੇ ਮਹੁ ਨਿਪ ਸੁਤਾ ਪਠਾਈ ॥

ਸਿੰਘ ਬਿਨੋਦ ਸੰਗ ਰਸ ਨ ਰਹਾਈ ॥ ਅਬ ਮੈਂ ਗੁਰੂ ਬਨੋਂ ਸਭ
 ਕੇਰਾ ॥ ਪੰਥ ਚਲਾਵਹੁ ਅਪਨ ਬਡੇਰਾ ॥ ੩੧ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਰਾਜ
 ਦੇਸ ਕਰਵਾਵਹੁ ॥ ਦਰਸਨ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ਬੁਲਾਵਹੁ ॥ ਤੁਮ ਲੋਗਨ
 ਕੀ ਕਹਾਂ ਰਜਾਇ ॥ ਮੋ ਆਇਸ ਧਾਰਹੁ ਕੈ ਨਾਇ ॥ ੩੨ ॥ ਸੁਨਤ
 ਲੁਟੇਰਨ ਐਸ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਸੰਗ ਤੁਮਾਰੋ ਚਹਿਤ ਨਿਭਾਯੋ ॥ ਤੁਮ ਛੋਰੇ
 ਨਹਿ ਛੋਰਹਿ ਨਾਹਿ ॥ ਕਹੋ ਜਬਾ ਹਮ ਤਬਾ ਕਰਾਹਿ ॥ ੩੩ ॥ ਸੁਨ
 ਬੰਦਾ ਮਨ ਮਹਿ ਹਰਖਾਯੋ ॥ ਤੀਸਰ ਪਹਿਰ ਤਬੈ ਹੁ ਆਯੋ ॥ ਹਰਿ
 ਮੰਦਰ ਮਹੁ ਜਾ ਪ੍ਰਵਸਾਨਾ ॥ ਬਡ ਮਸਨੰਦ ਲਗਾਵਨ ਠਾਨਾ
 ॥ ੩੪ ॥ ਉਪਰ ਬਿਰਯੋ ਚੋਰ ਕਰਵਾਈ ॥ ਦਰਸਨ ਫਤੇ ਲੁਟੇਰਨ
 ਗਾਈ ॥ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਕਰ ਮਾਥ ਨਿਵਾਵਹਿ ॥ ਇਤ ਉਤ ਬਿਰੇ ਭਾਵ
 ਜਿਤਲਾਵਹਿ ॥ ੩੫ ॥ 'ਹਰਿ ਬਿਨੋਦ ਬਾਬਾ ਸਿੰਘ ਕਾਨ੍ਹ ॥ ਹੁਤੇ
 ਸਿਵਰ ਅਸ ਸੁਧ ਸੁਨ ਕਾਨ ॥ ਉਠਯੋ ਕ੍ਰੋਧ ਮਨ ਅਧਕ ਤਦਾਇ ॥
 ਤੀਨ ਅਪਰ ਸੰਗੀ ਸਦਵਾਇ ॥ ੩੬ ॥ ਸਕਲ ਖਾਲਸਾ ਇਕ ਥਲ
 ਕੀਨ ॥ ਤਬ ਬਿਨੋਦ ਸਿੰਘ ਕਹਯੋ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ਜਬ ਸਤਿਗੁਰ ਇਹੁ
 ਸਾਧੁ ਜੀਤਾ ॥ ਆਯੋ ਸ਼ਰਨ ਹੋਇ ਭੈ ਭੀਤਾ ॥ ੩੭ ॥ ਕਹਯੋ ਗੁਰੂ
 ਬੂਝਯੋ ਤੂੰ ਕੌਨ ॥ ਕਹਯੋ ਸਾਧ ਬੰਦਾ ਹੋਂ ਤੌਨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਤਬ ਨਿਜ
 ਬਿਰਦ ਸੰਭਾਰਾ ॥ ਬੰਦੇ ਤੇ ਬਿਲੰਦ ਕਰ ਡਾਰਾ ॥ ੩੮ ॥ ਇਤ ਕੋ
 ਪਠਯੋ ਲੇਹੁ ਸਭ ਚੀਨ ॥ ਅਸ ਸਿੱਖਯਾ ਫੁਰਮਾਵਨ ਕੀਨ ॥ ਪ੍ਰਥਮਹਿ
 ਜਤ ਕੋ ਰਾਖਨ ਕੀਜਹਿ ॥ ਰਹੁ ਨਿਰਮਾਨ ਨ ਗੁਰੂ ਬਨੀਜਹਿ
 ॥ ੩੯ ॥ ਪੰਥ ਸੰਗ ਸਦ ਮਿਲਯੋ ਰਹੋ ॥ ਤਬ ਪ੍ਰਤਾਪ
 ਬਢਤੇ ਨਿਤ ਲਹੋ ॥ ਤੀਨ ਬਚਨ ਤੇ ਉਲਘੋ ਜਬੈ ॥ ਮਾਰਯੋ ਜੈ
 ਹੈ ਬੰਦੇ ਤਬੈ ॥ ੪੦ ॥ ਪੁਨ ਹਮ ਪੰਚਨ ਕੋ ਸੰਗ ਦਯੋ ॥ ਅਸ ਵਿਧ
 ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਬਚ ਕਹਯੋ ॥ ਰਹੋ ਸੰਗ ਇਸ ਪੰਥ ਮਿਲਾਵੋ ॥ ਗੁਰ

ਦੋਹੀ ਚੁਨ ਚੁਨ ਮਰਵਾਵੇ ॥ ੪੧ ॥ ਜਬ ਯਹ ਤੀਨ ਬਚਨ ਹਮ
 ਤਿਆਗੇ ॥ ਤਬ ਇਸ ਤਿਆਗਹੁ ਬਿਲਮ ਤਿਆਗੇ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਿਥਮਹਿ
 ਇਨ ਜਤ ਕੇ ਤੋਰਾ ॥ ਚੰਬੇ ਪਤ ਜਬ ਭੇਜਯੋ ਡੋਰਾ ॥ ੪੨ ॥ ਅਬ
 ਗੁਰ ਬਨਯੋ ਲੇਹੁ ਚਿਤ ਜਾਨ ॥ ਦਰਸਨ ਫਤਹ ਬੁਲਾਈ ਅਜਾਨ ॥
 ਕਾਰਜ ਜੇ ਗੁਰ ਚਹਯੋ ਕਰਾਯੋ ॥ ਅਬ ਤਨਖਾਹੀ ਹੰਕਾਰੀ ਥਾਯੋ ॥
 ੪੩ ॥ ਇਸ ਤੇ ਅਬ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਜਹੀਅਹਿ ॥ ਤਨਖਾਯਾ ਕਰ
 ਵਹਿਰ ਕਢੀਅਹਿ ॥ ਸੁਨਤ ਪੰਥ ਸਭ ਸਤ ਬਚ ਕਹਾ ॥ ਉਠੇ ਆਇ
 ਬਿਨ ਬੇਰੀ ਤਹਾ ॥ ੪੪ ॥ ਪਿਖ ਬਿਨੋਦ ਸਿੰਘ ਅਤਹਿ ਰਿਸਾਯੋ ॥
 ਖੜਗ ਪ੍ਰਹਾਰਨ ਤਤ ਛਿਨ ਚਾਹਯੋ ॥ ਕਾਹਨ ਸਿੰਘ ਤਬ ਕਰ ਗਹਿ
 ਲੀਨ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਮਹੁ ਹਤਨ ਨ ਦੀਨ ॥ ੪੫ ॥ ਪਰਯੋ ਰੌਰ
 ਸਿੰਘਨ ਗਹਿ ਲੀਨੋ ॥ ਲਾਤ ਮੁਸ਼ਟ ਮਾਰਤ ਕਢ ਦੀਨੋ ॥ ਹੁਤੇ
 ਲੁਟੇਰੇ ਜੋਊ ਸਲਾਈ ॥ ਸੰਗ ਖਾਲਸੇ ਮਚੀ ਲਰਾਈ ॥ ੪੬ ॥ ਤੱਤ
 ਖਾਲਸਾ ਕੋਪਯੋ ਭਾਰਾ ॥ ਬੰਦਈਯਨ ਕੋ ਪਾਈ ਮਾਰਾ ॥ ਬੰਦੇ ਸਨ
 ਪੁਰ ਵਹਿਰ ਨਿਕਾਰੇ ॥ ਗਜੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੇ ਜੈਕਾਰੇ ॥ ੪੭ ॥ ਅਸ
 ਬਿਧ ਬੰਦੇ ਭਯੋ ਪ੍ਰਸੰਗ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਅਚਰਜ ਰੰਗ ॥ ਬੰਦਾ
 ਬਨਾ ਬਿਲੰਦਾ ਕੀਨੋ ॥ ਚਹਯੋ ਬਿਲੰਦਾ ਅਸ ਗਤ ਲੀਨੋ ॥ ੪੮ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਪੰਚਮ ਗੁਰ ਬਚ ਸਫਲਾਯੋ ॥ ਆਪਸ ਕੋ ਜੇ ਭਲਾ ਕਹਾਯੋ ॥
 ਤਿਸੈ ਭਲਾਈ ਨਿਕਟ ਨ ਆਵੈ ॥ ਨੀਵਾਂ ਹੂ ਉਚੇ ਪਦ
 ਪਾਵੈ ॥ ੪੯ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਬੰਦੇ
 ਪਹਾੜੀ ਭੂਪ ਲੋਪੁਰ ਸੂਬਾ ਮਾਰਨ ਐ ਗੁਰੂ ਬਚਨ ਤਿਆਗ ਤੇ
 ਖਾਰਜ ਹੋਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਇਕ ਸ਼ਤ ਦਸਮੇਂ
 ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੧੬ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਬਾਬੇ ਸਿਰੀ ਬਿਨੋਦ ਸਿੰਘ ਬੰਦੇ ਖਾਰਜ ਕੀਨ ॥

ਪੁਨ ਸ੍ਰੀ ਤਖਤ ਅਕਾਲ ਢਿਗ ਲਾਇ ਦੀਵਾਨ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ੧ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਸਭ ਸਿੰਘਨ ਦਿਸ ਤੇ ਤਿਹ ਕਾਲਾ ॥ ਬਿਨੈ ਪੱਤ੍ਰ
ਅਸ ਲਿਖੀ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਰੂਪਾ ॥ ਰਾਵਰ
ਅਚਰਜ ਚਰਤ ਅਨੂਪਾ ॥ ੨ ॥ ਬੰਦੇ ਸੰਗ ਜਬ ਹਮੈਂ ਪਠਾਯੋ ॥
ਮਿਲਯੋ ਪੰਥ ਸਾਮਾਣਾ ਘਾਯੋ ॥ ਪੁਨਹਿ ਸਵੈਰੇ ਲੂਟ ਮਚਾਈ ॥
ਬਾਜੀਦਾ ਮਾਰਯੋ ਦੁਖਦਾਈ ॥ ੩ ॥ ਪੁਰੀ ਉਜਾਰੀ ਗਿਰਨ ਪ੍ਰਵੇਸੇ ॥
ਗੁਰ ਦੋਹੀਨ ਦੇ ਦੰਡ ਵਸੇਸੇ ॥ ਬੰਦੇ ਏਕ ਬਚਨ ਤਬ ਹਾਰਾ ॥
ਚੰਬੇਸੂਰ ਤਨੀਆ ਕੇ ਨਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ਤਿਹ ਤੇ ਪੁਨ ਲੈ ਪੁਰ ਕੋ
ਆਇ ॥ ਮਾਰਯੋ ਸੂਬਾ ਪੁਰੀ ਲੁਟਾਇ ॥ ਅਪਰ ਜਿ ਗੁਰ ਦੇਖੀ
ਦੁਨ ਮਾਰੇ ॥ ਠੌਰ ਠੌਰ ਸਿੰਘਨ ਬੈਠਾਰੇ ॥ ੫ ॥ ਰਾਜ ਪੰਜਾਬ ਦੇਸ
ਸਭ ਕੇਰਾ ॥ ਸਿੰਘ ਕਰੈਂ ਬਚ ਸੁਫਲਯੋ ਤੇਰਾ ॥ ਪੁਨਹਿ ਸੁਧਾਸਰ
ਦਰਸਨ ਕਾਜਾ ॥ ਆਏ ਗੁਰੂ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਾ ॥ ੬ ॥ ਬੰਦਾ
ਅਧਿਕ ਗਰਬ ਮਹਿ ਗਿਰਯੋ ॥ ਲਾਇ ਗਦੇਲਾ ਗੁਰ ਬਨ ਬਿਰਯੋ ॥
ਰਾਵਰ ਬਚਨਨ ਕੋ ਤਿਹ ਛੇਰਾ ॥ ਹਮ ਖਾਰਜ ਕਰ ਤਿਸ ਕੋ ਛੇਰਾ
॥ ੭ ॥ ਆਗੇ ਹੈ ਜਸ ਰਾਵਰ ਮਰਜੀ ॥ ਬਰਤਹਿ ਤਥਾ ਇਹੀ ਹੈ
ਅਰਜੀ ॥ ਅਸ ਲਿਖ ਪੱਤ੍ਰ ਤਬੈ ਭਲ ਭਾਇ ॥ ਜਬਾ ਪੰਜ ਸਿਖ
ਤਿਆਰ ਕਰਾਇ ॥ ੮ ॥ ਜਥੇਦਾਰ ਸਿੰਘ ਦੀਪ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਗੁਰ
ਢਿਗ ਪਠੇ ਪੱਤ੍ਰ ਦੇ ਪਾਨਾ ॥ ਚਲਯੋ ਮਗ ਸਤਿਗੁਰ ਧਰ ਧਿਆਨ ॥
ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਉਲਘਯੋ ਪੰਥ ਮਹਾਨ ॥ ੯ ॥ ਅਬਚਲ ਨਗਰ ਗੁਰੂ
ਢਿਗ ਆਇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪਰ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ॥ ਬਿਨੈ ਪੱਤ੍ਰ
ਧਰ ਚਰਨਨ ਮਾਇ ॥ ਬਾਬਾ ਜੀ ਅਰ ਸਿੰਘ ਸਬਾਇ ॥ ੧੦ ॥
ਅਖਲ ਪੰਥ ਦਿਸ ਤੇ ਤਹਿ ਬਾਰੀ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧ ਪਦ ਬੰਦੇ ਮੁਖ

ਸਾਰੀ ॥ ਤਬ ਸਤਿਗੁਰ ਸੋ ਪਤ੍ਰ ਪਠਾਯੋ ॥ ਸੁਨ ਦਿਵਾਨ ਅਤ ਹਰਖ
 ਬਢਾਯੋ ॥ ੧੧ ॥ ਗਜੇ ਅਕਾਲ ਅਕਾਲਜਕਾਰੇ ॥ ਭੇ ਅਨੰਦ ਅਤ
 ਗੁਰੂ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸੋ ਅਨੰਦ ਲਿਖਯੋ ਨਹਿ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਧੰਨਬਾਦ
 ਅਕਾਲ ਅਲਾਇ ॥ ੧੨ ॥ ਦੀਨ ਦਾਨ ਬਹੁ ਟੰਕ ਅਘਾਇ ॥
 ਦੇਗ ਤਿਹਾਵਲ ਅਤ ਬਰਤਾਇ ॥ ਜੱਥਾ ਸਿੰਘ ਪੱਤ੍ਰ ਜੁ ਲਿਆਯੋ ॥
 ਚਾਰ ਪਦਾਰਥ ਦੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਯੋ ॥ ੧੩ ॥ ਹੁਕਮ ਨਾਮ ਪੁਨ ਲਿਖਬੋ
 ਕੀਨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਅਧਕ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ਅਖਲ ਪੰਥ ਪੰਜਾਬ
 ਹਮਾਰਾ ॥ ਸਦਾ ਚਹੋ ਮੈਂ ਹੇਤ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ੧੪ ॥ ਹੁਕਮ ਅਕਾਲ
 ਪੁਰਖ ਬੋ ਐਸੇ ॥ ਕੀਨੋ ਬੰਦੇ ਨੇ ਹੈ ਜੈਸੇ ॥ ਬਚਨ ਤਿਆਗਯੋ ਤਾਹਿ
 ਤਿਆਗੇ ॥ ਕੀਨੋ ਭਲਾ ਨ ਮੇਲਹੁ ਆਗੇ ॥ ੧੫ ॥ ਗੁਰ ਅਨਸਾਰੀ
 ਰਹੋ ਸੁਤੰਤਰ ॥ ਜੁਗ ਲੋਗਨ ਸੁਖ ਲਹੋ ਨਿਰੰਤਰ ॥ ਰਖੋ ਮੇਲ ਸਦ
 ਜੈ ਕੋ ਪਾਵਹੁ ॥ ਬਾਦ ਘਾਟ ਮੈਂ ਕਰੋਂ ਸਹਾਵਹੁ ॥ ੧੬ ॥ ਅਸ
 ਲਿਖ ਹੁਕਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਖਾਨਾ ॥ ਕਰ ਦੇ ਦੀਪ ਸਿੰਘ ਪਠਵਾਨਾ ॥
 ਸੁਨਹੁ ਅਬੈ ਤੁਰਕਾਨ ਕਹਾਨੀ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਕੀਨ ਜਸ ਬੰਦੇ ਫਾਨੀ
 ॥ ੧੭ ॥ ਦੱਖਨ ਦੇਸ ਬਹਾਦਰ ਸ਼ਾਹਿ ॥ ਆਈ ਰਪੋਟ ਐਸ ਤਿਹ
 ਪਾਹਿ ॥ ਐਸੋ ਗੁਰ ਇਕ ਸਿੱਖ ਪਠਾਯੋ ॥ ਦੇਸ ਉਜਾਰਯੋ ਧੂਲ
 ਮਿਲਾਯੋ ॥ ੧੮ ॥ ਆਦ ਸੁਮਾਣਾ ਮਾਰ ਸਢੈਰਾ ॥ ਪੂਟ ਜਲਾਈ
 ਪੀਰਨ ਠੈਰਾ ॥ ਖਾਨ ਵਜੀਦ ਭੂਪ ਗਨ ਮਾਰੇ ॥ ਲਵ ਪੁਰ ਨਾਜ਼ਮ
 ਦੀਨ ਬਿਦਾਰੇ ॥ ੧੯ ॥ ਸੱਯਦ ਖਾਨ ਮੁਗਲ ਬਹੁ ਭਾਰੇ ॥ ਕੈਨ
 ਗਨੇ ਗਨ ਸੰਘਰ ਮਾਰੇ ॥ ਮਹਾਂ ਪ੍ਰਬਲ ਇਹੁ ਜਾਇ ਨ ਯੋਯੋ ॥
 ਲਸ਼ਕਰ ਪਤਸ਼ਾਹੀ ਲਰ ਹਾਰਯੋ ॥ ੨੦ ॥ ਸੁਨ ਸੁਨ ਸੁਧ ਕੋ ਸ਼ਾਹ
 ਹਰਾਨਾ ॥ ਜਾਨੀ ਮੈਂ ਬਚ ਗੁਰੂ ਨ ਮਾਨਾ ॥ ਇਸ ਹਿਤ ਗੁਰ ਨਿਜ
 ਸਿੱਖ ਪਠਾਯੋ ॥ ਮਾਰੇ ਵੈਰੀ ਗਰਦ ਮਚਾਯੋ ॥ ੨੧ ॥ ਅਪਰ ਜਤਨ

ਤਿਸ ਕੋ ਨਹਿੰ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰ ਢਿਗ ਜਾਹੁ ਹਟਾਵੈਂ ਸੋਈ ॥ ਇਮ
 ਬਿਚਾਰ ਕਰ ਕੂਚ ਬਡੇਰੇ ॥ ਪਹੁਚਯੋ ਆਨ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਨੇਰੇ ॥ ੨੨ ॥
 ਤੰਬੂ ਸਮਯਾਨੇ ਗਨ ਤਾਨੇ ॥ ਦਿਸ਼ਟੀ ਪਰੇ ਦੂਰ ਲਗ ਜਾਨੇ ॥
 ਨਿਸਾ ਪਰੀ ਤਬ ਸ਼ਾਹਿ ਸਿਆਨਾ ॥ ਨੰਦ ਲਾਲ ਗੁਰ ਸਿਖ
 ਦਿਵਾਨਾ ॥ ੨੩ ॥ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਇ ਕਹਯੋ ਸਮਝਾਇ ॥ ਗੁਰੂ
 ਸਿਵਰ ਮਹੁ ਅਬ ਤੂੰ ਜਾਇ ॥ ਮਿਲੋ ਕਾਲ ਕਿਸ ਗੁਰ ਦਰਸਾਵੈਂ ॥
 ਜਿਹ ਤੇ ਰਿਸਹਿੰ ਨ ਨਿਜ ਬਖਸ਼ਾਵੈ ॥ ੨੪ ॥ ਨੰਦ ਲਾਲ ਸੁਨ
 ਕਰ ਤਬ ਆਯੋ ॥ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਸੰਗ ਮੇਲ ਕਰਾਯੋ ॥ ਭੇਦ ਪਾਇ
 ਢਿਗ ਸ਼ਾਹਿ ਸਿਧਾਰਾ ॥ ਅਖਲ ਹਵਾਲ ਸੁ ਕੀਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ੨੫ ॥
 ਕੇਤਕ ਦਿਨ ਤੇ ਗੁਰ ਇਮ ਠਾਨੈਂ ॥ ਪ੍ਰਾਤ ਹੋਤ ਤਟ ਨਦੀ ਪਯਾਨੈਂ ॥
 ਕਰੈਂ ਸਨਾਨ ਖਰੇ ਹੋਇ ਰਹੈਂ ॥ ਤਪ ਕੇ ਤਾਪਹਿੰ ਵਾਕ ਨ ਕਹੈਂ
 ॥ ੨੬ ॥ ਤਹਾਂ ਅਚਾਨਕ ਦਰਸਨ ਕਰਕੈ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਰਿਝਾਵਹੁ ਬਿਨੈ
 ਉਚਰਕੈ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਹਰਖਯੋ ਸ਼ਾਹ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਨਿਸਾ ਬਿਤੀ
 ਭਾ ਪ੍ਰਾਤਹਿ ਕਾਲਾ ॥ ੨੭ ॥ ਲੇਖਰ ਸੰਗ ਭਲੇ ਨਰ
 ਬੇਰੇ ॥ ਜਹਿੰ ਬਿਰ ਗੁਰ ਗਮਨਯੋਂ ਤਿਤ ਓਰੇ ॥ ਕਰ
 ਸਨਾਨ ਗੋਦਾਵਰਿ ਕੂਲ ॥ ਖਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਤਪ ਕੇ ਅਨਕੂਲ
 ॥ ੨੮ ॥ ਤਜੀ ਦੂਰ ਤੇ ਨਿਜ ਅਸਵਾਰੀ ॥ ਚਰਨ
 ਨਗਨ ਗਮਨਯੋਂ ਅਗਵਾਰੀ ॥ ਨੰਦ ਲਾਲ ਇਕ ਸੰਗ ਲਿਆਯੋ ॥
 ਅਪਰ ਸਾਬ ਸਗਰੋ ਠਹਿਰਾਯੋ ॥ ੨੯ ॥ ਮੰਦ ਮੰਦ ਚਲ ਪਹੁਚਯੋ
 ਜਾਈ ॥ ਖਰਯੋ ਭਯੋ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਅਗਵਾਈ ॥ ਇਕ ਪਸਤ
 ਬਿਕੀਮਤ ਸ਼ਾਹਿ ॥ ਨਜ਼ਰ ਹੇਤ ਕਰ ਧਰਯੋ ਤਦਾਇ ॥ ੩੦ ॥
 ਦਿਸ਼ਟ ਪਰੀ ਤਿਸ ਕਰ ਤੇ ਲਯੋ ॥ ਸਲਤਾ ਬਿਖੈ ਫੈਂਕ ਗੁਰ ਦਯੋ ॥
 ਹੋਰ ਬਹਾਦਰ ਸ਼ਾਹ ਹਰਾਨਾ ॥ ਚਰਨ ਗਹੇ ਮੁਖ ਐਸ ਬਖਾਨਾ ॥

੩੧ ॥ ਮੈਂ ਆਜਜ਼ ਕੋ ਸਲਤਨਤ ਦੀਨ ॥ ਅਤ ਭੂਲਯੋ ਬਖਸ਼ਹੁ
 ਨਿਜ ਚੀਨ ॥ ਦੁਸ਼ਟਨ ਦੰਡ ਦੇਹਿਬੇ ਕਾਰਨ ॥ ਬਚ ਫੁਰਮਾਯੋ ਬੇ
 ਬਡਿਆਰਨ ॥ ੩੨ ॥ ਡਰ ਤੇ ਮੁਝ ਤੇ ਨਹਿੰ ਬਨ ਆਯੋ ॥ ਨਿਜ
 ਸਿਖ ਪਠ ਪਲਟਾ ਤੁਮ ਪਾਯੋ ॥ ਸਭ ਦੋਹੀ ਲੀਨੇ ਤਿਨ ਘਾਇ ॥
 ਅਧਕ ਗਰਧ ਮਾਚਯੋ ਸਭ ਥਾਇ ॥ ੩੩ ॥ ਜਬ ਲਗ ਸਲਤਨਤ
 ਮੁਝ ਕੋ ਦੀਨ ॥ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੁਇ ਸੰਕਟ ਹੀਨ ॥ ਹੁਕਮ ਕਰੋ ਤਿਸ
 ਦੇਹੁ ਹਟਾਇ ॥ ਬਖਸ਼ਹੁ ਅਮਨ ਪ੍ਰਜਾ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ੩੪ ॥ ਸੁਨ
 ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਖਹੁ ਬਖਾਨਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਕੋ ਅਸ ਵਿਧ ਭਾਨਾ ॥
 ਤੁਝ ਪਰ ਕਹਿਨ ਹੁਤੋ ਹਮ ਜੋਇ ॥ ਕਹਿ ਦੀਨੀ ਅਬ ਆਪਹਿ ਸੋਇ
 ॥ ੩੫ ॥ ਚਿੰਤ ਨ ਕਰੋ ਸਾਂਤ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥ ਭਯੋ ਬਿਮੁਖ ਸੋ ਗਯੋ
 ਹਟਾਇ ॥ ਤੁਮ ਤਨ ਲਗ ਪਤਸ਼ਾਹੀ ਆਹਿ ॥ ਪਾਛੇ ਰਾਜ ਪੰਥ
 ਮੁਹਿ ਪਾਹਿ ॥ ੩੬ ॥ ਸੁਨਤ ਬਹਾਦਰ ਸ਼ਾਹ ਹਰਖਾਨਾ ॥ ਮਾਥਾ
 ਬਾਰੰ ਬਾਰ ਝੁਕਾਨਾ ॥ ਬਿਦਾ ਭਯੋ ਜਬ ਚਿਤ ਮਹਿ ਆਈ ॥ ਹੀਰਾ
 ਗੁਰ ਸੁਭ ਦੀਨ ਗਵਾਈ ॥ ੩੭ ॥ ਜਬ ਜਲ ਕੀ ਦਿਸ ਦ੍ਰਿਸਟੀ
 ਪਰੀ ॥ ਦਿਖੀ ਨਦੀ ਹੀਰਨ ਕੀ ਭਰੀ ॥ ਮਿਟੀ ਸਿੰ ਮਨ ਮਹਿ
 ਪਛਤਾਨਾ ॥ ਸਭ ਵਿਧ ਸਮਰਥ ਸਤਿਗੁਰ ਜਾਨਾ ॥ ੩੮ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਚਰਨ ਬੰਦ ਨਿਜ ਸ਼ਾਹ ਗਯੋ ਗੁਰ ਆਏ ਨਿਜ ਥਾਨ ॥
 ਸੇ ਬਲ ਹੀਰਾ ਘਾਟ ਅਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਚਰਤ ਮਹਾਨ ॥ ੩੯ ॥
 ਏਕ ਦਿਵਸ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਨ ਮਹਿ ਕੀਨ ਬਿਚਾਰ ॥
 ਪੰਚ ਸਿੰਘ ਤਬ ਤਿਆਰ ਕਰ ਮਹਿਲ ਕਰੇ ਸੰਗ ਤਿਆਰ ॥ ੪੦ ॥
 ਕਮਰ ਕਸੇ ਕੇ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਸਭ ਸਾਹਿਬ ਕੈਰਹਿ ਦਾਨ ॥
 ਕਰਯੋ ਬਚਨ ਦਿਹਲੀ ਥਿਰੋ ਇਨ ਦਰਸ਼ਨ ਮਮ ਚੀਨ ॥ ੪੧ ॥
 ਬਿਬਸ ਹੋਇ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤ ਜੀ ਨੈਨਨ ਅਸ੍ਰੂ ਬਹਾਇ ॥
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਰ ਨਾਇ ਕੈ ਦਿਹਲੀ ਥਿਤ ਭੇ ਆਇ ॥ ੪੨ ॥

ਦੇਹ ਅੰਤ ਲੈ ਗੁਰ ਸਿਮਰ ਪਤਿਬ੍ਰਤਿ ਧਰਮ ਨਿਬਾਹਿ ॥
 ਪੁਨ ਦੋਨਹੁ ਤਨ ਤਿਆਗ ਕੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰਹਿ ਸਿਧਾਹਿ ॥੪੩॥
 ਜੁਗ ਮਹਿਲਨ ਕੇ ਦੇਹੁਰੇ ਸ੍ਰੀ ਅਸ਼ਟਮ ਗੁਰ ਪਾਸ ॥
 ਕਵਿ ਦਰਸਨ ਤਿਸ ਥਲ ਕਰਯੋ ਅਚਰਜ ਗੁਰੂ ਬਿਲਾਸ ॥੪੪॥
 ਨੰਦ ਲਾਲ ਸਿਖ ਪੇਯ ਗੁਰ ਬਡ ਸਿੱਖੀ ਜਿਹ ਗਯਾਤ ॥
 ਸੁਧਾ ਪਾਨ ਲਲਚਾਇਓ ਉਠਯੋ ਏਕ ਪਰਭਾਤ ॥ ੪੫ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਆਯੋ ਗੁਰ ਢਿਗ ਬੰਦਨ ਕੀਨ ॥ ਭਨੀ ਬਿਨੋ
 ਅਤ ਹੂ ਮਨ ਦੀਨ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਪੁਰ ਅਨੰਦ ਕੇ ਮਾਹਿ ॥ ਰਹਯੋ ਚਰਨ
 ਰਾਵਰ ਕੇ ਪਾਹਿ ॥ ੪੬ ॥ ਸਿੰਘਨ ਰਹਿਤ ਮੁਯਾਦਾ ਜੋਈ ॥ ਮੈਂ
 ਬੂਝੀ ਰਾਵਰ ਸਭ ਗੋਈ ॥ ਸਿੰਘ ਸਜਨ ਕੀ ਰੁਚ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਪੈ
 ਕਛ ਭਾਗ ਮੰਦ ਨਿਜ ਹੇਰੇ ॥੪੭॥ ਬਿਛਰਯੋ ਗਯੋ ਸ਼ਾਹ ਕੇ ਤੀਰ ॥
 ਅਬ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਾ ਚਰਨਨ ਤੀਰ ॥ ਕਰਹੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿ ਸੁਧਾ ਛਕਾਵਹੁ ॥
 ਇਹੁ ਇੱਛਾ ਮਮ ਪੂਰ ਕਰਾਵਹੁ ॥ ੪੮ ॥ ਸੁਨ ਪ੍ਰਭ ਪਾਪਾਰੇ ਤੇ
 ਪ੍ਰਿਅ ਬਾਨੀ ॥ ਕਰੀ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿ ਗੁਰ ਗੁਨ ਖਾਨੀ ॥ 'ਸੁਧਾ ਤਿਆਰ
 ਨਿਜ ਪਾਨ ਛਕਾਇ ॥ ਕਰਯੋ ਲਾਲ ਤੇ ਅਸ ਸੁਖਦਾਇ ॥ ੪੯ ॥
 ਸਭ ਸਿੰਘਨ ਭਾ ਹਰਖ ਮਹਾਨਾ ॥ ਅਸ ਬਿਧ 'ਬਿਲਸਤ ਗੁਰ ਗੁਨ
 ਖਾਨਾ ॥ ਦੀਪ ਸਿੰਘ ਗੁਰ ਤੇ ਜਬ ਗਯੋ ॥ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਪ੍ਰਾਪਤ
 ਭਯੋ ॥ ੫੦ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬਿਨੋਦ ਸਿੰਘ ਪੰਥ ਮਹਾਨਾ ॥ ਤਖਤ ਅਕਾਲ
 ਲਗਾਇ ਦਿਵਾਨਾ ॥ ਹੁਕਮ ਨਾਮ ਤਬ ਦੀਨੋ ਜਾਇ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ
 ਕੀ ਫਤਹ ਬੁਲਾਇ ॥ ੫੧ ॥ ਸਭਨ ਦਰਸ ਕਰ ਬੰਦਨ ਕੀਨ ॥
 ਪਠ ਕੈ ਗੁਰੂ ਖੁਸ਼ੀ ਬਹੁ ਚੀਨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਕੇ ਉਚ ਜਕਾਰੇ ॥
 ਕਰ ਕਰ ਨਿਜ ਨਿਜ ਧਾਮ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ੫੨ ॥ ਪੰਥ ਨ ਮਿਲਯੋ ਬੰਦੇ
 ਸੰਗਾ ॥ ਘਾਲਯੋ ਜਹਿ ਕਹਿ ਪੁਨ ਤਿਹ ਜੰਗਾ ॥ ਪਾਈ ਪਰਾਜੈ ਮੂਢ

ਗੁਮਾਨੀ ॥ ਬੇਮੁਖ ਹੋ ਕਰ ਹੋਯੋ ਫਾਨੀ ॥ ੫੩ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
ਬਾਬਾ ਬਿਨੋਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਅਹਿਵਾਲ ਪਠਨ ਐ ਬਹਾਦਰ
ਸ਼ਾਹਿ ਮੇਲ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਇਕ ਸ਼ਤ ਦਸਮੇਂ
ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੧੭ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਕੇ ਢਿਗ ਆਯੋ ਪਤਸ਼ਾਹਿ ॥

ਅਧਕ ਅਮੀਰ ਵਜੀਰ ਯੁਤ ਬੰਦੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਹਿ ॥ ੧ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਦਰਸਨ ਕਰ ਕਰ ਸਭ ਹਰਖਾਨੇ ॥ ਹੁਤੋ ਨਦੇੜ
ਨਬਾਬ ਮਹਾਨੇ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ ਸਤਿਗੁਰ ਤੀਰਨ ਤੋਹਿ ॥ ਸੁਨ ਤਰੀਫ
ਪਿਖਨ ਇਛ ਮੋਹਿ ॥ ੨ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਸੁਨ ਕੈ ਅਪਰ ਅਮੀਰ ॥
ਪਿਖਨ ਇਛ ਭਾਖੀ ਗੁਰ ਤੀਰ ॥ ਸੁਨ ਤਬ ਸਤਿਗੁਰ ਧਨਖ
ਕਠੋਰਾ ॥ ਲੀਨੋ ਹਾਥ ਪਨਚ ਸਰ ਜੋਰਾ ॥ ੩ ॥ ਬੂਝਯੋ ਜਹਾਂ
ਤਿਨਹੁ ਬਤਲਾਯੋ ॥ ਤਹਾਂ ਤਾਕ ਸਰ ਗੁਰੂ ਚਲਾਯੋ ॥ ਸੁਸ਼ਕ ਤਰੂ
ਥੇ ਗਢਯੋ ਜਾਇ ॥ ਪੰਚ ਬਾਨ ਇਕ ਬਾਨ ਗਢਾਇ ॥ ੪ ॥ ਪਿਖ
ਪਿਖ ਬਿੱਦਯਾ ਸਭਨ ਸਰਾਹੀ ॥ ਧੰਨ ਧੰਨ ਗੁਰ ਮੁਖਹੁ ਅਲਾਹੀ ॥
ਤਬੈ ਸ਼ਾਹਿ ਕਰ ਜੋਰ ਅਲਾਯੋ ॥ ਹੈਦਰਾ ਬਾਦ ਚਹੋਂ ਅਬ ਜਾਯੋ ॥
੫ ॥ ਦਿਹੁ ਆਇਸ ਤੇ ਕਹੋਂ ਪਯਾਨੋ ॥ ਚਿਤ ਤੇ ਨਾਹਿ ਭੁਲਾਵਨ
ਠਾਨੋ ॥ ਪੁਨ ਜਬ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੁ ਹੋਇ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਤਬ ਮੈਂ ਕਰਹੋਂ ਆਨ
ਦਿਦਾਰੀ ॥ ੬ ॥ ਸੁਨ ਕਰਨਾ ਨਿਧ ਬਚਨ ਸੁਨਾਯਾ ॥ ਜਾਹੁ ਸ਼ਾਹੁ
ਕਰ ਯਾਦ ਖੁਦਾਯਾ ॥ ਲੇ ਆਇਸ ਗੁਰ ਕੀ ਕਰ ਨਮੋ ॥ ਗਮਨਯੋਂ
ਸ਼ਾਹੁ ਅਗੁ ਤਹਿ ਸਮੋ ॥ ੭ ॥ ਹੁਤੋ ਨਬਾਬ ਨੰਦੇੜ ਜੁ ਕੇਰਾ ॥ ਤਿਹ
ਕੋ ਸਮਝਾਯ ਬਹੁਤੇਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੁਧ ਸਦ ਲੇਤੇ ਰਹੀਅਹਿ ॥ ਮੋਰ
ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਤਬ ਤੁਮ ਲਹੀਅਹਿ ॥ ੮ ॥ ਪਹੁਚਯੋ ਜਾਇ ਹੈਦਰਾ

ਬਾਦ ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸੈ ^੧ਅਹਿਲਾਦ ॥ ਤੀਸਰ ਜਾਮ ਦਿਵਸ
 ਭਾ ਜਬੈ ॥ ਕਿਤਕ ਸਿੰਘ ਲੇ ਕੈ ਸੰਗ ਤਬੈ ॥ ੯ ॥ ਤਟ ਗੁਦਾਵਰੀ
 ਸੁਠ ਥਲ ਹੇਰਾ ॥ ਮੱਜਨ ਕੀਨ ਬਿਰੇ ਤਿਹ ਬੇਰਾ ॥ ਏਕ ਸਿੱਖ
 ਆਯੋ ਤਿਹ ਸਮੇ ॥ ਭੇਟ ਨਗੀਨਾ ਧਰ ਕਿਯ ਨਮੋ ॥ ੧੦ ॥
^੨ਅਵਲੋਕਯੋ ਲੇਕਰ ਨਿਜ ਹਾਥ ॥ ਗੇਰ ਗੁਦਾਵਰਿ ਮੈਂ ਦਿਯ ਨਾਥ ॥
 ਬਿਸਮਯੋ ਸਿਖ ਮਨ ਚਿਤਵਨ ਠਾਨੀ ॥ ਕੀਮਤ ਨਹੀਂ ਗੁਰੂ ਇਸ
 ਜਾਨੀ ॥ ੧੧ ॥ ਅਸ ਬਿਚਾਰ ਕਰ ਜੋਰ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਹੁ
 ਕੀਮਤ ਕੇਰ ਰੁਵਾਯੋ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਜੇ ਐਸੇ ਲਯੋ ॥ ਤੈ ਨਿਕਾਸ
 ਅਬ ਕਛੁ ਨ ਗਯੋ ॥ ੧੨ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨੀਰ ਮਿਲੈ ਗੋ ਜਾਇ ॥
 ਸੁਨ ਕੈ ਸਿਖ ਪ੍ਰਵੇਸਯੋ ਧਾਇ ॥ ਜਲ ਅੰਤਰ ਜਬ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਲਗਾਈ ॥
 ਪਿਖੇ ਨਗੀਨ ਪਰੇ ਸਮਦਾਈ ॥ ੧੩ ॥ ਗਨ ਹੀਰਨ ਕੇ ^੩ਗੰਜ
 ਲਗਾਏ ॥ ਲਖੀ ਪ੍ਰਭੂ ਮਾਯਾ ਬਿਸਮਾਏ ॥ ਕਹਾਂ ਨਗੀਨੇ ਕੇਰ
 ਗੁਮਾਨਾ ॥ ਜਬਰ ਜਵਾਹਰ ਜ਼ਾਹਰ ਠਾਨਾ ॥ ੧੪ ॥ ਸਭ ਤਜ
 ਸੀਘ੍ਰ ਨਿਕਸ ਤਬ ਆਯੋ ॥ ਪਗ ਪੰਕਜ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਲਪਟਯੋ ॥ ਮੈਂ
 ਅਜਾਨ ਮਹਿਮਾ ਨਹਿ ਜਾਨੀ ॥ ਤੀਨ ਲੋਕ ਮਾਲਕ ਗੁਨ ਖਾਨੀ
 ॥ ੧੪ ॥ ਬਖਸ਼ਹੁ ਭੂਲ ਸੁ ਬਖਸ਼ਨ ਹਾਰੇ ॥ ਮੁਸਕਾਵਤ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਹੁ
 ਉਚਾਰੇ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕੋ ਸਿਮਰਨ ਕਰਯੋ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਸੰਕਟ
 ਹਰਯੋ ॥ ਸੁਨ ਸਿਖ ਚਰਨ ਬੰਦਨਾ ਕੀਨ ॥ ਭਾ ਨਿਹਾਲ ਨਿਜ
 ਆਤਮ ਚੀਨ ॥ ਆਏ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਿਵਰ ਮਝਾਰੇ ॥ ਘਾਟ ਨਗੀਨਾ
 ਬਿਦਤਯੋ ਸਾਰੇ ॥ ੧੭ ॥

ਦੋਹਿਰਾ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਪ੍ਰਾਤਹਿ ਕਾਲ ਮਹਿੰ ਉਠ ਗੁਰ ਕੀਨ ਸਨਾਨ ॥

ਨਿਜ ਸੂਰੂਪ ਮਹਿੰ ਬਿਤ ਭਏ ਭੇ ਉਥਾਨ ਜਬ ਆਨ ॥ ੧੮ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀਨ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ

ਜਸ ਹੁਕਮ ਉਚਾਰਾ ॥ ਭਯੋ ਸਪੂਰਨ ਸਭ ਬਿਧ ਸੋਇ ॥ 'ਸੇਸ
ਕਰਨ ਅਬ ਲਖਯੋ ਨ ਕੋਇ ॥ ੧੯ ॥ ਇਸ ਤੇ ਤਨ ਸਬੂਲ ਅਬ
ਤਿਆਗਹਿ ॥ ਜਾਹਿ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਮਹਿ ਪਾਗਹਿ ॥ ਪੰਚ ਸਸਤ੍ਰ
ਤਨ ਖਾਵਹਿ ਘਾਈ ॥ ਆਯੁਧ ਧਰਬੇ ਕੀ ਬਡਿਆਈ ॥ ੨੦ ॥
ਅਸ ਬਿਚਾਰ ਕਰ ਆਇ ਦਿਵਾਨ ॥ ਥਿਰੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਸੋਭ ਮਹਾਨ ॥
ਪਰਵਾਰਤ ਸਿੰਘ ਥਿਰੇ ਬਿਸਾਲੇ ॥ ਤੀਸਰ ਪਹਿਰ ਭਯੋ ਜਿਸ ਕਾਲੇ
॥ ੨੧ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਪਠਾਨ ਤਬੈ ਇਕ ਆਯੋ ॥ ਕਰ ਸਲਾਮ ਕੋ ਸੀਸ
ਨਿਵਾਯੋ ॥ ਅਦਬ ਸਾਥ ਆਗੇ ਰਹਿ ਖਰਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ
ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਪਰਯੋ ॥ ੨੨ ॥ ਕੌਨ ਮਰਦ ਕੀਨੋ ਕਿਮ ਆਵਨ ॥ ਬੂਝਯੋ
ਕਰ ਤੂੰ ਹਮੈਂ ਬਤਾਵਨ ॥ ਕੌਨ ਨਾਮ ਹੈ ਪਿਤਾ ਪਿਤਾਮਾ ॥ ਦੇਸ
ਕੌਨ ਹੈ ਪੁਰ ਕਿਸ ਧਾਮਾ ॥ ੨੩ ॥ ਕੌਨ ਹੇਤ ਹਮ ਪੈ ਚਲ ਆਯੋ ॥
ਸਕਲ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸੁਨਯੋ ਹਮ ਚਾਯੋ ॥ ਸੁਨ ਪਠਾਨ ਕੇ ਪੂਤ ਉਚਾਰਾ ॥
ਹੁਤੇ ਪੈਂਦ ਖਾਂ ਦਾਦ ਹਮਾਰਾ ॥ ੨੪ ॥ ਨਾਮ ਪਿਦਰ ਕੋ ਸੈਂਦੇ
ਖਾਨਾ ॥ ਗੁਲ ਖਾਂ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਬਖਾਨਾ ॥ ਕਰੋਂ ਨੌਕਰੀ ਢਿਗ
ਪਤਸ਼ਾਹਿ ॥ ਅਬ ਇਤ ਆਯੋ ਹੈ ਨਿਰਬਾਹਿ ॥ ੨੫ ॥ ਸੁਜਸ
ਸੁਨਿਯੋਂ ਰਾਵਰ ਇਤ ਆਯੋ ॥ ਦਰਸਨ ਕਰ ਕੈ ਚਿਤ ਹਰਖਾਯੋ ॥
ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਖਾਨ ਸਨਮਾਨਾ ॥ ਕਹਯੋ ਸਮੀਪ ਬਠਾਵਨ ਠਾਨਾ
॥ ੨੬ ॥ ਪੰਚ ਅਸ਼ਰਫੀ ਬਖਸ਼ਨ ਕੀਨ ॥ ਲੇਕਰ ਗੁਲ ਖਾਂ ਹਰਖਯੋ
ਪੀਨ ॥ ਪੁਨ ਸਭ ਸਿੰਘਨ ਪ੍ਰਾਤਹ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਗੁਲ ਖਾਂ ਪੌਤ੍ਰ ਤਿਸੀ
ਕੋ ਪਾਯੋ ॥ ੨੭ ॥ ਸਿਰੀ ਪਿਤਾਮੇਂ ਜੋ ਪ੍ਰਤਪਾਰੇ ॥ ਯਹ ਜਬ
ਆਵਹਿ ਨਿਕਟ ਹਮਾਰੇ ॥ ਰੋਕਹਿ ਨਾਹਿ ਸਿੰਘ ਇਸ ਕੋਇ ॥ ਸੁਨਤ
ਖਾਨ ਬਹੁ ਹਰਖਤ ਹੋਇ ॥ ੨੮ ॥ ਕਰ ਸਲਾਮ ਭਾ ਬਿਦਾ
ਤਦਾਇ ॥ ਗਯੋ ਪਠਾਨਨ ਮਹਿ ਪ੍ਰਵਸਾਇ ॥ ਬੂਝਯੋ ਤਿਨ ਤੂੰ ਕਹਾਂ

ਸਿਧਾਯੋ ॥ ਗੁਲ ਖਾਂ ਸਗਰੋ ਹਾਲ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ੨੯ ॥ ਸੁਨ ਤਿਨ
 ਕਹਯੋ ਬਿਗੈਰਤ ਭਾਰਾ ॥ ਹਰ ਗੁਬਿੰਦ ਗੁਰ ਪੈਂਦੇ ਮਾਰਾ ॥ ਸੈਂਦੇ
 ਖਾਨ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਮਾਹਿੰ ॥ ਹਤਯੋ ਇਨ ਕਰ ਤੇ ਲਿਹੁ ਪਾਹਿ ॥
 ੩੦ ॥ ਤੂੰ ਕਪੂਤ ਹੈ ਤਿਸ ਢਿਗ ਜਾਇੰ ॥ ਕਰੀ ਸਲਾਮ ਇਨਾਮ
 ਲਿਆਇੰ ॥ ਹੈਫ ਤੋਹਿ ਧਿਕ ਜਨਮ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਬਦਲਾ ਲੇਹੁ ਪਿਤਾ
 ਇਹੁ ਬਾਰਾ ॥ ੩੧ ॥ ਤਬ ਤੂੰ ਪੂਤ ਪਠਾਨ ਕਹਾਵਹਿੰ ॥ ਨਤ ਤੂੰ
 ਗੀਦੀ ਜਗ ਪ੍ਰਗਟਾਵਹਿੰ ॥ ਸੁਨ ਗੁਲ ਖਾਨ ਸਰੀਕਨ ਤਾਨੇ ॥ ਸਰ
 ਸਮ ਲਗੇ ਲੀਨ ਮਨ ਠਾਨੇ ॥ ੩੨ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਆਇਸ ਹਮਹੁ
 ਉਚਾਰੀ ॥ ਨਹਿੰ ਰੋਕੇ ਆਵਹਿ ਜਹਿੰ ਬਾਰੀ ॥ ਘਾਤ ਪਾਇ ਅਬ
 ਕਰੋਂ ਪ੍ਰਹਾਰਾ ॥ ਨਹਿੰ ਕਰ ਹੋਂ ਕਿਹ ਬਿਧ ਅਬ ਟਾਰਾ ॥ ੩੩ ॥
 ਅਸ ਬਿਚਾਰ ਦੈ ਦਿਵਸ ਬਿਤਾਇ ॥ ਕਾਲ ਪਰੇਰਯੋ ਤਿਹ ਕੇ
 ਆਇ ॥ ਲੇ ਖੰਜਰ ਇਕ ਪਟਨ ਦੁਰਾਹਿ ॥ ਭੋਗ ਪਰਯੋ ਸੇਦਰ ਜਬ
 ਆਹਿ ॥ ੩੪ ॥ ਇਤ ਉਤ ਭਏ ਸਿੰਘ ਜਿਹ ਕਾਲਾ ॥ ਆਯੋ ਗੁਲ
 ਖਾਂ ਤਬ ਤਿਹ ਕਾਲਾ ॥ ਪਹਿਰੇ ਦਾਰ ਸਿੰਘਨ ਪਹਿਚਾਨਾ ॥ ਗੁਰੂ
 ਹੁਕਮ ਤੇ ਹਟਕ ਨ ਠਾਨਾ ॥ ੩੫ ॥ ਅਗ੍ਰ ਸਧਾਯੋ ਗੁਰ ਕੇ ਪਾਸ ॥
 ਜਿਹ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਸਮਾਦ ਬਿਲਾਸ ॥ ਏਕਲ ਥਿਰੇ ਖਾਨ ਕਰ ਨਮੋ ॥
 ਜਾਨਯੋਂ ਸਭ ਬਿਧ ਨੀਕੇ ਸਮੇ ॥ ੩੬ ॥ ਤਉ ਭੈ ਤੇ ਨਹਿੰ ਸਕਯੋ
 ਪ੍ਰਹਾਰਾ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਤਬ ਤਿਹ ਬਾਰਾ ॥ ਖੰਜਰ ਜੁਗ ਗੁਰ ਨਿਕਟ
 ਰਖਾਏ ॥ ਜੋ ਪਾਲੀ ਪੁਰ ਸਿਖ ਬੇ ਲਿਆਏ ॥ ੩੭ ॥ ਬਹੁ ਤੀਛਨ
 ਲੇ ਕਰ ਮਹਿੰ ਧਾਰਾ ॥ ਗੁਲ ਖਾਂ ਕੋ ਨਿਜ ਨਿਕਟ ਹਕਾਰਾ ॥ ਕਰਯੋ
 ਨਿਕਾਸਨ ਤਿਹ ਕਰ ਦਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਪੁਨ ਐਸੇ ਕਹਯੋ ॥ ੩੮ ॥
 ਐਸੇ ਖੰਜਰ ਹੋ ਕਰ ਮਾਇ ॥ ਐਸਰ ਪਾਇ 'ਸ਼ੱਤ੍ਰੁ ਨਹਿੰ ਘਾਇ ॥
 ਇਸ ਤੇ ਪਰੇ ਐਰ ਕੋ ਗੀਦੀ ॥ ਜਾਨਹੁ ਗੁਲ ਖਾਂ ਬਾਤ 'ਤਗੀਦੀ

॥ ੩੯ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਸਤਿਗੁਰ 'ਨੈਨ ਮਿਚਾਇ ॥ ਹੋਸਲ ਤਬ ਗੁਲ
 ਖਾਨ ਬਢਾਇ ॥ 'ਬਖਸ ਸਬਲ ਖੰਜਰ ਪ੍ਰਵਸਾਯੋ ॥ 'ਕਰ ਕੰਪਯੋ
 ਨਹਿੰ ਦੀਰਘ ਘਾਯੋ ॥ ੪੦ ॥ ਲਗੇ ਘਾਵ ਤੇ 'ਕੋਪ ਬਿਸਾਲੇ ॥
 'ਖਗ ਗਾਤੇ ਤੇ ਲੀਨ ਸੰਭਾਲੇ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਭ ਵਾਰ ਪ੍ਰਹਾਰਯੋ ॥
 ਦੋ ਧਰ ਕਰ ਭੂਮੀ ਪੈ ਡਾਰਯੋ ॥ ੪੧ ॥ ਹਾਇ ਉਚਾਰਯੋ ਗਿਰਤਯੋ
 ਜਬੈ ॥ ਇਤ ਉਤ ਤੇ ਸਿੰਘਨ ਆ ਸਬੈ ॥ ਗੁਲ ਖਾਂ ਪਰਯੋ ਨਿਹਾਰਯੋ
 ਤਿਸੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਘਾਵ ਲਖਯੋ ਨਾ ਕਿਸੇ ॥ ੪੨ ॥ ਜਬ ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ
 ਢਿਗ ਗਯੋ ॥ 'ਰੁਧ ਪ੍ਰਵਾਹਿ ਬਿਲੋਕਤ ਭਯੋ ॥ 'ਬਾਰੋ ਸਗਰੋ ਲਾਲ
 ਸੁ ਬਰਣੇ ॥ ਹੋਰਯੋ ਆਸਤਰਣ ਭੀ 'ਅਰਣੇ ॥ ੪੩ ॥ ਮਹਾਰਾਜ
 ਬਿਤ ਧੀਰਜ ਧਾਰੀ ॥ ਉਚੇ ਸਿੰਘ ਸੰਤੋਖ ਉਚਾਰੀ ॥ ਲਗਯੋ ਘਾਵ
 ਗੁਰ ਤਨ ਪੈ ਭਾਰਾ ॥ ਆਇ ਸਭਨ ਪਿਖ ਬਸਤਰ ਟਾਰਾ ॥ ੪੪ ॥
 ਕਹਯੋ ਘਾਵ ਪ੍ਰਭ ਲਗਯੋ ਬਡੇਰੇ ॥ ਚਰਤ ਨ ਜਾਨਯੋ ਜਾਇ ਸੁ
 ਤੇਰੇ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਧੀਰਜ ਹੇਤ ਉਚਾਰੇ ॥ ਅਲਪ ਘਾਵ ਪਰਵਾਹ ਨ
 ਧਾਰੇ ॥ ੪੫ ॥ ਪਿਤਾ ਪਿਤਾਮੇ 'ਪਲਟੇ ਚਾਹਯੋ ॥ ਹਤੀ ਤੇਗ
 ਪ੍ਰਿਬਮਹਿ ਤਿਹ ਘਾਯੋ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਚਾਹਤ ਨੀਕੇ ਭਈ ॥ ਤਜਹੁ
 ਚਿੰਤ ਕਿਮ ਧਾਰਹੁ ਨਈ ॥ ੪੬ ॥ ਸੁਨ ਸਿੰਘ ਧੀਰਜ ਧਰ ਜਲ
 ਲਿਆਇ ॥ ਕਰਯੋ 'ਪਖਾਰਣ ਘਾਵ ਤਦਾਇ ॥ ਅਮਰ ਸਿੰਘ
 ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਰਾਵ ॥ ਭਲੀ ਭਾਂਤ ਸੀਪਯੋ ਗੁਰ ਘਾਵ ॥ ੪੭ ॥ ਮਰੁਮ
 ਲਗਾਇ ਬਾਂਧ ਦਿਢ ਕੀਨ ॥ ਬਿਰੇ ਬਹਾਦਰ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ਰੁਚ
 ਅਨ ਹਾਰ ਅਸਨ ਕੋ ਖਾਯੋ ॥ ਨਿਸਾ ਬਿਤੀਤੀ ਦਿਨ ਚਢ ਆਯੋ
 ॥ ੪੮ ॥ ਪਸਰੀ ਸੁਧ ਜਿਤ ਕਿਤ ਤਿਹ ਬਾਰੀ ॥ ਸੁਨਯੋ

੧ ਅਖਾਂ ਮਾਟੀਆਂ ।

੨ ਵਖੀ ਵਿਚ ।

੩ ਹਥ ਕੰਬਿਆਂ ।

੪ ਗੁਸਾ ।

੫ ਕਿਰਪਾਨ ।

੬ ਲਹੂ ।

੭ ਕਪੜੇ ।

੮ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦਾ ।

੯ ਬਦਲਾ ।

੧੦ ਜ਼ਖਮ ਧੋਕੇ ।

ਨਬਾਬ ਨਦੇੜ ਮੁਝਾਰੀ ॥ ਖਬਰ ਬਹਾਦਰ ਸ਼ਾਹ ਕੋ ਦੀਨ ॥ ਖਾਨ
 ਕੈਦ ਸਗਰੇ ਕਰ ਲੀਨ ॥ ੪੯ ॥ ਸੁਨਯੋਂ ਜਬੈ ਬਹਾਦਰ ਸ਼ਾਹਿ ॥
 ਤਤ ਛਿਨ ਆਯੋ ਸੰਗ ਜਰਾਹਿ ॥ ਮਿਲਯੋ ਆਇ ਪਗ ਬੰਦਨ
 ਧਾਰੀ ॥ ਬਹੁ ਅਫਸੋਸ ਕੀਨ ਤਬ ਜ਼ਾਰੀ ॥ ੫੦ ॥ ਜ਼ਖਮ ਜਰਾਹਨ
 ਕੈ ਦਿਖਰਾਯੋ ॥ ਮੈਲਯੋ ਪਿਖ ਸ਼ਾ ਹਰਖ ਬਢਾਯੋ ॥ ਕਰੀ ਅਰਜ਼
 ਅਬ ਹੁਕਮ ਸੁਨਾਵੇ ॥ ਖਾਨਨ ਅਖਲਨ ਕੈ ਮਰਵਾਵੇ ॥ ੫੧ ॥
 ਸੁਨ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਤਿਆਗ ਸਭ ਦੀਜਹਿ ॥ ਇਨ ਕੈ ਕਛ ਸਜਾਇ
 ਨਹਿ ਦੀਜਹਿ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਕੋ ਅਸ ਬਿਧ ਭਾਯੋ ॥ ਅਸ ਕਹਿ
 ਬੰਦੀ ਸਭਨ ਛੁਟਾਯੋ ॥ ੫੨ ॥ ਰਹਯੋ ਕਿਤਕ ਦਿਨ ਗੁਰ ਕੇ ਤੀਰ ॥
 ਕੀਨੋ ਗੁਰ ਇਸ਼ਨਾਨ ਸਰੀਰ ॥ ਲਗਯੋ ਦਿਵਾਨ ਤਬੈ ਬਹੁ ਭਾਰੀ ॥
 ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਸਿੰਘਨ ਮਹੁ ਭਾਰੀ ॥ ੫੩ ॥ ਦਾਨ ਦੀਨ ਬਹੁ ਕਰੇ
 ਕਰਾਹਿ ॥ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਹਿਤ ਦਰਸਨ ਆਹਿ ॥ ਕਰੀ ਖਰਾਇਤ ਤਿਸ
 ਬਹੁ ਭਾਰੀ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਸੁਖ ਕਾਰੀ ॥ ੫੪ ॥ ਬਡ ਮੋਲੇ
 ਸਿਰ ਪਾਉ ਮੰਗਾਇ ॥ ਸੰਗ ਸ਼ਾਹ ਤਿਨ ਦੀਨ ਜਰਾਹਿ ॥ ਬਿਦਾ
 ਭਯੋ ਸ਼ਾਹ ਗੁਰ ਤੇ ਗਯੋ ॥ ਸੁਜਸ ਗੁਰੂ ਕੋ ਜਗ ਬਿਦਤਯੋ ॥ ੫੫ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਨਗੀਨਾ
 ਘਾਟ ਐ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਘਾਵ ਲਗਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਇਕ
 ਸ਼ਤ ਅਸ਼ਟ ਦਸਮੇਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੧੮ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਦਸਮੇਸ ਜੀ ਚਹਯੋ ਬਕੁੰਠ ਪਯਾਨ ॥

ਦੀਪ ਮਾਲ ਕੇ ਦਿਵਸ ਸੁਭ ਲਾਯੋ ਅਧਕ ਦੀਵਾਨ ॥ ੧ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਚਹੁ ਦਿਸ ਤੇ ਸੰਗਤ ਚਲ ਆਈ ॥ ਦਰਸਨ
 ਕਰ ਮਨ ਇੱਛਤ ਪਾਈ ॥ ਮੇਲਾ ਭਯੋ 'ਸਕੇਲਾ ਭਾਰਾ ॥ ਆਇ
 ਅਮੀਰ ਅਧਕ ਸਰਦਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਹੁਤੋ 'ਸਰਾਸਨ ਗੁਰ ਢਿਗ

ਪਰਯੋ ॥ ਸਬਜ ਹੰਗ ਨਵ ਟੰਕਨ ਕਰਯੋ ॥ ਕਿਤਕ ਅਮੀਰ ਪਿਖਤ
 ਮਨ ਲਿਆਇ ॥ ਇਸ ਕੋ ਸਕ ਹੈ ਕੋਨ ਚਢਾਇ ॥ ੩ ॥ ਹਿਤ
 ਦਿਖਲਾਵੇ ਗੁਰ ਢਿਗ ਧਰਯੋ ॥ ਬਿਨੋ ਕਰਤ ਇਕ ਐਸ ਉਚਰਯੋ ॥
 ਮਹਾਰਾਜ ਮਮ ਚਾਹੁ ਪੁਰੀਜਹਿ ॥ ਧਨਖ ਕਠੋਰ ਚਢਾਇ ਦਿਖੀਜਹਿ
 ॥ ੪ ॥ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਗੁਰੂ ਸੁਨ ਜਬੈ ॥ ਧਨਖ ਕਠੋਰ ਉਠਾਯੋ
 ਤਬੈ ॥ ਖੈਂਚਯੋ ਚਿਰੜ ਚਿਰੜ ਕਰ ਟੇਰਾ ॥ 'ਚੁਟਕੀ ਕੀਨ ਸ੍ਰਵਨ
 ਕੇ ਨੇਰਾ ॥ ੫ ॥ 'ਜੁਗ ਗੋਸ਼ੇ ਲਿਫ ਕੈ ਨਿਜਰਾਇ ॥ ਬਾਲੇ ਤੀਨ
 ਦੀਨ ਦਿਖਰਾਇ ॥ ਪਿਖ ਸਭ ਧੰਨਜ ਧੰਨਜ ਗੁਰ ਰੇ ॥ ਪਗ ਬੰਦ
 ਆਇਸ ਲੇ ਚਲ ਪਰੇ ॥ ੬ ॥ ਬਲ ਧਨ ਐਂਚਨ ਗੁਰ ਬਹੁ ਲਾਗੇ ॥
 ਸੀਪੇ ਜ਼ਖਮ ਤੂਟ ਗੇ ਤਾਗੇ ॥ ਰੁਧਰ ਨਿਕਸ ਤਰ ਭਯੋ ਪੁਸ਼ਾਕਾ ॥
 ਪਿਖੇ 'ਹੋਲ ਢਿਗ ਚਿਤ ਸਭਨਾ ਕਾ ॥ ੭ ॥ ਹਾਥ ਜੇਰ ਸਭ ਅਰਜ
 ਗੁਜਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕਹਾਂ ਕੀਨ ਇਹ ਬਾਰੀ ॥ 'ਅੱਲੇ ਘਾਵ ਅਧਕ
 ਬਲ ਲਾਯੋ ॥ ਜਿਸ ਤੋ ਪੁਨਹਿ ਰੁਧ ਨਿਕਸਾਯੋ ॥ ੮ ॥ ਤਤ ਛਿਨ
 ਆਯੋ ਗੁਰੂ ਜਰਾਹਿ ॥ ਪੁਨਹਿ ਘਾਵ ਕੇ ਸੀਪਯੋ ਚਾਹਿ ॥ ਕਹਯੋ ਗੁਰੂ
 ਅਬ ਸੀਉ ਨ ਫੇਰ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਮਰਜੀ ਅਸ ਹੇਰ ॥ ੯ ॥ ਕਹਿ
 ਬਹੁ ਰਹੇ ਸਿਲਾਯੋ ਨਾਹਿ ॥ ਪਟੀਆ ਦਿਢ ਕਰ ਬੰਧੀ ਤਾਹਿ ॥
 ਕਿਹ ਬਿਧ ਕੀ ਪਰਵਾਹਿ ਨ ਕੀਨ ॥ ਦਿਢ ਹੁੈ ਥਿਰੇ ਦਰਸ ਸਭ
 ਦੀਨ ॥ ੧੦ ॥ ਨਿਸਾ ਬਿਤੀ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਨ ਖਾਨਾ ॥ ਦਯਾ ਸਿੰਘ
 ਕੇ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਨਾ ॥ ਹਮਰੀ ਅਬ ਤਿਆਰੀ ਪਰਲੋਕ ॥ ਕਰੋ
 ਤਿਆਰੀ ਬਿਨ ਹੁੈ ਸ਼ੋਕ ॥ ੧੧ ॥ ਪੰਚਮ ਬਿਤ ਹਮ ਕਰੈਂ ਪਯਾਨਾ ॥
 ਕਰੋ ਜੱਗ ਇਕ ਅਬੈ ਮਹਾਨਾ ॥ ਘ੍ਰਿਤ 'ਮਿਸ਼ਟਾਨ ਚੂਨ ਅਨਵਾਵਹੁ ॥
 ਦੇ ਧਨ ਬਹੁ ਨਰ ਚਤਰ ਪਠਾਵਹੁ ॥ ੧੨ ॥ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਸੁਨ ਗੁਰ

੧ ਹਬ ਦੀ ਚੁਟਕੀ ।

੨ ਧਨਖ ਦੀਆ ਦੋਵੇਂ ਨੁਕਰਾਂ ।

੩ ਡਰ ।

੪ ਨਰਮ ਜ਼ਖਮ ।

੫ ਮਿਠਾ ।

ਤੇ ਪਿਆਰਾ ॥ ਭਯੋ ਸ਼ੋਕ ਮਨ ਮਹੁ ਅਤ ਭਾਰਾ ॥ ਪਰ ਗੁਰ ਕਰਨੀ
 ਕੈਨ ਹਟਾਇ ॥ ਸਤ ਬਚ ਕਹਿੰ ਸਿੰਘਨ ਮਹਿ ਆਇ ॥ ੧੩ ॥
 ਹੁਕਮ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਭ ਸੁਨ ਪਾਯੋ ॥ ਜਾਨਯੋ ਸਭ ਗੁਰ ਚਹਿਤ
 ਸਿਧਾਯੋ ॥ ਕੋਸ਼ਪ ਤੇ ਧਨ ਲੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ॥ ਪੁਰ ਤੇ ਲਿਆਏ ਸੇਜ
 ਬਡੇਰਾ ॥ ੧੪ ॥ ਨਿਸਾ ਬਿਤੀ ਏਕਮ ਦਿਨ ਭਯੋ ॥ ਪੁਨ ਸ੍ਰੀ
 ਸਤਿਗੁਰ ਹੁਕਮ ਸੁਨਯੋ ॥ ਪੁਰ ਮਹੁ ਚਤ੍ਰ ਬਰਨ ਜੋ ਬਾਸੇ ॥ ਐ
 ਗ੍ਰਾਮਨ ਮਹਿ ਬਸਹਿ ਜੁ ਰਾਸੇ ॥ ੧੫ ॥ ਨਿਵਤਾ ਸਭ ਕੇ ਅਬ
 ਕਹਿ ਦੇਵਹੁ ॥ ਕਲ ਕੇ ਭੋਜਨ ਯਗ ਕੇ ਜੇਵਹੁ ॥ ਤੀਨ ਦਿਵਸ ਹੁ
 ਹੈ ਜੋਗ ਭਾਰਾ ॥ ਦੁਤੀਯਾ ਤ੍ਰਿਤਯਾ ਚਤ੍ਰਥ ਸਾਰਾ ॥ ੧੬ ॥ ਜੋ ਭੋਜਨ
 ਕੇ ਆਵੇ ਖਾਇ ॥ ਮਨੋਂ ਕਾਮਨਾਂ ਸੇ ਨਰ ਪਾਇ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਪੁਨ
 ਗ੍ਰਾਮਨ ਨਰ ਭੀਜੇ ॥ ਨਿਵਤਾ ਦੀਨ ਸੰਤ ਗਿਰਹੀਜੇ ॥ ੧੭ ॥
 ਚਾਰ ਬਰਨ ਐ ਆਸ੍ਰਮ ਚਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਨਿਵਤਾ ਸੁਨ ਆਨੰਦ ਧਾਰਾ ॥
 ਆਪਸ ਮਹੁ ਸਭ ਕਹਿੰ ਇਹ ਭਾਹਿ ॥ ਕੁਨਕਾ ਜੋ ਨਰ ਗੁਰ ਕੇ
 ਖਾਹਿ ॥ ੧੮ ॥ ਪਾਵਨ ਤਨ ਮਨ ਤਿਸਕੋ ਹੋਈ ॥ ਰਾਖਯੋ ਧਰਮ
 ਗੁਰੂ ਇਹ ਸੋਈ ॥ ਪੰਚ ਦਿਵਸ ਆਗੇ ਬਿਦਤਾਯੋ ॥ ਨਿਜ ਥਲ
 ਬੈਕੁੰਠ ਗਮਨਯੋ ਚਾਹਯੋ ॥ ੧੯ ॥ ਏਕਮ ਦਿਵਸ ਬਿਤਾ ਇਸ
 ਭਾਇ ॥ ਨਿਸਾ ਬਿਤੀਤੀ ਅਰਧ ਜਬਾਇ ॥ ਉਠੇ ਗੁਰੂ ਦਸਮੇ
 ਪਤਿਸ਼ਾਇ ॥ ਸਿੰਘਨ ਆਗਯਾ ਦੀਨ ਸਬਾਇ ॥ ੨੦ ॥ ਕਰ ਸਨਾਨ
 ਸਭ ਦੇਗ ਲਗਾਇ ॥ ਪੰਚਾਮ੍ਰਿਤ ਬਹੁ ਪ੍ਰਥਮ ਸਜਾਇ ॥ ੧ ਪੂਪ
 ੨ ਪੂਰਕਾ ੩ ਦਧ ਕੇ ਬਰੇ ॥ ਭਾਜੀ ਅਨਕ ਕਚੋਰੀ ਕਰੇ ॥ ੨੧ ॥
 ਦਿਵਸ ਚਢੇ ਲਗ ਸਭ ਭਾ ਤਿਆਰਾ ॥ ਇਤ ਗੁਰ ਲਾਯੋ ਬਡ
 ਦਰਬਾਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਗੁਰ ਤਬੈ ॥ ਕੀਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਤਖਤ
 ਪਰ ਫਬੈ ॥ ੨੨ ॥ ਉਪਰ ਤਨਯੋਂ ਬਿਤਾਨ ਅਪਾਰ ॥ ਲਰੀ

ਮੋਤੀਅਨ ਝਾਲਰ ਦਾਰ ॥ ਕੰਚਨ ਚੋਬਨ ਰੇਸਮ ਡੋਰ ॥ ਕਸੀ ਬਾਂਧ
 ਢੁਰਵਾਵਹਿ ਚੋਰ ॥ ੨੩ ॥ ਸਨਮੁਖ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤਬ ਥਿਰੇ ॥
 ਰਾਗੀ ਇਕ ਦਿਸ ਕੀਰਤਨ ਕਰੇ ॥ ਚਾਰ ਬਰਨ ਖਟ ਦਰਸਨ
 ਆਯੋ ॥ ਦਰਸਨ ਕਰ ਕਰ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ ॥ ੨੪ ॥ ਥਿਰੇ ਸਭੈ
 ਗੁਰ ਸਭਾ ਮਝਾਰਾ ॥ ਤਬ ਗੁਰ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਜੋ ਪਿਆਰਾ ॥ ਅਪਰ
 ਸਿੰਘ ਲੇ ਸੰਗ ਸਬਾਇ ॥ ਆਇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਢਿਗ ਘਘਿਆਇ ॥
 ੨੫ ॥ ਹਾਥ ਬਾਂਧ ਕੈ ਕੀਨਸ ਬਿਨਤੀ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਹਮ ਸਭ ਮਨ
 ਬਹੁ ਗਿਨਤੀ ॥ ਨਵ ਪਤਿਸ਼ਾਹਿ ਅੰਤ ਕੋ ਸਾਰੇ ॥ ਦੁਤਿਜ ਗੁਰੂ
 ਨਿਜ ਥਲ ਬੈਠਾਰੇ ॥ ੨੬ ॥ ਸੰਗਤ ਸਭ ਲੜ ਤਿਸਕੇ ਲਾਵਹਿ ॥
 ਪੁਨਹਿ ਆਪ ਬੈਕੁੰਠ ਸੁ ਜਾਵਹਿ ॥ ਅਬ ਰਾਵਰ ਚਹਿ ਬੈਕੁੰਠ ਜਾਯਾ ॥
 ਗੁਰ ਕੋ ਪੰਥ ਚਾਰ ਕੁੰਟ ਛਾਯਾ ॥ ੨੭ ॥ ਤਜਯੋ ਦੇਸ ਹਮ ਪਰਨਾ
 ਤੇਰਾ ॥ ਜਾਹੁ ਕਾਹਿ ਲੜ ਲਾ ਕੈ ਛੋਰਾ ॥ ਕਿਸ ਕੋ ਵੱਲੀ ਅਪਨ
 ਲਖਾਵਹਿ ॥ ਕਿਹ ਆਗੇ ਪ੍ਰਭ ਸੀਸ ਨਿਵਾਵਹਿ ॥ ੨੮ ॥ ਮਨੋ
 ਕਾਮਨਾ ਕਹਿ ਤੇ ਪਾਵਹਿ ॥ ਬਿਨਾ ਦਰਸ ਕਸ ਮਨ ਸਿਤਲਾਵਹਿ ॥
 ਸੁਭ ਮਾਰਗ ਮੁਹਿ ਕੋਨ ਬਤਾਵਹਿ ॥ ਨਰਕ ਪਰਨ ਤੇ ਕੋਨ ਛੁਟਾਵਹਿ
 ॥ ੨੯ ॥ ਔਖੇ ਘਾਟ ਸਹਾਇਕ ਕੋਨ ॥ ਵਸੀਅਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਨਾ
 ਭੈਨ ॥ ਸੁਨ ਸਿੰਘਨ ਤੇ ਅਤ ਮੁਦ ਧਾਰੀ ॥ ਚੰਦ ਬਚਨ ਬਚ ਸੁਧਾ
 ਉਚਾਰੀ ॥ ੩੦ ॥ ਅਹੋ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਮਮ ਪਿਆਰਾ ॥ ਆਦ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਾਰਾ ॥ ਕੀਨੋ ਪ੍ਰਥਮਹੁ ਯਹ ਉਪਕਾਰਾ ॥ ਗਿਰਾ
 ਰਚੀ ਹਿਤ ਜਗ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ੩੧ ॥ ਪੁਨ ਗੁਰ ਕੀਨ ਤਿਸੈ
 ਪਰਕਾਰਾ ॥ ਰਚੀ ਗਿਰਾ ਜਾ ਮਹਿ ਅਤਿ ਸਾਰਾ ॥ ਪੰਚਮ ਗੁਰ ਇਕ
 ਥਲ ਕਰ ਸਾਰਾ ॥ ਕਰਯੋ ਜਹਾਜ ਜਗਤ ਹਿਤ ਪਾਰਾ ॥ ੩੨ ॥
 ਨਵਮ ਗੁਰੂ ਬਾਨੀ ਜੁ ਮਹਾਨੀ ॥ ਹਮ ਮਿਲਾਇ ਕੀਨੀ ਇਕ ਬਾਨੀ ॥

੧ ਆਸਰਾ । ੨ ਸੀਤਲ । ੩ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਘਰ ਗੁਰੂ ਜੀ । ੪ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵਰਗੀ ਬਾਣੀ ।

ਯਹ ਸਨਮੁਖ ਸ੍ਰੀ ਗ੍ਰੰਥ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਅਬਚਲ ਸਦਾ ਜੁ ਲਖਹੁ
 'ਅਨਾਸਾ ॥ ੩੩ ॥ ਜਾਪ ਰੁ ਉਸਤਤ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ॥ ਸੋ ਪਿ ਅਭੇਦ
 ਲਹੈ ਇਸ ਨਾਲ ॥ ਗੁਰੂ ਗਿਰਾ ਕਾ ਆਸਰਾ ਲੀਜਹਿ ॥ ਗਿਰਾ
 ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਗਿਰਾ ਲਖੀਜਹਿ ॥ ੩੪ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਸ੍ਰੀ ਫਲ ਤਬੈ
 ਮੰਗਾਯੋ ॥ ਪੈਸੇ ਪੰਚ ਸੰਗ ਅਨਵਾਯੋ ॥ ਸੂਰਨ ਥਾਰ ਮਹੁ ਧਰ ਕਰ
 ਧਾਰਾ ॥ ਉਠੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਆਨੰਦ ਧਾਰਾ ॥ ੩੫ ॥ ਚਤ੍ਰ ਪ੍ਰਕਰਮਾ
 ਦੀਨੀ ਜਬੈ ॥ ਧਰ ਆਗੇ ਸਰ ਨਿਮ੍ਰਯੋ ਤਬੈ ॥ ਪੁਨ ਸਭ ਸਿੰਘਨ
 ਪ੍ਰਤਹਿ ਉਚਾਰਾ ॥ ਅਹੋ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਮਮ ਪਿਆਰਾ ॥ ੩੬ ॥
 ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਆਗਯਾ ਗੁਰੂ ਅਕਾਲ ਕੀ ਤਬੈ ਚਲਾਯੋ ਪੰਥ ॥

ਸਭ ਸਿੱਖਨ ਪ੍ਰਤਿ ਹੁਕਮ ਹੈ ਗੁਰੂ ਮਾਨਯੋ ਗ੍ਰੰਥ ॥ ੩੭ ॥
 ਹਮ ਲਗ ਦਸ ਗੁਰੂ ਰੂਪ ਯਹ ਦਰਸਯੋ ਚਹਿ ਮਮ ਜੋਇ ॥
 ਦਰਸੈ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਕੋ ਪੁਰੈ ਕਾਮਨਾ ਸੋਇ ॥ ੩੮ ॥
 ਬਚਨ ਚਹੈ ਕਰਬੈ ਜੋਉ ਕਰੈ ਪਾਠ ਲਹਿ ਸਾਰ ॥
 ਧਰੈ ਚਿੱਤ ਉਪਦੇਸ਼ ਜੋ ਤਰੈ ਸਿੰਧ ਭਵ ਪਾਰ ॥ ੩੯ ॥
 ਅਜ ਤੇ ਖਾਲਸ ਪੰਥ ਮਹੁ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਗੁਰ ਗ੍ਰੰਥ ॥
 ਤਾਬਿਆ ਇਨ ਹੀ ਕੀ ਰਹੈ ਸਦਾ ਹਮਾਰੇ ਪੰਥ ॥ ੪੦ ॥
 ਭੇਟਾ ਜੋ ਦਹਿਬੈ ਚਹੈ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਗ ਆਇ ॥
 ਅਰਪਹਿ ਪੰਚਾਮ੍ਰਤ ਕਰੈ ਹੂਤਿਹ ਗੁਰੂ ਸਹਾਇ ॥ ੪੧ ॥
 ਉਠਹੁ ਅਬੈ ਚਰਨੀ ਲਗੇ ਸੁਨਤ ਸਿੰਘ ਹਰਖਾਇ ॥
 ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰਨ ਭੇਟ ਲੇ ਮਸਤਕ ਟੇਕ ਚਵਾਇ ॥ ੪੨ ॥
 ਬਜਵਾਏ ਬਾਜੇ ਅਧਿਕ । ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨ ਦਯਾਲ ॥
 ਪਠ ਅਨੰਦ ਬਰਤਾਯੋ ਯੱਗ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਿਸਾਲ ॥ ੪੩ ॥
 ਸੰਮਤ ਜੁਗ ਸਤ ਚਾਲੀਯੋ ਕਾਤਕ ਸੁਦਿ ਜੁਗ ਮਾਹਿ ॥

ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਗੁਰਤਾ ਦਈ ਸ੍ਰੀ ਦਸਮੇ ਪਤਿਸ਼ਾਹਿ ॥ ੪੪ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੇ ਗੁਰਤਾ ਦੇਵਨ ਐ ਯੱਗ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ
ਨਾਮ ਇਕ ਸ਼ਤ ਉਨੀਸਮੇਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੧੯ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਬਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਦਸਮੇਸ ਜੀ ਤ੍ਰਿਤੀਯੇ ਦਿਵਸ ਮਝਾਰ ॥

ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਸੁ ਬਸਤ੍ਰ ਸਜਾਇ ਸੁਭ ਲਾਇਯੋ ਬਡ ਦਰਬਾਰ ॥ ੧ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਯੱਗ ਮਹੁ ਜੋ ਨਰ ਆਇ ॥ ਜਿਤ ਕਿਤ
ਗੁਰ ਕੋ ਜਸ ਬਿਦਤਾਇ ॥ ਦਸਮ ਗੁਰੂ ਸੋਢੀ ਸੁਲਤਾਨ ॥ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਬਿਦਤ ਜਹਾਨ ॥ ੨ ॥ ਬੂਡਤ ਬੇੜਾ ਹਿੰਦ ਤਰਾਯੋ ॥
ਸੋ ਅਬ ਚਹੈਂ ਪ੍ਰਲੋਕ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਸੁਧ ਪ੍ਰਿਥਮ
ਸੁਨਾਈ ॥ ਯੱਗ ਲਗਾਇ ਰਖਿਯੋ ਅਧਿਕਾਈ ॥ ੩ ॥ ਦੁਰਲਭ ਹੈ
ਜਿਨ ਦਰਸਨ ਪਾਵਨ ॥ ਪਰਸੇ ਚਤਰ ਪਦਾਰਥ ਪਾਵਨ ॥ ਅਸ
ਸੁਨ ਦੌਰ ਦੌਰ ਨਰ ਆਵਹਿੰ ॥ ਕਰੈਂ ਦਰਸ ਯਗ ਭੋਜਨ ਖਾਵਹਿੰ ॥
੪ ॥ ਆਇ ਥਿਰੇ ਪੁਨ ਬੀਚ ਦਿਵਾਨ ॥ ਦਰਸਹਿ ਵੱਲੀ ਜੁਗਲ
ਜਹਾਨ ॥ ਲਹਿੰ ਉਪਦੇਸ 'ਸੇਯ ਕੋ ਪਾਇੰ ॥ ਅਸ ਵਿਧ ਸਗਰੇ
ਦਿਵਸ ਬਿਤਾਇੰ ॥ ੫ ॥ ਤਿਥੀ ਚਤ੍ਰਥੀ ਦਿਨ ਜਬ ਆਯਾ ॥ ਨਿਜ
ਸਰੂਪ ਮਹੁ ਥਿਰ ਸੁਖਦਾਯਾ ॥ ਸਿੰਘ ਯੱਗ ਕਾਰਜ ਬਹੁ ਲਾਗੇ ॥
ਬਰਤੈ ਆਹਿੰ ਅਚਹਿੰ ਬਡ ਭਾਗੇ ॥ ੬ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਓ ਪਹਿਰ ਜਬੈ ਹੈ
ਆਯੋ ॥ ਬਸਤ੍ਰ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਤਨ ਗੁਰੂ ਸਜਾਯੋ ॥ ਥਿਰੇ ਦਿਵਾਨ ਮੱਧ
ਤਿਹ ਬਾਰੇ ॥ ਆਇ ਸਿੰਘ ਸਭ ਬੰਦਨ ਧਾਰੇ ॥ ੭ ॥ 'ਸਸ ਗੁਰ
ਉਡ ਸਮ ਥਿਰ ਪਰਵਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਬਿਓਗ ਪਿਖ ਅਸ਼ਨ ਡਾਰੇ ॥
ਪਿਖ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਖਹੁ ਉਚਾਰੇ ॥ ਸੁਨਹੁ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਮਮ

੧ ਦੋ ਜਹਾਨ ਦੇ ਵਾਲੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ।

੨ ਕਲਿਆਨ ।

੩ ਗੁਰੂ ਚੰਦਮਾਂ ਦੀ

ਨਿਆਈਂ ਪ੍ਰਵਾਰ ਤਾਰਿਆਂ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਸੋਭ ਰਿਹਾ ਹੈ ।

ਪਿਆਰੇ ॥ ੮ ॥ ਨੇਤ ਰਚੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਜੈਸੇ ॥ ਭੂਤ ਭਵਿੱਖਤ ਮਿਟੈ
 ਨ ਤੈਸੇ ॥ ਜੋ ਜਨਮਹਿ ਤਿਨ ਹੂੰ ਹੈ ਮਰਨਾ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਮਾਨ ਪੁਨ
 ਅਖਲ ਪ੍ਰਹਰਨਾ ॥ ੯ ॥ ਨਿਸ ਦਿਨ ਸੂਰਜ ਚੰਦ ਉਪਾਇ ॥ ਭੋਗ
 ਆਰਬਲਾ ਅਖਲ ਬਿਲਾਇ ॥ ਸਭ ਕੋ ਕਰਨ ਹਾਰ 'ਕਮਲਾਸਨ ॥
 ਕਾਲ ਪੁਰਖ ਭਖ ਕਰੈ ਬਿਨਾਸਨ ॥ ੧੦ ॥ ਤਿਮ ਹੀ ਬਿਸ਼ਨ
 'ਸੰਭੂ ਬਡ ਦੋਉ ॥ ਪੁਜੇ 'ਅਵਧ ਬਿਰ ਰਹੈ ਨ ਕੋਉ ॥ ਪੰਜ ਤੱਤ ਕੋ
 ਜਗ ਬਿਸਤਾਰਾ ॥ ਤਿਨ ਭੀ ਭੱਖਹਿ ਕਾਲ 'ਕਰਾਰਾ ॥ ੧੧ ॥
 ਅਪਰਨ ਕੀ ਗਿਨਤੀ ਕਹੁ ਕੋਨ ॥ ਜੋ ਬਿਰ ਰਹੈ ਚੰਦਹੁ ਭੋਨ ॥
 ਯਾਂਤੇ ਬੂਲ ਦ੍ਰਿਸਟ ਕੋ ਨੇਹੁ ॥ ਨਹਿ ਆਛੇ ਦੇ ਕਸ਼ਟ ਅਛੇਹੁ ॥
 ੧੨ ॥ ਸਤਿ ਚੇਤਨ ਆਦਕ ਜੋ ਕਹੀਅਤ ॥ ਸੂਖਮ ਤੇ ਅਤ ਸੂਖਮ
 ਲਹੀਅਤ ॥ ਤਿਸ ਢਿਗ ਕਾਲ ਨ ਪਹੁਚਹਿ ਆਹਿ ॥ ਅਬਨਾਸੀ ਕੀ
 ਜੋਤ ਰਹਾਇ ॥ ੧੩ ॥ ਸੇ ਸਰੂਪ ਅਪਨੋ ਪਹਿਚਾਨਹੁ ॥ ਰਹੇ ਅਨੰਦ
 ਸੋਕ ਨਹਿ ਠਾਨਹੁ ॥ ਇਕ ਸਮ ਸਦਾ ਬਾਲ ਨਹਿ ਤਰਨਾ ॥ ਬਿਰਧ
 ਨ ਜਨਮ ਨ ਹੁਇ ਕਬ ਮਰਨਾ ॥ ੧੪ ॥ ਦੁਖ ਦਾਰਿਦ੍ਰ ਨਹੀ
 ਜਿਹ ਮਾਹੀ ॥ ਰੂਪ ਅਨੰਦ ਬਿਘਨ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ ਸਦਾ ਹਮਾਰਾ
 ਤਹਾਂ ਨਿਵਾਸ ॥ ਜਗ ਮਗ ਜੋਤ ਰਹੀ ਪਰਕਾਸ ॥ ੧੫ ॥ ਪਾਪ
 ਅਧਕ ਜਬ ਜਗ ਪਰ ਛਾਇ ॥ ਸੁਰ ਧਰਨੀ ਪ੍ਰਭ ਪੈ ਘਘਿਆਇ ॥
 ਕਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤਿਨ ਪੈ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਭੇਜੇ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਾਰਾ ॥
 ੧੬ ॥ ਤਿਨ ਜਗ ਮਹੁ ਸੁਭ ਪੰਥ ਚਲਾਯੋ ॥ ਕਰਨੋ ਹੁਤੇ ਸੋਉ
 ਕਰਵਾਯੋ ॥ ਨਿਜ ਸਥਾਨ ਅਬ ਪਹੁਚਹਿ ਜਾਇ ॥ ਨਿਤ ਸਿੱਖਨ
 ਕੇ ਰਹੈ ਸਹਾਇ ॥ ੧੭ ॥ ਉਪਜਹਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਾਵ ਮਨ ਜਾਂਕੇ ॥ ਅੰਗ
 ਸੰਗ ਸਤਿਗੁਰ ਹੈਂ ਤਾਂਕੇ ॥ ਸੱਤਿਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਕੋ ਦੀਨ ॥ ਜਿਸ

ਤੇ ਬਨਹੁ ਨਹੀ ਕਬ ਦੀਨ ॥ ੧੮ ॥ 'ਆਯੁਧ ਬਿਦਯਾ ਕੇ
 ਅਭਯਾਸਹੁ ॥ ਬਨਹੁ ਬੀਰ ਅਰ ਸਮੁਖ ਬਿਨਾਸਹੁ ॥ ਜਗਤ ਪਦਾਰਥ
 ਸਗਰੇ ਪਾਵਹੁ ॥ ਭੋਗਹੁ ਆਪ ਭਿ ਅਪਰ ਭੁਗਾਵਹੁ ॥ ੧੯ ॥
 ਮਰਹੁ ਜੁਧ ਮਹਿ ਸੁਰਗ ਸਿਧਾਰਹੁ ॥ ਸਹਿਕਾਮੀ ਸੁਖ ਸਕਲ
 ਬਿਹਾਰਹੁ ॥ ਨਿਹ ਕਾਮੀ ਹੁਇ ਮੁਝ ਸੇਂ ਮੋਲ ॥ ਪਰਹਿ ਨ ਜਨਮ
 ਮਰਨ ਕੇ ਗੇਲ ॥ ੨੦ ॥ ਬਿਦਤ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਭਵਿੱਖਯ ॥ 'ਅਵਨੀ
 ਰਾਜ ਕਰੈਂ ਮਿਲ ਸਿੱਖਯ ॥ ਸਰਬ ਗੁਰਨ ਜਿਮ ਕਰੇ ਬਿਲਾਸ ॥
 ਸੁਨਹੁ ਪ੍ਰੇਮ ਧਰ ਸਭ ਇਤਹਾਸ ॥ ੨੧ ॥ ਅਬ ਮਤ ਦੇਤ ਸਹਿਤ
 ਕਲਯਾਨ ॥ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਪਾਠਕ ਸ੍ਰੋਤਾਨ ॥ ਇਮ ਕਹਿ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਭ
 ਸ਼ੋਕ ਨਿਵਾਰਾ ॥ ਸਭ ਕੇ ਰਿਦੇ ਹਰਖ ਕੇ ਧਾਰਾ ॥ ੨੨ ॥ ਪੁਨ ਗੁਰ
 ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਸਨ ਰਰਯੋ ॥ ਤਿਆਰੀ ਅਸ ਵਿਧ ਕੀ ਸਭ ਕਰਯੋ ॥
 ਚੰਦਨ ਭਾਰ ਅਧਕ ਅਨਵਾਵਹੁ ॥ ਸਨਮੁਖ ਧਰਨੀ ਸਾਰ ਕਰਾਵਹੁ
 ॥ ੨੩ ॥ ਲੇਪਨ ਦੇ ਕੈ ਚਿਤਾ ਰਚੀਜਹਿ ॥ ਪੁਨ ਕਨਾਤ ਚੋਗਿਰਦ
 ਤਨੀਜਹਿ ॥ ਸੁਨ ਆਇਸ ਗੁਰ ਕੀ ਤਿਹ ਬਾਰੀ ॥ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਤਬ
 ਉਦਮ ਧਾਰੀ ॥ ੨੪ ॥ ਚੰਦਨ ਘ੍ਰਿਤ ਅਧਕ ਮੰਗਵਾਯੋ ॥ ਅਤਰ
 ਅਮੀਰ ਸੁਗੰਧ ਤਨਾਈ ॥ ਸਮਾਂ ਭਯੋ ਸੇਦਰ ਤਬ ਆਈ ॥ ਸਭ
 ਆਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਪਾਸ ॥ ਬੈਠਤ ਸੁਨਯੋਂ ਪਾਠ ਰਹਿਰਾਸ ॥ ੨੬ ॥
 ਤਬ ਦਸਮੇਸ ਗੁਰੂ ਸੁਖਦਾਏ ॥ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਕੇ ਸੰਗ ਅਲਾਏ ॥
 ਮਮ ਪਾਛੇ ਇਸ ਥਾਨ ਬਿਰੀਜਹਿ ॥ ਸੰਗ ਸਿੰਘ ਸੰਤੋਖ ਲਹੀਜਹਿ
 ॥ ੨੭ ॥ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਕੀ ਕੀਜਹਿ ਸੇਵਾ ॥ ਤੁਮ ਪਰ ਹੈ ਮਮ ਆਇਸ
 ਏਵਾ ॥ ਦੇਗ ਸਿੰਘ ਸੰਤੋਖ ਸੁ ਕਰੈ ॥ ਜੋ ਆਵੈ ਤਿਸ ਦੈਬੇ ਕਰੈ ॥
 ੨੮ ॥ ਪ੍ਰੇਮੀ ਸਿੰਘ ਇਹਾਂ ਬਹੁ ਆਵਹਿ ॥ ਪਾਇ ਕਾਮਨਾ ਭੇਟ
 ਚਢਾਵਹਿ ॥ ਸੁਨ ਕੈ ਸਤ ਬਚ ਜੁਗਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਕਰੀ ਬਿਨੋ ਪੁਨ

ਐਸ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ੨੯ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਦਾ ਸਹਾਇਕ ਰਹੀਅਹਿ ॥
 ਅੰਤ ਚਰਨ ਨਿਜ ਬਾਸੇ ਦਹੀਅਹਿ ॥ ਸੁਨ ਪ੍ਰਸੰਨ ਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਪੁਨ ਸਭ ਸਿੰਘਨ ਸੰਗ ਬਖਾਨਾ ॥ ੩੦ ॥ ਮਮ ਪਾਛੇ
 ਜਿਤ ਚਹੋ ਪਧਾਰੇ ॥ ਜਾਹੁ ਤਿਤਹਿ ਮਨ ਇੱਛ ਤਿਹਾਰੇ ॥ ਰਹਿਤ
 ਰਾਖੀਅਹਿ ਨਾਮ ਜਪੀਜਹਿ ॥ ਇਤਹਿ ਰਹੋ ਕੈ ਜਹਾਂ ਬਸੀਜਹਿ ॥
 ੩੧ ॥ ਸੁਨ ਸੁਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਅਸ ਬਿਧ ਬਾਨੀ ॥ ਕਰਨਾ ਰਸ ਕੇ ਭੈ
 ਸਭ ਸਾਨੀ ॥ ਸਭਨ ਨੈਨ ਤੇ ਅਸੁ ਬਹਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਿਓਗ ਅਤਸੈ
 ਦੁਖਦਾਈ ॥ ੩੨ ॥ ਤਿਆਗ ਨ ਦਰਸਨ ਕਿਹ ਮਨ ਚਾਯੋ ॥
 ਜਾਮ ਰੈਨ ਬੀਤੀ ਫੁਰਮਾਯੋ ॥ ਕਰੋ ਅਰਾਮ ਸਭੈ ਨਿਜ ਥਾਨੇ ॥ ਹੁ
 ਸੁਖ ਆਸਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨੇ ॥ ੩੩ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਪ੍ਰਲੋਕ ਤਿਆਰੀ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਇਕ ਸ਼ਤ ਬੀਸਮੇਂ
 ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੨੦ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੱਜੇ ਧਿਆਨ ਲਗਾਇ ॥

ਅਚਲ ਅਨਾਸੀ ਆਤਮਾ ਲੀਨ ਬ੍ਰਿਤੀ ਤਿਹ ਮਾਹਿ ॥ ੧ ॥

ਚੋਪਈ ॥ ਤਥਾ ਸਿੰਘ ਸਭ ਉਠ 'ਮਜ ਧਾਰੇ ॥ ਲਗਯੋ
 ਦਿਵਾਨ ਸੁ ਆਸਾ ਵਾਰੇ ॥ ਕਿਤਕ ਸਿੰਘ ਬਿਚ ਬਿਰੇ ਦਿਵਾਨ ॥
 ਕੇਤਕ 'ਚਿਤਾ ਸੁਧਾਰਤ ਥਾਨ ॥ ੨ ॥ ਲੇਪਨ ਕਰ ਅੰਤਰ ਕੋ ਥਾਇ ॥
 ਚੰਦਨ ਕੋ ਉਚਾਇ ਕਰ ਲਿਆਇ ॥ ਹਾਥਨ ਸੋ ਸਭ ਕਾਜ
 ਸੁਧਾਰਹਿ ॥ ਮਨ ਬਰਾਗ ਦਿਗ ਤੇ ਜਲ ਛਾਰਹਿ ॥ ੩ ॥ ਨੀਕੀ
 ਬਿਧ ਕਰ ਚਿਤਾ ਬਨਾਈ ॥ ਦਰਬ ਸੁਗੰਧਤ ਬਹੁ ਬਿਚ ਪਾਈ ॥
 ਸੀਸੇ ਅਤਰ ਅੰਬੀਰਨ ਛਿਰਕੇ ॥ ਸਹਿਤ ਕਨਾਤ ਭਿਗੋਵਨ ਕਰਕੇ ॥
 ੪ ॥ ਚਹੁ ਦਿਸ ਲਰਕਾਈ ਫੁਲ ਮਾਲਾ ॥ ਮਹਿਕ ਉਠੀ ਅਧਕੈ

ਤਿਹੁ ਕਾਲਾ ॥ ਜਾਮ ਦਿਵਸ ਤਬ ਚਢਯੋ ਆਇ ॥ ਖੁਲੀ ਸਮਾਧ
 ਗੁਰੂ ਸੁਖਦਾਇ ॥ ੫ ॥ 'ਸੂਪਕਾਰ ਤਬ ਅਰਜ ਗੁਜਾਰੀ ॥ ਹੇ ਸ੍ਰੀ
 ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਗ ਤਿਆਰੀ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਉਠ ਪੰਕਤ ਲਾਈ ॥
 ਦਰਸਨ ਹਿਤ ਜੋ ਸੰਗਤ ਆਈ ॥ ੬ ॥ ਸਭਨ ਅਚਾਯੋ ਦੇਗ
 ਅਹਾਰਾ ॥ ਉਠੇ ਤਬੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਹ ਬਾਰਾ ॥ ਦਿਨ ਮਧਯਾਨ ਕਾਲ
 ਕੋ ਪਾਇ ॥ ਸਿਹਜਾ ਪਰ ਬਿਸਰਾਮ ਕਰਾਇ ॥ ੭ ॥ ਜੁਗਲ ਘਟੀ
 ਬਿਤ ਹੂੰ ਪੁਨ ਉਠੇ ॥ ਖੇਲ ਮਦਾਨ ਅਨਾ ਜਲ 'ਸੁਠੇ ॥ ਦੰਤ 'ਧਾਨ
 ਕਰ ਦਧ ਸੋਂ ਤਬੈ ॥ ਸੈ ਕੇਸਨ ਮੱਜਨ ਰਿਜ ਸਬੈ ॥ ੮ ॥ 'ਪੋਸ਼ਸ਼
 ਤਬ ਨਵੀਨ ਅਨਵਾਈ ॥ ਭਲੀ ਭਾਂਤ ਸਭ ਤਨ ਪਹਿਨਾਈ ॥
 ਦਸਤਾਰਾ ਦੁਹਿਰਾ ਬੰਧ ਸੀਸ ॥ ਕਲਗੀ ਜਿਗਾ ਧਾਰ ਜਗਦੀਸ ॥
 ੯ ॥ ਕਮਰ ਕਸਾ ਸੁਭ ਕਮਰ ਲਗਾਯੋ ॥ ਰਾਮ ਜੰਗ ਕਿਰਪਾਨ
 ਸਜਾਯੋ ॥ ਸਿਰੀ ਸਾਹਿਬ ਜੋ ਅਤ ਅਨਮੋਲਾ ॥ ਪਹਿਨ ਗਾਤਰੇ ਗੁਰ
 ਮਿਠ ਬੋਲਾ ॥ ੧੦ ॥ ਪੁਨਹਿ ਸੁ ਢਾਲ 'ਨਿਖੰਗ ਸਜਾਇ ॥ ਧਨਸ਼
 'ਸਿਕੰਧ ਮਾਹਿੰ ਪਹਿਨਾਇ ॥ ਤੁਪਕ ਹਾਥ ਮੇਂ ਧਰੀ ਸੁਜਾਨ ॥
 ਸੋਭਾ ਜਿਹ ਕੀ ਮਹਿਦ ਮਹਾਨ ॥ ੧੧ ॥ ਬਰਨ ਬਰਨ ਜਹਿ ਫਰਸ਼
 ਸਜਾਯੋ ॥ ਗੁਰੂ ਰੰਬ ਪਰਕਾਸ਼ ਧਰਾਯੋ ॥ ਆਇ ਤਹਾਂ ਬੰਦਨ ਕਰ
 ਬਿਰੇ ॥ ਆਇ ਆਇ ਸਭ ਬੰਦਨ ਕਰੇ ॥ ੧੨ ॥ ਅੰਤਮ ਦਰਸਨ
 ਸਤਿਗੁਰ ਜਾਨ ॥ ਚਾਰ ਬਰਨ ਖਟ ਦਰਸਨ ਆਨ ॥ ਕਰ ਕਰ
 ਬੰਦਨ ਬਿਤ ਭੇ ਸਾਰੇ ॥ ਜਬਾ ਬਿਸ਼ਨ ਢਿਗ ਸੁਰ ਪਰਵਾਰੇ ॥ ੧੩ ॥
 ਨੈਨਨ ਕਰੇ ਚਕੋਰਨ ਜੋਰੇ ॥ ਚੰਦ ਦਰਸ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਓਰੇ ॥ ਪ੍ਰੇਮ
 ਅਧਕ ਤੇ ਅਸ਼੍ਰਨ ਗੋਰਤ ॥ ਉਪਮਾ ਮੁਖ ਤੇ ਅਸ ਵਿਧ ਟੋਰਤ ॥
 ੧੪ ॥ ਜਗਤ ਉਬਾਰਨ ਹਿਤ ਤੁਮ ਆਇ ॥ ਪੰਥ ਖਾਲਸਾ ਜਗ

ਬਿਦਤਾਇ ॥ ਕੀਨੀ ਧਰਮ ਕੇਰ ਪ੍ਰਤਪਾਰਾ ॥ ਉਪਮ ਉਚਾਰਤ ਬਹੁ
 ਪਰਕਾਰਾ ॥ ੧੫ ॥ ਤਾਹਿ ਸਮੇ ਗੁਰ ਕਰਨਾ ਠਾਨ ॥ ਮਨੋ ਕਾਮਨਾ
 ਸਭ ਦੇ ਦਾਨ ॥ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਕੋ ਨਿਕਟ ਹਕਾਰਾ ॥ ਬੂਝਯੋ ਕੀਨ
 ਚਿਤਾ ਹੈ ਤਿਆਰਾ ॥ ੧੬ ॥ ਹਾਥ ਬੰਦ ਕਰ ਅਰਜ਼ ਗੁਜਾਰੀ ॥
 ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਜਥਾ ਮੱਤ ਕਰ ਤਿਆਰੀ ॥ 'ਹਯਨ ਦਾਸ ਪੁਨ ਨਿਕਟ
 ਬੁਲਾਇ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ ਖਾਸ ਤਬੇਲੇ ਮਾਇ ॥ ੧੭ ॥ ਅਸ ਕੁਮੈਤ
 ਪਰ ਜੀਨ ਸਜਾਵਹੁ ॥ ਰਾਖਹੁ ਤਿਆਰ ਬਿਲਮ ਨਹਿ ਲਾਵਹੁ ॥
 ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਤੇ ਜਪੁਜੀ ਬਾਨੀ ॥ ਸੁਨੀ ਸੁਖਮਨੀ ਗਿਰਾ ਮਹਾਨੀ ॥
 ੧੮ ॥ ਸਯੰਕਾਲ ਸੋਦਰ ਕੇ ਕਾਲ ॥ ਜਿਤ ਕਿਤ ਦੀਪਕ ਘ੍ਰਿਤ ਕੇ
 ਬਾਲ ॥ ਭਯੋ ਪ੍ਰਕਾਸ ਦਿਵਸ ਸਮ ਜਬੈ ॥ ਸੋਦਰ ਪਠਯੋ ਦਯਾ
 ਸਿੰਘ ਤਬੈ ॥ ੧੯ ॥ ਉਠੇ ਪ੍ਰਭੂ ਤਬ ਤਰ ਅਰਦਾਸੰ ॥ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ
 ਕੇ ਫਿਰ ਚਹੁ ਪਾਸੰ ॥ ਬੰਦਨ ਕਰ ਪ੍ਰਭ ਚਲੇ ਤਿਥਾਇ ॥ ਚਿਤਾ
 ਕਨਾਤ ਰਚੀ ਹੈ ਜਾਇ ॥ ੨੦ ॥ ਸਿੰਘ ਸੰਗਤਾਂ ਅਖਲ ਪਿਛਾਰੀ ॥
 ਛਮ ਛਮ ਦ੍ਰਿਗ ਗੋਰਤ ਬਾਰੀ ॥ ਦਰ ਕਨਾਤ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਥਿਤ ਹੋਏ ॥
 ਅਖਲ ਖਾਲਸੇ ਕੀ ਦਿਸ ਜੋਏ ॥ ੨੧ ॥ ਜਾਨੇ ਮਮ ਤਨ ਪ੍ਰੇਮੀ
 ਮਹਾਂ ॥ ਧੀਰ ਦੇਨ ਹਿਤ ਐਸੇ ਕਹਾ ॥ ਤਨ ਸਨੇਹ ਨਹਿ ਨਿਬਹੈ
 ਕਯੋਂ ਹੂੰ ॥ ਸਿਕਤਾ ਸਹਨ ਨਦੀ ਤਟ ਜਯੋਂ ਹੂੰ ॥ ੨੨ ॥ ਨਿਸਚੈ
 ਸਬਦ ਰਿਦਾ ਹੈ ਮੇਰੋ ॥ ਤਿਹ ਸੋਂ ਮਿਲੀਅਹਿ ਸੰਝ ਸਵੇਰੋ ॥ ਕਰੋ
 ਸ਼ਨਾਨ ਨਾਮ ਅਰ ਦਾਨੀ ॥ ਰਖੀਅਹਿ ਰਹਿਤ ਜੁ ਹਮਹੁ ਬਖਾਨੀ
 ॥ ੨੩ ॥ ਅੰਗ ਸੰਗ ਨਿਤ ਮੋਕਹੁ ਜਾਨੋ ॥ ਮਮ ਪਾਛੇ ਨਹਿ ਰੋਦਨ
 ਠਾਨੋ ॥ ਬਿਰੋ ਇਹਾਂ ਪਠੀਅਹਿ ਗੁਰਬਾਨੀ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ
 ਉਚ ਬਖਾਨੀ ॥ ੨੪ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ
 ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥

ਚੈਪਈ ॥ ਸਭ ਕੇ ਦੇਖਤ ਪ੍ਰਵਸੇ ਜਾਇ ॥ ਚਢੇ ਚਿਤਾ
 ਬੀਰਾਸਨ ਥਾਇ ॥ ਛੋਰ ਬੰਦੂਕਹਿ ਲਾਂਬੂ ਦੀਨ ॥ ਅਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਭਾ
 ਤਿਮਰ ਮਲੀਨ ॥ ੨੫ ॥ ਨਭ ਮਹੁ ਭਯੋ ਸਬਦ ਜੈ ਕਾਰ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ
 ਵਿਸ਼ਨੂ ਐ ^੧ਤ੍ਰਿਪਰਾਰ ॥ ਤੇਤੀ ਕੋਰ ਦੇਵੀਆਂ ਦੇਵ ॥ ਸਿੱਧ ਨਾਥ ਸਭ
 ਗੁਰ ਹਿਤ ਸੇਵ ॥ ੨੬ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਵਾਹਿਨ ਪਰ ਸਭ ਆਹਿ ॥
 ਪੁਸ਼ਪਾਂ ^੨ਜਲ ਬਹੁ ਬਿਧ ਬਰਖਾਹਿ ॥ ਦਰਸੇ ਹੈ ਅਰੂਢ ਗੁਨ ਖਾਨੀ ॥
 ਅਤ ਆਦਰ ਯੁਤ ਬੰਦਨ ਠਾਨੀ ॥ ੨੭ ॥ ਸੁਠ ਬਿਬਾਨ ਹੈ ਸੰਗ
 ਚਢਾਏ ॥ ਗੰਧੂਬ ਬਾਜੇ ਅਧਕ ਬਜਾਏ ॥ ਸ਼ਕਤ ਜਹਾਂ ਲਗ ਤਹਿ
 ਲਗ ਗਏ ॥ ਗੁਰ ਨਿਜ ਥਲ ਬਕੁੰਠ ਪ੍ਰਵਸਏ ॥ ੨੮ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਅਕਾਲ ਗੁਰ ਜਹਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥ ਲੀਨ ਭਏ ਤਿਹ ਗੁਰ ਅਬਨਾਸੀ ॥
 ਸੰਸਤ ਸੁਗ ਸਤ ਚਾਲੀ ਜਾਨੋ ॥ ਕਾਤਕ ਸੁਦੀ ਪੰਚਮੀ ਮਾਨੋ ॥
 ੨੯ ॥ ਦਸਮ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੋਤ ਸਮਾਇ ॥ ਵਹਿਰ ਕਨਾਤ ਸਿੰਘ
 ਦੁਖ ਪਾਇ ॥ ਸੈਨ ਦੀਨ ਜਿਮ ਮਹਿਪਤ ਹੀਨਾ ॥ ਚੰਦ ਬਿਨਾ ਜਿਮ
 ਟੈਨ ਮਲੀਨਾ ॥ ੩੦ ॥ ਜਥਾ ਰਾਮ ਬਨ ਬਿਥੈ ਸਿਧਾਰੇ ॥
 ਆਯੁੱਧਿਆ ਕੇ ਨਰ ਦੁਖਿਆਰੇ ॥ ਜਿਮ ਮਥਰਾ ਮਹਿ ^੩ਸਯਾਮ
 ਸਿਧਾਯੋ ॥ ਖੀਛੇ ਗੋਪੀ ਗਨ ਬਿਕਲਾਯੋ ॥ ੩੧ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਅਧਿਕ
 ਸਿੰਘ ਤਿਹ ਬਾਰੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਨ ਭੇ ਦੁਖਿਆਰੇ ॥ ਅਸੂ ਦਾਸ
 ਇਤਨੇ ਮਹੁ ਆਯੋ ॥ ਸਭ ਸਿੰਘਨ ਪ੍ਰਤ ਐਸ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ੩੨ ॥ ਗੁਰ
 ਬਚ ਤੇ ਰਖਯੋ ਸਿੰਗਾਰਾ ॥ ਦੇਖਤ ਗਾ ਅਕਾਸ਼ ਨਿਰਧਾਰਾ ॥ ਸੁਨ
 ਸਭ ਵਿਸਮਤ ਬਦਨੇ ਗਾਈ ॥ ਅਤਿ ਵਿਰਾਗ ਯੁਤ ਨਿਸਾ ਬਿਤਾਈ
 ॥ ੩੩ ॥ ਉਠੇ ਪ੍ਰਾਤ ਸਭ ਮੰਜਨ ਠਾਨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੰਥ ਲਗਾਇ
 ਦਿਵਾਨ ॥ ਬਿਰੇ ਸਬੈ ਰਾਗੀ ਤਿਹ ਬਾਰਾ ॥ ਕੀਰਤਨ ਆਸਾ ਵਾਰ
 ਉਚਾਰਾ ॥ ੩੪ ॥ ਸਵਾ ਜਾਮ ਲਗ ਭੋਗ ਸੁ ਪਾਯੋ ॥ ਸੁਹਿਲਾ ਪਠ

ਕਰਾਹੁ ਬਰਤਾਯੋ ॥ ਪਾਠ ਅਖੰਡ ਗ੍ਰੰਥ ਗੁਰ ਧਰਯੋ ॥ ਹਰਿ ਸੰਤੋਖ
 ਕਰ ਦੇਗ ਤਿਆਰਯੋ ॥ ੩੫ ॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਸਭਹਨ ਕੇ ਅਚਵਾਇ ॥
 ਬਿਤੇ ਦੋਇ ਦਿਨ ਚਤੁਰ ਆਇ ॥ ਚਿਤਾ ਸਥਾਨ ਆਇ ਮਿਲ
 ਸਾਰੇ ॥ ਕਰ ਕਰ ਬੰਦਨ ਗੁਰੂ ਚਿਤਾਰੇ ॥ ੩੬ ॥ ਫੋਲ ਬਿਭੂਤ
 ਪੁਸ਼ਪ ਨਹਿ ਪਾਇ ॥ ਲਘ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਗੁਰ ਕਮਰ ਜੁਮਾਇ ॥ ਸੋਈ
 ਪਿਖ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ॥ ਸਭ ਸਿੰਘਨ ਤਬ ਨਿਸਚੈ ਜਾਨੀ ॥
 ੩੭ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਸਮ ਗੇ ਸਣ ਦੇਹੀ ॥ ਹੈ ਸੰਗ ਲੀਨੋ ਗੁਰੂ
 ਸਨੇਹੀ ॥ ਅਖਲ ਬਿਭੂਤ ਪੁਨਹਿ ਇਕਠਾਨੀ ॥ ਗਾਗਰ ਦੋਇ ਪੁਰੀ
 ਤਿਹ ਥਾਨੀ ॥ ੩੮ ॥ ਯਾਦਗਾਰ ਤਬ ਕਰੀ ਬਨਾਵਨ ॥ ਕੀਨੇ
 ਕਾਰੀਗਰਨ ਲਗਾਵਨ ॥ ਆਇ ਪੁਨਹਿ ਸਭ ਬੀਚ ਦਿਵਾਨ ॥
 ਅੰਤ ਪਾਠ ਸੁਨ ਸਭ ਹਿਤ ਠਾਨ ॥ ੩੯ ॥ ਪੰਚਾਮ੍ਰਤ ਕੇ ਬਹੁ
 ਬਰਤਾਰਾ ॥ ਕਰੇ ਪਾਠ ਅਰ ਮੰਦਰ ਕਾਰਾ ॥ ਦਿਵਸ ਸਪਤ ਦਸਮੇਂ
 ਜਬ ਆਯੋ ॥ ਮੰਦਰ ਕਛਕ ਤਿਆਰ ਤਬ ਥਾਯੋ ॥ ੪੦ ॥ ਬੀਚ
 ਸਬੰਡਲ ਅਧਕ ਸੁਹਾਇ ॥ ਸਸਤਰ ਗੁਰ ਕੇ ਰਖੇ ਟਿਕਾਇ ॥ ਇਕ
 ਦਿਸ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਪਰਕਾਸਾ ॥ ਕਰਯੋ ਯੱਗ ਹਿਤ ਕੁਨਕਾ ਰਾਸਾ ॥
 ੪੧ ॥ ਨਾਮ ਹਜ਼ੂਰ ਸਾਹਿਬ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ॥ ਸਿੰਘਨ ਰਾਖਯੋ ਆਨੰਦ
 ਧਾਰਾ ॥ ਜੋ ਸਿਖ ਦਰਸਹਿ ਯਹ ਅਸਥਾਨਾ ॥ ਸਿਦਕ ਸਿਖੀ ਲਹਿ
 ਮੋਖ ਮਹਾਨਾ ॥ ੪੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਦਸਮੇਂ ਪਤਸ਼ਾਹਿ ॥ ਜਿਨ ਕੇ
 ਗੁਨ ਬਰਨੇ ਨਹਿ ਜਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਕਰ ਪੰਥ ਉਜਾਰਾ ॥
 ਰਚਯੋ ਖਾਲਸਾ ਰੂਪ ਅਪਾਰਾ ॥ ੪੩ ॥ ਦਿਯਾਲਨ ਮਹਿ ਐਸੇ
 ਗੁਰ ਦਯਾਰਾ ॥ ਹਿੰਦ ਦੁਖੀ ਪੈ ਸਰਬੰਸ ਵਾਰਾ ॥ ਕਵੀਅਨ ਮਹਿ
 ਗੁਰ ਕਵੀ ਬਡੇਰੇ ॥ ਚਕ੍ਰਿਤ ਬਿਆਸ ਬ੍ਰਹਮਾ ਪੁਨ ਹੇਰੇ ॥ ੪੪ ॥
 ਧਨਰ ਬਿਦਯਾ ਮਹੁ ਧਰਬੀਨਾ ॥ ਅਰਜਨ ਰਾਮ ਇਨਹੁ ਤੇ ਲੀਨਾ ॥

ਸੂਰਨ ਮਹੁ ਸੂਰੇ ਅਤ ਰਬੀ ॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਆਦਿ ਰਹਿ ਪਾਛੇ ਪਥੀ ॥
 ੪੫ ॥ ਗਯਾਨਨ ਮਹਿ ਪੂਰਨ ਗੁਰ ਗਯਾਨੀ ॥ ਆਦਿ ਵਸਿਸਟ
 ਨਹੀਂ ਕੋ ਸਾਨੀ ॥ ਧਯਾਨਨ ਮਹਿ ਭੀ ਅਧਕ ਧਿਆਨੀ ॥ ਹੋਵਹਿ
 ਸ੍ਰੀ ਸੰਕਰ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥ ੪੬ ॥ ਦਾਨਨ ਮਹੁ ਐਸੇ ਪ੍ਰਭ ਦਾਨੀ ॥
 'ਬਿਕ੍ਰਮ ਐ ਕੁਬੇਰ ਤਛ ਜਾਨੀ ॥ ਏਕ ਜੀਹ ਗੁਨ ਕੋਨ ਉਚਾਰੇ ॥
 ਇਤੀ ਪ੍ਰਸੰਗ ਅਬੈ ਨਿਰਧਾਰੇ ॥ ੪੭ ॥ ਜਿਮ ਛਿਤ ਪਰ ਦੁਰਭਿਖ
 ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਜਹਿ ਕਹਿ ਉਪਜਹਿ ਤਪਤ ਕਰ ਲਾ ॥ ਉਪਜਹਿ ਮੇਘ
 ਅੰਭ ਬਰਸਾਵਹਿ ॥ ਲੀਨ ਖੇਹ ਮਹਿ ਪੁਨ ਹੁਇ ਜਾਵਹਿ ॥ ੪੮ ॥
 ਤਿਮ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਲਖਹੁ ਸਰੀਰ ॥ ਸੁਭ ਮਗ ਉਪਦੇਸ਼ਤ ਹਰ
 ਪੀਰ ॥ ਸੱਚ ਖੰਡ ਪੁਨ ਪਹੁੰਚਹਿ ਜਾਇ ॥ ਨਿਤ ਸਿੱਖਨ ਕੇ ਰਹੈ
 ਸਹਾਇ ॥ ੪੯ ॥ ਨੇਤ ਨੇਤ ਜਿਹ ਬੇਦ ਬਤਾਵਹਿ ॥ ਸੇਸ ਸਾਰਦਾ
 ਅੰਤ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥ ਮੈਂ ਅਜਾਨ ਮਤ ਕੋਨ ਵਿਚਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕੇ
 ਚਰਤਨ ਕੋ ਲਹੁ ਪਾਰਾ ॥ ੫੦ ॥ ਦਸ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜਸ ਮਤ
 ਪਾਈ ॥ ਦਸ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨਾਈ ॥ ਕਵਤਾ ਆਦਿ ਨਾਹਿ
 ਗੁਨ ਕੋਇ ॥ ਕੇਵਲ ਗੁਰੂ ਪਰਾਇਨ ਹੋਇ ॥ ੫੧ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਹਰੀ
 ਤਉ ਪ੍ਰੇਮ ਲਖਾਸ ॥ ਉਚਰਯੋ ਯਹ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪਰਕਾਸ ॥ ਚਹੈ ਜੁ
 ਗੁਰ ਸਿਖ ਗੁਰ ਪੁਰ ਬਾਸਾ ॥ ਪਠੈ ਸੁਨੈ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪਰਕਾਸਾ ॥
 ੫੨ ॥ ਵਕਤਾ ਸੋਤਾ ਸੁਭ ਗਤ ਪਾਵਹਿ ॥ ਬਿਨ ਸੰਸਹਿ ਗੁਰਪੁਰਹਿ
 ਸਿਧਾਵਹਿ ॥ ਗੁਰ ਯੁਤ ਸਕਲ ਪੰਥ ਗੁਰ ਕੇਰਾ ॥ ਮੋਕਹੁ ਸਭ
 ਜਾਨਹੁ ਨਿਜ ਚੇਰਾ ॥ ੫੩ ॥ ਸਦਾ ਅਹੋਂ ਮੈਂ ਭੂਲਨ ਹਾਰਾ ॥ ਐਗਨ
 ਹਾਰਾ ਹੋਂ ਅਤ ਭਾਰਾ ॥ 'ਬਿਰਦ ਤੁਮਾਰਾ ਬਖਸ਼ਨ ਹਾਰਾ ॥ ਇਹੀ
 ਭਰੋਸਾ ਧਾਰਹੁ ਧਾਰਾ ॥ ੫੪ ॥

੧ ਬਿਕਰਮਾਜੀਤ ਬਹੁਤ ਵਡਾ ਦਾਨੀ ।

੨ ਆਸਰੇ ।

੩ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ।

੪ ਧਰਮ ।

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਦਾਨ ਇਹੀ ਅਬ ਮਾਂਗ ਹੋਂ ਦਿਹੁ ਸਿੱਖੀ ਮੁਹਿ ਦਾਨ ॥
 ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਇਸ ਲੋਕ ਸੁਖ ਅੰਤ ਮਿਲਤ ਕਲਯਾਨ ॥ ੫੫ ॥
 ਭਲ ਚੁਕ ਅਬ ਬਖਸ਼ੀਅਹਿ ਹੇ ਗੁਰ ਪੰਥ ਉਦਾਰ ॥
 ਸੰਤ ਰੇਂਣ ਕਵਿ ਪ੍ਰੇਮ ਹਰਿ ਵਾਰ ਵਾਰ ਬਲਿਹਾਰ ॥ ੫੬ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਦਸਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
 ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ
 ਕਵਿ ਸੰਤ ਰੇਂਣ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਭਾਖਾ ਵਿਰੱਚਯਤੇ ਨਾਮ ਇਕ ਸ਼ਤ
 ਇਕ ਬੀਸਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੨੧ ॥

ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ ਗੁਰ ਗਾਥਾ ਸ਼ੁਭ ਸਮਾਪਤੰ ॥ ੧੦ ॥

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥ ਸ਼ੁਭ ਸਮਾਪਤੰ ॥

